Gravelot inv. & delin. J. Pine sculp.

Ξενοφῶν τὸς Ελληνας ἀθύμως ὄντας ἀναθαῤῥύνει.

Xenophon K Gal 4° 7

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ
ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ
ΒΙΒΛΙΑ ΕΠΤΑ.

XENOPHONTIS
DE
CYRI EXPEDITIONE
LIBRI SEPTEM.

Græca recognovit, cum Codicibus MS^tis & omnibus ferè libris editis contulit, plurimis in locis emendavit, Verſionem Latinam reformavit, Obſervationibus ſuis, Tabula Geographica & Diſſertatione auxit & illuſtravit; Notas H. STEPHANI, LEUNCLAVII, Æ. PORTI & MURETI recenſitas & caſtigatas, Variantium Lectionum delectum, Indiceſque neceſſarios adjunxit

THOMAS HUTCHINSON.

OXONII,
E THEATRO SHELDONIANO, MDCCXXXV.

2

Imprimatur:

GUIL. HOLMES

VICE-CAN. *OXON.*

Feb. 28. 173$\frac{4}{5}$.

MVSEVM
BRITAN
NICVM

EXIMIO JUVENI

JOANNI CREWE,

ARMIGERO,

INCOLARUM AGRI *CESTRIENSIS*

NOMINE

AD AUGUSTISSIMUM ORDINUM

MAGNÆ BRITANNIÆ

CONVENTUM LEGATO.

ACCIPE, pro ſingulari comitate Tua, meæ in Te obſervantiæ monumentum; leve qui-

dem illud, at obſequio adfectuque nequaquam levi Tibi delatum commendatumque.

Libens utique ſoleo tempus illud memoria repetere, quo mihi in diſciplinam Tui Te tradidere Parentes, ob beneficia deinceps in me prolixe collata grato ſemper animo mihi plurimum colendi. Egregius inde quidem huic noſtro literarum domicilio, mihique adeo in primis, acceſſit honos, cum a domo Te oriundum antiqua, dignitate ſimul & opibus ampliſſimis ornata, bonarum artium alumnum excipe-remus, exceptum iis ita tandem imbutum, (haud parum interea longioris Tuæ apud nos moræ cupidi) dimitteremus, ut quem paucis natura carum fecerat, acceptum eum multis gratumque maxime reddiderit inſtitutio liberalis.

Agri certe Ceſtrienſis incolæ plerique, loco præſertim honeſtiore nati, haud ita

pridem abunde teſtati ſunt, eas ſe virtutes in Te perſpexiſſe, perſpectis ultro faviſſe, generoſa quas animi Tui indoles oſtentare mihi dudum & polliceri videbatur.

Jam vero non ſine ſumma bonorum lætitia, ſine omni certe malorum dolo, Senatorium in ordinem cooptatus, Te talem haud dubie præſtabis, qualem nominis Britannici, nominis qualem Tui decus, muneriſque tanti ratio poſtulabit. Fugies omnino partium furorem iſtum, qui mentes horum flagitioſa libertatis ſpecie ſolicitat; illorum auctoritatis honoriſve inſignibus ambitioni lenocinatur; probitatem aliorum inſidioſa liberalitate blandius expugnat. His Tu ſpretis admodum illecebris, ea omnia, ſola ea ſedulo conſectaberis, quæ cum publico commodo Tuaque adeo laude fuerint conjuncta.

Dum autem a factioſis ita Tibi quibuſcunque cavebis hominibus, ut eorum Te

temere nunquam a vero rectoque abripiant consilia, eadem sane opera prudenter istorum vitabis opprobria, qui timide multa, quædam inique, haud pauca stolide faciunt, cum ea sive defendant sive oppugnent, quæ non ipsi, sed vafri quidam incautiorum duces oppugnanda statuerint vel defendenda. Tu vero cum quod e patriæ fuerit utilitate strenue persequeris, quod non fuerit penitus aversabere, tum ipsis ita Te rebus hominibusque, quæ Tua est prudentia, semper adcommodabis, ut ne adversarii quidem Tuam unquam desiderent æquitatem, ut amici fidem usque Tuam agnoscant incorruptam, ut omnes denique Tuam collaudent humanitatem.

Ea certe parando, cogitando, peragendo, quæ cive conspici debeant in illo, cui jura patriæ sunt carissima, cui salutis ejus dignitatisque cura demandata est, Te dignum exhibebis, quem suis iterum iterumque

populares Tui ſuffragiis ornent; non quod eandem illam poſthac provinciam inire volueris, ſed quod jam antehac initam præclare adminiſtraveris.

Ignoſces, qua quidem es benignitate, mihi paucis ea percurrenti, quæ a Te ſperant Tui ſtudioſiſſimi; gratulantique Tibi ſimul de præſtantibus illis animi dotibus, quibus inſtructus nixuſque ſpem Tuorum adeo non fruſtraberis, ut eos ſi qua falles in re, hoc uno fefelleris, quod ſis eorum vota vel amiciſſima ſuperaturus.

Si quid autem Tibi jam conſilii dediſſe videar, idcirco me dediſſe Tibi perſuaſum habeas oro, non quod ſubdubitem Tua ne virtus hominum opinioni minus reſpondeat, nec quod monitis Te meis indigere putem, ſed quod ea geſtiam exponere, quibus Tu explendis opinionem de Te natam in dies augebis; augebis Parentum Tuorum magis magiſque gaudium; gloriam-

que demum, a majoribus quam accepiſti Tuis, non modo non obſcurabis minueſve, ſed novo, Tuoque adeo, ſplendore cumulabis eam & illuſtrabis.

Sum ſervus Tibi

obſequentiſſimus

& fideliſſimus

THO. HUTCHINSON.

LECTORI F.

EN tibi, LECTOR BENEVOLE, *Xenophontis operum volumen alterum, prioris ad exemplum, formámque adeò totam, compoſitum. Hujus autem ad cultum, quibus ab auxiliis inſtructus acceſſerim, quídve demum ipſe contulerim, me jam paucis exponere, te forſan audire, non pigebit.*

In Græcis *emendandis haud me parum adjuvit Codex MS. in bibliothecâ repoſitus Etonenſi; cujus lectiones, ab editione ſcilicet Stephanianâ ſecundâ diſcrepantes, cultiſſimi vir ingenii* Joannes Burtonus, *Collegii Etonenſis ſocius, pro ſingulari humanitate ſuâ, mecum communicavit. Libros etiam, à viris illis vulgatos eruditis, quorum nomina jam olim* ΚΥΡΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ *editioni præmiſeram, de locis, quotquot exſtitêre, malè adfectis conſului. Quòd ſiquando minùs iſta meis optatis exemplaria reſponderent, ibi tum operam dedi, ut conjecturâ qualicunque meâ ſanitati reſtitueretur auctor. Lectionum porrò varietates, è collato Codice MSto, in bibliothecâ qui adſervatur regiâ Pariſienſi, cum editione ſecundâ Stephanianâ collectæ, beneficio* Fr. Bernardi Montfaucon, *clari illius eruditæ Galliæ luminis, ad me tandem adlatæ ſunt. Has autem, cùm ſeriùs utique fuerint adlatæ, quàm ut ſuis quæque locis inſererentur, omnes unà typis imprimendas operíque præponendas curavi.*

Græcis *ſubjecta eſt* Interpretatio *Latina: quam quidem, ut ut operam minimè levem in eâ concinnandâ poſui, meam quo minùs vocaverim, impediunt* Amaſæi & Leunclavii *merita in Xenophontem, atque adeò literarum Græcarum ſtudioſos omnes, egregia. Illorum certè interpretationes, binæque prætereà Gallicæ, quarum in alterâ nomen* Pyrami de Candole *inſcribitur, alterius auctor exſtitit* Ablàncortius, *opem mihi, quam libens agnoſco, ſubinde tulêre.*

Interpretationem *ſequuntur* notæ: *quas eâdem mente, iiſdem ferè nixus præſidiis, quibus ad procurandam* ΚΥΡΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ *editionem uſus ſum, exaravi: de iis itaque nihil eſt quòd te plura moneam. Id tamen unum te ſcire velim, eas locupletiores efficiendi ſpem aliquando mihi fuiſſe injectam. Quippe, paucis abhinc annis,* Magnus Cruſius, *doctrinâ vir atque humanitate pollens, literis ad me datis, obſervationes nonnullas, à viris illuſtribus exemplaris cujuſdam Xenophontei, quod in bibliothecâ latet Vinarienſi, marginibus*

identidem adſcriptas, mecum Cl. Jo. Matth. Geſnerum *communicaturum, ſignificabat. Hactenus autem mihi nec earum facta eſt copia, nec quo interveniente caſu denegata fuerit, inaudire licuit. Quò verò minùs vel eas, qualeſcunque tandem ſint, vel meum tibi gratificandi ſtudium, quod certè ſummum eſt, deſideres,* Addendorum *cumulo, Codicis Etonenſis lectiones ferè omnes, in notis utique omiſſas, cum animadverſionibus paucis, & paucis etiam corrigendis, complectentium opus auctum invenies.*

Addenda *bini ſubſequuntur* Indices; *quorum primus vocibus, ad menſuras & pondera ſpectantibus, explicandis deſtinatus eſt; alter res exhibet memorabiles.*

Totum denique volumen claudit Oratio Xenophontea de Ageſilao rege. *Sed & hujus quidquid in* Orationis *editione adornandâ præſtiti, quæ adeſt ei, docebit præfatio.*

Jam verò mecum à calce ad caput oro redeas; ubi Tabulam *Geographicam, ad exemplar celeber.* Deliſle *confectam, oculis uſurpare licet. Hanc excipit* Diſſertatio: *in quâ primò pauca quædam de* Κύρου Ἀναβάσεως *auctore proferuntur; oppida deinde atque flumina clariora omnia, regionibus etiam ipſis earúmque incolis ſubinde memoratis, eo recenſentur ordine, quem apud ipſam quæque tenent Hiſtoriam: atque ità demum inter ſe Xenophontis auctorúmque veterum aliorum teſtimonia conferuntur, ut illius in re Geographicâ confirmetur fides.*

His denique ſubnectitur regum Perſicorum ſeries, *ordine perpetuo celeberrimis ex annalium auctoribus deſcripta, & ad Artaxerxis Mnemonis uſque tempus deducta.*

Fuit quidem tempus illud, cùm curas ſecundas, in K. Π. *collatas, huic inſerendas volumini ſtatuerem. Is verò jam illi datus eſt modus, ut incremento ſine incommodo vix, aut omnino non, poſſit augeri.*

Vides, opinor, quibus præſidiis munitus, hoc quidquid eſt muneris ſuſceperim: ſuſceptum an adcuratè cogitatéque, utì par erat, abſolverim, id verò tu dicas ipſe, Lector; ſed æquus, ſed eruditus. Sementis certè, haud parcâ manu facta, mea eſt; meſſem, ſi qua fortè ſurrexerit, eſſè tuam ex animo velim.

Scribebam Oxonii,
in Aula Cervina,
x. Cal. Jun. 1735.

DISSERTATIO,

IN QUA

I. agitur de ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ *auctore: II. de toto, quod Græci confecerunt, itinere.*

I. PAUCA quædam de hujus Operis auctore jam olim [1] adtuli: adlata, loco citato, si breviter adstrinxeris, huc tandem redeunt -- Veterum utique, si non omnium, at longè plurimorum tamen, [2] auctorum consensu, ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΙΝ in numerum librorum, quos scripsit Xenophon, esse relatam.

Quòd si quis à testibus, idoneis quidem illis & locupletibus, ad scripturæ genus, quo usus est auctor, animum traduxerit; id verò esse tale certissimis indiciis comperiet, quod à Xenophonte fluxisse, citò tutóque crediderit æquus rerum æstimator. Hoc enim in libro unus & idem videtur esse habitus & quasi color orationis, quibus [3] alii libri à Xenophonte, intercedente nemine, conscripti, distinguuntur & ornantur.

Cùm autem dicendi forma, tum ea, quæ in ΑΝΑΒΑΣΕΙ leguntur, ipsa Xenophontem præ se ferunt auctorem. Nam quid quoque die acciderit, itinera singula, res quasque gestas adcuratè adeò & diligenter ubique persequutus est Historicus, ut ipsum iis interfuisse semper, sæpiùs etiam præfuisse, facillimè lector, adtentior paulò, perspicere possit. Haud pauca certè de Xenophonte ipso memoriæ tradidit, quæ Xenophon ipse solus scire potuit, solúsque adeò literis consignâsse videatur.

Porrò, quanquam eo potissimùm duce atque auctore, Græci per tot rerum discrimina tandem incolumes evasêre plerique, quâ tamen laude tam insigni cumulatum eum exhibet hæc historia? Tantùm sanè abest, ut in eâ verbis efferatur, ut facta quidem ejus egregia memorentur multa, nulla glorioſiùs prædicentur. At verò de talis tantíque viri laude tam parcè scribendi ratio, [4] Xenophontis ut ipsius cum verecundiâ præclarè congruit, ità certè, si quis eam alius usurpâsset, invidiæ vix ac ne vix quidem is absolvendus esset.

Cùm denique is esset Xenophon, cui tum facultas tum voluntas facinora nobiliora monumentis prodendi contigit, quàm scribendi argumen-

1 Dissertat. I. K. Π. præmissæ p. 11 & seq. 2 His adde *Photium*; cujus in Lexico Græco inedito sæpe laudatur Xenophon, in vocibus ex Ἀναβάσεως petitis. Hoc me nuper docuit vir eruditiss. *J. Alberti*, Glossar. Gr. p. 372 & seq. Alios libens prætereo: quippe quorum vulgata sint scripta & satìs nota. 3 Conferantur modò (alia ut omittam multa) quæ in K. A. inter p. 90 & 103. reperiuntur, cum iis, quæ de Cyro Socrates itidem cum Critobulo differit, haud ità longe ab initio libelli istius Xenophontei, qui inscribitur Οἰκονομικός. 4 Vide sis Dissertat. K. Π. præmiss. p. 7.

tum illud illuſtre, ΚΥΡΟΥ quod ſuppeditavit ΑΝΑΒΑΣΙΣ, optatius haud quidquam ei potuerit offerri; oblatum eum adripuiſſe, conſentaneum eſt. Quin idcirco forſan cæteris ſe Græcis, in Aſiam interiorem jam jam profecturis libentiùs adjunxit, quòd curioſis oculis terras alio ſole calentes luſtrare, multorum mores hominum perſpicere, materiam denique ſtilum exercendi novam uberiorémque adeò ſibi comparare vellet.

Hæc ferè ſunt argumenta, quæ Xenophonti opus hoc adjudicandum eſſe doceant.

Ad ea verò, quæ contrariam in partem, [1] ex Xenophonte in primis ipſo & Suidâ, proferri ſolent, paucis [2] aliàs reſpondi: quibus hæc velim addas -- (1) Themiſtogenem nimirum illum, cujus, libro adpellato, meminit Xenophon, de ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΙ reverà forſan quædam literis mandâſſe. (2) Xenophontem ſuam tunc temporis ejuſdem Ἀναβάσεως hiſtoriam non abſolviſſe: (3) quamvìs etiam illud, quod inchoaverat, ad exitum perduxiſſet opus, tamen præ ſingulari eâ, quâ erat, modeſtiâ, librum illum, cui dederat argumentum ipſe præcipuum, alienum potiùs quàm ſuum nomen præferre voluit. Huic certè ſimile fuit Adriani Cæſaris inſtitutum, *qui* ([3] Æl. Spartiani verba legis) *libros vitæ ſuæ ſcriptos à ſe, libertis ſuis literatis dedit, jubens ut eos ſuis nominibus publicarent: nam Phlegontis libri Adriani eſſe dicuntur.*

Quod ad Suidæ demum teſtimonium attinet, id verò [4] teſtis ipſe non elevavit modò, verùm etiam refellit. Itaque laude tandem ſuâ fruatur Xenophon: laudem quippe non facta ſolùm, ſed & ſcripta ſua ferant ei inſignem oportet. Atque adeò, qui beatiſſimorum [5] Plinianorum in numero collocetur, dignus habeatur, cui tum facere ſcribenda, tum ſcribere legenda datum eſt.

De Operis auctore hæc hactenus: quibus ipſo de Opere jam pauca libet ſubnectere. Ξενοφῶντα ὃ ἔγωγε (verba ſunt [6] *Dionis Chryſoſt.*) ἡγοῦμαι, ἀνδρὶ πολιτικῷ, καὶ μόνον τῶν παλαιῶν ἐξαρκεῖν δοκοῦντα· εἴτε ἐν πολέμῳ τὸν στρατηγῶν, εἴτε πόλεως ἀφηγούμενον, εἴτε ἐν δήμῳ λέγων, εἴτε ἐν βουλευτηρίῳ, μὴ ὡς ἔτυχε ἐθέλοι μόνον, ἀλλὰ καὶ ὡς πολιτικὸς καὶ βασιλικὸς ἀνὴρ, τὰ τοιαῦτα φρονοῦντα ἐν δίκῃ εἰπεῖν, πάντων ἄειστος ἐμοὶ καὶ λυσιτελέστατον πρὸς ταῦτα πάντα Ξενοφῶν. Τά τε γὰρ ἀξιώματα, σαφῆ καὶ ἁπλᾶ, καὶ παντὶ ῥᾴδια φαινόμενα· τό τε εἶδος τῆς ἀπαγγελίας φρονοῦντες, καὶ κεχαρισμένον, καὶ πικὸν, πολλὴν μὲν ἔχον πιθανότητα, πολλὴν δὲ χάριν καὶ ἐπιβολήν· ὥστε μὴ λόγων δεινότητι μόνον, ἀλλὰ καὶ γοντείᾳ ἐοικέναι τὴν δύναμιν. Εἰ γοῦν ἐθελήσειας αὐτὸν τῇ φωνῇ τῆς Ἀνάβασιν πραγματείας σφόδρα ὀλίγα ἐντυχεῖν, ὀλίγα λόγον εὑρήσεις τοῦτο σὺ λεχθῆναι δυνηθέντων, ὃς οὐ διέλιπεν, καὶ κανόνος ἂν τρόπον ὑπόκοιτο, τῷ φρονοῦντι αὐτὸν ἀπευθῦναι ἢ μιμήσασθαι βουλομένῳ. Εἴτε γὰρ θαρρῶν τὰς σφόδρα καταπεπληκότας χρήσιμον πολιτικῷ ἀνδρὶ, καὶ πολλάκις ὡς χρὴ τοῦτο ποιεῖν δείκνυσιν· εἴτε φρονεῖν καὶ παρακαλέσαι, ὀλίγοις Ἑλληνικῆς φωνῆς ἐπαΐουσιν, οὐκ ἂν ἐπαρθείη τοῖς φρονιμωτάτοις Ξενοφῶντος λόγοις. Ἐμοιγ' οὖν κινεῖται ἡ διάνοια, καὶ ἐνίοτε δακρύων μεταξὺ τοσούτων ἔργων, τοῖς λόγοις ἐντυγχάνων. Εἴτε μεγαλοφρονοῦσι καὶ ἐπιρρώμενοις ὁμιλῆσαι φρονίμως, καὶ μήτε παθεῖν τι ὑπ' αὐτῶν δυσχεραίνοντων, μήτε ἀπρεπῶς δουλῶσαι τὴν αὐτοῦ διάνοιαν, καὶ τὸ ἐκείνοις κεχωρισμένον ἐκ παντὸς ποιῆσαι, καὶ ταῦτα ἔνιοι. Καὶ ὑποῤῥήτοις δὲ

1 *Hiſt. Gr.* l. 3. ineunte. 2 Diſſertat. K. Π. præmiſ. p. 11. 3 De *Adriano Imp.* Hiſt. Auguſtæ Script. T. 1. p. 150. 4 Conferantur inter ſe ea, quæ ad voces Θεμιστογένης & Ξενοφῶν ſcripſit. 5 Plin. l. 6. ep. 16. 6 Orat. 18. p. 257 & ſeq.

λόγοις ὡς ϖϱοθυμήκει χϱήσαϑαι, καὶ ϖοῖς ϛϱατηγὸς ἄνευ πλήϑους, καὶ ϖοῖς πλήϑος καϑ' ἑαυτὸ καὶ βασιλικῶς τίνα τϱόπον ϰαλεχθῆναι, καὶ ἐξαπατῆσαι ὅπως ϖολεμίους μὲ ὄντι βλάβῃ, φίλους δ' ὄντι τῷ συμφέϱοντι· καὶ μάτην ταϱαϖομένοις ἀλύπως τἀληϑὲς καὶ πιϛῶς εἰπεῖν· καὶ τὸ μὴ ϱᾳδίως πιϛεύειν τοῖς ἐϖιφέϱουσι· καὶ οἷς ἐξαπατῶσιν οἱ ἐϖιφέϱοντες· καὶ οἷς καϰαϛϱατηγοῦσι καὶ ϰαϰαϛϱατηγοῦνται οἱ ἄνθϱωϖοι, ϖάντα ταῦτα ἱϰανῶς τὸ συντάγμα ϖεϱιέχει. Ατε γὰϱ, οἶμαι, μιγνὺς ταῖς ϖεϱάξεσι τὺς λόγους, οὐϰ ἐξ ἀϰϱοῶν ϖϱοσλαβὼν, οὐδὲ μιμησάμενος, ἀλλ' αὐτὸς ϖεϱάξας ἅμα καὶ εἰϖὼν, ϖιθανωτάτους ἐϖοίησεν ἐν ἅϖασί τε τοῖς συντάγμασι, ϰαὶ ἐν τούτῳ μάλιϛα, ἃ ὀϖτημονηϑεὶς ἐτύγχανον. Καὶ εὖ ἴσϑι, οὐδένα σοι τϱόϖον μεταμελήσει· ἀλλὰ καὶ ἐν δήμῳ, ὀϱέγοντός σοι χεῖϱα αἰδήσῃ τὸν ἀνδϱὸς, εἰ αὐτῷ ϖϱοθύμως καὶ φιλοτίμως ἐντυγχάνοις.

II. Jam verò, ut ab auctore ad iter illud, quod ipſe, Græcis Cyrum ſequutis adjunctus, confecit deſcripſitque, tranſeam, me monet inſtituti ratio. [1] Fidem autem ut liberem, priuſquam ad ipſum iter luſtrandum ingrediar, pauca de CASTOLI planitie, cujus, ineunte ferè hiſtoriâ, meminit Xenophon, adferenda ſunt. Pro ΚΑΣΤΩΛΟΥ nonnulli Καϛαλοῦ, alii Παϰλωλοῦ legendum exiſtimârunt. At cùm alibi etiam ejuſdem illius apud auctorem loci facta ſit mentio, vulgatam ipſe quidem ſcripturam omnino retinendam cenſuerim. Haud ità nempe procul à fine [2] libri primi verba leguntur hæc, ϛϱατηγὸς ἦ καὶ ϖάντων ἀϖιδεῖχϑη (Cyrus,) οἷς ϰαϑῆϰει εἰς Καϛωλοῦ ϖεδίον ἀθϱοίζεϑαι, &c. ubi cùm neque exemplaria de voce iſtâ varient, & eandem rem exponat auctor, quam [3] ſuprà adtigerat, nihil eſt, utì mea fert opinio, quòd quis novam lectionem excogitet. Quin & illa [4] verba quibus Artaxerxem utentem facit Noſter, eodem ſpectantia, Καϛωλοῦ rectè ſcribi abundè docent, Καταϖίμϖω Κῦϱον ϰάϱανον τῶν εἰς Καϛωλὸν ἀθϱοιζομένων. Accedit huc, quòd *Stephanus* Byzant. tum vocem, tum auctorem agnoſcat: Καϛωλοῦ, inquit, ϖεδίον Δωϱιέων, ὡς Ξενοφῶν· ἐϰλήθη ἦ ὅϖ Καϛωλὸς τὺς Δωϱιεῖς οἱ Λυδοί φαϛιν· ἦν ἦ ϖόλις ἐν Λυδίᾳ Καϛωλός.

Hactenus de curſu paululum digreſſus, *Caſtoli* illius apud Xenophontem nec temerè factam eſſe mentionem, & cui regioni tribuendus eſſet, oſtendere volui: nunc ad Cyrum exercitúmque ejus Sardis veniendum.

[5] SARDIS autem urbs magna fuit & ſatìs antiqua, in latere Tmoli montis, quâ Lydia celebrabatur maximé. Loci celebritatem auxit [6] tum Lydorum regia, tum ager ille Cyri minoris conſeptus & diligenter conſitus, in quo proceritates arborum, & directos in quincuncem ordines, & humum ſubactam atque puram, & ſuavitatem odorum, qui afflarentur è floribus, admiratus eſt Lyſander.

[7] Hinc Cyrus cum copiis ſuis movens, per [8] LYDIAM, flexuoſi amnis MÆANDRI recurſibus perfuſam, tertiis caſtris, paraſangas viginti duas progreditur. Amnis ille, cujus duûm erat plethrorum latitudo, [9] ortus

1 Vide K. A. p. 2. n. 3. 2 P. 93. 3 P. 2. 4 *Hiſtor. Gr.* l. 1. ferè med. 5 *Strabo* l. 13. p. 928. *Plin.* N. H. l. 5. c. 29. 6 *Strabo* loc. cit. *Horat.* Epiſt. l. 1. ep. 11. v. 2. *Cicer.* de Senect. c. 17. *Xenoph.* Οἰϰονομ. p. 484. edit. *Steph.* 7 K. A. p. 9. De tempore, quo ſuſcepta eſt Ἀνάβαϛις, non una eſt auctorum ſententia. *Diodoro Sic.* l. 14. p. 249. teſte, Olympiad. 94. anno 4to: ante æram Chriſtianam, 401, ex mente *Uſſerii* & *Prideaux*, necnon *Dodwelli*: cujus vide Chronolog. Xenoph. ad Olymp. cit. *Palmer.* commentar. ad Marm. Arundel. 1. p. 218. edit. Maitt. *Lydiat.* ad idem Marmor p. 279 & ſeq. *Prideaux* in idem Marmor p. 438 & 450. 8 *Plin.* N. Hiſt. l. 5. c. 29. 9 Idem loc. cit. *Strab.* l. 12. p. 866. *Liv.* l. 38. c. 13.

è lacu in monte Aulocrene, plurimísque adfusus oppidis, & repletus fluminibus crebris, ità sinuosus flexibus, ut sæpe credatur reverti: Apamenam primùm pervagatur regionem, mox Eumeneticam, ac dein Bargyleticos campos; postremò Cariam placidus, omnésque eos agros fertilissimo rigans limo, ad decimum à Mileto stadium lenis illabitur mari.

[1] Transgressus Mæandrum, per Phrygiam castris unis, parasangis octo confectis, COLOSSAS venit. [2] Urbs hæc Phrygiæ erat frequens incolis, opulenta & magna. Maximè autem eam nobilitavit epistola, quam ad incolas ejus scripsit D. Paulus.

Relictis Colossis, [3] ad urbem CELÆNAS, castris tertiis, parasangas viginti progressus, exercitum adduxit. [4] Mediam illâ tempestate interfluebat Marsyas amnis, fabulosis Græcorum carminibus inclitus. [5] Urbs autem illa caput quondam Phrygiæ fuit; ab incolis opibúsque felix, tum regis Persici tum Cyri regiâ nobilis.

Cæterùm [6] MARSYAS, quinque ac viginti pedum latitudine, haud procul à Mæandri fontibus oriens, in Mæandrum cadit. Famáque ità tenet, Celænis Marsyam cum Apolline tibiarum cantu certâsse; ejúsque ab Apolline victi cæsíque nomen amni fuisse inditum.

A [7] Celænis castris alteris, parasangas decem progreditur ad PELTAS, [8] urbem Phrygiæ magnæ, incolis frequentem.

[9] Egressum Peltis eum, altera post castra confectásque duodecim parasangas, CERAMORUM FORUM excepit; urbs itidem οἰκυμένη, terræ verò Mysiæ ultima. Κεράμων quidem, Cariæ oppidi, [10] mentio est satìs crebra: quod Doridi tribuit [11] Ptolemæus. At situs iste loci cum itineris Cyri ratione minùs convenit; rectiùs autem in illam Mysiæ urbem quadrat *Ceranæ*, Phrygiæ vulgò adscriptum oppidum; de quo [12] Plinius, memoratis ibidem Celænis & Colossis, mentionem facit.

1 K. A. p. 10. 2 K. A. loc. cit. *Herodot.* l. 7. c. 30. *Plin.* N. H. l. 5. c. 32. *Strabo* l. 12. p. 864. 3 K. A. loco cit. 4 *Q. Curt.* l. 3. c. 1. 5 K. A. loco cit. *Liv.* l. 38. c. 13. Adde *Plin.* l. 5. c. 32. *Salmas.* exercit. in *Solin.* p. 580. & Cl. *Schwartz* ad *Cellar.* l. 3. c. 4. sect. 71. 6 K. A. p. 11. *Liv.* loco cit. *Plin.* N. H. l. 5. c. 29. *Diodor. Sic.* l. 3. p. 192 & seq. K. A. p. 11. n. 2. & *Aristid.* T. 2. p. 526 & seq. 7 K. A. p. 12 & seq. 8 *Ptolem.* l. 5. c. 2. *Strabo* l. 12. p. 864. *Steph. Byz.* 9 K. A. p. 13. Omnia, quæ hâc in paginâ reperiuntur, turbata esse, aut malè sana censuit *Palmerius*, Exercitat. in Auctor. Græcos p. 59. *Mysiam extendit* (verba sunt viri istius eruditi) *ultra Celænas & Peltas duodecim parasangas orientem versús: quis hoc credat? Caystri pedium urbem vocat, & eam ponit ultra Mæandri fontes parasangas quinquaginta duo. Quod si verum est, non renuo, quin vapulem. Certè in hâc pagellâ nihil est sani: quædam sunt corrupta, vel loco mota: fortè pro* Καΰστρου πεδίον *legendum* Καϋστλου πεδίον: *aut si Xenophon scripsit* Καΰστρου πεδίον, *proculdubiò mota est loco ea vox. Nam si Cyrus per Caystri campum exercitum duxit, occurrebat illi Caystri campus ante Mæandrum. Tum, quis unquam Caystri campum urbem fuisse dixit? — multum fallit me conjectura, nisi aliquod urbis nomen latet sub illâ voce* Καΰστρου πεδίον. Hæc *Palmer.* Mihi nihil mutandum videtur: neque enim mirum est, si Mysiæ de terminis Xenophonti cum auctoribus aliis quædam intercesserit dissensio. Nam ipse olim *Strabo* l. 13. p. 932. scripsit, τὰ Φρύγια, ἢ τὰ Λύδια, ἢ τὰ Καρικὰ, ἢ ἔτι τὰ τῶν Μυσῶν δυσδιάκελλα τίνα, παραπίπτοντα εἰς ἄλληλα. Dici autem videtur urbs *Ceramorum Forum*, perinde atque oppida illa *Plin.* N. H. l. 3. c. 15. memorata, *Forum Clodii*, *Livii*, *Popilii*, &c. Apud *Cicer.* ad Attic. l. 2. ep. 10. etiam *Appii Forum*: ad Famil. l. 10. ep. 17. *Forum Julii*, *Forum Voconii*. Sic sæpè aliás. 10 Apud *Hesych. Strab.* l. 14. p. 969. *Plin.* N. H. l. 5. c. 29. 11 L. 5. c. 2. 12 N. H. l. 5. c. 32. ubi forsan legendum *Ceramæ*.

[1] Indè Cyrus caſtris tribus, paraſangas triginta progreſſus, in CAYSTRI campum pervenit; cui nomen etiam urbis cum incolis tribuit Xenophon. Hoc autem Καΰστρου πεδίον eſt ab illo longè disjunctum, cujus [2] Euſtathius, [3] Stephanus Byz. [4] Strabo, [5] Ptolemæus, [6] Xenophon, aliíque paſſim meminêre: atque adeò fruſtrà fuit [7] Palmerius, qui Cyrum Cayſtri priùs campum, quàm ad Mæandrum veniſſet, attigiſſe cenſuerit. Porrò, quamvìs hâc de urbe ſileant alia veterum annalium monumenta, tamen ab exemplaribus oculati teſtis ad novum aliquod nomen, ex conjecturâ petitum, non niſi temerè, opinor, tranſire poteris. At verò pluribus urbibus unum & idem inditum eſſe ſæpè nomen, id certè notius eſt, quàm ut exemplis adlatis confirmari debeat. Quidni ergo CAYSTRI CAMPUM in Phrygiâ quoque ſuperiore poſueris? At *quis unquam*, inquit Palmerius, *Cayſtri campum urbem fuiſſe dixit?* Ideò forſan urbem eam campi nomine deſignavit Xenophon, quòd in regione ſita fuerit campeſtri. Haud ità diſſimili de causâ, multæ [8] *Caſtra* dictæ fuerunt urbes, propterea quòd ibi conditæ fuerunt, ubi caſtra dux celebrior aliquis habuerat.

Hinc tandem [9] THYMBRIUM, urbem incolis frequentem, concedamus. A Cayſtrio campo paraſangas decem aberat THYMBRIUM, quò Cyrus caſtris alteris pervenit. Phrygiæ autem urbibus adnumerandum eſſe docent [10] *Stephanus* Byz. & *Pauſanias*; ſi cum iis modò, quæ de Midæ fonte ſcripſit hoc loco Xenophon, *Pauſaniæ* verba conferantur. Loci hujus incolas Thymbrianos adpellat [11] *Plinius*.

Jam [12] TYRIÆUM invenis, intervallo decem paraſangarum Thymbrio diſtans; quò caſtris itidem alteris perventum eſt. Tyriæo quoque ſui erant incolæ, [13] *Plinio* Tyrienſes adpellati. Urbs [14] *Hierocli* Grammatico ΤΥΡΑΙΟΝ dicta eſt & Piſidiæ adſcripta: [15] *Stephano* ΤΥΡΟΣ, opinor, eſt; πόλις itidem, eodem auctore, τῆς Λυδίας, τῆς Πισιδίας: [16] *Straboni* Τυριάριον, vel potiùs ex fide MSS. ΤΥΡΙΑΙΟΝ.

Ad Phrygiæ tandem urbem ultimam, [17] ICONIUM, venit Cyrus, itinere trium dierum, paraſangarum viginti, confecto. ICONIUM autem [18] Lycaoniæ tribuitur. Fabuloſam nominis [19] originem libens prætereo.

[20] Mox Lycaoniam quinque dierum iter, triginta paraſangas emenſus, per Cappadociam deinde quartis caſtris, paraſangas viginti quinque DANAM uſque proceſſit Cyrus, urbem amplam & opulentam. ΔΑΝΑ utique Xenophonteis in exemplaribus legitur, cujus locum [21] ſcriptores apud alios ADANA tenere ſolet. Et Ciliciæ quidem urbs ab iiſdem dicitur: eam

1 K. A. p. 13. 2 Ad *Dionyſ.* v. 837. 3 In voce Καΰστριον. 4 L. 13. p. 928. & l. 15. p. 1013. 5 L. 5. c. 2. 6 K. Π. p. 102. 7 Loc. cit. 8 *Cæſar.* de B. C. l. 2. c. 25. Adde *Frienſh.* ad *Q. Curt.* l. 4. c. 7. p. 206. 9 K. A. p. 14. ubi vide n. 4. & K. Π. p. 492. 10 Ad v. Αγκυρα cum *Pauſan.* l. 1. c. 4. coll. 11 N. H. l. 5. c. 27. Add. *Hierocl. Gram.* p. 673. edit. *Weſſel.* 12 K. A. p. 15. 13 N. H. l. 5. c. 27. 14 P. 672. edit. *Weſſel.* MS. Eton. etiam dat Τυραῖον. 15 Ad v. 16 L. 14. p. 979. 17 K. A. p. 17. 18 *Ptolem.* l. 5. c. 6. *Strab.* l. 12. p. 853. *Stephan.* Byz. *Plin.* N. H. l. 5. c. 27. *Hierocl.* Gram. p. 675. *Euſtath.* ad *Dionyſ.* v. 857. 19 De quâ *Steph.* Byz. *Euſtath.* loco cit. & auctor Etymol. m. 20 K. A. p. 17. 21 *Ptolem.* l. 5. c. 8. *Scylac.* Peripl. p. 40. *Plin.* N. H. l. 5. c. 27. *Steph.* Byz. *Appian.* de Bel. Mithrid. p. 237. edit. *Steph.* Quare apud Xenoph. etiam *Adana* rectè forſan repoſueris. Adde *Procop.* l. 5. *Ædific.* c. 5. & *Antonin.* Itiner. p. 580.

verò Xenophon quàm proximè Ciliciam, in Cappadociâ tamen, collocâſſe videtur. Hâc de urbe quæ ſcripſit eruditiſ.[1] *Ger. Voſſius* lectu nequaquam ſunt indigna.

Ciliciam tandem ingreſſus, & per planitiem quatuor caſtris, paraſangas quinque & viginti progreſſus,[2] TARSUM pervenit Cyrus; urbem Ciliciæ tum opibus tum amplitudine celeberrimam. Erat multorum inſignium virorum[3] locus natalis, ortu B. Pauli in primis illuſtratus. Nominis originem, quam finxêre veteres, ſi cui ſcire libet, adeat velim *Stephanum* Byz. & *Euſtathium* ad[4] *Dionyſium* Perieg.

Tarſum autem mediam interfluit[5] CYDNUS, amnis inclitus, duûm plethrorum latitudine. Cydnus non ſpatio aquarum, ſed liquore memorabilis: quippe leni tractu è fontibus labens, puro ſolo excipitur: nec torrentes incurrunt, qui placidè manantis alveum turbent. Itaque incorruptus, idémque frigidiſſimus: quippe multâ riparum amœnitate inumbratus, ubique fontibus ſuis ſimilis in mare evadit.

[6] Hinc caſtris alteris, paraſangas decem ad SARUM amnem, cujus trium erat plethrorum latitudo, pergit Cyrus. Hoc verò de fluvio, Xenophonti modò reſtituto,[7] jam dictum eſt. Quòd ſi nomen unde duxit, audire velis,[8] *Stephanum* nè te conſulere pigeat.

Dici itinere, paraſangis quinque confectis,[9] ad PYRAMUM amnem, cujus æquat latitudo ſtadium, venit Cyrus. Hujus etiam Ciliciæ fluminis multi meminerunt[10] auctores: quod & inclitum vocat[11] *Q. Curtius*; navigerum,[12] *Strabo*.

A Pyramo caſtris binis, paraſangas quindecim progreditur[13] ISSON, ultimam Ciliciæ urbem, amplam & opulentam. Apud[14] *Diodorum* etiam Siculum ἀξιόλογον audit; apud[15] *Strabonem* tantùm πολίχνιον. Hic itaque de ſtatu, quo locus erat iſte ætate ſuâ, loquitur: alium autem atque adeò meliorem obtinuerat anteá. Utrumque memoravit[16] Mela: *At in receſſu*, inquit, *intimo locus eſt magni aliquando diſcriminis, fuſorum ab Alexandro Perſarum fugientíſque Darii ſpectator ac teſtis. Nunc nè minimè quidem, tunc ingenti urbe celebris Iſſo fuit*, &c.

Hinc caſtris unis, paraſangas quinque, ad[17] PORTAS CILICIÆ SYRIÆque progreditur. Erant hæ duo caſtella; quorum in Ciliciam alterum, alterum in Syriam erat obverſum: ſpatium autem inter utrumque medium trium erat ſtadiorum. Quas verò Xenophon Ciliciæ portas adpellat, hæ[18] *Ptolemæo* fuiſſe *pylæ* videntur *Amanicæ*; ſeu anguſtiæ iſtæ, quà ex Amano monte atque interiore Ciliciâ in Syriam adiri poterat. At tum Ci-

1 De orig. & progr. Idololat. l. 1. c. 38. 2 K. A. p. 19. *Strab.* l. 14. p. 990 & ſeq. *Q. Curt.* l. 3. c. 4. extr. *Steph.* Byz. *Solin.* Polyhiſt. c. 38. *Plin.* l. 5. c. 27. *Mel.* l. 1. c. 13. *Ammian. Marcel.* l. 14. c. 8. 3 *Strab.* loco cit. 4 V. 870. 5 K. A. p. 20. *Q. Curt.* l. 3. c. 5. ineun. & ibid. c. 4. *Arrian.* de exped. Alex. l. 2. c. 4. *Dion. Chryſoſt.* Orat. 33. p. 394. *Tibul.* l. 1. el. 8. v. 13 & ſeq. *Plin.* & *Mel.* locis cit. *Strab.* l. 14. p. 990. 6 K. A. p. 33. 7 K. A. p. 33. n. 3. 8 In v. *Adana*. 9 K. A. p. 33. 10 *Ptolem.* l. 5. c. 8. *Steph.* Byz. *Plin.* N. H. l. 5. c. 27. *Mela* l. 1. c. 13. *Arrian.* l. 2. c. 5. aliique. 11 L. 3. c. 4. 12 L. 12. p. 809. 13 K. A. p. 34. 14 L. 17. p. 512. 15 L. 14. p. 994. 16 L. 1. c. 13. Adde *Stephan.* Byz. *Q. Curt.* l. 3. c. 7 & 8. *Strab.* & *Diodor.* locis cit. *Euſtath.* ad *Dionyſ.* v. 118. *Plin.* N. H. l. 5. c. 27. & *Ptolem.* l. 5. c. 8. 17 K. A. p. 35. 18 L. 5. c. 8. extr.

liciæ tum Amani portas, tanquam diverſas, recenſet [1] *Plinius*. In cornu montis illius prærupti, quo Cilicia includitur, aſperi tres, auctore *Q. Curtio*, aditus & peranguſti ſunt: primus ſcilicet, interprete [2] *Cellario*, à ſeptentrione ex Cappadociâ per *Ciliciæ Pylas*: ſecundus per *Amani Pylas* ex Syriæ ſuperioribus partibus, ubi in Armeniam itur: tertius per *Syriæ portas*, ad Sinum Iſſicum, quibus ex Antiochene aditur. Pylas autem, à Xenophonte memoratas, [3] *Strabo* θεῖον Κιλίκων τε καὶ Σύρων adpellat. [4] Medio inter caſtella illa, ſeu muros, loco fluit CERSUS amnis, latitudine plethri: cujus cùm mihi nomen aliàs videre non contigerit, eum crebris iis, quorum meminit [5] *Q. Curtius*, rivis Ciliciæ planitiem, quà vergit ad mare, diſtinguentibus adnumerandum cenſuerim.

Per Syriam deinde, portis tranſitis, unius diei itinere, paraſangis quinque confectis, [6] MYRIANDRUM perventum eſt, urbem Phœnicibus habitatam, atque ità ſitam, ut ſtationem navibus onerariis præberet. In ſinu Iſſico eam collocat [7] *Strabo*, quippe quòd ſinus iſte in Syriam etiam pertingeret: *Stephano* Byz. Μυείανδρος eſt πόλις Συρίας, πρὸς τῇ Φοινίκῃ, ὡς Ξενοφῶν ἐν πρώτῳ Ἀναβάσεως. [8] *Stylax* etiam Μυειανδρὸς Φοινίκων meminit: quam [9] *Plinius* urbem Syriæ vocat, In Iſſico ſinu poſitam.

Indè caſtris quartis, paraſangas viginti progreditur ad [10] CHALUM amnem, plethrum latitudine æquantem, magnis manſuetiſque piſcibus refertum, [11] quos Syri pro diis habent. Hujus amnis haud alibi nomen reperies. [12] *Cl. Deliſle*, conjecturâ ex ipſo Cyri itinere factâ, eum fuiſſe ſuſpicatur, cui hodie nomen eſt *Alep*; conjecturæ præſidium petit ex voce *Alep*, ſeu *Chalib*, quâ prioris loco utuntur Arabes: nam *Chalib*, inquit idem vir doctus, à *Chalo* Xenophonteo derivari videtur. Prope hunc, auctore Xenophonte, ſiti erant Paryſatidis vici, in cingulum ei donati.

Caſtris indè quintis, paraſangas triginta progreſſus, ad [13] DARADACIS, fluvii quoque ſcriptoribus aliis ignoti, fontes pervenit. Plethri latitudinem ei tribuit Xenophon. Hic forſan eſt, quem *Marſyam* nominat [14] *Plinius*. Locum ornabant Beleſios, Syriæ præfecti, regia & hortus admodum elegans.

Hinc caſtris tertiis, paraſangas quindecim, ad eam [15] EUPHRATIS partem, ubi quatuor ſtadia latus erat, & urbs reperiebatur ampla locupléſque, nomine THAPSACUS. Urbs hæc, ætate [16] *Plinii*, *Amphipolis* dicebatur: eam [17] *Ptolemæus* juxta Euphraten quidem, at in Arabiâ deſertâ, poſuit; quam [18] *Stephanus*, & [19] *Plinius* Syriæ tribuerunt. Ejus etiam meminerunt

1 Loco cit. Πύλας, inquit *Euſtath.* ad *Dionyſ.* v. 1034. στενόπορον τόπον δηλοῦσι — *Q. Curt.* itidem l. 3. c. 4. ſunt *jugi fauces*. 2 Ad *Curt.* l. 3. c. 4. p. 84. Adde *Ammian. Marcel.* l. 22. c. 9. *Cicer.* ad Fam. l. 14. ep. 4. *Arrian.* de exped. Alex. l. 2. c. 6. & quæ ex *Diodoro Sic.* adtulimus K. A. p. 35. n. 3. 3 L. 14. p. 994. Adde *Plin.* N. H. l. 5. c. 22. 4 K. A. loco cit. *ubi in Latinis ſcribe* medio inter hæc &c. 5 L. 3. c. 4. 6 K. A. p. 36. 7 L. 14. p. 994. quocum conſentit *Agathem.* l. 1. c. 4. 8 P. 40. 9 N. H. l. 2. c. 108. Adde ejuſd. l. 5. c. 22. *Ptolem.* l. 5. c. 15. *Mel.* l. 1. c. 12. extr. *Arrian.* de exped. l. 2. c. 6. 10 K. A. p. 39. 11 Vide K. A. p. 40. n. 1. & pro *Diodor. Sic.* l. 2. p. 207. lege *Diodor. Sic.* l. 2. p. 92. 12 In Diſſertat. de ſitu &c. locorum, quæ Cyrus Græcique peragrârunt. 13 K. A. p. 40. In MSto Etonenſi pro Δαραδάκος legitur Δαρδῆς. 14 N. H. l. 5. c. 23, 24. 15 K. A. p. 41. 16 N. H. l. 5. c. 24. 17 L. 5. c. 19. 18 In v. 19 Loco cit.

[1] *Strabo* & [2] *Arrianus*. Nobilis evaſit tranſitu Euphratis. Ad urbem quidem, quæ *Zeugma* adpellatur, quæque, [3] *Strabone* teſte, duobus ſtadiorum millibus à Thapſaco diſtat, Alexandrum Euphraten tranſiviſſe ſcribunt [4] *Plinius*, & [5] *Stephanus* Byz. De diverſis nimirum expeditionibus intelligendæ videntur diſcrepantes auctorum narrationes.

EUPHRATE (quem infrà adtingemus) trajecto, [6] per SYRIAM caſtris novem, paraſangis quinquaginta confectis, ad Araxen fluvium perveniunt. Vides autem Xenophontem ultra Euphraten protuliſſe Syriam. [7] Similiter etiam Scriptores ſacri Syros in Meſopotamiâ collocârunt: ויצא ארם אשר בעבר הנהר, ubi ארם denotare Syros, & [8] נהר Euphraten, ſatìs nôrunt harum literarum periti. [9] *Plinii* verba de regione illâ libet adferre: *Juxtà Syria litus occupat, quondam terrarum maxima, & pluribus diſtincta nominibus. Námque Palæſtina vocabatur, quâ contingit Arabas, & Judæa, & Cæle, dein Phœnice: & quâ recedit intus, Damaſcena: ac magìs etiamnum meridiana, Babylonia. Et eadem Meſopotamia, inter Euphraten & Tigrin*: &c. [10] Idem Xenophontis narrationi congruenter regionem hanc *vicatim diſperſam* fuiſſe ſcribit. Cæterùm, ARAXES ille [11] Ptolemæo (utì quidem eruditiſſ. [12] Bochartus & [13] Deliſle ſtatuerunt) eſt Χαβώρας: [14] Straboni Ἀβόρρας: [15] Ammiano Mar. *Aboras*. [16] Cellario judice, is amnis erat, quem [17] Ptolemæus *Saocoran* vocat. Cùm autem, [18] Ptolemæo auctore, alii etiam, præter memoratos, amnes per Meſopotamiam fluxerint, quorum non adduxit nomina, difficile dictu videtur, quis ille fuerit, quem *Araxis* nomine deſignavit Xenophon. Sed hâc de re plura mox, cùm ad Maſcam pervenerimus.

Illinc [19] per ARABIAM, cùm Euphrates ad dextram ei eſſet, quina deſertis in locis caſtra metatus, paraſangas triginta quinque, cum ſuis progreſſus eſt Cyrus. Campi quidem, quos ibi tum peragrârunt, abſinthio abundabant, æquoríſque in modum latè patebant. Quin & fruticum genera ſeu arundinum, quæ ibi reperiebantur, aromatum inſtar, ſuaves diffundebant odores. Sed operæ pretium erit, [20] ipſum auctorem de iis omnibus, quibus ſive ornata ſive inſtructa erat ea regio, verba facientem audire. Redeamus ad nomen ejus; cujus origo petenda videtur ab incolis, qui *Arabes Scenitæ* ſolent adpellari. Quippe, [21] *Strabone* auctore, Τὰ πρὸς μεσημβρίαν κεκλιμένα τῆ Μεσοποταμίας, καὶ ἀπότερω τῶν ὀρῶν, ἄνυδρα καὶ λυπρὰ ὄντα ἔχουσιν οἱ Σκηνῖται Ἄραβες, Multi autem Arabes, qui in aliis atque aliis habitabant

1 L. 2. p. 130 & ſeq. l. 16. p. 1076 & ſeq. 2 De exped. l. 2. c. 13. & l. 3. c. 7. Adde *Cellar.* l. 3. c. 12. ſect. 63. 3 L. 16. p. 1083. 4 N. Hiſt. l. 5. c. 24. & l. 34. c. 15. 5 In v. Ζεῦγμα: adde *Lucan.* l. 8. v. 237. 6 K. A. p. 45. 7 2 Sam. X. 16. Adde Targum *Jonath.* ad loc. & Gen. XXVIII. 6, 7. ubi interpr. LXX. habent Μεσοποταμίαν Συρίας: ſic & *Ariſtot.* Περὶ Θαυμασ. Ἀκουσμ. extr. Ἐν δὲ τῆ Μεσοποταμίᾳ τῆ Συρίας &c. *Joſeph.* A. J. l. 7. c. 6. τῶν περαν Εὐφράτου Σύρων meminit. 8 In regionibus utique, ubi unus eſt fluvius, aut unus ſaltem eximius, adpellari ſolet ille, non proprio nomine, ſed plerumque communi, *fluvius*. 9 L. 5. c. 12. Adde *Mel.* l. 1. c. 11. *Bochart.* G. S. l. 2. c. 6. *Spanhem.* de Numiſm. T. 1. p. 605. 10 L. 6. c. 26. 11 L. 5. c. 18. 12 G. S. l. 2. c. 6. 13 Diſſertat. ſuprà laud. 14 L. 16. p. 1084. 15 L. 14. c. 3. 16 L. 3. c. 15. ſect. 15. 17 L. 5. c. 18. 18 Loco cit. 19 K. A. p. 45. 20 P. 45, 46, 47, 48. & conf. *Diodor. Sic.* l. 2. p. 132 & ſeq. 21 L. 16. p. 1084.

locis, ità [1]à tabernaculis cognominati ſunt, quæ ciliciis metabantur, ubi libuit. Sed nobis ARABIÆ iſtius nomen unde fuerit deductum, his etiam verbis indicavit [2] *Strabo:* Τὸ γὰρ τῆ Αρμενίων ἔθνος, καὶ τὸ τῆ Σύρων, καὶ τῆ Αραβίων, πολλαχοῦ ὁμοφυλίαν ἐμφαίνει καθά τε τἄλλα ἀλέκτον, καὶ τὰς βίας, καὶ τὰς τῶν σωμάτων χαρακτῆρας, καὶ μάλιστα καθὸ πλησιόχωροι εἰσί· ὅλοι δ' ἦν Μεσοποταμία ἐκ τῶν τειῶν συνεχῶσα τούτων ἐθνῶν. En itaque Arabia in Meſopotamiâ!

Facto autem per regionem hanc itinere, [3] ad MASCAM perveniunt amnem, cujus plethrum æquabat latitudo. A [4] Ptolemæo *Saocoran* adpellatum fuiſſe cenſuit eruditiſſimus [5] *Bochartus.* Hujus verò ſententia [6] *Cellario*, viro quoque doctiſſimo, minùs eſt probata; quippe cui Ptolemæi *Saocoras* idem eſſe videbatur, atque Xenophontis *Araxes*, ſuprà paulò memoratus. Idcircò autem Cellarius *Araxen* illum *Saocoræ* potiùs quàm *Chaboræ* nomen apud Ptolemæum nactum eſſe putavit, quòd propior *Chaboras* eſſet Thapſaco, quàm pro ſpatio definiti itineris; quinquaginta nempe paraſangarum. Sed majus forſan Thapſacum & *Chaboræ* alveum diviſit intervallum, quàm quantum in tabulis Geographicis vulgò repræſentari ſolet. Ab ARAXE quidem CHABORAS, SAOCORAS à MASCA ſatìs magnam habent ſcripturæ diſſimilitudinem: verùm majores etiam in propriis eorundem tum oppidorum tum amnium nominibus haud rarò reperiuntur varietates. Alias ut omittam, ſtudio utique literarum deditis paſſim obvias, ipſum nomen *Araxes* aliquando *Penéo* Theſſaliæ fluvio, datum fuiſſe ſcribit [7] *Euſtathius.* [8] Cæterùm Maſcâ CORSOTES, urbs ampla quidem, ſed deſerta, cincta erat. Hæc mihi ſanè fuit unum apud Xenophontem obvia. Itaque, per hanc nè mora ſit, [9] ad PYLAS pergamus; quò Cyrus caſtris decimis tertiis, paraſangas nonaginta per loca inculta, Euphrate ad dextram fluente, progreſſus, cum ſuis pervenit. PYLÆ in finibus exſtant Meſopotamiæ, ſeu *Arabiæ* deſertæ, quà Babyloniam adtingit.

[10] Pèr BABYLONIAM tribus caſtris, paraſangas duodecim progreſſus, [11] Græcorum recenſum agit, exercitúmque adeò armis inſtruendum curat. Mox [12] caſtris unis, paraſangas tres progreditur ad [13] locum, ubi pugna tandem commiſſa eſt.

Jam verò [14] Xenophon menſuram itineris hucuſque confecti, caſtrorúmque intereà poſitorum numerum ità collegit: Ab Epheſo ad locum, in quo pugnatum eſt; *Caſtra* —— —— —— 93.
Paraſangæ —— —— —— 535.
Stadia —— —— —— 16050.

1 *Plin* N. H. l. 6. c: 28. 2 L. 1. p. 70. 3 K. A. p. 48. 4 L. 5. c. 18. 5 Geogr. S. l. 2. c. 6, 11. 6 L. 3. c. 15. 7 Ad *Dionyſ.* v. 739. ubi de *Araxe* Armeniæ fluvio agitur. Adi etiam quæ infrà ſcripta ſunt de *Phyſco* p. ſequente. 8 K. A. p. 49. Voce autem ἔρημος non ſemper locum planè aſperum, in quo nihil præter ſabulum, ſaxa, ferāſque reperias, ſignificari, ſatìs indè liquet, quòd Græci apud Corſoten, quæ ἔρημη dicitur, triduum manebant, eodémque ex agro cibaria quærebant. Vide ſis doctiſſ. *Wolf* ad Luc. XV 4. & Marc. VI. 31. Adde *Reland.* Palæſt. l. 1. c. 56. 9 K. A. loco cit. nominis rationem exponit *Euſtath.* ad *Dionyſ.* v. 437. 10 K. A. p. 65. 11 K. A. p. 69. de eorum numero vide, præter auctores memoratos p. 70. n. 3. *Front.* l. 4. c. 2. ſect. 7. *Arrian.* de exped. Alex. l. 4. c. 11. & l. 1. c. 12. 12 K. A. p. 71 13 *Plut.* in vitâ Artox. p. 1014. Κυναξα καλεῖται. 14 K. A. p. 126.

Quòd ſi caſtrorum paraſangarúmque numerum, quem hiſtoriæ ſeriem ſequutus, ubique verbis expreſſi, inire velis, eum ſic ſe habere, ni fallor, invenies — *Caſtra* — — 85.

Paraſangæ — 517. ex quibus efficientur *ſtadia* 15510: datis utique paraſangæ cuique triginta ſtadiis. Cùm verò, non à Sardibus, [1] utì ſuprà, ſed ab Epheſo jam itineris initium duxerit auctor, plura ponamus oportet caſtra, pluréſque adeò paraſangas, ab Epheſo nimirum Sardes uſque progredientibus conficiendas. Hujus itaque ſpatii, quod Epheſum Sardéſque interjacet, emetiendi cauſâ, ſi *caſtra* demus *octo*, ipſúmque *paraſangis duodeviginti* conſtare fingamus, jam numerus numero reſpondebit; & adcuratè ſcribi reperies, [2] quæ modò ex auctore de itineris hucuſque menſurâ protulimus.

Poſtero die, quàm pugna erat commiſſa Cyrúſque occiſus, [3] Græci ſe ad Ariæi contulêre caſtra. [4] Indè, aliâ luce ortâ, in Babyloniæ vicos devenêre; compluréſque ibi dies commorati ſunt. Inſtituto tandem confectóque trium caſtrorum itinere, ad Mediæ murum pervenerunt: intrà quem cùm penetrâſſent, [6] caſtris alteris, paraſangas octo progreſſi ſunt; atque binis alveis, è Tigri qui ducti fuerant, trajectis, ad Tigrin ipſum perveniunt; prope quem [7] urbs extructa erat magna & incolis repleta, cui nomen SITACE. *Sitace* autem, quæ dicitur, apud [8] *Ptolemæum* & [9] *Plinium*, in Aſſyriâ ferè mediâ collocatur. Eandem eſſe urbem putavit ὁ πάνυ [10] *Bochartus*, quæ à *Stephano* Ψιτακὴ, πόλις utique ἐπὶ τῷ Τίγριδι, adpellatur.

Ponte navigiis triginta ſeptem facto, Tigri qui fuerat impoſitus, trajecto, caſtris quartis, paraſangas viginti ad [11] Phyſcum uſque amnem, latitudine plethri, progreſſi ſunt. PHYSCUS autem, inquit [12] *Stephanus*, ἐστὶ ποταμὸς, καθά φησι Σοφαίνετος ἐν Κύρῳ ἀναβάσει. Multis apud veteres, ex mente eruditiſſimi [13] *Bocharti* nominibus inclaruit *Phyſcus*: nimirum [14] Strabo & [15] Ptolemæus Κάσπιον, [16] Arrianus Βήμηλον, (Βήμαδον, opinor, voluit) [17] *Curtius Beumello*, (ſcrib. *Bumado*) [18] Plinius *Abſitrin*, [19] Ammianus *Adjavam*, Bocharto judice, adpellat. Ibi urbs magna erat, nomine OPIS. Ἡ δὲ Ὦπις, inquit [20] *Strabo*, κώμη, ἐμπορεῖον τῶν κύκλῳ πάντων. At [21] *Herodoto* πόλις dicitur; ſimiliter [22] *Arriano*, πόλις ἔτι τῷ Τίγρητι ὠκισμένη.

Per Mediam deinde dies ſex, per loca minùs culta, paraſangas triginta, Paryſatidis ad vicos, rerum ad uſus vitæ neceſſariarum copiâ locupletes, progreſſi ſunt. Indè caſtra quinque locis in incultis metati, paraſangis intereà viginti confectis, ad opulentam magnámque, cui [23] CÆNÆ nomen,

1 K. A. p. 9. 2 P. 126. Quæ mox deinde legis, ἀπὸ ἧς τῆς μάχης ἐλέγοντο εἶναι εἰς Βαβυλῶνα, σταδίοι ἑξήκοντα ἐ τετρακόσιοι — ea verò corrupta eſſe quidam ſuſpicati ſunt: quippe quia, *Plutarcho* auctore, in *Artox.* p. 1015. Κούναξα, ubi pugnatum eſt, Βαβυλῶνος ἀπέχει σταδίους tantùm πεντακοσίους: quare pro εἰς Βαβυλῶνα, *Jac. Cappellus* εἰς Σῦσα legendum eſſe apud Xenophontem putavit. 3 K. A. p. 127. 4 P. 129. 5 P. 149 & ſeq. 6 P. 150. 7 P. 151. 8 L. 6. c. 1. 9 N. H. l. 6. c. 27. 10 G. S. l. 4. c. 17. 11 K. A. p. 254. 12 Aliàs etiam adlatis, quæ in K. A. reperiuntur, vocibus, Sophænetum illum citat. 13 G. S. l. 4. c. 19. 14 L. 16. p. 1072. 15 L. 6. c. 1. 16 L. 3. c. 8. 17 L. 4. c. 9. 18 L. 6. c. 26. 19 L. 23. c. 6. Vide ſis *Bochart.* G. S. loco cit. ubi nominibus iſtis explicandis operam dat; & adde Cl. *Schwartz.* ad *Cellar.* l. 3. c. 17. ſect. 7. 20 L. 16. p. 1074. 21 L. 1. c. 189. 22 L. 7. c. 7. 23 K. A. p. 156.

urbem pervenêre. Hanc ſanè agnoſcit *Stephanus*, nomine paulùm mutato: ἔστι ἡ πόλις, inquit, Κάναι Τίγρητος ποταμοῦ. Hâc autem in voce aqua, ut aiunt, *Stephani* interpretibus hæſit. Voluit hic, opinor, locum, quem deſcribit Xenophon; atque adeò pro Κάναι, repono Καναὶ, utì apud Xenophontem ſcribi ſolet. [1]

Mox [2] ad ZABATUM fluvium, quatuor plethrorum latitudine, ducum Græcorum cæde nobilem, veniunt. Hodie, auctore Clar. [3] *Deliſle*, vocatur ZAB. Ζάβατος autem (verba ſunt doctiſſ. [4] *Bocharti*) factum videtur ex conſtructo רייבח. Exiſtimavit etiam [5] *Bochartus*, Ζάβατον hunc, eundem eſſe fluvium, qui *Lyci* nomine apud [6] *Ptolemæum*, [7] *Strabonem*, [8] *Arrianum*, [9] *Curtium*, [10] *Plinium* venire ſolet; quíque [11] *Ammiano* dictus eſt *Diabas* vel *Diavas*. Ejus [12] infrà meminit Xenophon: ubi tamen cùm in quibuſdam exemplaribus, Ζάτλω & Ζάδλω malè ſcriberetur, [13] doctiſſ. *Fullerus* Ζάτλω & Ζάβατον in Xenophonte putavit eſſe diverſos amnes. Sed "certum eſt, "(verba legis [14] *Bocharti*) Zaten fluvium Xenophontis libro tertio, eundem "eſſe cum Zabato, de quo libro ſecundo egerat. Ibi enim narrat Græ- "cos, è Paryſatidis vicis cùm exceſſiſſent, fluvium Zabaton attigiſſe, ad "quem cùm moras necterent, Clearchum imperatorem ſuum & præci- "puos pleroſque duces, Tiſſaphernis artibus in Perſarum caſtra pellectos, "inſigni proditione fuiſſe interemtos. Hæc libro ſecundo Xenophon. "Tertio deinde telam retexens inſtitutæ narrationis, refert Græcos hoc "caſu, ut par erat, valdè perculſos, & incertos quid agerent, tandem "oratione ſuâ erectos & recreatos, animos reſumpſiſſe, atque in mortuo- "rum locum alios ſuffeciſſe duces. Quo facto demum *Zaten*, id eſt, *Za-* "*baton*, de quò priùs, inſtructo agmine trajeciſſe. *Zaten* porrò, ſeu *Za-* "*baton*, eundem eſſe cum Lyco patet cùm ex amplitudine, (nam deſcri- "bitur latus quatuor plethris, id eſt, pedibus quadringentis) tum quia, "illo trajecto, nullus alius occurrit Græcis uſque ad montes Carduchio- "rum, præter torrentem ſine nomine." Hactenus ille.

[15] Trajecto Zabato, [16] Χαράδραν deinde quandam reperêre; quem [17] Plinii *Zerbin* eſſe putavit [18] *Bochartus*. Nomen à verbo זרב *zerab* vel *zarab* deducit vir doctiſſimus; "quo non Chaldæi ſolùm, inquit, ſed & Hebræi "utuntur & Arabes. Propriè ſignificat *effluere more torrentis*."

[19] Itinere ultra Χαράδραν facto, ad LARISSAM urbem magnam, deſertam tamen, prope Tigrin ſitam, pervenêre. Eam Medi priſcis temporibus incoluerant: de quâ legas velim, quæ ſcripſit auctor. *Lariſſa* autem fuêre multæ, quas enumerant [20] *Strabo* & [21] *Stephanus*: earum tamen nulla reperitur in regione hâc, de quâ Noſter agit. Quare *Bocharto* videtur accedendum, qui putat Xenophontis *Lariſſam* eſſe *Reſen*, de quâ Moſes Gen.

1 Hinc forſan emendandus etiam *Ptolemæus*, l. 6. c. 1. & pro Βίνα vel, ut libri quidam, Κίνα, reſcribendum Καναί. 2 K. A. p. 156. 3 In Diſſertat. ſuprà laudatâ. 4 G. S. l. 4. c. 19. 5 Loco cit. 6 L. 6. c. 1. ubi pro Λάνης ſcribendum eſt Λύκος. 7 L. 16. p. 1072. 8 L. 3. c. 15. 9 L. 4. c. 9. 10 L. 6. c. 26. 11 L. 23. c. 6. 12 P. 226. ubi vide n. 4. 13 Miſcell. Sacr. l. 3. c 6. 14 G. S. l. 4. c. 19. 15 K. A. p. 226. 16 P. 233. 17 N. H. l. 6. c. 26. 18 Loco cit. 19 K. A. p. 235. 20 L. 9. p. 672. 21 In voce. Adde *Schol.* in *Apollon.* Rhod. v. 40.

X. 12. En ejus verba -- "Hanc urbem (ſcil. *Lariſſam*, cujus meminit Xenophon) "ut ſuſpicer eſſe *Reſen*, multa me movent. *Primò*, ſitus prorſus "convenit, ſi verè Ninus fuit inter Lycum & Caprum, ut hodie docti "contendunt. *Secundò*, Lariſſa μεγάλη πόλις mœniúmque latitùdine & al- "titudine conſpicua; ambitu etiam, quem Xenophon duabus paraſangis "definit. --- *Tertiò*, videtur Xenophon *Reſen* mutâſſe in Λάρισαν, propter "vocum alluſionem. Saltem hoc certum, Lariſſæ vocabulum planè eſſe "Græcum, atque urbes hujus nominis in Græciâ plures exſtitiſſe: & ſi "quæ alibi fuerunt extra Græciam, eas pro Græcis eſſe habitas --- At in "Aſſyriâ Græcæ urbes, ævo Xenophontis, id eſt, ante Alexandrum, nullæ "fuêre: proinde nec ulla Lariſſa. Omnino igitur urbis hujus verum no- "men interpolavit Xenophon, ut ad Græcam elegantiam accommodaret. "Et veriſimile eſt, Græcis rogantibus, cujus urbis eſſent rudera, Aſſyrios "reſpondiſſe לרסן *Lereſen*, addito *le*, genitivi notâ, -- atque illud *Lereſen* "mutatum eſſe in Λάρισαν." Hæc ille: quocum conſentit Cl. [1] *Clericus*.

[2] Indè caſtris unis, paraſangas ſex ad caſtellum quoddam progreſſi ſunt, propter urbem ſitum, cui nomen MESPILA; de quibus legenda ſunt, quæ ſcripſit Xenophon. Urbis meminit *Steph.* apud quem tamen ſcribitur Μίσπιλα.

Mox poſitis caſtris aliis atque aliis, ad CARDUCHIOS tandem venêre montes. Carduchos Mediæ tribuit [3] *Stephanus*, Parthiæ [4] *Strabo*. Adiabenis, inquit [5] *Plinius*, connectuntur Carduchi quondam dicti, nunc Cordueni, præfluente Tigri. [6] Xenophon eos in confiniis Armeniæ Auſtralibus habitâſſe docet. Hodiè, teſte Cl. [7] Deliſle, *Curdes* adpellantur. Multis olim nominibus erant dicti, [8] *Gordiæi* ſcilicet, *Gordi*, *Cordæi*, *Cardueni*. In CARDUCHIIS autem montibus arcam Noæ ſubſtitiſſe non levibus de cauſis ſtatuêre [9] viri eruditi.

A montibus illis, [10] quibus in peragrandis ſeptem dies Græci conſumpſêre, ſtadia circiter ſex ſeptémve diſtabat fluvius [11] CENTRITES, latus bina ferè plethra, qui Armeniam à Carduchorum agro ſeparat. [12] *Diodorus* etiam *Siculus* amnis retinuit nomen; quod à גתרי *Gethere* vel *Getere* duci ſuſpicatus eſt [13] *Bochartus*. Eo trajecto, [14] factóque deinde per Armeniam itinere, ad vicum pervenêre, ubi ſatrapæ erat regia, & larga commeatûs copia.

[15] Hinc caſtris alteris, paraſangas decem progreſſi, Tigris ſupra fontes evaſerunt. De his autem fontibus auctores alii alia ſcripſêre. [16] *Plinius* hæc: *Oritur Tigris in regione Armeniæ majoris, fonte conſpicuo in planitie.* [17] *Strabone* teſte, à Tauro monte in Seleuciam delatus eſt. Plures Tigres adfert [18] *Herodotus*: πρῶτος μὲν, inquit, Τίγρης· μετὰ δὲ, δεύτερός τε ἰὼν πέπτος οὔτος ὀνομαζόμενος· ἐκ δὲ τούτου ἐὼν ποταμὸς, ἐς δὲ ἐκ τῆ αὐτῆ ῥέων. Xenophontem ejus voluiſſe fontes, qui ad orientem vergit, cum [19] Cl. *Deliſle* cenſuerim.

1 Ad Gen. X. 12. 2 K. A. p. 237. 3 In voce. 4 L. 16. p. 1083. 5 L. 5. c. 15. 6 P. 283. 7 Diſſertat. laud. 8 *Stephan.* in v. Γορδυαῖα. Adde *Bochart.* G. S. l. 1, c. 3. & *Fuller.* Miſcell. S. l. 1. c. 4. & *Tellier.* ad *Curt.* l. 4. c. 10. p. 242. 9 Vide auctor. proximè laudat. loca cit. & *Grot.* ad Gen. VIII. 4. 10 K. A. p. 284. & *Diodor. Sic.* l. 14. p. 257. 11 K. A. p. 283. 12 L. 14. p. 258. 13 G. S. l. 2. c. 10. 14 K. A. p. 297. 15 Ibid. 16 N. H. l. 6. c. 27. 17 L. 11. p. 792. 18 L. 5. c. 52. 19 Diſſertat. ſæpiùs laud.

[1] Indè caſtris tertiis, paraſangas quindecim, ad TELEBOAM progreſſi ſunt. Pulchellus autem hic fluvius Euphratis eſſe brachium videtur, quà orientem maximè ſpectat. Locus, unde duxit ortum, ARMENIA dicebatur ἡ πρὸς ἑσπέραν: ſeu, eorum regio, qui Εσπεριοι nomine veniunt, Αραβάσι extremâ.

[2] Caſtris deinde tertiis, per planitiem paraſangas quindecim progreſſi, tandem in vicos diverterunt: [3] jugo mox ſuperato, caſtríſque ter apud inculta loca poſitis, [4] EUPHRATIS adpropinquârunt fontibus. *Oritur* autem *Euphrates*, auctore [5] Plinio, *in præfecturâ Armeniæ majoris Caranitide, ut prodidêre ex iis, qui proximè viderant; Domitius Corbulo, in monte Abâ: Licinius Mucianus, ſub radicibus montis, quem Capoten adpellant, ſupra Zimaram*, XII M. *paſſ. initio Pyxurates nominatus.* In ſeptentrionalibus Tauri partibus fontes ejus poſuit [6] *Strabo.* [7] Apud Xenophontem quidem dicuntur non longè à Tigris fontibus abeſſe: at referente [8] *Strabone*, Διέχουσιν ἀλλήλων αἱ πηγαὶ, τοῦ τε Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγριδος, ὡς δισχιλίους καὶ πεντακοσίους σταδίους. Diverſas utique Euphratis partes intellexerunt; ille fontes deſignat, quà orientem ſpectat amnis; hic à brachio quodam occidentali, cùm ſpatium inter eum & Tigrin definivit, initæ menſuræ fecit initium.

Euphratis fontibus à tergo relictis, [9] per nivem altam, ſeptentrionem verſùs iter faciunt: [10] nivem vix tandem eluctati, in vicos quoſdam diverterunt Armeniæ; ubi repererunt equos, [11] qui tributi nomine regi alebantur.

[12] Conſumptis ibi ſeptem diebus, octavo demum motis ſepties caſtris, paraſangas quinque ſingulos in dies, ad [13] PHASIN amnem, latitudine ferè plethri, progreſſi ſunt. Alius autem hìc, atque [14] clariſſimus ille Ponti *Phaſis*, intelligendus eſt. Ad Xenophontis itaque narrationem optimè convenire videtur ille *Phaſis*, cujus [15] *Conſtantinus Porphyrogenetus* meminit, cuíque nomen ERAX etiam inditum erat. Tam enim ea ſimilitudo quæ in vocibus *Erax* & *Araxes* invenitur, quàm quæ ſcriptor iſte memoriæ prodidit, ad Phaſin Ponti minùs convenientia, rectè [16] Cl. *Deliſle* adduxiſſe videntur, ut *Araxen*, qui in mare Caſpium delabitur, eundem eſſe fluvium exiſtimaret, quem Xenophon hìc loci *Phaſin* adpellavit.

[17] Hinc caſtris binis, paraſangas decem, per juga montium progreſſi, in planitiem tandem vicóſque, fugatis hoſtibus, deſcenderunt. [18] Mox caſtris quinquies poſitis, paraſangíſque triginta confectis, ad TAOCHORUM

1 K. A. p. 297 & ſeq. 2 P. 299 & ſeq. 3 P. 304. 4 P. 305. 5 Hiſt. N. l. 5. c. 24. 6 L. 11. p. 792. 7 K. A. p. 262. 8 L. 11. p. 792. Adde *Salmaſ.* Plinian. exercit. p. 438. *Ptol.* l. 5. c. 13. & *Euſtath.* ad *Dion.* v. 976. 9 K. A. p. 306. 10 P. 312 & ſeq. 11 P. 318. Adde *Strab.* l. 11. p. 796. 12 K. A. p. 319. 13 P. 320. 14 De quo *Strabo* l. 7. p. 457. & l. 11. p. 801. *Plin.* N. H. l. 6. c. 4. *Dionyſ.* v. 691. *Apollon.* Rhod. l. 2. v. 403. *Agathem.* l. 2. c. 1. aliíque paſſim. 15 Imper. Orient. c. 45. Cl. *Deliſle* citat *Procopium* etiam: cùm verò auctorum nec verba ſoleat adferre, nec indicare loca, ubi reperiantur, ipſe quidem *Procopium* teſtem in hanc rem citare nolui, cùm neque locum, quem vir doctus huc facere cenſuerit, invenire potuerim, & aliàs auctorem illum Phaſin amnem Colchicum adpellâſſe, atque adeò in Pontum Euxinum deduxiſſe, noverim. Vide ſis ejus de Bel. Perſ. l. 1. c. 15. & de Bel. Goth. l. 4. c. 2 & 6. 16 Diſſert. ſæpè cit. 17 K. A. p. 321, 328. 18 P. 328 & ſeq. reſpice K. A. p. 321. n. 1.

regionem (ubi hodie TAOCHIR in Tabulâ *Georgiæ* ponitur, teſte Cl. *Deliſle*) pervenerunt: [1] indè per CHALYBUM agros caſtris ſeptem, paraſangas quinquaginta progreſſi ſunt. Eos [2] Diodorus Siculus *Chalcidenſes* vocat. Sed pro Χαλκιδέων, quod exemplaria *Diodori* repræſentant, legi mallem Χαλδαίων: quâ ſcripturæ mutatione factâ, jam nulla erit Diodoro cum Xenophonte diſcordia: nam [3] *Strabone* teſte, Χαλδαῖοι, Χάλυβες τὸ παλαιὸν ὠνομάζοντο.

Ab his digreſſi, ad amnem Harpaſum, cujus erat quatuor plethrorum latitudo, pervenerunt. Apud auctores autem recentiores, ſua qui ſcriptis mandârunt itinera, fluvium hunc HARPASON nomine venire teſtatur [4] Cl. *Deliſle*. Cæterùm *Diodoro Siculo* reſtituendum eſt nomen Αρπαζος, cujus utique locum occupavit [5] Αρπαγος.

[6] Hinc per SCYTHINORUM agrum caſtris quartis, paraſangas viginti ad vicos progreſſi ſunt; apud quos triduum manſerunt. Pro Σκυθινῶν in [7] *Diodoro* malè legitur Τασυπίνων: in *Stephano* Σκυθινοὶ reperitur. Porrò SCYTHINI forſan barbaris illis Επτὰ κωμήταις, quorum meminit [8] *Strabo*, adnumerandi ſunt. Caſtra deinde quater metati, vigintíque paraſangas emenſi, [9] ad urbem venêre magnam, tam opibus quàm incolis abundantem, cui nomen GYMNIAS: eadem [10] *Diodoro* dicitur GYMNASIA.

Paucis autem diebus interjectis, [11] THECHEN adtigêre, montem ſacrum; unde Græci mare, ſummâ non ſine lætitiâ, tandem conſpexerunt. Apud [12] *Diodorum* mons hic vocatur Χήνιον: in MSS. quibuſdam Xenophontis exemplaribus legitur Ηχης. [13] *Arrianus* Ιερον ὄρος inter Ceraſuntem & Trapezuntem collocavit. Eundem hunc montem intellexiſſe videtur [14] *Apollonius Rhodius*: Ιερον δ' αὖτ' ἐπὶ τοῖσιν ὄρος —— *Schol.* Ορος ὕτω καλούμενον τὸ καθηκον εἰς Εὔξεινον πόντον.

[15] Hinc per MACRONUM regionem caſtris tribus, paraſangas decem progreſſi ſunt. Hi poſteà, [16] *Strabone* teſte, Σάννοι dicti erant. Similiter [17] *Euſtathius*: οἱ Μάκρωνες ἔθνος Ποντικὸν, βαρβάρων τοπώτερον· τοῦτους νῦν Σάννας φαμεν, ἰδιωτικώτερον δὲ Τζάνους --- [18] *Arrianus* autem *Drilas*, quos vocat Xenophon, *Sannos* nominat.

Tridui itinere confecto, [19] COLCHORUM ad montes Græcos deduxêre Macrones: Colchíſque in fugam verſis, in vicos illi commeatûs copiâ abundantes diverterunt. Iis autem, quæ de vi mellis, quod ibi reperêre Græci, ſcripſit Xenophon, ſimilia memoriæ tradidit [20] Plinius: *Aliud genus*, inquit, *in eodem Ponti ſitu, gente Sannorum, mellis, quod ab inſaniâ, quam gignit*, mænomenon *vocant. Id exiſtimatur contrahi flore rhododendri, quo ſcatent ſilvæ.*

[21] Ab his vicis, caſtra bis metati, progreſſíque adeò paraſangas ſeptem,

1 K. A. p. 334. 2 L. 14. p. 259. 3 L. 12. p. 826. 4 Diſſert. ſuprà memor. 5 L. 14. p. 259. edit. *Rhodom.* 6 K. A. p. 336. 7 Loco cit. Adde K. A. p. 336. n. 2. 8 L. 12. p. 825. iiſdem videntur addendi, quos Xenoph. KOITOYΣ p. 616. vocat. 9 K. A. p. 336. 10 L. 14. p. 259. 11 K. A. p. 337. 12 Loco proximè cit. 13 Peripl. P. E. p. 129. edit. *Blanc.* 14 Αργον. β'. v. 1017. 15 K. A. p. 340. 16 L. 12. p. 825. 17 Ad *Dionyſ* v. 766. Adde *Apollon.* Rhod. l. 2. v. 396. & *Plin.* N. H. l. 6. c. 4. 18 P. E. Peripl. p. 123. 19 K. A. p. 343. 20 N. H. l. 21. c. 13. Adde *Strab.* l. 12. p. 826. 21 K. A. p. 348.

ad TRAPEZUNTEM, Græcam urbem, coloniam Sinopenſium, in Colchorum regione, Pontum ad Euxinum ſitam, pervenêre. Colchos etiam [1] *Arrianus* Τραπεζουντίοις ὁμόρους adpellat. [2] *Straboni* & [3] *Scylaci* TRAPEZUS eſt πόλις Ελληνίς: eadémque [4] *Melæ* illuſtris; [5] *Euſtathio*, κτίσμα Σινωπέων, μέγα ἐμπόριον: [6] *Tacito*, vetuſta Aſiæ civitas, à Græcis in extremo Ponticæ oræ condita: [7] *Plinio*, liberum, *ſcil.* oppidum. Hìc dies circiter triginta commorati ſunt Græci; & [8] Trapezuntiis ducibus, in DRILARUM fines incurſionem fecêre. Δρυλαὶ autem, ait *Stephanus*, (lege Δείλαι) συνοικία τῆ Ποντικῆς Τραπεζοῦντος ὑ πρὸξ ω, ὡς Ξενοφῶν ἐν Ανα βάσεως πέμπῳ. Quibus [9] *Arriani* verba libet hæc adjungere: Τραπεζουντίοις μὲν, καθάπερ κὴ Ξενοφῶν λέγει, Κόλχοι ὅμοροι· καὶ οὓς λέγει τὰς μαχιμωτάτους καὶ ἐχθροτάτους εἶναι τοῖς Τραπεζουντίοις, ἐκεῖνος μὲν Δείλλας (repone Δείλας) ὀνομάζῃ, [10] ἐμοὶ δ' δοκοῦσιν οἱ Σάννοι εἶναι εἶ)· καὶ γὰρ μαχιμώτατοί εἰσιν εἰς τοῦτο ἔτι, κὴ τοῖς Τραπεζουντίοις ἐχθρότατοι, κὴ χωρία ὀχυρὰ οἰκοῦσι, κὴ ἔθνος ἀβασίλευτον.

Græcos indè profectos excepit tandem [11] CERASUS, urbs etiam Græca, prope mare Euxinum ſita, in Colchide. Illuſtris & hæc apud [12] *Melam* audit: nomen autem, [13] *Euſtathio* ſi modò fidem habeas, ἀπὸ τῶν φυτῶν τῶν κεράσων accepit. Quæ verò Colchidis, Xenophontis ævo, urbs erat, poſtea [14] Ponto tribui ſolebat. Porrò, [15] *Arriano* auctore, αὕτη ἡ Φαρνακεία παλαιὰ Κερασοῦς ἐκαλεῖτο, Σινωπέων κὴ αὕτη ἄποικος. Sed [16] *Ptolemæus*, [17] *Strabo*, [18] *Plinius* Pharnaciæ (ſeu Pharnaceæ) & Ceraſuntis, tanquam diverſarum urbium, meminerunt. Imò verò, [19] *Strabone* teſte, ex Cotyorâ συνῳκίσθη ἡ Φαρνακία.

A [20] Ceraſunte digreſſi, MOSYNOECORUM in agrum penetrârunt: de quibus ità [21] *Strabo*: Εἰσὶ δ' ἅπαντες μὲν οἱ ὀρεινοὶ τούτων ἄγριοι τελέως, διαφέρονται δ τὰς ἄλλας οἱ Επὶ θάλατταν· τίνες δὲ κὴ ἐπὶ ἀνδρείαν ἢ πυργίοις οἰκοῦσι, διὸ κὴ Μοσυνοίκους ἐκάλεν οἱ παλαιοὶ, τοὺς πύργους μοσσύνους λεγομένους. Ζῶσι δ' ἀπὸ θηρείων σαρκῶν κὴ τῶν ἀκροδρύων. Sed & mores hominum iſtorum & nominis originem, locis modò citatis, indicavi.

[22] Per eam autem, quam incoluêre MOSYNOECI, regionem, caſtris octies poſitis, ad CHALYBAS progreſſi ſunt Græci. Jam verò [23] ſuprà gentem vidimus, id cui nominis contigit, hâc longo ſatìs intervallo diſtantem. Solebant utique barbari iſti paſſim per inculta loca palari; noménque adeò ſuum in aliis atque aliis, quæ ſedem iis aliquamdiu præbuêre, locis inveniri, non eſt quòd miretur aliquis. Chalybum etiam intrà Halyn amnem ſitorum meminit [24] *Herodotus*: ſimiliter [25] *Ephorus*, quem eâ de cauſâ [26] *Strabo* fruſtrà caſtigat. Nam iſti forſan, mutatis jam, Strabonis ætate,

1 Peripl. P. E. p. 123. 2 L. 12. p. 824. 3 P. 33. 4 L. 1. c. 19. 5 Ad *Dion.* v. 687. 6 Hiſt. l. 3. c. 47. Adde *Stephan.* 7 Hiſt. N. l. 6. c. 4. 8 K. A. p. 361. 9 Peripl. P. E. p. 11. edit. *Oxon.* 10 Sed reſpice ſuprà paulò ſcripta de Macronibus. 11 K. A. p. 372. 12 L. 1. c. 19. 13 Ad *Dionyſ.* v. 453. 14 *Pomp. Mel.* l. 1. c. 19 *Amm. Marcel.* l. 22. c. 8. *Strab* l. 12. p. 825. *Ptolem.* l. 5. c. 6. *Hierocl.* p. 702. *Scylax* p. 33 Aſſyriæ eam adſcribit. 15 Peripl. P. E. p. 17. edit. *Oxon.* 16 L. 5. c. 6. 17 L. 12. p. 825. 18 L 6. p. 4. 19 Loco cit. 20 K. A. p. 379 & ſeq. ubi vide n. 4. & p. 389. n. 2 & 3. necnon p. 392. n. 4, 5, 7. p. 393. n. 1. 21 L. 12. p. 825. 22 K. A. p. 394. 23 P. 14. 24 L. 1. c. 28. 25 Apud *Strab* l. 14. p. 996. 26 Loco cit. ubi vide quæ notavit *Palmer.* Quin & *Pomp. Mela* l. 1. c. 19. factâ de Harmene, quæ Paphlagoniam finit, mentione; *Chalybes*, mox inquit, *proximi urbium clariſſimas habent Amiſon & Sinopen — amnium Halyn & Thermodonta.* Adde *Plin.* N. H. l. 6. c. 3, extr.

ſedibus, orientem versùs habitatum commigraverant. Ii quidem Chalybes, de quibus [1] anteà mentionem fecit Xenophon, longè erant fortiſſimi, Harpaſum ultra fluvium ſiti: jam verò memorat alios, numero exiguos, & Moſynœcorum, quibus erant vicini, ſubjectos imperio. Hos agnoſcit [2] *Euſtathius*: Οἰκῶσι δ', (Tibareni *ſcil.*) inquit, καθὰ καὶ οἱ Χαλδαῖοι, μέχρι τῆ μικρᾶς Αρμενίας —— ἐφ' οἷς οἱ Χάλυβές εἰσι —— τύτυς τὲς Χάλυβας ἄλλοι Χαλδίυς ἐκάλεσαν (ἔθνος δέ εἰσι Ποντικὸν, ὑπὲρ τῆ Θερμώδοντι): deinde, paucis interjectis, Ξενοφῶν δὲ, ait, ὀλίγυς τε αὐτὲς εἶναι λέγει, καὶ τῆ Μοσσυνοίκων ὑπηκόυς. [3] Hos quoque *Strabo* Chaldæorum nomine deſignâſſe videtur.

Chalybas adtingunt [4] TIBARENI; ad [5] quorum deinde ventum eſt agrum; quibus in riſu luſúque ſummum bonum eſt, [6] auctore *Melâ*; [7] his ſimilia tradit *Ephorus*: ſed Moſynœcos hic & Tibarenos inter ſe confudiſſe [8] videtur. Tibarenos etiam [9] *Strabo* cum Chaldæis (qui Noſtro ſunt Chalybes) & Sannis (qui olim Macrones dicebantur) conjungit. [10] Ἀγχι δὲ (*ſcil.* prope Chalybas) ναιετάυσι πολύξενες Τιβαρηνοὶ
Ζηνὸς &c. Similiter [11] *Dionyſius*.

Cùm [12] biduum per horum agrum perrexiſſent, ad COTYORA perveneruntt, urbem Græcam, in regione Tibarenorum poſitam, cujus incolæ Sinopenſium erant coloni. Ταύτης, inquit [13] *Arrianus*, ὡς πόλεως Ξενοφῶν ἐμνημόνευσεν, καὶ λέγει Σινωπέων ἄποικον εἶναι· νῦν δ' κώμη ἐστὶ, καὶ ὐδὲ αὐτὴ μεγάλη. Apud [14] *Strabonem* dicitur πολίχνη: apud *Stephanum* Byz. κώμη πρὸς τῆ Πόντῳ. [15] *Ptolemæi* exemplaria Κυτέωρον: [16] *Plinii*, COTYORUM, exhibent. Ex veteribus etiam libris [17] *Strabonis* editores adferunt Κύτωρος & Κύτυρος: eadem videtur urbs, quæ [18] *Melæ* vocata eſt *Cotyros*. In [19] *Diodoro* reperitur eadem atque in Xenophonte ſcriptura. Hucuſque autem pedibus iter fecêre Græci; poſitis eum inter locum, in quo pugna fuerat commiſſa, & *Cotyora*, caſtris centum & viginti duobus, paraſangis intereà ſexcentis viginti, ſtadiis duodeviginti mille viginti, menſibus octo confectis. [20] Hos utique numeros repræſentare ſolent libri vulgati. Quòd ſi paraſangis ſingulis ſtadia triginta, [21] utì ſuprà, tribuamus, jam verò augendus erit ſtadiorum numerus, & ex memoratis *paraſangis*, ſcilicet —— 620 colligenda

Stadia —— —— 18600.

Quapropter mendoſa mihi videtur vulgata loci laudati ſcriptura, & pro στάδιοι μύριοι ὀκτακισχίλιοι εἴκοσι legerim, fide nixus MStorum Eton. & reg. Pariſ. στάδιοι μύριοι καὶ ὀκτακισχίλιοι καὶ ἑξακόσιοι.

Indè cùm, navigiis comparatis, ſolviſſent [22] litúſque Jaſonium haud procul ſpectâſſent, Thermodontis primùm, mox Irios, Halyos deinde fluviorum oſtia prætervecti, ad Harmenem tandem Sinopes portum adpulêre.

1 K. A. p. 334. 2 Ad *Dionyſ.* v. 467. 3 L. 12. p. 825. 4 *Mela* l. 1. c. 19. 5 K. A. p. 394. 6 L. 1. c. 19. 7 Apud *Steph.* Byz. in v. Τιβαρηνία. 8 Vide ſis K. A. p. 393. 9 L. 12. p. 825, & 832. 10 *Apollon.* Rhod. l. 2. v. 377. Adde *Herod.* l. 3. c. 94. & *Scylac.* p. 33. 11 V. 767. ubi vide *Euſtath.* Adde *Plin.* N. H. l. 6. c. 4. 12 K. A. p. 395. 13 Peripl. P. E. p. 17. 14 L. 12. p. 825. 15 L. 5. c. 6. 16 N. H. l. 6. c. 4. 17 Loco cit. 18 L. 1. c. 19. Vide tamen *Scylac.* p. 34. *Marcian.* Heracl. p. 71. *Strab.* l. 12. p. 820. & *Berkel.* ad *Steph.* in v. Κωτύωρα & Κύτωρος. 19 L. 14. p. 261. 20 K. A. p. 395 & ſeq. 21 Diſſert. hujus p. 10. 22 *Straboni* l. 12. p. 825. & *Arrian.* Peripl. p. 17. eſt ἄκρα Ιασόνιον: *Ptolem.* l. 5. c. 6. Ιασώνιον ἄκρον: *Plin.* N. H. l. 6. c. 4. flumen Jaſonium.

[1] THERMODON amnis Ponti Polemoniaci, cujus erat trium plethrorum latitudo, [2] ortus ad caſtellum, quod vocant Phanarœam, prætérque radices Amazonii montis lapſus, [3] fuit Amazonibus, ut fama erat, accolis inclitus. [4] Huic proximus eſt IRIS; de quo ſic [5] *Strabo*: ἄλλος δὲ, *ſcil.* fluvius, τούτῳ (i. e. *Thermodonti*) πάρεισος, ξέων ἐκ τῆ καλυμβάρης Φαναγορίας, τὸ αὐτὸ διέξεισι πεδίον, (πλὴν Θεμίσκυραν,) κωλεῖται ὑ Ιρις. Εχῆ ὑ τὰς πηγὰς ἐν αὐτῷ τῷ Πόντῳ. Ρυεὶς δὲ ἀλὰ -- & cætera ibi legenda. Ejuſdem meminerunt [6] *Ptolemæus*, [7] *Apollonius*, [8] *Dionyſius*, [9] *Arrianus*, [10] *Marcianus*, [11] *Plinius*, [12] *Ammianus*. [13] HALYS deinde fluvius oram Ponti ſeu Paphlagoniæ legentibus ſeſe offert. De quo ſimul & binis illis modò memoratis ità cecinit [14] *Apollonius*:

——— πόλεος δ' ὅπὶ πείρασι αἰγιαλοῖο
Αλῆι ὅπὶ ῥοθίῃπι ξοαὶ Αλυος ποταμοῖο
Δεινὸν ἐρεύγονται· μεῖὰ τόνδ' ἀγχίξξοᾳ Ιρις
Μειότερᾳ λευκῇσιν ἐλίσσεται εἰς ἅλα δίναις.
——— ὅπὶ ὑ τόμα Θερμώδοντᾳ
Κόλπῳ εὐδιόωντι Θεμισκύρειον ὑπ' ἄκρῃ
Μύρεται, εὐρείης Δρειμένος ἠπείροιο.

Et [15] *Dionyſius*: ——— ἀπ' οὔρεος Αρμθηίοιο
Λευκὸν ὕδωρ ῥοθίῃσιν Ενυάλιος Θερμώδων,
Ος ῥοτ' ———
Ιρις δ' ἐξείης καθαρὸν ξέον εἰς ἅλα βάλλῃ.
Τῷ δ' ὀπιμορμύρῃσι ξοαὶ Αλυᾳ ποταμοῖο,
Ελκόμθναι βορέηνδε, &c.

Quibus addenda hæc [16] *Arriani* verba: ἔτος ὁ ποταμὸς (ſcil. *Halys*) πάλαι μὲν ὅρος ἦν τῆ Κροίσε βασιλείας καὶ Περσῶν, νῦν ὑπὸ τῇ Ρωμαίων ὀπτραλείᾳ ξέει, ἐκ μεσημβρείας, ὡς λέγῃ [17] Ηρόδοτᾳ, ἀλλὰ ἀπὸ ἀνίσχοντος ἡλίε· καθότι ὑ εἰσβάλλει εἰς τὸν Πόντον, ὁείζει τὰ Σινωπέων καὶ Αμισηνῶν ἔργα. [18] *Strabo* tum nominis originem, tum fontes ejus indicat: ὠνόμασται δ' ἀπὸ τ ἁλῶν, ἃς ἀφιᾶσι· ἔχῆ ὑ τὰς πηγὰς ἐν τῇ μεγάλῃ Καππαδοκίᾳ τ Ποντικῆς πλησίον, κτ' ἦ Καμβυσηνῆ.

[19] Græcos iſtorum amnium oſtia prætervectos excipit tandem HARMENE, πόλις Ελληνὶς, auctore [20] *Scylace*, καὶ λιμένι. Similiter [21] *Arrianus*: ἀπὸ ὑ Λεπτῆς ἄκρας ἐς Αρμένην, ἑξήκοντα *ſcil.* σάδιοι· λιμὴν αὐτόθι· καὶ Ξενοφῶν τ Αρμένης ἐμνημόνευσεν. Dicitur etiam [22] κώμη τῶν Σινωπέων, ἔχουσα λιμένα: & [23] κώμη Παφλαγονίας: urbs etiam quæ, [24] *Melâ* teſte, Paphlagoniam finit. Sed ultra eam regionis iſtius terminos extendit Xenophon.

1 K. A. p. 406, 458. *Ptolem.* l. 5. c. 6. 2 *Plin.* N. H. l. 6. c. 3. extr. 3 *Virg.* Æn. l. 11. v. 659. *Propert.* l. 3. el. 12. v. 15 & ſeq. *Valer. Flac.* l. 4. v. 601. *Dion.* Perieg. v. 773 & ſeq. & *Euſtath.* in loc. Adde *Apollon.* Rhod. l. 2. v. 370 & ſeq. *Strab.* l. 12. p. 823. *Arrian.* Peripl. P. E. p. 16. *Scylac.* p. 33. *Mel.* l. 1. c. 19. & *Amm. Marcell.* l. 22. c. 8. 4 K. A. p. 406. 5 L. 12. p. 823. 6 L. 5. c. 6. 7 L. 2. v. 367. 8 V. 783. 9 P. 16. 10 P. 74. 11 L. 6. c. 3. extr. 12 L. 22. c. 8. Obiter autem emendandus eſt *Euſtath.* cujus in *Dion.* v. 976. ſic leguntur verba: ἔστι ὑ Τίγρις καὶ Παφλαγονικὸς ποταμὸς, ὡδὲ ἃ φησι Ξενοφῶν, πρῶτον μὲ Θερμώδοντα, εὖρος πλέθρων δύο τριῶν· δεύτερον ὑ Τίγριν, πλέθρον ὀκτώ· τρίτον ὑ Αλυν. Repone, δεύτερον ὑ Ιριν. 13 K. A. p. 407. 14 *Argon.* l. 2. v. 365 & ſeq. 15 V. 773 & ſeq. Confer. *Val. Flacc.* l. 5. v. 120 & ſeq. 16 Peripl. P. E. p. 16. 17 Vide *Herodot.* l. 1. c. 72. 18 L. 12. p. 822. 19 K. A. p. 450. 20 P. 33. Scribitur etiam Αρμίνη cum ſpiritu leni, nonnunquam *Armine*. 21 Peripl. P. E. p. 15. 22 *Strabo* l. 12. p. 821. 23 *Steph.* Byz. in v. 24 L. 1. c. 19. Adde *Plin.* N. H. l. 6. c. 2. & *Ptolem.* l. 5. c. 4.

[1] Ab Harmene ſtadia quinquaginta, *Strabone* & [2] *Marciano* auctoribus, diſtat SINOPE, ἀξιολογωτάτη τ ταύτῃ πόλεων· ἔκτισαν δ᾽ οὗ αὐτὴν Μιλήσιοι. Apud *Stephanum* quoque audit πόλις ἀξιοθαυμαστὴ τ Πόντ. Nomen unde duxit, ſi quis ſcire cupiat, adeat velim [3] *Apollonium* & [4] *Dionyſium*. Fuit antiqua quidem urbs, ſed ante deductam eò Mileſiorum coloniam minùs firma, minúſque clara: ἐφ᾽ ὕστερον, verba ſunt [5] *Strabonis*, Μιλήσιοι τ εὐφυΐαν ἰδόντες, καὶ τ ἀθένειαν τῶν ἐνοικούντων, ἐξισιάσαντο, καὶ ἐποίκους ἔστειλαν.

[6] Poſteà, PARTHENIUM prætervecti, ad Heracleam perveniunt. PARTHENIUS autem amnis, auctore [7] *Strabone*, ἀπὸ χωρίων ἀνθηρῶν φερόμενος· καὶ ἀπὸ τούτου τ ὀνόματος τούτ πεποιηκὼς, ἐν αὐτῇ τῇ Παφλαγονίᾳ τὰς πηγὰς ἔχει. Ejuſdem meminerunt [8] *Mela*, [9] *Plinius*, [10] *Arrianus*, [11] *Marcianus*, [12] *Scylax*, [13] *Scymnus*, alii. Cæterùm à *Strabone* nonnihil diſcedit *Stephanus* Byz. quippe huic Παρθένιος eſt ποταμὸς ἐν μέσῳ τ Ἀμασριανῶν πόλεως ῥέων. Ἐκλήθη δ᾽ ἐκ τ συνεχῶς θεὸν αὐτὸν τ παρθένον Ἄρτεμιν κωμηγετεῖν· ἢ ἀπὸ τ ἡρμαῖον καὶ παρθενώδες τ ῥεύματος,

Ὡς ἁγνὰ θεμέεων, ὡς ἄδρὴ παρθένος εἶσι.

Τινὲς, ὅτι ἐν αὐτῷ ἔπεσεν ἡ παρθένος —— τῷ δὲ ποταμῷ Παρθένιον ὄνομα τὸν θεοχώεους θέλοις, ὅτι τῷ πάθει τ παρθένε. [14] *Valerio* etiam *Flacco* auctore, Parthenius is eſt,

—— *ante alios Triviæ qui creditur amnes*
Fidus, & Inopi maternâ gratior undâ.

[15] Porrò autem HERACLEA urbs erat Græca, Megarenſium colonia, in Maryandenorum agro ſita. [16] *Ptolemæo* dicitur Πόντου Ἡράκλεια: ſic etiam [17] in nummis vocari ſolet, ut ab aliis ejuſdem nominis urbibus diſtingueretur. [18] *Plinius* quidem ſcriptum reliquit, Heracleam eſſe oppidum Lyco flumini adpoſitum: minùs adcuratè, ſi fides utique [19] *Arriano* ſit habenda. Nam, ἀπὸ Λύκου (verba legis *Arriani*) εἰς Ἡράκλειαν, πόλιν Ἑλληνίδα Δωρικὴν, Μεγαρέων ἄποικον, σταδίους εἴκοσι. [20] *Straboni* eſt πόλις εὐλίμενος, καὶ ἄλλως ἀξιόλογος: [21] à quo paulò ante dicitur Μιλησίων κτίσμα: cùm tamen Xenophonti, qui Heracleam Μεγαρέων ἄποικον adpellat, haud pauci, iidémque fide digni, adſtipulentur [22] auctores. Quocirca, pro Μιλησίων, legendum Μεγαρέων, apud *Strabonem*, rectè cenſuiſſe mihi videntur *Caſaubonus* & *Palmerius*. Cæterùm, quæ de Heracleâ ſimul & CHERRONESO ACHERUSIADE, [23] cujus etiam & Herculis ad Cerberum deſcenſûs meminit Xenophon, [24] *Mela* ſcripſit, his libet adjungere: *In eo* (Ponto *ſcil.* Euxino) *primùm Mariandyni urbem habitant, ab Argivo (ut ferunt) Hercule datam. Heraclea vocitatur: id famæ fidem adjicit. Juxtà ſpecus eſt Acheruſia, ad Manes (ut aiunt) pervius, atque*

1 *Strab.* l. 12. p. 821. K. A. p. 450. Adde *Mel.* l. 1. c. 19. 2 P. 72. *Arriano* autem teſte, Peripl. P. E. p. 15. ἔπλευσεν εἰς Σινώπην, σταδίους πεντακοσίους. 3 *Argon.* l. 2. v. 948 & ſeq. ubi vide *Schol.* 4 Περιηγ. v. 775 & ſeq. Vide ſis etiam *Euſtath.* ad v. 772. Confer. *Val. Flacc.* l. 5. v. 110 & ſeq. & *Scymn.* Fragm. v. 204. 5 L. 12. p. 822. Eâ autem de coloniâ Mileſiorum agit illuſtriſ. *Spanhem.* Numiſm. T. 1. p. 487, 575. T. 2. p. 601. 6 K. A. p. 458. 7 L. 12. p. 818. 8 L. 1. c. 19. 9 L. 6. c. 2. 10 Peripl. P. E. p. 14. 11 P. 71. 12 P. 34. 13 Fragm. v. 226. Adde *Apollon.* Rhod. l. 2. v. 938. & *Schol.* ad loc. necnon *Ptolem.* l. 5. c. 1. & *Ammian. Marcell.* l. 22. c. 8. 14 L. 5. v. 104. 15 K. A. p. 458. 16 L. 5. c. 1. 17 Vide *Harduin.* Numm. Antiq. illuſtr. p. 194. & *Spanhem.* Numiſm. T. 1. p. 265. 18 N. H. l. 6. c. 1. 19 Peripl. P. E. p. 14. 20 L. 12. p. 817. 21 L. 12. p. 816. 22 *Arriano* adde *Scholiaſt.* ad *Apollon.* l. 2. v. 448. *Diodor. Sic.* l. 14. p. 261. *Pauſan.* l. 5. c. 26. 23 K. A. p. 458. 24 L. 1. c. 19.

indè extractum Cerberum existimant. Hæc *Mela*; cujus verba ferè [1] *Solinus* exscripsit. At verò ὅπ ὰ ὧδε Ηράκλειαν Αχέρουσὰς καλυμβήν, παντα χόθεν ἐκ θαλάσσης ἐςὶν ὑψηλή τε κὴ ἀπόκρημνος, κὴ ἀπονένευκεν εἰς λυσιὰς εἰς τὸ μεθ' ἡμᾶς τῆς Βιθυνίας πέλαγος· κὴ ὅτι μεθαύπλοον αὐτῇ τὸ κῦμα σφοδρὸς ἀποτελεῖ ἦχος· κὴ ὧδε τῇ ἐπ' ἄκρας αὐτῆς πεφυκυίων πλατάνων, κὴ τῇ ἐπ' αὐτῇ πεδίῳ· κὴ ὅτι δοκεῖ αὐτόθι καταδαπὸ εἰς ᾅδου ὑπάρχειν, Νύμφις ἐν τῷ ὧδε Ηρακλείας ἁ φησί. [3] Labitur autem ibi per planitiem Lycus amnis, duo ferè plethra latus, [4] qui viginti stadiis abest ab Heracleâ. Ejus meminêrunt [5] *Arrianus*, [6] *Plinius*, [7] *Ovidius*, [8] *Apollonius*.

[9] Hinc digressi partim pedibus, partim navibus Calpes portum, qui in Thraciâ reperitur Asiaticâ venêre Græci. Hujus meminit [10] *Arrianus*, citato Xenophonte; eundem agnoscit quoque [11] *Plinius*, necnon [12] *Stephanus* Byz. Nomen forsan à fluvio Calpâ, de quo [13] *Ptolemæus*, [14] *Strabo* & [15] *Marcianus*, accepit. Ο δὲ Κάλπης λιμὴν (verbis [16] Arriani utor) ὁποῖόν τι χωρίον ὄζιν, κὴ ὁποῖος ὅρμος, κὴ ὅτι πηγὴ ἐν αὐτῷ ψυχρᾶ κὴ καθαρᾶ ὕδατος, κὴ ὅτι ὕλαι μεθ' ἧς θαλάσσης ξύλων ναυπηγησίμων, κὴ αὗται ἔνθηροι, ταῦτα Ξενοφῶντι τῷ πρεσβυτέρῳ λέλεκται. Sed cùm lectu dignissima sint ea, quæ de portu hoc memoriæ prodidit Xenophon, ejus loca modò adpellata velim adeas. De Thracia autem illâ, ubi situs erat Calpes portus, [17] *Eustathius* hæc: Οτι Θρᾷκες ὐ μόνον Εὐρωπαῖοι, ἀλλὰ κὴ Ασιανοὶ, κατὰ τὴν τῆ Αξείνου ἱςορίαν λέγοντος, ὥσπερ Φρύγας κὴ Μυσὺς, ὅτω δὴ κὴ Θρᾷκας ἐξ Εὐρώπης ἀφορμῶσι εἰς Ασίαν, μετὰ Πατάρᾳ τινὸς ἡγεμόνος, ὅτε οἱ Κιμμέριοι τὴν Ασίαν κατέτρεχον· ὃς ἐκβαλόντες ἐκ Βιθυνίας οἱ Θρᾷκες ᾤκησαν αὐτοί. Vides, opinor, quâ de causâ Thraces isti à Xenophonte vocantur etiam [18] Bithyni. Deinde, haud paucis interjectis, pergit *Eustathius*: [19] Ηρόδοτος ὃ ἱςορεῖ καὶ ὑπὸ τῷ Κροίσῳ Θρᾷκας εἶναί τινας, λέγων ὅτι ὁ Κροῖσος κατεστρέψατο Χάλυβας, Παφλαγόνας, Θρᾷκας, Θυνὸς, Βιθυνὸς, κὴ τὰ ἑξῆς. Καὶ Ξενοφῶν δὲ οἶδεν Ασιανῶ τινα Θρᾴκην, ἀρξαμένην ἀπὸ τῦ στόματος τῦ Πόντου, μέχρις Ηρακλείας, ὅθι τὰ δεξιὰ εἰσπλέοντι. [20] *Arrianus* etiam istorum Thracum Bithynorum meminit. [21] Idem hæc alibi: Μέχρι τῦδε (i. e. usque ad Parthenium amnem, [22] de quo suprà) Θρᾷκες οἱ Βιθυνοὶ νέμονται, ὧν κὴ Ξενοφῶν ἐν τῇ συγγραφῇ μνήμην ἐποιήσατο, ὅτι μαχιμώτατοι εἶεν τῶν κατὰ τὴν Ασίαν, κὴ τὰ πολλὰ κακὰ ἡ στρατιὰ τῶν Ελλήνων ὅτι ἐν τῇδε τῇ χώρᾳ ἔπαθεν, [23] ἐπειδὴ ἀπεχωρίσθησαν οἱ Αρκάδες ἀπό τε τῆς Χειρισόφε κὴ τῦ Ξενοφῶντος μερίδος. Τὰ δ' ἀπὸ τῦδε ἤδη Παφλαγονία.

[24] Itinere per Thraciam Asiaticam seu Bithynorum agrum facto, ad Chrysopolin sexto demum die ventum est. Chrysopolis autem erat oppi-

1 Polyhist. c. 43. 2 Verba sunt *Schol.* & *Apollon.* l. 2. v. 730 & seq. Vide sis etiam *Plin.* N. H. l. 6. c. 1. & *Salmas.* Plin. exercit. p. 623. *Ammian. Marcel.* l. 22. c. 8. *Spanhem.* Numism. T. 1. p. 263 & seq. & *Val. Flac.* l. 4. v. 595 & seq. & K. A. p. 458. n. 2. 3 K. A. p. 459. 4 *Arrian.* Peripl. P. E. p. 14. 5 Loco cit. 6 N. H. l. 6. c. 1. 7 L. 4. ex Ponto, el. 10. v. 47. 8 L. 2. v. 726. ubi *Schol.* Λύκος, ποταμὸς ὁμώνυμος τῷ βασιλεῖ· ῥεῖ δὲ ἀφ' ὑπὸ τῆς Μακεδονικῆς χώρας. Adde sis *Eustath.* ad *Dionys.* v. 787. 9 K. A. p. 464, 467, 473 & seq. 10 Peripl. P. E. p. 3 & 13. confer. K. A. p. 483. 11 N. H. l. 6. c. 1. 12 In v. Κάλπη. 13 L. 5. c. 1. 14 L. 12. p. 818. ubi pro Χάλπης ex *Ptolemæi* loco cit. & *Marciani* p. 69. rescribendum Κάλπης. 15 Loc. cit. 16 Peripl. P. E. p. 13. 17 Ad *Dionys.* v. 322. 18 K. A. p. 474. ubi vide n. 2. coll. cum p. 466, 467, 496, 512. 19 Respicit *Herodot.* l. 1. c. 28. Adde ejusd. l. 3. c. 90. & l. 7. c. 75. 20 De exped. l. 1. extremo: adde *Strab.* l. 12. p. 816. 21 Peripl. P. E. p. 14. 22 Dissertat. p. 18. 23 Respicit ea, quæ exstant K. A. p. 462 — 466, 467. 24 K. A. p. 512 & seq.

dum Chalcedoniæ; [1] ultra Chalcedona ſeptentrionem verſùs, è regione Byzantii, in Bithyniâ poſitum: ità dictum, ex nonnullorum ſententiâ, [2] quòd ibi Perſæ τῦ χρυσῦ ἀπὸ τ πόλεων συρρεόντος ἀθροισμὸν fecerunt; plures autem ἀπὸ Χρυσοῦ, vel Χρύσης, παιδὸς Χρυσηΐδος τ Αγαμέμνονος, nomen deducunt.

[3] Mox in BYZANTIUM, [4] urbem in Boſporo ſatìs notam, trajiciunt Græci. [5] Deinde profecti ſunt ad PERINTHUM, [6] urbem cum portu in Propontide ſitam, latitudine cc. paſſuum, continenti adnexam; quam *Heracleam*, auctore [7] *Marcellino*, poſteritas dixit; quámque adeò, eodem [8] *Marcellino* teſte, Hercules conditam Perinthi comitis ſui memoriæ dedicavit. [9] *Stephanus* autem Perinthum, non ab Herculis comite, ſed à Perintho Epidaurio, qui cum Oreſte militaverat, accepiſſe nomen perhibet.

[10] Poſteà Seuthæ, ([11] is utique erat Thracum in Europâ ſitorum præfectus) qui ſibi imperium in [12] Melandeptas, & Thynos, & Thranipſas, olim patris ipſius imperio ſubjectos, vindicabat, adjunxêre ſe Græci. Jámque ſuſcepto bello adverſùs Thracas illos, ſuprà Byzantium ſitos, [13] aliis atque aliis nominibus diſtinctos, [14] ad locum, qui DELTA adpellatur, penetrârunt. Id autem nominis locis pluribus (forſan ἀπὸ τ τῦ σχήματος ὁμοιότητος, quæ [15] *Stephani* Byz. verba ſunt) inditum fuiſſe docent [16] *Plinius*, [17] *Stephanus* & [18] *Strabo*. His addendus *Euſtathius*, cujus [19] apud ὑπομνήματα leguntur hæc: Ισέον δ ὅτι ὁ Ξενοφῶν ἱσορεῖ κ τ Θρᾴκης τόπον εἶναί τινα Δέλτα καλούμενον.

Cæterùm ab itinere Græcorum jam paulùm ad loca, quorum etiam meminit [20] Xenophon, Biſanthen, Ganum, Novum Caſtellum ſeu Murum digrediendum eſt. BISANTHE dicta & Ραίδεστον, auctore [21] *Ptolemæo*, prope mare ſita erat, [22] in Thraciâ. Errâſſe autem *Stephanum*, qui eam in Macedoniâ poſuit, auctores infrà citati demonſtrant, atque Cl. etiam [23] *Holſtenius* olim monuit. [24] Apud Plinium ſimul reperiuntur *Cypſella, Biſanthe, Macron Tichos dictum, quà à Propontide ad Melanem ſinum inter duo maria porrectus murus procurrentem excludit Cherroneſum.* Hæc parum, opinor, accepit [25] *Surita*; quippe qui putaverit *Biſanthen* à Plinio *Macrontichos* eſſe

1 *Plin.* N. H. l. 5. c. ult. *Steph.* Byz. *Amm. Marcel.* l. 22. c. 8. & *Diodor.* Sic. l. 14. p. 261. 2 Etymol. m. & *Steph.* Byz. 3 K. A. p. 516. 4 *Mel.* l. 2. c. 2. *Plin.* N. H. l. 4. c. 11. *Arrian.* Peripl. P. E. p. 12, 25. *Euſtath.* ad *Dionyſ.* v. 803. *Stephan.* Byz. *Strab.* l. 7. p. 492 & ſeq. *Amm. Marcel.* l. 22. c. 8. *Ptolem.* l. 3. c. 11. 5 K. A. p. 531 & ſeq. 6 *Plin.* N. H. l. 4. c. 11. *Mel.* l. 2. c. 2. *Scylac.* p. 28. *Scymn.* v. 714. 7 L. 27. c. 4. Adde *Antonini* Itin. p. 323 & quæ ibi notavit Cl. *Weſſ.* & *Ptolem.* l. 3. c. 11. 8 L. 22. c. 8. 9 In voce. 10 K. A. p. 541 & ſeq. 11 Ibid. p. 616. 12 Doctiſ. *Holſten.* in *Steph.* Byzan. pro ΜΕΛΑΝΔΙΑ, χώρα Σιτωνίας, ex MSS reponendum cenſuit —— Σιθωνίας: quomodo vocatur *Thraciæ* regio apud *Herodot.* l. 7. c. 122. Cùm autem τὰ ἐθνικὰ ſint Μελάνδιος, κ Μελάνδια, idem *Holſten.* apud Xenophontem, loc. cit. Μελανδίπτας in Μελανδίτας mutandum putavit. Hanc ſanè ſcripturam, quam maluit *Holſten.* exhibent MSS Eton. & reg. Pariſ. Mihi tamen regio, de quâ *Steph.* minùs huc convenire videtur. 13 *Herodot.* l. 5. c. 3. de Thracibus ſcriptum reliquit, ἐτόμασται δὲ πολλὰ ἔχουσι κ χώρας ἕκαστοι. Add. *Mel.* l. 2. c. 2. 14 K. A. p. 568. 15 In v. Δέλτα. 16 N. H. l. 3. c. 16. 17 Loc. cit. 18 L. 15. p. 1026. 19 In *Dionyſ.* v. 242. 20 Pag. 569. 21 L. 3. c. 11. 22 *Plutarch.* in Alcibiade, p. 211. edit. Pariſ. *Herodotus* l. 7. c. 137. eam in Helleſponto; *Ptolemæus*, loco cit. in Propontide collocat. Adde *Mel.* l. 2. c. 2. 23 Not. & Caſtigat. in *Steph.* p. 68. 24 N. H. l. 4. c. 11. 25 Ad Antonini Itin. p. 176. edit. *Weß.*

dictam. Verùm ea, tanquam loca diversa, recensent [1] *Ptolemæus* & [2] *Mela*. Quin plura τείχεα hìc loci exstitisse scribit etiam [3] *Herodotus*.

Huic proximus est GANUS, quem oppidis quoque Thraciæ [4] *Scylax* adnumerat, & fuisse scribit [5] *Plinius*. Ibidem Νέον τεῖχος, quod, [6] *Plinium* imitatus, *Novum Tichos* dixeris. Hujus etiam meminit [7] *Scylax*. Utrùm autem vocem τεῖχος verteris *castellum* an *murum*, haud multùm interest; cùm & [8] *murus* denotet *arcem, propugnaculum*.

Jam verò ad Græcos, per [9] Thracum MELINOPHAGORUM agrum Salmydesson usque progressos, redeamus. De SALMYDESSO nonnihil variare videntur auctores. [10] *Melæ* urbs erat HALMYDESSOS: eadem apud [11] *Plinium* quoque nominis reperitur scriptura. [12] *Ptolemæo* dicitur Αλμυδησσὸς αἰγιαλός. Est & Σαλμυδησσὸς, inquit [13] *Lycophronis* interpres, ποταμὸς Θρᾴκης, εἰσβάλλων εἰς τὸν Εὔξεινον Πόντον. A *Stephano* scribitur Σαλμυδήσσιος κόλπος τοῦ Πόντου. [14] Apud *Scymnum* invenitur αἰγιαλός τις Σαλμυδησσὸς λεγόμενος,

Εφ' ἑπτακόσια σάδια, τεναγώδης ἄγαν
Καὶ δυσπρόσορμος ἁλίμενός τε παντελῶς,
Παρατέταται, ταῖς ναυσὶν ἐχθρώτατος τόπος.

Cum his velim ea conferas, quæ de eodem loco memoriæ prodidit [15] Xenophon. Ἀπὸ δὲ Θωμιάδος ([16] *Arriani* verba legis) εἰς Σαλμυδησσὸν, σάδιοι ἑξακόσιοι· τοῦτο τοῦ χωρίου μνήμιον πεπίηται Ξενοφῶν ὁ φρισβύτερος. Sed de nomine & naturâ loci, ut ut variant exempla, inter se auctores revera consentiunt: nam & urbis, inquit doctiss. [17] *Cellarius*, & litoris & sinûs commune nomen fuit: urbe excisâ, litoris & sinûs nomen apud scriptores posterioris ævi mansit.

[18] Mox lectori occurrit SELYMBRIA; quæ [19] *Ptolemæo* Σηλυβεία vocata est, & in Propontide collocata. [20] *Scymno* auctore, —— ἐχομένη (*scil.* finitima Perintho) ἡ Σηλυμβεία,

Ην οἱ Μεγαρεῖς κτίζουσι πρὸ τοῦ Βυζαντίου.

In Propontide, ait [21] *Mela*, SELYMBRIA, *Perinthus* —— similiter [22] *Plinius*. [23] *Scylaci* Σηλυμβεία est πόλις ἐν λιμένι.

Græci, [24] datâ commeatui parando priùs operâ, [25] navigiis in Lampsacum transîerunt. LAMPSACUS à [26] *Ptolemæo* in Propontide Mysiæ, quæ in Hellespontο est, [27] à *Scylace* in Phrygiâ, collocatur. [28] *Et Hellespontus*, (quæ sunt Plinii verba) *septem stadiis Europam ab Asiâ dividens, quatuor inter se contrarias urbes habet; in Europâ, Callipolin & Sestον: & in Asiâ* Lampsacum *& Abydon*. LAMPSACUS autem ([29] *Melæ* modò si creduli simus) *Pho-*

1 L. 3. c. 11. 2 L. 2. c. 2. 3 L. 6. c. 33. 4 P. 28. 5 N. H. l. 4. c. 11. 6 Loc. cit. 7 P. 28. 8 Vide sis quæ doctiss. *Wessel.* scripsit ad *Anton.* Itiner. p. 446. & ad *Hierocl.* p 581. 9 K. A. p. 571. Vide sis etiam de nomine p. præced. 10 L. 2. c. 2. 11 N. H. l. 4. c. 11. 12 L. 3. c. 11. 13 Ad *Alex.* v. 186. 14 V. 723 & seq. ubi vide annotat. *Hudson.* 15 K. A. p. 571. 16 Peripl. P. E. extr. ubi lege sis, quæ ex Xenophonte desumpsit. Adde Auctor. anonym. Peripl. P. E. p. 15. *Strab.* l. 1. p. 86. *Herodot.* l. 4. c. 93. *Diodor. Sic.* l. 14. p. 265. 17 Geogr. Ant. l. 2. c. 15. 18 K. A. p. 572. 19 L. 3. c. 11. 20 V. 714 & seq. 21 Lib. 2. c. 2. 22 N. H. l. 4. c. 11. His adde K. A. p. 538. n. 2. 23 P. 28. Vide sis etiam Xen. *Hist. Gr.* l. 1. p. 256. edit. Steph. *Amm. Marcel.* l. 22. c. 8. 24 K. A. p. 589. 25 K. A. p. 607. 26 L. 5. c. 2. 27 P. 35. 28 N. H. l. 4. c. 11. 29 L. 1. c. 19. ubi vide n. 6. Cl. *Gronov.*

cæis adpellantibus, nomen ex eo traxit, quòd conſulentibus in quaſnam terras potiſſimùm tenderent, reſponſum erat, ubi primùm fulſiſſet, ibi ſedem capeſſerent. His ſimilia repræſentat auctor Etymol. m: diſſimilia *Stephanus*, cui Λάμψακος πόλις eſt, κατὰ τὴν Προποντίδα, ἀπὸ Λαμψάκης ἐπιχωρίας τινὸς κόρης. Ἐστι δὲ Φωκαέων κτίσμα, πάλαι Πιτύουσα λεγομένη —— Cum hoc autem de nominis origine conſentiunt [1] *Polyænus* & [2] *Plutarchus*; à quibus adducta eſt etiam cauſa, cur puellæ nomen urbi fuit impoſitum. Lampſaco proximum eſt [3] OPHRYNIUM; in quo, auctore [4] *Strabone*, erat τὸ τοῦ Ἕκτορος ἄλσος ἐν εὐφανεῖ τόπῳ. Ab eodem, atque etiam [5] *Herodoto*, propè Dardanum ponitur OPHRYNIUM.

[6] Hinc per TROJAM profecti ſunt Græci, & ſuperatâ Idâ, primò ad Antandrum perveniunt; deinde itinere Lydiæ propter mare facto, ad Thebes campum. Pro ΤΡΟΙΑΣ autem, quæ in vulgatis comparet libris, MSS. Eton. & reg. Pariſ. exhibent ΤΡΩΑΔΟΣ. Verùm, ſive urbem, quæ fuit, intellexeris, ſive regionem ei vicinam, ſcriptura recepta loco minimè movenda eſt. [7] Nam illa tota regio propriè TROJA dicitur; *Ilium*, princeps in eâdem urbs —— ἀγλαὸν ἄστυ παλαιγενέων ἡρώων. Adpoſitè ad hanc rem declarandam etiam [8] *Strabo* ſcripſit, Ἐκ δὴ τῆς ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγομένων, εἰκάζουσιν οἱ φερντίσαντες τοῦτο πλέον τι πᾶσαν τὴν ὁμώνυμον ταύτην ὑπὸ τοῖς Τρωσὶ γεγονέναι, διημένην μὲν εἰς δυναστείας ἐννέα, ὑπὸ δὲ τῷ Πειάμῳ τεταγμένην καὶ τὸν Ἰλιακὸν πολεμὸν, καὶ λεγομένην ΤΡΟΙΑΝ.

Cæterùm, IDA, [9] mons TROJÆ, (Myſiæ etiam ex mente [10] *Melæ* Æolidiſve) *vetere divarum certamine, & judicio Paridis memoratus, orientem ſolem, aliter quàm in aliis terris ſolet adſpici, oſtentat. Námque* & cætera, apud [11] auctorem legenda. [12] *Is autem mons primò parvis urbibus adſperſus eſt, — Gremio interiore campus* THEBE *nomine*; ADRAMYTTION, *Aſtyram, Chryſam, oppida, eodem quo dicta ſunt ordine adjacentia, continet; in altero latere* ANTANDRUM. *Duplex cauſa nominis jactatur. Alii Aſcanium, Æneæ filium, cùm ibi regnaret, captum à Pelaſgis, eâ ſe redemiſſe commemorant: alii ab iis putant conditam, quos ex Andro inſulâ vis & ſeditio exegerat. Hi* ANTANDRUM, *quaſi pro* Andro, *illi quaſi pro* viro, *accipi volunt.* At verò ANTANDROS πόλις (ſic utique *Stephanus*) ὑπὸ τὴν Ἴδην τῇ Μυσίᾳ τῆς Αἰολίδος, ἀπὸ Ἀντάνδρα τοῦ στρατηγοῦ Αἰολέων. Sed, quod & de aliis plerumque oppidorum nominibus dici poteſt,

[13] *Nominis in dubio cauſa eſt:* ——

Porrò, [14] ἀπὸ Ἀνταάνδρα καὶ τῆς Ἰνδίσης τὸ κάτω ἦν πεδίεσον μὲν δι' αὐτὴν ἡ χώρα Μυσία μέχει Τευθρανίας, νῦν δὲ ΛΥΔΙΑ. Hinc illud MARE LYDIÆ, cujus meminit [15] Xenophon. Huc faciunt etiam verba [16] *Strabonis* hæc: τὸ δὲ ΘΗΒΗΣ ΠΕΔΙΟΝ Λυδοὶ ſcil. ἐπῴκησαν. Itaque nihil eſt quòd ex mente *Leunclavii*, ut

1 L. 8. c. 38. 2 Γυναικ. Αρετ. p. 255. Adde *Amm. Marcel.* l. 22. c. 8. 3 K. A. p. 608. 4 L. 13. p. 889. 5 L. 7. c. 43. ubi ſcribitur Οφρύνειον. 6 K. A. p. 609. 7 Vide K. A. p. 609. n. 2. 8 L. 13. p. 875. Adde *Steph.* in v. Ἰδη. 9 *Steph. Byz.* 10 Lib. 1. c. 18. 11 *Mel.* l. 1. c. 18. extr. Adde *Plin.* N. H. l. 5. c. 30. & *Strab.* l. 13. p. 873. 12 *Mel.* loc. cit. Adde *Virg.* Æn. l. 3. v. 6. 13 *Ovid.* Faſt. l. 3. v. 839. 14 *Scylac.* p. 36. Locus eſt corruptiſſimus, atque ità forſan emendandus: Ἀπὸ Ἀντάνδρα καὶ τῆς Ἴδης, εἰς τὸ κάτω, ἦν πεδίεσον μὲν δὴ αὕτη ἡ χώρα Μυσία μέχει Τευθρανίας, νῦν δὲ Λυδία. Vide ſis etiam *Voſſ.* & *Palmer.* ad loc. 15 K. A. p. 609. 16 L. 13. p. 877.

ut ei favent MSS Eton. & reg. Pariſ. pro τῆς Λυδίας ſcribamus τῆς Ασίας. In eodem etiam hoc tractu THEBEN ejúſque campum, πλησίον Τηβίας, agnoſcunt, præter [1] *Melam* & [2] *Strabonem* ſuprà modò citatos, [3] *Stephanus*, [4] *Herodotus*, [5] *Plinius*.

[6] Indè per Aramyttium & Certonium, à quibus haud procul erat Atarne, ad Caïci campum, mox & Pergamum profecti ſunt Græci. ΑΔΡΑΜΥΤΤΕΙΟΝ ὄ (ſic utique apud *Stephanum* & [7] *Herodotum* ſcribitur) eſt πόλις τῆς κατὰ Κάϊκον Μυσίας· ἡ χαρὰ διχῶς, (inquit *Steph.*) διὰ τοῦ τ, καὶ διὰ τοῦ δ, καὶ διὰ διφθόγγου, καὶ διὰ τοῦ ι, καὶ δι' ἑνὸς τ, καὶ διὰ δύο· ἀλλὰ καὶ δι' ἑνὸς τ, ὅταν ἔχῃ διφθογγον, καὶ διὰ δύο, τὸ ι μόνως. Apud [8] *Scylacem* reperitur Αδραμύτιον: apud [9] *Strabonem*, Ατραμύτιον. In Phrygiâ majore [10] *Ptolemæus* collocat Αδραμύττιον. Huic proximum eſt CERTONIUM, quod apud [11] *Herodotum* Καείτη adpellari videtur. Sic autem ille de Xerxis exercitu. Ἐποιέετο δὲ ἡ ὁδὸν ἐκ τῆς Λυδίης ὁ στρατὸς ὀπὶ τὸ ποταμὸν Κάϊκον καὶ τὴν γῆν Μυσίην· ἀπὸ δὲ Καΐκου ἐρμεώμενος, Κάνης ὄρεος ἔχων ἐν ἀριστερῇ, διὰ τῆς Αταρνέος ἐς Καείτας, πόλιν. Situm eundem, qui in Xenophonteam narrationem fatìs convenit, obtinet etiam apud [12] *Plinium* CARENE; quam juxta *Atarneam* poſuit. ATARNEUS autem ([13] nam alio atque alio modo ſcribitur) eſt, auctore *Stephano*, πόλις μεταξὺ Μυσίας. καὶ Λυδίας, πλησίον Λέσβου. Porrò, CAICI campus ille Myſorum erat, [14] *Herodoto* teſte: cui accedit [15] *Strabo*: Ἡ δὲ Μυσία, inquit, κατὰ μὲν μεσόγαιαν ἀπὸ τοῦ Ολυμπηνοῦ ὀπὶ τὴν Περγαμηνὴν καθήκει, καὶ τὸ Καΐκου λεγόμενον πεδίον. Græcos hinc profectos excepit [16] PERGAMUM, oppidum longè clariſſimum; quod Myſiæ tribuendum docet [17] *Plinius*: cujus plura verba, iis etiam quæ infrà ſcripſit [18] Xenophon illuſtrandis apta, libet adferre: *Supra Æolida*, inquit, *& partem Troadis, in mediterraneo eſt, quæ vocatur* TEUTHRANIA, *quam Myſi antiquitùs tenuêre. Ibi* CAICUS *amnis jam dictus oritur. Gens ampla per ſe, etiam cùm totum Myſia adpellaretur.* In eâ —— [19] HALISERNE —— PARTHENIUM —— APOLLONIA, *longéque clariſſimum Aſiæ* PERGAMUM —— [20] Mox deinde Xenophon copias ad PARTHENIUM uſque oppidum ducebat; ibíque capto Aſidate, Pergamum cum ſuis reverſus eſt. [21] Parthenii ſuprà meminerat Xeno-

1 L. 1. c. 18. 2 L. 13. p. 877, 879. 3 In v. 4 L. 7. c. 42. 5 N. H. l. 5. c. 30. adde *Liv.* l. 37. c. 19. 6 K. A. p. 609. 7 L. 7. c. 42. 8 P. 36. 9 L. 13. p. 872. 10 L. 5. c. 2. adde *Mel.* l. 1. c. 18. *Plin.* N. H. l. 5. c. 3. à quo *Adramytteos* dicitur; à *Livio*, l. 37. c. 19. *Adramyttenm.* 11 L. 7. c. 42. ubi adfertur etiam ex MSto Κάρτη: *Stephanus* autem exhibet Καρήνη, citato *Herodoto*, in v. 12 N. H. l. 5. c. 30. Cæterùm, *Stephanus* ex Theopompo adfert urbem, nomine Κυτώνιον, μεταξὺ Μυσίας ⁊ Λυδίας: quam, cùm ejus ſcriptura minùs à Xenophonteo Κερτωνίῃ diſcedat, forſan hic aliquis libentiùs intellexerit. 13 *Stephano* eſt Ατάρνα: *Straboni*, l. 13. p. 872 & 904. *Herodot.* l. 7. c. 42. *Scylaci* p. 37. *Ariſtoteli* Πολιτ. l. 2. c. 7. *Iſocrati* Panegyr. p. 70. edit. *Steph.* & Noſtro *Hiſt. Gr.* l. 3. Ατραγεύς: *Plinio*, loc. cit. *Atarnea*, in caſu recto. 14 L. 6. c. 28. 15 L. 12. p. 863. 16 K. A. p. 609. 17 *Plin.* N. H. l. 5. c. 30. Adde *Strab.* l. 13. p. 924. Scribitur autem & Πέργαμον & Πέργαμος. In Phrygiâ majore à *Ptolemæo*, l. 5. c. 2. collocatur Πέργαμος. Tu vide ſis Diſſertat. hujus p. 4. n. 9. & K. A. p. 609. n. 4. ubi pro τῆς Ασίας lege τῆς Λυδίας: ſic enim edit. *Ald. Flor. Steph. Leuncl.* In uno tantùm exemplari inveni τῆς Ασίας. At lectionem, quam auctori reſtitui, ſcil τῆς Μυσίας, MSS reg. Pariſ. & Eton. exhibent. Conſer. *Spanhem.* Numiſm. T. 1. p. 623. 18 K. A. p. 612 & ſeq. 19 Scribitur & Αλίσαρνα apud *Stephan.* cum ſpiritu leni; cum aſpero, apud Xenoph. Hiſt. Gr. l. 3. haud longè ab initio, Αλισαρνία: apud *Strab.* l. 14. p. 971. Ἁλίσαρνα. Adde *Mel.* l. 1. c. 18. *Scylac.* p. 36 & ſeq. *Strab.* l. 13. p. 915. *Ptolem.* l. 5. c. 2. *Herodot.* l. 7. c. 42. *Steph.* in v. Τεῦθρανία. 20 K. A. p. 614. 21 P. 612.

phon; idem etiam in eodem hoc tractu à [1] *Plinio* collocatum vides. Quare, pro ὑπὸ τὸ Παρθενικὸν πόλισμα, quæ in libris editis comparere ſolent, ὑπὸ τὸ Παρθένιον πόλισμα, MSti regii Pariſienſis auctoritate nixus, reponi tandem debere cenſeo.

[2] Jam verò Thimbroni Lacedæmonio, bellum in Tiſſaphernem & Pharnabazum intendenti, Græci reduces ſeſe adjunxerunt: atque ità demum finita eſt expeditio, in quam Cyrus eos eduxerat; quámque, illo mortuo, menſibus quindecim, auctore potiſſimùm & duce Xenophonte, confecerunt.

En autem itineris totius menſura, ipſe quam hiſtoriæ ſubtexuit [3] Xenophon ——

Paraſangæ	——	1150
Stadia	—— ——	34255.

At verò ſi dederis, ut [4] aliàs, paraſangis ſingulis ſtadia triginta, videbis illicò ſtadiorum augendum eſſe numerum; atque adeò ex ——

Paraſangis	——	1150 elicienda eſſe
Stadia	—— ——	34500.

Ad conciliandas iſtas inter ſe menſuras adjumenti nihil ſubminiſtrant libri manu exarati: [5] imò verò minuendo ſtadiorum numero diſſidium earum augere videntur. Itaque tentare libet an, mutatâ ſcripturâ loci, nodus expediri poſſit: à MSto nimirum Etonenſi cùm abſit planè ἑξακόσια, vera lectio in πεντήκοντα πέντε latere, atque adeò locus ità legi debere, videatur, στάδια τεισμύρια τετρακισχίλια, πεντακόσια. Sic utique ſtadiorum is exorietur numerus, quem dictæ modò paraſangæ poſtulant. Attamen, quod diſſimulandum non eſt, ſi reſpexeris collegeríſque paraſangas [6] ſuprà memoratas, *ſcil.*

Ab *Epheſo* ad locum, ubi pugnatum erat		535
A pugnæ loco ad *Cotyora*	——	620

Græcis confectas, pro paraſangis illis 1150, quarum Ἀναβάσεως extremâ reperitur mentio, ſeſe tibi exhibebunt 1155. Quamobrem numeri forſan ità demum ſunt in integrum reſtituendi —— διὰ παραγγαι χίλιοι ἑκατὸν πεντήκοντα πέντε, στάδια τεισμύρια τετρακισχίλια, ἑξακόσια πεντήκοντα. Haud ità præceps hoc, loco quod à menſurarum iſtarum inter ſe diſcordiâ laboranti oblatum eſt, remedium, opinor, habebitur, animo ſi quis ſecum cogitaverit, [7] id duarum tantùm literarum commutatione, & [8] vocis unius tranſlatione, niti. Me quidem minimè fugit, menſuras itinerum, apud antiquitatis monumenta paſſim, pro varietate temporum regionúmque, variare. Sed indè nullum ſanè lectioni vulgatæ præſidium adferri poteſt; cùm vis menſurarum nominibus eadem ubique, apud eundem utique auctorem, (ipſe niſi moneat, ut aliter ea atque aliter ſubinde accipias) tribuenda videatur. Jam verò Xenophonteis paraſangis (utì ex collatis inter ſe nominibus nume-

1 Loco cit. 2 K. A. p. 615. 3 K. A. p. 616. 4 Diſſertat. p. 16. 5 Quippe MS Eton. pro στάδια τεισμύρια τετρακισχίλια, ἑξακόσια πεντήκοντα πέντε, repræſentat στάδια μύρια τετρακισχίλια, πεντήκοντα πέντε: MS reg. Pariſ. itidem —— στάδια μύρια &c. libris editis congruenter. 6 Diſſertat. p. 9 & 16. 7 Scil. διακόσια in ἑξακόσια. 8 Scil. πέντε, quæ ſtadiis ſubnecti ſolet, ad paraſangarum numerum.

rísque, [1] ſuprà adductis, conſtat) ſtadia contineri ſolent triginta: proinde, quò numeri inter ſe cohæreant aptè, ſic tandem ſubducendi videntur ——

Ab Epheſo ad Cotyora { *paraſangæ* 1155 / [2] *ſtadia* —— 34650: ex ſcripturâ ſcilicet, quam auctori reſtituendam putavi. Verùm de illâ tuo utere judicio: nihil enim impedio.

Quamvìs autem tibi dubia forſan adhuc & impedita, [3] tum tempus in itinere conficiendo conſumptum, tum iter ipſum & loca peragrata, quædam objecerint, id tamen nullo negotio perſpicies, auctorem utique tuæ paſſim conſuluiſſe delectationi ſimul & utilitati. [4] De Regionibus certè, urbibus, vicis, fluviis, injectâ ſubinde mentione adcuratâ, facinorum ità diſtinxit hiſtoriam, ut lectionis tædium uſque fallat levétve, ſuavi varietate ſuam orationem ornet, perutili rerum cognitione lectoris animum paſcat perfundátque.

1 P. 9 & 16. 2 Quæ milliarium noſtrorum, plus minùs, efficient 4331. 3 Vide ſis quæ viri eruditiſ. *Dupin.* Biblioth. univerſ. Hiſtor. c. 29. *Deliſle* diſſertat. ſæpiùs laudat. & *Rollin.* Hiſtor. antiq. Tom. 4. c. 2. ſect. 6. ſcripſère. 4 *Ariſtid.* T. 2. p. 511. Κάλλη δὲ περιλαμπύνει ὁ λόγος ἀφελὴς ὢν ἐν τόποις, ἂν ἄτω τύχῃ, καὶ ἐξ ἄλλων τῶν παραπολυθέντων· οἷον, ὅταν πόλιν λέγῃ μεγάλην καὶ εὐδαίμονα· ὅταν ποταμὸν ἢ ὄρος ῥεῖ, ἢ ὅσον τὸ εὖρος, ἀεὶ τὰ τοιαῦτα κόσμῳ περιβάλλων τὸν λόγον.

XENOPHONTIS
DE CYRI EXPEDITIONE
VARIÆ LECTIONES,

Collatâ Henr. Stephani *Editione anni* 1581. *cum Codice MS. Regiæ Bibliothecæ* Parif. *N°.* 2535.

Editionis pag. 144. In titulo. Βιβλίον πρῶτον) MS. λόγος πρῶτος.
Linea 1. γίγνονται) γίνονται
Lin. 5. μετεπέμπετο) μετεπέμποντο
10. Ξενίου) ξενίου
15. μήτηρ) ἡ μήτηρ
17. ἀνεπέμπετο) ἀπεπέμπετο
17. ὥσθ' ἑαυτῷ) ὥστε αὐτῷ
20. ὅτι ἀπαρασκευαστότατον) ὅτι ἀπαρασκευότατον
22. Πελοποννησίους) πελοποινησίους
23. Ιωνικὴ) εἰ ἰωνικὴ
24. ἀπέστησαν) ἀφεστήκεσαν
26. τὰς μὲ ἀπέκτειναν) τὰς μὲν αὐτῶν ἀπ
28. αὕτη ἦν ἄλλη) ἡ αὕτη αὖ ἄλλη
31. τὸ φοβὸς) τῆς μὲν φοβὸς
Pag. 145. lin. 5. Ελλήσποντον) ἑλλήσποντον.
6. Ελλησποντικὴ) ἑλλησποντιακὴ
9. αἰτῖται) αἰτεῖ
13. φίλον) ξένον
14. Πεισίδας) πισίδας
15. Πεισιδῶν) τῶν πισιδῶν
18. Πεισίδας) πισίδας
22. Ξενίᾳ) ξεννίᾳ
23. παρήγγειλε) παρεγγέλλῃ
24. εἶησαν) ἦσαν
28. ωφελήσειαν) παρῆσαν
28. Ξενίαν) ξενίαν
32. Μεγαρεὺς εἰς ἐπβουλησίας ἔχων ἄνδρας παρεγγύετο.) MS. μεγαρεὺς τριακοσίους μὲ ὁπλίτας, τριακοσίους ἢ πελταστὰς ἔχων, παρεγένετο.
34. Πεισίδας) πισίδας
37. ὡς εἶπον,) ὃς εἴρηκα,
40. Κολοσίαν) κολοσσὰς
40. εὐδαίμονα) ἡ εὐδ
P. 146. l. 10. καλεῖται) λέγεται
15. χιλίους· καὶ) τριακοσίους· καὶ
15. ὁ Αρκὰς) δρακόνδας
16. καὶ ἐγένοντο οἱ σύμπαντες, ὁπλῖται μὲ, μύριοι καὶ χίλιοι, πελτ.) καὶ ἐγένοντο οἱ ἕλληνες, ὁπλῖται μὲ, μύριοι χίλιοι· πελτασαὶ ἢ πεντακόσιοι· γυμνῆτες ἢ πεντακόσιοι· τοξόται ἑξακόσιοι· σύμπαντες ἀριθμὸς, μύριοι τρισχίλιοι· οἱ σύμπαντες ὁπλῖται μὲν, μύριοι χίλιοι, πελτ.
19. Ξενίας) ξενίας
19. σταδιόδρομος) σταδιόδρομος
21. σὺν τῇ) σὺν τῇ
27. τῇ ὧν) τῇ δ' ὧν
29. Κῦρον καὶ συγγένειαν) καὶ συγγένειαν κῦρον
34. ἑαυτῇ.) αὐτῇ.
37. οἱ ἐκεῖνοι) οἱ ἐξ ἐκείνου
41. ἐκκαιδεκαμοιρίας) ἐκκαιδεκαλοχίας.
P. 147. l. 2. θᾶττον) θᾶσσον
4. πολλοῖς τε καὶ ἄλλοις, καὶ ἥτε) πολύς· καὶ ἥτε
5. ἔφυγον.) ἔφυγον
7. ἐθαύμαζε) ἐθαύμασε
12. Μένωνα τὸν Θετταλόν.) Desunt in MS.
13. τέτταρες) τέτταρες
15. σὺν οἷς) σὺν ᾧ
17. ἐσεβάλλειν) εἰσεβάλλειν
17. ἀμαξιτὸς) ἀμαξητὸς
18. ἀμήχανον) ἀμήχανον
18. Συένεσιν) συέννεσις
19. φυλάττοντα) φυλάττων
20. ἤθετο τότε Μέν. σρ. ὅτι σὺν Κιλ. εἴη εἶσιν) ἤθετο ὅτι τὸ μένωνος σράτευμα ἤδη σὺν κιλ. ἦν εἶσιν
23. Κῦρος δ') κῦρος δ' οὖν
25. ἔμπλεων) σύμπλεων
28. Ταρσεῖς) ταρσὸν
28. σύτοιῶδα ἦσαν) εἰσῆν
29. μέσης ᾗ τῆς) μέσου ᾗ τῆς
31. καὶ παρὰ) καὶ οἱ παρὰ
36. ἦσαν ᾗ) ἦσαν δ' ἧ
43. βασιλεῦσι) βασιλεῖ
43. Ψελλία) Ψέλλια
P. 148. l. 1. ἁρπάζειν) ἀφαρπάζειν
20. ὑδὲ ἐπιᾷ) Desunt.
21. παιδίδα) καὶ παιδίδα
22. ἂν εἶναι) ἂν οἶμαι εἶναι
22. ἐὰν ὦ) ἂν ὦ

22. ἐρημωθεὶς) ἔρημος ὢν
25. ὅτι ὁ φαίη) ὅτι φαίη
25. Ξενίᾳ) ξενίᾳ
30. τὰς αὐτῆ) τὰς δ' ἑαυτοῦ
38. εἴτε μένομεν) ἕως γε μένωμεν
39. δὴ) ἤδη
41. ἔτι ᾗ δυ. ἔχῃ κ) ἔχῃ ᾗ δυ. κ)
43. καθέζεσθαι) καθῆσθαι
P. 149. l. 6. ἐλθόντας) ἐλθόντα
7. ὅσις ὡς ἀφ') ὅσις ἀφ'
8. ἀπαίξῃ) ἀποίσῃ
9. μήτε ὁ Κῦρος) μήτε κῦρος
10. ἀπρακτότις) ἀνηπρακτότις
13. ἔληθε) ἐλεῖν
17. δῷ) δίδῷ
21. λαθὼν αὐτὸν ἀπιλθεῖν) λαθεῖν αὐτὸν ἀπιλθὼν
23. χρήσασθαι) χρῆσθαι
24. ἀθότερον) ἀθόδιεν
26. ἐπικινδυνωτέρα) ἐπικινδυνοτέρα
26. πείσασθαι) πείσασθαι
35. ὁ Κῦρος) ὁ ᾧ κῦρος
35. ἡμιόλιον) ἡμίαλον
37. ἦκεν ἐδ. ἐν γε τῷ φανερῷ) ἦκεσεν ἐδ. ἐν τῷ τότε φανερῶς
38. Φάρων) ψάρον
42. ἔμεινεν) ἔμειναν
42. παρῆσαν ἐκ Πελοποννήσου) παρ. εἰ ἐκ πελοποννήσου
43. ἐπὶ ταύταις) ἐπ' αὐτοῖς
P. 150. l. 2. ὅπ) ὅστε
10. Κίρος) κῦρος
16. ἐποιήσατο) ἐποίησεν
16. ἦκεν) ἦκεσε
19. Μυρίανδρον) μυριανδὸν
19. ἐν τῇ) ἐπὶ τῇ
20. Ξενίας) ξεννίας
22. ἐδόκει) ἐδόκουν
23. αὐτῶν παρὰ) αὐτῶν τὰς παρὰ
25. δηλίους) δήλους
27. Ξενίας) ξεννίας
31. ἰόντων ἂν) ἰέτωσαν
35. τίσσαρας) τέτταρας
39. Δαρείου) δάρδυ
40. Βιλέσι) βελέσυ
P. 151. l. 7. στρατηγὸν ἀπ.) στρατηγὸν κύρῳ ἀπ'.
14. ἡμᾶς) ὑμᾶς
20. φίλε) φίλοι
23. μιλήσῃ) μιλήσει
25. μεγαλοψυχῇ) μεγαλοψυχῶς
28. πλοίοις) πλοίοισιν
36. θηρία ᾗ .... σῶσαν ᾗ) θηρία ᾗ παντοῖα· πλεῖστοι μὲ ὄνοι ἄγριοι· πολλοὶ ᾗ στρυθοὶ οἱ μεγάλοι. σῶσαν δὲ
38. ἀνεστήκεσαν ..... οὐκ ἦν λαοῖσιν .) ἵσασιν. πολὺ γὰρ τῶν ἵππων ἔτρεχεν θᾶττον. κ) πάλιν ἐπεὶ πλησιάζοιεν οἱ ἵπποι, ζωτὸ ἐποίουν, κ) οὐκ ἦν λαοῖσιν
42. ἀποφύγωσι) φύγωσι
43. ἄρασα) αἴρασα
P. 152. l. 1. πίστωσιν) πίσωσιν
3. Μασκᾶν) μάσκαν
4. Μασκᾶ) μάσκα
5. ἐπισιτίσατο τὸ στρ. σύτ.) ἐπισιτίσαντο. σύτ'.
9. ἀλίζως ἐξὶ τ ποτ.) ἁλίτους, ὃς ἡμεῖς μύλας, οἱ ᾗ ἀτλικοὶ μύλας, πιρὶ τ ποτ.
12. σίγλων) σίγκλων
12. σίγλῳ) σίγκλος
19. σιωπιωσιῦσιν) σιωπιωσιύσειν
23. ἐξὶ τῷ ἰυγὸς) ἐξὶ τοῖς τραχήλοις, κ) ψέλια ἐξὶ τοῖς χερσίν. ἰυγὸς
25. ωσιύδων) ὡς ω.
30. Τῷ ᾗ μήκῃ) τοῖς ᾗ μήκεσι
31. ποιοῖτο) ἐποιεῖτο
31. Εὐφράτῃ κῇ) ἰυφράτῃ ποτιμῷ κῇ
34. κάρφης) καρυφῆς
36. ἀπὸ τῦ φοίνικος) ἀπὸ τ φοινίκης
37. κ) τῦ Κλ.) κ) τ ᾗ Κλ.
41. αὐτῦ) ἑαυτοῦ
P. 153. l. 3. ὁπλίτας σκέλ. αὐτῦ) ὁπλ. αὐτῦ σκέλδυσι
4. ἱππέας) ἱππεῖς
10. σκέλδύ τι) σκέλδυσί τε
11. ἐπεὶ ἦκε) ἐπήῃ κ)
11. ἰυγὸς ἔλ.) ἰυγὸς δ' ἔλ.
12. ὅπλα) σπάλτα
12. πλείσων) πίσσων
13. ὧδε) τάδε
18. ἴχνη) ἴχνια
20. Ορόντας) ὀρόντης
26. ὁ ᾗ Οξόντας) ὁ δ' ὀρόντης
27. ἔχων ἱππέας) ἔχ. ἱππεῖς
28. ἑαυτῦ) αὐτοῦ
31. δείκνυσιν) δίδωσιν
31. αὐτῦ σκ.) ἑαυτῦ σκ.
33. αὐτῦ) αὐτοῦ
38. δικαιότατον) δικαιόν ἐστι
P. 154. l. 2. ἐδιώω) ἐδιώου
2. Ορόντης) ὀρόντας
4. μεζαμεμελητεί σει) μεζαμέλειν τέ σει
5. Ορόντης) ὀρόντας
8. εἶναι) μεχθυῆσθαι
8. Ορόντης) ὀρόντας
13. ποιεῖσθ) ποιῆσθαι
15. ἐλάττονα) ἔλαττον
18. θανάτῳ) θάνατον
18. Αρταπάτα σκ. εἰσήχθη) Ἀρταπάτᾳ σκ. εἰσηέχθη
26. διέταξε) διέταξι
29. ἂν) αὐτὸς
29. θαῤῥιώων) θαρσιώων
34. δὲ εἰδῆτε) δὲ κ) εἰδ.
34. ὑμᾶς διδ.) ὑμᾶς εἰδὼς διδ.
34. μὲν πλῆθ.) μὲν γδ πλ.
36. ἡμᾶν) ἡμῖν

38. αἰρήσαϛ) ἐλέσθαι
40. τᾶ κινδ. ϗ ϖεϱσίοντες) ϗ κινδ. ϖεϱσ.
41. μεμνῆσθαί σε.) μεμνῆσθαί σε φασίν.

P. 155. l. 1. οἰκεῖν οἱ ἄνϑ.) οἰκεῖν ἄνϑ.
12. καὶ ἐμὸς) ἐμὸς δὲ
14. πεϱσακόσιοι) πεντακόσιοι
17. Αϱταγέϱσης) ἀνταγέϱσης
19. Αϱϗάκης) ἀϱκάδης
28. Μηδίας) μηδείας
38. τϱιχιλίους) διχιλίους
40. εἰ μὴ ἐν ταὐτ. τ. ἡμ. μαχ.) εἰ ϗ ταύταις ϗ μαχεῖται ταῖς ἡμέραις

P. 156. l. 2. ἀναπεπϱαγμένον) ἀναπεπταμμένον.
3. ἀμαξ. ϗ ὑπζ. ἤγετο) ἀμαξῶν ἤγοντο ϗ ὑπ.
4. καταλύσειν) καταλύειν
5. Παταγύας) παταγύας
5. πισῶν) πισοὺς
5. κατὰ) ἀνὰ
9. ϗ Κῦϱ) Deeſt καὶ
9. ϗ τᾶ) ἀπὸ τᾶ
10. χεῖϱας) τὰς χεῖϱας
14. εἶχε) ἔχει
15. ἔσασαν) ἔσησαν
17. μετ' αὐτᾶ ἐξ.) τάτᾳ ὅστιν ἐξ.
17. μεχάλοις) μὲν αὐτοὶ
22. ἐγβύετο) ἐγίγνετο
29. ἐϑν) τὸ ἔϑνος
30. λεγόμεναι) καλούμεναι
31. ϗτύχοιεν) ϗντυγχάνοιεν
32. ἐλώντων ϗ Δϱακ.) ἐλθόντα ϗ Δϱακόψαντα
33. ἀναχίαϛ) ἀνέχεαϛ
34. ὡς ἂν οἷόν) ὡς ἀνυστὸν
36. πέπαρσι) πέπρασι
30 πσύτᾳ) πσῦτον
39. τὸ ἑαυτ.) τῶν ἑαυτ.
42. μέλοι) μέλει
43. ὅτ') Deeſt.

P. 157. l. 1. ϖεθσιόντων) ϖεθϊόντων
2. ἑκατέϱως .... Φιλίως) ἑκατέϱωσε ἀπολέπων εἰς τὰς πολεμίως ϗ τὰς φίλως
4. ὅπ τὰ .... εἴη. τ.) ὅπ καὶ τὰ ἱεϱὰ καλὰ, ϵ τὰ σφάγια καλά. ταῦτα
5. ὁ Ϳοϱυβος) ὁ Ϳοϱυβος εἴη
6. Ξενοφῶν) κλέαϱχος
7. καὶ εἴη) καὶ deeſt.
9. ἑαυτᾶ) αὐτᾶ
9. ἀπειχέτην) διειχέτην
10. ἤϱχοντο) ϖεθήϱχοντο
14. ἐξικνεῖαϛ) ἀφικνεῖαϛ
14. τοῖς ἵπποις) Deſunt.
17. ϗ δ' αὐτῶν) ϗ Δὲ τ
17. ἵσαντο) διέσαντο
26. ἦν ἡ .... ϵ) ἵν' ᾖ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν ἑκατέϱωθεν. ϗ
26. ϲὺν χϱόνῳ) ἂν χϱ.
32. Αϱταγέϱσην) ἀνταγέϱσην

P. 158. l. 2. ψελλια) ψέλια
6. ϗ τοῖς) ϗ σὺν τοῖς
8. ϲὺ ταῖς) ἐπὶ ταῖς
11. εὐμαθέσατος) αὐδημονέσατος
12. ἡλίκων) ἡλικιωτῶν
27. ἐπιδείκνυε) ἐπιδείκνυτο
29. ϗ εἶπε) ϗ εἶπε τι
38. Πεισίδας) πασίδας
40. ϗ ἄλλοις) ἔπειϱα δὲ ϗ ἄλλοις

P. 159. l. 9. ἀφείλατο) ἀφείλετο
10. ἃ πέπατο) ὃ ἐπέπασο
11. ὑποκϱυπτομένων) ὑπεκϱ.
17. δὴ πάντα) πάντων δὴ
17. ἐδίδυ, ϖεὸς τ τϱόπον) διεδίδυ ϖεὸς τὰς τϱόπας
25. τᾶτο ᾖν) τᾶτον ἦν
31. ἑαυτᾶ) ἑαυτῶν
37. ἐπεὶ) ἐπειδὴ

P. 160. l. 4. ϲὺ ᾧ ὥϱμηντο) ἔνθα ἀϱμῶντο
6. παλλακίδα) παλακίδα
7. ἡ νεωτέϱα, ληφθ.) ἣν νεωτέϱαν, ἣ ληφθ.
9. Δϱπαζ.) ἁϱπαζόντων
13. ὡς δὲ) ἐπεὶ δὲ
14. σὺν ϲϱατ.) σὺν τῷ ϲϱατ.
19. συϲϱαφέντες παϱασκ.) ϲϱαφέντες παϱεσκευάζοντο
21. ϖεὸς τὰς) ϗ τὰς
23. ϗ παϱὰ) ϗ deeſt.
26. ὁ ἂν) ὁ σὺ ἂν
26. ἀπηλλάγη. εἰς δὲ) ἀπηλλάγη. πάλιν μὲ ἐκ ἀναϲτϱέφει. εἰς δὲ
29. Δϱακόψειαν) καταϰόψειαν
32. ϲκευπίαν) ἀνπίαν
38. ὁϱᾷν ἔφασαν) ὁϱᾶν δῆλον ὅτι ὁ μὲν ἀϵτὸς ἐπὶ ϖέλτης ἐπεποίητο ἐτεὸς· ἡ πέλεκυς δὲ ξυλωτῆ ἐπέκειτο. ἔφασαν

P. 161. l. 1. ἤλασε καὶ) ἤλασέ τι ϗ
4. ϖεθσεληλ.) ϖεθεληλακένεϗ
5. ἀϗάϗιντο) ἄϗιντο
6. δόϱπιδα) δοϱπητὸν

In titulo. βιβλίον δεύτεϱον) λόγος δεύτεϱος eoque modo in ſeq. librorum titulis.

14. ὁπότε ἐπὶ) ὅτε ἐπὶ
17. πάντα νικᾷν) τὸ πάντα νικ.
19. πέμποι) πέμπει
21. ὡς Κύϱῳ) ἕως κ.
22. Τευθϱανίας) τευθϱάνι
24. ϖεθτέϱᾳ) ϖεθτεϱαίᾳ
25. λέγει) λέγᾳ
25. ϖεθμείνειεν) ϖεθμείνοιεν
26. ἀκούοντες) ἀκούσαντες
27. Ελληνες βαϱ.) ἑλλ. πωϱϱωτέϱω βαϱ.
30. ἐπαγγελλόμεθα ἀπαγγ.
31. αὐτὸν καθιεῖν.) καθίσειν αὐτίν.

P. 162. l. 8. ϖεὶ τὰς ταῖξ.) ἀμφὶ ταῖξεις
11. ἤν τι) ἄν τι
17. ἀπηϑάνοιεν ... παϱαδεῖεν) ἀπηϑάνειεν ... παϱαδείσαν

19. καὶ δῶρα) καὶ deeſt.
19. ἀλλ' ὃ) ἢ ὅ
21. ἀπίκτοις) ἀπίκτεινε
22. αὐτῦ . . . αὐτῦ) ἑαυτῦ . . . ἑαυτῦ
24. Ξενοφῶν) ϑεόπομπ@
27. ἡμᾶς) ὑμῖν
28. ἡμετέρων) ὑμετέρων
29. ἀχαίεισι) ἄχρησε
32. γένοιντο) ἐγένοντο
32. γένωνται) γένοιντο
33. εἴτέ τι ἄλλο βέλεται) εἴ τε ἄλλο τι ϑέλοι
37. πάντες ἕτοι) ἕτοι deeſt.
41. ωϑοδοῦναι) παραδοῦναι
41. συμϐ. σωϊϐ.) ξυμϐ. ξωϊϐ.

P. 163. l. 1. συμϐ. μὴ παραδιδόναι) ξυμϐ. μὴ παραδοῦναι
4. εἰ μέν τοι) εἰ δέ τοι
5. σώζ. ὅπη) σώζ. ὑμῖν ὅπη
6. ἀπάγ. ταῦτα) ἀπ. ταδὶ
13. ἀπικείνατο) ἀπικείϑη
16. διεσήμανε) διεσήμηνε
18. ἔμεινε) ἔμβε
24. ἐγίγνετο) ἐγίνετο
25. ἐγίγνετο) ἐγίνετο
25. ἡμῶν) ὑμῶν
27. ἔσιν) ἔσιν ἔχειν
28. ἡμῖν) ὑμῖν
37. τελχίλιοι) τριακόσιοι
38. τεσσαράκοντα) τετταράκοντα
43. σὺν αὐτῷ) σὺν αὐτοῖς

P. 164. l. 4. ἡμῖν . . . ὑμῖν) ὑμῖν . . . ἡμῖν
6. πάντες) παντελῶς
12. δυοῖν) δύο
14. ταχὺ) ταχέως
15. ἐφη, γνώμῳ ἔχω) ἔφη, τῷ γνώμῳ ἔχω ἔλεγε
22. νέμοιτο) νέμοιντο
26. εὐθύωρον) εὐθυμότερον
26. ωϑοτὰς ἔχων) ωϑοταγὰς ἄγων
28. ἐσρατ.) ἐσρατοπεδεύσαντο
28. σκοταῖοι) σκοτεινοι
35 γίγνεαϛ) γρυέαϛ
38. καταμηνύσῃ) μηνύσῃ

P. 165. l. 1. ἀπήγγειλαν) ἀπήγγιλλαν
4. τῶν δὲ ἀόπλων) c/n τ@ ὅπλων δὲ
7. ωϑὸς τοῖς ἀγγέλοις ἦσαν ἠρώτα) ἦν ωϑὸς τοῖς ἀγγέλοις ἀνηρώτα ωϑοτα
15. ἔσυντο) ἔσιντο
17. ἐδόκει . . . . καθ' ἡσυχίαν) ἐδόκει τὰς σπονδὰς ποιεῖαϛ, ταχύ τε @ καθ' ἡσυχίαν
29. σπονδάζειν) συσπονδάζειν
33. ἀλλ' ἵνα . . . . εἰς τὴν πορείαν) ἀλλ' ἵνα ἤδη πολλὰ ωϑοφαίνοιτο τοῖς ἐλλησι δεινὰ εἰς τῷ πορείαν
34. ἀφεικέναι) ἀφικέναι
37. οἵας μὴ) οἵας μὲν
38. τὸ κάλλος @ τὸ μέγ.) @ κάλλος καὶ μεγέϑος
39. πιες) πιας
41. ἐϑαύμαζον) ἐϑαύμασαν
43. ἐξηραίνετο) αὐαίνετο

P. 166. l. 14. ἕνεκα) ἕνεκεν
23. πορδυείμεϑα . . . λυποίη) πορδυόμεϑα . . . λυπεῖν
24. ἀδικῦνζα) ἀδικῦνζας
32. μὴ παρέχωμεν ἀγεροὶ) μὴ ἢ πελάζ
39. ἀπαίξων) ἐπαίξων
43. ωϑὸς τὰς) ωϑὸς τῶν
43. παραϑαῤῥύνοντές τι) παρϑαῤῥύνοντό τε

P. 167. l. 1. φέροντες) ἔφερον
3. ἥπιον) ἧσον
3. καὶ τῦτο) καὶ ἀλλὰ τῦτο
4. ἤρεσκεν) ἤρεσκον
6. βασιλία) βασιλέα μέγαν
7. ἐπειδὴν) ἐπὴν
9. ἄπορ@ ἦ) ἄπορ@ εἴη
11. τῷ βασ. δυν.) τ@ βασιλέα
13. ἐπὶ πολ.) c/ πολ.
14. ὀπόϑεν) ὅϑεν
15. ἀφεσκήξει) ἀπεσαίη
16. οἱ καὶ) @ οἱ
17. τὸν δ' ἓν Εὐφρ. ἴσμεν) τὸν δ' αὖ εὐφρ. οἴδαμεν.
18. σύμμαχοι) ξύμμε.
24. τῦ βασιλέως) τῷ βασιλέως
25. δὲ ποταφ.) δὲ ἤδη ποταφ.
27. σωτερ.) ξωτερ.
31. συλλεγόντες) ξυλλ.
32. Μηδίας τ.) μηδείας καλέμβυον τ.
35. ἀπεῖχε) ἀπέχει
41. ϛαδίους) ϛαθμὺς
41. ἐσκήνωσαν) ἐσκήνησαν

P. 168. l. 2. ἴδοι) ἴδῃ
4. αὐτὸς εἴη . . .) αὐτός εἰμι ὃν ζητεῖς, εἶπεν ὁ ἄνϑρωπος ταδὶ· ἔπεμψέ με ἀριαῖος καὶ ἀρτάζ@, πιστοὶ
6. ἐπὶ τῷ) ωαρὰ τῷ
7. ὅπ) ὡς
8. ἤνπερ) ἐὰν
8. ἀπολιφθῆτε) ἀπολωφθῆτε
12. αὐτὸς) deeſt.
14. ὅποι) ὅπου
21. ποταμὸν) deeſt.
26. διήσησαν) διέβαινον
28. ἐπιπῆσαϛ) ἐπιῆσιαϛ
29. Γλῦς) ὁ Γλῦς
34. σήσας) ἐπισήσας
36. ἐπισῇ . . .) ἐπισήσεις, τοσ. ἢν ἀνάγκη
37. γίγνεαϛ) γίνεαϛ
39. Μηδίας) μηδείας
43. πέντε) πέπαρας

P. 169. l. 3. χειδίας διφθερᾶν) χειδίας διφθερίνας
2. ἀφίκοντο . . .) ἀφικνῦντες ἐπὶ τ@ ζάπυταν ποτ.
5. συγγενέαϛ) ξυγγ.

6. συγγενέας) ξυγγ.
7. συμῆλθον) ξυμῆλθον
10. ᾠδὲν) ᾠ
11. κακῶποιεῖν) κακῶς ποιεῖν
19. οἶδα οὔτ' ἀπὸ ποίᾳ . .) οἶδα τὰ ποίᾳ ἂν τύχοις, ὅτε ὁποίαν τις φεύγων ἀποφύγοι, ὅτ' ἐς ποῖον σκότος ἀποδραίη, ὅθ'
24. ἡμῖν) μὲν
28 ἔφεδρον ἀγων.) ἔφορον πολεμήσομεν
32. πολεμίᾳ) πολεμεῖν
33. σύμμαχον) ξύμμ.
36 ἐλπίζω) νομίζω
36. Πεισίδας) πισίδας
P. 170. l. 2. ὥστε π.) ὥστε σε π.
6. ἀπεσταίητε) ἄπιστοι ἦτε
8. ἂν ἦμεν) εἴημεν ἂν
9 ἡμῖν φίλια) ἃ ὑμεῖς φίλια
10. ὁρᾶτε) ὁρᾶτε
12. ἐξ ὧν) ἐφ' ὧν
21. τί δεῖ . . . οὐκ ἐπὶ τούτῳ) τί δὴ . . . οὐκ ἐπὶ τοῦτο
22. τοῦ τοῖς) τὸ τοῖς
27. ἡμῖν) ὑμῖν
36. ἐξελ.) ἐλεχθῶσι
39. αὐτῷ) deeſt.
P. 171. l. 3. Θετ.) θεσ.
5. συνελ.) ξυνελ.
8. ἠμφιγνόουν) ἠμφηγνόουν
12. Μιθριδάτης) μιθραδάτης
13. γιγνώσκειν) γινώσκειν
17. συὼ) ξυὼ
19. συὼ) ξυὼ
19. λέγε Ar.) εἶπεν ἀρ. παῖδε
21. αὐτῷ) αὐτοῦ
22. βασιλεὺς) ὁ βασιλεὺς
22. ἑαυτοῦ) αὐτοῦ
28. συὼ) ξυὼ
30. συὼ) ξυὼ
32. τε . . . τε) μὲν . . . δὲ
34. συμβουλεύειν) ξυμ.
40. αὐτοῦ) αὐτοῦ
43. Ελλήσποντον) ἑλλήσποντον
P. 172. l. 2. ἀλλαχοῦ) ἄλλῃ
6. συὼ) ξυὼ
7. ἔχειν) ἄγειν
14. ἕξει) ἔχοι
21. μὴ ἀφεθφ.) ἢ ἀφεθφ.
23. τοῖς φεθσ.) τοῖς ἄλλοις φεθσ.
25. ἀπίλειπον) ἀπέλιπον
30. συὼ) ξυὼ
31. συὼ) ξυὼ
31. θαρραλ.) θαρσαλ.
39. τοῦτων) τοσούτων
42. ἱκανὸς) δυνατὸς
P. 173. l. 6. πλοῦτος) πλουτεῖν
7. μείζων) μείζω
11. ἢ ἐπὶ θ.) ἐγένετο ἐπὶ θ.
14. ὅπ ῥᾴων) ῥᾴων ὤν
14. ἠδυνάμην) ἂν ἀδυνάμην
17. ὅτω κῦ) κῦ deeſt
18. ἀπαράδυτον) τὸ ἀπαραδύτων
19. φφοτδύειν, φιλίᾳ) φφοτδύειν φιλίᾳ,
27. στρατηγῶν) συστρατηγῶν
27. συὼ) ξυὼ
30. κάλλιστος θανάτων) τάχιστος θάνατος
31. τελουτῆς) τ῀ τελ.
33. τεσσαρ.) τὰ πέντε κῆ τριάκοντα
P. 174. l. 1. σὺ τῇ ἀν. τῇ μετὰ Κύρ.) σὺ τῇ κύρῳ ἀναῶ.
5. κῆ στρατ.) κῆ τ῀ στρατ.
6. σύνομ.) συνόρμοι
8. πλέον) ᾠ μεῖον
12. ᾠδὴ ἂν ἕνα) ᾠδένα ἂν
14. πυρὰν ἔκαυσαν) πῦρ ἀνέκαυσαν
14. ταύτην . . .) ταύτην τὴν νύκτα. ἀνεπαύοντο
28. ᾠ τοῦτο φφότερον) οὔ τοι τὸ φφότον
28. λώϊον) λῶον
33. συμπρ.) συνεπιφφοθυμεῖτο
35. Πεισίδας) πισίδας
37. ἐδύκῃ) ἤδη ἐδ.
P. 175. l. 3. ὕπνον) ὕπνῳ
10. γίγνεται) γίνεται
15. ἔχειν) ἄγειν
21. παρεσκ.) παρασκεύασαν
26. ἆρ' οὐκ ἐπίπαν) ἆρ' οὐκ ἂν
27. αἴσχιστα) ἔσχατα
27. παραφάχη) παραφάχοι
27. ἐφ' ἑαυτόν;) ἐπ' αὐτόν;
P. 176. l. 7. λοχαγοὶ) ἀρχιγοὶ
8. λέγοι) λέγῃ
13. ἐξωπλ.) ἐξοπλισάμενοι
16. κῆ σὺ) κῆ deeſt.
18. ἀμυν.) ἀμύναιο
23. τούτῳ γε . . . .) τούτῳ γε οὔτε τ῀ βασιλείας, οὔτε τ῀ βοιωτίας φφοτ.
28. καθέζοντο) καθίζοντο
33. ἅπαντες) δὴ πάντες
38. ἀποδλέπουσι) βλέπουσι
39. ἀθυμοῦντας) ἀθύμως
39. αὐτοί τε) αὐτοὶ
40. παρακ.) παρακελεῖτε
P. 177. l. 2. ὀνῆσαι) ὠφελῆσαι
3. κατασ.) ἀντικατασταθῶσιν
7. κῆ ἦν . . . . παραθαρρ.) ἢν κῆ . . . παραθαρσύνητε
10. τρέψῃ) στρέψῃ
14. ἐναντίοι) ἀντίοι
16. ἔγνωσαν) ἐγνώκασι
18. μᾶλλόν πως) μᾶλλον ὡς
23. μέλλωμεν) μέλλομεν
30. ἤρηντο) ἤροντο
36. σωζ.) σωζόμεθα
37. ἀποθν.) ἀποθνήσκομεν
P. 178. l. 2. Κῦρον τὸν) τὸν deeſt.

7. εἰς) ἐπὶ
10. λέγῃ) λέγῃ μὲν
21. ἐπαμύνισιν) ἐπαμῶνισιν
22. καλαῖ) ἄλλαι
30. τὰς Αθ.) αὖθις τὰς αθ.
31. κατακ.) κατακήνοιαν
31. χιμαίρας) χιμέῤῥας
39. ὑμῶν αὐτῶν) ἡμῶν αὐτῶν
P. 179. l. 1. παιτρίῳ) παιτρῴῳ
4. σιὼ ὑμῖν) σιὼ ἡμῖν
6. ὑμετ.) ἡμετέρᾳ
7. ὅπ ὑμῖν) ὅπ ἡμῖν
13. ἐξέλωμεν) βελώμεθα
15. ἀκέπ ἡμῖν) ἀκέπ ὑμῖν
22. ἅτω κρεῖττον) κρείττονα
24. ἢν πρ.) εἰ ℭ πρ.
26. διήσυσιν) διοίσουσιν
29. Πεισίδας) πισίδας
35. παρασκ.) καπασκ.
36. μεγάλαις) μεγίσταις
40. ἀκλήρες) σκληρὲς σκεῖ
P. 180. l. 10. λαθόιζες) λαθόντες
12. ϖρωτέρων) ϖρῶθεν
13. ἢ ℭ) ℭ deeſt.
14. ψηφίσ.) ψηφίσασθε
17. ὅπ μὴ ἅν τάτων) ὅτῳ ἂν ταῦτα
18. περαίνητε ..) περαίνῃ. εἰ δέ τι ἄλλο βέλτιον ἦ, ταύτῃ τολμ.
19. μετὰ δὲ) δὲ deeſt.
21. ἔξεσι) ἐξέσται
22. ἅπαντες) πάντες
29. ἢ) εἴη
29. τίνα) τίνας
30. κὴ τίνας ὀπιθ.) τίνας δ' ὀπιθ.
34. νεώτατοι) νεώτεροι
35. τὸ νεῶ) τῷ νεῶ
P. 181. l. 7. ἄγων) ἔχων
7. ἔφη) deeſt
7. ϖρὸς) deeſt
9. ἢν μὲν) εἰ μὲν
19. σφενδονήτας ὡς) σφενδονίτας ἃς
21. ἐγλύετο) ἐγλύοντο
25. σφενδ.) σφενδονιτῶν
36. ἐγὼ) ἐγὼ ἔφη,
37. ἐδὲν δ'ων.) ἐ δ'ων.
P. 182. l. 1. ὀλίγον δέ. ἔνθα ἐσῆ' ἃ) ϲὺν ὀλίγῳ δὲ ἐσῆ' εἰ
1. ῥύματ℗) ἐρύματ℗
2. ἡμεῖς μὲν) μὲν deeſt.
3. σφενδ.) σφενδονιτῶν τὼ τοχ.
7. τάτων τῷ μὴ) τάτῳ μὴ
9. ϲὺτεταγμένῳ) ϲὺν τῷ τεταγμένῳ
10. ἱππεις) ἱππεις ὀνίας
13. ἐδοξε τ.) ἐδοξε κὴ ταῦτα
14. σφενδ.) σφενδονίται, eoque modo paſſim.
17. ϖροιαίτερον) ϖρόϊτερον
17. χαραδόραν) χαιραίνδραν
21. ἢν τάτ.) ἂν τ.
22. ἐμϖεθοῖν) ϖρόθεν
30. ὡς ὀκτωχ.) εἰς ὀκτωχ.
31. φοσερώτερον . . . εἴη) φοσερώτατον . . . ἦν
36. δὲ ὑϖὸ ἦν) δ' ἐπὴν
P. 183. l. 2. κύκλῳ π.) τείχος ἡ π.
3. ἐλέγθ . . . φυγεῖν) λέγεται μήδεια γ. β. καβφυγεῖν
6. ἐπορδύοντο) ἐπορδύησιν
11. ἐμϖάλλειν) ἐμϖαλεῖν
12. παρήγγελε) παρήγγειλε
13. σκυθοτ.) σκώθαι τοξόται
14. ϖροθυμεῖτο) ϖροθυμεῖτο
16. ἐπίκειντο) ἐσίνοντο
18. κὴ τὰ) τὰ deeſt
26. συγκύπτῃ) συγκύπτῃ
30 γίγνεαθ) γίνεαθ
34. 35. οἱ λοχαγοὶ) poſt ὕϖερθε
36. τότε δὲ) τὸς δὲ
37. τὸς λόχως) τὸς deeſt.
P. 184. l. 1. τὸς γηλ.) τὸς λόφως
3. ἀναβαῖεν . . . παραγ.) ἀναβαίνειν . . . ἐπιγίγνονται
5. κατεπίτς.) ἐπίτςωσκεν
8. ἀνεπήδων) ἀπεπήδων
11. πλὶν . . . . τῦ ϖλαισίυ) ϖρὶν . . . . ἀϖὸ ϖλαισίυ
13. ἀμφοτέρωθεν) ἀμφοτέρων
16. τρεῖς) ὀκτὼ
18. στωνημμένα) στωενηνεγμένα
20. ἐδίδαξε . . . .) ἐδίδαξεν αὐτὸς ἡ ἀνάγκη κατ.
31. χαλεπὸν . . .) χαλεπὰ νύκτως κὴ θορύβε ὄντ℗. τότε
33. παρασκ.) συσκευάσασθ
35. λυσιτελεῖν) λύειν
38. ϖροσελθόντες) ϖροελθόντες
40. ὑφ' ἣν) ἐφ' ἣν
41. ϖροκατειλ.) ϖροκαβαλελειμμένων
P. 185. l. 1. ϖροκατείληπται) κατείληπται
3. ἀϖοκόψομεν) παρακόψομεν
6. ἑαυτὲ) ἑαυτῶν
8. ὑϖὲρ) οἱ ὑϖὲρ
10. ὁϖότ.) ϖότερον
11. αἱρεῖται) αἱρεῖσθ
12. μακρὸν . . . ἐραγ.) μακρὸν . . . ἐρᾶς
14. κελόυσιν . . .) κελόυσιν αὐτὸς κὴ τὸς τ. οὓς αὐτὸς εἶχε
20. εἰς) ἐπὶ
21. κὴ γυναῖκας) κὴ τὰς γυν.
21. νῦν ὀλίγον) νῦν deeſt.
22. Σωτηρ . . .) σωτηρίδης ὁ συκαιώτις εἶπεν
24. ὠθεῖτο) ὠθεῖται
25. παίχσε . . .) παίχ. ἔχων ἐπορ.
26. ὥϛε ἐπιέζετο) ὥϛε πιέζοιτο
26. ὑϖάγειν) ὑϖάγων

27. μόγις) μόλις
28. Σωτηρ. . ·) σωτηρίδιν, ἔστ ἠνάγκ.
29. ἐπὶ τὸ ἱππικ) post βάσιμα ἦν
29. ἄδατα) βατὰ
33. μισῇ) deest.
39. καυσειεν) καίοιεν
41. παρελαύνων . . ,) παρελαύνων τὰς πύξεις ἡνίκα ἀπὸ τ βαθείας ἀπήντησαν οἱ ἑλλ.
42. ὑφιέντας) ὑφιέντα
43. καίειν) βαίνειν
P. 186. l. 1. καίεσιν . . . καζωλ.) καίεσιν . . καζαπολείπωσί με
2. 4. καίοντας . . καίωμεν) καίοντας . . καίωμεν
5. σιωπῆλθον) σὺν ἔσαν
9. ἦν μοι ὧν δίωμαι) ἂν ἐμοὶ ὧν δίωμαι
10. ὁρῶ ζῶντα) ζῶντα deest.
11. βόας) βῆς
13. δ' ἔφη) deest
13. ἁρμόσας) ὁρμίσας
14. εἰς τὸ ὕδωρ δὲ ἀγ.) τὸ ὕδωρ ἀμφαγών
16. ὁ γδ . . . ὀλιθαρεῖν) πᾶς γδ . . ὀλιθάναι
19. ἐπαν.) ὑπανεχώρεν
21. ϑαυμάζ.) ϑαυμάζειν
24. αἰχμ.) ἐαλωκότας
25. τὰ μὴ) μὴ deest.
26. φέροι) φέρῃ
32. πεισ. καὶ ἐπιμ. . .) πεισαντο καὶ ἐπιμιγνῆναι ἐφ' ᾧ τε πρὸς ἐκείνους καὶ ἐκεῖνοι πρὸς ἑαυτούς.
35. ἐμβάλλειν . . διελθ.) ἐμβαλεῖν . . διελθόντας
36. εὔποροι) ἄπορον
37. ἐθύσ. . . δεκείη) θύσαντο . . καὶ δεκείη
38. ὁρῶν . . .) ὀρέων ἐδεδίκεσαν μὴ προκαταληφθείη
39. δειπν. σιωπκ.) δειπνήσαντεν σκευασαμένους
P. 187 l. 3. ἐσπείσ.) ἐποιήσαντο
4. ἐπολ.) ἐπολέμησε
5. Περσῶν) πρῶτον
6. ἐπεὶ δὲ &c. usque ad ἡνίκα lin. 13. desunt in MS.
18. γυμνῆτα) γυμνίτιν
20. πρὸν τινὰ) πρὸν τινας
20. ὑφηγ. . . . ἀεὶ) ἐφηγ. ἐκεῖ
28. ὅτι) ἐπεὶ
31. ἀπέκτ.) ἀπέκτειναν
33. πολλὰ) πολὺ
35. Καρδ . . . .) καρδ. πυρὰ πολλὰ ἔκαιον κύκλῳ ἐπὶ
P. 188. l. 2. ἐποιῶντο) ἐποίων
5. ὑπος. . .) ἐπεὶ ὑποστάντις . . . εἶπ
7. ἢ παιδὸς) οἷον ἢ π.
12. ϑαμινὰ) ϑαμεινὰ
13. ἐπικ.) ἐπιχέοντο
17. Κλεώνυμος) λεώνυμος
18. ϛολάδος) πολάδος
18. ἐις τὸν) τὸν deest
23. ἐις τὰ) πρὸς τὰ
24. ζωὴν) ζωὴ
28. σὺνδρ) σὺδρ.
34. τυγχάνει) ἐτύγχανε
36. πρὸς ἀδικ.) προκαταλείψοιτο, δικαστὸν
37. συγκαλ.) συγκαλέσαι
39. Μεϑυδριεὺς) μεϑυδρεύς
40. ἀντες) ἀντιστασιάζων
41. καὶ Αγ. Στ. Αρκάς) desunt
42. εὖ γὰρ οἶδα, ἔφη,) ἐγὼ γὰρ, ἔφη, οἶδα
43. γυμνητῶν ἢ ταξ.) γυμνητῶν ταξ.
P. 189. l. 2 ταῦτα) τὰ ταῦτα
2. ἤδη) οἱ
5. συμβ. . . .) συμβολῆς ἕνεκεν βαίνοντες ὡς
6. συμβ. . . .) συνῳδόμοι οἱ μὲ ἐπορ.
8. ἔκφασιν) ἔκφασιν
9. καὶ ὡς) καὶ deest
9. παιόντες) προϊδόντες
9. ἐπὶ χαρ. οἱ ὀπ.) ἐπιχαραδραῖοι ὀπ.
10. ὄρθιον) ὄρθριον
11. ὁλοτρόχους) ὅλοι τροχοὶ
11. λίθους) deest
13. ὁδῷ) ἐσόδῳ
15. πολέμιοι . . . .) πολέμιοι φοβούμενοι δῆλον ὅτι ὑπὸ ἐπαύσαντο δι' ὅλης
17. καὶ τὰ) desunt.
18. ἀπικτ.) κρατικαίνοντις
28. ἀνίμων) ἀνείμων
36. 37. 38. φεύγειν. . . . ἀλλὰ φυγῇ) φεύγειν. καὶ τέως μὲ αὐτὸς ἀναβαίνοντας ὅποι ἐδύναντο ἐκτὸς οἱ βάρβαροι ἐτόξευον ἐς ἐπάλλον, ἐγγὺς δ' ὡς προσίεντο, ἀλλὰ φυγῇ
43. Κηφισ. . . .) κηφισόδωρον κηφισοφῶντος ἀθηναῖον, ἐς ἀμφικράτην ἀμφιδήμου ἀθηναῖον, ἐς ἀρχαγόραν αργ.
P. 190 l. 2. αἰρῶσιν) ἄρασιν
3. καταλ.) καταλειφθείσης
3. προελϑ.) ἐϑελόντων
4. ἦλθον) ἐλθόντα
6. ἀπολ.) ἀπολιπεῖν
8. λοχ. πρ.) λόχοι προμίξειαν
9. εἶπιν) εἶπε
10. πρῶτα) deest
11. Κηφισ.) κηφισ.
11. ἀλλόμδμοι) ἁλόμδμοι
19. κατέαξαν) κατέαξε
21. προεβολ.) βεβολ
25. ἀπεδῦναι) ἀπέδυσαν
30. γίγνεας) γίνεας
32. ὅτι) ὅτως
33. ἐπεμελ.) ἐπεμέλοντο
38. ἐπιλαδόμδμοι) ἐπεὶ λάδοιεν
42. ἀνεπαύσ.) ἀνεπαύσαντι ἄσμδμοι, ἰδόντες πεδίον ἀπεῖχε
43. ὡς) deest
P. 191. l. 3. οἷα) ὅσα
8. Μυγδόνιοι) μαρδόνιοι
11. ταύτῃ) ταύτῃν

14. ἐφέροντο) ἐγίγνοντο
17. σωὶ) σὺ
20. ἔμλμον) ἔμειναν
21. αὐτόμ. ϖϖερρ.) αὐτόμαται ϖϖερρύηναι
27. ϖϖοστ.) ϖϖοσέτρεχεν
34. γυμνὰ ὡς νδυσ.) γυμνοὶ ὡς απδυσόμλμοι
36. ἔαπενδε) ἔαπδυδε
40. ἐδϐλ.) ἐδϐλδύονϛ
41. ϖϖοθδεν) ἔμαϖϖοθδεν
42. ἡμισυ) ἡμισυ ἐπι
P. 192. l. 2. τέπ. ϛαίδια) πέπαρε; ϛαίδιοι
4. ἐϛεφ.) ϛεφανωσαμλμϕ
10. αὐτῷ) σκείνῳ
12. ταὐτῃ) ταὐτην
13. ἀπκλ.) ἀπεκλείσαϛ
15. ἀπὶ) deeſt
17. ἔχων τ̃ πελτ.) ἔχων deeſt
35. παραγγέλλῃ) παραγγέλῃ
37. ἀϕαΐνϛ) μὴ ἀϕαΐνπις
38. σκαίνειν) ἐμ̃.
38. δικγκ.) δικγκυλωμλμένς
P. 193. l. 2. ἐπιμελησ.) ἐπιμελόμλμοι
3. σκδυϕ. οἱ ϑ ἑταίρων) σκδῶν, οἱ ὁλ' ἑτέρων
4. ἤρξαντο) ἤρχοντο
9. αἰδαν.) αἰδόμλμοι
22. τελέαζ) τελέαζ
29. τελέ.) τελέ.
32. κώμας) χώρας
33. πάνϛα) deeſt
34. ἀϛαφίδας) ϛαφίδα
38. διαϕθ.) σωαϕθ.
P. 194. l. 1. ηὑρισκον τὸ) εὑρίσκετο χ.
1. σύειον) σῦϊνον
5. ὅσοι δὲ . . .) ὅστι δὲ πρότερον ἀπήεσαν, καὶ τὰς οἰκίας σνέπρησαν ὑπὸ ἀϛαθαλίας δίκην
11. ποδαπὸς) πολαπὸς
12. τελ̃.) τελ̃. eoque modo in ſequentibus
23. ἀρτοπ.) ἀρτοκόποι 304
24. πάνϛα) ζαῦζα
25. δοκεῖ) ἐδόκϵ
25. γένηται) γένοιτο
26. ἀφικνῦνται) ἀφίκοντο
31. τρεῖς . . . .) τρεῖς, παρασάξας πεντεκαίδεκα ἐπὶ τ̃ εὐφρ.
35. ἀπκαίων Ĉ) ἀπκαίων πάνϛα Ĉ
39. ϖϖοϊόντες) προσιόντες
41. μεταδιδδῖεν) μεταδδῖεν
P. 195. l. 4. παριὼν . . . .) ϖϖελιὼν ϖϖελ πὰ ὑπο-ζύγια, εἴ πϵ τι ὁρῴη βρωτὸν διεδίδϵ, Ĉ
13. σὺν τῇ ὁδῷ) τὴν ὁδὸν
20. ἔχειν . . .) ἔχοι Ĉ ἐς τὴν γ,
24. αὐτόθεν) αὐτόθι
25. τὴν χοινα) deeſt
25. ναπει) νάπη
29. σφάπειν) σφάζειν
30. ἐπιπίσειεν) ἐπίοιεν
31. σκότ@,) σκότ@ ἤδη,
31. ἃ) ὧν
33. ἀνακρ. οἷον) ἀνακραγόντες ὅσον
34. ἦκαν) ἦκον
P. 196. l. 1. ἀνας.) ἀνασήσαι τὰς
2. πδυσαμλμὺς) σκεψομλμὺς
4. σὺν τῇ) ϖϖὸς τῇ
5. ἧ Χ.) ἵνα χ.
5. σωεχῶν.) συνεχῶς
6. ὑπέμεινεν) ἔμλμενεν
7. πὰς . . . Πολυκρ.) τὰς . . . πολυϖώτης
8. αὐτὰς) deeſt.
14. κατὰ κλ.) ἐπὶ κλίμακ@
22. τῷ ϛρατ. . . .) τὸ ϛράτδυμα πεζῇ ἡγησάμλμϕ φαίνηται
25. ἀγαθοὶς) πάντες
29. παραθεῖεν αὐτῷ) παραθεῖναι αὐτοῖς
32. κύψ.) ὑποκύψ.
36. ξηρᾶ χ. ϛεφάνς) ξυρᾶ χ. ϛεφάνοις
P. 197. l. 1. τ̃ πώλων) τ̃ πῶλον
3. ϑυμωσὴ δὲ π.) ϑυμοειδέστεροι δὲ πολύ.
5. ϖϖειδεῖν) ϖϖειειλεῖν
7. Επιωθένει) πλειωθένει
8. ἡγήσαντο . . . .) ἡγήσιϕ, ἔχων καὶ τᾶτον ἀπίοι εἰς τὴν οἰκίαν αὐτᾶ, σὺν ᾗ εἰσϕέρησαν ὡϛ
10. αὐτοῖς) ᾶτ@
12. ἀπὸ) σὺ
13. τᾶτό τε δή) τότε δὴ
15. Επιωθένης) πλειωθένης
17. ὡς) deeſt
20. ὡς) εἰς
37. ὁμαλὸν) ὁμαλὲς
40. δωώαϛ) deeſt.
41. ταὐτῃ) ταύτην
42. πρσσ̃αλεῖν) πρσσ̃άλλειν
42. ἄλλῳ) deeſt
P. 198. l. 2. ἀναγκαῖον) καλὸν
3. κρᾴπτα . . .) τάχιϛα κλέπτειν τι καὶ πειρᾶϖθαι λαθάνειν. νόμιμον μὲν γὰ ὑμῖν ἐϛιν
5. φυλακ̃.) φυλάξαϛ
6. πολλὰς) deeſt
11. γυμνῆται) γυμνῆτες
14. κὴ αὔξι) κὴ deeſt
20. Αελϛ.) ὁ χειρίσοφ@
22. ᾤχοντο) ἀπήρχον@
33. κὴ κώμας . . . .) κὴ εἰς κώμας πολλᾶν κὴ ἀγαθᾶν γεμούσας ἦλθον. σὺ δὲ τ.
38. ἔκαμεν) ἀπέκαμεν
39. ἀλλ' ἀπότομος) ἀλλὰ ποταμὸς
41. ἥκεις) ἥκετε
43. Αλλὰ) deeſt.
P. 199. l. 1. ἐπειρᾶτο) πειρᾶται
2. ἐδείξεν αὐτῷ συντ.) ἔδειξε συντ.
6. ἃ δεῖ β. παρελθεῖν) ὃ δεῖ β. διελθεῖν
10. παρείναι) ϖϖοσιέναι
11. ἀληθᾶς) deeſt

12. ὕστερον) deest
16. εἰς τὰς) ὡς
19. ἐφίσ.) ὑφίσασαν
29. εἰς ἐπ. ὁδ. ἐπ π.) εἰσέδραμον, ὁδεὶς πίτυος
34. ὀλίγοι πάνυ) πάνυ ὀλίγοι
35. ὅτοι καὶ π. π.) ὅτοι πολλοὶ καὶ πεθᾶσαι. σὺν.
38. πτερυγίων) πτερύγων
43. ᾤχοντο) ᾤκουν

P. 200. l. 3. πεπ.) πεπαίρων
11. ᾧ κὴ) ὃ κὴ
13. Θήχης) ἠχῆς
25. σὺν ἐπῆσθαι) ἀνεπῆσθ.
31. ἢ εἰσπορ.) ἣν πορεύσονται
34. ὑπερδέξιον) ὑπὲρ δεξιᾶν
42. κωλύει) κωλύῃ
43. αὐτῶν) deest

P. 201. l. 3. ἡμετ. ἔρχ.) ἡμετέραν χώραν ἔρχ.
10. διήκαζον) παρήκαζον σὺ
10. τὰ ὄρη τῆ Κ.) τὰ κηλιχῶν ὄρεια
17. ὅπ) ὅταν
19. ἴωμεν) ὦμεν
21. συμπισ.) πολλῶν συμπ.
22. τοσ. χωρ.) τοσούτων χωρίων
22. τ. λόχους) τοῖς λόχοις
26. ἐστι) ἔσῃ
28. βοηθήσῃ) βοηθήσει
31. ἀσεύδ.) ἐασεύδαμεν
39. ἀντιπορεύοντας· κὴ οἱ μὲν) ἀντιπαραθέουσιν, οἱ μὲ
39. διεσπ.) διεσπάρησαν
40. ἑαυτῶν) αὐτῶν
41. ἀνὰ κράτ) ἀνακραζάντες

P. 202. l. 2. δὲ πολλὰ) δὲ deest
5. ὀρθος) ὀρθῶς
8. ἐφρονεν) ἀνεφρόνεν
10. ἐπτὰ παρ.) παρ. ἑπτὰ
12. χώρους . . .) κώμας· κρίνεσθαι ὁρμώμενοι ἐλπίζ.
13. τραπ.) τραπιζόσιοι
15. δὲ κὴ) γὰ δὴ κὴ
16. ἦλθον . . . . .) quæ Editus habet in margine.
17. ἠΰξαντο) ἃ εὔξαντο
18. ἔφ.) ἔφυγε
21. ὅπως παρ. ἐτ.) ὅπως ἐσπεύδοντες ἐτύγχανεν
23. διωκήσονται) διωκήσεσθ
26. ἕτεροι. καὶ) desunt
28. ἥκειν) ἄγειν

P. 203. l. 2. πορείας . . . μέχρι) ὑπερείας . . . μέχρις
3. ἐπὶ) εἰς
3. ἀφίκοντο . . . .) ἀφίκοντο, ἓ ὡς ἀπέθυσαν ἃ εὔξαντο σωτήρια θύειν, ἔνθα πρῶτον εἰς φιλίαν γῆν ἀφίκοντο· σὺν τῷ πρ.
5. Ανπλέων Θερσ) λέων θερσ
6. συσκιάζ.) ξυσκιάζ.

9. κρημνῶν) deest
11. ἄλλως) ἄλλ
12. πέμψητέ με) πέμψητέ μοι
13. ὑμᾶς) ἡμᾶς
19. παρεσιν) εὐπορία
20. πορεύωνται) πορεύησθε
23. βέλπον) βέλπεσθ
31. ἦξεν) ἦξοι
34. πλεύσ.) πλεύσομεθα

P. 204. l. 2. ναῦλον) ναύσταθμον
5. γᾶ) γᾶ ὀδοπορικᾶς
6. βελ. . .) βέλεσς ἡμῶν ἀπ.
9. Λακ.) λάκωνα
12. Λακ.) λάκωνος
15. ἐχρήσ.) χρήσιμον
16. σπεισ.) ἐλάμβανον
34. πολλοὶ) πυκνοὶ
35. ἀπελθεῖν) ἀποτρέχειν

P. 205. l. 1. ἔϊη) ἔσῃ
8. νεφραῖς) πλεύραις
12. εὐειδὴς) μορφοειδὴς
16. Στυμφάλιος . . . .) eadem quæ habet Edit. in margine.
24. τὰς) τὰς ἔνδον
26. κὴ ἐφέροντο . . .) ut Editus in margine utrâque.
29. τὸ σαύρ.) τὰ σαυρώματα
32. σαυρὰς) σαῦρας
33. ἀχρείας . . .) ut Edit. in margine.
36. ἀνεβαινον τὰς) ἀναβαίνοντες
43. οἱ δὲ) οἳ

P. 206. l. 2. σὺν.) καταβ.
8. ἔχοντες εἰς
10. τέτ. ἢ πέντε) δέκα
11. ἄλλη κὴ ἄλλη) ἄλλοτε κὴ ἄλλοτε
16. κυλινδ.) καλινδέμενοι
18. ἀνεχώρησεν) ἀνεχώρει
21. πλοῖα) ὅπλα
29. ἀφὰ τῆ) ἀπὸ τῆ
33. τὸ Περοξ.) τὸ πρόξ.
37. ἑαυτῷ) αὐτῷ
39. Σκιλ.) σκυλλῆνται
42. ἀφαρρέων . . . .) ἀφὰ μέσα ῥέων ᾗ χωρὶς ποταμὸς ἐλεινὸς. κὴ σὺ
43. Σελλ.) σελεινᾶς
43. κὴ ἰχθύες τε) λειμωνίες τε

P. 207. l. 1. εἰσὶ κὴ κόγχαι.) ἔνεισι ἓ κόγχαι.
1. Σκιλ.) σκυλλῆνι
4. παρέχει) παρεῖχε
5. ἀρχαία) deest.
7. συνεθ.) ξυνεθ.
9. ὁ τόπος) ἡ χώρα
10. τόπῳ κὴ ἄλση) χώρῳ κὴ λειμὼν
11. κὴ οἷς) κὴ βᾶς
17. μελήσῃ) μελήσει
25. διελθεῖν βελ. εἰς τοὺ) βελ. διασωθῆναι πρὸς τοὺ

30. σύμμ.) ξύμμ.
31. βέλοιτο . . . δέχοιτο) βέλοιντο . . δέχοιντο
32. ποῖοί τε ἔσεσθε) τί οἴεσθε ἔσεσθαι
38. ἐξεπάξαντο ὕστως) ἐξεπάζοντο ὧδε
40. εἰκασμῷσι) ἡκισμῷσι
41. ὅπισθεν ἢ αὐτῆς τῆς) ἔμπροσθεν ἢ τῆς
P. 208. l. 1. ἐγγυτ.) ἐγγύταζω
11. ὀκτραπ.) ἀποτρεπόμενοι
17. ἴσι) ἴστε
19. ἀφροντ. . .) ἀμελήσαντες τὰ ξυὺ ἡμῖν
20. συὺ τοῖς) ξυὺ τοῖς
20. ἄπερ συὺ ἡμῖν) ἄπερ ὑμῖν
22. δέξητε) δόξητε
23. δηλώσετε) δηλώσητε
27. ὄντων) deest.
27. Ὁ σόφιστος) τυμπανίτης
40. πρωτέρω) πρότερον
40. μισθώσεις) μισθωσοίκοις
42. ῥᾳδυσινῶν) deest
P. 209. l. 3. ἔψοντες . . . .) ut in marg. Edit.
11. φιλίοις) φίλοις
18. ἄλλων) ἀλλήλων
27. προσίεντο) προσίοιντο
32. μύρ. ὀκτ. εἴκ.) μύριοι ὲ ὀκτ. καὶ ἑξακόσιοι
34. ἕκασεν) ἕκαστι
37. Φόρυς) Φόρον
P. 210. l. 7. λαμβάνειν) βίᾳ λαμβ.
8. οὐκ ἀξ.) οὐκ deest
16. ἐρώτει) ἐρωτᾶτε
22. δέ γε καὶ β.) δὲ καὶ ὡξ β.
25. ἔφερον) ἔπεμπον
29. ἑαυτῶν) αὐτῶν
30. φρυρ.) φρυρῶντες
33. συμμ. ποιήσεσθε) ξυμμ. ποιήσασθαι
35. ἡμῖν καὶ ....) ut habetur in margine Editi.
38. συμπρ.) ξυμπρ.
39. συμπρ.) ξυμπρ.
P. 211. l. 1. ἐπιτ.) φιλικὼ
8. σιωεῦ.) ξιωεῦ.
9. βέλτ. συμῦ.) κρίλλιστα ξυμῦ.
12. συμῦ.) ξυμῦ. eoque modo tam fæpe, ut, nec toties notaverim, quoties occurrebat, nec, ubi occurret, fim notaturus.
17. ποιέζειν) ποιέζεσθαι
20. ὅπῳ) ᾗ
27. κρατῆτε . . . .) ut in margine Editi.
31. Ιελν) πέρλω
37. Κορύλα) κορύλας
39. πεζῇ ἰόντες) πεζοὶ ὄντες
41. ἄνδρες εἰ) εἰ deest.
P. 212. l. 6. πολλ. πιλτ. πολλ. ᾗ καὶ τοξ.) πιλταστὰς πολλοὺς ὲ τοξ.
7. ἱκανὺς ὄντας σὺν τῷ) ἱκανὺς· ὄντας δ' σὺν τῷ
20. σάπορ.) ἐξδυπορεῖσι
24. καὶ οἴκ.) καὶ ὡς οἴκ.
25. ὅπη) ὅποι
26. μὲν ἤλ. . . . ἐθέλ.) μὲν ἐθέλ. . . . ἤλ.
35. ὑμῖν) deest
36. ὑμῖν ἢ) ὑμᾶς ἢ
39. ἀναστὰς . . . .) ἀναστὰς αὖτις ἤρξε ὁ β. ὃς περὶ στρατηίας ξένων ἐμηχανᾶτο, ἐφη
41. τῷ δὲ μὴ) μὴ deest.
P. 213. l. 2. ἐπαγγ.) ὑπισχνῦνται
4. καινῦζω) καινόμυσιν
12. ὀρθῶς) ὡς
16. ἐπεὶ κτ.) ἐπικτήσαιτο
17. Σινωπῖς, καὶ μ) σινωπῖς ὥστε ἐκπλεῖν· καὶ μ.
18. ἄνδρας) ὦ ἄνδρες
19. σωτηρίας) ἀπορίας
27. αἱρέτω) ἀράτω
28. λέγειν) λέγων
35. Νέωνος) μέτωνος
38. Υἱὸς) ἠίδῆς
41. πείσαι) πείθειν
P. 214. l. 11. ἐπίσ. δ. ὀπ.) ἐφῆσθε δ. ὅτι
15. ἐπισκέμεθα) ἐπίσκεσθε
17. λέγετε) λέγεται
18. τὶς ἂν ἐξ.) τις ἂν ὑμᾶς ἐξ
18. καὶ ὑμᾶς) ὑμᾶς deest.
19. πλεύσωμεν) πλεύσομαι
29. αἱρεμένων ὑμῶν) ἐρέμεν, ὧν ὑμῶν
34. ὃ εἰ) εἰ deest
34. ἐπισκ.) κατιδεῖκνυσιν
40. πάλιν ἐλθεῖν) πάλιν ἀπῆλθον
P. 215. l. 2. σὺν τῷ πλ.) σὺν τῷ πλοίῳ
11. σφᾶς λέγειν) desunt
12. μέλλειν . . . .) μέλλειν ἔνθα πλεῖν ὡς ἡμῖν λέξας τὰ ῥηθέντα. ὲ τὸς νικῆς κελεύειν αὐτὸς παίπτειν λαβόντας. τῷ δ' ἀποφυγ. πινὰς ἑλλήνων τυχεῖν ἔτι ὄντας σὺν κεραμ.
15. διεκελ.) παρεκελ.
23. ἦσαν δὲ νὴ Δία οἱ ὲ ἡμῶν ἔσθ.) ἦσαν δ' ἔνδηλοι καὶ ἡμῶν οἳ ἔσθ.
29. νομίσ. ἐπὶ σφᾶς ἴεσθαι) σφᾶς νομίζοντες ἐπὶ σφᾶς γίνεσθαι
31. δοκεῖτε . . .) δοκεῖτε δεῖσαι δηλονότι· δεῖσαι μὴ ἀδὲν ἔδ.
40. ἡμῖν πιπρ.) ὑμῖν ὲ Αἰγιπτ.
P. 216. l. 2. κατακαιόντες) καθαιρήσοντες
14. ἀκέτι) μηκέτι
15. ἄγεσθαι αὐτ. ζων.) ἄγεσθαι αὐτὸς ζωντὰς
19. διδόντες) διδόντων
20. γαυλιτ.) γαυλιτῶν
23. τὸν πρ. πρ. λέξ.) τὸν πρῶτον λέξ.
26. παιρόντος) παιρὸν
28. κόπον) τόπον
31. ἥλαιον, τ.) ἐλαύνειν τ.
35. ἀπάγειν) ἀπαγαγεῖν
41. κατορ.) κατορύττοντα
P. 217. l. 4. ἄλλον δ' ἐπέλθοιεν) ἄλλος δ' ἐπέλθοι
5. ἀνίσταντο) ἀνίσατο
6. πολλὰς) deest
6. ἕνεκα) ἕνεκεν

6. οἷς) ὅσοις
9. ἑαυτὸν) αὐτὸν
16. ὑπολ. Ἀχ.) ἀπολειπόμ. πε Ἀχ.
29. τότε) deest
29. ἔχοντες . . .) ἔχοντες ξίφη, ὃ ψήφους παρέσχητε, ἢ ἐξῆν
34. πολλὰς ἀπ.) πολλὰς ἤδη ἀπ.
36. δεσμοῦσι) δεδέασι
39. συνεξ.) συνεξεπόρησέ γε
40. καλῶς π) π deest
41. δὲ) δέν
41. καλόν γε) καλόν τε
43. ἐκφεύγοντ) ἐκφεύγετ
P. 218. l. 4. πολεμικ.) πολεμικώτατ
9. ἐν τῇ) συὶ τῇ
10. ἐδόκει . . . .) ἐδόκει δικαιοτάτης εἶναι. θύσαντες ἢ βᾶς τ αἰχμ. Ϛ ἄλλα
11. σιδάσιν) σκίμποσιν
14. ἥλιον) ἥλιον
15. πιπληκ. . . . .) πιπληκίαν τ ἄνδρα. ὁ δ' ἔπισε τηχν.
17. σιδηλικά.) σιπάληκαν
18. Αἰνιᾶνες) αἰνειᾶνες
20. μετασρ.) δὲ σρεφ.
27. ἔχων) deest
28. κροτῶν) κρούων
29. ἐμπίνοντες) ἐπιόντες
33. σκπληπ.) σκπεπληγμένους
35. πυρρ.) πυείχλω
P. 219. l. 8. τελήρεις) τελήρη
10. ἀφικνεῖντ) ἀφικνεῖτο
13. ἀφίκοιντ) ἀφίκωντ
16. δὲ πεσθεν) δ' ἔμπροσθεν
19. γινώσκει) γιγνώσκει
21. ἢ πεσὶς) ἢ deest
24. δὲ κίνδυνοντ) δὲ ἢ κίνδ.
25. μὴ) deest
25. ἀπόβαλοι) ἀποβαλεῖν
27. ἱερεῖς) ἱερεῖα
31. εὐθὺς) ἔνθ.
32. ὃδὲν) ὃ
P. 220. l. 4. λίαν) νῦν
5. ὅπ) deest
6. πεσὶς τὸν . . .) σασ. τοῦτον πρ. τὴν . . . σασιάζειν
9. ἔχει) ἔχοι
9. ὡς) deest
11. τοῦτ' ἔ.) τοῦτο ἔχει, ἔφη
15. ἢ ἐμοὶ ὑπ.) ἢ ἐμὲ ὑπ.
20 μάλισ . . .) ut in margine Edit.
25. ἥκειν) καταχεῖν
28. Θερμ. . . . .) θερμ. ἔπειτα δὲ τῷ πήχει, ἔπειτα δὲ ᾧ ἄλλ
34. Λύκος) λύκι
40. μηνὸς μισθὸν) desunt
P. 221. l. 4. ποιήσειν) ποιήσειν
5. πάντα) deest
10. Πελοπον.) πελοποννησίων
15. σρατηγὸς) λοχαγὸς
30. ἢ πεντακόσιοι) desunt
38. ἐπορσύνε) ἦσε
38. ἤδη) deest.
40, 41. ὃν μὲ ἔν usque ad ἔρηται.) desunt
43. πεντήκοντα) τριάκοντα
P. 222. l. 2. κώμη) deest
9. ἀπεκτ.) ἀποκτεννύασι
24. πρεσθ.) πρεσβύτας
28. δέκα) deest
33. κινδεω.) κινδυνεύωμεν
33. σρατοπ.) σρατοπεδευώμεθα
34. πρσελθ.) προσελθόντες
35. πρσελ.) πρόσελ.
39. ἐδαμοθ. σφένδ' ἢ πολλὴ) ἐδαμοῦ σφένδεν· πολὺ
39. πολλὴ ἢ . . .) πολλὴ ἢ ἰσχὺς τὸ πάλιν διελθεῖν
40. νομίζομεν) εἰκάζομεν
42. αὐτὲ οὐδεμιᾶς) αὐτῶ. οὐδὲ μιᾶς
43. ἀπολομθέων) ἀπολεμθέων
43. κάκιόν) κακὸν
43. σωθέντων δὲ) ἢ τῶν ἢ σωθέντων
P. 223. l. 6. δεώηθε) δεωήσηθε
7. ἐπιπαιρόντες κ. τὰ μ.) πιεζόντες κ. τὰ ἄκρα
9. καίεαζ) αἴθεαζ
11. σάδια) σαδίως
13. ἅπαντας) πάντα
18. πρόσαπα) πρόσαθα
24. τὴν ὁδὸν) τὸ αὐτὸ
29. ἀφικν,) ἀφίκεσθε
34. ἢ τελήρες . . .) Ϛ τελήρει μέν ἐστιν ἡράκλειον ὅπ βυζαντίε κώπης ἡμέραις μακρᾶς πλῆς.
36. ἀλλ' ἢ . . . .) ἀλλὰ θρᾷκες βιθυνοί.
40. γῆν) τὴν γῆν
41. μάλισα) ὃ μάλισα
42. οἰκήσειν) οἰκήσεις
P. 224. l. 6. σήσαμθν) σήσαμα
8. ἐπὶ) πρὸς
9. γεθόμθοι) γενόμθον
12. ἄγοντες . . .) ἄγοντες. οἱ ἢ, Ϛ προσηλωκότες χρήματα. ἢ τούτων ἔτ.
15. ἐπεθ.) ἐπόθεν
16. ἡμέρα) ὑστέρα ἡμέρα
16. ζωτὸ . . . ἐπ' ἐξόδ) ζωτὸν . . . ἐπ' ἐξόδε
17. θάψαι) θάπτειν
18. ἱερὰ) ἱερὰ καλὰ
21. καλλισα) μάλισα
21. ἢ πυρὰν μεγάλω) desunt
28. παρελάμθανε) παρέλαθε
32. ἀνατ.) ἀνατεθαῤῥήκασιν
35. καλά.) deest
42. πορείᾳ) ἀποδείᾳ
P. 225. l. 16. (quæ inscribitur in margine 7.) δεινῶς) δεδιὼς

23. (vel 14) Ελλήνων) ἀνδρῶν
29. (20) κατέκτανον) κατέκαινον
32. (23) λάσια) δασέα
33. (24) μάχεαζ) deest
36. (27) ἅπαισα) ἅπαν
37. (28) ἡ ἱερεῖα) εἰς ἱερεῖα
38. (29) καλὲ) deest
39. (30) Παῤῥάσι) παρνάσι
43. (34) στρατοπέδῳ) στρατοπέδε
P. 226. l. 1. αὐτὸν . . . .) ut in margine Editi.
2. τὲς) αὐτῦ τὲς
4. ὀπόσες) ἐφ' ὅσες
9. ὦκ) οὗτος
18. πάντα) deest
20. εἴωξ) ἦωξ
22. ἔπεμψεν) ἐπέτρεψεν
27. πορείαν ἓ πάχι) ἀπορίαν ἓ ταχὺ
28. ἐδωύαντο) deest
28. σωῆλθον) σωῆλθε
29. ὅπ ὦκ . . . .) ὅπ βελῆς ὦκ ἄξιον εἴη εἰ ἀμφατέον ἐσὶ τοιῦτον νάπος. ἓ
38. δέξαζ) αὐτὲς δέξαζ
42. ὑπὸ) ἀπὸ
P. 227. l. 1. χωρίον) πιδίον
2. ἦν ; π. τ. ἐφέποντας) ἦν π. τ. ἐφέπωντες
16. φάλαγξ) ἐπὶ φάλαγξ
18. ωεθδ.) ωεθσδ.
23. ἅμα. ἐπεὶ δὲ) ἀλλ' ἐπεὶ
24. ἐπαγάν.) ἐπαγώνιζον
29. ἱέναι ἤδη ἐπ') ἱέναι δὲ ἐπ'
30. ἐπορ.) ἐπέκειν
32. πολὺ ὄν) desunt.
33. τέτες) τῦτο
38. ὀψία) ὀψὲ
41. τὲς οἰκ.) ἡ τὲς οἰκ.
42. ἀνέμδμον) πεοσέμδμον
P. 228. l. 1. ἤδη) deest.
1. πάντα γδ) ἅπαντα γδ ἀγαθὰ
4. πολλὴ) deest
6. κατέπ.) κατῆγεν
9. κᾆν) κὴ
10. τό τε) τε deest.
14. ταῦτ') deest
15. εὐθὺς) deest
18. τὸν πεοσλ.) βάλλειν τ̃ προδ.
24. ἐκεῖνο) deest
32. πεοεσήκασιν) πεοεισήκεσαν
34. παραγγείλῃ) παραγγελεῖ
38. ἀποχ. ἀλλὰ π.) ἀπέχεζ. ἀλλὰ πιζεύειν
43. ἄξιος) ἄξιον
P. 229. l. 8. ἐκδῶτε) ἐκδότε με
9. πολεμῆτε) πολεμεῖτε
10. σώζεσθέ) σώζοισθέ
10. ὅπη) ὅπε
15. κελεύσσί) ἐκέλευσέ
18. ἐθελήσῃ) ἐθέλῃ
19. ἄνδρες) κλέανδρε
25. πάντες) deest
27. ἦγες . . . .) ἡγῇ ἄλλως, ἢ τις τ̃ παρὰ σᾶ, ἢ ἓ τ̃ παρ' ἐμᾶ ἀποδράντων
29. ἀγαθὸν) ἄνδρα ἀγαθὸν
31. δίκαια) βίαν χρῆναι
32. ἀξιᾶτε) ἀξιᾶτε
32. τᾶτον τ̃) τόνδε τ̃
33. πάρεστι) παρέσται
39. ζωὸς) deest
40. σᾶ) αὐτᾶ
42. Δρωκόντιον) δρακόντιον
P. 230. l. 2. ἐφεῖτο) ὑφεῖτο
4. ωεθθεῖν) ἔμπροσθεν
9. ἐκφύσεις) ἐκφύσεισι
9. μὰ) deest
11. οἱ λόγοι) ὀλίγοι
12. ἀφισᾶτε) ἀφίσατο
14. ξενίαν) ξένια
15. μᾶλλον . . . .) ut in margine Ed.
17. ὦκ ἐθέλει γίγν. τὰ) ὃ τελέθει τὰ
23. συντύγχανον) συντυχὸν
26 Χρυσόπ.) χρυσόπ.
27. τὰ λάφ. πωλ.) λαφυροπωλᾶντες
31. πορείας) ἀπορίας
32. πίζοι) πίζῃ
33. πλέοντες . . .) σκπλ. ἐποίουν
34. Χρυσόπ.) χρυσόπ.
34. πάντα) deest
35. ἀρχὼ) χώραν
P. 231. l. 10. δοκῇ) δοκῇ ἀσφαλές.
15. ἀποπλ.) ἀποπλωσούμθα
18. ἓ ὦκ ἔχοντες) desunt
23. ἡ τὸν) ἡ εἰς τὸν
24. πρᾶτον) πρᾶτοι
25. ἤδη τε) ἄρδην
26. ὁπόταν . . . .) ὁπότε ἔξω γίνοιντο πάντες συγκλείσων τὰς
29. Κυνίσκ) κυνικὸς
33. οἵτε σρ.) οἱ σρ.
38. ἀνοίξ. . . . .) ἀνοίξωσιν. ἄλλοι δὲ ἔθεον ἐπὶ θάλ.
39. ὑπερθάλ.) ὑπερθαύσιν
40. Δμακ.) Δμακήσαντες
41. ἀναπετ.) ἀναπετάσσι
43. αὐτῷ) ἑαυτῷ
P. 232. l. 4. ἄκρων) ἀγορᾶν
9. νῦν, εἰ) νῦν ἂν, εἰ
12. ἓ αὐτὸς) ἓ αὐτός τε
14. πεντήκ.) ὀκτὼ
16. κατηρεμ.) κατηρεμίσθησαν
20. σθυμ.) σθυμεῖσθε
24. τετρακ.) τριακοσίων
26. σὺν ἡμῶν ἡ σὺν τ̃) σὺν ἡμῶν ἡ τ̃
29. πάντες) πάντες ὑμεῖς
29. τί οἰόμεθα) τί ἂν οἰόμεθα
35. τοῖς πατρᾶσι) ταῖς πατρίσι
37. στρατόμ,) στρατόμμαις

39. ὑφ' ἡμῶν) ὑφ' ὑμῶν
P. 233. l. 5. Κυρηταίδης) κοιρηταίδης
6. στρατηγιῶν) στρατηγῶν
8. πωλῶσιν) μηλῶσιν
9. σῖτα) σιτία
11. ἀπαγγ.) ἀπαγγέλλῃ
11. βελ.) βελοῦσιτο
12. Κυρατ.) κοιρατ. eoque modo in ſequentibus.
13. σιωτ.) σιωπήσεται
14. σῖτα) σιτία
15. ὅπ) poſt στραπωτῶν transfertur.
24. ἤν) δὴ
26. διεμέρισεν) διεμέτρησεν
30. σὺεδῇ) ἔδῃ
32. Αχαιοὶ . . . .) ut in margine Ed.
36. γένοιτο) γένοιντο
43. ἔλεγε δὲ κῇ ὅπι) ἐλέγετο δὲ ὅπ κῇ
P. 234. l. 1. Πῶλος) . . . λωλὸς ὅσον ὅπω παρίη ἤδη ἐς ἐλήαν.
2. ὑπολελ.) ἀπολελ.
5. ἀπέδοτο) ἀπέδοντο
8. διεπράπετό τι) τε deeſt.
8. Κυρείᾳ) κύρᾳ
9. τέχνῃ) τέχνῃ κῇ μηχανῇ
17. Μηδσ.) δημοσιοδίῳ
18. ποίσειν) ποιήσειν
21. τῷ Περ.) τὸ περ.
24. μὴ ἀμάγειν . . .) μηδὲν ἄγειν· ἐλθών τε
27. μᾶ· σὸκ ἔστ) μᾶ· ἵνιτω σὸκ ἔπ
28. μεπιπ.) μεταπέμπιται
30 συλλ.) συλλήψεται
31. πιραδ.) ἀναδ.
31. αὐτὲς) τὲς
32. αὐτὸν) αὐτῶν
34. εἰς) ἐπὶ
38. ἥκειν) ἥκοι
39. χρυσᾶ) καλὰ εἶναι
43. ᾤετο) ᾤοντο
P. 235. l. 1. ᾔθιτο) ᾔθοντο
2. ποὸς) ποὸ
4. εἶεν) εἶναι
9. τύρσῃ) σοὐθῇ
9. αὐτῶ) αὐτὸν
10. νύκτως) νύκτως ἐγκεχαλινωμμένως
13. Θυνοὶ) βιθυνοὶ
19. Μεδσσιάδης) δημοσιάδης quæ ſcriptura variat in MS. nunc enim δημοσ. nunc μηδ.
22. τ' ἄλλα πε σοὶ φίλῳ) τ' ἄλλα τε σὲ φίλῳ μοι
23. πὲ ἐπὶ) ὅσοι παρὰ
36. πί οἴοιτο) ὅπ δέοιτο
37. Μελανδ. . .) vide marginem Editi
39. θνήσκῃ) ἀποθνήσκῃ
41. σὺδίφελος) σὺ δίφροις
43. ὥσπερ κύων) deſunt
P. 236. l. 2. δὲ μὴ) δέ μοι
8. πειρ. . . .) πειρώμθμοι μὴ ποιῆξωμεν
8. Λακεδ.) μακεδονίων
9. ποὸς σε) παρὰ σὲ
12. Βισσάνθιω) βισσάνθιω
17. ποθεῖχον) ἀπεῖχον
18. ὅδε) deeſt
21. ὁ σὺ) ὁ deeſt
22. μᾶλλον) deeſt
24. ἦτε) ἦτε
29. ὑμῖν) ἔφη
31. τᾶτο) ταῦτα
36. δικοίη) δικῇ
41. τᾷ μηνὸς δώσειν) δώσειν τοῖς στραπώταις
43. ἀλίσκητιν) ἀλίσκητε
P. 237. l. 1. αὐτὸς) αὐτὸν
12. τᾶτο) τᾶτον
14. ἰόντες) παρελθόντες
15. Παρλαιὰς τ.) παρλαιὰς τ.
16. Οδρυσσῶν) ἀδρυσίων
20. ὅπ ἄγητε) ὅπ ἂν αὐτῆτιν
23. Σαύης) τὸ σαύης
32. τότε) deeſt.
34. σὶ' ὅσον εἴκοσι) σὶ' ἦσαν
34. ζυμῖτιν) ζυμῆτες
39. Αρισις) ἀρύσας ſicque linea 42.
42. ἦν) ἦκεν
P. 238. l. 5. ἀγαγὼν) ἐισάγων
6. φιάλιω) φιάλιω τε
9. ὅπ) π
10. πλησιαιτ.) πλησιωτ.
11. ὑποπιπτ.) ὑποπιπωκὼς
14. ἐμᾷ) ἔπ ἐμᾷ
17. λιίζ.) λιίζεσθαί σε
18. ποὸς σε) σε deeſt
19. συγκατ. . . .) συγκατεσκεδάσατο μᾶ τᾶτο κέρας.
25. ἡμῖν κῇ ὑμεῖς) ὑμῖν & ἡμῖν
26. ἀδέν ἅ) ἀδὲν ἵλε
27. αὐτὲς τὲς) αὐτὸς ἕτ@
31. εἴη) ᾖ
33. μεθ' ἡμέραν) καθ' ἡμέραν
34. ἐάν τε . . .) Lectio marginis Ed.
41. Αθλω.) ἀθλωσίαν
P. 239. l. 8. ἥκει) ἦκε
8. ἐὰν) ἢν
10. λειφθῆτε) ἴφθητε
21. πυτήκ.) τριάκοντα
21. ποθτιλ.) ποθπιλ.
22. ἀλλαχῆ) ἄλλῃ
31. ἐστρατ. . . .) ἐστρατοπεδεύοντο θυνῶν πεδίον.
34. ἀπεκαίονθ) ἀπεκείναντο.
42. σιωίπεσθ) σιωπιασέσθ
42. ἐπὶ τ. κ.) ἐις τὰς κώμας
43. κατέλ.) ἔλαβε
P. 240. l. 1. ἀπαιτᾶς ὁ Σ.) ἀφειδῶς σ.
3. ἱκέτευσε) ἱκέτευε
11. μὴ σὲ) μηδ' σὲ
14. ὀρεινοῖς τοῖς καλ.) ὀρείοις καλ.

14. ἄ) τι
17. ἐχυροῖς ἂν χ.) ἑτέροις χ.
19. τῶν) deest
23. οἰκίας) τ᾽ οἰκίας
26. ἃ ἔχειν) ἄρχειν
34. σνιχομβώων) συεχομβώων
34. σὺ τοῖς) σὺ deest
38. Ενοδίαν) εὐοδίαν
38. Θιαγ.) Ἡσαγ.
39. ἔστιν ὧν) ἐσθὴς τινῶν
42. εὐρίσκειν) εὑρήσειν
P. 241. l. 8. δίκλω) κῆ νῦν δίκλω
11. ὑπὲρ) ὑπὸ
12. Μησάδα .....) μαιστάδα, ἀλλὰ τηρέτα ὀδρύσα
18. Φρυνίσκῳ) φίληξ
19. καπμ.) καπμιελάθη
21. εἶπε) εἶπεν ἐπομόσας
25. διέσαλλε) διέσαλλα
37. τ᾽ Ξ.) κῆ ξ.
41. τ᾽ Σαλμ.) τὸ ἀλμυδησσόν
42. ἐπιπολὺ) ἐπὶ πάμπολυ
P. 242. l. 1. ἐλέγοντο ...) ἔλεγον πολὺν ὀρίσ. ἁρπάζοντας πολλὰς ὑπ.
2. εὑρίσκοντας) εὑρίσκοντο
2. βιβλοι) βίβλοι γεγραμμένοι
4. πλέον) ἤδη πλέον
6. Σηλ ...)σηλυβρίας ὅστις τριάκοντα ς.
8. πέντε χ.) παγχαλεπῶς
9. ἐγίνοντο) ἐφαίνοντο
11. ὡς ἐπὶ) ὡς deest
15. κώλλιον) κώλλιόν τε
16. ἃ δὴ) σὺκέτι δὴ
18. γῆς) χώρας
25. ἐκείνῳ) σὺ πόνῳ
38. πιπλ.) πιπλάσκεν
40. ἁδὲν ....) οὐδὲν ἐπὶ τοῖς πεπονημένοις ἄχθεσι
42. μὲν ἄνδρ.) μὲν ἄρα ἀνδρ.
42. ὁπότε ....)ὁπότε γε κῆ νῦν ὑφ᾽ ὑμῶν
44. ἁρμάμβῳ μοὶ ..) ἁρμημβῷ. ἐ μοὶ
P. 243. l. 3. ἦλθεν) ἦκεν
9. ἐπεψ.) ἐψηφ.
10. ἐπεί γε μιὼ) ἐπεί γε ὑμῖν
19. παρ᾽ αὐτᾶ, ἀπ...) παρ᾽ αὐτᾶ, ἀπαυτήσῃ με, κῆ ἀπαυτήσῃ μέν τι ἁ.
20. ἐδωρ.) ἐδωροδόκων
25. φίλον ....) ut in margine Ed.
27. μωρᾶς) μωρὸς
28. ἅτως) ἅντῳ
29. Ἀφφυλ.) φυλαξαμβάς
38. ὅταν ἀνήσ.) ὅταν ἄνηται
41. ὡς) ᾧ
P. 244. l. 5. μετέχετε) μᾶλλον μετ.
6. ἁδένα ἔπ) σὺκέπ ἁδένα
8. ἡμᾶς) ὑμᾶς
11. χρῆναι ...) χαρῆναι ζῶντα ἐμὲ ἀνεῖναι
12. ὅπ) εἴ π
15. σὺκ σκ.) σὺκ ἀεὶ σκεῖνο
19. πρῳῶτον ἀπ.) πρότερον ἀπῆκα
20. ἀπίπ.) ἀπίπροσβάλλω
21. πρὸ ὑ.) πρὸς ὑ.
26. ἀγαθὸν) ἀγαθὸν ὑμῖν
32. ἦλητε) ἔληθε
40. ἅτωσι) ἅτωσιν
41. ἐγὼ) ἐχω
42. μεμφεαῖς) μέμψαις
43. ὑμῶν) ἡμῶν
P. 245. l. 1. ὁ Λυσ.) λυσιώτης
3. πρῳῶξαι) ἀναπρῳῶξαι
3. ἀγαμεῖν) ἀπαγαμεῖν
4. ἀναστὰς) αἰτητῶς
8. μάλα) μᾶλλον
11. Εὖοζ.) ἀῦροζέλμιλλω
12. ὑπῃχνεῖτο) ὑπῃχνεῖτας
15. ἀπῃ....) ἀπῃάνοιτο ὑπὸ ἡριῶνος.
15. κῆ οἱ) οἱ deest
16. ξένοι) deest
23. πεντήκ.) τριάκοντα
29. ἀλιξ.) ἀλιξόμενα
31. μὴ, ἔφη,) μὴ γᾶ, ἔφη,
36. ἔχετε) σὺν ἡμῖν ἔχετε
39. ἁδ᾽ σκαλ.) ἁδένα καπαλιαθῆναι
42. Λακεδ. ....) λακεδαιμόνιοι οἷς ὑμεῖς
43. ἀπάγειν) ἀπαγαγεῖν
P. 246. l. 1. ὑμᾶς) ἡμᾶς
9. ὠῤῥοτερῶν) ὠῤῥαιρῶν
10. ἡμᾶς ἀπολ.) ὑμᾶς ἀπολ.
10. εἰ εἴποιτε, ...) εἰ εἴπητε, δεδίητον ὑμᾶς ἡ στρατιὰ σ.
15. ἐλθόντων) ἐλθὼν
18. ὑμῖν) ἡμῖν
24. ὑμῶν) ὑμῖν
24. ὁπότερα ἂν) ὁποτέραν
24. ὠῤῥᾴθειν) ὠῤῥᾳθηκεν
26. ἀκοῦσαι) πεῖσαι
29. σὲ) deest
30. ὡς ἂν) ἢν
34. τ᾽ ἐστὶ) τε σοι
35. δοκεῖ) ἐδόκει
41. τέ τῳ τὶ) τότε
41. Ἀφπραάπειν) Ἀφπράπεσθαι
P. 247. l. 2. πεντήκ.) τριάκοντα
2. οἵονται) οἷον τε
3. σε κῆ) τὸ κῆ
4. κατειργ.) κατειργασάμενον
4. ὑπὸ σοῦ) desunt.
5. ἡγοῦ τοῦτο) ἡγοῦν τότε
8. καταχεῖν) μεταχεῖν
11. ἄρχειν) ἄρξειν
13. φρονεῖν τὰ ὠῤῥοῦ σε) σωφρονεῖν τὰ ὠῤῥᾴθειν
15. ὠῤῥὸς ὃ σὺ) ὁπότε
15. παραγγ.) παραγγείλῃς
17. οὐδὲν) οὐδὲ

21. ἐὰν. . . .) ἂν τὰ παρὰ σοῦ νῦν ἀναπτ.
26. ὡς) deest
28. τάπις) τῦτο
29. ταῦτά τε ὀφ.) ταῦτά τοι ὀφείλοιτο
34. φίλου σου) σου deest
39. σὺν τοῖς) τοῖς deest
39. ἐγὼ) deest
42. βελιορᾶν ἐμὲ κ.) βελιάδειν κ.

P. 248. l. 1. ἐδόκει) δοκεῖ
7. λόγως) λόγως πάντας
8. ἃς) ἃ
10. ἐλοίμλω) μέλει μοι
12. με θεὸς) μοι θεὸς
13. εὔνοιαν) νομίζειν εὔνοιαν
21. κατηρ.) κατηξιώσατο
23. ἀπόδ. βάλει) ἀλλ᾽ οὐκ ἀπόδ.
24. ἀπόδ.) ἀπόδειξιν
24. οὐ μὴ) μὴ deest.
34. ἐξαρχῆ) ἐξικνῆται
36. τὰς πέτρας) τὰς deest
36. ἔμειναν) ἔμεινε
38. θεὸς Σεύθην) ὡς σεύθην ἂν
40. δι᾽ ὑμᾶς) δι᾽ ἡμᾶς

P. 249. l. 2. στρατ.) στρατοπέδῳ
3. Θίμ.) θέωνι
9. ἱερὰ) ἱερεῖα
11. ἐμπόδιον) ἐμπόδιον
14. θύειν. . . .) ut in margine Ed.
16. Βίτων) βίων
20. τροίας) τρωάδος
21. Λυδίας) ἀσίας
22. Ατραμ.) . . . ἀδραμυττίῳ ἢ κερτωνῇ ὀδεύσαντες εἰς κεκῆ πεδίον ἐλθόντες
23. Λυδίας) μυσίας
27. αὐτῆς) αὐτῆς
29. Αγασίας) βασίας
41. Ιταμελι.) ἰταμελίσι
42. ὁπλῖται. . .) lectio marginis Edit.

P. 250. l. 9. Ελισ.) ἀλισσάρνης
11. Καΐκου) κάρκασον
15. ὥστε) εἰς τὸ
16. ἀλλ᾽ ἀφ.) ἀλλὰ φυλάττειν
17. ἥξει) ἥξοι
18. Παρθ.) παρθένιον
18. συμπερατ.) συμπυγχάνουσιν
19. γυναῖκα) γυναῖκας
27. Αραθ.) ἀβραθοίας
29. Τηεῖθ.) πελέθ.
30. Κορύλας) κορύλλας
33. τελσμύσια) μύσια

SERIES
REGUM PERSICORUM,
à Cyro Cambyſis f. ad Artaxerxis Mnemonis uſque tempora deducta.

I CYRUS ſeptuagenarius vitâ functus eſt, poſtquam Perſici & Medici exercitûs imperator declaratus eſt 30 annis; poſt captam Babylonem 9; poſt initam monarchiam 7, cum menſe uno aut altero. Anni autem illi novem, ducto ſcilicet ab anno mundi 3466 initio, deſinunt in annum mundi 3475; ante Chriſtum 525, ante æram vulgarem 529.

II CAMBYSES, qui in Cyri patris imperium ſucceſſit, annos regnavit 7, cum menſibus 5. His ſi ſeptem illos menſes, quos, Cambyſe mortuo, in imperio exegit ſive Smerdis, ſive Magus quidam Smerdin mentitus, exorientur anni 8, qui in canone Aſtronomico Cambyſi tribuuntur. Obiit anno mundi 3482, ante Chriſtum 518, ante æram vulgarem 522.

III DARIUS *Hyſtaſpis* f. imperium deinde adeptus, illud annis adminiſtravit 36. *ſcil.* ab anno mundi 3482, ad ejus annum 3519; ante Chriſtum 481, ante æram vulgarem 485. Hoc mortuo

IV XERXES I rerum potitus, regnavit annos 12: *ſcil.* ab anno mundi 3519, ad ejus annum 3531; ante Chriſtum 469, ante æram vulgarem 473. Ei fraude Artabani occiſo ſuccedit

V ARTAXERXES, μακρόχειρ nominatus; cujus regno dantur anni 48; inito *ſcil.* anno mundi 3531; finito 3579: ante Chriſtum 421, ante æram vulgarem 425. Hoc mortuo

VI XERXES II ad unum duntaxat annum imperio potitus eſt. At SOGDIANO, qui SECUNDIANUS etiam dictus eſt, fratri ejus & interfectori fuit imperium non ultra ſex ſeptémve menſes productum. Necatus ſiquidem eſt ab OCHO fratre, qui poſteà, dictus etiam

VII DARIUS II ſive NOTHUS, regnavit annos 19: *ſcil.* ab anno mundi 3581, ad annum 3600; ante Chriſtum 400, ante æram vulgarem 361. Dario autem morienti ſuccedit

VIII ARTAXERXES II ſive *Mnemon*, adverſùs quem bellum comparavit frater ejus minor natu Cyrus; cujus hiſtoria tibi jam in manus eſt tradita. Regnavit ARTAXERXES hic annos 43; *ſcil.* ab anno mundi 3600 ad annum 3643; ante Chriſtum 357, ante æram vulgarem 361.

K. A. *p.* 1. *not. col.* 2. *l.* 7.
pro Ægeum *ſcribe* Ægæum.

43 44 45 46 47 48 49 50 51 52

42 41 40 39 38 37 36 35 34 33

Salmydeſſus

THRANIPSÆ
Delta
MELINOPHAGI
THYNI
THRACIA EUROPÆA
MELANDEPTÆ
ODRYSÆ
Bisanthe
Byzantium
Bosphorus Thracius
Calpes Portus
Acherusias Peninsula per quam Hercules adviſeros deſcendit
Parthenii fl. eſtia
PONT
Maronea
Mons Sacer
Ganos
Perinth
Selybria
Chryſopolis
THRACIA ASIATICA in qua BITHYNI
Heraclea
MARYANDINI
Lycus fl. latus 200 ped.
Sinope
Milesior
PROPONTIS
Hellespontus
Cherſoneſus
Lampſacus
Parium
Chalcedon
Cyzicus
Priapus
Abydus
Dardanus
Parthenius fl.
PAPHLA
Troja
TROAS
PHRYGIA INFERIOR
Lemnos
Ida M.
Antandros
Camp. Thebes
Apollonia
Halys
A. latus
ÆGÆUM
Adramyttium
Atarne
Certonium
Caici Campus
Olympus M.
Lesbos
Pergamus
Teuthrania
MYSIA
PHRYGIA SUPERIOR
ASIA INFE
MARE LYDIÆ
ÆOLIS
Pathenium ubi deſit expeditio
LYDIA
Ceramus
Caÿſtri Campus
Thymbrium
LYCAONIA
Martyas
Fons Midæ ubi Midas vino Satyros fallebat
Pons
Sardis
Pelteæ
Tyriæum
Iconium
Cyri Iter
IONIA
Tralles
navium
Celaenæ
Chios
Epheſus
Coloſſæ ubi recenſitus exercitus a Cyro
MARE
Mæander fl. latus 200 pas.
PISIDIA
Miletus
CARIA
LYCIA
PAMPHYLIA
CILICIA
Tarſus
Soli
Rhodus
CILICIUM MARE
CRETA I.
CYPRUS
MARE MEDITERRANEUM
Tyr

Tabula ad
XENOPHONTEAM
Κύρου Ἀναβάσεως
Hiſtoriam illuſtrandam
adcommodata.

52 53 54 55 56 57 58 59 60 61

ONTUS EUXINUS

COLCHIS

Colchidis Montes

Harmene Portus

Sinopensium

Cerasus Colonia Sinopensium

Trapezus

Pagi

Gymnias

Arpasus fl. 400 pass. latus

CHALYBES

TAOCHI

CHALDÆI

Sinope Colonia Milesiorum

Halys fl. ostia

Cotyora Colonia Sinopensium

Thecles M. Sacer ex quo Mare primo visum a Græcis redeuntib.

SCYTHINI

Iris ostia

Jasonium

MOSYNŒCI

TIBARENI

MACRONES

Drilarum Metropolis

Stadium

Stermenon fl. latus 300 pass.

CHALYBES

PONTUS DRILÆ

PHASIANI

Halys fl. latus 2

Phasis fl. seu Araxes

Iris fl. latus 300 pass.

ARMENIA

FERIOR

CAPPADOCIA

ARMENIA OCCIDENTALIS

Fons Euphratis

DESERTA

Pagi

ARMENIÆ

in qua HESPERITÆ

Palatium

Euphrates fl.

Tigris ortus

Dana

Cyri Castra

Sarus fl. latus 200 pas.

Fons Tigridis

Pyramus fl.

Cydnus fl. latus 200 pas.

Pagus

Satrapæ

Palatium

Cersus fl. 100 ped.

Euphrates fl.

ICIA

Tarsus

REGNUM

Cilicia fet

Syria Pylæ

Solu

Tigris fluvius

Mygris

Montes Carduchorum

Issus

Myriandrus

CARDUCHI

Pagi

Chalus fl. latus 100 ped.

Pagi

Palatium Regum

MARE

ASIA SUPERIOR

Parysatidis Pagi

MYGDONIA

Palatium Belesis Syriæ Regis

Araxes fl.

Messila

Pyramis alta 200 pas. lata 100.

Zabatus fl. lat. 400 ped. adquem castra Xenophontea

Larissa

Medorum urbes diruta

DESERTA

Parysatidis Reginæ Pagi

Thapsacus

SYRIA

Euphrates fl.

Pagi

Campi absinthio pleni

ARABIÆ DESERTA

Canæ

Tigris fl.

MEDIA

Massias fl. latus 100 ped.

Corsote urbs deserta

latus 500 ped.

Damascus

Arabia

Mediæ Castellum

Pylæ

Cunaxa Mediæ Muri

ASSYRIA

seu Babylon

BABYLONIA

EUM

Tyrus

PHŒNICIA

Stadia Græcorum 700 gradui respondent

500. 1000 2000 3000

Parasangæ Persarum quarum 23⅓ gradui respondent

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100

52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΛΟΓΟΣ

ΕΙΣ ΑΓΗΣΙΛΑΟΝ

ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ.

2 ΟΙΔΑ μὲν ὅτι τ̃ Ἀγησιλάου ἀρετῆς τε & δόξης ῥᾴδιον ἄξιον ἔπαινον γράψαι· ὅμως δ' ἐγχειρητέον· 3 ὁ γὰρ ἂν καλῶς ἔχοι εἰ, ὅτι τελέως ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐγένετο, διὰ τοῦτο ὐδὲ μείονων ἂν

NOVI quidem non esse facile laudem Agesilai virtute ac gloriâ dignam scribere; nihilo tamen minùs *erit mihi hoc* conandum: non enim rectè se res habuerit si, quòd vir perfectè bonus fuerit, idcircò nè minores quidem consequa-

1 Εἰς Ἀγησίλαον τὸν &c.] De quo in primis etiam consulendi Noster in *Hist. Græc.* l. 3. *Plutarch.* in vitâ ejus Tom. 2. p. 596. in Artoxerxe, p. 1021 & alibi; *Diodor. Sic.* l. 14. p. 297. & l. 15. p. 350. *Pausan.* lib. 3. c. 8 & seq. *Corn. Nep.* in vitâ. *Meurs.* de Regno Lacon. c. 18. Cæterùm, de oratione hâc ipsâ sic *Dion. Hal.* Art. Rhetor. c. 9. sect. 12. Καὶ Ξενοφῶν δὲ, ὁμολογῶν ἐγκώμιον Ἀγησιλάου εὑρεῖν, (lego ἐρεῖν) λέγει ἐν ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΩι τὸ χῆμα ποιούμενος. Quâ verò potestate reges Lacedæmonii erant præditi, docet *Aristot.* Polit. l. 3. c. 14. Ἡ γὰρ ἐν τῇ Λακωνικῇ πολιτείᾳ δοκεῖ μὲν εἶναι βασιλεία μάλιστα τ̃ κατὰ νόμον· ὅταν ἐστὶ ὁ κύριος πάντων· ἀλλ' ὅταν ἐξέλθῃ τῶν χώρων, ἡγεμών ἐστι τ̃ θεῶν τ̃ πολέμου. Επὶ δὲ τὰ θεῶν τὰς θυσίας ἀποδίδοται τοῖς βασιλεῦσιν. Αὕτη μὲν οὖν ἡ βασιλεία οἷον στρατηγία ἐστὶ δι' αὐτοκρατόρων, καὶ ἀΐδιός ἐστι. Haud immeritò itaque eos *C. Nep.* in Agesil. c. 1. & de Reg. c. 1. *nomine magis quàm imperio reges fuisse* tradit. Quò spectant verba *Dionis Chrysost.* orat. 56. haud ità longè ab initio, Οὐκ ἄρ' ὑπῆρχε βασιλεὺς τ̃ Σπάρτης Ἀγησίλαος, ὃς ὑπήκουεν ἑτέροις ἄρχουσι. Adde *Thucyd.* l. 1. c. 131. & *C. Nep.* in Pausan. c. 3.

2 Οἶδα μὲν ὅτι &c.] *Themist.* Orat. 2. p. 27. edit. *Hard.* Ἀγησίλαον δὲ οἶδα τὸν βασιλέα τῆς Σπάρτης ὅτι Ξενοφῶν, ὁ Σωκράτους ὁμιλητὴς, σὺκ ὤκνει ἐπαινεῖν, καὶ ἀμείνοσι μακρῷ βιβλίῳ, ἐπειδὴ αὐτ̃ &c. ibi legenda.

3 Οὐ γὰρ ἂν καλῶς &c.] *Aristid.* Tom. 2. p. 518. edit. Oxon. Οὐδὲν ἦν ἄλλο τὸ ἀνεικὸς ἐστι τὰ νοήματα, ἢ ὁ τρόπος τ̃ ἀπαγγελίας. Ὡς καὶ σὺ τῷ Ἀγησιλάῳ ποιοῖηκεν (Ξενοφῶν.) Επειδὴ γὰρ σὺ τῇ εὐνοίᾳ τραχὺς ἦν ὁ λόγος, τῇ ἀπαγγελίᾳ εἰς ἀφέλειαν μετηχειρίσθη· ἢ (lege εἰ) διότι καλὸς κἀγαθὸς ὑπερβαλλόντως ἐζήτειτο, ἀλλὰ τοῦτο μὴ δὲ (lege μηδὲ) μετρίων ἐπαίνων τύχῃ· κ. τ. λ. De licentiâ illâ, quâ in describendis auctorum verbis passim utuntur critici rhetoréque veteres,

τυγχάνοι ἐπαίνων. Περὶ μὲν οὖν εὐγενείας αὐτοῦ τί ἂν τις μεῖζον ἢ κάλλιον εἰπεῖν ἔχοι, [1] ἢ ὅτι ἔτι καὶ νῦν τοῖς προγόνοις ὀνομαζομένοις ἀπομνημονεύεται [2] ὁποσοὶ ἀφ' Ἡρακλέους ἐγένετο, καὶ τούτοις οὐκ ἰδιώταις, [3] ἀλλ' ὄντα βασιλέων βασιλεῦσιν; [4] Ἀλλὰ μὲν δὴ ταύτῃ γ' ἄν τις ἔχοι καταμέμψασθαι αὐτούς, ὡς βασιλεύουσι μέν, πόλεως δὲ τ[5] ἐπιτυχούσης· ἀλλ' ὥσπερ [6] τὸ γένος αὐτῶν τῆς πατρίδος ἐντιμότατον, οὕτω [7] καὶ ἡ πόλις

tur laudes. De ipsius certè quidem generis nobilitate quid majus & honestius dicere quisquam possit, quàm quod hoc etiam tempore commemoratur quotus inter celebres majores *suos* ab *ipso* Hercule fuerit, eósque non privatos, sed reges *ortos* ex regibus? At verò nè hâc quidem in parte eos quisquam increpare possit, quòd reges sanè fuerint, at urbis obscuræ: sed quemadmodum eorum genus *inter alia* patriæ ornatissimum *est*, sic &

teres, nonnihil dictum est K.A. p.316. n. 4. & p. 449. n. 2. Cæterùm, in *Ald.* & *Flor.* edit. legitur — ἀφ' τούτων ἐδὲ μειόνων &c. in *Steph.* & *Leuncl.* & MSto Harl. — ἀφ' τοῦτο δὲ μειόνων &c. Quæ prolixè satìs de lectionibus istis disseruit *Stephanus*, Addendis inserenda curabimus. Lectioni certè receptæ favet *Aristides*, loco cit. eadémque sensum fundit commodissimum.

1 Ἢ ὅτι ἔτι καὶ &c.] MS. Harl. exhibet ἢ ὅτι καὶ νῦν ἔτι &c. Cæterùm, cum τοῖς προγόνοις &c. intellige σοὶ vel σὺ, & vide K. A. p. 591. n. 2.

2 Ὁποσοὶ ἀφ' Ἡρακλέους &c.] Ex progenie Herculis Spartæ reges fuisse, passim tradunt auctores. *Isocrat.* ad Philip. p. 88. Λακεδαιμόνιοι γὰρ τοῖς ἀπ' ἐκείνου (Ἡρακλέους) γεγονόσι καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν ἡγεμονίαν εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον δεδώκασι. Apud eundem Archidamus p. 117. Spartanus de se verba faciens, Αἰσχυνοίμην γὰρ ἄν (inquit) εἰ, γεγονὼς μὲν ἀφ' Ἡρακλέους, ὃς γῆς παντὸς βασιλεύοντος, αὐτὸς δὲ &c. Plura sunt ex iis petenda, quæ congesserunt *Cragius* de Repub. Laced. l. 2. c. 2. & *Meurs.* de Regno Laced. c. 6. 18. & aliàs passim. Cæterùm, pro ὁποσοὶ scribitur in vet. ed. ὁπόσοι.

3 Ἀλλ' ὄντα βασιλέων &c.] *Plato* in Alcibiade 1. ferè medio: Σωκρ. Σκεψώμεθα δή, τοῖς ἐκείνων τὰ ἡμέτερα ἀντιθέντες, πρῶτον μέν, εἰ δοκοῦσι φαυλότεροι γηγενῶν εἶναι οἱ Λακεδαιμονίων καὶ Περσῶν βασιλεῖς. Η οὐκ ἴσμεν ὡς οἱ μέν, Ἡρακλέους, οἱ δ' — ; τὸ δ' Ἡρακλέους τε γένος καὶ — εἰς Περσέα τὸν Διὸς ἀναφέρεται. — Καὶ γὰρ τὸ ἡμέτερον, ὦ γενναῖε Ἀλκιβιάδη, εἰς Δαίδαλον — ἀλλὰ τὰ μὲν τούτων, ἀπ' αὐτῶν δεξάμενα, βασιλεῖς εἰσιν ἐκ βασιλέων, μέχρι Διός; &c.

4 Ἀλλὰ μὲν δὴ &c.] *Aristid.* T. 2. p. 521. Καὶ τὸ μὴ ἐπιπαχύνειν τὸν τόνον τῆς ἀπαγγελίας, ἀλλ' ἐπιφορδεύειν ἐν σχολῇ πορεύεσθαι, τῆς ἀφελείας· οἷον, Ἀλλὰ μὲν δὴ &c. perinde atque in exemplaribus Xenophonteis leguntur. De voculâ ζωτῇ vide sis K. A. p. 567. n. 4.

5 Ἐπιτυχούσης] Editio quædam pessimè dat σωτυχούσης. Vulgata scriptura fide MSti Harl. edit. vet. *Steph.* & *Leuncl.* nititur.

6 Τὸ γένος αὐτῶν &c.] *Scil.* Heraclidarum, de quibus consulendi scriptores paulò suprà citati.

7 Καὶ ἡ πόλις ἐν τῇ &c.] Similiter Noster Λακεδαιμ. Πολ. ineunte, Ἀλλ' ἐγὼ ἐνενόησα ποτὲ ὡς ἡ Σπάρτη διαπρεπεστάτη τε καὶ ὀνομαστοτάτη ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐφάνη· &c.

ἐν τῇ Ελλάδι ἐνδοξοτάτη· ὥστε οὐ δευτέρων φροντίζουσιν, ἀλλ' ἡγεμόνων ἡγεμονεύουσι.

[1] Τῆδε γε μὴν καὶ κοινῇ ἄξιον ἐπαινέσαι τήν τε πατρίδα καὶ τὸ γένος αὐτοῦ. [2] ἥ τε γὰρ πόλις οὐδεπώποτε φθονήσασα τοῖς προτετιμῆσθαι αὐτούς, ἐπεχείρησε καταλῦσαι τὴν ἀρχὴν αὐτῶν· οἵ τε βασιλεῖς οὐδεπώποτε μείζονων ὠρέχθησαν, ἢ [3] ἐφ' οἷσπερ [4] ἐξ ἀρχῆς τὴν βασιλείαν παρέλαβον. [5] Τοιγαροῦν ἄλλη μὲν οὐδεμία ἀρχὴ φανερά ἐστι μεγαλυνθεῖσα ἀδιαστάτως, οὔτε δημοκρατία, οὔτε ὀλιγαρχία, οὔτε τυραννίς, οὔτε βασιλεία· [6] αὕτη δὲ μόνη μεμένηκε συνεχὴς βασιλεία.

urbs *ipſa* in Græciâ maximè *eſt* illuſtris: adeò ut non inter ſecundos primas obtinuerint, ſed inter principes principe loco fuerint.

Hanc porrò ob cauſam æquum etiam *eſt* unà & patriam & genus ipſius laudare: quippe nunquam civitas invidiâ mota quòd *alios* honoribus anteïrent, eorum imperium evertere adgreſſa eſt; & reges nunquam majora concupivêre, quàm ferrent conditiones, quibus initio regnum acceperant. Itaque nullum ſanè aliud imperium reperitur, quod ſine diſtractione perduravit, neque democratia, neque oligarchia, neque tyrannis, neque regnum; hoc verò ſolum permanet regnum perpetuum.

1 Τῆδε] Eâdem vi gaudet atque *τῶνδε* ſuprà paulò p. 2. n. 4.

2 Ἥ τε γὰρ πόλις &c.] Adi K. A. p. 172. n. 2. Noſter in Λακεδαιμ. Πολιτ. extremâ ſcribit, Ὁ δὲ ἄρχων ἐστὶ τῷ μὲν βασιλεῖ, καὶ τοῖς τῆς πόλεως κειμένοις νόμοις βασιλεύσειν· τῇ δὲ πόλει, ἐμπεδοῦντος ἐκείνου, ἀσυφίλικτον τὴν βασιλείαν παρέξειν. Adde quæ ſcripſit *Plato* lib. 3. de Leg. ferè medio.

3 Ἐφ' οἷσπερ] Adi K. A. p. 589. n. 5.

4 Ἐξ ἀρχῆς] MS. Harl. & edit. *Leuncl.* ἐξαρχῆς, conjunctim. Tu vide ſis K. A. pag. 63. n. 1.

5 Τοιγαροῦν ἄλλη μὲν &c.] *Ariſtid.* T. 2. p. 521 & ſeq. Καὶ τοῖς οἰκοδόμοις, οἱ μὲν πολίτηγοὶ οἰόμενοι μᾶλλον κεῖσθαι τοὺς τῶν αὐτόπτων οἰκοδόμους ἐξετάζειν· καὶ τοῦτο βραχύτητι (malim τραχύτητι) αὐτοῖς ἐργάζεται· οἱ δὲ ἀφιλεῖς καὶ τοὺς τῶν ἀγαθῶν ἀποδόσεις μᾶλλον· οἷον, τοῦτο γὰρ οὖν ἄλλοις μὲν ἀδημιᾶς ἀρχῆς. Quæ ex Xenophontis exemplaribus corrigenda ſunt.

6 Αὕτη δὲ μόνη &c.] Similiter Noſter Λακεδαιμ. Πολ. haud procul à fine, Μόνη γὰρ αὕτη αὐτὴ ἀρχὴ διαμένει, οἵαπερ ἐξ ἀρχῆς κατέστη· τοὺς δὲ ἄλλους πολιτείας εὕροι ἄν τις &c. ibi legenda.

[1] Ὡς μεμνῶ κ᾽ πρὶν ἀρξαι ἄξιος τῆς βασιλείας ἐδόκει εἶ) Ἀγησίλαος, τάδε τὰ σημεῖα. [2] Ἐπεὶ γὰρ Ἄγις βασιλεὺς ὢν ἐτελεύτησεν, [3] ἐριζόντων περὶ τῆς ἀρχῆς Λεωτυχίδα μὲν, ὡς Ἀγιδος ὄντος υἱοῦ, Ἀγησιλάου δὲ, ὡς Ἀρχιδάμου, κρίναση ἡ πόλις [4] ἀνεπιλητοτέρων εἶ) Ἀγησίλαον καὶ τῷ γένει καὶ τῇ ἀρετῇ, τοῦτον ἑκήσατο βασιλέα. [5] Καί τοι τὸ ἐν τῇ κρατίσῃ πόλει ὑπὸ τῶν ἀρίστων κριθέντα τὸ καλλίστου γέρως ἀξιωθῆναι, ποίων ἔτι τεκμηρίων προσδεῖται τῆς γε, πρὶν ἀρξαι

Ageſilaum autem, antequam imperio potitus eſſet, dignum regno fuiſſe habitum, hæc ſunt indicia. Nam cùm Agis rex vivendi finem feciſſet, contendentibus de imperio Leotychidâ, ut Agidis filio, Ageſilao, ut Archidami, ubi civitas *ipſa* Ageſilaum magìs irreprehenſum tum genere tum virtute judicâſſet, hunc regem conſtituit. Atqui potentiſſimâ in urbe præmio pulcherrimo dignum à *viris* optimis judicatum fuiſſe, qualibus ampliùs indiget argumentis utique ejus, *quæ in eo eluxit*, antequam im-

1 Ὡς μεμνῶ κ᾽ &c.] *Ariſtid.* p. 522. Καὶ τὸ μὴ ὑστερηθῆναι τοῖς πράγμασι, μήτε τοῖς νόμοις, τῆς ἀφελείας ἕνεκα καὶ αἱ μεταβάσεις αἱ γιγνόμεναι· Ἀλλὰ μέν· Ὡς μεμνῶ —

2 Ἐπεὶ γὰρ Ἄγις &c.] *Scil.* Ageſilaï frater. *Plutarch.* vitam Ageſilaï ſic orditur, Ἀρχίδαμος, ὁ Ζεύξιδάμου, βασιλεύσας ἐπιφανῶς Λακεδαιμονίων, κατέλιπεν υἱὸν ἐκ γυναικὸς εὐδοκίμου Λαμπιδοῦς, (repone Λαμπιδῶς) Ἄγιν· ᾧ πολὺ πάτερον ἐξ Εὐπολίας, τὴν Μελισσίππίδα θυγατρὸς, Ἀγησίλαον. Verum Agidis matris nomen retinuit *Plato* in Alcibi. 1. T. 2. p. 123. ed. *Steph.* Οἶμαι δὲ, καὶ Λαμπιδὼ, τὴν Λεωτυχίδου μὲν θυγατέρα, Ἀρχιδάμου δὲ γυναῖκα, Ἀγιδος δὲ μητέρα, &c. Eadem eſt *Herodot.* l. 6. c. 71. Λαμπιτώ.

3 Ἐριζόντων περὶ τ᾽ &c.] Noſter *Hiſt. Gr.* l. 3. ferè med. Ἐπεὶ δὲ, ὡς ἐῴκεσαν, αἱ ἡμέραι παρῆλθον, κ᾽ ἐδέ βασιλέως καθίσταντο, ἀντέλεγον περὶ βασιλείας, Λεωτυχίδης, ὃς φάσκων Ἀγιδος εἶναι, Ἀγησίλαος δὲ ἀδελφός. Εἰπόντος δὲ τοῦ &c. ibi legenda.

4 Ἀνεπιλητότερον — τῷ γένει] Leotychides utique Alcibiadis filius habebatur. *Plutarch.* in Ageſil. p. 597. Βασιλεύοντος δ᾽ Ἀγιδος, ἦκεν ἐκ Σικελίας Ἀλκιβιάδης φυγὰς Λακεδαίμονα. Καὶ χρόνον οὔπω πολὺν ἐν τῇ πόλει διάγων αἰτίαν ἔσχε τῇ γυναικὶ δ᾽ βασιλέως Τιμαίᾳ συνεῖναι. Καὶ τὸ γενόμενον ἐξ αὐτῆς παιδίον οὐκ ἔφη γνώσεσθαι ὁ Ἄγις, ἀλλ᾽ ἐξ Ἀλκιβιάδου γεγονέναι. Adde quæ eâdem de re ſcripſit idem in Alcibi. p. 203, & in Lyſandro p. 445. ubi Ageſilaum Ἡρακλείδου γνήσιον vocat Lyſander. Vide ſis etiam *Athen.* l. 12. c. 9. & l. 13. c. 4. *Pauſan.* l. 3. c. 8. *C. Nep.* in Ageſil. c. 1. & in primis Xenoph. *Hiſt. Gr.* l. 3.

5 Καί τοι τὸ ἐν τῇ &c.] *Ariſtid.* pag. 491. Πλὴν τό γε κῦρ τὴν ἄλλων αὐτῶν (Xenophontis) εὐρυθμίαν θαυμαστὸν κ᾽ τοῦτο μέγα, τὸ συνεχεῖς τὰς ἀναστάσεις ἐν πανδήμοις λόγοις γεγενέναι. Καί τοι τότε — (ſcrib. τὸ) ἐν τῇ κρατίσῃ πόλει — ὑπὸ τῶν ἀρίστων κριθέντα — τοῦ καλλίστου γέρως ἀξιωθῆναι — Καὶ τὸ πολλὰ νοήματα, καθ᾽ ἓν ἕκαστον, πρὸς μίαν λέξιν εἰπεῖν, δυνάμεως ἓ ῥυθμοῦ. Haud minor vis eſt & concinnitas orationis Evangeliſtæ Act. XVI. 37. δείραντες ἡμᾶς δημοσίᾳ, ἀκατακρίτους, ἀνθρώπους Ῥωμαίους &c.

αὐτὸν, ἀρετῆς; Ὅσα γε μὴν ἐν τῇ βασιλείᾳ διεπράξατο, [1] νῦν διηγήσομαι· ἀπὸ γὰρ τῶν ἔργων καὶ τὰς τρόπους αὐτοῦ καλλίστα νομίζω καταδήλους ἔσεσθαι.

Ἀγησίλαος τοίνυν, [2] ἔτι μὲν νέος ὢν, ἔτυχε τῆς βασιλείας. [3] Ἀρτι δὲ ὄντος αὐτοῦ ἐν τῇ ἀρχῇ, [4] ἐξηγγέλθη βασιλεὺς ὁ Περσῶν ἀθροίζων καὶ ναυτικὸν [5] καὶ πεζὸν πολὺ στράτευμα, ὡς ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας. [6] Βουλευομένων δὲ περὶ τούτων Λακεδαιμονίων καὶ τῶν συμμάχων, [7] Ἀγησίλαος ὑπέσχετο, ἐὰν δῶσιν αὐτῷ τριά-

peraret, virtutis? Quas verò res in regno *ſuo* perfecerit, jam commemorabo: nam rebus geſtis etiam mores ipſius pulcherrimè fore declaratos arbitror.

Ageſilaus itaque regnum, adhuc juvenis, conſequutus eſt. Cúmque recens imperio potitus eſſet, nuntiatum fuit Perſarum regem multas tum navales tum pedeſtres copias, tanquam in Græcos *invaſurum*, cogere. Quibus de rebus cùm Lacedæmonii ac ſocii deliberarent, pollicitus eſt Ageſilaus ſe, ſi triginta

1 Νῦν διηγήσομαι·] MS. Harl. exhibet νῦν ἤδη: quæ quidem apud Noſtrum, Κ. Π. p. 589. οὐκ παραλλήλως poſita reperiuntur: Νῦν ᾗ ἤδη διηγησόμεθα &c.

2 Ἔτι μὲν νέος ὢν,] Hic etiam παῖς audit apud *Plutarch.* Apophth. Lacon. pag. 208. καὶ ὡς ἤδη, uti ſcribit *Plutarch.* βασιλεὺς ἀποδεδειγμένος. Attamen quo tempore regnum Ageſilao delatum erat, annos habuit tres atque quadraginta; nam eodem *Plutarcho* auctore, ſub fin. vitæ ejus, — ἀπέθανε (*ſcil.* Ageſilaus) βιώσεις μὲν ὀγδοήκοντα καὶ τέσσαρα ἔτη, βασιλεύσας δὲ τῆς Σπάρτης ἐνὶ τῶν τεσσαράκοντα πλέον — Quare idem ferè valeat hìc oportet νέος, atque παῖς, K. A. p. 119. ubi vide n. 2. & quæ elegantiſ. *Sanadon.* notavit ad *Horat.* Carm. 2. v. 41. lib. 1.

3 Ἀρτι] Vide ſis K. A. p. 562. n. 1.

4 Ἐξηγγέλθη βασιλεὺς ὁ &c.] *Scil.* Artaxerxes, cognomento *Mnemon.* Cæterùm, de adparatu ejus bellico certiores fecit Lacedæmonios Herodas quidem Syracuſanus, referente Xenoph. *Hiſt. Gr.* l. 3. Adde *Plutarch.* p. 598. & *C. Nep.* in Ageſil. c. 2.

5 Καὶ πεζὸν &c.] Vide ſis Κ. Π. p. 643. n. 4.

6 Βουλευομένων δὲ περὶ &c.] *Ariſtid.* p. 508. Γίνεται δὲ καὶ ἐν ἀφελεῖ λόγῳ περίοδος· ὅταν τὶς πλαγιάσας νόημα, ἐπιμηκύνῃ ἕτερον δεύτερον, μήπω τὸ λεγόμενον ἀπηρτισμένης, μηδὲ τὰ συμπεράσματα ἐπηγμένα, ὡς μίαν δοκεῖν ἔννοιαν· οἷον, βουλευομένων δὲ περὶ τούτων Λακεδαιμονίων, Ἀγησίλαος ὑπέστη· νῦν τὸ ἀπαρτίζον· λαβέσθαι· οὐκ ἐπὶ πλαγιάσας· μακρὸν γὰρ ἐγίνετο· οἷον, λαβὰς ποιήσειν τὰ καὶ τά· ἀλλὰ λαβόντας. Cæterùm, ante Λακεδαιμονίων in quibuſdam exemplaribus invenitur τῶν.

7 Ἀγησίλαος ὑπέστη, ἐὰν &c.] Noſter *Hiſt. Gr.* l. 3. Λύσανδρος, νομίζων καὶ τῷ ναυτικῷ πολὺ περιέσεσθαι τὰς Ἑλληνικὰς, καὶ τὸ πεζὸν λογιζόμενος ὡς ἐσώθη τὸ μετὰ Κύρου ἀναβάν, πείθει τὸν Ἀγησίλαον ὑποσχέσθαι, ἢν αὐτῷ δῶσι τριάκοντα μὲν Σπαρτιατῶν, ἐς δισχιλίους ἢ τοὺς Νεοδαμωδῶν, ἐς ἑξακισχιλίους ἢ τὸ ξυμμαχικὸν, στρατεύσας ἐς τὴν Ἀσίαν. *Diodor. Sic.* l. 14. p. 297. Οὗτος δ' (Ageſilaus)

κοντα μὲν [1] Σπαρτιατῶν, διχιλίους δὲ [2] Νεοδαμώδεις, εἰς ἑξακισχιλίους δὲ τὸ στράτευμα τῶν συμμάχων, ἀφαιρήσεσθαι εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ παρέσεσθαι εἰρήνην ποιήσαι, ἢν, ἂν πολεμεῖν βούληται ὁ βάρβαρος, ἀσχολίαν αὐτῷ [3] παρέξειν τοῦ στρατεύειν ὅπῃ τοὺς Ἕλληνας. [4] Εὐθὺς μὲν οὖν πολλοὶ πάνυ ἠγάσθησ [5] αὐτὸ τοῦτο τὸ ἐπιθυμῆσαι, ἐπειδὴ ὁ Πέρσης πρόσθεν ἐπὶ τὴν Ελλάδα διέβη, ἀντιδιαβῆναι ἐπ' αὐτόν· [6] τό,τε αἱρεῖσθαι ἐπιόντα

Spartiatas ipſi darent, bis mille Neodamodes, ſociorum agmen ad ſex millia, trajecturum in Aſiam, operámque daturum ut pacem faceret, vel, ſi bellum gerere mallet barbarus, *tanta* ei negotia exhibiturum, ut ei exercitum contra Græcos ducere non vacaret. Confeſtim multi certè quidem vehementer admirati ſunt hoc ipſum quòd, cùm Perſa antehac in Græciam trajeciſſet, adversùs eum viciſſim trajicere concupiſceret; tum quòd invadendo

ἑξακισχιλίους πραξάντας ἐπιλέξας, πεντήκοντα δὲ τῶν πολιτῶν εἰς τὸ συνέδριον τὰς ἀρίστας καταστάσας, διελέσθαι &c. *Plutarch.* p. 598. Παρειληφὼς οὖν εἰς τὸ πλῆθος Ἀγησίλαος, ἀνεδίξατο τὸν πόλεμον, εἰ δοῖεν αὐτῷ τριάκοντα ἡγεμόνας καὶ συμβούλους, Σπαρτιάτας, Νεοδαμώδεις δὲ λοχαγοὺς διχιλίους, πλὴν δὲ συμμαχικὴν εἰς ἑξακισχιλίους δύναμιν. His auctoribus, pro πεντήκοντα, (hactenus vulgato) τριάκοντα, pro τρισχιλίους, διχιλίους repoſui. Quin & MS. Harl. repræſentat τριάκοντα. Porrò, plus vice ſimplice in *Hiſt. Gr.* memorantur *triginta* regis Spartani comites & conſiliarii: & paſſim τριάκοντα & πεντήκοντα invicem permutari ſolent. Vide K. A. p. 590. n. 1.

1 Σπαρτιατῶν] *Plutarch.* loco cit. dicuntur ἡγεμόνες & σύμβουλοι: *Diodor. Sic.* loco citato, ἄρχοντες τῶν πολιτῶν εἰς τὸ συνέδριον.

2 Νεοδαμώδεις,] *Heſychio* exponente, erant οἱ κατὰ δόσιν ἐλεύθεροι ἀπὸ τῶν εἱλωτίας. *J. Poll.* l. 3. ſegm. 83. Τοὺς μέντοι εἰς ἐλευθερίαν τῶν Εἱλώτων ἀφιεμένους, οἱ Λακεδαιμόνιοι Νεοδαμώδεις καλοῦσιν. *Thucyd.* l. 7. c. 58. δυνατὸν δὲ τὸ Νεοδαμώδεις ἐλεύθερον ἤδη εἶναι. *Schol.* Νεοδαμώδης ὁ ἐλεύθερος παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις. *Suid.* & *Phavor.* Νεοδαμώδης, ὁ ἐλεύθερος παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις· ἤτοι ἐκ τῶν Εἱλώτων. Ratio nominis autem (obſervante doctiſ. *Meurſio*) iſta; quòd eſſet quaſi νέος δαμώδης, *novus popularis*, recens populo adſcriptus. Etenim cives, qui vectigal perſolvebant, Lacedæmoniis δαμώδεις appellabantur. De his qui plura deſiderat, adeat velim *Crag.* de Repub. Lacedæm. l. 1. c. 12. & *Meurſ.* Miſcell. Lacon. l. 2. c. 7.

3 Παρέξειν τοῦ] In edit. nonnullis deeſt articulus.

4 Εὐθὺς μὲν οὖν &c.] *Ariſtid.* p. 522. Καὶ μὴ εἰκείᾳ ἐπικρίσει χρῆσθε, ὅταν ἄξιόν τι ἐπαίνου, ἀλλὰ τῇ κοινῇ, ἀσφαλεῖ (repoſuerim ἀφελεῖ) πάνυ οἴσῃ, Εὐθὺς μὲν οἱ πολλοὶ ἠγάσθησαν — Ἐνταῦθα δὴ καὶ ἑτέρᾳ τις ἐστὶν ἀρχή, τὸ μὴ καθ' ὑπερβολὴν εἰπεῖν, πάντες ἠγάσθησαν· ἀλλ' ὑφειμένως, οἱ πολλοὶ ἠγάσθησαν.

5 Αὐτὸ τοῦτο τὸ] In MSto Harl. & edit. nonnullis deeſt τό.

6 Τό,τε αἱρεῖσθαι ἐπιόντα &c.] *C. Nep.* Ageſil. c. 2. ineunte, *Hic* (Ageſilaus) *ſimulatque imperii potitus eſt, perſuaſit Lacedæmoniis, ut exercitum mitterent in Aſiam, bellúmque regi facerent: docens, ſatius eſſe in Aſiâ, quam in Europâ dimicari.* ubi vide quæ notârunt viri docti. Lege ſis etiam quæ ſcripſit *Iſocrat.* orat. ad Philip. p. 99. & Panegyr. p. 72. edit. *Steph.*

μᾶλλον ἢ ὑπομένοντα μάχεσθαι αὐτῷ· [1] καὶ τὸ τὰκείνου δαπανῶντα βέλεσθαι, μᾶλλον ἢ τὰ τῶν Ἑλλήνων, πολεμεῖν· κάλλιστον δὲ πάντων ἐκείνετο, μὴ περὶ τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ περὶ τῆς Ἀσίας τὸν ἀγῶνα καθίστασθαι.

Ἐπεὶ γεμὶὼ λαβὼν τὸ στράτευμα ἐξέπλευσε, πῶς ἄν τις σαφέστερον ἐπιδείξειεν ὡς ἐστρατήγησεν, ἢ εἰ αὐτὰ διηγήσαιτο, ἃ ἔπραξεν; Ἐν τούτῳ τῇ Ἀσίᾳ ἥδε πρώτη πρᾶξις ἐγένετο· [2] Τισσαφέρνης μὲν ὤμοσεν Ἀγησιλάῳ, εἰ σπείσαιτο, ἕως ἔλθοιεν οὓς [3] πέμψειε πρὸς βασιλέα ἀγγέλους, ἁμα πράξεσθαι αὐτῷ ἀφεθῆναι αὐτονόμους τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεις Ἑλληνίδας· Ἀγησίλαος δὲ ἀντώμοσε σπονδὰς

potiùs quàm ſuſtinendo cum eo pugnare mallet; tum quòd *ità* bellum gerere vellet, ut ejus potiùs, quàm Græcorum, facultates abſumeret: omnium autem pulcherrimum *eſſe* judicabatur, quòd non de Græciâ, ſed de Aſiâ certamen inſtitueret.

Poſteaquam autem ſumptis copiis *domo* enavigâſſet, quonam quis modo clariùs demonſtrare poſſit, quâ ratione munus imperatorium obivit, quàm ſi res ipſas, quas geſſit, enarraverit? Hoc igitur in Aſiâ primum fuit *ejus* facinus: Ageſilao jusjurandum dederat Tiſſaphernes, ſi inducias pangeret, donec nuntii, quos ad regem miſerat, redirent, effecturum ſe ipſi ut urbes Græcæ in Aſiâ *ſitæ* ſui juris eſſe permitterentur: Ageſilaus viciſſim jura-

1 Καὶ τὸ τὰκείνου &c.] *Ariſtid.* p. 512. Μέγιστον ἦν σοὶ ἀφελεῖν λόγῳ τὸ ὡς ἂν μάλιστα ἀληθινὸν δοκεῖν αὐτὸν φαίνεσθαι· καὶ τὰ ῥᾳθυμότατα εἶναι τὰ λεγόμενα, ὡς ἂν καὶ παντὶ ῥᾴδια ἐνθυμηθῆναι νομίσαι ἄν· τοῦτο δὲ μάλιστα γίνεται, ὅταν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ πράγματος, τοῦ εἰσαγομένου, ἔννοιαν λαμβάνῃ· οἷον ὡς σὺ τὸν Ἀγησιλάου· καὶ τὸ τὰκείνου βελοῦσθαι (lege βέλεσθαι) δαπανῶντά φησι μᾶλλον, ἢ τὰ τῶν Ἑλλήνων πολεμεῖν· &c.

2 Τισσαφέρνης μὲν &c.] Is eſt, cujus perfidiæ ſæpè meminit Noſter K. A. l. 2. *Plutarch.* p. 600. Ἐπεὶ ὁ Τισσαφέρνης (ſic apud *Plutarch.* ſcribi ſolet) σὺν ἀρχῇ μὲν φοβηθεὶς τὸν Ἀγησίλαον, ἐποίησατο σπονδὰς, ὡς τὰς πόλεις αὐτοῦ τὰς Ἑλληνικὰς ἀφήσοντες αὐτονόμους βασιλέως, &c. *C. Nep.* Ageſil. c. 2. *Id ut cognovit Tiſſaphernes, qui ſummum imperium tum inter præfectos habebat regios, inducias à Lacone petivit, ſimulans ſe dare operam, ut Lacedæmoniis cum rege conveniret: re autem verâ, ad copias comparandas*: &c.

3 Πέμψειε] Sic optimè MS. Harl. edit. *Flor.* & *Ald.* In aliis libris legitur πέμψοιεν. Scripturam receptam confirmat Noſter *Hiſt. Gr.* l. 3. εἰ δοίνων θέλεις (verba ſunt Tiſſaphernis) σπείσασθαι, ἕως ἂν ἐγὼ πρὸς βασιλέα πέμψω, &c.

ἄξειν ἀδόλως, [1] ὁ δὲ ἐμίμνεν τ῀ πράξεως τρεῖς μῆνας. Ὁ μὲν δὴ [2] Τισσαφέρνης ἃ ὤμοσεν εὐθὺς ἐψεύσατο· ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰρήνην ποιήσειν, στράτευμα πολὺ πρὸς βασιλέως, [3] πρὸς ὃν πρόσθεν εἶχε, μετεπέμπετο· Ἀγησίλαος δὲ, καίπερ αἰσθόμενος ταῦτα, ὅμως ἐνέμεινε ταῖς σπονδαῖς. Ἐμοὶ οὖν τοῦτο πρῶτον καλὸν δοκεῖ ἀπαπρᾶξαι, ὅτι Τισσαφέρνην μὲν ἐμφανίσας ἄπιστον, ἅπασιν ἐποίησεν· ἑαυτὸν δ' ἀντιδείξας πρῶτον μὲν ὅρκους ἐμπεδοῦντα, ἔπειτα σωφήκας μὴ ψευδόμενον, πάντας ἐποίησε καὶ Ἕλληνας καὶ βαρβάρους πιστεύεσθαι ἑαυτῷ, εἴ τι βούλοιτο. [4] Ἐπεὶ δὲ μέγα

verat inducias ſe ſine dolo ſervaturum, tribus menſibus ad rem conficiendam definitis. Et Tiſſaphernes quidem fidem jurejurando firmatam mox fefellit: nam pro faciendâ pace, magnum, præter eum quem priùs habuit, exercitum à rege arceſſebat: at Ageſilaus, tametſi hæc animadverteret, nihilominus in induciis perſtitit. Quamobrem mihi primùm hoc præclarè perfeciſſe videtur, quòd cùm Tiſſaphernem perjurum palàm oſtendiſſet, ſuſpectam omnibus fidem ejus reddidit; ſeipſum contrà cùm primò jusjurandum conſtanter obſervare demonſtrâſſet, deinde fœdera minimè violare, effecit ut omnes tam Græci quàm barbari fidentibus animis cum eo, ſi quid vellet, paciſcerentur. Ubi verò

1 Ὁ δὲ ἐμίμνεν τ῀ πράξεως &c.] Ejus *ſcil.* rei perficiendæ causâ, de quâ cum rege Perſarum, nuntiis ad eum miſſis, acturum ſe pollicitus fuerat Tiſſaphernes. *C. Nep.* loco ſæpiùs cit. *eáſque* (inducias) *impetravit* (Tiſſaphernes) *trimeſtres.* Adde *Polyæn.* l. 2. c. 1. ſect. 8. ubi turpiter ſe dedit interpres Latinus.

2 Τισσαφέρνης ἃ ὤμοσεν &c.] Illius facinus iiſdem ferè verbis exequitur Noſter *Hiſt. Gr.* loco cit. *C. Nep.* Ageſil. c. 2. *Juravit autem uterque, ſe ſine dolo inducias conſervaturum, in quâ pactione ſummâ fide manſit Ageſilaus: contra ea, Tiſſaphernes nihil aliud quàm bellum comparavit.*

3 Πρὸς ὃν] MS. Harl. dat πρὸς ὃ &c. Sed pro vulgatâ ſcripturâ ſtant etiam *Hiſt. Gr.* exemplaria; quippe lib. 3. repræſentant — — στράτευμα πολὺ παρὰ βασιλέως, πρὸς ὃν εἶχε πρόσθεν, &c. Ibid. pro συνέμενε ταῖς &c. legitur ἐπέμφθη ταῖς &c.

4 Ἐπεὶ δὲ μέγα &c.] *Plutarch.* Ageſil. p. 600. Ὕστερον δὲ πεισθεὶς (Tiſſaphernes) ἔχειν δυνάμιν ἱκανὴν, ἐξήνεγκε τὸν πόλεμον, &c. vide eund. T. 2. p. 209. *Polyæn.* l. 2. c. 1. ſect. 8. Ὁ δὲ Πέρσης πολλῷ χείρω συλλέξας, ἐπέθετο τοῖς Ἕλλησιν. De vocibus καταδάπτ στρατεύματα, vide K. A. p. 1. n. 1. Cæterùm, μέγα malè abeſt à MSto Harl. *Hiſt. Gr.* l. 3. Ἐπεὶ δὲ μέγα φρονήσας ὁ &c.

φρονήσας ὁ Τισσαφέρνης ἐπὶ τῷ καταβάντι στρατεύματι, πολεμεῖν Ἀγησιλάῳ πόλεμον, εἰ μὴ ἀπίοι ἐκ τῆς Ἀσίας, [1] οἱ μὲν ἄλλοι σύμμαχοι, καὶ Λακεδαιμονίων οἱ παρόντες, μάλα ἀχθεσθέντες φανερῶς ἐλύπουντο, νομίζοντες μείονα τὴν παρεῦσαν δύναμιν Ἀγησιλάῳ τῆς βασιλέως παρασκευῆς εἶναι· Ἀγησίλαος δὲ μάλα φαιδρῷ τῷ προσώπῳ ἀπαγγεῖλαι τῷ Τισσαφέρνῃ τὰς πρέσβεις ἐκέλευσεν, ὡς πολλοῦ χάριν ἀυτῷ ἔχοι, ὅτι ἐπορκήσας αὐτὸς μὲν πολεμίους τοὺς θεοὺς ἐκτήσατο, τοῖς δ' Ἕλλησι συμμάχους ἐποίησεν. Ἐκ τούτου εὐθὺς τοῖς μὲν στρατιώταις προύγραψε συσκευάζεσθαι ὡς εἰς στρατείαν· ταῖς δὲ πόλεσιν, εἰς ἃς ἀνάγκη ἦν ἀφικνεῖσθαι στρατευομένῳ ἐπὶ Καρίαν, προεῖπεν [2] ἀγορὰν παρασκευάζειν. [3] Ἐπέστειλε δὲ καὶ

Tiſſaphernes elatus animo ob exercitum qui *ad ſe* deſcenderat, bellum Ageſilao denuntiavit, ni Aſiâ excederet, cæteri quidem ſocii, & Lacedæmonii qui aderant, vehementer contriſtati palàm adparebant, quòd copias, Ageſilao quæ aderant, regis adparatu minores eſſe putarent: at Ageſilaus hilari admodum vultu legatos Tiſſapherni renuntiare juſſit, habere ſe magnam ipſi gratiam, quòd perjurio uſus ipſe quidem deos hoſtes ſibi parâſſet, Græcis verò belli ſocios effeciſſet. Dein militibus mox edixit, ad expeditionem utì ſe accingerent; & urbibus, ad quas ipſum in Cariam exercitum educentem accedere neceſſe erat, ut forum rerum venalium ſibi pararent, denuntiavit. Prætereà mandavit &

1 Οἱ μὲν ἄλλοι &c.] *Polyæn.* loco cit. Ὀργωδίαι καὶ φόβος· Ἀγησίλαος δὲ φαιδρὸς τῷ ὄψει, μάλα δὴ γαννύμενος ἐφαίνετο, λέγων, Χάριν οἶδε Τισσαφέρνῃ τῇ ἐπιορκίᾳ· ἑαυτῷ μὲν γὰρ πολεμίους τοὺς θεοὺς ἐποίησεν, ἡμῖν δὲ συμμάχους. Ἰωμεν δὴ &c. Adde *Hiſt. Gr.* loc. cit. ubi pro *μείονα τῷ &c.* legitur ἐλάττω τῷ &c. & K. A. pag. 208 & ſeq. *C. Nep.* in Ageſil. c. 2. — *juſjurandum ſervabat* (Ageſilaus,) *multúmque in eo ſe conſequi dicebat, quòd Tiſſaphernes perjurio ſuo & homines ſuis rebus abalienaret, & deos ſibi iratos redderet: ſe autem &c. Ælian.* H. V. l. 14. c. 2. Οτι τὸς παρασπόνδους ὅρκους τῆ βαρβάρων ἐπῄνεσεν Ἀγησίλαος· ὅτι τοὺς θεοὺς ἐχθροὺς αὐτοῖς ποιησάμενοι τοῖς &c. Vide ſis K. A. p. 70. n. 5.

2 Ἀγορὰν] Adi K. A. p. 499. n. 4.

3 Ἐπέστειλε δὲ καὶ &c.] *Ariſtid.* p. 522. Καὶ τὸ ὀνόματα παρέλκηλα, καὶ ἐπιπεπλεγμένα ἀλλήλοις πλέκειν, μηδεμιᾶς ἐργασίας τυγχάνοντα, τῆ ἀφιλείας ἐστὶν· οἷον, καὶ Ἴωσι, καὶ Αἰολεῦσι, καὶ Ἑλλησπόντιος· Adi K. A. p. 375. n. 3.

Ιωσι καὶ Αἰολεῦσι καὶ Ελλησποντίοις πέμπειν πρὸς αὐτὸν εἰς Εφεσον τοὺς συστρατευσομένους.

Ο μὲν οὖν Τισσαφέρνης, [1] καὶ ὅτι ἱππικὸν οὐκ εἶχεν ὁ Αγησίλαος, ἡ δὲ Καρία [2] ἄφιππος εἴη, καὶ ὅτι ἡγεῖτο αὐτὸν ὀργίζεσθαι αὑτῷ ἀπὸ τῆς ἀπάτης, ᾧ ὄντι νομίσας [3] ἐπὶ τὸν αὑτοῦ οἶκον εἰς Καρίαν ὁρμήσειν αὐτὸν, τὸ μὲν πεζὸν ἅπαν διεβίβασεν ἐκεῖσε, τὸ δὲ ἱππικὸν εἰς τὸ Μαιάνδρου πεδίον ἐπεῖγαγε, νομίζων ἱκανὸς εἶ) [4] καταπατῆσαι τῇ ἵππῳ τοὺς Ελληνας, πρὶν εἰς τὰ δύσιππα ἀφικέσθαι· [5] ὁ δὲ Αγησίλαος, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ Καρίαν ἰέναι, [6] εὐθὺς ἀντιστρέψας, ἐπὶ

Ionibus & Æolenſibus & Helleſpontiis ut Epheſum ad ſe mitterent eos, qui ſecum eſſent militaturi.

Et Tiſſaphernes quidem, tum quòd Ageſilaus ab equitatu non eſſet inſtructus, & Caria equitatui minùs eſſet apta, tum quòd eum ob fraudem ſuccenſere ſibi putaret, eum reverà ratus ad ipſius domum in Cariam irrupturum, univerſum peditatum eò tranſmiſit, equitatum verò in Mæandri planitiem circumduxit, cùm exiſtimaret poſſe ſe Græcos equitatu proculcare, priuſquam ad *loca* equitibus incommoda pervenirent: Ageſilaus autem, omiſſo in Cariam itinere, ſtatím*que* in contrariam partem converſo, in

1 Καὶ ὅτι ἱππικὸν] Vide K. A. pag. 8. n. 1. *Plutarch.* pag. 600. Τοῖς δὲ ἱππεῦσιν ἐλαπωθεὶς (Ageſilaus,) καὶ τοῦτ &c.

2 Αφιππος] *Suid.* Αφιππα χωρία, ἐν οἷς ἂν μὴ ἔσιν ἱππάσασθαι — Καὶ ἄφιπποι, χωρὶς ἵππων.

3 Επὶ τὸν αὑτοῦ οἶκον &c.] *C. Nep.* c. 3. *Barbarus non dubitans, quòd ipſius erant plurima domicilia in Cariâ — eò potiſſimùm hoſtes impetum facturos, omnes ſuas copias eò contraxerat.* Strabo l. 14. p. 969. loci nomen indicat — Αλικαρνασσὸς, τὸ βασίλειον τοῦ τῆς Καρίας δυναστῶν, Ζιφύρῳ καλουμένῳ ὠφόντερον.

4 Καταπατῆσαι τῇ ἵππῳ] Similiter *Æſchin.* Κατὰ Κτησ. p. 77. edit. *Steph.* — συμπατηθήσασθαι ὑπὸ τῆς Περσικῆς ἵππου, &c. Vide K. A. p. 69. n. 3.

5 Ο ὃ Αγησίλαος, ἀντὶ &c.] *Plutarch.* T. 1. p. 600. Εὐθὺς ἦν ἀμυνόμενος (Ageſilaus) ἀπάτῃ δικαίᾳ τὴν Τισσαφέρνους ἐπορκίαν, ἐπίδειξεν ὡς ἐπὶ Καρίαν ὡρμάζων. Ἐκεῖ δ' βαρβάρου τὸν δύναμιν σωαθροίσαντος, ἄρας εἰς Φρυγίαν ἐνέβαλε· καὶ πόλεις μὲν εἷλε συχνὰς, καὶ χρημάτων ἀφθόνων &c. Idem T. 2. Lacon. Apophth. p. 209. Ασμενος τὴν παρόδοσιν (*ſcil.* Tiſſaphernis) δεξάμενος (Ageſilaus) ὥρμησε μὲν ἐπὶ Καρίαν πρόσω· ἐκεῖ δ' τὴν δύναμιν τοῦ Τισσαφέρνους ἀθροίσαντος, ἄρας εἰς Φρυγίαν ἐνέβαλε· καὶ λαοὺς πόλεις &c. *C. Nep.* Ageſil. c. 3. *At Ageſilaus in Phrygiam ſe convertit, eámque* &c.

6 Εὐθὺς ἀντιστρέψας, ἐπὶ &c.] Noſter *Hiſt. Gr.* l. 3. Ο δὲ Αγησίλαος, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ Καρίαν ἰέναι, εὐθὺς ταύτῃ ἀποστρέψας, ἐπὶ Φρυγίας ἐπορεύετο.

Φρυγίαν ἐπορεύετο· καὶ τάς τε ἐν τῇ πορείᾳ ἀπαντώσας δυνάμεις ἀναλαμβάνων ἦγε, καὶ τὰς πόλεις κατεσείφετο, ἢ ἐμβαλὼν ἀπροσδοκήτως, παμπληθῆ χρήματα [1] ἔλαβε. Στρατηγικὸν οὖν καὶ τοῦτο ἐδόκει ἅμα προφέξασθαι, ὅτι, ἐπεὶ πόλεμος προερρήθη, [2] καὶ τὸ ἐξαπατᾶν ὅσιόν τε καὶ δίκαιον ἐξ ἐκείνου ἐγίνετο, [3] παῖδα ἀπέδειξε τὸν Τισσαφέρνην τῇ ἀπάτῃ, φρονίμως δὲ καὶ τοὺς φίλους [4] ἐνταῦθα ἔδοξε πλουτίσαι. Ἐπεὶ γὰρ, διὰ τὸ πολλὰ χρήματα εἰλῆφθαι, [5] ἀντίπρικα τὰ πάντα ἐπωλεῖτο, τοῖς μὲν φίλοις προεῖπεν ὠνεῖσθαι, εἰπὼν ὅτι καταβήσοιτο

Phrygiam pergebat; & occurrentes in itinere copias adſumens *ſecum* ducebat, & urbes in poteſtatem ſuam redigebat, cúmque *illuc* præter expectationem irrupiſſet, permagnas opes cepit. Atque hoc certè *viro* dignum artis imperatoriæ perito perfeciſſe videbatur, quòd, poſteaquam bellum eſſet denuntiatum, & ex eo dolo uti fas & jus eſſet, Tiſſaphernem puerum dolo declaravit, & amicos prudenter hâc re locupletâſſe viſus eſt. Nam cùm omnia, propterea quòd magnæ opes captæ eſſent, vili pretio venderentur, amicos ut emerent præmonebat, aiens ſe citò exer-

ρεῖτο. quod rectum fore cenſuit *Leuncl.* ſi addatur præpoſitio, εἰθὺς εἰς πανστρατίαν &c. Et ità liber quidam locum repræſentat. Mihi placet vulgata lectio; excepto, quòd pro Φρυγίας repoſuerim Φρυγίαν, ex *Plutarcho*.

1 Ελαβε.] In *Hiſt. Græc.* loco cit. legitur ἐλάμβανε.

2 Καὶ τὸ ἐξαπατᾶν &c.] Braſidas apud *Thucyd.* l. 5. c. 9. Καὶ τὰ κλέμματα ταῦτα καλλίστην δόξαν ἴσχει, ἃ τ' πολέμιον μόνος ἄν τις ἀπατήσας, τοὺς φίλους μέγας ἂν ὠφελήσειεν. Noſter *Memorab.* l. 4. Τί γὰρ ἐάν τις στρατηγὸς αἱρεθεὶς ἄδικόν τι καὶ ἐχθρὰν πόλιν ἐξανδραποδίσηται, φήσομεν τοῦτον ἀδικεῖν; Οὐ δῆτα, ἔφη. Δίκαια γὰρ ποιεῖν ἃ φήσομεν; Καὶ μάλα. Τί δ' ἂν ἐξαπατᾷ πολεμίων αὐτοῖς; Δίκαιον, ἔφη, καὶ τοῦτο. Ἐὰν γὰρ κλέπτῃ καὶ &c. Adde Κ. Π. p. 87. *Plutarch.* T. 2. p. 209. τοὺς γὰρ πολεμίους, aiebat Ageſilaus, παραλογίζεσθαι, ἃ μόνον δίκαιον ἐστὶ νομίζειν, ἀλλὰ καὶ ἐπαινετὸν καὶ &c. Idem T. 1. p. 600. Ἐν γὰρ τοῖς παραλογίζεσθαι τοὺς πολεμίους ἃ μόνον τὸ δίκαιον, ἀλλὰ καὶ &c. Plura hâc de re notanda venient ad Κ. Π. & *Memorab.* loca cit. Vide ſis etiam *Grot.* de B. & P. l. 3. c. 1. ſect. 17.

3 Παῖδα] Similiter vox *imperitum* denotat apud *Lucian.* in *Hipp.* ferè medio: Ἔτι δὲ καὶ ἀστρονομίαν, ὡς ἢ παῖδας τοὺς ἐμὲ αὐτῶν ἀποφήνειν, οὕτω &c.

4 Ενταῦθα] Idem valere videtur apud *Ælian.* H. V. l. 1. c. 24. καὶ ἐνταῦθα πάλιν ὁ Ηρακλῆς ἐπορεύετο. & l. 6. c. 1. Τοὺς δὲ αἰχμαλώτους ἐδήσατο, καὶ ἐδὴ ἐνταῦθα ἐπώησατο τὸν &c. Interpretes vocem hanc antehac prætermiſerunt.

5 Αντίπρικα] In *Ald.* & *Flor.* malè ſcribitur ἀντὶ πρῶτα. *Heſych.* & *Phavor.* Αντίπρικα, ἐπώνυμα καὶ ἰσόπρικα. ubi pro ἐπώνυμα, rectè reponendum ἴωνα vel ἐπωνισμένα ex *J. Poll.* l. 7. ſegm. 10. cenſuit *H. Steph.* Itaque, quæ

3. Add. Longin. 310. Ed. mari.

ὅπῃ θάλατταν ἐν τάχει τὸ στράτευμα καταγων· τὰς ὦ λαφυραγωγὰς ἐκέλευσε γραφομένους ὁπόσου τι πρίαιντο, [1] πρίεσθαι τὰ χρήματα· ὡς οὐδὲν [2] προτελέσαντες οἱ φίλοι αὐτῷ, οὐδὲ τὸ δημόσιον βλάψαντες, πάντες παμπλήθη χρήματα ἔλαβον. Επ δὲ ὁπότε αὐτόμολοι, ὡς εἰκὸς, πρὸς βασιλέα ἰόντες [3] χρήματα ἐθέλοιεν ὑφηγεῖσθαι, ἢ ταῦτα ἐπεμέλετο ὡς ἁλῶσι τῶν φίλων [4] ἀλίσκοιτο· ὅπως ἅμα μὲν χρηματίζοιντο, ἅμα δὲ ἐνδοξότεροι γίγνοιντο. Διὰ μὲν ταῦτα [5] εὐθὺς πολλοὺς ἐρασταὶ τ' αὐτῷ φιλίας ἐποιήσατο.

Γιγνώσκων δ' ὅτι ἡ μὲν πορθουμένη καὶ ἐρημουμένη χώρα οὐκ ἂν δύναιτο πολὺν χρόνον στράτευμα φέρειν, [6] ἡ δ' οἰκουμένη

citu *ſecum* deducto ad mare deſcenſurum: manubiarum verò venditoribus imperavit ut ſcriberent quanti quid emerent, & res *illis* traderent: adeò ut ejus amici, cùm nihil priùs perſolviſſent, neque publicæ rei detrimentum intuliſſent, facultates permagnas univerſi conſequerentur. Prætereà cùm transfugæ, ut aſſolet, ad regem profecti viam ad opes *intervertendas* commonſtrare vellent, curam adhibebat ut etiam *opes* eæ ab amicis caperentur; quò ſimul *illi* locupletarentur, ſimul illuſtriores fierent. Has certè quidem ob cauſas multos amicitiæ ſuæ ſtudioſos reddidit.

Cùm autem intelligeret regionem quidem vaſtatam & deſolatam non poſſe diu exercitum ſuſtinere, eam verò quæ habita-

ἀντίπρασις (eodem viro doctiſ. exponente) vendi dicuntur, intelligendum eſt vendi vili pretio, & tantùm non πρᾶσις ἢ ἀντ' ὠδινός, ut ibidem loquitur *Pollux*.

1 Πρεῖσθαι] Edit. vet. & *Leuncl.* perperam exhibent πρίεσθαι: aut enim, obſervante *Steph.* πρεῖσθαι aut πρίασθαι ſcribendum; cùm πρίεσθαι illud habeat quidem ι præſentis, at verò accentum aoriſti: placuit autem magis πρεῖσθαι.

2 Προπελίσαντες] Adi K. A. p. 596. n. 5.

3 Χρήματα ἐθέλοιεν ὑφηγεῖσθαι,] Similis eſt conſtructio K. A. p. 610. Τοῦτα δὲ καθηγησομένους ἔπεμψε &c.

4 Αλίσκοιτο,] Sic MS. Harl. Vulgò legitur ἁλίσκοιεν. Reperitur etiam ἁλίσκοιντο.

5 Εὐθὺς πολλοὺς &c.] *Ariſtid.* p. 495. Καὶ τοῖς ὀνόμασι δὲ χαίρουσιν οἱ ἀφιλεῖς ἀπὸ ἑτέρου ἐπὶ ἕτερον αὐτὰ μεταφέροντες· ὡς καὶ ὁ τῷ Αγησιλάῳ ὁ Ξενοφῶν, πολλοὺς, φησὶν, ἐραστὰς τ' ἑαυτῷ φιλίας ἐποιήσατο· ὁ γὰρ ἐραστὴς ἄλλου τινὸς δεκτὴ ὄνομα εἶναι. Adde p. 519.

6 Η δ' οἰκουμένη &c.] *Ariſtid.* p. 530. Μεταλαμβάνειν ἀπὸ τῶν κρειττόνων ἐπὶ τὰ σμικρότερα, ἐπὶ τοὺς ἄνδρας,

μὲν, ἀπειρομένῃ δὲ, [1] ἀέννaον ἂν τ' τροφὴν παρέχοι, ἐπεμέλετο ὐ μόνον τῆ βίᾳ χειρῶν τὴν ἐνδεᾶς, ἀλλὰ καὶ τῆ πραότητι [2] προσάγων. Καὶ πολλάκις μὲ παρήγορε τοῖς στρατιώταις τὴν ἁλισκομένους μὴ ὡς ἀδίκους τιμωρεῖσθαι, ἀλλ' ὡς ἀνθρώπους ὄντας φυλάττειν· πολλάκις δὲ, ὁπότε [3] μεταστρατοπεδεύοιτο, εἰ ἴδοιτο καταλελειμμένα [4] παιδάρια μικρὰ ἐμπόρων, (ἃ πολλοὶ ἐπώλουν, διὰ τὸ νομίζειν μὴ δύνασθαι ἂν φέρειν αὐτὰ καὶ τρέφειν) ἐπεμέλετο καὶ τούτων, ὅπως συγκομίζοιντό τοι· [5] τοῖς δ' αὖ διὰ γῆρας καταλειπομένοις

μελεδωνὸς παιδείης
καὶ σπόρος ἦν

retur, & ſereretur, alimentum perenne ſuppeditare poſſe, curæ illi erat, ut non vi tantùm adverſarios in poteſtatem *ſuam* redigeret, ſed etiam lenitate *ad* ſe adliceret. Atque *adeò* militibus quidem ſæpè præcipiebat, ut captivos non ut reos injuriarum plecterent, ſed ut homines cuſtodirent; ſæpè etiam, quoties caſtra mutabat, ſi animadverteret parvos à mercatoribus puerulos *eſſe* relictos, (quos *ſanè* multi vendebant, propterea quòd exiſtimarent eos *ſe* ferre & nutrire non poſſe) horum quoque curam agebat, ut aliquò deportarentur: ſi qui porrò captivi ob ſenectu-

ἄνδρας, καὶ τὴν ψυχὴν τὴν τῶν ἀνδρῶν, ἃ (*ſcil.* μάθοιεν) καθαρὰν τὴν τροπὴν ἐποίησεν, ἀλλὰ καὶ πεφυλαγμένην, καὶ συμφραφικὴν· καὶ αἱ ἰδιῶται τροπαὶ στυγνότεραι εἰσὶ μᾶλλον τῆ ἀφελείᾳ· οἷον, ἡ δὲ οἰκουμένη μὲν, ἀπειρομένη δὲ, ἀέννaον τὴν τροφὴν παρέχεται.

1 *Ἀέννaον*] In MSto Harl. edit. *Ald.* & *Flor.* ſcribitur ἀέναον, cum ſimplici ν.

2 *Προσάγων*.] Eandem vim verbum hoc medium apud Noſtrum obtinet *Memorab.* l. 3. haud ità longè ab init. Συμμάχους δὲ καὶ βοηθοὺς προσάγεσθαι, δοκεῖ &c. Et apud *Euripid.* Androm. v. 225. —— τῇ ῥητῇ προσηγόμην

Πόσιν·

Suidâ quidem exponente, eſt οἰκειοῦσθαι. Sed προσάγειν & προσάγεσθαι malè inter ſe à Lexicographo confundi ſuſpicor. Suſpicionem auget exemplum illud ipſum, quod ſubjecit —ὡς προσάγοιτο μὲν τὰ ἔθνη &c. i. e. *eum gentes ſibi adjungere* &c. ubi verbum certè medium eſt; atque adeò vim obtinet, quam activo rariſſimè tribuunt auctores.

3 *Μεταστρατοπεδεύοιτο*] Hanc lectionem ex margine MSti Harl. revocavi: ejus locum in edit. *Ald.* & *Flor.* peſſimè occupârunt μὴ στρατοπεδεύσοιτο: in *Leuncl.* & *Steph.* μετεστρατοπεδεύετο.

4 *Παιδάρια μικρὰ*] Simili diminutione uſus Noſter, K. Π. p. 605. μικρὸν γήδιον dixit: ubi vide n. 1.

5 *Τοῖς δ' αὖ καταλειπομένοις* &c.] Abſolutè, utì loqui amant Grammatici, ponuntur iſta. Similiter apud *Thucyd.* l. 8. c. 24. Εἰργομένοις οὖν αὐτοῖς τῆς θαλάσσης, καὶ &c. *Ælian.* V. H. l. 10. c. 21. θύοντι ὃ τῷ Ἀξίωνι ἐν Υμηττῷ ταῦς &c. Vide ſis Clar. *Blackw.* Claſſ ſacr. v. 1. p. 86 & ſeq. Adde Matt. IX. 27, 28. K. A. p. 480. n. 6. & p. 71. n. 1.

αἰχμαλώτοις, προσέταττεν ἐπιμελεῖσθαι αὐτῶν, ὡς μήτε ὑπὸ κυνῶν μήτ' ὑπὸ λύκων διαφθείροιντο· ὥστε οὐ μόνον οἱ πυνθανόμενοι ταῦτα, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ ἁλισκόμενοι εὐμενεῖς αὐτῷ ἐγίγνοντο. [1] Ὁπόσας δὲ πόλεις προσαγάγοιτο, [2] ἀφαιρῶν αὐτῶν ὅσα δοῦλοι δεσπόταις ὑπηρετοῦσι, προσέταττεν ὅσα ἐλεύθεροι ἄρχουσι πείθονται· καὶ τῶν [3] κατὰ κράτος [4] ἁλισκομένων τειχέων τῇ [5] φιλανθρωπίᾳ [6] ὑπὸ χεῖρα ἐποιεῖτο.

Ἐπεὶ μέντοι ἀνὰ τὰ πεδία οὐδὲ ἐν τῇ Φρυγίᾳ ἐδύνατο στρατεύεσθαι, διὰ τὴν Φαρναβάζου [7] ἱππείαν, [8] ἔδοξεν αὐτῷ ἱππικὸν καταskευαστέον εἶναι, ὡς μὴ διαπετεύονται πολεμεῖν

tem relinquerentur, *idoneis* præcepit ut eorum curam agerent, ut neque à canibus neque à lupis diſcerperentur: adeò ut non tantùm illi qui hæc audiebant, ſed ipſi etiam captivi benevolo in eum animo redderentur. Quaſcunque verò civitates *ad ſe* adtraheret, eis adimebat miniſteria *omnia* quæcunque ſervi dominis præſtant, & *ea* injungebat in quibus *homines* liberi magiſtratibus parent: & mœnia *quædam* vi inexpugnabilia ſuam in poteſtatem humanitate redigebat.

Cùm verò campeſtribus in locis nè in Phrygiâ quidem militare poſſet, propter equitatum Pharnabazi, viſum eſt ei copias *quaſdam* equeſtres comparandas eſſe, ut nè fugitivi more ei bellan-

1 Ὁπόσας δὲ πόλεις &c] Vide ſis *Grot.* de B. & P. l. 3. c. 8. De προσαγάγοιτο lege paulò ſuprà ſcripta p. præced. n. 2.

2 Ἀφαιρῶν αὐτῶν] Adi. K. A. p. 523. n. 7.

3 Κατὰ κράτος] MS. Harl. καθακράτος, conjunctim. Tu vide ſis p. 3. n. 4.

4 Ἁλισκομένων τειχέων &c.] *Leuncl.* ſcribendum exiſtimavit — ἁλισκομένων τειχέων ἀνὰ τῆ &c. *cùm durior*, inquit, *ſit oratio, ſi* ἀνὰ *ſubintelligatur.* Sed ut dura cunque ſit elliptica hæc oratio, eam paſſim uſurpant auctores. Conſule K. A. p. 444. n. 2. Monuit etiam *Steph.* deeſſe accuſativum hìc, qui cum τειχέων jungatur: at intelligendus potiùs, quàm reponendus eſt iſte caſus.

5 Φιλανθρωπίᾳ] *Leuncl.* vertit *clementiâ*. Vide K. Π. p. 614. n. 1.

6 Ὑπὸ χεῖρα] MS. Harl. exhibet ὑποχείρια, corruptè forſan pro ὑποχείρια: quod rectè ſcribi potuit.

7 Ἱππείαν,] Vide K. A. p. 406. n. 1. & p. 549. n. 2. Conf. Act. XXIII. 10. & Joh. VIII. 32. ubi ἀλήθεια optimè de Chriſto ipſo accipitur.

8 Ἔδοξεν αὐτῷ ἱππικὸν &c.] Noſter *Hiſt. Gr.* l. 3. Γιγνώσκων δὲ ὅτι, εἰ μὴ ἱππικὸν ἱκανὸν κτήσαιτο, οὐ δυνήσαιτο κρατεῖν τὰ πεδία στρατεύεσθαι, ἔγνω τοῦτο καταskευαστέον εἶναι, ὡς μὴ διαπετοῦνται πολεμεῖν δέοι. Καὶ τοὺς μὲν πλουσιωτάτους ἐκ πασῶν τῶν ἐκεῖ πόλεων &c.

δέοι αὐτόν. Τὰς μὲν πλουσιωτάτας [1] τῶν ἐν πόλεων ἱπποτροφεῖν κατέλεξε. [2] Προεῖπε δὲ, ὅστις παρέχοιτο ἵππον καὶ ὅπλα καὶ ἄνδρα δόκιμον, ὡς ἐξέσοιτο αὐτῷ μὴ στρατεύεσθαι· [3] καὶ ἐποίησεν ὥστε ἕκαστον προθύμως μανθάνειν. Ἔταξε δὲ καὶ πόλεις, ἐξ ὧν δέοι τὰς ἱππέας παρασκευάζειν, νομίζων ἐκ τῶν ἱπποτρόφων πόλεων εὐθὺς ἂν [4] φρονηματίας μάλιστα ἐν ὑπὸ τῇ ἱππικῇ γενέσθαι. Καὶ τοῦτ' οὖν [5] ἀγασῶς ἔδοξε προῖξαι, ὅτι [6] κατεσκεύασο τὸ ἱππικὸν αὐτῷ, καὶ εὐθὺς ἐῤῥωμένον ἦν καὶ ἐνεργόν.

dum eſſet. Itaque ditiſſimos *quoſque* iis in urbibus, qui equos alerent, delegit. Prædixit etiam futurum ut, quicunque ſuppeditaret equum & arma & ſpectatæ virtutis virum, immunis eſſet à militiâ: atque ità effecit ut *hæc* quiſque libenter quæreret. Urbes item deſignavit, è quibus equites parandi eſſent, quòd exiſtimaret ex illis urbibus, quæ equorum forent altrices, mox etiam in re equeſtri maximè animoſos *quoſdam* orituros. Hoc certè etiam admirabiliter feciſſe viſus eſt, quòd equitatum ſibi comparaverit, *idém*que ſtatim & viribus valeret & *rebus gerendis* eſſet ſtrenuus.

1 Τῶν ἐν πόλεῖ &c.] In MSto Harl. reperitur ἐκ πασῶν τῶν πόλεῖ &c. ut in *Hiſt. Gr.* loco cit.

2 Προεῖπε δ', ὅστις &c.] *Plutarch.* T. 1. p. 600. — ἀναχωρήσας εἰς Ἔφεσον, ἱππικὸν συνῆγε, τοῖς εὐπόροις προστάττων, (lego προστιθεὶς) εἰ μὴ βούλονται στρατεύεσθαι, παρασκεύην ἕκαστον ἵππου ἀνθ' ἑαυτοῦ, καὶ ἄνδρα. Πολλοὶ δὲ &c. Idem T. 2. p. 209. Τοῖς δ' ἱππεῦσιν ἐλαττωθεὶς, ἀνεχώρησεν εἰς Ἔφεσον, καὶ τοῖς εὐπόροις προσεῖπε παρέχειν ἵππον (inſer. ἕκαστον) ἀνθ' ἑαυτοῦ καὶ ἄνδρα &c. Locis his *Plutarchi* monentibus, atque adeò re ipsâ poſtulante, παρέχοι τὸ ἱππικὸν, quæ hactenus in libris editis comparebant, in παρέχοιτο ἵππον mutavi. Idem mendum eodem modo tollendum ex Xenoph. *Hiſt. Gr.* l. 3. rectè cenſuit *Leuncl.*

3 Καὶ ἐποίησεν οὕτως &c.] MS. Harl. καὶ ἐποίησεν οὕτως ἕκαστον προθύμως ζῶντα πράττειν, ὥστε ἄν τις τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀποθανόμενον μαχόμενοι. Ἔταξε δὲ &c. Et his quidem ſimilia legimus apud Noſtrum, *Hiſt. Gr.* loco cit. — ἐποίησεν οὕτω ζῶντα ξυντόμως πράττειν, ὥσπερ ἄν τις τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀποθανόμενον προθύμως ζητοίη. *Philelphus* etiam, in loco hoc vertendo, MSti Harl. expreſſit additamentum. Confer *Plutarch.* locis citatis. De μανθάνειν vide ſis K. A. p. 413. n. 3.

4 Φρονηματίας] Sic MS. Harl. & edit. vet. & *Steph.* In *Leuncl.* aliiſque malè ſcribitur φρονηματίαν.

5 Ἀγασῶς] In lexicis deeſt. Voce cognatâ uſus eſt Noſter K. A. p. 100. de quâ vide notata in *Addendis.*

6 Κατεσκεύασο τὸ ἱππικὸν &c.] *Plutarch.* in Ageſil. p. 600. καὶ συνέβαινε τῷ Ἀγησιλάῳ ταχὺ πολλὰς καὶ πολεμικὰς ἔχειν ἱππεῖς &c. Adde ejuſd. Apophth. Lacon. p. 209.

[1] Επειδὴ δ' ἔαρ ὑπέφαινε, συνήγαγε πᾶν τὸ στράτευμα εἰς Εφεσον· ἀσκῆσαι δὲ καὶ αὐτὸ βουλόμενος, [2] ἆθλά τε προὔθηκε καὶ ταῖς ἱππικαῖς τάξεσιν, ὅπως κράτιστα ἂν ἱππεύοι, καὶ ταῖς ὁπλιτικαῖς, ὅπως ἂν [3] ἄριστα σωμάτων ἔχοι· καὶ πελτασταῖς δὲ καὶ τοξόταις ἆθλα προὔθηκεν, οἵτινες κράτιστοι τὰ προσήκοντα ἔργα φαίνοιντο. [4] Εκ τούτου δὲ πανταχοῦ ὁρᾶν τὰ μὲν γυμνάσια μεστὰ τῶν ἀνδρῶν γυμνα-

Posteaquam ver adpetiisset, copias omnes ad Ephesum coëgit; quas cùm etiam exercere vellet, præmia proposuit tum equestribus turmis, quæcunque peritissimè equitaverit, tum gravis armaturæ cohortibus, quæcunque corporibus forent optimè comparatis: peltastis quoque & sagittariis præmia proposuit, quicunque egregiè præstare viderentur *ea*, quæ ad *ipsorum* pertinerent officium. Secundùm hæc videre erat gymnasia plena viris sese exer-

1 Επειδὴ δ' ἔαρ &c.] Noster *Hist. Gr.* l. 3. Εκ δὲ τούτου, ἐπειδὴ ἔαρ ὑπέφαινε, ξυνήγαγε μὲν πᾶσαν τὸ στράτευμα εἰς Εφεσον· ἀσκῆσαι δ' αὐτὸ βουλόμενος, ἆθλα &c. In libris hactenus editis pessimè accipitur hic locus; quem sic repræsentare solent & distinguere — συνήγαγε πᾶν τὸ στράτευμα εἰς Εφεσον, ἀσκῆσαι καὶ αὐτὸ βουλόμενος· ἆθλά τε προὔθηκε &c. In MSto Harl. optimè scribitur — τὸ στράτευμα εἰς Εφεσον· ἀσκῆσαι ᾗ καὶ βουλόμενος &c. Receptam scripturam & distinctionem palàm etiam confirmant ea, quæ ex *Hist. Gr.* jam adduximus.

2 Αθλά τε προὔθηκε &c.] *Aristid.* p. 511. Καλὸν ἦ καὶ θριμαὶ τὸν λόγον ἐρχάζονται καὶ παραθέσεις τῇ ὁμοίᾳ· ὡς ἐν τῇ ἀναβάσει ἐπὶ τὸν Κύρον (est auctoris ἁμάρτημα μνημονικὸν, quippe voluit haud dubiè, ὡς ἐν λόγῳ εἰς Αγησίλαον) ἆθλα, φησὶ, προὔθηκε ταῖς ἱππικαῖς τάξεσιν, ὅπως κράτιστα ἱππεύοι. Καὶ αἱ προπαρασκευαὶ ἦ ἐ χηματοποιίαι παρὰ τοῖς ἀφελέσιν ἀφανεῖς εἶσιν. Διὰ ζῶντα πολλοῦ ἄξιοί εἰσιν οἱ ἀρχαῖοι· ὅρα γὰ πῶς χηματοποιεῖται, καὶ ταῖς ἱππικαῖς τάξεσιν, ὅπως κράτιστα ἱππεύοι· ἐ γὰρ ἦν ὅμοιον εἰπεῖν, τοῖς ἱππεῦσι· ταχὺ γὰ ἀγωνιεῖ ἐποίᾳ τ λόγον· ἀλλὰ ταῖς ἱππικαῖς τάξεσιν, ὅτις κράτιστα ἱππεύοι. Εχημαποιήται οὖν ἀπὸ τοῦ πλήθους εἰς ἓν, ᾗ ὥρηται· καὶ παράκειται τῇ ὁμοίᾳ· ταῖς ἱππικαῖς, ὅτις ἱππεύοι· καὶ ταῖς ὁπλιτικαῖς, ὅτις ἂν ἄριστα σωμάτων ἔχοι. Cæterùm, pro ὅτις MS. Harl. malè dat εἴ τις, utrobique. De numeri mutatione vide K. A. p. 96. n. 4. Adde *C. Nep.* in Agesil. c. 3.

3 Αριστα σωμάτων ἔχοι·] Sic loqui solent Græci elegantiores. *Thucyd.* l. 2. c. 90. ὡς εἶχε τάχους ἕκαστος, &c. *Æschin.* dial. 2. sect. 40. ὥσπερ αὐτὸς αὑτοῦ τότε φαίνεται βέλτιστα ἔχων, &c. *Herodian.* l. 4. c. 9. ὡς ἂν ἐπιλῴων ἑκαστὸν, ἴδῃ πῶς τε ἡλικίας ἔχοι καὶ μεγέθους σώματος, &c. *Ælian.* H. V. l. 12. c. 1. ἀρκούντως μεγέθους ἔχον, &c. Sic aliàs passim.

4 Εκ τούτου δὲ παρὼν &c.] *Aristid.* p. 519. Καὶ ὅσα ἦ ὀνόματα τόπων ᾗ χωρίων προσφορά ἐστιν οὐ ἀφελεῖ λόγῳ, τὰ χρὴ ἐπιλέγεσθαι· ἔτι ἦ τὰ ἥπτω ἔχοντα δυνάμιν ᾗ ἧττον προσημαίνοντα· οἷον· γυμνάσια· ὅταν ἦ δὴ ὁ παραπηθεὶς ἐπιλεγόμενος, γυμνάσια ἀνδρῶν γυμναζομένων· ἱππόδρομοι ἱππέων ἱππαζομένων· ταῦτα πάντα τ ἀφελείας. Noster *Hist. Gr.* loco cit. Εκ ἦ τούτου παρὼν ὁρᾶν τὰ μὲν γυμνάσια πάντα μεστὰ ἀνδρῶν τ γυμναζομένων, τ ἦ ἱππόδρομον τῶν ἱππαζομένων· τοὺς δ' ἀγωνιστὰς ᾗ τοὺς τοξότας μιλιτοῦντας.

ζομβύων, [1] τὸν δὲ ἱπποδρομον, ἱππέων [2] ἱππαζομβύων, τὰς δὲ ἀκοντισὰς καὶ τὰς τοξότας [3] ἐπὶ στοίχων ἰόντας. Ἀξίαν ἂν καὶ ὅλην τὴν πόλιν, ἐν ᾗ ἦν, θέας ἐποίησεν· [4] εἰ γὰρ ἀγορὰ μεστὴ ἦν παντοδαπῶν καὶ ὅπλων καὶ ἵππων ὠνίων· οἵ τε χαλκοτύποι καὶ οἱ τέκτονες, καὶ οἱ σιδηρεῖς καὶ σκυτεῖς [5] καὶ γραφεῖς, πάντες πολεμικὰ ὅπλα κατεσκεύαζον· ὥστε τὴν πόλιν [6] ὄντως ἂν ἡγήσω πολέμου ἐργαστήριον εἶναι.

Ἐπερρώσθη δ' [7] ἄν τις καὶ κεῖνα ἰδὼν, Ἀγησίλαον μὲν πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὶ τοὺς ἄλλους στρατιώτας [8] ἐσεφθυω-

centibus, hippodromum, equitibus equos agitantibus, jaculatores autem & ſagittarios ordinibus in verſum porrectis incedentes. Sed & totam urbem, in quâ erat, ſpectatu dignam effecit: nam forum omnis generis armis & equis venalibus plenum erat; & fabri ærarii & fabri lignarii, & fabri ferrarii & ſutores & pictores, arma bellica parabant omnes: adeò ut urbem reverà belli officinam eſſe putâſſes.

Porrò animo aliquis eſſe confirmato potuiſſet illa quoque intuitus, Ageſilaum *utique* primùm, deinde milites etiam cæteros

1 Τὸν ἱππόδρομον] Adi K. A. p. 85. n. 2.

2 Ἱππαζομβύων,] *Schol.* ad *Ariſtoph.* Νεφ. v. 15. Τὸ δὲ ἱππεύεσθαι οὐχ ἁπλῶς χρείαν τοῦ ἱππικοῦ ἔχειν, ἀλλὰ τὸ ἐπὶ ἵππου ὀχεῖσθαι, καὶ ἵππους ἱππάζεσθαι, &c. Hinc ſua hauſit *Suid.* Sed Noſter in libel. Περὶ Ἱππικῆς idem hoc verbum ſimiliter atque hoc loco adhibuit.

3 Ἐπὶ στοίχων ἰόντας.] MS. Harl. dat ἐπὶ στίχων ἰόντας. Participium hoc forſan natum ex illo μιλιτῶντας, quo uſus eſt Noſter in *Hiſt. Gr.* loco proximè citato. Vide indic. vocabul. milit. Κ. Π. adjectum.

4 Η τε γὰρ ἀγορὰ &c.] *Ariſtid.* p. 522. Καὶ τὸ μὴ ἀπίχειν τῆς ἐλάττω δυνάμεων ἐχόντων, καὶ ἥττον αἰσθημαινόντων, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀγορᾶν ἐκεῖν, καὶ τὸ εὖ ἀγορᾶς· καὶ κατ' εἶδος, σιδηρεῖς, σκυτεῖς, καὶ τὰ τοιαῦτα, τῆς ἀφιλείας. Cæterùm, in edit. quibuſdam pro παντοδαπῶν malè ſcribitur παντοδαπή.

5 Καὶ γραφεῖς,] MS. Harl. habet γναφεῖς. Libri editi, κναφεῖς. At rectè monuit *Leuncl.* reſcribendum γραφεῖς. Nam ut hîc conjunguntur σκυτεῖς & γραφεῖς, ità in *Hiſt. Gr.* ſcripſit Noſter σκυτοτόμοι & οἱ ζωγράφοι: quod poſtremum cum κναφεῖς nullam habet adfinitatem. Libet verba ipſa, prout in *Hiſt. Græcâ* leguntur, adducere. ἤ τε γὰρ ἀγορὰ ἦν μεστὴ παντοδαπῶν καὶ ἵππων καὶ ὅπλων ὠνίων· οἵ τε χαλκοτύποι, καὶ οἱ τέκτονες, καὶ οἱ χαλκεῖς, καὶ οἱ σκυτοτόμοι, καὶ οἱ ζωγράφοι, πάντες πολεμικὰ ὅπλα κατεσκεύαζον· ὥστε τὴν πόλιν ὄντως οἴεσθαι πολέμου ἐργαστήριον εἶναι. Adde *C. Nep.* Ageſil. c. 3.

6 Ὄντως ἂν ἡγήσω &c.] Sic rectè MS. Harl. Ab edit. malè abeſt ἂν, quod huic loco inſerendum monuit *Stephanus*. Porrò, locum hunc reſpicit *Athen.* l. 10. c. 5. παρεῖχε συμπόσιον πολέμου παρασκευὴν ἐπαγγελλόμενον, καὶ ὡς ἀληθῶς, κατὰ τὸ χαριέστατον Ξενοφῶντα, πολέμου ἐργαστήριον.

7 Αν τις κἀκεῖνα] MS. Harl. — ἂν κἀκεῖνο &c. ſine τις. Noſter *Hiſt. Gr.* l. 3. Ἐπῤῥώσθη δ' ἄν τις καὶ ταῦτα ἰδὼν, Ἀγησίλαον μὲν πρῶτα, ἔπειτα &c.

8 Ἐσεφθυωμβύως] Vide K. A. p. 289. n. 4.

μῆνες τε, ὅπου ἀπὸ τ̃ γυμνασίων ἴοιεν, καὶ [1] ἀναπλέντας τὰς στεφάνους τῇ Αρτέμιδι· ὅπου γὰρ ἄνδρες θεοὺς μὲν [2] σέβοιεν, πολεμικὰ δὲ ἀσκῶεν, πειθαρχίαν ἢ μελετῷεν, πῶς οὐκ εἰκὸς ἐνταῦθα πάντα μεστὰ ἐλπίδων ἀγαθῶν εἶ); Ηγούμῳ ἢ καὶ τὸ καταφρονεῖν τ̃ πολεμίων ῥώμῃ ἂν εἶναι [3] ἐμβαλεῖν πρὸς τὸ μάχεσθαι, [4] προεῖπε τοῖς κήρυξι τὰς ὑπὸ τ̃ λῃστῶν ἁλισκομένους βαρβάρους γυμνὰς πωλεῖν. Ορῶντες οὖν οἱ στρατιῶται λευκὰς μ̃, διὰ τὸ μηδέποτε ἐκδύεσθαι, [5] πόνας ἢ κ̀ ἀπόνους, διὰ τὸ ἀεὶ ἐπ' ὀχημάτων εἶ), ἐνόμισαν μηδὲν διοίσειν τ̃ πόλεμον ἢ εἰ γυναιξὶ δέοι μάχεσθαι. Προεῖπε ἢ καὶ τοῦτο τοῖς στρατιώταις, ὡς εὐθὺς ἡγήσοιτο [6] τ̃ σωφρονεστάτῳ [7] ὅτι τὰ κρά-

coronatos *esse*, cùm è gymnasiis exirent, & coronas Dianæ suspendere: nam ubi viri deos venerantur, & munera exercent bellica, & ad obedientiam præfectis præstandam meditantur, quî non consentaneum *est* ibi cuncta spe bonâ esse plena? Cùm item existimaret contemptum hostium robur quoddam *animi* ad pugnandum excitaturum, præconibus edixit ut captos à prædonibus barbaros venderent nudos. Itaque milites, cùm albos quidem eos cernerent, propterea quòd se nunquam *vestibus* exuerent, sed pingues nullísque laboribus exercitos, propterea quòd vehiculis semper uterentur, bellum *hoc* non aliud fore putârunt, atque si cum fœminis pugnandum esset. Prædixit hoc quoque militibus, *nimirum eos* se viâ maximè compendiariâ mox ductu-

1 Αναπλέξας τὰς στεφάνους &c.] Consule *Archæol. Gr.* l. 2. c. 4. Adde sis K.A. p. 62. n. 1. & p. 373. n. 8. & p. 375. n. 4.

2 Σέβοιεν] In *Hist. Gr.* legitur σέβοιντο, & pro πειθαρχίαν ibidem πειθαρχεῖν. Adi sis K.A. p. 208 & seq.

3 Εμβαλεῖν] In *Hist. Gr.* scribitur ἐμβάλλειν.

4 Προεῖπε τοῖς κήρυξι, &c.] *Plutarch.* T. 1. p. 600. Επεὶ δὲ, κελεύσαντες αὐτῷ, τὰς αἰχμαλώτους ἀποδύοντες ἐπίπρασκον οἱ λαφυροπῶλαι, κ̀ τ̃ μὲ ἐθῆτ@ ἦσαν ὠνηταὶ πολλοὶ, τῶν ἢ σωμάτων λευκῶν κ̀ ἁπαλῶν παντάπασι διὰ τὰς σκιατροφίας γυμνμῶν κατεγέλων, ὡς ἀχρήστων κ̀ μηδενὸς ἀξίων, ἐπιστὰς ὁ Αγησίλα@, Οὗτοι μὲν, εἶπεν, οἷς μάχεσθε· ζῶπυ ἢ ὑπὲρ ὧν μάχεσθε. Apud eundem eadem ferè legas, T. 2. p. 209.

5 Πόνας δὲ κ̀ &c.] Hos μαλακὰς κ̀ ἀπόνους fuisse scribit Noster *Hist. Gr.* l. 3.

6 Τῷ σωφρονεστάτῳ] Adi K. A. p. 614. n. 2.

7 Επὶ τὰ κρείττω] *Stil. μείζω.* quâ de ellipsi vide K. A. p. 258. n. 2.

πισα τ χώρας, ὅπως [1] αὐτόθεν ἔτω τὰ σώματα [2] καὶ τ γνώμλω παρασκευάζοιντο, ὡς ἀγωνιώμλοι.

[3] Ο μέντοι Τισσαφέρνης ταῦτα μ ἐνόμισε λέγειν αὐτὸν, πάλιν βελόμλον ἐξαπατῆσαι, εἰς Καρίαν δὲ νυῦ τῷ ὄντι ἐμβαλεῖν. Τό,τε δ πεζὸν, καθάπερ τὸ πρόσθεν, εἰς Καρίαν διεβίβασε, καὶ τὸ ἱππικὸν εἰς τὸ Μαιάνδρυ πεδίον κατέστησεν. Ο δὲ Αγησίλαος ὐκ ἐψεύσατο, ἀλλ', ὥσπερ προεῖπεν, [4] εὐθὺς εἰς τ Σαρδιανὸν τόπον ἐχώρησε· καὶ τρεῖς μ ἡμέρας [5] δι' ἐρη-

rum ad optimas regionis partes, ut jam indè ſic corpora ſua præpararent animúmque, quaſi pugnaturi.

Verùm Tiſſaphernes hæc eum *ideò* dicere putavit, quòd rurſus *ipſum* decipere vellet, *eúm*que adeò jam in Cariam impetum reverà facturum. Itaque peditatum, quemadmodum priùs *factum erat*, in Cariam traduxit, & equitatum in Mæandri planitie conſtituit. At Ageſilaus non mentitus eſt, ſed, ſicut prædixerat, Sardianum ſtatim in tractum profectus eſt: cúmque triduum

1 Αὐτόθεν ἔτω &c.] *Suid.* Αὐτόθεν, ἀντὶ τ αὐτοῦθεν — ἢ Αὐτόθεν, ἀντὶ τ οἴκοθεν — ἢ Αὐτόθεν, ἐκεῖθεν, ἢ ἀπὸ τ παρόντος χρόνου — ἀντὶ τ ἐκ τ παραχρῆμα. Cæterùm, pro αὐτόθεν οὕτω, in edit. *Ald. Flor. Steph.* aliíſque legitur αὐτόθεν αὐτῷ &c. At rectiùs, opinor, ſcribitur in *Hiſt. Gr.* ὅπως αὐτόθεν οὕτω τὰ σώματα *&c.* Atque adeò viſum eſt οὕτω hìc quoque reponere. MS. Harl. neque οὕτω neque αὐτῷ agnoſcit.

2 Καὶ τῷ γνώμῳ παρασκευάζοιντο,] Vide K. A. p. 470. n. 4.

3 Ο μέντοι Τισσαφέρνης &c.] *C. Nep.* Ageſil. c. 3. *vidit* (Ageſilaus) *ſi, quò eſſet iter facturus, palàm pronuntiâſſet, hoſtes non credituros, aliáſque regiones præſidiis occupaturos, nec dubitaturos aliud eſſe facturum, ac pronuntiâſſet. Itaque cùm ille Sardis iturum ſe dixiſſet, Tiſſaphernes eandem Cariam defendendam putavit. In quo* &c. Ejuſdem rei *Plutarchus* etiam meminit T. 1. p. 600 & ſeq. Καιρὸς δὲ ὢν τοῦτος αὖθις ἐμβαλεῖν (repone ἐμβάλλειν) εἰς τὴν πολεμίαν, προεῖπεν εἰς Λυδίαν ἀπάξειν, ὡς ἐπὶ ψευδάδελφον ἐπιὼν τὸν Τισσαφέρνην, ἀλλ' ἐκεῖνον ἑαυτὸν ἐξηπάτησε, λέγων τὴν πρόθεσιν ἀπάτην ἀπιστῶν τῷ Ἀγησιλάῳ. Καὶ νῦν οὖν αὐτὸν ἄψασθαι τῆς Καρίας νομίζων, οὐδὲν δυσίππου, &c. Adde *Polyæn.* l. 2. c. 1. ſect. 9. & *J. Frontin.* l. 1. c. 8. ſect. 12. & Xenoph. ipſius *Hiſt. Gr.* l. 3.

4 Εὐθὺς εἰς τὸν &c.] Sic ex Noſtri *Hiſt. Gr.* loco cit. & edit. *Steph.* reſcribendum videtur: ibi enim leguntur hæc: ἀλλ' ὥσπερ προεῖπεν, εὐθὺς εἰς τὸν Σαρδιανὸν τόπον ἐπέβαλε· καὶ τρεῖς *&c.* In *Ald. Flor.* & *Leuncl.* legitur — εὐθὺς τ Σαρδιανὸν τόπον &c. *Leuncl.* etiam præpoſitionem omitti non poſſe cenſuit, eámque adeò periiſſe propter ſimilitudinem cum ultimâ ſyllabâ dictionis εὐθὺς præcedentis. Vide *Diodor. Sic.* l. 14. p. 298. & auctores notâ proximè præcedente citatos.

5 Δι' ἐρημίας &c.] Similis eſt nominis iſtius uſus *Thucyd.* l. 6. c. 102. ὡς ἔγνω ἀδυνάτους αὐτοὺς ἐσπλῶσαι, ἐρημίᾳ ἀνδρῶν &c. & l. 8. c. 71. Διὰ τὴν κατ' αὐτὸ ἐρημίαν, *&c.*

μίας πολεμίων πορευόμενος, πολλὰ τὰ ἐπιτήδεια τῇ στρατιᾷ [1] παρεῖχε· τῇ δὲ τετάρτῃ ἡμέρᾳ ἦκον οἱ τῶν πολεμίων ἱππῆς. Καὶ τῷ μὲν ἄρχοντι τῶν σκευοφόρων [2] εἶπεν ὁ ἡγεμὼν, διαβαίνειν [3] τὸν Πακτωλὸν ποταμὸν στρατοπεδεύεσθαι· αὐτοὶ δὲ καταδόντες σὺν [4] τῶν Ἑλλήνων ἀκολούθοις ἐπαρμένοις καθ' ἁρπαγὴν, πολλοὺς αὐτῶν ἀπέκτειναν. Αἰσθόμενος δὲ ὁ Ἀγησίλαος, βοηθεῖν ἐκέλευσε σὺν ἱππέας. Οἱ δ' αὖ Πέρσαι ὡς εἶδον [5] τὴν βοήθειαν, ἠθροίσθησαν καὶ [6] ἀνθυπαρετάξαντο παμπληθέσι τοῖς ἱππέων τάξεσιν. Ἐνθα δὴ ὁ Ἀγησίλαος, γιγνώσκων ὅτι τοῖς μὲν πολεμίοις οὔπω παρείη τὸ πεζὸν, αὐτῷ δὲ σὺν τοῖς ἀπεῖη τῶν παρεσκευασμένων, [7] καιρὸν ἡγήσατο μάχην

per loca in quibus nulli erant hoſtes progrederetur, commeatum multum exercitui ſuppeditabat: die quarto venerunt hoſtium equites. Atque dux *eorum* impedimentorum præfecto præcepit, ut Pactolo amne trajecto caſtra metaretur: ipſi verò Græcorum adſectatores ad prædam rapiendam diſperſos conſpicati, ex eis multos interfecerunt. *Id* cùm animadvertiſſet Ageſilaus, equites *ſuis* opem ferre juſſit. Perſæ contrà ubi auxilia viderunt, *in unum* confluxerunt *locum* & univerſas equitum turmas *iis* inſtructas oppoſuerunt. Ibi tum Ageſilaus, cùm intelligeret peditatum hoſtibus necdum adeſſe, ſibi verò nihil eorum quæ *ad bellum* parata erant deeſſe, opportunum pugnæ, ſi poſſet, conſe-

1 Παρεῖχε·] Pro quo in *Hiſt. Gr.* loco citato legitur εἶχε: nec malè; cùm ἔχω Schol. *Thucyd.* ſæpè exponat παρέχω. Vide eum ad l. 2. c. 61. l. 3. c. 56. & l. 5. c. 9.

2 Εἶπεν] Adi K. Π. p. 162. n. 1.

3 Τὸν Πακτωλὸν ποταμὸν] Sic MS. Harl. edit. *Ald Flor.* & *Steph.* A *Leuncl.* malè abeſt vox ποταμὸν, quæ & in *Hiſt. Gr.* loco citato reperitur.

4 Τῶν Ἑλλήνων ἀκολούθους ἐπαρμένους] *Ariſtid.* p. 519. Τὸ δὲ καὶ τοῖς ὀνόμασι, τοῖς ἐπὶ ἑτέρων πραγμάτων κειμένοις, καὶ μεταφορὰν χρῆσθαι, τῶν ἀφιλῶν ἐστι — οἷον, τοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀκολούθους· τοὺς γὰρ πλουσίους τῶν Ἑλλήνων σὺν ὤκησαν ἀκολούθους ὀνομάσαι. Porrò, pro ἐπαρμένους, quod hactenus in libris editis comparuit, ex Xenoph. *Hiſt. Gr.* reſcripſi ἐπηρμένους, adſentientibus *Stephano* & *Leuncl.*

5 Τὴν βοήθειαν] Pro τὰς βοηθὰς, ut ἀπὸ τῆς ξυμμαχίας dicitur *Thucyd.* l. 1. c. 119. pro ἀπὸ τῶν ξυμμάχων, ex mente *Schol.* Vide ſis ſuprà p. 14. n. 7.

6 Ἀνθυπαρετάξαντο παμπληθέσι] Intellige σὺν & reſpice ſuprà p. 2. n. 1.

7 Καιρὸν ἡγήσατο &c.] Sic libri, quos vidi, omnes; at in *Hiſt. Gr.* reperitur καλὸν ἡγήσατο

σωάψαι, εἰ δυνάιτο. [1] Σφαγιασάμενος οὖν, τὴν μὲν φάλαγγα εὐθὺς ἦγεν ἐπὶ τοὺς [2] ἀντιτεταγμένους ἱππέας, [3] ἐκ δὲ τῆς ὁπλιτικῆς ἐκέλευσε τοὺς δέκα ἀφ' ἥβης θεῖν ὁμόσε [4] αὐτοῖς, τοῖς δὲ πελτασταῖς [5] εἶπε δρόμῳ [6] ὑφηγεῖσθαι. Παρήγγειλε δὲ καὶ τοῖς ἱππεῦσιν [7] ἐμβάλλειν, ὡς αὐτός τε ἂν παντὸς τοῦ στρατεύματος ἑπομένου.

Τοὺς μὲν δὴ ἱππέας ἐδέξαντο ⓐ ἀγαθοὶ τῶν Περσῶν·

rendæ tempus duxit. Itaque cæsis victimis, rectà phalangem in equites adversùs instructos ducebat, jussítque eos ex gravis armaturæ militibus, qui ante *annos* decem pubertatem excesserant, secum unà currere, atque peltastis præcepit ut cursu præcederent: equitibus etiam denuntiavit ut impetum facerent, séque *adeò* totúmque exercitum sequuturum *pollicitus*.

Et equitum quidem *impetum* exceperunt ex Persis *quotquot*

σατο &c. Sed huic receptam hoc loco scripturam anteferendam existimavit *Leuncl.* cui non invitus accedo. *Plutarch.* in Agesil. p. 601. Ἐννοήσας οὖν ὁ Ἀγησίλαος ὅτι τοῖς πολεμίοις οὔπω πάρεισι τὸ πλέον, αὐτῷ ἦ τῆς δυνάμεως οὐδὲν ἄπιστον, ἔασθαι διαγωνίσασθαι· καὶ &c.

1 Σφαγιασάμενος ἦν] Noster Λακεδαιμ. Πολιτ. haud ità longè à fine, Ἐπαναλήψομαι ἦ ὡς ἐξορμᾶτο σὺν στρατιᾷ ὁ βασιλεύς. Θύσας μὲν γὰρ πρῶτον οἴκοι &c.

2 Ἀντιπεταγμένους] Pro quo Noster *Hist. Gr.* loco sæpè cit. exhibet παρατεταγμένους.

3 Ἐκ δὲ τῶν ὁπλιτῶν &c.] Ibid. legimus ἐκ δὲ τῶν ἱππέων ἐκέλευσε τοὺς δέκα &c. Cæterùm, pro τοὺς δέκα ἀφ' ἥβης legitur in MSto Harl. edit. *Ald. Flor. Steph. Leuncl.* ἵνας ἀφ' ἥβης &c. minùs, opinor, peritè. Videmus in *Hist. Gr.* Nostrum scripsisse, libris omnibus consentientibus, τοὺς δέκα ἀφ' &c. eámque adeò scripturam sanam esse docet locus alius ejusd. *Hist.* l. 6. ferè med. Ἐκ δὲ τούτου φρουρὸν μὲν ἔφασαν οἱ Ἔφοροι τῶν ξυμπολεμίων μόραν μίαν τῶν πενταρχούντων ἀφ' ἥβης. Servârunt autem (verba sunt *Stephani*, in v. Ἥβη) Lacedæmonii præsertim hunc morem numerandi annos ἀφ' ἥβης, in re militari: & primus quidem delectus habebatur eorum, qui erant δέκα ἀφ' ἥβης: secundus eorum, qui πεντεκαίδεκα: at tertius, qui τριάκοντα: quartus, qui πέντε καὶ τριάκοντα: quintus & postremus (nec nisi rebus in summum discrimen adductis) eorum, qui πενταρχούντων. Locutio est certè elliptica, breviloquentiæ Laconicæ satìs consentanea, atque hoc forsan modo supplenda, τοὺς δέκα ἔτη ἀφ' ἥβης μεγίστας vel' διατελέσαντας.

4 Αὐτοῖς] In *Hist. Gr.* legitur — θεῖν ὁμόσε αὐτοῖς.

5 Εἶπε] Adi p. præced. n. 2.

6 Ὑφηγεῖσθαι·] Quod interpretes pessimè reddiderunt *subsequi*: cùm reverà sonet *præire*, *præcedere*. Sensum hunc isti verbo tribuendum esse, etiam, quæ mox sequuntur, ista satìs declarant, ὡς αὐτός τε καὶ παντὸς τοῦ στρατεύματος ἑπομένου. Vide K. A. p. 263. n. 5. & p. 495. n. 5. & suprà p. 12. lin. 6.

7 Ἐμβάλλειν,] Sic rectè in *Hist. Gr.* scribitur. Edit. *Ald. Flor. Steph.* aliæque hìc loci exhibent ἐμβαλεῖν. Vide K. A. p. 259. n. 3.

ἐπειδὴ δὲ [1] ἅμα πάντα τὰ δειναὶ πρῶτον ἐπ' αὐτὰς, ἐνέκλιναν, καὶ οἱ μὲν αὐτῶν εὐθὺς [2] ἐν τῷ ποταμῷ ἔπεσον, οἱ δ' ἄλλοι ἔφευγον· [3] οἱ δὲ Ἕλληνες ἐπόμενοι αἱροῦσι καὶ τὸ στρατόπεδον αὐτῶν. Καὶ οἱ μὲν πελτασταὶ, ὥσπερ εἰκὸς, [4] ἐφ' ἁρπαγὴν ἐτρέποντο· ὁ δὲ Ἀγησίλαος ἔχων κύκλῳ πάντα καὶ φίλια καὶ πολέμια, περιεστρατοπεδεύσατο. Ὡς δ' ἤκουσε θόρυβον πολεμίους ταράττεσθαι, καὶ τὸ αὐτοῦ ἀλλήλοις τε γεγυμνῶσθαι, [5] εὐθὺς ἦγεν ἐπὶ Σάρδεις· καὶ ἅμα μὲν [6] ἔκαιε καὶ ἐπόρθει τὰ περὶ τὸ ἄστυ, ἅμα δὲ [7] καὶ κηρύγματι ἐδήλου, θεὸν μὲν ἐλευθερίας δεομένοις ὡς περὶ σύμμαχον αὐτὸν πρεῖναι· [8] εἰ δέ τινες

erant fortes: at ubi ſimul omnia terribilia in eos invadebant, *ſe* inclinârunt, eorúmque nonnulli in flumen deciderunt, alii in fugam ſe converterunt: *quos* inſequuti Græci etiam caſtra eorum capiunt. Ac peltaſtæ quidem, utì fit, ad prædam ſe convertebant: Ageſilaus autem undique omnia tenens tum amica tum hoſtilia, caſtris *ea* circumdedit. Cúmque perturbari hoſtes audiîſſet, propterea quòd alii alios de eo quod acciderat accuſarent, confeſtim Sardes *exercitum* duxit: atque ibi ſimul quæ circùm urbem *erant* exurebat & vaſtabat, ſimul etiam edicto *præconis voce promulgato* declarabat, ad ſe eos, qui libertatem deſiderarent, tanquam auxiliatorem accedere *debere*: quòd ſi qui

1 Ἅμα πάντα τὰ δειναὶ &c.] In MSto Harl. & *Hiſt. Gr.* ſic legitur. In edit. *Ald. Flor. Steph.* ἄμα πάντα δειναὶ &c. in *Leuncl.* ἄμα δειναὶ &c. Cæterùm, de voce ultimâ vide K. A. p. 209. n. 3.

2 Ἐν τῷ ποταμῷ ἔπεσον,] Adi K. A. p. 335. n. 7.

3 Οἱ δὲ Ἕλληνες &c.] *Plutarch.* T. 1. p. 601. Γενομένης δὲ πρόπης τῶν βαρβάρων, ἐπακολουθήσαντες οἱ Ἕλληνες ἑλαβον τὸ στρατόπεδον, καὶ πολλὰς &c.

4 Ἐφ' ἁρπαγὴν &c.] Sic MS. Harl. & edit. omnes. At in *Hiſt. Gr.* ſcribitur ἐς ἁρπαγὴν ἐτράποντο· ὁ δὲ Ἀγησίλαος κύκλῳ πάντα καὶ φίλια &c. participio ἔχων omiſſo.

5 Εὐθὺς ἦγεν ἐπὶ &c.] *Diodor. Sic.* l. 14. p. 298. Ἐπελθὼν δὲ τὴν χώραν μέχρι Σάρδεων, ἔφθειρε τούς τε κήπους καὶ τὸν παράδεισον τῆς Τισσαφέρνους, φυτοῖς καὶ &c. De verbo ἦγεν vide K. A. p. 345. n. 1.

6 Ἔκαιε καὶ &c.] Conſule *Ariſtid.* p. 524.

7 Καὶ κηρύγματι &c.] Sic rectè MS. Harl. In *Ald. Flor. Steph. Leuncl.* edit. perperam ſcribitur καὶ κήρυγμα τι &c.

8 Εἰ δέ τινες τὴν &c.] Locum hunc ſic diſtinguit & vertit *Leuncl.* εἰ δέ τινες τὴν Ἀσίαν ἑαυτῶν ποιοῦνται, θεὸς τὸ ἐλευθερῶν τοὺς Ἀχαιομένους, σὺν ὅπλοις παρεῖναι. *Sin aliqui Aſiam ſibi vindicarent, ad liberandum eos, de quibus diſceptaretur, armati adeſſent.* Mihi contrà, iſta omnia, θεὸς τὸ ἐλευθερῶν τοὺς Ἀχαιομένους ἐν &c.

ad

τ̃ Ασίαν ἑαυτῷ ποιουμένου, ὡς ἐπὶ τὸ ἐλευθερῶσαι τὰς Δαρειναμένους ἐν ὅπλοις παρεῖναι. Ἐπεὶ μέντοι οὐδεὶς [1] ἀντεξήει, ἀδεῶς δὴ τὸ λοιπὸν τότε ἐστρατεύετο, τοὺς μὲν πρόσθεν [2] προσκυνεῖν Ἕλληνας ἀναγκαζομένους ὁρῶν ὑβριμένους ὑφ' ὧν ἐτιμῶντο· [3] τοὺς δ' ἀξιουμένους καὶ τὰς τῶν θεῶν τιμὰς καρπώσασθαι, τούτους ποιήσας μηδ' ἀντιβλέπειν τοῖς Ἕλλησι δυνάσθαι· καὶ τῷ μὲν τῶν φίλων χώραν ἀδήωτον παρέχων, τῷ δὲ τῶν πολεμίων οὕτω καρπούμενος, ὥστε ἐν δυοῖν ἐτοῖν πλέον τ̃ ἑκατὸν ταλάντων τῷ θεῷ ἐν Δελφοῖς [4] δεκάτην ἀποδοῦναι.

[5] Ὁ μέντοι Περσῶν βασιλεὺς, νομίσας Τισσαφέρνην αἴτιον τ̃ εἰ)

Asiam *esse* suam existiment, ad liberandum *eam*, qui *cum illis* decernerent armatos adesse *dixit*. Cùm verò nemo adversùs *eum* prodiret, absque metu sanè deinceps exercitum ducebat, cùm Græcos quidem, qui priùs venerari *Persas* cogerentur, *ab iis ipsis* honore adfici, à quibus contumeliosè tractati fuerant, videret; cùm effeciſſet ut ii, qui deorum etiam honoribus frui voluissent, nè quidem intueri Græcos possent; cúmque amicorum quidem agrum à vastatione tutum præstaret, ex hostium verò *agro* fructus *tantos* perciperet, ut intrà biennium decimam deo apud Delphos centum talentis ampliorem consecraret.

Verùm rex Persarum, arbitratus Tissaphernis culpâ factum,

ad Agesilaum ejúsque copias referri debere videntur. Cum ἐλευθερῶσαι autem intelligas velim τῷ Ασίαν, cum τὰς Δαρειναμένους intelligas μάχῃ. In MSto Harl. legitur ὡς τῷ ἐλευθερώσαι &c. In edit. *Ald.* & *Flor.* ὡς τῷ ἐλευθερῶσαι τὰς &c.

1 Ἀντεξήει.] In lexicis non comparet.

2 Προσκυνεῖν.] Vide sis K. A. p. 64. n. 3.

3 Τὰς δ' ἀξιουμένους — τούτους.] Adi K. A. p. 205. n. 3.

4 Δεκάτην ἀποδοῦναι.] Consule K. A. p. 373. n. 5. Similiter Noster *Hist. Gr.* l. 4. ferè med. ᾧ Ἀγησίλαος μὲν εἰς Δελφοὺς ἀφικόμενος δεκάτην — τῷ θεῷ ἀπέθυσεν. *Diodor. Sic.* l. 11. p. 47. eodem sensu adhibuit δεκάτην ἀνέθηκε.

5 Ὁ μέντοι Περσῶν &c.] *Aristid.* p. 529. Ἐὰν δὲ τῇ συγκεκλικὼς ἀφαιρῇς τὸ μεγέθους, ἐπιμέλεια μᾶλλον γίνεται· οὕτω τῷ Ἀγησιλάῳ· Ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς, νομίσας ἁπάντων τούτων Τισσαφέρνην αἴτιον εἶναι, τῷ κακῶς φέρειν τὰ αὑτοῦ, Τιθραύστην καταπέμψας, ἀποκόπτει αὐτοῦ τὴν κεφαλήν· καὶ τοῦτο μὲν τῆς ἀφιλείας, τὸ ἀποκόπτειν αὐτοῦ τὴν κεφαλήν· τὸ δὲ νομίσας, ἀλήθειάν τινα ἴσχειν τῶν ὑποκειμένων πραγμάτων· ἐκ γὰρ εἶπεν· ἐπειδὴ κακῶς μὲν ἔχει τὰ βαρβάρων πράγματα· ἡσυχίας δὲ ὁ θορυβος καὶ ταραχή· μάχας δὲ ἡσταύτας ἥττηντο, τὴν πλουσιωτάτην κατακλειόμενοι ἐπολιορκοῦντο· οὐδὲν ἡσύχαζε· αὐτὸ δὲ μόνον ἐξήνυκε· νομίσας· καὶ ἐχθρὸν ἅμα μὲν παροξυνθεὶς τοῖς συμβεβηκόσιν, ἅμα δὲ ἡγεμόνα· ἀλλὰ νομίσας· τῇ ἡ σύγκλεισις· μὴ δὲ

τοῦτο

τὸ κακῶς φέρεσθαι τὰ ἑαυτοῦ, Τιθραύστῃ [1] καταπέμψας, ἀπέτεμεν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ. Μετὰ δὲ τοῦτο τὰ τῶν βαρβάρων ἔτι ἀθυμότερα ἐγίνετο, τὰ δὲ Ἀγησιλάου πολὺ ἐῤῥωμενέστερα· ἀπὸ πάντων γὰρ τῶν ἐθνῶν [2] ἐπρεσβεύοντο πρὸς φιλίας, [3] πολλοὶ δὲ καὶ ἀφίσαντο πρὸς αὐτὸν, ὀρεγόμενοι τῆς ἐλευθερίας· ὥστε οὐκέτι Ἑλλήνων μόνον, ἀλλὰ καὶ βαρβάρων πολλῶν ἡγεμὼν ἦν Ἀγησίλαος.

Ἄξιον μεμνῆσθαι καὶ ἐντεῦθεν [4] ὑπερβαλλόντως ἀγαθοῦ αὐτοῦ, [5] ὅστις ἄρχων μὲν πολλῶν ἐν τῇ ἠπείρῳ πόλεων, ἄρχων δὲ καὶ νήσων, ([6] ἐπεὶ καὶ τὸ ναυτικὸν προσῆψεν αὐτῷ

quòd res ſuæ malè procederent, miſſo Tithrauſte, caput ei præcîdit. Secundùm hoc res barbarorum magìs etiam deperatæ fiebant, Ageſilai multò firmiores: nam ab omnibus nationibus legati de amicitiâ ineundâ miſſi erant, multi etiam ad eum deficiebant, libertatis cupidi; adeò ut non jam Græcorum tantùm, ſed multorum etiam barbarorum dux eſſet Ageſilaus.

Æquum verò *eſt* hinc etiam eum eximiè admirari, qui cùm permultarum in continente civitatum imperium obtineret, inſulis item imperaret, (nam ei copias quoque navales adtribuerat

τοῦτο τὰ μὲν τῶν βαρβάρων ἀθυμότερα ἐγίνετο· καὶ οὐκ εἶπεν, ὡς ἀθυμίᾳ δεινῇ· ἀλλ' ἀθυμότερα. Καὶ τὸ μετριῶς ἂν εἰπεῖν τὰ τῶν βαρβάρων, καὶ οὐχ οἱ βάρβαροι.

1 Καταπέμψας, ἀπέτεμεν &c.] Vide K. A. p. 30. n. 4. & p. 103. n. 1. Adde *Hiſt. Gr.* loc. cit. *Diodor. Sic.* l. 14. p. 299. & *Plutarch.* in Ageſil. p. 601.

2 Ἐπρεσβεύοντο] *Thom. Magiſt.* Πρεσβεύοντες, οἱ τὰς πρέσβεις χειροτονοῦντες καὶ πέμποντες — Πρεσβεύουσι δὲ καὶ πρεσβεύονται, οἱ πεμπόμενοι εἰς πρεσβείαν. *Suid.* Πρεσβεύειδε, πρέσβεις πέμπετε. Hanc vim obtinet verbum illud *Thucyd.* l. 1. p. 126. Ἐν τούτῳ δὲ ἐπρεσβεύοντο τῷ χρόνῳ πρὸς &c. i. e. *Interea verò legatos — miſerunt* &c. Adde *Phavor.* in v.

3 Πολλοὶ δὲ καὶ &c.] *Ariſtid.* p. 522. Πολλάκις δὲ ὅτων μείζων ἦ Ἀφορμὰ, ἓξ ὅτων ἐπιπλέκεις· ἤδη μέντοι τινὲς εἰσὶν, οἳ καὶ ἀφίσαντο· καὶ ποτὲ μὲν αὐτὸ μόνον φιλὸν εἶπες, ποτὲ δὲ τὴν αἰτίαν παρέθηκας· ὀρεχθέντες τῆς ἐλευθερίας.

4 Ὑπερβαλλόντως] In *Steph.* Theſ. deeſt: in *Conſtant.* reperitur ſine auctore.

5 Ὅστις ἄρχων μὲν &c.] *Ariſtid.* p. 522. τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ δεικτικῶν τι ἐξεταστικὸν παραλαμβάνειν, τῆς ἀφελείας· οἷον δεικτικὸν ἐφιέμενον ἔχον· οἱανεῖνος γὰρ ἄρχων μὲν πολλῶν ἐν τῇ ἠπείρῳ πόλεων, ἄρχων δὲ καὶ νήσων. Idem p. 529. καὶ τοῦτο τῆς ἀφελείας· οἷον· ὅστις ἄρχων μὲν &c. ut hoc in loco Xenoph. leguntur.

6 Ἐπεὶ] *Leuncl.* vertit *poſteaquam*: minùs rectè. Tu vide ſis K. A. p. 196. n. 4. De τὸ ναυτικὸν vide K. A. p. 497. n. 6.

ἡ πόλις) αὐξομένους καὶ εὐκλείᾳ καὶ δυνάμει, [1] παρὸν δ' αὐτῷ [2] πολλοῖς καὶ ἀγαθοῖς [3] χρῆσθαι ὅτι ἐβούλετο, πρὸς δὲ τούτοις, [4] τὸ μέγιστον, [5] ὀπνοῶν καὶ ἐλπίζων καταλύσειν τὴν ὑπὸ τῶν Ελλάδα [6] στρατώσασαν πρότερον ἀρχήν, ὅμως ὑπ' οὐδενὸς τούτων ἐκρατήθη· [7] ἀλλ', ἐπειδὴ ἦλθεν αὐτῷ ἀπὸ τῶν οἴκοι [8] τελῶν βοηθεῖν τῇ πατρίδι, ἐπείθετο τῇ πόλει, οὐδὲν διαφερόντως

civitas) cùm & famæ celebritate & potentiâ creviſſet, nactúſque eſſet poteſtatem multis pro arbitrio commodis utendi, ac præterea, quod maximum *erat*, animo meditaretur ſperarétque futurum ut imperium everteret *illud*, quod priùs Græciæ bellum intulerat, nihilominùs harum rerum nullâ victus eſt; ſed ubi ab iis, qui domi magiſtratus obtinebant, *nuntius* ei veniſſet, ut patriæ opem ferret, parebat civitati, non aliter atque ſi *tunc* fortè

1 Παρὸν] Adi K. A. p. 404. n. 2.

2 Πολλοῖς καὶ ἀγαθοῖς] In quodam libro καὶ perperam omittitur. Vide K. A. p. 526. n. 3.

3 Χρῆσθαι ὅτι &c.] Vide K. A. p. 344. n. 2.

4 Τὸ μέγιστον] Vide K. A. p. 415. n. 1.

5 Ἐπινοῶν & ἐλπίζων &c.] *C. Nep.* in Ageſil. c. 4. *Hic cùm jam animo meditaretur proficiſci in Perſas, & ipſum regem adoriri, nuntius ei domo venit* &c. ibi legenda. Adde *Plutarch.* p. 603.

6 Στρατώσασαν] MS. Harl. στρατώσασαν.

7 Ἀλλ', ἐπειδὴ ἦλθε &c.] Sic MS. Harl. & edit. *Ald. Flor. Steph. Leuncl.* "At nemo non "videt (inquit *Leuncl.*) in his aliquid abeſſe. "Etenim præter illud ἦλθε, aliud haud du- "biè ponendum erat, nimirum ἄγγελος, vel "aliquid aliud tale. Ego paucis aio, ſic à "Xenophonte ſcriptum fuiſſe, ἐπειδὴ ἦλθεν "αὐτῷ ἀπὸ τῶν οἴκοι τελῶν ὁ ἐπιστέλλων βοηθεῖν τῇ "πατρίδι. Quippe fuit omiſſum illud ὁ ἐπι- "στέλλων, propter ſimilitudinem cum voca- "bulis præcedentibus οἴκοι τελῶν. Quaſi "manu me duxit ad inveniendam hanc "emendationem, id quod Noſtri *Hiſt. Gr.* "l. 4. legitur in harum ipſarum rerum nar- "ratione, verbis his, ὅπου ἡ πόλις ἐπιστέλλοι αὐ- "τῷ βοηθεῖν ὡς τάχιστα τῇ πατρίδι: quibus in- "eſſe pleraque videmus hìc etiam poſita. "Peccatum ſimiliter *Hiſt. Gr.* l. 3." Hactenus *Leuncl.* Mihi contra librorum omnium fidem nihil mutandum videtur; cùm ellipticæ locutiones, huic haud ità diſſimiles, apud Xenophontem ſæpè reperiantur. K. A. pag. 100. — ἰδίοις οἴοις ἐπιτυχοι· τούτῳ οὖν σοι ἔπεμψε, &c. ubi vide n. 3. & p. 295. ὅπου ἔτυχε ἄρχοντες ἔστιτο, &c. ubi vide n. 4. In re etiam ſimili Xenoph. *Hiſt. Gr.* l. 3. ἤρχετο ἀπὸ τῶν οἴκοι τελῶν, ἄρχειν καὶ &c. ubi ὁ ἐπιστέλλων ante ἄρχειν reponendum contendit etiam *Leuncl.* Locum utrumque ſic ſatìs, opinor, commodè ſupplere licet — ἐπειδὴ ἦλθεν αὐτῷ ἀπὸ τῶν οἴκοι τελῶν σκυτάλη, ἡ κελεύουσα βοηθεῖν &c. — & ἤρχετο ἀπὸ τῶν οἴκοι τελῶν σκυτάλη &c. *Plutarch.* in Ageſil. p. 604. ὃς, (*ſcil.* Ageſilaus) ἅμα τῷ τῶν σκυτάλων ἐλθεῖν, εὐτυχίαν &c. Niſi malis utrobique intelligere τὶς ἐπιστέλλων, utì ferè *Hiſt. Gr.* l. 4. haud ità longè ab init. plenè ſcribitur — εὐθὺ ἦν ἐπὶ τὸν Ἀγησίλαον πέμπουσιν Ἐπικυδίδαν. Ὁ δ' ἐπεὶ ἀφίκετο, τά τε ἄλλα διηγεῖτο ὡς ἔχοι, καὶ ὅτι ἡ πόλις ἐπιστέλλοι αὐτῷ βοηθεῖν ὡς τάχιστα τῇ πατρίδι.

8 Τελῶν] *Thom. Magiſt.* Τέλη πληθυντικῶς, καὶ οἱ τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τῶν ἄλλων ἄρχαί. Conſule K. A. p. 172. n. 5. & quæ ad *Thucyd.* l. 1. c. 58. n. 97. ſcripſit Clariſſ. *Duker.*

ἢ εἰ [1] ἐν τῷ ἐφορείῳ ἔτυχεν ἐρημος μόνος [2] παρὰ τοὺς πέντε· [3] μάλα ἔνδηλον ποιῶν ὡς ὅτε ἂν πᾶσαν τὴν γῆν δέξαιτο ἀντὶ πατρίδος, ὅτε τοὺς ὁπλίτας ἀντὶ τῶν ἀρχαίων φίλων, ὅτε αἰσχρὰ καὶ ἀκίνδυνα κέρδη μᾶλλον ἢ μετὰ κινδύνων τὰ καλὰ καὶ δίκαια.

Ὅσον γε μὴν χρόνον [4] ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ἔμεινε, πῶς οὐκ αἰξιεπάινου βασιλέως καὶ τοῦτ' ἔργον ἐπεδείξατο, ὅστις θαλαττῶν πάσας [5] πόλεις, ἐφ' ἃς [6] ἄρχων ἐξέπλευσε, στασιαζούσας, παῦσαι τὸ τὰς πολιτείας κινηθῆναι, [7] ἐπεὶ οἱ Ἀθηναῖοι τῆς ἀρχῆς ἔληξαν, ἐποίησεν ὥστ' ἄνευ φυγῆς καὶ θανάτων, ἕως αὐτὸς παρῇν, ὁμονόως πολιτευομένας καὶ εὐδαίμονας τὰς πόλεις παρασκευάσαι;

solus in Ephororum curiâ propter quinque *viros* conſtitiſſet; *eâ re* apertiſſimè declarans ſe neque terram univerſam patriæ, neque *poſteriùs* adquiſitos amicis veteribus, nec turpia lucra nullóque cum periculo conjuncta honeſtis ac juſtis, quæ periculum habeant, anteferre.

Quamdiu verò in imperio manſit, quî non etiam hoc regis laude digni facinus edidit, qui, cùm civitates omnes, ad quas cum imperio *domo* enavigaverat, inteſtinis ſeditionibus laborantes accepiſſet, propterea quòd rerum publicarum ſtatus mutati eſſent, poſteaquam Athenienſium imperio finis impoſitus fuerat, perfecerit ut abſque exilio & cædibus, quamdiu ipſe aderat, concorditer perpetuò adminiſtrarentur & felices eſſent civitates?

1 Ἐν τῷ ἐφορείῳ] Sic rectè edit. *Steph.* Eandem vocem reponendam cenſuit etiam *Leunci.* & in ſuo exemplari reperiſſe videtur *Philelphus*: quippe vertit *in Ephorio*. In MSto Harl. malè legitur ἐν τῷ φωρείῳ· in edit. *Ald. Flor.* aliiſque ἐν τῷ φορεῖ. Voce receptâ uſus eſt & *Plutarch.* Apophth. Lacon. p. 232. extremâ. Vide *Crag.* de rep. Laced. l. 2. c. 4. n. 4. Adde *Meurſ.* Miſcell. Lacon. l. 2. c. 4.

2 Παρὰ τοὺς πέντε·] *Scil.* Ephoros. *Scholiaſt.* in *Thucyd.* l. 1. c. 86. Ἰστέον ὅτι ἦσάν τινες παρὰ Λακεδαιμονίοις ἄρχοντες, τὸν ἀριθμὸν πέντε, οὓς Ἐφόρους ἐκάλουν, διὰ τὸ ἐφορᾶν τὰ τῆς πόλεως πράγματα. Sic ferè *Suidas* in v. ut videre eſt K. A. p. 172. n. 4.

3 Μάλα ἔνδηλον &c.] Sic ferè Epaminondas apud *C. Nep.* c. 4. *Namque orbis terrarum divitias accipere nolo, pro patriæ caritate.* Lege ſis etiam quæ ſcripſit idem de Ageſilao c. 4. Adde Xenoph. *Hiſt. Gr.* l. 4. haud longè ab initio.

4 Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς] MS. Harl. ἐπὶ τῇ ἀρχῇ.

5 Πόλεις — τὰς πόλεις] Vide K. A. p. 28. n. 3. & p. 105. n. 3.

6 Ἄρχων] MS. Harl. ἄρξων.

7 Ἐπεὶ οἱ Ἀθηναῖοι &c.] In MSto eodem deeſt articulus iſte.

Τοιγαρῦν οἱ ἐν τῇ Ασίᾳ Ελληνες ὐχ ὡς ἀρχοντος μόνου, ἀλλὰ καὶ ὡς πατρὸς καὶ ἑταίρου [1] ἀπόντος ἀυτῶ ἐλυπῦντο. Καὶ τέλος ἐδήλωσαν ὅτι ὐ πλασίως τ' φιλίαν πρείχοντο· ἐθελόσιοι γῦν αὐτῳ συνεβοήθησαν τῇ Λακεδαίμονι, [2] καὶ ταῦτα, εἰδότες ὅτι ὐ χείροσιν ἑαυτῷ [3] δεήσει μάχεως. Τῶν μὲν δὴ ἐν τῇ Ασίᾳ πραξέων τῦτο τέλος ἐγένετο.

[4] Διαβὰς δὲ τὸν Ελλήσποντον, ἐπορεύετο διὰ τῶν αὐτῶν ἐθνῶν, ὥνπερ ὁ Πέρσης [5] τῷ παμπληθεῖ στόλῳ· καὶ λεῖν ὁδιαυσίαν ὁδὸν ὁ βάρβαρος ἐποιήσατο, ταύτην μεῖον ἢ ἐν μηνὶ κατέλυσεν ὁ Αγησίλαος· οὐ γὰρ ὡς ὑστερήσειε τῆς πατρίδος ἐφρόντιζε. Επεὶ δὲ [6] ἐξαμείψας Μακεδονίαν,

Itaque Græci in Asiâ *siti* discessum ejus non tanquam principis solùm, sed etiam ut patris ac sodalis dolebant. Ac tandem declarabant non fictum se studium præbuisse: quippe sponte cum eo profecti sunt ad ferendum Lacedæmoni suppetias, tametsi scirent sibi non adversùs se deteriores esse pugnandum. Et hic quidem rerum in Asiâ gestarum finis fuit.

Cæterùm Hellespontum cùm trajecisset, per easdem nationes iter faciebat, per quas Persarum rex ingenti cum exercitu: & quod iter in annum *totum* extraxerat barbarus, illud minori quàm mensis spatio confecit Agesilaus: non enim in animum inducebat ut patriæ seriùs adesset. Posteaquam autem Macedoniâ pera-

1 Απόντος αὐτῦ ἐλυπῦντο.] *Plutarch.* p.604. εὐθὺς ἀπέπλευσεν ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ, πολὺν ἑαυτῦ πόθον τοῖς συμμάχοις ἀπολιπών, καὶ &c. Noster *Hist. Gr.* loco cit. Ακούσαντες δὲ ταῦτα, (quæ modò dixerat Agesilaus de nuntio, domum se redire jubente) πολλὰ μὲν ἐδάκρυσαν, πάντες δ' ἐψηφίσαντο βοηθεῖν μετ' Αγησιλάυ τῇ Λακεδαίμονι.

2 Καὶ ταῦτα,] Adi K. A. p. 461. n. 3.

3 Δεήσει] MS. Harl. δεήσει.

4 Διαβὰς δὲ τὸν &c.] *C. Nep.* c. 4. *Hâc igitur mente Hellespontum copias trajecit, tantâque usus est celeritate, ut, quod iter Xerxes anno vertente confecerat, hic transierit triginta diebus. Diodor. Sic.* l. 14. p. 301 & seq. Τῶ αὐτὴν διεξιὼν χώραν, ἣν καὶ Ξέρξης ἐπορεύθη κατ' ὃν καιρὸν ἐστράτευσεν ἐπὶ τὺς Ελληνας.

5 Τῷ παμπληθεῖ στόλῳ·] Vide K.A.p.210.n.1.

6 Εξαμείψας] *Hesych.* Εξαμείψῃ, ἐκπλέσῃ, (repone ἐκπλέσῃ) παραύσσῃ, συναλλάξῃ. Similiter verbum illud adhibuit *Euripid.* Phœniss. v. 133. Τόνδ' ἐξαμείβοντ' ὐχ ὁρᾶς Δίρκης ὕδωρ, Λοχαγόν; Noster *Hist. Gr.* l. 4. Ο ὖ Αγησίλαος διαπλάξας τὴν Μακεδονίαν, &c. *Diodor. Sic.* l. 14. p. 301. διὰ Μακεδονίας τὴν πορείαν ἐποιεῖτο.

εἰς Θεσσαλίαν ἀφίκετο, [1] Λαρισσαῖοι μὲν, καὶ [2] Κρανώνιοι, καὶ [3] Σκοτουσσαῖοι, καὶ [4] Φαρσάλιοι σύμμαχοι ὄντες Βοιωτοῖς, καὶ πάντες δὲ Θεσσαλοὶ, πλὴν ὅσοι αὐτῷ φυγάδες τότε ὄντες ἐτύγχανον, [5] ἐνακέργουν οὗτοι ἑσπόμενοι. Ὁ δὲ [6] τέως μὲν ἦγεν [7] ἐν πλαισίῳ τὸ στράτευμα, τοὺς ἡμίσεις μὲν ἔμπροσθεν, τοὺς ἡμίσεις δὲ [8] ἐπ' οὐρὰν ἔχων τῶν ἱππέων· ἐπεὶ δ' ἐκώλυον τῆς πορείας αὐτὸν οἱ Θεσσαλοὶ [9] ἐπιθέμενοι τοῖς ὄπισθεν, διαπέμπει ἐπ' οὐρὰν [10] καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ πρώτου στρατεύματος, [11] πλὴν τῶν περὶ αὐτόν.

gratâ, in Theſſaliam pervenit, Lariſſæi, & Cranonii, & Scotuſæi, & Pharſalii Bœotorum ſocii, omnéſque adeò Theſſali, præterquam quotquot eorum exules tunc fortè erant, inſequentes *eum* infeſtabant. Ac ille quidem priùs copias agmine duxerat quadrato, cùm partem equitum dimidiam à fronte, dimidiam à tergo haberet: verùm ubi Theſſali extremos adorti itinere eum prohibebant, partem eorum qui primo *erant* in agmine, exceptis iis qui circa ipſum *erant*, ad agmen ultimum mittit.

1 Λαρισσαῖοι] *Steph.* Byz. Λάρισσα, πόλις πρώτη Θεσσαλίας, ἡ πρὸς τῷ Πηνειῷ, ἣν Ἀρίσβη ἔκτισε — καὶ ὁ πολίτης, Λαρισσαῖος ἢ Λαρισσοῦς — 2 Κρανώνιοι,] *Steph.* Byz. Κρώνων, πόλις τῆς Θεσσαλίας τῆς Πελασγιώτιδος, ἐν τοῖς Τέμπεσιν — ὁ πολίτης, Κρανώνιος.

3 Σκοτουσσαῖοι,] Idem, Σκότουσσα, πόλις καὶ χωρίον τῆς ἐν Θετταλίᾳ Πελασγίας. — Καὶ τὸ ἐθνικὸν, Σκοτουσσαῖος, καὶ Σκοτουσσαῖα. At cum ſimplici σ ſcribitur etiam apud Noſtrum, *Hiſt. Gr.* l. 4. Λαρισσαῖοι μὲν οὖν, καὶ Κρανώνιοι, καὶ Σκοτουσσαῖοι, &c. Sed utroque modo apud veteres tum Hiſtoricos tum Geographos ſcribi ſolet.

4 Φαρσάλιοι,] Idem, Φάρσαλος, πόλις Θεσσαλίας, ἀπὸ Φαρσάλου τοῦ Ἀκεσίου. Τὸ ἐθνικὸν Φαρσάλιος, καὶ Φαρσάλης, καὶ Φαρσαλία.

5 Ἐνακέργουν ἕτοι &c.] Noſter *Hiſt. Gr.* l. 4. — ἐνακέργουν αὐτὸν ἑπακολουθοῦντες. Sed nil mutandum: rectè enim nominativos iſtos ſubſequitur reſpicítque pronomen demonſtrativum. Sic Noſter K. A. p. 332. Ἀγασίας δὲ ὁ Στυμφάλιος καὶ Ἀρισθώνυμος Μεθυδριοῦς, καὶ ἕτοι &c. ubi vidè n. 2. Adde K. A p. 205. n. 3. & paulò ſuprà p. 23. n. 3.

6 Τέως] Adi K. A. p. 582. n. 3.

7 Ἐν πλαισίῳ] Vide K. A. p. 612. n. 4.

8 Ἐπ' οὐρὰν &c.] *Hiſt. Gr.* loco cit. legitur ἐπ' ἀριστερὰ ἔχων &c. Adi K. A. p. 250. n. 5.

9 Ἐπιθέμενοι τοῖς &c.] Sic rectè MS. Harl. edit. *Ald. Flor.* & *Steph.* In *Leuncl.* aliíſque peſſimè ſcribitur ἐκτιθέμενοι &c. Noſter *Hiſt. Gr.* loc. cit. dat — οἱ Θετταλοὶ ἐπιλαύνοντες τοῖς ὄπισθεν, &c.

10 Καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ &c.] I. e. τὸ ἀπὸ τοῦ στόματος ἱππικὸν, utì Noſter loco proximè cit.

11 Πλὴν τῶν περὶ &c.] Sic apud *Hiſt. Gr.* loc. cit. quod rectum olim cenſuit *Leuncl.* Nam quos apud ſe habebat, inquit idem vir doctus, deinceps miſiſſe legitur. Libri hactenus editi dant καὶ τῶν περὶ αὐτόν. MS Harl. καὶ τῶν περὶ ἑαυτόν.

Ως ὃ παρετάξαντο ἀλλήλοις, οἱ μὲ Θεσσαλοὶ νομίσαντες οὐκ [1] ἐν καλῷ εἶ) ωσὸς σὺ ὁπλίτας ἱππομαχεῖν, [2] στρέψαντες βάδην ἀπεχώρεν· οἱ δὲ μάλ' [3] ἀφρόνως ἐφείποντο. Γνὺς δὲ ὁ Αγησίλαος ἃ ἑκάτεροι ἡμάρτανον, ωσαπέμπει τὺς ἀμφ' αὐτὸν μάλα εὐρώστους ἱππέας, κὴ κελεύει τοῖς τε ἄλλοις ωσαγγέλλειν κὴ αὐτὺς διώκειν [4] κῆ κράτος, κὴ μηκέτι δῦναι αὐτοῖς [5] ἀναστροφήν. Οἱ ὃ Θεσσαλοὶ ὡς εἶδον παρὰ δόξαν [6] ἐλαύνοντας, οἱ μὲ αὐτῶν ὐδ' ἀνέστρεψαν, οἱ ὃ, κὴ ἀναστρέφειν ωειρώμενοι, πλαγίους ἔχοντες [7] τὺς ἵππους, ἡλίσκοντο. [8] Πολύχαρμος μέντοι

Cúmque acies altera adverſùs alteram inſtructa conſiſteret, Theſſali minùs commodè ſe prælio equeſtri cum gravis armaturæ militibus congreſſuros arbitrati, converſo agmine pedetentim abibant: at illi imprudenter admodum *eos* inſequebantur. Ageſilaus autem cùm animadvertiſſet quæ peccaverant utrique, equites qui circùm ipſum erant admodum robuſtos mittit, *eóſque* jubet tum aliis *id* denuntiare, tum ipſos totis viribus *hoſtes* perſequi, nec iis ampliùs ſe convertendi poteſtatem dare. *Eos* ut Theſſali præter opinionem equos agitare viderunt, ex iis alii quidem ſe non converterunt, alii verò, ſe dum convertere conabantur, cùm equos tranſverſos haberent, capiebantur. Polycharmus verò Pharſa-

1 Εν καλῷ] *Thucyd.* l. 5. c. 59. ἀλλ' ἐν καλῷ ἐδόκει &c. ubi *Schol.* ἐν καλῷ exponit ἐπὶ συμφέροντι. Idem ſimiliter c. 60.

2 Στρέψαντες] Sic apud *Hiſt. Gr.* loc. cit. cum quo velim intelligas ἑαυτούς. Vide K. A. p. 295. n. 1. & p. 296. n. 1. Vulgò ſcribitur τρέψαντες.

3 Αφρόνως ἐφείποντο.] Pro quibus apud *Hiſt. Gr.* loc. cit. legitur in pleriſque libris σωφρόνως ἐπηκολούθουν. Sed ibi reponendum ἀφρόνως aperte docent, quæ mox ſequuntur, iſta, Γνὺς ὃ ὁ Αγησίλαος ἃ ἑκάτεροι ἡμάρτανον &c.

4 Κατὰ κράτ⊙] MS. Harl. καζακράτ⊙. Vide ſis p. 14. n. 3. Apud *Hiſt. Gr.* vicem τ῀ κῆ κράτ⊙ ſupplent ὡς τάχιστα.

5 Αναστροφὴ.] *Budæus* Comm. L. G. pag. 630. ἀναστρέφειν dici ſcribit de cedentibus & fugientibus, cùm converſi pugnam reſtituunt: nec dubium eſt, quin ἀναστροφὴ ſit ea converſio. Sic ferè *Stephanus* ad *Philelph.* verſ.

6 Ελαύνοντας,] Adi K. A. p. 612. n. 3.

7 Τὺς ἵππους, &c.] *Philelph.* ſic locum vertit, *ab equitibus, quos tranſverſos habebant, capti ſunt*: ſimiliter *Leuncl.* unde quidem ſuſpicati ſunt legendum eſſe τὺς ἱππεῖς. Sed & voce ἵππους, etiam δρομικῶς poſitâ, ipſi forſan ἱππεῖς denotantur. *Phavorin.* Ἵππος, ἐπὶ δρομικῦ κῆ ψιλικῦ Αττικῶς· ὁ κῆ συλληπτικῶς κῆ ἐπὶ τῶν ἱππίων λέγεται· οἷον, ὁ ἵππ⊙ τ῀ Περσῶν ἐνίκησεν, ἤγουν οἱ ἱππεῖς. In *Hiſt. Gr.* loco cit. legitur etiam τὺς ἵππους.

8 Πολύχαρμος μέντοι &c.] *Hiſt. Gr.* loc. cit. ſcribitur Πολύμαχος μέντοι &c.

ὁ Φαρσάλιος ἱππαρχῶν ἀνέστρεφέ τε, καὶ μαχόμενος σὺν τοῖς ἀμφ' αὐτὸν ἀπεθνήσκει. Ὡς δὲ τοῦτο ἐγένετο, φυγὴ γίνεται ἐξαισία· ὥστ' οἱ μὲν ἀπέθνησκον αὐτῶν, οἱ δὲ καὶ ζῶντες ἁλίσκοντο· ἔστησαν δ' οὗ ἐγένοντο πρὶν ὑπὸ τὸ ὄρος [1] τὸ Ἀνθρακέων ἐλθεῖν.

Καὶ τότε μὲν δὴ ὁ Ἀγησίλαος [2] τρόπαιόν τε ἔστησε [3] μεταξὺ Πραντὸς καὶ Ναρθακίου, [4] καὶ αὐτοῦ κατέμεινε, μάλα ἡδόμενος τῷ ἔργῳ, ὅτι τοὺς μέγιστον φρονοῦντας ἐφ' ἱππικῇ, ἐνενικήκει σὺν ᾧ αὐτὸς ἐμεμελήσατο ἱππικῷ· τῇ δ' ὑστεραίᾳ [5] ὑπερβάλλων τὰ Ἀχαϊκὰ

lius equitum præfectus ſeſe convertit, & dum *unà* cum iis qui circùm ipſum *erant* pugnabat, interfectus eſt. Hoc autem ubi accidiſſet, fuga ingens facta fuit; adeò ut ex iis alii interirent, alii vivi caperentur; nec certè prius ſubſtitêre, quàm ad montem Anthracenſium perveniſſent.

Ac tunc quidem Ageſilaus tropæum ſtatuit inter Prantem & Narthacium, atque manſit ibi, valdè facinore delectatus, quòd eos, qui ſe maximè ob rem equeſtrem efferebant, eo cum equitatu viciſſet, quem ipſe inſtituerat: poſtridie Achaïcis Pthiæ monti-

1 Τῶν Ἀνθρακέων] MS. Harl. dat τῶν Ἀνθρακίων: *Leuncl.* legendum cenſuit Ναρθακιέων, quam ſcripturam tueri videntur quæ legimus *Hiſt. Gr.* loc. cit. πρὶν ἐν τῷ ὄρει Ναρθακίῳ ἐγένοντο. Ipſe, ſi nomen aliud conjecturâ ſit quærendum, ſcriberem Ἀτρακίων &c. Conjecturæ huic certè favet *Steph.* Byz. Ἀτρα καὶ Ἀτρακία, πόλις Θεσσαλίας, τῆς Πελασγιώτιδος μοίρας — τὸ ἐθνικὸν, Ἀτράκιος. Etiam *Ptolem.* l. 3. c. 13. hanc urbem inter Pelaſgiotidas recenſet. Adde *Strab.* l. 9. p. 669.

2 Τρόπαιόν τε ἐστήσατο] Vide ſis K. A. pag. 211. n. 1.

3 Μεταξὺ Πραντὸς καὶ &c.] *Philelph.* vertit *inter Anthracem Narbeciúmque.* Sed rectè ſe habet vulgata ſcriptura. Noſter *Hiſt. Gr.* loc.cit. habet μεταξὺ Πραντὸς καὶ Ναρθακίου, &c. *Stephan.* Byz. Πρᾶς, ὄνομα πόλεως Περραιϊκῆς· ἐθνικὸν, Πράντιος. Idem Πέρραιβος, πόλις Θετταλίας. Τὸ ἐθνικὸν, Περραιβαῖοι. Adde *Strab.* l. 9. pag. 668. 671 & ſeq. Cæterùm, vulgò malè ſcribitur Ναρθακίου. Apud *Ptolem.* l. 3. c. 13. ponitur Ναρθάκιον in Φθιώτιδι. *Plutarch.* T. 1. p. 605. — ἔστησε τρόπαιον ὑπὸ τῷ Ναρθακίῳ. Καὶ τῷ νίκῃ ὑπερηλάτησεν ἐκείνῳ, ὅτι συνεστράμμενος ἱππικὸν αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ, τούτῳ μόνῳ τοὺς μέγιστον ἐφ' ἱππικῇ φρονοῦντας ἐκράτησεν. Idem T. 2. p. 211. Φαρσαλίων ἢ θεσσαλιωτῶν καὶ καλλιστέων αὐτῷ τὸ στράτευμα πεζεταίροις ἱππεῦσι, τρεψάμενος αὐτὸς, τρόπαιον ἔστησεν ὑπὸ τῶν Ναρθακίων· καὶ τῷ νίκῃ ἐκείνῳ &c. Repone ὑπὸ τῷ Ναρθακίῳ.

4 Καὶ αὐτοῦ κατέμεινε &c.] Noſter *Hiſt. Gr.* loc. cit. καὶ αὐτοῦ ἔμεινε, μάλα ἡδόμενος τῷ ἔργῳ, ὅτι τοὺς μέγιστ' φρονοῦντας ἐπὶ ἱππικῇ ἐνενικήκει ξὺν ᾧ αὐτὸς ξυνέλεξεν ἱππικῷ. *Ariſtid.* pag. 528. καὶ σὺν τῷ Ἀγησιλάῳ· ἐν αὐτοῦ κατέμεινε πάλιν (repone μάλα) ἡδόμενος τῷ ἔργῳ· τὸ γὰρ τοῖς ἥπιον ἐμφανιστικοῖς χρῆσθαι, καὶ μὴ ἅπτῃ, (forſ. ἁπτῖν) μεγαλοφρονῶν, ἢ ἐπηρμένος τῇ νίκῃ· ἀλλ' ἡδόμενος τῷ ἔργῳ· τῆς ἀφελείας.

5 Ὑπερβάλλων] Vide K. A. p. 519. n. 3.

τ Φθίας ὄρη, [1] τ λοιπὴν ἤδη πᾶ διὰ φιλίας ἐπορεύθη εἰς τὰ τ Βοιωτῶ ὅρια. [2] Ενταῦθα δὴ ἀντιτεταγμένους [3] εὑρὼν Θηβαίους, Αθηναίους, Κορινθίους, Αργείους, Αἰνιᾶνας, Εὐβοέας, κ Λοκροὺς ἀμφοτέρους, ὐδὲν ἐμέλλησεν, ἀλλ' ἐκ τ φανερᾶ ἀντιπαρέπλε, Λακεδαιμονίων μ ἔχων [4] μόραν κ ἥμισυ, τ δ' [5] αὐτόθεν συμμάχων Φωκέας κ Ορχομενίους μόνους, [6] τό,τ' ἄλλο στράτευμα, ὅπερ ἠγάγετο αὐτός. Καὶ ὁ τοῦτο [7] λέξων ἔρχομαι, ὡς πολὺ μ

bus ſuperatis, reliquum jam totum *iter* per *regionem* amicam fecit ad Bœotorum fines. Ibi cùm in acie adverſùs *ſe* inſtructâ conſiſtentes reperiſſet Thebanos, Athenienſes, Corinthios, Argivos, Ænianas, Euboeos, & Locros utroſque, nihil cunctatus eſt, at aciem contrà apertè inſtruebat, cùm moram Lacedæmoniorum & dimidiam *alterius* partem haberet, ex ſociis autem, *qui* iis in locis *habitant*, Phocenſes & Orchomenios ſolos, cæteráſque, quas ipſe ducebat, copias. Nec jam hoc dicturus ſum, quòd cùm multò

1 Τῶ λοιπῶ &c.] Vide K. A. p. 512. n. 7. *Ariſtid.* p. 529. Επι τῶν ὀνομάτων τὰ μ σφόδρα σημαίνεται, (malim σημαίνῃ) τὰ ᾗ ἧττον· οἷον, τὰ μὲν σφόδρα· ἐξῆλθεν· ἐξήλασεν· τὰ δὲ ἧττον· ἐπορεύθη· ὡς κ ἐπὶ Αγησιλάου· τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ὑπερβάλλων τὰ Αχαϊκὰ τ Φθίας ὄρη, τῶ λοιπῶ πᾶσαν διὰ φιλίας ἐπορεύθη εἰς τὰ τῶν Βοιωτῶν ὅρια. (repone ocyùs ὅρια.) Εχῃ ᾗ καὶ ἡ κριτοπρέπεια τῶ ἀφέλειαν· τὸ γὰ μ ὠφελοῦντα πρᾶγμα ἐπὶ τὸν τόπον μετέθηκεν· ἀντὶ γὰ μ εἰπεῖν, διὰ τ τ φίλων, λέγῃ, διὰ φιλίας.

2 Ενταῦθα] *Ariſtid.* p. 530. Χρῶνται δὲ οἱ ἀφελεῖς ἓ τὸ (ſcrib. τῷ) σύνταττα ποικίλως· κ γὰρ τόπῳ ἓ χρόνῳ σημαντικόν ἐστι. Adde K. A. p. 7. n. 2.

3 Εὑρὼν Θηβαίους, &c.] *Ariſtid.* p. 523. Καὶ τὰ ἀστώδετα μ ἀφελῆ ἐστι· λύῃ γὰ τ ῥυθμόν. Τοῦτο δὲ ἐναντίον μὲν τῷ πολιτικῷ, πρέπον ᾗ τῷ ἀφελεῖ· εἶον, Αθηναίους, Θηβαίους, Αργείους, Κορινθίους. Noſter *Hiſt. Gr.* loco cit. Ησαν ᾗ οἱ μὲν ἀνατεταγμένοι τῷ Αγησιλάῳ, Βοιωτοὶ, Αθηναῖοι, Αργεῖοι, Κορίνθιοι, Αἰνιᾶνες, Εὐβοεῖς, Λοκροὶ ἀμφότεροι. In pleriſque edit. deeſt vox Αργείους, quam ex locis jam citatis reſtitui. Argivorum etiam meminit *Plutarch.* in Ageſil. p. 605. & in Apophth. Lacon. p. 212. Cæterùm, in MSto Harl. edit. *Ald.* & *Flor.* legitur Αἰνειᾶνας.

4 Μόραν κ &c.] *Moræ* alii alium militum numerum adtribuunt. Etymol. m. & *Phavor.* Μόρα πάγμα στρατιωτικὸν παρὰ Λακεδαιμονίοις ἕτω λεγόμενον — Εστι ᾗ ἡ μόρα τάξις ἐξ ἀνδρῶν πεντακοσίων, ἢ ἑπτακοσίων, ἢ τριάκοντα. Repone τριακοσίων: & vide *Meurſ.* Att. Lect. l. 1. c. 16. *Diodor. Sic.* l. 15. p. 350. τῶ δὲ μοῖραν (ſcribitur utique & μοῖρα & μόρα) ἀναπληροῦσιν ἄνδρες πεντακόσιοι. *Plutarch.* in Pelopidâ, p. 286. τῶ ᾗ μόραν Εφορ μὲν ἄνδρας εἶναι πεντακοσίους φησὶν, Καλλισθένης δ' ἑπτακοσίους, ἄλλοι δὲ τινες ὀνακοσίους. Cæterùm, cum ἥμισυ intellige μέρ, & vide K. A. p. 155. n. 3.

5 Αὐτόθεν] Vide ſuprà p. 19. n. 1.

6 Τό, τ' ἄλλο] Vulgò τὸ δ' ἄλλο. cui receptam ſcripturam omnino anteferendam rectè ſtatuerunt *Leuncl.* & *Steph.*

7 Λέξων ἔρχομαι,] Similiter *Herodot.* l. 1. c. 5. — ἔρχομαι ἐρέων — & *Dionyſ. Hal.* A. R. l. 3. c. 2. ταῦτ' ὧν ἔρχομαι λέξων —

ἐλάττας, πολὺ ὂν χείρονας ἔχων, ὅμως [1] συνέβαλεν· (εἰ γὰρ [2] ταῦτα λέγοιμι, Ἀγησίλαόν τ' ἄν μοι δοκῶ ἄφρονα ἀποφαίνειν, καὶ ἐμαυτὸν μωρὸν, εἰ ἐπαινοίην τι περὶ τηλικούτων εἰκῇ κινδυνεύοντα) ἀλλὰ μᾶλλον τὰ δ' αὐτοῦ ἄγαμαι, ὅτι [3] πλῆθός τε ὀλίγον μεῖον ἢ τὸ τῶν πολεμίων προσκυάσαλο, [4] ὥπλισέ τε ὅτως, ὡς ἅπαντα μὲν χαλκὸν, ἅπαντα δὲ φοίνικα φαίνεσθαι. Ἐπεμελήθη δ' ὅπως οἱ στρατιῶται τὰς πόνους [5] δυνήσοιντο ὑποφέρειν· ἐνέπλησε δὲ καὶ φρονήματος τὰς ψυχὰς αὐτῶν, ὡς ἱκανοὶ εἶεν πρὸς ἅπαντας δέοι μάχεσθαι· ἔτι δὲ φιλονεικίαν ἐνέβαλε πρὸς ἀλλήλους τοῖς μεθ' αὑτοῦ, ὅπως ἕκαστοι αὐτῶν ἄριστοι φαίνοιντο. Ἐλπίδων γεμὴν πάντας ἐνέπλησεν, ὡς πᾶσι [6] πολλὰ ἀγαθὰ ἔσοιτο, εἰ [7] ἄνδρες ἀγαθοὶ γίγνοιντο·

pauciores, multò deteriores haberet, nihilominus conflixerit; (nam ſi hæc dicam, Ageſilaum mihi videar amentem declarare, ac meipſum ſtultum, ſi *hominem* laudem temerè rebus de maximis periclitantem) ſed hoc in eo potiùs admiror, quòd multitudinem hoſtium numero non minorem comparaverit, & ſic armis inſtruxerit, ut omnia *merum* æs, omnia *mera* purpura viderentur. Id etiam operam dederat, ut milites labores perferre poſſent: quin & animos eorum *tantâ* impleverat elatione, ut ad pugnandum adverſùs quoſcunque opus foret idonei eſſent: prætereà contentionem mutuam inter ſuos excitaverat, ut eorum ſinguli præſtantiſſimos ſe palàm præberent. Spe porrò impleverat omnes, omnibus multa ceſſura bona, ſi viros ſe fortes præſtarent:

1 Συνέβαλεν·] Sic MS. Harl. In libris hactenus editis ſcribitur *συνέβαλλεν*.

2 Ταῦτα] Sic ſæpè Attici πληθυντικῶς rem unam exprimunt. Vide K. A. p. 448. n. 3.

3 Πλῆθος] Cui reſpondet *multitudo* apud *C. Nep.* in Milt. c. 2.

4 Ὥπλισέ τε ὅτως, ὡς &c.] *Ariſtid* p. 523. Καὶ τὰ καθ' ἓν λεχθέντα· οἷον, ἅπαντα μὲν χαλκόν· ἅπαντα δὲ φοίνικα· τῆς ἀφελείας ἦσι. *C. Nep.* in Ageſil. c. 3. *& quò ſtudioſiùs armarentur, inſigniúſque ornarentur,* &c. ubi vide notas viror. erudit. à Clar. *Staveren.* adlatas. Cæterùm, in edit. *Ald.* & *Flor.* malè legitur φοινικῆ, in *Leuncl.* φοινικᾶ. Vide ſis etiam *Alex* ab *Alex.* l. 1. c. 20.

5 Δυνήσοιντο] Sic MS. Harl. edit. *Ald. Flor. Steph.* In aliis reperitur δυνήσαιντο. Adi K. A. p. 386. n. 6.

6 Πολλὰ ἀγαθὰ] MS. Harl. πολλὰ ἀγαθὰ &c. Imperité. Tu vide ſis p 25. n. 2.

7 Ἄνδρες ἀγαθοὶ] Vide K. A. p. 163. n. 5.

[1] νομίζων ἐκ τ̃ τοιούτων ἀνθρώπων σεσυμόταζα τοῖς πολεμίοις μάχεσθ· ἡ μέντοι οὐκ ἐψεύσθη.

Διηγήσομαι δ̃ καὶ τ̃ μάχιν· [2] καὶ γὰ ἐγένετο οἵαπερ οὐκ ἄλλη τῶν ἐφ' ἡμῶ. [3] Συνῆσαν μ̃ γὰ εἰς τὸ καλὰ Κορώνειαν πεδίον, οἱ μὲν σὺ Ἀγησιλάῳ, ἀπὸ τ̃ [4] Κηφισοῦ, οἱ δὲ σὺ τοῖς Θηβαίοις, ἀπὸ τ̃ Ἑλικῶνο. Εὐρῶν δ̃ τάς τε φάλαγγας ἀλλήλων μάλα [5] ἰσομάλους· σχεδὸν δ̃ καὶ οἱ ἱππῆς ἦσαν ἑκατέρων [6] ἰσοπληθεῖς. Εἶχε δὲ ὁ Ἀγησίλαο μὲν [7] τὸ δεξιὸν τ̃

quippe existimabat *exercitum* ex ejusmodi hominibus *conflatum* promptissimè cum hostibus pugnaturum: nec sanè hæc eum fefellit opinio.

Pugnam quoque narrabo; etenim *talis* fuit, qualis alia nostro ævo nulla. Nam in campum apud Coroneam convenerunt, Agesilaus quidem cum suis à Cephisso, Thebani verò cum suis, ab Helicone. Videbant autem phalanges utrinque suas admodum *in prælio committendo* pares; propéque etiam equites ex utrâque parte numero pares erant. Agesilaus *cornu* dextrum sui te-

1 Νομίζων ἐκ τῶν &c.] Oratio sic forsan supplenda: νομίζων στρατιώτας, vel στρατιὰν, ἐκ τ̃ τοιούτων ἀνθρώπων συνειλεγμένους, vel συνειλεγμένῳ, σεσυμῶσθαι τοῖς πολεμίοις ἂν μάχεσθαι· &c. De supplemento particulæ ἂν vide K.A. p. 38. n. 1.

2 Καὶ γὰ ἐγένετο οἵαπερ &c.] *Plutarch.* in Agesil. p. 605. Λέγει δ̃ τὴν μάχην ὁ Ξενοφῶν ἐκείνην, οἵαν οὐκ ἄλλην τ̃ πώποτε γενέσθαι· καὶ παρῆν αὐτὸς τῷ Ἀγησιλάῳ συναγωνιζόμενος, ἐξ Ἀσίας ἀναστρατεύσαντι. Adde *Polyæn.* l. 2. c. 1. Nostr. *Hist. Gr.* l. 4. & *Plutarch.* Apophth. Lacon. p. 212.

3 Συνῆσαν μ̃ γὰ &c.] Confer. Noster *Hist. Gr.* loco cit. *Plutarch.* T. 1. p. 605. & T. 2. p. 212. *Diodor. Sic.* l. 14. p. 302. Xenoph. K. A. p. 375. & *C. Nep* in Agesil. c. 4.

4 Κηφισοῦ,] MS. Harl. Κηφισῶ. quocum consentiunt edit. *Ald. Flor.* Suid. Κηφισός· ὄνομα ποταμοῦ.

5 Ἰσομάλους·] Vocem hanc Lexicogr. non agnoscunt. Reponenda forsan ἰσομάχους, quam habent quidem Lexic. at sine auctore: eâ tamen usus est *Dionys. Hal.* A. R. l. 3. c. 52. Vel, ἰσοπάλους rescribenda: cujus vocis eadem est vis, atque ἰσοπαλεῖς istius, quâ usus est *Thucyd.* l. 4. c. 94. ὄντες πλήθ ἰσοπαλεῖς τοῖς &c. & *Herodot.* l. 5. c. 49. πρός τε Μιτυληναίους ἐόντας ἰσοπαλέας —

6 Ἰσοπληθεῖς.] Hanc quoque vocem in lexicis frustrà quæsiveris: eam tamen adhibet *Thucyd.* l. 6. c. 37. οὐδ' ὁπλίτας ἰσοπληθεῖς τοῖς &c.

7 Τὸ δεξιὸν τ̃ &c.] *Plutarch.* in Agesil. p. 605. παρεταίξατο, δὲς Ὀρχομενίοις τὸ εὐώνυμον κέρας, αὐτὸς δὲ τὸ δεξιὸν ἐπῆγε. Οἱ δὲ Θηβαῖοι τὸ μὲν &c. Adde *Diodor. Sic.* l. 14. p. 302. Cæterùm, in *Hist. Gr.* l. 4. ubi rem eandem narrat Xenophon, legitur — δεξιὸν τὸ μετ' αὐτ̃ &c. Rectiùs, opinor, scripseris ibi quoque — δεξιὸν τ̃ &c. i. e. integrè si quis protulerit, — δεξιὸν κέρας τ̃ μεθ' ἑαυτ̃ στρατεύματο, &c.

μεθ' ἑαυτῶν, Ὀρχομήνιοι ὧν ἕκαστοι ἦσαν αὐτῷ τε εὐωνύμῳ. Οἱ δ' αὖ Θηβαῖοι αὐτοὶ μὲν δέξιοι ἦσαν, Ἀργεῖοι δ' αὐτοῖς τὸ εὐώνυμον εἶχον. Συνιόντων δέ, [1] τέως μὲν σιγὴ πολλὴ ἦν ἀπ' ἀμφοτέρων· ἡνίκα δὲ ἀπεῖχον ἀλλήλων [2] ὅσον στάδιον, [3] ἀλαλάξαντες οἱ Θηβαῖοι δρόμῳ ὁμόσε ἐφέροντο. Ὡς δὲ τριῶν ἔτι πλέθρων ἐν μέσῳ ὄντων, [4] ἀντεξέδραμον ὑπὸ τῆς Ἀγησιλάου φάλαγγος, [5] ὧν Ἡιππίδας ἦρχεν ξενάγει. [6] Ἦσαν δ' αὐτοὶ τῶν τε ἐξ οἴκου αὐτῷ συστρατευσαμένων, [7] καὶ τῶν Κυρείων τινὲς, καὶ Ἴωνες δὲ καὶ Αἰολεῖς καὶ Ἑλλησπόντιοι [8] ἐχόμενοι· καὶ πάντες

nebat *exercitûs*, in lævo ejus poſtremi erant Orchomenii. Contrà Thebani ipſi in dextro erant *cornu*, Argivi lævum eorum tenebant. Ac *iis* congredientibus, primùm quidem ab utrâque parte magnum erat ſilentium: cùm verò à ſe invicem ſtadii circiter ſpatio abeſſent, Thebani clamore ſublato curſu ad manus conſerendas ferebantur. At ubi tria inter utroſque adhuc eſſent plethra, ab Ageſilai phalange adverſi currebant, quos Herippidas ducebat. Erant autem ii ex illis *alii* qui domo ſecum in expeditionem fuerant profecti, pars de iis qui Cyrum ſequuti fuerant, & Iones & Æolenſes & Helleſpontii *his* vicini: atque hi

1 Τέως μὲν &c.] Adi K. A. p. 385. n. 2. & *Hiſt. Gr.* loc. cit.

2 Ὅσον] Vide K. A. p. 488. n. 4.

3 Ἀλαλάξαντες οἱ &c.] Adi K. A. p. 275. n. 4. p. 494. n. 6. & p. 496. n. 2.

4 Ἀντεξέδραμον] Verbum eſt Lexicogr. ignotum. Eodem utitur Noſter *Hiſt. Gr.* loco cit.

5 Ὧν Ἡιππίδας ἐξενάγει.] *Scil.* ξένων, quorum & paulò infrà meminit, ὧν ἡγεμὼν ἦν Ἡιππίδας. *Heſych.* Ξεναγός· ὁ τῶν ξένων ἡγεμών. *Phavorin.* Ξεναγῶ, τὸ τὸν ξένον ἄγω· ὅθεν ξεναγὸς, ὁ τὸν ξένων ἡγεμών. Cæterùm, de duce hoc ſic Noſter *Hiſt. Gr.* l. 3. — οἱ μὲν σὺν Λύσανδρον τριάκοντα οἴκαδε ἀπέπλευσαν· Ἀχαιοὶ δ' αὐτῶν οἱ σὺν Ἡιππίδαν παρῆσαν. Τούτων Ξενοκλέα μὲν, ἢ ἄλλον, ἔταξεν ἐπὶ τοὺς ἱππεῖς, — Ἡιππίδαν δ' ἐπὶ τοὺς Κυρείους, &c. Porrò, in MSto Harl. & edit. *Ald.* & *Flor.* ſcribitur Ἡελπίδας.

6 Ἦσαν δ' αὐτοὶ τῶν] I. e. — τινὲς τῶν τε &c. Vide K. A. p. 50. n. 5. Adde ſuprà p. 14. n. 4.

7 Καὶ τῶν Κυρείων &c.] Scribitur & Κυριείων in pleriſque libris. Vide K. A. p. 212. n. 2. In his erat ipſe Xenophon, referente *Plutarcho* T. 1. p. 605. & T. 2. p. 212. Confer K. A. p. 374. & *Laërt.* in vitâ Xenoph. l. 2. ſegm. 51. De his omnibus Noſter ſuprà p. 27.

8 Ἐχόμενοι,] Similis eſt uſus hujus participii Marc. I. 38. ubi quidam cod. pro τὰς ἐχομένας &c. habent τὰς ἐγγὺς &c. perperam, & ex interpretamento: Luc. XIII. 33. ubi in quodam cod. pro ἐχομένῃ legitur ἐρχομένῃ, quod ex parum accepto priore illo participio

pio

ἤτοι τῶν [1] συνεκδραμόντων τε ἐγίνοντο, καὶ εἰς δόρυ ἀφικόμενοι [2] ἐτρέψαντο τὸ καθ' ἑαυτούς. Ἀργεῖοι μὲν οὐκ ἐδέξαντο τοῦ ἀμφ' Ἀγησίλαον, ἀλλ' ἔφυγον ὑπὸ τὴν Ἑλικῶνα· κἀνταῦθα οἱ μέν τινες τῶν ξένων [3] ἐστεφάνουν ἤδη τὸν Ἀγησίλαον· [4] ἀγγέλλει δέ τις αὐτῷ ὅτι Θηβαῖοι τὰς Ὀρχομενίους διακόψαντες, ἐν τοῖς σκευοφόροις [5] εἰσί. [6] Καὶ ὁ μὲν εὐθὺς [7] ἐξελίξας τὴν φάλαγγα ἦγεν ἐπ' αὐτούς· οἱ δ' αὖ Θηβαῖοι ὡς εἶδον τοὺς συμμάχους πρὸς τῇ Ἑλικῶνι πεφυγότας, διαπεσεῖν βουλόμενοι πρὸς τοὺς ἑαυτῶν, ἐχώρουν ἐῤῥωμένως.

omnes illorum erant *in numero* qui unà excucurrerunt; ac ad haſtam cùm veniſſent, *cornu* ſibi oppoſitum in fugam verterunt. Argivi quidem illorum impetum, qui apud Ageſilaum erant, non ſuſtinuêre, ſed ad Helicona fugâ ſe receperunt; atque ibi tum ex peregrinis *militibus* nonnulli Ageſilaum jam coronabant: at ei quidam nuntiat Thebanos, perruptis Orchomeniis, in impedimentis verſari. Itaque in eos phalangem ſtatim evolutam ducebat; Thebani contrà cùm ſocios *ſuos* ad Helicona fugiſſe viderent, quòd ad ſuos elabi vellent, fortibus animis *eò* tendebant.

pio forſan profluxit. Eodem ſenſu verbum ἴσχεσθαι bis iterúmque adhibuit *Herodot.* l. 5. c. 49. & participium ipſum *Arrian.* de exped. l. 2. c. 8. Sic & alii ſæpè. Vide ſis K. A. p. 75.

1 Συνεκδραμόντων] In lexicis deeſt: quo tamen uſus eſt *Herodian.* l. 4. c. 4.

2 Ἐτρέψαντο τὸ καθ' &c.] In *Hiſt. Gr.* l. 4. legimus — ἔτρεψαν τὸ καθ' αὑτούς· Ἀργεῖοι, μέντοι οὖν &c. Et *Leuncl.* malle ſe ait ſcribere cum *Hiſt. Gr.* ἔτρεψαν τὸ καθ' &c. Sed nil mutandum. *Plutarch.* p. 605. etiam verbum medium adhibuit, οἵ τε Θηβαῖοι ταχὺ τὰς Ὀρχομενίους ἐτρέψαντο, &c. Et ſic ſæpè Noſter apud K. A. cujus vide p. 496. n. 4. Cæterùm, de τὸ καθ' ἑαυτοὺς vide K. A. p. 497. n. 2.

3 Ἐστεφάνουν ἤδη τὸν &c.] Veteres paſſim tradunt auctores, in more fuiſſe poſitum, ut coronæ pro præmio rei benè geſtæ, vel gratulationis honoríſve causâ viris donarentur præclarè meritis. Sic Cyro, poſt inſignes victorias in Mediam reverſo, Cyaxarem coronam auream miſiſſe ſcribit Noſter K. Π. p. 631. De more hoc pluribus egit *Boſius* ad *C. Nep.* in Alcib. c. 6. Adde ſis *Curt.* l. 4. c. 2. & c. 5. & ſuprà p. 17. n. 8.

4 Ἀγγέλλει δέ τις αὐτῷ &c.] Conf. *Plutarch.* p. 605.

5 Εἰσί.] In *Hiſt. Gr.* loco paſſim laudato legitur — ἐν τοῖς σκευοφόροις εἶησαν. Sed ſatìs ſana eſt hujus loci ſcriptura. Similiter paulò infrà loquitur — λέγουσιν αὐτῷ ὅτι τῶν πολεμίων ὀγδήκοντα σφῶν τοῖς ὅπλοις ὑπὸ τῷ ναῷ εἰσί.

6 Καὶ] Conſule K. A. p. 364. n. 2.

7 Ἐξελίξας τὴν &c.] Quid ſit ἐξελιγμὸς docebit Index vocab. ad rem militarem ſpectantium, quem K. Π. adjecimus. Lege ſis etiam K. Π. p. 629 & ſeq.

Ενταῦθα δὴ Αγησίλαον ἀνδρεῖον τῇ ἕξει εἰπεῖν ἀναμφιλόγως· ὁ μέντοι εἵλετό γε τὸ ἀσφαλέσταται. [1] Εξὸν γὰρ αὐτῷ πρέπτ τὰς ἀφαπήσονται, ἑπομένῳ χειρῶσθαι τοὺς ὄπισθεν, οὐκ ἐποίησε τοῦτο, ἀλλ' ἀντιμέτωπος [2] συνέρραξε τοῖς Θηβαίοις· [3] καὶ συμβαλόντες τὰς ἀσπίδας ἐωθοῦντο, ἐμάχοντο, ἀπέκτεινον, ἀπέθνησκον. Καὶ ἡσυχῇ τῇ ὠδῇ πρὸς, ὁ μὲν ὠδὲ σιγή· φωνὴ δέ τις ἦν τοιαύτη, οἵαν ὀργή τε καὶ μάχη ἐξαίροιτ' ἄν. Τέλος δ', τῶν Θηβαίων οἱ μὲν διαπίπτουσι πρὸς τὸν Ελικῶνα, πολλοὶ δ' ἀποχωροῦντες ἀπέθανον. Επειδὴ δ' ἡ μὲν νίκη [4] σὺν Αγησιλάῳ ἐγένετο, τετρωμένος δ' αὐτὸς προσηνέχθη πρὸς τὴν φάλαγγα,

Hìc Ageſilaum ſanè fortem adpellare ſine controverſiâ licet; verùm tutiſſima certè non elegit. Nam cùm, dimiſſis illis qui elabi conabantur, ſequi poſſet & ultimos capere, non hoc fecit, ſed adversâ fronte cum Thebanis conflixit: atque *adeò* colliſis clypeis impellebantur, pugnabant, interficiebant, interficiebantur. Ac nullus quidem *excitatus* erat clamor, neque tamen *erat* ſilentium; ſed ejuſmodi quidam ſonus, qualem ira prælióque poſſet efficere. Tandem, Thebanorum alii ad Heliconem elabuntur, multi dum abſcedunt occubuerunt. Poſteaquàm autem victoria ceſſit Ageſilao, & ipſe vulneratus ad phalangem adlatus eſt,

1 Εξὸν] Vide ſuprà p. 25. n. 1. Cæterùm, vocem illam non tantùm *jus* & *licentiam* quidquam faciendi, ſed etiam *potentiam* & *vires* denotare luculenter oſtendunt exempla, quæ ex auctore noſtro ad 2 Cor. XII. 4. adtulit doctiſſ. *Raphel.* Porrò, pro πατέντι, quod mox ſequitur, in *Ald.* & *Flor.* malè ſcribitur παρεῶντι.

2 Συνέρραξε] *Heſych.* & *Phavor.* Συρράσσει, συμπίπτει. *J. Poll.* l. 1. ſegm. 164. Ερεῖς δὲ, συνέπιπτον, συνερράγησαν, εἰς χεῖρας ἦλθον, συνῆψαν τὴν μάχην, &c. Pugna etiam hæc *Plutarcho* dicitur, loco cit. σύρραξις.

3 Καὶ συμβαλόντες τὰς &c.] MS. Harl. καὶ συμβαλόντες τὰς — ἐωθοῦντο, &c. vacuo relicto ſpatio, perinde ac ſi plura omiſſa eſſent vocabula. Et ſic ſeſe dant edit. *Ald.* & *Flor.* niſi quòd perperam exhibeant συμβαλλόντες &c. Vocem autem, quæ deerat, ex *Hiſt. Gr.* loco laudato omnino reſtituendam viderunt *Steph.* & *Leuncl.* Ibi enim legimus, καὶ συμβαλόντες τὰς ἀσπίδας, ἐωθοῦντο, &c. Emendationem hanc confirmat *Longini* auctoritas, cujus apud libellum περὶ ὕψους, ſect. 19. reperiuntur & illuſtrantur hæc Xenophontis verba: quem vide, necnon K. Π. p. 488. n. 2. & K. A. p. 494. n. 1.

4 Σὺν Αγησιλάῳ ἐγένετο,] In *Hiſt. Gr.* loco cit. legitur ἡ μὲν νίκη Αγησιλάου ἐγένετο, &c. & pro προσηνέχθη, quod mox occurrit, προσηνέγκατο.

προσελάσαντές τινες τῶν ἱππέων, λέγουσιν αὐτῷ ὅτι τ̃ πολεμίων ὀγδοήκοντα σὺν τοῖς ὅπλοις [1] ὑπὸ τῷ ναῷ εἰσί· καὶ ἠρώτων τί χρὴ ποιεῖν. [2] Ὁ δὲ, καίπερ πολλὰ τραύματα ἔχων πάντοσε καὶ παντοίοις ὅπλοις, ὅμως οὐκ ἐπελάθετο τοῦ θείου, ἀλλ' ἐᾶν τε ἀπέναι ὅποι βούλοιντο ἐκέλευε, καὶ ἀδικεῖν [3] οὐκ εἴα· καὶ προπέμψαι ἐπέταξε τοὺ ἀμφ' αὐτὸν ἱππεῖς ἕστε ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ἐγένοντο.

[4] Ἐπεὶ γεμὴν ἔληξεν ἡ μάχη, πρὶν δὴ θεάσαιτο, ἔνθα συνέπεσον ἀλλήλοις, τ̃ μ. γῆν αἵματι προφυρμένην, νεκροὺς δὲ κειμένους

quidam ex equitibus cùm *eò* adequitâſſent, ei dicunt ex hoſtibus octoginta armatos eſſe ſub templo; quídque *de his* faciendum eſſet, interrogabant. Ille verò, quanquam multis adfectus erat ab omni *corporis* parte vulneribus *itſque* omnis generis armis *inflictis*, non tamen numinis obliviſcebatur, ſed imperabat utì copiam eis facerent abeundi quò vellent, nec lædere *eos* ſinebat *quenquam*; equitibus etiam *qui* circùm ipſum *erant* præcepit ut *eos* deducerent, donec ad *locum* tutum perveniſſent.

Finito verò prælio videre erat *illo in loco*, ubi pugnam inter ſe conſeruerunt, terram ſanguine perfuſam, cadavera tam amica

1 Ὑπὸ τῷ ναῷ εἰσί·] Ibidem reperitur ὑπὸ τῷ νεῷ εἰσί; quod Ἀττικώτερον. Vide K. A. p. 376. n. 3. Minervæ autem templum erat.

2 Ὁ δὲ, καίπερ πολλὰ &c.] *Plutarch.* p. 606. Ἀγησίλαος ἦ, καίπερ ὑπὸ τραυμάτων πολλῶν κακῶς τὸ σῶμα διακείμενος, ὁ πρότερον ἐπὶ σκηνῆς ἀπῆλθεν, ἢ φορείδιον ἐνεχθῆναι πρὸς τὴν φάλαγγα, καὶ τοὺς νεκροὺς ἰδεῖν ἐντὸς τ̃ ὅπλων συγκεκομισμένους. Ὅσοι μέντοι τῶν πολεμίων εἰς τὸ ἱερὸν καταφυγὼν, πάντας ἐκέλευσεν ἀφεθῆναι· πλησίον γὰρ ὁ νεὼς ἐστὶν ὁ τῆς Ἰτωνίας Ἀθηνᾶς. Adde *Diodor. Sic.* l. 14. p. 302. & *Polyæn.* l. 2. c. 1. ſect. 4. *Pauſan.* l. 3. c. 9. *C. Nep.* Ageſil. c. 4. *Hujus victoriæ vel maxima fuit laus, quòd cùm plerique ex fugâ ſe in templum Minervæ conjeciſſent, quærere iúſſitque ab eo, quid his fieri vellet; etſi aliquot vulnera acceperat eo prælio, & iratus videbatur omnibus, qui adversùs arma tulerant; tamen antetulit iræ religionem, & eos vetuit violari.* ubi vide quæ notârunt viri eruditi.

3 Οὐκ εἴα·] Sic rectè MS. Harl. edit. *Ald. Flor.* & *Steph.* Similiter in *Hiſt. Gr.* loco cit. At *Leuncl.* aliæque edit. perperam exhibent οὐκ ἔνα.

4 Ἐπεὶ γεμὴν ἔληξεν &c.] In his ſe Noſter & iis, quæ modò legeras p. 36. de ipſâ conflictione, admirandum planè dicendi artificem & ζωγραφικὸν adeò præſtitit, ut geri coram omnia atque oculis uſurpari videantur. *Euſtath.* ad *Homer.* Il. κ'. p. 805. v. 298. Καὶ ὅρα σωτομίαν τ τι περιττολῆς, καὶ τὸ λοιπὸ λόγου — ὅρα ἦ καὶ τὸ κάλλος τῆς φράσεως, ἐπισκιρτῶντος οἷον τ ποιητοῦ, καὶ τῇ τ καθαρσίῳ εὐψυχίᾳ σωιζομένου, καὶ μιμουμένου τὸ ἐκείνων εὐθαρσὲς καὶ ἐυκί-

νητον.

μῳὺς φιλίους ⸀ πολεμίους μεῖ᾽ ἀλλήλων, [1] ἀσπίδας ᾗ ἀφ-τε-θρυμμῳύας, δόρατα συντεθραυσμένα,, [2] ἐγχειρίδια γυμνὰ κυλεῶν, τὰ μὲ χαμαὶ, τὰ δ᾽ ὲν [3] σώμασι, τὰ δ᾽ ἔτι μὴ χεῖρας. Τότε μὲ ὃν (⸀ γὸ ἦν ἤδη ὀψὲ) σωνελκώσθωλες τὺς τ̃ πολεμίων νεκρὺς ἔισω φάλαγγος, ἐδειπνοποιήσθωλο ⸀ ἐκοιμήθη᾽ πρωὶ ᾗ· [4] Γύλον τ̃ πολέμαρχον [5] παρατάξαι τε ἐκέλευσε τὸ στράτευμα, καὶ τρόπαιον ἱσταῖς, καὶ [6] στεφανοῦς πάντας τῷ θεῷ, ⸀ τὺς αὐλητὰς πάντας αὐλεῖν. Καὶ οἱ μὲ ταῦτ᾽ ἐποίουν· οἱ ᾗ Θηβαῖοι ἔπεμψαν κήρυκα, [7] ὑποσπόνδους τὺς νεκρὺς αἰτοῦντες θάψαι.

quàm hoſtilia inter ſe jacentia, clypeos diſruptos, haſtas confractas, pugiones vaginis nudos, partim humi, partim in corporibus, partim *ipſis* adhuc in manibus. Ac tum quidem (etenim *diei* jam veſper erat) tractis hoſtium cadaveribus intrà phalangem, cœnam ſumpſerunt & quieti ſe dederunt: *poſtridie* autem manè Gylum polemarchum exercitum inſtruere juſſit & tropæum ſtatuere, omnes etiam coronis dei in honorem ſe redimire, & tibicines cunctos tibiis canere. Atque hæc quidem illi fecerunt; at Thebani præcone miſſo petebant ut per inducias cadavera ſepelirent.

νητεν. Οἱ ᾗ πελαμοί φασιν κὴ ὅπ ἐπαγεῖται ⸀ Ξενοφῶντος τὰ ⸀ ἰαῦτα· citat deinde locum hunc Xenophontis, aliter paulò, utì fit, atque in vulgatis auctoris exemplaribus, deſcriptum: quâ de citandi veteres auctores ratione vide ſuprà p. 1. n. 3.

1 Ἀσπίδας ᾗ ἀφ-τεθρυμμῳύας, &c.] Ejuſdem *Euſtathii* ad *Hom.* Il. γ'. v. 363. p. 424. verba hæc adferre libet: εἴωθεις ἂν σιδήρου θραυομθύου ἀκούειν· ⸀ ἰωτον γάρ ἐιναι ἦχον ἡ τῶν λίξεων ὑπηχεῖ τραχύτης, ἐπίτηδες ὅτω φράζοντος τῷ ποιητῷ, ὀνοματοποιίας τρόπῳ. Adde K. A. p. 352. n. 3. Cæterùm, σωθραύω in lexicis ſtat ἀδιαπότως: quo tamen uſus eſt *Euripid.* Oreſt. v. 1569. utì & celeb. *Grammius* notavit.

2 Ἐγχειρίδια γυμνὰ κυλεῶν,] In MSto Harl. ſcribitur — κηλεῶν: utroque modo ſatìs benè. Cæterùm, plenè hoc in loco, quod aliàs ἐλλειπτικῶς exprimit Xenoph. K. A. p. 287. ἔχοντες τὰ ἐγχειρίδια γυμνὰ ὡς &c. *J. Poll.* l. 2. ſegm. 154. Ἐγχειρίδιον, τὸ ξίφος, Ξενοφῶν.

3 Σώμασι,] Hanc lectionem exhibet *Euſtathius*, loco paulò ſuprà laudato. Vulgò legitur σώμαπι.

4 Γύλον &c.] In *Hiſt. Gr.* ſcribitur Γῦλιν. Noſter in Λακεδαιμ. Πολιτ. haud ità longè à fine, Ἐκόσῃ δὲ τ̃ πολιτικῶν τούτων μορῶν ἐχὶ πολέμαρχον ἕνα, &c. Conſule *Crag.* de repub. Laced. l. 4. c. 4.

5 Παρατάξαι τι &c.] *Plutarch.* p. 606. Αμα δ᾽ ἡμέρᾳ βυλόμθυος ἐξελίγξαι τὺς Θηβαίους ὁ Αγησίλαος ὶ ἀμαχῆντας, ⸀ στεφανοῦς μὶ ἐκέλευσε τὺς γραπώτας, αὐλεῖν δὲ τὺς αὐλητὰς, ἱστάναι δὲ καὶ κοσμεῖν τρόπαιον ὡς νενικηκότας.

6 Στεφανοῦς πάντας &c.] Vide p. 35. n. 3. Cæterùm, eſt Apollo, quem voluit, deus.

7 Ὑποσπόνδους τὺς νεκρὺς &c.] Similiter Noſter *Hiſt. Gr.* l. 4. τὺς νεκρὺς ὑποσπόνδους ἀπήγοντο:

Καὶ ἕτω δὴ αἵ τε σπονδαὶ γίνονται, καὶ ὁ Ἀγησίλαος οἴκαδε ἀπεχώρει, [1] ἑλόμενος ἀντὶ τοῦ μέγιστος εἶναι ἐν τῇ Ἀσίᾳ, οἴκοι τὰ νόμιμα μὴ ἄρχειν, τὰ νόμιμα δὲ ἄρχεσθαι.

Ἐκ δὲ τούτου [2] καταγνόντες οἱ Ἀργεῖοι τὰ μὲν οἴκοι κακῶς πεμφύειν, Κόρινθον δὲ προσειληφότας, ἡδομένους δὲ τῷ πολέμῳ, στρατεύει ἐπ' αὐτούς· καὶ δηώσας πᾶσαν αὐτῶν τὴν χώραν, εὐθὺς ἐκεῖθεν ὑπερβαλὼν κατὰ τὰ σπένδοντα εἰς Κόρινθον, αἴρει τὰ ἐπὶ τὸ [3] Λέχαιον τείνοντα τείχη· καὶ ἀναπετάσας τοῖς Πελοποννήσου τὰς πύλας, ἕτως οἴκαδε ἀπελθὼν εἰς τὰ [4] Ὑακίνθια,

Itaque fiunt induciæ, ac domum Ageſilaus diſcedit, cùm mallet domi potiùs ex inſtitutis *patriæ* imperare, ex *iiſdem* inſtitutis imperio ſubjici, quàm in Aſiâ maximus eſſe.

Deinde verò cùm animadvertiſſet Argivos rebus frui domeſticis, Corinthúmque *ipſorum ditioni* adjeciſſe, & bello delectari, expeditionem adverſùs eos ſuſcipit; cúmque omnem eorum agrum vaſtàſſet, mox indè ſuperatis anguſtiis ad Corinthum *progreſſus*, muros Lechæum uſque pertinentes capit; & patefactis Peloponneſi portis, domum ità demum reverſus ad Hyacinthia,

γοντο: & l. 7. οἱ Κορίνθιοι τοὺς νεκροὺς σφῶν τοῦ τείχους ἐλκύσαντες, καὶ ὑποσπόνδους ἀποδόντες, &c. *Thucyd.* l. 1. c. 63. καὶ τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπέδοσαν &c. *Schol.* Ἐπειδὰν δὲ μέρος ἡττηθῇ τῶν μαχομένων, μὴ δυνάμενον τοὺς νεκροὺς αὐτῶν λαβεῖν, αἰτεῖ γενέσθαι σπονδὰς ἕως ἂν λαβὸν θάψῃ, εἶτα πάλιν μάχονται. Adde ſis quæ ibi ſcripſit cl. *Duker*. Cæterùm, pro κήρυκα, in *Hiſt. Gr.* legitur κήρυκας.

1 Ἑλόμενος ἀντὶ τοῦ &c.] *C. Nep.* in Ageſil. c. 4. *Ageſilaus opulentiſſimo regno præpoſuit bonam exiſtimationem, multóque glorioſius duxit, ſi inſtitutis patriæ paruiſſet, quàm ſi bello ſuperâſſet Aſiam.*

2 Καταγνόντες] Sic optimè MS. Harl. At edit. *Ald. Flor. Steph. Leuncl.* repræſentant καταγνόσαντες &c. Natus eſt, opinor, error ex iis, quæ in *Hiſt. Gr.* l. 4. fere medio leguntur, Οἱ δ' ὦν Λακεδαιμόνιοι, καθυμηθέντες τοὺς Ἀργείους τὰ μὲν οἴκοι κακῶς πεμφύειν, ἡδομένους δὲ τῷ πολέμῳ, στρατεύσειν ἐπ' αὐτούς. Sed rectè hæc omnia pariter, καταγνόντες, στρατεύει, δηώσας, ὑπερβαλὼν, αἴρει &c. ad Ageſilaum referuntur.

3 Λέχαιον] Nomen hoc variè repræſentant libri. In MSto Harl. edit. *Ald.* & *Flor.* Λέχεον reperitur: in *Ptolem.* l. 3. c. 16. Λεχαῖον, in Xenoph. paſſim Λίχαιον. De nominis origine in *Pauſan.* l. 2. c. 2. Κορινθίοις ὑπὸ τοῖς ἐπινείοις τὸ ὄνομα Λέχης ἐστὶ Κισσέως ἐδόσαν, Ποσειδῶνος εἶναι καὶ Περιήνης τοῦ Ἀχελῶου λεγόμενοι.

4 Ὑακίνθια,] *Heſych.* Ὑακίνθια, ἑορτὴ τῶν Λακεδαιμονίων. Hoc utique feſtum ſingulis annis per trium dierum ſpatium, menſe, qui Ἑκατομβεὺς erat nuncupatus, apud Amyclæos, in honorem Apollinis & Hyacinthi celebrabant Lacones. Ejus meminit *Herodot.* l. 9. c. 6 & 11. *Euripid.* Helen v. 1485. *Thucyd.* l. 5. c. 23. *Pauſan.* l. 3. c 10 & 19. & l. 4. c. 19.

ὅπως ἐπύχθη ὑπὸ τῦ χορηγοῦ, [1] τ' παιᾶνα τῷ θεῷ συνεπετέλει. Ἐκ τούτου ὃ αὐθαδόμβρος τὰς Κορινθίας πάντα μὲν τὰ κτήνη [2] ἐν τῷ Πειραιῶ σωζομένας, μέγιστον δὲ ἡγησάμενος ὅτι Βοιωτοὶ [3] ταύτῃ [4] ἐκ Κρούσιος ὁρμώμενοι εὐπετῶς τοῖς Κορινθίοις [5] παρεγίγνοντο, στρατοῦ ὅπῃ τὸ Πείραιον. Ἰδὼν ὃ ὑπὸ πολλῶν φυλαττόμενον, ὡς [6] ἐνδιδομένης τ πόλεως, ἐξ ἀρίστου [7] μετεστρα-

quo conſtitutus erat loco à chori magiſtro, pæana deo unà *cum aliis* abſolvebat. Poſt hæc cùm intelligeret Corinthios omnia pecora in Piræo ſervare, ac maximum *quiddam* duceret quòd hâc Bœoti è Creuſi profecti facilè ſe cum Corinthiis conjungerent, Piræum verſùs copias ducit. Cùm autem *Piræum* multis cuſtodiri videret, quaſi civitas ad deditionem ſpectaret, à prandio

c. 19. *Athen.* l. 4. c. 7. *Macrob.* Saturn. l. 1. c. 18. aliíque haud pauci, quos citat doctiſ. *Meurſ.* Græc. Fer. l. 6. Cæterùm, in MSto Harl. & edit. *Leuncl.* malè legitur Υακινθινα: nec meliùs in *Ald.* & *Flor.* Υακίνθινα.

1 Τὸν παιᾶνα τῷ θεῷ &c.] *Scil.* Apollini. Noſter *Hiſt. Gr.* l. 4. ferè medio: Οἱ Ἀμυκλαῖοι ἀεί ποτε ἀπέρχονται εἰς τὰ Υακίνθια ἐπὶ τὸν παιᾶνα, ἐάν τε &c. Porrò, verbum συνεπιτελέω in lexicis reperitur ſine auctore. Ἐπιτελεῖν ſic paſſim adhibent auctores. *Plutarch.* in Ageſil. p. 606. τῷ τλῶ τε πομπῶ ἐπιτέλει τῷ θεῷ &c. *Ælian.* H.V. l. 3. c. 43. Ἐν Συβάρει κιθαρῳδοῦ ᾄδοντος ἐν τῇ ἀγωνίᾳ, ὧ ἐπιτέλων τῇ Ἥρᾳ, &c. Adde ejuſd. l. 12. c. 61. & *Budæ.* Comm. L. G. p. 623.

2 Ἐν τῷ Πειραιῶ &c.] MS. Harl. & edit. *Ald. Flor. Steph. Leuncl.* habent Πειραιῶ. Receptam ſcripturam tuetur *Steph.* Byz. Πειραιὸς, ἔτως ἐκαλεῖτο ὁ λιμὼ τῆ Ἀτθικῆς — Ἐστι καὶ τῆ Κορινθίας λιμών: hunc quin Noſter voluerit haud dubium eſt. Cæterùm, in MSto Harl. haud pauca huic loco inſeruntur, quæ libri editi non agnoſcunt; nimirum hæc — ἐν τῷ Πειραιῶ συζομένας, πᾶν δὲ τὸ Πείραιον περίοντας καὶ καρτερομένας, μέγιστον δὲ &c. quæ tamen omnia in loco vertendo expreſſit *Philelph.* Obſervandum autem eſt *Steph.* Byz. Πειραιὸς genere maſculino ſcripſiſſe, cùm apud Noſtrum legi ſoleat τὸ Πείραιον. Adde *Hiſt. Gr.* loc. cit.

3 Ταύτῃ] Vide K. A. p. 220. n. 4. & p. 106. n. 2.

4 Ἐκ Κρούσιος] *Steph.* Byz. Κρεῦσις, πόλις Βοιωτίας, κειμένη κατανλικρὺ τῆς Μεγαρίδος — ἡ γλυκὴ, Κρούσιος.

5 Παρεγίγνοντο,] Ità MS. Harl. In edit. *Ald. Flor. Leuncl.* legitur ἐγίγνοντο, quod in συνεγίγνοντο tandem mutandum ſtatuerunt *Leuncl.* & *Steph.* Mihi placet lectio auctoritate MSti munita.

6 Ἐνδιδομένης &c.] In *Hiſt. Gr.* loco cit. legitur: Ἰδὼν δὲ ὑπὸ πολλῶν φυλαττόμενον, ἀπεχώρησε πρὸς τὸ ἄστυ μετ' ἄριστον, ὡς προδιδομένης τ πόλεως· &c. unde quidam hìc loci quoque προδιδομένης reponendum cenſuerunt. Sed nil mutandum, cùm & prius illud participium huc quadret. Similiter *Arrian.* de exped. l. 1. c. 27. τλῶ μὲν πόλιν ἐνδιδόντες, &c. *Thucyd.* l. 4 c. 103. ὅπως ἐνδοθήσεται ἡ πόλις· & paſſim alibi.

7 Μετεστρατοπεδεύετο πρὸς τὸ ἄστυ.] *Scil.* ad Corinthum. MS. Harl. μετεστρατοπεδεύσατο. *Ammon.* Πόλις καὶ Ἄστυ διαφέρει. Πόλις μὲν γᾶ, καὶ ὁ τόπος καὶ οἱ κατοικοῦντες, ἤγουν τὸ συναμφότερον· Ἄστυ δὲ, μόνον ὁ τόπος.

τοπεδδύετο ωρὸς τὸ ἄστυ. [1] Αἰσθόμενος δ' ὑπὸ νύκτα βεβοηθηκότας ἐκ τοῦ Πειραίου εἰς τὴν πόλιν [2] παυσυδὶ, ὑποστρέψας ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, αἱρεῖ τὸ Πείραιον, ἔρημον εὑρὼν φυλακῆς· καὶ τά τε ἄλλα τὰ ἐνόντα λαμβάνει, καὶ τὰ [3] τείχη, ἃ ἐνετετείχιστο· ταῦτα δὲ ποιήσας, οἴκαδε ἀπεχώρησε.

Μετὰ δὲ ταῦτα προθύμων ὄντων τῶν Ἀχαιῶν εἰς τὴν συμμαχίαν, καὶ δεομένων συστρατεύειν αὐτοῖς εἰς Ἀκαρνανίαν, καὶ ἐπιθεμένων ἐν στενοῖς τῶν Ἀκαρνάνων, καταλαβὼν τοῖς ψιλοῖς τὰ ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν, μάχην συνάπτει· καὶ πολλοὺς ἀποκτείνας αὐτῶν, τρόπαιον ἔστησατο· καὶ ὃ πρότερον ἔλειξε, πρὶν τοῖς Ἀχαιοῖς φίλους ἐποίησεν Ἀκαρνᾶνας καὶ Αἰτωλοὺς καὶ Ἀργείους, ἑαυτῷ δὲ

motis caſtris ad urbem pergebat. Cùm autem animadvertiſſet ſub noctem è Piræo *cuſtodes* omnibus viribus in urbem opis ferendæ causâ ſe contuliſſe, primâ luce converſo itinere, Piræum capit, quem à præſidio deſertum offenderat; atque tum alia quæ in eo erant capit, tum caſtella quæ *iſthic* inſtaurata fuerant: hæc autem cùm feciſſet, domum diſceſſit.

Poſt hæc cùm Achæi animis eſſent ad ſocietatem inclinatis, & ut ſecum in Acarnaniam expeditionem ſuſciperet orarent, Acarnanéſque *eos* in *viarum* anguſtiis adgrederentur, occupatis per levis armaturæ milites ſuperioribus locis, pugnam *cum eis* conſerit: ac cùm ex iis multos interfeciſſet, tropæum ſtatuit; neque priùs finem fecit, quàm Achæis Acarnanas & Ætolos & Argivos amicos, ſibi ipſi

1 Αἰσθόμενος δὲ ὑπὸ &c.] Noſter in *Hiſt. Gr.* loco cit. Αἰσθόμενος ὁ ὁ Ἀγησίλαος τὰ νυκτὸς παρεληλυθότας αὐτὸς, ὑποστρέψας ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, ἐς τὸ Πείραιον ἦλθε. Καὶ αὐτὸς &c.

2 Παυσυδὶ,] MS. Harl. habet παυσυδία, quod in παυσυδίᾳ mutandum eſſet. Scribitur etiam παυσυδεὶ, παυσυδὶ, & παυσυδεί: quâ de varietate lege ſis quæ ſcripſit Cl. *Waſſe* ad *Thucyd.* l. 8. c. 1. n. 5. *Phavor.* Παυσυδεὶ, παυπιλῶς· καὶ παυσυδίᾳ, μὴ πάσης ὁρμῆς, παυστρατιᾷ, ὁμοθυμαδόν.

3 Τείχη, ἃ ἐνετετείχιστο·] Sic cum *Stephano* legendum videtur. *Leuncl.* mavult — τείχη, ἃ ἀνατετείχιστο. Rectiùs in MSto Harl. ſcribitur ἀνετετείχιστο: in edit. *Ald.* & *Flor.* omnino malè — τείχη ἐκατετείχιστο. Lectioni receptæ adſtipulantur ea, quæ in *Hiſt. Gr.* l. 4. ferè medio leguntur, Καὶ Ἀγησίλαος μὲν ὢν σὺν τῷ στρατεύματι παρὰ θάλατταν ἐπορεύετο· ἡ δὲ μόρα ἅμα κατεβαίνουσα ἀπὸ τοῦ ἄστεως, Οἰνόη τὸ ἐντετειχισμένον τεῖχος αἱρεῖ, καὶ τὰ &c. Eodem verbo Noſter apud eundem *Hiſt. Gr.* librum utitur, ὡς ὅτι ἀκροπόλεις ἐντειχίσαιεν, &c.

καὶ συμμάχοις. Επειδὴ δὲ εἰρήνης ὑπεθυμήσαντες ⓐ πολέμοι [1] ἐπρεσβεύοντο, Αγησίλαος ἀντεῖπε τῇ εἰρήνῃ, [2] ἕως οὗ μὲν Λακεδαιμονίους φυγόντας Κορινθίων καὶ Θηβαίων ἠνάγκασε τὰς πόλεις οἴκαδε καταδέξασθαι. Υστερον δ' αὖ καὶ Φλιασίων οὓς μὲν Λακεδαιμονίους φυγόντας κατήγαγεν, αὐτὸς στρατευσάμενος ὑπὸ Φλιοῦντα. Εἰ δέ τις [3] ἄλλη πη ταῦτα μέμφεται, ἀλλ' οὖν [4] φιλεταιρείᾳ γε πραχθέντα φανερά ἐστι. Καὶ μὲν ἐπεὶ οὗ ἐν Θήβαις τῶν Λακεδαιμονίων κατέλαβον ⓐ ἐνδυτοί, βοηθῶν αὖ τούτοις στρατεύει ὑπὸ τὰς Θήβας. Εὑρὼν δὲ [5] ἀποτειχισμὰ καὶ ἀπεσταυρωμένα ἄπαντα, ὑποσπὰς [6] τὰς Κυνὸς κεφαλὰς, ἑδήου τὴν χώραν μέχρι τοῦ ἄστεος, προέχων καὶ ἐν πεδίῳ τῇ ἀνὰ

socios etiam reddidisset. Ubi verò hostes pacis cupidi legatos *qui eam peterent* miserunt, Agesilaus paci refragatus est, donec civitates coëgisset ut eos ex Corinthiis & Thebanis, qui ob Lacedæmonios exulabant, domum reducerent. Deinde ex Phliasiis etiam eos, qui ob Lacedæmonios exulabant, reduxit, cùm expeditionem adversùs Phliuntem ipse suscepisset. Quòd si quis hæc aliâ quâdam ratione vituperat, certè tamen præ amicorum *sociorúmve* studio gesta fuisse constat. Etenim cùm ex Lacedæmoniis quosdam *qui* Thebis *erant* adversarii necâssent, ut iis etiam succurreret adversùs Thebas exercitum ducit. Cúmque fossis omnia vallísque *in terram depactis* munita reperisset, superatis Cynocephalis ad urbem usque vastabat agrum, factâ Thebanis pugnæ copiâ tam in

1 Επρεσβεύοντο,] Similiter hoc verbum adhibuit *Arrian.* l. 1. c. 7. ἐπὶ μιζαγιόντες ἐπὶ τοῖς κακῶς ἐγνωσμένοις πρεσβεύσαντο παρ' αὐτόν. Idem l. 1. c. 10. Αθηναῖοι δὲ — πρεσβεύονται, *&c.* & alibi sæpé. Respice p. 24. n. 2.

2 Εως τὸς διὰ &c.] Sic MS. Harl. Edit. *Ald.* & *Flor.* dant τὸς Λακεδαιμονίους φυγόντας &c. malé: articulus enim respicit Κορινθίων καὶ Θηβαίων, qui nempe Lacedæmoniis amicos se præbuerant.

3 Αλλη] *Phavor.* Αλλη, ἐπίρρημα δηλοῦν ἄλλως· ἐλήφθαι δ' κατ' ἔλλειψιν, ἀπὸ τ ἄλλη δοτικῆς ἀντωνυμίας — τότε δ' χημαλισμοῦ χ τὸ ζώτη, ἀντὶ τ ἔτως. Vide suprà p. 2. n. 4.

4 Φιλεταιρείᾳ] In lexicis reperitur tantùm φιλεταιρεία sine auctore.

5 Αποτειχισμὰ καὶ &c.] Adi K. A. p. 485. n. 7.

6 Τὰς Κυνὸς κεφαλὰς] *Steph.* Byz. Κυνὸς Κεφαλαὶ, λόφος τ Θετταλίας — ἦν δ' ὁ χωρίον Θηβῶν —

τὰ ὄρη μάχεσθαι Θηβαίοις, εἰ βέλοιντο. Ἐστράτευσε δὲ καὶ τῷ ὑπόντι πάλιν ἔτει ἐπὶ Θήβας· [1] καὶ ὑπερβὰς τὰ κατὰ Σκῶλον στενώματα καὶ τάφρους, ἐδήωσε τὰ λοιπὰ τῆς Βοιωτίας.

Τὰ μὲν δὴ μέχρι τούτου κοινῇ αὐτός τε καὶ ἡ πόλις εὐτύχει· ὅσα γε μὴν μετὰ τοῦτο σφάλματα ἐγένοντο, οὐδεὶς ἂν εἴποι ὡς Ἀγησιλάου ἡγουμένου ἐσφάλη. [2] Ἐπεὶ δὲ, αὐτοῖς ἐν Λεύκτροις συμφορᾷ χρησαμένοις, καὶ παλαιὰν καὶ τὴν ἐν Τεγέᾳ φίλους καὶ ξένους αὐτῶν οἱ ἀντίπαλοι σὺν Μαντινεῦσι, συνεσπουδότων ἤδη Βοιωτῶν τε πάντων καὶ Ἀρκάδων καὶ Ἠλείων, στρατιᾷ [3] σὺν μόρᾳ, πολλῶν νομιζόντων οὐδ' ἂν ἐξελθεῖν

planitie quàm in montibus, ſi *pugnare* vellent. Rurſum anno quoque ſequenti adverſùs Thebas exercitum duxit; & ſuperatis vallis foſſiſque ad Scolum, reliquas Bœotiæ partes vaſtavit.

Et hactenus quidem ipſe communiter cum civitate proſperâ uſus eſt fortunâ: quicunque verò deinceps caſus adverſi acciderunt, nemo *eos* Ageſilai ductu accidiſſe dixerit. Ubi autem, apud Leuctra calamitate ab iis acceptâ, amicos & hoſpites ipſius Tegeæ necare cœperunt adverſarii cum Mantinenſibus, Bœotis jam omnibus & Arcadibus & Eleis inter ſe conſociatis, moram *unam* in expeditionem educit, exiſtimantibus multis longo tem-

1 Καὶ ὑπερβὰς τὰ κατὰ Σκῶλον &c.] Vide *Polyæn.* l. 2. c. 1. ſect. 12. *Steph.* Byz. Σκῶλος, πόλις Βοιωτίας· ἀρσενικῶς ὁ κώμη ἡ. ubi vide quæ notavit doctiſſ. *Holſten.*

2 Ἐπεὶ δὲ, αὐτοῖς ἐν Λεύκτροις &c.] MS. Harl. Ἐπεὶ δ' αὐτῆς &c. Sed ſana eſt vulgata ſcriptura. Reſpicit utique αὐτοῖς Spartanos, in voce πόλις, quæ modò præceſſerat, intellectos. Exempla huic ſimilia pete ſis ex K. A. p. 490. n. 1. Cæterùm, diſtinctionem poſui poſt Ἐπεὶ δὲ, in aliis libris quæ deeſt. De pugnâ autem Leuctricâ lege quæ ſcripſit *Diodor. Sic.* l. 15. p. 370. *Pauſan.* l. 8. c. 27. — τὸ πρῶτον ἐγένετο Λακεδαιμονίων τὸ ἐν Λεύκτροις, Φρασικλείδου μὲν Ἀθήνησιν ἄρχοντος, δευτέρῳ δὲ ἔτει τῆς ἑκατοστῆς ὀλυμπιάδος καὶ δευτέρας — anno *ſcil.* ante æram Chriſtianam 369 vel 370. Adde *Pauſan.* lib. 3. c. 6. & l. 9. c. 6. Cæterùm, cladem quo tempore eam acceperunt Lacedæmonii, Cleombrotus dux eorum erat, Thebanorum Epaminondas. Adde *C. Nep.* in Ageſil. c. 6.

3 Σὺν μόρᾳ,] Vide p. 31. n. 4. Cæterùm, in *Ald. Flor.* & MSto Harl. peſſimè ſcribitur σὺν μόρῃ.

Λακεδαιμονίους [1] πολλῷ χείρου [2] ἐκ τῆς αὐτῶν· δηώσας δὲ τὴν χώραν τῶν καταδυόντων τὰς φίλους, οὕτως αὖ οἴκαδε ἀπεχώρησεν. Ἀπὸ γειτνιῶν τούτων ἐπὶ τὴν Λακεδαίμονα στρατευσαμένων Ἀρκάδων τε πάντων καὶ Ἀργείων, καὶ Ἠλείων, καὶ Βοιωτῶν, καὶ σὺν αὐτοῖς Φωκέων, καὶ Λοκρῶν ἀμφοτέρων, καὶ Θετταλῶν, καὶ [3] Αἰνιάνων, καὶ Ἀκαρνάνων, καὶ Εὐβοέων, πρὸς δὲ τούτοις ἀφεστηκότων μὲν τῶν δούλων, πολλῶν δὲ περιοικίδων πόλεων, καὶ αὐτῶν [4] Σπαρτιατῶν οὐ μείονων ἀπολωλότων ἐν τῇ ἐν Λεύκτροις μάχῃ ἢ λειπομένων, ὅμως διεφύλαξε τὴν πόλιν, [5] καὶ ταῦτα, ἀτείχιστον οὖσαν·

pore Lacedæmonios ex ipſorum *agro* non egreſſuros: cúmque vaſtâſſet regionem eorum qui amicos *ipſius* occiderant, ità demum rurſus domum diſceſſit. Deinde verò Arcadibus omnibus & Argivis, & Eleis, & Bœotis, & Phocenſibus cum iis, & utriſque Locris, & Theſſalis, & Ænianibus, & Acarnanibus & Euboeis, adverſùs Lacedæmona cum exercitu progreſſis, cùm ſervi præterea multæque civitates finitimæ defeciſſent, ac Spartiatarum non pauciores in *commiſſo* apud Leuctra prælio fuiſſent interemti, quàm ſupereſſent, nihilominus urbem tutatus eſt, quanquam ſine

1 Πολλῷ χείρους] Vox prior in edit. *Ald.* & *Flor.* deeſt: quam MS. Harl. & edit. *Steph.* & *Leuncl.* rectè repræſentant. De ellipſi autem præpoſitionis vide K. A. p. 228. n. 4.

2 Ἐκ τῶν αὐτῶν·] Intellige χώρας, quæ aliàs paſſim ſupprimitur. Vide K. A. p. 599. n. 6.

3 Αἰνιάνων,] In MSto Harl. edit. *Ald.* & *Flor.* legitur Αἰνειάνων. Similiter ſuprà p. 19. in iiſdem libris reperitur Αἰνειᾶνας.

4 Σπαρτιατῶν δὲ μειόνων &c.] De Spartanorum in Leuctricâ pugnâ cæſorum numero multa variant auctores. *Dionyſ. Hal.* A. R. l. 2. c. 17. tradit Lacedæmonios *mille tantùm & ſeptingentos* amiſiſſe: *Pauſan.* lib. 9. c. 13. extremo, & *Ariſtid.* T. 1. p. 411. *plures quàm mille*: *Plutarch.* in Ageſil. p. 612. *mille* tantùm: *Diodor. Sic.* l. 15. p. 371. non pauciores quàm *quater mille.* Huic potiſſimùm fidem habendam eſſe docent, quæ Xenophon hoc in loco prodidit. De Spartanorum utique numero ſic Demaratus apud *Herodot.* l. 7. c. 234. ἔστι σὺν τῇ Λακεδαίμονι Σπάρτη, πόλις ἀνδρῶν ὀκτακισχιλίων μάλιστα· καὶ οὗτοι &c. Adde *Meurſ.* Miſcell. Lacon. l. 4. c. 10.

5 Καὶ ταῦτα, &c.] Reſpice pag. 27. n. 2. *C. Nep.* in Ageſil. c. 6. *Idem* (Ageſilaus) *cùm Epaminondas Spartam oppugnaret, eſſétque ſine muris oppidum, talem ſe imperatorem præbuit, ut eo tempore omnibus adparuerit, niſi ille fuiſſet, Spartam non futuram fuiſſe.* Urbem hanc multos etiam annos ἀτείχιστον manſiſſe docent, quæ apud *Liv.* l. 39. c. 37. & *Juſtin.* l. 14. c. 5. de Spartanis ſcripta ſunt.

ὅπῃ μὴ παντὶ πλεῖον ἂν εἶχον οἱ πολέμιοι, ὁκ ἐξάγων [1] ἐνταῦθα, ὅπῃ ἢ οἱ πολῖται πλέων ἔξειν ἔμελλον, εὐρώστως παρατεταγμένος· νομίζων, εἰς μὲ [2] τὸ πλατὺ ἐξιὼν πάντοθεν ἂν περιέχεσθαι, ἐν δὲ τοῖς στενοῖς καὶ ὑποδεξίοις τόποις ὑπομένων, τῷ παντὶ κρατεῖν ἄν.

Επεὶ γεμὲν ἀπεχώρησε τὸ στράτευμα, πῶς ὁκ ἂν φαίη τις αὐτὸν [3] χρῆσθαι εὐγνωμόνως ἑαυτῷ; Ως γὰρ τὸ στρατεύεσθαι [4] αὐτὸν καὶ πεζῇ καὶ ἐφ' ἵππων ἀπεῖργεν ἤδη τὸ γῆρας, [5] χρημάτων δὲ ἐώρα τὴν πόλιν δεομένην, εἰ μέλλοι σύμμαχόν τινα ἕξειν, ἐπὶ τὸ ποιεῖν ταῦτα ἑαυτὸν ἔταξε. Καὶ ὅσα μὲ ἐδυνάτο, οἴκοι μένων ἐμηχανᾶτο· [6] ἃ δὲ καιρὸς ἦν,

muris eſſet: cùm non eò quidem, ubi hoſtes rebus omnibus ſuperiores fuerint, *ſuos* educeret, ſed ubi cives ſuperiores futuri erant, fortiter inſtructos teneret; quippe quòd exiſtimaret, in ſpatioſum ſi *quem* locum egrederetur, undique cingi *ſe* poſſe, ſin anguſtis & ſuperioribus in locis permaneret, rebus omnibus ſuperiorem *ſe* futurum.

Cùm verò exercitus diſceſſiſſet, quidni dixerit aliquis eum ità ſe geſſiſſe, ut virum ſe bonum præberet? Nam cùm ſenectus eum à militiâ tam pedeſtri quàm equeſtri jam arceret, ac civitatem pecuniis indigere cerneret, ſi quem vellet ſocium habere, harum ipſe parandarum onus in ſe recepit. Et quæcunque quidem poterat, domi manens moliebatur; quæque pro occaſione

1 Ενταῦθα] Reſpice p. 31. n. 2.

2 Τὸ πλατὺ] Vide K. A. p. 244. n. 1.

3 Χρῆσθαι εὐγνωμόνως &c.] Quæ ſic rectiùs *Stephano* ad *Philelph.* vertenda videntur, *ſeipſum bonâ fide impendiſſe*, vel, operam patriæ *bonâ fide navâſſe*. MS. Harl. exhibet — εὐγνωμόνως χρῆσθαι ἑαυτῷ.

4 Αὐτὸν] Quod ex MSto Harl. reſtitui. In libris editis deeſt.

5 Χρημάτων δὲ ἐώρα &c.] C Nep. c. 7. — *interim Ageſilaus non deſtitit, quibuſcunque rebus poſſet, patriam juvare. Nam cùm præcipuè Lacedæmonii indigerent pecuniâ, ille omnibus, qui à rege defecerant, præſidio fuit: à quibus magnâ donatus pecuniâ, patriam ſublevavit.* Cæterùm, in MSto Harl. hoc ordine collocantur verba — χρημάτων δὲ τὴν πόλιν ἐώρα δεομένην —

6 Α δὲ καιρὸς ἦν, &c.] Vide K. A. p. 296. n. 3. In pleriſque libris poſt μισπίνας malè ponitur σιγμὴ πλείω, & deinde ſcribitur Οὐ δ' ἠχώιστο &c.

ὐκ ὤκνει μετιέναι· ὡς δ' ἠρώτατο, εἰ μέλλοι τῇ πόλιν ὠφελήσειν, πρεσβευτὴς ἐκπορευόμενος ἀντὶ στρατηγοῦ. Ὅμως ἥ γε ἐν τῇ πρεσβείᾳ μεγάλα στρατηγῶ ἔργα διεπεράξατο. [1] Αὐτοφραδάτης γάρ τε πολιορκῶν [2] ἐν Ἄσσῳ Ἀριοβαρζάνην σύμμαχον ὄντα, δείσας Ἀγησίλαον, φύγων ὤχετο· [3] Κότυς δ' αὖ Σηστὸν πολιορκῶν, Ἀριοβαρζάνει ἔτι ὄντι, λύσας [4] ἥ γε ἔτος τὴν πολιορκίαν ἀπηλλάγη· ὥστ' ὐκ ἀλόγως ἥ γε ἀπὸ τῆς πρεσβείας τρόπαιον τῶν πολεμίων εἰστήκει αὐτῇ. Μαύσωλος γε μὴν ἑκατὸν ναυσὶ πολιορκῶν [5] ἀμφότερα τὰ χωρία ταῦτα, ὐκέτι δείσας, ἀλλὰ πειθεὶς, ἀπέπλευσεν οἴκαδε.

datâ erant *facienda*, adgredi non gravabatur: neque erubescebat, modò civitati profuturus esset, pro imperatore legatus exire. Veruntamen in legatione *ipsâ* magni imperatoris exsequutus est munera. Nam cùm Autophradates Ariobarzanen, qui *ejus* erat socius, apud Assum obsideret, Agesilaum veritus, fugâ *indè* abivit: Cotys item cùm Sestum obsideret, Ariobarzanis quod adhuc erat *oppidum*, & ipse solutâ obsidione discessit; adeò ut non sine causâ tropæum ei ob hostes *superatos* etiam ex legatione statutum fuerit. Porrò cùm Mausolus mari centum navibus utrumque locum hunc obsideret, non item metu adductus, sed suasu, domum cum classe discessit.

1 Αὐτοφραδάτης &c.] Autophradatis, Lydiæ satrapæ meminit *Diodor. Sic.* l. 15. p. 398. & ibidem, Ariobarzanis, Phrygiæ satrapæ; necnon Mausoli, Cariæ principis. Vide sis *Polyæn.* lib. 7. c. 26. & *Aristot. Oiκονομ.* l. 2. p. 503.

2 Ἐν Ἄσσῳ] Malè in MSto Harl. ἐν Νάσσῳ: in edit. *Ald.* & *Flor.* ἐν Νάσσῳ. *Steph.* Byz. Ἄσσος, πόλις Λυκίας: ubi pro Λυκίας *Holsten.* rescribendum monet Λυδίας. Consule *Cellar.* Geogr. Antiq. l. 3. c. 3. p. 27.

3 Κότυς &c.] Qui Nostro, *Hist. Gr.* l. 4. ineunte, dicitur βασιλεύων πολλῆς χώρας καὶ δυνάμεως: *Plutarcho* in Agesil. p. 601. βασιλεὺς τῶν Παφλαγόνων. *Steph.* Byz. Σηστὸς, πόλις ποτὲ τῆς Περοπονησίδι. Λέγεται ὑπ' Ἀρσινικῶς παρ' Εὐφόρῳ· οἱ δ' Ἀθηναῖοι, ἐν τῇ Σηστῷ φασιν. Adde *Eustath.* in *Dionys.* Perieg. v. 516.

4 Καὶ ἔτι] Vox hæc, ut ut sensûs absque detrimento poterat abesse, vim simul & elegantiam sermoni Græco conciliat. Vide suprà p. 28. n. 5. Parem *ille* efficit dicendi venustatem apud *Virgil.* Æn. 5. v. 457.

Nunc dextrâ ingeminans ictus, nunc *ille* sinistrâ. Adde quæ scripsit doctiss. *Bentleius* ad *Horat.* Lyric. l. 1. Carm. 9. v. 16.

5 Ἀμφότερα τὰ χωρία] *Assum* utique & *Sestum*.

[1] Ἄξια θαύματος διεπράξατο· οἵ τε γὰρ εὖ πεποιῆσθαι νομίζοντες ὑπ' αὐτοῦ, καὶ οἱ φεύγοντες αὐτὸν, χρήματα ἀμφότεροι ἔδοσαν. Ταχέως γε μὴν ὁ Μαύσωλος λαβὼν πρόσθεν Ἀγησιλάου ξενίαν συμβαλόμενος [2] καὶ ἔτος χρήματα τῇ Λακεδαίμονι, [3] ἀπέπεμψαν αὐτὸν οἴκαδε, περιπομπὴν δόντες μεγαλοπρεπῆ.

Ἐκ δὲ τούτου [4] ἤδη μὲν ἐγεγόνει ἔτη ἀμφὶ τὰ ὀγδοήκοντα· καλανενοηκὼς δὲ [5] τὸν Αἰγυπτίων βασιλέα ἐπιθυμοῦντα τοῦ Πέρσῃ πολεμεῖν, καὶ πολλὸς μὲν πεζὸς, πολλὸς δὲ ἱππέας, πολλὰ δὲ χρήματα ἔχοντα, ἄσμενος ἤκουσεν ὅπ [6] μετεπέμπετο αὐτὸν, [7] καὶ ταῦτα,

Res *certè* dignas admiratione geſſit: nam & illi qui ab eo ſe beneficio adfectos putabant, & qui fugiebant eum, utrique pecunias *ei* dabant. Celeriter autem & Mauſolus cùm ob priſtinum *ſuum* cum Ageſilao hoſpitium pecunias Lacedæmoni utendas dediſſet, eum dimiſêre domum, addito comitatu magnifico.

Poſteà verò annos jam fermè octoginta natus erat: cúmque animadvertiſſet, regem Ægyptiorum Perſæ bellum inferre cupere, & multos pedites, multos equites, multas pecunias habere, libenter *illum* ſe arceſſere audivit, præſertim, quòd ducis *ei* mu-

1 Ἄξια θαύματος &c.] *Stephano* magìs placuerit Ἄξια ἃ θαύματος &c. Tu vide ſis K. A. p. 221. n. 3.

2 Καὶ ἔτος] Reſpice p. præced. n. 4.

3 Ἀπέπεμψαν αὐτὸν &c.] Suſpicatur *Steph.* ἀπέπεμψαν mutandum eſſe in ἀπέπεμψεν, & δόντες ſimul in δὲς &c. quam cùm mutationem vix admittendam putavit *Leuncl.* ſtatim poſt illa, quæ ſuprà paulò leguntur, χρήματα ἀμφότεροι ἔδοσαν, reponi debere ſtatuit hæc verba, περιπομπὴν δόντες μεγαλοπρεπῆ. "Nam cùm (ait idem vir doctus) illa fortè "omiſſa, & deinde in margine collocata "eſſent; per calligraphi alterius inſcitiam "locum deinceps indebitum occupârunt. "His igitur ordini ſuo reſtitutis, nihil mu- "tandum reſtat, præter illud ἀπέπεμψαν in "ἀπέπεμψεν." Mihi nihil mutandum videtur; modò ἀπέπεμψαν & δόντες ad οἵ τε εὖ πεποιῆσθαι νομίζοντες &c. & οἱ φεύγοντες &c. æquè atque ad καὶ Μαύσωλος &c. referantur.

4 Ἤδη μὲν ἐγεγόνει &c.] *Plutarcho* p. 616. auctore, jam tum ὑπὲρ ὀγδοήκοντα ἔτη ἐγεγόνει. Conf. *C. Nep.* c. 8.

5 Τὸν Αἰγυπτίων &c.] Qui *Thacus* dicitur *C. Nep.* loco cit. Τάχως *Plutarch.* p. 616. *Diodor. Sic.* l. 15. p. 397. Ταχώς. Similiter *Athen.* l. 14. c. 1. *Polyæn.* l. 3. c. 11. ſect. 5. Θάμως: *Ariſtot. Oeconom.* l. 2. p. 507. Ταώς. Cæterùm, MS. Harl. dat τοῦ Αἰγυπτίων. Forſan reponendum τὸν τῶν &c. utì apud *Diodor. Sic.* l. 15. p. 398. ſcribitur.

6 Μετεπέμπετο αὐτὸν,] *Plutarch.* T. 2. p. 214. Χρημάτων δὲ διαφθορᾷ τὸ Σπάρτης πρὸς πόλεμον καὶ ξενοτρο-

ἡγεμονίαν ἐπιχειρήσῃ. Ἐνόμιζε γὰρ τῇ αὐτῇ ὁρμῇ τῷ μὲν Αἰγυπτίῳ χάριν ἀποδώσειν ἀνθ' ὧν εὐεργετήκει τὴν Λακεδαίμονα, τοὺς δ' ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ἕλληνας πάλιν ἐλευθερώσειν, τῷ δὲ Πέρσῃ δίκην ἐπιθήσειν καὶ τῶν πρόσθεν, καὶ ὅτι νῦν σύμμαχος εἶναι φάσκων, [1] ἐπέταξε Μεσσήνην ἀφιέναι. Ἐπεὶ μέντοι ὁ μεταπεμψάμενος [2] οὐκ ἀπεδίδου τὴν ἡγεμονίαν αὐτῷ, ὁ μὲν Ἀγησίλαος, ὡς τὸ μέγιστον ἐξηπατημένος, ἐφρόντιζε τί δεῖ ποιεῖν. [3] Ἐκ τούτου δὲ πρῶτον μὲν οἱ δίκα στρα-

nus polliceretur. Exiſtimabat enim eâdem profectione ſe gratiam Ægyptio pro collatis in Lacedæmonem beneficiis relaturum, Græcóſque in Aſiâ *ſitos* rurſus liberaturum, ac Perſæ pœnam irrogaturum tum ob *injurias* anteà factas, tum quòd eo tempore ſe ſocium eſſe profeſſus, Meſſenen *Lacedæmonios* dimittere juſſiſſet. Poſteaquam verò ille, qui *eum* arceſſiverat, ducis ei munus non adtribuebat, Ageſilaus, ut qui maximè *fuerat* deceptus, quid faciendum eſſet cogitabat. Hinc ex Ægyptiis primùm ii,

ξενοτροφήσας, ἐπαρῴνησε ὁ Ἀγησίλαος εἰς Αἴγυπτον, μεταπεμφθεὶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως Αἰγυπτίων ἐπὶ μισθῷ. Idem T. 1. p. 616. — οὐδὲ ἄξιον (Ageſilaus) παρ' ἀξίαν εἶναι λειτούργημα δημόσιον οὐδὲν, ἀλλὰ μᾶλλον ἀνάξιον ἑαυτῷ τὸ ζῆν ἄπρακτον ἐν τῇ πόλει, καὶ καθ' ἡδονὴν προμένοντα τὸν θάνατον. Ὅθεν ἀφελόμενος μισθοφόρους, ἀφ' ὧν ὁ Τάχως αὐτῷ χρημάτων ἔπεμψε, καὶ πλοῖα πληρώσας, ἀνήχθη, &c. ibi legenda. *Diodor. Sic.* l. 15. p. 397. — καὶ Τάχως ὁ βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων, κρίνας πολεμεῖν τοῖς Πέρσαις, ναῦς τε — ἔπεισε καὶ Λακεδαιμονίους συμμαχεῖν. Adde *Plutarch.* in Artox. p. 1022.

7 Καὶ ταῦτα,] Vide p. 44. n. 5.

1 Ἐπέταξε Μεσσήνην &c.] *Diodor. Sic.* l. 15. p. 398. Οἱ γὰρ Σπαρτιάται πρὸς Ἀρταξέρξην ἀλλοτρίως εἶχον, διὰ τὸ τοὺς Μεσσηνίους ὁμοίως τοῖς ἄλλοις Ἕλλησιν ὑπὸ τοῦ βασιλέως εἰς τὴν κοινὴν εἰρήνην καταπεπάχθαι. Conf. *Plutarch.* in Ageſil. p. 616. Noſter *Hiſt. Gr.* l. 7. paulò citrà med. Ἐκ ἧς τότε ἐρωτώμενον ὑπὸ βασιλέως ὁ Πελοπίδας, τί βούλοιτο ἑαυτῷ γραφῆναι, εἶπεν ὅτι Μεσσήνην τε αὐτόνομον εἶναι ὑπὸ Λακεδαιμονίων, καὶ &c. *C. Nep.* in Pelop. c. 4. *quúque Meſſena celeriùs reſtitueretur, legatus* (Pelopidas) *in Perſas eſt profectus.* Et is quidem tantâ apud Artaxerxem valebat gratiâ, ut literas ab eo impetraret, quibus Lacedæmoniis præcepit, ut Meſſenem ſui juris eſſe ſinerent: utì Noſter loco cit. Conſule *Uſſer.* ad annum ante æram Chriſt. 368. & *Simſon.* Chron. ad Olymp. 104. p. 864. edit. *Weſſel.*

2 Οὐκ ἀπεδίδου τὴν &c.] *Diodor. Sic.* l. 15. p. 400. Καὶ τῶν μὲν μισθοφόρων τὴν ἡγεμονίαν παρέδωκεν (Tachos) Ἀγησιλάῳ τῷ Σπαρτιάτῃ &c. Propiùs Noſtro accedit *Plutarch.* in Ageſil. p. 617. Τότε ἧ συμμίξας (Ageſilaus) τῷ Τάχῳ παρασκευαζομένῳ πρὸς τὴν στρατείαν, ἐχ, ὥσπερ ἤλπιζεν, ἀπάσης στρατιᾶς ἀπεδείχθη τὸ δυνάμεως, ἀλλὰ τῶν μισθοφόρων μόνον· τῶν ἧ ναυτικοῦ, Χαβρίας ὁ Ἀθηναῖος· ἡγεμὼν δὲ συμπάντων αὐτὸς ἦν ὁ Τάχως. Καὶ τοῦτο πρῶτον ἠνίασε τὸν Ἀγησίλαον. Cauſam autem, cur Tachus ei forſan ſummi imperatoris denegabat munus, adferunt *Plutarch.* T. 1. p. 616. & T. 2. p. 214. *C. Nep.* c. 8. & *Athen.* l. 14. c. 1.

3 Ἐκ τούτου ἧ πρῶτον &c.] *Diodor. Sic.* loco cit.

τουόμφυοι τῶν Αἰγυπτίων ἀφίσανται τὸ βασιλέως· ἔπειτα δὲ καὶ οἱ ἄλλοι πάντες ἀπέλιπον αὐτόν. Καὶ αὐτὸς μὲν δείσας, [1] ἀπεχώρησε φυγῇ εἰς Σιδῶνα [2] τῆς Φοινίκης· ὁ δ' Αἰγύπτιοι ταραττόμενοι, [3] διοσὺς βασιλέας αἱροῦνται. Ἐνταῦθα δὴ Ἀγησίλαος γνοὺς ὅτι εἰ μὲν [4] μηδετέρῳ συλλήψοιτο, μαθὼν ὁδέτερος λύσει τοῖς Ἕλλησιν, [5] ἀγορὰν ὃ ὁδέτερος παρέξει, ὁπότερός τ' ἂν κρατήσῃ, οὗτος ἐχθρὸς ἔσαι· εἰ δὲ τῷ ἑτέρῳ συλλήψοιτο, οὗτός γε εὖ παθὼν, ὡς τὸ εἰκὸς, φίλος ἔσοιτο· [6] οὕτω δὲ κείνας ὁπότερος φιλέλλην μᾶλλον ἐδόκει εἶναι, στρατευσάμενος μετὰ τούτου, τὸν μὲν μισέλληνα μάχῃ

qui ſeorſum militabant, à rege deficiunt; deinde & alii omnes eum deſeruerunt. Atque ipſe quidem metu permotus, Sidonem Phœniciæ *urbem* fugâ ſe recepit: at Ægyptii, commotâ inter ipſos ſeditione, reges duos creant. Ibi tum Ageſilaus, qui futurum intelligeret ut, ſi neutri opitularetur, Græcis neuter ſtipendium ſolveret, neuter *rerum venalium* forum ſuppeditaret, & utercunque ſuperior evaderet, is hoſtis eſſet; ſin alteri opitularetur, is, quòd beneficium acceperat, ceu par *eſſet*, amicus eſſet; facto demum judicio uter Græcorum magìs ſtudioſus eſſe videretur, cum hoc in bellum profectus, Græcorum *illum* oſorem

cit. ὁ καθεστημένος ἐπὶ τὰ Αἰγύπτου πράγματος ἀπέστη ἀπὸ βασιλέως· διαπεμψάμενος ὃ πρὸς τὸν Νεκτανεβὼ, τὴν πεῖσαι ἀντέχειν τῆς ἐν Αἰγύπτῳ βασιλείας, μέγαν πόλεμον ἐξέκαυσεν. Ὁ γὰρ Νεκτανεβὼς ὑπὸ τοῦ βασιλέως πεμφθεὶς ἡγεμὼν τῶν ἐξ Αἰγύπτου στρατιωτῶν, καὶ σταλεὶς ἀπὸ τῆς Φοινίκης πολιορκεῖν τὰς ἐν τῇ Συρίᾳ πόλεις, συγκάτειρον ἡδυόμενος ταῖς τοῦ πατρὸς ἐπιβολαῖς (repone ἐπιβουλαῖς) τὰς &c. ibi legenda. *Plutarcho* auctore loco cit. Νεκτανεβὼς (ſic nempe ibi ſcribitur: Νεκτάβιος autem Apophth. Lacon. pag. 214.) ἀνέψιος ἦν τοῦ Τάχω, qui, μέρος ἔχων ὑφ' ἑαυτῷ δυνάμεως, ἀπέστη. Porrò, de Ex τούτου vide K. A. p. 509. n. 1.

1 Ἀπεχώρησε φυγῇ εἰς &c.] *Diodoro Sic.* auctore, loco cit. ὁ μὲν Ταχὼς καθοπλισάμενος, ἐπόλμησε διὰ τῆς Ἀραβίας ἀναβῆναι πρὸς τὸν βασιλέα, *ſcil.* Artaxerxem, à Sidone.

2 Τῆς Φοινίκης·] Vide K. A. p. 609. n. 4.

3 Διοσὺς βασιλέας &c.] *Scil.* Nectanabum vel Nectanabida, & alterum, ex urbe Ægypti, quæ Mendes dicebatur. *Plutarch.* in Ageſil. p. 617. Ὁ μὲν οὖν Τάχως, ἐρημωθεὶς τῶν μισθοφόρων, ἔφυγεν, ὅτε ὃ Μένδητος ἕτερος ἐπανίστατο τῷ Νεκτανάβιδι, βασιλεὺς ἀναγορευθείς.

4 Μηδετέρῳ] MS. Harl. μηδ' ἑτέρῳ.

5 Ἀγορὰν] Vide p. 9. n. 2.

6 Οὕτω δὲ κείνας ὁπότερος &c.] Nectanabo ſe adjunxit Ageſilaus, utì teſtantur *Plutarch.* T. 1. p. 617. T. 2. p. 214. *C. Nep.* c. 8. & *Polyæn.* l. 2. c. 1. ſect. 22. Pergraviter autem, loco priùs cit. Ageſilaum reprehendit

νικήσας χειρῶται, [1] τὸν δ' ἕτερον συγκαθίστησι· καὶ φίλον ποιήσας τῇ Λακεδαίμονι, [2] καὶ χρήματα πολλὰ προσλαβών, ἔπλει οἴκαδε, καίπερ μέσου χειμῶνος ὄντος, σπεύδων [3] ὡς μὴ ἀργὸς ἡ πόλις εἰς τὸν ὕστερον χρόνον πρὸς τοὺς πολεμίους γένοιτο.

Καὶ ταῦτα μὲν δὴ εἴρηται ὅσα τῶν ἐκείνου ἔργων μετὰ πλείστων μαρτύρων ἐπράχθη· τὰ γὰρ τοιαῦτα οὐ τεκμηρίων προσδεῖται, ἀλλ' ἀναμνήσαι μόνον δεῖ, καὶ εὐθὺς πιστεύεται. Νῦν δὲ τὴν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀρετὴν πειράσομαι δηλοῦν, δι' ἣν ταῦτα ἔπραττε, καὶ πάντων τῶν καλῶν ἦρα, καὶ πάντα αἰσχρὰ [4] ἐδίωκεν.

[5] Ἀγησίλαος γὰρ τὰ μὲν θεῖα οὕτως ἐσέβετο, ὡς καὶ οἱ πολέμιοι

prælio victum capit, alterum *in regno* conſtituit; *eúm*que cùm Lacedæmoni amicum feciſſet, multáſque pecunias accepiſſet, domum tandem *indè* navigat, quanquam mediâ hyeme, *idcircò* feſtinans nè ſequenti æſtate civitas foret adverſùs hoſtes otioſa.

Et hæc quidem certè de iis rebus dicta ſunt, quarum erant plurimi teſtes dum ab eo geſtæ erant: nam res ejuſmodi argumentis non egent, ſed *eas* tantùm in memoriam revocare ſat eſt, ac ſtatim fidem merentur. Jam verò virtutem, ejus *quæ fuerat* in animo, indicare conabor, quâ res haſce gerebat, & honeſta diligebat omnia, & turpia omnia *à ſe* avertebat.

Ageſilaus utique ità res divinas venerabatur, ut etiam hoſtes

Plutarch. quòd à Tacho in Nectanabi partes tranſierat. Cæterùm, *Diodori Sic.* l. 15. p. 401. ab iis quæ memoriæ prodiderunt Plutarch. & Xenophon tota diverſa eſt narratio.

1 Τὸν δ' ἕτερον συγκαθίστησι·] Lege *C. Nep.* in Chabr. c. 2. *Ælian.* H. V. l. 5. c. 1. & quæ utrobique adnotârunt viri eruditi.

2 Καὶ χρήματα πολλὰ &c.] *C. Nep.* in Ageſil. c. 8. *Hic* (Ageſilaus) *cùm ex Ægypto reverteretur, donatus à rege Nectanabe ducentis viginti talentis, quæ ille muneri populo ſuo daret: &c. Plutarch.* T. 1. p. 618. Ἀγαπῶν δὲ καὶ φιλοφρονέμενος (*ſcil.* Nectanabis) ἐδέετο μείνας καὶ συναγαγόμενος μετ' αὐτοῦ τὸν Ἀγησίλαον· ὁ δὲ ὥρμητο πρὸς τὸν οἶκοι πόλεμον, εἰδὼς χρημάτων δεομένῳ τῷ πόλιν καὶ ξενοτροφοῦσαν. Πρέπειν ἐν αὐτὸν εὐσήμως καὶ μεγαλοπρεπῶς, ἄλλας τε λαβόντα πηγὰς καὶ δωρειὰς, καὶ πρὸς πόλεμον ἀρχεῖα καὶ τριάκοντα τάλαντα.

3 Ὡς μὴ ἀργὸς &c.] *Scil.* propterea quòd pecuniis indigeret.

4 Ἐδίωκεν] MS. Harl. ἐξεδίωκεν. Vide Add.

5 Ἀγησίλαος γὰρ &c.] Quaſi dixiſſet Καὶ θαῦμα μὲν ἐδέν ὅτι ταῦτα ἔπραττε, καὶ &c. Ἀγησίλαος· τὰ μὲν γὰρ θεῖα ὕστερον &c. quo de uſu particulæ γὰρ vide K. A. p. 438. n. 4.

τοῦ ἐκείνου ὅρκους καὶ τὰς ἐκείνου σπονδὰς πιστοτέρας ἐνόμιζον, ἢ τὴν ἑαυτῶν φιλίαν. [1] Καὶ τοῖς ἑαυτῶν μὲν ὤκνουν [2] εἰς ταὐτὸν ἰέναι, Ἀγησιλάῳ δὲ αὐτοὺς ἐνεχείριζον. Ὅπως δὲ μή τις ἀπιστῇ, καὶ ὀνομάσαι βέλομαι τοῦ ὑπερφυεστάτους αὐτῶν. [3] Σπιθριδάτης μὲν γε ὁ Πέρσης, εἰδὼς ὅτι Φαρνάβαζος γῆμαι μὲν τὴν βασιλέως ἔσπευδε θυγατέρα, τὴν δ' αὐτὸς ἄνευ γάμου λαβεῖν ἐβούλετο, ὕβριν νομίσας τοῦτο, Ἀγησιλάῳ ἑαυτὸν καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα καὶ [4] τὴν δύνα-

unumquodque ejus jusjurandum ejúſque fœdera majorem mereri fidem arbitrarentur, quàm ipſorum *inter ſe* amicitiam. Et ſuis quidem cum *hominibus* in eundem *locum* convenire verebantur, at Ageſilao in manus *ipſimet* ſe tradebant. Ut nè quis autem fidem *mihi* deneget, eorum illuſtriſſimos nominatim etiam recenſere volo. Spithridates certè quidem Perſa, cùm ſciret Pharnabazum id agere ut filiam regis uxorem duceret, at ipſius *filiam* ſine nuptiis ſumere velle, ratus hoc contumelioſè *adversùs ſe* patratum *fore*, Ageſilao ſeipſum & uxorem & liberos & facul-

1 Καὶ τοῖς ἑαυτῶν μὲν &c.] Sic locus ſupplendus videtur: mutilus utique ſolet eſſe, atque hunc in modum exaratus, — ἑαυτῶν φιλίαν .... μὲν ὤκνουν &c. Ad quem ſic *Stephanus*: "Philelphus hunc locum interpre-"tans, ſententiam claudit in φιλίαν: dein-"de ſubjungit, *Nam in contrahendis inter ſe* "*rebus plerumque ad eundem ire verebantur.* "Quæ verba non ſatìs intelligo, & lacu-"nam de ſuo implere eum voluiſſe ſuſpicor. "Ego non ſolùm ſenſum eorum, quæ de-"ſunt, verborum, ſed etiam illa ipſa, quæ-"nam ſint, conjecturâ mihi adſequutus vi-"deor in meis Schediaſmatis." Hactenus ille. Mihi verò Schediaſmata *Stephaniana* evolventi nulla hoc de loco occurrit conjectura. Libens itaque *Leunclavio* accedo, qui ſic integritati priſtinæ locum reſtitui debere cenſuit, Καὶ τοῖς ἑαυτῶν μὲν ὤκνουν εἰς ταὐτὸν &c. quibus jam reſpondent illa ſequentia, Ἀγησιλάῳ δ' αὐτοὺς ἐνεχείριζον.

2 Εἰς ταὐτὸν] Vide K. A. p. 470. n. 2.

3 Σπιθριδάτης μὲν γε &c.] *Plutarch.* in Ageſil. p. 601. Ὁ δὲ Σπιθριδάτης, ὡς δόκησιν ἔδωκε Φαρναβάζου τὸ πρῶτον ἦλθε πρὸς τὸν Ἀγησίλαον, ἀεὶ συναπεδήμει καὶ συνιστράτευσιν αὐτῷ· κρίνας τὸν υἱὸν ἔχων — καλλίω δὲ καὶ θυγατέρα παρθένιον ἐν ἡλικίᾳ γάμου. Ταύτῃ μὲν &c. Confer. Noſter *Hiſt. Gr.* l. 4. ſub init. & l. 5. haud ità longè ab init. ubi tradit Pharnabazum filiam regis uxorem duxiſſe.

4 Τὴν δυνάμιν] Plerique interpretes intellexiſſe videntur δύναμιν στρατιωτικήν. At rectiùs, opinor, *Leuncl.* de δυνάμει χρημάτων vocem accepit. Hoc ſenſu eandem poſuit *Ælianus* H. V. l. 1. c. 31. πάντες αὐτῷ Πέρσαι κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δυνάμιν ἕκαστοι συσκημίζει. & Noſter K. A. p. 600. Niſi quis mavult exponere *ſatellitium*: quo ſenſu venit apud eund. *Ælian.* l. 8. c. 16.

μὴν ἐνεχείρισε. [1] Κότυς δὲ, ὁ τῶν Παφλαγόνων ἄρχων, βασιλῆϊ μὲν οὐχ ὑπήκουσε [2] δεξιὰν πέμποντι, φοβούμενος μὴ ληφθεὶς ἢ χρήματα πολλὰ ἀποτίσειεν, ἢ καὶ ἀποθάνοι· Ἀγησιλάου δὲ καὶ οὕτω ταῖς σπονδαῖς πιστεύσας, εἰς τὸ στρατόπεδόν τε ἦλθε, καὶ συμμαχίαν ποιησάμενος, εἵλετο σὺν Ἀγησιλάῳ στρατεύεσθαι, [3] χιλίους μὲν ἱππέας, διχιλίους δὲ [4] πελτοφόρους ἔχων. [5] Ἀφίκετο δὲ καὶ Φαρνάβαζος Ἀγησιλάῳ εἰς λόγους, καὶ διωμολόγησεν, εἰ μὴ αὐτὸς πάσης [6] τῆς στρατιᾶς στρατηγὸς καθισταθείη,

tates in manus tradidit. Et Cotys, Paphlagonum princeps, regi quidem dextram mittenti non paruit, veritus nè, ſi comprehenderetur, vel pecuniis magnis multaretur, vel etiam interficeretur: verùm & hic Ageſilai fœderibus cùm fidem habuiſſet, tum in caſtra *ejus* venit, tum initâ ſocietate, cum Ageſilao militare maluit, cùm quidem equites mille, bis mille qui geſtarent peltas haberet. Quin Pharnabazus etiam cum Ageſilao in colloquium venit, & confeſſus eſt, ſe, ni totius exercitûs conſtitueretur dux,

1 Κότυς ὅ] *Plutarch.* in Ageſil. p. 601. Καὶ προσελθὼν ἄρχει Παφλαγονίας, προσηγάγετο τὴν βασιλέα Παφλαγόνων, Κότυν, ἐπιθυμήσαντα τῆς φιλίας αὐτοῦ δι' ἀρετὴν καὶ πίστιν. Adde Noſt. *Hiſt. Gr.* l. 4. ineunte.

2 Δεξιὰν πέμποντι,] *J. Poll.* l. 2. ſegm. 160. Καὶ δεξιὰν πέμπει βασιλεῦς, (*ſcil.* Perſarum) ὡς Ξενοφῶν. Locum hunc reſpexiſſe videtur. Adde K. A. p. 145. n. 2. *C. Nep.* in Datam. c. 10. *fidemque de eâ re, more Perſarum, dextrâ dediſſet. Hanc ut accepit à rege miſſam, &c.* ubi vide quæ notârunt viri doctiſ.

3 Χιλίους μὲν &c.] MS. Harl. edit. *Ald. Flor. Steph.* ſant διχιλίους μὲν ἱππέας, πεντακισχιλίους δὲ &c. quam lectionem plerique interpretes expreſſerunt. Rectiùs, opinor, *Leuncl.* receptam ſcripturam exhibet. Sic enim Noſter *Hiſt. Gr.* l. 4. ineunte, πείσαντος δὲ τῆς Σπιθριδάτου, καταλιπεῖν (Cotys) τὸν Ἀγησιλάῳ χιλίους μὲν ἱππέας, διχιλίους δὲ πελταστάς. Et *Plutarch.* in Ageſil. p. 601. καὶ λαοῦν (Ageſilaus) παρ' αὐτοῦ (à Coty) χιλίους ἱππεῖς καὶ διχιλίους πελταστὰς &c.

4 Πελτοφόρους] Ad hanc vocem & *Steph.* & *Conſtant.* citant Xenoph. At loca, in quibus reperta eſt, uterque neſciviſſe videtur. Eâ uſus eſt etiam K. Π. p. 482. & *Hiſt. Gr.* l. 2. haud ità longè à fine. *J. Poll.* l. 1. ſegm. 130. πελτασταὶ, πελτοφόροι, &c.

5 Ἀφίκετο δὲ καὶ Φαρνάβαζος &c.] Noſter *Hiſt. Gr.* l. 4. haud procul ab initio, Οὐκοῦν, ἔφη, ὁ Φαρνάβαζος, ἁπλῶς ὑμῖν ἀποκείνομαι, ἄπιτε ποιήσω. Πρέπει γοῦν σοι. Ἐγὼ πίνειν, ἔφη, ἐὰν βασιλεὺς ἄλλον μὲν στρατηγὸν πέμπῃ, ἐμὲ δὲ ὑπήκοον ἐκείνῳ τάττῃ, βελήσομαι ὑμῖν καὶ φίλος καὶ σύμμαχος εἶναι· ἐὰν μέντοι μοι τὴν ἀρχὴν ταύτην — εὖ χρὴ εἰδέναι ὅτι πολεμήσω ὑμῖν ὡς ἂν δυνώμεθα ἄριστα.

6 Τῆς στρατιᾶς] Sic rectè MS. Harl. In edit. *Ald. Flor. Steph. Leuncl.* peſſimè legitur τῆς στρατηγίας &c.

ἀποστήσεως βασιλέως· ἢν μέντοι ἐγὼ ἡγήσωμαι στρατηγὸς, ἔφη, πολεμήσω σοι, ὦ Ἀγησίλαε, ἕως ἂν ἐγὼ δυνήσωμαι κράτιστα. Καὶ ταῦτα λέγων ἐπίστευε μηδὲν ἂν παράσπονδον παθεῖν. [1] Οὕτω μέγα καὶ καλὸν κτῆμα τοῖς τε ἄλλοις ἅπασι, καὶ ἀνδρὶ δὴ στρατηγῷ, τὸ ὅσιόν τε καὶ πιστὸν εἶναί τε καὶ ὄντα ἐγνῶσθαι. Καὶ περὶ μὲν εὐσεβείας ταῦτα.

Ex. Sept. Thab.

Περὶ γε μὴν τῶν εἰς χρήματα δικαιοσύνης ποῖα ἂν τις μείζω τεκμήρια ἔχοι τῶνδε; Ὑπὸ γοῦν Ἀγησιλάου [2] στέρεσθαι μὲν οὐδεὶς οὐδὲν πώποτε ἐνεκάλεσεν, εὖ δ' ἔπαθεν πολλοὶ πολλὰ ὡμολόγουν. Οτῳ δ' ἡδὺ τὰ αὑτοῦ διδόναι ἐπ' ὠφελείᾳ ἀνθρώπων, πῶς ἂν οὗτος ἐθέλοι τὰ ἀλλότρια ἁρπάζειν, ἐφ' ᾧ κακόδοξος εἶναι; Εἰ γὰρ χρημάτων ἐπιθυμοίη, πολὺ ἀπεχόμενός γε τῶν αὐτοῦ φυλάττειν, ἢ τὰ μὴ προσήκοντα λαμβάνειν. Ος δὲ

à rege defecturum: verùm ego si dux creer, inquit, fortissimè bellum adversùs te, Agesilae, geram, quamdiu potero. Atque hæc cùm diceret, credebat nihil usu sibi contra fœdera venturum. Adeò magna & præclara possessio est cùm in aliis omnibus, tum in duce certè, religiosum esse ac fidei servantem *talémque*, *talis* cùm sit, cognitum esse. Atque hæc quidem de *Agesilai* pietate.

Justitiæ verò ad pecunias *quod attinet* qualia quis argumenta hisce majora proferre possit? Nimirum ab Agesilao nemo unquam ullâ se re spoliatum esse questus est, at multi multa fatebantur ab eo se accepisse beneficia. Cuicunque verò dulce est sua hominum ad utilitatem largiri, quî velit is aliena auferre, quò malè audiat? Nam si pecuniarum cupidus sit, longè minoris *est* negotii sua servare, quàm quæ sua non sunt capere. Qui

1 Οὕτω μέγα καὶ καλὸν &c.] Ità ferè Noster K. A. p. 601 & seq. ἐγὼ δὲ, ὦ Σώφη, ἡδὺν νομίζω γε ἀνδρὶ, ἄλλως τε καὶ ἄρχοντι, κάλλιον εἶναι κτῆμα, ἡδὲ λαμπρότερον, ἀρετῆς καὶ δικαιοσύνης καὶ ὁσιότητος· ὁ γὰρ ταῦτα ἔχων &c. *Sil. Ital.* l. 14. v. 169 & seq. —*multò optimus ille*
Militiæ, cui postremum est primúmque, tueri
Inter bella fidem: —
Adde *Grot.* de B. & P. l. 3. c. 19. sect. 1.

2 Στέρεσθαι] Vide sis K. A. p. 524. n. 6.

δὴ καὶ χάριτας ἀποστερεῖν μὴ ἐθέλοι, [1] ὧν οὐκ εἰσὶ δίκαι τοῖς τὸν μὴ ἀποδιδόντα, ὥσ ἄ γε καὶ νόμος κωλύῃ, ἐθέλοι ἂν ἀποστερεῖν; Ἀγησίλαος δὲ ὁ μόνον τὸ μὴ ἀποδιδόναι χάριτας ἄδικον ἔκρινεν, ἀλλὰ καὶ τὸ μὴ πολὺ μείζους τ' μείζω δυνάμενον. Τὰ γεμιὼ τῆς πόλεως κλέπτειν πῶς ἄν τις αὐτὸν εἰκότως αἰτιάσαιτο, ὃς καὶ τὰς αὖπῳ [2] χάριτας ὀφειλομένας τῇ πατρίδι καρπώσασθαι παρεδίδου; Τὸ δ', ὁπότε βούλοιτο εὖ ποιεῖν ἢ πόλιν ἢ φίλους χρήμασι, δυνάσθαι πρ' ἑτέρων λαμβάνοντα ὠφελεῖν, [3] οὐ τοῦτο καὶ μέγα τεκμήριον ἐγκρατείας χρημάτων; Εἰ γὰ ἐπώλει τὰς χάριτας, ἢ [4] μισθοῦ εὐηργέτει, οὐδεὶς ἂν οὐδὲν ὀφείλειν αὖπῳ ἐνόμισεν· ἀλλ' οἱ προῖκα εὖ πεπονθότες, οὗτοι ἀεὶ ἡδέως ὑπηρετοῦσι τῷ εὐεργέτῃ, καὶ διότι εὖ ἔπαθον, καὶ διότι [5] προεπιστεύθησαν ἄξιοι εἶναι

porrò nolit gratiis *quenquam* privare *pro iis*, in quibus pœnæ non ſunt in eum qui non referat *conſtitutæ*, quî pro iis *ille*, in quibus etiam lex *ingratum* eſſe vetat, *eas* denegare velit? Ageſilaus autem non tantùm injuſtum *eſſe* judicabat non referre gratias, ſed *hoc* etiam, ſi is *nimirum* qui plus poſſet, non longè majores *quoque gratias* referret. Jam verò peculatûs quî poſſit aliquis eum meritò accuſare, qui beneficia ſibi debita patriæ fruenda conceſſerit? Quòd autem, cùm pecuniis benè mereri vel de civitate vel de amicis volebat, ab aliis *eas* accipiendo juvare poterat, annon & hoc magnum eſt argumentum animi pecuniis abſtinentis? Nam ſi venderet beneficia, vel mercedis gratiâ beneficus eſſet, nemo ſe quidquam ei debere putâſſet: at qui gratìs beneficium acceperunt, libenter illi ſemper auctori beneficii obſequuntur, tum quòd beneficio ſint adfecti, tum quòd digni crediti ſint, qui

1 Ὧν οὐκ εἰσὶ δίκαι &c.] Lege ſis Κ. Π. p. 10.

2 Χάριτας] *Suidâ* exponente, πρὸς, εὐεργεσίας. *Phavor.* Χάρις, ἡ ἡδονὴ, καὶ ἡ δωρεὰ, καὶ ἡ ἀντάμειψις.

3 Οὐ τοῦτο καὶ &c.] MS. Harl. repræſentat ὃ κὴ τοῦτο μέγα &c.

4 Μισθοῦ] Cum quo intellige ἀντὶ, & lege K. A. p. 231. n. 6. Eadem reperitur ellipſis Act. VII. 16. ubi τιμῆς ἀργυρίου ponitur pro ἀντὶ τιμῆς &c.

5 Προεπιστεύθησαν] In lexicis deeſt.

[1] παρακαταθήκην χάριτος φυλάττειν. Ὅστις δὲ ἡρεῖτο ἢ [2] σὺν αὐτῷ ψυχαίῳ μειονεκτεῖν, ἢ σὺν αὐτῷ ἀδίκῳ πλέον ἔχειν, πῶς οὗτος οὐκ ἂν πολὺ τὴν αἰσχροκέρδειαν ἀπέφυγε; [3] Ἐκεῖνος τοίνυν κελθεὶς ἔξω τῆς πόλεως [4] ἅπαντα ἔχειν τὰ Ἀγιάδος, τὰ ἡμίσεα τοῖς [5] ἀπὸ μητρὸς αὐτῷ ὁμογόνοις μετέδωκεν, ὅτι πενομένους αὐτοὺς ἑώρα. Ὡς δὲ [6] ταῦτα ἀληθῆ, πᾶσα μάρτυς ἡ τῶν Λακεδαιμονίων πόλις. Διδόντος δ' αὐτῷ πάμπολλα δῶρα [7] Τιθραύστου, εἰ ἀπέλθοι ἐκ τῆς χώρας, ἀπεφήνατο ὁ Ἀγησίλαος, Ω Τιθραύστα, νομίζεται παρ' ἡμῖν, τῷ ἄρχοντι κάλλιον εἶναι

beneficii depositum custodiant. Quicunque porrò minus habere malebat cum veris generosæ mentis indiciis, quàm plus habere cum ipsâ injustitiæ notâ, quî non ille à turpis lucri cupiditate multùm abhorrebat? Atqui ille cùm à civitate judicatus fuerit *legitimus* possessor omnium Agidis *facultatum*, partem *earum* dimidiam cum maternis ejus cognatis communicavit, quòd eos paupertate premi videret. Hæc autem *esse* vera, testis universa Lacedæmoniorum *est* civitas. Cùm verò dona ei permulta Tithrausti offerret, si regione excederet, respondit Agesilaus, Existimatur apud nos, Tithrausta, honestius imperatori esse exer-

1 Παρακαταθήκην — φυλάττειν.] Confer 1 Tim. VI. 20.

2 Σὺν αὐτῷ ψυχαίῳ] *Leuncl.* vertit, *ut animum generosum declararet* — Philelph. *cum justo* — Sonare videtur phrasis, *incolumi ingenuitate*; vel, *cùm id omne observaret, quod animi generosa postularet indoles.* Eadem est vis præpositionis K. Π. p. 31. Σὺν τῷ νόμῳ ἦν &c. i. e. *ex legis præscripto*, vel, *ità ut lex jubet.* Similiter *Memorab.* l. 4. ferè medio.

3 Ἐκεῖνος] *Scil.* Agesilaus.

4 Ἅπαντα] *Scil.* χρήματα: quâ de ellipsi vide K. A. p. 325. n. 2. Adde *Plutarch.* in Agesil. p. 597.

5 Ἀπὸ μητρὸς αὐτῷ &c.] *Scil.* Agidis; qui frater utique erat Agesilai, at non eâdem matre natus. Respice p. 4. n. 2. Cæterùm, pro αὐτῷ in MS. Harl. legitur αὐτῷ, in edit. *Leuncl.* αὐτῶ. *Plutarch.* in Agesil. p. 597. Ὁρῶν δὲ (Agesil.) τοὺς ἀπὸ μητρὸς οἰκείους, ἐπιεικεῖς μὲν ὄντας, ἰσχυρῶς δὲ πενομένους, ἀπένεμεν αὐτοῖς τὰ ἡμίσεα τῶν χρημάτων, &c.

6 Ταῦτα ἀληθῆ,] Vide p. 32. n. 2. & K. A. p. 220. n. 2.

7 Τιθραύστου,] De quo suprà p. 24. *Plutarch.* in Agesil. p. 601. τὸν δὲ Ἀγησίλαον ἠξίου Δασκυλιάμβιον ἀποπλεῖν οἴκαδε, ἃ χρήματα δίδοὺς αὐτῷ θεσπέσιμψεν. Ὁ δὲ τί μὲ ἐρήνης ἴφη τὴν πόλιν εἶναι κυρίαν, αὐτὸς δὲ πλυτίζων τοὺς στρατιώτας ἡδίοθαι μᾶλλον ἢ πλυτῶν αὐτός· καὶ ἄλλως με μέντοι νομίζειν Ἕλληνας καλὸν, ἐ δῶρα λαμβάνειν, ἀλλὰ λάφυρα παρὰ τῶν πολεμίων.

τ᾽ σεαυτὸν ἢ ἑαυτὸν πλουτίζειν, καὶ [1] τῶν τ᾽ πολεμίων λάφυρα μᾶλλον ἢ δῶρα λαμβάνειν.

Αλλὰ μὴν καὶ ὅσαι γε [2] ἡδοναὶ πολλῶν κρατοῦσιν ἀνθρώπων, [3] ποίας οἶδέ τις Αγησίλαον ἡττηθέντα; [4] ὃς μέθης μὲν ἀποχέσθαι ὁμοίως ᾤετο χρῆναι καὶ μανίας, σίτων δ᾽ ὑπὲρ

citum, quàm ſeipſum ditare, & ab hoſtibus ſpolia potiùs quàm dona capere.

Cæterùm à quânam *earum voluptatum*, quæ voluptates multos ſanè vincunt homines, Ageſilaum quis ſuperatum vidit? qui ab ebrietate perinde abſtinendum putabat atque ab inſaniâ, à cibis

1 Παρὰ τ᾽ πολεμίων &c.] MS. Harl. παρὰ τ᾽ πολεμίων λάφυρα λαμβάνειν μᾶλλον πειρᾶσθαι ἢ δῶρα λαμβάνειν.

2 Ηδοναὶ πολλῶν κρατοῦσιν] Noſtro familiares ſunt hujuſmodi locutiones metaphoricæ; quas alio atque alio modo variatas commendat. Mox infrà leges, Οὐ μὲν ὑπνῷ γε δυσότῃ, ἀλλ᾽ ἀρχομένῳ &c. Itidem *Memorab.* lib. 1. paulò citra med. — Καὶ Κριτίας δὲ καὶ Αλκιβιάδης — ἐδουλώθη — τ᾽ μὴ καλῶν ἐπιθυμιῶν κρατεῖν. Ibid. l. 4. paulò ultra med. Οτις οὖν ἄρχεται ὑπὸ τ᾽ ἀφ᾽ τοῦ σώματος ἡδονῶν, &c. Haud ità diſſimiliter Apoſtolus uſus eſt verbis δουλοῦσθαι, Rom. VI. 6. κυριεύῃ, 9. βασιλεύετω & ὑπακούειν, 12. Huc ſpectant verba *Cicer.* de Fin. l. 2. c. 35.

3 Ποίας] MS. Harl. ποίαις.

4 Ος μέθης μὲ ἀποχέσθ᾽ &c.] Sic reſcribendum videtur. *Athen.* l. 14. ineunte, Ξενοφῶν δ᾽ τ᾽ Αγησίλαον μέθης μὲ ἀπέχεσθ᾽ ὁμοίως ᾤετο χρῆναι καὶ μανίας· σίτων δ᾽ ὑπερκαίρων ὁμοίως καὶ λαμπαρχίας. Hactenus legebatur in Xen. ὃς μέθης μὲ ἀποχέσθ᾽ ὁμοίως ᾤετο χρῆναι ἐ λαμπαρχίας, σίτων δὲ ὑπὲρ καιρὸν ὁμοίως ὡς καὶ ἁμαρτίας. At pro voce λαμπαρχίας, in priore membro, ex *Athenæo* huc, opinor, revocanda eſt μανίας. *Inſaniam* utique ab *ebrietate* oriri paſſim tradunt auctores. Hinc Bacchi illud epitheton, de quo *Athen.* loco cit. Τὸν Διόνυσον, ἑταῖροι Τιμόκρατες, μανόμβρον οἱ πολλοὶ λέγουσι, διὰ τὸ τὸς πλείονς ἀκρατῆ ποιοῦντας θορυβώδεις γίνεσθαι. Apud *Platon.* de leg. l. 2. p. 666. edit. *Steph.* ἐμμανὴς ἕξις μέθη, tanquam cauſæ, tribuitur. *Iamblich.* de vitâ *Pythag.* p. 171. edit. *Kuſter.* Εκαστον γὰρ δὴ τῶν συμφερομένων ἰδίᾳ τινὸς ἀλλοίωσις αὖπον γίνεσθαι. Αλλὰ τὸς ἀνθρώπους τὸ μὲ παραχρῆμα μεγάλης ἀλλοιώσεως αὖπα γινόμενα σιωπᾷν, οἷον καὶ τὸν οἶνον, ὅτι πλείων συσπεχθεὶς, μέχρι μέν τινος ἱλαρωτέρους ποιεῖ, ἔπειτα μανικωτέρους — Pythagoras etiam, auctore *Stobæo*, ſerm. 68. ἔλεγε τὸν μέθην μανίας εἶναι μελέτην. Adde ſis *Laërt.* l. 8. ſegm. 9. *Anacr.* odar. 31. *Senec.* epiſt. 83. K. Π. p. 26. Cùm itaque ebrietati inſania, tanquam effectum cauſæ, tribuatur, rectè ſtatuit Ageſilaus illam omnibus vitandam eſſe, qui in hanc incidere noluerint. At non item de ſcripturâ membri poſterioris *Athenæi* exemplaribus adſentiendum videtur. Haud enim credi par eſt, Noſtrum σίτων ὑπερκαίρων (ſeu, ut rectiùs apud Xenoph. ſcribitur, ὑπὲρ καιρὸν) & λαμπαρχίας mentionem hìc facere voluiſſe; cùm idem ferè ſonent, & σῖτα ὑπὲρ καιρὸν, ſeu, ſupra modum ſumpta, ipſam λαμπαρχίαν conſtituant. Quòd ſi reponas ἀρχίας, jam effectum σίτων ὑπὲρ καιρὸν, ut modò in μανίας, effectum μέθης, videre eſt. Similiter K. Π. p. 268, Cyrus innuit in ὕπνον trahere homines cibi uſum minùs temperatum, in ἀφροσύνην conjicere, potum immoderatum. Αρχίαν autem, quæ ingluviem ejus quaſi parentem ſequitur, Spartanis odio fuiſſe docent *Ælian.* H. V. l. 14. c. 7. & *Athen.* l. 12. c. 12. Noſter Λακεδ. Πολ. haud ità longè

κμερὸν ὁμοίως ὡς ⸀ἀχρίας. Διμοιρίαν γεμὴν λαμβάνων ἐν ταῖς θοίναις, [1] ἐχ οὕτω ἀμφοτέραις ἐχρῆτο, ἀλλὰ θατέμπων, θατέραν αὐτῷ κατέλιπε· νομίζων βασιλῆ τοῦτο διπλασιαθῆναι, οὐχὶ πλησμονῆς ἕνεκα, ἀλλ' ὅπως ἔχοι καὶ τούτῳ τιμᾶν, εἴ τινα βούλοιτο. Οὐ μὴν ὕπνῳ γε δεσπότῃ, [2] ἀλλ' ἀχολουθοῦντι τῶν πραγμάτων ἐχρῆτο. Καὶ εὐνὴν γε εἰ μὴ τῶν σωμάντων φαυλοτάτην ἔχοι, αἰδούμενος οὐκ ἄδηλος ἦν· [3] ἡγεῖτο γὰρ ἄρχοντι πρέπειν, οὐ μαλακίᾳ, ἀλλὰ καρτερίᾳ, τῶν ἰδιωτῶν περιεῖναι. Τάδε μέντοι πλεονεκτῶν οὐκ ἠξιοῦτο, ἐν μὲν τῷ θέρει, τῷ ἡλίου, ἐν δὲ τῷ χειμῶνι, τῷ ψύχους. Καὶ μὴν εἴ ποτε μοχθῆσαι σπατιᾷ συμβαίη,

immodicis perinde atque à desidiâ. Cùm autem portionem in conviviis duplicem acciperet, non ille utrâque utebatur, sed hinc indè mittens, neutram sibi relinquebat: quippe existimabat regi eam duplicari, non satietatis causâ, sed ut eâ etiam posset, si quem vellet, honorare. Nec somno quidem *ut* domino, sed eo qui negotiis subjiceretur *ipsius* utebatur. Atque lectum sanè nisi inter familiares vilissimum haberet, non obscurum erat ipsum pudore adfici: existimabat enim principem decere, non mollitie sed tolerantiâ, privatis præstare. Horum tamen majorem habere partem eum non pudebat, *nimirum* per æstatem, solis, per hyemem, frigoris. Et sanè si aliquando usus veniret ut exer-

longè ab init. Σῖτον μὲν οὖν ἔταξε (Lycurgus) τοσοῦτον ἔχοντα συμβάλλειν τὰ ἄρρενα, ὡς ὑπὸ πλησμονῆς μὲν μήποτε βαρυύεσθαι, &c. quæ ex *Stobæi* Serm. 42. p. 286. sic emendanda sunt, Σῖτον μὲν τοσοῦτον ἔχειν συνεισφέρειν ὡς ὑπὸ &c. Porrò, pro ἀμαρτίας *Leuncl.* etiam scriptum voluit ἀρχίας: quippe locum sic vertit, — *perinde atque ab otio & desidiâ.* Quæ *Steph.* hoc de loco scripsit, Addendis inserenda curabimus.

1 Οὐχ οὕτω] MS. Harl. ἐχ ὕτως: malè. Vide p. 46. n. 4.

2 Ἀλλ' ἀρχομένῳ ὑπὸ &c.] Id est, *Stephano* interprete, *Sed ut eo, qui illi curis diffluenti cederet, minimèque negotium faceſſeret.* Plutarch. T. 2. p. 209 extremâ, ὕπνῳ ᾧ ἐ διαπότῃ, ἀλλ' ἀρχομένῳ ὑπὸ τ πράξιων χρώμενον &c.

3 Ἡγεῖτο γὰρ ἄρχοντι &c.] K. Π. p. 70. Ἐγὼ δὲ οἶμαι, ἔφη, τὸν ἄρχοντα ἐ τῇ ῥᾳθυμίᾳ χρῆναι ἀφαιρεῖσθαι τ ἀρχομένων, ἀλλὰ τῷ προνοεῖν τι καὶ φιλοπονεῖν προθυμούμενον. Add. p. 550. *Plutarch.* T. 1. p. 210. Πρὸς ᾧ χάλπος ἔτω καὶ ψύχος εἶχεν, ὥστε μόνος ἀεὶ χρῆσθαι ταῖς ὥραις· τὸ μέσους ᾧ τοῖς στρατιώταις σκηνῶν, οὐδενὸς ἀμείνονα κρίτλων εἶχε· θερίτλῃ ᾧ λέγων τ ἄρχοντα προσήκειν ἐ μαλακίᾳ καὶ τρυφῇ, καρτερίᾳ ᾧ καὶ ἀνδρίᾳ τ ἰδιωτῶν περιεῖναι.

ἀλλους,

ἐκὼν ἐπόνει παρὰ τοὺς ἄλλους· νομίζων πάντα τὰ τοιαῦτα παραμυθίαν εἶναι τοῖς στρατιώταις. Ὡς δὲ [1] συνελόντι εἰπεῖν, Ἀγησίλαος πόνων μὲν [2] ἠγάλλετο, [3] ῥᾳστώνης δὲ πάμπαν ἀπεστρέφετο.

[4] Περὶ γε μὴν ἀφροδισίων ἐγκρατείας αὖτε ἆρ' ἀχὶ εἰ μή τις ἄλλος, ἀλλὰ θαύμαλος ἕνεκα, ἄξιον μνησθῆναι; Τὸ μὲν γὰρ, ὧν μὴ ἐπεθύμησεν, ἀπέχεσθαι, ἀνθρώπινον ἄν τις φαίη εἶναι· [5] τὸ δὲ, Μεγαβάτου τοῦ Σπιθριδάτου παιδὸς ἐρασθέντα, (ὥσπερ ἂν τοῦ κάλλίστου ἡ σφοδροτάτη [6] φύσις ἐρασθείη) ἔπειτα ἡνίκα

citus laboribus premeretur, ſponte ſuâ præter cæteros laborabat; quippe arbitrabatur ejuſmodi omnia militibus eſſe ſolatio. Ut autem ſummatim dicam, inter laborandum quidem exſultabat Ageſilaus, inertiam verò omnino non admittebat.

De ipſius porrò rebus in venereis continentiâ nonne ſi nullius alîus, ſaltem admirationis causâ, æquum *ſit* mentionem facere? Nam quòd ab iis, quæ non expeteret, ſeſe abſtinuerit, *id quidem* ex humani generis naturâ *factum* eſſe dicere poſſit aliquis: quòd verò, Megabatis Spithridatæ filii amore captus, (quemadmodum pulcherrimum vegetiſſima natura deamare poſſet) deinde cùm

1 Συνελόντι] Adi K. A. p. 200. n. 2.

2 Ηγάλλετο] *Thom. Magiſt.* Ἀγάλλω καὶ λιον ἢ λαμπρύνω· — καὶ ἀγάλλομαι ἢ λαμπρύνομαι — Ἐστι δὲ ἀγάλλομαι καὶ ἀντὶ τοῦ χαίρω.

3 Ῥᾳστώνης] Vide K. A. p. 438. n. 3.

4 Περὶ γε μὴν — μνησθῆναι;] Eadem reperitur conſtructio K. Π. p. 75. εἶπον ὅτι δ' ὁπῶν ἐκεῖ τούτου ἐπεμνήσθη, —

5 Τὸ δὲ, Μεγαβάτου &c.] *Plutarch.* in Ageſil. p. 602. Χωρὶς δὲ τοῦ ἐπιφανῶν τούτων, ἔκπλιζεν αὐτὸν (Ageſilaum) ὁ μετρίως ὁ τοῦ παιδὸς (Megabatis) ἔρως σύσταγμός, ἐν καὶ πάνυ παρόντος αὐτῷ τοῦ φιλονείκου χρώματος ἐπειρᾶτο νεανικῶς ἀπομάχεσθαι τοῖς τοῦ ἐπιθυμίαν. Καί ποτε δὲ Μεγαβάτου ἐστιῶντος ὡς ἀπαστραμμένου (lege ἀπαστραμμένου) καὶ φιλήσοντος, ἐξέκλινεν. Ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνος αἰσχυνθεὶς ἐπαύσατο, καὶ τὸ λοιπὸν &c. ex Xenophonte deſumpta. Adde ejuſd. T. 2. p. 31. *Max. Tyr.* diſſertat. 9. extremâ. ἤδη καὶ Σπαρτιάτης ἀνὴρ (*ſcil.* Ageſilaus) οὐκ ἐν Λυκείῳ τραφεὶς, οὐδὲ ἐν Ἀκαδημίᾳ γυμνασάμενος, οὐδὲ ἐν φιλοσοφίᾳ πεπαιδευμένος, ἐντυχὼν μειρακίῳ (intelligit *Megabatem*) βαρβαρικῷ μὲν, ἀλλ' ἄκρως καλῷ καὶ ἀνθοῦντι ἄρτι, ἠράσθη μὲν αὐτοῦ, (πῶς δ' οὐκ ἔμελλεν) ἀλλ' ὁ πραστέρου τοῦ ὀφθαλμοῦ. &c. omnino digna, quæ legantur.

6 Φύσις] Similiter Latini *naturam* adhibent, pro *adfectione animi*, ſeu *voluntatis inclinatione naturali* & in hominibus *inſitâ*. Phavor. Φύσις οὐσίας διαφορά· οὐσία μὲν γὰρ ἐστιν ἡ ἐκ τοῦ ὑπαρξις, φύσις δὲ ἡ σύστασίν τινι δυνάμις — φύσιν πολλάκις καλοῦμεν, τὸ ζῳῶσδὲ πεφυκέναι, καὶ οὐκ αὐτῷ πάντως τῷ οὐσίαν.

(1 Ἐπιχωρίου ὄντος τοῖς Πέρσαις φιλεῖν οὓς ἂν τιμῶσιν) ἐπεχείρησε καὶ ὁ Μεγαβάτης φιλῆσαι τὸν Ἀγησίλαον, ἀμαμάχεσθαι ἀνὰ κράτος τὸ μὴ φιληθῆναι, ἆρ' οὐ τοῦτό γε ἤδη τὸ 2 σωφρόνημα καὶ λίαν 3 μανικόν; Ἐπεὶ δὲ ὥσπερ ἀτιμασθῆναι νομίσας ὁ Μεγαβάτης 4 τοῦ λοιποῦ οὐκέτι φιλεῖν ἐπειρᾶτο, προσφέρει τινὶ λόγον τῶν 5 ἑταίρων ὁ Ἀγησίλαος πεῖσαι τὸν Μεγαβάτην πάλιν τιμᾶν αὐτόν. 6 Ἑρομένου δὲ τοῦ ἑταίρου, εἰ πεισθῇ ὁ Μεγαβάτης, εἰ φιλήσει, ἐνταῦθα 7 διασιωπήσας ὁ Ἀγησίλαος εἶ-

(siquidem Perſis mos erat patrius *eos* oſculari, quos honore adficere vellent) adgrederetur etiam Megabates Ageſilaum oſculari, nè oſculum *ipſi* daretur *id* totis viribus pugnaverit, nonne hoc jam certè facinus *eſt* pudicum atque egregium valdé? Cùm verò Megabates, quaſi qui deſpectum ſe putaret, non jam deinceps ampliùs *eum* oſculari adgrederetur, quendam ex ſodalibus *ejus* adpellat Ageſilaus de perſuadendo Megabate, ut rurſum honore ſe adficeret. Sodale autem quærente, ſi pareret Megabates, an *ipſum* oſculaturus eſſet, hìc cùm Ageſilaus *parumper*

1 Ἐπιχωρίου ὄντος &c.] Supple ἔθος. *Thucyd.* l. 2. c. 2. εἴ τις βούλεται καὶ τὰ πάτρια &c. *Schol.* ἔθη δηλονότι. Idem ad ejuſd. l. 6. c. 27. καὶ τὸ ἐπιχώριον, δηλονότι ἔθος. Eadem vox deficit, opinor, Act. XIV. 1. atque adeò phraſin, καὶ τὸ αὐτὸ, malè *Eraſmus*, *Grotius*, interpretes Anglic. aliíque valere, *unà*, *ſimul*, exiſtimârunt. Cæterùm, de more, cujus hìc loci meminit auctor, vide *Diſſertat.* II. K. Π. præmiſſæ p. 49.

2 Σωφρόνημα] In *Steph.* Theſ. deeſt. *Æm. Portus* vertit *facinus pudicum*: *facinus temperantiâ præditum.*

3 Μανικόν;] *Conſtant.* in Theſ. reddidit *minimè vulgare*. Similiter ferè *Ariſtid.* Εἰς Δία, T. I. p. 2. eâdem voce uſus eſt, δέπτ μοι μανικὸν γένοιτο τὸν λόγον, i. e. — *ut divina ſit oratio*, ſeu, *numine adflata*. Latinis itidem *inſanum* eſt nonnunquam *magnum*. Virgil. *Æneïd.* l. 2. v. 776.

Quid tantùm inſano juvat indulgere dolori,
O dulcis conjux? Ubi *Servius*: Inſano, *magno*. Adde *Cicer.* pro Mil. c. 20. & *Plin.* H. N. l. 36. c. 15.

4 Τοῦ λοιποῦ] Vide K. A. p. 431. n. 6.

5 Ἑταίρων] MS. Harl. ἑτέρων: & mox pro ἑταίρου idem MS. dat ἑτέρου. Voces utique iſtæ paſſim in libris manu exaratis confundi ſolent. Sic ſuprà p. 27. lin. 2. MS. iſte ἑτέρους exhibet pro ἑταίρους. Conf. K. A. p. 295. n. 5.

6 Ἑρομένου δὲ τοῦ ἑταίρου &c.] Vide *Plutarch.* in Ageſil. p. 602.

7 Διασιωπήσας] In lexicis reperitur verbum ſine auctore: eo tamen utitur *Plutarch.* loco proximè citato.

πεν οὐτωσί· [1] οὐδ' εἰ μέλλοιμί γε αὐτίκα μάλα κάλλιστός τε καὶ ἰσχυρότατος καὶ τάχιστος ἀνθρώπων ἔσεσθαι· [2] μάχεσθαί γε μέντοι πάλιν τὴν αὐτὴν μάχην [3] ὄμνυμι πάντας θεοὺς μᾶλλον βούλεσθαι, ἢ πάντα μοι, ὅσα ὁρῶ, χρύσεα γενέσθαι.

Καὶ ὅτι μὲν δὴ [4] ὑπολαμβάνουσί τινες ταῦτα οὐκ ἀγνοῶ· ἐγὼ μέντοι δοκῶ εἰδέναι ὅτι πολὺ πλείονες τῶν πολεμίων, ἢ τῶν τοιούτων, δύνανται κρατεῖν. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὀλίγων εἰδότων, πολλοῖς ἔξεστιν ἀπιστεῖν· [5] τάδε πάντες ἐπιστάμεθα, ὅτι ἥκιστα μὲν οἱ ἐπιφανέστατοι τῶν ἀνθρώπων λανθάνουσιν ὅ, τι ἂν ποιῶσιν· Ἀγησίλαον δέ τι φαῦλον μὲν τοιοῦτον οὔτε ἰδὼν πώποτε οὐδεὶς ἀνήγγειλεν, οὔτε εἰκάζων πιστὸν ἂν ἔδοξε

obticuerat, ſic *tandem* loquutus eſt; non ſi confeſtim & formoſiſſimus & robuſtiſſimus & celerrimus hominum ſanè futurus ſim: ſed tamen pugnam rurſus eandem pugnare me malle deos omnes juro, quàm mihi omnia, quæ cerno, aurea fieri.

Atque hæc quidem nonnullos ſuſpecta habere non ignoro; & ego verò ſcire videor multò plures hoſtium quàm ejuſmodi *adfectuum* victores poſſe evadere. Atqui cùm pauci hæc cognoſcant, multis licet fidem negare: id verò ſcimus omnes, *nimirum* minimè latere quidquid egerint homines illuſtriſſimi; at Ageſilaum aliquid ejuſmodi deſignâſſe nemo unquam vel conſpicatus narravit, vel, ſi conjecturâ nixus *ſuſpicaretur*, probabilia dicere

1 Οὐδ' ἃ μέλλοιμί γε &c.] *Ariſtid.* T. 2. p. 523. Ἀφελὲς ἦ δ' ὃς — εἰπόντα τι κῦρ ἀποφασιν, τῷ ὑπροὸλῷ εἰπεῖν ἀντὶ τ' ἀρνήσεως· οἷον, οὐδ' ἃ μέλλοιμί γε.

2 Μάχεσθαι — μάχην,] Vide K.A. p. 354. n. 2.

3 Ὀμνυμι πάντας τὲς &c.] Eàdem ellipſi utuntur Latini. *Virgil.* Æneïd. l. 12. 197.

Hæc eadem, Æneа, terram, mare, ſidera juro,
Latonæque &c. Ubi *Servius* hæc: *Et ornatior elocutio, & crebra apud majores, quàm ſi velis addere præpoſitionem*; ut dicas, *juro per maria, per* &c. Vide ſis Clar. *Drakenb.* ad *Sil. Ital.* l. 8. v. 105.

4 Ὑπολαμβάνουσι] Sonat hoc utique loco, non ἁπλῶς *arbitrantur, putant, ſuſpicantur*, utì paſſim aliàs, ſed *falſa* eſſe arbitrantur, quæque fide minùs ſint digna. *Heſych.* Ὑπολάμβανε, νόμιζε, ἀντιπίθι. *Suid.* Ὑπολαβών· ὑπονοήσας, ἢ ἀποκριθείς, ἢ ἀντειπών, ἀντικρούσας.

5 Τάδε] Sic optimè MS. Harl. Vulgò legitur, ἃ δὲ &c. Cæterùm, vide ſuprà p. 32. n. 2.

λέγειν. Καὶ γὰρ εἰς οἰκίαν μὲν ἰδίᾳ ἰδιωτικὴν ἀποδημίᾳ κατήγετο, [1] ἀεὶ δὲ ἐν ἱερῷ ἢ ἐν ἱερῷ, ἔνθα δὴ ἀδύνατον τὰ τοιαῦτα πρᾶξαι, ἢ ἐν φανερῷ, μάρτυρας τὰς πάντων ὀφθαλμὰς τῆς σωφροσύνης [2] ποιούμενος. [3] Εἰ δ' ἐγὼ ταῦτα ψεύδομαι, ἀντία τῆς Ἑλλάδος ὑπερμάχομαι, ἐκεῖνον μὲν οὐδὲν ἐπαινῶ, ἐμαυτὸν δὲ ψέγω.

[4] Ἀνδρείας γε μὴν οὐκ ἀφανῆ τεκμήρια μοι δοκεῖ παρασχέσθαι, ὑφιστάμενος μὲν ἀεὶ πολεμεῖν πρὸς τοὺς ἰσχυροτάτους τῶν ἐχθρῶν τῇ τε πόλει καὶ τῇ Ἑλλάδι, ἐν οἷς τοῖς πρὸς τούτους ἀγῶσι [5] πρῶτον μὲν ἑαυτὸν τάττων. Ἔνθα γε μὴν ἠθέλησαν αὐτῷ οἱ πολέμιοι μάχῃ συνάψαι, οὐ φόβῳ τραπόμενος νίκης ἔτυχεν, ἀλλὰ

visus fuerit. Etenim nullam in domum privatim, dum peregrè erat, divertebat, verùm semper vel in fano *aliquo* erat, ubi fieri certè non potest ut talia quis patret, vel in propatulo, *adeò* ut suæ pudicitiæ testes faceret omnium oculos. Quòd si de his ego mentior, Græciâ *iis* contraria sciente, nihil ipsi quidem laudis tribuo, meipsum verò vitupero.

Porrò fortitudinis argumenta non obscura mihi *quidem* exhibuisse videtur, cùm semper ad gerendum adversùs hostes tum civitatis *suæ* tum Græciæ potentissimos bellum se obtulerit, & in certaminibus cum iis primâ se in acie collocârit. Ubi verò hostes manum cum eo conserere voluerunt, non *ità* demum, cùm *ipsos* timore *perculsos* in fugam verterat, victoriam adeptus est, sed

1 *Ἀεὶ δὲ ἐν ἢ* &c.] Sic ex conjecturâ *Stephani* rescribendum videtur. Priùs legebatur *ἀεὶ δὲ ἢ ἐν* &c.

2 *Ποιούμενος*] Scil. *sibi* vel *suos*, pro vi vocis mediæ: de quâ vide K. A. p. 149. n. 4. & p. 398. n. 3.

3 *Εἰ δ' ἐγὼ ταῦτα* &c.] *Leuncl.* vertit *Quòd si hæc ego coram Græciâ sciente mentior*, &c. quasi adverbialiter positum esset *ἀντία*. At rectiùs, opinor, *Philelph.* reddidit — *hisce Græciâ contraria sentiente*, &c.

4 *Ἀνδρείας*] Sic rectè MS. Harl. & edit. *Leuncl.* At in *Steph. Ald.* & *Flor.* scribitur *Ἀνδρίας* &c. Atque ità *Suidam* sequendo scribendum censuit *Stephanus* in Thes. ad v. Sed vide quæ notavit Cl. *Kusler.* ad *Suid.* v. *Ἀνδρία. Phavor. Ἀνδρεία ἡ ἀρετὴ, παρὰ διφθόγγου· ἀνδρία δὲ γυνὴ, ἡ ἀπὸ τοῦ Ἀνδρὸς τοῦ νήσου· καὶ Ἀνδρίου, ἀνὴρ, ὁ ἀπὸ ταύτης.*

5 *Πρῶτον μὲν* &c.] Voculam hanc expungendam, vel in *ἀεὶ*, vel in aliud quidpiam ei similius mutandam censuit *Leuncl.*

[1] μάχῃ ἀνπτύπῳ κρατήσας τρόπαιον ἐστήσατο, ἀθάνατα μὲν τῆς ἑαυτῦ ἀρετῆς μνημεῖα καταλιπών, σαφῆ δὲ καὶ αὐτὸς σημεῖα ἀπενεγκάμενος τῦ θυμῷ μάχεσθαι· ὥστ' [2] οὐκ ἀκούοντας ἀλλ' ὁρῶντας ἀξίως [3] αὐτοῦ τὴν ψυχὴν δοκιμάζειν. Τρόπαια μὲν Ἀγησιλάου [4] οὐχ ὅσα ἐστήσατο, [5] ἀλλ' ὅσα ἐστρατεύσατο, δίκαιον νομίζειν. Μεῖον μὲν γὰρ οὐδὲν ἐνόμιζε, ὅτι οὐκ ἤθελον αὐτῷ οἱ πολέμιοι μάχεσθαι, ἀκινδυνότερον ἢ καὶ [6] συμφορώτερον τῇ τε πόλει καὶ τοῖς συμμάχοις· καὶ [7] ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἢ οὐδὲν ἧττον τοὺς [8] ἀκονιτὶ, ἢ τοὺς μετὰ μάχης νικῶντας, [9] στεφανοῦσι.

cùm prælio pertinaci ſuperior diſceſſerat, tropæum ſtatuit, immortalibus virtutis ſuæ monumentis relictis, cùm ipſe ſigna manifeſta auferret, quòd animosè pugnaret: adeò ut non audiendo, ſed intuendo liceret animum ejus explorare. Tropæa verò Ageſilai non *ea* ſolùm quæ ſtatuit, ſed quaſcunque ſuſcepit expeditiones, putare æquum eſt. Neque enim *propterea* minùs victoriam reportabat, quòd cum eo hoſtes dimicare nollent, ſed minori cum periculo majorſque tum civitati *ſuæ* tum ſociis utilitate *adlatâ:* imò etiam in certaminibus non minùs eos qui ſine pulvere, quàm qui pugnando vincunt, coronare ſolent.

1 Μάχῃ ἀντιτύπῳ] *Leuncl.* vertit *adverſo prælio*: Philelph. *adversâ & acri pugnâ*: quæ aliud ſonare ſolent. Mihi videtur ea dici μάχη ἀντιτύπῳ, *in quâ ictus hinc inde crebri accipiuntur*; ſeu, *in quâ utrinque pertinaciter pugnatum eſt*.

2 Οὐκ ἀκούοντας,] Supple μᾶλλον. Vide K.A. p. 275. n. 5.

3 Αὐτοῦ] Sic rectè MS. Harl. In edit. omnibus hactenus legebatur αὐτήν.

4 Οὐχ ὅσα ἐστήσατο,] Intellige μόνον, ut modò ſuprà.

5 Ἀλλ' ὅσα ἐστρατεύσατο,] I. e. ὅσα ἐν ταῖς στρατείαις, vel στρατεύμασι, ἔπραξε. Eum, utique, ex ſententiâ auctoris, in omnibus, in quas exercitum eduxerat, expeditionibus ſe præbuit Ageſilaus, qui publica quædam virtutis ſuæ teſtimonia promeruerit.

6 Συμφορώτερον] Sic rectè MS. Harl. In pleriſque edit. ſcribitur συμφερώτερον. At illâ voce ſæpiùs Noſter uſus eſt: Σωκρ. Ἀπολ. haud ità longè à fine — ὁπότερος ἡμῶν καὶ συμφορώτερα καὶ &c. & Περὶ Προσόδ. p. 541. edit. Steph. Ἀλλὰ μὴν καὶ τῇδέ γε συμφορώτερον &c. Adde Κ. Π. p. 130, 268, 282. atque alibi.

7 Ἐν τοῖς ἀγῶσι] De quibus conſule *Archæol. Gr.* l. 2. c. 21 & ſeq.

8 Ἀκονιτὶ,] Quod reddidit *Horat.* I. ep. 1. v. 51. *Suid.* Ἀκονιτὶ, χωρὶς κόνεως· ἄνευ ἀγῶνος καὶ μάχης· ἢ εὐμαρῶς· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν, τῶν οὕτως εὐμαρῶς φειδομένων, ὥστε μηδὲ κονίεσθαι. Lege *Fabr.* Agoniſt. lib. 2. c. 27. & l. 3. c. 22.

9 Στεφανοῦσι.] *Scil.* ἀγωνοθέται, ſeu ἀθλοθέται, vel, iis jubentibus, κήρυκες. Ubi ſcilicet (utì ferè *Faber* loc. priùs cit.) non exſtante ullo antago-

Τὼ γε μὲν σοφίαν ἀπὸ ποίας τ̃ ἐκείνου πράξεων οὐκ ἐπιδείκνυσιν; ὃς τῇ μὲ πατρίδι οὕτως ἐχρῆτο, ὥστε μάλιστα [1] πειθόμενος ἑτέροις πρόθυμος ὢν, ἀπροφασίστους τοὺς φίλους ἐκέκτητο· σοὺ δέ γε στρατιώτας ἅμα πειθομένους καὶ φιλοῦντας αὐτὸν παρεῖχε. Καίτοι πῶς ἂν ἰσχυρότερα γένοιτο [2] φάλαγξ ἢ ἅμα τὸ μὲν πείθεσθαι εὔτακτος ὅσα, ἅμα δὲ τὸ φιλεῖν τ̀ ἄρχοντα πιστῶς πρᾶξαι;

Τοὺς γε μὲν πολεμίους εἶχε φέγειν μὲ ὁ δυναμένους, μισεῖν δὲ ἀναγκαζομένους· σοὺ γὲ συμμάχους ἀεὶ πλέον ἔχειν αὐτῶν ἐμηχανᾶτο, [3] ἐξαπατῶν μὲ ὅπου [4] καιρὸς εἴη, φθάνων δὲ

Cæterùm ejus ſapientiam quænam ex illius actionibus non demonſtrant? qui ſic ſe erga patriam gerebat, ut cùm maximè alacri ad parendum aliis eſſet animo, amicos ſibi qui nullâ, *quo minùs ei adeſſent*, excuſatione uterentur, comparaverit: milites autem dicto ſimul audientes & ſui amantes reddidit. Atqui quonam pacto phalanx eſſe firmior poſſit, quàm ſi propter obedientiam ordinem ſervet, & propter amorem erga imperatorem fideliter *ei* præſtò ſit?

Porrò hoſtes habuit, *eum* qui vituperare non poterant, at qui odio habere cogebantur: ſemper enim *id* moliebatur, ut ſociorum melior eſſet quam illorum conditio, quippe quos dolis falleret, ubi tempus *iis utendum eſſe moneret*, & anteverteret ubi

antagoniſtâ, qui poſſet coronæ controverſiam facere, ad illum, qui ſe certamini pentathli potiſſimùm obtulerat, & ſine pulvere victor à præcone renuntiatus fuerat, haud dubiè pertinebat. Cæterùm, de verbo ſuo ſine nomine poſito vide K. A. p. 454. n. 1. & p. 543. n. 2.

1 Πειθόμενος ἑτέροις &c.] Reſpicit, opinor, auctor obſequium, quod magiſtratibus Spartanis, ex Aſiâ eum revocantibus, præſtitit Ageſilaus: quâ de re vide p. 25 & ſeq. Cæterùm, in MSto Harl. legitur πειθόμενος ἑταίροις &c. Sed has voces paſſim invicem eſſe permutatas jam ſuprà videre eſt p. 59. n. 5. *Stephanus* tamen Xenophontem ſcripſiſſe autumat πειθομένοις ἑταίροις &c. quam lectionem *Leuncl.* his verbis expreſſit, *ut cùm in primis benevolo eſset in eos familiares animo, qui obſequi vellent*, &c. At cùm quivis ex ſcripturâ vulgatâ ſenſum ſatìs commodum elicere queat, mihi nihil mutandum videtur.

2 Φάλαγξ ἢ &c.] Reponit *Steph.* ἢ ἡ διὰ &c.

3 Ἐξαπατῶν μὲν &c.] Reſpice p. 11. n. 2. & K. Π. p. 89 & ſeq.

4 Καιρὸς &c.] Vide p. 45. n. 6.

ὅπῃ τάχιστα δέοι, λήθων ἢ ὅπῃ τοῦτο συμφέροι, πάντα ἢ τἀναντία ποιῶν τοὺς πολεμίους, ἢ ποιῶν τοὺς φίλους ἐπιτηδεύων. Καὶ γὰρ νυκτὶ μὲν ὁσαπερ ἡμέρᾳ ἐχρῆτο, ἡμέρᾳ ἢ [1] ὁσαπερ νυκτὶ, πολλάκις ἄδηλος γιγνόμενος ὅπῃ τε εἴη, καὶ ὅπῃ ἴοι, καὶ ὅ, τι ποιήσοι· ὥστε καὶ [2] τὰ ἐχυρὰ ἀνώχυρα τοῖς ἐχθροῖς κατίστη, τὰ μὲν παριὼν, τὰ δὲ ὑπερβαίνων, τὰ δὲ [3] κλέπτων. [4] Ὁπότε γε μὴν πορεύοιτο, εἰδὼς ὅτι ἐξείη τοῖς πολεμίοις μάχεσθαι, εἰ βούλοιντο, σωτεταγμένον μὲν ὅτως ἦγε τὸ στράτευμα, ὡς ἂν ἐπικρατεῖν μάλιστα ἑαυτῷ δυνάμενος, ἡσύχως δ' [5] ὥσπερ ἂν παρθένος ἡ σωφρονεστάτη προβαίνοι· νομίζων [6] ἐν τῷ τοιούτῳ τό,τε ἀτρεμὲς καὶ [7] ἀνεκπληκτότατον καὶ ἀθορυβητότατον καὶ ἀναμαρτητότατον καὶ

celeritate opus eſſet, cùm lateret etiam ubi hoc ex uſu foret, atque *adeò* omnia in hoſtes contraria, ac in amicos inſtitueret. Etenim nocte perinde ac die utebatur, die perinde ac nocte, cùm ſæpè ubi eſſet, & quò iret, & quid faceret, non conſtaret: adeò ut etiam munita *loca* redderet immunita, partim prætereundo, partim ſuperando, partim occupando furtim. Quoties autem iter faceret, quia ſciret hoſtibus pugnandi poteſtatem eſſe, ſi vellent, ità inſtructum ducebat exercitum, ut ſibi ipſi maximè opem ferre poſſet, placidéque perinde ut virgo pudiciſſima procederet: quippe qui exiſtimabat in ejuſmodi *ſuorum ordine* & quietem *eorum* & ſummam à terrore & tumultuatione & peccatis & inſidiis va-

1 Ὁσαπερ] *Phavor.* Ὅσα, Ἀττικῶς λέγεται ἀντὶ τοῦ ὅσον· φιλοῦσι γὰρ οἱ Ἀττικοὶ πληθυντικοῖς ἀντὶ ἑνικῶν χρῆσθαι. Reſpice p. 55. n. 6.

2 Τὰ ἐχυρὰ] Hanc lectionem exhibet MS. Harl. In libris hactenus editis reperitur τὰ ἐχυρὰ &c.

3 Κλέπτων.] Vide K. A. p. 406. n. 3.

4 Ὁπότε γε μὴν πορεύοιτο &c.] *Ariſtid.* T. 2. p. 510. Γλυκύτητα δὲ καὶ εὐ Ἀγησιλάῳ ἐμαιεύσατο, (Xenoph.) εἰπών· Ὁπότε μὲν πορεύοιτο, σωτεταγμένον μὲν ὅτως ἦγε τὸ στράτευμα, ὡς ἂν ἐπικρατεῖν μάλιστα ἑαυτοῖς δυνάιντο· (ſcrib. δύναιτο) εἶτα παραδεγμα ἐπήνεσεν, ὡς ἂν ἀφελὴς ἀνὴρ γλυκύτητα μὴ σεμνότητος ἐμφαίνων· ἡσύχως ᾖ, ὥσπερ ἂν παρθένος ἡ σωφρονεστάτη προβαίνοι· &c.

5 Ὥσπερ ἂν παρθένος &c.] Hic mihi ſatis placet verborum ordo; at alium etiam exhibet *Ariſtid.* loco cit. nimirum hunc, ὥσπερ ἂν ἡ σωφρονεστάτη παρθένος. Sed cùm parum eo loco ſibi conſtare videatur rhetor, haud certè tanti faciendus eſt, ut ejus gratiâ exemplarium Xenophonteorum abjicienda ſit auctoritas.

6 Ἐν τῷ τοιούτῳ] *Scil.* σωτάγματι καὶ κινήματι.

7 Ἀνεκπληκτότατον &c.] In lexicis reperiuntur ſine auctore ἀνέκπληκτος & ἀθορύβητος.

δυσεπιβουλευτότατον εἶ). Τοιαῦτα ποιῶν, τοῖς μὲν πολεμίοις δεινὸς ἦν, τοῖς δὲ φίλοις θάρσος καὶ ῥώμην ἐνεποίει· ὥστε [1] ἀκαταφρόνητος μὲν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν διετέλεσεν, ἀζήμιος δ' ὑπὸ τῶν πολιτῶν, ἄμεμπτος δὲ ὑπὸ τῶν φίλων, [2] πολυερασύπτιλος δὲ καὶ [3] πολυεπαινετώτατος ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων.

Ὡς γεμὴν φιλόπολις ἦν, καθ' ἓν μὲν ἕκαστον μακρὸν ἂν εἴη γράφειν· οἶμαι γὰρ οὐδὲν εἶ) τῶν πεπραγμένων ἄπῳ, ὅ, τι μὴ εἰς τοῦτο συντείνει· ὡς δ' ἐν βραχεῖ εἰπεῖν, ἅπαντες ὑπεσάμεθα ὅτι Ἀγησίλαῳ ὅπου ᾖτο τὴν [4] πατρίδα ὠφελῆσαι, οὐ πόνων ὑφίετο, οὐ κινδύνων ἀφίστατο, οὐ χρημάτων ἐφείδετο, [5] οὐ σῶμα, οὐ γῆρας προὐφασίζετο· ἀλλὰ καὶ βασιλέως ἀγαθοῦ τοῦτο ἔργον ἐνόμιζε, τὸ τὰς ἀρχομένας

cuitatem esse *sitam*. Quare dum hæc faceret, hostibus quidem erat formidolosus, at amicis fiduciam *animi*que robur addebat: adeò ut semper à contemptu inter hostes vacaret, inter cives multæ *omnis*, inter amicos vituperationis expers *semper esset*, ab omnibus autem hominibus longè amabilissimus & laude longè dignissimus *haberetur*.

Cæterùm quàm civitatis *suæ* studiosus fuerit, singulatim scribere longum fuerit: nihil enim esse arbitror ex iis quæ ab eo gesta erant, quod eò non tendat: ut verò brevi dicam, scimus omnes Agesilaum, ubicunque se profuturum patriæ putaret, non labores subterfugisse, non à periculis recessisse, non peperciſſe opibus, non corporis, non senectutis excusatione usum fuisse; quinimò regis hoc boni officium esse ducebat, ut quamplurimis

1 Ἀκαταφρόνητος] In *Constant.* Thes. deest.

2 Πολυερασύπτατος] *J. Poll.* l. 3. segm. 72. — ἀξιέρως, πολυέρως, καὶ κῦ σύγκεισιν τῦ ὑπτίεσθαι. Hunc solum citant Lexicogr.

3 Πολυεπαινετώτατος] Vocem hanc ex MSto Harl. reposui. Vulgò scribitur πολυεπαινέτατος. Et hæc & illa vox Lexicogr. pariter est ignota.

4 Πατρίδα ὠφελῆσαι] MS. Harl. dat πατρίδα τὸ ὠφελῆσαι &c.

5 Οὐ σῶμα, &c.] Quale fuit Agesilai corpus docet *C. Nep.* c. 8. *Atque hic tantus vir, ut naturam fautricem habuerat in tribuendis animi virtutibus, sic maleficam nactus est in corpore fingendo. Nam & staturâ fuit humili, & corpore exiguo, & claudus altero pede.* Adde *Plutarch.* in Agesil. p. 596 & 616. & *Athen.* l. 14. c. 1.

ὡς πλεῖστα ἀγαθὰ ποιεῖν. Ἐν τοῖς μεγίστοις ὧν ὠφελήμασι τῆς πατρίδος ἡγοῦμαι τόδε ἐγὼ τίθημι ἀπόδειξιν, ὅτι δυνατώτατος ὢν ἐν τῇ πόλει, φανερὸς ἦν μάλιστα τοῖς νόμοις πειθόμενος. Τίς γὰρ ἂν ἠθέλησεν ἀπειθεῖν, ὁρῶν τὸν βασιλέα πειθόμενον; τίς δ' ἂν ἡγήσατο μειονεκτεῖν, νεώτερόν τι ἐπεχείρησε ποιεῖν, εἰδὼς τὸν βασιλέα νομίμως καὶ τὸ κρατεῖσθαι φέροντα; [1] ὃς καὶ πρὸς τοὺς διαφόρους ἐν τῇ πόλει, ὥσπερ πατὴρ πρὸς παῖδας, προσεφέρετο. Ἐλοιδορεῖτο μὲν γὰρ ὑπὸ τοῖς ἁμαρτήμασιν, ἐτίμα δ' εἴ τι καλὸν προάσοιεν, πρίατο δ' εἴ τις συμφορὰ συμβαίνοι· ἐχθρὸν μὲν οὐδένα ἡγούμενος πολίτην, ἐπαινεῖν δὲ πάντας ἐθέλων, σώζεσθαι πάντας κέρδος νομίζων, ζημίαν [2] πεῖσις, εἰ καὶ ὁ μικροῦ ἄξιος ἀπόλοιτο. Εἰ δ' ἐν τοῖς νόμοις ἠρεμοῦντες διαμένοιεν, δῆλος ἦν εὐδαίμονα μὲν αἰεὶ ἔσεσθαι

Horat. l. 3. od. 14
Lucro adpone.

beneficiis *ſibi* ſubjectos adficiat. In maximis autem commodis *quæ* patriæ *adtulit*, hoc etiam ejus *beneficium* ego pono, quòd cùm in civitate plurimum poſſet, maximè *tamen* legibus ſe ſervire declararet. Nam quis *tandem* obedientiam recuſare voluiſſet, cùm regem *eis* obtemperantem videret? quis, quòd deteriore ſe exiſtimaret eſſe conditione, novi aliquid moliri tentâſſet, cùm regem pati ſciret, ut ſibi etiam legitimè imperaretur? qui in illos etiam, qui *ab eo* in civitate diſſidebant, quemadmodum pater erga liberos, ſe gerebat. Nam de delictis *eos* objurgabat, honore adficiebat ſi quid præclari geſſiſſent, ferebat auxilium ſi qua accidiſſet calamitas; cùm civem nullum pro inimico haberet, omnes collaudare vellet, ſervari omnes pro lucro duceret, & *contrà* in damno poneret, ſi quis etiam parvi pretii *homo* periiſſet. Quòd ſi in legibus quieti permanerent, palàm erat eum patriam uſque

1 Ος ἡγ πρὸς τὰς — προσεφέρετο] De phraſi vide K. A. p. 400. n. 3. ubi tamen caſus tertius verbo additur. Verùm & hujus conſtructionis exſtat exemplum apud *Iſocrat.* ad Nicocl. p. 33. edit. *Steph.* πρὸς γὰρ τὰς πολίτας μὴ βουλῆς πρέποντα προσηνέχθη &c. Cæterùm, cum iis, quæ hoc loco memoriæ prodidit Noſter, conferenda ſunt quæ ſcripſit *Plutarch.* de Ageſil. p 598.

2 Τιθεὶς,] Similiter *pono* apud Latinos ſæpè ſonat *puto, habeo, exiſtimo.*

τὴν πατρίδα [1] λογιζόμενος, ἰσχυρὰν ἂν τότε, ὅταν οἱ Ἕλληνες σωφρονῶσιν.

Εἰ γεμιὼ αὖ καλὸν [2] Ἕλληνα ὄντα φιλέλληνα εἶ), τίνα τὶς εἶδεν ἄλλον στρατηγὸν ἢ πόλιν οὐκ ἐθέλοντα αἱρεῖν, ὅταν οἴηται ὠφεληθήσειν, ἢ συμφορὰν νομίζοντα τὸ νικᾶν ἐν τῷ πρὸς Ἕλληνας πολέμῳ; Ἐκεῖνο τίνων, ἀγγελίας μὲν ἐλθούσης αὐτῷ, ὡς ἐν τῇ [3] ἐν Κορίνθῳ μάχῃ ὀκτὼ μὲν Λακεδαιμονίων, [4] ἐγγὺς δὲ τ πολεμίων μύριοι τεθναῖεν, οὐκ ἐφηδεὶς φανερὸς ἐγίνετο, ἀλλ' εἶπεν ἆρα, Φεῦ ὦ Ἑλλὰς, ὁπότε οἱ νῦν τεθνηκότες ἱκανοὶ ἦσαν ζῶντες νικᾶν μαχόμενοι πάντας βαρβά-

beatam fore cenſuiſſe, tum verò potentem, quandocunque Græci frugi eſſent.

Si porrò præclarum *eſt* Græcum *hominem* Græci nominis eſſe ſtudioſum, quem quis alium vidit ducem, qui vel urbem capere nollet, cùm eam ſe vaſtaturum putaret, vel pro calamitate duceret, in bello adverſùs Græcos *geſto* victoriâ potiri? Ageſilaus quidem certè, cùm nuntius ei veniſſet, in pugnâ Corinthi *commiſſâ* de Lacedæmoniis quidem octo *duntaxat*, hoſtium verò propemodum decem millia interiiſſe, clarè ſignificabat nullam indè ſe lætitiam percepiſſe, verùm, Heu Græcia, aiebat utique, cùm qui nunc interierunt, vivi barbaros omnes prælio vincere potuiſ-

1 Λογιζόμενος,] Adi K. Π. p. 69. n. 1.

2 Ἕλληνα ὄντα] Vide K. A. p. 580. n. 2.

3 Ἐν Κορίνθῳ μάχῃ ὀκτὼ &c.] Supple μόνον, utì ſuprà p. 62. n. 2.

4 Ἐγγὺς δ τῶν πολεμίων &c.] Sic locus eſt ſupplendus: vulgò ſcribitur ἴσχυς δ μύριοι &c. τῶν πολεμίων perperam omiſſis. Lectionem certè receptam ſuo in exemplari inveniſſe videtur *Philelph.* & res ipſa poſtulat. *C. Nep.* in Ageſil. c. 5. *Hìc* (apud Corinthum) *cùm unâ pugnâ decem millia hoſtium, Ageſilao duce, cecidiſſent; eóque facto opes adverſariorum* &c. ubi vide quæ notavit *Boſius.* Plutarch. T. 1. p. 604. ἐν τούτῳ ἴσως ἐπ' Ἀγησιλάῳ ἐκ λῷ, ὃς συμβόλῳ μεγάλῳ χαρᾶσαν ἐδὲ Κόρινθον, ἐν ἄνδρας τ πάνυ εὐδόξων ὡς ἔνι μάλιστα ἀμφιδίου ἀπολωλείας, ἓ Σπαρτιατῶν μὲν ὀλίγους πανταπάσιν πεθνηκέναι, παμπόλλους δ τ πολεμίων, οὐκ ἄφθη φειδαρὴς ἐδὲ ἐπηρμένος· ἀλλὰ ἐν πάνυ βαρὺ στενάξας, Φεῦ τ Ἑλλάδος, ἔφη, ὅσους ἄνδρας ἀπολωλεκέναι ὑφ' αὑτῆς, ὅσοι ζῶντες ἐδυνάσατο νικᾶν ὁμοῦ σύμπαντας τὰς βαρβάρους μαχόμενοι. Idem T. 2. p. 211. Πυθόμενος δ μάχῃ γεγενῆσθαι πρὸς Κορινθίους, ἐν Σπαρτιατῶν μὲν πανταπάσιν ὀλίγους πεσεῖν, Κορινθίων δ καὶ Ἀθηναίων καὶ τ ἄλλων συμμαχόντων αὐτοῖς παμπόλλους, &c. Cæterùm, *Leuncl.* μύριοι malè reddidit *innumeros.* Nam cùm ἀόριστος accipitur vox, ſcribi ſolet μυρίοι: at μύριοι valet *decies mille.* Ipſum autem numerum hunc finitum expreſſit *C. Nep.* loc. proximè cit. Vide K. A. p. 122. n. 1.

ρεις. Κορινθίων γεμιὼ τ̃ φυγόντων λεγόντων ὅτι [1] ἐνδιδοῖτο αὐτοῖς ἡ πόλις, κ̀ μηχανὰς ἐπιδεικνύντων, αἷς πάντες ἤλπιζον ἑλεῖν τὰ τείχη, οὐκ ἤθελε προσβάλλειν, λέγων ὅτι οὐκ ἀνδραποδίζεσθαι δέοι Ἑλληνίδας πόλεις, ἀλλὰ σωφρονίζειν· εἰ δὲ τὺς ἁμαρτάνοντας, ἔφη, ἡμῶν αὐτῶν ἀφανιοῦμεν, [2] ὁρᾶν χὴ μὴ ὀλ' [3] ἔχωμεν μεθ' ὅτου τ̃ βαρβάρων κρατήσομεν. [4] Εἰ δ' αὖ καλὸν καὶ [5] μισοπέρσαι ἐστὶ, ὅτι καὶ [6] ὁ πάλαι ἐξεστράτευσεν [7] ὡς δηλωσόμενος τ̃ Ἑλλάδα, κ̀ [8] ὁ νῦν συμμαχῶν τ̃τοις, μεθ' ὁποτέρων ἂν οἴηται μείζω βλάψειν, δωρεῖται δ' ἐκείνοις οὓς ἂν νομίζῃ λαβόντας πλεῖστα κακὰ τὺς Ἕλληνας ποιήσειν,

sent. Cùm autem exules Corinthii dicerent civitatem ipsis se dedere velle, ac machinas ostenderent, quibus mœnia se capturos sperabant omnes, *eam* adoriri noluit, aiens civitates Græcas non esse in servitutem redigendas, sed ad sanam mentem reducendas: quòd si eos, inquit, qui ex nostrûm ipsorum numero *aliquid* delinquant, è medio sustulerimus, videndum est nè quo barbaros superemus non habeamus. Rursus si præclarum *est* Persam odio prosequi, propterea quòd is, qui olim *summi imperii potitus est*, exercitum eduxerat *eo consilio* ut Græciam in servitutem redigeret, & qui nunc *rerum potitur*, auxilium fert iis, quibuscum *conjunctus* majora se damna *ei* illaturum existimet, munera dat illis, quos putet iis acceptis plurima Græcis detrimenta illaturos,

1 Ἐνδιδοῖτο &c.] *C. Nep.* loco cit. *Idem* (Agesilaus) *cùm adversarios intrà mœnia compulisset, & ut Corinthum oppugnaret, multi hortarentur; negavit id suæ virtuti convenire: se enim eum esse dixit, qui ad officium peccantes redire cogeret, non qui urbes nobilissimas expugnaret Græciæ. Nam si &c.* De verbo illo vide suprà p. 40. n. 6.

2 Ὁρᾶν] Sic & *video* usurpatur Latinis.

3 Ἔχωμεν] MS. Harl. ἴξομεν &c.

4 Εἰ δ' αὖ] *Steph.* reponendum censet Εἴη δ' αὖ καλὸν &c. quâ lectione vulgatam ipse non mutaverim.

5 Μισοπέρσαι] In lexicis deest. Similiter suprà Noster p. 49. adhibuit φιλέλλην & μισέλλην. Μισοπέρσης autem *regis* est in primis osor; quippe ὁ Πέρσης ille Nostro passim dicitur, κατ' ἐξοχήν.

6 Ὁ πάλαι &c.] *Scil.* Xerxes; de quo consulendi in primis *Herodot.* l. 7. c. 11 & seq. & *Diodor. Sic.* l. 11. Olymp. 75. anno primo, p. 1 & seq. Vide sis K. A. p. 210. n. 6.

7 Ὡς δηλωσόμενος τ̃ὴν &c.] Sic locum ex MSto Harl. restitui. Vulgò legitur ὡς δηλωσόμενον, ἢ ὁ &c. omissis τ̃ὴν Ἑλλάδα.

8 Ὁ νῦν] *Scil.* Artaxerxes, de quo suprà p. 5. n. 4.

εἰρήνῃ δὲ συμφοράτῃ, ἐξ ἧς ἂν ἡγῆται μάλιστ' ἂν ἡμᾶς ἀλλήλοις πολεμήσειν, (ὁρῶσι μὲν οὖν ἅπαντες ταῦτα) ἐπεμελήθη δέ τις ἄλλος πώποτε πλὴν Ἀγησίλαος, ἢ [1] ὅπως τι φῦλον ἀποσήσεται τῶν Πέρσα, ἢ ὅπως τὸ ἀποσὰν μὴ ἀπόληται, ἢ τὸ πρᾶγμα ὡς ἦν βασιλεὺς κακὰ ἔχων μὴ δύνηται τοῖς Ἕλλησι πράγματα παρέχειν; ὃς ἦν πολεμῶσι τὰ πατρίδος πρὸς Ἕλληνας, ὅμως τοῦ κοινοῦ ἀγαθοῦ τῇ Ἑλλάδι οὐκ ἠμέλησεν, ἀλλ' ἐξέπλευσεν ὅ, τι δυνάμενος κακὸν ποιήσων τὴν βάρβαρον.

Ἀλλὰ μὴν ἄξιόν γε αὐτοῦ καὶ τὸ εὔχαρι μὴ σιωπᾶσθαι· ὃς γε ὑπάρχων μὲν τιμῆς, [2] παρὼν δὲ δυνάμεως, πρὸς δὲ τούτοις βασιλείας, ἣν τούτων οὐκ ὑπεξαιρουμένης, ἀλλ' ἀγαπωμένης, τὸ μὲν μεγάλαυχον οὐκ ἂν εἴδέ τις, τὸ δὲ φιλόστοργον, [3] καὶ θεραπευτικὸν τῶν φίλων, καὶ μὴ ζητῶν κατενόησεν ἄν. Καὶ

paci conficiendæ operam adcommodat, ex quâ noſmet inter nos maximè bellum geſturos cenſeat; (hæc quidem certè vident omnes) quis alius unquam, præterquam Ageſilaus, curam adhibuit vel ut natio aliqua à Persâ deficeret, vel ut quæ defeciſſet non periret, vel omnino ut rex malis preſſus Græcis negotium faceſſere non poſſet? qui patriâ etiam *ſuâ* bellum adversùs Græcos gerente, nihilominùs communem Græciæ utilitatem non neglexit, ſed *domo* enavigavit barbarum pro viribus ſuis malè multaturus.

At verò eſt operæ certè pretium ſuavitatem etiam ejus *ingenii* non ſilentio præterire; *in quo*, cùm honore ſanè potiretur & potentiâ, regno præterea, eóque non inſidiis petito, ſed *ab omnibus* adprobato, jactantiæ indicia nemo videre potuit, at ingenium ad ſuos diligendos propenſum, & amicos colendi ſtudium, *quivis* etiam aliud agens animadvertere potuiſſet. Quin-

1 Ὅπως τι φῦλον] MS. Harl. ὅπως φῦλόν τι &c.

2 Παρὼν δὲ δυνάμεως] Ità MS. Harl. & edit. *Steph.* & *Leuncl.* In *Ald.* & *Flor.* aliiſque legitur hìc quoque ὑπαρχούσης &c.

3 Καὶ θεραπευτικὸν τῶν φίλων,] *Plutarch.* T. 1. p. 598. ἐδόκει δ' ὥσπερ τῶν φιλικῶν ὑπεργημάτων αἰσχρὸν εἶναι. Adde ejuſd. T. 2 p. 807.

μιὼ μετεῖχε μὲν ἥδιστα [1] παιδικῶν λόγων, συνεσπούδαζε δὲ πᾶν ὅ, τι δέοι φίλοις· ἅμα δὲ τὸ [2] εὔελπις καὶ εὔθυμος ἡ ἀεὶ ἱλαρὸς εἶ), πολλὸς ἐποίει μὴ δι' ἅμα πρᾴξαθαί τι μόνον ἕνεκα πλησιάζειν, ἀλλὰ καὶ δι' ἥδιον διημερεύειν. Ἦν δ' ὢν [3] οἷος μεγαληγορεῖν, ὅμως τ' ἐπαινουμένων αὐτὸς ὑβαρέως ἤκουεν, ἡγούμενος βλάπτειν οὐδὲν αὐτὸς, ὑπισχνεῖσθαι δὲ ἄνδρας ἀγαθοὺς ἔσεσθαι.

Ἀλλὰ μὴν καὶ τῇ [4] μεγαλογνωμοσύνῃ γε ὡς εὐκαίρως ἐχρῆτο, ὑ παραλειπτέον. [5] Ἐκεῖνος γάρ, ὅτ' ἦλθεν αὖτῳ ὕστερον παρὰ

etiam cum *ſuis* libentiſſimè ſermones habebat puerilem ſimplicitatem præ ſe ferentes, & operam cum amicis in rebus quibuſcunque opus eſſet diligenter navabat: & quia bonâ ſpe plenus, alacri animo & hilaris ſemper erat, efficiebat ut multi *ad eum* familiariter accederent, non tantùm ut aliquid impetrarent, ſed utì jucundiùs diem traducerent. Cùm autem minimè is eſſet qui *ſe* jactaret, nihilominùs haud gravatim audiebat *eos* qui ſeipſos laudarent, quòd eos nihil injurii facere putaret, & polliceri ſtrenuos *ſe* viros futuros.

Cæterùm nec *id* omittendum, quàm opportunè animi ſanè magnitudine uti ſoleret. Ille enim, cùm à rege ei veniſſet epi-

1 Παιδικῶν λόγων,] *Philelph.* intelligit *doctos eruditóſque ſermones*: Leuncl. *verba de amoribus*: uterque, opinor, perperam. Ipſe malim *ſermones ejuſmodi, quos pueri inter ſe habere ſolent.* Hunc vocum iſtarum ſenſum fuſiùs expoſitum videre eſt K. Π. p. 54. n. 2. Eundem ſtabiliunt etiam ea, quæ de Ageſilai indole ſcripſerunt alii. *Plutarch.* T. 2. p. 213. Φιλοστοργότατος δ' ὢν ἀληθέστατος λέγεται ὢν μικροῖς τοῖς παιδίοις κάλαμον ἱππεύοντας, ὥσπερ ἵππον, οἴκοι συνίππαζεν. *Ælian.* V. H. l. 12. c. 15. Ἀγησίλαος δὲ, κάλαμον θεασάμενος, ἵππαζε μὴ τοῦ ἥδιστος παιδὸς ὄντος, καὶ &c. Vide ſis K. A. p. 173. n. 3. & *Plutarch.* T. 2. p. 237.

2 Εὔελπις καὶ εὔθυμος &c.] *Plutarch.* in Ageſil. p. 596. ἡ δὲ ἱλαρότης καὶ τὸ εὔθυμον οὐ ἄπαυδε καιρῷ δὲ παγιώδες, ἀχθεινὸν ἢ δὲ ταχὺ μηδέποτε, μήτε φωνῇ μήτε ὄψει, τὸ καλῶν δὲ ἀραίων ἱλαρωτέρου αὐτὸν ἄχει γήρως παρέχειν.

3 Οἷος μεγαληγορεῖν] Vide ſis K.A p. 137. n. 1.

4 Μεγαλογνωμοσύνῃ] In lexicis reperitur ſine auctore. Adi ſis *Ælian.* H.V. l. 4. c. 16.

5 Ἐκεῖνος γάρ, ὅτ' &c.] *Plutarch.* T. 2. p. 213. Ἐπιστολῆς ἦ αὐτῷ παρὰ τοῦ Περσῶν βασιλέως κομισθείσης, τὰ εἰρήνης γεγραμμένης, ἐν ᾧ ὁ μὲν Καλλίᾳ τῷ Λακεδαιμονίῳ Πέρσης ἤνεγκε, καὶ ξενίας καὶ φιλίας, ὃν ἔλαθεν, εἰπὼν ἀπαγγεῖλαι βασιλεῖ ὡς ἰδίᾳ μὲ ποιὸς αὐτὸν ἀδὲν δέοι ἐπιστολὰς πέμπειν· ἦν ἦ φίλῳ &c. Xenophontéis ſimilia. *Ælian.* H. V. l. 10. c. 20. Ὅτι ὁ Πέρσης ἐπέστειλε ποιὸς Ἀγησίλαον, φίλον αὐτὸν ἔχειν. Ἀντιπέστειλε ἦ Ἀγησίλαος ὅτι ὁ δυνατὸν φίλον αὐτὸν Ἀγησιλάᾳ ἰδίᾳ εἶναι· εἰ ἦ εἴη Λακεδαιμονίοις κοινῇ φίλῳ, δῆλον ὅτι καὶ αὐτῷ ἔσται.

[1] βασιλέως, ἣν ὁ μὲν Καλλία τῷ Λακεδαιμονίῳ Πέρσης ἤνεγκε [2] περὶ ξενίας τε καὶ φιλίας αὐτῷ, ταύτην μὲν οὐκ ἐδέξατο, τῷ δὲ φέροντι [3] εἶπεν ἀπαγγεῖλαι βασιλεῖ, ὡς ἰδίᾳ μὲν πρὸς αὐτὸν οὐδὲν δέοι ἐπιστολὰς πέμπειν· ἰοῦ δὲ φίλῳ τῇ Λακεδαίμονι καὶ τῇ Ἑλλάδι εὔνους ὢν φαίνηται, ὅπ καὶ αὐτὸς φίλῳ ἀνὰ κράτος αὐτῷ ἔσοιτο· ἰοῦ μέντοι, ἔφη, ἐπιβουλεύων ἁλίσκηται, μηδ' ἂν πάνυ πολλὰς ἐπιστολὰς δέχωμαι, φίλον [4] ἕξειν με οἰέσθω. Ἐγὼ οὖν καὶ τοῦτο ἐπαινῶ Ἀγησιλάου, τὸ, περὶ τὸ ἀρέσκειν τοῖς Ἕλλησιν, ὑπερειδεῖν τὴν βασιλέως ξενίαν. Ἀγαμαι δὲ κἀκεῖνο ὅπ οὐχ ὁπότερος πλείω τε χρήματα ἔχοι καὶ πλειόνων ἄρχοι, [5] τούτῳ ἡγήσατο μεῖζον φρονητέον εἶναι, ἀλλ' ὁπότερος αὐτός τε ἀμείνων εἴη καὶ ἀμεινόνων ἡγοῖτο. Ἐπαινῶ δὲ κἀκεῖνο τῆς φρονήσεως αὐτοῦ, ὅτι νομίζων ἀγαθὸν τῇ Ἑλλάδι ἀφίσασθαι τὴν βασιλέως

stola, quam is Persa, *qui* cum Calliâ *erat* Lacedæmonio, adtulerat de hospitio atque amicitiâ ejus *perscriptam*, eam non accepit, sed illum qui *eandem* adtulerat, regi renuntiare jussit, nihil opus esse epistolas ad se privatim mittere; quòd si Lacedæmoni se amicum & Græciæ benevolum declararet, ipsum quoque ei pro virili parte amicum futurum: verùm si deprehensus fuerit, ait, insidiis struendis occupatus, nè se, etiamsi epistolas admodum multas *ab eo* acceperim, amicum me habiturum existimet. Igitur hoc etiam Agesilai *factum* laudo, quòd, ut Græcis placeret, hospitium regis aspernatus sit. Illud quoque admiror, quòd non uter plures haberet pecunias ac pluribus imperaret, ei majores spiritus gerendos esse arbitraretur, sed *ei*, qui tum ipse melior esset tum melioribus præesset. Prætereà & illud providentiæ ipsius *exemplum* laudo, quòd, cùm Græciæ utile duceret, quamplu-

1 Βασιλέως] Vide K. A. p. 406. n. 2.
2 Περὶ ξενίας] Vide K. Π. p. 431. n. 1.
3 Εἶπεν] Respice p. 20. n. 2.
4 Ἕξειν με] Sic MS. Harl. edit. *Ald. Flor.* & *Steph.* In aliis libris perperam legitur ἴξειν μὲν & ἴξει ἐμὲ &c.
5 Τούτῳ] Sic rectè edit. *Steph.* Aliæ dant τοῦτο &c.

ὡς πλείους [1] σατράπας, ὃν ἐπεραπήθη οὔτ' ὑπὸ δώρων οὔτ' ὑπὸ τῆς βασιλέως ῥώμης, [2] ἐθελήσας ξενωθῆναι αὐτῷ· ἀλλ' ἐφυλάξατο μὴ ἄπιστος ψευδὴς τοῖς ἀφίσασθαι βουλομένοις. Ἐκεῖνο γοῦν αὐτὸ τίς οὐκ ἂν ἀγασθείη; ὁ μὲν γὰρ Πέρσης, νομίζων, ἢν χρήματα πλεῖστα ἔχῃ, πάντ' ὑφ' ἑαυτῷ ποιήσεσθαι, τοῦτο πᾶν μὲν τὸ ἐν ἀνθρώποις χρυσίον, πᾶν δὲ τὸ ἀργύριον, πάντα δὲ τὰ πολυτελέστατα, ἐπειρᾶτο πρὸς ἑαυτὸν ἁθροίζειν· [3] ὁ δὲ οὕτως [4] ἀντεσκευάσατο τὸν οἶκον, ὥστε τούτων μηδενὸς προσδεῖσθαι. Εἰ δέ τις ταῦτα ἀπιστεῖ, ἰδέτω μὲν οἷα οἰκία ἤρκει αὐτῷ, θεάσθω δὲ τὰς θύρας αὐτοῦ· εἰκάσειε γὰρ ἄν τις ἔτι ταύτας ἐκείνας εἶναι, [5] ἅσπερ Ἀριστόδημος ὁ Ἡρακλέους, ὅτε

rimos à rege ſatrapas deficere, non vel muneribus vel potentiâ regis fuerit victus, ut ei hoſpitio jungi vellet; ſed caverit nè is fieret cujus illis, qui *à rege* deficere vellent, ſuſpecta eſſet fides. Quis illud porrò in ipſo non miretur? Perſa utique, propterea quòd arbitraretur, ſi plurimas haberet pecunias, omnia ſe ſuam in poteſtatem redacturum, idcircò quidquid *eſſet* inter homines auri, quidquid argenti, quidquid maximi pretii rerum, id totum ad ſe cogere conabatur; at ille contrà domum ſuam ſic inſtruebat, ut horum nullo egeret. Quòd ſi quis hæc fide minus digna putet, *is velim* adſpiciat qualis ei domus ſuffecerit, fores etiam ejus intueatur: nam ſuſpicari quis poſſit has adhuc illas *ipſas* eſſe, quas Ariſtodemus ab Hercule *oriundus*, cùm *Spar-*

1 Σατράπας] Conſule Diſſertat. 11. K.Π. præmiſ. p. 51.

2 Ἐθελήσας ξενωθῆναι &c.] Verti ſolent, quaſi legeretur — ὥστε ἐθελῆσαι &c. Rectiùs forſan ſcripſeris ἐθελήσαντος — ut referatur ad βασιλέως. De ξενωθῆναι vide K. A. p. 609. n. 1.

3 Ὁ δὲ] *Scil.* Ageſilaus.

4 Ἀντισκευάσατο &c.] In lexicis deeſt. Confer *C. Nep.* in Ageſil. c. 7.

5 Ἅσπερ Ἀριστόδημος ὁ Ἡρακλέους, &c.] *Plutarch.* in Ageſil. p. 606. — τὰ παρόντα τιμῶν καὶ σέβων, ὁ δεῖπνον ἤλαττεν, ὁ λυτρὸν, ὁ θεραπείαν γυναικὸς, οὐχ ὅπλων κόσμον, οὐκ οἰκίας κατασκευὴν, ἀλλὰ καὶ τὰς θύρας ἀφεῖκεν ὅτως ὅσας σφόδρα παλαιὰς, ὡς δοκεῖν εἶναι ζώντας ἐκείνας, ἃς ἐπῆγεν Ἀριστόδημος. Plerique ſanè tradunt auctores, Ariſtodemum è vitâ (alii alio modo) jam migrâſſe, priuſquam Heraclidæ Peloponneſum, quâ modò potiti fuerant, inter ſe dividebant. Hâc tamen de re *Herodot.* l. 6. c. 52. Λακεδαιμόνιοι γὰρ, ſcribit, ὁμολογέοντες ἐόντι ποιητῇ, λέγουσιν αὐτὸν Ἀριστόδημον, τὸ Ἀριστομάχου, τὸ Κλεοδαίου, τοῦ Υλλου, βασιλεύσαντα, ἀγαγεῖν σφέας

[1] καθῆλθε, λακεδαιμονίων ἐπεχείρησατο· πειράσθω δὲ θεάσασθαι τὴν ἔνδον καλασκευήν· ἐννοησάτω δὲ [2] ὡς ἐθοίναζεν ἐν ταῖς θυσίαις· ἀκουσάτω δὲ ὡς [3] ἐπὶ πολίτικοῦ κανάθρου [4] καθῆται εἰς Αμύ-

tam rediit, ſumptas ſtatuerit: conetur *idem* domeſticam ſupellectilem ſpectare; atque *ipſe* ſecum cogitet quo pacto in ſacrificiis epularetur; audiat eum ad Amyclas in canathro civico de-

ἐς ταύτην τὴν χώραν, τὴν νῦν οἰκέσαντας, ἀλλ' ἐκ τῆς Αριστοδήμου παῖδας. Et *V. Patercul.* l. 1. c. 2. *duces recuperandi imperii* (*ſcil.* Peloponneſi) *fuêre, Temenus, Creſphontes, Ariſtodemus, quorum atavus fuerat*, ſcil. *Hercules*. De tempore autem deſcensûs Heraclidarum in Peloponneſum variant chronologi: quem ſi, ex mente doctiſſ. *Simſon.* anno ante Chriſtum 1102. ponas; jam inter eum & annum, quo regnum obtinuit Ageſilaus, *ſcil.* ante Chriſtum 398, annorum 704. intervallum interjectum invenies. Cæterùm, falluntur interpretes, qui Ariſtodemum hunc Herculis *filium* adpellent. Hercules utique Hyllum genuit; Hyllus, Cleodæum; Cleodæus, Ariſtomachum; hic, Ariſtodemum. Exhibet illud ſtemma *Herodot.* l. 8. c. 131. Quare non ὁς hoc loco, ut aliàs ſæpiſſimè, ſed ἀπόγονος vel ἔκγονος, per ellipſin ſupprimitur. Adde *Meurſ.* de Regno Lacedæm. c. 6 & ſeq.

1 Κατῆλθε] Supple, εἰς Πελοπόννησον: utì ferè *Diodor. Sic.* l. 4. p. 261. & *Apollodor.* l. 2. c. 8. *Phavorin.* Κατῆλθον — ἀντὶ τοῦ ἐπελιμνίσθην ἀς πολλαχοῦ, ἢ ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς ἦλθον. Ἀτθικοὶ μέντοι τὴ τ φυγάδα εἰς τὴν πατρίδα νοσοῦσαν λέγουσιν, ἐπὶ ἡ πατρὶς ἐκάστης οἷα τὶς μιμὴ ἐστι. Græciâ autem Heraclidas aliquamdiu exulâſſe notiſſimum. Vide *Diodor. Sic.* l. 4. p. 260 & ſeq. *Herodot.* l. 9. c. 26. & *Apollodor.* l. 2. c. 8.

2 Ὡς ἐθοίναζεν ἐν &c.] De victûs ratione à Lycurgo inſtitutâ ſic Noſter, Λακεδαιμ. Πολ. haud ità longè ab init. Λυκοῦργος δεῖπνον παρελαβὼν τὸν Σπαρτιάτικὸν, ὥσπερ τὸν ἄλλους Ελληνας, οἴκοι σκηνοῦντας, γνοὺς ἐν τούτοις πλείστας ἀσθενογενεῖσθαι, εἰς φανερὸν ἐξήγαγε τὰ συσκήνια· ὄντως ἡγεμόνος ἦκις· ἂν παρακολουθῆσαι τὰ σφετερισμά. Conſule *Archæol. Gr.* l. 4. c. 17. At quoties ſacra faciebant Græci veteres; luxuriæ, peractis tandem iis, nonnihil indulgere ſolebant. Huc ſpectant *Athenæi* verba, l. 2. c. 3. Σίλβυκος δὲ φησι, τὸ παλαιὸν ἐκ δίκης ἦθος ἔτ' οἶνον ἐπὶ πλεῖον ἔτ' ἄλλην ἡδυπάθειαν προσφέρεσθαι, μὴ θεῶν ἕνεκα τοῦτο δρῶντας· διὸ καὶ θοίνας, καὶ θαλίας, καὶ μέθας ἀνόμαζον· τοὺς μὲν, ὅτι ἀφ' ἑστίας οἰνοῦσθαι δεῖν ὑπελάμβανον· τοὺς δ', ὅτι θεῶν χάριν ἠθελίζοντο καὶ στεφάνους· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ, δαῖτα θάλειαν· τὸ δὲ μεθύειν φησὶν Αριστοτέλης, τὸ μετὰ τὸ θύειν αὐτοὺς χρῆσθαι. Idem ejuſd. l. c. 2. Ἐπιχαρμος δέ φησι, Ἐκ μὲν θυσίας, θοίνη· ἐκ δὲ θοίνης, πόσις ἐγένετο. Eum verò ſe ſemper præbuit Ageſilaus, cujus nè tunc quidem in victu temperantiam quiſquam deſideraret. Cæterùm, verbum θοινάζω Lexicogr. non agnoſcunt.

3 Ἐπὶ πολιτικοῦ κανάθρου] Ejuſmodi, ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖ, canathrum vult, quo πολῖται quilibet, etiamſi fuerint privati, vehi ſolebant. *Plutarch.* in Ageſil. p. 606. Καὶ τὸ κάναθρον φησὶν ὁ Ξενοφῶν ὀδέν τι σεμνότερον εἶναι τοῦ ἐκείνου θυγατρὸς ἢ τῶν ἄλλων. Κάναθρα δὲ καλοῦσιν εἴδωλα ζευπῶν ξύλινα καὶ τραγελάφων, οἷς οἱ κομίζουσι τὰς παῖδας ἐν ταῖς πομπαῖς. *Heſych.* Κάναθρα, ἀσπάδη ἢ ἄμαξα πλέγματα ἔχουσα ὑφ' ὧν πομπεύουσιν αἱ παρθένοι, ὅταν εἰς τὸ τῆς Ελένης ἀπίωσιν· ἔνιοι δὲ ἔχειν εἴδωλα ἢ ζυπῶν. Poſtrema verba ex *Plutarcho* corrigenda ſunt. *Athen.* l. 4. c. 6. innuit Polemonem de *canathro* Xenophontéo commentarium ſcripſiſſe. Sed de canathro plura, quæ huc commodè tranſcribi non poſſunt, ex *Athenæo, Caſaubono, Scheffero*, aliiſque adlata in Addendis invenies.

4 Κατῆται εἰς Αμύκλας.] Forſan, ad Hyacinthia celebranda; de quibus vide p. 39. n. 4. Nam ibi feſtum illud celebrabant Lacones; &, dum agebatur, moris fuiſſe ἐπὶ καναθρου πομπεύειν, ſcribit *Athen.* l. 4. c. 7.

κλας. Τοιγαρῦν ὅπως ἐφαρμόσας τὰς δαπάνας ταῖς προσόδοις, ὁδὲν ἠναγκάζετο χρημάτων ἕνεκα ἄδικον πρᾶξαι. Καίτοι καλὸν μὲ δοκῇ τῇ εἶ), [1] τεῖχη ἀνάλωτα κτᾶσθαι ὑπὸ πολεμίων· [2] πολὺ μέντοι ἔγωγε κάλλιον κρίνω, τὸ τὴν αὑτοῦ ψυχὴν ἀνάλωτον κατασκευάσαι κ᾽ ὑπὸ χρημάτων, κ᾽ ὑπὸ ἡδονῶν, κ᾽ ὑπὸ φόβου.

Αλλὰ μὴν ἐγώ γε ὡς καὶ τὸν τρόπον ὑπεστήσατο τῇ τοῦ Πέρσου ἀλαζονείᾳ. Πρῶτον μὲν, ὁ μὴ τῷ ἀπλοϊκῶς ὁρᾶσθαι ἐσεμνύνετο· Αγησίλαος δὲ τῷ ἀεὶ ἐμφανὴς εἶ) ἠγάλλετο, νομίζων αἰσχρουργίᾳ μὴν τὸ ἀφανίζεσθαι πρέπειν, [3] τῷ δὲ εἰς κάλλος βίῳ τὸ φῶς μᾶλλον κόσμον παρέχειν· ἔπειτα δὲ, ὁ μὲν τῷ δυσπρόοδον εἶναι ἐσεμνύνετο,

scendisse. Cùm igitur sumptus ad reditus ità adcommodaret, injusti nihil pecuniarum causà facere cogebatur. Atque præclarum *quiddam* esse videtur, muros habere hostibus inexpugnabiles: verùm ego certè multò præclarius esse judico, *ità* suum animum parare, *ut* & pecuniis, & voluptatibus, & formidini sit inexpugnabilis.

At verò exponam quo pacto mores etiam Persæ fastui repugnantes instituit. Primùm enim, ille glorioſiùs se efferebat, quòd rarò conspiceretur; at *in eo* Agesilaus exultabat, quòd semper *hominum* in conspectu versaretur, quippe existimabat factis turpibus convenire, ut in occulto lateant, at vitæ ad honestatem *institutæ* lucem *ipsam* potiùs ornamentum conciliare: deinde, gravitatem ille captabat *ex eo* quòd difficilis ad eum esset aditus,

1 Τεῖχη ἀνάλωτα κτᾶσθαι] Sic optimè MS. Harl. cùm editi hactenus libri omnes absurdè repræsentent τεῖχη ἀνάλωτα ἡγεῖσθαι &c.

2 Πολὺ μέντοι ἔγωγε &c.] *Plutarch.* T. 2. p. 209. ἐγὼ γάρ μοι δοκῶ (inquit Agesilaus) τῶν θηρίων βέλτιστα ἐπάνω εἶναι, ἢ τὴν εὐανδροτάτην τῶν ἀνθρωπομόρφων πόλιν κρατοῦντα ἐλεῖν· ἄμεινον γὰρ ἑαυτὸν φυλάττειν τῷ ἐλευθερίαν τῶν ἑτέρων ἀφαιρεῖσθαι. Adde *Cicer.* pro Marcel. c. 3. & *Senec.* epist. 113. sub fin. Conf. Prov. XVI. 32.

3 Τῷ δὲ εἰς κάλλος βίῳ &c.] Intelligendum videtur διοικηθέντι, vel aliud huic adfine verbum. *Sophocl.* Electr. v. 1523 & seq.

—— πῶς τόδ᾽, εἰ καλὸν
Τὄργον, σκότου δεῖ, ——

Quippe, utì Orestes apud *Euripid.* Iphig. in Taur. v. 1026. Κλεπτῶν — ἡ νὺξ, τῆσδ᾽ ἀληθείας τὸ φῶς.

Confer Joh. III. 20,21. & *Schol.* Adag. sacra.

ὁ δὲ τῷ πᾶσιν εὐπρόσοδος εἶ) ἔχαιρε. Καὶ ὁ μὲ ἡδεώτο τῷ βεβαιότατον ἀφαιρεῖσθαι, ὁ ὃ τότε μάλιστα ἔχαιρεν, ὁπόταν τάχιστα τυχόντας ὧν δέοιντο ἀποπέμποι.

Ἀλλὰ μὴν καὶ τὴν εὐπάθειαν ὅσῳ ῥᾴονα καὶ εὐπορωτέραν Ἀγησίλαῳ ἐπετήδευσεν, ἄξιον καταννοῆσαι. [1] τῷ μὲν γὰρ Πέρσῃ πᾶσαν γῆν περιέρχονται μαστεύοντες τί ἂν ἡδέως πίοι, [2] μυρίοι δὲ τεχνῶνται τί ἂν ἡδέως φάγοι· ὅπως γε μὴν καθεύδοι, οὐδ' ἂν εἴποι τις ὅσα πραγματεύονται· Ἀγησίλαῳ δὲ, ἅτε τὸ φιλόπονον εἶναι, πᾶν μὲν τὸ παρὸν ἡδέως ἔπινε, πᾶν δὲ τὸ συντυχὸν ἡδέως ἤσθιεν· εἰς δὲ τὸ ἀσμένως κοιμηθῆναι, πᾶς τόπος ἱκανὸς ἦν αὐτῷ. Καὶ ταῦτα οὐ μόνον περιὼν ἔχαιρεν, ἀλλὰ καὶ ἐνθυμούμενος ἠγάλλετο ὅτι αὐτὸς μὲν ἐν μέσαις ταῖς εὐ- πραγματεύεσθαι.

gaudebat hic quòd facilis ad ſe omnibus eſſet aditus. Atque ille ſplendorem indè ſibi colligebat, quòd *negotia* tardè conficeret, hic tum maximè lætabatur, cùm *homines* ea, quæ cupiebant, celerrimè conſequutos dimitteret.

Atqui operæ pretium eſt conſiderare, quantò faciliorem ac magìs parabilem voluptatem Ageſilaus conſectaretur: ſunt enim Perſæ qui terram univerſam circumeunt, quid jucundè bibat quæritantes, innumeri *alii* artificiosè parant quod cum voluptate edat: ut porrò dormiat, nè quidem dicere quis poſſit quàm multa moliantur: at Ageſilaus, quòd patiens laboris eſſet, quidquid aderat cum voluptate bibebat, quidquid oblatum fortè fuiſſet, cum voluptate comedebat; ut autem ſuaviter ſomno frueretur, quivis ei locus erat idoneus. Atque hæc non modò dum faceret gaudebat, ſed lætitiâ etiam exultabat quoties cogitaret ſe quidem

1 Τῷ μὲν γὰρ Πέρσῃ &c.] De Perſis *Herodot.* l. 1. c. 135. καὶ εὐπαθείας τε παντοδαπὰς πρωτοπόλοι ἐπιτηδεύουσι, — *Athen.* l. 4. c. 10. Περὶ δὲ τῆς τρυφῆς τῶν Περσῶν βασιλέων Ξενοφῶν ὁ Ἀγησιλάῳ ὕστερος γράφει· τῷ μὲν γὰρ Πέρσῃ &c. uſque ad ἱκανὸς ἦν αὐτῷ. exemplaribus Xenophontéis congruenter. Cæterùm, de περιέρχονται ſine nomine ſuo vide p. 62. n. 9.

2 Μυρίοι] Vide ſuprà p. 67. n. 4.

φερσινάις ἀνασεέφοιτο· [1] τὸν δὲ βάρβαρον ἐώρα, εἰ μέλλοι ἀλύπως βιώσεσθαι, σωελκωσέον αὐτῷ ἀπὸ πεφάτων τ᾽ γῆς τὰ τέρψοντα. [2] Εὔφρανον δὲ καὶ τάδε, ὅτι αὐτὸς μὲν [3] ἥδετ τῇ τῶν θεῶν κατασκευῇ δυνάμενος ἀλύπως χρῆσθαι· [4] τὸν δὲ ἐώρα φεύγοντα μὲν θάλπη, φεύγοντα δὲ ψύχη· δι᾽ ἀσθένειαν ψυχῆς, οὐκ ἀνδρῶν ἀγαθῶν, ἀλλὰ θηρίων τῶν ἀσθενεστάτων βίον μιμούμενον.

Ἐκεῖνο γε μὴν πῶς οὐ καλὸν καὶ [5] μεγαλόγνωμον, τὸ αὐτὸν μὲν ἀνδρὸς ἔργοις καὶ κτήμασι κοσμεῖν τὸν ἑαυτοῦ οἶκον, κυνᾶς τε πολλοὺς θηρευτὰς καὶ ἵππους πολεμιση-

Εὐφραίνε δὲ ὁ ὃν
ante Cod. Harl.

mediis in voluptatibus versari; *illum* verò barbarum videret, si absque tristitiâ vivere vellet, necesse habere ut ab *extremis* terræ finibus ea contraheret, de quibus voluptatem capturus esset. Quin hæc etiam *eum* delectabant, quòd se quidem sciret absque animi ægritudine posse deûm dispositione uti; illum verò videret æstus fugere, fugere frigora; *ac* propter imbecillitatem animi, non fortium virorum, sed debilissimarum bestiarum vitam imitari.

Illud quidem certè quî non præclarum ac magni animi *indicium erat*, quòd ipse factis viro dignis & rebus partis domum suam ornaret, cùm multos canes venaticos & equos ad bellicos

1 Τὸν δὲ βάρβαρον ἐώρα, — σωελκυστέον &c.] Quo de Atticismo vide K. A. p. 483. n. 6.

2 Εὔφρανον ὃ καὶ τάδε,] MS. Harl. Εὐφραίνε δὲ αὐτὸν &c. Grammaticorum utique præceptis nimiùm solicitè librarius obsequutus est. Sic autem sæpè Noster: K. A. p. 45. ἅπαντα ἦσαν &c. p. 234. καὶ τοξεύμασι ἐξικνεῖτο &c. Adde p. 266. n. 4.

3 Ἥδετ τῇ τῶν θεῶν &c.] De constructione τ᾽ αὐτὸς ἥδετ — δυνάμενος vide K. A. p. 423. n. 2. Hoc utique loco δυνάμενος, Attico more, pro δυνάμενος ponitur. *Plutarch.* p. 603. Πρός τε θάλπος ὅτω καὶ ψύχος εἶχεν (Agesil.) ὥσπερ μόνος ἀεὶ χρῆσθαι ταῖς ὑπὸ θεοῦ κεκραμέναις ὥραις πεφυκώς. Adde suprà p. 57. n. 3. Vide sis etiam quæ de eo scripsit *Ælian.* H. V. l. 7. c. 13. Porrò, cum κατασκευῇ intellige τ᾽ ὡρῶν, i. e. *anni temporum.*

4 Τὸν δὲ ἐώρα φεύγοντα &c.] Lege K. A. p. 258. n. 4.

5 Μεγαλόγνωμον] *Budæus* L. G. Comm. p. 864. Xenophon, inquit, μεγαλογνώμονα interpretatur, ὃς ἂν δύνηται τὰ μεγάλα τῇ γνώμῃ ἀγαπᾶσθαι. Respicit nimirum ille quæ scripsit Xenoph. sub fin. Οἰκονομ. Hìc verò loci vox denotat τὴν μεγαλοψυχίαν, (quâ voce suprà modò p. 70. usus est Noster) seu virtutem ejus viri, qui ingenio suo seu prudentiâ (utì *Steph.* ad v.) ad res magnas gerendas utatur.

εἰὼς πρέφοντα· [1] Κυνίσκαν ᾗ ἀδελφῷ ὅσαν πεῖσαι [2] ἁρματοτροφεῖν, ἢ ἐπιδεῖξαι, νικώσης αὐτῆς, ὅτι [3] τὸ θρέμμα τοῦτο οὐκ ἀνδραγαθίας, ἀλλὰ πλούτου ὑπόδειγμά ἐστι; Τόδε γε μὴν πῶς οὐ σαφῶς πρὸς τὸ γενναῖον ἔγνω, ὅτι ἅρμασι μὲν νικήσας τοὺς ἰδιώτας, [4] οὐδὲ ὀνομαστότερος ἂν γένοιτο· εἰ δὲ φίλῳ μὲν πάντων μάλιστα τὴν πόλιν ἔχοι, πλείστους δὲ φίλους καὶ λῴστους ἀνὰ πᾶσαν τὴν γῆν κέκτηται, νικῶν δὲ τὴν μὲν παιρίδα καὶ τοὺς ἑταίρους εὐεργετοῖ, τοὺς δὲ ἀντιπάλους τιμωρεῖται, ὅτι ὄντως ἂν εἴη νικηφόρος τῶν καλλίστων καὶ μεγαλοπρεπεστάτων ἀγωνισμάτων, καὶ ὀνομαστότατος καὶ ζῶν καὶ τελευτήσας γένοιτ' ἄν;

usus aptos aleret; & Cyniscæ sorori ut equos currui jungendos aleret persuaserit, eâque vincente, demonstrârit his alendis non fortitudinis sed divitiarum *editum* esse specimen? Hoc verò quî non *ille* manifestè ex generosâ animi indole statuit, se *nempe*, *homines* si privatos curru vicerit, nequaquam clariorem fore; at si civitatem haberet amicissimam, amicos plurimos optimósque per universum terrarum orbem comparâsset, patriam & sodales beneficiis, adversarios ulciscendo superâsset, reapse pulcherrimis ac magnificentissimis in certaminibus victorem se futurum, futurum etiam tum vivum tum mortuum clarissimum?

1 Κυνίσκαν ᾗ ἀδελφῷ &c.] *Plutarch.* T. 1. p. 606. Οὐ μὴν ἀλλὰ ὁρῶν οἰκείους τῶν πολιτῶν διὰ ἱπποτροφίας δοκοῦντας εἶναί τινας, καὶ μεγάλα φρονοῦντας, ἔπεισε τὸν ἀδελφὸν Κυνίσκαν εἰς ἅρμα καθίσαντα Ὀλυμπιάσιν ἀγωνίσασθαι· βουλόμενος ἐπιδεῖξαι τοῖς Ἕλλησιν ὡς ἀθυμίας ἐστὶ αἰρετῆς, ἀλλὰ πλούτου καὶ δαπάνης, ἡ νίκη. Adde ejusd. T. 2. p. 212. *Pausan.* l. 3. c. 8. Ἐβούλετο ᾗ Ἀρχιδάμῳ τῷ βασιλεῖ, ὄνομα μὲν Κυνίσκα, φιλοτιμότατα δὲ ἐς τὸν ἀγῶνα ἔχει τὸν Ὀλυμπιακὸν, καὶ ἅρμα τε ἱπποτρόφησε γυναικῶν, καὶ νίκην ἀνείλετο Ὀλυμπιακὴν ἅρματι. Adde ejusd. l. 5. c. 12. l. 6. c. 1. & *Fabri* Agonist. l. 1. c. 26. ubi vir doctus minùs meminisse videtur, Agesilaum Archidami fuisse filium. Vide sis etiam *Archæol. Gr.* l. 2. c. 22.

2 Ἁρματοτροφεῖν] Quod *Plutarcho*, locis cit. fuerit ἱπποτροφεῖν. Similiter Noster K. Π. p. 133. ἅρμα, ut Latini *currus*, pro equis currui junctis posuit. Apud eundem in Ιερ. haud procul à fine, reperiuntur ἁρματοτροφία, ἅρμασι τρέφειν, ἅρματος δρόμῳ. Porrò, verbum illud compositum videre est *Diogen. Laërt.* l. 4. segm. 17.

3 Τὸ θρέμμα τοῦτο] Cura *scil.* equorum εἰς ἁρματηλασίαν τρεφομένων.

4 Οὐδὲ &c.] Forsan reponendum οὐδὲν &c. Sic paulò infrà — οἰκονομικώτερος οὐδὲν ἄν. Cæterùm, MS. Harl. dat — ὀνομαστότερος ἂν εἴη γένοιτο: quorum verborum alterum certè librarii imperiti manus invexit.

Ἐγὼ μὲν οὖν διαῦτα ἐπαινῶ Ἀγησίλαον· ταῦτα γὰρ ὀχ ὥσπερ εἰ θησαυρῷ τις ἐντύχοι, πλουσιώτερος μὲν ἂν εἴη, οἰκονομικώτερος δὲ οὐδὲν ἄν· καὶ εἰ νόσου δὲ πολεμίους ἐμπεσούσης κρατήσειεν, εὐτυχέστερος μὲν ἂν εἴη, στρατηγικώτερος δὲ οὐδὲν ἄν· ὁ δὲ καρτερίᾳ μὲν πρωτεύων, ἔνθα πονεῖν καιρὸς, ἀλκῇ δὲ, ὅπου [1] ἀνδρείας ἀγὼν, γνώμῃ δὲ, ὅπου βουλῆς ἔργον, οὗτος ἔμοιγε δοκεῖ δικαίως ἀνὴρ ἀγαθὸς πρωτεῖλῶς ἂν νομίζεσθαι. Εἰ δὲ καλὸν εὕρημα ἀνθρώποις [2] στάθμη καὶ κανὼν πρὸς τὸ ἀγαθὰ ἐργάζεσθαι, καλὸν ἄν μοι [3] δοκεῖ ἡ Ἀγησιλάου ἀρετὴ παράδειγμα γενέσθαι τοῖς ἀνδραγαθίαν ἀσκεῖν βουλομένοις. Τίς γὰρ ἂν ἢ θεοσεβὴς μιμούμενος, ἀνόσιος γένοιτο· ἢ δίκαιον, ἄδικος· ἢ σώφρονα, ὑβριστής·

Ob res ejuſmodi certè quidem Ageſilaum laudo: hæc enim non *ità ſunt* veluti ſi quis theſaurum fortè reperiat, opulentior quidem fuerit, nihilo tamen rei familiaris adminiſtrandæ peritior; & ſi morbo hoſtes invadente victoriâ potiatur, felicior quidem fuerit, nihilo tamen arte imperatoriâ inſtructior: qui verò *laborum* tolerantiâ præſtat *aliis*, ubi laborem perferendi tempus eſt, & robore, ubi fortitudinis eſt certamen, & prudentiâ, ubi conſilium res poſcit, is mihi quidem videtur meritò vir omnino bonus exiſtimandus. Quòd ſi amuſſis & norma *ſint* inventum hominibus commodum ad efficienda præclara *opera*, mihi egregium exemplum Ageſilai virtus exſtitiſſe videtur iis, qui fortitudinem exercere volunt. Nam quis impius fiat, qui religioſum imitatur; vel qui juſtum, injuſtus; vel qui modeſtum, petulans;

1 Ανδρείας] Sic MS. Harl. & edit. *Steph.* In aliis libris ſcribitur ἀνδρίας. Vide p. 61. n. 4. De voce ἀνδρεία ſubtiliùs paulò diſſerit Socrates apud *Platon.* Cratyl. T. 1. p. 413.

2 Στάθμη καὶ κανὼν] *Phavor.* Στάθμη, σανίδιον ἐστι λεπτὸν, ὃ μίλτῳ κεχρισμένον, ἢ ἑτέρῳ χρώματι, γραμμὰς ἄγει τῇ ἐκατέρωθεν πλευρᾷ, δι' ὧν τὰ ξύλα εὐθυόνονται. Idem, Κανόνας κυρίως λέγουσι τὸ ἐπάνω τῆς τεχνιτικῆς ὄν, καὶ εἰς ἰσότητα ἄγον. Unà poſitæ ſunt voces *Poll.* l. 4. ſegm. 171. l. 7: ſegm. 125. & l. 10. ſegm. 147.

3 Δοκεῖ ἡ Ἀγησιλάου] Vulgò — δοκεῖ εἶναι ἡ &c. Sed εἶναι delendum videtur; cùm γενέσθαι, quod mox ſequitur, loci integritatem tueatur. Similem huic librariorum mendam ſuprà modò ſuſtulimus p. 77. n. 4.

ἢ ἐγκρατῆ, ἀκρατής; Καὶ γὰρ δὴ οὐχ οὕτως ἐπὶ τῷ ἄλλων βασιλεύειν, ὡς ἐπὶ τῷ ἑαυτοῦ ἄρχειν ἐμεγαλαύνετο· οὐδ' ὅτι τῷ τοὺς ἐχθροὺς πολεμίους, ἀλλ' ἐπὶ τῷ τοὺς πάσαν ἀρετὴν ἡγεῖσθαι τοῖς πολίταις. Ἀλλὰ γὰρ μὴ, ὅτι τετελευτηκὼς ἐπαινεῖται, τοῦτο ἕνεκα [1] θρήνου τις τοῦτον τὸν λόγον νομισάτω, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον [2] ἐγκώμιον. Πρῶτον μὲν γὰρ ἅπερ ζῶν ἤκουε, ταῦτα καὶ νῦν λέγεται περὶ αὐτοῦ· ἔπειτα δὲ, τί καὶ πλέον θρήνου ἄπεστιν, ἢ βίος τε εὐκλεὴς καὶ [3] θάνατος ὡραῖος; ἐγκωμίων δὲ τί ἀξιώτερον, ἢ νῖκαι τε αἱ κάλλισται καὶ ἔργα τοῦ πλείστου ἄξια; Δικαίως δ' ἂν ἐκεῖνός γε μακαρίζοιτο, ὃς εὐθὺς μὲν ἐκ παιδὸς ἐρασθεὶς τοῦ εὐκλεοῦς ἤρξατο, ἔτυχε τούτου μάλιστα τῶν καθ' ἑαυτόν· φιλοτιμότατος δὲ πεφυκὼς,

vel qui temperantem, intemperans? Etenim *Ageſilaus* non tam *in eo* quòd aliorum rex eſſet, quàm quòd imperare ſibi ipſi poſſet, gloriabatur; neque *in eo* quòd adverſùs hoſtes, ſed quòd ad omnem virtutem civibus *ſuis* dux eſſet. Enimverò quòd à morte laudatur, non idcircò quiſquam orationem hanc *eſſe* lamentationem putet, ſed multò magìs laudationem. Nam primùm quæ vivus audiebat, ea nunc etiam de ipſo commemorantur: deinde, quid à lamentatione longiùs abeſt, quàm glorioſa vita & mors tempeſtiva? quid laudationibus item convenientiùs, quàm victoriæ pulcherrimæ maximíque pretii facinora? Ac jure quidem ille beatus prædicetur, qui ſtatim à puero celebris evadendi cupiditate incenſus, id præcipuè *quod concupivit* præter *omnes* ætatis ſuæ *viros* conſequutus eſt; & cùm honoris naturâ eſſet cupi-

1 Θρήνόν τις] Etymol. m. Θρῆνος — Ἀφαίρει ἐπικηδίου· ὅτι τὸ μὲν ἐπικήδιον, παρ' αὐτὸ τὸ κῆδος, ἐπὶ δὲ σώματος προκειμένου· λέγεται δὲ ὁ θρῆνος ὁ προσηφόμενος τῷ χρόνῳ.

2 Ἐγκώμιον] *Suid.* — ἐπαίνου ἀφαίρει· ἔπαινος μὲν γάρ ἐστι λόγος ἐπαινετικὸς, μίαν πρᾶξιν ἐπαινῶν· ἐγκώμιον δὲ, λόγος ἐγκωμιαστικὸς πολλὰς τοῦ ἑαυτοῦ πράξεις προλαμβάνων.

3 Θάνατος ὡραῖος;] *Philelpho* interprete, *ſpecioſa mors*? Leuncl. *mors decora*? Fateor equidem eam haud rarò vocis ὡραῖος eſſe notionem: quæ tamen huc minùs quadrare videtur. Indicat utique, γνώμῳ ἰμῷ, non *quomodo*, ſed *quando* mortuus eſt Ageſilaus; ætate *ſcil.* maturâ. Huc ſpectant quæ mox infrà leguntur — ἀφικόμενος ἧ ἐπὶ τὸ μήκιστον ἀνθρωπίνου αἰῶνος, &c. Conſer K. A. p. 376. n. 7.

ἀήττητος διετέλεσεν, ἐπεὶ βασιλεὺς ἐγένετο· ἀφικόμενος δ' [1] ἐπὶ τὸ μήκιστον ἀνθρωπίνου αἰῶνος, [2] ἀναμάρτητος ἐτελεύτησε καὶ ὑπὸ τούτων ὧν ἡγεῖτο, καὶ ὑπὸ τῶν πολεμίων οἷς ἐπολέμει.

Βούλομαι δὲ καὶ ἐν κεφαλαίοις ἐπανελθεῖν τὰ ἀρετῆ αὐτοῦ, ὡς ἂν ὁ ἔπαινος [3] εὐμνημονευτέρως ἔχοι. Ἀγησίλαος μὲν ἱερὰ καὶ τὰ ἐν τοῖς πολεμίοις ἐσέβετο, ἡγούμενος τοὺς θεοὺς οὐχ ἧττον ἐν τῇ [4] πολεμίᾳ χώρᾳ, ἢ ἐν τῇ φιλίᾳ συμμάχους ποιεῖσθαι· [5] ἱκέτας δὲ θεῶν οὐδὲ ἐχθροὺς ἐδιάζετο, νομίζων ἄλογον εἶναι τοὺς μὲν ἐξ ἱερῶν κλέπτοντας, ἱεροσύλους καλεῖν· τοὺς δὲ βωμοῦ ἱκέτας ἀποσπῶντας, εὐσεβεῖς ἡγεῖσθαι. Ἐκείνῳ γε μὴν [6] ὑμνῶν οὔποτ'

dissimus, perpetuò invictus exstitit, ex quo rex factus fuit; cúmque longissimum vitæ humanæ *terminum* adtigisset, inculpatus obiit tum ab iis quibus præerat, tum ab iis adversùs quos bellum gerebat.

Libet autem virtutem ejus summatim repetere, quò faciliùs *hæc* laudatio memoriæ inhæreat. Agesilaus delubra etiam hostium in agro *sita* venerabatur, quippe qui existimaret deorum auxilia non minùs in hostili quàm pacato *solo* quærenda esse: eos autem, qui ad deos suppliciter accederent, non, *si* hostes *essent*, violabat, quòd absurdum esse duceret eos, qui è fanis *aliquid* furto subtrahant, sacrilegos adpellare; eos autem, qui supplices ab aris avellant, pro religiosis habere. Porrò nunquam ille præ-

1 Ἐπὶ τὸ μήκιστον] Intelligendum videtur πέρμα. *Plutarch.* T. 2. p. 784. — πρὸς τὸ πέρμα τοῦ βίου ἦν; Idem T. 1. p. 618. ἀπιέναι (Agesilaus) βιώσας μὲν ὀγδοήκοντα καὶ τέσσαρα ἔτη &c.

2 Ἀναμάρτητος] I. e. *Steph.* ad *Philelph.* interprete, *nihil reprehensione dignum commisit, & quòd notam illi aliquam inurere posset, nec erga eos &c.*

3 Εὐμνημονευτέρως] In lexicis frustrà quæsiveris.

4 Πολεμίᾳ — φιλίᾳ] Respice p. 44. n. 2.

5 Ἱκέτας δὲ θεῶν &c.] Lege p. 37.

6 Ὑμνῶν οὔποτ' ἔλαθεν &c.] *Leuncl.* vertit *nunquam hymnos dicere desinebat, quòd deos arbitraretur* &c. Rectiùs *Philelph.* in hunc modum, — *nunquam illud prædicare desinebat, se videlicet arbitrari deos* &c. Verbum utique ὑμνῶ, licèt propriè de iis, qui carmina scribunt recitántque dicatur, solet etiam adhiberi simpliciter pro *prædico, dico.* Plato de republ. l. 2. T. 2. p. 364. edit. *Steph.* παῖπαι μὲν δὴ ἐξ ἑνὸς στόματος ὑμνοῦσιν, ὡς καλὸν μὲν &c. *Phavorin.* Ὑμνεῖν λέγεται τὸ εὐφημεῖν καὶ ἐξαίρειν καὶ ἐπὶ θείων καὶ ἐπὶ ἀνθρωπίνων πράξεων. Λέγεται ὑμνεῖν καὶ τὸ ᾄδειν· λέγεται καὶ τὸ θρυλλεῖν. Λέγεται ὑμνεῖν καὶ τὸ μνημονεύειν.

ἔλεγεν, ὡς τὰς θεὰς οἴοιτο [1] οὐδὲν ἧττον ὁσίοις ἔργοις ἢ ἁγνοῖς ἱεροῖς ἥδεσθαι. Ἀλλὰ μὴν καὶ ὁπότε εὐτυχοίη, οὐκ ἀνθρώπων [2] ὑπερεφρόνει, ἀλλὰ θεοῖς χάριν ἤδει· καὶ θαρρῶν πλείονα ἔθυσεν, ἢ φοβούμενος· εἴθιστο δὲ φοβούμενος μὲν, ἱλαρὸς φαίνεσθαι, εὐτυχῶν δὲ, πρᾷος εἶναι. Τῶν γε μὴν φίλων οὐ τοὺς δυνατωτάτους, ἀλλὰ τοὺς προθυμοτάτους μάλιστα ἠσπάζετο· ἐμίσει δὲ οὐκ εἴ τις κακῶς πάσχων ἠμύνετο, ἀλλ' εἴ τις εὐεργετούμενος ἀχάριστος φαίνοιτο· ἔχαιρε δὲ τοῦτο μὲν αἰσχροκερδεῖς πένητας ὁρῶν, τοῦτο δὲ δικαίους πλουσίους ποιῶν· βουλόμενος τῇ δικαιοσύνῃ τῆς ἀδικίας κερδαλεωτέραν καθίστασθαι. [3] Ὡσπερ δὲ ὁμιλεῖν μὲν πανηγύρεσι, [4] χρῆσθαι δὲ τοῖς ἀγαθοῖς. [5] Ὁπότε δὲ ψεγόντων ἢ ἐπαινούντων τινὰς ἀκούοι, οὐκ ἧττον ἤθελε καταμανθάνειν

dicare definebat se deos arbitrari non minùs factis piis quàm sacrificiis puris delectari. Quinetiam fortunâ quoties utebatur prosperâ, non homines contemnebat, sed diis habebat gratias; & cùm bono esset animo plures mactabat hostias quàm, cùm suis metueret rebus, voverat: adsuetus etiam erat, cùm in metu esset, hilaritatem præ se ferre, cùm prosperâ uteretur fortunâ, mitis esse. Ex amicis porrò non potentissimos sed promptissimos maximè amplectebatur: odio prosequebatur, non eum, qui læsus se ulciscebatur, sed eum, qui beneficiis adfectus ingratum se declarabat: gaudebat quoties turpis quidem lucri avidos videbat pauperes, justos verò quoties locupletabat; utpote qui justitiam injustitiâ lucrosiorem efficere volebat. Cum omnis generis hominibus versari, bonis uti solebat. Cúmque *eos* qui vituperabant aliquos vel laudabant audiret, non minùs eorum se mores per-

1 Οὐδὲν ἧττον ὁσίοις &c.] Vide K. A. p. 430. n. 5.

2 Ὑπερεφρόνει] Idem sonat verbum hoc Rom. XII. 3.

3 Ὡσπερ δὲ ὁμιλεῖν &c.] Verbum *ὁσιῶ* ponitur itidem *ἀμεταθέτως* Act. XXIV. 16.

4 Χρῆσθαι &c.] Sic ferè *uti* adhibent Latini, pro *consuetudinem* cum aliquo seu *commercium habere.*

5 Ὁπότε δὲ ψεγόντων &c.] *Plutarch.* T. 2. p. 208. Ὁπότε δὲ ψεγόντων ἢ ἐπαινούντων τῶν ἀκούοι, οὐκ ἧττον ἤθελε καταμανθάνειν τὰς τῶν λεγόντων πράξεις ἢ αὐτὰ τὰ λεγόμενα.

τ̃ λεγόντων τρόπους, ἢ ὡς ὧν λέγοιεν. [1] Καὶ τοὺς μὲ ὑπὸ φίλων ἐξαπατωμένους οὐκ ἔψεγε, τοὺς δ̃ ὑπὸ πολεμίων, πάμπαν κατεμέμφετο. Καὶ τὸ μὲ ἀπιστοῦντας ἐξαπατᾶν, σοφὸν ἔκρινε, τὸ δ̃ πιστεύοντας, ἀνόσιον. Ἐπαινούμενος δ̃ ἔχαιρεν ὑπὸ τ̃ καὶ ψέγειν ἐθελόντων τὰ μὴ ἀρεστά· καὶ τ̃ παῤῥησιαζομένων οὐδένα ἤχθαιρε· τοὺς δὲ [2] κρυψίνους ὥσπερ ἐνέδρας ἐφυλάττετο. Τοὺς γε μὴν βλαβόλους μᾶλλον ἢ τοὺς κλέπτας ἐμίσει, μείζω ζημίαν ἡγούμενος φίλων ἢ χρημάτων στερίσκειν. Καὶ τοὺς μὲ τ̃ ἰδιωτῶν ἁμαρτίας πρᾴως ἔφερε, τοὺς δ̃ τ̃ ἀρχόντων μεγάλας ἦγε κρίνων, τοὺς μὲ ὀλίγα, τοὺς δ̃ πολλὰ κακῶς διαπεπραγμένους. Τῇ δ̃ βασιλείᾳ προσήκειν ἐνόμισεν οὐ ῥᾳδιουργίαν, ἀλλὰ καλοκἀγαθίαν.

[3] Καὶ τ̃ μὲ σώματος εἰκόνα στήσασθαι ἀπέσχετο, πολλῶν αὐτοῦ

noſcere, quàm eorum, de quibus verba facerent, exiſtimabat. Atque eos quidem, qui per amicos deciperentur, non vituperabat, qui verò per hoſtes, eos omnino reprehendebat. Ac diffidentes quidem fallere, ſapientis eſſe judicabat, at fidem habentes, impium. Si ab iis laudaretur, qui vellent etiam vituperare quæ minùs *ipſis* placerent, gaudebat; & eorum, qui liberè, *quod ſentiebant*, dicebant, neminem odio habebat: at ab iis, qui mentem ſuam aſtutè celant, tanquam ab inſidiis ſibi cavebat. Cæterùm calumniatores majori proſequebatur odio, quàm fures; quippe qui majus eſſe detrimentum duceret, amicis quàm rebus *ſuis* ſpoliari. Atque privatorum quidem *hominum* peccata miti ferebat animo, principum verò magna cenſebat; quòd illos paucorum, multorum hos malorum eſſe auctores judicaret. Regno non deſidiam, ſed abſolutam probitatem convenire putabat.

Et à ſtatuendâ quidem corporis imagine abſtinebat, multis id

1 Καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ φίλων &c.] Lege K. A. p. 580.

2 Κρυψίνους] Adpellat eos, *qui aliud clauſum in pectore, aliud in linguâ promptum habent.* Heſych. Κρυψίνους, δόλιος, πανοῦργος. Similiter *Phavor.* & *Suid.* *Stephani* Theſ. vocem exhibet ſine auctore: *Conſtant.* citat tantùm *Adamant.*

3 Καὶ τῆ μὲ σώματος &c.] *Plutarch.* p. 596. Τῆς δ μορφῆς εἰκόνα μὴ δεῖν ἔχειν· αὐτὸς γὰ δεῖν ἠθέλησεν, ἀλλὰ καὶ δεσποτικὸν ἀπεῖπε μήτε πλαστὴν μήτε μιμηλὰν ἴσχειν ποιήσασθαι τῆ σώματος εἰκόνα.

τῶτο δωρεῖσθαι θελόντων· τ᾽ ἢ ψυχῆς σὐδέποτε ἐπαύετο μνημεῖα ἀφαπονούμενος· ἡγούμενος τὸ μὲν, [1] ἀνδριαντοποιῶν, τὸ δὲ, αὐτοῦ ἔργον εἶναι· καὶ τὸ μὲν, πλουσίων, τὸ δὲ, τῶν ἀγαθῶν. Χρήμασι γεμιὼ ὁ μόνον δικαίως, ἀλλὰ κὴ ἐλευθερίως ἐχρῆτο· τῷ μὲν δικαίῳ ἀρκεῖν ἡγούμενος τὸ ἑᾶν τὰ ἀλλότρια, τῷ δὲ ἐλευθερίῳ καὶ [2] τῶν ἑαυτοῦ μεταδοτέον εἶναι. Αἰεὶ δὲ [3] δεισιδαίμων ἦν, νομίζων [4] τοὺς μὲν καλῶς ζῶντας, οὔπω εὐδαίμονας· τοὺς δ᾽ εὐκλεῶς τετελευτηκότας, ἤδη μακαρίους. Μείζω δὲ συμφορὰν ἔκεινε τὸ γηγώ-

honoris ei largiri volentibus: animi verò monumenta nunquam elaborare desinebat; quippe qui arbitrabatur illud statuariorum, hoc sui ipsius opus esse; atque illud, divitum, hoc, bonorum. Facultatibus non justè tantùm, sed etiam liberaliter utebatur; utpote qui *homini* justo satìs esse ducebat, ab alienis abstinere, liberalem etiam de suis utilitatem *aliis* adferre debere. Semper autem deorum metu tenebatur, cùm honestè quidem viventes, necdum felices; eos verò, qui gloriosè mortem oppetiissent, jam beatos existimaret. Majorem autem esse calamitatem judicabat,

Idem T. 2. p. 215. — ἀποθνήσκων ἐπετείλατο τοῖς περὶ αὐτὸν μήτε πλάσαι μήτε μιμήλατ᾽ ἔ σώματος εἰκόνα ποιήσασθαι. Εἰ γάρ τι καλὸν ἔργον πεποίηκα, τοῦτό μοι μνημεῖον ἔσται· εἰ δ᾽ μὴ, οὐδ᾽ εἰ πάντες ἀνδριάντες, βαναύσων ἐδενὸς ἀξίων ἔργα ὄντες. Porrò, verbum σήσασθαι (utpote medium) valet *statuere sibi*: respice p. 61. n. 2.

1 Ανδριαντοποιῶν] *Steph.* vocis auctorem adducit *Athen.* tantúm. *Constans.* nullum.

2 Τῶν ἑαυτῦ &c.] Supple ἐκ τῶν &c. Sic ferè Noster K. Π. p. 127. τοῖς φίλοις τότε τῦ ὀλίγου ἀξίου γέλωτος ἐπιδεικνύσῃ. pro ἐκ τότε τῦ &c. Porrò, μεταφιλέω in lexicis reperitur sine auctore.

3 Δεισιδαίμων] Vocabulum est μέσον, atque adeò nunc laudi est, nunc vitio. *Phavorin.* Δεισιδαίμων, ὁ εὐσεβής. *Hesychio* exponente, ὁ τὰ εἴδωλα σέβων, εἰδωλολάτρης· ὁ εὐσεβὴς κὴ δεισιδαίμων παρὰ θεοῖς. *Jul. Poll.* l. 1. segm. 21. ὁ δὲ ὑπερτιμῶν, (scil. τὸς θεὸς) δεισιδαίμων. Hoc autem loco partem in meliorem accipienda vox est: in deteriorem, contrà quàm eruditi haud pauci senserunt, Act. XVII. 22.

4 Τὸς μὲν καλῶς ζῶντας, &c.] *Sophocl.* Oedip. Tyr. extremo:

Ὥστε, θνητὸν ὄντ᾽, ἐκείνῳ τὴν τελευταίαν ἰδεῖν
Ἡμέραν ἐπισκοπεῖτε, μηδὲν ὀλβίζειν, πρὶν ἂν
Τέρμα τῦ βίυ περάσῃ, μηδὲν ἀλγεινὸν παθών.

ubi lege *Schol.* Solon apud *Herodot.* l. 1. c. 32. Εἰ δ᾽ ὦδέ τέτοισι ἴτι τελευτήσῃ τὸν βίον εὖ, ὅτῳ ἐκεῖνῳ, τ᾽ σὺ ζητεῖς, ὄλβιῳ κεκλῆσθαι ἄξιός ἐστι, πρὶν δ᾽ ἂν τελευτήσῃ, ἐπισχεῖν, μηδὲ καλέειν κω ὄλβιον, — adde c. 86. *Ovid.* Met. l. 3. Fab. 2. v. 135 & seq.

— *scilicet, ultima semper*
Expectanda dies homini: dicique beatus
Ante obitum nemo supremaque funera debet.

σκηνται, ἢ ἀγνοοῦντα, ἀμελεῖν τῶν ἀγαθῶν· δόξης ὃ ὁδεμιᾶς ἥρα, ἧς οὐκ [1] ἐξεπόνει τὰ ἴδια· μεθ' ὀλίγων δέ μοι ἐδόκει ἀνθρώπων οὐ καρτερίαν τὴν ἀρετὴν, ἀλλ' εὐπάθειαν νομίζειν. Επαινέμενος γὰν ἔχαιρε μᾶλλον ἢ χρήματα κτώμενος. Αλλὰ μὴν [2] ἀνδρείαν γε τὸ πλέον μεθ' εὐβουλίας ἢ μὴ κινδυνῶν ἐπεδείκνυτο· καὶ σοφίαν [3] ἔργῳ μᾶλλον ἢ λόγῳ ἤσκει. Περάτατος γεμὲν φίλοις ὢν, ἐχθροῖς φοβερώτατος ἦν· καὶ πόνοις μάλιστα ἀντέχων, ἑταίροις ἥδιστα ὑπῆκε, καλῶν ἔργων μᾶλλον ἢ τῶν καλῶν σωμάτων ἐπιθυμῶν. Εν γεμὲν ταῖς εὐπραξίαις [4] σωφρονεῖν ἐπιστάμενος, ἐν τοῖς δεινοῖς εὐθαρσὴς ἐδύνατο εἶναι. Καὶ τὸ εὔχαρι ὃ σκώμμασιν, ἀλλὰ τρόπῳ ἐπετήδευε· [5] καὶ τὸ

scientem, quàm inscium res præclaras negligere: gloriæ nullius amore tenebatur, cui quæ propria essent non elaboraret: cum paucis hominibus mihi videbatur existimare virtutem non tolerantiam esse, sed voluptatem. Si laudaretur certè magìs gaudebat, quàm si opes acquisivisset. At verò fortitudinem potiùs cum consilio quàm periculis ostendebat; & sapientiam re magìs quàm verbo exercebat. Porrò cùm in amicos esset mitissimus, inimicis maximo erat terrori: cúmque labores in primis toleraret, sodalibus *tamen* libentissimè cedebat, magìs actiones pulchras quàm corpora pulchra desiderans. In rebus utique secundis modestè se gerere callens, in adversis spei plenus esse poterat. Atque urbanitatem non dicteriis, sed moribus studiosè colebat: & animi

1 Εξεπόνει τὰ &c.] Sic MS. Harl. Locum hunc citans *Stobæ.* Serm. 29. exhibet tantùm δόξης ὁδεμιᾶς ἥρα, ἧς οὐκ ἐξεπονεῖτο. Edit. *Steph.* & *Leuncl.* dant — ἐξοπονεῖτο ἰδία. *Ald.* & *Flor.* ἐξεπόνει τὰ ἰδία. quam, mutatâ tantùm accentûs sede, lectionem recipiendam censui.

2 Ανδρείαν] Sic MS. Harl. & edit. *Leuncl.* In aliis est ἀνδρία: quâ de scripturâ vide p. 61. n. 4. & p. 78. n. 1.

3 Εργῳ μᾶλλον ἢ λόγῳ] Vide sis K. A. p. 220. n. 3.

4 Σωφρονεῖν] Valet hìc *modestè sentire, mentem ab insolenti lætitiâ temperatam servare.* Conf. Rom. XII. 3. Aliàs sonat etiam *ad sanam mentem redire, prudenter temperatéque res administrare.* Respice p. 67. lin. 2.

5 Καὶ τὸ μεγαλόφρον &c.] Similiter apud *Aristot.* Οἰκονομ. l. 2. p. 506. edit. *Du-Vall.* verbo χρῶμαι tribuitur casus quartus: Μιν-δαῖοι ὅ τε μὲν ἀπὸ λιμένων καὶ τῶν ἄλλων τελῶν αὐτοῖς ωεσαποφαίζόμενα ἐχρῶντο εἰς διοίκησιν &c. Si quis tamen, levi mutatione factâ, scripserit καὶ τῷ μεγαλόφρονι &c. ejus certè judicium non improbaverim.

μεγαλόφρον ὀ σὺν ὕβρει, ἀλλὰ σὺν γνώμῃ ἐχρῆτο. Τῶν γὰρ [1] ὑπερηφάνων καταφρονῶν, τὸ μετρίων ταπεινότερος ἦν· καὶ γὰρ [2] ἐκαλλωπίζετο τῇ μὲν ἀμφὶ τὸ σῶμα φαυλότητι, τῷ δ' ἀμφὶ τὸ στράτευμα κόσμῳ, τῷ δ' αὐτὸς ὡς ἐλαχίστων δεῖσθαι, τῷ δὲ τοὺς φίλους ὡς πλείστα ὠφελεῖν. Πρὸς δὲ τούτοις, βαρύτατος μὲν ἀνταγωνιστὴς ἦν, κουφότατος δὲ, κρατήσας· ἐχθροῖς μὲν [3] δυσεξαπάτητος, φίλοις δὲ [4] εὐπαραπειστότατος· αἰεὶ δὲ πιθεὶς τὰ τῶν φίλων ἀσφαλῶς, αἰεὶ ἀμαυρὸν τὰ τῶν πολεμίων [5] ἔργον εἶχεν. Ἐκεῖνον οἱ μὲν συγγενεῖς [6] φιλοκηδεμόνα ἐκάλουν· [7] οἱ δὲ χρώμενοι, [8] ἀπροφάσιστον· οἱ δ' ὑπουργήσαντές τι, μνήμονα· οἱ δ' ἀδικούμενοι, ἄπικρον· οἱ γε μὴν συγκινδυνεύοντες, μετὰ θεὸν σωτῆρα.

magnitudine non cum injuriâ *petulanter illatâ*, ſed cum prudentiâ utebatur. Jactatores certè cùm contemneret, modeſtis erat ſubmiſſior: etenim de vili corporis cultu, de pulchro exercitûs *ſui* ordine, de eo etiam quòd ipſe quàm pauciſſimis egeret, & amicis quamplurimùm prodeſſet, gloriabatur. Ad hæc, graviſſimus quidem erat *dum certaret* adverſarius, ubi verò victoriâ potitus eſſet, leniſſimus: ab inimicis difficulter circumveniri poterat, ab amicis facillimè in falſam perſuaſionem adducebatur: ſemper autem amicorum res in tuto collocans, ut hoſtium ſemper extingueret id agebat. Illum cognati propinquorum ſtudioſum nominabant, qui eo utebantur, *amicum* ſine tergiverſatione; qui aliquid officii præſtitiſſent, memorem; injuriâ læſi, adjutorem; qui verò periculum unà *cum eo* adibant, poſt deos ſervatorem.

1 Ὑπερηφάνων] Lexicogr. non agnoſcunt.

2 Ἐκαλλωπίζετο τῇ μὲν &c.] Conf. *Plutarch.* T. 1. p. 616. T. 2. p. 214. & *C. Nep.* in vitâ Ageſil. c. 8.

3 Δυσεξαπάτητος] In lexicis reperitur ſine auctore.

4 Εὐπαραπειστότατος] Sic MS. Harl. & edit. *Ald.* & *Flor.* In edit. *Steph.* & *Leuncl.* ſcribitur εὐπαραπειστότατος. Vide ſis K.A. p. 503. n. 2.

5 Ἔργον εἶχεν.] Similiter loquutus eſt *Ælian.* H. V. l. 1. c. 26. & l. 8. c. 15.

6 Φιλοκηδεμόνα] In lexicis deeſt.

7 Οἱ δὲ χρώμενοι,] Reſpice p. 81. n. 4.

8 Ἀπροφάσιστον] Idem videre eſt vocabulum p. 63. lin. 3. & K. Π. p. 154. lin. antepenult. In *Conſtant.* Theſ. ſtat ἀδιαπότως.

Δοκῇ δ' ἔμοιγε κἀ τόδε μόνος ἀνθρώπων ἀποδεῖξαι, ὅτι ἡ μὲν τοῦ σώματος ἰσχὺς γηράσκει, ἡ δὲ τῆς ψυχῆς ῥώμη τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀγήρατός ἐστιν. Ἐκεῖνος γοῦν οὐκ [1] ἀπεῖπε μεγάλων καὶ καλῶν [2] ἐφιέμενος δόξαν, ἕως τὸ σῶμα φέρειν ἠδυνάτο τὴν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ῥώμην. [3] Τοιγαροῦν ποίας ἡ νεότητος κρεῖττον τὸ ἐκείνου γῆρας ἐφάνη; Τίς μὲν γὰρ τοῖς ἐχθροῖς, ἀκμάζων, ὅτω φοβερὸς ἦν, ὡς Ἀγησίλαος, [4] τὸ μήκιστον τοῦ αἰῶνος ἔχων; Τίνος δ' ἐκποδὼν ᾠήθησαν μᾶλλον ἥσθησαν οἱ πολέμιοι, ἢ Ἀγησιλάου, καίπερ γηραιοῦ τελευτήσαντος; Τίς ἂν συμ-

Et mihi ſanè videtur etiam ſolus ex hominibus demonſtrâſſe, corporis quidem vires ſeneſcere, ſed animi robur in viris fortibus ſenectutis eſſe expers. Ille certè magnam præclarámque famam adpetere non deſtitit, quamdiu corpus animi ipſius robur ferre poterat. Quâ igitur juventute non illius ſenecta præſtantior adparuit? Quis enim, ætate florens, hoſtibus tam fuit terribilis, quàm Ageſilaus, cùm *jam* ultimum vitæ *terminum* adtingeret? Quonam è medio ſublato magìs gaviſi ſunt hoſtes, quàm Ageſilao, tametſi ſenex *vitam* finiviſſet? Quis *tantum* fiduciæ

1 Ἀπεῖπε] *Thom. Magiſt.* Ἀπειπάμην καλλίων ἢ ἀπεῖπον. *Mœr.* Attic. Ἀπεῖπα, Ἀττικῶς· ἀπεῖπον, Ἑλληνικῶς. Forſan apud hunc quoque ſcribendum Ἀπειπάμην, &c. Nam ſic *Phavorin.* etiam, Ἀπειπάμην, οὐκ ἀπεῖπον, σημαίνει τὸ ἀπέγνων, ἀπερρίψαμην, ἠρνησάμην, ἀπεταξάμην. — λέγεται δέ ποτε ἀπειπεῖν, καὶ τὸ ἐν ἀγῶνι ἢ μάχῃ ἀπαγορεῦσαι καὶ ἀποκαμεῖν· ὅπερ ἐστὶν ἴσον τῷ ἀπαυδῆσαι, καὶ ἀπειρηκέναι, καὶ ἀπαγορεῦσαι.

2 Ἐφιέμενος δόξαν, ἕως τὸ σῶμα &c.] Sic locus mihi quidem reſtituendus videtur. MS. Harl. & libri hactenus editi repræſentant — ἐφιέμενος . . . τὸ σῶμα φέρειν &c. hiatu, vocabulorum omiſſorum indice, relicto. *Philelph.* vertit *Ille namque non eſt defatigatus, quamdiu ipſius animi vires corpus perferre potuit, magnam virtutem præclarámque acquirere.* Eumque adeò locum ſic integrum legiſſe cenſuit *Leuncl.* Ἐκεῖνος γοῦν οὐκ ἀπεῖπε μεγάλων καὶ καλῶν ἐφιέμενος ἀρετῶν, ἕως τὸ σῶμα &c. Hæc mihi lectio probata eſt, niſi quòd pro ἀρετῶν ſcribam δόξαν. *Phavorin.* Ἐφιέμαι, τὸ ἐπιθυμῶ — Ἀττικῶς αὐτοπαθῶς ſcil. σωτάσσεται.

3 Τοιγαροῦν ποίας ἡ &c.] *Stobæus* Serm. 116. Ξενοφῶν περὶ Ἀγησιλάου φησί· ποίας γὰρ νεότητος ἡ κρεῖττον τὸ ἐκείνου γῆρας; Eundem etiam verborum ordinem exhibet *Plutarch.* T. 2. p. 784. Ἀλλὰ μὴν ἄγε Ξενοφῶν περὶ Ἀγησιλάου γέγραφεν, αὐτοῖς ὀνόμασιν ἄξιον ἐστι παραθέσθαι. Ποίας γάρ, φησὶ, νεότητος ἡ κρεῖττον τὸ ἐκείνου γῆρας ἐφάνη; Τίς μὲν γὰρ τοῖς ἐχθροῖς ἀκμάζων ὅτῳ φοβερὸς ἦν, ὡς Ἀγησίλαος τὸ μήκιστον τοῦ αἰῶνος (repone αἰῶνος) ἔχων; &c. Receptum ordinem rectè præſtant MS. Harl. atque edit. *Ald. Flor. Steph. Leuncl.* Sic enim ſolet Noſter voces tranſponere. Infrà paulò; Οὕτω δὴ τελέως ὁ ἀνὴρ τῇ πατρίδι ὠφέλιμος &c.

4 Τὸ μήκιστον &c.] Reſpice p. 80. n. 1.

μάχοις θάρσος παρέσχεν, ὅσον Ἀγησίλαος, καίπερ ἤδη [1] πρὸς τῷ τέρματι τοῦ βίου ὤν; [2] Τίνα δὲ νέον οἱ φίλοι πλέον ἐπόθησαν, ἢ Ἀγησίλαον γηραιὸν ἀποθανόντα; Οὕτω δὲ τελέως ὁ ἀνὴρ τῇ πατρίδι ὠφέλιμος ὢν διεγένετο, ὡς καὶ [3] τετελευτηκὼς ἤδη, ἔτι μεγαλείως ὠφελῶν τὴν πόλιν εἰς τὸ ἀίδιον οἴκησιν κατηγάγετο· μνημεῖα μὲν τῆς ἑαυτοῦ ἀρετῆς ἀνὰ πᾶσαν τὴν γῆν κτησάμενος, [4] τοῦ δὲ βασιλικῆς ταφῆς ἐν τῇ πατρίδι τυχών.

sociis præbuit, quantum Ageſilaus, licèt ad vitæ jam terminum perveniſſet? Quem amici juvenem magìs deſiderârunt, quàm Ageſilaum, qui ſenex mortem obîerat? Is autem adeò perfectè ſemper patriæ fuit utilis, ut etiam jam defunctus, magnopere adhuc civitatem juvans ad æternum domicilium deductus eſt; monumenta quidem virtutis ſuæ per univerſum terrarum orbem adeptus, ſepulturam verò regiam in patriâ conſequutus.

1 Πρὸς τῷ τέρματι &c.] Scripturam hanc ex conjecturâ repoſui. MS. Harl. & edit. *Ald. Flor. Steph. Leuncl.* dant πρὸς τῷ σώματι &c. Conjecturæ adlatæ favet *Plutarch.* loco proximè cit. ubi ſcribit, Τίς ἂν συμφόρως θάρσος παρέσχεν ἢ (ſcrib. ὅσον) Ἀγησίλαος, καίπερ ἤδη πρὸς τὸ τέρμα τοῦ βίου ὤν; eam confirmat etiam Noſter, Λακεδαιμ. Πολ. ferè med. ubi eâdem phraſi uſus eſt: ἐπὶ γὰρ τῷ τέρματι τοῦ βίου τὴν &c. *Steph.* maluit hìc τῷ σώματι quàm τῷ τέρματι: & apud *Plutarch.* τῷ τέρματι quàm τὸ τέρμα.

2 Τίνα δὲ νέον οἱ φίλοι &c.] Hanc lectionem ex *Plutarchi* loco cit. revocavi. In exemplaribus autem Xenophontèis hactenus legebatur, Τί δὲ νέοι φίλοι &c. *Steph.* etiam *Plutarchi* lectionem ſequendam cenſuit, *ſcil.* Τίνα δὲ νέον οἱ φίλοι &c. vel Τίνα δὲ νέων οἱ &c.

3 Τετελευτηκὼς ἤδη, ἔτι &c.] Sic edit. *Ald. Flor.* & *Steph.* Eandem ſcripturam invenit *Philelphus*, quippe vertit — *adhuc civitati* &c. MS. Harl. dat. ἤδη ἔτι — edit. *Leuncl.* — ἤδη ἔτη &c.

4 Τῆς δὲ βασιλικῆς &c.] *Diodor. Sic.* l. 15. p. 401. Ἐπαινῶν δὲ (Ageſilaus) εἰς τὸν παῖδα Ἀμὰ Κυρήνης, ἐτελεύτησε· καὶ τὸ σῶμα τὸ ἐν μέλιτι κομισθὲν εἰς τὴν Σπάρτην, ἔτυχε τῆς βασιλικῆς ταφῆς τε καὶ τιμῆς. Paulò aliter *Plutarch.* p. 618. Ἐθὺς δὲ ὄντος Λακωνικοῦ, τῶν μὲν ἄλλων ἐπὶ ξένης ἀποθανόντων, αὐτῆς τὰ σώματα κηδεύειν καὶ ἀπολείπειν, τὰ δὲ τῶν βασιλέων οἰκαδὲ κομίζειν, οἱ παρόντες Σπαρτιάται κηρὸν ἐπιτήξαντες τῷ νεκρῷ, μέλιτος ὀ παρόντος, ἀπῆγον εἰς Λακεδαίμονα. Sic & *C. Nep.* in vitâ Ageſil. extremâ.

ADDENDA.

P. 1. ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΛΟΓΟΣ ΕΙΣ ΑΓΗΣΙΛΑΟΝ &c. Laudibus orationem hanc ornat *Cicero* ad Famil. l. 5. epiſt. 12. & ad Quintum l. 1. epiſt. 2. Videſis etiam ejuſd. de Orat. l. 2. c. 84. l. 3. c. 34. de Fin. l. 2. c. 35.

Ibid. lin. ult. Hæc *Stephanus*: In *Ald.* edit. legitur ἀφ' τέτων ἐδὲ μειόνων &c. quam lectionem ex vet. cod. emendatam non inveni: cùm tamen, quin ἀφ' τέτο legi debeat, (ut & in *Reuchlini* editione legitur) minimè dubitari poſſit. Sed quantum ad alteram mutationem attinet, videlicet particulæ ἐδὲ in δὲ, eam, licèt ex vetuſto quodam libro ſumptam, non perinde neceſſariam eſſe, & ἐδὲ ferri poſſe, arbitror: ut ſit ſenſus — *ideò nè minores quidem conſequatur laudes.* Intelligo autem *minores ſe*: atque ità totius loci hæc erit ſententia, *Non enim æquum fuerit, cum, quòd dignè laudari perfecta & abſoluta ejus fortitudo nequeat, nè laudes quidem ſuâ virtute minores conſequi, ſed prorſus illaudatum relinqui.* At ſi legatur ἀφ' τέτο δὲ μειόνων &c. particula δὲ ità uſurpata fuerit, ut Latina *verò* in hoc *Ciceronis* loco, *Quod laudas quia obliviſci me ſcripſi ante facta & dicta noſtri amici, ego verò ità facio.* Item in iſto, *Quod ſcribis te audire me etiam mentis errore & dolore adfici, mihi verò mens integra eſt.* At μειόνων paulò aliter, quàm modò expoſuimus, accipiendum erit; ut ſit ſenſus, *ideò minùs laudetur*: i. e. *ideò pauciores extent ejus laudatores.* Certè ἀφ' τέτο οὐδὲ μειόνων non minùs lubenter ſcripſerim. Cæterùm omnibus cum Horatio laudare aliquem recuſantibus, quòd ejus laudes culpâ ſui ingenii deterere vereantur, quod hìc dicit Xenophon, aptiſſimè reſponderi poſſit.

P. 2. lin. penult. Lege ſis *Viger.* de Idiotiſm. c. 6. ſect. 4.

P. 3. lin. 5. MS. Harl. dat φθονήσειεν τὸ &c.

P. 5. lin. ult. Lectionem receptam, τριάκοντα *ſcil.* pro πεντήκοντα, confirmat Xenoph. *Hiſt. Gr.* l. 5. ferè med. — ἡγεμόνα μὲν Αγησίπολιν τ βασιλέα ὑκπέμψαι, μετ' αὐτ δὲ, ὥσπερ Αγησιλάῳ ἐις τὴν Ασίαν, τριάκοντα Σπαρτιατῶν. & *Plutarch.* in Ageſil. p. 616. ὅθεν ἀθροίσας (Ageſilaus) μισθοφόρους — ἀνήχθη, τριάκοντα συμβόλους ἔχων μεθ' ἑαυτ Σπαρτιάτας, ὡς πεθήκοντα. MS. Harl. repræſentat literam Λ, quæ numerum hunc indicat; cujus cùm in locum librarii N ſubſtituiſſent, mendosè ſcribi deinde cœpit πεντήκοντα.

P. 9. lin. penult. MS. Harl. — εἰς ἃς ἂν ἀνάγκη &c.

Ibid. lin. 3. Vide K. A. p. 70. n. 5.

Ibid. lin. ult. De Επίσειλι conſule K. A. p. 530. n. 3.

P. 10. lin. ult. n. 6. Vide K. A. p. 295. n. 1. & p. 296. n. 1.

Ibid. lin. 6. MS. Harl. dat φρόνιμον.

P. 16. l. 3. — παίζοντι, ἥτις &c. Vide K. A. p. 211. n. 3.

P. 17. n. 3. — ἐπὶ τοίχων ἰόντας. Confer. K. A. p. 240. lin. 2.

Ibid. lin. penult. — κἀκεῖνα &c. Vide p. 64. n. 1.

Ibid. lin. ult. n. 8. Confer. infrà dicenda ad p. 38. n. 6.

P. 18. n. 4. Adde *Polyæn.* l. 2. c. 1. ſect. 5.

P. 21. n. 3. Xenoph. pleniùs *Hiſt. Gr.* l. 5. p. 332. edit *Steph.* Καὶ Αγησίλαος μὲν, λέγων ὅτι ὑπὸ πεπληρώκοι ἔτη ἐφ' ἥβης εἴη, &c. niſi forſan hìc delenda ſit vox ἔτη.

P. 24. lin. 6. MS. Harl. exhibet ἐκ ἔτι ſeparatim.

P. 25. l. 1. MS. Harl. habet αὐξανόμενον καὶ &c.

Ibid. n. 7. Confer. *Homer.* Il. σ'. v. 167.

P. 29. lin. ult. Similiter Xen. Κ. Π. p. 482. lin. ult. — λαὸν πλαγίους τὺς πολεμίους, &c.

P. 38. n. 6. lin. antepenult. *A. Gell.* l. 1. c. 11. *Auctor hiſtoriæ Græcæ graviſſimus, Thucydides, Lacedæmonios, ſummos bellatores, non cornuum tubarúmve ſignis, ſed tibiarum modulis in prœliis uſos eſſe refert: non prorſus* &c ibi legenda. Reſpicit autem quæ ſcripſit *Thucyd.* l. 5. c. 70. Xenophon ipſe Λακεδαιμ. Πολ. haud ità longè à fine: — αὐλεῖν τε πάνυ τὺς παρόντας αὐλητὰς νόμον, καὶ μηδένα Λακεδαιμονίων ἀχρεῖον εἶναι. — *Polyb.* l. 4. p. 289. extr. οὐδὲ τὺς παλαιὺς Κρητῶν τ Λακεδαιμονίων αὐλὸν τ ῥυθμὸν εἰς τ πόλεμον ἀντὶ σάλπιγγος εἰκῇ νομιστὸν εἰσηγάγειν. *Athen.* l. 12. c. 3. καὶ Λακεδαιμόνιοι δὲ μετ' αὐλῶν ἐξορμῶσιν ἐπὶ τὺς πολεμίους, —

P. 41. lin. 6. In MSto Harl. deeſt articulus ante Αχαιῶν.

P. 44. n. 3. Scribitur etiam Αἰνειᾶνες *Pauſan.* lib. 10. c. 8. & *Strab.* l. 11. p. 775. apud *Stephan.* Byz. Αἰνιᾶνες.

P. 45. lin. penult. Similiter phraſi, πάτειν ἑαυτὸν, uſus eſt Apoſt. 1 Cor. XVI. 15.

P. 50. n. 4. Lectio MSti Harl. gloſſam ſapit. Idem utique valet ſimplex διάκω *Anacr.* odar. 34. v. 5. ubi perperam *Faber* διώξης in διάσῃς

διώσης mutandum cenſuit; quòd ſcilicet ipſe ſignificationis iſtius, quæ verbo διώκω ibi tribuitur, exemplum nunquam legerat. Eodem ſenſu venit *Theoc.* Εἰδυλ. κζ'. v. 35. Alia exempla ſuppeditant viri cl. *De Pauw* ad cit. *Anacr.* locum; & *D'Arnaud.* Anim. crit. c. 7.

P. 56. n. 4. Hæc de loci ſcripturâ *Stephanus*: Hunc locum μίζης μὲν ἀπεχέσθαι, &c. citat *Athen.* l. 4. pro ἀπεχέσθαι legens ἀπέχεσθαι, pro λαιμαργίας autem μανίας, item ὑπερκαίρων pro ὑπὲρ καιρόν: ſubjungens ὁμοίως τῇ ἀργίας pro ὁμοίως ὡς τῇ ἀμαρτίας. In hâc autem præſertim lectione, videlicet ἀργίας pro ἀμαρτίας, eum ſequor: nam ille genitivus mihi ſemper ſuſpectus fuit. At *Philelphus* pro ἀμαρτίας legiſſe videtur ἀναιδείας: vertit enim, *intempeſtivo autem cibo tanquam & impudentiâ.* Imò verò illum quoque genitivum ἀμαρτίας retinuiſſe, ſed ejus ſedem mutâſſe, ex totius loci interpretatione colligere poſſumus: ea eſt hujuſmodi, *qui ab ebrietate ac edacitate, non ſecus atque ab ingenti flagitio, alienari decere diceret, intempeſtivo autem cibo, tanquam & impudentiâ.* Leunclavius mihi adſentiens vocem ἀργίας, non ἀμαρτίας eſt interpretatus: ità enim locum hunc vertit, *qui ab ebrietate perinde putabat abſtinendum atque ab ingluvie; ab intempeſtivis cibis, perinde atque ab otio.* Ubi tamen ἀργίαν *deſidiam* quàm *otium* eum maluiſſem interpretari, aut certè hæc conjungere; ut junxit *Livius*, cùm *marceſcere otio & deſidiâ* dixit. Puto tamen ἀργίας, id eſt deſidiæ, mentionem facere, tanquam hæc ſit τῶν ὑπερκαίρων σίτων effectum: ac cùm μανία ſit itidem effectum μίζης, vereor ut in illo etiam priore membro lectionem *Athenæi* ſequi oporteat, ὃς μὲν ἀπέχεσθαι ὁμοίως ὥστε λήνας καὶ μανίας. Atque adeò movere aliquem ad eum ſequendum hoc quoque poſſit, quòd pòſt λαιμαργίαν non videatur mentionem τῶν ὑπερκαίρων σίτων facturus Xenophon fuiſſe, cùm illa de his dicatur. Neque enim, cùm ὑπὲρ καιρὸν (aut τὸν καιρὸν) dicitur, tam ad *intempeſtivitatem*, quàm ad *non ſervatum modum* reſpicitur: præſertimque cùm ὑπὲρ τὸν καιρὸν ἐμπίπλασθαι dicunt.

P. 58. lin. 1. Lege — τὰς ἄλλας.

P. 59. n. 3. Confer *Anacr.* odar. 51. v. 2.

P. 72. n. 5. Adde *Pauſan.* l. 3. c. 1. *Apollodor.* l. 2. c. 8.

P. 73. n. 2. Etymol. m. & *Phavorin.* Κάναθρον (in voce utique duplex etiam ν reperiri ſolet) Διδυμος τὸν πείσανδρον πλινθίον λέγει μίπυθον, καὶ τῇ ἀντίθεσιν πείσανδρον· τοῦτο δ' ὑπὸ Ξενοφῶντος καλεῖσθαι κάναθρον· ἐπεὶ τῇ κάνῃ ἡ ψιάθος. *Euſtath.* in *Homer.* Il. ω'. p. 1344. Πείσανδρα, τὸ τετράγωνον πλινθίον τὸ ἄνω ξυλόμβον ταῖς ἀμάξαις, πλεκόμβον ἀπὸ μιτῶν· μίπυ; ᾧ οἱ τὸ οἰσύας λέγει· (repone λύγει) ὥστε εἶναι μίπυθα, τῇ μεταθέσει τῇ πλεονασμῷ τοῦ ν, πείσανδρα· ὁ δὲ Ξενοφῶν κάναθρον αὐτὸ φησὶ· κάννη γὰρ ἡ ψιάθος. Apud *Athen.* l. 4. c. 6. legimus Πολέμων δὲ ἐν τῷ πρὸς Ξενοφῶντα κανάθρου &c. "Scias "autem (verba ſunt eruditiſſ. *Caſauboni*) "obſcurum fuiſſe antiquis criticis Xeno- "phontis hunc locum; quando Polemon "vocis κανάθρου interpretationem integro "commentario erat perſequutus. Athenæus "paulò pòſt (cap. 7.) ex Didymo Gramma- "tico κάναθρον interpretatur καμαρωτὸν ξύ- "λινον ἅρμα, i. e. *currum ligneum fornicatum.* "Homeri interpretes nihil aliud eſſe vo- "lunt, niſi quem Homerus πείσανδρα & ὑπερ- "πλέκην vocat; Latini veteres *ploxemum*, aut "potiùs *ſirpiculum*: hoc enim è vitili mate- "riâ conſtabat, ut & canathrum, ex eorum "ſententiâ, qui πλέγμα & ψίαθον expoſue- "runt. Sed obſervanda nobis ſunt iſta Plu- "tarchi verba, Καὶ τὸ κάναθρον φησὶν ὁ Ξενοφῶν "οὐδέν τι σεμνότερον εἶναι τῶν ἐκείνης θυγατρὸς ἢ τῶν "ἄλλων. In Xenophontis codicibus vulga- "tis, de canathro filiæ Ageſilai nè verbum "quidem exſtat hodie: verùm ſuperiùs ad- "lata diſertiſſimi auctoris verba (ſc. ἀκου- "σάτω δὲ ὡς ἐπὶ πολιτικῇ κανάθρῳ &c.) ità, niſi "fallimur, legit Plutarchus in ſuis codici- "bus; ἀκουσάτω δὲ ὡς ἐπὶ πολιτικῇ κανάθρῳ ἡ θυ- "γάτηρ αὐτῆς κατῆλθεν εἰς Ἀμύκλας. quia ſunt ali- "quot eædem literæ ſimiles in κανάθρου & "θυγάτηρ, aliud agens librarius alteram vo- "cem omiſit." Hæc ille. Locus autem hic Xenoph. *Schefferum* omnino latuit, qui canathrum quid ſit expoſiturus, de *Re Vehic.* lib. 1. c. 7. verba Heſych. Etymol. Euſtath. ſuprà adlata citat, & in voce ν duplicari debere contendit.

P. 74. lin. 7 & ſeq. *Juſtin.* lib. 1. cap. 9. — *apud Perſas perſona regis ſub ſpecie majeſtatis occulitur.* ubi vide quæ ſcripſit *Bernec.* Adde *Herodot.* lib. 1. c. 99.

P. 78 lin. 1. Ad hæc verba — ῥιαῦται ἐπαγῶ &c. ſic *Portus*: Vel eſt Atticiſmus, ut ποιῶ σε κακὸν &c. vel eſt ἔλλειψις τοῦ λέγω ὠφέλιμος.

Ibid. l. 3. In MSto Harl. deeſt ἂν poſt ἐδίν.

Ibid. lin. 9. In eod. MSto legitur — πρὸς πύγαθεν &c.

P. 80. n. 1. Similiter *Sophocl.* Oedip. Tyr. extr. —— σεὶν ἄν

Τέρμα τῶν βίων &c.

P. 81. l. 3. MS. Harl. dat πλεῖον ἔθνεν, &c.

P. 86. l. 2. Apud Κ. Π. p. 649. hæc Cyrus — ὥστε τῇ τὰμὲν γυναῖκας ἀδιπώποτε ἡδόμην τοῦ ἱμῆς πόθου ἀοθενέστερον γιγνόμενον. Add. Cic. de Sen. c. 9.

INDEX
RERUM MEMORABILIUM
QUÆ
ORATIONE DE AGESILAO REGE
CONTINENTUR.

A

AGesilaus virtute & gloriâ eximiâ ornatus, p. 1. nobili genere natus, 2. ab Hercule oriundus, *ibid.* majores ejus urbis celeberrimæ reges, *ibid.* inter principes principe fuêre loco, 3. dignus regno habitus, priuſquam eo potitus eſt, 4. Leotychidæ prælatus, *ibid.* Archidami filius, *ibid.* juvenis adhuc regnum adeptus eſt, 5. in Aſiam ſe cum exercitu trajecturum pollicetur, 6. ejus conſilium mirantur Lacedæmonii, *ibid.* de Aſiâ certandum ſtatuit, 7. domo enavigat, *ibid.* primum ejus in Aſiâ facinus, *ibid.* cum Tiſſapherne pangit inducias, *ibid.* eas ſanctiſſimè ſervat, 8. ſuſpectam omnibus Tiſſaphernis fidem declarat, *ibid.* ſibi ipſi fidem tutò haberi poſſe oſtendit, *ibid.* ei bellum denuntiat Tiſſaphernes, 9. gratias agit Tiſſapherni, quòd deos ſibi perjurio reddidiſſet hoſtes, *ibid.* militibus edicit ut expeditioni ſe accingerent, *ibid.* forum rerum venalium parat, *ibid.* milites imperat Ionibus, Æolenſibus & Helleſpontiis, 10. omiſſo in Cariam itinere, in Phrygiam pergit, *ibid.* urbes quaſdam in poteſtatem ſuam redigit, 11. permagnas capit opes, *ibid.* artis imperatoriæ ſe peritum exhibet, *ibid.* dolos ſtruendi Tiſſaphernem imperitum oſtendit, *ibid.* amicos locupletandos curat, *ibid.* quibus artibus numerum amicorum auxit, 12. ejus erga adverſarios humanitas, 13. cura ſenum & puerulorum, *ibid.* benevolentiam omnium ſibi conciliat, 14. ejus erga captas civitates clementia, *ibid.* humanitate loca quædam ſuam in poteſtatem redigit, *ibid.* ei impedimento Pharnabazi equitatus, *ibid.* copias equeſtres ſibi parandas ſtatuit, *ibid.* equos alendos curat, 15. urbes deſignat, è quibus equites petendi, *ibid.* equitatum ſtrenuum ſibi ſtatim comparat, *ibid.* copias ſuas ad Epheſum cogit, 16. præmia militibus proponit, *ibid.* Epheſum ſpectatu dignam efficit, 17. coronatus unà cum militibus è gymnaſiis prodiit, *ibid.* coronas Dianæ ſuſpendendas curat, 18. captivos barbaros veſtibus exutos vendi jubet, *ibid.* ſuis edicit, ut ad pugnandum ſe parent, *ibid.* fallit Tiſſaphernem, 19. in tractum Sardianum pergit, *ibid.* ſuis opem ferendam curat, 20. victimas cædit, 21. phalangem in hoſtes ducit, *ibid.* victoriâ potitur, 22. Sardes ſuos ducit, *ibid.* ubi omnia urit vaſtátque, *ibid.* incolas ad ſe invitat, *ibid.* hoſtes ad pugnam provocat, 23. decimas deo Delphico conſecrat, *ibid.* res ejus confirmantur, 24. legati ad eum de amicitiâ ineundâ veniunt, *ibid.* ad eum multi deficiunt, *ibid.* paret civitati eum revocanti, 25. ſeditionibus plurimis finem imponit, *ibid.* ejus diſceſſum Græci Aſiatici dolent, 27. ab iiſdem pater & ſodalis adpellatur, *ibid.* Helleſpontum trajicit, *ibid.* ejus in itinere faciendo celeritas, *ibid.* Macedoniam peragrat, *ibid.* in Theſſaliam pervenit, 28. eum infeſtant Lariſſæi & Theſſali, *ibid.* adverſùs Theſſalos aciem inſtruit, 29. ſuos perſequi Theſſalos jubet, *ibid.* tropæum ſtatuit, 30. Pthiæ montes ſuperat, 31. ad Bœotorum fines pervenit, *ibid.* adverſùs eum aciem inſtruunt Thebani, Athenienſes &c. *ibid.* ad quos adgrediendos ſe ſuóſque parat, *ibid.* ei auxiliantur Phocenſes & Orchomenii, *ibid.* cum hoſtibus confligit, 32. exercitûs ejus ſplendor, *ibid.* rei imperatoriæ peritiſſimum ſe præbet, *ibid.* quibus modis ſuos ad pugnandum promptiſſimos reddit, *ibid.* ejus cum Thebanis apud

apud Coroneam pugna, 33 & *ſeq.* cornu exercitûs ſui dextrum tenet, 33. milites quidam ejus in Thebanos curſu feruntur, 34. adverſarios in fugam vertunt, 35. Ageſilaum coronâ quidam ornant, *ibid.* Orchomeniis opitulatur, *ibid.* fortem ſe palam præbet, 36. cum Thebanis confligit, *ibid.* victoriâ potitur, *ibid.* vulneratus ad phalangem adfertur, *ibid.* ejus erga numen divinum pietas, 37. vetat eos violari, qui ad templum Minervæ confugerant, *ibid.* exercitum inſtrui jubet, 38. & tropæum ſtatui, *ibid.* ſuos ſe coronis redimire jubet, *ibid.* & tibicines canere tibiis, *ibid.* domum diſcedit, 39. patriæ inſtitutis parere glorioſiſſimum ducit, *ibid.* adverſûs Argivos expeditionem ſuſcipit, *ibid.* Argivorum agrum vaſtat, *ibid.* ad Corinthum progreditur, *ibid.* muros ad Lechæum pertinentes capit, *ibid.* Peloponneſi portas patefacit, *ibid.* domum ad Hyacinthia celebranda revertitur, *ibid.* pæana Apollini canit, 40. Piræum verſûs copias ducit, *ibid.* Piræum capit, 41. domum diſcedit, *ibid.* cum Achæis adverſûs Acarnanas expeditionem ſuſcipit, *ibid.* tropæum ſtatuit, *ibid.* Achæis Ætolos, Acarnanas, Argivos amicos reddit, *ibid.* cum Achæis ſocietatem init, *ibid.* ab eo pacem petunt hoſtes, 42. Corinthios & Thebanos, qui Lacedæmoniis amicos ſe præbuerant, domum reducendos curat, *ibid.* Phliaſios, qui ob Lacedæmonios exulârant, domum reducit, *ibid.* ejus erga amicos ſocioſque ſtudium, *ibid.* adverſûs Thebas exercitum ducit, ibid. agrum Thebanum vaſtat, *ibid.* & 43. præter ſpem exercitum contra hoſtes ducit, *ibid.* agrum eorum, qui amicos ejus occiderant, vaſtat, 44. urbem tutatur, *ibid.* rei imperatoriæ peritiſſimum ſe præbet, 45. bonum ſe virum eſſe declarat, *ibid.* eum à malitiâ tandem arcet ſenectus, *ibid.* pecunias in uſum civitatis ſuæ parat, *ibid.* legati munus obit, ut civitatis ſuæ utilitati inſerviret, 46. in legatione imperatoris egregii munere fungitur, *ibid.* Ariobarzanem obſidione liberat, *ibid.* Autophradaten in fugam vertit, *ibid.* Seſtum obſidione liberat, 46. tropæum etiam legatus promeruit, *ibid.* eo ſuadente Mauſolus, omiſſâ Seſti Aſſique obſidione, domum diſcedit, *ibid.* res admiratione dignas geſſit, 47. tam ab inimicis quàm ab amicis pecunias accipit, *ibid.* annos ferè octoginta natus, *ibid.* ducis ei munus offert Ægyptiorum rex, *ibid.* lætus Ægyptii nuntium audit, 48. eum decipit Ægyptius, *ibid.* regi Ægyptio, qui Græcorum maximè ſtudioſus erat, ſe adjungit, 49. regem Ægyptium, cui Græci erant odio, capit, 50. Lacedæmoni amicum reddit Ægyptiorum regem, *ibid.* ab eodem multas accipit pecunias, *ibid.* domum navigat, *ibid.* res divinas venerabatur, *ibid.* maximam etiam hoſtes fœderibus ejus fidem habuerunt, 51. ei ſe tradebant hoſtes, *ibid.* cum eo in colloquium venit Pharnabazus, 52. ejus juſtitia, 53. liberalitas, *ibid.* beneficia ſibi debita patriæ fruenda concedit, 54. ejus à pecuniis abſtinentia, *ibid.* à turpi lucro abhorrebat, 55. ei facultates Agidis adjudicatæ, *ibid* ejus beneficentia, *ibid.* reſponſum quod Tithrauſtæ dona offerenti dedit, *ibid.* à nullis voluptatum illecebris ſuperatus, 56. ab ebrietate abhorret, *ibid.* ejus munificentia & abſtinentia, 57. ſomnum negotiis ſubjiciendum curat, *ibid.* ejus modeſtia, *ibid.* ſolis patiens & frigoris, *ibid.* ſponte præter cæteros laborem tolerat, 58. inertiam vitat, *ibid.* ejus continentia, *ibid.* Megabatis amore captus, *ibid.* pugnat nè eum Megabates oſcularetur, 59. indicium Megabatis erga ipſum amoris expetit, *ibid.* & 60. pudicitiæ teſtes habuit omnium oculos, 61. in fana divertere ſolebat, *ibid.* ejus fortitudo, *ibid.* ejus virtutis monumenta, 62. tot ejus tropæa, quot expeditiones, *ibid.* ejus ſapientia, 63. amicis utitur fidiſſimis, *ibid.* milites habet dicto audientes, *ibid.* hoſtes eum vituperare non poterant, *ibid.* hoſtes, ubi tempus poſtulabat, fallebat, *ibid.* in hoſtes contraria, ac in amicos inſtituit, 64. die perinde ac nocte, nocte perinde ac die utebatur, *ibid.* artis imperatoriæ peritiſſimus, *ibid.* hoſtibus formidoloſus, 65. amicis fiduciam addit, *ibid.* à contemptu inter hoſtes vacabat, *ibid.* expers vituperationis, *ibid.* amabiliſſimus & laude digniſſimus, *ibid.* civitatis ſuæ ſtudioſiſſimus, *ibid.* legibus ſerviebat, 66. ejus erga diſſidentes à ſe manſuetudo, *ibid.* erga cives omnes benevolentia, *ibid.* Græci nominis ſtudioſiſſimus, 67. vicem Græciæ plorat, audito de pugnâ Corinthi commiſſâ nuntio, *ibid.* Corinthum oppugnare noluit, 68. Græcas civitates ad ſanam mentem reducendas, non autem in ſervitutem redigendas cenſet, *ibid.* Perſam odio proſequitur, *ibid.* ad defectionem à Perſâ gentes ſolicitat, 69. eorum curam gerit, qui à Perſâ defecerant, *ibid.* impedit quo minùs

Græcis negotium faceſſat Perſa, *ibid.* communi Græciæ utilitati proſpicit, *ibid.* ejus ingenii ſuavitas, *ibid.* jactantiam vitat, *ibid.* ad ſuos diligendos propenſus, *ibid.* ejus amicos colendi ſtudium, *ibid.* & delectare & prodeſſe ſuis ſtudet, 70. conſuetudinis ſuæ cupidos reddit multos, *ibid.* ejus animi magnitudo, *ibid.* regis Perſici amicitiam aſpernatur, 71. ejus providentia, *ibid.* fidelem ſe erga deficientes à rege præſtat, 72. auro & argento non eget, *ibid.* ejus domus qualis, *ibid.* ſumptus ad reditus adcommodat, 74. faſtui Perſico mores ejus contrarii, *ibid.* facilis ad eum aditus, 75. celeriter ea conficit, quæ ſui cupiebant, *ibid.* voluptates maximè parabiles conſectatur, *ibid* ejus patientia & temperantia, *ibid.* divinâ rerum diſpoſitione uti callet, 76. factis præclaris domum ſuam ornat, *ibid.* canes alit & equos, *ibid.* certamina equorum curribus junctorum viris honorem non adferre docet, 77. pulcherrimam eſſe victoriam cenſet, ſuos beneficiis vincere, *ibid.* vir omnino bonus exiſtimandus, 78. virtus ejus egregium & commodiſſimum hominibus exemplum, *ibid.* non tam quòd aliis, quàm quòd ſibi ipſi imperaret, gloriabatur, 79. ducem ſe ſuis ad virtutem præbuit, *ibid* celebris evadendi cupidus à pueritiâ, *ibid.* honoris cupidiſſimus, *ibid.* perpetuò invictus, 80. vita ejus longiſſima, *ibid.* inculpatus obiit, *ibid.* delubra in hoſtium agro venerabatur, *ibid.* qui ad deorum aras confugerent, eos violari noluit, *ibid.* in rebus proſperis pius & mitis, in adverſis hilaris, 81. ingratos odio habuit, *ibid.* juſtitiam injuſtitiâ lucroſiorem efficere ſtudebat, *ibid.* cum omnibus verſabatur, bonorum amicitiæ cupidus, *ibid.* ab iis, qui mentem celabant, ſibi cavebat, 82. à ſtatuendâ corporis imagine abſtinet, *ibid.* animi monumenta nunquam non elaborat, 83. metu numinis ſemper tenebatur, *ibid.* laude delectatur, 84. ſapientiam quomodo declaravit, *ibid.* in amicos mitis, *ibid.* inimicis terribilis, *ibid.* in rebus ſecundis modeſtus, in adverſis audax, *ibid.* urbanitas ejus, *ibid.* jactatores ſpernebat, 85. de exercitûs ornatu, potiùs quàm ſuo, gloriabatur, *ibid.* propinquorum ſtudioſus audiebat, *ibid.* amicus fidus, *ibid.* beneficii memor, *ibid.* adjutor injuriâ læſorum, *ibid.* ſociorum etiam, *ibid.* ſenex qualis, 86. maximè deſideratus obiit, 87. virtutis monumenta per univerſum terrarum orbem adeptus, *ibid.* in patriâ ſepulturam regiam conſequutus, *ibid.*

Abſtinentia Ageſilai, 54, 57.

Acarnanas invadit Ageſilaus cum Achæis, 41. ex iis multi interfecti, *ibid.* eos amicos Achæis reddit Ageſilaus, *ibid.* adversùs Lacedæmona copias ducunt Acarnanes, 44.

Achæi cum Ageſilao ſocietatem inire cupiunt, 41. iis amicos Argivos & Acarnanas reddit Ageſilaus, *ibid.*

Aditus ad Perſam difficilis, ad Ageſilaum facilis, 74 *& ſeq.*

Ænianes Ageſilao ſe opponunt, 31. adversùs Lacedæmona copias ducunt, 44.

Ægyptii binos creant reges, 49. ei regi, qui Græcorum maximè ſtudioſus erat, ſe adjungit Ageſilaus, *ibid.* Græcorum oſorem capit Ageſilaus, 50. eorum rex adversùs Perſam bellum molitur, 47. ad ſe arceſſit Ageſilaum, *ibid.* illius perfidia, 48. ab illo deficiunt omnes, 49. fugâ ſe Sidona recipit, *ibid.* alter eorum rex pecunias dat Ageſilao, 50. fit Lacedæmoni amicus, *ibid.*

Æolenſes in Ageſilai exercitu, 34.

Ætolos Achæis amicos reddit Ageſilaus, 41.

Agis rex Lacedæmoniorum moritur, 4. ejus facultates Ageſilao adjudicatæ, *ibid.*

Amici quales maximi habendi, 81. quibus uti voluit Ageſilaus, *ibid.* amicis ſpoliari majus damnum, quàm opibus, 82.

Amuſſis inventum hominibus utile, 78.

Amyclæ, ubi feſtum celebrabant Lacones, 73.

Animi monumenta corporis imaginibus præfert Ageſilaus, 83. ejus robur ſenectutis expers, 86. eum regere glorioſius, quàm muros inexpugnabiles poſſidere, 74.

Anthracenſes, vel potiùs, Atracenſes, 30.

Argivi Ageſilao ſe opponunt, 31. impetum ejus militum non ſuſtinent, 35. adversùs eos expeditionem ſuſcipit Ageſilaus, 39. adversùs Lacedæmona copias ducunt, 44. eos Achæis amicos reddit Ageſilaus, 41.

Arcades cum Bœotis & Eleis conſociati, 43. adversùs Lacedæmona copias ducunt, 44.

Ariſtodemus ab Hercule oriundus, 72. in Peloponneſum deſcendit, 73.

Armis parandis operam dat fabrorum omne genus, 71.

Ariobarzanes obſidione liberatus, 46.

Aſſos urbs Lyciæ, 46.

Athenienſes Ageſilao ſe opponunt, 31

Auri & argenti cupidiſſimus Perſa, 72. quibus non eget Ageſilaus, *ibid.*
Autophradates Ariobarzanem obſidet, 46. veritus Ageſilaum fugit, *ibid.*

B

Barbari pingues & imbelles 18. ab Ageſilai militibus ſpreti, *ibid.* Græcos quoſdam palantes occidunt, 20. verentur Græcos, 23. eorum res deploratæ, 24.
Beati quinam habendi, 83.
Belli officina Epheſus, 17.
Beneficentia Ageſilai, 55.
Bœoti cum Arcadibus & Eleis conſociati, 43. adversùs Lacedæmona cum exercitu progrediuntur, 44. eorum regionem vaſtat Ageſilaus, 43.

C

Cadavera per inducias ſepulta, 39.
Calumniatores peſſimum hominum genus, 82.
Canathrum, 73.
Cædes Lacedæmoniorum apud Tegeam, 43.
Canes venaticos alit Ageſilaus, 76.
Captivi non plectendi, ſed ut homines cuſtodiendi, 13. ſenes curæ Ageſilao, *ibid.* nudi venduntur barbari, 18.
Certamina equorum curribus junctorum divitias, non fortitudinem certantium oſtendunt, 77.
Cephiſſus fluvius, 33.
Cibus immodicus vitandus, 56.
Civitas tum demum felix, cùm legibus parent cives, 66.
Clades Leuctrica, 43.
Contemptus hoſtium robur animi militibus addit, 18.
Continentia Ageſilai, 58.
Creuſis, 40.
Corinthii Ageſilao ſe opponunt, 31. pecora in Piræo ſervant, 40. Corinthios, qui Lacedæmoniis favebant, domum reducendos curat Ageſilaus, 42.
Corinthus Argivorum ditioni adjicitur, 39. eò progreditur Ageſilaus, *ibid.* Corinthum expugnare recuſat Ageſilaus, 68.
Corinthiaca pugna, 67.
Coronas Dianæ ſuſpendunt Ageſilaus ejúſque milites, 18. coronis ſuos ſe redimire jubet Ageſilaus, 38.
Coronenſis pugnæ deſcriptio, 33 & *ſeq.*
Corporis imagines negligit Ageſilaus, 83.
Cotys Seſtum obſidet, 26. eam relinquit, *ibid.* regi dextram mittenti non paret, 52. fœderibus Ageſilai fidem habet, *ibid.* cum Ageſilao militat, *ibid.*
Cranonii Ageſilao infeſti, 28.
Cynocephalæ, 42.
Cyniſca ſoror Ageſilai, 77. fratre ſuadente, alit equos curribus jungendos, *ibid.*
Cyri quidam milites Ageſilaum ſequuti, 34.

D

Deus odio habet perjuros, 9. non minùs factis piis quàm ſacrificiis delectatur, 81. Delphicus, 23. dei in honorem ſuos coronis redimiri jubet Ageſilaus, 38.
Decimæ deo conſecratæ, 23.
Deſcriptio pugnæ apud Coroneam, 33 & *ſeq.* Ageſilai cum Thebanis, 36. loci, in quo pugnârant Thebani & Ageſilaus cum ſuis, 37 & *ſeq.*
Deſidia regi vitanda, 82.
Dianæ coronas ſuſpendunt Ageſilai milites, 18.
Die perinde ac nocte utebatur Ageſilaus, 64.
Dolus adversùs hoſtes licitus, 11.
Domus Ageſilai qualis, 72.
Ducis poſſeſſio præclara, fidei ſervantem eſſe & haberi, 53. ejus tolerantiæ exemplum militibus ſolamen adfert, 58.

E

Ebrietas tanquam inſania fugienda, 56.
Elei cum Arcadibus & Bœotis conſociati, 43. adversùs Lacedæmona progrediuntur, 44.
Epheſum ſpectatu dignam reddit Ageſilaus, 17. eam belli officinam facit, *ibid.*
Ephori quinque, 26. eorum poteſtas in reges, *ibid.*
Equitatus Pharnabazi, 14. equitatum comparandum ſtatuit Ageſilaus, *ibid.* ſtrenuum habet, 15. ſuum in Mæandri planitiem ducit Tiſſaphernes, 19.
Equos alendos curat Ageſilaus, 15. ipſe bellicos alit, 76.
Eubœi Ageſilao ſe opponunt, 31. adversùs Lacedæmona progrediuntur, 44.
Exercitus Ageſilai ſplendidiſſimus, 32. ordinis obſervantiſſimus, 64.
Exercitia militaria militibus animum addunt, 18.
Exules, qui Lacedæmoniis favebant, domum reducendos curat Ageſilaus, 42.

F

Fabri ferrarii apud Epheſum, 17. lignarii, *ibid.* ærarii, *ibid.* armis parandis operam dant, *ibid.*
Facta virorum illuſtrium nequeunt celari, 60. pia non minùs grata diis, quàm ſacrificia, 81.

Felices quinam habendi, 83.
Felicitas civitatis ex obedientiâ, quam cives præstant legibus, pendet, 66.
Fides possessio præclara, 53.
Fœderum violatio fidem suspectam reddit, 8.
eorum observatio fidem confirmat, *ibid.*
fœdera Agesilai fidem mereri etiam hostes putârunt, 51.
Fortitudo Agesilai, 61.
Forum apud Ephesum armorum & equorum venalium, 17.
Frigoris patiens Agesilaus, 57.
Frugalitas Agesilai, 75.

G

Gratiæ pro cujusque potestate referendæ, 54. eas non referre injustum, *ibid.*
Græci quidam dispersi interficiuntur, 20. castra Persarum capiunt, 22. peltastæ ad prædam se convertunt, *ibid.* honore à barbaris adficiuntur, 23. in Asiâ siti Agesilai discessum dolent, 27. in Græciam proficiscentem comitantur, *ibid.* communi Græcorum utilitati prospicit Agesilaus, 69.
Gylus polemarchus tropæum, jussu Agesilai, statuit, 38.
Gymnasia Ephesi plena viris sese exercentibus, 16.

H

Hellespontum trajicit Agesilaus, 27.
Helicon, 33. eò fugiunt Argivi, 35.
Hellespontii in exercitu Agesilai, 34.
Herippidas milites quosdam Agesilai ducit, 34.
Hippodromus equitibus abundat, 17.
Honoris cupidissimus Agesilaus, 79.
Hospitium Agesilai rex Persicus expetit, 71.
Hostes fallere solebat Agesilaus, 63. per eos decipi turpe, 82.
Humanitas Agesilai, 13, 14.
Hyacinthia Laconibus celebrata, 39.

I

Jactantiam vitat Agesilaus, 69.
Jaculatores sese exercent, 17.
Illustrium virorum facta celari nequeunt, 60.
Imperatorem decet exercitum potiùs quàm seipsum locupletare, 56. spolia ab hostibus potiùs quàm dona accipere, *ibid.*
Induciæ ad sepelienda cadavera pactæ, 39.
Inertiam vitat Agesilaus, 58.
Ingenii Agesilai suavitas, 69.
Ingluvies vitanda, 56.
Iones in Agesilai exercitu, 34.
Justitia Agesilai, 53. eam injustitiâ lucrosiorem declarare studebat Agesilaus, 81.
Justus à liberali quomodo differt, 83.
Jusjurandum Agesilai maximam fidem apud hostes habet, 51.

L

Laboris tolerantiâ principem suis præstare decet, 57. patientissimus Agesilaus, 58, 78.
Lacedæmonii de bellico regis Persici adparatu soliciti, 5. vehementer contristati, 9. Agesilaum ex Asiâ revocant, 25. iis opem unà cum Agesilao ferunt Græci in Asiâ siti, 27.
Lacedæmon sine muris, 44.
Lariſſæi Agesilaum infestant, 28.
Laus Agesilao gratissima, 84. laudis propriæ auctores strenuos se fore pollicentur, 70.
Lechæum, 39.
Lectum inter sodales vilissimum eligit Agesilaus, 57.
Leuctrica clades, 43.
Legati ab omnibus gentibus ad Agesilaum de ineundâ amicitiâ missi, 24. legati officio fungitur Agesilaus, 46.
Leotychidas de imperio cum Agesilao certat, 4.
Liberalis à justo quomodo differt, 83.
Liberalitas Agesilai, 53.
Libertatis cupidi ad Agesilaum se recipiunt, 24.
Locri Agesilao se opponunt, 31. adversùs Lacedæmona progrediuntur, 44.

M

Macedoniam peragrat Agesilaus, 27.
Mæandri planities, 19.
Magnitudo animi Agesilai, 70, 76, 85.
Mansuetudo Agesilai 66.
Mantinenses occidunt Lacedæmoniorum amicos, 43.
Mausolus, omissâ Sesti & Assi obsidione, domum discedit, 26. pecunias Agesilao mittit, 27.
Megabates, Spithridatæ filius, Agesilao amatus, 58. ab eo osculum accipere recusat Agesilaus, 59.
Mentis robur senectutis expers, 86.
Messenen sui juris esse jubet Persa, 48.
Milites Agesilai sese exercent, 16 *& seq.* coronis ornati, 17. coronas Dianæ suspendunt, 18. barbaros contemnunt, *ibid.* dicto audientes, 63. ad pugnandum promptissimi quâ ratione fiunt, 32. peregrini Agesilao coronam imponunt, 35.
Mollities principi vitanda, 57.

Mons Anthracenſium vel Atracenſium, 30. montes Pthiæ ſuperat Ageſilaus, 31.
Muros ad Lechæum pertinentes capit Ageſilaus, 39. non habebat Sparta, 42.

N

Narthacium, 30.
Neodamodes Lacedæmonii bis mille Ageſilao adtributi, 6.
Nocte perinde ac die utebatur Ageſilaus, 64.
Norma inventum hominibus utile, 78.
Nudi venduntur captivi barbari, 18.

O

Obedientia militum ſpem proſperi ſucceſſûs oſtentat, 18. phalangem firmam reddit, 63. ejus illuſtriſſimum exemplum præbet Ageſilaus, 25, 66. regis alios ad obedientiam trahit, 66.
Officina belli Epheſus, 17.
Opera morum optima indicia, 5.
Opibus quomodo utendum 83.
Orchomenii Ageſilao auxiliantur, 31. lævum cornu in acie tenent, 34. cedunt Thebanis, 35. iis opem fert Ageſilaus, *ibid.*
Ordo phalangem confirmat, 63. exercitûs Ageſilai, 64.
Oſculum Megabatis reſpuit Ageſilaus, 59.
Oſculari, quos honore volebant adficere, ſolebant Perſæ, 59.

P

Pactolus fluvius, 20.
Patientia Ageſilai, 75.
Pæana canit Ageſilaus, 40.
Phalanx firmiſſima, quæ ſervat ordinem & imperatorem amat, 63.
Pharnabazus impedit quo minùs in Phrygiâ militet Ageſilaus, 14. id agit, ut regis filiam uxorem ducat, 51. ut Spithridatis ſine nuptiis ſumat, *ibid.* in colloquium cum Ageſilao venit, 52.
Pharſalii Ageſilaum infeſtant, 28.
Peccata principum graviſſima, 82.
Pecuniis parandis operam dat Ageſilaus, 45. pecuniam omnia largiri cenſet Perſa, 72. eâ non eget Ageſilaus, *ibid.*
Peditatum in Cariam traducit Tiſſaphernes, 19.
Peloponneſi portas aperit Ageſilaus, 39.
Peltaſtæ Græci ad prædam ſe convertunt, 22.
Perjuri fides meritò omnibus ſuſpecta, 8.
Perjurium diis inviſum, 9.
Perſarum rex bellum adversùs Græcos molitur, 5. præcipit Lacedæmoniis, ut Meſſenen ſui juris eſſe ſinant, 28. Tiſſapherni caput præcidendum jubet, 24. nil non molitur, quò Græcos injuriis adficiat, 68. ejus hoſpitium aſpernatur Ageſilaus, 71. ejus faſtus, 74. pecunias undique colligit, 72. aditus ad eum difficilis, 74. negotia tardè conficit, 75. ejus luxuria, *ibid.* ejus animi imbecillitas, 76. vitam beſtiarum imitatur, *ibid.*
Perſæ Græcis ſe opponunt, 20. equitum Græcorum impetum excipiunt, 21. fugiunt, 22. alii in alios rei malè geſtæ culpam conjiciunt, *ibid.* eos oſculari ſolebant, quos honore adficere voluerunt, 59.
Phliuns, 42.
Phliaſios, qui ob Lacedæmonios exulârant, domum reducendos curat Ageſilaus, 42.
Phocenſes Ageſilao auxiliantur, 31. adversùs Lacedæmona progrediuntur, 44.
Pietas Ageſilai, 37, 80. erga numen divinum ſpe bonâ mentem implet, 18.
Piræus Corinthiacus, 40. eum capit Ageſilaus, 41.
Polycharmus Theſſalus occiſus, 30.
Poſſeſſio præclara fides, 53.
Pras urbs Perrhæbica, 30.
Principem decet laboris tolerantiâ, non mollitie, privatis præſtare, 57. ejus peccata graviſſima, 82.
Probitas ſumma regem decet, 82.
Præmia militibus propoſita, 16.
Prudentia Ageſilai, 71, 74.
Pthiæ montes ſuperat Ageſilaus, 31.
Pudicitia Ageſilai inſignis, 59 *& ſeq.* ejus teſtes omnium oculos facit, 61.
Pueruli derelicti Ageſilao curæ, 13.
Pugnæ Coronenſis deſcriptio, 33 *& ſeq.* Ageſilai cum Thebanis, 36. pugna Corinthi commiſſa, 67.

R

Regis eſt tantò plura dare, quantò plura accipit, 57. boni beneficiis quamplurimis ſibi ſubjectos adficere, 66. obedientia alios ad obedientiam ducit, *ibid.* ei majores ſpiritus gerendi, qui tum ipſe bonus eſt, tum bonis præeſt, 71. eum maximè decet ſumma probitas, 82.
Rex Perſarum bellum adversùs Græcos molitur, 5. pecunias undique cogit, 72. ejus hoſpitium aſpernatur Ageſilaus, 71.
Religioſum eſſe & haberi poſſeſſio præclara, 53.
Res geſtæ hominum mores optimè indicant, 5.

S

Sagittarii ſeſe exercent, 17.
Sapientia Ageſilai, 63.

Sardianus tractus, 19.
Sardes, 22.
Satrapas regios ad defectionem solicitandos censet Agesilaus, 72.
Scientem res præclaras negligere turpissimum, 84.
Scolus urbs Bœotiæ, 43.
Scotusæi Agesilaum infestant, 28.
Senes captivi Agesilao curæ, 13.
Senectus Agesilaum arcet à militiâ, 45. Agesilai juventute aliorum præstantior, 86.
Sestum obsidet Cotys, 26. eam liberat Agesilaus, *ibid.*
Sidon Phœniciæ urbs, 49.
Solis patiens Agesilaus, 57.
Solamen militibus ducis tolerantia, 58.
Somnus imperare non debet, sed negotiis subjici, 57.
Sparta urbs Græciæ illustrissima, 3. ejus regnum perpetuum, *ibid.* sine muris, 44.
Spartani nunquam Agesilai majoribus invidebant, 3. eorum reges conditionum observantissimi, quibus regnum acceperunt, *ibid.* consilium Agesilai maximis laudibus excipiunt, 6.
Spartiatæ triginta Agesilao adjuncti, 6.
Spithridates Persa se suáque omnia tradit Agesilao, 51.
Suavitas morum Agesilai, 69.
Supplices ab aris avellere impium ducebat Agesilaus, 80.

T

Tegea, 43.
Temperantia Agesilai, 75.
Thebani Agesilao se opponunt, 31. eorum cum Agesilao apud Coroneam pugna, 33 *& seq.* cursu ad manus conserendas feruntur, 34. Orchomeniorum ordines perrumpunt, 35. Helicona versùs tendunt, *ibid.* multi occisi, 36. petunt ab Agesilao, ut per inducias cadavera sepeliant, 38. eos, qui se Lacedæmoniis amicos præbuerant, domum reducendos curat Agesilaus, 42.
Thebas invadit Agesilaus, 42. agrum circa urbem vastat idem, *ibid.*
Thessaliam venit Agesilaus, 28.
Thessali Agesilaum infestant, 28. eos persequuntur milites Agesilai, 29. alii fugâ elabuntur, capiuntur alii, 29 *& seq.* adversùs Lacedæmona progrediuntur, 44.
Tibicines, jubente Agesilao, tibiis canunt, 38.
Tissaphernes cum Agesilao pangit inducias, 7. inducias violat, 8. perjurus, *ibid.* elatus animo ob exercitum à rege missum, 9. bellum Agesilao denuntiat, *ibid.* in Cariam transmittit peditatum, 10. equitatum in Mæandri planitiem ducit, *ibid.* iterum fallitur, 19. huic Persarum rex caput præcidendum curat, 24.
Tithraustes, jubente rege, caput Tissaphernis abscindit, 24. dona Agesilao offert, 55.
Tropæa Agesilai, 30, 38, 41, 46, 62.
Turpibus factis convenit, ut in occulto lateant, 74.

V

Victimas cædit Agesilaus, 21.
Victoria Agesilai, 36. de civibus reportata, calamitas, 67. præclarissima, suos beneficiis superare, 77.
Victores coronari solent, 62.
Virtus non tam laboriosa, quàm jucunda, 84. Agesilai utilissimum hominibus exemplum, 78. summatim exponitur, 80 *& seq.* ejus monumenta immortalia, 62.
Vita Agesilai longissima, 80. inculpata, *ibid.* ad honestatem instituta luce ornatur, 74. inhonestæ convenit, ut in occulto lateat, *ibid.*
Voluptatis cujusque illecebris resistit Agesilaus, 56. voluptates superare difficiliùs quàm hostes, 60. maximè parabiles consectatur Agesilaus, 75.
Urbanitas Agesilai, 84.
Urbes designat Agesilaus, è quibus equites erant parandi, 15.

FINIS.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ [1]ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ Α΄.

[2]ΔΑΡΕΙΟΥ καὶ Παρυσάτιδος γίγνονται [3]παῖδες δύο· πρεσβύτερος μὲν Ἀρταξέρξης, νεώτερος δὲ Κῦρος. Ἐπεὶ δὲ ἠσθένει Δαρεῖος, καὶ ὑπώπτευε τελευτὴν τοῦ βίου, ἐβούλετο τὼ παῖ-

DARII & Paryſatidis duo fuêre filii; *quorum* natu major Artaxerxes, minor Cyrus *erat*. Cùm autem ægrotaret Darius, & vitæ finem *inſtare* ſuſpicaretur, filium utrum-

1 ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ &c.] Expeditionis, quâ de his in libris agitur, Hiſtoria Græcè inſcribitur *Ἀνάβασις*, propterea quòd Cyrus urbem verſùs, Artaxerxis regiâ nobilem, atque adeò ſuperiores Aſiæ partes, dirigebat iter. Nam *primùm* Græcorum moris erat de urbibus quarumlibet regionum illuſtriſſimis ità loqui, quaſi perinde *ſitu* atque *honore* eminerent: unde, eò qui proficiſcuntur, *ἀναβαίνειν* dicantur. *Arrian.* in *Epictet.* l. 3. c. 7. de Româ verba faciens, *ὐδεὶς*, inquit, *πλμήσει ἀναβῆναι*. Eâdem ferè de cauſâ, Scriptor modò laudatus, Xenophontéi argumenti ſtilique æmulus, libros ſeptem, quos de rebus geſtis Alexandri compoſuit, eundem, quo Cyri hæc Hiſtoria gaudet, titulum præferre voluit. Motus itidem Hieroſolymam verſùs, ex Hebræo pariter ac Græco idiomate, paſſim apud Sacros utriuſque Inſtrumenti auctores verbo, cui *adſcendendi* notio ſubjecta eſt, exprimitur: partim, quòd Hieroſolyma Judaïcarum princeps eſſet urbium; partim, quòd reverà in eam, utpote altiori, montano ſcilicet, loco ſitam, adſcenderent homines. *Deinde*, Veteres *ſuperiorem* aliam, aliam *inferiorem* agnoſcunt Aſiam. *Herodotus* l. 1. c. 177. *Ioniam*, *Cariam*, *Lyciam*, maritimas oras, vocat *τὰ κάτω τῆς Ἀσίας*: *interiora* verò ſeu *Mediterranea*, *τὰ ἄνω αὐτῆς*. Iſtæ, nimirum, provinciæ æquè ac iis vicinæ aliæ, ubi Cyrus exercitum in expeditionem coëgit, fluviorum oſtiis in mare tum Ægeum tum Mediterraneum decurrentium adſitæ, *inferiores* jure nominantur: & maritimæ atque occidentalis hujuſce Aſiæ partis incolæ à Noſtro Hiſtor. Græc. l. 1. p. 256. edit. Steph. *οἱ κάτω* dicuntur. Contrà, *ſuperiores* eæ adpellantur provinciæ, quæ à fluviorum fontibus, ex altioribus locis exilientibus, propiùs abſunt, utì rectè ad *Pompon. Mel.* lib. 1. c. 3. obſervavit doctiſ. *Iſ. Voſſius*. Hinc orta forſan memorata priùs Aſiæ diviſio; cujus in ſuperiori parte cùm regiæ Perſicæ ſtatuerentur, rex ille magnus idcirco dicitur *ὁ ἄνω βασιλεύς* infra l. 7. ſub init. qui ad eum pergit, *ἄνω πορεύεται*, utì mox legitur, ſive *ἀναβαίνειν*, utì paſſim; & hæc ipſa *ἀνάβασις*, *ἡ ἄνω ὁδὸς* l. 3. ſub init. ab *Arriano exp. Alex.* l. 1. c. 12. *ἄνοδος*. Qui verò à regiis ſedibus maritimas verſùs oras progrediuntur, eorum iter ubique ferè nuncupari ſolet *κατάβα-*

δε ἀμφοτέρω παρεῖναι. Ο μὲν οὖν πρεσβύτερος παρὼν ἐτύγχανε· Κῦρον δὲ [1] μετεπέμπετο ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ἧς αὐτὸν [2] σατράπην ἐποίησε· καὶ στρατηγὸν δὲ αὐτὸν ἀπέδειξε πάντων, ὅσοι εἰς [3] Κασωλοῦ πεδίον ἀθροίζονται. Ἀναβαίνει οὖν ὁ Κῦρος, λαβὼν [4] Τισσαφέρνην ὡς φίλον· καὶ τῶν Ἑλλήνων ὃν ἔχων ὁπλίτας ἀνέβη τριακοσίους, ἄρχοντα δὲ αὐτοῖς Ξενίαν Παρράσιον.

Ἐπειδὴ δὲ ἐτελεύτησε Δαρεῖος, ἡ κατέσχε εἰς τὴν βασιλείαν Ἀρταξέρξης, Τισσαφέρνης Ψευδάλλῃ τὸν Κῦρον πρὸς τὸν ἀδελ-

que adeſſe voluit. Ac major quidem natu fortè tunc aderat; Cyrum arceſſebat à principatu, cujus eum ſatrapen fecerat; ſed & præfectum eum deſignaverat omnium, quicunque ad Caſtoli planitiem congregari ſolent. Itaque Cyrus adſcendit, Tiſſapherne tanquam amico ſibi adjuncto; cum trecentis etiam gravis armaturæ militibus Græcis, quibus Xenias Parrhaſius præerat.

Poſteaquam Darius vivendi finem fecit, & Artaxerxes regno potitus eſt, Tiſſaphernes Cyrum apud fratrem criminatur, quaſi

ſis: unde apud Noſtrum in vitâ *Ageſil.* haud longè ab initio, καταβὰν audit στράτευμα, quod à rege ad Tiſſaphernem miſſum erat.

2 Δαρεῖος δὲ &c.] Omiſſâ præfandi ratione ſolenni, medias in res properat Auctor: cujus ad imitationem quæ ab argumento ſtatim incipiunt Hiſtoriæ, ἀκέφαλα σώματα vocantur à *Luciano* p. 358. edit. *Bourdel.* Perfectionem autem primæ hujuſce ſententiæ more rhetorico intuetur atque laudat *Demetr. Phaler.* in princip. libel. περὶ Ἑρμην. Cæterùm, de Dario hoc & Paryſatide videſis regum Perſicorum ſeriem chronologicam, huic quam Hiſtoriæ præmiſſam invenies.

3 Παῖδες δύο, &c.] Numerum *Plutarchus* in vitâ *Artoxerx.* p. 1012. T. 1. auget duobus aliis, Oſtane ſcilicet & Oxathre. Ἀρτοξέρξης (ſic enim apud Plutarch. & alibi ſcribi ſolet) hic, cognomento *Mnemon*, Ἀρσίκας πρότερον ἐκαλεῖτο, ibidem inquit Auctor laudatus. Videſis *Cteſiæ Perſic.* p. 650. & 687. edit. *Gronov.*

1 Μετεπέμπετο δὲ &c.] *Ariſtides* (cui adſtipulatur MS. Eton.) *de dict. ſimpl.* p. 681. ed. *Ald.* legit μετεπέμπετο, eâque de ſcripturâ ſic commentatur, Καὶ ἡ τοῦ χρόνου παραλλαγὴ, τὴν ἀφελείας ἐσί. Τὸ γὰρ παρελήλυθὸς εἰς τὸ σύνεγγυς ἀείζονται· Οἷον, Κῦρον δὲ μεταπέμπεται ἀπὸ τῆς ἀρχῆς· ἀντὶ τοῦ μετεπέμψατο. Ο χρόνος γὰρ μεταβληθεὶς τὴν ἀφέλειαν ἐποίησατο. Δεῖ γὰρ πρὸ ὑμῶν ὑποθεῖναι τὰ μεγέθη ὡς γινόμενα —— Καὶ ἔστι καινοπρέπεια τὸ τοιοῦτον.

2 Σατράπην ἐποίησε &c.] Rem eandem narrant *Diodor. Sic.* l. 14. p. 244. edit. *Rhodom.* *Plutarch.* loco jam citato: Noſter *Hiſt. Græc.* p. 256. De prioris vocis origine vide *Indic.* vocab. Perſic. Cyrop. noſtræ adjectum.

3 Εἰς Κασωλοῦ πεδίον &c.] Quo de loco vide *Diſſertationem* huic operi præmiſſam.

4 Τισσαφέρνην] Hic ille eſt, quem *Thucydides* l. 8. ſub init. vocat στρατηγὸν τῶν κάτω, & ſæpè ibidem memorat. Videſis etiam Noſtrum *Hiſt. Græc.* l. 1. *Diodor. Sic.* l. 14. & *Juſtin.* l. 5.

φὸν, [1] ὡς ἐπιβουλεύοι αὐτῷ. Ὁ δὲ πείθεταί τε καὶ συλλαμβάνει Κύρῳ, ὡς ἀποκτενῶν· ἡ δὲ μήτηρ, ἐξαιτησαμένη αὐτὸν, ἀποπέμπει πάλιν ἐπὶ τὴν ἀρχήν. Ὁ δ' ὡς ἀπῆλθε κινδυνεύσας καὶ ἀτιμασθεὶς, βουλεύεται ὅπως μήποτε ἔτι ἔσται ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ, ἀλλ' ἢν δύηται, βασιλεύσει [2] ἀντ' ἐκείνου. [3] Παρύσατις μὲν δὴ μήτηρ ὑπῆρχε τῷ Κύρῳ, φιλοῦσα αὐτὸν μᾶλλον, ἢ τὸν βασιλεύοντα Ἀρταξέρξεω. Ὅστις δ' ἀφικνεῖτο τῶν παρὰ βασιλέως πρὸς αὐτὸν, πάντας οὕτω διατιθεὶς ἀνεπέμπετο, ὥστ' ἑαυτῷ μᾶλλον φίλους εἶναι, ἢ βασιλεῖ. Καὶ τὰ παρ' ἑαυτῷ δὲ βαρβάρων ἐπεμελεῖτο, ὡς πολεμεῖν τε ἱκανοὶ εἶεν, καὶ εὐνοϊκῶς ἔχοιεν αὐτῷ. Τὸν δὲ Ἑλληνικὸν δύναμιν ἠθροιζεν, ὡς μάλιστα ἐδύνατο ὑπερφυῶς, ὅπως ὅτι παρασκευασάτατον λάθοι βασιλέα. Ὅτε δὲ ἐποιεῖτο τὴν συλλογὴν, [4] ὁπόσους

is illi insidiaretur. Credit ille, & Cyrum interficiendi consilio comprehendit: sed mater eum, precibus suis condonatum, ad principatum remittit. Is ubi periculo objectus & affectus ignominiâ discessit, consilia init quo pacto in potestate fratris esse desineret, atque etiam, si fieri posset, ejus loco regno potiretur. Et Paryssatis quidem mater à Cyri partibus stetit, quippe quæ magìs hunc, quàm Artaxerxem regem, diligeret. *Ipse* autem, si quis ad se à rege veniret, *eos* omnes sic affectos remittebat, ut sibi magìs, quàm regi, essent amici. Prætereà curabat ut barbari, quos habebat secum, & ad gerendum bellum idonei & benevolo essent erga ipsum animo. Græcas copias, quàm poterat occultissimè, cogebat, ut regem imparatissimum offenderet. Quoties igitur delectum ageret *eorum militum* præsidiariorum, quos-

1 Ὡς ἐπιβουλεύοι αὐτῷ.] Confer. *Plutarch.* loco suprà citato.

2 Ἀντ' ἐκείνου.] Ità Matt. 11, 22. — ὅτι Ἀρχελάῳ βασιλεύει — ἀντὶ Ἡρῴδου &c.

3 Παρύσατις μὲν δὴ &c.] *Plutarchus*, in vitâ Artφx. ἡ δὲ μήτηρ (Παρύσατις) ὑπῆρχε μᾶλλον τὸν Κῦρον φιλοῦσα, τῷ βουλομένῳ βασιλεύειν ἐκείνου.

4 Ὁπόσους εἶχε &c.] Mavult *Muretus* ὁπόσους εἶχε φυλακάς.

εἶχε φύλακας ἐν ταῖς πόλεσι, παρήγγειλε τοῖς φρουράρχοις ἑκάστοις λαμβάνειν ἄνδρας Πελοποννησίους, ὁπλείστους καὶ βελτίστους, ὡς ἐπιβουλεύοντος Τισσαφέρνους ταῖς πόλεσι. Καὶ γὰρ ἦσαν Ἰωνικαὶ πόλεις Τισσαφέρνους τὸ ἀρχαῖον, [1] ἐκ βασιλέως δεδομέναι· τότε δ' ἀπέστησαν πρὸς Κῦρον πᾶσαι, πλὴν [2] Μιλήτου. Ἐν Μιλήτῳ δ' ὁ Τισσαφέρνης θεραπεύομενος τὰ αὐτὰ ταῦτα βουλευομένους, ἀποσπᾶν πρὸς Κῦρον, τοὺς μὲν ἀπέκτεινε, τοὺς δ' ἐξέβαλεν. Ὁ δὲ Κῦρος ὑπολαβὼν τοὺς φεύγοντας, συλλέξας στράτευμα, ἐπολιόρκει Μίλητον καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ ἐπειρᾶτο καταγειν τοὺς ἐκπεπτωκότας. Αὕτη ἦν ἄλλη [3] πρόφασις ἣν αὐτῷ ἐφ' ᾧ ἀθροίζειν στράτευμα. Πρὸς ὃν βασιλέα πέμπων, ἠξίου, ἀδελφὸς ὢν αὐτοῦ, δοθῆναί οἱ ταύτας τὰς πόλεις

cunque in urbibus habebat, *toties* ſingulis eorum præfectis mandabat, ut Peloponneſios quàm plurimos optimóſque compararent, quaſi Tiſſaphernes urbibus inſidiaretur. Nam urbes Ionicæ fuerant *illæ* quidem priùs Tiſſapherni à rege traditæ; ſed hoc tempore omnes, præter Miletum, ad Cyrum defecerant. Cùm enim Tiſſaphernes Mileti præſenſiſſet, *Mileſios* eadem ad Cyrum deficiendi conſilia agitare, partim eos occiderat, partim ejecerat. Cyrus autem in exilium actos cùm excepiſſet, exercitu comparato, terrâ marſque Miletum obſidebat, & exules reducere conabatur. Hoc utique erat ei alterum militis cogendi prætextum. Mittebat & ad regem, atque orabat, ut ipſi potiùs, qui frater

1 Ἐκ βασιλέως &c.] Eodem modo loquitur Evangeliſta Joh. VI. 65. — ἐὰν μὴ ᾖ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ πατρός μου. Et Noſter Cyrip. l. 8. 639. ἐκ βασιλέως εἰσὶ καθεστηκότες.

2 Μιλήτου] Quam urbem quondam Ioniæ totius belli paciſque artibus principem fuiſſe tradit *Pompon. Mela* l. 1. c. 17.

3 Πρόφασις] Eſt, *Phavorino* interprete, καὶ ἡ ἀληθὴς καὶ ἡ ψευδὴς αἰτία. Hoc verò loco non quamlibet cauſam, ſed *ſimulatam* potiùs (qualis Livio eſt *titulus* l. 37. c. 54. Suetonio *prætextum* de *Jul. Cæſ.* c. 30.) quàm *veram* denotat: nam Cyro copias colligendi cauſa propriè dicta, ultionis erat & regni fraterni cupido. Cæterùm, inter ἀρχὰς, αἰτίας & προφάσεις belli adcuratè, h. e. more ſuo, diſtinguit *Polybius* l. 3. p. 162. edit. *Pariſ.* Cujus cùm oratio ſit paulò longior, quàm ut huc commodè tranſcribi poſſit, ad locum indicatum lectores relegamus. *Thucydides* quoque diſcrimen poſuit inter πρόφασιν & τὴν ἀλήθειαν, l. 6. ſub init. *Hermocrat.* orat.

μᾶλλον, ἢ Τισσαφέρνην ἄρχειν αὐτῷ· ἡ μήτηρ συνέπεσθαι αὐτῷ ταῦτα, ὥστε βασιλεὺς τῆς πρὸς ἑαυτὸν ἀπιστίας οὐκ ἠσθάνετο, Τισσαφέρνει ὃ ἐνόμιζε πολεμοῦντα αὐτὸν ἀμφὶ τὰ στρατεύματα δαπανᾶν· ὥστε ὀδὲν ἦχθετο αὐτῷ πολεμοῦντων· ἡ γὰ ὁ Κῦρος ἀπέπεμπε τοὺ γιγνομένους δασμοὺς βασιλεῖ ἐκ τῶν πόλεων, ὧν ὁ Τισσαφέρνης ἐπύγχανεν ἔχων.

Ἄλλο δὲ στράτευμα συνελέγετο αὐτῷ, ἐν Χερρονήσῳ τῇ καταντικρὺ Ἀβύδου, τόνδε τὸν τρόπον. [1] Κλέαρχος ἦν Λακεδαιμόνιος, φυγάς· τούτῳ συγγιγνόμενος ὁ Κῦρος, ἠγάσθη τε αὐτὸν, καὶ δίδωσιν αὐτῷ μυρίους [2] δαρεικούς. Ὁ δὲ λαβὼν τὸ χρυσίον, στράτευμα συνέλεξεν ἀπὸ τούτων τῶν χρημάτων, καὶ ἐπολέμει, ἐν Χερρονήσῳ ὁρμώμενος, τοῖς Θρᾳξὶ τοῖς ὑπὲρ Ἑλλήσποντον οἰκοῦσι, καὶ ὠφέλει τοὺς Ἕλληνας· ὥστε καὶ χρήματα συνεβάλλοντο αὐτῷ εἰς τὴν τροφὴν τῶν στρατιωτῶν αἱ Ἑλλησπον-

ejus eſſet, quàm Tiſſapherni, tradere in eas urbes imperium vellet: quâ in re mater etiam eum adjuvabat; itaque *accidit*, ut rex inſidias ſibi ſtrui non animadverteret, ſed exiſtimaret Cyrum *idcircò* in exercitus ſumptus facere, quia Tiſſapherni bellum navaret; adeóque moleſtè non ferret, bellum inter ipſos geri: nam & Cyrus mittebat tributum regi debitum iis ex urbibus, quas Tiſſaphernes habuerat.

Cogebantur & aliæ copiæ Cyro in Cherſoneſo, è regione Abydi, in hunc modum: Clearchus erat Lacedæmonius, exul; quocum congreſſus Cyrus admiratus eſt eum, ac decem millia daricorum ei donavit. Quod ille aurum cùm accepiſſet, exercitum his pecuniis collegit, & è Cherſoneſo prodiens, Thracibus iis, qui ſupra Helleſpontum habitant, bellum intulit, commodíſque Græcos adfecit; adeò ut etiam ſponte ſuâ civitates Helleſpon-

1 Κλέαρχος ἦν &c.] Cujus ad Cyrum fugæ rationem tradit *Diodor. Sic.* l. 14. p. 243.

2 Δαρεικούς] Vide quæ notavimus Cyrip. l. 5. p. 330 & ſeq.

τικαὶ πόλεις ἐκοῦσαι. Τοῦτο δ' αὖ ὅτω τρεφόμενον ἐλάνθανεν αὐτῷ τὸ στράτευμα. Ἀρίσιππος δὲ ὁ Θετταλὸς ἐτύγχανε [1] ξένος ὢν αὐτῷ, καὶ πιεζόμενος ὑπὸ τῶν οἴκοι ἀντισασιωτῶν, ἔρχεται πρὸς τὸν Κῦρον, καὶ αἰτεῖται αὐτὸν εἰς διχιλίους ξένους, καὶ τριῶν μηνῶν μισθὸν, ὡς οὕτω [2] πλεονεκτήσων ἂν τῶν ἀντισασιωτῶν. Ὁ δὲ Κῦρος δίδωσιν αὐτῷ εἰς τετρακισχιλίους, καὶ ἐξ μηνῶν μισθόν· καὶ δεῖται αὐτοῦ μὴ [3] πρόσθεν καταλῦσαι πρὸς τοὺς ἀντισασιώτας, πρὶν ἂν αὐ-

tiacæ pecunias ad alendum *hunc* militem conferrent. Quapropter & hæ copiæ *Cyro* clam alebantur. Ariſtippus autem Theſſalus, hoſpes ejus, cùm domi factione adverſariâ premeretur, ad Cyrum venit, externósque milites ab eo circiter bis mille, cum trium menſium ſtipendio petit, quòd ſe hoc pacto ſuperiorem contrariis partibus fore confideret. Cyrus ei ad quatuor millia concedit, & in ſex menſes ſtipendium; ſimul eum rogat, nè prius cum adverſariæ factionis hominibus tranſigeret, quàm ſecum con-

1 Ξένος &c.] Varias vocis hujus ſignificationes adducit eruditiſ. præſul *Joan. Potterus* in comment. ad *Lycophr. Caſſand.* v. 464. & *Archæol.* Gr. l. 4. c. 21. Quibus ex *Phavorino* libet addere, ξένον dici τὸν εἰς φιλίαν συνημμένον ἐξ ἀλλοδαπῆς, eadémque voce (adſentiente Etymol. M. auctore) tam ὑποδεχόμενον quàm ὑποδεχήν ſignificari; quorum tamen, prior, ex ejuſdem mente, proprie dicitur ξενοδόχος. Sed apud *Ariſtophanem* βατρ. v. 109. diſcrimen hoc non valet; nec apud Apoſtol. Rom. XVI. 23. Thucyd. *Scholiaſt.* l. 4. ferè medio, ξένοι ὄντες (nec aliter *Suidas*) exponit φίλοι: *Heſychius*: ξένοι — ἀπὸ ξενίας φίλοι. Vox iterum, paucis interjectis, ſenſu occurrit alio; quem *Scholiaſtes* item modò laudatus agnoſcit ad lib. 2. Οἱ ξεναγοὶ, οἱ τὸν μισθοφόρων ἄρχοντες· ξένους γὰρ ἐκάλουν τοὺς μισθοφόρους. Vide quæ notavimus Cyrip. p. 431.

2 Πλεονεκτήσων ἂν] Rectiùs nos πλεονεκτησόμενον ſcripturos arbitratur *Leunclavius*. Sed nil mutandum: nam particula ἂν aoriſto ſolet vim futuri in ſenſu potentiali tribuere. *Demoſth.* adv. *Meid.* p. 609. edit. Francof. —— ὑποψίζειν τοιοῦτον, τὸ δίκαιον τὸν ἀεὶ ληφθέντα, ἂν πρόσηκεν, διδόναι, μόνον αἴτιον ἂν γενόμενον; ubi γενόμενον ἂν pro γενησόμενον dixit. Sic & *Iſocrat.* in *Areopag.* p. 210. edit. *Wolf.* εὐλόγως γὰρ ζώντων ἂν μόνων γενομένων τῶν μελλόντων κινδύνων ἀπεστερημένων, &c. adhibet γενομένων pro γενησομένων.

3 Μὴ πρόσθεν καταλῦσαι] Poſt hoc verbum nonnunquam ſubintelligendum eſt πόλεμον, aut aliud huic adfine nomen. Noſter *Hiſt.* Gr. l. 6. p. 345. — ἡμᾶς δὴ χρὴ — ὅταν δὲ γένηται, (πόλεμος) καταλύειν ἢ δυνατὸν τάχιστα. Hoc tamen loco pro συναλλάττειν (quod mox eâdem de re adhibetur) Xenophon, vel alio cognatæ ſignificationis verbo, καταλῦσαι poſuit. Pari ratione πολέμου κατάλυσις apud Noſtrum, loco proximè citato, paucis interjectis, vocatur Διαλλαγή. *Herodotus* l. 8. c. 140. ἀλλὰ καταλύσασθε, *imo redite in amicitiam*, ut rectè ex MS. reſtituitur; cujus ſedem καταλλάξασθε, expoſitionis gratiâ primò additum, in quibuſdam codd. occupaverat.

τῷ συμβουλεύσῃ). Οὕτω δὴ καὶ τὸ ἐν Θετταλίᾳ ἐλάνθανεν αὐτῷ πρεφόμενον στράτευμα. Πρόξενον δὲ τὸν Βοιώτιον, φίλον ὄντα αὐτῷ, ἐκέλευσε λαβόντα ἄνδρας ὁπλίτας ὡς πλείστους ὡς ταχίστα ὡς ἐπὶ Πεισίδας βουλόμενος στρατεύεσθαι, ὡς πρᾶγμα παρέχοντων Πεισιδῶν τῇ ἑαυτοῦ χώρᾳ. Σοφαίνετον δὲ τὸν Στυμφάλιον, καὶ Σωκράτην τὸν Ἀχαιὸν, ξένους ὄντας καὶ τούτους, ἐκέλευσεν ἄνδρας λαβόντας ἐλθεῖν ὁπλίτας, ὡς πολεμήσων Τισσαφέρνῃ σὺν τοῖς φυγάσι τῶν Μιλησίων. Καὶ ἐποίουν ταῦτα ἔτοι.

Ἐπεὶ δ' ἐδόκει αὐτῷ ἤδη [1] πορεύεσθαι ἄνω, τὸ μὲν πρόφασιν ἐποιεῖτο, ὡς Πεισίδας βουλόμενος ἐκβαλεῖν παντάπασιν ἐκ τῆς χώρας· καὶ ἀθροίζει ὡς ἐπὶ τούτους τό, τε βαρβαρικὸν καὶ τὸ Ἑλληνικὸν [2] ἐνταῦθα στράτευμα· καὶ Πρωξένῳ τῷ τε Κλεάρχῳ λαβόντι ἥκειν ὅσον ἦν αὐτῷ στράτευμα· καὶ τῷ Ἀριστίππῳ, [3] συναλλαξάμενος πρὸς τοὺς οἴκοι, ἀποπέμψαι πρὸς ἑαυτὸν ὃ εἶχε

silia communicâsset. Atque hoc modo clam in Theſſaliâ quoque exercitus ei alebatur. Etiam Proxenum Bœotium, ei amicum, cum quanto poſſet maximo militum numero venire juſſit, quaſi vellet adverſùs Piſidas, ut qui agrum ipſius infeſtarent, exercitum ducere. Sophænetum quoque Stymphalium,& Socratem Achæum, *ejus* itidem qui fuerant hoſpites, cum quantâ maximâ poſſent manu venire juſſit, quaſi cum Mileſiis exulibus Tiſſapherṇem oppugnare vellet. Ac hi quidem ità faciebant.

Cùm autem in ſuperiorem *Aſiam* ei movere viſum eſſet, cauſam belli *eam* præ ſe ferebat, quaſi Piſidas vellet omnino ex regione *ſuâ* ejicere: atque tanquam adverſùs hos *pugnaturus* tum barbaricas tum Græcas huc copias cogit: Clearchóque denuntiat, ut cum exercitu, quem haberet, *ad ſe* veniret; & Ariſtippo ut, compoſitione cum civibus initâ, copias, quas habebat,

1 Πορεύεσθαι ἄνω] A maritimis, nimirum, atque adeò depreſſioribus locis, in Aſiæ Mediterranea. Vide quæ notavimus p. 1.

2 Ἐνταῦθα] *Phavorinus*: καὶ τότε ἐν τούτῳ, καὶ τὴν εἰς τόπον σημασίαν δηλοῖ.

3 Συναλλαξάμενος πρὸς &c.] Vide modò notata ad καταλῦσαι, p. præced.

στράτευμα· καὶ Ξενίᾳ τῷ Αρκάδι, ὃς αὐτῷ προσεπῆκτο ἐν ταῖς πόλεσι [1] ξενικῷ, ἥκειν προσέταττε, λαβόντα τοὺς ἄνδρας, πλὴν ὁπόσοι ἱκανοὶ εἶεν τὰς ἀκροπόλεις φυλάττειν. Ἐκάλεσε δὲ καὶ τοὺς Μίλητον πολιορκοῦντας, καὶ τοὺς φυγάδας ἐκέλευσε σὺν αὐτῷ στρατεύεσθαι· [2] ὑποσχόμενος αὐτοῖς, εἰ καλῶς καταπροθέξειεν ἐφ' ἃ ἐστρατεύετο, μὴ πρόσθεν παύσασθαι, πρὶν αὐτοὺς καταγάγοι οἴκαδε. Οἱ δὲ ἡδέως ἐπείθοντο· (ἐπίστευον γὰρ αὐτῷ) καὶ λαβόντες τὰ ὅπλα, προσῆσαν εἰς Σάρδεις. Ξενίας μὲν δὴ σὺν τῶν πόλεων λαοῖς [3] παρεγένετο εἰς Σάρδεις, ὁπλίτας εἰς τετρακισχιλίους· Πρόξενος ὃ πρῶτον ἔχων [4] ὁπλίτας μὲν εἰς πεντακοσίους καὶ χιλίους, γυμνήτας δὲ πεντακοσίους·

mitteret: Xeniæ item Arcadi, qui præerat copiis exteris, *quas* in civitatibus *alebat*, imperat ut *ad ſe* cum ſuis veniret, relictis tantùm iis, qui tuendis arcibus ſatis eſſent. Arceſſivit & illos, qui Miletum obſidebant, *ipſóſque exules Mileſios* ſecum in aciem exire juſſit; pollicitus ſe, ſi bellum, quod tunc ſuſcipiebat, ex ſententiâ conficeret, non prius conquieturum, quàm eos domum reduxiſſet. Parebant illi perlibenter; (quippe qui Cyro fidem haberent) ac ſumptis armis Sardes acceſſerunt. Ac Xenias quidem cum iis qui ex urbibus *colligebantur*, quatuor ferè *peditum* gravis armaturæ millibus, Sardes venit: Proxenus cum gravis armaturæ militibus mille quingentis, & quingentis levis armaturæ ad-

1 Ξενικῷ] I. e. μισθοφορικῷ στρατεύματος: Paſſim enim Græci dicunt πεζικὸν, ἱππικὸν, ναυτικὸν, Ελληνικὸν, Περσικὸν &c. ſubaudiendum lectoribus relinquentes στράτευμα vel πλῆθος. Noſter Κύρ. παιδ. p 72. Ἱππικὸν δέ σοι, ὅπως κράτιστον &c. *Max. Tyr.* Diſſert. 30. p. 314. *edit. Cant.* — πότε τὸν ἐς ἀφίσιν εἰς τὸ Ελληνικόν.

2 Ὑποσχόμενος αὐτοῖς &c.] Quò ſpectant quæ legimus ſub finem hujus libri: Τοιαῦτα ἐπεὶ Τισσαφέρνει ἐπολέμησε, πᾶσαι αἱ πόλεις ἐκτήσαντο Κῦρον ἕλοντο ἀντὶ Τισσαφέρνους, πλὴν Μιλησίων· οὗτοι δὲ, ὅτι σὺν ἦλθε τοὺς φυγάδας κατάγων, ἐφοβοῦντο αὐτόν. Καὶ γὰρ ἔργα ἐπιδείκνυτο &c.

3 Παρεγένετο &c.] *Veniendi* ſignificationem hìc obtinet: ideóque *Millium* prolegom. N. T. p. 21. S. Joanni dicam ſolœciſmi temerè impingentem, quòd c. 6. v. 25. dixerat — πότε ὧδε γέγονας; meritò caſtigat Cl. *Blackwallius* Claſſ. ſac. p. 1. c. 2. §. 8.

4 Ὁπλίτας] *Phavorinus*: Ὁπλῖται — τῆς πεζικῆς εἰσὶ δὲ μαχίμου δυνάμεως· Βαρυπάτη, utì *Suidas*, ὁπλίσει κεχρημένοι. Videſis *Indicem vocab. milit.* Cyrop. noſtræ adjectum. His opponuntur (quod ad armaturam attinet) οἱ γυμνῆται.

Σοφαίνετος ᾗ ὁ Στυμφάλιος, ὁπλίτας ἔχων χιλίους· Σωκράτης ᾗ ὁ Ἀχαιὸς, ὁπλίτας ἔχων ὡς πενταχοσίους· Πασίων ᾗ ὁ Μεγαρεὺς εἰς ἑπτακοσίους ἔχων ἄνδρας παρῆν· ἦν δὲ καὶ οὗτος καὶ ὁ Σωκράτης τῶν ἀμφὶ Μίλητον στρατευομένων. Οὗτοι μὲν εἰς Σάρδεις αὐτῷ ἀφίκοντο. Τισσαφέρνης δὲ καταγνόντας ταῦτα, καὶ μείζονα ἡγησάμενος εἶναι, ἢ ὡς ὑπὸ Πεισίδου, τοῦ παρασκευὴν, πορεύεται [1] ὡς βασιλέα ἣν ἐδυνάτο τάχιστα, ἱππέας ἔχων ὡς πεντακοσίους. Καὶ βασιλεὺς μὲν δὴ ἐπεὶ ἤκουσε παρὰ Τισσαφέρνους τὸν Κύρου στόλον, ἀντιπαρεσκευάζετο.

Κῦρος δὲ [2] ἔχων ὃς εἶπον, ὥρμᾶτο ἀπὸ Σάρδεων· καὶ ἐλάσας διὰ τῆς Λυδίας, [3] σταθμοὺς τρεῖς, παρασάγγας εἴκοσι καὶ δύο, ἐπὶ τὸν Μαίανδρον ποταμόν. Τούτου τὸ εὖρος δύο [4] πλέθρα·

erat: Sophænetus Stymphalius, cum gravis armaturæ mille: Socrates Achæus, cum gravis armaturæ circiter quingentis: Paſion Megarenſis cum ſeptingentis ferè venit: erat autem hic cum Socrate de illorum numero, qui Miletum oppugnabant. Hi quidem Sardes ad eum veniebant. Hæc Tiſſaphernes cùm animadvertiſſet, adparatúmque majorem arbitratus eſſet, quàm qui adverſùs Piſidas *inſtitueretur*, quàm celerrimè poterat, cum quingentis equitibus, ad regem contendit. Ac rex quidem ubi de exercitu Cyri à Tiſſapherne certior factus fuit, & ipſe *ad bellum* ſeſe parabat.

Cyrus autem cum iis quas dixi copiis, Sardibus movit; & per Lydiam tertiis caſtris, paraſangas viginti duas ad Mæandrum fluvium progreditur. Hujus latitudo duûm *erat* plethrorum; &

1 Ὡς βασιλέα &c.] Atticè uſurpatur ὡς loco τοῦ πρός. Noſter Κύρ. Παιδ. p. 9. ὁπόταν βούλῃ ἐπιστέναι ὡς ἐμέ. atque alibi ſæpé. *Ælian.* H. V. l. 2. c. 8. ἵνα αὐτὸς πορεύσῃ ὡς αὐτόν. Idem. l. 12. c. 1. — ὅπως ἐσταλμένην ὡς αὐτὸν παρείναι αὐτήν.

2 Ἔχων ὃς εἶπον] MS. Eton. ὃς εἴρηκα. *Steph.* ὡς εἶπον, qui tamen in *Annot.* ὃς εἴρηκα, vel ὃς εἶπον ſe malle profitetur.

3 Σταθμοὺς &c.] Vide *Indicem* vocab. ad menſ. ſpectantium: & de paraſangis in Κύρ. Παιδ. not. p. 161. & *Indic.* voc. Perſic.

4 Πλέθρα] Vide notata ad Κύρ. Παιδ. p. 522.

Herodot. VII. 524. 46. et Bibl. in l.

γέφυρα ἣ ἐπῆν ἐζευγμένη πλοίοις ἑπτά. Τοῦτον διαβὰς, ἐξελαύνει διὰ Φρυγίας σταθμὸν ἕνα, παρασάγγας ὀκτὼ, εἰς Κολοσσάς, πόλιν [1] οἰκουμένην, εὐδαίμονα καὶ μεγάλην. Ἐνταῦθα ἔμεινεν ἡμέρας ἑπτά· καὶ ἦκε Μένων ὁ Θετταλὸς, ἔχων ὁπλίτας χιλίους, καὶ [2] πελταστὰς πεντακοσίους, Δόλοπας καὶ Αἰνιᾶνας καὶ Ὀλυνθίους. Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμοὺς τρεῖς, παρασάγγας εἴκοσιν, εἰς Κελαινὰς, τῆς Φρυγίας πόλιν οἰκουμένην, μεγάλην καὶ εὐδαίμονα. Ἐνταῦθα Κύρῳ βασίλεια ἦν, καὶ [3] παράδεισος μέγας ἀγρίων θηρίων πλήρης, ἃ ἐκεῖνος ἐθήρευεν ἀπὸ ἵππου, ὁπότε γυμνάσαι βούλοιτο ἑαυτόν τε καὶ τοὺς ἵππους. Διὰ μέσου δὲ τοῦ παραδείσου ῥεῖ ὁ Μαίανδρος ποταμός· αἱ δὲ πηγαὶ αὐτοῦ εἰσὶν ἐν τοῖς βασιλείοις· ῥεῖ δὲ καὶ διὰ τῶν Κελαινῶν πόλεως. Ἐστι δὲ καὶ [4] μεγάλου βα-

in eo pons erat ſeptem navigiis conſtructus. Hunc cùm trajeciſſet, per Phrygiam caſtris unis, paraſangis octo confectis, Coloſſas venit, urbem incolis frequentem, opulentam & magnam. Hìc dies ſeptem cùm ſubſtitiſſet, Menon Theſſalus cum mille gravis armaturæ peditibus venit, peltaſtis item quingentis, Dolopibus, & Ænianenſibus, & Olynthiis. Inde caſtris tertiis, paraſangas viginti pergit Celænas, urbem Phrygiæ, frequentem incolis, magnam & opulentam. Erat hìc Cyro regia, & ingens hortus, refertus feris belluis, quas ipſe *vectus* equo venabatur, quoties ſeipſum & equos exercere vellet. Per medium hortum Mæander fluvius labitur; cujus fontes ex ipſâ regiâ oriuntur; atque fluit etiam per Celænas urbem. Eſt & magni regis munita

1 Οἰκουμένην] I. e. *quæ habitabatur. Videtur tamen non ſimpliciter debere accipi; ſed pro eâ, quæ habitatoribus frequentatur, i. e. incolarum frequentiam habet. Niſi fortè* οἰκουμένη *dicitur ſimpliciter ad differentiam τῆς* ἐρήμης. Hæc *Stephanus* margini verſionis Amaſæi adſcripſit: quibus addo, apud Xenophontem ipſum ſibi οἰκουμένην & ἐρήμην opponi, Κύρ. Π. l. 4. p. 281. οἰκουμένη μὲν χώρα, πολλοῦ ἄξιον κτῆμα· ἐρήμη δ' ἀνθρώπων ἐστὶ, &c.

2 Πελταστὰς] Vide *Indic. vocab. milit.* ſuprà memoratum.

3 Παράδεισος &c.] Vide quæ notavimus Κύρ. παιδ. p. 29. & *Indic. voc. Perſic.*

4 Μεγάλου βασιλέως] *Suidas*: Μέγας βασιλεὺς, ὁ τῶν Περσῶν· ἀπὸ τὸ πλείονι δυνάμει χρῆσθαι τῇ Περσικῇ· τοῖς δὲ ἄλλοις στρατηγοῖσιν οὐ τῶν δεχομένων ὀνόματα, οἷον, Λακεδαιμονίων, Μακιδόνων. Quem ad locum vide quæ notavit Cl. *Kuſterus*. Audi prætereà *Ariſtid.* in Romæ encom.

σιλέως βασίλεια ἐν Κελαιναῖς ἐρυμνὰ, ὑπὲ ταῖς πηγαῖς τοῦ Μαρσύου ποταμοῦ, ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει· ῥεῖ δὲ καὶ οὗτος διὰ τῆς πόλεως, [1] καὶ ἐμβάλλει εἰς τὸν Μαίανδρον· τοῦ δὲ Μαρσύου τὸ εὖρος εἴκοσι καὶ πέντε ποδῶν. [2] Ἐνταῦθα λέγεται Ἀπόλλωνι ἐκδεῖραι Μαρσύαν, νικήσας ἐρίζοντά οἱ περὶ [3] σοφίας,

Celænis regia, ad Marſyæ fluminis fontes, ſub arce: labitur hic quoque per urbem, & in Mæandrum influit: Marſyæ autem latitudo *eſt* quinque ac viginti pedum. Hìc Apollo dicitur pellem detraxiſſe Marſyæ, cùm eum viciſſet ſecum de peritiâ certantem,

com. p. 202. edit. Oxon. Τοῦτο μὲν δὴ τὴν Περσῶν ἀρχὴν σκιῳώμεθα, ἣ πάλαι ποτὲ καὶ τοῖς Ἕλλησιν ἐπεθάρρησε. (non ἐπεθάρρησε, ut peſſimè ibi operarum haud dubiè vitio ſcribitur) καὶ μίαν παρέχει τὸ ἐπώνυμον καλεῖσθαι τὸν ἔχοντα αὐτὴν βασιλέα. Inde joci occaſionem Ageſilaüs arripuiſſe dicitur apnd *Plutarch.* apophthegm. p. 190. Εἰδισμένων ἂν αὐτῶν τὴν Περσῶν βασιλέα Μέγαν προσαγορεύειν· Τί ἂν οὗτος, εἶπεν, ἐμοῦ μείζων, εἰ μὴ δικαιότερος καὶ σωφρονέστερος;

1 Καὶ ἐμβάλλει &c.] Amnem illum eleganter admodùm, ſtilóque Poëtico magìs quàm Hiſtorico deſcripſit *Q. Curtius* l. 3. c. 1. Cæterùm, de ξυμβολαῖς Marſyæ Mæandríque videſis *Strab.* l. 12. p. 832 & 866. & quæ ibi notavit doctiſ. Caſaubonus, edit. *Amſtel.*

2 Ἐνταῦθα λέγεται &c.] Periodum hanc in exemplum παραδειγμάτως rhetoricæ adducit *Anonym.* περὶ ῥητορικῆς. cujus & figuræ mentionem facit Quinct. *Inſtit. Orat.* l. 9. c. 2. *Fama ita tenet*, inquit Livius, l. 38. c. 13. *Celænis Marſyam cum Apolline tibiarum cantu certâſſe.* Fabulam autem hanc decantatam legere eſt apud *Apollod* bibl. l. 1. c. 4. ubi Marſyæ detractam pellem in patulâ pino ſuſpenſam, ipſúmque in flumen ſui nominis ab Apolline converſum eſſe tradit. Unde Ovid. *Faſt.* l. 6. v. 703 & ſeq. de Marſyâ, ejúſque, quam Minerva abjecerat, tibiâ:

Inventam Satyrus primùm miratur; at uſum
Neſcit: & inflatam ſentit habere ſonum.
Et modò dimittit digitos, modò concipit auras;
Famque inter Nymphas arte ſuperbus erat.
Provocat & Phœbum: Phœbo ſuperante, pependit;
Cæſa receſſerunt à ſuis membra ſuis.

Herodot. l. 7. c. 26. ὁ τῇ (ſc. Celænis) καὶ ὁ Σιληνὸς Μαρσύεω ἀσκὸς ὁ τῇ πόλι ἀνακρέμαται· ubi lepidè ſatìs interpres ἀσκὸς vertit, *pellis in uirem formata.* Atqui vox iſta notat etiam ipſam *pellem.* *Ariſtoph.* νεφ. v. 441. — ἀσκὸν δέρειν, dici tradit *Scholiaſt.* ἀντὶ τοῦ, τὸ σῶμα κακοῦργειν. quocum conſentit etiam *Phavorinus* ad v. Vide ſis *Pauſan.* l. 1. p. 56. l. 10. p. 873. edit. *Kuhn.* & *Photii* biblioth. p. 477.

3 Σοφίας] *Suidas*: Σοφίαν· κοινῶς ἁπάντων μάθησιν, καὶ τὴν τέχνην, καὶ τὴν φρόνησιν, καὶ ἐπιστήμην, ἢ τὸν νοῦν. *Euſtathius* ad Homer. Il. ο'. p. 1023. Οἱ γὰρ παλαιοὶ σοφὸς ἐκάλουν ἁπλῶς τοὺς τεχνίτας. Act. VII. 22. ſimpliciter σοφίᾳ pro omni ſcientiâ liberali ponitur, dum de Moſe iſtic dicitur, πάσῃ σοφίᾳ &c. Poëtas σοφοὺς dici conſtat ex *Pindari* enarratore ad *Iſthm.* 5. v. 36. & *Anacreontis* odâ 53. in *Roſ.*

Ῥοδόχρους δὲ Κυθέρειαν
Παρὰ τῶν σοφῶν (h. e. ποιητῶν) καλεῖται.

Hoc autem loco Xenophontéo σοφία muſicæ peritiam denotat: nec mirum, *Cùm* (auctore Cicerone *Tuſc. diſput.* I. 2.) *ſummam eruditionem Græci ſitam cenſebant in nervorum vocúmque cantibus. Igitur & Epaminondas — Themiſtocléſque — cùm in epulis recuſaret lyram, habitus eſt indoctior.* Idem (*Orat.* l. 3. c. 44.) ſcribit, *Muſici, qui erant quondam iidem poëtæ.* Quinctil. *Inſtit. Orat.* l. 1. c. 10. *Quis ignorat muſicen — tantum jam illis antiquis temporibus non ſtudii*

Conf. Valck. & Weſſ. in loc. Herodot. p. 523. N. 99.

καὶ τὸ δέρμα κρεμάσαι ἐν τῷ ἄντρῳ, ὅθεν αἱ πηγαί· καλ δὲ τοῦτο ὁ ποταμὸς καλεῖται Μαρσύας. [1] Ἐνταῦθα Ξέρξης, ὅτε ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἡττηθεὶς τῇ μάχῃ ἀπεχώρει, λέγεται οἰκοδομῆσαι ταῦτά τε τὰ βασίλεια, καὶ τὴν Κελαινῶν ἀκρόπολιν. Ἐνταῦθα ἔμεινε Κύρῳ ἡμέρας τριάκοντα· καὶ ἦκε Κλέαρχος ὁ Λακεδαιμόνιος, φυγὰς, ἔχων ὁπλίτας χιλίους, καὶ πελταστὰς Θρᾷκας ὀκταικοσίους, καὶ τοξότας Κρῆτας διακοσίους. [2] Ἅμα δὲ καὶ Σωσίας παρῆν ὁ Συρακούσιος, ἔχων ὁπλίτας χιλίους· καὶ Σοφαίνετος ὁ Ἀρκὰς, ἔχων ὁπλίτας χιλίους. Ἐνταῦθα Κύρῳ ἐξέτασιν καὶ ἀριθμὸν τῶν Ἑλλήνων ἐποίησεν ἐν τῷ παραδείσῳ, καὶ ἐγένοντο οἱ σύμπαντες, ὁπλῖται μὲν μύριοι καὶ χίλιοι, πελτασταὶ δὲ ἀμφὶ τοὺς δισχιλίους.

Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμοὺς δύο, παρασάγγας δέκα, εἰς Πέλ-

ac in antro pellem ſuſpendiſſe, unde *fluminis ſunt* fontes: eâque de cauſâ flumen Marſyas adpellatur. Hoc loco Xerxes, cùm pugnâ victus è Græciâ diſcederet, regiam hanc & Celænarum arcem condidiſſe dicitur. Cyrus hìc triginta dies manſit; *intra quos* Clearchus Lacedæmonius, exul, cum *peditibus* mille gravis armaturæ, & octingentis peltaſtis Thracibus, ducentíſque ſagittariis Cretenſibus *ad eum* venit. Eodem etiam tempore Soſias aderat Syracuſanus cum mille gravis armaturæ militibus; & Sophænetus Arcas, cum eodem numero ejuſdem armaturæ militum. Hìc Cyrus Græcos in horto milites recenſuit *eorum*que numerum iniit, atque in univerſum armaturæ gravis militum undecim millia, peltaſtarum duo ferè millia fuerunt.

Inde caſtris alteris, paraſangas decem progreditur, ad Peltas,

modò, verùm etiam venerationis habuiſſe, ut iidem muſici, & vates & ſapientes judicarentur? Et mox infra; *Timagenes auctor eſt, omnium in literis ſtudiorum antiquiſſimam muſicen extitiſſe.* Cui conſentit *Max. Tyr.* diſſert. 21. p. 214. edit. *Cant.* Vide ſis etiam *Athen.* deipn. lib. 14. cap. 4 & 5. & *Sext. Empir.* lib. 6. pag. 356 & ſeq. edit. Fabric.

1 Ἐνταῦθα Ξέρξης &c.] De quo videndi *Herodot.* l. 8. c. 17 & ſeq. *Diodor. Sic.* l. 11.

2 Ἅμα δὲ καὶ Σωσίας &c.] MS. Eton. hìc multa turbat, à cæteris libris diſſentiens. Ejus lectioni, qualiſcunque eſt, in *Addendis* locum tribuendum curabimus.

τας, πόλιν οἰκουμένην. Ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας τρεῖς· ἐν αἷς Ξενίας ὁ Ἀρκὰς [1] τὰ Λύκαια ἔθυσε, καὶ ἀγῶνα ἔθηκε· τὰ δὲ ἆθλα ἦσαν, [2] στλεγγίδες χρυσαῖ· ἐθεώρει δ' τὸν ἀγῶνα ὁ Κῦρος. Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμοὺς δύο, παρασάγγας δώδεκα, [3] εἰς Κεραμῶν ἀγορὰν, πόλιν οἰκουμένην, ἐσχάτην ἐν τῇ Μυσίᾳ χώρᾳ. Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμοὺς τρεῖς, παρασάγγας τριάκοντα, εἰς Καΰστρου πεδίον, πόλιν οἰκουμένην. Ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας πέντε· ὁ τοῖς στρατιώταις ὠφείλετο μισθὸς, πλέον ἢ τριῶν μηνῶν· ὁ πολλάκις ἰόντες ἐπὶ τὰς θύρας ἀπῄτουν. Ὁ δὲ ἐλπίδας λέγων διῆγε· τὸ δ' ἦν ἀνιώμενος· ὁ γὰρ ἦν ἀναγκαῖος τῷ Κύρου θε-

oppidum incolis frequens. Ibi dies tres commoratus eſt; quibus Arcas ille Xenias Lupercalia inſtitutis ſacrificiis & ludis celebravit; *victoribus* præmia erant aureæ ſtrigiles: ludos etiam Cyrus ipſe ſpectabat. Hinc pergit alteris caſtris, paraſangas duodecim, ad forum Ceramorum, urbem incolis frequentem, ultimam terræ Myſiæ. Inde caſtris tribus, triginta paraſangas, ad Cayſtri campum, urbem incolis frequentem, progreditur. Hìc dies quinque commoratus eſt; atque *ibi tum* militibus trimeſtre ſtipendium, & eo majus, debitum erat; iſque *adeò* ad portas ſæpè venientes, *id* exigebant. Is autem, *non niſi* ſpem uſque propoſuit, atque palàm erat eum dolore adfici: nec enim erat ex Cyri mo-

1 Τὰ Λύκαια ἔθυσε,] *Phavorinus*: Λύκαια ἆθλα ἐν Ἀρκαδίᾳ τελεῖται, ἀνακείμενα τῷ Λυκαίῳ Διΐ· Vide *Pauſan.* l. 8. p. 678 & ſeq. & *Archæol. Græc.* l. 2. c. 20. De ipſâ phraſi ſic *Ariſtides* περὶ ἀφιλ. λόγ. p. 679. edit. *Venet.* Πάνυ δὲ τοῦτο καινοπρεπὴς καὶ ἰδία τις συνταξις, τὰ Λύκαια ἔθυσεν. Τῷ γὰρ ἀνόματι τῆς ἑορτῆς ἅπαν κέχρηται ὡς αὐτῷ τῷ θυομένῳ, εἰπὼν τὸ γινόμενον καὶ ὃ ἐν ᾧ γίνεται, καὶ δι' ὃ γίνεται. Θύειν μὲν γὰρ ἐν Λυκαίοις συνήθης ἐστὶν ἐκφορὰ· θύειν δὲ τὰ Λύκαια, τὸ καινοπρεπές. Atqui elliptica eſt locutio, & cum Λύκαια intelligere oportet θύματα, utì paſſim cum χαριστήρια, τὰ γενέθλια, νικητήρια &c. Deficit idem nomen poſt ἱλαστήριον Rom. 3. 25.

2 Στλεγγίδες χρυσαῖ·] Solent conjungi λήκυθοι καὶ στλεγγίδες, quia pariter uſu veniebant in balneis: Vide *Æli.* H. V. l. 12. c. 29. & *J. Poll.* l. 3. p. 421. *Phavorinus*: Στλεγγίδες, (repone, στλεγγίδες) τὰ τελπλοῦρα, οἷς ἐν τοῖς βαλανείοις τριβόμενοι τὸν ἱδρῶτα ἐκξέομεν. *Suidas*: τῇ στλεγγίδι ὁ πρὸς τὸ σφενδόνης μόνον χρήσαιτο ἄν τις, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ ἀρύσασθαι· Vide *J. Poll.* l. 3. p. 349. l. 7. p. 816. & l. 10. p. 1220.

3 Εἰς Κεραμῶν &c.] Quo de ſimul & Cayſtro mox ſequenti vide *Diſſert.* operi præmiſſam.

conf. Erotian. v. Ἐλέγγιδα.

που, ἔχοντα μὴ ἀποδιδόναι. [1] Ἐνταῦθα ἀφικνεῖται Ἐπύαξα, [2] ἡ Συεννέσιος γυνὴ τοῦ Κιλίκων βασιλέως, παρὰ Κῦρον· καὶ ἐλέγετο Κύρῳ δῶναι χρήματα πολλά. Τῇ οὖν στρατιᾷ τότε ἀπέδωκε Κῦρος μισθὸν τεττάρων μηνῶν. Εἶχε δὲ ἡ Κίλισσα καὶ φύλακας περὶ αὐτὴν Κίλικας καὶ Ἀσπενδίους· ἐλέγετο δὴ Κύρῳ καὶ [3] συγγίνεσθαι τῇ Κιλίσσῃ.

Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμοὺς δύο, παρασάγγας δέκα, εἰς [4] Θύμβριον, πόλιν οἰκουμένην. Ἐνταῦθα ἦν παρὰ τὴν ὁδὸν κρήνη ἡ Μίδου καλουμένη, τοῦ Φρυγῶν βασιλέως· [5] ἐφ' ἣ λέγεται Μίδας τὸν Σάτυρον θηρεῦσαι, οἴνῳ κεράσας [6] αὐτήν. Ἐν-

ribus, cùm haberet *ſtipendia*, non dare. Ibi tum Epyaxa, Syennesis Cilicum regis uxor, ad Cyrum venit; & magnam huic pecuniam dediſſe ferebatur. Itaque tunc exercitui Cyrus mercedem quatuor menſium perſolvit. Habebat Cilicenſis hæc & circa ſe ſatellites Cilices & Aſpendios: ac cum eâ Cyrus etiam conſuêſſe dicebatur.

Inde caſtris alteris, paraſangas decem progreditur, ad Thymbrium, urbem incolis frequentem. Hìc propter viam fons erat, qui Midæ Phrygum regis *fons* dicebatur; ad quem Midas Satyrum *illum* venatus eſſe fertur, cùm fontem vino miſcuiſſet. Hinc

1 Ἐνταῦθα] Vide p. 7. not. 2.

2 Ἡ Συεννέσιος &c.] De quo videndus *Diodor. Sic.* l. 14. p. 250.

3 Συγγίνεσθαι] Legitur etiam συγγενέσθαι, quo tempore modò uſus erat Noſter: καὶ ἐλέγετο Κύρῳ δῶναι &c.

4 Θύμβριον] Jam notavimus Κυρ. Π. p. 435. miram in urbis hujuſce (ſi modò eadem utrobique ſit intelligenda) nomine lectionum diverſitatem. *Stephanus Byz.* Θύμβραρα, πόλις Ἀσίας, τοῦ Πακτωλοῦ σωτικής. Unde forſan pro τῆς κάτω Συρίας, lectionem libri Budenſis, τῆς κάτω Ἀσίας, loco Κύρ. Π. jam citato, repoſuerit aliquis.

5 Ἐφ' ἣ λέγεται &c.] *Pauſanias* l. 1. p. 12. — ἣ κρήνη Μίδου καλουμένη· ταύτην οἴνῳ κεράσαι φασὶν, ἐπὶ τὴν θήραν τοῦ Σειληνοῦ. Maximos autem (ut idem auctor eſt p. 54.) natu Satyros, Silenos nuncupant. Vide *Ælii* H. V. l. 3. c. 18. quæque ibi notantur; & in primis, τὸ πάνυ *Iſ. Caſauboni* de *Satyr.* Poeſ. l. 1. c. 2.

6 Αὐτήν.] In quibuſdam libris ſcribitur αὐτόν: quos perperam ſequutus eſt *Anonym.* περὶ ῥητορ. cùm pronomen hoc ad κρήνη referendum ſit. Sic enim *Pauſan.* loc. cit. ἡ κρήνη Μίδου καλουμένη· ζωύτην &c. *Philoſtr.* l. 6. c. 27. — κρήνην, τὴν ἔσαν αὐτοῦ περὶ τὰ βασίλεια, κεράσαι οἴνῳ, ἐπιφῆκεν αὐτῇ τὸν Σάτυρον. *Max. Tyr.* differt. 30. ſub init. — λαμβάνει τὸν Σάτυρον — κεράσας οἴνῳ κρήνην.

τεῦθεν ἐξελαύνει σταθμοὺς δύο, παρασάγγας δέκα, εἰς Τυριαῖον, πόλιν οἰκουμένην· ἐνταῦθα ἔμεινεν ἡμέρας τρεῖς. Καὶ λέγεται δεηθῆναι ἡ Κίλισσα Κύρου ἐπιδεῖξαι τὸ στράτευμα ἑαυτῇ· βουλόμενος οὖν ἐπιδεῖξαι, ἐξέπεμπεν ποιεῖσθαι ἐν τῷ πεδίῳ, τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν βαρβάρων. Ἐκέλευσε δὲ τοὺς Ἕλληνας, ὡς νόμος αὐτοῖς, εἰς μάχην οὕτω ταχθῆναι καὶ σπῆναι, σωταξαι δὲ ἕκαστον τοὺς ἑαυτοῦ. Ἐτάχθησαν οὖν [1] ἐπὶ τετράρων· εἶχε δὲ τὸ μὲν δεξιὸν Μένων καὶ οἱ σὺν αὐτῷ· τὸ δ' εὐώνυμον, Κλέαρχος καὶ οἱ ἐκείνου· τὸ δὲ μέσον, οἱ ἄλλοι στρατηγοί. Ἐθεώρει οὖν ὁ Κῦρος πρῶτον μὲν τοὺς βαρβάρους, (οἱ δὲ παρήλαυνον τεταγμένοι [2] κατ' ἴλας καὶ κατὰ τάξεις) εἶτα δὲ τοὺς Ἕλληνας, παρελαύνων ἐφ' ἅρματος, καὶ ἡ Κίλισσα [3] ἐφ' ἁρμαμάξης. Εἶχον δὲ πρώτους

castris alteris, parasangas decem pergit ad frequens oppidum Tyriæum; quo loco triduum mansit. Ac *regina* Cilicensis Cyrum rogâsse dicitur, ut sibi exercitum ostenderet: cùm itaque vellet ostendere, tam Græcorum quàm barbarorum in campo recensum agebat. Græcis autem mandabat, ut, sicut iis mos erat, ad pugnam instructi starent, ac suos quisque disponeret. Itaque in quaternos dispositi sunt: & dextrum quidem Menon cum suis obtinebat; lævum, cum suis Clearchus; in medio cæteri duces erant. Cyrus primùm barbaros spectabat, (qui in turmas & cohortes instructi progrediebantur) deinde Græcos, *ipse* curru prætervehens, Cilissa verò harmamaxâ. Habebant autem omnes æ-

1 Ἐπὶ τετράρων &c.] Noster Κύρ. Π. p. 593. dixit εἰς τέτταρας.

2 Κατ' ἴλας κ. τ. λ. &c.] Turmam istam equestrem, quam Ιλην vocant, πρῶτον εὗρεν, inquit *Ælianus* Tact. c. 43. Ιλέων ὁ Θετταλὸς, ὃν ἡ ἴλη ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτῷ κέκληται. Ad figuram quod attinet, est ea tam ῥομβοειδὴς quàm ἑπτερομήκης· cùm ovi ferè nonnunquam figuram referat, nonnunquam altitudinem ad longitudinem duplam habeat, *Æli.* c. 44. A *Suidâ* verò & *Phavorino*, nullâ certæ figuræ mentione factâ, ἴλη dicitur σύστημα· συστροφή· τάξις ὄχλου ἱππικοῦ. Lexic. G. L. vetus: ἴλη, (sic enim aliquando scribitur) *glovus*, (forsan *globus*) *acies*, *ala*, *cohors*. Hanc scripturam, in deducendâ vocis origine, sequitur *Phavorinus*. Τάξις quid sit, docebit *Index vocab. milit.* Κύρ. Π. nostræ adjectus.

3 Ἐφ' ἁρμαμάξης] Vide quæ notavimus Κύρ. Π. l. 3. p. 172.

[1] κράνη χαλκᾶ, καὶ χιτῶνας φοινικοὺς, καὶ κνημίδας, καὶ τὰς ἀσπίδας [2] ἐκκεκαθαρμένας. Ἐπεὶ δὲ πάντας παρήλασε, στήσας τὸ ἅρμα [3] πρὸ τῆς φάλαγγος μέσης, πέμψας Πίγρητα τὸν ἑρμηνέα παρὰ τοὺς στρατηγοὺς τῶν Ἑλλήνων ἐκέλευσε προβαλέσθαι τὰ ὅπλα, καὶ ἐπιχωρῆσαι ὅλην τὴν φάλαγγα. Οἱ δὲ ταῦτα πρεῖπον τοῖς στρατιώταις· [3] καὶ ἐπεὶ ἐσάλπιγξε, προβαλλόμενοι τὰ ὅπλα ἐπῄεσαν. Ἐκ δὲ τούτου ἧττον προϊόντων σὺν κραυγῇ, ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου ῥόμβῳ ἐγένετο τοῖς στρατιώταις ἐπὶ τὰς σκηνάς. Τῶν δὲ βαρβάρων φόβῳ πολλοῖς τε καὶ ἄλλοις, καὶ ἥ τε Κίλισσα ἔφυγεν ἐκ τῆς ἁρμαμάξης· καὶ οἱ ἐκ τῆς ἀγορᾶς, καταλιπόντες τὰ ὤνια, ἔφυγον· οἱ δ' Ἕλληνες σὺν γέλωτι ἐπὶ τὰς σκηνὰς ἦλθον. Ἡ δὲ Κίλισσα ἰδοῦσα τὴν λαμπρότητα καὶ τὴν τάξιν τοῦ στρατεύματος, ἐθαύμαζε. Κύ-

reas galeas, & tunicas puniceas, & ocreas, & ſcuta deterſa. Cùm prætervectus omnes eſſet, currum ante phalangem mediam ſiſtit, ac Pigrete interprete ad Græcorum duces miſſo mandat, ut arma objicerent, totámque phalangem promoverent. Illi militibus hæc denuntiabant; atque ubi claſſicum ceciniſſet, armis objectis procedebant. Deinde celeriùs iis cum clamore progredientibus, ultrò milites ad tabernacula curſu ſe conferebant. Barbaris autem cùm multis aliis metus *injectus* erat, tum Ciliſſa ex harmamaxa fugiebat; & turba forenſis, relictis rebus venalibus, fugam itidem capiebat; at Græci cum riſu ad tabernacula ſe recepêre. Ciliſſa ſplendorem atque ordinem, quem viderat, exercitûs

1 Κράνη χαλκᾶ, &c.] Vide quæ notavimus Κύρ. Π. l. 7. p. 471. & p. 462. l. ult. not. 4.

2 Ἐκκεκαθαρμένας] MS. Eton. ἐκκεκαλυμμένας. Quam forſan lectionem induxit librarius aliquis, cujus animo obverſata ſunt armorum *tegumenta*, à *Plutar.* in Lucul. p. 510. *J. Cæſ.* B. G. l. 2. c. 21. aliiſque, quos citat *Lipſ.* in Anal. ad milit. Rom. l. 3. dial. 2. memorata.

3 Πρὸ τῆς φάλαγγος μέσης] Vocem ultimam omnino delendam cenſet *Muretus*: cujus ſententiam comprobant MS. Eton. & edit. *Ald.*

ρῳ δὲ ἥδη, τὸν ἐκ τῶν Ἑλλήνων εἰς τοὺς βαρβάρους φόβον ἰδών.

Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμοὺς τρεῖς, παρασάγγας εἴκοσιν, εἰς Ἰκόνιον, τὴν Φρυγίας πόλιν ἐσχάτην. Ἐνταῦθα ἔμεινε τρεῖς ἡμέρας. Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει διὰ τῆς Λυκαονίας, σταθμοὺς πέντε, [1] παρασάγγας τριάκοντα. Ταύτην τὴν χώραν ἐπέτρεψε διαρπάσαι τοῖς Ἕλλησιν, ὡς πολεμίαν οὖσαν. Ἐντεῦθεν ὁ Κῦρος τὴν Κίλισσαν εἰς Κιλικίαν ἀποπέμπει, τὴν ταχίστην ὁδόν· καὶ συνέπεμψεν αὐτῇ στρατιώτας, οὓς Μένων εἶχε, καὶ αὐτὸν Μένωνα τὸν Θεσσαλόν. Κῦρος δὲ μετὰ τῶν ἄλλων ἐξελαύνει διὰ Καππαδοκίας, σταθμοὺς τέσσαρας, παρασάγγας εἴκοσι καὶ πέντε, πρὸς Δάναν, πόλιν οἰκουμένην, μεγάλην καὶ εὐδαίμονα. Ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας τρεῖς· ἐν αἷς Κῦρος ἀπέκτεινεν ἄνδρα Πέρσην, Μεγαφέρνην, [2] φοινικιστὴν βασίλειον,

admirabatur. Cyrus verò lætatus eſt, cùm barbaris metum à Græcis *injectum* cerneret.

Inde caſtris tribus, viginti paraſangas, ad Iconium, ultimam Phrygiæ urbem, progreditur. Hìc triduum commoratus eſt. Inde per Lycaoniam caſtris quinque, triginta paraſangas progreditur. Hanc regionem Græcis diripiendam conceſſit, quòd hoſtilis eſſet. Hinc Cyrus in Ciliciam viâ breviſſimâ Ciliſſam dimittit; atque milites, quos Menon habuit, ipſúmque *adeò* Menona Theſſalum, unà cum eâ miſit. Cum cæteris per Cappadociam caſtris quatuor, viginti & quinque paraſangas Cyrus progreditur ad Danam, urbem incolis frequentem, amplam & opulentam. Hìc tres manſit dies; in quibus hominem Perſam, Megaphernem, regium purpuræ tinctorem, & alium quendam qui

1 Παρασάγγας τριάκοντα] Edit. Flor. & MS. Eton. perperam exhibent παρασάγγας τρεῖς: neque enim hæc lectio in cæteris libris invenit locum, & palam proportioni, quam Noſter σταθμοὺς inter & παρασάγγας ſervare ſolet, repugnat. Nam modò dixerat, σταθμοὺς τρεῖς, παρασάγγας εἴκοσιν, & dicet ſtatim, σταθμοὺς πέντε, παρασάγγας εἴκοσι καὶ πέντε. In quibus locis, aliíſque quamplurimis, eandem ferè proportionem eſſe videmus.

2 Φοινικιστὴν βασίλειον] Perſicorum regum purpuræ frequens eſt apud Hiſtoricos mentio: cui parandæ crebras idoneáſque occaſiones præbuit maritima Phœnicum ora,

καὶ ἕτερόν τινα τῶν ὑπάρχων δυνάστην, αὐτασάμενος ἀπέκτεινε αὐτόν. Ἐντεῦθεν ἐπειρῶντο ἐσβάλλειν εἰς τὴν Κιλικίαν· [1] ἡ δὲ εἰσβολὴ ἦν ὁδὸς ἁμαξιτὸς, ὀρθία ἰσχυρῶς, καὶ ἀμήχανος εἰσελθεῖν στρατεύματι, εἴ τις κωλύοι. Ἐλέγετο δὲ καὶ Συέννεσιν τὸν Κίλικα ἐπὶ τοῖς ἄκροις, φυλάττοντα τὴν εἰσβολήν· διὸ ἔμεινεν ἡμέραν ἐν τῷ πεδίῳ. [2] Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἦκεν ἄγγελος λέγων, ὅτι λελοιπὼς εἴη Συέννεσις τὰ ἄκρα, ἐπεὶ ἤσθετο τὸ, τε Μένωνος στράτευμα ὂν ἐν Κιλικίᾳ εἴη [3] εἴσω τῶν ὀρέων, καὶ ὅτι τελέους ἥκουσι [4] παρεπλευκότας ἀπὸ Ἰωνίας εἰς Κιλικίαν

principem inter præfectos locum tenebat, cauſatus eos ſibi inſidiari, interfecit. Hinc in Ciliciam irrumpere conabantur: verùm quâ irrumpendum erat, via plauſtro *tantùm* capiendo *fuit* apta, præceps admodùm, & quam exercitus intrare non poſſet, ſi quis prohiberet. Quin & Syenneſis aditum ſummis in jugis cuſtodire ferebatur: quare in planitie diem *unum* ſubſtitit. Poſtridiè nuntius venit, qui reliquiſſe juga Syenneſim dicebat, poſteaquàm animadvertiſſet Menonis copias intra montes in Ciliciâ eſſe, ac audîſſet Tamon cum Lacedæmoniorum & ipſius

ubi murices legebantur purpuræque, quarum flos tingendis veſtibus maximè expetitus erat. Vide *Diſſert.* II. p. 50. Κύρ. Π. noſtræ præmiſſam, & Cod. Theod. lib. 10. tit. 20. de *Murilegulis*.

1 Ἡ δὲ εἰσβολὴ &c.] Aditus, quo Ciliciam intramus, *Pylas* incolæ dicunt; artiſſimas fauces, munimenta quæ manu ponimus, naturali ſitu imitante. Ab hoc regionem, quæ *Caſtra Cyri* adpellatur, quinquaginta ſtadia abfuiſſe tradit *Curtius*; quámque nomen à Cyro majore traxiſſe idem malè ſomniavit auctor l. 3. c. 4. Rectiùs *Arrianus* l. 2. c. 4. qui *Caſtra Cyri* locum adpellatum ait, non à Cyro, qui adverſùs Crœſum; ſed à Cyro, qui adverſùs fratrem Artaxerxem exercitum duxit. Cæterùm, verba hæc Xenophontéa citat *Suidas* ad v. Ἀμαξιτόν, quod non animadvertit Cl. *Kuſterus*.

2 Τῇ δ' ὑστεραίᾳ] *Leunclavius* aliíque ſcribunt τῇ ὑστεραίᾳ, particulâ δὲ prorſùs omiſſâ; quam *Stephanus*, locutionis conſuetiſſimæ memor, rectè retinuit.

3 Εἴσω τῶν ὀρέων,] *Intra* vel *citra* &c. ſcil. reſpectu Tarſi; ubi Syenneſis regia.

4 Περιπλεύσας] *Ammonius* de ſimil. & diff. Πλεῖν ἐστὶ, τὸ κατ' εὐθὺ πλέειν· Ἀποπλεῖν, τὸ ἐκ τόπου τινὸς ἀποῤῥέειν. Παραπλεῖν, τὸ τόπου πρὸς ἄλλῳ πλοίῳ διέρχεσθαι· Περιπλεῖν, τὸ ἐπὶ σκάφους ἀναστρέφεσθαι ἐπὶ τὸν αὐτὸν τόπον. *Scholiaſta* in Thucyd. l. 7. ferè medio: τὸ περιπλεῖν, ἐν τῇ εὐρυχωρίᾳ καθίσταται, οἷον χορεύσεως καὶ ἀναστροφῆς ἐφ' ὅσον βούλεται τις· καὶ ἡ περὶ σφαῖρα περίοδος αὐτὸ τοῦτο δηλοῖ, τὸ κύκλῳ περιέρχεσθαι. Quàm adpoſitè ad rationem itineris, ab Ioniâ in Ciliciam per mare inſtituti, verbum περιπλεῖν adhibuit Noſter, ex tabulæ Geographicæ conſpectu patebit.

[1]Ταμὼν ἔχοντα, τὰς Λακεδαιμονίων καὶ αὐτοῦ Κύρου. Κύρος δὲ ἀνέβη ἐπὶ τὰ ὄρη, ἀδενὸς κωλύοντος, καὶ [2]εἷλε τὰς σκηνὰς, ἃς ἐφύλαττον οἱ Κίλικες. Ἐντεῦθεν δὲ κατέβαινεν [3]εἰς πεδίον μέγα, καλὸν καὶ ἐπίῤῥυτον, καὶ δένδρων παντοδαπῶν ἔμπλεων καὶ ἀμπέλων· πολὺ δὲ καὶ [4]σήσαμον καὶ μελίνην καὶ κέγχρον καὶ πυρὸς καὶ κριθῆς φέρει. Ὄρος δ' αὐτὸ περιέχει ὀχυρὸν, καὶ ὑψηλὸν πάντη [5]ἐκ θαλάττης εἰς θάλατταν.

Καταβὰς δὲ διὰ τούτου τοῦ πεδίου, ἤλασε σταθμοὺς τέσσαρας, παρασάγγας πέντε καὶ εἴκοσιν εἰς [6]Ταρσοὺς, πόλιν τοῦ Κι-

Cyri triremibus in Ciliciam ex Ioniâ navigare. Cyrus, nemine prohibente, in montes adſcendit, cepítque tabernacula, ubi Cilices cuſtodiam *aditûs* egerant. Inde magnam in planitiem deſcendit, *eámque* amœnam & irriguam, omnis generis arboribus ac vitibus plenam: ſeſami etiam & panici & milii & tritici & hordei feracem. Hanc mons undique munitus & arduus à mari ad mare amplectitur.

Cùm deſcendiſſet per iſtam planitiem, quatuor caſtris, paraſangas quinque & viginti progreſſus eſt ad Tarſum, amplam Ci-

1 *Ταμὼν*] Sic ſcripſi, adſentiente *Stephano*; ut ſit à nominativo *Ταμὼς*, quem paulò poſt inventuri ſumus. Vulgò in penultimam retrahitur accentus.

2 *Καὶ εἷλε* &c.] Verbum hoc, pro *εἶδε*, quod antehac legebatur, repoſui ex conjecturâ *Mureti*. Quid enim (ut ille, var. lect. l. 15. c. 10.) attinuit dicere Cyrum, ſuperatis montibus, *vidiſſe* caſtra, quæ Cilicum fuerant? Certè enim ità neceſſe fuit, niſi aut cæcus fuiſſet, aut clauſiſſet oculos.

3 *Πεδίον μέγα*, &c.] *Q. Curt.* l. 3. c. 4. *Campeſtris eadem* (Cilicia) *quâ vergit ad mare, planiciem ejus crebris diſtinguentibus rivis: Pyramus & Cydnus* (de quo mox) *incliti amnes fluunt. Cydnus non ſpatio aquarum, ſed liquore memorabilis: quippe leni tractu* &c.

4 *Καὶ σήσαμον καὶ* &c.] De quibus plantis *Theophraſt.* H. P. l. 3. c. 2. l. 8. c 1 & 3. *Σησάμου, κέγχρου & μελίνης* (quæ apud eum atq; *Theophraſtum* etiam *ἐλύμου* venit nomine) vires enumerat *Dioſcorides* l. 2. c. 119, 120, 121.

5 *Ἐκ θαλάττης εἰς θάλατταν*] Adpoſitè ad locum explanandum *Q. Curt.* loc. modò cit. *— perpetuo jugo montis aſperi ac prærupti Cilicia includitur: quod cùm à mari ſurgat, veluti ſinus quodam flexúque curvatum, rurſùs altero cornu in diverſum litus excurrit.*

6 *Ταρσοὺς πόλιν* &c.] MS. Eton. *Ταρσόν*, quo numero utuntur etiam *Strabo* l. 14. p. 990. & *Arrianus* l. 2. c. 4. aliíque. At *Heſychius* & *Philoſtr.* de vitâ *Apoll.* l. 1. c. 7. & l. 6. c. 34. numerum multitudinis adhibent; quem & Noſter ſingulari in exprimendis aliarum urbium nominibus anteferre ſolet. Cæterùm Apoſtolus etiam urbem hanc dicit *τὸν ἄσημον* Act. XXI. 39. *Mediam Cydnus amnis*, ut paulò pòſt Noſter, *interfluit*,

λικίας μεγάλην καὶ εὐδαίμονα. Ἐνταῦθα ἦσαν τὰ Συεννέσιος βασίλεια, τοῦ Κιλίκων βασιλέως· διὰ μέσης δὲ τῆς πόλεως ῥεῖ ποταμὸς, Κύδνος ὄνομα, εὖρος δύο πλέθρων. Ταύτην τὴν πόλιν [1] ἐξέλιπον οἱ ἐνοικοῦντες, μετὰ Συεννέσιος, εἰς χωρίον ὀχυρὸν φυγόντες ἐπὶ τὰ ὄρη· πολλοὶ οἱ τὰ καπηλεῖα ἔχοντες· ἔμειναν δὲ καὶ οἱ παρὰ τὴν θάλατταν οἰκοῦντες ἐν Σόλοις καὶ ἐν Ισσοῖς. Ἐπύαξα δὲ, ἡ Συεννέσιος γυνὴ, πρότερα Κύρου πέντε ἡμέρας, εἰς Ταρσοὺς ἀφίκετο· ἐν ᾗ τῇ ἐκβολῇ τῶν ὀρῶν τοῖς εἰς τὸ πεδίον, δύο [2] λόχοι τοῦ Μένωνος στρατεύματος ἀπώλοντο· οἱ μὲν ἔφασαν ἁρπάζοντάς τι καταχοπῆναι ὑπὸ τῶν Κιλίκων·

liciæ opulentámque urbem. Hìc regia Syennesis Cilicum regis erat: ac per urbem mediam labitur fluvius, *cui* nomen Cydnus, duûm plethrorum latitudine. Hâc incolæ, unà cum Syennesi, desertâ, munitum ad locum in montes fugerunt: exceptis iis, qui cauponas tenebant: manserunt illi quoque qui propter mare in Solis & Isso habitabant. At Epyaxa, Syennesis uxor, quinque ante Cyrum diebus Tarsum venerat: in transeundis autem montibus ad planitiem *tendentibus*, duo de Menonis exercitu manipuli periêre: quos aiebant alii quâdam in direptione à Cilicibus fuisse cæsos;

terfluit, ait *Curtius* l. 3. c. 5. Quocum concinit *Dionys.* v. 868. Nec aliter *Strabo* & *Arrianus*, locis cit.

1 Ἐξέλιπον οἱ &c.] Locum integritati sic restituendum putat *Leunclavius*: ταύτην τὴν πόλιν ἐξέλιπον οἱ ἐνοικοῦντες μετὰ Συεννέσιος, εἰς χωρίον ὀχυρὸν φυγόντες ἐπὶ τὰ &c. *Stephano* quoque post ἐπὶ τὰ ὄρη deesse videtur ἐλθόντες aut καταπεφυγόντες, aut tale quid: nec aliam tolerandæ lectionis vulgatæ adferri posse rationem existimat, quàm si ζωὴν ἐξέλιπον εἰς χωρίον, dicamus posse resolvi in ζωὴν ἀπολιπόντες ἔφυγον εἰς χωρίον. Ipse verò nullum planè additamentum temerè loco huic inserendum censuerim. Licèt enim *Steph.* ad ellipsin Attic. referri posse locutionem neget; velim tamen participium ἀπιόντες subintelligi ante εἰς χωρίον &c. Atticorum quippe moris est, ut verbum ἄπειμι sive participium ejus omittant ante præpositionem, motum ad locum sive ex loco significantem: ut apud *Lucian.* de *Gymnas.* p. 792. edit. *Bourdel.* τὸν δὲ πῖλόν μοι ἀφελεῖν οἴκοθεν ἔδεξε —— plenè, οἴκοθεν ἀπιόντι. Similiter in *Bis accusat.* p. 748. ἐγὼ δὲ ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν, καὶ τὸ κήρυγμα, scil. ἄπειμι. Sic & *Theocritus* εἰδυλ. β'. v. 80.

Ὡς ἀπὸ γυμνασίοιο καλὸν πόνον ἄρτι λιπόντα.
Ut è gymnasio relicto pulchro labore.

Ubi, ex mente *Scholiastæ*, cum ἀπὸ γυμνασίοιο subintelligendum est ἐξελθόντα. *Herodotus* autem de fugâ huic, quam describit Xenophon, non absimili plenè sic l. 6. c. 33. —— ἀλλ' ὑπέμειναν ἐπιπλέοντας τοὺς Φοίνικας, ἀλλ' οἴχονται ἀπολιπόντες τὴν σφετέρην, ἴσω ἐς τὸν Εὔξεινον πόντον.

2 Λόχοι] Vide *Indic.* vocab. milit. antehac memoratum.

οἱ δ', ὑπολειφθέντας, καὶ ὐ δυναμένους εὑρεῖν τὸ ἄλλο στράτευμα, οὐδὲ τὰς ὁδοὺς, εἶπα πλανωμένους ἀπολέσθαι· ἦσαν δὲ ὅτοι ἑκατὸν ὁπλῖται. Οἱ δ' ἄλλοι ἐπειδὴ ἦκον, τήν τε πόλιν τὴς Ταρσοὺς διήρπασαν, ἀφ' ὀργὴν τὸν ὄλεθρον τ̃ συστρατιωτῶν ὀργιζόμενοι, & τὰ βασίλεια τὰ ἐν αὐτῇ. Κῦρος δὲ, ἐπεὶ εἰσήλασεν εἰς τὴν πόλιν, μετεπέμπετο Συέννεσιν πρὸς ἑαυτόν· [1] ὁ δὲ ὅτε πρότερον ὐδενί πω χρεία ἑαυτὸν εἰς χεῖρας ἐλθεῖν ἔφη, ὅτε τότε Κύρῳ ἰέναι ἤθελε, πρὶν ἡ γυνὴ αὐτὸν ἔπεισε, & πίστεις ἔλαβε. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπεὶ συνεγένοντο ἀλλήλοις, Συέννεσις μὲ Κύρῳ ἔδωκε χρήματα πολλὰ εἰς τ̃ στρατιὰν, Κῦρος δ' ἐκείνῳ δῶρα, ἃ νομίζε παρὰ βασιλεῦσι τίμια, [2] ἵππον χρυσοχάλινον, καὶ στρεπτὸν χρυσοῦν, & ψέλλια, & ἀκινάκην χρυσοῦν, καὶ στολὴν

alii, relictos à tergo, cùm neque copias cæteras, neque vias reperire poſſent, *ſic* deinde palantes periiſſe: erant hi gravis armaturæ milites centum. Reliqui poſteaquam *eò* venêre, Tarſum urbem diripuerunt, irâ propter commilitonum cladem accenſi, ac *ipſam*, quæ in eâ *erat*, regiam. Cyrus, ubi in urbem invectus eſt, Syenneſim ad ſe arceſſebat; at ille nec ullius antehac *ſe* potentioris in manus veniſſe dixit, nec ad Cyrum tunc ire voluit, priuſquàm ei perſuaſiſſet uxor, & fidem *ab Cyro* accepiſſet. Poſt hæc congreſſi cùm eſſent, Syenneſis Cyro ingentem pro exercitu pecuniam donat, & Cyrus illi *viciſſim ea* munera, quæ apud reges in pretio eſſe ſolent, *nimirum* frenis aureis inſignem equum, & torquem auream, & armillas, & acinacem aureum, & ſtolam

1 Ο δὲ ὅτε πρότερον &c.] Vide ſis *Diodor. Sic.* p. 250 & ſeq.

2 Ἵππον χρυσοχάλινον, καὶ &c.] Vide Κύρ. Παιδ. p. 20, & 578. ex quo poſtremo loco libet hæc adducere: *Τίνος δὲ δῶρα γιγνώσκεται ὥσπερ ἔνια τ̃ βασιλέως, ψέλλια & στρεπτοὶ καὶ ἵπποι χρυσοχάλινοι; ὐ γὰρ δὴ ἔξεστιν οἴκοι ταῦτα ἔχειν ᾧ μὴ βασιλεὺς δῷ.* Cæterùm deſunt hæc verba *καὶ ψέλλια καὶ ἀκινάκην χρυσοῦν* in MSto Eton. edit. *Ald.* & *Demetrio Phaler.* pag. 86. quæ tamen ex veterum librorum conſenſu (addo ipſe, ex conſuetâ eorum apud Noſtrum conjunctione) inſerta hìc eſſe teſtatur *Stephanus*.

Περσικὴν, [1] καὶ τὴν χώραν μηκέτι ἁρπάζειν· τὰ δὲ ἡρπασμένα ἀνδράποδα, ἤν τε ἐντυγχάνωσιν, ἀπολαμβάνειν.

Ἐνταῦθ' ἔμεινε Κῦρος καὶ ἡ στρατιὰ ἡμέρας εἴκοσιν· οἱ γὰρ στρατιῶται οὐκ ἔφασαν ἰέναι τὸ πρόσω· ὑπώπτευον γὰρ ἤδη ἐπὶ βασιλέα ἰέναι, μισθωτοῦσθαι δὲ οὐκ [2] ἐπὶ τούτῳ ἔφασαν. Πρῶτος δὲ Κλέαρχος οὗ αὐτὸς στρατιώτας ἐβιάζετο ἰέναι· οἱ δὲ [3] αὐτόν τε ἔβαλλον, καὶ τὰ ὑποζύγια τὰ ἐκείνου, ἐπεὶ ἤρξατο προϊέναι. Κλέαρχος δὲ τότε μὲν μικρὸν ἐξέφυγε τὸ μὴ καταπετρωθῆναι· ὕστερον δὲ, ἐπεὶ ἔγνω ὅτι οὐ δυνήσεται βιάσασθαι, συνήγαγεν ἐκκλησίαν τῶν αὑτοῦ

Perſicam, & non ampliùs agrum direptum iri; direpta verò mancipia, ſicubi occurrerent, recepturum.

Hìc Cyrus cum exercitu dies viginti ſubſtitit; propterea quòd milites ulteriùs ſe perrecturos negarent: jam enim ſuſpicabantur contra regem iter agi; in hoc verò ſtipendio ſe conductos negabant. Clearchus primus ſuos ad pergendum vi cogere volebat: at illi tum in ipſum, cùm *jam* procedere inciperet, tum in ipſius jumenta, *lapides* conjecerunt. Et tunc quidem parùm abfuit, quin lapidibus obrueretur Clearchus: tandem, cùm vi ſe nihil perfecturum animadverteret, milites ſuos ad concionem

1 Καὶ τὴν χώραν μηκέτι &c.] Formæ orationis ſubitò variatæ paſſim occurrunt exempla. Sic Noſter Κύρ. Παιδ. p. 285. ὄψον δὲ μὴ πέμπειν, μηδὲ πιεῖν. Vide ſis etiam notata p. 542. Libet hìc adducere, quæ *Demetrius Phalereus* (ſive is, cui nomen illius tribuitur) p. 86. libel. περὶ Ἑρμ. de venuſtate ex ordine natâ ſcripſit. Τὸ, inquit, αὐτὸ πρῶτον μὲν πιθὲν, ἢ μίσην, ἄχαρι γίνεται· ἐπὶ δὲ τῷ τέλει, χαρίεν· οἷον ὡς ὁ Ξενοφῶν φησιν ἐπὶ τοῦ Κύρου, Διδόναι δὲ αὐτῷ καὶ δῶρα, ἵππον καὶ στολὴν καὶ σκῆπτρον. Ὁ τὴν χώραν μηκέτι ἁρπάζειν· ἐν μὲν τούτοις τὸ μὲν πλουσιεῖον ἐστι τὸ τὴν χάριν ποιεῖν, τὸ τὴν χώραν μηκέτι ἁρπάζειν, ἀπὸ τοῦ ξένου τοῦ δώρου καὶ τὴν ἰδιότητα. Αἴτιος δὲ ὁ τόπος τοῦ χαρίεντος· εἰ γὰρ πρῶτον ἐπῆλθε, ἀχαριστότερον ἦν· οἷον, ὅτι δίδωσιν αὐτῷ δῶρα, τὴν τε χώραν μηκέτι ἁρπάζειν, καὶ ἵππον, καὶ στολὴν, καὶ σκῆπτρον. Νῦν δὲ προειπὼν τὰ εἰθισμένα δῶρα, πλουσιεῖον ἐπήνεγκεν τὸ ξένου καὶ ἄνθρες ἐξ ὧν ἁπάντων σωθῆναι ἡ χάρις.

2 Ἐπὶ τούτῳ &c.] Pronomen hoc minùs adcuratè ad βασιλέα referri ſolet: nam cum ἐπὶ conjunctum denotat ſæpiſſimè *cauſam*, ut loquuntur, *finalem*. Phavorinus: Ἐπὶ, δοτικῇ συντάσσεται, αἰτιαλογῶν τὸ ἕνεκα. Quare poſt τούτῳ ſubintelligas velim αἰτίᾳ. quod in multis aliis locutionibus paſſim deficit. Exemplis rei notæ adferendis tempero.

3 Αὐτόν τε ἔβαλλον] Λίθοις ſcil. ſive πέτραις, utì ex verbo καταπετρωθῆναι mox ſequenti conſtat.

Sic Vorst. de Hellen. Dorid. XIII. 125.

στρατιωτῶν· καὶ σφῶτον μὲ ἐδάκρυε πολὺν χρόνον ἑστώς· (οἱ δὲ ὁρῶντες ἐθαύμαζον καὶ ἐσιώπων) εἶτα ἔλεξε τοιάδε·

"[1] Ἄνδρες στρατιῶται, μὴ θαυμάζετε, ὅτι χαλεπῶς φέρω "τοῖς παροῦσι πράγμασιν. Ἐμοὶ γὰρ Κῦρος ξένος ἐγένετο, καὶ "με φεύγοντα ἐκ τῆς πατρίδος, τά τε ἄλλα ἐτίμησε, καὶ μι- "σθὸν ἔδωκε [2] δαρεικούς· οὓς ἐγὼ λαβὼν, οὐκ εἰς τὸ ἴδιον κατε- "θέμην ἐμοὶ, [3] ἀλλ' οὐδὲ καθηδυπάθησα, ἀλλ' εἰς ὑμᾶς ἐδα- "πάνων. Καὶ σφῶτον μὲ σὺν τοῖς Θρᾳξὶ ἐπολέμησα, καὶ "ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐτιμωρούμην μεθ' ὑμῶν, ἐκ τῆς Χερρονήσου αὖ- "τοὺς ἐξελαύνων, βουλομένους ἀφαιρεῖσθαι τοὺς ἐνοικοῦντας Ἕλλη- "νας τὴν γῆν. Ἐπειδὴ δὲ Κῦρος ἐκάλει, λαβὼν ὑμᾶς ἐπορευό- "μην, ἵνα, εἴ τι δέοιτο, ὠφελοίην αὐτὸν, ἀνθ' ὧν εὖ ἔπαθον ὑπ' "ἐκείνου. Ἐπεὶ δὲ ὑμεῖς οὐ βούλεσθε συμπορεύεσθαι, ἀνάγκη δέ μοι

vocat; ac primùm diù lacrimis ei manantibus ſtetit; (*quod* illi cùm cernerent, taciti mirabantur) deinde in hunc modum eſt loquutus:

"Nè vobis mírum ſit, milites, me ex præſenti rerum ſtatu "*moleſtiâ* adfici. Cyrus enim hoſpitii jus mecum iniit, méque "exulantem à patriâ cùm aliis ornavit honoribus, tum darico- "rum decem millibus donavit: quos poſteaquàm accepi, non in "commodum meum verti, nec per voluptatem & luxum ab- "ſumpſi, ſed in vos expendi. Ac primùm quidem Thracibus "bellum intuli, & vobiſcum *eos*, Græciæ cauſâ *ſuſceptâ*, ſum ul- "tus; è Cherſoneſo eos expellens, cùm Græcis colonis agrum "*iſtum* eripere vellent. Poſteaquam autem Cyrus *me* arceſſivit, "adſumptis vobis *ad eum* profectus ſum; ut pro ipſius in me be- "neficiis ei, ſi uſus *ità* poſceret, commodarem. *Jam* verò cum "vos hoc mecum iter ſuſcipere non velitis, ac me neceſſe ſit vel

1 Ἄνδρες στρατιῶται, &c.] *Dionyſ. Halic.* in *Arte Rhetor.* pag. 85. Ὁ δὲ Κλέαρχος οὐ τοῖς στρατιώταις δημηγορεῖ, ὑποτοηθέντος μὲν ἔπαθε τοῖς στρατιώταις παρόντος, οὐ δὲ λόγῳ κατασκευάζων τὸ ἀναγκαῖον εἶναι μένειν, μιμούμενος τὸν Ὁμήρου Φοίνικα. Καὶ γὰρ ἐκεῖνος &c. Vide Il. ι'. v. 433 & ſeq.

2 Δαρεικούς·] Vide p. 5. not. 2.

3 Ἀλλ' οὐδὲ] Sine auxeſi adhibuit etiam Luc. c. XXIII. v. 15.

"ἢ ὑμᾶς ποιῆσαι τῇ Κύρου φιλίᾳ χρῆσθαι, ἢ ποῖς ἐκεῖ-
"νον ψευσάμενον μᾶλλον ἂν ὑμῖν εἴη· εἰ μὲν δὴ δίκαια ποιήσω, οὐκ
"οἶδα, αἰρήσομαι δ' οὖν ὑμᾶς, καὶ σὺν ὑμῖν, ὅ, τι ἂν δέῃ, πεί-
"σομαι. Καὶ ὅπότ' ἐρεῖ τις, ὡς ἐγὼ Ελληνας ἀγαγὼν εἰς
"τοὺς βαρβάρους, προδοὺς τοὺς Ελληνας, τιμῶ τῶν βαρβάρων
"φιλίαν εἰλόμην. Αλλὰ ἐπεὶ ὑμεῖς ἐμοὶ οὐκ ἐθέλετε πεί-
"θεσθαι, οὐδὲ ἕπεσθαι, ἐγὼ σοὶ ὑμῖν ἕψομαι, καὶ ὅ, τι ἂν δέῃ,
"πείσομαι. Νομίζω γὰρ ὑμᾶς ἐμοὶ εἶναι πατρίδα, καὶ φίλους, καὶ
"συμμάχους, καὶ σὺν ὑμῖν μὲν ἂν εἶναι τίμιος, [1]ὅπου ἐὰν ὦ· ὑμῶν
"δ' ἐρημωθεὶς, οὐκ ἂν ἱκανὸς εἶναι οἶμαι, οὔτ' ἂν φίλον ὠφελῆ-
"σαι, οὔτ' ἂν ἐχθρὸν ἀλεξήσασθαι. Ως ἐμοῦ ἕν ἴοντος ὅπη ἂν καὶ
"ὑμεῖς, ὅτῳ τι γνώμην ἔχετε." Ταῦτα εἶπεν· οἱ δὲ στρατιῶται οἵ
τε αὐτοῦ ἐκείνου, καὶ οἱ ἄλλοι, ταῦτα ἀκούσαντες, ὅτι ὁ φαίη πρὸ

"vobis deſertis amicitiâ Cyri uti, vel ad illum mentitum vobiſ-
"cum eſſe; *tametſi* haud ſcio, an juſtè facturus ſim, *nécne*, vos tan-
"dem tamen præferam, & vobiſcum, quidquid opus erit, feram.
"Nec unquam dicturus eſt quiſquam me, poſteaquàm Græcos
"ad barbaros duxerim, deſertis Græcis barbarorum amicitiam
"amplexum eſſe. Sed quoniam vos neque mihi parere, neque
"*me* ſequi velitis, ſequar ego vos, ac quidquid opus erit, feram.
"Quippe vos ego mihi patriam, *vos* amicos, *vos* ſocios eſſe arbi-
"tror, vobiſcum etiam, ubicunque fuero, honoratum me fore:
"à vobis ſi deſtitutus ſim, nec ad commodi quidquam amico ad-
"ferendum, nec ad hoſtem propulſandum idoneum me fore pu-
"to. Quamobrem eâ vos eſſe in ſententiâ debetis, iturum me,
"quocunque vos *perrexeritis*." Hæc ille dixit: quæ cùm & ipſius
& cæteri milites audiviſſent, laudârunt *id* quod diceret, adver-

1 Οπου ἐὰν ὦ·] MS. Eton. ἂν ὦ: quomodo legit & *Muretus*. Verùm rectè obſervat *Stephanus* alibi quoque ἐὰν ſic uſurpatum inveniri. Sic Matt. VIII. 19. Marc. IV. 22. VI. 10, 22, 23. XIV. 14. Et ſimiliter ἐὰν ἔξω.

βασιλέα πορεύεσθαι, ἐπήνεσαν· σὺν δὲ Ξενίᾳ καὶ Πασίωνι πλείους ἢ δισχίλιοι, λαβόντες τὰ ὅπλα καὶ [1] τὰ σκευοφόρα, ἐστρατοπεδεύσαντο σὺν Κλεάρχῳ.

Κῦρος δὲ τούτοις ἀπορῶν τε καὶ λυπούμενος, μετεπέμπετο τὸν Κλέαρχον· ὁ δ' ἰέναι μὲν οὐκ ἤθελε, λάθρα δὲ τῶν στρατιωτῶν πέμπων αὐτῷ ἄγγελον, ἔλεγε θαῤῥεῖν, ὡς καταστησομένων τούτων εἰς τὸ δέον· μεταπέμπεσθαι δ' ἐκέλευεν αὐτόν· αὐτὸς δὲ οὐκ ἔφη ἰέναι. Μετὰ δὲ ταῦτα συναγαγὼν τοὺς αὑτοῦ στρατιώτας, καὶ [2] τοὺς προσελθόντας αὐτῷ, καὶ τῶν ἄλλων τὸν βουλόμενον, ἔλεξε τοιάδε·

"Ἄνδρες στρατιῶται, [3] τὰ μὲν δὴ Κύρου δηλονότι οὕτως ἔχει

sùs regem ſe non proficiſci: & à Xeniâ *quidem* Paſionéque plures duobus millibus, ſumptis armis ac impedimentis, in Clearchi caſtra tranſierunt.

Cyrus ob hæc inops conſilii & mœſtus, Clearchum arceſſebat: is iturum ſe quidem negabat, ſed clam *tamen* militibus miſſo ad ipſum nuntio, bono ut eſſet animo, hortabatur; nam fore ut hæc ità, utì expediat, componantur: ſe verò *iterum* arceſſere juſſit; *quo facto*, ipſe venturum ſe *iterum* negat. Poſt hæc contractis *ad concionem* militibus tam ſuis, quàm qui ad ipſum ſe contulerant, atque etiam ex aliis, cuicunque liberet, hujuſmodi orationem habuit:

"Eodem omnino, milites, ſe modo erga nos Cyri res habent,

1 Καὶ τὰ σκευοφόρα,] Dicitur ἐλλειπτικῶς, eique tali opus eſt ſupplemento, quale præbet *Herodianus* l. 8. c. 1. τὰ δὲ σκευοφόρα πάντα, κτήνη τε καὶ ὀχήματα — Vide notata ad K. Π. noſtræ p. 460.

2 Τοὺς προσελθόντας &c.] Scil. à *Xeniâ* & *Paſione*.

3 Τὰ μὲν δὴ Κύρου &c.] Supple, πράγματα, quod deeſt etiam, 1 Tim. IV. 15. Heb. II. 17. & alibi paſſim, tam apud ſacros quàm profanos auctores. Hæc autem eò redit Clearchi ſententia: *Sublatâ jam militum ſuorum cum Cyro neceſſitudine, ſpem quoque officiorum mutuorum utrinque ſimul evanuiſſe.* Locum hunc liberiùs paulò vertit *Amaſæus*: hoc nempe modo: *Jam milites, nihil plus herculè nos à Cyro, quàm illum à nobis, expectare æquum eſt.* Cujus ſe movere veſtigiis religioni habuiſſe videtur *Leunclavius*, his uſus Latinis: *Ea nos, mei milites, polliceri nobis de Cyro jam debemus, quæ ſibi de nobis ipſe pollicetur.*

"πρὸς ἡμᾶς, ὥσπερ τὰ ἡμέτερα πρὸς ἐκεῖνον· ὅτε γὰρ ἡμεῖς
"ἐπ' ἐκείνῳ στρατιῶται, (ἐπεί γε ὰ συνεπόμθα αὐτῷ) ὅτε ἐκεί-
"νῳ ἡμῖν ἔπι μισθοδότης. Οπι μέντοι ἀδικεῖας νομίζῃ ὑφ'
"ἡμῶν, οἶδα· ὥστε καὶ μεταπεμπομένου αὐτοῦ, οὐκ ἐθέ-
"λω [1] ἐλθεῖν, τὸ μὲν μέγιστον, αἰσχυνόμενος, ὅτι σαφῶς οἶδα
"ἐμαυτῷ [2] πάντα ἐψευσμένος αὐτόν· ἔπειτα δὲ καὶ δεδιὼς,
"μὴ λαβών με, δίκην ἐπιθῇ ὧν νομίζει ὑπ' ἐμοῦ ἠδικῆ-
"σθαι. Εμοὶ οὖν δοκεῖ οὐκ ὥρα εἶναι ἡμῖν καθεύδειν, ἀλλ'
"ἀμελεῖν ἡμῶν αὐτῶν, ἀλλὰ βουλεύεσθαι ὅ, τι χρὴ ποιεῖν ἐκ
"τούτων. Καὶ [3] εἴτε μένομεν αὐτοῦ, σκεπτέον μοι δοκεῖ εἶναι,
"ὅπως ἀσφαλέστατα μένωμεν· εἴτε δὴ δοκεῖ ἀπιέναι, ὅπως
"ἀσφαλέστατα ἀπίωμεν, [4] καὶ ὅπως τὰ ἐπιτήδεια ἕξομεν·

"quo noſtræ erga illum; nam neque nos ampliùs ejus ſumus mi-
"lites, (cùm ipſum non ſequamur) neque nobis ille ſtipendium
"numerat. Scio equidem illum exiſtimare, à nobis ſe injuriâ ad-
"fici; adeò ut, tametſi *me* arceſſat, ire *tamen ad eum* nolim;
"maximè, quia pudet me mihimet eſſe conſcium, illum à me
"omnino deceptum eſſe: deinde metuo, nè ſi me comprehen-
"derit, ob ea pœnam *mihi* irroget, quæ à me per injuriam exiſti-
"mat in ſe commiſſa. Quamobrem nobis minimè dormiendi
"tempus eſſe arbitror, neque nos ipſos negligendi, ſed delibe-
"randi quid deinceps *nobis* ſit agendum. Ac ſive tandem manebi-
"mus, conſiderandum exiſtimo, quo pacto tutiſſimè manſuri ſi-
"mus; ſive diſcedendum videtur, quo pacto minimo cum peri-
"culo diſceſſerimus, quóque pacto nobis commeatus ſuppetant:

1 Ελθεῖν, τὸ μὲν &c.] Lege quæ de hoc verbo notavimus K. Π. p. 420. MS. Eton. & editi quidam libri perperam exhibent —— ἐλθεῖν, ὅπ τὸ μὲν &c.

2 Πάντα ἐψευσμένος αὐτόν·] P. 24. dixerat πρὸς ἐκεῖνον ψευσάμθμεν —— Et in ejuſmodi quidem ſtructuræ varietate mirificè ludunt auctores Attici. Ante πάντα ſupprimitur hìc κῦ, utì & 1 Cor. X. 33. & alibi ſæpiſſimè.

3 Εἴτε μένομεν] Præſens futuri temporis hìc locum occupat; eadémque occurrit enallage Joh. XVI. 16. Μικρὸν, καὶ ὐ θεωρεῖτέ με, pro θεωρήσετέ με: & mox ibidem legitur ὑπάγω pro ὑπάξω. *Euripides* itidem eâ uſus eſt *Hec.* v. 161 & ſeq.

Ποίαν, ἢ ταύταν ἢ κείναν,
Στείχω; ποῖ σ' ἧσω;

4 Καὶ ὅπως τὰ ἐπιτήδεια ἕξομεν· ἄπιεν &c.] Vide K. Π. p. 76 & 442.

"ἀνδρὸς γὰρ τούτων, οὔτε στρατηγοῦ οὔτε ἰδιώτου ὄφελος
"οὐδέν. [1] Ὁ δὲ ἀνὴρ πολλοῦ μὲν ἄξιος φίλος, ᾧ ἂν
"φίλος ᾖ· χαλεπώτατος δ' [2] ἐχθρὸς, ᾧ ἂν πολέμιος
"ᾖ. Ἔτι δὲ δυνάμιν ἔχει καὶ πεζὴν καὶ ἱππικὴν καὶ ναυ-
"τικήν, ἣν πάντες ὁμοίως ὁρῶμέν τε καὶ ἐπισάμεθα· καὶ
"γὰρ οὐδὲ πόρρω δοκοῦμέν μοι αὐτοῦ καθῆζεσθαι· [3] ὥστε
"ὥρα λέγειν ὅ, τι τὶς γιγνώσκει ἄριστον εἶναι." Ταῦτ' εἰπὼν,
ἐπαύσατο.

Ἐκ δὴ τούτου ἀνέσαντο, οἱ μὲν, ἐκ τοῦ αὐτομάτου λέξοντες ἃ ἐγίγνωσκον· οἱ δὲ, ἢ ὑπ' ἐκείνου ἐγκέλευσοι, ἐπιδεικνύντες οἷα

"nam abſque his *ſit*, nec imperatoris nec privati *militis* uſus fue-
"rit ullus. Et *Cyrus* quidem amicus *eſt* magni faciendus *ei*, cui ſit
"amicus: graviſſimus autem *ei* inimicus, cui ſit hoſtis. Prætereà
"copias & pedeſtres & equeſtres & navales habet, quas *nos*
"omnes pariter & videmus & novimus: nam non longè mihi ab
"ipſo videmur conſidere: quapropter tempus *eſt* indicandi, quod
"quiſque *factu* optimum eſſe ſtatuit." Hæc loquutus, finem *di-
cendi* fecit.

Deinceps ſurgebant alii quidem, ſuâ ſponte quæ ſentirent expoſituri; alii, illius etiam juſſu, quàm foret difficile, præter

1 Ὁ δὲ ἀνὴρ] Pronominis hìc vicem eleganter explet ἀνήρ: utì & apud *Æli.* H. V. l. 3. c. 19. Ἀτοπος ἦν ὁρῶν ὁ Πλάτων, ὁ σοφώτατος τῶν ἀνδρῶν. Et. l. 3. c. 22. Ἡθέντες ἦν ἐπὶ τῇ τοῦ ἀνδρὸς (*Æneæ*, quem modò memoraverat) εὐσταθείᾳ οἱ Ἕλληνες — Similiter apud Latinos *Vir* adhiberi ſolet *Virg.* ecl. 6. v. 66.

Utque viro Phœbi chorus adſurrexerit omnis.

ubi *viro* ponitur pro *ei*, Gallo puta, cujus paulò antè meminerat. Idem *Æn.* l. 4. v. 3. *Multa viri virtus* — ſcil. Æneæ, de quo ſuprà paulò ſermo fuerat.

2 Ἐχθρὸς, ᾧ ἂν πολέμιος ᾖ.] *Phavorinus*: Πολέμιος, ὁ ἀπ' ἀλλοτρίας χώρας ἐχθρός· Ἐχθρὸς δὲ, ὁ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ· πᾶς μὲν πολέμιος ἐχθρὸς, ὁ μὴν πᾶς ἐχθρὸς ἐστὶ πολέμιος. Καὶ πολέμιος, ὁ κατὰ τὸν πόλεμον ἑαυτῷ. Sic enim locum diſtinguendum & emendandum duxi: cùm priùs in edit. ſaltem *Baſil.* punctum poſt πᾶς ἐχθρὸς poneretur, & καὶ πολέμιος ſemel tantùm legerentur. Eodem interprete, Ἐχθρὸς eſt κυρίως, ὁ σφόδρα φίλος ὤν, καὶ ὕστερον καταστὰς εἰς ἔχθος. Πολέμιος δὲ ἁπλῶς, ὁ μηδ' ὁπλων χωρῶν. *Moſchopulus* in libello Περὶ σχεδῶν: Ἐχθρὸς, ὁ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ· πολέμιος δὲ, ὁ ἀπ' ἀλλοτρίας γῆς.

3 Ὥστε ὥρα λέγειν] Eleganter, atque ex Atticorum conſuetudine, poſt ὥρα ſupprimitur verbum ſubſtantivum. Plenè diceretur ὥρα ἂν εἴη: utì Noſter K. Π. p. 191. Ὥρα ἂν, ἔφη, συσκευάζεσθαι ὑμῖν εἴη.

εἴη ἀποδία, ἄνδρ τ Κύρου γνώμης, ἢ μένειν ἢ ἀπέναι. Εἷς δὲ δὴ εἶπε, προσποιούμενος σπεύδειν ὡς τάχιστα πορεύεσθαι εἰς τ Ἑλλάδα, [1] στρατηγοὺς μὲν ἑλέσθαι ἄλλους ὡς τάχιστα, εἰ μὴ βούλεται Κλέαρχος ἀπάγειν· τὰ δ' ὑποζύγια ἀγοράζεσθαι, (ἡ [2] δ' ἀγορὰ ἦν ἐν τῷ βαρβαρικῷ στρατεύματι) καὶ συσκευάζεσθαι· ἐλθόντας δὲ Κῦρον αἰτεῖν πλοῖα ὡς ἀποπλέοιεν· ἐὰν δ' μὴ διδῷ ταῦτα, ἡγεμόνα [3] αἰτεῖν Κῦρον, ὅστις ὡς μάλα φιλίας τῆς χώρας ἀπάξει· ἐὰν δὲ μηδὲ ἡγεμόνα διδῷ, σωτάπεσθαι τὴν ταχίστην· πέμψαι δὲ καὶ προκαταληψομένους τὰ ἄκρα, ὅπως μὴ [4] φθάσωσι μήτε ὁ Κῦρος

Cyri voluntatem, vel manere vel abire demonſtrabant. Unus porrò, *ſe* properare ſimulans in Græciam quamprimùm proficiſci, dixit, alios quamprimùm deligendos eſſe duces, ſi Clearchus *ipſos* abducere nollet: commeatum emendum eſſe, (erat autem barbarorum in exercitu rerum venalium forum) ac vaſa colligenda: eundum etiam *nonnullis* à Cyro qui peterent navigia, quibus aveherentur: quòd ſi ea non daret, petendum à Cyro ducem eſſe, qui per pacatam utique regionem *eos* abduceret: quod ſi nè ducem quidem daret, quamprimùm inſtruendam eſſe aciem; ac mittendos, qui *montium* vertices antecaperent, ut nec Cyrus *his*

1 Στρατηγὸς μὲν ἑλέσθαι &c.] Ante ἑλέσθαι & cæteros, qui ſtatim ſequuntur, infinitivos requiri videtur δεῖν: ut ferè ſolet, cùm præcedant verba λέγειν, δοκεῖν & ſimilia. Ità K. Π. p. 213. Ἡμῖν γὰρ δοκεῖ πᾶσιν — μὴ — τότε μάχεσθαι, μηδ' ἐν τῇ φιλίᾳ καθημένους ἡμᾶς ὑποδύεσθαι, ἀλλ' ἰέναι &c. Act. XV. 24. λέγοντες περιτέμνεσθαι καὶ τηρεῖν τὸν νόμον — ſcil. δεῖν. Plenè Ælian. H. V. l. 3. c. 12. Λακεδαιμονίων ᾧ ἔστιν αὕτη ἡ φωνὴ, ἱερὰν δεῖν λέγουσα.

2 Ἡ δὲ ἀγορὰ ἦν &c.] Vide quæ notavimus K. Π. p. 167.

3 Αἰτεῖν Κῦρον] Simplicitatem hoc loco & ſtili Xenophontei perſpicuitatem, præ quarum ſtudio vocem repetit ultimam, agnoſcere debemus. Nec aliâ de cauſâ vocem eandem pag. 17. iteratam videre eſt. Pari modo *Cæſar*, σαφηνείας etiam ſtudio inſignis, nomen proprium repetit B. G. l. 5. c. 3.

4 Μὴ φθάσωσι] MS. Eton. & editi quidam libri dant βλάψωσι. omnino malè. Locutio, quam repræſentamus, Noſtro familiaris eſt. K. Π. p. 178. προθοῶντες ἐφθάκασι ἐλθὼν &c. & p. 194. Ἢν γὰρ φθάσωμεν ἄνω γλυφάδας, — eámque confirmat verbum προκαταλαμβάνειν, mox eâdem de re adhibitum; necnon ejus participium, quod modò præceſſerat.

μήτε οἱ Κίλικες καταλαβόντες· ὧν πολλὸς ἡ πολλὰ χρήματα ἔχομεν ἠρπακότες. Οὕτω μὲν δὴ τοιαῦτα εἶπε· μετὰ δὲ τοῦτον Κλέαρχος εἶπε [1] τοσοῦτον.

[2] Ὡς μὲν στρατηγήσοντα ἐμὲ ταύτην τὴν στρατηγίαν, μηδεὶς ὑμῶν λεγέτω· (πολλὰ γὰρ ὁρῶ, δι' ἃ ἐμοὶ τοῦτο οὐ ποιητέον) [3] ὡς δὲ τῷ ἀνδρὶ, ὃν ἂν ἕλησθε, πείσομαι ἥ δυνατὸν μάλιστα· ἵνα εἰδῆτε, ὅτι καὶ ἄρχεσθαι ἐπίσαμαι, ὥς τις καὶ ἄλλος μάλιστα ἀνθρώπων. Μετὰ δὲ τοῦτον ἄλλος ἀνέστη, ὑποδεικνὺς μὲν τὴν εὐήθειαν τοῦ τὰ πλοῖα αἱ-

occupandis nec Cilices *nos* antevertant; quorum multos & multa bona prædati poſſidemus. Hujuſmodi ille verba fecit: poſt quem Clearchus tantùm dixit:

Nemo veſtrûm dicat fore, ut ipſe munus hoc imperatorium ſuſcipiam; (nam multa video, quamobrem id per me fieri non debeat) ſed ut ei, quemcunque delegeritis, pro viribus obtemperem: ut ſciatis me *alterius* etiam *imperio* parendi eſſe peritum, ut quis maximè mortalium alius. Poſt hunc ſurrexit alius, qui partim ejus ſtoliditatem commonſtrabat, qui ad naves petendas

1 Εἶπε τοσοῦτον.] *Suidas*: Τοσοῦτον, ἀντὶ τοῦ τοῦτο. *Sophocles* in *Ajace* v. 441.

Καί τοι τοσοῦτον γ' ἐξεπίσταμαι δοκῶ,
Εἰ ζῶν &c.

Ubi *Scholiaſtes* τοσοῦτον eodem, quo *Suidas*, modo exponit. *Herodotus* l. 4. c. 197. ſimiliter τοσόνδε adhibet: τοσόνδε ἔπι ἔχω ἐπεῖν &c. ubi legitur etiam τοσοῦτον δὲ &c. Forſan poſt τοσοῦτον intelligendum eſt μόνον, cujus frequens eſt ellipſis: *Ælian.* l. 4. c. 9. H. V. Αὐτὸ μεμῶ τοῦτο σοφώτατον αὐτοῖς, ὅτι &c. i. e. *Hocce verò unum* &c. Pleniùs idem. l. 3. c. 17. Η αὐτὸ τοῦτο μόνον τὴν Αἰγύπτιον ἀγαθοὶ γεωμόμοι, &c. In aliis etiam locutionibus vox eadem deeſt: *Rom.* IV. 9. Ο μακαρισμὸς οὖν οὗτος ἐπὶ τὴν περιτομὴν, ubi requiritur μόνον. *Philip.* II. 4. Μὴ τὶ ἑαυτῶν &c. pro Μὴ μόνον &c.

2 Στρατηγήσοντα — στρατηγίαν] Eadem verbi cum nomine cognato conſtructio reperitur Matt. II. 10. VII. 26. XIII. 14.

3 Ὡς δὲ τῷ — πείσομαι] *Muretus* legit πεισόμενον. quo meliùs, opinor, poſterius hoc ſententiæ membrum priori reſpondeat. Sed Noſtro familiaris eſt ſubita ſtructuræ mutatio. Vide quæ hâc de re notavimus p. 22. Et vulgatam lectionem, quam libri omnes, quos quidem vidi, tuentur, commodè ſatis retineas licèt, modò locutionem hanc ellipticam eſſe ſtatuas, hâc ratione ſupplendam — πείσομαι ἥ δυνατὸν μάλιστα, ὅτῳ λέγετε· vel ὅτῳ τῷ γνώμῃ ἔχετε· ut idem Clearchus plenè p. 24. dixerat: Ὡς ἐμοῖ ἐν ἴσῳ ὅπῃ ἂν ὑμεῖς, ὅτῳ τῇ γνώμῃ ἔχετε.

τεῖν κελεύοντα, ὥσπερ πάλιν [1] στόλον Κύρου μὴ ποιεμένου. Ἐπιδεικνὺς δὲ ὡς εὔηθες εἴη, ἡγεμόνα αἰτεῖν παρὰ τούτου, [2] ᾧ λυμαινόμεθα τὴν [3] πρᾶξιν. Εἰ δέ τι καὶ τῷ ἡγεμόνι πιστεύσομεν, ᾧ ἂν Κῦρος δῷ, τί κωλύει καὶ τὰ ἄκρα ἡμῖν κελεύειν Κῦρον προκαταλαμβάνειν; Ἐγὼ γὰρ ὀκνοίην μὲν ἂν εἰς τὰ πλοῖα ἐμβαίνειν, ἃ ἡμῖν δοίη, μὴ ἡμᾶς [4] αὐταῖς ταῖς τριήρεσι καταδύσῃ· φοβοίμην δ' ἂν τῷ ἡγεμόνι, ᾧ ἂν δοίη, ἕπεσθαι, μὴ ἡμᾶς ἀγάγοι, ὅθεν οὐκ οἷόν τε ἔσαι ἐξελθεῖν· βουλοίμην δ' ἄν, ἄκοντος ἀπιόντος Κύρου, λαθὼν αὐτὸν ἀπελθεῖν·

hortatus fuerat, quasi verò Cyrus expeditionem posthac non erat susceptus: partim commonstrabat quàm stultum esset, ducem ab eo petere, cujus institutum labefactamus. Quòd si quam duci, quem *nobis* Cyrus dederit, fidem habebimus, quid vetat quo minùs etiam vertices Cyrum nobis occupare jubeamus? Equidem naves conscendere, quas *ille* nobis dederit, formidaverim, nè cum ipsis nos triremibus demergat: ducem quoque, quem *ille* dederit, sequi metuerim, nè nos *eò* ducat, unde non sit exeundi facultas: velim autem, invito Cyro abeunte me, clam eum dis-

1 Στόλον — ποιεμένου, *Phavorinus*: Στόλος, ἡ ἀφὸ θαλάσσης πορεία, (quo sensu hìc loci venit) καὶ τὸ τῶν νεῶν πλῆθος. Καὶ ἡ ἀφὸ γῆς πορεία, ἓ αὐτὴ ἡ στρατιά. quo modo accipitur suprà p. 9. & K. Π. p. 178. Cæterùm, pro ποιεμένου *Muretus* ποιησαμένου reponendum putat: quâ nihil opus esse mutatione docebunt quæ suprà paulò notavimus ad verbum μένομεν p. 26.

2 Λυμαινόμεθα &c.] Ad rectam ab obliquâ jam, more suo, transit orationem. Vide sis quæ hâc de re notavimus K. Π. p. 56.

3 Τὴν πρᾶξιν.] Inter πρᾶξιν & ἔργον ità distinguunt *Suidas* & *Phavorinus*, ut illa sit, ἡ ἀφὸς τὸ τέλος τείνουσα ἐνέργεια· hoc, τὸ τέλος. Hìc certè *rem* (non *gestam*, sed) *gerendam* denotat.

4 Αὐταῖς ταῖς τριήρεσι καταδύσῃ.] Ante αὐταῖς &c. deest præpos. σὺν, qualem eam pati ellipsin K. Π. p. 38. notavimus. Ea autem est hujusce sententiæ membri ratio, ut ipsi Cyro tribuerit, eo quod jubente fieri potuerit. Nec insolens est hoc loquendi genus. *Ælian.* H. V. l. 14. c. 49. Philippus, inquit, Apthonetum ἐμαστίγωσεν, i. e. *flagris cædi jussit.* Sic Lucas *Act.* XVI. 23. de *magistratibus* Philippensium dicit, Πολλάς τε ἐπιθέντας αὐτοῖς πληγὰς, ἔβαλον εἰς φυλακὴν, &c. Et Paulus de iisdem v. 37. ait, Δείραντες ἡμᾶς — ἔβαλον εἰς φυλακὴν, &c. Priùs verò v. 22. magistratus isti dicuntur κελεῦσαι ῥαβδίζειν. Iisdem utique quibus *jussa*, & ipsæ tribuuntur *actiones*. Sed & in bello (utì rectè Cl. Perizonius ad *Æliani* locum proximè citatum observavit) nihil frequentius, quàm ut ipse dux facere dicatur, quod jubet fieri. Sallustius *Catil.* c. 60. *Petrejus tubâ signum dat.* Et *Jugurth.* c. 26. *Jugurtha — omnes puberes — interfecit*, i. e. interfici jussit. Ubi vide quæ notavit Cl. *Cortius.*

ἐ ὐ δυνατόν ἔστιν. Αλλ' ἔγωγε φημὶ ταῦτα μὲν φλυαρίας εἶ). δοκῶ δέ μοι, ἄνδρας ἐλθόντας πρὸς Κῦρον, οἵπερ ἱκανοὶ δεῖνοι, σὺν Κλεάρχῳ, [1] ἐρωτᾶν ἐκεῖνον, τί βούλεται ἡμῖν χρήσασθαι· κἂν μὲν ᾖ [2] ἡ πρᾶξις πλεονεξία οἵαπερ καὶ πρότερον ἐχρῆτο τοῖς [3] ξένοις, ἕπεσθαι ἡμᾶς, ἢν μὴ κακίους εἶ) τῷ πρόσθεν τούτῳ [4] συναναβάντων· ἐὰν δὲ μείζων ἡ πρᾶξις τ πρόσθεν [5] φαίνηται, καὶ ἐπιπονωτέραν καὶ ἐπικινδυνωτέραν, ἀξιοῦν [6] ἢ πείσαντα ἡμᾶς ἄγειν, ἢ πειθέντα [7] πρὸς φιλίαν ἀφιέναι· οὕτω γὰρ ἂν ἑπόμενοι ἂν φίλοι αὖτοί καὶ πρόθυμοι ἐποί-

cedere; quod fieri nequit. Sed has equidem nugas esse censeo: quin *potiùs* arbitror, *debere* homines idoneos unà cum Clearcho Cyrum convenire, qui de ipso quærant, quam ad rem nostrâ uti velit operâ: ac si res ejusmodi ferè sit, ad quam militum conductitiorum antehac usus est operâ, sequi nos etiam *debere existimo*, nec iis ignaviores esse, qui priùs iter hoc cum ipso susceperunt: sin res major quàm prior illa, graviorísque tum laboris tum periculi videatur, petant *oportet isti*, ut vel nos suam in sententiam pertractos *secum* ducat, vel ipse nostram in sententiam adductus in *regionem* pacatam *nos* dimittat; sic enim *fiet* ut sive sequamur ipsum, amicis & alacribus animis sequuturi si-

1 Ἐρωτᾶν &c.] Supple δεῖν. utì suprà notavimus p. 28. n. 1.

2 Πρᾶξις] Vide ad hanc vocem notata p. præced.

3 Ξένοις,] Varias vocis hujus significationes suprà jam adduximus p. 6.

4 Συναναβάντων.] Notionem simplici verbo subjiciendam, unde & hujus compositi sensum in promptu sit elicere, ineunte libro explicavimus.

5 Φαίνηται,] Hujus verbi vim expositam videre est K. Π. p. 6.

6 Ἀξιοῦν πείσαντα &c.] In MS. Eton. & editis quibusdam libris legitur, ἢ πείσαντας ἡμᾶς ἄγειν, ἢ πειθέντας πρὸς &c. At in veteribus aliis (utì testatur *Stephanus*) ea comparet lectio, quam, ab ipso Leunclavióque comprobatam, sequimur. Ait autem *Stephanus* se malle πειθέντας, sed præfixâ negativâ particulâ μή. Verùm ex lectione receptâ sensus satìs concinnus exoritur.

7 Πρὸς φιλίαν &c.] Dicitur ἐλλειπτικῶς pro πρὸς χώραν φιλίαν: quod substantivum suprà paulò p. 28. additur: ὅσις ὡς ἀφ' φιλίας τ χώρας ἀπαίξει. Eadem occurrit ellipsis Luc. I. 39, 65. XVII. 24. Ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ, ἡ ἀστράπτουσα ἐκ τ ὑπ' οὐρανὸν, εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν λάμπει· ubi in τ ὑπ' οὐρανὸν, deest χώρας, ut in τὴν ὑπ' οὐρανὸν, χώραν. Vide sis Κύρ. Παιδ. pag. 16. not. 2.

μεθα, ἢ ἀπιόντες, ἀσφαλῶς ἂν ἀπίοιμεν· ὅ, τι δ' ἂν πρὸς ταῦτα λέγῃ, ἀπαγγεῖλαι δεῦρο· ἡμᾶς δ' ἀκούσαντας πρὸς ταῦτα βουλεύεσθαι. Ἐδοξε δὲ ταῦτα·

Καὶ ἄνδρας ἑλομένους σὺν Κλεάρχῳ πέμπουσιν, οἳ ἠρώτων Κῦρον τὰ δόξαντα τῇ στρατιᾷ. Ὁ δ' ἀπεφαίνετο ὅτι ἀκούοι Ἀβροκόμαν, ἐχθρὸν ἄνδρα, ἐπὶ τῷ Εὐφράτῃ ποταμῷ εἶναι, ἀπέχοντα δώδεκα σταθμούς· πρὸς τοῦτον οὖν ἔφη βούλεσθαι ἐλθεῖν· κἂν μὲν ᾖ ἐκεῖ, τοῦτῳ δίκην ἔφη χρῆναι ὑπασχεῖν ἀυτῷ· ἢν δὲ φεύγῃ, [1] ἡμεῖς ἐκεῖ πρὸς ταῦτα βουλευσόμεθα. Ἀκούσαντες ὦν ταῦτα οἱ αἱρετοὶ, ἀναγγέλλουσι τοῖς στρατιώταις· τοῖς ὦν ὑποψία μὲν ἦν, ὅτι ἄγοι πρὸς βασιλέα, ὅμως ὦν ἐδόκει ἕπεσθαι. [2] Προσαιτοῦσι ὦν μισθὸν ὁ Κῦρος ὑπισχνεῖται ἡμιόλιον πᾶσι [3] δώσειν ἃ πρότερον ἔφερον, ἀντὶ δαρεικοῦ τρία ἡμι-

mus, ſive diſcedamus, tutò ſimus diſceſſuri: quidquid ad hæc dixerit, huc renuntient *legati*; nos verò ubi audîerimus, *noſtra* ad id conſilia adcommodemus. Hæc comprobata eſt ſententia:

Atque lectos *adeò* homines cum Clearcho mittunt, qui Cyrum de iis, quæ decreverat exercitus, interrogabant. Reſpondebat ille, audire ſe, hoſtem *ſuum*, Abrocomam ad fluvium Euphratem eſſe, & duodecim caſtrorum ſpatium abeſſe: adverſùs hunc utique velle ſe proficiſci aiebat; ac ſi quidem fuerit illìc, pœnas ei imponere ſe cupere: ſin fugam ceperit, nos illìc his de rebus conſultabimus. Hæc cùm audîſſent delecti illi, militibus renuntiant: his verò inerat ſuſpicio, *Cyrum* adverſùs regem ducere, *illum* ſequendum tamen decernebant. Cúmque mercedem poſcerent ampliorem, Cyrus ſe *ſtipendii*, quod priùs ferebant, ſeſ-

1 Ἡμεῖς ἐκεῖ &c.] De formæ hâc orationis mutatione lege notata p. 30. n. 2.

2 Προσαιτοῦσι] Verbi ſignificationem auget præpoſitio; nec immeritò: cùm ea, *Phavorino* interprete, interdum poſita ſit ἀντὶ τοῦ πλεῖον, πολυτίμητον. Eandem vim obtinet K. Π. p. 198. ὥστε καὶ προσοφείλοντές σι ἄλλας χάριτας &c.

3 Δώσειν ἃ &c.] Pro ἐκείνῳ μισθῷ, ὃν &c. quâ de ellipſi vide notata in *Addendis* ad K. Π. p. 2. l. 8.

δαρεικὰ [1] τῷ μηνὸς τῷ στρατιώτῃ· ὅπι δ' ὅπι βασιλέα ἄγοι, ὅδ' ἐνταῦθ' ἥκουεν ὁδεὶς, [2] ἔν γε τῷ φανερῷ.

Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμοὺς δύο, παρασάγγας δέκα, ἐπὶ τὸν [3] Σάρον ποταμὸν, οὗ ἦν τὸ εὖρος πλέθρα τρία. Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμὸν ἕνα, παρασάγγας πέντε, ἐπὶ τὸν Πύραμον ποταμὸν, οὗ τὸ εὖρος στάδιον. Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμοὺς δύο, παρασάγγας πεντεκαίδεκα,

quiplum omnibus daturum pollicetur, *nimirum* pro darico tres dimidiatos daricos ſingulis in menſem militibus: quod autem *ipſos* adverſùs regem duceret, nè quidem ibi quiſquam, propalam ſaltem, audivit.

Hinc caſtris alteris, decem paraſangas, ad Sarum flumen pergit, cujus eſt trium plethorum latitudo. Indè caſtris unis, paraſangas quinque progreditur, ad Pyramum fluvium, cujus *æquat* latitudo ſtadium. Indè caſtris ſecundis, paraſangas quin-

1 Τῷ μηνὸς τῷ στρατιώτῃ·] Duplex hìc ellipſis notanda venit: priori, in τῷ μηνὸς, adde ἀφὸ: poſteriori, in τῷ στρατιώτῃ, ἐκφέρῃ. *Ariſtoph.* in *Pluto* v. 98. ſimiliter ellipticè dixit,

Πολλῷ γὰρ αὐτὸς ἐχ ἑώρακα χρόνῳ.

quod ejuſdem Fabulæ v. 1046. plenè:

Ἔοικε γὰρ πολλῷ χρόνῳ σ' ἑωρακέναι.

Ælian. H. V. l. 9. c. 13. καθ' ἡμέραν pro καθ' ἑκάστην ἡμέραν. Noſter infrà plenè: ὁ δ' ὑπέσχετο ἀνδρὶ ἑκάστῳ δώσειν μνᾶς &c.

2 Ἐνταῦθ' ἥκουεν — ἔν γε &c.] *Phavorinus*: Ἐνταῦθα, ἀντὶ χρονικοῦ ἐπιρρήματος τοῦ τότε. Vide quæ ex eodem Auctore hoc de adverbio adduximus p. 7. Cæterùm MS. Eton. dat ἐν τῷ τότε φανερῶς. Sed rectè ſe habet vulgata lectio; quæ ad Thucydidéam illam l. 2. haud ità longè ab initio, proximè accedit, ἐν τῷ ἐμφανεῖ, quam *Scholiaſta* exponit φανερῶς.

3 Ἐπὶ τὸν Σάρον] In editis libris, quos vidi, omnibus, legitur Φάρον: in MS. Eton. Ψάρον. Ipſe Σάρον, veterum Geographorum auctoritate nixus, reſtitui. *Ptolemæus* inter Cydnum & Pyramum eodem, quem Noſter ſequutus eſt, ordine, ponit Σάρον, l. 5. c. 8. *Strabo* l. 12. p. 809. Διὰ μὲν δὴ τῆς πόλεως ταύτης (cui *Comanæ* nomen inditum eſſe tradit) ὁ Σάρος ῥεῖ ποταμὸς, ἀφ' οὗ συναγκείων τοῦ Ταύρου διεκπραιῶται πρὸς τὰ τῆς Κιλίκων πεδία, καὶ τὸ ὑπερκείμενον πέλαγος. Proximo deinde loco Pyramum idem memorat. Sarum ponit etiam inter amnes Ciliciæ *Plinius* l. 5. c. 27. & *Stephanus* ad v. Ἀδανα, Noſtro Δάνα p. 17. Cujus de ſitu *Procopius* l. 5. *Ædific.* c. 5. Ἀδανα πόλις· ἧς δὴ ἐς τὰ πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον ποταμὸς φέρεται, Σάρος ὄνομα, ἐκ τῶν ἐν Ἀρμενίοις ὀρῶν κομισθείς· &c. Ex dictandi more forſan, in libris manu exaratis, primò manavit error; cùm ex ſoni vicinitate librarii ψ pro σ ſcriberent: tandem autem ψ in φ obſcuro literarum diſcrimine decepti mutârunt, illorum qui deinceps verſârunt aut tranſcripſerunt exemplaria. Cæterùm, flumen illud *Pharum*, cujus in his terris, de quibus agitur, haud uſquam, opinor, fontes curſúmve reperire potuerint, editores Xenophontéi ſiccis (pro eximiâ ſcilicet eorum pernicitate) tranſiêre pedibus.

[1] εἰς Ισσοὺς, τ᾽ Κιλικίας ἐσχάτην πόλιν, ἐπὶ τῇ θαλάττῃ, [2] οἰκουμένην, μεγάλην καὶ εὐδαίμονα. Ενταῦθα ἔμειναν ἡμέρας τρεῖς· καὶ Κύρῳ πρῆσαν ἐκ Πελοποννήσου νῆες τριάκοντα & πέντε, & ἐπὶ ταύταις ναύαρχος Πυθαγόρας Λακεδαιμόνιος. [3] Ηγεῖτο δ᾽ αὐτῶν Ταμὼς Αἰγύπτιος ἀπ᾽ Εφέσου, ἔχων ναῦς ἑτέρας Κύρου πέντε καὶ εἴκοσιν· αἷς ἐπολιόρκει Μίλητον, [4] ὅτι Τισσαφέρνῃ φίλη ἦν, & συνεπολέμει Κύρῳ τοῖς αὐτόν. Παρῆν δ᾽ & Χειρίσοφος ὁ Λακεδαιμόνιος ἐπὶ τ᾽ νεῶν, μετάπεμπτος ὑπὸ Κύρου, ἑπτακοσίους ἔχων ὁπλίτας, ὧν ἐστρατήγει τοῖς Κύρῳ. Αἱ δὲ νῆες ὧρμουν πρὸς τ᾽ Κύρου σκηνήν. Ενταῦθα & οἱ

decim progreditur, ad Iſſon, urbem Ciliciæ extremam, ad mare *ſitam*, frequentem incolis, amplam & opulentam. Hìc dies tres manſit; *quibus* ad Cyrum ex Peloponneſo triginta quinque venêre naves, quarum erat navarchus Pythagoras Lacedæmonius. Dux earum *indè uſque* ab Epheſo Tamos erat Ægyptius, qui naves *etiam* alias Cyri viginti quinque habebat; quibus Miletum obſederat, quòd *urbs ea* Tiſſapherni faverat, & adverſùs hunc cum Cyro bellum geſſerat. Aderat item *iis* in navibus Cheriſophus Lacedæmonius, à Cyro accerſitus, cum ſeptingentis gravis armaturæ militibus, quorum apud Cyrum dux erat. Ac naves *quidem* propter Cyri tentorium adpulerunt. Hoc loco etiam

1 Εἰς Ισσοὺς, τ᾽ &c.] Oppidum hoc cæteris ferè omnibus, Græcè ſcribentibus, Ισσὸς dictum: vide tamen quæ ſcripta ſunt p. 19. n. 6. necnon *Diſſertationem* operi præmiſſam. Cæterùm, locutioni, ἐπὶ τῇ θαλάττῃ, deeſt κειμένην, quod addit *Diodor. Sic.* l. 14. p. 251. Ε παρεκβολὴν ἐποιήσατο πρὸς πόλιν Ισσὸν, ἐπὶ θαλάττης μὲν κειμένην.

2 Οἰκουμένην, μεγάλην &c.] Hæc paſſim iterat eodem ferè modo, quo *Herodot.* nomina πολὺς καὶ μέγας: e. g. l. 4. c 109. — ἐπὶ λίμνην μεγάλην τε καὶ πολλὴν, καὶ &c. l. 7. c. 9. ἄλλα τε ἔθνεα πολλὰ καὶ μεγάλα, — & c. 18. ἐὸν ἤδη πολλά τε καὶ μεγάλα πιστώματα &c. l. 8. c. 144. πολλά τε δὴ καὶ μεγάλα ἐστὶ τοῖ &c. Quod autem, Xenophonte Auctore, πόλις iſta εὐδαίμων erat &c. id verò negant *Strabo* & *Mela*: quâ de ſummos inter homines diſſenſione agimus in *Diſſertatione* modò adpellatâ.

3 Ηγεῖτο δ᾽ αὐτῶν &c.] Lege *Diodor. Sic.* l. 14. p. 250.

4 Φίλη ἦν, καὶ συνεπολέμει] Quæ hìc copulantur verba, ſibi diverſa vindicant nomina: prius ſcil. ἦν reſpicit Μίλητον, poſterius Ταμὼς: perinde atque apud Lucam IX. 39. καὶ ἐξαίφνης κράζει, καὶ σπαράσσει αὐτὸν, illud ad puerum, hoc ad dæmonium refertur.

πρὸ Αβροκόμα μισθοφόροι Ελληνες ἀποσάντες ἦλθον πρὸς Κῦρον, τετρακόσιοι ὁπλῖται, καὶ συνεστρατεύοντο ἐπὶ βασιλέα.

Εντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμὸν ἕνα, παρασάγγας πέντε, [1]ἐπὶ πύλας τῆς Κιλικίας καὶ τῆς Συρίας. Ησαν δὲ ταῦτα δύο τείχη· ὧν τὸ μὲν ἔσωθεν, πρὸ τῆς Κιλικίας, Συέννεσις εἶχε καὶ Κιλίκων φυλακή· τὸ δ' ἔξω, τὸ πρὸ τῆς Συρίας, βασιλέως ἐλέγετο φυλακὴ φυλάττειν. Διὰ μέσου δὲ τούτων ῥεῖ ποταμὸς, [2]Κέρσος ὄνομα, εὖρος πλέθρου. Απαν δὲ τὸ μέσον τοῦ τειχῶν, ἧς σάδιοι τρεῖς· καὶ παρελθεῖν οὐκ ἦν βίᾳ· [3]ἦν γὰρ ἡ πάροδος στενὴ, καὶ τὰ τείχη εἰς τὴν θάλατταν καθήκοντα, ὕπεθεν δὲ ἦσαν [4]πέτραι ἠλίβατοι· ἐπὶ δὲ τοῖς τεί-

stipendiarii Græci, quadringenti gravis armaturæ, qui apud Abrocomam *militârant*, ad Cyrum transierunt, & unà *cum eo* in expeditionem adversùs regem profecti sunt.

Hinc castris unis, parasangas quinque progreditur, ad portas Ciliciæ Syriæque. Erant hæ duo castella; ac *horum* quidem citerius, in Ciliciam obversum, Syennesis & Cilicum præsidium tenebat; ulterius, in Syriam obversum, dicebatur regis præsidium custodire. Medio inter hoc loco fluit amnis, *cui* nomen Cersus, latitudine plethri. Totum verò *spatium* inter castella medium, trium erat stadiorum; nec id vi transire licebat: nam transitus angustus erat, ac muri ad mare pertinebant, saxáque desuper erant inaccessa: juxta verò castellum

1 Επὶ πύλας τῆς &c.] Sunt hæ inferiores maritimæque *pylæ*, ab Amanicis sive superioribus diversæ, de quibus plura in *Dissertatione Geograph.*

2 Κέρσος — εὖρος πλέθρου.] MS. Eton. εὖρος ἦν πλέθρου: cùm autem neque aliis in libris compareat ἦν, & alibi passim supprimi soleat, omittendum hìc quoque censuimus. Editio *Stephan.* exhibet πλέθρον: quæ ut ut defendi possit lectio, tamen sæpiùs genitivo utitur Xenophon. Sic paulò pòst — ἐπὶ τὸν Χάλον ποταμὸν, ὄντα τὸ εὖρος πλέθρου. &, ἐπὶ τὰς πηγὰς τοῦ Μαιάνδρου ποταμοῦ, ὃ τὸ εὖρος πλέθρου. De flumine isto videndum in *Dissertatione* prædictâ.

3 Ην γὰρ ἡ πάροδος στενὴ &c.] *Diodorus Sic.* simili modo aditus illos in Ciliciam, suprà p. 18. memoratos, describit l. 14. p. 250. αὕτη δ' (sc. τῆς Κιλικίας εἴσοδος) ἐστὶ στενὴ καὶ παρόχρημα, ἐπὶ σταδίους μὲν εἴκοσι παρατείνουσα· πλησίον δ' αὐτῆς ἐστιν ἐξ ἀμφοτέρων καθ' ὑπερβολὴν ὄρη μεγάλα καὶ δυσπρόσιτα· ἀπὸ δὲ τῶν ὀρῶν ἐξ ἑκατέρας μέρους τείχη κατατείνει μέχρι τῆς θαλάττης καθ' ἣν σφηκοδόμηνται πύλαι.

4 Πέτραι ἠλίβατοι.] Elucet in his ingenii vigor, simplex ultra dicendi genus adsurgens. Vide sis quæ de stilo Xenophonteo dicta sunt *Dissert.* I. K. Π. præmissæ p. 10.

χεσιν ἀμφοτέρωθι ἐφεισήκει πύλαι. Ταύτης ἕνεκα τῆς πρόοδου Κῦρος τὰς ναῦς μετεπέμψατο, ὅπως ὁπλίτας ἀποβιβάσειεν εἴσω τε ἔξω τῶν πυλῶν, καὶ βιασάμενοι τοὺς πολεμίους παρέλθοιεν, [1] εἰ φυλάττοιεν ἔτι ταῖς Συρίαις πύλαις· ὅπερ ᾤετο ποιήσειν τὴν Ἀβροκόμαν ὁ Κῦρος, ἔχοντα πολὺ στράτευμα. Ἀβροκόμας δ' [2] οὐ τοῦτο ἐποιήσατο, ἀλλ' ἐπεὶ ἤκουε Κῦρον, ἐν Κιλικίᾳ ὄντα, ἀναστρέψας ἐκ Φοινίκης πρὸς βασιλέα ἀπήλαυνεν, ἔχων, ὡς ἐλέγετο, [3] τριάκοντα μυριάδας στρατιᾶς.

Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει διὰ Συρίας σταθμοὺς ἕνα, παρασάγγας πέντε, εἰς Μυριάνδρου, πόλιν οἰκουμένην ὑπὸ Φοινίκων, [4] ἐν τῇ θαλάττῃ· ἐμπόριον δ' ἦν τὸ χωρίον, καὶ ὥρμουν αὐ-

utrumque portæ adstitêrunt *illæ*. Hujusce causâ transitûs naves Cyrus accersivit, quò gravis armaturæ milites citra portas ultráque trajiceret, atque *ii*, hostibus vi submotis, transire possent, si *qui fortè* ad portas Syriacas præsidium agitarent; quod quidem Abrocomam, qui magnas haberet copias, facturum existimabat Cyrus. At hoc non fecit Abrocomas, sed quòd Cyrum in Ciliciâ esse audîerat, relictâ Phœniciâ ad regem, cum trecentis, utì ferebatur, hominum millibus perrexit.

Indè per Syriam unis castris, parasangas quinque progreditur, ad Myriandrum, urbem à Phœnicibus habitatam, prope mare *sitam*: locus autem emporium erat, atque illic multæ naves one-

1 Εἰ φυλάττοιεν ἔτι &c.] Quippe suprà paulò p. 35. dixerat, — τὸ μὲν τῆς Συρίας (sc. τεῖχος) βασιλέως ἐλέγετο φυλακὴ φυλάττειν.

2 Ἐποιήσατο,] MS. Eton. ἐποίησεν, haud ità accuratè: nam verba ποιεῖν & ποιεῖσθαι non temerè poni confundîve solent veteres apud scriptores; cùm prius ad *alterum* plerumque referatur, non ad *ipsum* (ut ità dicam) *facientem*: at posterius, ad *ipsum facientem*. Quare vox media rectè hoc loco significat, *sibi sive commodo suo facere*.

3 Τριάκοντα μυριάδας] Ità MS. Eton. atque libri typis impressi. At *Amasæus* legit τριῖς μυριάδας.

4 Ἐν τῇ θαλάττῃ] MS. Eton. ἐπὶ τῇ θαλάττῃ, utì suprà p. 34. de Isso legitur. Sed, ut nè memorem præpositiones istas haud rarò invicem esse permutatas, si quid inter eas ponendum fuerit discriminis, τὸ certè potiori jure locum hunc sibi vindicare videatur; cùm urbs illa τῷ Ἰωνικῷ κόλπῳ, utì *Agathem.* l. 1. c. 4. sita sit. Hìc itidem ἐκλείπει partic. χειμῶνι, de quo suprà p. 34. not. 1.

τότε ὀλιγάδες πολλαί. Ἐνταῦθ' ἔμειναν ἡμέρας ἑπτά· [1] καὶ Ξενίας ὁ Ἀρκὰς στρατηγὸς, καὶ Πασίων ὁ Μεγαρεὺς, ἐμβάντες εἰς πλοῖον, & τὰ πλείστου ἄξια ἐνθέμενοι, ἀπέπλευσαν, ὡς μέντοι πλείστοις [2] ἐδόκει, φιλοτιμηθέντες ὅτι τοὺς στρατιώτας αὐτῶν παρὰ Κλέαρχον ἀπελθόντας, ὡς ἀπιόντας εἰς τὴν Ἑλλάδα πάλιν, καὶ ὁ πρὸς βασιλέα, εἶα Κῦρος τὸν Κλέαρχον ἔχειν. Ἐπεὶ δ' οὖν [3] ἦσαν ἀφανεῖς, [4] διῆλθεν ὁ λόγος, ὅτι διώκοι αὐτοὺς Κῦρος [5] τριήρεσι· καὶ οἱ μὲν εὔχοντο

Pag. 25. 1.

rariæ ſtationem habebant. Hìc dies ſeptem manſit: & Xenias dux ille Arcadicus cum Paſione Megarenſi, conſcenſâ navi, & *in eam* maximi pretii rebus impoſitis, ſolverunt; æmulatione ducti, quemadmodùm pleriſque videbatur, quòd milites ſuos, qui ad Clearchum ſe contulerant, quaſi qui *jam* eſſent in Græciam redituri, ac non adverſùs regem perrecturi, Clearchum habere ſinebat Cyrus. Itaque cùm ex conſpectu ſe ſubduxiſſent, inceſſit rumor, Cyrum eos triremibus perſequuturum: & nonnulli quidem optabant

1 Καὶ Ξενίας ὁ &c.] Vide ſuprà p. 25.

2 Ἐδόκει, φιλοτιμηθέντες &c.] *Muretus* legit — ἐδόκει, φίλοις ζηλωθέντες: ſed minimè rejicienda videtur lectio vulgata; cùm φιλοτιμεῖσθαι, ut *æmulari*, tam in malam, quàm in bonam partem accipiatur. *Æmulatio autem* (verba ſunt *Cicer.* Tuſcul. Diſput. l. 4. c. 8.) *dupliciter illa quidem dicitur, ut & in laude, & in vitio nomen hoc ſit: nam & imitatio virtutis æmulatio dicitur — & eſt æmulatio ægritudo, ſi eo, quod concupîerit, alius potiatur, ipſe careat.* Itaque rectè, opinor, dicit Noſter, homines iſtos præ ægritudine ex ingratâ ſuorum apud Clearchum commoratione ſuſceptâ, φιλοτιμηθέντας Cyrum deſeruiſſe.

3 Ἦσαν ἀφανεῖς,] Locutio huic omnino ſimilis occurrit Luc. XXIV. 31. καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. Unde falsò à Pontificiis colligitur, Chriſtum corpus ſuum ibi tum planè inviſibile reddidiſſe. Turpiſſimum autem ſive malitiæ ſive inſcitiæ ſpecimen edunt fidei quidam Chriſtianæ oppugnatores, qui ſomniant innuúntque ſubinde, ſpectrum neſcio quod induxiſſe Lucam, non de vero Chriſti corpore loquutum eſſe. Quamobrem enim Xenias & Paſion ἀφανεῖς tandem eſſe dicuntur? Ideò certè, quòd uſque eò diſceſſerant, ut (non oculos prorſùs fallerent, ſed) à Cyro ſuíſque non ampliùs cernerentur. Similiter Chriſtum Evangeliſta dicit ἄφαντον γενέσθαι, (non reſpectu ſui, quaſi talis jam factus eſſet, ut cerni non poſſet, ſed) reſpectu diſcipulorum, quod ἀπ' αὐτῶν, ubi è loco, in quo verſabantur, ſe ſubduxiſſet, cerni deſineret. Quidquid enim cernere deſinimus, etiamſi tale non ſit, ut cerni nequeat, ἄφαντον rectè vocatur.

4 Διῆλθεν ὁ λόγος] Ipſâ phraſi utitur Lucas c. 5. v. 15. Διήρχετο δὲ μᾶλλον ὁ λόγος &c.

5 Τριήρεσι·] Supple, ναυσί. quod nomen paſſim etiam deeſt in διήρης, πεντήρης, ἑξήρης &c. quam ellipſin imitatos eſſe Latinos nemo literis imbutus ignorat.

ὡς δολίους ὄντας αὐτοὺς ληφθῆναι· οἱ δ' [1] ὤχτειρον εἰ ἁλώσοιντο.

Κῦρος δὲ συγκαλέσας τοὺς στρατηγοὺς, εἶπεν, [2] "Ἀπολελοίπασιν "ἡμᾶς Ξενίας καὶ Πασίων· ἀλλ' εὖ γε μέντοι ἐπισάσθωσαν, ὅτι οὐδὲ "[3] ἀποδεδράκασιν, (οἶδα γὰρ ὅπη οἴχονται) οὔτε ἀποπεφύγασιν, "ἔχω γὰρ τριήρεις, ὥστε ἑλεῖν τὰ ἐκείνων πλοῖον. Αλλὰ μὰ τοὺς "θεοὺς οὐκ ἔγωγε αὐτοὺς διώξω· οὐδὲ ἐρεῖ οὐδεὶς ὡς ἐγὼ, ἕως μὲν ἂν "πάρῃ [4] τις, χρῶμαι· ἐπειδὰν δὲ ἀπέναι βέλτιον, συλλαβὼν

ut, quia fraude malâ egissent, caperentur; alii *eorum sortem* miserari, si caperentur, parati fuerint.

Cyrus autem, convocatis ducibus, ait: "Deseruêre nos Xe- "nias & Pasion; verùm certò sciant, nec clam se aufugisse, (novi "enim quò abeunt) nec effugisse; nam triremes habeo, atque "adeò ipsorum capere *possum* navigium. Sed ipsos ego profectò "non persequar; neque quisquam dicturus est, me aliquorum uti, "dum adsint, operâ; posteaquàm abire voluerint, comprehen-

1 Οἱ δ' ὤχτειρον εἰ ἁλώσοιντο.] Hæc *Amasæus* non sine verborum ambage sic vertit: *alii nè caperentur timentes, eorum vicem dolebant.* Haud longè aliter *Leunclavius* expositi: *alii, nè caperentur, ex commiseratione metuebant.* Est sanè locutio minùs consueta; quippe quæ rem seu affectum animi, à conditione incertâ pendentem, tanquam jam perceptum exprimat. Existimaverim equidem post ὤχτειρον subintelligendam esse particulam ἄν, quæ voluntatis ei sensum cum futuri significatione largiri possit. Loca, in quibus eadem desideratur particula, quo futuri pariter significationem verbum induat sive participium suppeditant *Demosth.* Olyn. 1. ῥᾴονι δὲ πολὺ ταπεινοτέρᾳ νῦν ἐχρώμεθα τῷ Φιλίππῳ. ubi ἄν in ed. Franc. 1604. p. 2. ante ἐχρώμεθα tandem reponitur. Xen. Κ.Π. l. 6. p. 439 ἄλλως δ' μισθῶν), ὡς ἄμεινον μαχομένους ὑπὲρ σφῶν, ἢ αὐτοί· ubi μαχομένους legitur pro μαχομένους ἄν, vel μαχουμένους.

2 Ἀπολελοίπασιν ἡμᾶς &c.] Monet *Stephanus*, esse qui interrogativè legenda hæc putent: Ἀπολελοίπασιν ἡμᾶς Ξενίας καὶ Πασίων;

3 Ἀποδεδράκασιν. &c.] Appositè *Ammonius*: Ἀποδράναι καὶ Ἀποφύγειν διαφέρει. Ἀποδράναι μὲν γὰρ, τὸ ἀναχωρήσαντά τινα ἔνδηλον εἶναι ὅπου ἐστὶν· Ἀποφύγειν δὲ, τὸ μὴ δυνάσθαι ἐπιληφθῆναι. Λέγει δὲ Ξενοφῶν τὴν διαφορὰν ἐν τῇ Ἀναβάσει, Οὔτε ἀποδεδράκασιν· (οἶδα γὰρ ὅπου ἔχονται) ὅτι ἀποφύγουσιν. Repone, ὅπῃ (vel ὅποι) οἴχονται, & ἀπιπεφύγασιν. *Phavorinus*: Ἀποδράναι ἐστὶ, τὸ ἀναχωρήσαντά τινα ἔνδηλον εἶναι, ὅπου ἐστὶν· Ἀποφύγειν, τὸ ἀναχωρήσαντά τινα, μὴ δυνάσθαι ὅπου ἐστὶν ἐπιληφθῆναι.

4 Τις, χρῶμαι —— ἐπειδὰν &c.] Xenophontem scripsisse αὐτὸν, vel αὐτοὺς subjunxisse, quasi παρῇ τις sint ἐσσύμενοι vocibus παρῶσι τινὲς, censet *Stephanus*. Nullâ certè mutatione opus est: nam licèt συλλοιχθεύω ista se habeat structura, tamen ἀσυλλοικίστως, Atticorum utique more, adhibetur. Similiter numerus numero non redditur apud *Sophocl.* in *Antig.* v. 718. & seq.

Οστις γὰρ αὐτὸς ἔν φρονεῖν μόνος δοκεῖ,

H

"καὶ αὐτὰς κακῶς ποιῶ, καὶ τὰ χρήματα ἀποσυλῶ. Αλλὰ
"Ἰόντων ἂν, εἰδότες ὅτι κακίους εἰσὶ σφὶ ἡμᾶς, ἢ ἡμεῖς σφὶ
"ἐκείνας. Καί τοι ἔχω γε αὐτῶν καὶ τέκνα καὶ γυναῖκας, ἐν
"Τράλλεσι φρουρούμενα· ἀλλ' οὐδὲ τούτων στερήσονται· ἀλλ'
"ἀπολήψονται, τί σφίσιν ἕνεκα σφὶ ἐμὲ ἀρετῆς." Καὶ ὁ μὲν
ταῦτα εἶπεν· οἱ δ' Ελληνες, εἴ τις καὶ ἀθυμότερος ἦν πρὸς τὴν
ἀνάβασιν, ἀκούσαντες τὴν Κύρου ἀρετὴν, ἥδιον ἢ προθυμότερον
συνεπορεύοντο.

Μετὰ ταῦτα Κῦρος ἐξελαύνει σταθμὸν τέτταρας, παρασάγγας εἴκοσιν, ἐπὶ τὸν Χάλον ποταμὸν, ὄντα τὸ εὖρος πλέθρου,

"sos eos & lædere, & fortunas *eorum* ſpoliando adimere. Ab-
"eant verò, ac ſe ſciant iniquiores in nos, quàm nos in ipſos eſſe.
"Atqui ipſorum equidem & liberos & uxores Trallibus præſidio
"ſeptos habeo: verùm nè his quidem erunt orbati; ſed propter
"virtutem erga me priſtinam recipient." Et hæc ille quidem
dixit: at Græci, ſi quis *eorum* erat animo minùs etiam ad expe-
ditionem alacri, perſpectâ ex iis quæ audiverant virtute Cyri, li-
bentiùs & alacriùs cum eo proficiſcebantur.

Poſt hæc Cyrus caſtris quartis, paraſangas vìginti progredi-
tur, ad Chalum fluvium, plethrum latitudine æquantem; mag-

Ηγλῶσσαν, ἣν ἐκ ἄλλος ἢ ψυχὴν, ἔχειν,
Οὗτοι ἁλόντες, ᾤφθησαν κενοί.

Ad quem locum *Scholiaſtes* hæc tantùm: μετέσχη ἀπὸ ἐνικοῦ ἀριθμοῦ τῆς ὄσις, ἐς πληθυντικὸν τὸ ἔτοι. Idem in *Ajac.* v. 736. & ſeq.

——— κῤῥῦτις ἐσθ' ὃς δὴ
Τὸν τῆδε μηνύτορ' κἀπιῤῥελῆτ' ἐρατῆς
ξυνάορον ἀπηκάλεντις,—

ubi *Schol.* Αττικὸν ἔθος, τὸ ἐπιφέρειν ἐνικοῖς πληθυντικὰ, ἐξ ἀνάπαλιν· ὡς καὶ νῦν, Οὗτις ἐσθ' ὃς ἐχὶ ἔλεγε σύναορον αὐτὸν ἀπηκαλεῦντις. Quinetiam Noſter, eâdem de re verba faciens, à ſingulari ad pluralem tranſit, à plurali ad ſingularem mox rediturus, Κ. Π. p. 94. & ſeq. Πρὸς δ' αὖ τὰ λεχθὼ, ὅτι μὲν σὺ σκότῳ νέμεται, πλεῖω δ' ἡμέραν ἀποδιδράσκει, κωφὰς ἔτεφις, ἢ τῇ ὀσμῇ αὐτὸν ἀνεύρισκον. Οτι δὲ ταχὺ ἔφυγεν, ἐπεὶ εὐρυθεία, ἄλλας κωφὰς εἶχες ἐπιτεταθυμμένας ποσὶ τὸ κατὰ πόδας αἴρειν. Εἰ δὲ ἐξ ταὐτὸς ἀποφύγοιεν, &c. Conf. Κ. Π. p.7. ἢν δέ τις &c. 1 Tim. II. 15. & Galat. VI. 1.

1 Ἰόντων ἄν,] Pro quibus, teſte *Stephano*, legitur *ἴεσαν*. imperitè, opinor. Nam verbum illud more Attico deſinit. Similiter apud *Thucyd.* l. 8. haud longè ab initio, ponitur *κωλυόντων* pro *κωλυέτωσαν*, apud *Sophocl.* in *Aj.* v. 672. *σωζόντων* pro *σωζέτωσαν*. Fatetur autem *Stephanus ἰόντων* non malè ſcribi; ſed ἂν malè ſubjungi exiſtimat. Sed quamvìs hæc aliàs ſæpè abundet particula, hìc tamen ea adeò non vel delenda vel ſupervacanea videtur, ut vim verbo potentialem cum indignatione quâdam conjunctam, me quidem judice, conciliet.

[1] πλήρη δ' ἰχθύων μεγάλων καὶ πραέων, οὓς οἱ Σύροι θεοὺς ἐνόμιζον, καὶ ἀδικεῖν οὐκ εἴων, οὐδὲ τὰς περιστεράς. Αἱ δὲ κῶμαι, ἐν αἷς ἐσκήνουν, Παρυσάτιδος ἦσαν, [2] εἰς ζώνιον δεδομέναι. Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμοὺς πέντε, παρασάγγας τριάκοντα, ἐπὶ τὰς πηγὰς τοῦ Δαραδάκου ποταμοῦ, οὗ τὸ εὖρος πλέθρου. Ἐνταῦθα ἦσαν τὰ Βελέσιος βασίλεια, τοῦ Συρίας ἄρξαντος, καὶ παράδεισος πάνυ μέγας καὶ καλός, ἔχων πάντα, ὅσα

nis manſuetíſque piſcibus refertum, quos Syri deos exiſtimabant, neque ut *quiſquam* læderet *eos* ſinebant, neque columbas. Vici autem, in quibus caſtra metabantur, Paryſatidis erant, in cingulum donati. Hinc caſtris quintis, paraſangas triginta, ad Daradacis fluvii fontes pergit, cujus erat *unius* plethri latitudo. Hìc Beleſis erat regia, qui Syriæ cum imperio præfuerat, & magnus admodùm elegánſque hortus, omnia qui continebat, quæcunque

1 Πλήρη δ' ἰχθύων — οὓς &c.] Syros piſcibus columbíſque tanquam ſacris abſtinuiſſe, ex multiplici vetérum teſtimonio conſtat. *Lucianus* de *Deâ Syriâ*, p. 1061. Ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι, καὶ ἔκοτε ἰχθύων ψαύουσι· καὶ ὄρνιθας τὰς μὲν ἄλλας σιτέονται, περιστερὴν δὲ μούνην οὐ σιτέονται, ἀλλὰ σφίσι ἥδε ἱρή. Τὰ δὲ γιγνόμενα δοκέει αὐτοῖς ποιέειν] Δερκετοῦς καὶ Σεμιράμιος εἵνεκα· τὸ μὲν, ὅτι Δερκετὰ μορφὴν ἰχθύος ἔχει. τὸ δὲ, ὅτι τὸ Σεμιράμιος τέλος ἐς περιστερὰν ἀπίκετο. *Clemens Alexand.* in Προτρεπ. p. 35. ed. Oxon. Οὐδέ γε τῶν πρὸ Φοινίκων Σύρων κατοικούντων, (ἐκλήσομαι) ὧν οἱ μὲν τὰς περιστερὰς, οἱ δὲ τοὺς ἰχθῦς ἔτι σέβουσι περιττῶς, ὡς Ηλείοι τὸν Δία. Vide ſis etiam *Diodor. Sic.* l. 2. p. 207. *Philon.* apud *Euſeb.* l. 8. *Præpar. Evangel.* prope finem: *Hyginum* fab. 197. *Phurnutum* in capite de *Rheâ*. *Sextum Empir.* l. 3. c. 24. *Pyrrhon. Hypotyp.* Pharis etiam piſces, qui ſacri habebantur, extitiſſe teſtatur *Pauſanias* in *Achaïc* p. 579. edit. Lipſ.

2 Εἰς ζώνην δεδομένα] Hactenus legebatur, εἰς ζωὴν δεδομένα, i. e. ad *vitæ ſumptus adtributi*. Ego verò haud cunctanter amplexus ſum emendationem, quam ſubacta *Mureti* & *Jungermanni* pepererunt ingenia. Notus quippe mos Perſicorum regum, *plures* (Ciceronis l. 3. in *Verrem* c. 23. ſunt verba) *uxores habere: his autem uxoribus civitates adtribuere, hoc modo: Hæc civitas mulieri redimiculum præbeat, hæc in collum, hæc in crines.* Hujus moris meminit & Plato in *Alcib.* 1. p. 123. Ἐπεί ποτ' ἐγὼ ἤκουσα ἀνδρὸς ἀξιοπίστου, τῶν ἀποδεδεγμένων παρὰ βασιλέα, ὃς ἔφη παρελθεῖν χώραν πάνυ πολλὴν καὶ ἀγαθὴν, ἐγγὺς ἡμερησίαν ὁδὸν, ἣν καλεῖν τὴς ἐπιχωρίους ζώνην τῆ βασιλέως γυναικός. *Herodotus* lib. 2. c. 98. Τετέων δὲ ἡ μὲν Ανθυλλα, ἐοῦσα λογίμη πόλις, ἐς ὑποδήματα ἐξαίρετος δίδοται τῆ αἰεὶ βασιλεύοντος Αἰγύπτου τῆ γυναικί. Τοῦτο δὲ γίνεται ἐξ ὅσου ὑπὸ Πέρσῃσι ἐστὶ Αἴγυπτος. Eundem illuſtrant morem quæ de *Themiſtocle*, ſub finem vitæ, tradit *C. Nepos*: *Domicilium Magneſiæ ſibi conſtituit. Namque hanc urbem ei rex* (Artaxerxes) *donaverat, his ipſius verbis: quæ ei panem præberet — Lampſacum, unde vinum ſumeret: Myuntem, ex quâ obſonium haberet.* Nec aliter *Athenæus* Δειπν. l. 1. c. 23. Θεμιστοκλῆς ὑπὸ βασιλέως ἔλαβεν δωρεὰν τὴν Λάμψακον εἰς οἶνον, Μαγνησίαν δ' εἰς ἄρτον, Μυοῦντα δ' εἰς ὄψον, Περικώπτω δὲ τὴν τῶν Παλαισκήψιν εἰς ῥωμὴν καὶ ἱματισμόν.

[1] ὥραν φύσει. [2] Κῦρος δ᾽ αὐτὸν ἐξέκοψε, καὶ τὰ βασίλεια κατέκαυσεν. Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμοὺς τρεῖς, παρασάγγας πεντεκαίδεκα, ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ποταμόν, ὄντα τὸ εὖρος τετράρων σταδίων. Ἡ πόλις αὐτόθι ᾠκεῖτο, μεγάλη καὶ εὐδαίμων, Θάψακος ὄνομα. Ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας πέντε· καὶ Κῦρος μεταπεμψάμενος τοὺς στρατηγοὺς τῶν Ἑλλήνων, ἔλεγεν ὅτι ἡ [3] ὁδὸς ἔσοιτο πρὸς βασιλέα μέγαν, εἰς Βαβυλῶνα· καὶ κελεύει αὐτοὺς λέγειν ταῦτα τοῖς στρατιώταις, καὶ ἀναπείθειν ἕπεσθαι. Οἱ δὲ ποιήσαντες ἐκκλησίαν, ἀπήγγελλον ταῦτα· οἱ δὲ στρατιῶται ἐχαλέπαινον τοῖς στρατηγοῖς, καὶ ἔφασαν αὐτοὺς πάλαι ταῦτα εἰδότας κρύπτειν· καὶ οὐκ ἔφασαν ἰέναι, ἂν μή τις αὐτοῖς χρήματα διδῷ, ὥσπερ καὶ [4] τοῖς πρότερον μετὰ Κύρου ἀναβᾶσι πρὸς τὸν πατέρα τοῦ

anni tempora proferunt: hunc Cyrus excîdit, & regiam concremavit. Indè caſtris tertiis, paraſangas quindecim, ad Euphratem fluvium, cujus erat quatuor ſtadiorum latitudo, procedit: atque ibi urbs culta erat, locuples & ampla, nomine Thapſacus. Hìc dies quinque morati ſunt: & Cyrus arceſſitis Græcorum ducibus, iter *ipſis* fore adverſùm magnum regem, ad Babylonem, aiebat; eóſque militibus hæc dicere, atque utì ſequerentur, perſuadere jubet. Illi, concione advocatâ, hæc renuntiabant: ac milites ducibus ſuccenſebant, & aiebant hæc ipſos dudum perſpecta habuiſſe atque occultâſſe; negabántque *adeò* progreſſuros ſe, niſi quis ipſis pecuniam dederit, quemadmodùm Græcis *data fuiſſet* illis, qui cum Cyro priùs ad patrem ejus iter

1 Ὥρην] Scil. ἴτυς. *Mœris Attic.* Ὥρα ἴτυς Ἀττικῶς· καιρὸς ἴτυς, Ἑλληνικῶς. *Phavorinus*: Ὥρα, ἐφ᾽ ἑκάστῳ ἴτυς τῶν τεσσάρων τμημάτων τοῦ χρόνου, οἷον ἔαρος, θέρους, καὶ τῶν λοιπῶν.

2 Κῦρος δ᾽ αὐτὸν ἐξέκοψε,] Vide quæ paulò ſuprà diximus p. 30. n. 4.

3 Ὁδὸς &c.] Metonymicè pro ipſâ ſumitur *profectione*. Similiter apud *Ælian.* H. V. l. 14. c. 33. — αἰνιττόμενος (*ſcil.* Diogenes) αὐτῷ (Platonis) τὴν εἰς Σικελίαν ὁδόν. Conf. Matt. X. 10. Marc. II. 23. VI. 8. Luc. II. 44. & alibi paſſim. Cæterùm de nomine μίσθος regi iſti tributo vide dicta p. 10. n. 4.

4 Τοῖς πρότερον μετὰ &c.] Lege p. 2. & de nomine proprio, in eodem ſententiæ membro bis poſito, p. 28. n. 3.

Κύρε· ἢ ταῦτα, ὃκ ἐπὶ μάχην ἰόντων, ἀλλὰ καλοῦντος τὸ πατρὸς Κῦρον. [1] Ταῦτα οἱ στρατηγοὶ ἀπήγγελλον· ὁ δ' ὑπέσχετο ἀνδρὶ ἑκάστῳ δώσειν πέντε [2] ἀργυρέους μνᾶς, ἐπὰν εἰς Βαβυλῶνα ἥκωσι, καὶ τὸν μισθὸν ἐντελῆ, μέχρις ἂν καταστήσῃ [3] τοὺς Ἕλληνας εἰς Ἰωνίαν πάλιν. Τὸ μὲν δὴ [4] πολὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔτως ἐπείθη. Μένων δ', εἰν δῆλον εἰ τί ποιήσουσιν οἱ ἄλλοι στρατιῶται, πότερον ἕψονται Κύρῳ, ἢ ὃ, συνέλεξε τὸ αὑτοῦ στράτευμα χωρὶς τῶν ἄλλων, καὶ ἔλεξε τάδε·

"Ανδρες, ἐὰν ἐμοὶ πειθῆτε, ἄτε κινδυνεύσαντες, ἄτε πο-
"νήσαντες, τῶν ἄλλων πλέον ὠφεληθήσεσθε στρατιωτῶν ὑπὸ

fecerant: præſertim, cùm ad pugnam *illi* non exîſſent, ſed patre Cyrum arceſſente. Hæc *Cyro* renuntiant duces: atque ille cuique ſe militi daturum minas argenti quinque pollicitus eſt, ubi *primum* Babylonem veniſſent, & ſtipendium integrum *tamdiu*, donec Græcos rurſùs in Ioniam reduxiſſet. Et hâc quidem ratione bona exercitûs Græci pars, *ut ſequeretur*, erat adducta. At Menon, priuſquàm conſtaret quid milites cæteri facturi eſſent, ſequuturíne Cyrum, an non, copias ſuas ſeorſum à cæteris coëgit, & hanc orationem habuit:

"Si mihi parueritis, milites, ſine periculo, ſine labore *veſtro*
"majorem, quàm cæteri milites, honorem à Cyro conſeque-

1 Ταῦτα οἱ στρατηγοὶ ἀπήγγελλον·] Deſunt hæc omnia in edit. *Ald.* At MS. Eton. poſt στρατηγοὶ exhibet etiam Κύρῳ. Nos editiones *Stephan.* & *Leunclav.* ſequuti ſumus.

2 Ἀργυρέους μνᾶς,] Adi *Indic.* vocabul. ad menſuras &c. ſpectantium.

3 Τοὺς Ἕλληνας εἰς Ἰωνίαν πάλιν·] In hanc utique regionem, urbibus duodecim (de quibus Noſter ſuprà p. 4.) diſtinctam, deducta fuerat ab Androclo Græcorum colonia, auctore *Strabone* ſub init. l. 14.

4 Πολὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ] Plenè ſcripſeris, τὸ μὲν δὴ πολὺ μέρος τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατεύματος. Vocem ultimam addit Noſter p. 7. & alibi ſæpé. Vide ſis etiam p. 8. n. 1. Illud autem μέρος paſſim elegantiæ gratiâ ſolet omitti. *Homer.* Il. IX. v. 612.

Ἴσον ἐμοὶ βασίλευε, καὶ ἡμίσου μείρεο τιμῆς.

Luc. XI. 39. Νῦν ὑμεῖς οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καθαρίζετε &c. *ſcil.* μέρος. Sed exemplis parci, ut in re minimè obſcurâ, commodum eſt. Cæterùm emphaſin quandam ab articulo τὸ in adject. πολὺ derivatam haud temerè quiſquam, modò nè ſit οὐκ τῶν πολλῶν, opinor, negaverit: adeò ut Noſter adhibuiſſe dicatur τὸ πολὺ *ſcil.* στράτευμα, eodem ferè modo, quo *Salluſtius*, exercitum plerumque, *Jugurt.* c. 54.

"Κύρε. Τί οὖν κελεύω ποιῆσαι; Νῦν δεῖται Κύρῳ ἕπεσθαι
"τὼς Ἕλληνας ὅπη βασιλέα· ἐγὼ ἕν φημὶ ἡμᾶς χρῆναι
"διαβῆναι τὸν Εὐφράτην ποταμὸν, πρὶν δῆλον εἶναι, ὅ, τι οἱ
"ἄλλοι Ἕλληνες ἀποκρινοῦνται Κύρῳ. Ἢν μὲν γὰρ ψηφίσων-
"ται ἕπεσθαι, ὑμεῖς δόξετε αἴτιοι εἶναι, ἄρξαντες τοῦ διαβαίνειν,
"ἢ ὡς προθυμοτάτοις ὑμῖν ἔσται χάριν εἰδέναι Κῦρος, καὶ ἀποδώ-
"σει· (ἐπίσταται δ' εἴ τις καὶ ἄλλος) ἢν δ' ἀποψηφίσωνται οἱ ἄλλοι,
"[1] ἄπιμεν μὲν πάντες εἰς τὰ ὄπισθεν· ὑμῖν δ' ὡς μόνοις πει-
"θομένοις, πιστοτάτοις χρήσεται καὶ εἰς φρούρια καὶ εἰς λο-
"χαγίας· καὶ ἄλλου ὅτου ἂν δέησθε, οἶδα ὅτι ὡς [2] φίλου
"τεύξεσθε Κύρου." Ἀκούσαντες ταῦτα, ἐπείθοντο, καὶ διέβη

"mini. Quid ergo faciendum cenſeo? Rogat nunc Cyrus, ut
"adverſùs regem *ſe* Græci ſequantur: ego verò debere nos aio
"Euphratem fluvium trajicere, priuſquàm quid reliqui Græci
"Cyro reſponſuri ſint, conſtet. Nam ſi ſequendum eſſe decre-
"verint, vos *totius rei* auctores exſtitiſſe videbimini, à quibus
"trajiciendi factum fuerit initium; atque *adeò* gratiam vobis, ut
"*gratificandi ſibi* ſtudioſiſſimis, habebit Cyrus, ac referet: (*quod*
"*quidem*, ſi quiſquam alius, *ipſe certè facere* novit) ſin cæteri ſe-
"cùs ſtatuerint, univerſi quidem *domum* revertemur; at vobis,
"ut qui ſoli dicto ſitis audientes, *tanquam* fidiſſimis utetur & ad
"præſidia & ad præfecturas cohortium; ac quidquid aliud *fue-*
"*rit*, *quod* requiretis, ſcio vos ab Cyro, ut *vobis* amico, impe-
"traturos." Hæc cùm illi audiſſent, obtemperabant, ac prius,

1 Ἄπιμεν] Verbum εἶμι potiſſimùm, cum ſuo compoſitorum comitatu, ex iis eſſe, in quibus præſentis temporis pro futuro uſus conſpicitur, rectè notavit *H. Stephanus* in appendice ad Scripta de Dial. Attic. p. 138. Vide ſcripta K. Π. p. 220. n. 2.

2 Φίλου] Ante nomen hoc omiſſa videtur præpoſitio ὑπὸ: quam Scriptores haud rarò uſurpant ellipſin. *Ariſtoph.* νεφ. v. 1083.

Τί δῆτ' ἐρεῖς, ἢν τοῦτο νικηθῇς ἐμοῦ;

Ubi *Scholiaſta* ſic: δύο σοφίσται ἐλλείψεις· ἀντὶ τοῦ, ἐς τοῦτο νικηθῇς ὑπ' ἐμοῦ. *Homer.* Il. β'. v. 415.

—— πρῆσσον δὲ πυρὸς δήϊοιο θύρετρα.

Heſych. Πυρὸς δήϊοιο, plenè exponit, ὑπὸ τοῦ πυρὸς τοῦ πολεμικοῦ. Sic Lucæ VIII. 20. ſupplenda locutio illa elliptica: Καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ, λεγόντων· i. e. ὑπό τινων λεγόντων. Hujus forſan ἐλλείψεως ignorantia φίλα pro φίλου in MStum Eton. induxit.

πρὶν σὺ ἄλλους ἀποκείναθαι. Κῦρος δ' ἐπεὶ ἤθετο διαβεβηκότας, ἤθη τε ἤδη τῷ στρατεύματι πέμψας [1] Γλοῦν, εἶπεν· "Ἐγὼ μὲν, ὦ ἄνδρες, ἤδη ὑμᾶς ἐπαινῶ· ὅπως δὲ καὶ ὑμεῖς ἐμὲ "ἐπαινέσητε, ἐμοὶ μελήσει· ἢ μηκέτι με Κῦρον νομίζετε." Οἱ μὲν δὴ στρατιῶται, ἐν ἐλπίσι μεγάλαις ὄντες, εὔχοντο αὐτὸν εὐτυχῆσαι· Μένωνι δὲ καὶ δῶρα ἐλέγετο πέμψαι [2] μεγαλοπρεπῆ. Ταῦτα δὲ ποιήσας διέβαινε· συνείπετο δὲ καὶ τὸ ἄλλο στράτευμα αὐτῷ ἅπαν· καὶ τῶν διαβαινόντων τὸν ποταμὸν οὐδεὶς ἐβρέχθη ἀνωτέρω τῶν μαθῶν ἢ τὸ στόμα. Οἱ δὲ Θαψακηνοὶ ἔλεγον, ὅτι ὁ πώποτ' οὕτω ὁ ποταμὸς διαβατὸς γένοιτο πεζῇ, εἰ μὴ τότε, [3] ἀλλὰ πλοίοις· ἃ τότε Ἀβροκόμας στρατιῶν κατέκαυσεν, ἵνα μὴ Κύρῳ διαβῇ.

quàm alii reſponderent, trajiciebant. Cyrus autem ubi hos trajeciſſe animadverteret, lætatus eſt, ac *ſtatim* ad *eas* copias Glun miſit, qni hæc diceret: "Equidem, viri, vos jam laudo: "verùm ut vos etiam me laudetis, mihi curæ erit; aut Cyrum "me non ampliùs exiſtimate." Et milites quidem, magnâ ſpe conceptâ, felices ei *cœptorum* exitus precabantur: Menoni etiam magnifica munera miſiſſe ferebatur. His peractis, & *ipſe* tranſmittebat; & reliquæ ſimul eum ſequebantur copiæ omnes; ac nemo ex iis, qui amnem trajiciebant, ſupra mamillas eo madefactus fuit. Thapſaceni verò aiebant, nunquam id flumen pedibus tranſmiſſum fuiſſe, præterquam hoc tempore, ſed navigiis *tantùm*: quæ tunc Abrocomas *ipſos* præcedens exuſſerat, nè Cyrus trajiceret.

1 Γλοῦν] A MSto Eton. abeſt: quod rectè tamen præſtant alii libri. Variis autem modis nomen illud ſcriptum offendimus: apud *Polyæn.* l. 7. c. 20. legitur Γλῶς: apud *Diodor. Sic.* l. 15. p. 329. plus vice ſimplici Γαὼ, ubi ſcribendum Γλὼς, vel Γλοῦς, ad *Æneam* rectè notavit doctiſ. *Caſaubonus*: cujus vide ſis etiam Animadv. in *Athen.* l. 6. p. 450.

2 Μεγαλοπρεπῆ.] MS. Eton. & edit. *Ald.* habent μεγαλοπρεπῶς. minùs rectè.

3 Ἀλλὰ πλοίοις·] Ante πλοίοις deeſt μόνοις, cujus & ellipſin videre eſt apud *Longin.* ſect. 35. Οὐ γὰρ μείζους τῶν ἀρετῶν, ἀλλὰ ἴσης &c. pro μόνον μείζους &c. Vide exempla jam prolata p. 29. n. 1.

[1]Εδόκει ὃ θεῖον εἶναι, καὶ σαφῶς ὑποχωρῆσαι τὸν ποταμὸν Κύρῳ, ὡς βασιλεύσοντι.

Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει διὰ τῆς Συρίας, σταθμοὺς ἐννέα, παρασάγας πεντήκοντα, καὶ ἀφικνοῦνται πρὸς τὸν Ἀράξην ποταμόν. Ἐνταῦθα ἦσαν κῶμαι πολλαί, μεσταὶ σίτου καὶ οἴνου. Ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας τρεῖς, καὶ ἐπεσιτίσαντο. Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει [2]διὰ τῆς Ἀραβίας, τὸν Εὐφράτην ποταμὸν ἐν δεξιᾷ ἔχων, σταθμοὺς ἐρήμους πέντε, παρασάγας τριάκοντα καὶ πέντε. Ἐν τούτῳ δὲ τῷ τόπῳ ἦν μὲν ἡ γῆ [3]πεδίον, ἅπαν ὁμαλὲς ὥσπερ θάλαττα, ἀψινθίου δὲ πλῆρες· εἰ δέ τι καὶ ἄλλο ἐνῆν ὕλης ἢ καλάμου, ἅπαντα [4]ἦσαν εὐώδη, ὥσ-

Illud utique divinitùs accidiſſe viſum eſt, & flumen Cyro planè quaſi regnaturo ceſſiſſe.

Hinc per Syriam progreditur caſtris novem, paraſangas quinquaginta, & ad Araxem fluvium perveniunt. Hìc vici erant multi, frumento & vino referti. Triduum ibidem manſerunt, & commeatum comparabant. Indè per Arabiam, cùm Euphratem haberet ad dextram, caſtris quinque in ſolitudine *poſitis*, paraſangas triginta quinque progreditur. Hoc loco regio campeſtris erat, tota maris inſtar æquabilis, abſinthio plena: ſi quid aliud in eâ inerat *vel* fruticis vel arundinis, *ea verò* univerſa inſtar

1 Εδόκει ὃ θεῖον &c.] Ponte quidem junctum hunc amnem Darium poſthac Alexandrúmque trajeciſſe narrant Hiſtorici. Quorum diverſas opiniones, huc ſcilicet ſpectantes, in *Diſſert. Geograph.* excuſſas videre eſt: ubi & de Syriâ (*ſcil.* Meſopotamiæ parte) & Araxe illo mox ſequenti agitur.

2 Διὰ τῆς Ἀραβίας,] Quâ de vide ſis *Diſſertationem* modò adpellatam.

3 Πεδίον, ἅπαν ὁμαλὲς &c.] Meſopotamiæ campos ſæpiùs memorat *Q. Curtius*, l. 3. c. 2, & 8. l. 4. c. 9. Jure autem optimo æquatam regionis hujus planitiem mari adſimulavit; quippe quod ipſum *Æquor* adpellatum ſit, quòd æquatum eſt & planum, auctoribus *Varrone* de L. L. l. 6. c. 2. & *Nonio* ad v. *Æquor*. Ἀψίνθιον autem *Theophraſtus* l. 4. c. 6. ἐν πᾶσι σχεδὸν ἄφθονον reperiri tradit. Sed in aliis atque aliis plagis varia creſcunt ejuſdem plantæ genera; quæ *Plinius* enumerat l. 37. c. 7.

4 Ἦσαν εὐώδη &c.] Eandem forſan, ac Noſter, Arabiam voluit *Q. Curtius*, l. 5. c. 1. quam *regionem* vocat *odorum fertilitate nobilem*. *Theophraſtus* etiam l. 4. c. 6. de locis, ubi plantæ odoratæ naſcantur, ſcribit abundè venire τὰ εὔοσμα σχεδὸν Ἀραβίαν καὶ Συρίαν καὶ &c. quem vide ſis ad l. 9. c. 7.

πεζ ἀρώμασι. [1]δένδρων δ' οὐδὲν ἐνῆν. Θηρία δ', πλεῖστοι μὲν [2]οἱ ἄγριοι ὄνοι, [3]οὐκ ὀλίγαι δὲ στρουθοὶ αἱ μεγάλαι· ἐνῆσαν δὲ καὶ [4]ὠτίδες καὶ δορκάδες· ταῦτα δὲ τὰ θηρία οἱ ἱππεῖς ἐδίωκον ἐνίοτε. Καὶ οἱ μὲν ὄνοι, ἐπεί τις

aromatum erant fragrantia: arbor certè *in eâ* inerat nulla. Verùm feræ *inerant*, silvestres quidem asini quamplurimi, ac struthiocameli non pauci: inerant etiam otides & dorcades: atque has feras equites nonnunquam insequebantur. Et asini quidem *isti*,

1 Δένδρον] Rerum sibi tractandarum quatuor has potissimùm species enumerat *Theophrastus* l. 1. c. 5. δένδρον, θάμνος, φρύγανον, πόα: quarum primam his verbis describit. Δένδρον ἐστὶ τὸ ἀπὸ ῥίζης μονοστέλεχες, πολύκλαδον, ὀζωτὸν, ἐκ εὐκπόλυτον. Vox ὕλη apud Xenoph. *Oecon.* p. 501-2. edit. *Steph.* complectitur (utì cæteras alibi species) τὰ φρυγανώδη καὶ τὰ ποώδη. Hìc autem illa præcipuè denotare videtur, simul & τὰ θαμνώδη, scil. *frutices*; quorum inter aquaticum genus, arundines principatum tenere dicit *Plinius* l. 16. c. 36.

2 Οἱ ἄγριοι ὄνοι,] Desertis hoc animal gaudere locis, Sacra subinde docet Scriptura. Hinc ab *Oseâ* בורד i. e. *solitarium* dicitur VIII. 9. Conf. *Job.* XXIV. 5. *Jer.* II. 14. *Jes.* XXXII. 14. ubi cùm prædicitur fore, ut *Jerusalem* fiat *gaudium onagrorum*, idem est, ac si vastanda dicatur, & in desertum redigenda. Sic & de *Nebucadnetsare* legitur, *Dan.* V. 21. *cum onagris fuit habitatio ejus*, i. e. in locis ab hominum consortio remotissimis; interprete eruditiss. *Bocharto.* Quod autem Noster mox de istius animalis velocitate tradit, id verò multiplici auctorum testimonio confirmatur. *Oppianus* Κυνηγ. l. 3. v. 184. & seq. onagrum describit κραιπνὸν, ἀελλοπόδην, κραιπρώνυχον, ὀξύτατον θῆν. *Ælian.* de Anim. l. 14. c. 10. Οἱ (scil. ἄγριοι) Μαυρήσιοι ὠκιστοι δραμεῖν, παρά γε τὴν τοξότην ὁρμὴν ἐισὶν ὀξύτατοι, ἢ ὡς, νὴ νὴ Δία, ὥρας πρὸς ἱππόλυτον εἶναι, ἢ πτηνὸν ὠκύτερημα ὄρνιθος. Porrò (utì monuit vir summus, modò laudatus) ex celeritate cursûs factum videtur פרא, quod pro *onagro* Hebræi & Arabes usurpant. Quippe פרא, vel פרי, Syris *currere* est. Cæterùm de carne hujusce feræ Nostro adsentitur *Plinius* l. 8. c. 44. Nam *pullis eorum*, (onagrorum) inquit, *ceu præstantibus sapore, Africa gloriatur.*

3 Οὐκ ὀλίγαι δὲ στρουθοὶ &c.] In quibusdam exemplaribus perperam scribitur ὀλίγοι. Hebræis aves istæ sunt בנות יענה, *Jes.* XIII. 21. *filiæ ululæ*, ut pessimè quidam Interpretes verterunt. Interp. LXX quidem, ad *Jes.* locum modò citatum, habent σειρῆνες, licèt aliàs passim & rectiùs reddiderint στρουθοὶ vel στρουθία. Clar. *Fuller. Misc.* S. l. 6. c. 7. Interpretibus iis Lexicographisque, qui per יענה בנות intelligunt *ululas, noctuas, bubones* patrocinatus est: sed *Bochartus*, multis probat *Hieroz* l. 2. c. 14. verbis istis in SS. designari *Struthiones fœminas*, aves eremicolas, in aridis locis, qualia describit Xenophon, versantes. Porrò per *Arabem*, de quo loquitur *Jes.* cap. dicto, v. 20. rectè intellexeris *Scenitas* illos, (quales in Mesopotamiâ fuisse ostendet *Dissert.* nostra *Geograph.*) per deserta & inculta loca vagabundos. Sed de hâc avi mox iterum.

4 Ὠτίδες & δορκάδες.] De prioribus paulò infrà. Δορκάδες autem *à videndo*, seu *clariùs prospiciendo* nomen, auctore *Etymologo*, sortiuntur: Δορκὰς παρὰ τὸ δέρκω, τὸ βλέπω — ὀξυδερκὴς γὰρ τὸ ζῶον, & εὐομμάτον. Cui accedit *Pharzorinus.* Hoc de animali copiosè adcurateque, suo scilicet more, tractat doctiss. *Bochartus* l. 3. c. 25. operis sæpiùs laudati.

διώκοι, περιφραμόντες [1] ἀνεισήκεσαν· (πολὺ γὰρ τοῦ ἵππου θᾶττον ἔτρεχον) καὶ πάλιν ἐπεὶ πλησιάζοι ὁ ἵππος, ταυτὰ ἐποίουν· ὥστε οὐκ ἦν λαβεῖν, εἰ μὴ παρεστάντες οἱ ἱππεῖς διηρῴεν παραδεχόμενοι τοῖς ἵπποις. Τὰ δὲ κρέα τῶν ἀλισκομένων ἦν παραπλήσια τοῖς ἐλαφείοις, ἁπαλώτερα δέ. Στρουθὸν δὲ οὐδεὶς ἔλαβεν· οἱ δὲ διώξαντες τῶν ἱππέων ταχὺ ἐπαύοντο· πολὺ γὰρ ἀπέπτα ἀποφεύγουσα, [2] τοῖς μὲν ποσὶ δρόμῳ, ταῖς δὲ πτέρυξιν ἄρασα, ὥσπερ ἱστίῳ χρω-

cùm quis *eas* insequeretur, præcurrebant ac *deinde* restitabant: (quippe multò velociùs equo currebant) ac rursùs *ubi* adpropinquaret equus, eadem factitabant: adeò ut nulla esset *eos* capiendi ratio, nisi per intervalla collocati equites venarentur, alii alios *recentibus* equis excipientes. Erant autem eorum, qui capiebantur, carnes cervinis *quidem* similes, sed *aliquantò* teneriores. At struthiocamelum nemo cepit; *eámque avem* ex equitibus qui insequebantur, *citò* desiêrunt: nam fugiendo longè avolabat, pedibus quidem cursu, alis verò sublata, tanquam velo

1 Ἀνεισήκεσαν·] *Stephanus* aut ἔστασαν, aut ἵστασαν (quod MS. Eton. exhibet) scribendum putat. Ipse verò libentiùs reposuerim ἐφεισήκεσαν, quo verbo rem ferè eandem Noster in Κυνηγετ. exprimit. Τὰ μὲν εὐναῖα ὁ λαγὼς ποιεῖται (sic enim ex emendatione Leunclavianâ legerim) ἐφιστάμενος, τὰ δ' ὁρμητὰ τρέχων. edit. *Steph.* p. 572. & infrà paulò p. 573. Προλαμβάνοντες (lepores) δὲ τὰς κυνὰς, ἐφίστανται, &c. Sed quo minùs hæc probetur emendatio, impedient forsan *Suidas* & *Phavorinus*, qui pariter ἀνίστη, ἀντὶ τοῦ ἐφίστη poni statuunt. Quorum, hâc saltem in re, haud multùm apud me valet auctoritas; cùm nullum ad istam interpretationem muniendam exemplum adduxerint.

2 Τοῖς μὲν ποσὶ δρόμῳ, ταῖς &c.] Egregiè locus hic illustrando commati 18. cap. XXXIX libri *Job* inservire possit. De cursu autem volatúve στρουθῶν, inter se unâ & mente & voce penè consentiunt auctores. *Diodor. Sic.* Arabiæ feris adnumeratam hanc avem describit l. 2. p. 133. edit. *Rhodom.* atque iterum, l. 3. p. 162. unde pauca libet (cùm omnia huc adduci nec fas nec opus sit) pro re delibare: τοῦτο (ὀρνέου γένος) πέπαλται μὲν μετέωρον ἐς δυνατὸν, ἀφὲ τὸ βάρος· τρέχει δὲ πάντων ὠκύτατον, μικρὸν ἄνωθεν τοῖς ποσὶ τῆς γῆς ἐπιψαῦον· μάλιστα δ' ὅταν κατ' ἀνέμου πνοὰς ἐξαίρῃ τὰς πτέρυγας ὑπερέχει καθάπερεί τις ναῦς ἱστιοδρομοῦσα. *Ælian.* de Anim. l. 2. c. 27. — θεῖ δ' ὠκιστα, (ἡ στρουθὸς) & τὰς παρὰ τὴν πλευρὰν ἑκατέραν πτέρυγας ἁπλοῖ, ᾗ ἐμπίπτον τὸ πνεῦμα κοῖλοι, δίκην ἱστίων, αὐτάς. Eundem vide sis l. 4. c. 37. & *Plin.* H. N. l. 10. c. 1. qui & *equitis* eam (ut Noster modò suprà) *celeritatem vincere* tradit: quod idem, ex benigniori orientalis ingenii venâ, *Jobus*, loc. cit. elegantissimè *deridere* dixit. Testimoniorum licèt jam abundè sit, mihi tamen temperare nequeo, quominùs, *Claudianus* quæ de struthiocamelo cecinit, adferam:

Vasta

μδρη. [1] Τὰς ᾠτίδας, [2] ἄν τις ταχὺ ἀνίσῃ, ἔστι λαμβάνειν· πέτονται γὰρ βραχύ, ὥσπερ πέρδικες, καὶ ταχὺ ἀπαγορεύουσι. Τὰ δὲ κρέα αὐτῶν ἥδιστα ἦν.

Πορευόμενοι δὲ διὰ ταύτης τῆς χώρας ἀφικνοῦνται [3] ἐπὶ τὸν Μασκᾶν ποταμόν, τὸ εὖρος πλεθριαῖον. Ἐνταῦθα ἦν [4] πόλις ἐρήμη, με-

usa. Otidas autem, si quis celeriter suscitet, licet capere: nam breve *ad intervallum* volant, tanquam perdices, & citò fatiscunt. Carnes harum erant suavissimæ.

Facto per hanc regionem itinere, Mascam fluvium perveniunt, cujus erat *unius* plethri latitudo. Hìc urbs erat deserta, ampla,

Vasta velut Lybiæ venantum vocibus ales
Cùm premitur, calidas cursu transmittit arenas,
Inque modum veli sinuatis flamine pennis
Pulverulenta volat —

in Eutrop. l. 2. v. 310. & seq. En *cursum* & *volatum* aliti huic tributum! quippe animal est (ut Diodori verbis l. 2. p. 133. utar) χρεσθαι ἅμα καὶ πτηνῷ: lucem hæc locutioni Xenophontææ, ἀπίπτα ἀποφθέγγεται, fœnerant adeò, ut adcuratam simul & concinnam eam ostendant.

1 Τὰς ᾠτίδας, &c.] *Athenæus* l. 9. c. 10. adlatis his de *otide* verbis, ait: ἀληθῆ λέγειν φησὶ τὸν Ξενοφῶντα ὁ Πλούταρχος καὶ τὸν ᾠτίδων. Idem, loco cit. *otos* (de quibus *Plin.* l. 10. c. 23.) & *otidas* malè inter se confundit. Cur autem brevis sint & tardi volatûs, causam adfert *Ælian.* l. 5. c. 24. —— βαρεῖαί τε εἰσι, καὶ σαρκῶν ὄγκον περιφέρουσι. Atque eâdem de causâ *Tardæ Plinio* l. 10. c. 22. videntur dictæ: *Proximæ eis* (scil. *Tetraonum* generi) *sunt, quas Hispania aves tardas adpellat, Græcia otidas, damnatas in cibis.* Ultima verò verba suspicionem inferunt, *tardam* & *otida* perperam pro avi eâdem accipi solere. Vide sis notas & emendat. Cl. *Harduini* ad loc. *Plinii* modò cit. Attamen forsan dixerit aliquis, alium alîi populo cibum in deliciis esse: ejusdémque adeò generis animantes, sub diversis cœli plagis repertas, hìc grati, illic ingrati esse saporis. Cæterùm, pro ἥδιστα apud *Athen.* loc cit. legitur ἥδιον.

2 Ἂν τις ταχὺ ἀνίσῃ,] "Præteriti imperfecti "(verba sunt *Stephani*) tertia persona est "ἀνίσῃ, quæ nullo modo convenit: neque "ἄν potentialis particula aptè illi loco ad- "jungi potest. At si ἄν sumamus pro ἐὰν "(ut certè sumi debet) tunc novè hæc parti- "cula indicativo modo jungetur, pro ἐὰν. "Sed etiamsi demus potuisse dici ἐὰν ἀνίσῃ, "pro εἰ ἀνίσῃ, non ἐστὶ, sed ἦν sequi debuisse "manifestum est. Quæ omnia incommoda "vitare poterit, qui mutato tantùm accentu, "ἀνίσῃ legat in subjunctivo modo." Hæc ille: cujus equidem sententiæ tantâ diligentiâ expositæ libens accesserim, ni ea omnia quæ dicit incommoda, nulla esse putarem. Quippe ἄν *si* modo interdum indicativo jungi, docebunt, exemplis adlatis, vulgares etiam Grammatici: quod autem ad ἐστὶ attinet, ipse *Stephanus* ostendit in *Append.* ad scripta de *Dial. Atticâ*, præsens pro præterito imperfecto nonnunquam poni, exemplis ex Thucyd. citatis: quibus vir doctus hæc rectè subjungit: *Sic solent in narrationibus præsenti uti tempore, aut saltem verba præsentis temporis admiscere, tanquam de re, quæ eo ipso tempore geratur, loquentes.* Quod si cui magis adriserit lectio, quam *Stephanus* recipiendam censet, suo, per me licet, ingenio fruatur.

3 Ἐπὶ τὸν Μασκᾶν] Quo de fluvio consule *Dissert. Geograph.* de plethri mensurâ diximus K. Π. p. 522.

4 Πόλις ἐρήμη,] Vide sis p. 10. n. 1.

γάλη, ὄνομα δὲ αὐτῇ Κορσωτή· ἐπερρεῖτο δὲ αὕτη ὑπὸ τῆς Μασκᾶ κώμης. Ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας τρεῖς, [1] καὶ ἐπεσιτίσατο τὸ στράτευμα. Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμοὺς ἐρήμους τρεισκαίδεκα, παρασάγγας ἐνενήκοντα, τὸν Εὐφράτην ποταμὸν ἐν δεξιᾷ ἔχων, καὶ ἀφικνεῖται [2] ἐπὶ Πύλας. Ἐν τούτοις τοῖς σταθμοῖς πολλὰ τῶν ὑποζυγίων ἀπώλετο ὑπὸ τοῦ λιμοῦ· ἡ γὰρ ἦν χόρτος, [3] οὐδὲ ἄλλο δένδρον οὐδέν, ἀλλὰ ψιλὴ ἦν ἅπασα ἡ χώρα· οἱ δὲ ἐνοικοῦντες, [4] ὄνους ἀλέτας ἐκ τοῦ ποταμοῦ ὀρύττοντες καὶ ποιοῦντες, εἰς Βαβυλῶνα ἦγον καὶ ἐπώλουν, καὶ ἀνταγοράζοντες σῖτον

cui nomen Corſote; quæque Maſcâ erat undique circumflua. Manſerunt hoc loco triduum, & cibaria parabat exercitus. Hinc caſtris decimis tertiis apud loca deſerta *poſitis*, paraſangas nonaginta progreditur, Euphratem fluvium ad dextram habens, & ad Pylas *Arabiæ* pervenit. In his ſtationibus multa jumenta fame peribant: nam neque pabulum hìc erat, neque ulla præterea arbor, ſed regio univerſa nuda erat: incolæ verò lapides molares propter fluvium effodere ſolebant & formare, *quos deinde* Babylonem vectos vendebant, atque emto viciſſim frumento vi-

1 Καὶ ἐπεσιτίσατο &c.] Liberiùs ſanè, atque minùs adcurate, hæc *Leunclavius* vertit: *& exercitui frumentatione proſpiciebatur*; quaſi *paſſivo* non *medio* ſenſu poneretur verbum ἐπεσιτίσατο. Suprà paulò p. 45. dixit noſter: Ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας τρεῖς, καὶ ἐπεσιτίσαντο, *ſcil.* οἱ στρατῶται. *Scholiaſta* ad *Thucyd.* l. 6. ferè extremum, ἐπισιτίζεσθαι, τὸ μετὰ τὸ φαγεῖν, λαβεῖν τι εἰς ἑτέραν τροφήν.

2 Ἐπὶ Πύλας] De quibus adeunda eſt *Diſſert.* Geograph.

3 Οὐδὲ ἄλλο δένδρον] Dicit ἄλλο, quaſi priùs δένδρον τι memoraſſet. Similiter adhibet ἄλλη K. Π. p. 345. & ἄλλοι, p. 200.

4 Ὄνους ἀλέτας &c] *Heſychio* interprete, ὄνος eſt, ὁ ἀνώτερος λίθος τοῦ μύλου. Apud Evangel. Marci c. IX. v. 42. eſt λίθος μυλικός: Matthæi, c. XVIII. v. 6. μύλος ὀνικός: ſimiliter Lucæ XVII. 2. locutione deſumptâ ex vetuſto more aſinos ad circumagendas molas adhibendi. Molæ autem *aſinariæ* quæ dicuntur, *Catonis* c. 10. de R. R. majores erant; minores *truſatiles* *A. Gell.* l. 3. c. 3. quæ ab hominibus verſabantur. Vide ſis quæ viri eruditi notârunt ad *Jul. Poll.* l. 7. c. 4. Poſt ὄνους MS. Eton. & exemplaria quædam, quorum meminit *Stephanus*, habent ὡς ἡμεῖς μύλους, οἱ δ' Ἀττικοὶ μύλας, παρὰ τὸ ποταμοῦ &c. Sed quin ex ſcholio verba hæc irrepſerint, minimè tam mihi quàm *Stephano* dubium eſt. Cæterùm ad ποιοῦντες, quod ſtatim ſequitur, ex *Phavorino* notandum, ποιεῖν λίθους ἐπὶ τοῦ ποιητικῶν, πλεστικῶς ſcilicet καὶ τῶν τοιούτων.

ἔζων. [1] Τὸ δὲ στράτευμα ὁ σῖτος ἐπέλιπε, καὶ πρίασθαι οὐκ ἦν, εἰ μὴ ἐν τῇ Λυδίᾳ ἀγορᾷ, [2] ἐν τῷ Κύρου βαρβαρικῷ, [3] τὴν κατίθην [4] ἀλδύρων ἢ ἀλφίτων, τεττάρων σίγλων. Ὁ δὲ σίγλος δύναται ἑπτὰ ὀβολοὺς καὶ ἡμιωβόλιον Ἀττικούς· ἡ δὲ κατίθη δύο χοίνικας Ἀττικοὺς ἐχώρει. Κρέα οὖν ἐσθίοντες ④ στρατιῶται διεζῶντο. [5] Ἦν δὲ τούτων τῶν σταθμῶν, οὓς πάνυ μακροὺς ἤλαυνεν, ὁπότε ἡ πορεία ὑ-

tam ſuſtinebant. *Jam* verò frumentum milites defecerat, neque coëmendi *ejus* facultas erat *reliqua*, niſi in foro Lydio, *illorum* in agmine barbarorum, qui Cyrum ſequebantur, farinæ *nimirum* triticeæ vel hordeaceæ capitham, ſiglis quatuor. Siglus autem ſeptem Atticos obolos & dimidium *alterius* valet; ac duos chœnices Atticos capitha continebat. Quamobrem carnes comedendo vitam ſuſtentabant milites. Et ex his *quidem* ſtationibus erant, in quas per longa admodùm movebat ſpatia, quoties

1 Τὸ δὲ στράτευμα ὁ σῖτος ἐπέλιπε,] Id omne, nimirum, quod modò ἐπισιτίσατο.

2 Ἐν τῷ Κύρου βαρβαρικῷ] Scil. στρατεύματι. ut ſuprà p. 28. vel στρατῷ, utì mox poſtea: quâ de ellipſi agitur p. 8. n. 1.

3 Τὴν κατίθην] Hâc de menſurâ, cæteriſque ſive ponderibus ſive menſuris, quæ ſequuntur, conſulendus eſt *Index* iis explicandis deſtinatus.

4 Ἀλδύρων ἢ ἀλφίτων,] *Muretus* ἀλδύρων ἢ delenda cenſet; eáque interpretes neglexiſſe videntur. At *Muretus* idem, parum ſibi conſtans, has eaſdem voces conjungendas autumat ad Κ. Π. l. 5. p. 329. ubi vide ſcripta n. 5. Cùm autem vulgata ſcriptura codicum auctoritate nitatur, minimè rejicienda videtur. *Heſychius*: Ἀλδύρα κυρίως, τὰ ἐκ σίτου, ἄλφιτα ὅ τε τῶν κριθῶν: cui accedit *Phavorinus*. Voces illas diſtinguit etiam *Jul. Poll.* l. 7. c. 5. Τῇ δὲ ἀρτοπώλιδι ἀνήκει ἄλδυρα, ἄλφιτα, &c. *Sed panis venditrici convenium farinæ*, &c.

5 Ἦν δὲ &c.] Deficit hìc vox τινὲς, ut τινὰς apud Κ. Π. p. 390. Ejuſdem ferè ἐλλείψεως videre eſt exempla Lucæ XXI. 16. Apocal. II. 10. Act. XXI. 16. Συνῆλθον δὲ καὶ τῶν μαθητῶν ſcil. τινὲς &c. Vide etiam Joan. VI. 39. XVI. 17. Deinde ἦν ponitur pro ἦσαν. Similiter apud *Ariſtoph.* Ἀνσιστρ. v. 1262.

Ἦν γὰρ τῶνδρες ἐκ ἐλάττως
Τᾶς ψάμμως τοὶ Πέρσαι.

Biſetus: Ἦν γὰρ τῶνδρες. Ἦσαν γὰρ τοὶ ἄνδρες, ἦγεν οἱ ἄνδρες, οἱ &c. Σημαίνουσι δὲ τὸ ἦν, ἀντὶ τοῦ ἦσαν κατὰ συγκοπήν εἰρῆσθαι. *Sophocl.* Τραχ. v. 529.

Ἦν δὲ ἀμφίπλεκτοι
Κλίμακες· ἦν &c.

Schol. ἦν, ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον. Cum his conſentit etiam *Moſchopulus*.

δως βάλοιτο [1] διατελέσαι ἢ πρὸς [2] χιλόν. Καὶ δή ποτε στενοχωρίας τε πηλοῦ φανέντος ταῖς ἁμάξαις δυσπορήτου, ἐπέστη ὁ Κῦρος σὺν τοῖς περὶ αὐτὸν ἀρίστοις καὶ εὐδαιμονεστάτοις, καὶ ἔταξε Γλοῦν καὶ Πίγρητα, λαβόντας τῶν βαρβαρικῶν στρατῶν [3] συνεκβιάζειν τὰς ἁμάξας. Ἐπεὶ δ' ἐδόκουν αὐτῷ σχολαίως ποιεῖν, ὥστε ὀργὴ ἐπέλαβε τοὺς περὶ αὐτὸν Πέρσας τοὺς κρατίστους, συνεπισπάσαι τὰς ἁμάξας. Ἔνθα δὴ μέρος τι [4] τῆς εὐταξίας ἦν θεάσασθαι. Ῥίψαντες γὰρ τοὺς [5] πορφυροῦς καύδυς, ὅπου ἕκαστος

vel ad aquam vel ad pabulum iter peragere volebat. Quin & aliquando *itineris* anguſtiis lutóque objectis, plauſtris haud ſine difficultate perviis, Cyrus cum præſtantiſſimis & fortunatiſſimis *iis*, *quos* circa ſe *habebat*, ſubſtitit; ac Glun Pigretémque, adſumptis barbarorum copiis, conjunctis viribus plauſtra *ex locis difficilibus* educere juſſit. Cùm autem *illi hoc* tardè ei facere viderentur, quaſi indignabundus præſtantiſſimos, *qui* circa ipſum *erant*, Perſas operis unà poſitis plauſtra celeriter expedire juſſit. Hìc verò ſtudii ordinis conſervandi ſpecimen quoddam videre erat. Nam purpureis abjectis candyis, eo quo quiſque loco fortè

1 Διατελέσαι,] Eodem hìc ſenſu adhibetur verbum compoſitum, quo ſimplex τελῶ, apud *Thucyd.* l. 4. ferè medio: Καὶ ταύτῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ, ᾗ ἐκ τῆς Μελιτίας ἀφόρμησαν, ἐς Φάρσαλόν τε ἐτέλεσε, καὶ &c. i. e. *Eodem die, quo Melitiâ diſceſſerat, Pharſalum pervenit*, &c. Idem eſt verborum ἀνύειν & διανύειν uſus apud *Polyb.* utì ad Matt. X. 23. adnotavit Clar. *Raphelius*. Utrumque verbum, τελεῖν ſcil. & ἀνύειν, eodem ſenſu uſurpat *Thucyd.* l. 2. prope fin. In iis autem omnibus deficere videtur accuſat. ὁδόν. Itaque verba Evangeliſtæ loc. cit. τελέσητε τὰς πόλεις reſolvi poſſint in τελέσητε τὴν εἰς τὰς πόλεις ὁδόν. Adpoſitè verò, nec ſine emphaſi quâdam, Noſter verbum adhibere compoſitum videtur, cùm de eo loquitur, qui ſtrenuè adeò continuabat iter, ut non prius quieſcendum ſtatueret, quàm ad loca reficiendo exercitui opportuna perveniret.

2 Πρὸς χιλόν.] *Heſychius*: Χιλὸς, ἡ τροφὴ, ἢ χόρτος τῶν βοσκημάτων. *Moſchopulus*: Χιλὸς, ἡ τροφὴ τῶν βοσκομένων ζώων. Hoc modo *Phavorinus* exponit χεῖλος: & *Heſych.* χειλᾶσαι, παχυῶσαι, σιτίζεσθαι. Apud illum autem repoſuerim χιλὸς, apud hunc χιλᾶσαι.

3 Λαβόντας τῶν βαρβαρικῶν —— συνεκβιάζειν &c.] Scil. μέρος τι. Vide ſupra p. 42. n. 4. ſignificanter autem adeò atque ornatè, variatâ ſubinde elocutione, dixit συνεκβιάζειν, συνεπισπάσαι, μετάρσεις ἐξενέγκαι &c. ut nihil ſuprà. Vide ſis *Longin.* de *Sublim.* ſect. 30.

4 Τῆς εὐταξίας] Vocis hujus ſignificationem ex iis, quæ de verbo ἀπαντᾶν notavimus K. Π. p. 563. petere licet.

5 Πορφυροῦς καύδυς,] Vide K. Π. p. 19. & *Indicem* voc. Perſic. ei adjectum; & quæ dicta ſunt Hiſtor. hujus p. 17. n. 2.

ἔτυχεν ἐσπεύδοντο, [1] ἵεντο, ὥσπερ ἂν δρόμου τις περὶ νίκης, καὶ μάλα κατὰ πρόσωπον γὰρ ἐφέροντο. ἔχοντες τούτοις τε τοὺς πολυτελεῖς χιτῶνας, καὶ τὰς ποικίλας [2] ἀναξυρίδας· ἔνιοι δὲ καὶ στρεπτοὺς περὶ τῷ τραχήλῳ, καὶ ψέλλια [3] ἐπὶ τῶν χειρῶν· εὐθὺς δὲ σὺν τούτοις ἐσπηδήσαντες εἰς τὸν πηλὸν, θᾶττον ἢ ὥς τις ἂν ᾠήθη, μετεώρους ἐξεκόμισαν τὰς ἁμάξας. Τὸ δὲ σύμπαν, δῆλος ἦν Κῦρος σπεύδων πᾶσαν τὴν ὁδὸν, [4] καὶ ὁ διατείνων, ὅπου μὴ ὑποστησόμενός ἕνεκα, ἢ τινὸς ἄλλου ἀναγκαίου ἐπαφίετο· νομίζων, ὅσῳ μὲν ἂν θᾶττον ἔλθοι, τοσούτῳ ἀπροσπολεμοτέρῳ βασιλεῖ [5] μαχεῖσθαι· ὅσῳ δὲ πο-

ſtabat, quemadmodùm de victoriâ quiſpiam curreret, per collem admodùm etiam præcipitem impetu ferebantur; cùm magni pretii tunicas haberent, & ſubligacula variis *diſtincta* coloribus; nonnulli etiam torques circa collum, & circum manus armillas: attamen cum his ſtatim ubi in lutum inſiliiſſent, citiùs opinione cujuſquam, plauſtra in ſublime ſublata exportârunt. Ad ſummam, planè conſtitit Cyrum iter totum accelerare, neque *uſquam* cunctari, niſi frumentationis vel alterius neceſſariæ rei cauſâ alicubi conſideret: quippe exiſtimabat, tantò ſe imparatiore cum rege dimicaturum, quantò celeriùs *ipſe* acceſſerit; quantò autem tar-

1 Ἵεντο, ὥσπερ &c.] Verborum tam delectum quàm ordinem ad rem, quâ de agitur, feliciter depingendam mirificè adcommodavit auctor. Currendi certamina, gymnicis in Græcorum ludis celebria, eum reſpexiſſe, nullus licet monuerim, animadvertet lector.

2 Ἀναξυρίδας.] Lege ſcripta K. Π. p. 595. n. 3.

3 Ἐπὶ τῶν χειρῶν] K. Π. p. 19. περὶ τῶν χειρῶν. Sed ſolent auctores (verba ferè ſunt *Euſtath* ad Il α'. p. 47) ἀδιαφορεῖν σὺν τοῖς δεξιοῖς καὶ τοῖς πλησιάζουσι.

4 Καὶ ὁ διατείνων,] Scil. τὸν χρόνον. Similiter, K. Π. p. 231. — ἔλεγεν ὅτι ἐξαμαρτάνοι διατείνων, καὶ σὺν ἄγων ὡς &c. Ejuſdem nominis, crebras ſanè ellipſes paſſi, genitivus pluralis paulò pòſt deeſt in διὰ ταχέων.

5 Μαχεῖσθαι.] MS. Eton. συμμαχεῖσθαι. Libri quidam editi, μάχεσθαι· quo nimirum verbum hoc illi συναγείρειαν, mox ſequenti, tempore conveniret. Sed præſens temporis futuri ſignificationem, Atticos apud Scriptores, interdum habere, notius eſt, opinor, quàm ut exemplis probari oporteat: quæ tamen ſi quis requirat, adeat velim *H. Stephani* Append. ad Scripta de Dial. Atticâ. Apud hunc Noſtrum paulò infrà lecturi ſumus — ἡ δὲ γνώμη ἦν, ὡς εἰς τὰς τάξεις τῶν Ἑλλήνων ἐλαύνοντων καὶ διαβαίνοντων. ubi ἐλαύνοντων Atticè ſcribitur pro ἐλασόντων, ut participiis his inter ſe conveniat.

λαιότερον, τοσούτῳ πλέον βασιλεῖ συναγείρεσθαι στράτευμα. Καὶ συνιδεῖν δ' ἦν τῷ προσέχοντι τὸν νοῦν ἡ βασιλέως ἀρχὴ [1] πλήθει μὲν χώρας καὶ ἀνθρώπων ἰσχυρὰ οὖσα, τῷ δὲ μήκει τῶν ὁδῶν, καὶ τῷ διεσπάσθαι τὰς δυνάμεις, ἀσθενὴς, εἴ τις διὰ ταχέων τὸν πόλεμον ποιοῖτο.

[2] Πέραν δὲ τοῦ Εὐφράτου, καὶ τὰς ἐρήμους ταύτας, ἦν πόλις εὐδαίμων καὶ μεγάλη, ὄνομα δὲ Καρμανδή· ἐκ ταύτης οἱ στρατιῶται [3] ἠ-

diùs, tantò majores regi copias coactum iri. Et intelligere ſanè potuit, quicunque *rem* attentiùs conſideraret, regis imperium regionis quidem *amplitudine* hominúmque multitudine firmum eſſe, verùm ob itinerum longitudinem, & quia copiæ *hinc indè* diſtractæ ſint, *idem* imbecillum eſſe, ſi quis celeriter bellum gerat.

Ultra Euphratem, exadverſùs ſtationes *illas* deſertas, erat urbs opulenta magnáque, *cui* nomen Carmanda: ex hâc milites com-

1 Πλήθει μὲν χώρας &c.] *Ariſtot.* Metaphyſ. l. 5. c. 13. Λέγεται δὲ πλῆθος μὲν, τὸ διαιρετὸν δυνάμει εἰς μὴ συνεχῆ· μέγεθος δὲ, τὸ εἰς συνεχῆ. Sed ad ἀκρίβειαν amuſsimve philoſophicam, auctores politioris elegantiæ ſtudioſi ſuam exigi orationem minimè patiuntur. De quantitate (utì loquuntur) continuâ, ſucceſſivâ, πλῆθος Noſter adhibuit etiam hujus hiſtoriæ extremo. Vocis quoque μέγεθος vicem explet apud *Demoſth.* in Philip. orat. 4. init. p. 96. Ἡ μὲν γὰρ ἀσέλγεια, καὶ πλεονεξία, καὶ τοῖς πάντας ἀνθρώπους Φιλίππου χρῆσθαι, τοσαύτη τὸ πλῆθος, ὅσην ἀκούετε.

2 Πέραν δὲ τοῦ Εὐφράτου &c.] *Diodor. Sic.* l. 2. p. 99. Μεγάλοι δ' ὄντες (ſcil. Euphrates & Tigris) τὸν συχνὸν χώρον ἔχοντες καὶ ἀμφοδόμφοι, πολλὰς ἀφορμὰς παρέχονται τοῖς ἐμπορικῇ χρωμένοις ἐργασίᾳ. Διὸ καὶ συμβαίνει τὰς παραποταμίους τόπους πλήρεις ὑπάρχειν ἐμπορίων εὐδαιμόνων, καὶ μεγάλα συμβαλλομένων πρὸς τὴν τῶν Βαβυλωνίας ἐπιφάνειαν.

3 Ἠγόραζον] *Thomas Magiſter*: Ὠνήσομαι κοινὸν ἡ ἀγοράσω. Grammatici nempe verbum ἀγοράζειν pro τὸ ἀγορᾷ ἀγοράζειν potiſſimùm poni exiſtimant. Ità fere *Scholiaſta* ad *Ariſtoph.* Ἱππ. v. 1370. Ἀχαρν. v. 720. ubi Ἀττικῶς iſto venire ſenſu ſcribit. Idem alibi ſimiliter. Sed ipſe poëta Comicus Πλουτ. v. 985.

Καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀγοραίοις χιτῶνιον
Ἐκέλευσεν ἄν, &c.

oſtendit Atticæ Muſæ minimè alienam eſſe verbi ſignificationem, ei quam tribuit hoc loco Xenophon. Hæc ferè de ſignificatione v. ἀγοράζειν ex priſcis Græcorum monumentis haurire eſt. Quid verò illo homine facias, qui infenſo æque in criticam atque religionem animo, ad ſacros codices protervâ manu temerandos adgreſſus, verbum illud *concionari* potiùs, quàm *emere* vertendum ſtatuit? Is quidem fuerit neceſſe eſt,

Ος δ' ὅτ' ἐρυθριᾷν οἶδεν, ὅτε (prô dolor)
δεδίναγ'.

atque dignus ſanè, qui τὸ τοῖς ἀγοραίοις concionetur. Macte itaque eſto famâ, quam tibi jure pepererunt egregia illa inſcitiæ impudentiæque ſpecimina, perinde bonis literis, judicio ſanæ mentis hominum, ac doctrinæ

Evan-

γόραζον τὰ ὀπτήδεια, [1] σχεδίαις διαβαίνοντες ὧδε· [2] Διφθέρας, ἃς εἶχον σεγάσματα, ὑπέπλασαν χόρτῳ κύφῳ, εἶτα συνῆγον καὶ συνέσπων, ὡς μὴ ἅπτεσθαι [3] τῆς καλάμης τὸ ὕδωρ· ἐπὶ τούτων διέβαινον, καὶ ἐλάμβανον τὰ ἐπιτήδεια, οἶνον τε ἐκ [4] τῆς βαλάνου πεποιημένον τῆς ἀπὸ τοῦ φοινικος, καὶ σῖτον μελίνης· τοῦτο γὰρ ἦν ἐν τῇ χώρᾳ πλεῖσον. Ἀμφιλεξάντων δέ τι ἐνταῦθα τῶν τε τοῦ Μένωνος στρατιωτῶν καὶ τοῦ Κλεάρχου, ὁ Κλέαρχος κρίνας ἀδικεῖν τ' τοῦ Μένωνος, [5] πληγὰς

[1] Suidas. V. Ἀμφιλεξάντων. ubi male τοῦ Μενονος.

meatum pretio comparabant, dum ratibus operâ tumultuariâ confectis in hunc modum trajiciebant: Pelles *eas*, quas pro tegumentis habebant, levi fœno implebant; deinde coarctabant conſtringebántque *futuris*, nè feſtucas aqua tangeret: his trajiciebant, commeatúmque comportabant, *videlicet* vinum ex palmarum glandibus factum, & panici frumentum: nam hujus in eâ regione maxima erat copia. Cæterùm ortâ inter Menonis & Clearchi milites aliquâ hoc loco controverſiâ, Clearchus poſtquam Menonis *militem* injuriæ illatæ reum ſtatuiſſet, plagas *ei*

Evangelicæ contraria. Te certe incolumi, noménque tuum proſtituente, *Tolandos*, *Collinos*, cæteróſque gregis increduli duces, ætas hæc minimè deſiderabit.

1 Σχεδίαις] Scil. *ναυσὶ*, *ratibus*, ſeu alio quodam inſtrumentorum genere, uſum navium præbente. *Heſychius*: Σχεδία, μικρὰ ναῦς. & paulò pòſt, ὅτω λέγεται καὶ ἡ εἰκαίως πεποιημένη ναῦς. Similiter *Suidas*. Et *Euſtathius* ad *Hom.* Il. ε'. p. 516. Σχεδία, inquit, ἡ δι' ὀλίγου συμπαγεῖσα ναῦς. Eſt nimirum σχέδιος adjectivum, denotans *tumultuarium opus, ſeu quid ſubitò factum ex materiâ, quæ σχεδὸν ſeu ad manus eſt.*

2 Διφθέρας, ἃς εἶχον &c.] Simili ad trajiciendum Hydaſpen adparatu uſum eſſe Alexandrum tradit *Arrianus* l. 5. *exped.* c. 12. Αὐτὸς δὴ (Ἀλέξανδρος) —— ἄγων ἐπὶ τοὺς ναῦσιν καὶ τὴν ἄκραν, ἔνθεν διαβαίνειν αὐτοῖς ἦν ἐγνωσμένον. Καὶ ἐνταῦθα ἐπληροῦντο τὰ νυκτὸς αἱ διφθέραι τὰ κάρφης ἐκ πολλῆς ἤδη παρεσκευασμένης, καὶ κατεράπτοντο ἐς ἀκριβειαν.

3 Τῆς καλάμης] *Phavorinus*: Κάρφη, ὁ ξηρὸς καὶ κοῦφος χόρτος. Similiter *Suidas*: utroque, opinor, locum hunc Xenophontis reſpiciente.

4 Ἐκ τοῦ βαλάνου &c.] *Etymol.* M. Βάλανος, ὁ τῶν δρυῶν καρπός. Pleniùs & adcuratiùs *Phavorinus*: Βάλανοι, οἱ τῶν δρυῶν ὁ καρπὸς, & ὁ τῶν φοινίκων. *J. Poll.* l. 1. c. 12. Ὁ δὲ καρπὸς, (οὗ φοίνικος) ὁ μὲν τοῦ ἄρρενος, ψὰξ: ὁ δὲ τῆς θηλείας, βάλανος. Cæterùm, ex palmis etiam *Plinius* l. 13. c. 4. *in Oriente vina* expreſſa tradit. In orbe Orientali Babyloniæ Arabiæque palmas præcipuam obtinere nobilitatem docebit *Diodor. Sic.* l. 2. p. 136. Vide ſis K. Π. p. 522. n. 1.

5 Πληγὰς ἐνέβαλεν] Lege ſcripta p. 30. n. 4.

ἐνέβαλεν· ὁ δ' ἐλθὼν πρὸς τὸ ἑαυτῶ στράτευμα, ἔλεγεν· ἀκού-
σαντες δ' οἱ στρατιῶται, ἐχαλέπαινον, & ὠργίζοντο ἰσχυρῶς τῷ
Κλεάρχῳ. Τῇ δ' αὐτῇ ἡμέρᾳ Κλέαρχος ἐλθὼν ἐπὶ τὸ διάβα-
σιν τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐκεῖ καταισχύνῃ τινὶ ἀγορᾶν,
ἀφιππεύει ἐπὶ τὸ αὐτοῦ σκηνιὼ διὰ τῶν Μένωνος στρατεύμα-
τος, σὺν ὀλίγοις [1] τοῖς περὶ αὐτόν· (Κῦρος δ' ὅπου ἦκεν, ἀλλ'
ἔτι πορεύεται) τῶν δὲ Μένωνος στρατιωτῶν ξύλα σχίζων τις,
ὡς εἶδε τὸν Κλέαρχον [2] διελαύνοντα, ἴσχει τῇ ἀξίνῃ· & ὃς μὲν
αὐτοῦ ἥμαρτεν· ἄλλῳ δὲ λίθῳ, καὶ ἄλλῳ· εἶτα πολλοί, κραυγῆς γενομένης. Ὁ δὲ καταφεύγει εἰς τὸ ἑαυτῶ στράτευμα; & εὐθὺς [3] παραγγέλλει εἰς τὰ ὅπλα· καὶ τοὺς μὲν ὁπλίτας ἐκέ-
λευσεν αὐτοῦ μεῖναι, τὰς ἀσπίδας πρὸς τὰ γόνατα θέν-

† Suidas. Voc. Παραγγέλλουσας.

injecit; is ad exercitum ſuum reverſus, *rem* exponit; quâ milites auditâ moleſtè ferebant, & Clearcho graviter iraſcebantur. Eodem die Clearchus cùm ad trajectum fluminis acceſſiſſet, atque rerum venalium forum ibidem inſpexiſſet, ad tabernaculum ſuum per Menonis caſtra cum paucis circa ſe equo revehitur: (Cyrus autem nondum venerat, ſed adhuc erat in itinere) quidam verò è Menonis militibus, ligna qui ſcindebat, ut Clearchum *exercitum* perequitantem vidit, ſecuri *jactâ* petit *eum*: & ab eo quidem hic aberrat; verùm alius lapide, itémque alius: deinde multi, clamore excitato. At ille ad ipſius copias fugâ pervenit, ac ut ſtatim ad arma *concurrant*, *ſuis* edixit; & gravis quidem armaturæ milites iſtic manere juſſit, ſcutis ad genua poſi-

1 Τοῖς περὶ αὐτόν.] Scil. *amicis, familiaribus, comitibus*: quos iſtâ periphraſi creberrimè deſignant auctores. Vide ſuprà p. 51. Eandem & Latini locutionem imitantur. *Cornel. Nep.* in *Eumene* c. 10. *Sed non paſſi ſunt hi, qui circa erant*; ſcil. Antigoni *comites* ſive *familiares*. Terent. *Eunuchi* A. 3. Sc. 5. v. 33. — *paucæ, quæ circum illam eſſent*, &c. Similiter Hiſtorici paſſim. Cicero etiam Græcè dicit οἱ περὶ αὐτὸν, de Cæſaris ſtipatoribus; *Epiſt.* 52. ad *Attic.* l. 13.

2 Διελαύνοντα,] Pro quo *Suidas* ad v. Ἴσχει legit παριόντα. Fugit autem, ut alia multa, locus hic Cl. editorem Xenophonteus.

3 Παραγγέλλει εἰς &c.] Quidquid præcipiant imperatores, brevi complectantur oportet, monente cùm re ipſâ, tum artis tacticæ peritiâ; utì docent *Arrian.* Tact. p. 73. edit. Blanc. & *Ælian.* c. 53.

τας· αὐτὸς δὲ λαβὼν τὺς Θρᾷκας ϛ τὺς ἱππέας, οἳ ἦσαν αὐτῷ ἐν τῷ στρατεύματι πλείους ἢ τετταράκοντα, (τούτων δ' οἱ πλεῖστοι Θρᾷκες) ἤλαυνεν ὅπῃ τὺς Μένωνος, ὥστε ἐκείνους ἐκπεπλῆχθαι ϛ αὐτὸν Μένωνα, καὶ τρέχειν ὅπῃ τὰ ὅπλα. Οἱ δὲ καὶ ἕστασαν [1] ἀπορούντες τῷ πράγματι. [2] Ὁ δὲ Πρόξενος (ἔτυχε γὰρ ὕστερον προσιὼν, ϛ τάξις αὐτῷ ἑπομένη τῶν ὁπλιτῶν) εὐθὺς ὢν ἐς τὸ μέσον ἀμφοτέρων ἄγων, [3] ἔθετο τὰ ὅπλα, καὶ ἐδέετο τοῦ Κλεάρ-

tis: ipſe, adſumptis Thracibus & equitibus, ex quibus in exercitu erant ei plures quadraginta, (horum autem plurimi Thraces erant) *ſic* adverſùs Menonis *milites* provectus eſt, ut illi & Menon ipſe timore perculſi eſſent, & ad arma concurrerent. Stabant verò nonnulli, incerti prorſùs quid agerent. Proxenus autem (nam fortè tandem acceſſit, gravíſque eum armaturæ militum acies ſequuta eſt) *ſuos* ſtatim in medium inter utroſque ſpatium ducens, armis ritè diſpoſitis conſtitit, & Clearchum roga-

1 *Απορῦντες τῷ πράγματι.*] Nomen hoc, cum articulo ſuo, in MS. Eton. atque edit. Ald. deeſt: quibus tamen libri alii hunc rectè locum tribuêre. Eſt quippe familiaris auctoribus locutio. Noſter ſuprà pag. 25. *Κῦρος δὲ τούτοις ἀπορῶν τε καὶ* &c. *Plutarch. Ερωτ. διηγ.* p. 772. ſub init. *Απορῶν ὁ τῷ πράγματι ὁ Θεοφάνης.* ——

2 *Ο δὲ προέξενος — εὐθὺς ὢν* &c.] Epanalepſi ſubſervit hæc partic. utì & Marc. III. 31. Luc. XIX. 12. Joh. VI. 24.

3 *Εθετο τὰ ὅπλα,*] Ab *Amaſæo* peſſimè acceptus eſt hic locus. Græca quæ adduximus, cætera ut omittamus, Latinis his rependit, *in medios ſcuta projici jubet.* At *Leunclavius*, verborum, quam vulgârunt *Lexicographi*, interpretationem ſecutus, vertit, *arma deponebat*: rectè quidem, ſi *κατέθετο* legiſſet. Aliud verò hìc ſonant *πήσθαι τὰ ὅπλα*, nempe *armatus conſiſtere, armis inſtrui*, &c. Hanc phraſeos vim tandem intellexit *Leunclavius*; quippe qui paulò infrà, *τούτους ἦ πήσθαι τὰ ὅπλα περὶ τὸν αὐτῶν σκηνὸν*, reddidit, *qui cum armis tabernaculum ſuum circumſiſterent*: & lib. 7. ſub init. *πήσθε τὰ ὅπλα, armati conſiſtite*; & mox, *πήσθαι τὰ ὅπλα, in armis* ſuos *conſtituere.* Scholiaſtæ *Thucyd.* verba huc optimè quadrare videntur: is autem, l. 2. ineunte, *πήμενοι τὰ ὅπλα* poni dicit *ἀντὶ τοῦ, περιέμενοι ἑαυτοῖς.* *Ομηρος, Σάκει' ὤμοισιν ἔπηντο. ἀνάγκη γὰρ τὸ, μεταξὺ πολεμίων ὄντας, μὴ περικεῖσθαι τὰ ὅπλα. τοῦτο δὲ εἶπεν, ὅτι ἐν τῇ ὁδῷ τυχὸν ἐπάσχιζον αὐτὰ, ὡς σὺν ἐς τὺς πολεμίους ἦλθον, ἐνεδύσαντο.* Jam verò Menon licèt Clearchúſque nullo Proxenum odio proſequerentur, infeſtis tamen animis inter ſe jam jam concurrunt; ideóque neutiquam arma erant ei deponenda, qui ſe utriuſque temeritati interpoſuerat. Idem *Scholiaſta* l. 8. haud ità longè à fine, *πήμενοι τὰ ὅπλα*, exponit, *ὁπλισθέντες.* Similiter *Suidas πήμενος τὰ ὅπλα*, inquit, *ἀντὶ τοῦ περιήμενον, καὶ ὁπλισάμενον.* *Harpocration* eadem iiſdem verbis explicat: ubi vide quæ Cl. *H. Valeſius* notavit. *Ælian.* H. V. l. 3. c. 43. *Κροτωνιάται γὰρ ἐναντίον ὅπλα πήμενοι*, (Sybaritæ) *ἀνάστατοι ὑπ' ἐκείνων ἐγένοντο* — i.e. *Cùm enim adverſùm Crotoniatas arma cepiſſent*, &c. *Diodor. Sic.* l. 12. p. 116. *Καὶ τοῦ πλήθους* (Mega-

χου μὴ ποιεῖν ταῦτα. Ὁ δ' ἐχαλέπαινεν, ὅτι αὐτὸν ὀλίγου δεήσαντος καταλευσθῆναι, πρᾴως λέγοι τὸ αὐτοῦ πάθος· ἐκέλευέ τε αὐτὸν ἐκ τοῦ μέσου ἀπίστασθαι. Ἐν τούτῳ δὲ, [1] ἐπεὶ ἦκε Κῦρος καὶ ἐπύθετο τὸ πρᾶγμα, εὐθὺς ἔλαβε τὰ ὅπλα εἰς τὰς χεῖρας, καὶ [2] σὺν τοῖς παροῦσι τῶν Περσῶν, ἦκεν ἐλαύνων εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει ὧδε· "Κλέαρχε καὶ Πρόξενε, καὶ οἱ ἄλλοι "οἱ παρόντες Ἕλληνες, οὐκ ἴστε ὅ, τι ποιεῖτε. Εἰ γάρ τινα ἀλ-

bat, nè hæc faceret. At ferebat ille graviter, quòd cùm parum abfuiſſet quin lapidibus obrueretur, leniter ipſius de caſu loqueretur: eúmque *adeò* de medio excedere jubebat. Intereà, cùm veniſſet Cyrus, ac rem intellexiſſet, mox ſumpſit in manus arma, & cum iis qui aderant Perſis in medium invectus eſt, & hujuſmodi quædam dicit: "Neſcitis *planè* quid agatis, Clearche "Proxenéque, ac Græci cæteri qui adeſtis. Nam ſi quam inter

(Megarenſium) χαλεπῶς καὶ τὸν αἵρεσιν καὶ τῶν μὴ συμμαχόντων τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ δὲ βοηθόντων τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἐκήρυξέ τις ἀφ' ἑαυτοῦ, τοὺς ἐθελοντὰς πάντας τὰ ὅπλα μετὰ Ἀθηναίων καὶ Μεγαρέων, ſcil. *adverſùs Lacedæmonios* arma (*deponere* nemo certè dixerit, ſed) *capere, parata conſociare* cum Athenienſibus &c. *Heſychius*; Θέσθαι, ἑτοιμάσασθαι, i.e *parato, adparato*. Idem: πήγνυτο, παρεσκευάζοντο. *Phaverinus*: πήξαντες, παρασκευάζοντες. Eâdem de vi locutionis hujuſce teſtimonium poſtremò dicat *Demoſthenes*, κατὰ Μειδίου, p. 626. ὃ μόνον ἦν ταῦτ' ὑπῆρχεν αὐτῷ (Alcibiadi) ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὑπὲρ τοῦ δήμου θέμενος τὰ ὅπλα, δὶς μὲν ἐν Σάμῳ, τρίτον δ' ἐν αὐτῇ τῇ πόλει, τῶν &c. i. e. —— *ſed & ipſe pro populo ſumptis armis, bis* &c. Alias autem ejuſdem phraſeos ſignificationes, ſuis quamque locis evolvemus.

1 Ἐπεὶ ἦκε Κῦρος &c.] MS. Eton. ἐπήει καὶ Κῦρος καὶ —— εὐθὺς δὲ &c. cui lectionem vulgatam, cæterorum librorum auctoritate munitam, anteferendam cenſui. En verò Cyrum ipſum, qui, ſapientem utì decet, omnia prius, quàm arma, experiri ſolebat quóque potiſſimùm jubente, Clearchum Menonémque dicto fore audientes credi par eſt, armis ſe prius inſtruentem, quàm tantas componere lites adgreditur! Quâ igitur fiduciâ id inermis auſus eſſet ſibi Proxenus promittere, quod nonniſi ſumptis armis effici poſſe putavit Cyrus?

2 Σὺν τοῖς παροῦσι τῶν Περσῶν] Ità repoſui ex conjecturâ. Libri editi, quos vidi, omnes exhibent σὺν τοῖς παροῦσι τῶν πλείστων. MS. Eton. pro πλείστων illo dat nihili verbum πιστῶν. *Stephanus, Leunclavius*, &c. inſulſæ iſti librorum hactenùs vulgatorum lectioni cùm in textu Græco, tum in verſionibus obſecuti ſunt. Haud ità *Muretus*; qui locum minùs ſanum eſſe ſuſpicatus, ordine vocum mutato, legit σὺν τοῖς πλείστοις τῶν παρόντων. Sed quantò aptior noſtra fuerit emendatio, quámque facilè πιστῶν in πλείστων, ſeu alterum illud verbi portentum degeneraverit, nihil attinet notare. Perſas autem Cyrum ſibi itineris comites adſciviſſe, ſuprà videre eſt p. 51. & alibi ſæpè.

"λήλοις μάχην συνάψετε, νομίζετε ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ ἐμέ τε
"καλαχεκόψεσθαι, καὶ ὑμᾶς ὀλίγου ἐμοῦ ὕστερον· καλῶς γὰρ τὰ
"ἡμετέρων ἐχόντων, πάντες ὅσοι, οὓς ὁρᾶτε, βάρβαροι πολε-
"μιώτεροι ἡμῖν ἔσονται τῶν νῦν βασιλῆ ὄντων." Ακούσας ταῦτα
ὁ Κλέαρχος, [1] ἐν ἑαυτῷ ἐγένετο· καὶ παυσάμενοι ἀμφότεροι,
[2] καὶ χώραν ἔθεντο τὰ ὅπλα.

Ενταῦθεν πορευόντων, ἐφαίνετο ἴχνη ἵππων καὶ κόπρος· εἰκά-
ζετο δὲ εἶναι [3] ὁ σίδος ὡς διχιλίων ἵππων. Οὗτοι πορευόντες

"vos pugnam conſeretis, exiſtimate & me hoc ipſo die, & vos
"non multò pòſt, ad internecionem cæſum iri: nam ſi res no-
"ſtræ malè ſe habeant, hi omnes, quos videtis, barbari nobis
"infeſtiores erunt, quàm ii qui à rege *ſtant*." Hæc cùm audîſ-
ſet Clearchus, ad ſe rediit; & ambo, facto iraſcendi fine, arma
ſuo loco poſuerunt.

Indè cùm procederent, equorum veſtigia ſtercúſque compa-
rebant: *ex quibus* conjecturam facientibus iter equorum pedi-
bus circiter bis mille tritum eſſe viſum eſt. Hi dum præibant, &

1 Ἐν ἑαυτῷ ἐγένετο.] Jam utique reſederat effrenus ille animi impetus, quo in prælium ruerat & ultionem. Eam quoque lætitiæ, ex inopinatâ liberatione perceptæ, ſuiſſe vim, ut Apoſtolum mente ferè alienatum reddiderit, Hiſtoria nos ſacra docet, Act. XII. 11. ubi Petrus tandem dicitur γενόμενος ἐν ἑαυτῷ.

2 Καὶ χώραν ἔθεντο τὰ ὅπλα.] Hoc quidem loco haud ità malè ſe habet verſio Leunclaviana phraſeos ſuprà modò excuſſæ: ideò tamen notanda venit, quòd καὶ χώραν prorſùs omiſerit: nam pro Græcis adlatis tantùm exhibet, *arma deponebant*. Pluribus ſanè, at ineptis, vertit *Amaſæus*: *utraque pars armis poſitis ad ſuas ſe cohortes recepit*. Illi, verborum utpote tenuitate laboranti, ſupplemento opus eſſe, hujus ornamenta ambitioſa cenſui recidenda. Καὶ χώραν hìc, opinor, valet καὶ τὴν οἰκείαν τάξιν, i. e. *proprio* ſive *ſuo ordine*, & loco, ubi arma iter facientium, nec jam hoſtium impetum expectantium, diſponi par eſt: ὅτε ἐν χώρᾳ γε, ἐν ᾗ ἔτυχεν, (utì Noſter in Οἰκονομ. loqui ſolet) ἀλλ' ἔνθα περισπάσει, nullo *ſcil.* ab hoſtibus imminente periculo, Διαπεπαγμένα. Notandum verò illud παυσάμενοι dici ἐλλειπτικῶς pro παυσαμένους τῆς ὀργῆς. Plenè *Herodian.* l. 7. c. 27. — τῆς τε ὀργῆς ὁ δῆμος ἐπαύσατο, &c. cujus vice nominis participio uſus eſt Noſter K.Π. p. 494. — οἱ Χαλδαῖοι ἔδεισάν τε ἐκ τοῦ παραυτίκα καὶ ὀργιζόμενον.

3 Ο σίδος] *Amaſæo* eſt *globus*: legit itaque, opinor, σίφος. *Leunclavius* leviter adeò locum attigit, ut vocis σίδος vix & nè vix quidem ullum reliquerit veſtigium. *Heſych.* Σπίδος, πίδος, ὁδός, καὶ ἡ τοῦ ἴχνους ζήτησις. *Etymol. M.* auctori itidem eſt ὁδός· origine ductâ tam apud eum quàm *Phavorinum* ἀπὸ τοῦ σείδω, vel σίδω, τὸ πατῶ. Hoc loco denotat ὁδὸν, utì Noſter paulò infrà, σειόμενον, *iter pedum ſignis impreſſum* &c.

ἔκαμον ⸀ χιλὸν, ⸂καὶ⸃ εἴ τι ἄλλο χρήσιμον ἦν. Ὀρόντας δὲ [1]Πέρσης ἀνὴρ, γένει τε τοῦ τῶν βασιλέων, καὶ [2]τὰ πολεμικὰ λεγόμενος ⸀ ἐν τοῖς ἀρίστοις Περσῶν, ἐπιβουλεύει Κύρῳ, ⸀ πρόσθεν πολεμήσας. Καταλλαγεὶς δὲ οὗτος Κύρῳ, εἶπεν, εἰ αὐτῷ δοίη ἱππέας χιλίους, ὅτι τοὺς προκαταλαμβανόντας ἵππους ἢ καταλαμβάνοι ἂν ἐνεδρεύσας, ἢ ζῶντας πολλοὺς αὐτῷ ἕλοι, καὶ κωλύσειε τοὺς καίειν ἐπιόντας, καὶ ποιήσειεν ὥσε μή ποτε δύνασθαι αὐτοὺς, ἰδόντας τὸ Κύρου στράτευμα, βασιλεῖ ἀγγεῖλαι. Τῷ δὲ Κύρῳ ἀκούσαντι ταῦτα ἐδόκει ὠφέλιμα εἶναι· καὶ ἐκέλευεν αὐτὸν λαμβάνειν μέρος παρ' ἑκάστου τῶν ἡγεμόνων.

Ὁ δὲ Ὀρόντας, νομίσας ἑτοίμους αὐτῷ εἶναι τοὺς ἱππέας, γρά-

pabulum, & ſi quid aliud erat, uſui quod foret, exurebant. Orontas autem Perſa, qui genere regem adtingebat, & ad res bellicas quod attinet in principibus Perſarum ferebatur, Cyro parat inſidias, *ei* etiam anteà bellum molitus. Verùm is Cyro reconciliatus, aiebat, ſi mille ſibi traderet equites, aut ſtructis inſidiis equites *illos* incendiis præoccupata *omnia* pervaſtantes ſe interemturum, aut multos ex iis vivos capturum, ac prohibiturum nè invadendo *reliqua* incenderent, facturúmque *adeò* nè ii unquam, Cyri ubi exercitum conſpexiſſent, regi *id* renuntiare poſſent. Hæc cùm audîſſet Cyrus, viſa *ei* ſunt è re ſuâ futura: atque *adeò* juſſit eum à ſingulis ducibus *copiarum* partem accipere.

Orontas autem, ratus equites ſibi paratos eſſe, ad regem ſcri-

1 Πέρσης ἀνὴρ,] Similiter proprium nomen cum voce ἀνὴρ conjungitur Act. VIII. 27. ἀνὴρ Αἰθίοψ. ad quem locum Interpretes quidam lectores ſedulò monent de Hebræâ phraſeos origine; quam tamen Græcis uſitatam eſſe, æquè atque Noſter, docet *Herodot.* l. 9. c. 114. Οἰόδαζος ἀνὴρ Πέρσης, ὃς &c. Quin & eandem agnoſcunt Latini: *Cæſar* l. 1. B. G. c. 31. *Harudum millia hominum* &c. Similiter *A. Gellius* in argum. l. 8. c. 13. *homines Afri* &c.

2 Καὶ τὰ πολεμικὰ] Sic legendum olim viderunt *Stephanus* & *Muretus*, non πολέμια, quod hactenus locum hunc, repugnante ſententiâ, occupaverat. Natum eſſe errorem ex πολεμιώτερος, parvo quod intervallo præcedit, cum *Stephano* exiſtimaverim. Eandem verò vocem reſtituimus ex MS. Bodl. K. Π. p. 219.

φει ὑπολιὼ πρὸς βασιλέα, ὅπι ἥξοι ἔχων ἱππέας ὡς ἂν δύνηϳ πλείσυς. [1]ἀλλὰ φεράσαι τοῖς ἑαυτῦ ἱππεῦσιν ἐκέλδυεν, ὡς φίλιον αὐτὸν ὑποδέχεσθαι. Εἰῆν δ' ἐν τῇ ὑπολῇ ϗ τῆς πρόσθεν φιλίας ὑπομνήματα καὶ πίσεως. Ταύτιν τὴν ὑπολιὼ δίδωσι πισῷ ἀνδρὶ, ὡς ᾠέτο· ὁ δὲ λαβὼν, Κύρῳ δείκνυσιν. Ἀναγνοὺς δὲ αὐτὴν Κῦρος, συλλαμβάνϛ [2]Ορόντιν, καὶ συγκαλῖ εἰς τὴν αὐτοῦ σκηνὴν Περσῶν τοὺς ἀρίσους τῶν πρὶ αὐτὸν ἑπτά· καὶ τὰς τῶν Ἑλλήνων σρατηγὰς ἐκέλδυεν ὁπλίτας ἀγαγεῖν, τύτοις δὲ [3]θέσθαι τὰ ὅπλα πρὶ τὴν αὐτοῦ σκηνήν. Οἱ δὲ ταῦτα ἐποίησαν, ἀγαγόντες ὡς τετρακισχιλίους ὁπλίτας. Κλέαρχον δὲ καὶ ἔσω παρεκάλεσε σύμβολον, ὅς γε καὶ αὐτῷ καὶ τοῖς ἄλλοις ἐδόκει

bit epiſtolam, venturum ſe cum equitibus quàm poſſet plurimis: at ſuis dici curaret equitibus hortatus eſt, ut ſe tanquam amicum exciperent. *Eâdem* in epiſtolâ *quædam* inerant, quæ priſtinæ amicitiæ fideſque memoriam renovarent. Hanc homini, quemadmodùm *ipſe* exiſtimabat, fideli tradit epiſtolam: *quam* ut acceperat is, Cyro oſtendit. Cyrus autem eam cùm legiſſet, comprehendit Orontam, & ad tabernaculum ſuum Perſarum circa ſe principes ſeptem convocat; juſſítque, Græcorum duces gravis armaturæ milites adducerent, híque ſuum ut circa tabernaculum armati conſiſterent. Hæc illi faciebant, adductis tribus circiter militum gravis armaturæ millibus. Clearchum etiam intrò vocatum in conſilium adhibebat, *quippe* qui tum ipſi tum cæ-

1 Ἀλλὰ] Hoc loco οὐκ ἀντίκειταί τινι, Scholiaſta utì *Thucyd.* ad l. 8. prope finem loquitur, iſta particula, ſed παραχειλδυσικὸν eſt. Cujus eadem eſt poteſtas apud *Ariſtoph.* νεφ. v. 367.

Ἔπειτα δ' ἐκέλδυσ' αὐτὸν ἀλλὰ μυρίην λαβόντα,

Τῶν &c.

Levia ſunt hæc: neque tamen abs re fuerit eò nonnunquam devenire, ut vocularum hujuſmodi vires indicemus. Eodem ferè modo accipitur ἀλλὰ Marc. IX. 22. & *tamen* apud *Terent. Andr.* act. 5. ſc. 3. v. 23.

2 Ορόντην,] De nominis hujus terminatione variant ſubinde Xenophontis exempla typis impreſſa. Eandem diſcrepantiam in nominibus *Hyſtaſpas* & *Araſpas* apud K. Π. animadvertere eſt. MS. Eton. dat ubique Ορόντης. quod notâſſe ſat eſt.

3 Θέσθαι τὰ ὅπλα] Conf. dicta p. 56. n. 3.

τοῦ πιμπλῆναι μάλιστα τῶν Ἑλλήνων. Ἐπεὶ δ' ἐξῆλθεν, ἐξήγγειλε τοῖς φίλοις τὴν κρίσιν ὃν Ὀρόντης, ὡς ἐγίγνετο· ἦν γὰρ ἀπόρρητον ἦν. Ἔφη δὲ Κῦρον ἄρχειν ὧδε λόγου·

"Παρεκάλεσα ὑμᾶς, ἄνδρες φίλοι, ὅπως σὺν ὑμῖν βου-
"λευόμενος ὅ, τι δικαιότατον καὶ πρὸς θεῶν καὶ πρὸς ἀν-
"θρώπων, τοῦτο πρᾶξω περὶ Ὀρόντου [1] τουτί. Τοῦτον [2] γὰρ
"πρῶτον μὲν ὁ ἐμὸς πατὴρ ἔδωκεν ὑπήκοον ἐμοὶ εἶναι· ἐπεὶ
"δὲ ταχθεὶς, ὡς ἔφη αὐτὸς, ὑπὸ τοῦ ἐμοῦ ἀδελφοῦ ἔτρε-
"πολέμησεν ἐμοὶ, ἔχων τὴν ἐν Σάρδεσιν ἀκρόπολιν, καὶ
"ἐγὼ αὐτὸν πρόσπολεμῶν ἐποίησα, ὥστε δόξαι τούτῳ τοῦ πρὸς
"ἐμὲ πολέμου παύσασθαι, [3] καὶ δεξιὰν ἔλαβον καὶ ἔδω-
"κα." Μετὰ ταῦτα, ἔφη, Ω Ὀρόντα, ἔστιν ὅ, τι σε ἠδίκηκα; Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι οὔ. Πάλιν ὁ Κῦρος ἠρώτα· Οὐκοῦν ὕστερον, ὡς αὐτὸς σὺ ὁμολογεῖς, οὐδὲν ὑπ' ἐμοῦ ἀδικού-

teris Græcos longè dignitate videretur antecellere. Cúmque ille de tabernaculo exiiſſet, quo pacto de Orontâ judicium factum fuiſſet, amicis narrabat; neque enim referre non licebat. Aiebat autem Cyrum in hunc modum dicere orſum eſſe:

"Advocavi *huc* vos, amici, ut conſilia vobiſcum conferendo,
"quod & ad deos & ad homines fuerit æquiſſimum, id de hoc
"Orontâ faciam. Hunc primùm pater meus meo ſub imperio
"eſſe voluit: poſteaquam verò fratris mei juſſu, quemadmo-
"dùm ipſe ait, bellum hic mihi fecerat, apud Sardes cùm tene-
"ret arcem, atque ego bello eum perſequendo effeceram, ut
"ſibi à bello in me *intento* deſiſtendum putaret, *tum denique* dex-
"tram & dedi & accepi." Poſt hæc, ait, Num quid eſt, iniquè quod in te, Oronta, feci? Non eſt, reſpondit is. Rurſùs interrogabat Cyrus; Ergo deinceps, utì tute ipſe fateris, nec à me læ-

1 Τουτί.] *Phavorinus*: Οὕτω, αὖτη, τοῦτο, — δείκνυται τὸν προσχηματισμὸν τοῦ ι, διὰ πλείονα δῆξιν.

2 Τοῦτον γάρ] Vide notata Κ. Π. p. 222.

3 Καὶ δεξιὰν ἔλαβον &c.] Lege ſcripta Κ. Π. p. 252. n. 2.

μθμ@, ἅπασὰς εἰς Μυσοὺς, κακῶς ἐποίεις τὴν ἐμὴν χώραν ὅ, τι ἐδυνάω; Εφη ὁ Οροντης. Οὐκοῦν, ἔφη ὁ Κῦρ@, ὁπότ' αὖ ἔγνως τὴν σεαυτῦ δυνάμιν, ἐλθὼν [1] ἐπὶ τ τῆς Αρτέμιδος βωμὸν, [2] μεταμεμελῆσθαί σοι ἔφησθα, καὶ πείσας ἐμὲ, πιστὰ πάλιν ἔδωκάς μοι, καὶ ἔλαβες πρ' ἐμῦ; Καὶ ταῦτ' ὡμολόγει ὁ Οροντης. Τί οὖν, ἔφη ὁ Κῦρος, ἀδικηθεὶς ὑπ'

sus, *nonne* factâ ad Myſos defectione, agrum meum, quacunque ratione poteras, infeſtâſti? Aiebat Orontes. Ergo, Cyrus inquit, cùm rurſùs vires tuas agnoſceres, *nonne* ad Dianæ aram profectus, *tui* te *facinoris* pœnituiſſe dixiſti, mihíque ut crederem adducto fidem, *quam* & à me accepiſti, dediſti rurſus? Hæc quoque faſſus eſt Orontes. Quânam igitur, ait Cyrus, à me ad-

1 Επὶ τ τ &c.] Opinor, *Epheſiorum*: cujus & templi & cultûs apud τὰς ἔξω paſſim decantata eſt celebritas. Ad aras & tutelæ & fidei firmandæ cauſâ, concurſum olim erat. Tradit quidem *Thucydides* l. 4. haud ità longè à fine, τῶν ἀκουσίων ἁμαρτημάτων καταφυγὴν εἶναι τὰς βωμάς. At non hujuſmodi tantùm peccatorum reis perfugium præbebant. Tiberio certè imperante, *Crebreſcebat* (inquit *Tacitus* annal. l. 3. c. 60.) *Græcas per urbes licentia atque impunitas aſyla ſtatuendi: complebantur templa peſſimis ſervitiorum: eodem ſubſidio obærati adverſùm creditores; ſuſpectíque capitalium criminum receptabantur.* ubi vide ſis quæ notavit *Lipſius*, ejuſdemque notas ad *Nep.* in vitâ *Pauſaniæ* c. 4. necnon quæ collegit *Dempſterus* ad *Roſini* antiq. Rom. c. 13. l. 1. De aſylis in Republ. Hebræâ ſapientiſſimè inſtitutis adeundi ſunt Interpretes ad Num. XXXV. 6. Moris autem fuiſſe eorum, qui daturi fidem eſſent atque accepturi, ſeſe ad aras conferre, paſſim docent auctores. *Nepos* in vitâ *Hannib.* c. 2. *Faciam* (inquit Hamilcar, filium adlocutus) *ſi fidem mihi, quam poſtulo, dederis, ſimúlque ad aram adduxit, apud quam ſacrificare inſtituerat, eámque, cæteris remotis, tenentem, jurare juſſit, nunquam* &c. Conf. *Liv.* l. 35. c. 19. & *Val. Maxim.* l. 9. c. 3. Perſas ſanè veteres diis ſuis nullas poſuiſſe aras teſtatur *Herodotus* l. 1. c. 131. Idem etiam l. 8. c. 109. & *Diodor. Sic.* l. 11. p. 13. Deûm templa ruinis & ignibus à Dario priùs, deinde à Xerxe deleta fuiſſe tradunt. His accedit ferè *Strabo* l. 14. p. 941. qui omnia à Xerxe incenſa eſſe templa, πλὴν τοῦ ἐν Εφέσῳ, ait. Huic Deliam etiam addit Scholiaſta *Ariſtoph.* ad ἐκ. v. 409. cauſâ, quamobrem utrique pepercêre barbari, expoſitâ, — τῷ Δήλῳ καὶ τὴν Εφεσον ὁ διελυμήνατο· ὁ μὲν γὰρ ἥλιος Απόλλων ἐνενόμιστο· ἡ δὲ Αρτεμις σελήνη. Perſis autem & Solem & Lunam numina fuiſſe, narrat *Herodotus* l. 1. c. 131. Cùm verò τοὺς κάτω τ Ασίας, ſive occidentales ejus maritimæque partes, Cyro fuiſſent a patre adtributa, ipſéque adeò Orontas hujus imperio ſubjiceretur; haud mirum, ſi Dianæ Epheſiæ, cujus maximè inclitum erat fanum, honorem uterque habuerit.

2 Μεταμεμελῆσθαί σοι] Ità reſcribendum curavi, ex conjecturis *Stephani*, *Leunclavii* & *Mureti*. Priùs legebatur μεταμεμέληταί σοι quod ferri non poteſt, niſi vel poſueris, ἐν ante verbum, vel σοὶ mutaveris in μοι.

ἐμοῦ, νυνὶ [1] τοτεῖτον ὑπεβουλεύων μοι φανερὸς γέγονας; Εἰπόντος δὲ τοῦ Ὀρόντου ὅτι οὐδὲν ἀδικηθεὶς, ἠρώτησεν ὁ Κῦρος αὐτὸν, Ὁμολογεῖς οὖν σοὶ ἐμὲ ἄδικος εἶναι; Ἡ γὰρ ἀνάγκη, ἔφη ὁ Ὀρόντης. Ἐκ τούτου πάλιν ἠρώτησεν ὁ Κῦρος, Ἐπ' ὄν ἂν γένοιο τῷ ἐμῷ ἀδελφῷ πολέμιος, ἐμοὶ δὲ καὶ φίλος καὶ πιστός; Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι σοὶ εἰ γενοίμην, ὦ Κῦρε, σοί γ' ἂν ἔτι ποτὲ δόξαιμι.

Πρὸς ταῦτα ὁ Κῦρος εἶπε τοῖς παροῦσιν· Ὁ μὲν ἀνὴρ τοιαῦτα μὲν πεποίηκε, τοιαῦτα δὲ λέγει· ὑμῖν δὲ σὺ πρῶτος, ὦ Κλέαρχε, ἀπόφηναι γνώμην ὅ, τι σοὶ δοκεῖ. Κλέαρχος εἶπε τάδε· Συμβουλεύω ἔγωγε τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐκποδὼν ποιεῖσθαι ὡς τάχιστα· ὡς μηκέτι δέοι τοῦτον φυλάττεσθαι, ἀλλὰ σχολὴ ἡμῖν, [2] τὸ καταὶ τοῦτον εἶναι, τοὺς ἐθέλοντας φίλους τοῦ-

fectus injuriâ, tertiùm modò insidias mihi struere manifestò deprehensus es? Cùm nullâ se adfectum injuriâ diceret Orontes, Cyrus eum interrogavit, Ergóne te fateris in me injurium esse? *Id* quidem certè necesse est, ait Orontas. Deinde Cyrus rursùm interrogavit, Etiámne ergo fratri meo fueris hostis, mihi verò amicus & fidus? Tametsi *maximè* fuerim, respondit is, tibi tamen, Cyre, non ampliùs unquam videbor *fidus*.

Ad hæc *verba*, Cyrus iis, qui aderant, dicit; Iste talia fecit, talia profert: vestrûm verò tu primus, Clearche, *tuam* sententiam, tibi quidquid videtur, exponito. Et Clearchus hæc dixit; Equidem auctor sum, ut vir hic quamprimùm è medio tollatur; nè posthac necesse sit ab eo *nobis* cavere; sed otium nobis *sit*, quod ad hunc attinet, in eos, qui amici nobis esse volunt, bene-

1 Τοτεῖτον] Hoc ex genere τῶν διπλογυμμένων est; quibus adnumeres licet καταυλοπέρας suprà p. 5. De vocibus istiusmodi, vide, si libet, K. Π. p. 474. n. 2. Similiter ἐκποδὼν paulò post adverbiali formâ scribitur.

2 Τὸ καὶ τοῦτον εἶναι, &c.] Abundat hìc εἶναι, *Thucyd.* l. 2. prope finem, τὸ δὲ ἀγῶνα ἐν οὐ κόλπῳ ἐκὼν εἶναι ποιήσομαι, &c. ubi *Schol.* τὸ εἶναι παρέλκει, Ἁπλῶς. Idem ad τὸ ἐπὶ σφᾶς εἶναι, l. 4. haud longè ab init. eadem repetit. Similiter Noster K. Π. p. 127. ἐδὲ μιλῶ φίλοις γε, ἐδὲ ξένοις ἐκὼν εἶναι γέλωτα παρέχειν. Cæterùm, post ἐθέλοντας, εἶναι repeti debere putat *Leunclavius*: cui quidem haud invitus acce-

τες εὖ ποιεῖν. Ταύτῃ δὲ τῇ γνώμῃ ἔφη ⸌ τὰς ἄλλας [1]ψηφίσθαι. Μετὰ ταῦτα κελεύοντος Κύρου ἐλαύνοντο [2]τ ζώνης τ Ορόντιν, ὅτι θανάτῳ, ἅπαντες ἀνασάντες, καὶ οἱ συγγενεῖς· ἔπειτα ὃ ἄξων αὐτὸν οἷς προσετάχθη. Επεὶ δ' εἶδον αὐτὸν [3]οἵπερ πρόσθεν προσεκύνουν, καὶ τότε προσεκύνουν, καίπερ εἰδότες ὅτι [4]ἐπὶ θανάτῳ ἄγοιτο. Επεὶ δὲ εἰς τὴν Αρταπάτα σκηνὴν εἰσήχθη, τῷ πιστοτάτῳ τοῦ Κύρου [5]σκηπτόχων, μετὰ

ficia conferendi. Huic autem ſententiæ *Clearchus* aiebat & cæteteros *calculum* adjeciſſe. Poſt hæc ſurgentes univerſi, *in his* etiam *iſtius* propinqui, Cyro jubente, zonâ Orontam, in necis *ei mox inferendæ* indicium, prehenderunt: deinde quibus id negotii datum erat, eum educebant. Quem cùm viderent *ii*, qui priùs *eum* venerabantur, etiam tunc venerati ſunt, tametſi *eum* ad mortem duci intelligerent. Cùm autem introductus in Artapatæ, de Cyri ſceptuchis fideliſſimi, tabernaculum fuiſſet, nemo

accederem, ni verbum illud ſæpiſſimè per ellipſin omitti vidiſſem. Lege ſcripta p. 27. n. 3. Notandum etiam eſt MS. Eton. poſt χολὴ habere ᾖν, quod, ſi in ᾖ vel εἴη mutaveris, ferri poſſit: pro τὰς ἐθελοντὰς *Muretus* legit τὰς ἐθελοντάς: cui accedit *Steph.* qui & ᾖ poſt χολὴ addendum putat, & δέῃ pro δέοι reponendum.

1 Ταύτῃ τῇ γνώμῃ —— ψηφίσθαι.] *Scil.* τὴν ψῆφον. quæ deſunt itidem in *Sophocl.* Philoct. ſub fin. Κἀγὼ γνώμῃ ταύτῃ πίθεμαι. *Lucian.* in *bis accuſ.* p. 753. Παράδοξον ἐδόκει εἶναί τινα καὶ τῇ Μήδῃ τιθέμενον. Idem in *Piſcat.* p. 208. σὺ ψηφιεῖσαι τὴν σαυτῆς — ſcil. ψῆφον. Eadem occurrit ellipſis *Lucæ* XXIII. 51. Οὗτος οὐκ ἦν συγκατατεθειμένος τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει αὐτῶν. Reſpicit autem ſententiam ferendi rationem, uſu quæ vigebat in primis apud Athenienſes; quibus

Mos erat antiquus, niveis atríſque lapillis,
His damnare reos, illis abſolvere culpâ.
Ovid. *Met.* l. 15. v. 41, 42.

2 Ελαύνοντο τ ζώνης &c.] Moris fuiſſe Perſarum, ut qui capite damnati eſſent, zonâ prehenſi ad ſupplicium traderentur, teſtatur apertè *Diodor.* etiam *Sic.* l. 17. p. 510. Τῷ ᾗ θυμῷ τὸ συμφέρον ἀφαιρεμένῳ, ὁ μὲν Δαρεῖος, ἐπιλαβόμενος τ τῆς Χαλδήμου ζώνης, καὶ τ τῶν Περσῶν νόμων, παρέδωκε τοῖς ὑπηρέταις, καὶ πρόσταξεν ἀποκτεῖναι. Cæterùm, ἐπὶ θανάτῳ, elliptica videtur eſſe locutio, in hunc ferè modum ſupplenda, ἁλισκομένῳδίκῃ ἐπὶ θανάτῳ δικασθῆναι: niſi forſan ſubintelligendum fuerit tantùm ἁπτιχθησόμενον vel ἀχθησόμενον. quæ cum ἐπὶ θανάτῳ conjungi ſolent.

3 Οἵπερ πρόσθεν προσεκύνουν,] Conſule, ſi libet, K. Π. p. 284. n. 2. & p. 596. n. 4.

4 Επὶ θανάτῳ &c.] Intelliguntur hæ ſæpè voces in verbis ἄγεσθαι & ἀπάγειν. Act. XII. 19. Ηρώδης ᾗ ἐπιζητήσας αὐτὸν, καὶ μὴ εὑρὼν, ἀνακρίνας τοὺς φύλακας, ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι, ſcil. εἰς θάνατον, vel ἐπὶ θανάτῳ. Sic ἀπηγμένον abſolutè dicitur, pro ἀπηγμένον εἰς φυλακὴν, apud *Laërt.* l. 8. *ſegm* 85. Latinos etiam *ducere* eodem adhibere ſenſu diligenter docuit *Buchnerus* ad *Plin.* epiſt. de Chriſtianis l. 10. Plenè, utì Noſter, loquitur *Ælian.* H. V. l. 1. c. 30. ἰδὼν ᾗ πόρρωθεν ἀγομένους τινὰς ἐπὶ θανάτῳ, —

5 Σκηπτόχων,] Vide ſis K. Π. p. 509. n. 3.

ταῦτα οὔτε ζῶντα Οξόντιῳ, ὅτε τεθνεῶτα οὐδεὶς πώποτε εἶδεν, οὐδ' ὅπως ἀπέθανεν οὐδεὶς εἰδὼς ἔλεγεν· εἰκάζον δ' ἄλλοι ἄλλως· τάφου δ' οὐδεὶς πώποτε ἀμφὶ ἐφάνη.

Ἐντεῦθεν ξὺν ἀναβάσει διὰ τῆς Βαβυλωνίας σταθμοὺς τρεῖς, παρασάγας δώδεκα. Ἐν δὲ τῷ τρίτῳ σταθμῷ Κύρου ξύλλογον ποιεῖται τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν βαρβάρων [1] ἐν τῷ πεδίῳ, περὶ μέσας νύκτας· (ἐδόκει γὰρ εἰς τὴν ὑστεραίαν ἥξειν βασιλέα σὺν τῷ στρατεύματι μαχούμενον) καὶ ἐκέλευε Κλέαρχον μὲν τοῦ δεξιοῦ κέρως ἡγεῖσθαι, Μένωνα δὲ τὸν Θετταλὸν, τοῦ εὐωνύμου· αὐτὸς δὲ τοὺς ἑαυτοῦ διέταττε. Μετὰ δὲ τὴν ξύλεξιν, ἅμα τῇ ὑστεραίᾳ ἡμέρᾳ αὐτόμολοι παρὰ μεγάλου βασιλέως ἦκον τες ἀπήγγελλον Κύρῳ περὶ τῆς βασιλέως στρατιᾶς. Κῦρος δὲ συγκαλέσας τοὺς στρατηγοὺς καὶ λοχαγοὺς τῶν Ἑλλήνων, συνεβούλευε τότε, πῶς ἂν τὴν μάχην ποιοῖτο· [2] καὶ αὐτὸς

qui *id* cognôrat, quo pacto interiiſſet referebat; alii aliter ſuſpicabantur: at ſepulcrum ejus nullum unquam adparuit.

Indè per Babyloniam caſtris tribus, paraſangas duodecim progreditur. Cúmque tertia metatus eſſet caſtra, Græcorum & barbarorum in planitie recenſum agit, ſub noctem mediam; (exiſtimabat enim regem mane inſequente prælii ineundi cauſâ cum copiis adfuturum) & Clearchum quidem cornu dextrum ducere jubebat; Menonem Theſſalum, ſiniſtrum: ſuos ſtruebat ipſe. Recenſu peracto, ut primùm dies inſequens illuxit, aderant magno à rege transfugæ, qui de exercitu regis Cyro nuntium adferebant. Cyrus convocatis Græcorum ducibus cohortiúmque præfectis, quo pacto pugnam faceret, ibi tum conſultabat; atque ipſe, quo *ea-*

1 Ἐν τῷ πεδίῳ,] *Babylonii*, nimirum, *in camporum patentium æquoribus habitabant*, auctore *Cicer.* Divin. l. 1. c. 42. Conf. ſcripta p. 45. n. 3.

2 Καὶ αὐτὸς παρήσει &c.] Ità MS. *Eton.* & edit. *Ald.* In aliis legitur ὁ αὐτὸς παρήσει &c. *Stephanus* exhibet ᾧ ἂν παρῇσι &c. margini tamen αὐτὸς adſcribendum curavit: à quâ ſcripturâ ſi diſcedendum fuerit, αὐτοῖς potiùs quàm αὐτὸς repoſuerim. Solet enim παραινεῖν cum dativo perſonæ conſtrui: K. Π. p. 221. Ἐγὼ δὲ ὑμῖν μὲν παραινῶν ὁπλίτας &c.

παρήνεϲ ϑαῤῥύνων τοιάδε· "Ω ἄνδρες Ελληνες, ὐκ ἀνθρώπων
"ἀπορῶν βαρβάρων συμμάχους ὑμᾶς ἄγω, ἀλλὰ νομίζων
"[1] ἀμείνονας ϲ κρείττους πολλῶν βαρβάρων ὑμᾶς εἶναι, διὰ
"τοῦτο ϖροσελαβόμην. [2] Οπως οὖν ἔσεϑε ἄνδρες ἄξιοι τ῀ ἐλευθε-
"ρίας ἧς κέκτηϑε, καὶ ὑϖὲρ ἧς ὑμᾶς ἐγὼ εὐδαιμονίζω. Εὖ
"γὰρ ἴϲϑε, [3] ὅτι τὴν ἐλευθερίαν ἑλοίμην ἂν ἀντὶ ὧν ἔχω ϖάντων
"καὶ ἄλλων ϖολλαϖλασίων. Οπως δὲ εἰδῆτε εἰς οἷον ἔρ-
"γεϑε ἀγῶνα, ἐγὼ ὑμᾶς διδάξω. Τὸ μὲν ϖλῆϑος, ϖολὺ, καὶ
"ϖολλὴ ϖραυγὴ βάϖασιν· -ἂν δ' ὑμεῖς ταῦτα ἀνάσχησϑε, τἄλλα ϲ αὐ-

rum confirmaret animos, hujuſmodi adhortatione uſus eſt: "*Ego*
"vos, Græci, non quòd barbarorum mihi deeſſet copia, ſocios
"belli duco, ſed quòd potiores præſtantioréſque multis vos bar-
"baris exiſtimarem, idcirco adſumpſi. Quamobrem *date, quæſo,*
"*operam*, ut vos eos præſtetis, qui libertate, quam obtinetis, &
"cujus gratiâ vos *equidem* beatos arbitror, digni ſitis. Certò
"enim ſciatis *velim*, me libertatem rebus, quas poſſideo, univer-
"ſis multóque etiam majoribus aliis anteferre. Verùm ut intelli-
"gatis quale vobis in certamen ſit veniendum, *eâ de re* vos ego do-
"cebo. Multitudo quidem *hoſtium* magna *eſt*, magnóque cum cla-
"more *adverſarios* invadunt: ea ſi ſuſtinueritis, quod ad cætera

cum accuſ. rei: *Thucyd.* lib. 1. de Pericle orationem habituro, — λέγειν τε τὰ ϖροήκοντα δυνατώτατος, ϖαρῄνει τοιάδε — cum utroque ſimul, iſtâ finitâ jam oratione, Οἱ δ' Αθηναῖοι νομίσαντες ἄριστα σφίσι ϖαραινεῖν αὐτὸν, —

1 Αμείνονας ϲ κρείττους &c.] *Scholiaſta* ad Ariſtoph. *Plut.* v. 25. σιώπησε, inquit, Αττικῶς ϖαράλληλα τεθέντα τὰ ἰσοδυναμοῦντα. Noſter duas iſtas voces ὐκ ϖαραλλήλως compoſitas adhibuiſſe videtur, ut ex geminatis verbis Græci ſe ſummum apud Cyrum obtinere locum omninò planè intelligerent.

2 Οπως ἂν ἔσεϑε &c.] Attica eſt ellipſis, νουμηνίᾳ ἔξωϑεν (utì loquitur Scholi. in *Ariſtoph.* Plut. v. 469) τῇ σκοπεῖτε, ἐπιμελεῖσθε, vel alio quodam his adfini verbo. Vide K. Π. p. 32, 245, 337, 374.

3 Οτι τὴν ἐλευθερίαν ἑλοίμην &c.] Hunc nempe ipſum, frater licèt fuerit Perſarum regis, mox poſteà δοῦλον vocatum invenies. Tale autem illud Ageſilaï dictum, *Hiſtor. Gr.* l. 4. haud longè ab init. Καί τοι ἐλευθέρου εἶναι, ἐγὼ οἶμαι ἀνταξιον τῶν ϖάντων χρημάτων. Pro ϖολλαϖλασίων, quod ſtatim ſequitur, in MSto Eton. necnon edit. *Ald.* & *Flor.* legitur ϖαραϖλησίων: quâ quidem lectione vulgatam eſſe aptiorem *Stephanus* rectè cenſuit. Noſter K. Π. p. 72. — ἀνθ' ὧν, εὖ οἶδ' ὅτι, ϖολλαϖλασίαν ἄλλην ἂν οὐκ ἂν δίζαιο *Amaſæum* etiam lectionem receptam in codicibus veteribus inveniſſe conſtat; nam locum vertit, — *omnia, ac ſi ea longè eſſent ampliora* —

"αἰσχύνομαι μοι δοκῶ οἵοις ἡμῶν γνώσεσθε τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ ὄν-
"τας [1] ἀνθρώπους. Ὑμῶν δ' ἀνδρῶν ὄντων, καὶ εὐτόλμων γε-
"νομένων, ἐγὼ ὑμῶν τ' μὲν οἴκαδε βελόμενον ἀπέναι τοῖς
"οἴκοι ζηλωτὸν ποιήσω ἀπελθεῖν· πολλοὺς δ' οἶμαι ποιήσειν
"τὰ παρ' ἐμοὶ αἱρήσεσθαι ἀντὶ τῶν οἴκοι."

Ενταῦθα Γαυλίτης παρὼν, Φυγὰς Σάμιος, πιστὸς δὲ Κύρῳ, εἶπε· "Καί μοι, ὦ Κῦρε, λέγουσι πινὲς ὅτι πολ-
"λὰ ὑποιχνῇ νεῦ, διὰ τὸ ἐν τοιούτῳ εἶναι τοῦ κινδύνου τοῦ
"παρόντος· ἂν δ' εὖ γένηταί τι, οὐ μεμνῆσθαί σε· ἔνιοι
"δὲ, οὐδ' εἰ [2] μέμνοιό τε καὶ βούλοιο, δώσεσθαι ἂν ἀπο-
"δοῦναι, ὅσα ὑποιχνῇ." Ακούσας ταῦτα ἔλεξεν ὁ Κῦ-
ρος· "Αλλ' ἔστι μὲν ἡμῖν, ὦ ἄνδρες, [3] ἡ ἀρχὴ ἡ πα-

"me pudet etiam *dicere*, quales noſtros *hâc* in terrâ homines cogni-
"turi eſtis. Vos verò qui viri eſtis, ſi animoſos etiam voſmet præ-
"bueritis, faciam ego ut veſtrûm quicunque domum abire volue-
"rit, iis qui domi ſint ſuſpiciendus diſcedat; ut verò multi re-
"bus domeſticis apud me *capienda* antepoſituri ſint, effecturum
"me arbitror."

Hìc cùm adeſſet Gaulites, Samius exul, Cyro fidus; "Atqui,
"Cyre, ait, quidam te multa dicunt hoc tempore polliceri, quòd
"tali ſis in periculo *jam* imminente: ſed ſi res feliciter evene-
"rit, *promiſſorum* te non fore memorem. Nonnulli etiam *aiunt*,
"nec ſi & memineris & velis, poſſe te tribuere, quæ pollicearis."
Hæc Cyrus cùm audîſſet; "At certè nobis eſt, inquit, paternum

1 Ἀνθρώπους. Ὑμῶν δὲ ἀνδρῶν &c.] Ultima vox primæ illi opponitur apud *Philoſtr.* l. 1. c. 16. — φήσας, οὐκ ἀνθρώπων ἑαυτῷ δεῖν, ἀλλὰ ἀνδρῶν, i. e. *non multitudine, ſed viris ſibi opus eſſe.* Sed ἀνὴρ paſſim eſſe ἀνδρεῖος, παιδνμος, ſeu ἀνδρικὸν ἔχων φρόνημα, eandemque *vir* apud Latinos poteſtatem habere, notiſſimum eſt.

2 Μεμνοιο] Vel deducendus hic optativus à verbo parum uſitato μέμνομαι, vel reponendum μεμνῆο. Noſter Κ. Π. p. 67. adhibet μεμνῆτο, tanquam à μεμνάομαι-ῶμαι. *Euſtathius* ad *Hom.* Il. ψ'. p. 1305. verbum μεμνέωτο ait ἢ ἀπὸ τοῦ μεμνέοιτο γίνεται κατ' ἔκθλιψιν τοῦ ο — ἢ ἀπὸ τοῦ μεμνῆτο ἐπιτηδευτοῦ τοῦ ε.

3 Η ἀρχὴ ἡ πατρῴα, &c.] Pro conſuetudine principum Orientalium, qui de ditione ſuâ magni-

"τερὰ, πρὸς μὲν τὴν μεσημβρίαν, μέχρις οὗ καῦμα
"ὐ δυνατὸν οἰκεῖν οἱ ἄνθρωποι· πρὸς δὲ ἄρκτον, μέχρις ὅτου
"καὶ χειμῶνα· τὰ δ' ἐν μέσῳ τούτων ἅπαντα [1] σατρα-
"πεύουσιν οἱ ἐμοῖ ἀδελφοῖ φίλοι. Ην δ' ἡμεῖς νικήσωμεν,
"ὑμᾶς δεῖ σοὶ ἡμετέρους φίλους τούτων ἐγκρατεῖς ποιῆσαι.
"Ωστε οὐ τοῦτο δέδοικα, μὴ οὐκ ἔχω ὅ, τι δῶ ἑκάστῳ τῶν φί-
"λων, ἂν εὖ γένηται, ἀλλὰ μὴ οὐκ ἔχω ἱκανὰς, οἷς δῶ.
"[2] Ὑμῶν δὲ τῶν Ελλήνων καὶ στέφανον ἑκάστῳ χρυσοῦν δώσω." Οἱ
δὲ ταῦτα ἀκούσαντες, αὐτοί τε ἦσαν πολὺ προθυμότεροι,
καὶ τοῖς ἄλλοις ἐξήγγελλον. Εἰσῆσαν δὲ πρὸς αὐτὸν οἵ τε
στρατηγοὶ καὶ τῶν ἄλλων Ελλήνων τινὲς, ἀξιοῦντες εἰδέναι τί
σφίσιν ἔσται, ἐὰν κρατήσωσιν. Ο δὲ, ἐμπιπλὰς ἁπάντων τὴν
γνώμην, ἀπέπεμπε. [3] Παρεκελεύοντο δ' αὐτῷ πάντες, ὅσοι-

"regnum, viri, in meridiem quà *ſpectat*, ad ea *pertinens* loca, in
"quibus propter calorem homines habitare nequeunt; quà in
"ſeptentriones, ad ea, in quibus propter hyemem *nemo habitat*:
"quæ in medio horum *jacent* omnia fratris mei amici ſatrapa-
"rum cum titulo & poteſtate obtinent. Quòd ſi nos vicerimus,
"ut vos amici noſtri his potiamini, efficiam æquum eſt. Itaque
"non id metuo, nè non quod ſingulis dem amicis, ſi *quidem* res be-
"nè geſta fuerit, habeam; ſed nè non ſatìs multos habiturus ſim,
"quibus dem. Vobis certè Græcis coronam etiam ſingulis au-
"ream dabo." Hoc cùm audîſſent *præfecti*, & ipſi multò alacrio-
res erant, & aliis *eadem* renuntiant. Porrò ingreſſi ſunt ad ip-
ſum tam duces quàm de Græcis cæteris quidam, qui ſcire cupe-
rent quid habituri eſſent, ſi vincerent. *Hos* ille, expletis om-
nium animis, dimittebat. Hortabantur autem eum omnes, qui-

magnificè loqui ſolebant, dicit hæc Cyrus. Conf. 2 Ephem. c. XXXVI. v. 23. & Dan. IV. 1. & Diſſertat. I. quam K. Π. præmiſimus, p. 36. extremam.

1 Σατραπεύουσιν οἱ] Vide ſis p. 2. n. 2.

2 Ὑμῶν δὲ τῶν &c.] Adi K. Π. p. 204. n. 2. Confer *Diodor. Sic.* l. 14. p. 252.

3 Παρεκελεύοντο δ' αὐτῷ &c.] Onoſander Στρατηγ. c. 33. Μαχέσθω δὲ, inquit, ὁ στρατηγὸς αὐτὸς σωφρονέστερον, ἢ μὴ τολμηρότερον, ἢ τὸ

τ

ὥσερ διελέγοντο, μὴ μάχεσθαι, ἀλλ' ὅπισθεν ἑαυτῶν τάττεσθαι. Ἐν δὲ τῷ καιρῷ τούτῳ Κλέαρχος ὧδέ πως ἤρετο Κῦρον. [1] Οἴει γάρ σοι, ὦ Κῦρε, μαχεῖσθαι τὸν ἀδελφόν; Νὴ Δί', ἔφη ὁ Κῦρος, εἴπερ γε Δαρείου καὶ Παρυσάτιδός ἐστι [2] παῖς, καὶ ἐμὸς ἀδελφὸς, οὐκ ἀμαχεὶ ταῦτα ἐγὼ λήψομαι.

Ἐνταῦθα δὴ ἐν τῇ ὁπλίσει ἀριθμὸς ἐγίνετο τῶν μὲν Ἑλλήνων [3] ἀσπὶς μυρία καὶ τετρακόσια· πελτασταὶ δὲ δισχίλιοι

cunque *cum ipso* colloquerentur, nè præliaretur *ipse*, ſed à tergo ſuorum ſubſiſteret. Atque hoc ipſo tempore Clearchus ità ferè Cyrum interrogabat: Exiſtimáſne, Cyre, fratrem *tuum* prælio tecum decertaturum? *Ità* profectò, inquit Cyrus, ſiquidem Darii & Paryſatidis filius eſt, & frater meus, non ſine prælio hæc ego conſequar.

Ibi verò cùm armis inſtruerentur, cenſebantur Græcorum, qui ſcutati erant, decem millia quadringenti; peltaſtæ bis mille

τὸ παράπαν ἀπιέναι ἢ τοῖς πολεμίοις εἰς χεῖρας ἰέναι. Καὶ γὰρ εἰ καὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς ὑπέρθεντο ἀνδρίαν εἰσπέμψασθαι, τοσοῦτον ἐδέησαν ὠφελῆσαι δύναμιν στράτευμα μαχόμενος, ὅσον ἀπορίαν βλάψαι. Στρατηγὸν γὰρ γνώμη πλέον ἰσχύει. κ. τ. λ. *Polyænus* l. 2. c. 2. Κλέαρχος Κύρῳ μὲ συνεβούλευεν αὐτὸν μὲν μὴ κινδυνεύειν, ἀλλ' ἐφορᾶν τὴν μάχην· μαχόμενον γὰρ μηδὲν μέγα συμπράξαι τῷ σώματι παθόντα γ', πάντας ἀπολέσαι τοὺς μετ' αὐτοῦ. Et duci quidem capitis diſcrimen temerè neutiquam adeundum eſſe, paſſim docent Auctores: haud quiſquam enim eſt *omnium tam ignarus rerum, tam rudis in republicâ, tam nihil unquam nec de ſuâ, nec de communi ſalute cogitans, qui non intelligat*, imperatoris *ſalute* contineri *ſuam, & ex unius* ejus *vitâ pendere omnium*; utì *Cicero* ferè pro *Marcello* c. 7. Vidit id ſanè *Perdicca* apud *Curt.* l. 10. c. 6. *Illud ſcire debetis*, ait, *militarem ſine duce turbam corpus eſſe ſine ſpiritu.* Vide ſis quæ Craterus apud eundem dicit l. 9. c. 6. & de Cæſare *Lucan.* l. 5. v. 685 & ſeq.

1 Οἴει γάρ &c.] De poteſtate hujus particulæ vide K. Π. p. 74.

2 Παῖς,] *Moſchopulus*: λέγεται παῖς καὶ ὁ υἱός. Vide K. Π. p. 19. n. 1. *Heſych.* Παῖς, πᾶς ὁ φύσει υἱὸς ὢν πινός.

3 Ἀσπὶς] Pro ἀσπιδοφόροι &c. ut ἵππος apud *Herodot.* l. 7. c. 100. & alibi paſſim pro ἱππεῖς. *Pauſan.* l. 8. c. 51. ἱππέας δὲ καὶ πέλτας ἦγεν &c. pro πελταστάς. Noſter *Hiſtor. Gr.* l. 2. prope fin. Ἐγένοντο βάθος οὐκ ἔλαττον ἢ ἐπὶ πυτήκοντα ἀσπίδων. Similiter *abſtractum* pro *concreto* etiam Latinos apud auctores ſæpiſſimè legitur. Adi *Salluſt.* Catil. c. 14. *Cæſar.* de B. G. l. 7. c. 78. & quæ ibi notârunt viri eruditi. Eidem Græcanicæ generi elegantiæ adſcribenda ſunt θεραπεία pro οἱ θεράποντες Matt. XXIV. 45. Φῶς pro πεφωτισμένοι Eph. V. 8. & φείτομαι pro φειδόμενοι Gal. II. 9. Eph. II. 11. Phil. III. 3. & alibi ſæpè.

καὶ τετρακόσιοι· τῶν δὲ μετὰ Κύρου βαρβάρων δέκα μυριάδες, καὶ [1] ἅρματα δρεπανηφόρα ἀμφὶ τὰ εἴκοσι. Τῶν δὲ πολεμίων ἐλέγοντο (εἶναι) ἑκατὸν καὶ εἴκοσι μυριάδες, καὶ ἅρματα δρεπανηφόρα διακόσια. [2] Ἄλλοι δὲ ἦσαν ἑξακισχίλιοι ἱππεῖς, ὧν Ἀρταγέρσης ἦρχεν· οὗτοι δὲ αὐτοὶ περὶ αὐτὸν βασιλέως τεταγμένοι ἦσαν. Τοῦ δὲ βασιλέως στρατεύματος ἦρχον [c] ἄρχοντες, καὶ στρατηγοὶ, καὶ ἡγεμόνες τέτταρες, τριάκοντα μυριάδων ἕκαστος, Ἀβροκόμας, Τισσαφέρνης, Γωβρύας, Ἀρβάκης. Τούτων δὲ παρεγένοντο [3] ἐν τῇ μάχῃ ἐνενήκοντα μυριάδες, καὶ ἅρματα δρεπανηφόρα ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα· Ἀβροκόμας γὰρ ὑστέρησε τὴν μάχην ἡμέρας πέντε, [4] ἐκ Φοινίκης ἐλαύνων. Ταῦτα δὴ ἤγγελλον [5] πρὸς Κῦρον οἱ αὐτομολήσαντες ἐκ τῶν πολεμίων παρὰ μεγάλου βα-

quadringenti: barbarorum qui Cyro aderant centena millia, atque currus falcati circiter viginti. Hoſtium ferebantur eſſe duodecies centena millia, & currus falcati ducenti. Erant præterea equitum millia ſex, quibus Artagerſes præerat: hi verò ante regem ipſum erant diſpoſiti. Regii exercitûs imperatores & præfecti & duces quatuor erant, *quorum* unuſquiſque trecenta millia *ducebat*, Abrocomas, Tiſſaphernes, Gobryas, Arbaces. Verùm ex his *tantùm* noningenta millia, & currus falcati centum quinquaginta, prælio interfuerunt: nam Abrocomas poſt quintum diem quàm pugna commiſſa fuerat, ex Phœniciâ demum venit. Hæc Cyro nuntiabant ex hoſtibus ii, qui à rege magno ante

1 *Ἅρματα δρεπανηφόρα*] Adi K. Π. p. 419, & 492.

2 *Ἄλλοι δὲ ἦσαν* &c.] Utitur voce *ἄλλοι*, licèt equitum hoc loco non anteà meminiſſet: quâ de loquendi ratione vide p. 49. n. 3. Sic voce *cæteras* uſus eſt *Cæſ.* de B. C. l. 3. c. 32.

3 *Ἐν τῇ μάχῃ συνιόντα* &c.] Deeſt hìc μέρον: cujus de ellipſi vide ſis p. 44. n. 3. De numero copiarum conveniunt Noſtri & *Plutarchi* verba, p. 1014. non item *Diodori Sic.* l. 14. p 252. qui Ephorum ſecutus auctorem, Artaxerxem habuiſſe tradit, *τραπώτες σὺν ἱππεῦσιν ἐκ ἐλάττες τετρακόσιοι μυριάδων.*

4 *Ἐκ Φοινίκης ἐλαύνων*] Vide ſis p. 36.

5 *Πρὸς Κῦρον*] Rectiùs hæc, opinor, conſtruuntur cum *οἱ αὐτομολήσαντες*, quàm cum *ἤγγελλον*, quod cum ſuis compoſitis caſui perſonæ dativo ſæpiùs jungi ſolet. Sic in *Oeconom.* *παρὰ μὲν Κύρου ἀδεὶς λέγεται αὐτομολῆσαι πρὸς τὰ βασιλέα, παρὰ δὲ τοῦ βασιλέως, πολλοὶ μυριάδες πρὸς Κῦρον.* Lege & p. 65. lin. 11. Dicitur

σπλέως περὶ τῆς μάχης· καὶ μετὰ τὴν μάχην οἱ ὕστερον ἐληφθησαν τῶν πολεμίων, ταῦτα ἤγγελλον. Ἐντεῦθεν ὁ Κῦρος ἐξελαύνει σταθμὸν ἕνα, παρασάγγας τρεῖς, [1] συντεταγμένῳ τῷ στρατεύματι παντὶ, καὶ τῷ Ἑλληνικῷ καὶ τῷ βαρβαρικῷ· ἦν γὰρ ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ μαχεῖσθαι βασιλέα· κατὰ μέσον τὸν σταθμὸν τοῦτον τάφρος ἦν ὀρυκτὴ, βαθεῖα, [2] τὸ μὲν εὖρος ὀργυιαὶ πέντε, τὸ δὲ βάθος ὀργυιαὶ τρεῖς. Παρετέταλτο δὲ ἡ τάφρος ἄνω ἀπὸ τοῦ πεδίου ὅτι δώδεκα παρασάγγας, μέχρι τοῦ [3] Μηδίας τείχους. [4] Ἐνθα δὴ εἰσὶν αἱ διώρυχες ἀπὸ τοῦ Τίγρητος ποταμοῦ ῥέουσαι· εἰσὶ δὲ τέτταρες, τὸ μὲν εὖρος πλε-

prælium transfugerant: & poſt prælium qui de hoſtium numero deinceps capti fuerunt, eadem nuntiabant. Hinc Cyrus caſtris unis, paraſangas tres progreditur, copiis univerſis, tum Græcis tum barbaris, inſtructis: nam hoc die regem prælium commiſſurum exiſtimabat; medio enim hoc diei itinere foſſa ducta erat, alta, latitudine quinque orgyarum, altitudine trium. Hæc autem per planitiem ſurſum verſùs ad paraſangas duodecim, uſque ad Mediæ murum, foſſa erat porrecta. Hoc loco ſunt alvei à Tigri fluvio fluentes; ſunt autem *numero* quatuor, latitudine plethri,

citur autem plenè οἱ αὐτομολήσαντες σὺν τῶν πολεμίων, pro caſu genitivo ſine præpoſitione; utì mox poſteà ellipticè ſcribitur, οἱ — τῶν πολεμίων; ſuprà p. 57. σὺν τοῖς παισὶ τῶν Περσῶν: & in *Ageſil.* haud longè ab init. Λακεδαιμονίων οἱ παρόντες. Cæterùm, pro παῦται illo ſtatim ſecuturo *Muretus* legit ταυταὶ.

1 Συντεταγμένῳ τῷ στρατεύματι] In his intelligè præpoſitionem σὺν, ſicutì in illis etiam *Hiſt. Gr.* l. 3. p. 287. ferè extr. Περιόντα δὲ τοῦ σὺν αὐτοῦ —— Confer Matt. VIII. 1. Marc. V. 2. Hæc autem omnia tibi exempla ſiſtunt caſûs, ut vulgò vocant, ablativi abſolutè poſiti. Plura qui deſiderat, adeat *Budæi* Comment L. G. p. 989.

2 Τὸ μὲν εὖρος ὀργυιαὶ &c.] Vide ſis p. 35. n. 2. *Plutarch.* aliter: ἦν γὰρ τάφρον εὖρος ὀργυιῶν δέκα, καὶ βάθος ἴσον, &c. pag. 1014.

3 Μηδίας τείχους.] Quo de muro Noſter infrà l. 2. ubi in quibuſdam libris legitur Μηδείας. Ità *Plutarchus*: *Diodorus Sic.* aliíque Μηδίας. Sed in nominum propriorum ſcripturâ paſſim variare ſolent exempla.

4 Ἐνθα δὴ εἰσὶν αἱ διώρυχες &c.] Ità MS. Eton. *Stephan.* & *Ald* editiones; in quibus tamen omnibus perperam legitur Πίχητος pro Τίγρητος. *Leunclav.* autem aliíque articulum ante διώρυχες malè omiſerunt. Hujuſmodi quidem διώρυχας poſtulabat ὁ ῥέων (*Strabonis* verba ſunt) ἔμπυρος ὅστε ἡ χώρα καὶ καυματηρά. Vide ſis *Strabon.* l. 16. pag. 1075.

ἁριᾶιαι, βαθεῖαι δὲ ἰσχυρῶς, & [1] πλοῖα πλεῖ ἐν αὐταῖς σταγωγά· ἐισβάλλουσι δὲ εἰς τὸν Εὐφράτην, ἀφαλείπουσι δὲ ἑκάστη παρασάγγην, γέφυραι δὲ ἔπεισιν.

Ην δὲ πρὸ αὐτὸν τὸν Εὐφράτην πάροδος στενὴ μεταξὺ τοῦ ποταμοῦ καὶ τῆς τάφρου, [2] ὡς εἴκοσι ποδῶν τὸ εὖρος. [3] Ταύτην δὲ τὴν τάφρον βασιλεὺς μέγας ποιεῖ ἀντὶ ἐρύματος, ἐπειδὴ [4] πυνθάνεται Κῦρον παραγελάυνοντα. Ταύτην δὴ τὴν πάροδον Κῦρός τε καὶ ἡ στρατιὰ πρῆλθε, [5] καὶ ἐγένοντο εἴσω τῆς τάφρου. Ταύτῃ μὲν οὖν τῇ ἡμέρᾳ οὐκ ἐμαχέσατο

profundi admodùm, atque navigia in eis frumentaria ferri solent: *iidem* in Euphratem influunt, & inter se parasangæ intervallo distant, pontésque sunt iis inditi.

Propter ipsum autem Euphratem transitus erat angustus inter fluvium ac fossam, latitudine ferè viginti pedum. Hanc fossam rex magnus pro munimento facit, posteaquam adventare Cyrum inaudîsset. Hunc verò transitum Cyrus cum exercitu superavit, atque intra fossam venerunt. Ac rex quidem eo die prælium non

1 Καὶ πλοῖα πλεῖ &c.] *Ammonius* Νῆες Πλοῖον διαφέρει —— τὸ μὲν γάρ ἐστι στρογγύλα, αἱ δὲ κωπήρεις & στρατιώτιδες. Scholiastæ *Thucyd.* lib. 2. haud longè à fine, ναῦς στρογγύλη est ἐμπορική, διὸ καὶ πολεμικῶν μακρότερα ὄντα. *Herodotus* etiam inter ναῦς & πλοῖα discrimen ejusmodi ponere videtur, l. 6. c. 48. —— χιλιόων νέας τε μακρὰς καὶ ἱππαγωγοὺς πλοῖα ποιεύντων. & l. 7. c. 1. πολλῷ τε πλείων ἐπιτάσσων ἐκάστοισι ἢ πρότερον παρέχειν & νέας τε καὶ ἵππους, καὶ σῖτα, καὶ πλοῖα. Exempla huc facientia ex *Thucydide* adferunt Lexicographi. Cæterùm, pro vulgatâ lectione *Muretus* reponit —— ἰσχυρῶς, ὡς καὶ πλοῖα πλεῖν &c. In istis verò διώρυξι navigia ferri posse ex *Strabone*, loco modò cit. colligere est: sed de his plura in *Dissertatione* operi præmissâ.

2 Ὡς εἴκοσι ποδῶν τὸ &c.] Confer suprà dicta p. 35. n. 2. & p. præced.

3 Ταύτην τὴν τάφρον &c.] K. Π. p. 217. Οἱ μὲν δὴ Ασύριοι —— τάφρον προεβάλλοντο· ὅπερ καὶ νῦν ἔτι ποιοῦσιν οἱ βάρβαροι βασιλεῖς, ὁπόταν στρατοπεδεύωνται. Aliter fossæ hujus mensuram iniit *Diodor. Sic.* p. 252. atque *Xenophon* & *Plutarchus*, quorum inter se discrepantiam jam suprà indicavimus p. 70. n. 3. Ità verò *Diodorus*: ὀρύξας ἓν τάφρον, τὸ μὲν πλάτος πηχῶν ἑξήκοντα, τὸ δὲ βάθος ποδῶν δέκα, &c. Sed cùm alio atque alio modo ὀργυιῶν spatium sumi soleat, haud ità forsan inter se distant auctores isti, ut conditiones propiùs aliquantò ad se invicem accedendi respuant. Adi *Indicem* vocum ad mensuras &c. spectantium.

4 Πυνθάνεται] Præsenti hìc, opinor, & in verbo ποιεῖ, tempore usus est Noster, ut ob oculos ferè lectori celeritatem poneret, quam in ducendâ fossâ rex adhibendam curavit, ut primùm de Cyri adventu certior factus est. *Longinus* περὶ ὕψους sect. 25. Ὅταν γεμίσῃ τὰ παρειλημμένα τοῖς χρόνοις εἰσάγῃς εἰς γινόμενα & παρόντα, ἃ διήγησιν ἔτι τὸ λόγῳ, ἀλλ' ἐναγώνιον πρᾶγμα ποιήσεις.

5 Καὶ ἐγένοντο &c.] Adi p. 8. n. 3.

βασιλῆς, ἀλλ' ὑποχωρούντων φανερὰ ἦσαν ἔκ τε ἵππων καὶ ἀνθρώπων ἴχνη πολλά. Ἐνταῦθα [1] Κῦρος Σιλανὸν καλέσας τὸν Ἀμβρακιώτην μάντιν, ἔδωκεν αὐτῷ δαρεικοὺς τρισχιλίους, ὅτι τῇ ἑνδεκάτῃ ἀπ' ἐκείνης τὰς ἡμέρας πρότερον [2] θυόμενος, εἶπεν αὐτῷ, ὅτι βασιλεὺς [3] ὁ μαχεῖται δέκα ἡμερῶν. Κῦρος δ' εἶπεν, Οὐκ ἄρα ἔτι μαχεῖται, εἰ μὴ ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις μαχεῖται· ἐὰν δ' ἀληθεύσῃς ὑπισχνοῦμαί σοι δέκα τάλαντα. Τοῦτο τὸ χρυσίον τότε [4] ἀπέδωκεν, ἐπεὶ πρῆλθον αἱ

commiſit, ſed tum equorum tum hominum retrocedentium multa manifestò adparebant veſtigia. Hìc Cyrus, arceſſito Silano vate Ambraciotâ, daricos ei ter mille donavit, quòd *die* ante diem illum undecimo, conſultis priùs extis, dixiſſet ipſi, regem diebus decem *proximis* prælium non commiſſurum: *cui* reſponderat Cyrus, Non certè poſthac prælium commiſſurus eſt, iſtis ſi diebus non præliabitur: quòd ſi verum dixeris, decem tibi talenta polliceor. Aurum hoc ei tunc tradidit, cùm dies illi de-

1 Κῦρος Σιλανὸν &c.] *Philoſtrat.* de vitâ *Apollon.* l. 8. p. 349. edit. *Olear.* Ἐγένοντο μὲν γὰρ καὶ πρότερον σφαγίων μάντεις, ἀγαθοὶ τὴν τέχνην, καὶ οἷοι ὀνομάσαι, Μεγιστίας ἐξ Ἀκαρνανίας, Ἀρίστανδρος ἐκ Λυκίας, Ἀμπρακίαν ὁ Σιλανὸν ἤνεγκε. Καὶ ἐθύοντο, ὁ μὲν Ἀκαρνὰν Λεωνίδᾳ βασιλεῖ Σπάρτης· ὁ δὲ Λύκιος, Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι· Σιλανὸς δὲ Κύρῳ, βασιλείας ἐρῶντι. Hujus Xenophon iterum meminit l. 5. operis hujus; ubi eum perfidiæ arguit.

2 Θυόμενος,] In editis pleriſque libris & MSto Eton. legitur πυθόμενος· ſed verbi πυνθάνομαι poſiti παθητικῶς deſunt exempla. Quod cùm animadvertit *Muretus*, legendum putabat πυθομένῳ: cui cum *Leunclavio* prætuli θυόμενος. Emendationem hanc nonnihil confirmant *Philoſtr.* verba in notâ præcedente citata; egregiè verò locus ille Xenophonteus, hujus Hiſt. l. 5. ubi in ejuſdem rei narratione, de ipſo Xenophonte dicitur: Καὶ ἐπὶ τούτοις ἐθύετο, περὶ τινι εἰπεῖν τὸν στρατιωτῶν, Σιλανὸν παρακαλέσας ὁ Κύρου μάντιν γενόμενον, ὁ Ἀμβρακιώτην. Ὁ δὲ Σιλανὸς — ἐσκόπει ὁτιπάχιστα εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφικέσθαι· ὡς δὲ παρὰ Κύρου ἔλαβε τρισχιλίους δαρεικοὺς, ὅτε τὰς δέκα ἡμέρας πλήθουσι θυόμενος Κύρῳ διεσήμαινε. Imperatoris autem eſſe hoſtiarum exta inſpicere, tradit *Onoſander*: Μήτε δὲ εἰς πορείαν ἐξαγέτω τὸ στράτευμα — μὴ πρότερον θυσάμενος. Cæterùm, ex his locis conſtat, tria daricorum millia, & decem talenta inter ſe paria eſſe: quâ de re conſule Indic. vocibus *menſ.* & *pond.* explicandis deſtinatum.

3 Οὐ μαχεῖται δέκα ἡμερῶν·] Elliptìcè dicitur pro Μετὰ δέκα &c.

4 Ἀπέδωκεν,] *Moſchopulus*: Λέγε (*ſcil.* præpoſ. ἀπὸ in compoſitione) ἐπὶ τῷ δίδοναι χρείας — οἷον, Ἀποδίδωμι, i. e. *tanquam debitum reddo, perſolvo.* Præmium autem hoc reddere, promiſſo tenebatur Cyrus. Plenè dixit, nec minùs eleganter, *Æſchines Socrat.* Κἂν μή τις θᾶττον ὡς χρέος ἀποδιδῷ τὸ ζῆν, ὡς ὀφειλόμενον ἡ φύσις ἐπισᾶσα σπουδάζει τῷ μὲν ὄψιν, τῷ δὲ ἀκοὴν, πολλάκις δὲ ἄμφω. *Dialog.* 3. *ſect.* 9.

δέκα ἡμέραι. [1] Ἐπεὶ δ' ὅπ τῇ τάφρῳ ὃν ἐκώλυε βασιλεὺς τὸ Κύρου στράτευμα διαβαίνειν, ἔδοξε ⸌ Κύρῳ ⸌ τοῖς ἄλλοις ἀπεγνωκέναι ⸌ μαχεῖσθ· ὥστε τῇ ὑστεραίᾳ Κῦρος ἐπορεύετο ἠμελημμένως μᾶλλον. Τῇ ⸌ τρίτῃ ὅπ τε ⸌ ἅρματος καθήμενος ⸌ πορείαν ἐποιεῖτο, ⸌ ὀλίγοις ἐν τάξει ἔχων πρὸ αὐτοῦ· [2] τὸ ⸌ πολὺ ἀμφ' ἀνατεταραγμένον ἐπορεύετο, ⸌ τῷ ὁπλῶν τοῖς στρατιώταις πολλὰ ὅπ ἁμαξῶν ⸌ ὑποζυγίων ἦγετο.

Καὶ ἤδη τε ἦν [3] ἀμφὶ ἀγορὰν πλήθουσαν, καὶ πλησίον ἦν [4] ὁ σταθμὸς, ἔνθα ἔμελλε καταλύσειν, ἡνίκα Παταγύας ἀνὴρ Πέρσης, τῷ ἀμφὶ Κῦρον [5] πιστῶν, ⸌ φαίνε-

cem præteriiſſent. Ubi verò juxta foſſam rex Cyri copias tranſitu non prohiberet, viſum eſt Cyro cæteríſque *eum* pugnandi conſilium abjeciſſe: itaque poſtero die Cyrus negligentiùs proficiſcebatur. Die tertio & in curru ſedens iter faciebat, & paucos *tantùm* ante ſe inſtructos habebat; pleruſque verò *exercitus* ejus acie perturbatâ procedebat, ac militum arma magnâ ex parte in plauſtris & jumentis vehebantur.

Jámque *adeò* id temporis erat, quo frequens *hominibus* forum eſſe ſolet, & in propinquo erat manſio, ubi *caſtris metatis* ſubſiſtere volebat, cùm Patagyas Perſa, *unus* ex fidis Cyri familiari-

1 Ἐπεὶ δ' ἐπὶ τῇ &c.] Ità MS. Eton. edit. *Ald.* & *Steph.* cùm in *Leunclaviană* atque aliâ, ad ejus exemplar expreſſâ, legitur tantùm, Ἐπεὶ τῇ πάφρᾳ &c. & perperam vertitur: *Rex ubi Cyri copias foſſam trajicere non &c.* At neque ille foſſam trajecit, ſed τὴν παρόδον, μεταξὺ τῆς ποταμοῦ ⸌ τῆς πάφρας, & Græca ἐπὶ τῇ πάφρᾳ iſtam verſionem planè reſpuunt.

2 Τὸ ⸌ πολὺ &c.] Vide p. 42. n. 4. & *Onoſandr.* στρατηγ. c. 6.

3 Ἀμφὶ ἀγορὰν πλήθουσαν,] Tempore *ſcil.* medio ferè inter mane & meridiem. Facto quodam, dum arma capiunt, intervallo, legimus, Καὶ ἤδη τε ἦν μέσον ἡμέρας. *Dio Chryſoſt.* orat. ſec. *de Gloriâ*, p. 614. edit. Morel. diviſo in quinque partes diei ſpatio, τὸν πλήθουσαν ἀγορὰν ponit inter τὸν & τὰς μεσημβρίας. Vide ſis quæ Cl. *Suidæ* editor notavit ad Ἀγορᾶς ὥραν. Tempus autem illud *Herodoto* eſt ἀγορῆς πληθώρη, l. 7. c. 223.

4 Ὁ σταθμὸς, ἔνθα &c.] Nomen illud hìc propriè ſonat, *Manſio, Statìva*: de quo pluribus agitur in *Indice* ſæpiùs adpellato. *Ælian.* H. V. l. 1. c. 32. Καὶ σὺ δὲ μοι (ſcil. Ἀρταξέρξῃ τῷ ἐπικαλεμένῳ Μνήμονι, Cyrique adeò hujuſce fratri) καταλύοντι ἐν τῷ σταθμῷ, è *regiorum*, opinor, iſtorum numero, de quibus copioſè *Herodotus* l. 5. c. 52 & ſeq.

5 Τῶν ἀμφὶ Κῦρον πιστῶν,] Ità MS. Eton. atque libri editi melioris notæ omnes. Sed cùm

Suidas. Ἀνά. σημαίνει καὶ τὸ καλά. Ξενοφῶν. Ἐλαύνων ἀνὰ κρατος ἱππου τὰ ἱππα. Hunc usurpasse etiam Suidas: Ἀγκράλος ἀνὰ κράτος. Ξενοφῶν, ἀντὶ τοῦ πάνυ ἐλαύνοντα.

ται ἐλαιώων κἀπὰ κράτος ἱδρωῶπι τῷ ἵππῳ· καὶ εὐθὺς πᾶσιν, οἷς ἐνετύγχανεν, ἐβόα καὶ βαρβαρικῶς καὶ Ἑλληνικῶς, ὅτι βασιλεὺς σὺν στρατεύματι πολλῷ παρέρχεται, ὡς εἰς μάχην παρεσκευασμένος. [1] Ἐνθα δὴ πολὺς τάραχος ἐγίγνετο· αὐτίκα γὰρ ἐδόκουν οἱ Ἕλληνες, [2] καὶ πάντες δὲ, ἀπάντοις σφίσιν ὕπεσεῖσθαι. Καὶ Κῦρος τε καταπηδήσας ἐκ τοῦ ἅρματος τὸν θώρακα ἐνέδυ, καὶ ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππον, τὰ παλτὰ εἰς χεῖρας ἔλαβε, τοῖς τε ἄλλοις πᾶσι παρήγγελλεν ἐξοπλίζεσθαι, καὶ καθίσασθαι εἰς τὴν ἑαυτοῦ τάξιν ἕκαστον. Ἐνθα δὴ σὺν πολλῇ σπουδῇ καθίσαντο, Κλέαρχος μὲν [3] τὰ δεξιὰ τοῦ κέρατος ἔχων, πρὸς τῷ Εὐφράτῃ ποταμῷ, Πρόξενος δὲ ἐχόμενος· οἱ δ' ἄλλοι

Suid. V. παλτά.

bus, advehi totis viribus equo ſudante proſpicitur; ſtatímque omnibus, in quos incideret, clamabat tum barbaricis tum Græcis vocibus, regem magno cum exercitu adventare, tanquam ad prælium committendum paratum. Ibi tum magnus factus eſt tumultus: exiſtimabant enim Græci, *cæteríque adeò* omnes, fore *ſtatim*, ut in ipſos inordinatos irrueret. Atque Cyrus etiam è curru cùm deſiliiſſet, loricam induit, equóque conſcenſo in manus palta ſumpſit, cæteríſque denuntiabat omnibus, ut armis ſeſe inſtruerent, & ſuo quiſque in acie loco conſiſteret. Ibi tum magno ſtudio conſtiterunt, Clearcho quidem, cui Proxenus erat proximus, cornu dextrum obtinente, propter Euphratem fluvium; ac

cùm *Stephanianæ* & *Leunclav.* editionum margines pro πιστῶν exhiberent πιστὶς, tandem inventus eſt, qui hanc ſcripturam, alteri immeritò prælatam, in textum recepit. Vulgata certè lectio ellipſcos ſeſe ope uſitatiſſimæ tuetur. Deficit enim hic vocula τὶς, ut ſæpè. Vide ſcripta p. 50. n. 5.

1 Ἐνθα δὴ πολὺς τάραχος &c.] *Plutarch.* in vitâ *Artax.* pag. 1014. τῶν πολεμίων, (Cyrum cum ſuis) ἀσυντάκτων καὶ ἀνόπλων (utì Noſter ſuprà paulò, τῶν ὅπλων τοῖς θραλλώτατς &c.) ἀφὼ τὸ θαῤῥεῖν καὶ καταφρονεῖν, ὀλιγωρήσαντας ἐξέπληξε καὶ συνετάραξεν (Artaxerxes,) ὥστε σὺν θορύβῳ καὶ βοῇ πολλῇ μόλις εἰς τάξιν καθίσαι τὸν Κῦρον.

2 Καὶ πάντες δὴ,] Vide notata K. Π. p. 82.

3 Τὰ δεξιὰ τοῦ κέρατος] Paulò infrà eſt τὸ δεξιὸν κέρας.

μῦ τῶτον· [1] Μένων δὲ, καὶ τὸ στράτευμα, τὸ εὐώνυμον κέρας εἶχε τῶ Ελληνικῶ. [2] Τῶ δὲ βαρβαρικῶ, ἱππεῖς μὲ Παφλαγόνες εἰς χιλίους ἐσταν πρὸς Κλέαρχον ἐν τῷ δεξιῷ, καὶ τὸ Ελληνικὸν πελτασικόν· ἐν δὲ τῷ εὐωνύμῳ, Ἀριαῖός τε ὁ Κύρου ὕπαρχος, καὶ τὸ ἄλλο βαρβαρικόν. Κῦρος δὲ, καὶ ἱππεῖς [3] μετ' αὐτὸν ἑξακόσιοι, κατὰ τὸ μέσον, ὡπλισμένοι θώραξι μεγάλοις, καὶ

post hunc *ſtabant* cæteri: Menon, *ſuo* cum agmine, lævum Græcarum copiarum cornu tenebat. De barbaricis, equites ad mille Paphlagones juxta Clearchum in *cornu* dextro ſteterunt, & Græci qui peltis uti conſueverunt: in *cornu* ſiniſtro tum Ariæus Cyri præfectus, tum reliquæ barbarorum copiæ. Cyrus ac ſexcenti cum eo equites medium *tenebant*, magnis muniti loricis, & femo-

1 *Μένων μέν, καὶ τὸ &c.*] Ità editiones *Stephan.* & *Leunclav.* quibus adſtipulatur verſio Gallica, de quâ poſteá. In *Ald.* quidem edit. legitur *Μένων δὲ τὸ* &c. omiſſâ conjunctionis particulâ: unde Cl. *Arnaud* conquerendi occaſionem adripuit, *nullum his bonum ineſſe ſenſum, neque ea inter ſe cohærere.* Meritò quidem, ſublatâ copulâ; quam tamen in editione, quâ ipſe uſus eſt, inventam immeritò diſſimulat: quâque in locum ſibi debitum admiſſâ, ſic ſatìs conſtabit ſenſus, cohærebit oratio. Illi verò *dubium non eſt, quin Xenoph. ſcripſerit, Μένων δὲ τὸ στρατεύματος εὐώνυμον κέρας εἶχε τῶ Ελληνικῶ.* credat, qui velit, non ego. Noſter de eodem præfecto ſuprà p. 15. *Μένων καὶ οἱ σὺν αὐτῷ* — p. 17. *καὶ συνέπεμψεν αὐτῇ στρατιώτας, ὃς Μένων εἶχε, καὶ αὐτὸν Μένωνα* — quos poſteà vocat ejuſdem *στράτευμα*, p 18. *ἐπεὶ ἤκουσε τὸ, τε Μένωνος στρατεύματος* — p 20. *δύο λόχοι τῶ Μένωνος στρατεύματος* ———

2 *Τῶ μὲν βαρβαρικῶ,*] Supple, *τὸ δὲ τῶ βαρβαρικῶ στρατεύματος*. Vide pag. 8. n. 1. & p. 70. n. 5.

3 *Μετ' αὐτῶ ἑξακόσιοι, καὶ τὸ μέσον, ὡπλισμένοι*] Ità locum ſupplendum cenſui: cùm priùs legeretur —— *ἑξακόσιοι ὡπλισμένοι* &c. omiſſis prorſus *κατὰ τὸ μέσον*: quæ quidem huic inſerenda loco putavit olim *Leunclavius*; nullâ tamen conjecturæ ſuæ muniendæ idoneâ ſatìs ratione adlatâ. At vetuſta Verſio Gallica, quæ præfert nomen *Pyrami de Candole*, cujuſque mira eſt Græcum erga exemplar fidelitas, voces, quas recepimus, exprimit: eaſdem quoque recipiendi conſilio favet omnino *Diodor. Sic.* quippe qui de re eâdem ſcripſerit hæc: *Αὐτὸς δὲ Κῦρος ἐπέταττε κατὰ μέσην τὴν φάλαγγα, τὲς* &c. Idem paulò infrà de *Artaxerxe* verba faciens, *καὶ δὲ τὸ μέσον*, ait, *αὐτὸς ἐτάχθη* — & mox de utroque duce — *Κατὰ μέσην τὴν τάξιν ἔτυχε μὲν ἀμφοτέρως τὲς περὶ βασιλείας ἀγωνιζομένες ταχθῆναι*. Porrò, cum vocibus, *κατὰ τὸ μέσον*, intelligendum eſt *ἐτάχθησαν*, vel *ἔστασαν* ex præcedentibus ἀπὸ τῶ κοινῶ repetendum: niſi quis pro *καὶ μέσον*, reponere malit *τὸ μέσον εἶχον*. Sic loqui amat Noſter. Infrà paulò: *συνεστρατευμένην ἔχων* (Cyrus) *τῷ περὶ σὺν ἑαυτῷ ἑξακοσίων ἱππέων τάξει, ἐπεμελεῖτο ὅ, τι ποιοῖ βασιλεύς· καὶ γὰρ ἤδει αὐτὸν, ὅτι μέσον ἔχοι τῶ Περσικῶ στρατεύματος. Καὶ πάντες δὲ οἱ περὶ βαρβάρων ἄρχοντες μέσον ἔχοντες τὸ αὐτῶν* &c. Similiter K.Π. p. 261. *αὐτὸς* (Cyrus maj.) *δὲ τὸ μέσον σὺν τοῖς Περσαῖς* &c. ubi vide quæ notavimus.

πλαμηδίοις, & κεφάλαις πάντες, πλὴν Κύρου. [1] Κῦρος δὲ, ψιλὴν ἔχων τὴν κεφαλὴν εἰς τὴν μάχην καθίστατο. Λέγεται δὲ καὶ τοὺς ἄλλους Πέρσας ψιλαῖς ταῖς κεφαλαῖς ἐν τῷ πολέμῳ διακινδυνεύειν. [2] Οἱ δ' ἵπποι ἅπαντες, οἱ μὲν Κύρου, εἶχον καὶ προμετωπίδια καὶ προστερνίδια· εἶχον δὲ καὶ μαχαίρας οἱ ἱππεῖς Ἑλληνικάς.

Καὶ ἤδη τε ἦν μέσον ἡμέρας, καὶ ὔπω καταφανεῖς ἦσαν οἱ πολέμιοι· ἡνίκα δὲ [3] δείλη ἐγίγνετο, ἐφάνη κονιορτὸς ὥσ-

rum tegumentis, & galeis omnes, præter Cyrum: at Cyrus nudo capite pugnam expectans conſtitit. Fertur etiam alios Perſas capitibus nudis aleam prælii ſubire. Habebant autem equi omnes, Cyro qui aderant, frontium pectorúmque munimenta; gladios etiam Græcos habebant equites.

Et jam meridies erat, nec hoſtes adhuc conſpiciebantur: verùm ubi poſtmeridianum tempus adpetiiſſet, pulvis viſus eſt, tan-

1 Κῦρος δὲ ψιλὴν &c.] Adjectivum hoc non capitis ornamentum omne, ſed κράνη tantùm, ſive bellica ejus tegumenta, Cyro Perſiſque denegat: indicátque adeò domi militiæque capita ipſorum pileis pariter, ſeu tiaris, non item galeis, fuiſſe obtecta. *Herodot.* l. 5. c. 49. ἀναξυρίδας δὲ ἔχοντες (Perſæ) ἐχόντων ἐς τὰς μάχας, & κυρβασίας ἐπὶ τῇσι κεφαλῇσι. *Strabo* quoque l. 15. p. 1067. eorum armaturam deſcribens, περὶ τῇ κεφαλῇ πίλημα πυργωτὸν eos habuiſſe tradit. Ex *Plutarcho* etiam, in vitâ *Artox.* p. 1016. Cyrum hunc, tiarâ capiti priùs impoſitâ, pugnam iniiſſe conſtat: nam, ἀποπίπτει δὲ τ κεφαλῆς, inquit, ἡ πάρα τοῦ Κύρου — Aliàs autem de κράνεσι eorum χαλκοῖς legimus apud *Herodot.* l. 7. c. 84. & *Xenoph.* K. Π. p. 471.

2 Οἱ δ' ἵπποι ἅπαντες &c.] Vide K. Π. p. 472. 462. atque ibi notata.

3 Δείλη] *Thomas Magiſter*: Δείλης ἑῴας, & δείλης μεσημβρίας, καὶ δείλης ὀψίας, Ἀττικοί· τὸ δὲ, ἀπὸ δὲ δείλης ὀψίας, δείλης μόνον λέγειν ἁπλῶς Ἑλληνικόν. Ità *Phavorinus* etiam. Λέξις *Attic.* Δείλης πρωΐας, τὸ μετὰ ἕκτην ὥραν· δείλης ὀψίας, πρὸς ἑσπέραν. Κατ' ἰδίαν δὲ δείλης ἁ λέγουσιν οἱ Ἀττικοί· λέγεται μόνον δείλης καθ' ἑαυτὸ παρὰ τοῖς Ἕλλησι: *ſcil.* ἀντὶ τῆς δείλης ὀψίας, ut ille ſuprá. Dicendum itaque videtur, vocem δείλη, hoc quæ loco adhibetur ἁπλῶς, denotare δείλην πρωΐαν, i. e. *tempus pomeridianum, quod incipit ſtatim ab inclinatione ſolis primâ in veſperam à meridie.* Lexicon Gr. Lat. vetus: δείλης, *meridie*, ſcil. inclinante; cui ſtatim ibidem opponitur δείλη πρὸς ἑσπέραν, *crepuſculum.* Heſych. Δείλη ὀψία, ἡ περὶ δύσιν ἡλίου· Δείλη πρωΐα, ἡ μετ' ἄριστον ὥρα. Ità ferè *Suidas*, qui in exemplum locum hunc Xenophontis adduxit; ubi minùs rectè Cl. editor δείλη expoſuit *veſpertinum tempus.* Rectè atque ordine μέρη hæc ἡμέρας diſpoſuit *J. Pollux* l. 1. c. 7. *ſegm.* 68. —— ἡλίου ὑπὲρ κεφαλῆς ἑστῶτος, κλίνοντος εἰς τὰ μεσημβρινὰ τοῦ θεοῦ, δείλης, δείλης ὀψίας —— *Dio Chryſoſt.* loc. paulò ſuprà cit. diviſione diei factâ, primo loco memorat πρωΐ, 2. πληθούσαν ἀγορὰν, 3. τὰς μεσημβρίας, 4. δείλην, 5. ἑσπέραν.

Atque

περ νεφέλη λευκὴ, [1] χρόνῳ ὃ ὲ συχνῷ ὕστερον, ὥσπερ μελανία τις ἐν τῷ πεδίῳ [2] ἐπιπολύ. Ὅτε ὃ [3] ἐγγύτερον ἐγίγνοντο, τάχα δὴ ὡς [4] χαλκός τις ἤστραπε, καὶ αἱ λόγχαι, καὶ αἱ τάξεις καταφανεῖς ἐγίγνοντο. Καὶ ἦσαν [5] ἱππεῖς μὲ λευκοθώρακες ἐπὶ ξ εὐωνύμου τ πολεμίων· (Τισσαφέρνης ἐλέγετο τούτων ἄρχειν) ἐχόμενοι δὲ τούτων, γερροφόροι· ἐχόμενοι ὃ ὁπλῖται [6] σὺν ποδήρεσι ξυλίναις ἀσπίσιν· (Αἰγύπτιοι ὃ ὅτι ἐλέγοντο εἶ) ἄλλοι δ' ἱππεῖς, ἄλλοι τοξόται. [7] Πάντες δὲ οὗτοι κζ ἔθνη,

quam nubes albicans, & haud longo pòst tempore, tanquam nigror quidam per campum latè *diffusus*. Cùm verò propiùs accessissent, statim & æreum quiddam fulgebat, & hastæ & ordines jam conspiciebantur. Et equites quidem lævo in hostium *cornu* loricis erant albis induti: (quibus Tissaphernes præesse dicebatur) his proximi erant scuta qui gestabant Persica: *quos* proximè secuti *sunt* gravis armaturæ milites cum scutis ligneis ad pedes usque pertinentibus: (hi ferebantur esse Ægyptii) *deinceps* alii equites, alii sagittarii. Atque hi omnes *cùm* per gentes *dispo-*

Atque ista sanè divisio ad Xenophontis narrationem hanc, quæ primùm ἀγορὰν πλήθουσαν, deinde, μέσον ἡμέρας, & paulò pòst δείλωι exhibet, optimè convenit.

1 Χρόνῳ δ' ὃ συχνῷ &c.] Sic ex conjecturâ reposui. Priùs legebatur χρόνῳ δὲ συχνῷ. Sed vergente jam (utì rectè observavit *Leunclavius*) ad vesperam die, magnum tempus haud poterat locum habere. Huic emendationi adstipulatur etiam Versio Gallica vetus, quam suprà laudavimus; habet enim *puis en un instant &c.*

2 Επιπολύ.] Quod plenè & divisim scripseris ἐπὶ πολὺ ἄλσημα: hæc enim vox sæpè ἐλλείπει in βραχὺ, πολὺ &c. *Thucydides* lib. 2. haud ità longè à fine, — καὶ ἐπεδίωξαν ἐπὶ πολύ. Ubi *Scholiasta*: ἐπὶ πολύ· ἄλσημα, δηλονότι.

3 Εγγύτερον ἐγίγνοντο,] Vide sis quæ notavimus p. 8. ad v. παρεγγύτερον.

4 Χαλκός τις &c.] Adi p. 16. n. 1.

5 Ἱππεῖς μὲ λευκοθώρακες] Ejusmodi forsan induti thoracibus, quales descripsimus K. Π. p. 463. n. 1.

6 Σὺν ποδήρεσι &c.] Vide Κύρ. Παιδ. pag. 486.

7 Πάντες δὲ οὗτοι κατὰ ἔθνη, &c.] Hæc non minùs, quàm ἕκαστον ἔθνος, quæ statim sequuntur, ad verbum ἐπορεύετο referenda sunt. Eâdem ferè structurâ usus est Apostolus Gal. VI. 1. — ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον — σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ &c. Apud Nostrum itidem Ελλη. l. 4. haud longè ab init. ἥπις πίμπροι nomen plurativum πόλισι statim excipiunt: ἆθλα προὔθηκε ταῖς πόλεσι, ἥπις ἄριστον στράτευμα πέμποι. Q. Curt. l. 4. c. 12. sic ferè de exercitu Darii: *Pedites hinc patrium gentium non mixtas, sed suæ quisque nationis junxerant copias.*

[1]ἐν πλαισίῳ πλήρει ἀνθρώπων ἕκαστον ἔθνος ἐπορεύετο. [2]Πρὸ δ' αὐτῶν, ἅρματα διαλείποντα συχνὸν ἀπ' ἀλλήλων, τὰ δρεπανηφόρα λεγόμενα· [3]εἶχον δὲ τὰ δρέπανα ἀπὸ τῶν ἀξόνων εἰς πλάγιον ἀποτεταμένα, καὶ [4]ὑπὸ τοῖς δίφροις εἰς γῆν βλέποντα, ὡς διακόπτειν ὅτῳ ἐντύχοιεν. [5]Ἡ δὲ γνώμη ἦν, ὡς εἰς τὰς τάξεις τῶν Ἑλλήνων ἐλῶντες καὶ διακόπτον-

nerentur, agmine quadrato, *eoque* viris pleno, gens quæque incedebat. Ante hos *agebantur* currus, longo inter ſe ſpatio diſtantes, qui falcati adpellabantur: falces *hi* habebant ab axibus in obliquum porrectas, & ſub ſellis in terram ſpectantes, ut in quamcunque rem incidiſſent, *eam* diſcinderent. Erat autem hoc *ipſis* conſilii, ut *currus iſtos* in ordines Græcorum agerent *eoſque*

1 Ἐν πλαισίῳ] *Scholiaſtes* ad *Thucyd.* l. 6. ferè medium: Ἐν πλαισίῳ, ἐν τετραγώνῳ σχήματι· *Heſych.* Πλαίσιον, ἡ ἐν τετραγώνῳ τῶν στρατιωτῶν τάξις. Vide ſis *Indic. Tactic.* K. Π. adjectum.

2 Πρὸ δ' αὐτῶν, ἅρματα &c.] *Diodor. Sic.* l. 14. p. 253. Ἀρταξέρξης ὁ υἱὸς Δαρείου τοῦ Φάλαγος παίσης ἔστησεν ἅρματα δρεπανηφόρα. *Plutarch.* p. 1014. Εὖ ὁ Ἀλέξανδρος κατὰ τὰς Ἐλλιπάδας ἔταξε δρεπανηφόρων τὰ ῥωμαλεώτατα τοῦ τε ἑαυτοῦ Φάλαγος, ὡς πολὺν ἐν χερσὶ γενέσθαι, διακόψοντα τὰς τάξεις βίᾳ τῶν ἐπελάστων. Vide ſuprà p. 70. n. 1. *Suidas* locum hunc Xenophontéum citat ad v. Συχνὸν, quam ἀντὶ τοῦ πολὺ poni ait.

3 Εἶχον ὁ τὰ δρέπανα &c.] Libet hæc ex *Curtianâ*, l. 4. c. 15. prælii ad Arbela deſcriptione adducere: *Ipſe* (Darius) *ante ſe falcatos currus habebat: quos ſigno dato univerſos in hoſtem effudit; ruebant laxatis habenis aurigæ, quò plures non ſatìs proviſo impetu obtererent. Alios ergo haſtæ multùm ultra temones eminentes; alios ab utroque latere demiſſæ falces laceravêre.* Vide ſis eundem Auctorem l. 4. c. 9. ubi de iſtiuſmodi curribus agitur. Cæterùm pro ἀξόνων, in edit. Flor. & MSto Eton. perperam legitur ἀξίνων.

4 Τπὸ τοῖς δίφροις] *Phavorinus*: Δίφρος, τόπος ἢ ἁρμάτος· λέγεται ὁ δίφρος, ὡς οἱονεὶ διφορος, (in quo nempe duo illi, παραβάτης καὶ ἡνίοχος ſedebant) καὶ τριπλῆ καὶ συγκοπῇ, δίφρος· ἀπ' αὐτοῦ ὁ, ὡς καιριωτέρα μίξις, ἢ τὸ ὅλον ἅρμα δίφρος ἐλέγετο. Ità fere *Euſtathius, Etymol.* m. alii. Vide K. Π. p. 417 & ſeq.

5 Ἡ ὁ γνώμη ἦν, ὡς εἰς &c.] Lege modò ex *Plutarcho* adlata. *Demetrius* (utì dicitur) *Phaler.* Ἐρμῆν. ſect. 104. Πολλαχοῦ δὲ καὶ τὸ πλάγιον μεῖζον τοῦ εὐθέως· οἷον, Ἡ δὲ γνώμη ἦν, ὡς εἰς τὰς τάξεις τῶν Ἑλλήνων ἐλόντων (repone, ἐλῶντων) καὶ διακόψαντων· ἀντὶ τοῦ, διενοοῦντο ἐλάσαι καὶ διακόψαι. In libris quibuſdam ἐλόντων & διακοψάντων, in aliis ἐλθόντα & διακόψασθαι, leguntur. Sed διακοψόντων tam *Phalerei* quàm *Plutarchi*, loco paulò ſuprà cit. exemplarium auctoritate confirmatur: & ἐλῶντων elegantèr pro ἐλασόντων adhibetur. *Thomas Magiſter*: Ἐλάω καὶ ἐλῶ, ἀντὶ τοῦ ἐλαύνω Ἕλληνες λέγουσι· οἱ δὲ Ἀττικοὶ, ἀντὶ τοῦ ἐλάσω. *Ariſtophan.* ἐν Νεφέλαις v. 123. Ἀλλ' ἐξελῶ σ' ἐς κόρακας ἐκ τῶν οἰκίας. ità fere & v. 800. utrobique pro ἐξελάσω. *Mœris Attic.* Ἐλῶ, Ἀττικῶς· ἐλάσω, Ἑλληνικῶς. Noſter in re ſtructurâque adeò ſimili utitur verbo ἐμβαλόντων K. Π. 419. Idem ejuſdem Hiſt. p. 438. δρέπανά τε σιδηρᾶ καὶ τοῖς ἄξοσι καθήρμοσται, ὡς ἐλῶντες καὶ ἅτοι &c. Quod verò ad loquendi rationem adtinet, Ἡ ὁ γνώμη ἦν, ὡς &c. geminam ferè reperire eſt K. Π. p. 74. Ὡς ἂν ἐμοῦ, ἔφη, μηδέποτε ἀμελήσαντος

των. [1] Ὁ μέντοι Κῦρος εἶπεν, ὅτε καλέσας προσελθόντο τοῖς Ἕλλησι τὴν κραυγὴν τῶν βαρβάρων ἀνασχέσθαι, ἐψεύσθη τοῦτο· [2] οὐ γὰρ κραυγῇ, ἀλλὰ σιγῇ [3] ὡς ἀνυστὸν, καὶ ἡσυχῇ, ἐν ἴσῳ τῷ βραδέως πορευσήσαν. [4] Καὶ ἐν τούτῳ Κῦρος παρελαύνων αὐτὸς σὺν Πίγρητι τῷ ἑρμηνεῖ, καὶ ἄλλοις τισὶν ἢ τέτταρσι, τῷ Κλεάρχῳ ἐδόκα, ἄγειν τὸ στράτευμα κατὰ μέσον τὸ τῶν πολεμίων, ὅπη ἐκεῖ βασιλεὺς εἴη· κἂν τοῦτο, ἔφη, νικῶμεν, πάντ' ἡμῖν [5] πεποίηται. Ὁρῶν δὲ ὁ Κλέαρχος τὸ μέσον σῖφος, καὶ ἀκούων Κύρου ἔξω ὄντα τοῦ Ἑλληνικοῦ εὐωνύμου βασιλέα, (τοσούτῳ γὰρ πλήθει κρεῖττον βασιλεὺς, ὥστε

adeò dirimerent. Verùm in eo Cyrus quod dixerat, cùm Græcos advocatos adhortaretur, ut barbarorum clamorem ſuſtinerent, falſus eſt: non enim cum clamore, ſed quanto maximè ſilentio poterant, & ſedatè, æquabiliter & lentè *ad prælium* accedebant. Atque ibi tum Cyrus ipſe cum Pigrete interprete, aliiſque tribus aut quatuor, prætervectus *equo*, Clearcho clamore ſignificabat, ut adverſus mediam hoſtium aciem copias *ſuas* duceret, quòd iſtic rex eſſet: & hanc ſi vicerimus, inquit, omnia nobis confecta fuerint. Clearchus tametſi medium *illum* videret globum, ac de Cyro audiret, regem ultra Græcorum cornu lævum eſſe, (nam tantâ rex hominum multitudine abundabat, ut ſuorum

λήσεται &c. ἕως ἔχει τοῦ γνώμου. Adi ſis hujus voluminis p. 52. n. 5. Porrò, præſens atque futurum tempus de re eâdem adhibentur *Apocal.* II. 5.

1 Ὁ μέντοι Κῦρος εἶπεν, &c.] Vide ſuprà p. 66.

2 Οὐ γὰρ κραυγῇ, ἀλλὰ &c.] *Plutarchus*, loco ſæpè cit. ἔπειθε σιγῇ καὶ ᾠδὴν ἐπάγων (Artaxerxes) θαῦμα δὲ τοῖς Ἕλλησι τὴν εὐταξίας παρεῖχε, κραυγὰς ἀπαίκτους, καὶ σκιρτήματα, καὶ πολὺν παράκλησιν αὐτῶν καὶ ἀθασιασμὸν δι' πλήθει τοσούτῳ προσδεχομένοις.

3 Ὡς ἀνυστὸν,] In editis pleriſque libris legitur ὡς ἂν οἷόν in MSto Eton. ἂν ἰσόν: quæ depravata eſſe liquet. Scriptura verò, quam repoſuimus, ſenſum huic loco aptiſſimum fundit; valet enim κατὰ τὸ δυνατὸν, vel κατὰ δύναμιν: nec novo adhibetur exemplo. *Plutarch.* in vitâ *Lycurgi* p. 57. ἐπῃνέσθη, ὡς ἀνδρὸς ἀνθρωπίνης προνοίας, ἀθανάτου αὐτὴν (τὴν πόλιν) ἀπολιπεῖν, καὶ &c. Porrò, de hâc lectione reſtituendâ conſentiunt *Stephanus* & *Mureſius*.

4 Καὶ ἐν τούτῳ] *Scil.* χρόνῳ, vel καίρῳ, ut mox poſtea integrè loquitur. Hujus forſan ellipſeos, uſitatiſſimæ quidem, exemplum extat Act. XXIV. 16.

5 Πεποίηται.] Perfectum hìc vicem futuri temporis ἐμφατικῶς obtinet, ſummámque adeò rei futuræ, quaſi jam factæ, certitudinem indicat.

μέσον τὸ ἑαυτῦ ἔχων, τῦ Κύρου εὐωνύμου ἔξω ἦν) [1] ἀλλ' ὅμως ὁ Κλέαρχος οὐκ ἤθελεν ἀποστάσαι ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τὸ δεξιὸν κέρας, φοβούμενος μὴ κυκλωθείη ἑκατέρωθεν· τῷ δ' Κύρῳ ἀπεκρίνατο, ὅτι αὐτῷ μέλοι, ὅπως καλῶς ἔχοι.

Καὶ ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ τὸ μὲν βαρβαρικὸν στράτευμα ὁμαλῶς προήει· τὸ δ' Ἑλληνικὸν, [2] ἀτ' ἔτι ἐν τῷ αὐτῷ μένον, συνετάττετο ἐκ τῦ ἔτι προσιόντων. Καὶ ὁ Κῦρος παρελαύνων [3] ὡς πάνυ πρὸς αὐτῷ τῷ στρατεύματι, κατεσκόπει ἑκατέρους

quamvis mediam obtineret aciem, Cyri *tamen* ultra cornu lævum esset) non tamen volebat Clearchus cornu dextrum à flumine abstrahere, quippe qui metuerat nè utrâque ex parte circumdaretur: Cyro verò respondebat, curæ sibi futurum, ut res præclarè gereretur.

Atque eo tempore exercitus barbaricus æquabiliter procedebat: Græcus, utpote qui in eodem adhuc loco stetit, ex iis qui subinde accedebant, instruebatur. Et Cyrus *equo* provectus non prorsùs ipsum juxta exercitum, utrosque eminùs spectabat, con-

1 Ἀλλ' ὅμως ὁ Κλέαρχος &c.] Sermonem sic instituerat Xenophon, ut eum absque nomine hoc proprio absolutum dare potuerit. Sed mentione regiarum copiarum interpositâ, tandem eum ut resumat, idem præfecti nomen repetit. Similiter K. Π. p. 19, 20. de Cyro scribit —— ὁρῶν δὲ αὐτὸν (Astyagem) κεκοσμημένον &c. deinde, factâ quâdam orationis digressione, pergit — ὁρῶν δὲ τ κόσμον &c. iterato perinde ibi participio, atque hoc loco Clearchi nomine. Non est itaque, cur quis eandem pronominis repetendi veniam Evangelistæ negaverit, Act. VII. 35. Τοῦτον τ Μωϋσῆν ὃν ἠρνήσαντο, εἰπόντες, Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστήν; τοῦτον ὁ Θεὸς &c. Vide sis etiam insignem pronominis ἐγὼ repetitionem K. Π. p. 122. Ἐγὼ δὲ, ὡς — οὕτω δὴ ὁ ἐγὼ, &c. Cæterum, Clearcho vitio vertit Plutarchus, p. 1015. quòd dicto audiens Cyro non esset: cujus auctoris sententiæ suam temerè opponentem *Ablancortium* meritò castigat *Cl. Dacerius* in notis Versioni suæ Gallicæ ad dictum Plutarchi locum adjectis.

2 Ἀτ' ἔτι &c.] Plerique libri typis impressi exhibent ὅτ' ἔτι, quarum prior vocula in MSto Eton. omnino deest: sed licèt sensus non postulet, ut quid inter Ἑλληνικὸν & ἔτι legatur, tamen levi mutatione ἄτι pro ὅτι reponendum cum *Stephano* censuerim. Cæterùm, pro μένον, quod mox sequitur *Muretus* legit ἴμενον. Sed retinenda est vulgata lectio, & cum αὐτῷ intelligenda vox τόπῳ, sæpissimè κατ' ἔλλειψιν omissa.

3 Οὐ πάνυ πρὸς αὐτῷ τῷ στρατεύματι] Opinor, *suo*: cujus cùm è medio provectus esset, non juxta cornu alterutrum statim substitit; sed eum petivit locum, ubi ex intervallo tam suas quàm hostiles copias conspiceret.

ἄπθεν, τὺς τε πολεμίους ἀποβλέπων, τύς τε φιλίυς. Ιδὼν ὃ αὐτὸν ἀπὸ τ Ελληνικ Ξενοφῶν Αθηναῖος, [1]ὑπελάσας ὡς συναντῆσαι, ἤρετο εἴπ παραγέλλοι· ὁ δ' ἐπισήσας εἶπε, καὶ λέγειν ἐκέλευε πᾶσιν, ὅπ [2]τὰ ἱερὰ ϗ τὰ σφάγια καλὰ εἴη. Ταῦτα δὲ λέγων, θορύβ ἤκουσε διὰ τῆ τάξεων ἰόντ, ς ἤρετο τίς [3] ὁ θόρυβ. Ο δὲ Ξενοφῶν εἶπεν, ὅπ τὸ σύνθημα παρέρχ δεύτερον ἤδη. Καὶ ὃς ἐθαύμασε, τίς παραγέλλ, ϗ ἤρετο ὅ, τι ϗ εἴη [4] τὸ σύνθημα. Ο δὲ ἀπεφίνατο, ὅπ ΖΕΥΣ ΣΩΤΗΡ

versis tum in hostiles tum in copias sociales oculis. Eum verò de Græcorum exercitu Xenophon Athenienſis ubi vidisset, equo nonnihil incitato ut *ei* occurreret, num aliquid imperaret, quærebat: qui cùm substitisset aiebat, *quod* & omnibus dici curaret jussit, exta & hostias pulchra ostentare. Hæc proferens, tumultum ordines pervagari audiit, & quis *esset* ille tumultus, quæsivit. Aiebat Xenophon, tesseram vice jam alterâ *per aciem* ire. Et miratus est is, quis *eam dari* jusserat, interrogavítque *adeò* quænam sit tessera. Respondit ille, JUPITER SERVATOR

1 Ὑπελάσας] *Gloſſar.* Græco-lat. vetus: Ὑπελαύνω, *Subago*, *ſubagito*: ut eum denotet, qui sensim furtimque equum agitaret. Hìc tamen ὑπὸ quandam diminutionis vim verbo suo addere videtur.

2 Τὰ ἱερὰ ϗ τὰ σφάγια] *Euſtath.* ad *Hom.* Il. κ'. 788. Ἱερὰ, τὰ ἱερεύμματα. & ad Il. ω'. p. 1346. Ἱερὰ, τὰ σπλάγχνα. quo forsan sensu vox hìc accipienda est; ut ἱερὰ καλὰ denotent lætas divinationum conjecturas ab extis præcipuè factas; σφάγια verò etiam omina respiciat à variis hostiæ jam casuræ motibus capta. Vide doctiſ. *Potteri* Archæol. Gr. l. 2. c. 14. Sin autem ἱερὰ malis *ſacra*, quam primam sibi vindicat significationem, reddere, Virgiliana hæc cum Xenophontéis istis conferre juvabit:

— *dum* ſacra *ſecundus haruſpex*
Nunciet, *ac lucos vocet* hostia *pinguis in altos*.
Æn. l. 11. v. 739 & seq.

3 Ο θόρυβος. Ο ὃ Ξενοφῶν] In MSto Eton. post θόρυβ additur ἦ: in aliis quibusdam vet. teste *Stephano*, εἴη: quod cùm verbum sæpissimè per ellipsin omitti soleat, huic etiam loco, nec injuria, desit. Cæterùm, pro Ξενοφῶν in iisdem libris legitur Κλίαρχ.

4 Τὸ σύνθημα. Ο δὲ — ὅτι ΖΕΥΣ &c.] Vide sis Κ. Π. p. 232. n. 1. & p. 475. In MSto Eton. & edit. *Ald.* pro ὅ, τι ϗ εἴη — legitur ὅ, τι εἴη sine καί. Sed immeritò omissa fuit hæc particula; quippe quæ Atticos apud scriptores sæpè παρέλκ. *Æſchin.* dial. 11. 12. καλῶς ἂ ϗ σὺ ποιεῖς παραινῶν. *Ælian.* Hist. V. l. 1. c. 16. Ε πῶς ὑστερ ἡμῶν καλῶς Απολλόδωρ ἔτω δοξάζει, — Noster Hist. Gr. l. 2. ferè medio, τοῦτον τί ποτε Ε καλέσαι χρή. In iisdem libris deest etiam τε post δέχομαι, quod ex auctorum itidem usu retinendum est.

καὶ ΝΙΚΗ. Ο δὲ Κῦρος ἀκούσας, Ἀλλὰ δέχομαί τε, ἔφη, καὶ τοῦτο ἔσω. Ταῦτα δὲ εἰπὼν, εἰς τὴν ἑαυτοῦ χώραν ἀπήλαυνε· καὶ [1] οὐκ ἔτι τρία ἢ τέτταρα στάδια ἀπεῖχέτην τὼ φάλαγγε ἀπ' ἀλλήλων, ἡνίκα [2] ἐπαιάνιζόν τε οἱ Ἕλληνες, καὶ ἦρχοντο ἀντίοι ἰέναι τοῖς πολεμίοις. Ὡς δὲ πορευομένων [3] ἐξεκύμαινέ τι τῆς φάλαγγος, τὸ ἐπιλειπόμενον ἔσπευδε [4] δρόμῳ θεῖν· [5] καὶ ἅμα ἐφθέγγοντο πάντες, οἷόν περ

& VICTORIA. Quod ubi Cyrus audîſſet, Accipio, inquit, atque hæc eſto. Hæc loquutus, ſuum in locum revectus eſt: nec jam tria quatuórve ſtadia phalanges ab ſe invicem diſtabant, cùm Græci pæanem cantabant, & adverſùs hoſtes ire incipiebant. Cúmque, progredientibus iis, pars quædam phalangis fluctuum inſtar ſeſe prorueret, *ea* à tergo quæ relicta erat, citato curſu *ad illam* tendere cœpit; ſimúlque, quemadmodùm

1 Οὐκ ἔτι] Conjunctim hæc vulgò ſcribuntur, iiſque adeò adnumeranda ſunt, de quibus dictum eſt p. 63. n. 1.

2 Ἐπαιάνιζον] *Scholiaſtes* ad *Thucyd.* lib. 1. δύο παιᾶνας ᾖδον οἱ Ἕλληνες, τὸν μὲν πρὸ τῆς πολέμου, τῷ Ἄρει· μετὰ δὲ τὴν πόλεμον, τῷ Ἀπόλλωνι. Adi K. Π. p. 482.

3 Ἐξεκύμαινέ τι τῆς &c.] Magnificè hoc Noſter; tranſlatione permovendis animis, ſignandis rebus, ac ſub oculos ſubjiciendis adhibitâ. Vide *Quinctil.* l. 8. c. 6. *Demetrius Phaler.* ſect. 85. improbato Poëtæ judicio, quòd rem magnam tenui detereret metaphorâ, cùm moto tonitru *cælum tubâ canere* diceret, Ἑτέραν ἴσην, inquit, ἐπινοήσωμεν μεταφορὰν, μικρότητος αἰτίαν γινομένην μᾶλλον ἢ μεγέθους. Δεῖ γὰρ οὐ τῶν μειζόνων μεταφέρειν εἰς τὰ μικρὰ, ἢ τὸ ἐναντίον· οἷον ὡς ὁ Ξενοφῶν φησιν, Ἐπεὶ δὲ πορευομένων ἐξεκύμαινέ τι τῆς φάλαγγος — τὴν γὰρ τῆς τάξεως παρεκτροπὴν ἐκκυμαινούσῃ θαλάσσῃ εἰκάσας, καὶ προσωνόμασεν. Εἰ δέ τις μεταβαλὼν εἴποι ἐκφαλαγγίσασαν τὴν θάλασσαν, πάχα μὲν οὐδὲ οἰκείως μετοίσει, πάντη δὲ πάντως μικροπρεπῶς. Porrò, apud *Arrian.* l. 2. c. 10. ſtili Xenophontei æmulum, legimus κυμῆναι τὴν φάλαγγα. Eandem & Latinis ſcriptoribus familiarem eſſe metaphoram, nemini paulò humaniori ignotum eſt.

4 Δρόμῳ θεῖν,] Ità Noſter poſthac plus vice ſimplici. Mat. XIII. 14. Ἀκοῇ ἀκούσετε, καὶ &c. & XV. 4. θανάτῳ τελευτάτω. Itaque fruſtra ſunt *Gatakerus* aliíque, quibus locutiones has Evangeliſtæ ex Hebræo fonte derivare viſum eſt. Simili prorſùs modo *Ariſtoph.* in *Avib.* v. 205. — θεύσονται δρόμῳ. Et *Dionyſ. Hal.* Antiq. Rom. l. XI. c. 11. μηδὲ ὄψει δυναμένοις ἰδεῖν &c.

5 Καὶ ἅμα ἐφθέγξαντο πάντες, οἷόνπερ &c.] Vide K. Π. p. 195. n. 2. & p. 482. n. 2. & p. 234. Quibus adde, ſi libet, quæ *Curtius* l. 4. c. 12. prope fin. de Macedonibus Perſíſque in prælium ruentibus tradit. Cæterùm, ἐλελίζειν eſt *proferre* ἐπιφώνημα illud ſeu ἐπίφθεγμα πολεμικὸν, quod dicitur ἐλελεῦ. *Demetr. Phaler.* ſect. 98. ait, Ξενοφῶν ὁ Ἡλείος φησιν ὁ στρατηγὸς τὸν μὲν ἐλελεῦ ἀναβόησιν, ἣν ἀνεβόα στρατηγὸς συνεχῶς, παραποιήσας ὀνόματι. Lege eundem ſect. 94 & ſeq. περὶ μεγαλοπρεπείας ἐκ τῶν πεποιημένων ὀνομάτων: & *Quinctil.* Inſtit. Orat. l. 8. c. 6. p. 520 & ſeq.

τῷ Ενυαλίῳ ἐλελίζουσι, καὶ πάντες δὲ ἔθεον. Λέγουσι δέ τινες, ὡς [1] καὶ ταῖς ἀσπίσι πρὸς τὸ δόρατα ἐδούπησαν, φόβον ποιοῦντες τοῖς ἵπποις. [2] Πρὶν δὲ τόξευμα ἐξικνεῖσθαι, ἐκκλίνουσιν οἱ βάρβαροι τοῖς ἵπποις καὶ φεύγουσι. Καὶ ἐνταῦθα δὴ ἐδίωκον μὲν [3] κατὰ κράτος οἱ Ἕλληνες, ἐβόων δὲ ἀλλήλοις, μὴ θεῖν δρόμῳ, ἀλλ' ἐν τάξει ἕπεσθαι. Τὰ δὲ ἅρματα ἐφέρετο τὰ μὲν δι' αὐτῶν τῶν πολεμίων, τὰ δὲ καὶ [4] διὰ τῶν Ἑλλήνων, κενὰ ἡνιόχων. [5] Οἱ δέ, ἐπεὶ

Enyalio ἐλελεῦ canere ſolent, omnes conclamârunt, cucurrerunt omnes. Nonnulli aiunt, eos etiam ſcutis ad haſtas adliſis ſonitum exciviſſe, quo terrorem equis incuterent. Priuſquàm verò ſagitta *utroſlibet* adſequeretur, barbari inclinatis equis fugiunt. Atque ibi tum Græci totis viribus inſequebantur, aliſque aliis clamabant, nè curſu *in hoſtes* citato tenderent, ſed ordine ſervato ſequerentur. Currus autem partim per hoſtes ipſos, partim per Græcos, aurigis vacui ferebantur. *Quos* cùm *ex his* qui-

1 Ὡς καὶ ταῖς ἀσπίσι &c.] Rem eandem Noſter aliâ orationis expreſſit formâ l. 4. ferè medio, οἱ δὲ κρίνοντες — ταῖς ἀσπίσας πρὸς τὰ δόρατα ἔκρουσαν. Paulò aliter *Arrian.* l. 1. c. 6. Ὁ δὲ (Alexander) καὶ ἐπαλαλάξαι κελεύσας τοὺς Μακεδόνας, καὶ τοῖς δόραισι δεξιῇ κρούσαι πρὸς τὰς ἀσπίδας: ubi vide ſis auctorum verba, morem quæ eundem deſignant, à Cl. *Gronovio* adducta: necnon quæ notavit doctiſſ. *Spanhemius* ad *Callim.* hymn. in *Del.* v. 136.

2 Πρὶν δὲ τόξευμα ἐξικνεῖσθαι,] Scil. πρὸς ſeu εἰς αὐτούς, vel αὐτῶν: utì Noſter *Hiſt. Gr.* l. 2. ἡμεῖς δὲ ἐς τὸ κάπαντες καὶ δόρατα ἀφέντες, καὶ ἀκόντια, καὶ πέτρας, ἐξιξόμεθά τε αὐτῶν, καὶ &c. & alibi. *Herodotus* l. 4. c. 139. — λύειν ὃ ὅσον τόξευμα ἐξικνέεται: quo in loco, ſicut & in Thucydidéo illo l. 4. ὑπὸ τῶν τοξευμάτων καὶ λίθων ἀπὸ &c. vox τόξευμα denotat (non *ſagittæ jactum*, ſed) *ipſam ſagittam*. *Thomas Magiſter*: Τόξευμα δὲ μόνον ἡ τοξεία, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ τόξον, i. e. πᾶσαν τὴν τοξικὴν σκευήν· & in primis, τὸ τοξεύμενον. In iſtis verò locutionibus, ἐντὸς γίγνεσθαι τοξεύματος, &, εἰς τόξευμα ἀφικνεῖσθαι, nomen hoc pro *teli jactu* ponere ſolet Xenophon.

3 Κατὰ κράτος] In libris nonnullis ſcribitur κρατερῶς: quod & apud alios auctores, ſive manu ſcriptos, ſive typis impreſſos, paſſim fieri ſolet. Voces alias, in quibus eandem videre eſt ſcripturæ varietatem, jam ſuprà notavimus p. 63. atque alibi.

4 Διὰ τῶν Ἑλλήνων,] Sic reſcribendum vidit olim *Muretus*. Vulgò legitur δι' αὐτῶν τῶν Ἑλλήνων: ſed αὐτῶν ab iis quæ modò præceſſerant, δι' αὐτῶν τῶν πολεμίων, ad Græcos etiam malè tranſivit.

5 Οἱ δὲ,] i. e. τινες, utì & ſuprà p. 56. Οἱ δὲ καὶ ἔστασαν &c. *Lucian.* in *Timone*, prope ab init. Οἱ δὲ καὶ αὐτῷ σοι τὰς χεῖρας &c. Ad quem locum hæc *Scholiaſtæ* verba in *Exercit.* ſuis *Philol.* adduxit Cl. *Lamb. Bos.* Ὁμοία ἡ συντάξις ταύτῃ τῇ ἐν τῇ ἱερᾷ τοῦ εὐαγγελίου Ματθαίου συγγραφῇ, τῇ, Οἱ δὲ ἐδίστασαν· ἀντὶ τοῦ τινες, τὸ οἱ δὲ κεῖται. Matt. XXVIII. 17. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν,

προϊδοιεν, ἵσαντο. [1] ἔστι δ' ὅς τις ἡγ κατελήφθη, ὥσπερ [2] ἐν ἱπποδρόμῳ, ἐκπλαγείς. [3] Ϛ οὐδὲν μὴν τοι οὐδὲ τοῦτον παθεῖν ἔφασαν. οὐδὲ ἄλλῳ δὲ τῶν Ελλήνων ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ ἔπαθεν οὐδεὶς οὐδὲν, πλὴν ἁπὶ τῷ εὐωνύμῳ τοξευθῆναί τις ἐλέγετο.

Κῦρος δὲ, ὁρῶν τοὺς Ελληνας νικῶντας [4] τὸ καθ' αὑτοὺς

dam præviderant, ſubſiſtebant; fuit etiam qui deprehenſus erat, tanquam in equeſtri curriculo, obſtupefactus; & nè hunc quidem quidquam *mali* paſſum eſſe prodidêre *nonnulli*: nec alius *quiſquam* Græcorum hâc in pugnâ quidquam paſſus eſt, niſi quòd ad *latus* lævum ſagittâ quidam percuſſus dicebatur.

Cyrus autem, cùm Græcos hoſtium agmen ſibi objectum vin-

αὐτὸν, προσεκώμησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίξαντο. Imperitè itaque ac temerè *Beza* hìc legendum cenſuit ἐδὲ ἐδίξαντο: quòd ei ſcilicet οἱ δὲ pro τινὲς rarum videbatur; cùm contrà atque ille, auctores inter Græcos principes ità loqui ſoleant.

1 Ἔστι δ' ὅστις] *Mat. Devarius* in libel. de L. G. partic. c. 41. ità ſcripſit: "Verbum "ἐστὶ, in numero multitudinis, articulo etiam "relativo plurali præponitur, & ἀορίστολογικὸν "itidem nomen efficit. Nam ἐστὶν οἳ, pro "τινὲς, i. e. *nonnulli*, accipitur. In ſingulari "verò numero, non niſi negativâ præcedente "invenitur: οὐκ ἔστιν ὃς, pro οὐδεὶς, & οὐκ ἔστιν ὅστις "&c." Sed in eo falli accuratiſſimum cæteroquin Grammaticum, phraſis hæc Xenophontea docet.

2 Ἐν ἱπποδρόμῳ,] *Heſychius*, Ἱππόδρομος, ἀγὼν Ἀθήνησι Θησεῖ ἀγόμενος: eadem ſunt & *Phavorini* verba. De loco autem ipſo, in quo curſu equeſtri certatum eſt, vocem uſurpant auctores.

3 Καὶ οὐδὲν μέντοι οὐδὲ &c.] Sic ſupra p. 65. & alibi ſæpè voculas Noſter negativas iterat. Eodem Atticorum exemplo ſcribit *Demoſthenes* in *Midiam* orat. p. 633. Οὐδὲ γὰρ αὐτὸς ἐδένος ἕνεκα τούτων ἐδέν σοι ὑμῖν πώποτ' εἶπον. *Æſchin.* dialog. 2. *ſect.* 11. — οἷς μήτ' ἂν πίσυ δώιατό τις μηδέτα τῶ παρόντων, μήτ' ἂν ὠφεληθείη μηδὲν ἀπ' αὐτῶν. Similiter auctores ſacri, quò quid ἐμφατικωτέρως negarent, ingeminatas id genus particulas adhibuêre. Marc. XIV. 25. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἔτι οὐ μὴ πίω οὐκ &c. Luc. XXIII. 53. — οὗ οὐκ ἦν οὐδέπω οὐδεὶς κείμενος. Heb. XIII. 5. Οὐ μή σε ἀνῶ, οὐδ' οὐ μή σε ἐγκαταλίπω. De quo commate vide quæ notavit doctiſ. *Blackwallus* in Claſs. Sacr. parte ſec. cap. 2.

4 Νικῶντας τὸ καθ' αὑτοὺς] *Scil.* βαρβαρικὸν, vel τῶν βαρβάρων κέρας ſeu στῖφος. Eâdem conſtructione dicitur νικᾷν τοὺς ἀντιπάλους, apud *Ariſtoph.* βατράχ. v. 1059. Itidem in oratione ſolutâ: Καὶ Τιμοθέῳ μὲν, ὦ Ἀθηναῖοι, νικήσαντι Λακεδαιμονίους — *Dinarch.* in orat. contra *Demoſth.* p. 91. edit. *Steph.* Noſter paulò infrà: νικᾷ τοὺς περὶ βασιλέως &c. Porro, τὸ καθ' ἑαυτοὺς ſimiliter adhibuit *Thucyd.* l. 1. ferè med. Καὶ αὐτὸ μὲν τὸ τοῦ Ἀριστέως κέρας, ἡ ὅσοι περὶ ἐκεῖνον ἦσαν — ἐτράποντο τὸ καθ' ἑαυτοὺς, ἐς ἐπιξήλους διώκοντες ἐπὶ πολύ· i. e. *Ac ipſum quidem Ariſtei cornu, & quotquot — circum ipſum erant*, hoſtium cornu *ſibi oppoſitum in fugam verterunt*, &c. *Diodor. Sic.* his ipſis de Græcis ſcribit p. 253. εὐθὺς πρὸς ἄμιλλαν τοὺς καθ' αὑτοὺς — i. e. *agmen ſibi adverſum.* Verba autem Xenophontis *Amaſæus* ſic vertit: *Cyrus cùm Græcos ex ſuâ aciei parte vincentes cerneret*

καὶ διώκοντας, ἡδόμενο[ς] [1] ἢ προσκωμάζοντι ἤδη ὡς βασιλεῖ ὑπὸ τ' ἀμφ' αὐτὸν, ἀλλ' ὡς ἐξήχθη διώκειν· [2] ἀλλὰ σωεσπειραμένῳ ἔχων τὴν τῶν σὺν ἑαυτῷ ἑξακοσίων ἱππέων τάξιν, ἐπεμελεῖτο ὅ, τι ποιήσει βασιλεύς. [3] Καὶ γὰρ ἤδει αὐτὸν, ὅπι μέσον ἔχοι τὸ Περσικοῦ στρατεύματος. [4] Καὶ πάντες δὲ οἱ τῶν βαρβάρων ἄρχοντες μέσον ἔχοντες τὸ αὐτῶν ἡγοῦντο, [5] νομίζοντες οὕτως ἂν ἀσφαλέστατα εἶναι, ἢν ἡ ἰσχὺς αὐτῶν ἑκατέρωθεν ᾖ, ὡς εἴ τι παραγγεῖλαι χρήζοιεν,

cere & insequi cerneret, lætitiâ adfectus & veneratione *licèt* jam ab iis, qui circa ipsum erant, tanquam rex exceptus *esset*, *tamen* nè sic quidem ad insequendum concitatus erat; sed cum sexcentorum, *quos* secum *habebat*, equitum turmâ conglobatâ, quid rex facturus esset studiosè observabat. Nôrat enim, eum mediam exercitûs Persici *aciem* obtinere. Quin etiam omnes barbarorum principes medium suos inter *ordines locum* tenentes, ducis exequebantur officia; quòd existimarent, ità se in tutissimo esse, si vires ipsorum utrinque *collocatæ* sint, & si quid imperatum vel-

neret &c. nec multò aliter *Leunclavius*, cujus ità se habet versio: *Cyrus, cùm Græcos à parte suâ victores evasisse cerneret* &c.

1 Καὶ προσκωμάζοντι &c.] Vide sis K. Π. p. 284. n. 2. & p. 596. n. 4.

2 Σωεσπειραμένῳ &c.] *Suidas*: Σωεσπειραμένοι· συγκεκλεισμένοι εἰς στενότητα. De eo omni dicitur, quod in orbem convolvitur. *Servius* ad *Virg.* Æn. l. 2. v. 217. *Propriè*, inquit, *spiræ sunt volubilitas funium. Indè & posteriora serpentium* spiræ *dicuntur*, quæ *sic involvuntur in gyrum, ut funes.* Phavorinus: Σπεῖρα, ἡ τῶν ὄφεων συστροφή. & paulò pòst — συνάξις, πλῆθος στρατευμάτων: atque ità ferè *Suidas* & *Hesychius*. Josephus de B. J. l. 4. c. 4. sect. 6. de Idumæorum commento contra tempestatem verba faciens, συσπειραθέντες, ait, τοῖς σώμασι ἀλλήλους ἀντέθηκαν, &c. Nec eundem verbi *conspiro* sensum respuit Latinitas, si modò libris MSS. quos adpellat Cl. *Davisius* ad *Cæs.* de B. C. l. 3. c. 46. fides sit habenda: in eis enim, pro vulgatâ scripturâ *constipati*, legitur *conspirati*.

3 Καὶ γὰρ ἤδει αὐτὸν, ὅπι &c.] Eâdem mox infrà utitur locutione Atticâ — πρῶτον μὲν ἐπιδεῖξαι αὐτὸν, ὅπι σοφὸς &c. Similiter loquuti sunt auctores sacri: Marc. I. 24. Οἶδά σε τίς εἶ, ὁ &c. Joh. XI. 31. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι — ἐδόκησαν τῇ Μαρίᾳ, ὅπι ταχέως ἀνίστη &c.

4 Καὶ πάντες δ' οἱ τῶν βαρβάρων &c.] Vide p. 76. n. 3.

5 Νομίζοντες οὕτως ἂν &c.] Locum hunc Xenophontèum respicit, opinor, *Arrianus* de exp. Alex. l. 2. c. 8. ubi cùm tradiderat Darium mediam aciem tenuisse, subjicit: ἢ τὸν νῦν τε πάλαι τούτου Ξενοφῶντα ὁ τὸ Γρύλλου ἀναγράψαντα. Vide Nostrum etiam K. Π. p. 627. Cæterùm in MSto Eton. legitur ἢ inter οὕτως & ἂν; & pro ἡμίσει ἂν χρόνῳ, idem liber exhibet ἡμίσει ἂν χρόνῳ. Sed nil mutandum.

ἡμίσει ἐν χρόνῳ ἀναπάνεσθαι τὸ στράτευμα. Καὶ βασιλεὺς δὴ τότε μέσον ἔχων τῆς ἑαυτοῦ στρατιᾶς, ὅμως ἔξω ἐλήλυθε τοῦ Κύρου εὐωνύμου κέρατος. Ἐπεὶ δ' οὐδεὶς αὐτῷ ἐμάχετο ἐκ τοῦ ἐναντίου, [1] οὐδὲ τοῖς αὐτοῦ τεταγμένοις ἔμπροσθεν, ἐπέκαμπτεν ὡς εἰς κύκλωσιν. Ἐνθα δὴ Κῦρος δείσας, μὴ ὄπισθεν γενόμενος κατακόψῃ τὸ Ἑλληνικὸν, ἐλαύνει ἀντίος· καὶ ἐμβαλὼν [2] σὺν τοῖς ἑξακοσίοις, νικᾷ τοὺς περὶ βασιλέως τεταγμένους, καὶ εἰς φυγὴν ἔτρεψε [3] σὺν ἑξακισχιλίοις· [4] καὶ ἀποκτεῖναι λέγεται αὐτὸς τῇ ἑαυτοῦ χειρὶ Ἀρταγέρσην τὸν ἄρχοντα αὐτῶν.

Ὡς δὲ ἡ τροπὴ ἐγένετο, ἀφαπείρηνται καὶ οἱ Κύρου ἑξακόσιοι, εἰς τὸ διώκειν ὁρμήσαντες· [5] πλὴν πάνυ ὀλίγοι ἀμφ'

lent, exercitum *id* tempore dimidio *breviori* animadverſurum. Et rex quidem eo tempore quanquam aciem *exercitûs* ſui mediam obtineret, tamen ultra Cyri cornu lævum erat. Cùm autem nemo in ipſum ex adverſo pugnaret, nec in eos qui ante ipſum diſpoſiti fuerunt, inflexione tanquam ad *hoſtes* circumveniendos uti cœpit. Ibi verò Cyrus veritus, nè poſteaquam à tergo foret, Græcorum concideret exercitum, adverſus provehitur; atque facto cum ſexcentis illis impetu, vincit eos qui ante regem erant diſpoſiti, & illos ſex mille *equites* in fugam vertit: *quin* & ipſe manu ſuâ Artagerſem eorum præfectum interfeciſſe dicitur.

Ut autem fuga facta eſt, Cyri etiam *illi equites* ſexcenti, ad inſequendum impetu invecti, diſſipantur: veruntamen pauci ad-

1 Οὐδὲ τοῖς αὐτοῦ &c.] Edit. *Steph.* pravam hanc loci diſtinctionem, οὐδὲ τοῖς αὐτοῦ τεταγμένοις ἔμπροσθεν ἐπέκαμπτεν ὡς εἰς κύκλωσιν, ὅπου δὴ &c. exhibet: *Ald.* pravitate tam lectionis quàm diſtinctionis (ut alibi ſæpè) laborat; ſic enim ſeſe dat — οὐ δὲ τοῖς αὐτοῦ τεταγμένοις, ἔμπροσθεν &c.

2 Σὺν τοῖς ἑξακοσίοις,] Quorum ſuprà modo meminerat p. 76.

3 Τοὺς ἑξακισχιλίους·] De quibus mentio facta eſt p. 70.

4 Καὶ ἀποκτεῖναι λέγεται &c.] *Plutarchus* p. 1015. Ἀποστρέψαντος δὲ τὸν ἵππον τοῦ Ἀρταγέρσου, βαλὼν ὁ Κῦρος ἔτυχε, καὶ διήλασε παρὰ τὸν κλεῖδα λαβὼν τοῦ τραχήλου τὸν αὐχμόν. Τὸν μὲν οὖν Ἀρταγέρσην ἀποθανεῖν ὑπὸ Κύρου, σχεδὸν ἅπαντες ὁμολογοῦσι.

5 Πλὴν &c.] Lexicon Gr. L. vetus: Πλὴν, *verùm*;

αὐτὸν κατελείφθησαν, χεδὸν οἱ ὁμοτράπεζοι καλούμενοι. Σὺν τούτοις δὲ ὢν, καθορᾷ βασιλέα καὶ τὸ ἀμφ' ἐκεῖνον [1] σίφων· καὶ εὐθὺς οὐκ [2] ἠνέσχετο, ἀλλ' εἰπὼν, Ὁρῶ τὸν ἄνδρα, [3] ἵετο ἐπ' αὐτόν· καὶ παίει κατὰ τὸ στέρνον, καὶ πτρώσκει διὰ τοῦ θώρακος, ὡς φησὶ [4] Κτησίας ὁ ἰατρὸς, καὶ ἰᾶσθαι αὐτὸς τὸ τραῦμά φησι. Παίοντα δ' αὐτὸν [5] ἀκοντίζει τις παλτῷ ὑπὸ τὸν ὀφθαλμὸν βιαίως· [6] καὶ ἐνταῦθα μαχόμενοι καὶ βασιλεὺς καὶ Κῦρος, καὶ οἱ ἀμφ' αὐτοὺς ὑπὲρ ἑκατέρου, ὁπόσοι μὲν τῶν ἀμφὶ βασιλέα

modùm circa ipſum reliqui fuêre, ferè qui menſæ participes dicebantur. Hos cùm apud ſe haberet, regem *equitúm*que circa illum globum conſpicit; ſtatímque ſe non continuit, quin cùm dixiſſet, Video hominem, in ipſum impetu rueret; atque *adeò* pectus *ei* ferit, & per loricam vulnus infligit, utì Cteſias tradit medicus, qui ſe etiam vulnus *illud* curâſſe narrat. *Cyrum*, verò eum dum ferit, palto quidam acriter vibrato ſub oculum percutit: atque ibi tum & rege & Cyro inter ſe dimicantibus, & *utriuſque* pro utroque ſtipatoribus, quot ex iis qui circa regem

verùm; cùm nimirum abſolutè effertur, valet ὅμως. *Moſchopulus*: Πλὴν, παρὰ μὲν τοῖς ποιηταῖς, ἀντὶ τοῦ γενικῶς ἀεὶ λέγεται· παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀντὶ τῆς ἡγησαμένως πτῶσιν· καὶ αὐτὶ ὅμως. Hoc ferè modo accipitur iſta particula Matt. XVIII. 7. XXVI. 39. Philip. IV. 14. Vide K. Π. p. 484. n. 3.

1 Σίφων] Vox eſt nonnunquam etiam ἀφελεστερωμένη: quod monuiſſe ſat eſt.

2 Ηνέσχετο] Valet pro ἀνεῖχε ἑαυτόν. Idem eſt verbi medii uſus, tum apud auctores paſſim, tum apud Matt. XXVII. 5. καὶ ἀπελθὼν ἀπήγξατο: quod phraſi, quâ *Lucianus* in *Toxari* p. 618. utitur, expreſſeris iſtâ, ἀπήγξε ἑαυτόν.

3 Ιετο ἐπ' αὐτὸν &c.] Verbo eodem ἐμφατικῷ ad impetum & ardorem animi exprimendum jam ſuprà adhibuit p. 52. *Diodor. Sic.* l. 14. p. 254. & *Plutarch.* p. 1016. Artaxerxem à Cyro primùm in terram dejectum fuiſſe tradunt.

4 Κτησίας ὁ &c.] Excerptas quaſdam ex *Cteſiæ* ſcriptis hiſtorias ſervavit *Photius*; quas videre eſt hujus apud *Biblioth.* p. 107 & ſeq. edit. Rothom. 1653. Ibidem legas licet varia variorum auctorum de Cnidio illo teſtimonia: quibus addas *Plin.* N.H. l. 2. c. 106. & *Suid.* ad v. De medicis exercituum itinera comitantibus, vide K. Π. p. 77.

5 Ακοντίζει τις &c.] *Diodorus* etiam &c. loco cit. Cyrum ὑπό τινος τῶν τυχόντων Περσῶν πληγέντα tradit. *Plutarch.* ex *Dione*, eum regis ipſius manu ſeu (ut alii) à Care quodam; ex *Cteſiâ*, à Caunio quodam (quod eodem ferè recidit) percuſſum cecidiſſe refert.

6 Καὶ ἐνταῦθα μαχόμενοι &c.] Ità locum diſtinxit *Stephanus*. In aliorum editionibus ταμὶ

ἀπέθανον, Κτησίας λέγει· (1 παρ' ἐκείνῳ γὰρ ἦν) Κύρῳ δὲ, αὐτός τε ἀπέθανε, καὶ ὀκτὼ 2 οἱ ἄριστοι τῶν περὶ αὐτὸν ἔκειντο ἐπ' αὐτῷ. 3 Ἀρταπάτης δὲ, ὁ πιστότατος αὐτῷ τῶν σκηπτούχων θεραπόντων, λέγεται, ἐπειδὴ εἶδε πεπτωκότα Κῦρον, καταπηδήσας ἀπὸ τοῦ ἵππου, περιπεσεῖν αὐτῷ. Καὶ οἱ μὲν φασι βασιλέα κελεῦσαί τινα ὑποσφάξαι αὐτὸν Κύρῳ· οἱ δὲ, ἑαυτὸν ὑποσφάξαι, σπασάμενον τὸν ἀκινάκην· εἶχε γὰρ χρυσοῦν. Καὶ στρεπτὸν δὲ ἐφόρει,

erant perierint, refert Cteſias: (nam apud illum *tunc temporis* erat) Cyrus & ipſe mortem occubuit, & ſuper ipſum octo ex ſtipatoribus ejus jacuêre præſtantiſſimi. Artapates autem, fideliſſimus ei inter ſceptuchos miniſter, poſteaquam Cyrum cecidiſſe vidit, ab equo cùm deſiliiſſet, ſuper eum procubuiſſe fertur. Et nonnulli tradunt regem cuidam præcepiſſe, hunc utì ſuper Cyrum jugularet; alii, ſeipſum *eum* jugulâſſe, ſtricto acinace; *acinacem* enim aureum habebat. Quin & torquem geſtabat, &

σγμὴ plena (quæ dicitur) perperam, opinor, ad ἑκατόμβῃ ponitur. Cæterùm, caſus nominativus more Attico hìc abſolutè videtur adhibitus, pro μαχομένων δὲ βασιλέως καὶ Κύρου, καὶ τῶν &c. *Euripid.* itidem *Phœniſ.* v. 292.

Μέλλων δὲ πέμπειν μ' Οἰδίπου κλεινὸς γόνος
Μαντεῖα σεμνὰ, ——
Ἐν τῷδ' ἐπισράτευσεν Ἀργείοις πόλιν.

Ubi Scholiaſtes Σολοικοφανὲς, ait, τοῦτό ἐστιν. Ἐδεῖ γὰρ εἰπεῖν, Μέλλοντις πέμπειν &c. Fruſtrà verò ſunt interpretes *Euripidis*, qui hanc loquendi rationem ex Hebræo fonte fluxiſſe putârunt. Hujuſmodi enim anacolutha ſunt apud elegantiſſimos auctores uſitata. *Thucyd.* l. 6. in otat. Niciæ: πολλὴ γὰρ ἦσαν (ſc. στρατιὰ) ἡ πάσης ἐτι πόλεως ὑποδέξασθαι: pro πολλῆς γὰρ οὔσης, uti notat Scholiaſtes. *Ælian.* H.V. l. 7. c. 1. Ἀφικομένη δὲ (Semiramis) ὡς τὴν τῶν Ἀσσυρίων βασιλείαν, κλητὴ καὶ κλέος τὸ ὥρας, ὅδε συντυχὸν τῇ ἀνδρώπῳ, ἠράσθη αὐτῆς. h. e. *cùm veniſſet* &c. Idem l. 10. c. 18. βουκολῶν δὲ κατὰ τὸν Σικελίαν ὁ Δάφνις, ἠράσθη αὐτῆς &c. h. e. βουκολοῦντες &c. l. 13. c. 46. Ὕστερον δὲ ὁ παῖς, νεανίας γενόμενος, &c. *Polyæn.* l. 1. c. 18. Οἱ πολέμιοι τὸ λοιπὸν εἰδότες, κοινὸν αὐτοῖς ἦν παράγγελμα &c. pro τῶν πολεμίων εἰδότων &c. Idem l. 2. c. 2. Οἱ δὲ αὖ κατὰ τὸ μέσον πεδίον ὄντες, ὁπότε, &c. pro τοῦ δὲ ὄντων &c. Vide & K. Π. p. 45. lin. penult.

1 Παρ' ἐκείνῳ γὰρ ἦν] *Diodoro Sic.* l. 2. p. 118. auctore, Cteſias, χρυσόμβρος αἰχμάλωτος, διὰ τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην ἀναλήφθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως.

2 Καὶ ὀκτὼ οἱ ἄριστοι τῶν &c.] Vide K. Π. p. 241. n. 1. & 242. n. 2. De Xenophontéâ prælii hujus expoſitione ſic *Plutarchus*, p. 1014. Τὴν δὲ μάχην ἐκείνῳ πολλῶν μὲν ἀπηγγελκότων, Ξενοφῶντος δὲ μόνος καὶ δεικνύοντος ὄψει, καὶ τοῖς πράγμασιν, ὡς ὁ μεγαλομμύοις ἀλλὰ γυναικομμύοις, ἐφιστάντος ἀεὶ τὸν ἀκροατὴν τῷ πάθει καὶ συγκινδυνεύοντα, διὰ τὴν ἐναργειαν· οὐκ ἔστι νῦν ἔχοντος ἐπεξηγεῖσθαι, πλὴν ὅσα τῶν ἀξίων λόγου &c.

3 Ἀρταπάτης δὲ ὁ &c.] Vide K. Π. p. 509. De Charo ſic ferè *Q. Curt.* l. 8. c. 9. *Quem* (ſc. amicum, cui nomen Alexander) *ut Charus jacentem conſpexit, ruere in hoſtem omnium præter ultionem immemor cœpit; multóſque haſtâ, quoſdam gladio interemit. Sed cùm tot unum inceſſerent manus, ſuper amici corpus procubuit exanimis.*

ϗ ψέλλια, ϗ τὰ ἄλλα, [1] ὥσπερ οἱ ἄριστοι τῶν Περσῶν· ἐτε-
τίμητο γὰρ ὑπὸ Κύρου [2] δι' εὔνοιάν τε ϗ πιστότητα.

Κῦρος μὲν οὖν ἔτως [3] ἐτελεύτησεν, ἀνὴρ ὢν Περσῶν, τὰ μὴ
[4] Κῦρον τὸν ἀρχαῖον γνωμῶν, βασιλικώτατός τε καὶ ἄρχειν
ἀξιώτατος, ὡς καὶ πάντων ὁμολογεῖται τοῦτο [5] Κύρου δοκούντων
ἐν πείρᾳ γενέσθαι. Πρῶτον μὲν γὰρ παῖς ἔτι ὢν, ὅτε ἐπαιδεύετο ϗ
σὺν τῷ ἀδελφῷ ϗ τοῖς ἄλλοις παισὶ, πάντων πάντα κράτιστος

armillas, & alia, quemadmodùm Perſarum præſtantiſſimi *ſolent*: honore enim à Cyro ornatus erat, tum propter benevolentiam tum fidem.

Et ſic quidem Cyrus finivit, qui vir inter Perſas, ex conſenſu omnium ejus qui conſuetudine uſi fuiſſent, poſt Cyrum illum priſcum ortos, maximè regiâ fuit indole ac imperio digniſſimus. Primùm enim cùm puer adhuc eſſet, unáque cum fratre cæteríſque pueris inſtitueretur, omnium in omnibus præſtantiſſimus habe-

1 Ὥσπερ οἱ ἄριστοι τῶν &c.] Vide ſuprà p. 52. & 21. unde liquet, ſummo illum in honore habitum eſſe, cui hujuſmodi ornamenta regis munere geſtare licebat. Vide & K. Π. p. 19. 463. 578. & ſecundæ, quam ei præmiſimus, Diſſert. p. 51.

2 Δι' εὔνοιάν τε &c.] Servi erga dominum benevolentiam iiſdem verbis deſignat *Lucianus* in *Bis Accuſ.* p. 751. quâ de virtute Socratem cum Iſchomacho egregiè diſſerentem inducit Xenophon in *Oeconom.* ferè medio. Vide & K. Π. p. 182. Meritò itaque Apoſtolus εὔνοιαν Eph. VI. 7. in ſervorum numerat officiis.

3 Ἐτελεύτησεν,] Τελευτᾶν propriè ſonat *finire, ad finem perducere.* Uſus eſt hìc itaque Noſter, & K. Π. p. 658. 659. ellipſi (quam vulgaris recepit uſus) accuſativi βίον: cujus & exemplum videre eſt Luc. VII. 2. Eandem locutionem imitatur *Tacitus* Annal. l. 6. c. 50. *Sic Tiberius finivit, octavo &c.* Plenè dixit *Euripid.* Hec. v. 417. — ποῖ τελευτήσω βίου; Et *Iſocrat.* in Panegyr. p. 72. edit. Steph. Cum caſu genitivo legitur etiam apud Noſtrum K. Π. p. 655. ἐπειδὰν δ' ἀνθρωπίνου βίου πελευτήσω: quod κατ' ἔλλειψιν dictum videtur, & hoc ferè modo ſupplendum: ἐπειδὰν τὸ λοιπὸν τοῦ &c.

4 Μετὰ τὸν Κῦρον τὸν &c.] Cujus mirificam virtutis indolem adfatim Noſter in K. Π. depinxit.

5 Κύρου &c.] Vide p. 28. n. 3. de nominis proprii repetitione: quâ *Cicero* uſus eſt de Nat. D. l. 3. c. 34. *qui cùm — in fanum veniſſet Jovis Olympii, aureum ei detraxit amiculum, —— quo Jovem ornârat — tyrannus Gelo.* De verbo δοκεῖν vide notata ad K. Π. p. 6. *Thom. Magiſter*: Πεῖρα, ἡ ἐπιστήμη, ἡ ἐμπειρία, ϗ ἡ μετοχὴ ϗ ἀπόλαυσις. Porrò, εἰς τὸ ἔργα γίνεσθαι, i. e. *in opere verſari*, apud *Æſchin.* dial. 3. ſect. 13. pariter atque ut hoc loco dicitur εἰς πεῖρα γίνεσθαι, i. e. *eſſe particeps, frui uſu* alicujus; atque indè quali ſit ingenio præditus, perſpicere. Infrà l. 2. prope fin. rem eandem noſter aliâ orationis expreſſit formâ: Κλίαρχον, ὁμολογουμένως εἰς πάντων τὸ ἐμπείρως αὐτοῦ γνωμῶν.

ἐνομίζετο. [1] Πάντες γὰρ οἱ τῶν ἀρίστων Περσῶν παῖδες ἐν ταῖς βασιλέως θύραις παιδεύονται· ἔνθα πολλὴ μὲν [2] σωφροσύνη καταμάθοι ἄν τις, αἰσχρὸν δ' οὐδὲν ἔστε ἀκοῦσαι ἔστ' ἰδεῖν ἔστι. [3] Θεῶνται δ' οἱ παῖδες καὶ τοὺς τιμωμένους ὑπὸ βασιλέως καὶ ἀκούσι, καὶ ἄλλως ἀτιμαζομένους· ὥστ' εὐθὺς παῖδες ὄντες μανθάνουσιν ἄρχειν τε καὶ ἄρχεσθαι. Ἐνθα Κῦρος εὐμαθέστατος μὲν σώφρων τ' ἡλίκων ἐδόκει εἶναι, τοῖς τε πρεσβυτέροις καὶ τῶν ἑαυτοῦ ὑποδεεστέρων μᾶλλον πείθεσθαι· ἔπειτα δὲ φιλιππότατος, καὶ τοῖς ἵπποις ἄριστα [4] χρῆσθαι. [5] Ἐκεῖνον δ' αὐτὸν

batur. Nam omnes primorum Perſarum *filii* regis ad portas educantur; ubi multam animadvertere poſſit aliquis modeſtiam, turpe verò quidquam nec audire eſt nec videre. Spectant autem pueri tum eos, qui honore à rege ornantur & audiunt, tum alios qui ignominiâ notantur: adeò ut ſtatim à pueris & imperare diſcant & parere. Hìc Cyrus primùm viſus eſt ex æqualibus maximè docilis, & ſenibus obedientior quàm vel ii, qui *ordine fortunáque* quàm ipſe erant inferiores: deinde equorum ſtudioſiſſimus, equíſque uti *quàm* optimè *viſus eſt*. *Iidem* eum etiam

1 Πάντες γὰρ οἱ τ' &c.] In iis nimirum Fori liberalis ἀρχείοις, de quibus conſulenda eſt *Diſſertatio* II. p. 45. Κ. Π. præmiſſa. Noſter Κ. Π. p. 665, Ἀλλά τοι τοὺς παῖδας τὸ μὲν παιδεύεσθαι ἐπὶ ταῖς θύραις, ἔπι ἀμφὶ — Conf. p. 561. & 639. Vide ſis etiam *Diſſertat.* modò adpellatæ p. 50.

2 Σωφροσύνη &c.] *Cicero* in Tuſc. diſp. l. 3. cap. 8. —— *temperans, quem Græci σώφρονα adpellant, eámque virtutem σωφροσύνην vocant, quam ſoleo equidem tum temperantiam, tum moderationem, adpellare, nonnunquam etiam modeſtiam.* Adi Κ. Π. p. 566, 567.

3 Θεῶνται δ' οἱ παῖδες καὶ τοὺς &c.] Lege Κ. Π. p. 556. & 666. & *Diſſertat.* II. Κ. Π. præmiſſæ p. 45.

4 Χρῆσθαι.] "Poſt χρῆσθαι, (*Stephani* ſunt verba) "videtur deeſſe participium aliquod, "videlicet ἐπιστάμενος, aut δυνάμενος, aut hu"juſmodi quodpiam. Niſi fortè ἄριστα mu"tandum putet aliquis in ἄριστος: cui tamen "vix adſtipulari auſim. Sed & ſubaudien"dum eſſe ex præced. verbum ἐδόκει dicere "quis poſſit." Hæc ille. Imò verò luce clarius eſt ἀπὸ τοῦ κοινοῦ repeti debere verbum ἐδόκει: atque adeò vacillatione iſtâ haud opus erat. Rectè autem ſcribitur ἄριστα, quod hìc ſumitur adverbialiter; utì paſſim fit in multis nominibus adjectivis, in numero plurali, genere neutro poſitis.

5 Ἐκεῖνον &c.] Scil. ἄνθρωποι, Κύρῳ nimirum ἐν πείρᾳ γενόμενοι, utì Noſter ſuprà paulò. Idem ſupplementum poſtulat Evangeliſtarum oratio. Mat. IX. 17. Οὐδὲ βάλλουσι &c. Luc. XII. 48. καὶ ᾧ παρέθεντο &c. *Ælian.* H. V. l. 3. c. 8. Πολλάκις γὰρ ἐκ τούτων ἐθαυμάζοντο &c. ſcil. ἄνθρωποι. Eâdem de ellipſi vide ſis Cl. *Periz.* ad *Sanct. Min.* l. 4. c. 4. Cæterùm,

καὶ τῶν εἰς τὸ πόλεμον ἔργων, τοξικῆς τε καὶ ἀκοντίσεως, φιλομαθέστατον εἶναι, καὶ μελετηρότατον. Ἐπεὶ δὲ τῇ [1] ἡλικίᾳ ἔπεσε, καὶ [2] φιλοθηρότατος ἦν, καὶ πρὸς τὰ θηρία μέντοι φιλοκινδυνώτατος. Καὶ ἄρκτον ποτὲ [3] ὑποφερομένην οὐκ ἔτρεσεν, ἀλλὰ συμπεσὼν κατεπάλη ἀπὸ τοῦ ἵππου· [4] καὶ τὰ μὲν ἔπαθεν, ὧν καὶ τὰς ὠτειλὰς φανερὰς εἶχε, τέλος δὲ κατέκτανε· καὶ τὸν πρῶτον μέντοι βοηθήσαντα πολλοῖς μακαρισὸν εἶναι ἐποίησεν.

res ad bellum *ſpectantes*, ſagittas emittendi *artem* jaculaque intorquendi, cupidiſſimum eſſe diſcendi, & exercitationum *iſtiuſmodi* tolerantiſſimum judicabant. Cùm verò *ejus id* ætati conveniret, & venandi ſtudioſiſſimus erat, & promptiſſimus ad ſubeunda in feris invadendis pericula. Etiam urſam aliquando irruentem non extimuit, ſed *cum eâ* congreſſus ab equo detractus eſt; & ea quidem paſſus eſt *vulnera*, quorum cicatrices habebat manifeſtas, tandem verò *feram* occidebat: atque ut illum, qui *tum ei* primus opem tulit, beatum prædicarent multi certè fecit.

rùm, in τὸ εἰς τὸ πόλεμον ἔργων, intelligendum eſt ἡκόντων, vel aliud quodpiam hujuſmodi participium. Plenè dixit *Æſchin.* dial. 2. ſect. 2. Επὶ δὲ πᾶσι τοῖς εἰς πλοῦτον ἥκουσι — i. e. *Inſuper etiam alia ad divitias pertinentia* —

1 Τῇ ἡλικίᾳ &c.] Vocis hujus poteſtas ad quamvis ſanè pertinet ætatem; at ætatem peculiari quâdam ratione juvenilem denotat. *Phavorinus*: Ηλικία, ἀντὶ τοῦ ἐν ἡλικίᾳ, (repono, ἀντὶ τοῦ οἱ ἐν ἡλικίᾳ) οἱ νέοι. *Suidas*: Ηλικία τὸ πόλεως, ἀντὶ τοῦ οἱ ἐν ἡλικίᾳ, οἱ νέοι. *Harpocration*: Ηλικία, ἀντὶ τοῦ ἐν ἡλικίᾳ οἱ νέοι. Legenda hæc & diſtinguenda ad eum modum, quem in repræſentandis *Phavorini* verbis tenuimus. Dicuntur autem εἶναι ἐν ἡλικίᾳ, & οἱ ἐν τῇ ἡλικίᾳ juvenes, qui firmatâ jam ætate florent. *Thucyd.* l. 7. haud procul fine, ἡλικίας μετέχων, i. e. *Scholiaſte* monente, νεότητος: quem apud auctorem haud pauca hujuſmodi exempla reperire licet.

2 Φιλοθηρότατος ἦν,] Nimirum venandi ſtudium erat ἐκ τοῦ εἰς τὸ πόλεμον ἔργων. Vide ſis Κ. Π. p. 13, 14, & quæ notavimus ad p. 567.

3 Επιφερομένην &c.] Pari ſenſu atque elegantiâ Noſter adhibet προσφερόμενον Κ. Π. p. 39. καὶ ὡς εἶδεν ἐκ δὲ ἑκατέρᾳ κώπῃ προσφερόμενον, —— utroque participio ex vi vocis mediæ propriè *ſe inferentem* ſonante. Cæterùm, verbo πρεῖν ineſt quædam etiam *fugiendi* ſignificatio. *Heſych.* Τρέσαι, φυγεῖν, φοβηθῆναι. Τρεσάντων, φοβηθέντων· ἢ ἀφ' οὗ φυγόντων. *Suidas*: Τρέσας, ἀντὶ τοῦ φυγών, φοβηθείς, δειλιάσας.

4 Καὶ τὰ μὲν ἔπαθεν, &c.] Scil. τραύματα. *Phavorinus*: Ωτειλή, κυρίως μὲν τραῦμα, τὸ ἐκ τοῦ οὐτάσαι —— Διαφέρει δὲ ἑλκῆς ὠτειλή, ὅτι ὠτειλὴ μέν, αὐτὸ τὸ τραῦμα· ἑλκὴ δέ, τύλος ἢ τύπος θεραπευθέντος τοῦ τραύματος. Similiter *Ammonius*: Ωτειλὴ καὶ Οὐλὴ Διαφέρει· Ωτειλὴ μέν γάρ ἐστι τὸ πρόσφατον τραῦμα, παρὰ τὸ ὠτᾶσθαι· Οὐλὴ δέ, ἡ ὑγιασμένη σὰρξ ἐκ τραύματος πα-

λαιοῦ.

[1] Επεὶ δὲ καπεπέμφθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς σατράπης Λυδίας τε καὶ Φρυγίας τῆς μεγάλης, καὶ Καππαδοκίας, στρατηγὸς δὲ καὶ ὧν ἀπεδείχθη, οἷς καθήκει εἰς Κάστωλοῦ πεδίον ἀθροίζεσθαι, πρῶτον μὲν [2] ἐπέδειξεν αὐτὸν, ὅτι πολὺ πλείστου ποιοῖτο, [3] εἴ τῳ πιστεύοιτο, ἢ εἴ τῳ συνθοῖτο, ἢ εἴ τῳ ὑπόσχοιτό τι, μηδὲν ψεύδεσθαι. Καὶ γὰρ οὖν ὄπισθον ἦν αὐτῷ αἱ πόλεις ὑπετρεπόμεναι, ὄπιστον δ' οἱ ἄνδρες· ἢ εἴ τις πολέμιος ἐφύετο, πιστευομένῳ Κύρῳ ὄπιστον μηδὲν ἂν ὧδε τὰς [4] σπονδὰς παθεῖν. Τοιγαροῦν ἐπεὶ Τισσαφέρνει ἐπολέμησε, [5] πᾶσαι αἱ πόλεις ἐκοῦσαι Κύρῳ ἐπολεμοῦντο ἀντὶ Τισσα-

Posteaquam autem à patre Lydiæ, Phrygiæ magnæ & Cappadociæ ſatrapa *conſtitutus, ac eò* deductus eſt; & *eorum* etiam omnium, quorum ad officium pertinebat in Caſtoli planitiem convenire, deſignatus eſt præfectus, primùm demonſtravit, plurimi ſe facere, ſi *quis eſſet fortè* quocum fœdus iniiſſet, ſi *quid* cum aliquo conſtituiſſet, ſi cui aliquid pollicitus eſſet fraude malâ nihil agere. Itaque ergò civitates ipſi commiſſæ, fidem *ipſi* habebant, habebant & *ipſi* viri fidem: & ſi quis extitiſſet hoſtis, fœdus ubi Cyrus *cum eo* pactus eſſet, nihil præter pacta paſſurum *ſe* confidit. Quapropter poſteaquam bellum adverſùs Tiſſaphernem moviſſet, civitates omnes, præter Mileſios, ultro Tiſſa-

λαυς. Senſum tamen poſteriorem hunc voci ὠτειλὴ tribuit hoc loco Xenophon. Sic *Plutarchus* Quæſt. Rom. p. 276. Ad quæſtionem Διὰ τί τὰς παραχειμαζούσας ἄρχειν, ἐδοξε ἦν σὺν ἱματίῳ τοῦτο ποιεῖν ἀχίτωνας; —— reſpondet, ὅτι τὰς ἀξίας ἄρχειν, ἃ γένεσιν, ἃδὲ χρήμασιν, ἃδὲ δόξαις, ἀλλὰ τραύμασι καὶ ὠτειλαῖς ἔκρινον. *Heſych.* Ωτειλαὶ, τραύματα, ἕλκη.

1 Επεὶ ὃ καπεπέμφθη] Vide ſuprà p. 2.

2 Επέδειξεν αὐτὸν, ὅτι &c.] Vide ſcripta p. 86. n. 3.

3 Εἴτῳ πιστεύοιτο, καὶ εἴτῳ συνθοῖτο,] Adpoſite *Ammon.* Σπονδαὶ καὶ Συνθῆκαι διαφέρει· Σπονδαὶ μὲν γὰρ, ὡς ὅτι πολέμιοι σπενδόμενοι πρὸς ἀλλήλους, ὡς ἀναχωροῦντες ἐφ' οἷς διωμολόγηνται· οἷον σπενδόμενοι μὴ πολεμήσειν, μηδ' ἀδικήσειν ἀλλήλους. Συντίθενται δὲ εἰρήνην ἢ φιλίαν πρὸς ἀλλήλους, καὶ τὸ παρὰ ταῦτας πρᾶττειν, ἀρχὴ γίνεται πολέμου. *Suidas*: Σπένδεται —— τὸ φιλιοῦσθαι, ἔστω γὰρ ὁπόταν τὰς ἐπὶ τῶν πολεμίων συμβάσεις.

4 Σπονδὰς] *Suidas*: Σπονδὴ, οἷον ἔκχυσις ἐπὶ τιμῇ τῶν δαιμόνων· καὶ φιλία. nimirum, propterea quòd libationibus utebantur ii, qui amicitiam inter ſe & fœdera pangebant.

5 Πᾶσαι αἱ πόλεις &c.] Vide ſuprà p. 4. & 8.

φέρνους, πλὴν Μιλησίων· ἔτοι δὲ, ὅπ ὐκ ἤθελε τὺς φεύγον-
τας πρέαθαι, ἐφοβέντο αὐτόν. Καὶ γὰρ ἔργῳ ἐπεδείκνυε,
καὶ ἔλεγεν, ὅπ ὐκ ἂν ποτε πρεῖτο, ἐπεὶ ἅπαξ αὐτοῖς φί-
λῳ ἐγένετο, οὐδ' εἰ ἔπ μὲν μείους γένοιντο, ἔπ δὲ ἢ κά-
κιον πρᾴξειαν. Φθονερὸς δ' ἦν, καὶ εἴ τις ἀγαθὸν ἢ κα-
κὸν ποιήσειεν αὐτὸν, νικᾶν πειρώμῳ· καὶ εὐχὼ δέ τινες
αὐτῷ ἐξέφερεν, ὡς εὔχοιτο τοσοῦτον χρόνον ζῆν, ἐς τε νικᾷ
καὶ ὑπὸ εὖ καὶ τὺς κακῶς ποιοῦντας [1] ἀλεξόμῳ. Καὶ
γὰρ οὖν πλέισοι δὴ [2] αὐτῷ ἑνί γε ἀνδρὶ τῷ ἐφ' ἡμῖν, ἐπεδύ-
μησαν καὶ χρήματα, καὶ πόλεις, καὶ τὰ ἑαυτῷ σώματα
[3] πρέαθαι.

pherni Cyrum prætulerunt; hi verò, quòd exules deſerere nollet, eum metuebant. Etenim tum reapſe, tum verbis declaravit, nunquam ſe *eos* deſtituturum, poſteaquam amicus iis extitiſſet, nè ſi pauciores quidem etiam forent, & verò etiam fortunâ magis adverſâ uterentur. Prætereà palàm ad ſuperandos eos adnitebatur, quicunque ipſum *vel* beneficiis adfeciſſent vel injuriis: nonnulli etiam votum ejus extulerunt, optare ſe ut tamdiu viveret, donec & *eos* qui benè, & qui malè de ipſo meriti eſſent, vicem *cujuſque meritis* rependendo vinceret. Itaque ergò uni huic ex omnibus ætatis noſtræ hominibus plurimi & opes, & urbes, & corpora ſua in fidem tradere cupiebant.

1 Ἀλεξόμῳ.] *Heſych.* Ἀλέξαι, ἀμῦναι, βοηθῆσαι. Ἀλέξησις, βοήθεια, καὶ ἀντίπασις. Ità *Phavorinus* etiam. *Suidas*: Ἀλεξόμῳν· ἀμυνῶντα· τ κακῶν ἄρξαντα. Subjicit hæc tandem: Εὔχετο ἤ ὁ Κῦρ τοσῦτον χρόνον ζῆν, ἐς τε νικῴη τὺς εὖ κ κακῶς ποιοῦντας ἀλεξόμῳ. Quæ cùm ex hoc loco Xenophontéo deprompta ſint, ad ejus exemplar exigi debent & reſtitui.

2 Αὐτῷ ἑνί γε ἀνδρὶ] Ità rectè legit *Stephanus*; cùm alii exhibent αὐτῶν. quod in αὐτῷ mutandum monuit etiam *Muretus*. Porrò, de phraſi ἑνί γε ἀνδρὶ, Noſtro perquam familiari, diximus K. Π. p 582. n. 2. Similiter ſcribit *Thucyd.* l. 1. ferè medio: — καὶ ὄχλῳ, ὅσος ὐκ ἐν ἄλλῳ ἑνί γε χωρίῳ Ἑλληνικῷ ἦν· i. e. *& hominum multitudine, quanta quidem in nullo alio, uno duntaxat, eſt Græciæ loco.*

3 Πρέαθαι.] *Heſych.* Πρεῖσθαι, πρεσβεῦσαι. quâ notione verbum illud paulò ſuprà — ὅτι ὐκ ἤθελε τὺς φεύγοντας πρεῖσθαι, — adhibuit Xenophon. Hìc autem valet, *tradere in poteſtatem, permittere arbitrio* &c. Sic K. Π. p. 33. — Δῆλ δὲ τὸ μηδένα αὐτῆς ἠξιωκέναι πρεσβ μήτε χρήματα πολλὰ, μήτε &c.

Οὐ μὲν δὴ ὀδὲ τῦτ' ἄν τις εἴποι, ὡς τὺς κακύργους καὶ ἀδίκους εἶα καταγελᾶν, ἀλλ' ἀφειδέσατα τῶν τοιούτων ἐπεμωρέῖτο. [1]Πολλάκις δ' ἦν ἰδεῖν τῶν τὰς σειρομένας ὁδοὺς, ἄνευ ποδῶν καὶ χειρῶν καὶ ὀφθαλμῶν σεσημένους ἀνθρώπους· ὥστε ἐν τῇ τῦ Κύρου ἀρχῇ ἐνῆν, καὶ Ἕλλησι καὶ βαρβάρῳ μηδένα ἀδικοῦντι ἀδεῶς πορεύεσθαι, ὅποι τις ἤθελεν, ἔχοντι ὅ, τι παρείη. Τοὺς μέντοιγε ἀγαθοὺς εἰς πόλεμον ὡμολόγητο διαφερόντως τιμᾶν. Καὶ πρῶτον μὲν ἦν αὐτῷ πόλεμος πρὸς Πεισίδας καὶ Μυσούς· στρατευόμενος οὖν καὶ αὐτὸς εἰς ταύτας τὰς χώρας, ἃς ἐώρα [2]ἐθέλοντας κινδυνεύειν, τούτους καὶ ἄρχοντας ἐποίει ἧς κατεστρέφετο χώρας, καὶ ἄλ-

Neque hoc quidem dixerit quiſquam, quòd improbos ac ſceleratos *ſibi* illudere ſineret, ſed in eos ſeveriſſimè animadvertit. Ac ſæpenumerò tritis in viis cernere erat homines pedibus, manibus, oculis privatos: adeò ut *iis in locis* Cyrus ubi imperaret, *cuivis* tam Græco quàm barbaro iniqui nihil patranti ſecurè liceret iter facere, quocunque vellet *eorum* aliquis, *cùm* quidquid *tandem ipſi* commodum eſſet haberet. Bellicâ quidem certè virtute præditos eximiis *omnium* conſenſu honoribus ornabat. Ac primùm contra Piſidas & Myſos bellum geſſit: & cùm ipſe quidem exercitum in expeditionem adverſùs regiones iſtas educeret, quos ultro ſe in belli offerre diſcrimina videbat, eos cùm agri, quem ſuam in ditionem redegerat, præfectos conſtituebat,

1 Πολλάκις δ' ἦν ἰδεῖν &c.] Iſtiuſmodi nimirum ſuppliciis eos, morte quos haud ſtatim multandos cenſuerant, Perſæ coërcere ſolebant. *Q. Curt.* l. 5. c. 5. *Jámque haud procul urbe* (Perſepoli) *erant, cùm miſerabile agmen, inter pauca fortunæ exempla memorandum, regi* (Alexandro) *occurrit. Captivi erant Græci ad quatuor millia ferè, quos Perſæ vario ſupplicíorum modo adfecerant: alios pedibus, quoſdam manibus, auribúſque amputatis, inuſtíſque barbarum literarum notis, in longum ſui ludibrium reſervaverant.* Similiter *Diodor. Sic.* de Græcis iſtis Alexandro obviam venientibus, l. 17. p. 542. ἀπήντησαν αὐτῷ —— ἠκρωτηριασμένοι πάντες, οἱ μὲν χεῖρας, οἱ δὲ πόδας, οἱ δ' ὦτα καὶ ῥῖνας. Conf. *Juſtin.* lib. 11. c. 14. *Ammian. Marcel.* l. 27. c. 12. & l. 30. c. 8.

2 Ἐθέλοντας] Editio *Steph.* exhibet ἐθελοντὰς &c. Vide quæ de eâdem ſcripturâ diximus p. 63. n. 2. Hic certè vulgata rectè ſe habet lectio, cùm mox ſequatur τῶν ἐθελόντων &c.

λοις δώροις ἐτίμα· ὥστε φαίνεσθαι τοὺς μὲν ἀγαθοὺς, εὐδαιμονεστάτους, τοὺς δὲ κακοὺς, δούλους τούτων ἀξιουμένους. Τοιγαροῦν πολλὴ ἦν [1] ἀφθονία τῶν ἐθελόντων κινδυνεύειν, ὅπου τις οἴοιτο Κῦρον αἰσθήσεσθαι.

[2] Εἰς μὲν δικαιοσύνην, εἴ τις αὐτῷ φανερὸς γένοιτο [3] ἐπιδείκνυσθαι βουλόμενος, ὡσαύτως ἐποιεῖτο [4] τούτους πλεονεκτεῖν τῶν ἐν τοῖς ἀδίκοις φιλοκερδούντων. Καὶ γὰρ οὖν ἄλλα τε πολλὰ δικαίως αὐτῷ [5] διεχειρίζετο, [6] καὶ στρατεύματι

tum aliis ornabat præmiis: adeò ut viri fortes palàm essent beatissimi, ignavi verò digni, qui his servirent, haberentur. Quapropter magna erat illorum copia, qui discrimina adire vellent, ubi quis animadversurum id Cyrum arbitraretur.

Quod verò ad justitiam attinet, si quem suæ factis probandæ palàm cupidum animadverteret, ipsi antiquissimum erat illos locupletiores reddere iis, qui ex injustitiâ lucrum avidè captarent. Itaque cùm alia multa justè ab ipso administrabantur, tum exer-

1 Ἀφθονία τῶν &c.] In vet. quibusdam libris legitur ἀφθονία ὅτῳ τῶν &c. Sed pro ὅτῳ libens reposuerim αὐτῷ. quod MS. Eton. præfert.

2 Εἰς γε μὴν δικαιοσύνην,] Locutio videtur elliptica, hunc in modum supplenda: Τὸ γε μὴν εἰς δικαιοσύνην ἦκον, vel ἀνῆκον, &c. Similis ferè extat ellipsis Luc. XIV. 28. — τὰ πρὸς ἀπαρτισμόν; & 32. τὰ πρὸς εἰρήνην. scil. ἀνήκοντα. Vide Budæi Comm. L.Gr. p. 553, 1040. Confer quæ paulò suprà notavi ad phrasin τῶν εἰς τὸν πόλεμον, scil. ἥκόντων vel ἀνηκόντων: utì plenè scripsit *Dionys. Hal.* A. R. l. 5. sect. 69.

3 Ἐπιδείκνυσθαι βουλόμενος,] *Scil.* τῷ ἑαυτὸν δικαιοσύνην. Absolutè etiam, seu potiùs elliptice dixit *Ælian.* H. V. l. 9. c. 36. Ψάλτης Ἀντιγένην ἐπιδείκνυτο. scil. τῷ τέχνῃ· utì plenè loquutus est idem l. 2. c. 27. Confer *Theophrast.* περὶ ἀρετ. sub fin. necnon *Budæi* Comm. L. G. p. 683.

4 Τούτους] Suprà modò à plurativo ad singularem numerum transierat oratio: ἀφθονία τῶν ἐθελόντων κινδυνεύειν, εἴ τις &c. jam verò vice versâ singularem excipit numerus plurativus. Vide omnino p. 38. n. 4.

5 Διεχειρίζετο,] *Hesych.* Διαχειρίζεται, φροντίζει: Sic & *Phavorinus*: quorum apud utrumque Διαχειρίζει exponitur διοικεῖ: at verbum hoc παθητικῶς eo sensu sumptum non agnoscunt. Conjunxit etiam Διαχειρίζω & Διαχειρίζομαι *J. Poll* l. 5. *segm.* 156. tanquam eâdem potestate prædita; eo saltem discrimine intellecto, quod media inter & activa verba observandum est. Hic verò loci διεχειρίζετο passivè accipiendum videtur: nisi quis sensum ei vocis mediæ reciprocum tribuere malit, atque adeò αὐτῷ redundare censeat.

6 Καὶ στρατεύματι ἀληθινῷ] De eo sæpè sumitur ἀληθινὸν, nomini suo quod respondet, & reverà tale est, quale dici solet: opponitúrque *fictitio*, sive ei, quod *speciem* tantùm rei habet. Sic *Ælian.* H. V. l. 2. c. 3. ἀλη-

ἀληθινῷ ἐχρήσατο. Καὶ γὰρ στρατηγοὶ ἢ λοχαγοὶ ἢ χρημάτων ἕνεκα σὺν ἐκεῖνον ἔπλευσαν, ἀλλ' ἐπεὶ ἔγνωσαν κερδαλεώτερον εἶ) Κύρῳ καλῶς πειθαρχεῖν, ἢ τὸ κτῆμα κέρδος. Αλλὰ μὴν [1] εἴ τις γέ τι αὐτῷ σὺν ἔξωθεν καλῶς ὑπηρετήσειεν, [2] οὐδενὶ πώποτε ἀχάριστον εἶδε τὴν σὺν γνώμην. Τοιγαροῦν κράτιστοι δὴ ὑπηρέται παντὸς ἔργου Κύρῳ ἐλέχθησαν γενέσθαι. Εἰ δέ τινα ὁρᾷ δεινὸν ὄντα οἰκονόμον ἐν τοῖς δικαίοις, καὶ [3] καταστρώζοντά τε ἧς ἄρχοι χώρας, καὶ [4] σὺν όδους

citum habebat verum. Etenim duces & cohortium præfecti non pecuniæ cauſâ ad illum navigabant, ſed quòd eſſe fructuoſius exiſtimarent, Cyro dicto rectè audientes eſſe, quàm menſtruum lucrum. At ſi quis certè quidem ipſi, cùm quid imperâſſet, pulchrè navâſſet operam, nullius unquam animi alacritatem munere carere patiebatur. Quapropter in rebus omnibus Cyro *qui aderant* adminiſtri, præſtantiſſimi ſanè fuiſſe perhibentur. Quòd ſi quem juſtâ ratione rem familiarem adminiſtrandi peritum eſſe, ac eam cui præeſſet regionem inſtruere ac reditus facere

ἀληθινὸν ἵππον opponit τῷ σὺν τῇ εἰκόνι. Eodem ſenſu adhibetur apud *Lucian.* in *Lucio* p. 649, 651. Pari modo Θεὸς dicitur ἀληθινὸς 1 Theſſ. I. 9. atque adeò opponitur τοῖς μὴ φύσει θεοῖς, ſive τοῖς εἰδώλοις, i. e. *diis Ethnicorum fictitiis.* Ità Chriſtus, ὁ ὢν ἐπὶ πάντων Θεὸς εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, dicitur ὁ ἀληθινὸς Θεὸς, 1 Joh. V. 20. ubi ὁ ἀληθινὸς Θεὸς opponitur τοῖς εἰδώλοις v. 21. memoratis. Confer Joh. XVII. 3. Similiter ἀρχηγὸς ἔστω τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ὁ εὐλογητὸς, Joh. I. 9. adpellatur τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, tanquam qui verè talis ſit; quíque adeò inter alios omnes, id quibus aliquando nominis contigerit, unus ſupra contentionis modum emineat.

1 Εἴ τις γέ τι &c.] Ità ex MSto Eton. adſentiente *Æ. Porto*, reſtituimus locum, qui antehac, in editis libris, quos vidi, omnibus, præferebat εἴ τις γέ του &c. Fatendum tamen eſt voculæ τι ellipſin ſatìs eſſe uſitatam.

2 Οὐδενὶ &c] Hanc ſcripturam exhibent MS. Eton. atque edit. *Ald.* & *Steph.* In aliis perperam legitur οὐδὲν πώποτε &c.

3 Καταστρώζοντα] *Tho. Magiſter*, Καταστρώζω, τὸ ἐργάζομαι: quod κατ' ἐξοχὴν ſonat τὸ γεωργικῶς ποιεῖν, interprete *Euſtathio* ſub fin. Il. ζ'. cui fidem facit auctorum conſenſus. Hìc, opinor, denotat partim adparatum σκευῶν παντοίων, οἷς γῆ τις ἐργάζεται, ἢ καρποὶ συγκομίζονται, utì loquitur *Dionyſ. Hal.* A. R. l. 8. ſect. 87. partim ejuſmodi rerum omnium diſpoſitionem, quæ ad commodum regionis eſſet idonea.

4 Προσόδους ποιοῦντα,] *Alteri* ſcil. ſive in uſum (non *ſuum*, ſed) *ejus*, cui ὑπηύθυνος erat; tanquam τῶν προσόδων ἀπόδεκτήρ, utì Noſter ait K. Π. p. 557. non κύριος: de quo ſi verba fierent, legeremus, opinor, προσόδους ποιησάμενον. Vide ſuprà p. 32. n. 2. Eodem ferè modo Latini ſcriptores verbum *facio* adhibent, quo Noſter hic loci ποιῶ. Vide *Nep.* in vitâ *Chabr.* ſect. 2. Eund. in *Epamin.* ſect. 3. & *Horat.* 1. Ep. 1. v. 65.

ποιοῦντα, [1] ὑδένα ἂν πώποτε ἀφείλετο, [2] ἀλλὰ καὶ πλείω προσεδίδου· ὥστε καὶ ἡδέως [3] ἐπόνουν, καὶ θαῤῥαλέως ἐκτῶντο, καὶ ἃ πέπατο αὖ τις, ἥκιστα Κῦρον ἔκρυπτεν· ὁ γὰρ φθονῶν τοῖς φανερῶς πλουτοῦσιν ἐφαίνετο, ἀλλὰ πειρώμενος χρῆσθαι τοῖς τῶν ὑποκρυπτομένων χρήμασι. Φίλους γε μὴν ὅσους ποιήσαιτο, καὶ εὐνοις γνοίη ὄντας, καὶ ἱκανοὺς κρίνειε συνεργοὺς εἶναι ὅ, τι τυγχάνει βουλόμενος κατεργάζεσθαι, ὁμολογεῖται πρὸς πάντων κράτιστος δὴ γενέσθαι θεραπεύειν. [4] Καὶ γὰρ

videret, *fortunas* huic neutiquam adimere voluit, ſed etiam plura tribuebat: adeò ut illi & libenter labores perferrent, & fidenter *bona* compararent, & quæ quiſpiam poſſideret, *ea* Cyrum minimè celaret: nec enim iis, qui palam opulenti erant, invidere videbatur, ſed illorum uti pecuniis conari, qui *eas* occultarent. Amicos quidem certè quoſcunque *ſibi* adjungeret, ac benevolos eſſe animadverteret, judicarétque idoneos eſſe ad id, quidquid *tandem* eſſet, quod confici vellet, adjutores, obſequiis omnes conſentiunt eum demerendi fuiſſe peritiſſimum. Etenim

1 Οὐδένα ἂν πώποτε ἀφείλετο,] Scil. ταύτην τὴν χώραν: quâ conſtructione uſus eſt Noſter K. Π. p. 309. τὸ μόνον μοι καὶ φίλον παῖδα ἀφείλετο τὴν ψυχήν. *Tho. Magiſter*: Αφαιρεῖται συνταίσσεται ἀπὸ γενικῆς εἰς αἰτιατικὴν, καὶ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς γενικὴν, καὶ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς αἰτιατικὴν, καὶ ἀπὸ δοτικῆς εἰς αἰτιατικήν. Cæterùm, pro ἀφείλατο, quod hactenus legebatur, libens admonitu tum loci ex K. Π. modò adlati, tum *Æ. Portii*, ἀφείλετο repoſui.

2 Αλλὰ καὶ πλείω &c.] De eodem Noſter in *Oeconom.* Λέγεται δὲ καὶ Κῦρός ποτε, — εἰπεῖν τοῖς ἐπὶ τὰ δῶρα κεκλημένοις· ὅτι αὐτὸς ἂν δικαίως τὰ ἀμφοτέρων δῶρα λαμβάνοι, (scil. καὶ τῶν πολέμῳ ἀγαθῶν, καὶ τῶν κατασκευαζόντων τὰς χώρας ἀρίστα·) κατασκευάζειν τε γὰρ ἄριστος εἶναι ἔφη χώραν, καὶ ἀρήγειν τοῖς κατεσκευασμένοις. Hìc non ſine emphaſi dicitur πλείω προσεδίδου. *Schol.* in *Ariſtoph.* ἱππ. v. 37. πλεονάζουσι καὶ ἐλλείπουσι ταῖς προθέσεσιν Αττικοί. Confer quæ ſuprà notavimus p. 32. ad v. προσαιτῆσαι. At verò ἐμφατικωτάτῳ præpoſitionis redundantiam videre eſt 1 Theſſ. III. 10. νυκτὸς καὶ ἡμέρας ὑπὲρ ἐκπερισσοῦ δεόμενοι &c. i. e. *vehementiſſimè, etiam atque etiam, maximoperè orantes* &c.

3 Επόνουν, &c.] De ſubitâ numeri mutatione, vide ſuprà p. 96. n. 4.

4 Καὶ γὰρ αὐτὸ τοῦτο,] Hæc ipſa formula eſt elliptica, quâ ſacri ſæpè utuntur auctores; quæque nonnihil interpretibus eorum negotii faceſſivit. En exempla! Matt. XII. 36. Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πᾶν ῥῆμα ἀργὸν, ὃ ἐὰν λαλήσωσιν οἱ ἄνθρωποι, ἀποδώσουσι περὶ αὐτοῦ λόγον &c. ubi cum caſu quarto intelligas oportet præpoſ. περὶ, locúmque adeò vertas: *Dico autem vobis*, ad *omne verbum otioſum* quod attinet, &c. 1 Cor. X. 16. Τὸν ἄρτον, ὃν κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνία &c. ad *panem* quod attinet, &c. 2 Pet. I 5. Καὶ αὐτὸ τοῦτο δὲ σπουδὴν πᾶσαν παρεισενέγκαντες, &c. Adde huc Matt. XXI. 42. Joh. VI. 39. Act. X. 36. Eph. IV. 15.

αὐτὸ τοῦτο, ὅπερ αὐτὸς ἕνεκα φίλων ᾤετο δεῖσθαι, ὡς συνεργὸς ἔχοι, καὶ αὐτὸς ἐπειρᾶτο συνεργὸς τοῖς φίλοις κράτιστος εἶ) τοῦτο, ὅτου ἕκαστον αἰσθάνοιτο ἐπιθυμοῦντα.

Δῶρα δ' πλεῖστα μέν, οἶμαι, [1] εἷς γε ἀνὴρ ὢν, ἐλάμβανε [2] διὰ πολλά· ταῦτα δ' δὴ πάντα μάλιστα τοῖς φίλοις [3] ἐδίδου, σκοπῶν τ' τρόπον ἑκάστου σκοπῶν, καὶ ὅτου μάλιστα ὁρῴη ἕκαστον δεόμενον. Καὶ ὅσα τῷ σώματι αὐτοῦ κόσμον πέμποι τις, ἢ ὡς [4] εἰς πόλεμον, ἢ ὡς εἰς καλλωπισμόν, καὶ περὶ τούτων λέγειν αὐτὸν ἔφασαν, ὅτι τὸ μὲν ἑαυτοῦ σῶμα οὐκ ἂν δύναιτο τούτοις πᾶσι κοσμηθῆναι, [5] φίλους δ' καλῶς κεκοσμημένους, μέγιστον κόσμον ἀνδρὶ νομίζοι. [6] Καὶ τὸ μὲν τὰ μεγάλα νικᾶν τοὺς φίλους εὖ ποιοῦν-

quod ad hoc ipſum *attinet*, cujus gratiâ ipſe amicis *ſibi* opus eſſe exiſtimabat, *nimirum* ut ad res gerendas adjutores haberet, etiam ipſe conabatur amicis egregius eſſe ad id *omne* adjutor, quidquid *tandem* cupere quemque perſentiſceret.

Muneribus plurimis, opinor equidem, unus ipſe multas ob cauſas cumulatus eſt: ea verò omnia potiſſimùm amicis, conſiderato cujuſque ingenio, & quo quemque maximè videret egere, largiebatur. Ac de iis etiam, quæcunque *ei* ad ornatum corporis ipſius mitteret aliquis, vel ad bellum *idonea*, vel ad cultum ſplendidiorem, dicere *ſolitum* tradunt, non poſſe ſuum corpus omnibus his ornari, ſed amicos præclarè ornatos ſe maximo homini ornamento ducere. Et magnis quidem beneficiis quòd amicos

1 Εἷς γε ἀνὴρ ὢν,] Vide ſuprà p. 94. n. 2.

2 Διὰ πολλὰ·] Scil. αἴτια. quod deeſt etiam nomen Act. IV. 21. — μηδὲν εὑρίσκοντες (ſcil. αἴτιον) τὸ &c. Confer Luc. XXIII. 14.

3 Ἐδίδου,] *Muretus* legit διεδίδου. quod monuiſſe ſat erit.

4 Εἰς πόλεμον, ἢ &c.] Scil. ἦκον vel ἀνῆκον. Vide ſis p. 96. n. 2.

5 Φίλους δὲ καλῶς &c.] Vide ſcripta ad K. Π. p. 584. n. 3. Cæterùm, pro κοσμηθῆναι MS. Eton. dat κοσμῆσαι; rectè, opinor; niſi malis ἑαυτοῦ in αὐτοῦ cum *Stephano* mutare.

6 Καὶ τὸ μὲν τὰ μεγάλα &c.] Quod idem immutatâ paulùm phraſi de Cyro maj. Noſter enuntiavit K. Π. p. 581. Καὶ τῷ μὲν δὴ μεγάθει δῶρον ὑπερβαλεῖν, πλεσιώτατον ὄντα, οὐ θαυμαστόν· τῇ δὲ θεραπείᾳ καὶ τῇ ἐπιμελείᾳ τῶν φίλων βασιλεύοντα θαυμαστότατον, τοῦτο ἀξιολογώτερον.

τα, οὐδὲν θαυμαστὸν, ἐπειδή γε καὶ δυνατώτερος ἦν· τὸ δὲ τῇ ἐπιμελείᾳ θελεῖναι τῶν φίλων, καὶ τῷ θεθυμεῖσθαι χαρίζεσθαι, ταῦτα μᾶλλον ἔμοιγε δοκεῖ ἀγασταὶ εἶναι. Κῦρος γὰρ [1] ἔπεμπε βικοὺς οἴνου ἡμιδεεῖς πολλάκις, ὁπότε πάνυ ἡδιστα λάβοι, λέγων ὅτι οὔπω δὴ [2] πολλοῦ χρόνου τούτου ἡδίονι οἴνῳ ἐπύχοι· [3] τοῦτο οὖν σοι ἔπεμψε, καὶ δεῖται σου τοῦτον ἐκπιεῖν τήμερον σὺν οἷς μάλιστα φιλεῖς. Πολλάκις δὲ χῆνας ἡμιβρώτους ἔπεμπε, καὶ ἄρτων ἡμίσεα, καὶ ἄλλα τοιαῦτα,

vinceret, nihil mirum *erat*, cùm eſſet ſanè potentior: at quòd curâ gratificandíque *ipſis* ſtudio ſuperabat amicos, hæc verò mihi quidem potiùs admiranda videntur. Nam *ad eos* ſæpè Cyrus doliola vini ſemiplena mittebat, quoties ſuave admodùm nactus eſſet, dicens ſe jam à longo tempore vinum ſuavius non adeptum eſſe: quamobrem illud tibi *Cyrus* miſit, téque rogat ut illud hodiè cum iis quos maximè diligis ebibas. Sæpenumerò ſemeſos etiam anſeres mittebat, & partes panum dimidias, & hujus generis alia,

1 Ἔπεμπε βικοὺς &c.] Eâ nimirum de cauſâ, quam expreſſit K. Π. p. 574. ὡς εὐεργέτημα ἀνθρώποις ἀεὶ πρὸς ἀλλήλους ἐδέσματα ἀπὸ τῆς αὐτῆς δαπάνης ἐπιχαριτώτερον, ἢ σίτων καὶ ποτῶν μεταδόσις. Vide ſis Diſſertat. II. K. Π. præmiſſam p. 50. & auctoribus ibi citatis adde *Heraclidis* frag. quod apud *Athen.* l. 4. c. 10. extat. De menſurâ βικῶν conſule *Indicem*. Βικὸς autem interdum etiam παροξυτονεῖται.

2 Πολλοῦ χρόνου] Scil. ἀφ' πολλοῦ &c. Vide ſuprà p. 33. n. 1.

3 Τοῦτο οὖν σοι ἔπεμψε, &c.] De tranſitu ab obliquâ rectam in orationem vide ſuprà p. 30. n. 2. Verùm hoc loco egregiæ notandum venit ellipſeos exemplum: nam poſt ἔπεμψε requiritur ἔφη vel ἔλεγεν ὁ φέρων, ſeu aliud quoddam ejuſmodi ſupplementum. Non eſt itaque cur quiſquam ſolœciſmorum aut linguæ Helleniſticæ ſomniet ineptias, cùm in N. T. textu duæ pluréſve voces omiſſæ videantur. Haud aliam enim ad ſenſûs συντέλειαν opem ſcriptorum ſacrorum oratio poſcit, quam & Græcorum τὸ ἔξω præſtantiſſima exemplaria. Luc. IX. 13. legitur, Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Οἱ δὲ εἶπον· Οὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλεῖον ἢ πέντε ἄρτοι καὶ δύο ἰχθύες, εἰ μήτι πορευθέντες ἡμεῖς ἀγοράζωμεν &c. scil. ἐ δυνάμεθά τι αὐτοῖς δοῦναι, εἰ μὴ &c. Joh. I. 8. Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, scil. εἰς τὸν κόσμον ἦλθε, utì plenè loquitur c. XII. v. 46. 1 Joh. II. 19. Ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον, ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν· εἰ γὰρ ἦσαν ἐξ ἡμῶν, μεμενήκεισαν ἂν μεθ' ἡμῶν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν, ὅτι οὐκ εἰσὶ πάντες ἐξ ἡμῶν, scil. ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον. Marc XIV. 49. — καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με. Ἀλλ' ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαί. ſupple ex Matt. XXVI. 56. Ἀλλὰ τοῦτο ὅλον γέγονεν, ἵνα &c. 1 Tim. I. 3. καθὼς παρεκάλεσά σε προσμεῖναι ἐν Ἐφέσῳ — ἵνα παραγγείλῃς τισὶ μὴ ἑτεροδιδασκαλεῖν μηδὲ προσέχειν μύθοις &c. ſupple, οὕτω καὶ νῦν παρακαλῶ.

[1] ἐπιλέγειν κελεύων τὸν φέροντα, τούτοις ἥδη Κῦρος· βούλεται οὖν καὶ σὲ τούτων [2] γεύσασθαι. Ὅπου δὲ χλοὸς [3] σπάνιος πάνυ εἴη, αὐτὸς μὲν ἐδυνάτο προσκυάσασθαι, διὰ τὸ πολλοὺς ἔχειν ὑπηρέτας, καὶ διὰ τὴν ἐπιμέλειαν, διὰ πέμπων ἐκέλευε τοὺς φίλους τοῖς τὰ ἑαυτῶν σώματα ἄγουσιν ἵπποις ἐμβάλλειν τοῦτον τὸν χλόην, ὡς μὴ φεινῶντες τοὺς ἑαυτῶ φίλους ἄγωσιν. Εἰ δὲ δή ποτε πορεύοιτο, καὶ πλείστοι μέλλοιεν ὄψεσθαι, θεραπαλῶν τοὺς φίλους ἐπευδαιολογεῖτο, ὡς δηλοίη οὓς τιμᾷ· ὥστε ἔγωγε, ἐξ ὧν ἀκούω,

cùm addere juberet eum, *hæc* qui ferret, Cyrus his delectatus eſt; quapropter te quoque vult hæc guſtare. Ubi pabuli admodùm exiguum eſſet, *quod* ipſe tamen comparare poſſet, utpote qui multos habebat miniſtros, *cuíque id* curæ erat, dimittebat qui hortarentur amicos, ut equis, ipſorum qui vehebant corpora, pabulum objicerent, nè *illi* amicos ſuos fame confecti veherent. Quòd ſi aliquando iter faceret, ac complures *ſe* ſpectaturi eſſent, arceſſitis amicis gravibus de rebus ſermonem habebat, ut quos honore dignaretur ſignificaret: adeò ut neminem equidem, ſive

1 Ἐπιλέγειν] *Munus* nimirum, *quod poterit, verbis* quaſi *ornare*; uti Comicus. Eodem verbo compoſito uſus eſt ad rem eandem exprimendam K. Π. p. 23. Ἐνταῦθα δὴ ὁ Κῦρος — διαδιδόναι τοῖς ἀμφὶ τὸν πάππον θεραπευταῖς ἐπιλέγοντα &c. Eâdem operâ monet hic locus, minimè contemnendam eſſe *Mureti* conjecturam de reponendo διαδίδου pro ἐδίδου.

2 Γεύσασθαι.] Profanos apud Græciæ ſcriptores γεύεσθαι ſignificare *cibum capere, veſci*, non *guſtare* tantùm, jam olim viri eruditi ad Act. X 10. XX. 11. adnotârunt. Eandem vim hic etiam verbum iſtud obtinere videtur: cùm vix conſentaneum ſit, qui tanta miſit fercula, qui vinum epotum voluit, eum ſuis illa deguſtanda ſolùm, non item comedenda, dediſſe. Falſus eſt itaque *Vorſtius*, qui ad Act. X. 10. phraſin ſe Hebraïcam deprehendiſſe putavit.

3 Σπάνιος πάνυ εἴη] Ità edit. *Steph.* & *Leunclav.* Sed lectionem longè aliam exhibent MS. Eton. & edit. *Ald.* Ὅπου δὲ χλοὸς σπάνιος δυνατὸς εἴη, &c. Unde Cl. *Arnaud* Xenophontem ſcripſiſſe autumat σπάνιος δυνατῶς. δυνατῶς, inquit, ſignificat *valdè*, idémque valet quod πάνυ. Vellem exempla protuliſſet. *Heſych.* quidem Δυνατῶς exponit ἰσχυρῶς, ἡγεμαίως, ἀσφαλῶς. Idem adverbium *J. Poll.* l. 4. ſegm. 24. iis adnumerat, quæ de rhetore adhiberi debent. Originem lectionis MS. Eton. & edit. *Ald.* neque fas neque tanti eſt hariolando indagare: ea tamen, quin corrupta ſit, & quam recepimus, ſincera, vix dubito. Voces eaſdem conjunxit Noſter K. Π. p. 21. ἡ ἰδία ἵππος πάνυ σπάνιον ἦν.

ἀδένα ἡφίνω ὑπὸ πλειόνων πεφιλῆσθαι, ὅτε Ἑλλήνων ὅτε βαρβάρων. Τεκμήριον δὲ τούτου καὶ τόδε· [1] παρὰ μὲν Κύρου, ἀδύνατος ὄντος, ἀδεὶς ἀπῆλθε πρὸς βασιλέα· [2] πλὴν Ὀρόντας ἐπεχείρησε· (καὶ ὅτις δὲ, ὃν ᾤετο πιστὸν οἱ εἶναι, ταχὺ αὐτὸν εὗρε Κύρῳ φιλαίτερον, ἢ ἑαυτῷ) παρὰ δὲ βασιλέως πολλοὶ πρὸς Κῦρον ἀπῆλθον, ἐπεὶ πολέμιοι ἀλλήλοις ἐγίγνοντο· καὶ ἔτοι μέντοι, οἱ μάλιστα ὑπ' αὐτοῦ ἀγαπώμενοι, νομίζοντες, παρὰ Κύρῳ ὄντες ἀγαθοὶ, ἀξιωτέρας ἂν τιμῆς τυγχάνειν, ἢ παρὰ βασιλῆι. Μέγα δὲ τεκμήριον καὶ τὸ ἐν τῇ τελευτῇ τοῦ βίου αὐτῷ γενόμενον, ὅτι καὶ αὐτὸς ἦν ἀγαθὸς, καὶ κρίνειν ὀρθῶς ἐδύνατο τοὺς πιστοὺς καὶ εὐνοϊκοὺς καὶ βεβαίους. [3] Ἀποθνήσκοντος γὰρ αὐτοῦ, πάντες οἱ πρὸ

Græcorum ſive barbarorum, de quibus fando accepi, à pluribus amatum fuiſſe judico. Hujus *rei* hoc quoque argumentum eſt: *quod* à Cyro, *alieno* qui *imperio* ſubjectus erat, ad regem nemo defecerit; *unum* extra Orontam *id qui facere* conatus eſt: (ſed & ipſe *rex*, quem ſibi fidelem eſſe exiſtimabat, eum protinùs Cyro, quàm ſibi, amiciorem reperit) à rege verò multi ad Cyrum tranſierunt, poſteaquam hoſtili alter in alterum animo eſſe cœpit; & quidem ii, qui maximè illi in amore erant, futurum exiſtimantes ut apud Cyrum, ſi ſtrenuos ſeſe præberent, honorem *virtutis ſuæ* digniorem, quàm apud regem, conſequerentur. Magnum & illud argumentum, quod in fine vitæ ipſi accidit, tum ipſum fuiſſe bonum, tum rectè ſeligere potuiſſe fideles, benevolos, conſtantes. Nam cùm vitam amitteret, omnes apud eum

1 Παρὰ μὲν Κύρου &c.] Eadem tam de Cyro quàm de Artaxerxe tradit Noſter in *Oeconom.* Cæterùm, de voce ἀδύνατος, quam de Cyro adhibet, vide ſcripta p. 50. Diſſertat. II. quam noſtra præfert. K. Π.

2 Πλὴν Ὀρόντας] Vide p. 59 & ſeq. & p. 87. n. 5. Porrò ὅτις ſatis commodè ad regem refertur: atque adeò nullum hìc exſtat nominativi abſoluti exemplum, utì aliquando cum *Raphelio* ad Luc. XXI. 6. putaveram.

3 Ἀποθνήσκοντος γὰρ &c.] Noſter in *Oeconom.* Ἐγὼ δὲ καὶ τοῦτο ἡγοῦμαι μέγα τεκμήριον ἀρχοντος ἀρετῆς εἶναι, ᾧ ἂν ἑκόντες ἕπωνται, καὶ τοῖς δεινοῖς παραμένειν ἐθέλωσιν. Ἐκείνῳ δὲ (Cyro) καὶ οἱ φίλοι ζῶντί τε συνεμάχοντο, καὶ ἀπιόντι συναπῄεσαν πάντες πρὸ τοῦ νεκρὸν μαχόμενοι, πλήν γε Ἀχαιῶν· Ἀχαιῶν δ' ἔτυχεν ἐπὶ τῇ νομῇ κέρατι τεταγμένος. Vide ſis K. Π. p. 484. Hic *Diodoro Sic.* l. 14. p. 254. eſt Ἀχαιῶν. Ubi ex Xenophonte & Plutarcho libens reposuerim Ἀχαιῶν.

αὐτὸν φίλοι & σωτραπεζοι μαχόμενοι ἀπέθανον ὑπὲρ Κύρου, πλὴν Ἀριαίου· ἕτος δὲ τεταγμένος ἐτύγχανεν ἐπὶ τῷ εὐωνύμῳ τοῦ ἱππικοῦ ἄρχων· ὡς δ' ἤσθετο Κῦρον πεπτωκότα, ἔφυγεν ἔχων καὶ τὸ στράτευμα πᾶν, ὃ ἦγεῖτο.

[1] Ἐνταῦθα δὴ Κύρου ἀποτέμνεται ἡ κεφαλὴ καὶ χεὶρ ἡ δεξιά. Βασιλεὺς δὲ, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, διώκων εἰσπίπτει εἰς τὸ Κυρεῖον στρατόπεδον· καὶ οἱ μὲν μετὰ Ἀριαίου οὐκέτι ἵστανται, ἀλλὰ φεύγουσι μετὰ τοῦ αὐτῶν στρατοπέδου εἰς τὴν [2] σταθμὸν, ἔνθεν ὥρμηντο· (τέτταρες δὲ ἐλέγοντο παρασάγγαι τῆς ὁδοῦ εἶναι) βασιλεὺς δὲ, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, τά τε ἄλλα πολλὰ διαρπάζουσι, [3] καὶ τὴν Φωκαΐδα τὴν Κύρου παλ-

amici & menſæ participes pro Cyro pugnantes mortem oppetierunt, *unum* extra Ariæum: is in lævo fortè *aciei cornu* conſtitutus erat *copiarum* equeſtrium præfectus; ut autem cecidiſſe Cyrum intellexerat, fugam cum exercitu, cui præerat, toto capeſſebat.

Ibi tum Cyri caput manúſque dextra abſciſſa eſt. Rex cum ſuis hoſtes dum perſequitur, in caſtra incidit Cyriana: nec jam quidem ampliùs Ariæi ſubſiſtunt copiæ, ſed per caſtra ſua ſtationem ad *illam*, unde *paulò antè* diſceſſerant, fugiunt: (quatuor autem itineris *ſpatium* paraſangas longum eſſe ferebatur) rex, & qui cum eo erant, tum alia multa diripiunt, tum etiam Cyri concu-

1 Ἐνταῦθα ὁ Κύρου ἀποτέμνεται &c.] A Meſabate, regis eunucho, atque ex lege quâdam Perſarum; auctore *Plutarcho* p 1019 & 1017. Cæterùm, ἰατρὸς iſte, utì Noſter lib. 2. extr. ait, κόλακες ἐδδκεῖ εἶναι.

2 Σταθμὸν, ἔνθεν ὥρμηντο·] Sic ex conjecturâ reſcripſi. MS. Eton. ἔνθεν ὡρμῶντο cùm editi libri, quos vidi, omnes exhibeant ἐν ᾧ ὥρμηντο. Conjecêre tamen viri docti lectionem alii aliam huc revocandam eſſe; *Stephanus*, ἐξ οὗ ὥρμηντο, vel ἔνθεν ὥρμηντο: *Leuncl.* ἔνθα ὡρμῶντο: *Muretus* ἐν ᾧ ὥρμων. Exemplum τοῦ ἔνθεν ſignificantis *unde*, quoniam quidem nobis invidêre Lexicographi, unum alterúmve proferre libet. *Herodot.* l. 2. c. 142. ἔνθεν νῦν ἀναπέλλει, (ſol) ἐνθαῦτα δὶς καταδῦναι Noſter utramque vocem conjungit *Hiſt.* Gr. l. 6. ferè medio, ἔθεντο τὰ ὅπλα καὶ χώρεον, ἔνθεν ὥρμηντο — Idem infrà — ἐπαύεσθαι ἔνθεν &c.

3 Καὶ τὴν Φωκαΐδα τὴν &c.] De quâ, nomine Aſpaſia, *Ælian.* V. H. l. 12. c. 1. copioſè, & narrationi Xenophontéæ convenienter. Cui addendus eſt *Plutarchus* p. 1024.

λακίδα, τῇ σοφῇ καὶ καλῇ λεγομένην εἶδος, λαμβάνει. Ἡ δὲ Μιλησία ἡ νεωτέρα, ληφθεῖσα ὑπὸ τῶν ἀμφὶ βασιλέα, ἐκφεύγει γυμνὴ [1] πρὸς τοὺς Ἕλληνας, οἳ ἔτυχον ἐν τοῖς σκευοφόροις ὅπλα ἔχοντες· καὶ ἀντιταχθέντες, πολλοὺς μὲν τῶν ἀφειπαζόντων ἀπέκτειναν, [2] οἱ δὲ καὶ αὐτῶν ἀπέθανον· ἃ μὴν ἔφυγόν γε, ἀλλὰ καὶ ταύτην ἔσωσαν, καὶ τἆλλα [3] ὅσα ἐντὸς αὐτῶν, καὶ χρήματα καὶ ἄνθρωποι, ἐχόντων, πάντα [4] ἔσωσαν. Ἐνταῦθα δὲ δέχον ἀλλήλων βασιλεύς τε καὶ οἱ Ἕλληνες ὡς τριάκοντα

binam *patriâ* Phocæenſem, quæ ſapiens & elegans adpellabatur, *ille* capit. At Mileſia natu minor *altera*, ab iis qui circa regem erant capta, nuda effugit ad Græcos, qui armati apud impedimenta fortè ſteterunt: quíque cùm acie inſtructâ reſtitiſſent, multos interfecerunt ex iis qui *caſtra* diripiebant, atque de ipſorum etiam numero nonnulli interiêre: neque tamen fugæ ſe dederunt, ſed & *mulierem* iſtam ſalvam præſtabant, ac alia quæcunque intùs habebant, tum facultates tum homines, omnia conſervabant. Ibi rex atque Græci inter ſe ſtadia circiter triginta di-

1 Πρὸς τοὺς Ἕλληνας,] *Muretus* legendum monet πρὸς τὸν τῶν Ἑλλήνων, ut intelligas στρατμόν: eundem accuſativum ex præcedentibus ἀπὸ τοῦ κοινοῦ repetendum, & pro τῶν ſubſtituendum τὸν, cenſuit etiam *Stephanus*. Ex mente *Porti* ſubauditur τὸ στρατόπεδον. Intelligas velim ſuo cum articulo στρατμόν: niſi malis τὸν στρατῆρα ſeu τὸ στρατήγημα, quæ paſſim deficere ſolent.

2 Οἱ δὲ] Vide ſuprà p. 84. n. 5.

3 Ὅσα ἐντὸς αὐτῶν, &c.] Pronomen hoc, γνώμην ἐμὴν, ab ὅσα, non ἐντὸς, pendet; quod & alibi ſæpè ſine caſu ponitur: atque adeò ſententia plenè prolata ſic ſe habuerit, ὅσα ἐντὸς τὰ ἴδια αὐτῶν κτήματα &c. Itaque non adſentior viris eruditis, qui alteram illam conſtructionem amplexi, ſimiliter hìc ἐντὸς αὐτῶν dici, atque Luc. XVII. 21. ἐντὸς ὑμῶν, i. e. *inter* vel *apud vos*, exiſtimârunt. Porrò, cum ἐντὸς intelligendum videtur τοῦ στρατοπέδου vel τῷ στρατμῷ, pro ἐν τῷ στρατοπέδῳ &c. adeò ut locutionem evangeliſtæ atque ἐντὸς, cum nomine per ellipſin ſuppreſſo, ritè, opinor, contenderis.

4 Ἔσωσαν.] Ipſum hoc jam modò præceſſit verbum; cujus tamen non eſt cur quiſquam repetitionem gravetur. Eodem, quod ad compoſitionis rationem attinet, exemplo ſcripſit Noſter K. Π. p. 93. Καὶ σφόδρα μὲν τοῖς μουσικοῖς τὰ νέα καὶ ἀνδρικὰ εὐδοκιμεῖ, πολὺ δὲ καὶ ἐν τοῖς πολεμικοῖς μᾶλλον τὰ καινὰ μηχανήματα εὐδοκιμεῖ. Et p. 150. καὶ τῷ δευτέρῳ σκήλασε ταυτὰ τοῦτον παραγγεῖλαι, καὶ ἅμα πάντων ὁρμὴ παραδιδόναι σκήλασιν. Plura id genus exempla congeſſit Cl. *Wopkens* in *Tullian. Lect.* ubi luculenter oſtendit, ex iteratis in eâdem ſententiâ verbis, alterum immeritò deleudum cenſuiſſe de Cicerone cæteroquin optimè meritos editores. Similiter 1 Cor. I. 18. verbum ἐστὶ, & verſ. 27. ἐξελίξατο bis poni videre eſt.

στάδια, οἱ μὲν διώκοντες τοῦ καθ' ἑαυτοὺς, [1] ὡς πάντας νικῶντες· [2] οἱ δὲ ἁρπάζοντες, ὡς ἤδη πάντες νικῶντες. Ὡς δὲ ἤσθοντο οἱ μὲν Ἕλληνες, ὅτι βασιλεὺς σὺν στρατεύματι ἐν τοῖς σκευοφόροις εἴη, βασιλεὺς δ' αὖ ἤκουσε Τισσαφέρνους, ὅτι οἱ Ἕλληνες νικῷεν τὸ καθ' ἑαυτούς, καὶ εἰς τὸ πρόσθεν οἴχοιντο διώκοντες, ἐνταῦθα δὴ [3] βασιλεὺς μὲ ἀθροίζει τοὺς ἑαυτοῦ, καὶ συντάττεται· ὁ δὲ Κλέαρχος ἐβουλεύετο, Πρόξενον καλέσας, (πλησιαίτατος γὰρ ἦν) εἰ πέμποιέν τινας, ἢ πάντες ἴοιεν ὅπη τὸ στρατόπεδον ἀρήξοντες.

Ἐν τούτῳ βασιλεὺς πάλιν δῆλος ἦν προσιὼν, ὡς ἐδόκει, ὄπι-

stabant, cùm hi oppositos sibi *hostes* insequerentur, quasi qui universos vicissent; illi *obvia quæque* raperent, quasi jam universi victoriam essent adepti. Verùm ubi Græci regem cum exercitu esse apud impedimenta cognôrunt, & rex de Tissapherne audierat, Græcos aciem sibi oppositam vicisse, ac *eam* insequendi causâ ulteriùs progredi, tum verò suos rex colligit instruitque: Clearchus autem, vocato *ad se* Proxeno, (nam *ei* proximus erat) utrùm quosdam mitterent, deliberabat, an omnes *potiùs* ad castra defendenda pergerent.

Intereà rex iterùm palàm accedebat, utì videbatur, à tergo.

1 Ὡς πάντας &c.] Ineunte libro secundo legitur, — ἐλθόντες οἱ Ἕλληνες ἐκοιμήθησαν, οἰόμενοι πάντα νικᾶν. Unde hoc etiam loco πάντα νικῶντες legi rectè posse conjecit *Stephanus*. Sed & πάντας quod libri omnes repræsentant, commodè retineri posse nemo negaverit.

2 Οἱ δὲ ἁρπάζοντες,] Scil. βασιλεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, ut suprà modò: vel ut mox infrà loquitur, βασιλεὺς σὺν στρατεύματι. Participium autem illud plurativum ad ea, quæ cum voce βασιλεὺς sunt intelligenda, refertur: nec alia videtur structuræ ratio 1 Tim. II. 15. ubi nomini singulari γυνὴ, verba itidem primò ipsi numero congruentia, discrepans deinde μείνωσι subjungi, videre est. Statuamus itaque oportet, posterius hoc verbum πίστας γυναῖκας, sub γυνὴ voce νοσμῦσας, respicere.

3 Βασιλεὺς] Jam tertiùm in eâdem hâc periodo occurrit. Quo moniti exemplo modestiam discant fastidiosi isti dictionis, quâ Evangelistæ usi sunt & Apostoli: nec auriculas sequantur adeò, ut durum nescio quid absonúmve in oratione N. T. sacrâ passim sese audire somnient. Cæterùm, pro τὸ καθ' ἑαυτοὺς *Steph.* legendum censet, τοὺς καθ' &c. Sed utroque modo suprà locutus est Noster: vide p. 85. Cum articulo neutro βαρβαρικὸν ritè intelligas, βαρβάρους cum masculino.

σθεν. Καὶ οἱ μὲν Ἕλληνες [1] συσραφέντες ωδιασκευάζοντο, ὡς [2] ταύτῃ ωροσιόντες καὶ δεξόμενοι· ὁ δὲ βασιλεὺς ταύτῃ μὲν οὐκ ἦγεν, ἣ δὲ παρῆλθεν ἔξω τοῦ εὐωνύμου κέρατος, ταύτῃ καὶ ἀπήγαγεν, ἀναλαβὼν καὶ τοὺς ἐν τῇ μάχῃ ωρὸς τοὺς Ἕλληνας αὐτομολήσαντας, καὶ Τισσαφέρνην, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ. Ὁ γὰρ Τισσαφέρνης ἐν τῇ ωρώτῃ συμβολῇ οὐκ ἔφυγεν, ἀλλὰ διῆλασε καὶ ωρὸς τὸν ποταμὸν κατὰ τοὺς Ἕλληνας πελτασάς· διελαύνων δὲ κατέκτανε μὲν οὐδένα, ἁμασάντες δὲ οἱ Ἕλληνες ἔπαιον καὶ ἠκόντιζον [3] αὐτούς. Ἐπισθένης ὁ Ἀμφιπολίτης ἦρχε τῶν πελτασῶν, καὶ ἐλέγετο φρόνιμος γενέσθαι. Ὁ μὲν Τισσαφέρνης ὡς μεῖον ἔχων ἀπῆλαύνε· εἰς δὲ τὸ στρατόπεδον ἀφικόμενος τῶν Ἑλλήνων, ἐνέτυγχάνει βασιλεῖ, καὶ

Ac Græci quidem conglobati, ut hâc *parte, quâ facturus impetum videbatur, ipſum* adirent exciperéntque, ſeſe comparant: at rex *ſuos* eâ non ducebat, ſed quâ lævum ultra cornu proceſſerat, eâ etiam abduxit, receptis *ad ſe* iis, qui ad Græcos in prælio transfugerant, & cum ſuis etiam Tiſſapherne. Nam Tiſſaphernes primo in congreſſu non fugerat, ſed ad flumen ipſum cum equitatu penetrârat adverſùs Græcos peltaſtas: *eò* dum perequitabat, neminem quidem interfecit, verùm Græci datâ hinc illinc viâ conſiſtentes ejus cædebant copias & jaculis feriebant. Peltaſtarum præfectus erat Epiſthenes Amphipolitanus, *vir*, utì ferebatur, prudens. Itaque Tiſſaphernes ut inferior diſceſſit; cúmque Græcorum ad caſtra perveniſſet, in regem ibi fortè incidit, atque

1 Συσραφέντες] Eſt, *Heſychio* interprete, συνειλημένοι. *Phavorinus*: συσρέφονται οἱ σρατιῶται, ἐπειδὰν ὑπὸ τῶν πολεμίων σκεδασθέντες αὖθις πειρασθῶσι σρέφεσθαι. De militibus dicitur, qui ſeſe colligunt conglobántque ad impreſſionem validiùs faciendam; metaphorâ ab animalibus ductâ, quæ ad pugnam ſeſe dum parant, συσρέφονται. *J. Poll.* l. 5. ſegm. 168. Συσρέψαι, συνειλῆσαι, συναγαγεῖν, συναθροῖσαι, συστείρασθαι, tanquam ſynonyma recenſet. Atque ità quidem primum illud verbum exponere ſolet *Scholiaſtes* Thucydideus.

2 Ταύτῃ] Supple μεσέδει: quod mox iterum ac tertiùm intelligendum eſt nomen, niſi malis ὁδῷ.

3 Αὐτούς.] Scil. *Tiſſapherneм* καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ, quæ ex præcedentibus repetenda ſunt. Vide ſcripta p. 38. n. 4. & p. 96. n. 4.

ὁμῶ δὴ πάλιν σωταξάμθοι ἐπορεύοντο. Επεὶ δ' ἦσαν κατὰ τὸ εὐώνυμον τῶν Ελλήνων κέρας, ἔδεισαν οἱ Ελληνες μὴ περισάγοιεν περὶς τὸ κέρας, καὶ περιπλέξαντες ἀμφοτέρωθεν αὐτὰς [1] διακόψειαν· ἔδοξε αὐτοῖς ἀναπλύσειν τὸ κέρας, καὶ [2] ποιήσασθαι ὄπισθεν τὸ ποταμόν. [3] Εν ᾧ δὲ ταῦτα ἐβουλεύοντο, [4] ἡ δὴ βασιλεὺς [5] παρεμβάλλει εἰς τὸ αὐτὸ χῆμα, κατέστησεν ἐνωτίαν τὴν φάλαγγα, ὥσπερ [6] τὸ πρῶτον μαχόμθω στήσει. Ως δὲ εἶδον οἱ Ελληνες ἐγγύς τε [7] ὄντας καὶ παρατεταγμένους, αὖθις [8] παιανίσαντες ἐπῆσαν

adeò simul *utriusque* instructâ rursùs acie *illinc* proficiscebantur. Ac ubi ad lævum Græcorum cornu adfuissent, verebantur Græci nè cornu invaderent, atque ipsos utrinque circumveniendo hinc indè cæderent; quare visum est ipsis *ità* cornu explicare, ut à tergo flumen haberent. Hoc dum illi capiunt consilii, rex continuò phalangis formâ in eandem, *quam priùs habuit*, permutatâ, *eam*, utì primùm ad pugnam conferendam accesserat, exadversùm *hostem* constituit. Cùm autem Græci *eos* & in propinquo & instructos esse cernerent, rursùm pæana ubi cecinerant, multò

1 Διακόψειαν· ἡ &c.] MS. Eton. κατακόψειαν· rectè, opinor. Nam crebriùs Noster sensu loco huic congruenti verbum hoc adhibet. Suprà p. 58. νομίζετε οὖν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ ἐμέ τε κατακεκόψεσθαι, &c. p. 87. Ενθα δὴ Κῦρος δείσας μὴ ὄπισθεν γενόμενος κατακόψῃ τὸ &c. Porrò, ἡ quæ proximè sequitur particula, hìc valet *itaque*, *igitur*, *quare*: quomodo verti debet Act. VII. 34. X. 5. XIII. 11. XXII. 16. Sic & infrà paulò Noster: Καὶ ὁ Λύκιος ἤλασε &c.

2 Ποιήσασθαι] Lege n. 2. p. 36.

3 Εν ᾧ δὲ &c.] Scil. χρόνῳ. Sic Joh. V. 7. ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι &c. Vide p. 80. n. 4.

4 Καὶ δὴ] *Muretus* legit ἤδη. Sed nil mutandum. *Phavorinus*: Καὶ δὴ, ἐπὶ τοῦ ἤδη. Similiter *Hesychius*. Sic *Aristoph.* in *Pluto* v. 227. Καὶ δὴ βαδίζω.

5 Παρεμβάλλει &c.] Æquè ac κατέστησεν, respicit τὴν φάλαγγα. Eâdem infrà paulò structurâ utitur: Ο δὲ Κλέαρχος οὐκ ἀνεβίβαζεν ἐπὶ τὸ λόφον, ἀλλ' ὑπὸ αὐτὸν στήσας τὸ στράτευμα. ubi vox postrema refertur & ad ἀνεβίβαζεν & ad στήσας.

6 Ωσπερ τὸ πρῶτον μαχόμθω &c.] *Leunclavius* sic locum distinguit & legendum censet, τὴν φάλαγγα, ὥσπερ τὸ πρῶτον, ἡ μαχόμθω &c. atque adeò vertit, — *ad pristinam formam — reductâ phalange adversùs constitit, jámque pugnaturus accessit.* Sed auctoris ille mentem non adsecutus est: quæ tamen ex vulgatâ lectione atque interpunctione sponte exoritur.

7 Οντας δὲ παρατεταγμένους,] Scil. regem suâ cum phalange. Consule p. præced. n. 3.

8 Παιανίσαντες] Lege n. 2. p. 83.

πολὺ ἔτι προθυμότερον, ἢ [1] τοπρόσθεν. Οἱ δ' [2] αὖ βάρβαροι οὐκ ἐδέχοντο, ἀλλ' ἐκ πλείονος, ἢ τοπρόσθεν, ἔφευγον· οἱ δ' ἐπεδίωκον μέχρι κώμης τινός· ἐνταῦθα δὲ ἔστησαν οἱ Ἕλληνες· ὑπὲρ γὰρ τῆς κώμης [3] γήλοφος ἦν, ἐφ' ᾧ ἀνεσταλμένοι οἱ ἀμφὶ βασιλέα· πεζοὶ μὲν οὐκέτι, τῷ δὲ ἱππέων ὁ λόφος ἐνεπλήσθη· ὥστε τὸ ποιούμενον [4] μὴ γιγνώσκειν. Καὶ [5] τὸ βασίλειον σημεῖον ὁρᾶν ἔφασαν, ἀετόν τινα χρυσοῦν ἐπὶ πέλτης, ἐπὶ [6] ξυστοῦ ἀνατεταμένον.

etiam alacriùs, quàm anteà, *eos* invadebant. *Horum* barbari non excipiebant impetum, ſed effuſiùs, quàm anteà, fugam capiebant: *quos* Græci ad vicum quendam perſequuntur; ubi demùm ſubſiſtunt: nam ſupra vicum collis quidam erat, in quo ſe convertebant ii, qui circa regem erant; *in quibus* pedites quidem non erant, ſed equitibus impletus erat collis; adeò ut quid ageretur haud ſcire eſſet. Signum etiam regium videre *ſe* dicebant, auream quandam aquilam in peltâ, ſuper haſtâ extenſam.

1 Τοπρόσθεν] Vide p. 63. n. 1.

2 Αὖ] *Phavorinus*: Αὖ, πάλιν, αὖθις· Ἀττικοὶ πολλάκις κατὰ πλεονασμὸν προσφέρουσιν· ὡς πολλαχοῦ ἐστιν εὑρεῖν παρὰ Ἀριστοφάνει.

3 Γήλοφος] Pro quo mox λόφος plus vice ſimplici uſurpatur. *Moſchopulus*: Λόφος, πᾶν τὸ ἀνεστηκὸς, καὶ ἐξέχον. *Phavorinus*: Λόφος, τὸ προεξικεφαλαίας ἄκρον, ἢ γῆς ἀνάστημα. Ab utroque Γήλοφος exponitur, ὁ ὑψηλὸς τόπος. Minus generale poſterius eſt nomen, quippe quod τὰ ὀρεινὰ præcipuè denotat ἀναστήματα: cùm illud ex *Moſchopuli* interpretatione rectè intellexeris. Utramque vocem pariter adhibuit *Arrian.* l. 1. c. 6.

4 Ὥστε τὸ ποιούμενον μὴ γιγνώσκειν.] Supple τοὺς Ἕλληνας, ex orationis ſerie.

5 Καὶ τὸ βασίλειον σημεῖον &c.] Noſter K. Π. p. 472. ἦν δ' αὐτῷ (Cyro) τὸ σημεῖον ἀετὸς χρυσοῦς ἐπὶ δόρατος μακροῦ ἀνατεταμένος. ubi vide notata. Inſignis eſt MSti Eton. gloſſa hæc: δηλονότι, ὁ μὲ ἀετὸς ἐπὶ πέλτῃ ἐπιπεπίκτο ἑστὼς, ἡ πέλτη δὲ ξύλῳ τι ἐπέκειτο. *Thom. Magiſter*: Πέλτη, ἡ ἀσπὶς ἡ ἵππον ἐκ ἔχουσα. quocum conſentit *Ammonius*.

6 Ἐπὶ ξυστοῦ &c.] Repoſui ex conjecturâ: cùm priùs alii libri ἐπὶ ξύλου, alii ἐπὶ ξύλῳ exhiberent. *Leunclavius* ἐπὶ πέλτης in ἐπὶ παλτοῦ mutanda, & ἐπὶ ξύλῳ tanquam ſcholion delenda, vel in marginem rejicienda cenſuit. Lene magìs, nec leve forſan, eſt quod adhibui remedium. Peltæ, opinor, impoſita erat aquila, cui veluti pedibus inſiſtebat: deinde ipſa cum inſigni regio palta haſtæ, in quâ ſublimis geſtaretur, erat adfixa. *Suidas*: Ξυστὸν· δορύκλιον, ἀκόντιον, καὶ τὸ τέλειον δόρυ. Ἀρριανός. Τὰ σημεῖα τῆς ἐπιλέκτου στρατιᾶς αἰετοί, εἰκόνες βασίλειοι, στέμματα, πάντα χρυσᾶ, ἀνατεταμένα ἐπὶ ξυστῶν ἠργυρωμένων. *J. Poll.* l. 1. ſeg. 136 ſimul enumerat Λόγχη, ξυστὸς (repone ξυστὸν, quam & emendationem poſtulat *Ammonius* ad v.) κόμαξ, ἀκόντιον — δόρυ. *Phavorinus*: Ξυστῖς, ἀκοντίοις. Ξυστὸν, τῷ δόρατι ἐπικείμενον. Λάμβανεται ποτὲ αὐτὸ μόνον ἁπλῶς ἐπὶ δόρατος. Ex his conſtat locutiones, ἀετὸς ἐπὶ δόρατος

Επεὶ δὲ καὶ [1]ἐνταῦθα ἐχώρων οἱ Ἕλληνες, λείπουσι δὴ καὶ τὴν λόφον οἱ ἱππεῖς· οἱ μέντοι ἔτι ἀθρόοι, ἀλλ' ἄλλοι ἄλλοθεν· ἐψιλοῦτο δ' ὁ λόφος τῶν ἱππέων· τέλος δὲ καὶ πάντες ἀπεχώρησαν. Ὁ μὲν οὖν Κλέαρχος οὐκ ἀνεβίβαζεν εὐθὺ τὸν λόφον, ἀλλ' ὑπὸ αὐτὸν ἱστὰς τὸ στράτευμα, πέμπει Λύκιον τὸν Συρακόσιον καὶ ἄλλον ὑπὲρ τὸν λόφον, καὶ κελεύει κατιδόντας τὰ ὑπὲρ τοῦ λόφου, τί ἔστιν ἀπαγγεῖλαι. Καὶ ὁ Λύκιος ἦλασε, καὶ ἰδὼν ἀπαγγέλλει ὅτι φεύγουσιν ἀνὰ κράτος. [2]Σχεδὸν δ' ὅτε ταῦτα ἦν, καὶ ἥλιος ἐδύετο. Ἐνταῦθα δὴ ἔστησαν οἱ Ἕλληνες, [3]καὶ θέμενοι τὰ ὅπλα ἀνεπαύοντο· καὶ ἅμα μὲν ἐθαύμαζον, ὅτι οὐδαμοῦ Κῦρος φαίνοιτο, οὐδ' ἄλλος ἀπ' αὐτοῦ οὐδεὶς πρήσσων· οὐ γὰρ ᾔδεσαν αὐτὸν τεθνηκότα, ἀλλ' εἰκαζον

Cùm autem Græci huc etiam tenderent, deſerunt quoque collem equites; non ſanè copiis jam confertis, ſed alii ex aliâ parte: nudabatúrque adeò equitatu collis; tandem etiam omnes diſceſſêre. Clearchus quidém non *continuò* copias in collem promovit, ſed iis ſub ipſo collocatis, Lycium Syracuſanum cum alio *quodam* mittit, atque imperat, ut ſpeculati quæ *eſſent* in colle, quomodo ſe habeant *ipſi* renuntiarent. Itaque Lycius *in eum* adequitavit, & cùm *omnia* vidiſſet, fugere *hoſtes* totis viribus renuntiat. *Jam*que *adeò*, cùm hæc gererentur, ſol propemodùm occidebat. Atque hìc Græci ſubſtiterunt, & ſub armis conquieſcebant: ſimul mirabantur, Cyrum nuſquam adparuiſſe, nec alium ab ipſo quenquam adfuiſſe; neque enim mortuum eum eſſe nôrant, ſed vel

λέγατος apud K. Π. loco cit. & αἰσθὸς ἐπὶ ξυστῷ ἀνατεταμένος apud hunc locum, inter ſe optimè convenire, atque adeò eâdem de re ſatis eſſe commodè adhibitas.

1 Ἐνταῦθα] Vide p. 7. n. 2.

2 Σχεδὸν δ' ὅτε ταῦτα ἦν, καὶ &c.] Similiter loquutus eſt *Hiſt. Gr.* l. 6. ſub init. Σχεδὸν ὃ ἐδεῖ τοῦτον τὸν χρόνον ἐν τῇ Θετταλίας ἀφικνεῖτο &c. Utrobique verò redundat καὶ, perinde atque Luc. II. 21. Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι ὀκτὼ τοῦ περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα &c. ubi καὶ poſteriore loco imperitè prorſùs in quibuſdam MSS. omittitur. Optimè *Phavorinus*: Καὶ, ὁ συνδεσμος περισσὸς παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, καὶ τοῦτο μυρία παραδείγματά ἐστιν εὑρεῖν.

3 Καὶ θέμενοι τὰ &c.] Hæc *J. Cæſaris* ferè verbis, quæ l. 1. B. C. c. 42. extant, reddidi:

ἢ διώκοντα οἴχεσθαι, ἢ καταληφόμενόν τι [1] προεληλακέναι· καὶ αὐτοὶ ἐβουλεύοντο, εἰ αὖτοῦ μείναντες τὰ σκευοφόρα ἐνταῦθα ἀγάγοιντο, ἢ ἀπίοιεν ὅπῃ τὸ στρατόπεδον. Ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς ἀπέναι· καὶ ἀφικνοῦνται ἀμφὶ [2] δόρπου ὅπῃ τὰς σκηνάς. Ταύτης μὲν τῆς ἡμέρας τοῦτο τὸ τέλος ἐγένετο. Καταλαμβάνουσι δὲ τῶν τε ἄλλων χρημάτων τὰ πλεῖστα διηρπασμένα, καὶ εἴ τι σιτίον ἢ ποτὸν ἦν· καὶ τὰς ἁμάξας μεστὰς ἀλφίτων καὶ οἴνου, ἃς παρεσκευάσατο Κῦρος, ἵνα εἴ ποτε σφοδρὰ λάβοι [3] τὸ στρατόπεδον ἔνδεια, διαδιδοίη τοῖς Ἕλλησιν·

insequendis *hostibus intentum* abiisse, vel ad occupandum aliquid provectum esse conjiciebant: ipsique *adeò* consultabant, num illic commorati impedimenta eò adducerent, an ad castra discederent. Ipsis tandem visum est discedere; atque *adeò* sub cœnæ tempus ad tentoria perveniunt. Et hic quidem hujus fuit diei finis. Offendunt autem cùm alias fortunas maximâ ex parte direptas, tum quidquid potulentum esculentúmve fuerat; & plaustra farinâ vinóque referta, quæ Cyrus sibi paraverat, ut si quando gravis exercitum incesseret inopia, Græcis *ea* distribueret:

didi: neque enim Græcos vel *arma deposuisse*, vel *posuisse castra*, existimandum est; cùm eos mox hinc in castra cessisse legamus. Vide p. 56. n. 3.

1 Προεληλακέναι.] Sic rescribendum pro προσεληλακέναι, quod hactenùs locum hunc occupârat, *Stephanus*, *Leunclavius*, *Muretus* unâ voce censuerunt. Similiter K. Π. p. 123. reposuimus προϊέναι pro προσέναι p. 159. προεληλυθότος pro προσεληλυθότος: p. 169. προϊόντες pro προσιόντες.

2 Δόρπου.] Ità in editis, quos vidi, omnibus scribitur. *Hesych.* Δόρπος, ὥρα τοῦ δείπνου. Similiter *Suidas*. Paulò aliter *Phavorinus*, Δορπιστὴς, δείπνου ὥρα. *J. Poll.* l. 6. segm. 102. —— δόρπον, ἢ ὡς Ξενοφῶν, δόρπισος: ubi tamen rectè monuerunt Cl. editores scribi etiam δόρπιστις, δόρπιστις, & δορπιστὶς. quibus ex MSto Eton. addo & δόρπητον. Etymol. m. Δορπηστὴς, ἡ τοῦ δόρπου ὥρα. Apud *Aristoph.* Vesp. v. 103. ὀξυτόνως scribitur δορπιστὶς: quomodo & apud *Athen.* l. 1. c. 9. *Eustathius* ad Odyss. π'. p. 1791. per η scribit; rectè, opinor; cùm sit δείπνητος & δειπνητὸς, à δειπνῶ.

3 Τὸ στρατόπεδον.] MS. Eton. habet σφοδρὰ τὸ στράτευμα λάβοιτο ἔνδεια. Sed στράτευμα sine dubio ex glossâ huc irrepsit. Cæteri vulgatam lectionem rectè tuentur. *Phavorinus* adposité: Στρατόπεδον, κυρίως, ἔνθα λέγεται ὁ στρατὸς — λέγεται ἢ στρατόπεδον, καὶ αὐτὸ τὸ στράτευμα: quocum consentiunt *Suidas* & *Scholiasta Thucyd.* ad l. 1. Noster *Hist. Gr.* l. 1. ferè medio: — ἀπαγαγεῖν τὸ στρατόπεδον ἀπὸ Βυζαντίου, i. e. —— *copias à Byzantio abstraherent.* Similiter *Thucyd.* l. 4. sub fin. ἔστι φίλοις μεγάλα στρατόπεδα σαφῶς (reposuerim, ἀσφῶς i. e. ἀδήλως, ἄνευ αἰτίας, ut ibi *Schol.*) ἐπιπλήγνυσθαι, i. e. *quod soleat magnos exercitus* &c.

(ἦσαν δ' αὗται, ὡς ἐλέγοντο, τετρακόσιαι ἅμαξαι) καὶ ταύτας τότε οἱ σὺν βασιλεῖ διήρπασαν· ὥστε [1] ἄδειπνοι ἦσαν οἱ πλεῖστοι τῶν Ἑλλήνων· ἦσαν δὲ καὶ ἀνάριστοι· πρὶν γὰρ δὴ καταλῦσαι τὸ στράτευμα πρὸς ἄριστον, βασιλεὺς ἐφάνη. Ταύτην μὲν οὖν τὴν νύκτα ὧδε διεγένοντο.

(plauſtra ipſa *numero* fuiſſe dicuntur quadringenta) hæc *verò* etiam regis tum diripuêre copiæ; adeò ut maxima Græcorum pars cœnâ careret; cùm nè pranſi quidem fuiſſent: nam priuſquam ad prandium *in caſtra* diverteret exercitus, rex adparuit. Atque hanc quidem noctem ſic exegerunt.

1 Ἄδειπνοι] Et ἀνάριστοι dicuntur, ut Latinè *incænes* ſive *incænati* & *impranſi*. De temporibus δείπνου & ἀρίστου ſic *Athen.* l. 1. c. 10. Ἄριστον μέν ἐστι τὸ ὑπὸ τὴν ἕω λαμβανόμενον. δεῖπνον δ' μεσημβρινόν, ὃ ἡμεῖς ἄριστον· δόρπον δὲ, τὸ ἑσπερινόν. Lege tamen quæ ſcripſimus K. Π. p. 146. n. 1.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ Β΄.

1 Ως μὲν ὧν ἠθροίσθη Κύρῳ τὸ Ἑλληνικὸν, ὁπότε ὅπ τ' ἀδελφὸν Ἀρταξέρξην ἐστρατεύετο, καὶ ὅσα [2] ἐν τῇ ἀνόδῳ ἐπράχθη, καὶ ὡς ἡ μάχη ἐγένετο, καὶ ὡς Κῦρος ἐτελεύτησε, καὶ ὡς ὅπ τὸ στρατόπεδον ἐλθόντες οἱ Ἕλληνες [3] ἐκοιμήθησαν, οἰόμενοι πάντα νικᾶν, καὶ Κῦρον ζῆν, ἐν τῷ ἔμπροσθεν λόγῳ δεδήλωται. Ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ συνελθόντες οἱ στρατηγοὶ ἐθαύμαζον, ὅτι Κῦρος ὅτε ἄλλον πέμποι σημανοῦντα ὅ, τι χρὴ ποιεῖν, οὔτ' αὐτὸς φαίνοιτο. Ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς, συσκευασαμένοις

ET quemadmodùm quidem Græcæ Cyro copiæ coactæ fuêre, quo tempore adversùs fratrem Artaxerxem expeditionem susceperit, & quæcunque inter adscensum gesta fuerunt, quo pacto pugna fuit commissa, quâ ratione Cyrus occubuit, quomodo Græci ad castra *sua* profecti quieti se dederunt, quòd vicisse *se* omni ex parte existimarent, Cyrúmque *adeò* superstitem esse, superiore libro expositum est. Cùm verò primâ luce convenissent duces, mirabantur quòd Cyrus nec alium quenquam mitteret, qui quid agendum esset significaret, nec ipse adpareret. Iis itaque *tandem* visum est, vasis quæ ipsis *reliqua*

1 Ὡς μὲν ὧν &c.] Ab hujusmodi quâdam rerum, priùs quas exposuerat, ἀνακεφαλαιώσει, librorum ferè insequentium duxit exordia.

2 Ἐν τῇ ἀνόδῳ] *Hesychius*: Ἄνοδος, ἀνάβασις. Similiter *Phavorinus*. Vide quæ notavimus p. 1.

3 Ἐκοιμήθησαν, &c.] *Hesych.* & *Phavorin.* Κοιμηθέντι, κατακλιθέντι, ἢ πάντως ὑπνώσαντι. Itaque à notione verbo ἀντεπαύοντο subjecta pag. 109. haud longè discedit. Vide pag. 105.

ἀ εἶχον, καὶ ἐξοπλισαμένοις, προϊέναι εἰς τὸ πρόσθεν, [1] ὡς Κύρῳ συμμίξειαν. Ἤδη δὲ ἐν ὁρμῇ ὄντων, ἅμ' ἡλίῳ ἀνίσχοντι ἦλθε [2] Πρόκλης, ὁ Τευθρανίας ἄρχων [3] γεγονὼς, ἀπὸ [4] Δαμαράτου τοῦ Λάκωνος, καὶ Γλοῦς ὁ [5] Ταμώ. Οὗτοι

erant collectis, armísque ſumptis, ulteriùs procedere, ut Cyro ſeſe conjungerent. Et cùm jam in ipſo eſſent egreſſu, ſub ipſum ſolis ortum venit Procles Teuthraniæ præfectus, *qui* à Damarato Lacedæmonio *genus ducebat*, & Tami *filius* Glus. Narra-

1 Ὡς Κύρῳ &c.] MS. Eton. ἕως. Sed librarius gloſſam haud dubiè pro verâ lectione amplexus eſt. *Phavorinus*: Ὡς, πολύσημον ἐπίρρημά ἐστιν· ἔστι γὰρ παραβολῆς, ἢ ὁμοιώσεως· λαμβάνει δὲ ἀντὶ τοῦ ὅπου, ἢ ἀντὶ τοῦ ἵνα, καὶ ἀντὶ τοῦ ἕως — 2 Πρόκλης, ὁ &c.] Hujus meminit iterum Noſter l. 2. & ſub finem l. 7. & *Hiſt. Gr.* l. 3. ineunte; ubi ei Euryſthenem adjungit. Hos autem ſimul memoratos paſſim apud auctores videre eſt. Adi ſis *Herodot.* l. 4. c. 147. *Pauſan.* lib. 3. c. 1. *Strabon.* l. 8 ſub fin. *C. Nep.* in vitâ *Ageſil.* Sed alios atque Noſtrum tam hoc in loco quàm Hiſtoriâ Græcâ, illos voluiſſe, ipſa temporum ratio demonſtrat. Ex eâdem omnes tamen, Démarati *ſcil.* familiâ oriundos, collata oſtendunt *Herodoti* loca l. 6. c. 65. & l. 8. c. 131. inde liberis eâdem de ſtirpe creatis eadem, utì fit, obtigiſſe nomina conſentaneum eſt. Minimè verò diſſimulanda eſt ſuſpicio, Προκλῆς in pleriſque circumferri libris pro Πατροκλῆς, atque hoc adeò nomen hunc etiam in locum reſtitui debere. Suſpicionem iſtam *Suidæ* & *Platonis* augent teſtimonia: quorum prior in v. Λυκοῦργος, inquit, Σπαρτιάτης Πατροκλέους ἀπόγονος: hic, l. 3. de legibus — Λακεδαιμόνιος ὁ Πατροκλῆς καὶ Εὐρυθένης. Ex ταχυγραφίας ſtudio natus videtur error; cùm in MSS. veterum monumentis paſſim iſtiuſmodi ſcripturæ compendia reperiantur, e. g. ανος pro ἀνδρωπος, πρες pro πατέρες. quidni igitur & πρoκλῆς pro πατροκλῆς, ſcribi poſſet? Vide ſis tamen quæ Cl. *Daviſius* notavit ad Cicer. de *Divin.* l. 2. c. 43.

3 Γεγονὼς,] Huic temporis præteriti participio tribuenda eſt præſentis ſignificatio: cujus itidem vicem aoriſtum explet p. 40. ubi de Beleſi dicitur — τοῦ Συρίας ἄρξαντος, licèt is jam tum Syriæ præeſſet; ut ex fine libri 7. conſtat. Hujuſmodi temporum permutationis paſſim exſtant exempla. *Æſchin. Socrat.* dial. 3. ſect. 9. κἂν ἐπιμείνῃ τις, παρέλυσεν, (ἡ φύσις) ἐλωβήσατο, παραπλῆξαι, i. e. *& ſi quis cunctatus fuerit, paralyſi adficit eum natura, &c.* Sic ſcriptores ſacri: Matt. XXIII. 2. Ἐπὶ τῆς Μωσέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ &c. Joh. XV. 6. Ἐὰν μή τις μείνῃ ἐν ἐμοὶ, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηράνθη. Jac. I. 11. Ἀνέτειλε γὰρ ὁ ἥλιος σὺν τῷ καύσωνι, καὶ ἐξήρανε τὸν χόρτον, &c. Huc adde Matth. III. 17. Οὗτός ἐστιν ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ εὐδόκησα. Sic & præteritum pro præſenti adhibet *Iſocrates* initio orat. ad *Demonic.* πολὺ γὰρ μεγίστην διαφορὰν ἐλήφασιν ἐν ταῖς &c. pro λαμβάνουσιν &c. Iſtiuſmodi ſcriptores etiam Latini enallagen imitantur. *Virg.* Æneïd. l. 6. v. 78 & ſeq.

—— magnum ſi pectore poſſit
Excuſſiſſe deum ——

ubi *Servius* hæc: *Excuſſiſſe pro excutere: eſt autem Attica figura, quâ nos uti non convenit.* At eâ uſos eſſe *Ciceronem* & *Senecam* pluribus oſtendit Cl. *Wopkens* Lect. Tull. l. 3. c. 1.

4 Ἀπὸ Δαμαράτου &c.] De quo conſulenda ſunt auctorum loca, in notâ præcedente citata; in quibus ſcribi ſolet Δημάρατος & Δημάρητος: quæ ſcripturæ varietas aliſi atque aliſi dialecto forſan tribuenda eſt. *Stephano* Δαμάρατος Laconicum eſt, ut δᾶμος pro δῆμος.

5 Γλοῦς ὁ Ταμώ.] Vide ſis p. 44. n. 1. *Stephano*

ἔλεγον, ὅτι Κῦρος μὲν [1]τέθνηκεν, Ἀριαῖος δὲ πεφυγὼς, ἐν τῷ σταθμῷ εἴη μετὰ ἄλλων βαρβάρων, [2]ὅθεν τῇ προτέρᾳ ὡρμῶντο· καὶ λέγοι ὅτι ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν περιμένειεν αὐτοὺς, εἰ μέλλοιεν ἥκειν· τῇ δὲ ἄλλῃ ἀπέναι φαίη ἐπὶ Ἰωνίας, ὅθενπερ ἦλθε. [3]Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ στρατηγοὶ, καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες, βαρέως ἔφερον. Κλέαρχος δὲ τάδε εἶπεν, Ἀλλ' [4]ὤφελε μὲν Κῦρος ζῆν· ἐπεὶ δὲ τετελεύτηκεν, ἀπαγγέλλετε Ἀριαίῳ ὅτι ἡμεῖς γε νικῶμεν βασιλέα, καὶ, ὡς ὁρᾶτε, οὐδεὶς ἡμῖν ἔτι μάχεται· καὶ εἰ μὴ ὑμεῖς ἥκετε, ἐπορευόμεθα ἂν ἐπὶ βασιλέα. Ἐπαγγελλόμεθα

bant hi, Cyrum mortuum esse, Ariæum verò, fugæ qui se dedisset, eâ esse in statione cum reliquis barbaris, unde pridiè discessissent; & dicere *hunc*, velle se diem istum eos expectare, si venturi essent; altero in Ioniam abire, unde venisset. Hæc cùm duces audîssent, Græcíque *adeò* cæteri, graviter ferebant. Clearchus autem hæc dixit, Utinam Cyrus viveret; verùm quandoquidem mortem obiit, renunciate Ariæo nos quidem vicisse regem, neminémque, utì videtis, amplius adversùs nos pugnare; quòd nisi vos venissetis, adversùs regem perrexissemus. Ariæo verò

phano monente, Ταμὼ pro Ταμὰν, hactenùs vulgato, rescripsi; ut sit à nominativo Ταμὰς, quem suprà legimus p. 34. Vide etiam p. 19. n. 1. Cæterùm, cum articulo intelligendus est ὁός: quod de re omnes apud auctores pervulgatâ monuisse sat est.

1 Τέθνηκεν,] *Ammon*: Ἀπέθανε καὶ τέθνηκε διαφέρει· Ἀπέθανε μὲν νῦν, τέθνηκε δὲ πάλαι. Sic suprà Noster p. 89. usus est priore tempore, de Cyro cæterísque, qui jam tum occiderant, verba faciens.

2 Ὅθεν τῇ προτέρᾳ &c.] *Hesych.* Ὅθεν, ἔνθεν. Ex hoc loco constat, rectè reponi potuisse p. 103. vel ἔνθεν ὡρμῶντο ex MSto Eton. vel ὁθεν &c. ut hìc scribitur. In προτέρᾳ, ut passim apud scriptores tam sacros quàm profanos, deest ἡμέρᾳ: sed ab exemplis rei notissimæ me contineo.

3 Ταῦτα ἀκούσαντες &c.] Edit. *Steph.* & *Ald.* Ταῦτα ἀκούοντες &c. *Leuncl.* Ταῦτα πυνθανόμενοι &c. Nos ex MSto Eton. ἀκούσαντες restituimus. Sic Noster suprà p. 32. Ἀκούσαντες δὲ ταῦτα οἱ &c. p. 39. οἱ δ' Ἕλληνες, —— ἀκούσαντες τὴν &c. pag. 43. Ἀκούσαντες ταῦτα, ἐπείθοντο &c. p. 68. Οἱ δὲ ταῦτα ἀκούσαντες &c. & alibi passim. In eodem MSto post Ἕλληνες legitur πυνθανόμενοι, quod tanquam supervacaneum, undecunque demum natum sit, omisimus.

4 Ὤφελε] Etym. m. Ὄφελες, ῥῆμά ἐστι καὶ παντὸς ἀριθμοῦ φερόμενον· γράφεται δὲ μέγα καὶ μικρόν· scil. ὄφελες vel ὄφελες. Idem mox deinde, καιρών ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι τὸ ὄφελον ἀδιάπτωτόν ἐστι, καὶ ἀπαρεμφάτῳ συντάσσεται, καὶ οὐκ ἄλλῃ τινὶ ἐγκλίσει. Σημαίνει δύο, ἔστιν εὐχῆς σημαντικὸν καὶ ῥῆμα.

δὲ Ἀριαίῳ, ἐὰν ἐνθάδε ἔλθῃ, εἰς τ̃ θρόνον τ̃ βασίλειον αὐτὸν καθιεῖν· [1] τ̃ γὰρ μάχην νικώντων καὶ τὸ ἄρχειν ἐστί. Ταῦτ' εἰπὼν ἀποστέλλει τοὺς ἀγγέλους, καὶ σὺν αὐτοῖς Χειρίσοφον τ̃ Λάκωνα, καὶ Μένωνα τ̃ Θετταλόν· καὶ γὰρ αὐτὸς ὁ Μένων ἐβούλετο· ἦν γὰρ φίλος καὶ [2] ξένος Ἀριαίου. Οἱ μὲν ᾤχοντο, Κλέαρχος δ' ἐμέμενε. Τὸ δὲ στράτευμα ἐπορίζετο σῖτον, ὅπως ἐδύναντο, ἐπὶ τ̃ ἁμαξιγίων, [3] κόπτοντες τοὺς βοῦς καὶ ὄνους· ξύλοις δ' ἐχρῶντο, μικρὸν προϊόντες ἀπὸ τ̃ φάλαγγος, ἔνθα ἡ μάχη ἐγένετο, τοῖς τε οἰστοῖς, πολλοῖς οὖσιν, (ἃς ἠνάγκαζον οἱ Ἕλληνες ἐκβάλλειν τοὺς αὐτομολοῦντας πρὸς βασιλέως) καὶ τοῖς γέρροις, καὶ ταῖς ξυλίναις ἀσπίσι

pollicemur, huc ſi venerit, nos ipſum regio in ſolio collocaturos: eorum enim, qui prælio vincunt, etiam imperare eſt. Cùm hæc dixiſſet, nuntios, unàque cum iis Cheriſophum Lacedæmonium, & Menonem Theſſalum, remiſit: nam Meno ipſe *ſic* volebat; quippe qui amicus erat & hoſpes Ariæi. Hi quidem diſceſſêre, atque *ibi* Clearchus *reditum eorum* expectabat. Cæterùm exercitus cibum ſibi, ut poterat, ex jumentis, boves ac aſinos cædendo, parabat: progreſsíque paulùm ab acie, prælium ubi commiſſum fuerat, pro lignis utebantur ſagittis, quarum magna erat copia, (quas eos, à rege qui transfugerant, projicere coëgerant Græci) ſcutis item *Perſicis*, & ligneis ſcutis

1 Τῶν γὰρ μάχην νικώντων &c.] Victoriâ utique parari omnia, paſſim dictitant auctores.

2 Ξένος] Vide ſis p. 6. n. 1. Pro οἱ μὲν ᾤχοντο, *Muretus*: legit καὶ οἱ μὲν &c. Sed ſuprà modò ſic ſermo incœptus eſt: Οὗτοι ἔλεγον, ὅτι Κῦρος &c.

3 Κόπτοντες &c.] Reſpicit στράτευμα: quâ de ſtructurâ vide ſuprà p. 105. n. 2. &, ſi libet, exempla huc facientia, quæ apud ſcriptores Latinos notavit & congeſſit ad *Salluſt.* Catil. c. 23. n. 6. Cl. *Cortius.*

4 Οὓς ἠνάγκαζον οἱ Ἕλληνες &c.] Quæ ſic *Amaſæus*: *quæ iis qui à rege perfugerant Græci adimebant.* Verſionem hanc *Stephanus* præfert: *quæ Græci eos qui à rege perfugerant evellere cogebant.* Haud aliter *Leunclavius* reddit: *coactis iis, qui à rege perfugerant, ut eas evellerent.* Sed neque hæc verſio cum præcedentibus convenit; quippe paulò antè dixerat Noſter, p. 106. regem ad ſe perfugas recepiſſe; proinde Græcis ii non jam ampliùs aderant: & verbum ἐκβάλλειν commodè notionem, ei quam tribuimus, repræſentare poteſt. Sic *Ælian.* eo uſus eſt V. H. l. 6. c. 14. τὸ δ' αὐτοὺς κατέχειν ἔτως, ὡς καὶ ἐκβαλεῖν τὰς αἰχμάς, i. e. *metus autem ità eos cepit, ut haſtas abjicerent.*

ταῖς Αἰγυπτίαις· πολλαὶ ᾖ καὶ πέλται, καὶ [1] ἅμαξαι ἦσαν φέρεσθαι ἔρημοι· οἷς πᾶσι χρώμενοι, κρέα ἕψαντες ἤσθιον ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.

Καὶ ἤδη τε ἦν [2] περὶ πλήθους ἀγορᾶς, καὶ ἔρχονται παρὰ βασιλέως τε Τισσαφέρνους κήρυκες, οἱ μὲν ἄλλοι, βάρβαροι· ἦν δ' αὐτῶν Φαλῖνος εἷς Ἕλλην, ὃς ἐτύγχανε παρὰ Τισσαφέρνει ὢν, καὶ ἐντίμως ἔχων· καὶ γὰρ παρεσκεύαστο ὅπλων εἰδέναι τά τε περὶ τὰς τάξεις τε καὶ [3] ὁπλομαχίαν. Οὗτοι δὲ προσελθόντες, καὶ καλέσαντες τοὺς τῶν Ἑλλήνων ἄρχοντας, λέγουσιν ὅτι βασιλεὺς κελεύει τοὺς Ελ-

Ægyptiacis: multæ erant & peltæ, & plauſtra vacua, quibus uſi omnibus, elixas carnes illo die comedebant.

Jámque *adeò* id temporis erat, quo frequens *hominibus* forum eſſe ſolet, cùm à rege ac Tiſſapherne veniunt caduceatores, alii quidem barbari; unus ex iis Græcus erat Phalinus *nomine*, qui *tunc* fortè apud Tiſſaphernem erat, & quidem in honore; quippe qui earum rerum ſimulabat peritiam, ad aciem ſtruendam quæ ſpectarent & ad artem armis depugnandi. Hi cùm acceſſiſſent, Græcorúmque præfectos vocâſſent, jubere aiunt regem, Græcos,

1 Ἅμαξαι ἦσαν φέρεσθαι &c.] Ultimum verbum delendum putavit *Muretus*. Sed ex omnium librorum conſenſu retinendum potiùs id, atque locutio, ἅμαξαι φέρεσθαι ἔρημοι, ſic ferè exponenda videtur: ἅμαξαι ſive τῶν σκευῶν, (quæ nimirum βασιλεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ διήρπασαν) ſive τὴν ὑποζυγίων σκευοφόρων ἔρημοι, quibus modò cæſis vitam ſuſtentabant Græci.

2 Περὶ πλήθους ἀγορᾶς,] Vide p. 74. n. 3.

3 Ὁπλομαχίαν.] *Leunclav.* intelligit *gladiatoriam* ſcil. *artem* vel *rem*: quâ de, ut apud Romanos celebrata, copioſè *Lipſius* in *ſerm. Saturnal.* Sæpiùs tamen dici ſolet μονομαχία: quin & μονομαχίας ἀγῶνες, ac ὁπλομαχικοὶ ἀγῶνες à Græcis hiſtoriæ Romanæ ſcriptoribus ſubinde memorantur. Lexicon Gr. Lat. vetus: Μονομάχος, *Gladiator*, Gloſſar. vet. *Rudis*, Ῥάβδος ἡ τῶν ἐπιστατῶν μονομάχων. Xenophontis autem ætate ὁπλομάχοι adpellatos fuiſſe, qui veris armis certare diſcebant, aut alios ipſi docebant, ex Platone in *Lachete* p. 179 & ſeq. edit. *Steph.* colligere eſt. Priuſquam verò juventus τὸ τῆς ὁπλομαχίας μάθημα, ſeu ἐν ὅπλοις μάχεσθαι (ut loquitur ibidem *Plato*) probè quendam apud ejus ἐπιστήμονα didicerat, ἰσφαιρωμένοις (quæ Noſtro dicuntur in libello περὶ ἱππικῆς haud procul à fine) ἀκοντίοις i. e. *pilis ſphæræ in modum, nè pungere poſſent*, retuſis, non veris armis, ſe exercebat. Horum ὁπλομάχων meminit etiam Noſter in Λακεδαιμ. πολιτ. non longè à fine; ubi id nominis iis etiam contigiſſe videtur, qui παικτικοὶ Græcis propriè dicuntur.

λίωας, ἐπεὶ νικῶν τυγχάνοι, καὶ Κῦρον ἀπέκτονε, παραδόντας τὰ ὅπλα, ἰόντας [1] ἐπὶ τὰς βασιλέως θύρας, εὐλείσκεσθαι ἤν τι δύνωνται ἀγαθόν. Ταῦτα μὲν εἶπον οἱ βασιλέως κήρυκες· οἱ δὲ Ἕλληνες βαρέως μὲν ἤκουσαν· ὅμως δὲ Κλέαρχος [2] τοσοῦτον εἶπεν, ὅτι ἀντὶ τῶν νικώντων εἴη τὰ ὅπλα παραδιδόναι· ἀλλ', ἔφη, ὑμεῖς μέν, ὦ ἄνδρες στρατηγοί, τούτοις ἀποκρίνασθε ὅ, τι καλλιστόν τε καὶ ἄριστον ἔχετε· ἐγὼ δὲ αὐτίκα ἥξω. Ἐκάλεσε γάρ τις αὐτὸν τῶν ὑπηρετῶν, ὅπως ἴδοι τὰ ἱερὰ ἐξηρημένα· ἔτυχε γὰρ θυόμενος. Ἐνθα δὴ ἀπεκρίνατο Κλεάνωρ μὲν ὁ Ἀρκὰς, πρεσβύτατος ὢν, ὅτι πρόσθεν ἂν ἀποθάνοιεν, ἢ τὰ ὅπλα παραδοῖεν· Πρόξενος δὲ ὁ Θηβαῖος, Ἀλλ' ἐγὼ, ἔφη, ὦ Φαλῖνε, θαυμάζω πότερα ὡς κρατῶν βασιλεὺς αἰτεῖ τὰ ὅπλα, ἢ ὡς φίλοις φιλίαν καὶ δῶρα. Εἰ μὲν γὰρ ὡς κρατῶν, τί δεῖ αὐτὸν αἰτεῖν, ἀλλ' ἢ λαβεῖν ἐλθόντα; εἰ δὲ πείσας βούλεται λαβεῖν,

cùm *ipſe* viciſſet, & Cyrum interfeciſſet, traditis armis, regis ad portas proficiſci, & ſi quid commodi poſſint impetrare. Hæc regis aiebant caduceatores: quæ *tametſi* audita graviter Græci ferebant, Clearchus tamen id unum reſpondit, non eſſe illorum, qui viciſſent, arma tradere; verùm vos duces, ait, iis reſpondete quidquid honeſtiſſimum optimúmque *reſponſu* habetis; ego mox revertar. Nam ex miniſtris quidam eum arceſſiverat, ut exta *jam* exemta inſpiceret; quòd *id fortè temporis* rem ſacram faceret. Ibi Cleanor Arcas, natu maximus *omnium*, reſpondit prius ſe morituros, quàm arma traderent: Proxenus verò Thebanus, Equidem miror, inquit, Phaline, utrùm tanquam victor arma rex poſtulet, an amicitiæ ac munerum nomine. Nam ſi *ea*, ut qui vicerit, *poſtulat*, quid opus eſt poſtulare, quin potiùs *huc* veniat capiátque? ſin *id* velit, ut *ea* perſuadendo conſequa-

1 Ἐπὶ τὰς βασιλέως θύρας,] Vide ſuprà p. 91.

2 Τοσοῦτον εἶπεν] Lege n. 1. p. 29.

λεγέτω τί ἔσαι τοῖς σραπώταις, ἐὰν αὖπῳ ταῦτα χαρίσωνται. Πρὸς ταῦτα Φαλῖνος εἶπε· Βασιλεὺς νικᾷν ἡγεῖται, ἐπεὶ Κῦρον ἀπέκτονε. Τίς γὰρ αὖπῳ ἔξιν, ὅστις ἀρχῆς ἀνθποιεῖται; Νομίζει δὲ καὶ ὑμᾶς αὐτῷ εἶναι, ἔχων ἐν μέσῃ τῇ αὐτοῦ χώρᾳ, καὶ [1] ποταμῶν ἐντὸς ἀλαβάτων· καὶ πλῆθος ἀνθρώπων ἐφ' ὑμᾶς δυνάμενος ἀγαγεῖν, ὅσον, οὐδ' [2] εἰ σαρέχοι ὑμῖν, δυναίαθ' ἂν ἀποκτεῖναι.

Μετὰ τοῦτον Ξενοφῶν Αθηναῖος εἶπεν· Ω Φαλῖνε, νεῦ, ὡς σὺ ὁρᾷς, ἡμῖν οὐδὲν ἄλλο ἔξιν ἀγαθὸν, εἰ μὴ ὅπλα καὶ ἀρετή. Καὶ ὅπλα μὲν οὖν ἔχοντες, οἰόμεθα ἂν καὶ τῇ ἀρετῇ χρῆσθαι· σφαδόντες δ' ἂν ταῦτα, καὶ τῷ σωμάτων σερηθῆναι. Μὴ οὖν οἷον τὰ μόνα ἡμῖν ἀγαθὰ

tur, dicat quid habituri ſint milites, hæc ſi ei gratificati fuerint. Ad hæc Phalinus; Rex, inquit, viciſſe ſe arbitratur, quia Cyrum occidit. Quis enim eſt, imperium qui ſibi vindicet? Vos etiam ſuos eſſe exiſtimat, quippe quos in mediâ ipſius regione, intráque flumina vix ſuperanda tenet; & adverſùs vos hominum multitudinem ducere poteſt, quantam, nè ſi data quidem vobis fuerit facultas, perimere poſſetis.

Pòſt deinde Xenophon Athenienſis, Nobis jam, inquit, Phaline, nihil aliud boni eſt, ceu vides, niſi arma & virtus. Et arma quidem certè quamdiu habemus, virtutem nobis eſſe uſui poſſe putamus: ea ſi tradiderimus, fore etiam utì corporibus ſimus privati *ſuſpicamur*. Nè igitur exiſtimato quæ ſola nobis reli-

1 *Ποταμῶν ἐντὸς* &c.] Non in ipſis intùs alveis incluſos, ſed in locis, flumina quæ ferè cingerent. Eadem eſt *ἐντὸς* vis apud Luc. XVII. 21. ubi *ἐντὸς ὑμῶν* perperam vertitur *intra vos*, ſeu in *interiore veſtrûm parte*, i. e. animo: cùm Chriſtus hìc doceat Judæos, ad ipſos regnum Dei adventâſſe, ſeu inter ipſos ortum eſſe, per Evangelii ſcil. pœnitentiæque adeò, hominibus gratiam divinam conciliaturæ, prædicationem.

2 *Εἰ παρέχοι*] MS. Eton. *εἰ παρέχων*: ut ſit locutio elliptica, quæ *ἑαυτὸς* in ſupplementum poſtulat. Mihi placet vulgata lectio, ſive *ἀποθανόντων* ſit (utì dicunt) *παρέχειν*, ſive ad regem referatur.

ἔιτα ἡμᾶς ωφελήσειν· ἀλλὰ σὺν τούτοις καὶ [1] περὶ τῶν ὑμετέρων ἀγαθῶν μαχούμθα. Ακούσας δὲ ταῦτα ὁ Φαλῖνος ἐγέλασε, καὶ εἶπεν, Αλλὰ φιλοσόφῳ μὲ ἔοικας, [2] ὦ νεανίσκε, καὶ λέγεις οὐκ ἀχάρισα· ἴσθι μέντοι ἀνόητος ὢν, εἰ [3] οἴει ἀν τῳ ὑμετέρων ἀρετῳ ωφεληθήναι τῆς βασιλέως δυνάμεως. Αλλοις δέ τινας ἔφασαν λέγειν [4] ὑπομαλακιζομένους, ὡς ἐς Κύρῳ πιστοὶ γένοιντο, καὶ βασιλεῖ γ' ἂν πολλοῦ ἄξιοι γένωνται, εἰ βούλοιτο φίλος γενέσθαι· καὶ [5] εἴ τέ τι ἄλλο βούλεται χρῆσθαι, εἴτ' ἐπ' Αἴγυπτον στρατεύειν, συγκατα-

qua ſunt, *ea* nos bona tradituros: ſed his de bonis etiam veſtris pugnabimus. Hæc cùm audîſſet Phalinus, riſit, Et tu quidem, ait, philoſophi ſpeciem præ te fers, adoleſcens, & non injucunda profers: verùm te ſtultum eſſe ſcito, ſi virtutem veſtram regis viribus ſuperiorem fore arbitraris. Alios autem nonnullos *fuiſſe* ferebatur, qui animis nonnihil remiſſi, Cyro fidos ſe fuiſſe dicerent, atque etiam regi magno commodo futuros, ſi amicus *ipſis* eſſe vellet: atque ſive ad aliud aliquid *ipſorum* uti operâ, ſive expeditionem adverſùs Ægyptum ſuſcipere vellet, ad eam unà cum ipſo ſubi-

1 Περὶ τῶν ὑμετέρων &c.] Ità MS. Eton. cui Verſio vetus Gallica adſtipulatur. Vulgò legitur ωφελὶ τῶν ἡμετέρων. At hæc ſcriptura neque cum præcedentibus cohæret iſtis — τὰ μέγιστα ἡμῖν ἀγαθὰ ὄντα — unde liquet, nulla Græcis, de quibus armis contenderent, reliqua fuiſſe bona; & ei, quam reſtituimus, Phalini favent, quæ mox ſequuntur, verba — εἰ οἴει ἀν τῳ ὑμετέρων ἀρετῳ ωφεληθήναι τῆς βασιλέως δυνάμεως. *Muretus* legendum cenſuit ωφελὶ τῶν ἡμετέρων σωμάτων. Perperam.

2 Ω νεανίσκε.] Inter ſeptem illas, quas præſcripſit Hippocrates, ἡλικίας, quartum tenet locum νεανισκος; cujus ad τὰ τεσσάκις ἑπτὰ ἔτεα uſum adſcendere ſtatuit. *Phavorinus*: Νεανισκος, ἀπὸ ἐτῶν εἰκοσιτεσσάρων ἕως ἐτῶν τεσσαρακοντατεσσάρων, ἢ τεσσαράκοντα ἑνός. Conf. *Laërt.* in v *Pythag* l. 8. ſegm. 10. Et ſanè Xenophontem annos ſupra quadraginta natum tunc temporis fuiſſe, ex iis, quæ in Diſſert. I. κ.π. præmiſſâ p. 3 & ſeq. diſſeruimus, ſatìs liquidò conſtat. Vide quæ ibi hoc de loco protulimus. Vocem etiam *adoleſcens* in majorem, quàm termini vulgò poſiti volunt, ætatem, Scriptores apud Latinos, cadere oſtendit doctiſ. *Cortius* ad *Salluſt.* Catil. c. 38. n. 1. Quadragenarius certè apud *Nepot.* in vitâ *Attici* c. 8. audit *adoleſcens.*

3 Οἴει ἀν τῳ — ωφεληθήναι &c.] Lege p. 6. n. 2.

4 Ὑπομαλακιζομένους.] *Moſchopulus*: Η ὑπὸ δηλοῖ ὅτι ταῖς σωφίσεσι ποτὲ μὲ λάθρα — ποτὲ δ' ἐλαττώσιν — ποτὲ δὲ μετριότητι. Vide ſis p. 82. n. 1.

5 Εἴ τέ τι ἄλλο &c.] Ante τι intellige præpoſ. ωρὸς, vel ἐς: quæ paſſim reticeri ſolent. Sic 2 Pet. III. 12. Προσδοκῶντας καὶ σπεύδοντας τῆν παρουσίαν τοῦ &c. i. e. ωρὸς τῆν παρουσίαν.

σρέψαιντ' ἂν αὐτῷ. Εν τούτῳ καὶ Κλέαρχος ἧκε, καὶ ἠρώτησεν εἰ ἤδη ἀποκεκριμένοι εἶεν. Φαλῖνος δ' ὑπολαβὼν εἶπεν· Οὗτοι μέν, ὦ Κλέαρχε, ἄλλος ἄλλα λέγει· σὺ δ' ἡμῖν [1] εἰπὲ, τί λέγεις. Ο δ' εἶπεν, Εγώ σε, ὦ Φαλῖνε, ἄσμενος ἑώρακα, οἶμαι δὲ καὶ οἱ ἄλλοι πάντες ἔτοι· σύ τε γὰρ Ελλην εἶ, καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτοι ὄντες [2] ὅσοις σὺ ὁρᾷς· ἐν τοιούτοις δὲ ὄντες πράγμασι, [3] συμβαλλόμεθά σοι, τί χρὴ ποιεῖν πρὸς ὧν λέγεις. Σὺ οὖν, πρὸς Θεῶν, συμβούλευσον ἡμῖν ὅ, τι σοι δοκεῖ κάλλιστον εἶναι καὶ ἄριστον εἶναι), καὶ ὅ σοι τιμιώτατον ἐστὶ εἰς τὸ ἔπειτα χρόνον [4] ἀναλεγόμενον, ὅτι Φαλῖνος

gendam ſe fore paratos. Intereà venit Clearchus, & num jam reſpondiſſent, quæſivit. *Cujus* cùm ſermonem excepiſſet Phalinus; Horum, inquit, alius aliud, Clearche, profert: tu verò quid jubeas, exponito. Et ille, Ego te libens, ait, Phaline, vidi, atque hi itidem, opinor, omnes: nam & tu Græcus es, & nos, qui tot *numero* ſumus, quot ipſe vides; in tali autem rerum noſtrarum ſtatu, te conſulimus quid in iis faciendum ſit, de quibus dicis. Quamobrem, per deos, *id* nobis conſilii dato, quod tibi pulcherrimum eſſe optimúmque videtur, & quod poſtero tempore commemoratum tibi honorem adferet, Phalinum *ſcilicet*

1 Εἰπὲ, τί λέγεις.] Verbum λέγω valet hìc *præcipio, jubeo*: quam ei notionem tribuit *Demoſt.* adv. *Phœnip.* p. 1024 & 1025. *Ariſtoph.* in *Pluto* v. 58. *Ælian.* H. V. l. 12. c. 49. οἱ πυθησόμενοι ἤροντο, εἴ τι λέγοι πρὸς τὸν ὑὸν — i. e. *num quid mandaret* &c. Et ſic profani paſſim. Vide Luc. V. 24. VI. 27. VII. 14. Rom. III. 19. VII. 7.

2 Οσοις σὺ ὁρᾷς· σὺ &c.] Sic ferè locum diſtinxerunt edit. *Steph.* & *Ald.* At *Leuncl.* minùs rectè — ὅσοις σὺ ὁρᾷς, σὺν τοιούτοις &c.

3 Συμβαλλόμεθά σοι,] *Phavorinus*: Συμβαλλόω συνηγορικῶς, ἀντὶ τοῦ εἰς συμβαλλῶ τῷδε καθίσταμαι· συμβαλλόμαι δὲ παρηγορικῶς, ἀντὶ τοῦ συμβάλλω χρῶμαι. Eadem eſt & *Tho. Magiſtri* expoſitio, auctorum uſu abunde confirmata. Porro notandum eſt συμβαλλόμαι, pro naturâ quorundam mediæ vocis verborum, actionem paſſioni admiſtam ſignificare, ac propriè reddi, *curare ſibi conſilium dari.*

4 Αναλεγόμενον,] Paſſivâ ſignificatione Xenophontem participium hoc pro ἀναγόμενον adhibuiſſe cenſet *Budæus* Comm. L. G. p. 663. & vertit, *olim cùm legetur.* Mihi quidem videtur iſtis impersonalium adnumerandum participiis, quæ abſolutè poni ſolent; ac deducendum ab ἀνὰ, in compoſitione *repetitionem* ſeu *iterationem* ſignificante, & λέγομαι, *dici.* Sententiæ huic favent, quæ mox ſequuntur — Οἶδα δὲ ὅτι ἀνάγκη λέγεσθαι σὺν τῇ &c. Lexicographi ſanè ἀναλέγω & ἀναλέγομαι originem à λέγω & λέγομαι ſignif. colligg.

ποτὲ πεμφθεὶς ὑπὸ βασιλέως κελεύσων τοὺς Ἕλληνας τὰ ὅπλα [1] παραδοῦναι, [2] συμβουλεύομαι σωτηρίαν αὐτοῖς — μοι δοκεῖν τάδε. Οἶδα δὲ ὅτι ἀνάγκη λέγεσθαι ἐν τῇ Ἑλλάδι, ὃ ἂν συμβουλεύσῃς. [3] Ὁ δὲ Κλέαρχος ταῦτα ὑπῄνιττετο, βουλόμενος καὶ αὐτὸν τὸν ὑπὸ βασιλέως πρεσβεύοντα συμβουλεῦσαι μὴ παραδιδόναι τὰ ὅπλα, ὅπως εὐέλπιδες μᾶλλον οἱ Ἕλληνες εἶεν. [4] Φαλῖνος δ' ὑποστρέψας, παρὰ τὴν δόξαν αὐτοῦ εἶπεν ὧδε·

à rege missum olim, ut Græcos arma tradere juberet, cùm consuleretur ipsis hoc consilii dedisse. Scis autem necessariò *futurum* ut ejus, tu quod dederis, consilii in Græciâ mentio fiat. Clearchus autem hæc subjiciebat, quia volebat ut etiam ipse, qui legatus à rege venerat, hoc *ipsis* consilii daret, nè arma traderent, ut spem Græci meliorem conciperent. At Phalinus reversus, præter ejus opinionem ità dixit:

colligo, deligor &c. duxisse vulgò statuerunt. Verùm eorum in Thesauris haud pauca Xenophontis verba minimè reperiri, reperta quædam perperam exponi, (quod in tantorum operum structurâ veniâ omnino, reprehensione nequaquam, dignum est) tum sparsim interciséque opellæ in hujusce nostræ decursu, tum ordine perpetuo cumulatéque olim forsan, ostendemus.

1 Παραδοῦναι,] Sic ex MSto Eton. rescripsi. Vulgatam lectionem, πρεσδοῦναι, meritò *Stephanus* etiam improbavit; cùm illo, quod reposui, compositò passim ad rem, quâ de agitur, exprimendam usus sit Noster.

2 Συμβουλεύομαι &c.] MS. Eton. & edit. *Ald.* habent συμβασιλεύομαι, quod & *Amasæus* suis in codicibus invenit. Rectè, opinor, huic alterum illud participium prætulerunt *Stephanus* & *Leunclavius*: quos tamen veram loco sanitatem non reddidisse puto. Ipse pro συμβουλεύομαι conjicio legendum συμβουλευομένοις (scil. αὐτοῖς) σωτηρίαν &c. uti suprà modò dixerat συμβουλεύομεθά σοι &c. Eandem verborum structuram sequitur *Ælian.* H.V. l. 8. c. 1. ἡ μὲν ἐμοὶ μὴν συμβουλεύει τοῦτο, ἐγὼ δὲ τῷ συμβουλευομένῳ μοι, scil. συμβουλεύω — i. e. *atque illa* (de voce genii Socratici loquitur) *mihi quidem hoc suadet, ego verò illi qui me consulit*, scil. *suadeo*.

3 Ὁ δὲ Κλέαρχος ταῦτα &c.] Apud *Suidam* ad v. ὑπῆνιττεν, quod ἀντὶ τοῦ ὑπεπήχθετο poni ait, Xenophontis locum hunc sic exaratum videre est: Ὁ δὲ Κλέαρχος ταῦθ' ὑπῆνιττε, βουλόμενος καὶ αὐτὸν τὸν βασιλέα πρεσβεύειν συμβουλεύσαι μὴ παραδοῦναι τὰ ὅπλα, & conversum: *Clearchus autem hæc suggerebat, quòd vellet regem quoque suis suadere per legatos, nè arma traderent.* Nec mirum, Cl. *Suidæ* editores ex Græcis non bonis Latina fecisse non bona. Utraque sic emendaveris, ut textus Xenophonteus versióque ipsi subjecta docent. Monuit etiam hæc doctiss. Lamb. Bos in *Animadv. ad Suidam.*

4 Φαλῖνος δὲ ὑποστρέψας, &c.] Xenophontem putat *Leunclavius* pleniùs sic scripsisse: Φαλῖνος δὲ μεταστὰς καὶ ὑποστρέψας, i. e. *Phalinus secessit & reversus est*: ut infra, μεταστάντες οἱ Ἕλληνες ἐβουλεύοντο —— Idem, si Noster hoc modo non scripsit, ità ejus supplenda censet verba. Huic equidem libens accesserim, nisi fortè alia, quàm quæ vulgò adfertur, ἡ ὑποστρέφειν interpretatio eruenda sit.

Εγω, εἰ μὲν [1]τῶν μυρίων ἐλπίδων μία τις ὑμῖν ἔστι σωθῆναι πολεμοῦντας βασιλεῖ, συμβουλεύω μὴ παραδιδόναι τὰ ὅπλα· [2]εἰ μέντοι μηδεμία σωτηρίας ἐστὶν ἐλπὶς ἄκοντος βασιλέως, συμβουλεύω [3]σώζεσθαι ὅπη δυνατόν. Κλέαρχος ὁ μὲν ταῦτα εἶπεν, Αλλὰ ταῦτα μὲν δὴ σὺ λέγεις· [4]παρ' ἡμῶν δ' ἀπάγγελλε ταῦτα, ὅτι ἡμεῖς οἰόμεθα, εἰ μὲν δέοι βασιλεῖ φίλους εἶναι, πλείονος ἂν ἄξιοι εἶναι φίλοι, ἔχοντες τὰ ὅπλα, ἢ παραδόντες ἄλλῳ· εἰ δὲ δέοι πολεμεῖν, ἄμεινον ἂν πολεμεῖν ἔχοντες τὰ ὅπλα, ἢ ἄλλῳ παραδόντες. Ο δὲ Φαλῖνος εἶπε, Ταῦτα μὲν δὴ ἀπαγγελοῦμεν· ἀλλὰ δὲ τάδε ὑμῖν ἐπέλευσεν εἰπεῖν βασιλεύς, ὅτι μένουσι μὲν ὑμῖν σπονδαὶ εἶησαν, πορευομένοις δὲ καὶ ἀπιοῦσι,

Ego, si *vel* una quidem spes de mille vobis est, fore *vos* salvos si bellum regi faciatis, hoc consilii do, nè tradatis arma: sin rege invito nulla *vobis reliqua* spes est salutis, salutem amplectendam esse, quâ licet ratione, moneo. Ad ea Clearchus, Dicis tu quidem hæc, inquit: verùm à nobis hæc renuntiato, existimare nos, si regi amicos esse oporteat, utiliores *nos ipsi* fore amicos, arma cùm teneamus, alteri quàm si tradiderimus: sin bellum fuerit gerendum, meliùs bellaturos arma si habeamus, quàm si aliî tradiderimus. Et Phalinus, Hæc quidem, ait, renuntiabimus: sed & ista vobis ut diceremus præcepit rex, manentibus hìc vobis fœdus, progredientibus ac discedentibus bel-

J. Poll. hæc τῇ ἀπάτῃ recenset *συνώνυμα*: ἐξαπάτη, τροφὴ, ὑποτροφὴ — πλάσμα &c. & τὴν ἀπατᾶν, ἐξαπατᾶν, τρίφειν, ὑποτρίφειν —— πλάττειν &c. Hinc *stropha* Latinis est tergiversatio dolosa. Videndum itaque num ὑποστρίψας rectè reddi possit, *cùm rem dolosè animo versârat.*

1 Τῶν μυρίων &c.] *Moschopulus*: Μύρια σωθ παροξυτόνως, οἱ δέκα χιλιάδες· Μυρία δὲ παροξυτόνως, τὰ πολλὰ, καὶ ἀναρίθμητα. Et sic ferè *Phavorinus*, *Ammonius*, & Etymol. m. Apud Latinos etiam *mille*, *centum*, *sexcenta* pro numeris infinitis poni vulgò notum est.

2 Εἰ μέντοι μηδεμία &c.] Hanc revocari scripturam, præeunte *Mureto*; cùm μηδεμιᾶς hactenus legeretur. Rectiùs autem μηδεμία ἐλπὶς opponitur iis, quæ modò præcesserant τῶν μυρίων &c. Cæterùm MS. Eton. dat ἀλλ' ἢ δὲ π, quæ in εἰ π mutata probaverim.

3 Σώζεσθαι] Ex vi vocis mediæ, *salutî propriæ prospicere, curare sibi salutem dari.* Lege scripta p. 97. n. 4.

4 Παρ' ἡμῶν δὲ ἀπάγγελλε &c.] Confer *Diodor. Sic.* l. 14. p. 255.

πόλεμος. Εἴπατε οὖν καὶ περὶ τούτου, πότερα [1] μενεῖτε καὶ σπονδαί εἰσιν, ἢ ὡς πολέμου ὄντος πρὸς ὑμῶν ἀπαγγελῶ. Κλέαρχος δ' ἔλεξεν, Ἀπάγγελλε τοίνυν καὶ περὶ τούτων, ὅτι καὶ ἡμῖν [2] ταυτὰ δοκεῖ, ἅπερ βασιλεῖ. Τί οὖν ταῦτ' ἔστιν; ἔφη ὁ Φαλῖνος. Ἀπεκρίνατο Κλέαρχος, Ἢν μὲν μένωμεν, σπονδαί· ἀπίοσι δὲ καὶ πορευομένοις, πόλεμος. Ὁ δὲ πάλιν ἠρώτησε, Σπονδὰς ἢ πόλεμον ἀπαγγελῶ; Κλέαρχος δὲ ταυτὰ πάλιν ἀπεκρίνατο, Σπονδαὶ μὲν μένουσιν, ἀπίοσι δὲ καὶ πορευομένοις πόλεμος. Ὅ, τι δὲ ποιήσοι, οὐ διεσήμανε. † [3] Φαλῖνος μὲν δὴ ᾤχετο, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ.

Οἱ δὲ περὶ Ἀριαῖον ἦκον, [4] Πρόκλης καὶ Χειρίσοφος· (Μένων δὲ αὐτοῦ ἔμεινε παρὰ Ἀριαίῳ) ἔφασαν δ' ἔλεγον, ὅτι πολλοὺς φαίη

lum *propoſitum* eſſe. Igitur de hoc etiam dicite, num manebitis & fœdera *inter nos facienda* ſunt, an bellum eſſe à vobis renuntiavero. Et Clearchus, De his verò etiam renuntiato, inquit, nobis quoque eadem, quæ regi, videri. Quæ tandem hæc ſunt? inquit Phalinus. Si manſerimus, reſpondit Clearchus, fœdera; at diſcedentibus ac progredientibus bellum *fore*. Et ille iterum quæſivit, Fœderáne an bellum renuntiabo? Clearchus rurſùm hæc reſpondit, Fœdera quidem manentibus, diſcedentibus autem vel progredientibus bellum *eſto*. Quid autem ipſe facturus eſſet, non ſignificabat. Et Phalinus quidem cum ſuis abibat.

Procles verò & Cheriſophus ab Ariæo redierunt: (Menon ibi apud Ariæum manſit) hi referebant, dixiſſe Ariæum multos eſſe

1 Μενεῖτε καὶ σπονδαί εἰσιν,] Similiter utroque ſimul tempore uſus eſt Joan. in Apocal. II. 5. ἔρχομαι — καὶ κινήσω — vide ſuprà p. 26. n. 3. 52. n. 5. & Matt. XXV. 14. Nec eandem Latini reſpuunt ſtructuram: *Salluſt.* in *Catil.* c. 58. p. 371. edit. Cortii, *Sin metu ceſſerimus, eadem illa adverſa fiunt.* Ubi vide quæ vir doctiſ. notavit.

2 Ταυτὰ] Hanc ſcripturam exhibet edit. *Steph.* quam & infrà paulò, Κλέαρχος δὲ ταυτὰ &c. ſequuti ſumus. Aliæ minùs rectè ταῦτα, utrobique.

3 Φαλῖνος] Quod aliter alii nomen expreſſêre. MS. Eton. & edit. *Ald.* Φαλύνος. *Diodor. Sic.* Φάλινος. *Plutarch.* Φαύλινος.

4 Πρόκλης &c.] Vide ſupra p. 113. n. 2.

Αελαῖος εἶ) Πέρσας ἑαυτῷ βελτίους, ὃς οὐκ ἂν ἀναχέαιτ' αὐτῷ βασιλεύοντι· [1] ἀλλ' εἰ βέλεσθε σκηνᾶπέναι, ἥκειν ἤδη κελεύει τῆς νυκτός· εἰ δὲ μή, αὐτὸς σκοτὶ [2] ἀπέναι φησίν. Ὁ δὲ Κλέαρχος εἶπεν, Ἀλλ' οὕτω χρὴ ποιεῖν, ἂν μὲν ἥκωμεν, ὥσπερ λέγετε· εἰ δὲ μή, σκέπτεσθε ὁποῖον ἄν τι ὑμῖν οἴησθε μάλιστα συμφέρειν. Ὅ, τι δὲ ποιήσοι, οὐδὲ τούτοις εἶπε. Μετὰ δὲ ταῦτα, ἤδη ἡλίου δυόντος, συγκαλέσας τοὺς στρατηγοὺς καὶ λοχαγοὺς, ἔλεξε τοιάδε· Ἐμοὶ, ὦ ἄνδρες, [3] θυομένῳ ἐναι ἐπὶ βασιλέα, [4] οὐκ ἐγίγνετο τὰ ἱερά. Καὶ εἰκότως ἄρα οὐκ ἐγίγνετο. Ὡς γὰρ ἐγὼ νῦν

Perſas *dignitate* ſe præſtantiores, qui laturi non ſint ut rerum ipſe potiatur: verùm ſi vultis cum eo diſcedere, noctu jam venire *nos* jubet; ſin minùs, *poſtero* ſe mane diſceſſurum ait. Et Clearchus, Enimverò ſic faciendum eſt, inquit, ſi *ad ipſum* venerimus, quemadmodùm dicitis: ſin minùs, *id* facite, quod vobis maximè profuturum exiſtimetis. Ipſe quid facturus eſſet, nè his quidem indicabat. Poſt hæc, ſole jam occidente, convocatis ducibus ac cohortium præfectis, hujuſmodi quædam dixit: Sacram mihi rem facienti, viri, adverſùs regem proficiſcendi cauſâ, non *læta* fuerunt exta. Et meritò quidem *læta* non fuerunt. Nam ut ego

1 Ἀλλ' εἰ βέλεσθε &c.] Lege n. 2. p. 30.

2 Ἀπέναι] Adi p. 43. n. 1.

3 Θυομένῳ ἐναι] *Ammonius*: Θύονται, οἱ ἀφὶ ἀπλάγχνων μαντευόμενοι. Vide ſuprà p 73. Locutio autem iſta hoc modo ſupplenda eſt, θυομένῳ ἐπὶ τῷ ἐναι &c. *Arrian.* l. 7. c. 18. — θύεσθαι δὴ τὸν Πενταθλέαν πρῶτον μὲν ἐπὶ τῷ Ηφαιστίωνι — & mox infrà — αὖθις δὲ θύεσθαι τὸν Πενταθλέαν ἐπὶ τῷ Αλιξάνδρῳ — Idem l. 4. c. 4. Θυομένῳ δὲ ἐπὶ τῇ Αφθόσει &c. Noſter K. Π. p. 447 ἐγὼ δὲ θύσομαι ἐπὶ τῇ ὁρμῇ.

4 Οὐκ ἐγίγνετο τὰ ἱερά.] Opponuntur hæc mox ſequuturis illis, καλὰ τὰ ἱερὰ ἦν: ut alibi quoque iſtis, τὰ ἱερὰ συνεκλίνετο. Noſter *Hiſt. Gr.* l. 3 haud longè ab init. Ἐπεὶ δὲ θυομένῳ αὐτῷ οὐκ ἐγίγνετο τὰ ἱερὰ τῇ πρώτῃ, τῇ ὑστεραίᾳ πάλιν ἐθύετο· ὡς δὲ οὐδὲ ταῦτα συνέκλινε, πάλιν &c. Idem K. Π. p. 215 & ſeq. — ἔθυε, πρῶτον μὲν Διΐ &c. Ἐπεὶ σφ' οὐκαλλίστατά τι &c. *Arrian.* l. 4. c. 4. Θυομένῳ δὲ ἐπὶ τῇ Αφθόσει, τὰ ἱερὰ οὐκ ἐγίγνετο. Vide ſuprà p. 82. Huic itaque locutioni, οὐκ ἐγίγνετο τὰ ἱερὰ, ſupplemento ſit καλὰ, vel καλῶς ἔχοντα (utì Noſter K. Π. p. 447.) opus eſſe puto: niſi fortè in verbo γίγνεσθαι vis quædam ab eruditis parum hactenus animadverſa lateat. Suſpicioni huic locum Phavorini dedit, τὸ γίνεται per ἀποτελεῖται exponentis, auctoritas. *Tho.* etiam *Magiſter*: Γιγνόμενοι, ὃ μόνον τὸ συνεργούμενον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀνήκον τινι, καὶ ἁρμόζον. Sed hâc de re alibi forſan iterum.

πυνθάνομαι, ἐν μέσῳ ἡμῶν Ϲ βασιλέως ὁ Τίγρης ποταμός ἐστι ναυσίπορος, ἐν ᾧ οὐκ ἂν δυναίμεθα ἄνευ πλοίων διαβῆναι· πλοῖα δ' ἡμεῖς οὐκ ἔχομεν. Οὐ μὲν δὴ αὐτοῦ γε μένειν οἷόν τε· τὰ γὰρ ἐπιτήδεια οὐκ ἔστιν· [1] ἰέναι δὲ παρὰ τοὺς Κύρου φίλους, πάνυ καλὰ ἡμῖν τὰ ἱερὰ ἦν. Ὧδε οὖν χρὴ ποιεῖν· ἀπόντας δειπνεῖν, ὅ, τι τις ἔχει· ἐπειδὰν δὲ [2] σημήνῃ τῷ κέρατι ὡς ἀναπαύεσθαι, συσκευάζεσθε· ἐπειδὰν δὲ τὸ δεύτερον, ἀναπίπτεσθε ἐπὶ τὰ ὑποζύγια· [3] ἐπὶ δὲ τῷ τρίτῳ, ἕπεσθε τῷ ἡγουμένῳ, τὰ μὲν ὑποζύγια ἔχοντες [4] πρὸ

jam intelligo, medio regem inter & nos loco Tigris fluvius eſt navigabilis, quem ſine navigiis tranſire non poterimus: at nos navigia non habemus. Atque hìc quidem fieri non poteſt ut maneamus; quippe deſunt commeatus: cæterùm de profectione ad amicos Cyri, læta admodùm exta nobis erant. Quamobrem ſic faciendum eſt: abeuntibus cœnandum, quod cuique ſuppetit: *deinde* cùm *ſollemne* quieſcendi ſignum cornu datum fuerit, vaſa colligite: cùm *ſignum* alterum *datum fuerit*, jumentis *ea* imponite: ad *ſignum* tertium, ducentem *ſic* ſequimini, *ut* ſecundùm flu-

1 Ἰέναι δὲ &c.] Lege modò ſcripta p. præced. n. 3.

2 Σημήνῃ &c.] Scil. σαλπιγκτής. Neque enim huic ſupplemento à τῷ κέρατι reclamatum eſt; cùm veterum tubæ ex bubulo cornu fierent, teſte *Varrone* L. L. 4, 24. Σαλπιγκτὴς autem erat, inſtrumento ſonoro ſigna dare & profectionis & præparationis ad pugnam. Id forſan diſcriminis inter σάλπιγξας & κέρατα ſtatuendum eſt, quod ſcriptores paſſim agnoſcunt Latini: cùm *cornua* ex ære recurvo, ex recto *tubas* factas fuiſſe narrent. Vide *Senec.* Oedip. v. 733. *Ovid.* Metam l. 1. v. 98. *Juven.* Sat. 2. v. 118. Et *Lipſ.* de Mil. Rom. l. 4. dial. 10.

3 Ἐπὶ δὲ τῷ τρίτῳ.] Scil. σημείῳ. Structuræ varietatem paſſim ſequitur Xenophon. Paulo ſuprà: ἢν μὲν μένωμεν, ἀριστᾶν ἀπιέναι δὲ καὶ φθίσει, πόλεμος. Vide ſis alia exempla p. 22. n. 1. Ter autem ſonuit ſignum, ut ritè omnia atque ordine fierent. Similiter *Polybius* l. 6. p. 484. de profectione Romanorum è caſtris ſermonem inſtituens, tria memorat ſigna, & ſuam cuique ſigno tribuit actionem. Verba ſunt: Ὅταν τὸ πρῶτον σημήνῃ, καταλύσαι τὰς σκηνὰς, καὶ συντίθεσθαι τὰ φορτία πάντας — ὅταν δὲ τὸ δεύτερον, ἀναπίπτειν τὰ σκεύοφορα τοῖς ὑποζυγίοις. Ἐπὰν δέ τι τρίτον σημήνῃ, πορεύεσθαι δεῖ τοὺς πρώτους, καὶ κινεῖν τὴν ὅλην παρεμβολήν.

4 Πρὸ τοῦ ποταμοῦ, τὰ δὲ &c.] MS. Eton. πρὸς τοῦ &c. quæ quamvis tolerari poſſit lectio, vulgatam tamen non eſt cur aſperneris. Cæterùm, τὰ ὅπλα denotant τοὺς ὁπλίτας, ut ſuprà p. 69. ἀσπὶς ponitur pro ἀσπιδοφόροι, ubi vide ſcripta n. 3. Eodem ſenſu adhibet ὅπλα l. 3.

τῦ ποταμοῦ, τὰ ὑποζύγια ἔξω. Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ λοχαγοὶ ἀπῆλθον, καὶ ἐποίουν ὅτῳ [1] καὶ τὸ λοιπὸν ὁ μὲν ἦρχεν, οἱ δ' ἐπείθοντο, οὐχ ἑλόμενοι, ἀλλ' ὁρῶντες, ὅτι μόνος ἐφρόνει οἷα δεῖ τὸν ἄρχοντα, οἱ δὲ ἄλλοι ἄπειροι ἦσαν. [2] Ἀριθμὸς δὲ τῆς ὁδοῦ, ἣν ἦλθον [3] ἐξ Ἐφέσου τῆς Ἰωνίας μέχρι τῆς μάχης, σταθμοὶ τρεῖς καὶ ἐνενήκοντα, παρασάγγαι πέντε καὶ τριάκοντα καὶ πεντακόσιοι, στάδιοι πεντήκοντα καὶ ἑξακισχίλιοι καὶ μύριοι· ἀπὸ δὲ τῆς μάχης ἐλέγοντο εἶναι εἰς Βαβυλῶνα, στάδιοι ἑξήκοντα καὶ τρισχίλιοι.

Ἐντεῦθεν δὴ, ἐπεὶ σκότος ἐγένετο, Μιλτοκύθης μὲν ὁ Θρᾷξ, ἔχων τούς τε ἱππέας τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ εἰς τετρακοσίους καὶ τοὺς πεζῶν Θρᾳκῶν ὡς τριακοσίους, ὑπεχώρησε πρὸς βασιλέα. Κλέαρχος

vium jumenta *ſint*, extrà armati. Quæ cùm duces ac præfecti cohortium audiiſſent abierunt, ac ità fecerunt: atque poſthac imperium is obtinebat, parebant illi, non quòd *eum ad hoc* delegiſſent, ſed quia viderent ſolum ſic ſapere, ut principem *in exercitu virum* oporteat, cùm alii nullum rerum uſum haberent. Itineris autem, quod ab Epheſo Ioniæ *oppido* ad prælii *locum* confecerant, menſura *hæc eſt*, caſtra nonaginta tria, paraſangæ quingentæ triginta quinque, ſtadia ſedecies mille & quinquaginta: à pugnæ verò *loco* ad Babylonem uſque dicebantur eſſe tria millia ſtadiorum & ſexaginta.

Indè, tenebræ cùm *obductæ* eſſent, Miltocythes Thrax cum equitibus, ipſe quibus præerat, ferè quadraginta, & trecentis circiter peditibus Thraciis, ad regem perfugit. Cæteris ſe du-

1 Καὶ τὸ λοιπὸν] *Phavorin.* Λοιπὸν, ἐπίρρημα — (quâ formâ rectiùs ſcriberetur τολοιπὸν) ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀκολούθως: & hoc quidem ſenſu integra foret locutio, εἰς τὸ λοιπὸν τοῦ χρόνου, vel κατὰ τὸ &c.

2 Ἀριθμὸς δὲ τῆς &c.] Similiter ſub fin. Hiſtor. hujus: Ἀριθμὸς συμπάσης τῆς ὁδοῦ &c. *Phavorin.* Ἀριθμὸς σημεῖον γνωριστικὸν τοῦ πόσου τὸ ὑποκειμένου. Vide p. 53. n. 1. In hâc autem locutione rationem iter caſtris, paraſangis ſtadiiſque metiendi reſpicit.

3 Ἐξ Ἐφέσου τῆς Ἰωνίας] Supple πόλιν, quod deeſt etiam Act. XXII. 3. & cum μέχρι τῆς μάχης & ἀπὸ τῆς μάχης mox ſequuturis intellige χρόνου vel τόπου, quæ omnia paſſim deficere ſolent.

δὲ τοῖς ἄλλοις ἡγεῖτο, καὶ τὰ παραγγελλόμενα, οἱ δ' εἵποντο· καὶ ἀφικνοῦνται εἰς τὸν ἀρχαῖον σταθμὸν παρὰ Ἀριαῖον ἐκ τῆς ἐκείνου στρατιᾶς, ἀμφὶ μέσας νύκτας. [1] καὶ ἐν τάξει θέμενοι τὰ ὅπλα, συνῆλθον οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ λοχαγοὶ τῶν Ἑλλήνων παρὰ Ἀριαῖον· καὶ ὤμοσαν οἵτε Ἕλληνες καὶ Ἀριαίῳ, καὶ τῷ συὶ αὐτῷ οἱ κράτιστοι, μήτε προδώσειν ἀλλήλους, σύμμαχοί τε ἔσεσθαι· οἱ δὲ βάρβαροι προσώμοσαν, καὶ ἡγήσεσθαι ἀδόλως. Ταῦτα δ' ὤμοσαν, [2] σφάξαντες κάπρον, καὶ ταῦρον, καὶ λύκον, καὶ κριόν, [3] εἰς ἀσπίδα βάπτοντες οἱ μὲν Ἕλληνες ξίφει, οἱ δὲ βάρβαροι λόγχῃ. Ἐπεὶ δὲ

cem præstabat Clearchus, quemadmodùm convenerat, ac sequebantur; perveniúntque *adeò* ad prima castra prope Ariæum ejúsque exercitum, mediâ ferè nocte: cúmque arma ordine disposuissent, Græcorum duces & præfecti cohortium apud Ariæum convenêre; & tam Græci quàm Ariæus, cum *aliis* apud hunc *dignitate* præstantissimis, jurejurando firmabant, neque prodituros se mutuò, & societatem *fide* culturos: barbari prætereà jurejurando adfirmabant, sine fraude se itineris duces futuros. In hæc autem *sic* jurârunt, *ut* apro, tauro, lupo, ariete mactatis, Græci gladium, barbari hastam in scutum intingerent. Posteaquam

1 Καὶ ἐν τάξει θέμενοι &c.] Eodem sensu infrà paulò dicit, εἰς τάξιν τὰ ὅπλα τίθεσθαι, & alibi sæpè. Vide p. 56. n. 3. & p. 58. n. 2.

2 Σφάξαντες κάπρον, καὶ &c.] In peragendis fœderibus, ac sanciendâ publicè privatímque amicitiâ, multas apud gentes effusum fuisse sive ipsorum in societatem coëuntium, sive animalium sanguinem, tam ex historiâ passim antiquâ, quàm ex phrasibus *ferire, icere, percutere fœdus*, ὅρκια τέμνειν &c. constat. Morem autem in vase, quo sanguis fuerat exceptus, ensem, lanceam &c. tingendi apud Scythiæ populos obtinuisse tradit *Herodotus* l. 4. c. 70. Ὅρκια δὲ, inquit, ποιεῦνται Σκύθαι ὧδε — εἰς κύλικα μεγάλην κεραμίνην οἶνον ἐγχέαντες, αἷμα συμμίσγουσι — καὶ ἔπειτα δόρυ καὶ ἀξίνην, καὶ ὀιστὸν, καὶ σάγαριν, καὶ ἀκόντιον — Quem ferè locum expressit *Mela* l. 2. c. 1. ubi vide quæ notavit Is. Vossius. Ἀφ' ἧς γῆς, (inquit Toxares de more firmandæ apud Scythas amicitiæ *Lucian.* pag. 630.) ἐντεμόντες ἅπαξ τὰς δακτύλους, ἐπιλαίξωμεν τὸ αἷμα εἰς κύλικα, καὶ τὰ ξίφη ἄκρα βάψαντες, ἅμα &c. Consule *Archæol. Gr.* l. 2. c. 6.

3 Εἰς ἀσπίδα &c.] Sanguini *scil.* excipiendo adhibitum. Cæterùm nonnihil sollicitus est *Ablancortius*, unde aprum tam opportunè lupúmque capere potuerint. Frustrá; nam neque feræ illic, neque viri captandis iis idonei deerant.

τὰ πιστὰ ἐγίγνετο, εἶπεν ὁ Κλέαρχος, Ἄγε δή, ὦ Ἀριαῖε, ἐπεὶ πῇ ὁ αὐτὸς ἡμῖν [1] σόλος ἔστι καὶ ὑμῖν, [2] εἰπὲ τίνα γνώμην ἔχεις περὶ τῆς πορείας· πότερον [3] ἆπιμεν ἦπερ ἤλθομεν, ἢ ἄλλην τινὰ [4] ἐννενοηκέναι δοκεῖς ὁδὸν ἀμείνω; Ὁ δ' εἶπεν, Ἦν μὲν ἤλθομεν ἀπόντες, πάντες ἂν ἴσως λιμῷ ἀπολοίμεθα· ὑπάρχει γὰρ νῦν ἡμῖν οὐδὲν τῶν ἐπιτηδείων. Ἑπταικαίδεκα γὰρ σταθμῶν τῶν ἐγγυτάτω οὐδὲ δεῦρο ἰόντες ἐκ τῆς χώρας οὐδὲν [5] εἴχομεν λαμβάνειν· ἔνθα δ' εἴ τι ἦν, ἡμεῖς διαπορευόμενοι κατεδαπανήσαμεν. Νῦν δ' ὑπονοοῦμεν πορεύεσθαι [6] μακροτέραν μέν, τῶν δ' ἐπιτηδείων οὐκ ἀπορήσομεν. Πορευτέον δ' ἡμῖν τὰς ταχίστους σταθμὰς ὡς ἂν δυνώμεθα μακροτάτας, ἵνα ὡς πλεῖστον [7] ἀποσπασθῶμεν τοῦ βασιλικοῦ στρα-

data erat *utrinque* fides, Clearchus ait, Age verò, Ariæe, quandoquidem nobis eadem & vobis est expeditio, dicito tua quæ sit de itinere sententia: eâdémne, quâ venimus, nobis abeundum sit viâ, an aliam animadvertisse *tibi* potiorem videris? Et ille, Si *viâ*, quâ venimus, abierimus, omnes fame peribimus: jam nobis enim nulli suppetunt commeatus. Nam denis septenis castris proximis hisce, nè *tum* quidem cùm huc pergeremus, ex *ipsâ* quidquam regione capere potuimus: & si quid istic fuit, nos cùm per *eam* proficiscéremur penitùs absumpsimus. Jam verò cogitamus *viâ* longiore quidem *illâ* proficisci, sed *in quâ* commeatûs non indigebimus. Ac primis quidem castris quàm longissimè poterimus nobis proficiscendum est; ut quàm maximè regiis à copiis ab-

1 Σόλος] Respice p. 30. n. 1.

2 Εἰπὲ] Edit. *Leunclav.* perperam exhibet εἶπε. Ipsa modi ratio, ut ὀξυτόνως scribatur, postulat. Sic suprà p. 120. σὺ δ' ἡμῖν εἰπὲ, τί &c. Leve hoc; atque ideò tantùm notatum, quòd seriò *Leunclavianum* hunc errorem castigat *Portus*, & editor quidam Xenophonteus fidelissimè servavit.

3 Ἆπιμεν &c.] Vide p. 43. n. 1. Cæterùm, ἦπερ ἤλθομεν dicitur ἐλλειπτικῶς pro καθ' ἣν &c. scil. ὁδὸν, utì mox iterum.

4 Ἐννενοηκέναι δοκεῖς] Lege, si tanti, quæ notavimus ad K. Π. p 1. in *Addend.*

5 Εἴχομεν λαμβάνειν] *Phavorin.* Ἔχω, τὸ δύναμαι, ἀπαρεμφάτως. Sic *Æschin* dial. 1. sect. 1. Τούτων ἂν ἐκάστου ἔχομεν διδάσκαλον εἰπεῖν; Οὐκ ἔχομεν, ὦ &c. Similiter alibi sæpé.

6 Μακροτέραν] Supple κατ' ὁδὸν, utì suprà modó.

7 Ἀποσπασθῶμεν] De profectione loquitur, quam

τούματος· ἦν γὰρ ἅπαξ δυοῖν ἢ τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπόσχωμεν, οὐκέτι μὴ δυώνται βασιλεὺς ἡμᾶς καταλαβεῖν. Ὀλίγῳ μὲν γὰρ στρατεύματι ὁ τολμήσει ἐφέπεσθαι· πολλὴ δ' ἔχων [1] στόλον, ὁ δυνήσεται ταχὺ πορεύεσθαι· ἴσως δὲ καὶ τῆς ἐπιτηδείων ἀπορίᾳ. Ταύτην, ἔφη, γνώμην ἔχω.

113 Ἡ δ' αὖτε [2] ἡ στρατηγία οὐδὲν ἄλλο δυναμένη, ἢ [3] ἀποδράναι, ἢ ἀποφυγεῖν· ἡ ᾗ τύχη ἐστρατήγησε κάλλιον. Ἐπεὶ γὰρ ἡμέρα ἐγένετο, ἐπορεύοντο ἐν δεξιᾷ ἔχοντες τὸν ἥλιον, λογιζόμενοι ἥξειν ἅμα ἡλίῳ δυόντι εἰς κώμας τῆς [4] Βαβυλωνίας χώρας· καὶ [5] τοῦτο μὲν οὐκ ἐψεύσθησαν. Ἐπὶ δὲ ἀμφὶ [6] δείλην

ſtrahamur: nam ſi bidui ſemel aut tridui itinere *ab ipſis* abfuerimus, rex non *jam* ampliùs adſequi nos poterit. Parvis enim cum copiis inſequi non audebit; & magnum ſi ducat exercitum, celeriter progredi non poterit: atque forſan etiam commeatuum inopiâ premetur. Hæc mea, inquit, ſententia eſt.

Cæterùm hoc de ducendo exercitu conſilium ad nihil aliud quàm ad receſſum vel fugam accommodatum erat: verùm fortuna meliùs ducis eſt officio functa. Nam ubi dies illuxit, *ſic* iter faciebant, *ut* ſolem haberent ad dextram, cùm exiſtimarent ſole jam occidente ad vicos agri Babylonici ſe perventuros: in quo ſanè haudquaquam falſi ſunt. Verùm inclinato in veſperam

quam maturari ſtudet. Falluntur itaque interpretes ad Luc. XXII. 41. qui ex verbo ἀπεσπάσθη colligi poſſe putant, Jeſum à diſcipulis invitum diſceſſiſſe.

1 Στόλον,] Vide p. 30. n. 1.

2 Ἡ στρατηγία &c.] *Suidæ* eſt τὸ ἀξίωμα, i.e. *dignitas imperatoria*: & ſic ferè cæteri Lexicographi. *Amaſæus* vertit *conſilium*: ſed ejus ad verſionis marginem rectè & huic loco convenienter notat *Stephanus*, vocem στρατηγία *non ſignificare ſimpliciter conſilium, ſed ducis vel imperatoris conſilium de re aliquâ, ad ejus artem pertinente* Porrò, τὴν δυναμένην ſenſum iſtum rectè tribueris, quem δυώατην apud *Ariſtoph.* in Pluto v. 843. poſtulat.

ΚΑΡ. Τὸ πρόσωπον ᾧ τί δυώατην —; i. e. — *quid vult ſibi?* *Heſych.* Δυώασθαι, θέλειν.

3 Ἀποδράναι ἢ ἀποφυγεῖν·] Lege de his verbis notata p. 38.

4 Βαβυλωνίας χώρας·] Plenè dixit, cùm priùs p. 65. tantùm λέγει τὴν Βαβυλωνίαν, elliptícé.

5 Καὶ τοῦτο μὲν &c.] Quâ de ellipſi vide p. 26. n. 2.

6 Δείλην] Scil. πρωΐαν: infrà paulò venit ὀψὲ, deinde σκότος. Lege ſcripta p. 77. n. 3.

ἔδοξαν πολεμίους ὁρᾶν ἱππέας. [1] καὶ τῶν τε Ἑλλήνων οἱ μὴ ἔτυχον ἐν ταῖς τάξεσιν ὄντες, εἰς τὰς τάξεις ἔθεον, καὶ Ἀριαῖος (ἐτύγχανε γὰρ ἐφ' ἁμάξης πορευόμενος, διότι ἐτέτρωτο) καταβὰς ἐθωρακίζετο, ὡς οἱ σὺν αὐτῷ. [2] Ἐν ᾧ δὲ ὡπλίζοντο, ἦκον λέγοντες οἱ προπεμφθέντες σκοποί, ὅτι οὐχ ἱππεῖς εἰσιν, ἀλλὰ ὑποζύγια νέμοιτο. Καὶ εὐθὺς ἔγνωσαν πάντες, ὅτι ἐγγύς που ἐστρατοπεδεύετο βασιλεύς· ἦ γὰρ ἦ καπνὸς ἐφαίνετο ἐν κώμαις ὀλίγοις. Κλέαρχος δὲ ὅτι μὲν τοὺς πολεμίους οὐκ [3] ἦγεν· (ἤδει γὰρ καὶ ἀπειρηκότας τοὺς στρατιώτας, καὶ ἀσίτους ὄντας· ἤδη δὲ [4] καὶ ὀψὲ ἦν) ὁ μέντοι ὁδὸν ἀπέκλινε, φυλαττόμενος μὴ δοκοίη φεύγειν· ἀλλ' [5] εὐθύωρον ἄγων, ἅμα

die, hoſtilem *ſibi* videre viſi ſunt equitatum: quare tum Græci, qui fortè ordines non ſervârant, ad ordines currebant, tum Ariæus (quippe curru fortè faciebat iter, propterea quòd vulneratus eſſet) *de eo* cùm deſcendiſſet, thoracem induit, *quod* & ſui *fecerunt*. Intereà dum armis illi ſe induerent, ſpeculatores præmiſſi redeunt, ac non equites *iſtos* eſſe nuntiant, ſed jumenta paſtum quærentia. Itaque ſtatim animadvertebant omnes, regem alicubi in propinquo habere caſtra: nam & fumus haud procul in vicis conſpiciebatur. At Clearchus in hoſtes non duxit; (nôrat enim & fatigatos eſſe milites, & jejunio laborare: quin & ſerum jam *diei* erat) neque tamen *viâ* declinavit, cùm caveret, nè fugere videretur: ſed recto ducens trami-

1 Καὶ] Conſule p. 107. n. 1.

2 Ἐν ᾧ] Adi p. 107. n. 3.

3 Ἦγεν (ἤδει γὰρ καὶ ἀπειρηκότας &c.] *Leunclav.* reddit, *quòd nôrat milites tantùm non animos deſpondiſſe*. Sed ἀπειρηκὼς ſonat *defatigatus*. Sic Noſter Κ. Π. p. 643. καὶ παραλαμβάνειν τοὺς ἀπειρηκότας ἵππους καὶ ἀνθρώπους, i. e. *defatigatos equos* &c. Et in Κυνηγ. ferè medio λαγὼ ἀπειρηκότα, ſcil. curſu *defatigatum* videre eſt. Cæterùm, pro ἦγεν in MS. Eton. & edit. *Ald.* eſt ἦσαν. Hinc forſan ſuum ἔλασεν confecit Cl. *Arnaud.* Atqui nihil vulgato ἦγεν rectius. Sic ſuprà p. 106. ὁ δὲ βασιλεὺς ταύτην μὲν οὐκ ἦγεν. mox εὐθύωρον ἄγων, & alibi perſæpe.

4 Καὶ ὀψὲ ἦν] Dixit ἐλλειπτικῶς, ut ſæpe Latini. In Κυνηγ. ferè medio integre legitur, καὶ ἦ ὀψὲ ἤδη τῆς ἡμέρας.

5 Εὐθύωρον &c.] *Suidas*: Εὐθυωρὸν, (ſcribitur enim & ὀξυτόνως) ἀντὶ τοῦ κατ' εὐθεῖαν· οὕτως Ἀντιφῶν καὶ Ξενοφῶν. *Harpocration*: (ex quo ſua *Suidas*) Εὐθύωρον, τὸ κατ' εὐθεῖαν. Ἀντιφῶν μὲν τῷ ᾠδῇ Νικηκλέα. Τὸ ὄνομα δὲ παρὰ Ξενοφῶντι ἐν δευτέρᾳ Ἀναβάσεως.

τῷ ἡλίῳ δυομένῳ εἰς τὰς ἐγγυτάτω κώμας τὰς πρότερας ἔχων [1] κατεσκήνωσεν, ἐξ ὧν διήρπασο ὑπὸ τ̃ βασιλικ̃ στρατεύματος καὶ αὐτὰ τὰ ἀπὸ τ̃ οἰκιῶν ξύλα. Οἱ μ̀ ἔν πρῶτοι ὁμοίῳ τρόπῳ πῃ ἐστρατοπεδεύοντο, οἱ δ' ὕστερον [2] σκοταῖοι πορευόντες, [3] ὡς ἐτύγχανον ἕκαστοι κατέλιζοντο, καὶ κραυγὴν πολλὴν ἐποίουν καλοῦντες ἀλλήλους, ὥστε καὶ τοὺς πολεμίους ἀκούειν· ὥστε [4] οἱ μὲν ἐγγυτάτω τῶν πολεμίων ἔφυγον ἀπὸ τ̃ [5] σκηνωμάτων. Δῆλον δὲ τοῦτο τῇ ὑστεραίᾳ ἐγένετο· ὅτε γὰρ ὑπεζύγιον ἔτι οὐδὲν ἐφάνη, ὅτε στρατόπεδον, ὅτε καπνὸς ὁδαμοῦ πλησίον. Ἐξεπλάγη δὲ, ὡς ἔοικε, καὶ βασιλεὺς [6] τῇ ἐφόδῳ τ̃ στρατεύματος·

Trap. in Guid. I. 48. et Suid. V. Σκολιάος.

te, ſole jam occidente, cum iis qui primi erant, tabernacula proximis collocavit in vicis, è quibus à regiis copiis direpta erant etiam ipſa ædium ligna. Ac primi quidem tali quodam modo caſtra ſunt metati, poſteriores quia tenebris jam *terræ* inductis acceſſerant, quo fortè quilibet loco erat, cubabant; ac mutuò ſe adpellando magnum excitârunt clamorem, quem & hoſtes audiêrunt: quo factum eſt, ut hoſtium proximi è tentoriis etiam fugerent. Poſtridie facilè hoc intellectum eſt: nam neque jumentum adparuit ullum, neque caſtra, neque uſquam in propinquo fumus. Quin & rex *ipſe*, utì videbatur, exercitûs *noſtri* adventu fuit exterritus:

1 Κατεσκήνωσεν,] *Leunclav.* minùs accuratè vertit, *caſtra locat.* Verbum quidem ſimplex, ipſúmque adeò compoſitum, nonnunquam notionem iſtam repræſentare videbimus infrà. Propriè tamen σκηνῶ eſt πρὸς καιρὸν οἴκησιν ποιῆμαι, ἢ ἁπλῶς οἰκῶ. Hìc commorationem ſignificat, licèt non prorſùs caſtrenſem, militum tamen in vicis, in quos nocte jam admonente diverterant; ideóque caſtrenſi ſimilem: id quod his Xenophon verbis innuere videtur, Οἱ μὲν ἔν πρῶτοι ὁμοίῳ τρόπῳ πῃ ἐστρατοπεδεύοντο, &c.

2 Σκοταῖοι πορευόντες] *Suidas*: Σκοτιαῖος· ἐλθὼν ἀντὶ τοῦ, ἔτι σκοτίας οὔσης. Deinde loci hujus verba citat, eâdem (σκοτιαῖοι ſcil. non σκοταῖοι) ſervatâ ſcripturâ.

3 Ὡς ἐτύγχανον &c.] *Nullo certo ordine, ut quiſque potuit, quem* quiſque nactus eſt loco, pernoctabant. *Phavorin.* Αὐλίζεται, κατασκηνοῖ, φυλάττεται, παρεμβάλλει, κοιμᾶται. Αὐλιζόμενοι ἀντὶ τ̃ κοιμώμενοι..

4 Οἱ μ̀ ἐγγύτατα τῶν &c.] Vide pag. 70. n. 5.

5 Σκηνωμάτων,] Fallitur omnino *Tho. Magiſter*, qui σκήνωμα & σκηνόω, ῶ, παρὰ τὴν θείαν γραφὴν μόνον reperiri putaverit. Utrâque eum oberrâſſe voce docet tam nominis quàm verbi κατεσκήνωσεν lin. 2. uſu Xenophon.

6 Τῇ ἐφόδῳ] *Heſych.* & *Phavor.* Ἔφοδος, ὁρμὴ, ἄφιξις, ἐπιδρομὴ, παρουσία, βλάβη. *Scholiaſtæ Thucyd.* ad l. 7. non longè ab initio, eſt ἐπίθεσις πολεμική.

ἐδήλωσε ᾧ τοῦτο, οἷς τῇ ὑστεραίᾳ ἔφραζε. Προϊούσης μέντοι τῆς νυκτὸς ταύτης, καὶ τοῖς Ἕλλησι φόβος ἐμπίπτει, καὶ θόρυβος καὶ δεῖμα ἦν, οἷον εἰκὸς, φόβου ἐμπεσόντος, γίγνεσθαι. Κλέαρχος δὲ [1] Τολμίδῃ Ἠλεῖον, ὃν ἐτύγχανεν ἔχων πρὸ ἑαυτοῦ κήρυκα ἄριστον τότε, τοῦτον ἀνειπεῖν ἐκέλευσε, σιγὴν καταπηρύξαντα, ὅτι φραγορεύουσιν οἱ ἄρχοντες, ὃς ἂν [2] τὸν ἀφιέντα τὸν ὄνον εἰς τὰ ὅπλα καταμηνύσῃ, ὅτι λήψεται μισθὸν [3] τάλαντον ἀργυρίου. Ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἐκηρύχθη, ἔγνωσαν οἱ στρατιῶται ὅτι κενὸς ὁ φόβος εἴη, καὶ οἱ ἄρχοντες σῶοι. [4] Ἅμα

ídque declaravit iis, quæ altero die fecit. Verùm hâc procedente nocte, Græcis etiam incidit terror, ac tumultus erat ſtrepitúſque *tantus*, quantum eſſe conſentaneum eſt, cùm terror incidit. Clearchus verò Tolmidem Eleum, quem præſtantiſſimum ejus temporis præconem apud ſe fortè habebat, pronuntiare juſſit, ſilentio *priùs* indicto, ſignificare duces, qui indicârit eum, aſinum qui in caſtra emiſerat, *iſtum* præmium argenti talentum acceptúrum. Hæc poſteaquam per præconem enuntiata fuerunt, intellexêre milites vanum fuiſſe terrorem, ac duces *eſſe* ſalvos. Pri-

1 *Τολμίδην Ἠλεῖον —— τοῦτον*] Redundat pronomen hoc, planè ſicut Act. VII. 35. *Τοῦτον ὃν ἠρνήσαντο, εἰπόντες· Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστήν; τοῦτον ὁ Θεὸς* &c. Vide p. 81. n. 1.

2 *Τὸν ἀφιέντα τὸν ὄνον* &c] *Leunclav.* τὸν φοῖνον pro τὸν ονον ſubſtituendum conjicit: quæ quidem conjectura talo ſatis firmo niti haudquaquam videtur. A libris certè tam ſcriptis quam editis, quos mihi videre contigit, recedit: & locutionem, *ἀφιέναι φοῖνον*, mihi quidem ſuſpectam inducit. Aſinos in impedimentis fuiſſe ex p. 115. conſtat: atque adeò unum ex his aliquem, cùm è debito τὴν ὑποζυγίων loco ad eum, milites ubi pernoctabant, deerrâſſet, metum iis motúſque caſtrenſes excitâſſe crediderim. *Οπλα* autem hìc, opinor, denotat locum, ubi excubabant armati. *Thucyd.* l. 8. ferè medio, *Ησαν δ' Αθηναίων πάντες ἀεὶ, οἱ μὲν ἐπὶ τείχει, οἱ δ' ὑπὸ τείχει, — ἐφ' ὅπλοις.* ubi ſic *Scholiaſtes*: *Οπλα νῦν, καὶ μετ' ὀλίγον, ὡς ἐν ἄλλοις τισὶ παρὰ τούτῳ συγγραφεῖ χωρίοις, σημαίνει τὸν τόπον, ἐφ' ᾧ οἱ στρατιῶται φυλακὰς ἔχουσιν ὡπλισμένοι.* Quo ſenſu infrà paulò nomen illud adhibuiſſe videtur Xenophon, necnon apud Κ. Π. p. 494. ubi Perſarum *τὰ ὅπλα, ὥσπερ ἐδεῖ, φυλακόντων* diligentia, negligentiæ Chaldæorum, quorum *ὅπλα ἔρημα* deprehenderat Cyrus, opponitur.

3 *Τάλαντον ἀργυρίου.*] Conſule *indic.* pondera & menſ. complectentem.

4 *Ἅμα δὲ ὄρθρῳ*] *Phavorin.* & *Tho. Magiſter*: *Ορθρος, ὁ περὶ τὸν λυκαυγοῦς καιρὸς, ὅτε ἔτι λύχνῳ δυνάταί τις χρῆσθαι.* Crepuſculi autem matutini pars dicitur τὸ λυκαυγὲς, cùm dubia jam lux eſt.

δὲ ὄρθρῳ παρήγγειλε Κλέαρχος εἰς τάξιν τὰ ὅπλα τίθεσθαι τοὺς Ἕλληνας, ἧπερ εἶχον, ὅτε ἦν ἡ μάχη.

Ὃ δὴ ἔγραψα ὅτι βασιλεὺς ἐξεπλάγη τῇ ἐφόδῳ τῇδε, δῆλον ἦν. Τῇ μὲν γὰρ πρόσθεν ἡμέρᾳ [1] πέμπων, τὰ ὅπλα παραδιδόναι ἐκέλευε, τότε δὲ ἅμα ἡλίῳ ἀνατέλλοντι κήρυκας ἔπεμψε πρὸς τοὺς πρόσθεν. Οἱ δ' ἐπεὶ ἦλθον πρὸς τὰς προφύλακας, ἐζήτουν τοὺς ἄρχοντας. Ἐπεὶ δ' ἀπήγγειλαν [2] οἱ προφύλακες, Κλέαρχος τυχὼν τότε τὰς τάξεις ἐπισκοπῶν, εἶπε τοῖς παραφύλαξι, κελεύειν τοὺς κήρυκας περιμένειν, ἄχρις ἂν σχολάσῃ. Ἐπεὶ δὲ κατέστησε τὸ στράτευμα, [3] ὥστε καλῶς ἔχειν ὁρᾶσθαι πάντη φάλαγγα πυκνὴν, τῷ δὲ ὁπλων μηδένα καλαφανῆ εἶναι, ἐκέλευσε [4] τοὺς

mo autem diluculo Clearchus Græcis imperat, ut *illo* armati consisterent ordine, quo se prælii tempore tenuerant.

Cæterùm quod paullò ante scripsi, regem hoc adventu nostro exterritum fuisse, *id quidem* manifestum erat. Nam cùm pridie nuntiis *ad nos* missis, ut arma traderemus præceperat, tunc sanè sub ortum solis caduceatores misit, *qui* de fœderibus *agerent*. Hi cùm ad primos excubitores venissent, *ubi* duces *essent* quærebant. *Quod* ubi renuntiàssent excubitores, Clearchus id qui fortè temporis ordines inspiciebat, excubitoribus mandavit, caduceatores expectare juberent, donec sibi otium esset. Cùm autem sic instruxisset exercitum, ut omni ex parte commodè densa cerni posset phalanx, nec quisquam ex inermis esset in conspectu, nuntios

1 Πέμπων,] Scil. κήρυκας, de quibus suprà p. 116. seu ἀγγέλους, uti mox infrà. Sic & Latini *mittere*, passim absolutè ponunt pro *epistolam* modò, modò *nuncium*, *legatum* mittere. Confer Matth. II. 16. Act. XIX. 31.

2 Οἱ παραφύλακες] Haud anxiè præpositioni inhærendum videtur; cùm illud compositum & simplex φύλακες, ut & φυλακαὶ ac παραφυλακαὶ, de iisdem non rarò adhibeantur. Vide sis K. Π. p. 217, 219, 221, 238, 360, 362, alibi.

3 Ὡς καλῶς ἔχειν &c.] De πυκνώσει φάλαγγος vide sis *Arri.* Tact. p. 32. edit. *Blanc.* & *Æli.* c. 32.

4 Τοὺς ἀγγέλους,] Quos modò κήρυκας appellaverat. Nimirum hi, præter alia haud pauca, ἀγγέλων etiam obibant munia. *J. Poll.* l. 4. segm. 91. Τὸ δὲ κηρύκων γένος, — κατεκήρυττε ἡσυχίας, ἤν τι ἀγῶσι καὶ ἱερηγίας· καὶ σπονδὰς παρῄτηντο, καὶ συνεχείαν ἐπῄτουν, καὶ τοὺς ἀγωνιστὰς ἀνεκήρυττε. Et segm. 94. Τάχα δ' ἄν τις τοὺς κήρυκας, ἢ ἑρμηνίας, καὶ σπονδοφόρους, καὶ συνεχειροφόρους, καὶ ἀγγέλους ὀνομάσειε. Vide sis *Eustath.* ad Homer. Il. α'. p. 112.]

ἀγγέλους, καὶ αὐτός τε σφῆλθε τούς τε εὐοπλοτάτους ἔχων [1] καὶ εὐειδεστάτους τῶν αὐτῷ στρατιωτῶν, καὶ τοῖς ἄλλοις στρατηγοῖς ταῦτα ἔφρασεν. Ἐπεὶ δὲ σφῶν τοῖς ἀγγέλοις ἦσαν, ἠρώτα τί βούλοιντο. Οἱ δ' ἔλεγον ὅτι σφὶ περὶ σπονδῶν ἥκοιεν ἄνδρες, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται τά τε σφῶν βασιλέως τοῖς Ἕλλησιν ἀπαγγεῖλαι, καὶ τὰ παρὰ τῶν Ἑλλήνων, βασιλῆ. Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· Ἀπαγγέλλετε τοίνυν αὐτῷ, ὅτι μάχης δεῖ σφῶν· ἄριστον γὰρ οὐκ ἔστιν, οὐδὲ ὁ τολμήσων περὶ σπονδῶν τοῖς Ἕλλησι λέγειν, μὴ σφρίσας ἄριστον. Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ ἄγγελοι ἀπήλαυνον, καὶ ἦκον ταχύ· ([2] ᾧ καὶ δῆλον ἦν ὅτι ἐγγύς που ἦν βασιλεὺς ἢ ἄλλῳ τις, ᾧ ἐπετέτακτο ταῦτα σφάττειν) ἔλεγον δὲ, ὅτι εἰκότα δοκοῖεν λέγειν βασιλῆ, καὶ ἥκοιεν ἡγεμόνας ἔχοντες, οἳ αὐ-

arceſſivit, ac tum ipſe proceſſit cum parte militum ſuorum armis inſtructiſſimâ atque pulcherrimâ, tum aliis hæc ducibus denuntiavit. Poſteaquam prope nuntios erant, quid vellent, interrogat. Aiunt illi, *ut* de fœderibus *agerent* veniſſe homines, qui & ad regis *mandata* Græcis, & ad Græcorum regi *mandata* referenda forent idonei. Reſpondit *Clearchus*: Ergo renuntiate ei, primùm prælio decertandum eſſe: prandium enim *nobis* non eſt, nec *quiſquam unus* qui Græcis verba de fœderibus facere audeat, niſi prandium præbuerit. Hæc cùm audîſſent nuntii abequitabant, ac ſtatim redibant: (unde conſtabat in propinquo regem alicubi eſſe, vel quendam alium, cui de his agendis datum eſſet negotium) aiebant autem regi æqua, quæ protuliſſent, eſſe videri, atque *adeò* venire ſe cum ducibus *itinerum*, qui eos, ſi inirentur fœ-

1 Καὶ εὐειδεστάτους τῶν &c.] Formæ multum tribuiſſe veteres, apud K. Π. p. 315, 316. n. 3. docuimus. Hinc Poëta Il. γ'. unumquemque ferè Græcorum ducem ipſo adſpectu Priamo ſui admirationem injeciſſe narrat. Referente *Juſtino* l. 13. c. 1. *amici Alexandri tantæ virtutis ac venerationis erant, ut ſingulos reges putares.* Quin & Soloni apud *Herodot.* l. 1. c. 32. homo felix eſt εὐειδής. Vide ſis K. Π. p. 305. Hanc in rem ut plura veterum congeramus loca nihil eſt neceſſe.

2 Ω καὶ] Particulam hanc immeritò neglexerunt interpretes, cùm animum ad illa, quæ p. 130. memorat Auctor, ejuſdem rei indicia revocet.

τες, ἐὰν σπονδαὶ γένωνται, ἄξουσιν ἔνθεν ἕξουσι τὰ ἐπιτήδεια. Ὁ δ' ἠρώτα, [1] εἰ αὐτοῖς τοῖς ἀνδράσι σπένδοιτο ἴοιεν ἢ ἀπιοῖεν, ἢ καὶ τοῖς ἄλλοις ἔσονται σπονδαί. Οἱ δὲ, πᾶσιν, ἔφασαν, μέχρις ἂν βασιλῆ [2] τὰ πρὸ ὑμῶν ἀγγελθῇ. Ἐπεὶ δὲ ταῦτα εἶπον, μεταστρέμμυος αὐτὸς ὁ Κλέαρχος, ἐβουλεύετο. Ὡς ἐδόκει ταχὺ τὰς σπονδὰς ποιεῖσθαι, καὶ [3] κατ' ἡσυχίαν ἐλθεῖν τε ὅπῃ τὰ ἐπιτήδεια καὶ λαβεῖν. Ὁ δὲ Κλέαρχος εἶπε, Δοκεῖ μὲν καὶ ἐμοὶ ταῦτα· ὡς μέντοι ταχύ γε ἀπαγγελῶ, ἀλλὰ [4] διατρίψω ἕως ἂν ὀκνήσωσιν οἱ ἄγγελοι, μὴ ἀποδόξῃ ἡμῖν τὰς σπονδὰς ποιήσασθαι· οἶμαί γε μέντοι, ἔφη, καὶ τοῖς ἡμετέροις στρατιώταις τὸν αὐτὸν φόβον παρέσεσθαι. Ἐπεὶ δ' ἐδόκει καιρὸς εἶναι, ἀπήγγελλεν ὅτι σπένδοιτο, καὶ εὐθὺς ἡγεῖσθαι ἐκέλευε πρὸς τὰ ἐπιτήδεια. Καὶ οἱ μὲν ἡγοῦντο.

dera, ducturi essent, ubi commeatus essent habituri. Et quærebat ille, an fœdera iis *tantùm* viris offerret, *ad ipsum* qui ituri essent ac redituri, an aliis quoque *cum ipso pacta* forent fœdera. Illi, omnibus, aiunt *oblata esse fœdera*, quoad regi à vobis *proposita* renuntientur. Hæc cùm dixissent, Clearchus, iis submotis, *totâ de re* consultabat: visúmque est ut fœdera statim inirent, pacatéque *adeò* ad commeatum tum proficiscerentur, tum caperent. Et Clearchus, Mihi quoque, inquit, hæc placent: *quod* tamen ipsis non confestim significabo, sed cunctabor donec vereantur nuntii, nè nobis fœdera ut ineamus minimè videatur: verùm nostris etiam,ait, militibus eundem adfuturum metum arbitror. Posteaquam visum est *illi* esse commodum, percussurum se fœdus significabat, statímque ut ad commeatus ipsum ducerent, præcepit. Atque illi quidem præibant:

1 Εἰ αὐτοῖς &c.] Eandem pronominis hujusce potestatem notavimus K. Π. p. 611. De ellipsi præp. σὺν, vide suprà p. 30. n. 4.

2 Τὰ παρ' ὑμῶν &c.] Exaudias hìc oportet δόγματα vel δεδογμένα; & in iis quæ modò præcesserant, οἵπερ ἱκανοὶ ἔσονται τά τε παρὰ βασιλέως τοῖς Ἕλλησιν ἀπαγγεῖλαι, καὶ τὰ &c.

3 Κατ' ἡσυχίαν] Peculiariter eâ de *quiete* dicitur, quæ pacem sequitur & inducias. Sic & *Thucyd.* l. 4. ferè medio, ἡσυχίαν πολέμῳ opposuit.

4 Διατρίψω,] Vide p. 52. n. 4.

Κλέαρχος μέντοι ἐπορεύετο, τὰς μὲν σπονδὰς ποιησόμενος, τὸ δὲ στράτευμα ἔχων ἐν τάξει, καὶ αὐτὸς ὠπισθοφυλακῶν. Καὶ ἐνετύγχανον τάφροις καὶ [1] αὐλῶσι πλήρεσιν ὕδατος, ὡς μὴ δυνάσθαι διαβαίνειν ἄνευ γεφυρῶν· ἀλλ' ἐποιοῦντο [2] διαβάσεις ἐκ τῶν φοινίκων, οἳ ἦσαν ἐκπεπτωκότες, τὰς δὲ καὶ ἐξέκοπτον. Καὶ ἐνταῦθα ἦν [3] Κλέαρχον καταμανθάνειν ὡς ἐπεσάτης, ἐν μὲν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ τὸ δόρυ ἔχων, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ βακτηρίαν· καὶ εἴ τις αὐτῷ δοκοίη τῶν [4] τοῦ τοῦτο τεταγμένων βλακεύειν, [5] ἐκλεγόμενος τὸν ὁπτήδειον ἔπαυσεν ἄν, καὶ ἅμα

At Clearchus fœdera percuſſurus, copiis inſtructis iter faciebat, ipſéque *eas* à tergo cuſtodiebat. Et in foſſas ac valles incidebant aquâ plenas, adeò ut *eas* abſque pontibus tranſire non poſſent: ſed ex palmis, quæ deciderant, quáſve ipſi excidebant, pontes faciebant. Atque ibi tum animadverti poterat, quomodo præeſſet Clearchus; cùm manu lævâ teneret haſtam, baculum dextrâ: ac ſi quis ei videretur illorum, quibus hoc negotii datum erat, ſegniter ſe gerere, *mox* idoneum eligens, *illum alterum* amovit; & ipſe ſimul in cœnum deſcendens *cum aliis* ma-

1 Αὐλῶσι] *Heſych.* & *Phavorin.* Αὐλὼν, γενὴ ἀναφορὰ τοῦ ὕδατος· λειμὼν, ἔφυδρος τόπος. *Suidas*: Αὐλῶνες, φάραγγες, ἢ τόποι πλατεῖς ὡσεί τινὲς ὄρη. Quippe & foſſæ anguſtæ & valles αὐλὸν ſuâ referunt figurâ; cavæ nimirum quæ ſint, & mediocri latitudine patentes.

2 Διαβάσεις] *Phavorin* Διάβασις, πορεία, γέφυρα, πέραμα. *Thucyd.* l. 4. haud longè à fine, Ἀπέχει δὲ τὸ πόλισμα πλέον τῆς ἀβάτου, ubi Schol. τῆς ἀβάτου, τῆς γεφύρας.

3 Ἐνταῦθα ἦν Κλέαρχον &c.] Pro ἐνταῦθα ἦν καταμανθεῖν ὡς Κλέαρχος &c. Similiter *Ælian.* H. V. l. 8. c. 13. Λέγουσι δὲ καὶ Ἀριστίξενον —— Ἡράκλειτόν τε, ὅτι πάντα τὰ ἐν τῷ βίῳ ἐκλαιεν. Act. XVI. 3. — ᾔδεισαν γὰρ ἅπαντες τὸν πατέρα αὐτοῦ, ὅτι Ἕλλην ὑπῆρχεν. Planè ſic Latini: *Nôſti Marcellum, quàm tardus & parùm efficax ſit*, Cicer. famil. 8. 10. *Scin' me, in quibus ſim gaudiis?* Terent. Eun. act. 5. ſc. 8. v. 5. Vide p. 86. n. 3.

4 Τῶν τοῦ τοῦτο πεπαγμένων] *Scil.* ad expediendas διαβάσεις, ſeu ad ea adparanda, ſine quibus foſſas aliáve aquis repleta loca trajicere non potuerunt.

5 Ἐκλεγόμενος τὸν ὁπτήδειον &c.] Nugantur *Stephanus* & *Mureius*, qui legendum cenſeant, ἐκλεγόμενος τὸ ὁπτήδειον ἔπαυσεν ἄν vel ἔπαυε, καὶ ἅμα &c. atque τὸ ὁπτήδειον dici velint ἢ δόρυ ἢ βακτηρίαν. Edit. *Ald* & MS. Bodl. habent ἔπαυσιν ἄν, pro quibus *Leunclavius* reponit ἔπαυσιν αὐτόν. Ipſe malim reticeri pronomen, atque adeò ſcribi ἔπαυσιν tantùm; vel, quod propiùs ad vulgatas accedit lectiones, ἔπαυσεν ἄν, Clearchus *ſcil.* τὸν δεκάζοντα βλακεύειν amovebat, deſiſtere jubebat opere, quod ſegniùs obibat.

αὐτὸς προσελάμβανεν εἰς τὸν πηλὸν ἐμβαίνων· ὥστε πᾶσιν αἰσχύνην εἶ), μὴ ὐ σπουδάζειν. Καὶ ἐτάχθησαν μὲν πρὸς αὐτὸν οἱ τριάκοντα ἔτη γεγονότες· ἐπεὶ δὲ ἡ Κλέαρχον ἑώρων σπουδάζοντα, προσελάμβανον ἡ οἱ πρεσβύτεροι. Πολὺ δὲ μᾶλλον ὁ Κλέαρχος ἔσπευδεν, ὑποπτεύων μὴ αἰεὶ ὧδε πλήρεις εἶ) τὰς τάφρους ὕδατος· (1 ὐ γὰρ ἦν ὥρα οἵα τὸ πεδίον ἄρδειν) ἀλλ' ἵνα πολλὰ τὰ ἄπορα φαίνοιτο τοῖς Ἕλλησιν εἶ) εἰς τ' πορείαν, τούτου ἕνεκα βασιλέα ὑπώπτευεν ἐπὶ τὸ πεδίον τὸ ὕδωρ ἀφεικέναι.

Προσιόντες δὲ ἀφίκοντο εἰς κώμας, ὅθεν ἀπέδειξαν οἱ ἡγεμόνες λαμβάνειν τὰ ἐπιτήδεια. Ἐνταῦθα δὲ σῖτος πο-

num operi admovebat; adeò ut omnibus pudori eſſet, ſi non & *ipſi* ſtrenuam navarent operam. Ac apud ipſum quidem triginta *tantùm* annos nati conſtituti fuerunt: verùm ubi Clearchum opus ſedulò facientem viderunt, ſeniores etiam *ei* manus admoverunt. Et multò magìs feſtinabat Clearchus, quòd foſſas hunc ad modum non ſemper aquâ plenas eſſe ſuſpicaretur: (quippe cùm *illud anni* tempus non eſſet, quo ſolum rigare ſolebant) at quò multa Græcis ad iter *faciendum* impedita viderentur, idcircò regem aquam in campum emiſiſſe ſuſpicabatur.

Confecto itinere ad vicos pervenerunt, unde *viæ* duces commeatus capiendos eſſe demonſtraverant. *In his* multum inerat

1 Οὐ γὰρ ἦν ὥρα οἵα &c.] Noſter οἷος, pro ἐπιτήδειος, ἱκανὸς, δυνατὸς, ſemel atque iterum, eandem ſtructuram ſequutus, adhibuit. *Memor.* l. 1. haud longè à fine, Καὶ μὴν γλῶτταί γε πάντων τῶν ζώων ἐχόντων, μόνῳ τῳ τῶν ἀνθρώπων ἐποίησαν (θεοὶ) οἵαν — ἀρθρῶν τε τῷ φωνῇ, καὶ σημαίνειν &c. Et l. 3. propiùs à fine, Γυναικὸς δὲ ποτε ὄσης — οἵα σωτῖναι τῇ &c. Itémque ſub finem l. 4. Κακὸς γὰρ ἄρα τὰς οἴκους τύπτοις κακῶς χρῆται; Cæterùm, rei ipſæ, quam Noſter hoc loco reſpicit, lucem fœnerant *Arriani* verba, l. 7. c. 7. Ὁ δὲ Εὐφράτης μιτίων· ρός τε ῥεῖ καὶ ἰσχυρὸς πανταχῇ τῇ γῇ, καὶ διώρυχές τε πολλαὶ ἀπ' αὐτοῦ πεποίηνται, αἱ μὲν ἀέναοι, ἀφ' ὧν ὑδρεύονται οἱ παρ' ἑκάτερα ᾠκισμένοι· τὰς δὲ καὶ πρὸς καιρὸν ποιοῦνται, ὁπόταν σφίσιν ὕδατος σπάνις ἔχῃ, ἐς τὸ ἐπαρδεῖν τῷ χώρᾳ, (ἐν γὰρ ὕεται τὸ πολὺ ἡ γῆ αὕτη ἐξ ἐρανοῦ) καὶ ἔστιν &c. *Plin.* H. N. l. 6. c. 26. de Euphrate ad rigua diſtracto loquitur: cujus nimirum aquæ, in alveos foſſáſque immiſſæ, circumjectos rigare campos, tepefactos ſolis æſtivi vapore, ſolebant. Vide ſuprà p. 71. n. 4. & *Strab.* l. 11. p. 767.

λὺς, [1] ἢ οἶνον φοινίκων, ὃς ὄξος ἑψητὸν ἀπὸ τῶν αὐτῶν. [2] Αὗται δὲ αἱ βάλανοι τῶν φοινίκων, οἵας μὲν ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἔστιν ἰδεῖν, τοῖς οἰκέταις ἀπέκειντο· αἱ δὲ τοῖς δεσπόταις ἀποκείμεναι, ἥσαν ἀπόλεκτοι, [3] θαυμάσιοι τὸ κάλλος καὶ τὸ μέγεθος· ἡ δὲ ὄψις [4] ἠλέκτρου οὐδὲν διέφερε. [5] Τὰς δέ τινας ξηραί-

frumentum, & vinum ex palmis, acetúmque ex iiſdem coctum. Iſtæ palmarum glandes, quales apud Græcos quidem videre eſt, famulis reſervabantur; quæ verò dominis reſervabantur, delectæ erant, pulchritudine & magnitudine admirabiles: ſpecie autem ab electro nihil differebant. *Nonnullas* exſiccatas pro bel-

1 οἶνον φοινίκων, ἢ ὄξος &c.] Vide ſcripta p. 54. n. 4. Pro ὄξος ἑψητὸν *Muretus* nè dubitandum quidem putat, quin legendum ſit ὄψον καὶ ἑψητὸν, quam ſcripturam exhibet *Athenæi* edit. *Ald.* Rectiùs edit. poſtrema ſcripturam loci Xenophontéi vulgatam, quam & MS. Eton. & typis impreſſi libri tuentur, revocavit. *Suidas*: Ὄξος ἑψητὸν, τὸ ἀπὸ φοινίκων: quæ verba ex hoc loco deprompta eſſe conſtat. De συκοδυσίᾳ ὄξυς tam γλυκέος quàm δριμέος vide ſis *Geopon.* l. 8. c. 36, 37. *Strabo* l. 16. p. 1078. καὶ γὰρ ἄρτον, καὶ οἶνον, ἐξ ὄξους, καὶ μέλι — ἐκ τούτου, ſcil. τοῦ φοίνικος.

2 Αὗται δὲ αἱ — οἵας μὲν &c.] Ità repoſui ex MSto Eton. adſentientibus *Suidâ* ad v. Ἀπέκειντο & Βάλανος, & veteri verſione Gallicâ. Huic etiam lectioni optimè reſpondet particula δὲ, quæ proximè ſequitur. Paulò aliter *Athenæus* l. 14. c. 17. αὕτη δὲ αἱ βάλανοι τῶν φοινίκων, οἵας μὲν ἐν τοῖς Ἕλλησιν οὐκ ἔστιν ἰδεῖν. ubi particulam negativam deleas oporteat. Dictum autem eſt οἵας μὲν ellipticè, pro τοιαῦται μὲν οἵας &c. Eâdem ellipſi tum alibi, tum *Memor.* lib. 2. ſub fin. uſus eſt Noſter: Οὐ γὰρ ἦν (Ἀρχέδημος) οἷος ἀπὸ παντὸς κερδαίνειν, pro Οὐ γὰρ ἦν τοιοῦτος οἷος &c. Minores autem hæ fuêre palmæ, Græci quibus, Xenophontis tempore, importatis utebantur. Vide ſuprà p. 54. n. 4.

3 Θαυμάσιοι τὸ κάλλος &c.] Ità legit *Athen.* loco cit. Vulgò, θαυμάσιαι: illa terminatio ἀπλικωτέρα eſt. *Ælian.* H. V. l. 4. c. 8. καὶ σπὼ ὀλίγοις μυελάδας παμπόλλας κατηρώντο, pro παμπόλλας. Idem, l. 14. c. 30. Ὀρνῖθας γὰρ τὰ ᾠδικὼν παμπόλλας πειάμενος. Vide ſis *Stephan.* append. ad ſcripta de dial. Atticâ p. 151. Noſter autem his verbis deſignare videtur *caryotas*; quæ auctore *Plinio* H. N. l. 13. c. 4. *maximè celebrantur, & cibo quidem, ſed & ſucco uberrimæ. Ex quibus præcipua vina Orienti, iniqua capiti.* Et paulo infrà: *Siccantur in hoc genere Nicolai, ſed amplitudinis præcipuæ, quaterni cubitorum longitudinem* (cum Salmaſio legerim, *cubitum longitudine*) *efficiunt.*

4 Ἡ δὲ ὄψις ἠλέκτρου &c.] Cujus ferè aureus eſt color. *Theophraſt.* l. 2. c. 8. ait, τὰς μὲν ξηροῖς, οἱ μὲν λευκοὶ, οἱ δὲ μέλανες, οἱ δὲ ξανθοί. De his palmulis *Galeni* ξηροβάλανος intelligenda videtur *Salmaſio*, Plin. exercit. p. 929. edit. *Traj.* De electro autem vide ſis *Plin.* H. N. l. 33. c. 4. & Cl. *Harduini* notas ad locum; necnon quæ diſſeruit *Camelli* in *Actorum Philoſoph. Londin.* parte tertiâ, ſect. 16. curâ *Motte* editorum; & *Bochart.* Hieroz. part. poſt. l. 6. c. 16.

5 Τὰς δέ τινας &c.] Ità MS. Eton. Libri editi & *Athenæus* loco cit. τὰς δὲ τινας. Quod ſi retinueris τὰς δὲ, rectiùs, monente *Stephano*, leges τινὰς, i. e. *aliquas earum*: ſin τινὰς malis, ſcribendum τάσδε, i. e. *has*. *Muretus* legit ἐς τροφήματα. Sed iſta præpoſitio ſæpiſſimè

νοντες, τραγήματα ἀπετίθεσαν. Καὶ ἦν καὶ [1]παρὰ πότον ἡδὺ μὲν, κεφαλαλγὲς δέ. Ἐνταῦθα καὶ [2]τὸν ἐγκέφαλον τοῦ φοίνικος ἔφαγον οἱ στρατιῶται, καὶ οἱ πολλοὶ ἐθαύμαζον τό, τε εἶδος, καὶ τὴν ἰδιότητα τῆς ἡδονῆς. Ἦν δὲ σφόδρα [3]καὶ τοῦτο κεφαλαλγές. [4]Ὁ δὲ φοῖνιξ, ὅθεν ἐξαιρεθείη ὁ ἐγκέφαλος, ὅλος αὐαίνετο. Ἐνταῦθα δὲ ἔμειναν ἡμέρας τρεῖς·

lariis repoſuerant. Et inter potandum ſuave quidem *illud* erat, ſed capitis *tamen* dolorem excitabat. Ibi primùm milites etiam cerebro palmæ veſcebantur, atque multi tum *cibi* genus *ipſum*, tum propriam ſuavitatis *ejus* naturam admirabantur. Sed & hoc acrem capiti dolorem adferebat. Palma autem *ipſa*, undè cerebrum extractum eſſet, tota exareſcebat. Tres hìc dies commorati ſunt:

ſæpiſſimè ellipſin patitur. Vide p. 119. n. 5. Cæterùm, *Plinius* de iiſdem, loco cit. *Syri — tragemata appellant.* Pro ἀπετίθεσαν, quod MS. Eton. & libri editi rectè ſervant, *Athenæus* exhibet παρετίθεντο. Vide ſis *Salmaſii* Plin. exercit. p. 930.

1 Παρὰ πότον &c.] Edit. *Ald.* exhibet ποτὸν, quod & aliàs ſæpè pro πότον perperam ſcribitur. *Phavorinus*: Πότῳ καὶ ποτὸς διαφέρει. Ποτὸς, τὸ πινόμενον ὑγρὸν, ὀξύνεται· πότος δὲ, τὸ συμπόσιον, βαρύνεται. Similiter *Suidas* & *Ammonius*. Vina autem hæc iniqua capiti *Plinius* l. 13. c. 4. & *Dioſcor.* l. 5. c. 40. eſſe ſtatuunt.

2 Καὶ τὸν ἐγκέφαλον τοῦ &c.] *Plinius* H. N. l. 13. c. 4. *Dulcis medulla earum* (palmarum) *in cacumine, quod cerebrum appellant.* Ἐν τῷ ἄνω μυελῷ τὸν ἐγκέφαλον ponunt etiam *Theoph.* l. 2. c. 8. & *Galenus* l. 4. de fac. ſimpl. medic. c. 15. Locum Xenophontis cìtat *Athenæus* ſub fin. l. 2. *Nicander*, eodem citante *Athen.* φοίνικος ἐγκέφαλον vocat ἀπαρχὴν ἐδέσματος.

3 Καὶ τοῦτο &c.] Reſpicit neutrum βρῶμα vel ξέμμα, exaudiendum; ut ſuprà modò ἡδὺ fertur ad πόμα vel χρῆμα: utroque à ſubſtantivis ſuis, quæ ſcilicet exſtant, οἶνος & ἐγκέφαλος, genere pariter diſcordante. Hujuſmodi ellipſeos notiſſimum exemplum eſt, Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· — Il. β'. v. 204. Similiter 2 Cor. II. 6. Ἱκανὸν τῷ τοιούτῳ ἡ ἐπιτιμία αὕτη ἡ ὑπὸ τῶν πλειόνων. *Pauſan.* l. 1. c. 33. Ὁ δὲ Ἄτλας ὑψηλὸν μέν ἐστιν ὄρος, &c. ubi ὑψηλὸν, regula licèt, ut in Xenophontéis iſtis, genus maſcul. poſtulet, ad ὄρος ſubintelligendum refertur. *Diphilo*, citante *Athen.* Οἱ τῶν φοινίκων ἐγκέφαλοι ſunt βλήσμιοι, καὶ πολύτροφοι, ἔτι δὲ βαρεῖς καὶ δυσεκκρίμενοι, διψώδεις τε καὶ στρεπτικοὶ χολίας. Atque adeò mirum minime eſt, quod dolorem capitis excitarent.

4 Ὁ δὲ φοῖνιξ, ὅθεν &c.] Iſtarum palmarum, quæ vocantur *chamærepes*, vel χαμαιριφεῖς, auctoribus *Theoph.* & *Plinio*, locis cit. proprium eſt, ut exemtâ medullâ vivant. Aliarum autem ἐγκέφαλος ideò à *Dioſcoride* l. 1. c. 150. ἐγκάρδιον adpellari videtur, quòd vis earum vitalis in ſummâ illâ parte, ut hominis in corde, tota ſit poſita. Paulò aliter locum hunc repræſentat *Athenæus* ſub fin. l. 2. Ὁ δὲ φοῖνιξ, ὅταν ἐξαιρεθείη ὁ ἐγκέφαλος, ὅλως ἐξαυαίνετο. Edit. *Stephan.* & *Ald.* dant ἐξηραίνετο, quod haud dubiè ſcholion eſt τοῦ αὐαίνετο. Hoc certè exhibet MS. Eton. & bis uſurpat Noſter, in *Oeconom.* haud ità longè à fine. *Phavor.* Αὐανθεὶς, ξηρανθεὶς. *Suidas*: Αὐάνθη, ἐξηράνθη. Gloſſam itaque, pro germano verbo, in textum invexit librariorum, utì fit, imperitia.

ἡ[1] ὡς δὲ μεγάλε βασιλέως ἦκε Τισσαφέρνης, ⸂καὶ ὁ τῆς βασιλέως γυναικὸς ἀδελφὸς, καὶ ἄλλοι Πέρσαι τρεῖς· δοῦλοι δὲ πολλοὶ εἵποντο. Ἐπεὶ δὲ ἀπήντησ⸃ε αὐτοῖς οἱ τῶν Ἑλλήνων στρατηγοὶ, ἔλεγε μὲν τοῦτον Τισσαφέρνης δι' ἑρμηνέως τοιάδε·

"Ἐγὼ, ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, γείτων οἰκῶ τῇ Ἑλλάδι· [2] καὶ "ἐπεὶ ὑμᾶς εἶδον εἰς πολλὰ κακὰ καὶ ἀμήχανα πεπτωκότας, [3] εὕ- "ρημα ἐποιησάμην, εἴ πως δυναίμην ὡς βασιλέως αἰτήσασθ⸃αι "δοῦναί μοι [4] ἀποσῶσαι εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑμᾶς. Οἶμαι γὰρ, [5] οὐκ

[a] Sic Lap. N. Εὑρήμα. [c] [b] ἐμπεπτωκότας

& *interea* Tissaphernes à magno rege venit, regis item uxoris frater, & tres alii Persæ; *quos* servi multi sequebantur. Iis autem cùm duces Græcorum obviam processissent, Tissaphernes primùm per interpretem in hunc modum loquutus est:

"Ego, Græci, loca Græciæ proxima habito: quare cùm vos "in multa & ineluctabilia mala incidisse viderem, in lucro mihi "deputandum censui, si quâ ratione petere à rege possem, ut vos "in Græciam salvos reducendi mihi copiam daret. Arbitror enim

1 Μεγάλε βασιλέως] Respice p. 10. n. 4.

2 Καὶ ἐπεὶ] De vi istius particulæ jam suprà diximus p. 107. n. 1.

3 Εὕρημα ἐποιησάμην,] *Suidas*: Εὕρημα, ἐπίτευγμα, i. e. *successus* quidem seu *eventus lætus*, at *insperatus* ferè & casu tanquam oblatus. Deinde, verba hæc Xenophontea, lectione nonnihil immutatâ, adducit. Ab eodem *Suidâ* exponitur etiam βούλευμα, ἐπιτήδευμα, *consilium*, *studium*: ab *Hesychio* & *Phavorino* etiam, ἐπινόημα: adeò ut phrasis εὕρημα ἐποιησάμην ἐγὼ &c. commodè reddi possit, *rationem excogitare cœpi*, *quâ* &c. Scribitur autem nonnunquam εὕρεμα. minùs rectè. *Tho. Magister*: Εὕρημα, οὐχ εὕρεμα.

4 Ἀποσῶσαι ὡς &c.] Eodem ferè sensu occurrit Διασώζω Act. XXIII. 24.

5 Οὐκ ἀχαρίστως μοι &c.] MS. Eton. οὐκ ἂν ἀχαρίστως &c. quæ tamen particula malim abesse, nisi ἔξειν in ἔχειν mutaveris. *Suidas*: Ἀχαρίστως, μὴ εὐχαρίστως: deinde Xenophontis hunc locum sic repræsentat, Οἶμαι γὰρ ὅτι οὐκ ἂν ἀχαρίστως μὴ ἔχειν, ἅτε θεὸς ὑμῶν, ἅτι θεὸς ἡ ἄλλης παίσης Ἑλλάδος. Hæc contra fidem exemplarium Xenoph. sic legenda censet Cl. *Kusterus*: οἶμαι γὰρ, οὐκ ἂν ἀχαρίστως μοι ἔχειν, ἅτι θεὸς ὑμᾶς, ἅτε θεὸς τὴν ἄλλην πᾶσαν Ἑλλάδα, quam lectionem in versione sequutus est. Sed locum, verba hæc unde desumpta sunt, vel non inspexit vir eruditus, vel inspectum parum accepit. Vulgata scriptura minimè sollicitanda videtur. Dicitur autem οὐκ ἀχαρίστως μοι ἔξειν pro οὐκ ἀχάριστον μοι ἔσται, i. e. *gratiam* facti *mihi non defuturam*. Similis est ferè structura, p. 97. ἐδεῖτο πώποτε ἀχάριστον ἅπασι τὴν προθυμίαν, *nulli non gratiam animi alacritatis habuit*: vel, *nullius unquam animi alacritatem munere*, seu *gratiâ debitâ*, *carere patiebatur*. Itidem *Dionys. Halic.* A. R. l. 5. sect. 48. ἃ μέντοι βελὴ μαθεῖται ὡς εἶχεν αὐτῷ τὰ πράγματα ἀπόρως, pro ὡς ἦν αὐτῷ τὰ πράγματα ἄπορα. Idem lib. 10. sect. 6. εἰ ἄρα καλῶς ὑμῖν ἔχει, pro καλὸν ὑμῖν ἐστὶν. Noster Κύρου Παιδ. pag. 244. καλῶς ἐδόκει ἔχειν αὐτῷ, pro καλὸν

"ἀχαρίστως μοι ἔξειν οὔτε πρὸς ὑμᾶς, οὔτε πρὸς τῆς Ελ-
"λάδος ἁπάσης. Ταῦτα δὲ γνὺς, ἠτιμοῦν βασιλέα, λέ-
"γων αὐτῷ ὅτι δικαίως ἄν μοι χαρίζοιτο, [1] ὅτι αὐτῷ Κῦρόν
"τε ὑπεστρατεύοντα πρῶτος ἤγγειλα, καὶ βοήθειαν ἔχων
"ἅμα τῇ ἀγγελίᾳ ἀφικόμην· καὶ μόνος τῶν κατὰ τὰς Ελ-
"λήνας τεταγμένων οὐκ ἔφυγον, ἀλλὰ διήλασα καὶ συν-
"έμιξα βασιλεῖ ἐν τῷ ὑμετέρῳ στρατοπέδῳ, ἔνθα βασι-
"λεὺς ἀφίκετο, ἐπεὶ Κῦρον ἀπέκτεινε· καὶ τοὺς σὺν Κύ-
"ρῳ βαρβάρους ἐδίωξα σὺν τοῖσδε τοῖς παροῦσι νυνὶ μετ'
"ἐμοῦ, οἵπερ αὐτῷ εἰσι πιστότατοι. Καὶ περὶ μὲν τούτων ὑπέσχε-
"το μοι [2] βουλεύσασθαι· ἔρεσθαι δέ με ὑμᾶς ἐκέλευσεν ἐλ-
"θόντα, τίνος ἕνεκα ἐστρατεύσατε ἐπ' αὐτόν. Καὶ συμβουλεύω

"gratiam mihi nec à vobis, nec ab universâ Græciâ defuturam.
"Hæc cùm existimarem, *id* à rege petii, dicens ei, jure *ipsum*
"*hâc in parte* mihi gratificaturum, quippe qui primus ipsi & Cy-
"rum ei bellum parare nuntiârim, & unà cum nuntio auxiliis
"comitantibus accesserim; ac solus ex iis, qui oppositi Græcis
"fuêre, non fugerim, sed *aciem* perruperim & cum rege vestris
"in castris me conjunxerim, quò rex, Cyrum ubi interfecerat,
"pervenerat; qui barbaros etiam Cyrum secutos cum iis ipsis,
"quas nunc mecum habeo, fidissimas sanè ipsi, copiis persequu-
"tus fuerim. Ac de his quidem se deliberaturum mihi pollici-
"tus est: sed tamen *huc* me venire atque vos interrogare jussit,
"quamobrem adversùs ipsum arma ceperitis. Atque *adeò* vobis

καλὸν ἐδόκει εἶναι αὐτῷ. Porrò πρὸς ὑμῶν, πρὸς τῆς Ελλάδος valent *à vobis, à Græciâ*, gratiam *scil.* non mihi defuturam arbitror: seu, *quod ad vos, ad Græciam attinet* &c. Æschin. *dial.* 2. sect. 29. πρός γε τοῦτο, i. e. *quod ad hoc attinet* &c. Idem sect. 30. πρὸς τοῦτον, *ad hæc quod attinet.* Et *dial.* 3. sect. 2. — τὴν ἀεὶ φυλαττομένην πρὸς σὲ σοφίαν, i. e. *quæ semper abs te* &c. Mox sect. 3. πρὸς ἁπάντων &c. *ab omnibus* &c.

1 Οτι αὐτῷ Κῦρόν τε &c.] Vide suprà p. 9. & 106.

2 Βουλεύσασθαι·] Forsan βουλεύσεσθαι. Nonnunquam tamen futuri vicem obtinet tempus aoristum illud. *Hesiod.* Εργ. v. 334.

Εργων ἀντ' ἀδίκων κάλλιπεν ἐπίδικον ἀμοιβήν.

"ὑμῖν μετρίως ἀποφήνασθαι, ἵνα μοι εὐπρακτότερον ᾖ, ἐάν
"τι δυνώμεθα ἀγαθὸν ὑμῖν παρ' αὐτοῦ προπράξασθαι."

Πρὸς ταῦτα [1] μεταστάντες οἱ Ἕλληνες ἐβουλεύοντο, ἢ ἀπε-
κρίνοντο· (Κλέαρχος δ' ἔλεγεν) "Ἡμεῖς ὅτε συνήλθομεν ὡς
"βασιλῆ πολεμήσοντες, οὔτ' ἐπορευόμεθα ἐπὶ βασιλέα· ἀλλὰ
"πολλὰς [2] προφάσεις Κῦρος εὗρισκεν, (ὡς ἢ σὺ εὖ οἶσθα)
"ἵνα ὑμᾶς τε ἀπαρασκευάστους λάβοι, καὶ ἡμᾶς ἐνθάδε
"ἀναγάγοι. Ἐπεὶ μέντοι ἤδη ἑωρῶμεν αὐτὸν [3] ἐν δεινῷ ὄν-
"τα, ᾐσχύνθημεν ἢ θεὸς καὶ ἀνθρώπους προδῶναι αὐτὸν, ἐν
"τῷ πρόσθεν χρόνῳ πρέχοντες ἡμᾶς αὐτὸς εὖ [4] ποιεῖν. Ἐπεὶ

"suadeo modicè reſpondeatis; ut factu mihi facilius ſit, ſi quid
"*equidem* boni vobis ab ipſo impetrare potero."

Ad hæc *verba* Græci nonnihil ſecedentes *inter ſe* conſultabant, atque *ità* reſponderunt; (Clearcho *pro omnibus* loquente) "Nos
"neque *eo conſilio* convenimus, ut regi bellum faceremus, neque ad-
"versùs regem profecti ſumus: ſed multos Cyrus inveniebat (utì
"& tu probè nôſti) prætextus, ut & vos imparatos offenderet,
"& nos huc perduceret. Poſteaquam verò eum in periculo jam
"eſſe ingenti videremus, & apud deos & apud homines puden-
"dum exiſtimavimus, eum ſi deſereremus, *præſertim* qui ſuperio-
"ribus temporibus noſmet ipſos *ejus* beneficiis exhibuiſſemus. At

1 Μεταστάντες οἱ &c.] Conf. p. 121. n. 4.

2 Προφάσεις] Adi p. 4. n. 3.

3 Ἐν δεινῷ] Similiter τὸ δεινὸν ſonat *malum* ſeu *periculum* ferè cuiquam imminens, Κ. Π. p. 105. *Æſchin.* dial. 3. ſect. 3. παρ' αὐτό μοι τὸ δεινὸν ἡγουμένῳ &c. *Ælian.* l. 3. c. 26. ἢ σὺ ὀφθαλμοῖς ἑώρα τὸ δεινὸν, &c. Sæpiùs tamen dicitur ἐν τοῖς δεινοῖς pro ἐν τοῖς κινδυνώδεσι vel ἐν τοῖς φοβεροῖς.

4 Ποιεῖν.] Pro ποιεῖσθαι. *Dionyſ. Halic.* in epiſt. 2. de idiom. *Thucyd.* ſect. 7. obſervat eum ἀλλάττειν τὰ εἴδη παθητικῶν ἢ ἐνεργητικῶν. e. g "Οὔτε γὰρ ἐκεῖνο κωλύει ταῖς σπονδαῖς, ὅτε "τόδε." τὸ γὰρ "κωλύει," inquit Criticus, ῥῆμα ἐνεργητικὸν ὑπάρχον, ἀντὶ τοῦ "κωλύεται," παθητικοῦ ὄντος, παρείληπται· ἦν δ' τὸ σημαινόμενον ὑπὸ τῆς λέξεως τοιοῦτον· "Οὔτε γὰρ ἐκεῖνο κω-
"λύεται ταῖς σπονδαῖς, ὅτε τόδε." Locum certè, ubi *Thucydidis* iſta reperiuntur verba, atque adeò lectionis varietatem, ab editoribus operum *Dionyſii Hal.* notari oportuit. Extat autem ſub fin. l. 1. & ſic legitur: ὅτε γὰρ ἐκεῖνο κωλύει ἐν ταῖς σπονδαῖς &c. Pergit *Dionyſ.* Καὶ ἔτι τὰ ἐν παροιμίᾳ λεγόμενα· "Τῆς γὰρ ἐμπορίας
"οὐκ ἔσης, ἐσθ' ὅτε ἐπιμιγνύντες ἀδεῶς ἀλλήλοις."
Καὶ γὰρ ἐν τούτοις, τὸ "ἐπιμιγνύντες," ἐνεργητικὸν ὑπάρχον ῥῆμα, τοῦ "ἐπιμιγνύμενοι," παθητικοῦ ὄντος, χώραν ἔχει. Sic & *Schol.* Ἐπιμιγνύντες

"δὲ Κῦρος [1] τέθνηκεν, ὅτε [2] ἀντιποιούμθα βασιλεῖ τῆς ἀρχῆς,
"ὅτ' ἔστιν ὅ ἕνεκ' ἂν βουλοίμεθα τῷ βασιλέως χώραν κα-
"κῶς ποιεῖν· οὐδ' αὐτὸν ἀποκτεῖναι ἂν ἐθέλοιμεν, [3] πορευοί-
"μθα δ' ἂν οἴκαδε, εἴ τις ἡμᾶς μὴ λυποίη· ἀδικοῦντα μέν-
"τοι πειρασόμεθα σὺν τοῖς θεοῖς ἀμύνασθαι. Ἐὰν μέντοι τὶς
"ἡμᾶς εὖ ποιῶν ὑπάρχῃ, καὶ τότε εἴς γε δύναμιν οὐκ
"ἀπησόμθα εὖ ποιοῦντες." Ὁ μὲν οὕτως εἶπεν.

Ἀκούσας δὲ ὁ Τισσαφέρνης, ἔφη, Ταῦτα ἐγὼ ἀπαγγελῶ βα-
σιλεῖ, καὶ ὑμῖν πάλιν τὰ παρ' ἐκείνου· μέχρι δ' ἂν ἐγὼ ἥκω, αἱ
σπονδαὶ [4] μενόντων· ἀγορὰν δὲ ἡμεῖς παρέξομεν. Καὶ εἰς μὲν τὴν
ὑστεραίαν οὐκ ἦκεν· ὥθ' οἱ Ἕλληνες ἐφοβοῦντο· τῇ δὲ τρίτῃ
ἥκων ἔλεγεν, ὅτι διαπεπραγμένος ἥκοι παρὰ βασιλέως δοθῆναι

"ubi Cyrus occubuit, neque de regno cum rege contendimus,
"neque *cauſæ quidquam* eſt, cur regis agrum infeſtare vellemus;
"nec eum occidere cupimus, ſed domum profecturi ſumus, ſi
"nemo nobis moleſtiam exhibeat: verùm ſi quis injuriam faciat,
"eum cum deorum ope propulſare conabimur. Quòd ſi quis etiam
"beneficiis nos proſequatur, nec ab illo pro viribus *noſtris* bene-
"faciendo vincemur." Hæc ille loquutus eſt:

Quæ cùm audîſſet Tiſſaphernes, Hæc regi, inquit, renuntiabo, viciſſímque ipſius *mandata* vobis: maneant autem, donec ego rediero, fœdera: & nos forum *vobis* ſuppeditabimus. Ac poſtridiè quidem non rediit; ex quo Græci ſoliciti erant: tertio verò cùm rediiſſet die, venire ſe aiebat rege exorato, ut ipſi Græcos

τες, ἐπιμιγνύμθοι. Apud eund. Hiſtor. l. 3. ferè medio, φοβοῦσι pro φοβίζουσι ponitur: l. 6. ferè medio, ἄρχειν pro ἄρχεσθαι: & l. 7. haud longè ab initio, ἄρξαι ἀντὶ παθητικῶς, ait *Scholiaſtes*, εἵλκυσται. *Ælian.* H. V. l. 7. c. 1. Η ἧττησεν —— τὰ ἀπὸ ταύτης πεφυτεύμθα δράσαι: cujus in δρᾶσι mutationem ſenſus non poſtulat, utì Cl. editor exiſtimavit.

1 Τέθνηκεν,] Conſule p. 114. n. 1.

2 Ἀντιποιούμθα βασιλεῖ τῆς &c.] Eandem videre eſt ſtructuram ſuprà p. 118. Τίς γὰρ αὐτῷ ἐστὶν ὅστις ἀρχῆς ἀνθαποιεῖται;

3 Πορευοίμθα δ' ἂν οἴκαδε, &c.] Adi *Grot.* de jure B. & P. l. 2. c. 2. ſect. 13.

4 Μενόντων] Eâdem uſus Atticâ formâ K. Π. p. 260. ſcripſit καινόντων, pro καινέτωσαν: & p. 359. ἀχθόντων pro ἀχέτωσαν. Reſpice etiam ſuprà p. 39. n. 1.

2 Suidas. V. Ἀνθαποιηθέντα.

αὐτῷ [1] σώζειν τὰς Ἑλληνας· καίπερ πάνυ πολλῶν ἀντιλεγόντων, ὡς οὐκ [2] ἄξιον εἴη βασιλέως, ἀφεῖναι τὰς ἐφ' ἑαυτὸν στρατευσαμένους. Τέλος δ' εἶπε, Καὶ νῦν ἔξεστιν ὑμῖν πιστὰ λαβεῖν παρ' ἡμῶν, [3] ἢ μὲν φιλίαν ὑμῖν παρέξειν τὴν χώραν, καὶ ἀδόλως ἀπάξειν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀγορὰν παρέχοντας. Ὅπου δ' ἂν μὴ παρέχωμεν ἀγοράν, λαμβάνειν ὑμᾶς ἐκ τῆς χώρας ἐάσομεν τὰ ἐπιτήδεια. [4] Ὑμᾶς δ' αὖ ἡμῖν δεῖσθαι ὀμόσαι, ἢ μὲν πορεύεσθαι ὡς μετὰ φιλίας ἀσινῶς, ὅπου καὶ ποτὲ λαμβάνοντας, ὁπόταν μὴ παρέχωμεν ἀγοράν· ἐὰν δὲ παρέχωμεν ἀγοράν, ἀνυμήρους ἔξειν τὰ ἐπιτήδεια. Ταῦτα ἔδοξε· καὶ [5] ὤμοσε, καὶ δεξιὰς ἔδοσαν Τισσαφέρνης καὶ ὁ τῆς βασιλέως γυναικὸς ἀδελφὸς, τοῖς τῶν Ἑλλήνων στρατηγοῖς καὶ λοχαγοῖς, καὶ ἔλαβον παρὰ τῶν Ἑλλήνων. Μετὰ δὲ ταῦτα Τισσαφέρνης εἶπε· Νῦν μὲν

domum incolumes reducere liceret; tametsi quamplurimi fuissent, qui contradicerent, non ex regis esse dignitate, qui adversùs ipsum arma cepissent, dimittere. Postremò, Licet itaque jam vobis, ait, fidem à nobis accipere, certò nos amicam vobis regionem præbituros, & sine dolo, datâ commeatûs coëmendi copiâ, in Græciam abducturos. Sicubi forum non præbuerimus, vos ex regione commeatus sumere patiemur. Vos vicissim dato nobis jurejurando polliceri oportebit, certò tanquam per *regionem* amicam sine *ullo* damno vos iter facturos, *atque adeò* esculenta & potulenta sumpturos, ubi forum non præbuerimus; sin forum præbuerimus, commeatus pretio redemturos. Decreta sunt hæc; & jurejurando interposito, dextras Tissaphernes & conjugis regiæ frater Græcorum ducibus & præfectis cohortium dederunt, *vicissimque* à Græcis acceperunt. Post hæc Tissaphernes: Jam qui-

1 Σώζειν τὰς Ἑλληνας] *Scil.* εἰς τὴν Ἑλλάδα, utì suprà modò p. 140. n. 4.

2 Ἄξιον εἴη βασιλεῖ,] Sic Latini *dignum* adhibere solent. Vide *Sallust.* in Jugurthâ, c. 21. extremum, & quæ Cl. *Cortius* ibi notavit. Valet hìc, & alibi sæpè apud Nostrum, πρέπον.

3 Ἢ μὲν &c.] Vide K. Π. p. 252. n. 3.

4 Ὑμᾶς δ' αὖ ἡμῖν &c.] Vide *Grot.* de jure B. & P. l. 3. c. 17. initio.

5 Καὶ δεξιὰς ἔδοσαν] Lege scripta K. Π. 252. n. 2.

δὴ ἄπειμι [1] ὡς βασιλέα· ἐπειδὰν δ' ἀφικέωμαι ἃ δέομαι, ἥξω συσκευασάμενος, ὡς ἀπάξων ὑμᾶς εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ αὐτὸς ἀπιὼν ἐπὶ τὴν ἐμαυτοῦ ἀρχήν.

Μετὰ ταῦτα δὲ ἐμέμενον Τισσαφέρνει οἵ τε Ἕλληνες καὶ Ἀριαῖος, ἑκατὸν ἀπὸ ἀλλήλων ἑστρατοπεδευμένοι, ἡμέρας πλείους ἢ εἴκοσιν. Ἐν δὲ ταύταις ἀφικνοῦντο πρὸς Ἀριαῖον καὶ οἱ ἀδελφοὶ καὶ οἱ ἄλλοι ἀναγκαῖοι, καὶ παρὰ τοὺς σὺν ἐκείνῳ Περσῶν τινὲς παραθαρρύνοντές τε [2] καὶ δεξιάς ἔνιοι παρὰ βασιλέως φέροντες, μὴ μνησικακήσειν βασιλέα αὐτοῖς τὰ σὺν Κύρῳ στρατείας, μηδὲ ἄλλου μηδενὸς τῶν πρόσθεν γενομένων. Τούτων δὲ γιγνομένων, ἔνδηλοι ἦσαν [3] οἱ περὶ τὸν Ἀριαῖον ἥκιστα τοῖς Ἕλλησι προσέχοντες τὸν νοῦν· ὥστε καὶ τοῦτο τοῖς μὲν πολλοῖς τῶν Ἑλλήνων οὐκ ἤρεσκεν, ἀλλὰ παρῄνουν τῷ Κλεάρχῳ ἔλεγόν τε καὶ τοῖς ἄλ-

dem ad regem abeo: poſteaquam verò quæ mihi opus ſunt perfecero, redibo collectis *viaticis eo conſilio*, ut vos in Græciam deducam, & ipſe meum ad principatum diſcedam.

Poſt hæc & Græci & Ariæus, caſtris quæ hinc inde propè aberant locatis, Tiſſaphernem dies plus viginti opperiebantur. In his veniunt ad Ariæum fratres & neceſſarii cæteri, *itém*que nonnulli Perſarum ad eos qui cum illo erant, qui fiduciam *eis* addebant, nonnullis etiam fidem à rege *datam* adferentibus, non cum animo eis infenſo regem recordaturum expeditionis adverſùs ipſum cum Cyro *ſuſceptæ*, nec ullius rei alterius præteritæ. Quæ cùm *ità* fierent, palam erat Ariæum cum ſuis minùs *jam* Græcis attentum animum præbere: adeò ut hoc etiam Græcorum pleriſque non placeret, qui cùm Clearchum cæterósque ac-

1 Ὡς βασιλέα.] Vide p. 9. n. 1.

2 Καὶ δεξιὰς παρὰ &c.] Adi K. Π. p. 252. n. 2.

3 Οἱ περὶ τὸν Ἀριαῖον] Articulus iſte cum præpoſ. περὶ vel ἀμφὶ, ſcriptores præſertim apud Atticos, periphraſi inſervire ſolet. Exempla ſunt paſſim obvia. Vide *Budæi* Comm. L. G. p. 1055 — 6. Conf. Joh. XI. 19. Idem tamen rectè obſervat, *hominem & comitatum ejus vel ſodalitatem* phraſi iſtâ aliquando deſignari. Sic Act. XIII. 13. locutio οἱ περὶ τὸν Παῦλον, ſonat *Paulus & qui cum eo erant.*

λοις στρατηγοῖς, [1] Τί μένομεν; ἢ οὐκ ὀπισάμεθα ὅπι βασιλεὺς ἡμᾶς ἀπολέσαι πρὸ πάντος ἂν ποιήσαιτο, ἵνα καὶ τοῖς ἄλλοις Ελλησι φόβος ἦ ὅτι βασιλέα στρατεύειν; Καὶ νυῦν μὲν ἡμᾶς [2] ὑπάγεται μένειν, ἕως τὸ διεσπάρθαι αὐτῷ τὸ στράτευμα· ἐπειδὰν δὲ πάλιν ἀλισθῇ αὐτῷ ἡ στρατιά, οὐκ ἔστιν ὅπως οὐκ ὀπισθήσεται ἡμῶν. Ισως δέ που ἢ ἀποσκάπτει τι ἢ ἀποτειχίζει, ὡς ἄπορος ἦ ἡ ὁδός. Οὐ γάρ πω [3] ἑκών γε βουλήσεται ἡμᾶς ἐλθόντας εἰς τὴν Ελλάδα ἀπαγγεῖλαι, ὡς ἡμεῖς τοσοῖδε ὄντες ἐνικῶμεν τὴν βασιλέως δύναμιν [4] ὅτι ταῖς θύραις αὐτοῦ, καὶ καταγελάσαντες ἀπήλθομεν.

Κλέαρχος ὃ ἀπεφήνατο τοῖς ταῦτα λέγουσιν, Εγὼ ἐνθυμοῦ-

cessissent duces, Quid, inquiunt, manemus? an nescimus regem nos perditos in primis velle, ut sit Græci etiam quod cæteri metuant adversùs regem arma capere? Et jam quidem nos ad manendum pellicit, propterea quòd copiæ ejus dispersæ sint: verùm ubi rursum ipsi coactæ fuerint copiæ, fieri non potest quin nos adoriatur. Fortassis etiam alicubi fossam ducit aliquam vel murum extruit, ut iter nobis sit impervium. Neque enim valdè voluerit nos ut in Græciam reversi nuntium perferamus, nos utique tot *exiguósve numero viros* regis copias pro portis ejus vicisse, *eóque* illuso rediisse.

Clearchus autem iis, qui hæc dicebant, Hæc quidem ipse, re-

1 *Τί*] Pro Ἀλλὰ τί &c.] Eadem ἐλλείπει præpos. Marc. XII. 15. & passim alibi.

2 *Υπάγεται*] Respice verbi hujus significationem p. 121. & not. 4. p. 119. *Phavorinus*, Υπάγει, ἐξαπατᾷ. Similiter *Suidas*: cui Υπαγόμενος itidem est ἐξαπατῶν, πειθόμενος, ἀπατώμενος. Pari ferè ratione Latini *ducere*, *circumducere* &c. pro *eludere* moras nectendo usurpant.

3 *Εκών γε βουλήσεται*] Ornatûs seu ἐμφάσεως potiùs quàm significationis causâ ἑκὼν additur. Vide p. 66. n. 1. Similis est elegantiæ Atticæ species *Histor.* Gr. l. 4. haud longè ab init. νυκτὸς συσκευασάμενοι ὡς ἔχοντο ἀπιοῦσι ἐς &c. *Pausan.* etiam l. 2. c. 32. hujusmodi significationis epitasin in his sequitur, ἡ Δαναΐδων ἐδὼν οἶδα Ιππολύτου: & l. 9. c. 32. ὃ δὲ ἐγὼ ἐνόησα ἰδὼν οἶδα &c. Sic & Act. VII. 34. ἰδὼν εἶδον &c. Vide sis *Steph.* de dial. Atticâ p. 73.

4 *Επὶ ταῖς θύραις*] Vide quæ notavimus K. Π. p. 287.

μαι μὲν ἓ ταῦτα πάντα· ἐννοῶ δὲ ὅτι εἰ νεῦν ἄπιμεν, δόξομεν ἐπὶ πολέμῳ ἀπέναι, καὶ οὕτω τὰς σπονδὰς ποιεῖν. [1] Ἔπειτα, σῖτον μὲν ἀγορὰν οὐδεὶς ἡμῖν παρέξει, οὐδ' [2] ὁπόθεν ὀψοποιήμεθα· αὐτὸς δὲ ὁ ἡγησόμενος οὐδεὶς ἔσται· καὶ ἅμα ταῦτα ποιοῦντων ἡμῶν εὐθὺς Ἀριαῖος ἀφεστήξει· ὥστε φίλος ἡμῖν οὐδεὶς λελείψεται, ἀλλ' οἱ καὶ πρόσθεν ὄντες, πολέμιοι ἡμῖν ἔσονται. Ποταμὸς δὲ εἰ μέν τις καὶ ἄλλος ἄρα ἡμῖν ἐστι διαβατέος, οὐκ οἶδα· τὸν δ' οὖν Εὐφράτην ἴσμεν ὅτι ἀδύνατον διαβῆναι, κωλυόντων πολεμίων. Οὐ μὲν δή, ἂν μάχεσθαι δέῃ, ἱππεῖς εἰσιν ἡμῖν σύμμαχοι· τῶν δὲ πολεμίων ἱππεῖς εἰσιν οἱ πλεῖστοι καὶ πλείστου ἄξιοι· ὥστε νικῶντες μὲν τίνα ἂν ἀποκτείναιμεν; ἡττωμένων δὲ μοὶ οὐδένα οἷόν τε σωθῆναι. Ἐγὼ μὲν οὖν βασιλέα, ᾧ πολλαὶ ἔστωσαν αἱ σύμμαχοι, εἶπε πρὸς ταῦτα

spondit, omnia mecum in animo conſidero: ſed *& illud* cogito, ſi jam diſcedamus, futurum ut belli *gerendi* cauſâ diſcedere, & contra fœdera facere videamur. Tum, primò quidem nemo forum nobis præbebit, neque unde cibaria ſumpſerimus; deinde nemo erit nobis qui ſe ducem præbuerit; etiam Ariæus, ſimul atque hæc fecerimus, à nobis ſtatim deficiet: adeò ut nullus nobis reliquus futurus ſit amicus, ſed illi etiam, qui priùs erant *amici*, hoſtes nobis fient. Fluvius quidem num quis alius nobis trajiciendus ſit, haud ſcio: Euphratem certè ſcimus, hoſtibus impedientibus, nullo modo tranſiri poſſe. Nec ſanè nobis, ſi pugnandum fuerit, equites ſunt auxiliarii; at hoſtium equitatus plurimus eſt & præſtantiſſimus: quemnam itaque interficiemus, ſi *maximè* vicerimus? certè ſi vincemur, nemo ſalvus evadere poterit. Equidem regem, cui multa adeò ſunt auxilia, ſiquidem nos perditos

1 Ἔπειτα, πρῶτον] Voce primâ refertur animus ad δέξομεν ἐπὶ πολέμῳ &c. alterâ, ad ſequentia ducitur iſta, ἀγορὰν οὐδεὶς &c. & αὖ- ὃς &c.

2 Ὁπόθεν] MS. Eton. ὅθεν. Sic ſuprà p. 137. — ἀφίκοντο ἐς κώμας, ὅθεν ἀπέδειξαν οἱ &c. Parum refert, utro modo legas.

ἡμᾶς ἀπολέσαι, [1]οὐκ οἶδα ὅ, τι δεῖ [2]αὐτὸν ὀμόσαι, καὶ [3]δεξιὰν δοῦναι, [4]καὶ θεοὺς ἐπορκῆσαι, καὶ τὰ ἑαυτοῦ πιστὰ ἄπιστα ποιῆσαι Ἕλλησι καὶ βαρβάροις. Τοιαῦτα ἔλεγε πολλά.

[5]Ἐν δὲ τούτῳ Τισσαφέρνης ἦκεν, ἔχων τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν, ὡς εἰς οἶκον ἀπιών, καὶ Ὀρόντας τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν· ἦγε δὲ καὶ τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως ὃν γάμῳ. Ἐντεῦθεν δὲ Τισσαφέρνους ἡγεμόνος καὶ ἀγορὴν παρέχοντος ἐπορεύοντο· ἐπο-

cupiat, haud ſcio cur jusjurandum dextrámque dediſſe neceſſe fuerit, ac per deos fallendi animo jurâſſe, datámque *adeò* ab ipſo fidem Græcis barbarísque ſuſpectam feciſſe. Hujuſmodi multa dicebat.

Intereà ſuis cum copiis venit Tiſſaphernes, quaſi domum profecturus, *itém*que cum copiis ſuis Orontas: quin & regis *hic* filiam, matrimonio ſibi junctam *ſecum* ducebat. Indè Tiſſaphernе præeunte præbentéque forum proficiſcebantur: comitabatur

1 Οὐκ οἶδα ὅ, τι] Pro οὐκ οἶδα διότι. *Iſocrat.* ſimiliter ſcripſit in epiſt. ad *Mitylen. magiſtr.* p. 426. καὶ ὧν οὐκ οἶδ' ὅ, τι δεῖ πλείω λέγειν. *Ariſtoph.* in Pluto v. 19.

Ἢν μὴ φράσῃς, ὅ, τι τῷδ' ἀκολουθεῖν ποτε,
Ὦ δέσποτ'.

Sic alii paſſim οὐκ ἔστ' ἔξω. Et Marc. IX. 11. Ὅ, τι λέγουσιν οἱ γραμματεῖς, &c. & v. 28. Ὅ, τι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν &c. In priore loco libri quidam omittunt ὅ, τι: alii exhibent Πῶς ἂν λέγουσιν &c. In altero pro Ὅ, τι dant Διατί & Τί ὅτι, quam lectionem amplexus eſt *Vigerus* de Idiot. Gr. dict. c. 8. ſect. 9 gloſſam ſcilicet pro germanâ ſcripturâ, Ὅ, τι, cujus iſtas omnes eſſe explicationes rectè notavit olim *Lucas Brug.* Directæ quidem ſunt apud Evangeliſtam interrogationes; qualem etiam ab eâdem particulâ incipientem apud *Homer.* Il. κ'. v. 142. videre eſt: Ὅτι ᾗ χρειὼ τόσον ἵκει; Ubi rectiùs ſcripſeris ὅ, τι: & ſic alibi quoties vocula iſta valet *cur* &c.

2 Αὐτὸν] Hanc Noſter amat pleonaſmi ſpeciem, de quâ vide p. 132. n. 1. Sic & *Pauſan.* l. 1. c. 24. Ἐς δὲ τὸν ναὸν, ὃν Παρθενῶνα ὀνομάζουσιν, ἐς τοῦτον &c. *Thucyd.* l. 4. paulò ultra medium, Τῷ ᾗ Ἱπποκράτει ὄντι περὶ τὸ Δήλιον, ὡς αὐτῷ ἠγγέλθη &c.

3 Καὶ δεξιὰν δοῦναι,] Vide p. 144. n. 5.

4 Καὶ θεοὺς ἐπορκῆσαι,] *Lyſias* adv. *Theomn.* orat. 1. p. 117. ἐπορκήσαντα τὸν Ἀπόλλω, ὀμόσαι ἐστὶ, inquit: quem locum reſpiciunt *Harpocration* & *Suidas* ad v. Ἐπορκήσαντα. Hìc autem amplior ei tribuenda vis eſt: ut non tantum ὀμόσαι, quod jam modò de eodem adhibuerat auctor, ſed ἐπίορκον ὅρκον ὀμόσαι, (utì Comicus) denotet. Ἐπιορκεῖν itaque dicatur is, qui verbis quidem, & numen teſtatus, juret; ſed dolo malo, animoque exuendi, non ſervandi, promiſſa. Senſu nonnihil diverſo venit hoc verbum apud Xenophontem alióſque, de quo infrá. Si cui binos porticûs magiſtros verbum hoc argutiis ſuis perſequentes audire libet, adeat *Grot.* ad Matt. V. 33. & de B. & P. l. 2. c. 13. ſect. 13.

5 Ἐν δὲ τούτῳ] Vide p. 80. n. 4.

ρθυετο δὲ ⸌ Αριαῖος, ἔχων τὸ Κύρε βαρβαρικὸν στράτευμα, ἅμα Τισσαφέρνῃ ⸌ Ορόντᾳ, ᾗ συνεστρατοπεδεύετο σὺν ἐκείνοις. Οἱ ᾧ Ελληνες [1] ὑφορῶντες τούτους, [2] αὐτοὶ ἐφ' ἑαυτῶν ἐχώρευν, ἡγεμόνας ἔχοντες. Εστρατοπεδεύοντο ᾧ [3] ἑκάστοτε ἀπέχοντες ἀλλήλων παρασάγγην, ᾗ μεῖον· [4] ἐφυλάττοντο δὲ οἱ ἀμφότεροι, ὥσπερ πολεμίους, ἀλλήλους, ⸌ εὐθὺς τοῦτο [5] ὑποψίαν παρεῖχεν. Ενίοτε δὲ ᾗ ξυλιζόμενοι [6] ἐκ τοῦ αὐτοῦ, καὶ χόρτον καὶ ἄλλα τοιαῦτα συλλέγοντες, πληγὰς ἐνέτεινον ἀλλήλοις· ὥστε ᾗ τοῦτο ἔχθραν παρεῖχε. Διελθόντες ᾧ τρεῖς σταθμούς, ἀφίκοντο πρὸς τὸ

etiam Ariæus Tiſſaphernem & Orontam, cum copiis Cyri è barbaris *quas conſcripſerat*, & unà cum illis caſtra metatus eſt. Græci autem cùm eos ſuſpectos haberent, ſeorſum *ſuis* cum ducibus pergebant. Et ſemper caſtra poſuerunt *ità*, ut *aliquanto* minus unà paraſangâ ab ſe invicem diſtarent: prætereà ſibi cavebant utrique ab utriſque tanquam hoſtibus, atque hoc *adeò* ſtatim ſuſpicionem præbuit. Nonnunquam etiam *loco* dum ex eodem ligna petebant, dum pabulum aliáque id genus colligebant, verbera invicem ingerebant; adeò ut hoc etiam inimicitias excitaret. Confecto trium caſtrorum itinere, ad Mediæ murum per-

1 Υφορᾶντες τούτους] Quòd nimirum, ἔνδηλοι ἦσαν οἱ ⸌ περὶ τὸν Αριαῖον ἦπον τοῖς Ελλησι ⸌ εὐσεβοῦντες τὸν νῶν, uti ſuprà p. 145. ſcripſit.

2 Αὐτοὶ ἐφ' ἑαυτῶν &c.] Sic loqui ſolent auctores, id cùm ſignificare velint, quod quis per ſe, ſeorſum ab aliis, facit. Lucian. *de non temerè credendo calum.* extr. —— αὐτὸ (forſ. αὐτὴν) ἐφ' ἑαυτῇ χρὴ τὸ πρᾶγμα ἐξετάζειν. *Dionyſ. Halic* A. R. l. 2. ſect. 58. ᾗ πολὺ ἐπὶ σφῶν αὐτῶν βελούσταλμοι — Et l. 10. ſect. 12. ζητήσεις ἐφ' ἑαυτῶν ποιεῖσθαι.

3 Εκάστοτε] *Heſych.* exponit ἀεὶ παρ' ἕκαστα. ubi minor diſtinctio poſt ἀεὶ ponenda videtur. *Phavor.* Εκάστοτε, ἀεί, ᾗ καθ' ἡμέραν. Et ſic ferè *Suidas* ἀντὶ ᾧ ἀεὶ poni tradit.

4 Εφυλάττοντο] Mediam ab activâ voce luculento τῆ φυλακῆς & φυλάττειν diſcrimine ſeparavit Noſter K. Π p. 282. Πρῶτον μὲν χαίρ νῦν σὸν ἂν φυλάτταις· δὲ φυλάττειν τοὺς ἡμᾶς δέοι, — ubi prius valet *cuſtodire me, proſpicere mihi* vel *cavere*: poſterius, *cuſtodire*, vel *ſervare alterum.* Vide p. 122. n. 3.

5 Υποψίαν] *Ammonius*: Υποψία Υφοράσεως διαφέρει. Υποψία μὲν γὰρ, ἔστι καλῶς τις ὑπόνοια· Υφοράσεις ᾗ, δόξα ἐπὶ τὸ χεῖρον. Acutiùs hæc, quàm veriùs protuliſſe Grammaticum, ex hoc ipſo loco intelligere eſt. Simul intelligas, quantis obnoxii ſunt ludibriis, qui familiari ad Lexica Grammaticóſque aditu nonnihil elati, dogmata de mente auctorum effutire ſua non vereantur, quorum in linguâ peregrini ferè ſunt & hoſpites.

6 Εκ τοῦ αὐτοῦ,] *Scil.* τόπου: quæ vox ſæpiſſimè patitur ellipſin. *Dionyſ. Hal.* l. 6. A. R. ſect. 14. ἐξ ὑπάτου τοῖς Ρωμαίοις &c. *ſcil.* τόπου. Et ſic paſſim in aliis caſibus alii.

[1] Μηδίας τεῖχος, καὶ παρῆλθον αὐτοῦ ἔσω· ἦν δὲ ὠκοδομημένον [2] πλίνθοις ὀπταῖς ἐν ἀσφάλτῳ κειμέναις, [3] εὖρος ἐίκοσι ποδῶν, ὕψος δὲ ἑκατόν· μῆκος δὲ ἐλέγετο εἶναι εἴκοσι παρασαγγῶν· ἀπεῖχε δὲ Βαβυλῶνος οὐ πολύ.

Ἐντεῦθεν δὴ ἐπορεύθησαν σταθμοὺς δύο, παρασάγγας ὀκτώ· εἰς διέβησαν [4] διώρυχας δύο, τὴν μὲν, ἐπὶ γεφύρας, τὴν δὲ, ἐζευγμένην πλοίοις ἐπλέον· (αὗται δὲ ἦσαν ἀπὸ τοῦ Τίγρητος ποταμοῦ· κατετέτμηντο δὲ ἐξ αὐτῶν εἰς τάφρους ἐπὶ τὴν χώραν, αἱ μὲν πρῶται, μεγάλαι, ἔπειτα δ' ἐλάττους· τέλος δὲ καὶ μικροὶ [5] ὀχετοὶ, ὥσπερ ἐν τῇ Ἑλλάδι [6] ἐπὶ τοὺς μελίνους) καὶ ἀφικνοῦνται ἐπὶ τὸν Τίγρητα πο-

venerunt, intráque eum ingreſſi ſunt: erat autem extructus lateribus coctis in bitumine poſitis, latitudine pedum viginti, centum altitudine; longitudo ferebatur eſſe paraſangarum viginti; neque procul à Babylone aberat.

Inde caſtris alteris, paraſangas octo progreſſi ſunt; binóſque trajecerunt alveos fodiendo ductos, ponte alterum, alterum navigiis ſeptem junctum: (*ducti* erant hi à Tigri fluvio; & ab his foſſæ etiam in regionem *illam* diducebantur, primæ, magnæ, deinde minores; tandem etiam exigui canales, qualiter ad panici ſegetem in Græciâ *ducuntur*) ac ad Tigrim fluvium perveniunt;

1 Μηδίας τεῖχος, καὶ &c.] Vide p. 71. n. 3. Cæterùm, pro παρῆλθον αὐτοῦ ἔσω, pleniùs Noſter p. 72. dixit, — ἡ φρατιὰ παρῆλθε, καὶ ἐγένοντο ἔσω &c.

2 Πλίνθοις ὀπταῖς οὖσι &c.] Sic *lateres cocti* apud *Plin.* H. N. l. 2. c. 56. & alibi extant; & πλίνθοι ὀπταὶ apud *Herodian.* l. 7. §. 5. quibus opponitur ὠμὴ πλίνθος, in *Pauſan.* l. 8. c. 8. Unde ea deſumpſit *Suidas*, quæ ad v. Πλίνθος ſcripſit. Cæterùm, bitumen illis in locis paſſim reperiri teſtantur *Plin.* l. 35. c. 15. *Herodot.* l. 1. c. 179. *Juſt.* l. 1. c. 2. *Curt.* lib. 5. c. 1. & K. Π. p. 526. *Strab.* lib. 16. p. 1078. *Diodor. Sic.* l. 2. p. 96.

3 Εὖρος ἐίκοσι &c.] Vide ſis p. 72. n. 2.

4 Διώρυχας δύο, τὴν &c.] Confer p. 71.

5 Ὀχετοὶ] Minores paulò τάφροις, ut & τάφροι, διώρυξι: quæ tamen inter ſe nonnunquam confunduntur.

6 Ἐπὶ τοὺς μελίνους] Suprà Noſter p. 19. ἐν πεδίῳ ἐπῤῥύτῳ hoc plantæ genus inventum eſſe tradit. Vide ſis ibi notata. Auctore quoque *Columellâ* l. 2. c. 9. riguum poſtulat ſolum, ſiccum cretoſúmque reformidat. Apud *Theophr.* alióſque paſſim ſcribitur μελίνη. Unde rectè *Etymol.* m. Μελίνη, — λέγεται γλυκῶς καὶ ὡρσενικῶς.

ταμόν· πρὸς ᾧ πόλις ἦν μεγάλη καὶ πολυάνθρωπος, ᾗ ὄνομα [1] Σιτάκη, ἀπέχουσα τοῦ ποταμοῦ σταδίους πεντεκαίδεκα. Οἱ μὲν οὖν Ἕλληνες πρὸ αὐτῆς [2] ἐσκήνωσε, [3] ἐγγὺς παραδείσου καλοῦ καὶ μεγάλου, καὶ δασέος παντοίων δένδρων· οἱ δὲ βάρβαροι διαβεβηκότες τὸν Τίγρητα, ὃ μέντοιγε καταφανὲς ἦσαν. Μετὰ δὲ τὸ δεῖπνον ἔτυχον ἐν φρουρᾷ ὄντες [4] πρὸ τῶν ὅπλων Πρόξενος καὶ Ξενοφῶν· καὶ προσελθὼν ἐρώτησεν ἄνθρωπός τις τοὺς [5] προφύλακας, πῇ ἂν ἴδοι Πρόξενον ἢ Κλέαρχον. (Μένωνα δὲ οὐκ ἐζήτει, [6] καίτοι, πρὸς Ἀριαίου ὢν τοῦ Μένωνος [7] ξένος.) Ἐπεὶ δὲ Πρόξενος εἶπεν ὅτι αὐτὸς εἴη, ὃν ζητεῖ, εἶπεν ὁ ἄνθρωπος, Ἐπεμψάν με Ἀριαῖος καὶ Ἀρτάζος, πιστοὶ ὄντες Κύρῳ, καὶ ὑμῖν

propter quem urbs erat magna & hominibus frequens, cui nomen Sitace, à flumine ſtadiis quindecim diſtans. Et Græci quidem ad hanc caſtra ſunt metati, prope hortum amœnum magnúmque, & arboribus omnis generis denſum: barbari verò cùm Tigrim tranſiiſſent, conſpici certè non poterant. Cæterùm à cœnâ fortè Proxenus & Xenophon pro loco armati ubi excubârunt ambulabant: cùm quidam accedens excubitores interrogavit, ubinam Proxenum vel Clearchum reperiret. (Menonem non quærebat, quanquam ab Ariæo *miſſus* eſſet Menonis hoſpite.) Cùm dixiſſet Proxenus ſe *illum* eſſe, quem quæreret, Ariæus, inquit ille, & Artaëzus, fideles *olim* Cyro, & vobis benevoli, me

1 Σιτάκη,] Quâ de urbe conſule *Diſſert. Geograph.*

2 Ἐσκήνωσαν,] Vide p. 131. n. 1. & 5.

3 Ἐγγὺς παραδείσου &c.] Hortorum umbras & frigora Perſarum captâſſe reges nec mirum eſt; & Cyri minoris, Sardianum qui propriâ manu (utì Noſter in *Oeconom.*) παραδείσους arboribus herbíſque ſuaves miſcentibus odores inſtrueret, exemplo docemur.

4 Πρὸ τῶν ὅπλων] Hinc, opinor, liquidò ſatìs conſtat, ὅπλα locum denotare poſſe, militès ubi excubias agerent armati; cùm ejus, excubitores qui adloqueretur, verba exaudirent ii, qui περὶ τὰ ὅπλα jam tum ambularent. Vide p. 132. n. 2.

5 Προφύλακας,] *Scil.* qui περὶ τὸ στρατόπεδον (utì Noſter in *Oeconom.*) ἐφύλαττον. Vide p. 133. n. 2.

6 Καίτοι ζητοῦντα.] Valet hìc καί ὡς, i.e. *tametſi, quanquam*: cùm aliàs, ídque ἐμφατικῶς, ſonet *præſertim, ídque*.

7 Ξένος] Vide pag. 6. n. 1. & *Thomaſin.* de Teſſerâ hoſpit.

εὖνοι, καὶ κελεύσι φυλάττεσθαι, μὴ ὑμῖν ἐπιθῶνται τῆς νυκτὸς οἱ βάρβαροι· ἔστι [1] δὲ στράτευμα πολὺ ἐν τῷ πλησίον παραδείσῳ. Καὶ ἐπὶ τὴν γέφυραν τὴν Τίγρητος ποταμοῦ πέμψαι κελεύσι φυλακὴν, ὅπως ἀφανοῖται λύσαι αὐτὴν Τισσαφέρνης τῆς νυκτὸς, ἢν πῃ δύνηται, ὡς μὴ ἀφεθῆτε, ἀλλ' ἐν μέσῳ ἀπολημφθῆτε τοῦ ποταμοῦ καὶ τῆς διώρυχος. Ακούσαντες ταῦτα ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς τὸν Κλέαρχον, καὶ φράζουσιν ἃ λέγει. Ο δὲ Κλέαρχος ἀκούσας ἐταράχθη, καὶ ἐφοβεῖτο σφόδρα. Νεανίσκος δέ τις τῶν παρόντων ἐννοήσας, εἶπεν ὡς οὐκ ἀκόλουθα εἴη, τό, τε ἐπιθήσεσθαι καὶ τὸ λύσειν τὴν γέφυραν. Δῆλον γὰρ ὅτι ἐπιθεμένους ἢ νικᾶν δεήσει αὐτοὺς, ἢ ἡττᾶσθαι. Εἰ μὲν οὖν νικῶσι, τί δεῖ αὐτοὺς λύειν τὴν γέφυραν; οὐδὲ γὰρ, ἂν πολλαὶ γέφυραι ὦσιν, ἔχοιμεν ἄν, ὅποι φυγόντες ἡμεῖς σωθῶμεν. Αν δ' αὖ ἡμεῖς νικῶμεν, λελυμένης

miſerunt; cavendúmque vobis eſſe denuntiant, nè barbari noctu vos adoriantur: eſt enim magnus in vicino *vobis* horto exercitus. Ad pontem etiam Tigris fluminis ut præſidium mittatis, hortantur, propterea quòd Tiſſaphernes de eo noctu ſolvendo cogitat, ſi poſſit, ut non tranſeatis, ſed inter fluvium & alveum intercludamini. Hæc cùm audiſſent, eum ad Clearchum ducunt, & quæ diceret, exponunt. *Ea* cùm audiſſet Clearchus, perturbatus erat, & metu vehementi commotus. At adoleſcens quidam ex iis qui aderant, re conſideratâ, non eſſe aiebat conſentanea, *Tiſſaphernem ipſos* adgreſſurum & pontem ſoluturum. Perſpicuum enim *eſt*, neceſſe eſſe eos, ſi nos adoriantur, vel vincere vel vinci. Si ergò vicerint, quid iis opus eſt pontem ut ſolvant? neque enim, multi ſi fuerint pontes, habebimus, quo fugiendo ſalvi evadamus. Contrà verò ſi nos vicerimus, ſoluto

1 Δὲ] *Phavorinus*: Δὲ πολλάκις χρῶνται οἱ Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ γάρ. Exemplorum adfatim eſt apud *Homerum*, *Ariſtoph.* & alios. *Thucyd.* l. 1. haud ità longè à fine, Καὶ ἦν ᾧ ἔτως. Schol. τὸ δὲ, ἀντὶ τοῦ γάρ, & ſic idem ſæpiús. Vide Matt. XXIII. 5. 2 Cor. I. 21.

τῆς γεφύρας ὐχ ἕξουσιν ἐκεῖνοι, ὅποι ἂν φύγωσιν· ϖόδὲ μὴν βοηθῆσαι, ϖολλῶν ὄντων πέραν, ϖόδεὶς αὐτοῖς δυνήσεται, λελυμένης τῆς γεφύρας.

Ακούσας δὲ ταῦτα ὁ Κλέαρχος, ἤρετο τὸν ἄγγελον, ϖόση τις εἴη χώρα ἡ ἐν μέσῳ τε Τίγρητος καὶ τῆς διώρυχος. Ο δὲ εἶπεν ὅτι ϖολλὴ, καὶ κώμας ἔνεισι, καὶ ϖόλεις ϖολλὰς ⸗ μεγάλας. Τότε δὲ καὶ ἐγνώσθη ὅτι οἱ βάρβαροι τὸν ἄνθρωπον [1] ὑϖοϖέμψαιεν, ὀκνοῦντες μὴ οἱ Ελληνες διελθόντες τὴν γέφυραν, μένοιεν ἐν τῇ νήσῳ, ἐρύματα ἔχοντες, ἔνθεν μὲν τὸν Τίγρητα ϖοταμὸν, ἔνθεν δὲ τὴν διώρυχα· τὰ δ' ὑϖτιάδεια ἔχοιεν ἐκ τῆς ἐν μέσῳ χώρας, ϖολλῆς καὶ ἀγαθῆς ὔσης, καὶ τ' [2] ἐργασομένων ἐνόντων· εἶτα δὲ ⸗ [3] ἀϖοστροφὴ γένοιτο, εἴ τις βάλοιτο βασιλέα κακῶς ϖοιεῖν. Μετὰ

ponte, deerit illis, quò fugiant: nè quidem ferre quiſquam ipſis auxilium poterit, ponte ſoluto, licèt trans amnem multi ſint.

Quæ cùm audîſſet Clearchus, nuntium interrogabat, quanta *ea* eſſet regio, quæ inter Tigrim *jacet* & alveum. Dixit is amplam eſſe, atque vicos *in eâ*, multáſque & magnas urbes ineſſe. Tum etiam cognitum eſt, barbaros ſubmiſiſſe hominem, qui vererentur nè Græci cùm tranſiiſſent pontem, in inſulâ manerent, in *quâ* hinc Tigris fluvius, illinc alveus iis munimento foret; ac commeatum ex agro *inter hos* interjecto haberent, qui & amplus eſſet & fertilis, cùm etiam qui colerent *eum* adeſſent: tum autem perfugium fieret, ſi quis regi injurias inferre vellet. Secundùm

1 Υποπέμψαιεν] *Suidâ* interprete, eſt μετὰ δόλε ϖέμψαιεν. Deinde citat idem Xenophontis hunc locum, & pro διελθόντες legit ϰαθελθόντες, pro μένοιεν, μείνειαν. Quâ de re Cl. Editor nè verbum quidem.

2 Εργασομένων] Vide p. 97. n. 3. MS. Eton. ἐργαζομένων· cui vulgata anteferenda eſt lectio. Sicuti autem hoc in loco χώρας ἀγαθῆς dixit, ſic K. Π. p. 200. γῆς ἀγαθῆς.

3 Αποστροφὴ] *Harpocrat.* & *Phavor.* Αποστρέφω, ἀντὶ τοῦ ϰαταφυγὴν, Δημοσθένης ἐν Φιλιππιϰοῖς. Oratoris extant verba hæc, ἐν τῷ ϰατὰ Τιμοϰράτες, ſub init. σύνοισθ' ὑμῖν ἀδιϰίας ὔσης ἀποστροφῆς τοῦ μὴ &c. ubi ἀποστροφὴ *mora* verti ſolet, vel *effugium*, *tergiverſatio*. Noſter *Memorab.* l. 2. ſub fin. Νομίσας δὲ ὁ Αρχέδημος ἀποστροφὴν οἱ τ' Κείτωνος οἶϰον, &c. ubi *refugium*, perinde atque hoc loco, ſonat.

ταῦτα ἀνεπαύοντο· ὅτι μέντοι τὴν γέφυραν ὅμως φυλακὴν ἔπεμψαν· [1] ἡνίκα ἔτε ἐπέλετο οὐδεὶς ἀδαμόθεν, ἔτε πρὸς τὴν γέφυραν οὐδεὶς ἦλθε τῶν πολεμίων, ὡς οἱ φυλάττοντες ἀπήγγελλον. Ἐπειδὴ δὲ [2] ἕως ἐγίγνετο, διέβησαν τὴν γέφυραν ἐζευγμένην πλοίοις τεσσαράκοντα καὶ ἑπτά, ὡς οἷόν τε μάλιστα πεφυλαγμένως· ἐξήγγελλον γάρ τινες τῶν παρὰ Τισσαφέρνους Ἑλλήνων, ὡς διαβαινόντων μέλλοιεν ἐπίθεσθαι· ἀλλὰ ταῦτα μὲν ψευδῆ ἦν· διαβαινόντων μέντοι [3] Γλοῦς αὐτοῖς ἐπεφάνη μετ' ἄλλων, σκοπῶν εἰ διαβαίνοιεν τὸν ποταμόν· ἐπεὶ δὲ εἶδεν, [4] ᾤχετο ἀπελαύνων.

Ἀπὸ δὲ τοῦ Τίγρητος ἐπορεύθησαν σταθμοὺς τέτταρας, παρασάγγας εἴκοσιν, ἐπὶ τὸν Φύσκον ποταμόν, [5] τὸ εὖρος πλέθρου· ἐπῆν δὲ

hæc quieti ſe dabant; nihilominus tamen ad pontem præſidium miſerunt: at nec ullâ ex parte quiſquam *eos* invaſit, nec ad pontem ullus hoſtium venit, quemadmodùm ii, qui præſidium *ibi* agitaverant, renuntiârunt. Primâ aurorâ pontem triginta ſeptem navigiis junctum, quàm cautiſſimè fieri poſſet, tranſiêrunt: nam quidam ex iis, qui apud Tiſſaphernem fuerant, Græcis enuntiârant futurum, ut *ipſos* inter tranſeundum adorirentur *hoſtes*; quod ſanè falſum erat: ab iis tamen in ipſo tranſitu conſpectus fuit Glus cum *quibuſdam* aliis, qui num amnem tranſirent ſpecularetur; *quod* cùm *Græcos facere* videret, abequitabat.

A Tigri caſtris quartis, paraſangas viginti progreſſi ſunt, uſque ad Phyſcum amnem, latitudine plethri; cui pons erat im-

1 Καὶ ἔτε — οὐδεὶς &c.] Vide p. 85. n. 3.

2 Ἕως] *Thom. Magiſter*: Ἕως, ὁδὸν ἠοῦς. At ſic paſſim Poëtæ. Διαφέρει δὲ τὸ ἕως ἢ ἠὼς καὶ πρόπας πόσμος, inquit Etymol. m. auctor; καὶ τύπον, καὶ κλίσιν, καὶ χρόνον, καὶ πᾶν σῶμα. Ἀττικοὶ μὲν ἕως λέγουσι ἀπὸ τοῦ ἕω, πέμπω — Αἰολικῶς δὲ αὔως, ἀπὸ δὲ αὔω, τὸ φαίνω — ἠὼς δὲ παρὰ Ἴωσι &c. *Suidas*: λέγεται δὲ ἡμέρα κοινῶς, ἠώς· Ἰωνικῶς, ἕως· Δωρικῶς ἀώς· Αἰολικῶς ἐκ τούτου αὔως.

3 Γλοῦς — μετ' ἄλλων] Vide ſuprà p. 44. n. 1. & p. 113. Edit. *Ald. Flor.* & MS. Eton. dant μετ' ἄλλων: quam ſcripturam ſequitur *Amaſæus*. Natus eſt forſan error ex initiali proximè ſequentis participii literâ.

4 Ὤχετο ἀπελαύνων.] Vide p. 146. n. 3.

5 Τὸ εὖρος πλέθρου.] Vide 35. n. 2. Pleniùs p. 40. dicit τὸ εὖρος.

γέφυρα. Καὶ ἐνταῦθα ᾠκεῖτο πόλις μεγάλη, ᾗ ὄνομα Ωπις· πρὸς ἣν ἀπήντησε τοῖς Ελλησιν ὁ Κύρου καὶ Αρταξέρξου νόθος ἀδελφὸς, ἀπὸ Σούσων καὶ Εκβατάνων στρατιὰν πολλὴν ἄγων, ὡς βοηθήσων βασιλεῖ· ὡς δὲ ἔστησας τὸ ἑαυτοῦ στράτευμα, παρεχομένους ἐθεώρει τοὺς Ελληνας. Ο δὲ Κλέαρχος [1]ἦγεν μὲν εἰς δύο, ἐπορεύετο δὲ ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε [2]ἐφιστάμενος. Οσον δ' ἂν χρόνον [3]τὸ ἡγούμενον τοῦ στρατεύματος ἵστηται, τοσοῦτον ἀνάγκη χρόνον δι' ὅλου τοῦ στρατεύματος γίγνεσθαι τὴν [4]ἐπίστασιν· ὥστε τὸ στράτευμα [5]καὶ αὐτοῖς τοῖς Ελλησι δόξαι πάμπολυ εἶναι, καὶ τὸν Πέρσην ἐκπεπλῆχθαι θεωροῦντα. Εντεῦθεν δὲ ἐπορεύθησαν διὰ τῆς Μηδίας σταθμοὺς ἐρήμους ἓξ, παρασάγας τριάκοντα, εἰς τὰς Παρυσάτιδος κώμας, τῆς Κύρου καὶ βασιλέως μητρός. Ταύτας Τισσαφέρνης Κύρῳ ἐπεγγελῶν διαρπάσαι τοῖς Ελλησιν ἐπέτρεψε, πλὴν ἀν-

positus. Atque ibi incolebatur urbs magna, cui nomen Opis: ad quam Græcis obviam venit Cyri & Artaxerxis frater nothus, qui ut opem regi ferret, à Susis & Ecbatanis magnum ducebat exercitum; & cùm suas subsistere jussisset copias, Græcos prætereuntes spectabat. Cæterùm Clearchus *suos* in binos *dispositos* ducebat, & *sic* faciebat iter, *ut* subinde subsisteret. Quanto autem tempore prima pars copiarum substiterit, tanto per omnem exercitum inhibitionem ab itinere fieri necesse erat; adeò ut ipsis etiam Græcis ingentes esse copiæ viderentur, & *iste* Persa spectans eas obstupesceret. Indè per Mediam castris in solitudine sex*is, parasangas triginta, ad Paryssatidis, Cyri regísque matris, vicos progressi sunt. Hos Tissaphernes, Cyro ut illuderet, diripiendi potestatem Græcis fecit, exceptis mancipiis.

1 Ηγεῖτο μὲν εἰς δύο,] Scil. τοῖς ἑαυτοῦ εἰς δύο πταγμάτοις. Locutione hâc ellipticâ usus est Noster K. Π. p. 524. — εἰς δύο ἄγοντας τὴν &c. Et sic alibi. Vide suprà p. 15. n. 1.

2 Εφιστάμενος] Vide p. 47. n. 1.

3 Τὸ ἡγούμενον] *Scil.* μέρος. Adi pag. 42. n. 4.

4 Επίστασιν·] In MSto Eton. & libris quibusdam editis legitur *ἐπίπασιν*. Perperam autem sic legi ex participio, quod modò præcesserat, ἐφιστάμενος abundè liquet.

5 Καὶ αὐτοῖς τοῖς Ελλησι] *Leunclavius* suspicatur legendum esse τοῖς ἐχθροῖς. Sed nil mutandum.

δραπόδων. Ενῆν ᾗ σῖτος πολὺς, καὶ πρόβατα, καὶ ἄλλα χρήματα. Ενταῦθεν δ' ἐπορεύθησαν σταθμοὺς ἐρήμους πέντε, παρασάγγας εἴκοσι, πρὸς τὸν Τίγρητα ποταμὸν ἐν ἀριστερᾷ ἔχοντες. Ἐν ᾗ τῷ πρώτῳ σταθμῷ, πέραν τοῦ ποταμοῦ, πόλις ᾠκεῖτο μεγάλη καὶ εὐδαίμων, [1] ὄνομα Καιναὶ, ἐξ ἧς οἱ βάρβαροι διῆγον [2] ἀπὸ χειρίδων διφθερῶν ἄρτους, τυρὸν, οἶνον.

Μετὰ ταῦτα ἀφίκοντο [3] ἐπὶ τὸν Ζάβατον ποταμὸν, τὸ εὖρος τετταράκοντα πλέθρων. Καὶ ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας τρεῖς· ἐν ᾗ τινὰς ὑποψίας μὲν [4] εἶχε, φανερὰ δ' ἀδεμία ἐφαίνετο ἐπιβουλή. Ἐδόξεν οὖν τῷ Κλεάρχῳ συμπέμψαι Τισσαφέρνει, καὶ εἴ πως δύναιτο, παῦσαι τὰς ὑποψίας, πρὶν ἐξ αὐτῶν πόλεμον γενέσθαι· καὶ ἔπεμψέ τινα ἐρῶντα, ὅτι συμπέσθαι αὐτῷ χρήζοι. Ὁ δ' ἑτοίμως ἐκέλευσεν ἥκειν. Ἐπειδὴ δ' συνῆλθον, λέγει ὁ Κλέαρχος τάδε·

Inerat autem *in eis* frumentum multum, & pecudes, & res aliæ. Hinc per ſolitudinem caſtris quintis, paraſangas viginti progreſſi ſunt, cùm Tigrim fluvium ad lævam haberent. Ad caſtra prima, trans flumen, urbs magna incolebatur & opulenta, *cui* nomen Cænæ, ex quâ barbari ratibus è pellibus *factis* panes, caſeum, vinum tranſportabant.

Poſt hæc ad Zabatum fluvium perveniunt, *qui erat* plethrorum quatuor latitudine. Atque hìc dies tres manſerunt; in quibus *nonnullæ* ſuſpiciones *ortæ* ſunt, nullæ tamen manifeſtæ adparebant inſidiæ. Quamobrem Clearcho viſum eſt convenire Tiſſaphernem, & ſi quâ ratione poſſet, ſuſpiciones priùs amovere, quàm bellum ex eis oriretur: miſit itaque qui diceret, cupere ſe eum convenire. Hortatus eſt is promptè ut veniret. Cùm autem conveniſſent, orationem hanc habuit Clearchus:

1 Ονομα Καιναὶ,] Pleniùs ſuprà modò p. præced. & alibi, ἧ ὄνομα Ωπις.

2 Επὶ χειρίδων &c.] Sic repoſui ex conjecturâ: cui favet MS. Eton. qui pro διφθερῶν exhibet διφθεραίνων. Sic ſuprà p. 54. — χειρίδων διφθαίνοντες: ubi vide notata. Priùs legebatur χειρίδων.

3 Επὶ τὸν Ζάβατον] Conſule *Diſſertat. Geograph.* operi præmiſſam.

4 Καὶ] Vide p. 107. n, 1.

"Εγὼ, ὦ Τισσαφέρνη, οἶδα μὲν ἡμῶν [1] ὅρκους γεγυημένους,
"καὶ δεξιὰς δεδομένας, μὴ ἀδικήσειν ἀλλήλους· [2] φυλαττόμενον
"δέ σε ὁρῶ ὡς πολεμίους ἡμᾶς· καὶ ἡμεῖς ὁρῶντες ταῦτα, ἀντι-
"φυλαττόμεθα. Ἐπεὶ δ' σκοπῶν οὐδὲν δύναμαι ὅτε σὲ αἰσθέσθαι
"πειρώμενον ἡμᾶς κακοποιεῖν, ἐγώ τε σαφῶς οἶδα ὅτι ἡμεῖς
"γε οὐδ' ἐπινοοῦμεν οὐδὲν τοιοῦτον, ἔδοξέ μοι εἰς λόγους σοι
"ἐλθεῖν, ὅπως, εἰ δυναίμεθα, ἐξέλοιμεν ἀλλήλων τὴν ἀπι-
"στίαν. [3] Καὶ γὰρ οἶδα ἤδη ἀνθρώπους, τοὺς μὲν ἐκ μαχολῆς,
"τοὺς δὲ ἐξ ὑποψίας, οἱ φοβηθέντες ἀλλήλους, φθάσαι βου-
"λόμενοι πρὶν παθεῖν, ἐποίησαν κακὰ τοὺς ἔτι [4] μέλ-
"λοντας ἔτι βουλομένους τοιοῦτον οὐδέν. Τὰς δὲν τοιαύτας [5] ἀγνω-

"Equidem novi, Tiſſaphernes, nos *mutuò* jurejurando ob-
"ſtrictos eſſe, datáſque dextras, nullam alterum alteri illaturum
"injuriam: ſed *tamen* cavere te tibimet à nobis, tanquam ab
"hoſtibus, video; & nos viciſſim, cùm id videamus, nobis à te
"cavemus. Cùm verò *mecum* cogitans nihil animadvertere poſ-
"ſim, in quo tu nos lædere coneris, & ipſe certò ſcio nos tale
"quidquam nè quidem meditari, viſum eſt te mihi colloquendi
"cauſâ conveniendum eſſe, ut, ſi quâ ratione poſſimus, diffiden-
"tiam alterius alteri eximeremus. Jam equidem homines novi,
"qui cùm partim propter criminationem, partim propter ſuſpi-
"cionem mutuò ſeſe metuerent, priuſquam quid ipſis accideret,
"antevertendi ſtudio graviſſimis malis eos adfecerunt, qui nihil
"tale jam tum pararent cuperéntve. Quare cùm iniquos hujuſ-

1 Ὅρκους γεγυημένους &c.] Vide p. 144. & ibi notata.

2 Φυλαττόμενον &c.] Adi p. 149. n. 4.

3 Καὶ γὰρ οἶδα &c.] *Atque illæ quidem injuriæ*, inquit Cicero de Offic. l. 1. c. 7. *quæ nocendi cauſâ de induſtriâ inferuntur, ſæpè à metu proficiſcuntur: cùm is, qui nocere alteri cogitat, timet nè, niſi id fecerit, ipſe aliquo adficiatur incommodo.* Vide *Grot.* de B. & P. l. 2. c. 1. Et *Iſocrat.* ἐν τῷ περὶ ἀντιδόσεως, p. 313, 314. edit. *Steph.*

4 Μέλλοντας ἔτι &c.] *Heſych.* & *Phavor.* Μελλήσω, ἀποδιάσω. *Thucyd.* l. 2. ferè medio, de Archidami in Platæam impetu, καθίσας τὸ στρατὸν ἔμελλε δῃώσειν τὴν γῆν. i. e. *parabat vaſtare.* Et ſic ſæpè Scriptores Attici.

5 Ἀγνωμοσύνας] *Phavor.* & Etymol. m. Ἀγνωμοσύνη, ἀναισθησία, ἄγνοια, ὀλιγωρία. Noſter

" μοσμύας νομίζων σωφρόσαις [1] μάλιστα ἂν παύεσθαι, ἦκω,
" καὶ διδάσκειν σὲ βούλομαι, ὡς σὺ ἡμῖν οὐκ ὀρθῶς ἀπιστεῖς.
" Πρῶτον μὲν γὰρ καὶ μέγιστον, οἱ [2] θεῶν ὅρκοι ἡμᾶς κω-
" λύουσι πολεμίους εἶναι ἀλλήλοις· ὅστις δὲ τούτων σμικρὸν
" ἀμφὶ παρημελημκὼς, τοῦτον ἐγὼ οὔποτ' ἂν εὐδαιμονίσαι-
" μι. [3] Τὸν γὰρ θεῶν πόλεμον οὐκ οἶδα οὔτ' ἀπὸ ποίου
" ἂν τάχους φεύγων τις ἀποφύγοι, οὔτ' εἰς ποῖον ἂν σκό-
" τῳ ἀποδραίη, οὔθ' ὅπως ἂν εἰς ἐχυρὸν χωρίον ἀποσαίη.
" [4] Πάντη γὰρ πάντα τοῖς θεοῖς ὑπόκεται, καὶ πανταχῆ πάν-

" modi errores exiſtimarem maximè colloquiis finiri poſſe, *hus*
" venio, téque docere cupio, non rectè nobis te diffidere. *Quod*
" enim primum eſt & maximum, ipſum quod per deos uterque
" juravimus jusjurandum nos invicem infeſtos eſſe vetat: quod
" quicunque ſe contempſiſſe ſibimet conſcius eſt, eum ego neu-
" tiquam beatum prædicare poſſum. Nam haud ſcio, quâ quis
" fugæ celeritate à diis *ſibi* bellum *illatum* effugere, quáſve in te-
" nebras aufugere, vel quâ ratione locum in munitum ſecedere
" poſſit. Quippe omnino omnia diis ſubjecta ſunt, & ubique dii

ſter in *Apol. Socr.* extr. Αὐτὸς μὲ δὴ (Anytus) ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐξ πονηρὸν παιδείαν, καὶ ἀφ' ἑνὸς αὐτὸ ἀγνωμοσύνην, i. e. *propter ſuam amentiam.* Apud *Herodot.* l. 2. c. 172. opponitur σοφίη. Hoc in loco denotare videtur *ſimultates*, vel *indignitates* etiam *ex errore natas.*

1 Μάλιστα ἂν παύεσθαι,] Ità MS. Eton. & libri editi. Cl. *Arnaud* cenſet ἂν ante παύεσθαι nullum locum habere, & pro utrâque voce reponendum διαπαύεσθαι. At jure locum hunc iſta ſibi vindicet particula; cùm verbo, cui adjungitur, vim δυνητικὸν, ut paſſim alibi, tribuat. Sic mox infrà: ὃς ἐλπίζω ἂν — ταπεινὸς ὑμῖν παρέχειν: & paucis interjectis — ἃ οἶμαι ἂν πᾶσιν &c. ubi aoriſtis illis vim futuri cum ſenſu potentiali conjunctum largitur. Junxit & cum præſenti infinitivi, perinde atque hoc loco, Noſter K. Π. p. 80. — μοὶ δοκεῖ — μάλιστα ἂν ποιεῖν, i. e. *poſſe efficere* vel *effecturum* &c.

2 Θεῶν ὅρκοι &c.] Vide p. 144.

3 Τὸν γὰρ θεῶν &c.] Numinis *ſcil.* in teſtem & vindicem invocati; *perjuri capitis, fraudiſque* Ultorem. *Quis enim læſos impunè putavit Eſſe deos?* Lege omnino *Pſal.* CXXXIX. 7. & ſeq. & agnoſce, quàm humilis, quàm jejuna ſit etiam Atticæ Muſæ oratio; præ altâ illâ, uberrimíſque ſententiis abundanti, θεοπνεύστου Pſaltis eloquentiâ.

4 Πάντη γὰρ πάντα &c.] Illud hìc genus figurarum adhibet, quæ aut ſimilitudine vocum, aut paribus, aut contrariis vertunt in ſe aures, & animos excitant. Huic nomen eſt παρονομασία, quæ dicitur *agnominatio*: Quinctil. *Inſt. Orat.* l. 9. c. 3. Cæterùm, L. G. theſauri non agnoſcunt ὑπόκειμαι. *J. Poll.* de eo, qui αἰτίαν ὑπέχει, rectè adhiberi docet l. 8. ſegm. 68. Vide ſis *Cicer.* de N. D. l. 3. c. 39.

"των ἴσον οἱ θεοὶ κρατοῦσι. Περὶ μὲν δὴ τῶν θεῶν τε καὶ τῶν ὅρ-
"κων οὕτω γιγνώσκω, [1] παρ' οὓς ἡμεῖς τὴν φιλίαν σπεισάμενοι
"κατεβάμεθα· τῶν δὲ ἀνθρωπίνων σε ἔγωγε ἐν τῷ παρόντι νο-
"μίζω μέγιστον ἡμῖν εἶναι ἀγαθόν. Σοὶ μὲν γὰρ σοὶ πᾶσα ἡ-
"μῖν ὁδὸς εὔπορος, πᾶς ὁ ποταμὸς βαδιστός, καὶ ὁ ὕπνος
"θείων οὐκ ἄπορος· ἄνευ δέ σου πᾶσα μὲν ἡ ὁδὸς [2] βαθὺ σκό-
"τος, (οὐδὲν γὰρ αὐτῆς ὑπεσάμεθα) πᾶς δὲ ποταμὸς δύσπορος,
"πᾶς δ' ὄχλος φοβερός· [3] φοβερώτατον δ' ἐρημία· μεστὴ
"γὰρ πολλῆς ἀπορίας ἔξω. [4] Εἰ δὲ δὴ καὶ μανέντες σὲ κα-
"τακτείναμεν, ἄλλο τι ἂν, ἢ τὸν εὐεργέτην κατακτείναντες,
"πρὸς βασιλέα τὸν μέγιστον [5] ἔφεδρον ἀγωνιζοίμεθα; Οσων

"pariter omnia ſuâ poteſtate continent. Atque ità de diis ac
"jurejurando ſentio, apud quos initam amicitiam depoſuimus:
"inter humanas autem res equidem te nobis in præſenti maxi-
"mum eſſe bonum exiſtimo. Nam cum te nobis omnis via tranſi-
"tu facilis, omne flumen trajici poſſit, nulla commeatûs *erit* in-
"opia: ſine te iter omne tenebricoſum *erit*, (quippe cujus ig-
"nari planè ſumus) flumen omne tranſitu difficile, omnis turba
"terribilis; maximéque terribilis ſolitudo; quippe quæ multis
"difficultatibus referta ſit. Quòd ſi te furore impulſi occidamus,
"quid aliud *futurum eſt*, quàm ut occiſo homine *de nobis* benè me-
"rito, adverſùs regem maximum vindicem decertemus? Quas

1 Παρ' ὅς] *Muretus* legit παρ' οἷς. nec male.

2 Διὰ σκότους,] Metaphoricè ſumitur hæc vox, ſicut Rom. II. 19. & ſæpè alibi.

3 Φοβερώτατον &c.] *Scil.* χρῆμα. Vide p. 139. n. 3.

4 Εἰ δὲ δὴ &c.] Deeſt vocula poſterior in MSto Eton. & quibuſdam editis. Rectè tamen eam retinuerunt *Stephanus* & *Leunclavius*: nam ſic ſuprà Noſter p. 133. Ο δὲ δὴ ἔρξας &c. Porrò, quod ad phraſin ἄλλο τι attinet, eâ uſus eſt Noſter K. Π. p. 200. Hìc valet τι ἄλλο ἄν *ſcil.* ποιοῖμεν: quod verbum deeſt itidem K. Π. p. 52. — μόνῳ ἐκείνῳ ἀδὲν ἄλλο (*ſcil.* ἐποίει,) ἢ τὸς πεπτωκότας ἐλεαίνων ἐθεᾶτο.

5 Ἔφεδρον] Ab re athleticâ ducitur nomen, impoſitum olim ei, qui duobus inter ſe luctantibus adſidebat, certamen inſpiciebat, ejúſque eventum eo expectabat conſilio, victorem ut integer adgrederetur. *Triclin.* ad *Sophoc.* Ajac. v. 615. Ἔφεδρος κυρίως, ὁ παρισκαζόμενος, ὅταν δύο τινὲς παλαίωσι, παλαίσειν τῷ νικήσαντι. Et ſic ferè vetus alter *Scholiaſtes* ad locum. Hinc ſua *Suidas* ad v. Exempla huc facientia ſuppeditabit *Budæus* in Comm. G.

L.

"δὲ δὴ ἢ οἵων ἐλπίδων ἐμαυτὸν ἂν σερήσαιμι, εἴ σέ τι ἀγα-
"κὸν ἐπιχειρήσαιμι ποιεῖν, ταῦτα λέξω. [1] Ἐγὼ γὰρ Κύ-
"ρον ἐπεθύμησά μοι φίλον γενέσθαι, νομίζων [2] τῶν τότε
"ἱκανώτατον εἶ) εὖ ποιεῖν ὃν ἂν βούλοιτο. Σὲ δὲ νῦν ὁρῶ
"τήν τε Κύρου δύναμιν & χώραν ἔχοντα, ἢ τὴν σεαυτοῦ δό-
"χὴν σώζοντα, τὴν ὃ βασιλέως δύναμιν, ἣ Κῦρος πολεμίαν
"ἐχρῆτο, σοὶ [3] ταύτην σύμμαχον ἕξ. Τούτων ὃ τοιούτων ὄντων,
"τίς ἂν μανείη), ὅστις σοὶ βούλοι) φίλος εἶ); Ἀλλὰ μήν,
"ἐρῶ γὰ & ταῦτα, ἐξ ὧν ἔχω ἐλπίδας, καί σε βουλήσεσθαι
"φίλον ἡμῖν εἶ). Οἶδα μὲν γὰρ ὑμῖν Μυσοὺς λυπηροὺς
"ὄντας, οὓς ἐλπίζω ἂν σὺ τῇ παρούσῃ δυνάμει ταπεινοὺς ὑ-
"μῖν παρέχειν· οἶδα δὲ καὶ Πισίδας· ἀκούω δὲ καὶ ἄλλα
"ἔθνη πολλὰ τοιαῦτα εἶ), ἃ [4] οἶμαι ἂν πᾶσιν ἐνοχλοῦντα

"ſanè & quales mihi ipſe ſpes erepturus ſim, ſi quid tibi mali
"facere coner, id *verò* exponam. Cyrum ego mihi fieri ami-
"cum expetivi, propterea quòd *illum* inter ſui temporis homines
"ad conferenda in quem vellet cunque beneficia maximè ido-
"neum arbitrarer. Nunc te video potitum & potentiâ & regio-
"ne Cyri, cùm tuum etiam imperium incolume retineas, regif-
"que *adeò* potentiam, quam Cyrus infeſtam expertus eſt, tibi
"hanc auxilio eſſe. Quæ cùm ità ſe habeant, quis uſque adeò
"inſanit, ut eſſe tibi nolit amicus? Enimverò ea etiam profe-
"ram, undè ſpem habeam fore, ut tu quoque nobis amicus eſſe
"velis. Quippe novi Myſos vobis eſſe moleſtos, quos me cum
"his quæ adſunt copiis vobis ſubjicere poſſe ſpero: quin & Piſi-
"das *hoſtili in vos eſſe animo* novi; audio & alias gentes eſſe mul-
"tas ejuſmodi, quæ ut ab interpellando ſemper felicitatem ve-

L. p. 742. Quibus omnino velim addas quæ *Lucianus* differit *in Hermotimo* ferè medio.

1 Ἐγὼ γὰ &c.] Vide K. Π. 222. n. 1.

2 Τῶν τότε] Hâc perſæpè Attici ſcriptores elliptică utuntur locutione, pro τῶν τότε ὄντων vel γενομένων. Sic ſuprà p. 132. — κήρυκα ἄριστον τῶν τότε — *Æſchin.* dial. 1. ſect. 8. Οἵτοι δέ πω ἐδόκουν κρίνεσθαι τῶν τότε παλαίειν. Et paſſim alibi.

3 Ταύτην] Vide p. 132. n. 1.

4 Οἶμαι ἂν ποῦσιν] Vide p. 158. n. 1.

"ἀεὶ τῇ ὑμετέρᾳ εὐδαιμονίᾳ. [1] Αἰγυπτίοις ἴσθι, οἷς μάλιστα ὑμᾶς
"νῦν γιγνώσκω τεθυμωμένους, οὐχ ὁρῶ ποίᾳ δυνάμει συμμά-
"χῳ χρησάμενοι μᾶλλον ἂν κολάσεσθε τὸ νεῦν σὺν ἐμοὶ ὅσης.
"Ἀλλὰ μὴν ἔν γε τοῖς πέλας οἰκοῦσι σὺ, εἰ μὲ βέλτιό τῳ φί-
"λος εἶ), ὡς μέγιστος ἂν εἴης· εἰ δέ τις σὲ λυποίη, ὡς δεσπό-
"της ἀναστρέφοιο, ἔχων ἡμᾶς ὑπηρέτας, οἵ σοι οὐκ ἂν τῷ μι-
"σθοῦ ἕνεκα μόνον ὑπηρετοῖμεν, ἀλλὰ καὶ τῆς χάριτος, ἣν
"σωθέντες ὑπὸ σοῦ σοὶ ἂν ἔχοιμεν δικαίως. Ἐμοὶ μὲν ταῦ-
"τα πάντα ἐνθυμουμένῳ οὕτω δοκεῖ θαυμαστὸν εἶ), τὸ σὲ
"ἡμῶν ἀπιστεῖν, ὥστε καὶ ἥδιστ' ἂν ἀκούσαιμι τίνομα, τίς ὢν
"οὕτω δεινὸς λέγειν, ὥστε πεῖσαι λέγων, ὡς ἡμεῖς σοι οὐ βου-
"λόμεθα." Κλέαρχος μὲν οὖν τοσαῦτα εἶπε· Τισσα-
φέρνης δὲ ὧδε [2] ἀπεμείφθη·

"stram desistant, effecturum me arbitror. Porrò Ægyptios, qui-
"bus nunc maximè vos iratos esse intelligo, non video quibus
"copiis auxiliariis usi potiùs, quàm quæ mihi jam adsunt, casti-
"gare poteritis. At verò etiam inter eos qui circumcircà habi-
"tant, si cui *eorum* amicus esse velis, quàm maximus esses; sin
"quis aliquid tibi molestiæ crearet, *eum* tanquam dominus ever-
"teres, nos cùm haberes *ultionis* ministros, qui tibi non tantùm
"stipendii causâ subserviremus, sed etiam gratiæ, quam à te in-
"columes servati meritò tibi haberemus. Mihi quidem hæc om-
"nia animo agitanti adeò mirum esse videtur, te fidem nobis
"non habere, ut libentissimè etiam *ejus* sim auditurus nomen,
"qui tantùm dicendo valeat, ut oratione *suâ* persuadere possit
"tibi nos insidiari." Hæc quidem dixit Clearchus: *ad quæ* Tissa-
phernes in hunc modum respondit:

1 *Αἰγυπτίοις*] In libris quibusdam editis perperam legitur *Αἰγυπτίοις*. Confer p. 119. Bellum inter Ægyptios tandem & Persas conflatum est anno ante æram Christianam 377, cùm jam 28 ferè annos imperio exple-verat Artaxerxes, in Ægypto regnante Acoride. Vide sis *Diodor. Sic.* l. 15. ad Olymp. 98. & *C. Nep.* in Iphicrate & Chabriâ.

2 *Απημείφθη*·] In libris nonnullis scribitur *ἀπεμείφθη*. Sed rectè *Stephanus* & ex Attico-

"Αλλ' ἥδομαι μὲν, ὦ Κλέαρχε, ἀκούων σε φρονίμους λό-
"γους· ταῦτα γὰρ γιγνώσκων, εἴ τι ἐμοὶ κακὸν βουλεύοις, ἅμα
"ἂν μοὶ δοκῇς σεαυτῷ κακόνους εἶναι. Ὡς δ' ἂν μάθῃς, ὅτι
"καὶ ἂν ὑμεῖς δικαίως ἔτε βασιλῆ ἔτ' ἐμοὶ [1] ἀπιστοίητε, ἀν-
"τάκουσον. Εἰ γὰρ ὑμᾶς ἐβουλόμεθα ἀπολέσαι, πότερά σοι δο-
"κοῦμεν ἱππέων πλήθους ἀπορεῖν, ἢ πεζῶν, ἢ [2] ὁπλίσεως, ἐν ᾗ
"ὑμᾶς μὲν βλάπτειν ἱκανοὶ ἂν ἦμεν, ἀντιπάσχειν δὲ οὐδὲν
"κινδυνῶ; Ἀλλὰ χωρίων ἐπιτηδείων ὑμῖν ἐπίστασθαι
"ἀπορεῖν ἄν σοι δοκοῦμεν; Οὐ τοσαῦτα μὲν πεδία ἡμῖν φί-
"λια ὄντα σοὶ πολλῷ πόνῳ διαπεπολέμησθε, τοσαῦτα δὲ ὄρη

"Equidem, Clearche, lætus orationem tuam prudentem au-
"dio: nam cùm hæc cognoscas, si quid in me mali moliaris,
"mala simul contra teipsum agitare mihi visus fueris. Verùm ut
"intelligas non jure vos vel regi vel mihi diffidere posse, *me* vi-
"cissim audi. Nam si vos perdere vellemus, equitúmne nobis co-
"piam deesse arbitraris, an peditum, an armaturæ, quâ sanè vos
"lædere parati fuerimus, cùm nullum *nobis* sit damni vicissim fe-
"rendi periculum? Num locorum ad invadendum vos idoneo-
"rum copiam nobis defuturam putas? Nonne per tot campos
"nobis pacatos magno cum labore transitis; tótque montes vo-

rum indole dat ἀπημείφθη: quod Homericis verbis, quibus nonnunquam alibi usus est Noster, meritò adnumeres.

1 Ἀπιστίητε] Ità reposui, re ipsâ, quâ de agitur, hanc scripturam suadente. Id enim agit Tissaphernes, ut à se perfidiæ suspicionem amoveat; & Clearcho persuadeat nihil esse, quod Græci de regis suâve erga ipsos voluntate dubitent. Clearchus ipse suprà p. 157. idcirco in Tissaphernis congressum colloquiúmque venit, ut, εἰ δυναίμεθα, inquit, ἐξέλοιμεν ἀλλήλων τὴν ἀπιστίαν. Idem, paucis interjectis, διδάσκειν σὲ βούλομαι, ὡς σὺ ἡμῖν οὐκ ὀρθῶς ἀπιστεῖς — ad quæ verbis his aptè satìs respondet Tissaphernes. Hactenùs libri omnes dedêre ἀπιστοίητε, quod, sive loci structuram sive sensum spectes, incommodè huc irrepsit. Vidit hoc etiam *Mureius*, & rescripsit ἀπιστέοιτε, cui levi mutatione factâ, formam Atticam, atque adeò Auctoris stilo congruentem, induendam curavi.

2 Ὁπλίσεως,] Verti solet *armatorum*; quasi poneretur pro ὁπλιτῶν, similiter atque ἵππα p. 125. & apud Latinos, *armatura* pro *armati*. Sed cum ὁπλῖται πεζικῆς sint δυνάμεως, cujus etiam hìc meminit auctor, ista minùs commoda videtur expositio; nisi fortè πεζῶν valere ψιλῶν, quibus opponi solent ὁπλῖται, statueris. Apud Nostrum certè K.Π. p. 626. ὅπλισις est *armatura*. Et sic alibi.

"ὑμῖν [1] ὁρᾶται ὄντα πορευτέα, ἃ ἡμῖν ἔξεστι ποιήσαλα-
"ξεῖν ἄπορα ὑμῖν παρέχειν; τοσοῦτοι δὲ εἰσὶ ποταμοὶ, [2] ἐξ
"ὧν ἔξεστιν ἡμῖν ταμιεύεσθαι ὁπόσοις ἂν ὑμῶν βουλώμεθα μά-
"χεσθαι; [3] Εἰσὶ δ' αὐτῶν, ὃς οὐδ' ἂν παντάπασι διαβαίητε,
"εἰ μὴ ἡμεῖς ὑμᾶς διαπορεύοιμεν. Εἰ δὲ ἐν πᾶσι τούτοις
"ἡττώμεθα, ἀλλὰ τό γε πῦρ τῆς καρποῦ κρεῖττόν ἐστιν· ὃν
"ἡμεῖς δυνάμεθ' ἂν καταχαύσαντες [4] λιμὸν ὑμῖν ἀντι-
"τάξαι· ᾧ ὑμεῖς, οὐδ' εἰ πάνυ [5] ἀγαθοὶ εἶητε, μάχεσθαι ἂν
"δυνήσεσθε. Πῶς οὖν ἂν ἔχοντες τοσούτους πόρους πρὸς τὸ

"bis in conſpectu ſunt, qui ſunt *vobis* tranſeundi, quos ſi præ-
"occupaverimus impervios vobis reddere poſſimus? *nonne* tot
"ſunt flumina, unde nobis liceat *velut* è penu promere, cum
"quantis veſtrûm *copiis* dimicare velimus? Sunt etiam ex illis
"*nonnulla*, quæ nè tranſire quidem omnino poteritis, niſi vos
"ipſi trajiciamus. Quòd ſi hiſce omnibus inferiores evaſerimus,
"at certè ignis fructibus eſt ſuperior; quos cùm exuſſerimus,
"famem vobis tanquam in acie opponere poterimus: adverſùs
"quam vos, tametſi vel fortiſſimi ſitis, pugnare *tamen* non po-
"teritis. Quî ergo, cùm tot nobis ſint ad bellum adverſùs vos

1 Ὁρᾶται] MS. Eton. ὁρᾶτε: nec aliter legit *Muretus*. Receptam ſcripturam tuentur libri editi; cùm tamen neutiquam *Mureti* judicium MSti auctoritate confirmatum improbaverim.

2 Ἐξ ὧν ἔξεστιν ἡμῖν ταμιεύεσθαι] Eâdem uſus eſt locutione metaphoricâ K. Π. p. 246. παρέχειν ἡμῖν ταμιεύεσθαι, ὥστε ὁπόσοις ἐβουλόμεθα αὐτῶν μάχεσθαι. Sic *Thucyd.* l. 6. haud ità longè ab init. οὐκ ἔστιν ἡμῖν ταμιεύεσθαι ἐς ὅσον βουλόμεθα ἄρχειν, &c. Et *Dion. Chryſoſt.* Orat. XI. p. 177. edit. Lutet. ἅτε ἐδὲν αὐτῆς ταμιευσάμενοι ἐν ἀγῶνι — i. e. *qui in prælio ſui impetûs, aut virium ſuarum, nihil reſervâſſet.* Ità nimirum ὁ πάνυ Caſaubonus locum legit & expoſuit. Ταμιεύεσθαι autem, ex ejuſdem doctiſ. viri ſententiâ, milites dicuntur, cùm non omnes ſuas vires primo effundunt conatu; ſed ſic eas diſpenſant, ut repetere, ſi opus ſit, ſemel atque iterum pugnam queant. *Item*, cùm non confertos cuneos temerario impetu adgrediuntur, ſed vel ſingulos, vel plures quidem, verùm intra virium ſuarum modum.

3 Εἰσὶ δ' αὐτῶν] *Scil.* τινὲς: quâ de ellipſi vide p. 50. n. 5.

4 Λιμὸν ὑμῖν ἀντιτάξαι] Metaphorâ utitur καὶ ἡδονὴν συμποσιάζουσαν τῷ λόγῳ καὶ μέγαθος. Vide ſis *Demet. Phal.* de *Elocut.* ſect. 78. & *Quinctil.* Inſtit. Orat. l. 8. c. 6.

5 Ἀγαθοὶ] Plenè dixit p. 95. ἀγαθὸς εἰς πόλεμον.

"ὑμῖν πολεμεῖν, καὶ τούτων μηδένα ἡμῖν ὕποπτον, ἔπει-
"τα ἐκ τούτων πάντων τοῦτον ἂν τὸν [1] τρόπον ἐξελοίμεθα,
"ὃς μόνῳ μὲν [2] πρὸς θεῶν ἀσεβὴς, μόνῳ δὲ πρὸς ἀνθρώ-
"πων αἰσχρός; πανταπάσι δὲ ἀπόρων ὄντι καὶ ἀμηχάνων
"καὶ ἀνάγκῃ ἐχομένων, καὶ τούτων πονηρῶν, οἵτινες ἐξ-
"λυσι δ' ὑπορκίας τε πρὸς θεοὺς, καὶ ἀπιστίας πρὸς ἀν-
"θρώπους πρᾶξαι τι; Οὐκ οὕτως ἡμεῖς, ὦ Κλέαρχε,
"οὔτε ἠλίθιοι οὔτε ἀλόγιστοι ἐσμέν. [3] Ἀλλὰ τί δὴ, ὑμᾶς
"ἐξὸν ἀπολέσαι, οὐκ [4] ἐπὶ τοῦτο ἤλθομεν; Εὖ ἴσθι ὅτι ὁ
"ἐμὸς ἔρως τούτου ἕνεκα, τῶν τοῖς Ελλησιν ἐμὲ [5] πιστὸν γε-

"gerendum viæ, earúmque nulla nobis *sit* periculosa, illam de-
"mum ex his omnibus eligeremus rationem, quæ una *sit* ad deos
"impia, una *sit* ad homines turpis? quæque *adeò* illorum sit om-
"nino, qui ad eas, è quibus se expedire nequeunt, difficultates
"redacti sunt, & omnium machinarum expertes & necessitate
"constricti, iidémque improbi, qui perjurio erga deos, & fidei
"erga homines violatione aliquid perficere cupiunt? Non adeò
"vecordes vel rationis expertes, Clearche, sumus. At enim,
"cùm nostrâ esset in potestate vos perdere, cur id adgressi non
"sumus? Certò scias, in causâ fuisse meum desiderium Græcis

1 *Τρόπον*] Sensu eodem suprà modò *πόρος* metaphoricè adhibuit, ut Latini *via*.

2 *Πρὸς θεῶν* &c.] Sic suprà p. 61. *ὅ, τι δικαιότατον ἢ πρὸς θεῶν καὶ πρὸς ἀνθρώπων.*

3 *Ἀλλὰ τί δὴ*, &c.] Sic MS. Eton. Vulgò, *Ἀλλὰ τί δεῖ* &c. quod istius particulæ locum occupavit etiam K. Π. p. 283. *ἐπὶ τούτοις ἡμεῖς καὶ δὴ στρατευσόμεθα.* ubi edit. *Ald.* & *Flor.* habent *ἢ δεῖ*. *Stephanus* etiam loci hujus scripturam, quam damus, & distinctionem recipiendam monuit. Similiter autem Noster participium illud absolutè posuit K. Π. p. 582. *ὡς ἀφ' ὧν τὸ πολλὰ διδόναι πένης ἐστιν, ἐξὸν αὐτῷ* &c. Sic passim Attici impersonalium utuntur participiis. Cæterùm, occurrit his verbis Tissaphernes Græcorum dubitationi; quibus mirum videri posse suspicatus est, quòd, cùm tam facilè vitam iis eripere potuerint Persæ, iis pepercerint. Causam igitur hujus rei reddit *Εὖ ἴσθι ὅτι ὁ ἐμὸς* &c.

4 *Ἐπὶ τοῦτο*] Ità scribendum perspexit *Stephanus*; cùm vulgò legatur *ἐπὶ τούτῳ*.

5 *Πιστὸν*] Hìc in passivâ (quod observatione dignum putavit *Stephanus*) capitur significatione; nec *πιστὸν ἡγεῖσθαι* aliud est quàm *πιστεύειν*. Hoc verò dicit Tissaphernes, "Cu-
"piebam Græcos mihi fidere, & me mini-
"mè suspectum habere, nihílque mali sibi
"à me timere &c.

"ἰέναι, ἢ ᾧ Κῦρος ἀνέβη [1] ξενικῷ ἅμα μισθοδοσίαν πεισθύων,
"τούτῳ ἐμὲ καλαβεῖν δι' [2] εὐεργεσίας ἰκνεῖσθαι. [3] Ὅσα δέ μοι
"ὑμεῖς χρήσιμοι ἐστε, τὰ μὲν ἢ σὺ εἶπες, τὸ δὲ μέγιστον ἐγὼ οἶ-
"δα· [4] τὴν μὲν γὰρ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τιάραν βασιλεῖ μόνῳ ἔξε-
"στιν ὀρθὴν ἔχειν, τὴν δ' ἐπὶ τῇ καρδίᾳ ἴσως ἂν ὑμῖν παρόν-
"των ἢ ἕτερος εὐπετῶς ἔχοι."

Ταῦτα εἰπὼν ἔδοξε τῷ Κλεάρχῳ ἀληθῆ λέγειν· ἢ εἶπεν, Οὐκοῦν, [5] ἔφη, οἵτινες, τοιούτων ἡμῖν εἰς φιλίαν ὑπαρχόντων, πειρῶνται διαβάλλοντες πολεμίους ποιῆσαι ἡμᾶς, ἄξιοί εἰσι τὰ ἔσχατα παθεῖν; Καὶ ἐγὼ μέν, ἔφη ὁ Τισσαφέρνης, εἰ βούλεταί μοι οἵ τε στρατηγοὶ ἢ οἱ λοχαγοὶ [6] ἐν τῷ ἐμφανεῖ ἐλθεῖν, λέξω τοὺς τοῦτο ἐμὲ λέγοντας, ὡς σὺ ἐπιβουλεύεις ἐμοί τε ἢ τῇ σοὶ ἐμοὶ

"*nimirum* me fidum præſtandi, ac quo Cyrus milite peregrino
"ſtipendii ſoluti nomine fretus *huc* adſcendit, eo me ob benefi-
"cia muniente deſcendendi. Quas verò ad res vos mihi utiles
"ſitis, has & tu quidem expoſuiſti, & quod maximum eſt ipſe
"novi: uni nimirum regi tiaram in capite rectam geſtare licet,
"verùm eam in corde, ſi vos *illi* adſitis, fortaſſis alius quoque
"facilè geſſerit."

Hæc loquutus viſus eſt Clearcho vera dicere: atque *adeò*, Nonne, inquit, cùm res hujuſmodi nobis ad amicitiam ſuppetant, extremis ſuppliciis digni ſunt, qui criminando nos *mutuò* infenſos reddere conantur? Et Tiſſaphernes, Equidem, ait, ſi *vos* duces & cohortium præfecti palam ad me venire volueritis, indicabo eos qui ad me deferunt, te mihi exercituíque meo inſi-

1 Ξενικῷ] Vide p. 8. n. 1. & de verbis ἀνέβη & καταβῆναι p. 1. n. 1.

2 Εὐεργεσίας] Ità edit. *Leunclav.* & MS. Eton. qui dat etiam μισθοδοσίας. *Steph.* & *Ald.* μισθοδοσίαν & εὐεργεσίαν.

3 Ὅσα δὲ μοι &c.] Vide p. 119. n. 5.

4 Τὴν μὲν γὰρ ἐπὶ τῇ &c.] *Lucian.* in Piſcat. p. 213. ὡς εἴ τις τὸ βασιλικῷ σχήματι ὀρθὴν τιάραν ἔχων ἢ &c. *Dion. Chryſoſt.* orat. XIV. extr. Τοιγαροῦν Περσῶν βασιλεῖς, ὅπως μὲν ἔξεστι μόνῳ ὀρθὴν τὴν τιάραν, ἐφρόντιζον. Vide ſis etiam *Joſephi* Antiq. Jud. l. 20. c. 3. & Diſſert. II. Κ. Π. præmiſſæ p. 50. De Tiſſaphernе lege *C. Nep.* in vitâ *Conon.*

5 Ἔφη,] Redundat ſimiliter atque Κ. Π. p. 48. ἤρετο, Ἦ ὅτοι, ἔφη, &c. ubi vide notata.

6 Ἐν τῷ ἐμφανεῖ] Vide p. 33. n. 2.

στρατιᾷ. Ἐγὼ δ', ἔφη ὁ Κλέαρχος, ἄξω πάντας· καὶ σοὶ αὖ ἐγὼ δηλώσω, ὅθεν ἐγὼ περί σε ἀκούω. Ἐκ τούτων δὴ τῶν λόγων ὁ Τισσαφέρνης φιλοφρονούμενος, τότε μὲν μένειν τε αὐτὸν ἐκέλευσε, καὶ συνδεῖπνον ἐποιήσατο· τῇ δ' ὑστεραίᾳ Κλέαρχος ἐλθὼν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, δῆλός τε ἦν πάνυ φιλικῶς διακείμενος τῷ Τισσαφέρνει, καὶ ἔλεγεν ἃ ἐκεῖνος ἀπήγγελλεν· ἔφη τε χρῆναι ἰέναι καὶ πρὸς Τισσαφέρνη ὃς ἐκέλευσε, καὶ [1] οἳ ἂν ἐξελεγχθῶσι διαβάλλοντες τοὺς Ἕλληνας, ὡς προδόντας αὐτοὺς καὶ κακόνους τοῖς Ἕλλησιν ὄντας τιμωρητέον. Ὑπώπτευε δὲ καὶ τὸν διαβάλλοντα [2] Μένωνα· εἰδὼς αὐτὸν καὶ συγκεχωρημένον Τισσαφέρνει μὲν Ἀριαίῳ, καὶ στασιάζοντα αὐτῷ, καὶ ἐπιβουλεύοντα αὐτῷ, ὅπως τὸ στράτευμα ἅπαν πρὸς ἑαυτὸν λαβών, φίλος ἦ Τισσαφέρνει. Ἐβούλετο δὲ καὶ ὁ Κλέαρχος ἅπαν τὸ στράτευμα [3] πρὸς ἑαυτὸν ἔχειν τὴν γνώ-

diari. Ego verò, inquit Clearchus, omnes *ad te* ducam; atque ipſe viciſſim tibi ſignificabo, undè ego de te audierim. Poſt hæc verba Tiſſaphernes Clearchum comiter accipiens, tunc eum *apud ſe* manere juſſit, ac cœnæ participem fecit: poſtridie reverſus ad caſtra Clearchus, præ ſe ferebat amico admodùm eſſe ſe erga Tiſſaphernem animo, & quæ ille nuntiâſſet exponebat: aiebat etiam ad Tiſſaphernem *iis* eundum eſſe, quos *ipſe* juſſiſſet, & ex Græcis qui convicti fuerint criminationum, eos tanquam proditores ac Græcis malevolos puniendos eſſe. Suſpicabatur autem Menonem eſſe illum, qui *cæteros* criminaretur; quippe cùm nôſſet eum in Tiſſaphernis congreſſum *colloquiúmque* cum Ariæo veniſſe, *eundémque* à ſe diffidere, ſibíque inſidiari, ut exercitu univerſo ſuas ad partes traducto, Tiſſapherni amicus eſſet. Sed & Clearchus milites univerſos inclinatis eſſe ad ipſum animis vole-

1 Οἳ ἂν — τῶν Ἑλλήνων] Pro οἳ ἂν — ἐκ τῶν Ἑλλήνων. Sic ſuprà p. 71. οἳ ὕστερον ἐλήφθησαν τῶν πολεμίων. Vide p. 70. n. 5.

2 Μένωνα, εἰδὼς αὐτὸν &c.] Confer p. 55, 56. & 115. Sic *Cteſias* apud *Phot.* Biblioth. p. 130. Κλέαρχος — καὶ Μένων ἀεὶ διάφοροι ἀλλήλοις ἐτύγχανον· διότι τῷ μὲν Κλεάρχῳ ἀπιστῶν ὁ Κῦρος στρατοῦ ἐκέλευε, τῷ δὲ Μένωνος λόγῳ ἐδόκει ἢ.

3 Πρὸς ἑαυτὸν ἔχειν] Simili locutione uſus eſt *Thucyd.* l. 3. haud ità longè ab init. Καὶ

μίω, καὶ τὰς ϖροσαλυπούσας ἐκποδὼν ἦ). Τῶν δὲ στρατιω-
τῶν [1] ἀντέλεγόν τινες αὐτῷ, μὴ ἰέναι πάντας τοὺς λοχαγοὺς καὶ
στρατηγούς, μηδὲ πιστεύειν Τισσαφέρνει. Ὁ δὲ Κλέαρχος ἰσχυ-
ρῶς κατέτεινεν, ἕστε διεπράξατο πέντε μὲν στρατηγοὺς ἰέναι,
εἴκοσι δὲ λοχαγούς· συνηκολούθησαν δὲ, ὡς εἰς ἀγοράν, καὶ
τῶν ἄλλων στρατιωτῶν ὡς διακόσιοι.

[2] Ἐπεὶ δ' ἦσαν ἐπὶ ταῖς θύραις Τισσαφέρνους, οἱ μὲν στρατη-
γοὶ προεκλήθησαν εἴσω, Πρόξενος Βοιώτιος, Μένων Θετταλὸς,
Ἀγίας Ἀρκὰς, Κλέαρχος Λάκων, Σωκράτης Ἀχαιός· οἱ δὲ λο-
χαγοὶ ἐπὶ θύραις ἔμενον. Οὐ πολλῷ δ' ὕστερον [3] ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ
σημείου οἵ τε ἔνδον συνελαμβάνοντο, καὶ οἱ ἔξω καλεκόπησ[c]. Μετὰ

bat, ac eos qui moleſtiam exhiberent, amotos eſſe. At ex militibus quidam, ei qui adverſabantur, dicebant omnes cohortium præfectos ducéſque omnes ire *eò* non debere, nec Tiſſapherni fidem habendam eſſe. Verùm Clearchus vehementer contendit, *uſque adeò* donec perfecit ut duces irent quinque, & præfecti cohortium viginti: *quos* unà cæteris etiam ex militibus circiter ducenti, quaſi ad rerum venalium forum, ſequuti ſunt.

Poſteaquam ad portas Tiſſaphernis aderant, duces intrò arceſſiti ſunt, Proxenus Bœotius, Menon Theſſalus, Agias Arcas, Clearchus Lacedæmonius, Socrates Achæus: præfecti cohortium ad portas manſerunt. Haud multò pòſt ad idem ſignum & ii, qui intùs *erant*, comprehenſi fuêre, & qui extra, cæſi. Poſt hæc

οἱ μὲν Μιτυληναῖοι ἐθάρσυν τε, καὶ ϖρὸς τὰς Ἀθηναίους ἦσαν εἶχον τῷ γνώμῳ, ὥστε &c.

1 Ἀντέλεγόν τινες αὐτῷ, μὴ ἰέναι] Sic & *Thucyd.* l. 3. ferè medio, ἐν τῇ ϖροτέρᾳ ἐκκλησίᾳ ἀντέλεγε μάλιστα μὴ ἀποκτεῖναι Μιτυληναίους. Vide notata K. Π. p. 130.

2 Ἐπεὶ δ' ἦσαν ἐπὶ &c] Sic ferè ſuprà p. 134. Ἐπεὶ ἦ ϖρὸς τοῖς ἀγγέλοις ἦσαν — & alibi ſæpe. Cæterùm, ἀρχόντων θύραι, perinde atque βασιλέως, Noſtro memorantur K. Π. p. 556. & 641.

3 Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σημείου οἵ τε &c.] Confer ex *Cteſ.* Perſicis excerpta apud *Photii* Biblioth. p. 132. *Iſocrat.* Panegyr. p. 71. & K. Π. p. 661. *Plutarch.* in Artoxerxe. *Diodor. Sic.* l. 14. p. 257. Τισσαφέρνης δὲ τοὺς μὲν στρατηγοὺς εἰς τὴν σκηνὴν ἐκάλεσεν, οἱ δὲ λοχαγοὶ ϖρὸς ταῖς θύραις διέτριβον. Καὶ μετ' ὀλίγον ἐκ τοῦ Τισσαφέρνου σκηνῆς ἀρθείσης φοινικίδος, (signo nimirum illo, de quo Xenophon) ὁ μὲν &c. hiſtoriæ Xenophontéæ convenienter.

δὲ ταῦτα τῆς βαρβάρων τινὲς ἱππέων ἀμᾲ τῷ πεδίῳ ἐλαύνοντες, ᾧτινι ἐντυγχάνοιεν Ἕλλησι ἢ δούλῳ, ἢ ἐλευθέρῳ, πάντας ἔκτεινον. Οἱ δὲ Ἕλληνες τήν τε ἱππασίαν αὐτῶν ἐθαύμαζον, ἐκ τοῦ στρατοπέδου ὁρῶντες, καὶ ὅ, τι ἐποίουν [1] ἠμφιγνόουν, πρὶν Νίκαρχος Ἀρκὰς ἦλθε φεύγων, τετρωμένος εἰς τὴν γαστέρα, καὶ τὰ ἔντερα ἐν ταῖς χερσὶν ἔχων, καὶ εἶπε πάντα τὰ γεγενημένα. Ἐκ τούτου δὴ οἱ Ἕλληνες ἔθεον ἐπὶ τὰ ὅπλα πάντες ἐκπεπληγμένοι, καὶ νομίζοντες αὐτίκα ἥξειν αὐτοὺς ἐπὶ τὸ στρατόπεδον. Οἱ δὲ πάντες οὐκ ἦλθον, [2] Ἀριαῖος ὅ τε καὶ Ἀρτάοζος καὶ [3] Μιθραδάτης, οἳ ἦσαν Κύρῳ πιστότατοι· ὁ δὲ τῶν Ἑλλήνων ἑρμηνεὺς ἔφη καὶ τὸν Τισσαφέρνους ἀδελφὸν σὺν αὐτοῖς ὁρᾶν καὶ γιγνώσκειν· συνη-

ex barbaris quidam equitibus per campum *equos* agitantes, in quemcunque Græcum ſive ſervum, ſeu liberum incidiſſent, omnes trucidàrunt. Græci tum equitationem, quam è caſtris ſpectabant, mirabantur, tum quid agerent ambigebant, donec Nicarchus Arcas fugâ *lapſus* venit, cùm, vulnere in ventre accepto, manibus inteſtina teneret, & quæ geſta erant expoſuit omnia. Ibi tum Græci ad arma currebant omnes *re inopinatâ* perculſi, cùm illos mox ad caſtra venturos exiſtimarent. At illi univerſi quidem non venerunt, ſed *tantùm* Ariæus & Artaozus & Mithradates, qui Cyro fuerant fideliſſimi: & Græcorum interpres cum eis *ſe* Tiſſaphernis fratrem videre atque agnoſcere aiebat: alii

1 Ἠμφιγνόων, πρὶν] *Suidâ* exponente, Ἀμφιγνοεῖν eſt ἢ ἀγνοεῖν, ἢ συνδιάζειν. At ex *Ammonii* ſententiâ Ἀγνοεῖν μέν ἐστι, τὸ καθόλου μηδὲν εἰδέναι· Ἀμφαγνοεῖν (utroque enim modo ſcribitur) δέ, τὸ ἔν τισιν ἐπιδιϛάζειν. Rectè *Heſych.* & *Phavor.* Ἀμφιγνοεῖν, τὸ μὴ ἀκριβῶς γινώσκειν. Huic etiam Ἀμφιγνοεῖς, eſt ἀμφισβητεῖς. Porrò, adverbium illud ſæpè, Grammatici licèt tam veteres quàm recentiores id rariùs fieri ſtatuerint, indicativo jungitur modo. *Hom.* Il. α'. v. 129.

Τήν οἱ ἐγὼ ὑ λύσω, πρὶν μιν καὶ γῆρας ἐπεισιν.

Æli. H. V. l. 1. c. 15. πρὶν ἢ φιλήσῃ αὐτήν. Et 5. c. 18. πρινὴ (conjunctim enim nonnunquam legitur) ἀπικύηται.

2 Ἀριαῖος δὲ καὶ &c.] Deficit μόνον: quâ de ellipſi vide p. 44. n. 4. Vox eadem ſi exaudiatur 1 Pet. III. 21. perit illicò fanaticorum adverſùs baptiſma externum ex eo loco ducta cavillatio. Deeſt haud dubiè 1 Cor. XV. 10. ὐκ ἐγὼ δέ, ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ &c.

3 Μιθραδάτης] Scribi ſolet etiam Μιθριδάτης: quod monuiſſe ſat eſt. Vide ſis p. 71. n. 3. & p. 123. n. 3. & quæ diligentiſſimus Cortius ad *Salluſt.* Jugurth. c. 5. congeſſit.

κολούθουν ὃ καὶ ἄλλοι Περσῶν τεθωρακισμένοι, εἰς τριακοσίους. Οὗτοι, ἐπεὶ ἐγγὺς ἦσαν, προσελθεῖν ἐκέλευον εἴ τις εἴη τῶν Ἑλλήνων ἢ στρατηγὸς ἢ λοχαγὸς, ἵνα ἀπαγγείλωσι τὰ παρὰ βασιλέως. Μετὰ ταῦτα ἐξῆλθον τῶν Ἑλλήνων [1] φυλακῖται, στρατηγοὶ μὲν, Κλεάνωρ Ὀρχομένιος, καὶ Σοφαίνετος Στυμφάλιος, σὺν αὐτοῖς δὲ Ξενοφῶν Ἀθηναῖος, ὅπως μάθῃ [2] τὰ παρὰ Προξένου. (Χειρίσοφος δ' ἐτύγχανεν ἀπὼν ἐν κώμῃ τινὶ σὺν ἄλλοις ἐπισιτιζόμενος) Ἐπεὶ δ' ἔστησαν [3] εἰς ἐπήκοον, λέγει Ἀριαῖος· Κλέαρχος μὲν, ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, ἐπεὶ ὑποσχῶν τε ἐφάνη καὶ τὰς σπονδὰς λύων, ἔχει τὴν δίκην ἣν τέθνηκε· Πρόξενος δὲ καὶ

prætereà Perſæ, ad trecentos *numero*, loricati *bos* unà ſequebantur. Hi, cùm propiùs adfuiſſent, accedere jubebant, quicunque Græcorum vel dux vel cohortium præfectus eſſet, ut *quæ* à rege mandata *haberent*, exponerent. Ibi tùm Græcorum, cum ſibi *ſat* caviſſent, duces quidem, Cleanor Orchomenius, & Sophænetus Stymphalius proceſſerunt, cúmque eis Xenophon Athenienſis, ut Proxeno quid accidiſſet, cognoſceret. (Cheriſophus fortè aberat, cum aliis in vico quodam operâ commeatui parando datâ) Poſteaquam eo conſtitêre loco, unde exaudiri poſſent, *hæc* verba fecit Ariæus; Clearchus ſanè, Græci, cùm jurisjurandi fœderíſque violati compertus eſſet, pœnas meritas ſubiit atque *adeò* mortuus eſt: Proxenus &

1 Φυλακῖται,] Vide p. 149. n. 4.

2 Τὰ παρὰ Προξένου.] Quippe cujus ξένος ἦν ἀρχαῖος, utì Noſter l. 3. ineunte. Cæterùm, cum articulo exaudiendum eſt, ut paſſim alibi, participium vel nomen rei, quâ de agitur, conveniens: v. g. γεγράμμενα, ſeu δεδογμένα. Sic ſuprà paulò, τὰ παρὰ βασιλέως in ſupplementum poſtulant παραγγέλματα, κελεύσματα, vel aliud his adfine nomen. Vide ſis p. 135. n. 2.

3 Εἰς ἐπήκοον,] *Phavorin*: Εἰς ἀντὶ τοῦ Ἐν χρῶνται Ἀττικοί. Sic ſuprà modò p. 168. παρῆσαν εἰς τὸν χαράκα —— Et K. Π. p. 238. στὰς εἰς τὸ μέσον &c. Unde liquet parum ſanam fuiſſe Cl. *Millii* κρίσιν, qui formulis loquendi malè Græcis adnumeret, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρός. Joh. I. 18. Porrò, cum ἐπήκοον intelligas oportet τόπον: cujus de ellipſi diximus p. 126. n. 3. Itaque ἔστησαν εἰς ἐπήκοον exponas licet ipſius Auctoris verbis (mutato pro loci ratione numero) στὰς ὅπως ἤκουεν ὧν ἐξαπατηθεὶς τὰ λεγόμενα, K. Π. p. 272.

Μένων, ὅτι κατήγειλαν [1] αὐτῷ τὴν ἐπιβουλὴν, ἐν μεγάλῃ τιμῇ εἰσίν· ὑμᾶς δὲ βασιλεὺς τὰ ὅπλα ἀπαιτεῖ· ἑαυτοῦ γὰρ (ἔφη) φησὶν, ἐπέπτης Κύρου ἦσαν τότε [2] ἐκείνου δοῦλοι.

Πρὸς ταῦτα [3] ἀπεκρίναντο οἱ Ἕλληνες, (ἔλεγε δὲ Κλεάνωρ ὁ Ὀρχομένιος) Ὦ κάκιστε ἀνθρώπων Ἀριαῖε, καὶ ἄλλοι ὅσοι ἦτε Κύρου φίλοι, [4] οὐκ αἰσχύνεσθε θεοὺς οὔτε ἀνθρώπους, οἵτινες ὁμόσαντες ἡμῖν τοὺς αὐτοὺς φίλους καὶ ἐχθροὺς νομεῖν, προδόντες ἡμᾶς σὺν Τισσαφέρνει τῷ ἀθεωτάτῳ τε καὶ πανουργοτάτῳ, τούς τε ἄνδρας αὐτοὺς, οἷς ὤμνυτε, [5] ὡς ἀπολωλέκατε, καὶ τοὺς ἄλλους ἡμᾶς προδεδωκότες, σὺν τοῖς πολεμίοις ἔρχεσθε ἐφ' ἡμᾶς; Ὁ δὲ Ἀριαῖος εἶπε, Κλέαρχος γὰρ πρόσθεν ὑποβουλεύων φανερὸς ἐγένετο Τισσαφέρνει τε καὶ Ὀρόντᾳ, καὶ πᾶσιν ἡμῖν τοῖς

Menon, quòd insidias ejus detexerint, magno sunt in honore: à vobis autem rex arma postulat; nam *ea* ait esse sua, quippe quæ Cyri servi sui fuerint.

Ad hæc responderunt Græci, (*pro cæteris* autem loquutus est Cleanor Orchomenius) O sceleratissime hominum Ariæe, *vos*que cæteri, qui Cyri fueritis amici, non reveremini deos neque homines; qui cùm jurejurando firmaveritis, *vos* eosdem atque nos amicos & inimicos existimaturos, *inito* cum Tissapherne *homine* maximè impio vaferrimóque nos prodendi *consilio*, posteaquam viros ipsos, quibus dedistis jusjurandum, perdidistis, nobis etiam reliquis jam proditis, cum hostibus adversùs nos tenditis? Et Ariæus, Enimverò Clearchus, inquit, anteà deprehensus est Tissapherni & Orontæ & nobis omnibus, qui cum ipsis eramus, in-

1 Αὐτῷ] Rectiùs, opinor, scripseris *αὐτοῦ*: nisi tamen ad regem pronomen illud referre malles.

2 Ἐκείνου δοῦλοι.] Vide p. 102. n. 1.

3 Ἀπεκρίναντο οἱ Ἕλληνες, (ἔλεγε &c.) Sic suprà, p. 142. — οἱ Ἕλληνες ἐβουλεύοντο, καὶ ἀπεκρίναντο· (Κλέαρχος δὲ ἔλεγεν) Ἡμεῖς &c.

4 Οὐκ αἰσχύνεσθε ὅτι θεοὺς &c.] Suprà jam p. 142. eadem hæc occurrit locutio, ᾐσχύνθημεν καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους &c.

5 Οἷς ὤμνυτε, ὡς ἀπολωλέκατε,] *Leunclav.* vertit, *quibus sacramento confirmabatis, vos planè periisse*: satìs rectè quidem, si legisset *ὡς ἀπολώλατε*. At loci sententia istam respuit lectionem, postulátque ἀπολωλέκατε, quod, pro vi suâ transitivâ, sonat *perdo, interficio*, &c. *Stephanus* pro particulâ *ὡς* substituendam suspicatur *ὅμως*.

σὺν τούτοις. Ἐπὶ τούτοις ὁ Ξενοφῶν τάδε εἶπε, Κλέαρχος μὲν τοίνυν, εἰ καὶ δὴ τοὺς ὅρκους ἔλυε τοὺς σπονδαίς, τὴν δίκην ἔχει· (δίκαιον γὰρ ἀπόλλυσθαι τοὺς ἐπιορκοῦντας) [1] Πρόξενος δὲ καὶ Μένων, ἐπείπερ εἰσὶν ὑμέτερόι τε εὐεργέται, ἡμετεροί τε στρατηγοὶ, πέμψαιτε αὐτοὺς δεῦρο· δῆλον γὰρ ὅτι, φίλοι γε ὄντες ἀμφοτέροις, πειράσονται καὶ ὑμῖν καὶ ἡμῖν τὰ βέλτιστα συμβουλεύειν. Πρὸς ταῦτα οἱ βάρβαροι, πολλοῦ χρόνον διαλεχθέντες ἀλλήλοις, ἀπῆλθον, οὐδὲν ἀποκρινόμενοι.

[2] Οἱ μὲν δὴ στρατηγοὶ οὕτω ληφθέντες, ἀνήχθησαν [3] ὡς βασιλέα, καὶ ἀποτμηθέντες τὰς κεφαλὰς ἐτελεύτησε. εἷς μὲν αὐτῶν Κλέαρχος, [4] ὁμολογουμένως ἐκ πάντων τῶν ἐμπείρως αὐτοῦ ἐχόντων, δόξας γενέσθαι ἀνὴρ καὶ πολεμικὸς καὶ φιλοπόλεμος

fidias moliri. Tum Xenophon his uſus eſt verbis, Clearchus quidem certè, ſi præter jurisjurandi fidem fœdera ſolvit, *meritò* pœnas dedit: (æquum eſt enim perjuros interire) ad Proxenum verò & Menonem quod attinet, ſiquidem benè de vobis promeriti ac duces noſtri ſunt, eos huc mittite: manifeſtum eſt enim eos, cùm utriſque ſint amici, conaturos tam vobis quàm nobis id dare conſilii, quod optimum viſum fuerit. Ad hæc barbari, cùm diu inter ſe colloquuti eſſent, nullo reſponſo dato, diſceſſerunt.

Et duces quidem hoc pacto comprehenſi, ad regem ſubducti ſunt, & capitibus abſciſſis *vivendi* finem fecerunt: cùm ex eis unus, Clearchus *ſcilicet*, omnium conſenſu, quibus uſus cum eo fuerat, viſus ſit vir & rerum bellicarum fuiſſe peritus & belli ſummè ſtu-

1 Πρόξενος ὁ καὶ Μένων,] Similis eſt ſtructura Ælian. H. V. l. 2. c. 41. Καὶ Λακύδης ὁ καὶ Τίμων, οἱ φιλόσοφοι, καὶ τύτους πιεῖν πέμπουσι φασι. Id. in Hiſt. anim. l. 4. c. 36. Ἡ τῶν Ἰνδῶν γῆ, φασὶ αὐτὴν &c. Confer Joh. VII. 38. & quæ notavimus ad K. Π. p. 103.

2 Οἱ μὲν δὴ στρατηγοὶ οὕτω &c.] Confer K. Π. p. 661.

3 Ὡς βασιλέα, καὶ ἀποτμηθέντες &c.] De phraſi vide p. 145. n. 1. de pœnâ p. 103. n. 1.

4 Ὁμολογουμένως ἐκ πάντων &c.] Vide p. 90. n. 5.

ἐφόρων. [1] Καὶ γὰρ δὴ ἕως μὲν πόλεμος ἦν τοῖς Λακεδαιμονίοις πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, παρέμεινεν· ἐπεὶ δ' εἰρήνη ἐγένετο, πείσας [2] τὴν αὐτῶν πόλιν ὡς οἱ Θρᾷκες ἀδικοῦσι τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἅμα πρὸς ἑξάμηνον ὡς ἐδυνάτο πρὸς τῶν Ἐφόρων, ἐξέπλει ὡς πολεμήσων [3] τοῖς ὑπὲρ Χερρονήσου καὶ Περίνθου Θρᾳξίν. Ἐπεὶ δ' μεταγνόντες πως [4] οἱ Ἔφοροι, ἤδη ἔξω ὄντος αὐτοῦ, ἀποστρέφειν αὐτὸν ἐπειρῶντο ἐξ Ἰσθμοῦ, ἐνταῦθα οὐκέτι πείθεται, ἀλλ' ᾤχετο πλέων εἰς Ἑλλήσποντον. Ἐκ τούτου καὶ ἐθανατώθη [5] ὑπὸ τῶν ἐν τῇ Σπάρτῃ τελῶν, ὡς ἀπειθῶν. [6] Ἤδη δὲ φυγὰς ὢν ἔρχεται πρὸς Κῦρον, καὶ ὁποίοις μὲν λόγοις ἔπεισε Κῦρον, ἀλλαχοῦ γέγραπται· δίδωσι δ' αὐτῷ Κύρου μυρίους δαρει-

dioſus. Etenim quamdiu bellum Lacedæmoniis cum Athenienſibus fuit, *apud ſuos* conſtanter permanſit: pace factâ, cùm civibus ſuis perſuaſiſſet, Thracas in Græcos eſſe injurioſos, & *rem* ab Ephoris ut poterat impetrâſſet, claſſem Thracibus *iis, qui* ſupra Cherſoneſum & Perinthum *habitant*, bellum illaturus deduxit. Poſteaquam verò Ephori, mutatâ quodammodo ſententiâ, cùm jam domo profectus eſſet, ex Iſthmo revocare ipſum niterentur, non jam ampliùs obtemperavit, ſed in Helleſpontum navigare perrexit. Ex eo *factum ut* à magiſtratibus Spartanis capitis damnaretur, quaſi qui parere noluiſſet. Jam verò cùm in exilio eſſet, Cyrum accedit, ac cujuſmodi rationibus eum ſibi conciliaverit, alibi ſcriptum eſt: Cyrus autem ei daricorum decem millia

1 Καὶ γὰρ δὴ ἕως μὲν &c.] Lege etiam quæ de Clearcho tradit *Diodor. Sic.* l. 14. p. 243.

2 Τὴν αὐτῶν πόλιν,] I. e. *Lacedæmoniis.* Phavor. Πόλις, ἡ ὁ τόπος, ἡ οἱ πολιτικῶντες. Exempla ſunt paſſim obvia.

3 Τοῖς ὑπὲρ Χερρονήσου &c.] *Scil.* οἰκοῦσι, utì plenè ſcripſit p. 5.

4 Οἱ Ἔφοροι] *Suidas* ad v. παρὰ Λακεδαιμονίοις τὸν ἀριθμὸν ἑ, ὃς Ἐφόρους ἐκάλουν, ἀφ' οὗ τὸ ἐφορᾶν τὰ τῆς πόλεως πράγματα. Magiſtratus erant Lacedæmoniorum eâ præditi poteſtate, ut etiam reges ſuos in vincula conjicere poſſent; teſte *C. Nepote* in *Pauſan.* ſect. 3. ubi vide notata.

5 Ὑπὸ τῶν &c.] *Scholiaſtes* ad *Thucyd.* l. 1. ferè medio: Τὰ τέλη, οἱ πρεσβύτεροι τῶν Λακεδαιμονίων· οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι τοὺς ἄρχοντας τέλη ἐκάλουν, διὰ τὸ αὐτοὺς ἐπὶ τέλει τῆς πεντηκοστοῦ ἀρχειν.

6 Ἤδη δὲ φυγὰς ὢν &c.] Vide p. 5, & 23. & ibi notata.

κούς· ὁ ὃ λαβὼν, οὐκ ἐπὶ ῥᾳθυμίαν ἐτράπετο, ἀλλ' ἀπὸ τούτων τῶν χρημάτων συλλέξας στράτευμα, ἐπολέμει τοῖς Θρᾳξί· καὶ μάχῃ τε ἐνίκησε, καὶ ἀπὸ τούτου [1] ἔφερε, καὶ ἦγεν αὐτούς· καὶ πολεμῶν διεγίγνετο, μέχρις οὗ Κύρῳ ἐδεήθη τοῦ στρατεύματος· τότε δ' ἀπῆλθεν, ὡς σὺν ἐκείνῳ αὖ πολεμήσων.

Ταῦτα οὖν φιλοπολέμου δοκεῖ ἀνδρὸς ἔργα εἶναι, ὅστις, [2] ἐξὸν μὲν εἰρήνην ἔχειν ἄνευ αἰσχύνης καὶ βλάβης, αἱρεῖται πολεμεῖν· ἐξὸν δὲ ῥᾳθυμεῖν, βούλεται πονεῖν ὥστε πολεμεῖν· ἐξὸν δὲ χρήματα ἔχειν ἀκινδύνως, αἱρεῖται μετὰ πολέμου μείονα ταῦτα ποιεῖν. Ἐκείνῳ δὲ, ὥσπερ [3] εἰς παιδικά, ἢ εἴς ἄλλου

donavit; quibus ille acceptis non ſe ſecordiæ dedit, ſed collectis hâc pecuniâ copiis, Thracibus bellum intulit: *quos* & prælio vicit, & deinceps *res* eorum ferebat agebátque; ac *adverſùs eos* bellare perſeverabat, donec Cyrus exercitu *ejus* egeret: tunc *inde* diſceſſit, ut qui unà cum eo ad bellum profecturus eſſet.

Hæc igitur videntur eſſe opera viri ad bellum propenſi, qui, cùm abſque ignominiâ & detrimento pace uti poſſit, bellare mavult; cùm ſecordiæ ſe dare poſſit, labores ſuſcipere cupit, ut bellum gerat; cùm opes poſſit citra periculum poſſidere, eas bellando comminuere mavult. Is autem, ut in amores *alii*, vel quam

Sunt ἄγειν καὶ φέρειν

1 Ἔφερε δ' ἦγεν] Uſitata eſt de populabundis loquendi ratio. Vide ſis K. Π. p. 397. Sic *agere* & *ferre* adhibent Latini. *Liv.* l. 40. c. 49. *Gracchus duxit ad populandam Celtiberiam legiones; & cùm ferret paſſim cuncta atque ageret, &c.* Ἄγειν autem & *agere* propriè de illâ dicuntur prædâ, quæ poteſt *agi* & *incedere*, ſeu de rebus animatis: φέρειν & *ferre* de inanimatis. *Phavorin.* Ἄγω καὶ ἄγημαι, κυρίως μὲν ἐπὶ τῶν ἐμψύχων πίπτειν, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἀψύχων. Cæterùm, non ſemper violentum quid & hoſtile ſonant iſta verba. Apud Noſtrum K. Π. p. 207. Armenii, Cyro ſe ſuáque oblaturi, proceſſiſſe dicuntur, καὶ φέροντες καὶ ἄγοντες εἴ τι ἕκαστος ἄξιον εἶχε.

2 Ἐξὸν μὲν &c.] Vide p. 164. n. 3.

3 Εἰς παιδικὰ,] *Scholiaſtes* ad *Thucyd.* l. 1. haud procul à fine, Τὸ παιδικὰ, ὀξυτόνως, ἀδιάφορον πληθυντικόν· τοῦτο δέ τινες ἐπὶ ἀγαθοῦ ἔρωτος, τινὲς δὲ ἐπὶ αἰσχροῦ λαμβάνουσι. *Phavorin.* Παιδικὰ, ἐπὶ ἡλικιῶν καὶ ἀῤῥένων ἐρωμένων πίπτουσι καὶ λέξις —— ὡς δὲ ἐπιτοπολὺ, ἐπὶ τῶν αἰσχρῶς ἐρωμένων. Hæc autem dictio (quod animadvertit *Budæus* Comm. L. G. p. 177. ubi vide exempla) ab amoribus puerorum ad honeſtum amorem & voluptatem inculpatam tranſlata eſt: adeò ut alicujus tam res quælibet quàm homo dicatur παιδικὰ, quam quémve in deliciis habet.

τινα ἡδονὴν, ἤθελε δαπανᾶν εἰς πόλεμον· ἕτω μὲ φιλοπόλεμος ἦν. [1] Πολεμικὸς δὲ αὖ ταύτῃ εἶ) ἐδόκῳ, ὅπ φιλοκίνδυνός τε ἦν, ⟨ὲ ἡμέρας κ᾽ νυκτὸς ἄγων ὅπ τὲς πολεμίους, ⟨ὲ [2] ἐν τοῖς δεινοῖς φρόνιμος, ὡς οἱ παρόντες παντα χᾶ πάντες ὡμολόγουν. Καὶ ἀρχικὸς δὲ ἐλέγετο εἶ), ὡς δυνατὸν, ἐν τῷ τοιούτῳ τρόπου, οἷον καὶ ἐκεῖν⟩ εἶχεν. Ἱκανὸς μὲν γὰρ,

aliam voluptatem, *ſic* in bellum ſumptus libenter faciebat: adeò belli ſtudioſus erat. Bello autem idoneus ideò etiam videbatur, quod ad pericula ſubeunda promptus eſſet, & nocte diéque in hoſtes duceret, ac in rebus formidoloſis prudens eſſet, quemadmodum ii, qui *ipſi* aderant, ubique omnes faſſi ſunt. Præterea ad imperitandum aptus eſſe dicebatur, ut potuit, pro ejuſmodi, quo præditus erat, ingenio. Nam ſi quis alius, *rationem*

1 Πολεμικὸς] Adjectiva, quæ terminationem hanc ſortita ſunt, id plerumque denotant, ad quod ſuſcipiendum perficiendúmve *ſubjecta* (utì loquuntur) ſunt idonea, apta, propenſa. Sic vox πολεμικὸς valet *ικανὸς πολεμίζειν*, propterea quòd is, de quo dicitur, non tantùm φιλοπόλεμ⟩ ἦν, (utì jam ſcripſerat Auctor & ſuprà p. 171.) ſed etiam ὅπ φιλοκίνδυνός τε ἦν, κ᾽ quæ mox leguntur. De caſtratis equis ſcribit K. Π. p. 542. — πολεμικοὶ δὲ ἐδὲν ἧπον γίγνονται, *ad res bellicas idonei*. Infrà paulò ἀρχικὸς ſimiliter eſt ἄρχειν ἱκανός: quæ formula loquendi ſtatim occurrit, ubi dicitur Clearchus *ἱκανὸς φρονπίζειν* — *ἱκανὸς ἐμποιῆσαι* — nec multò pòſt, Proxenus etiam *ἱκανὸς ἄρχειν* bis, & ἀρχικὸς ibidem eodem ſenſu dicitur. Eadem, γνώμλω ἐμλῷ, eſt vocis νεωτερικὸς 2 Tim. II. 22. ratio: ubi *νεωτερικὰ ἐπιθυμίαι* ſunt *cupiditates* (non *juveniles*, ſed) νεωτερίζειν ποιῆσαι, ſeu εἰς νεωτερισμὸν ἄγειν ἱκανάι. Sic ibid. v. 24. διδακτικὸς ſonat *ἱκανὸς διδάσκειν* vel διδάξαι, utì loquitur Apoſtolus ejuſdem cap. v. 2. Similiter *κοσμικὰι ἐπιθυμίαι* Tit. II. 12. ſunt *cupiditates*, quæ ad *mundana* pronos hominum animos reddunt. Et 1 Pet. II. 11. *σαρκικὰι ἐπιθυμίαι* — ad *carnalia φέρουσι*. Porrò ab *A. Gellio* l. 13. c. 26. ipſa vox *νεωτερικὸς*, in gradu compar. ad deſignandum adhibetur novitatis ſtudium, cui Virgilius cùm nonnihil indulgeret, è verſu quodam Homerico Latinum fecit, exemplari Græco non ſanè re parem neque ſimilem. "Eſſe enim, inquit *Gellius*, videtur "Homeri ſimplicior & ſincerior. Virgilii au-"tem *νεωτερικώτερ⟩*. & quodam quaſi fer-"rumine immiſſo fucatior:"

Ταῦρον Ἀλφείῳ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,
Il. λ'. v. 727.

Taurum Neptuno, taurum tibi, pulcher Apollo: *Æneïd.* l. 3. v. 119.

Noluit utique Maro verbum verbo (quod munus fidi poſtulat interpretis) reddere; ſed de ſuo novi aliquid ingenio depromendum cenſuit, poëtæ ut honori velificaretur. Poëtico autem more Apollinem ſuum mentione pulchritudinis illatâ cohoneſtavit: nam apud poëtas *pulchra* paſſim adpellantur numina.

2 Ἐν τοῖς δεινοῖς] Vide p. 142. n. 3. In his autem φρόνιμ⟩ eſſe ⟨ πολεμικῷ ἦν. Οἶ γὰ, inquit Noſter K. Π. p. 82. ἂν ἡγήσωνται ⟨ὲ ⟨ συμφέροντ⟩ ἑαυτοῖς φρονιμώτερον ἑαυτῶν εἶναι, τούτῳ οἱ ἄνθρωποι ἑκουσιώτατα πείθονται.

[1] ὡς τις κ᾽ ἄλλος, φρουτίζειν ἦν, ὅπως ἔξει ἡ στρατιὰ αὐτῷ τὰ ὑποτύδεια, καὶ θρασυνάζειν ταῦτα· ἱκανὸς ὢ καὶ ἐμποιῆσαι τοῖς πρᾶσιν, ὡς οὐκ [2] ἀπιστέον εἴη Κλεάρχῳ. Τοῦτο δὲ ἐποίει ἐκ τῆ χαλεπὸς εἶ). Καὶ γὰρ ὀρᾶν συγνὸς ἦν, καὶ τῇ φωνῇ τραχύς· [3] σκόλαζέ τε αἰεὶ ἰσχυρῶς, καὶ ὀργῇ ἐνίοτε, ὥστε καὶ αὐτῷ μεταμέλειν ἔσθ᾽ ὅτε. Καὶ γνώμῃ ὢ σκόλαζεν· [4] ἀκολάστου γὰρ στρατεύματος οὐδὲν ἡγεῖτο ὄφελος εἶναι. Ἀλλὰ καὶ λέγειν αὐτὸν ἔφασαν, ὡς δέοι τὸν στρατιώτην φοβεῖσθαι μᾶλλον τὸν ἄρχοντα ἢ τοὺς πολεμίους,

inire, quomodo exercitus ejus à commeatu inſtructus eſſet, ac eundem comparare poterat: quin & eorum, *ipſi* qui aderant, *animis hoc* indere poterat, Clearchi imperium minimè detrectandum eſſe. Atque hoc duritiâ ſuâ efficiebat. Nam & aſpectu tetricus erat, & voce aſper: ſemper etiam ſeverè caſtigabat, & *quidem* irâ interdum *concitus*, adeò ut etiam *ſeveritatis* pœniteret eum nonnunquam. Sed certo etiam puniebat conſilio: nam exercitûs impuniti nullum eſſe putabat uſum. Quin dicere *ſolitum* eum aiebant, militem metuere magìs imperatorem debere quàm hoſtes,

1 Ὡς τις κ᾽] MS. Eton. & veteres quædam edit. ὡς εἴ τίς κ᾽ &c. Sed nil mutandum: Sic enim ſuprà p. 29. — ἄρχειν ἐπίσταμαι, ὥς τις κ᾽ ἄλλος &c. Ibid. pro ὡς δυνατὸν, quæ modò præceſſerunt & ſæpiùs alibi leguntur, adhibet ἧ δυνατὸν, addito ſuperlativo μάλιστα, i. e. *quàm maximè fieri poſſit, pro viribus*, &c.

2 Ἀπιστέον] Edit. quædam veteres & MS. Eton. dant ὡς ἀπιστέον: *Steph.* ὡς οὐκ ἀπειστέον. Rectè quidem addita eſt particula negativa; ſed ἀπιστέον in ἀπειστέον mutatum nollem. *Heſych.* Ἀπιστεῖ, ἀπειθεῖ — Ἄπιστος, ἀπειθής: cui accedunt *Phavorin.* & *Suidas.* Infrà paulò Noſter p. 178. ἀπιστεῖν adhibet pro ἀπειθεῖν: & K. Π. p. 114. εὐπιστότατος pro εὐπειστότατος, ubi vide notata.

3 Σκόλαζέ τε αἰεὶ &c.] *Muretus* totum hunc locum ità legendum ac interpungendum putat, σκόλαζέ τε αἰεὶ ἰσχυρῶς ⁘ ὀργῇ σύνιστε, ὥστε ⁘ αὐτῷ μεταμέλειν· ἔσθ᾽ ὅτε δὲ κ᾽ γνώμῃ· ἀκολάστου γὰρ &c. Rectè quidem ἔσθ᾽ ὅτε ἢ ⁘ γνώμῃ opponuntur præcedentibus ὀργῇ σύνιστε: ſed verbum σκόλαζειν retinendum etiam in poſteriore loco videtur, cùm eadem Noſter ſoleat iterare. Vide p. 104. n. 4. MS. Eton. & libri editi lectionem ſanè vulgatam tuentur; nec eſt, opinor, cur eam deſeramus, aut ἔσθ᾽ ὅτε in initio potiùs poſterioris periodi partis, quàm in fine prioris collocemus. Sic enim *Ælian.* H. V. l. 4. c. 11. — αἴσπερ ἦν ἐλέγετο Σωκράτης εἶναι ὅτε.

4 Ἀκολάστου γὰρ &c.]

—— τὸ γὰρ μυελοῦν στρατεύμαθ᾽

Ἀκόλαστος ὄχλος ——

Κρείσσων πυρός· κακὸς δ᾽ ὁ μὴ ᾽θ᾽ ὁρᾶν κακόν.

Euripid. Hec. v. 604 & ſeq.

εἰ μέλλοι ἢ [1] φυλακὰς φυλάξειν, ἢ φίλων [2] ἀφέξεσθαι, ἢ ἀπροφασίστως ἰέναι ἐπὶ τοὺς πολεμίους. [3] Ἐν μὲν οὖν τοῖς δεινοῖς ἤθελον αὐτοῦ ἀκούειν σφόδρα, καὶ οὐκ ἄλλον ἡγοῦντο οἱ στρατιῶται. [4] Καὶ γὰρ τὸ σύνηθες τότε φαιδρὸν αὐτοῦ ἐν τοῖς προσώποις ἔφαινε φαίνεσθαι, καὶ τὸ χαλεπὸν, ἐῤῥωμένον πρὸς τοὺς πολεμίους ἐδόκει εἶναι· ὥστε σωτήριον καὶ οὐκέτι χαλεπὸν ἐφαίνετο. Ὅτε δ' [5] ἔξω τοῦ δεινοῦ γένοιντο, καὶ ἐξείη πρὸς ἄλλους [6] ἀρχομένους ἀπέναι, πολλοὶ αὐτὸν ἀπέλειπον· τὸ γὰρ ἐπιχαρὲς οὐκ εἶχεν, ἀλλὰ ἀεὶ χαλεπὸς καὶ ὠμὸς ἦν· ὥστε διέκειντο πρὸς αὐτὸν οἱ στρατιῶται ὥσπερ παῖδες πρὸς διδάσκαλον· καὶ γὰρ ἂν

Xen. fol. 85. 10.

si *quidem* vel excubias *rectè* sit acturus, vel abstinenter erga amicos se gesturus, vel sine recusatione in hostes perrecturus. Ac in formidolosis quidem rebus eum libentissimè audiebant, neque *quemquam* alium *ei* anteponebant milites. Nam acerbam illam severitatem tunc hilaritatis speciem in ejus vultu præferre aiebant, & duritia robur *animi* videbatur esse adversùs hostes *confirmati*: adeò ut salutare *quiddam* nec jam ampliùs durum videretur. Verùm ubi periculo liberati essent, & ad alios duces abire liceret, multi eum relinquebant: nam urbanitas in eo nulla erat, sed durus semper ac sævus erat; adeò ut milites in eum animati essent, quemadmodùm pueri in magistrum: atque adeò nunquam

1 Φυλακὰς φυλάξειν,] Sic Luc. II. 8. — καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς &c. *Dinarch.* adv. *Demosth.* p. 91. Ἐγὼ πολλὰς ὑπὲρ ὑμῶν ἐπεξιὼν πεζείας. Vide suprà p. 29. n. 2.

2 Ἀφέξεσθαι, ἢ ἀπροφασίστως] Sic rescripsi ex MSto Eton. *Mureto* & *Leunclavio* adprobantibus. Perperam editiones aliæ dant μὴ ἀπροφασίστως, & ἢ μὴ ἀπροφασίστως &c.

3 Ἐν μὲν οὖν τοῖς δεινοῖς] Vide supra p. 174. n. 2.

4 Καὶ γὰρ τὸ συνηθὲς τότε &c.] *Plutarch.* in libello Πῶς ἂν τις διακρίνοι τὸν κόλακα ἀπὸ φίλου, p. 69. scribit, ὥσπερ ὁ Κλεάρχου τὸ πρόσωπον ὁ Ξενοφῶν ἐν ταῖς μάχαις καὶ πρὸ τοῦ δεινοῦ φησὶν ἐρώμενον ἡδεῖαν καὶ φιλάνθρωπον, ἐν δὲ στρατείᾳ ἐπιὼν τοὺς κινδυνεύοντας. Quæ *Stephanus* etiam citavit verba.

5 Ἔξω τοῦ δεινοῦ] Confer suprà dicta p. 142. n. 2.

6 Ἀρχομένους] Reponendum videtur ἀρχομένους· nam participium hoc passim denotat ὑπηκόους vel στρατιώτας. Sic mox infrà — ἠχθοντο μᾶλλον τοὺς στρατιώτας, ἢ οἱ ἀρχόμενοι ἐκεῖνον —— Et similiter K. Π. p. 70, 107, 113, 548, 550, & alibi sæpé. Sensus itaque idem erit, ac si scripsisset, καὶ ἐξείη τοῖς στρατιώταις πρὸς ἄλλους (*scil.* στρατηγοὺς.) ἀπιέναι: nam vocibus στρατιῶται, & ἀρχόμενοι paulò pòst promiscuè utitur.

φιλίᾳ μὲ καὶ εὐνοίᾳ ἑπομένους ᾧδέποτ' εἶχεν· οἵτινες δὲ ἢ ὑπὸ πόλεως τεταγμένοι, ἢ ὑπὸ χρεῶν δεῖσθαι, ἢ ἄλλῃ τινὶ ἀνάγκῃ κεχαλεπωμένοι παρείησαν αὐτῷ, σφόδρα πειθομένοις ἐχρῆτο. Ἐπειδὴ δὲ καὶ [1] ἤρξαντο νικᾶν σὺν αὐτῷ τὰς πολεμίους, μεγάλα ἤδη ἦν τὰ χρήσιμους ποιοῦντα εἶναι τοὺς σὺν αὐτῷ στρατιώτας· τό, τε γὰρ πρὸς τὰς πολεμίους θαρραλέως ἔχειν πρῶτον, καὶ τὸ τὴν παρ' ἐκείνου τιμωρίαν φοβεῖσθαι, αὐτοὺς εὐτάκτους ἐποίει. Τοιοῦτος μὲν δὴ ἄρχων ἦν· ἄρχεσθαι δ' ὑπὸ ἄλλων ὃ μάλα ἐθέλειν ἐλέγετο. Ἦν δὲ, ὅτε ἐτελεύτα, ἀμφὶ τὰ πεντήκοντα ἔτη.

Προξένῳ δὲ τῷ Βοιωτῷ, εὐθὺς μὲν μειρακίῳ ὄντι, ἐπεθύμει γενέσθαι ἀνὴρ τὰ μεγάλα δυνάσθαι ἱκανός· καὶ διὰ ταύτην τὴν ἐπιθυμίαν ἔδωκε [2] Γοργίᾳ ἀργύριον τῷ Λεοντίνῳ.

ipsum qui præ amicitiâ & benevolentiâ sequerentur, habuit; qui autem vel à civitate designati, vel egestate adducti, vel aliâ quâdam necessitate adstricti ipsi aderant, *his* admodùm dicto audientibus utebatur. Posteaquam verò hostes *unà* cum ipso vincere cœperunt, jam *indè* haud levia *quædam* erant, quæ milites ejus *ad rem bellicam* utiles redderent: nam & adversùs hostes audacter se gerendi aderat occasio, & quòd ab illo metuerent supplicia, *id verò* ordinis eos observantes reddebat. Hujusmodi quidem *Clearchus* erat imperator: verùm aliorum imperio non valdè libenter parere ferebatur. Annos, cùm *vitam* finiret, circiter quinquaginta habuit.

Proxenus autem Bœotius jam ab ineunte adolescentiâ eum se evadere cupiebat, qui magnis rebus gerendis idoneus esset; atque isti obsequutus cupiditati Gorgiæ Leontino dedit argentum.

1 Ἤρξαντο νικᾶν] Vide K. Π. p. 5. n. 3.

2 Γοργίᾳ ἀργύριον &c.] De quo *Philostr.* de vitis Sophist. p. 492. Σικελίᾳ Γοργίας ὁ Λεοντῖνος ἤνεγκεν, ἐς ὃν ἀναφέρειν ἡγούμεθα, ὥσπερ ἐς πατέρα, τὴν τῶν σοφιστῶν τέχνην. *Diodor. Sic.* l. 12. p. 106. Οὗτος (sc. Γοργίας ὁ ῥήτωρ) καὶ τέχνας ῥητορικὰς πρῶτος ἐξεῦρε, καὶ καθ' ὅλην τὴν σοφιστείαν τοσοῦτον τοὺς ἄλλους ὑπερέβαλεν, ὥστε μισθὸν λαμβάνειν παρὰ τῶν μαθητῶν μνᾶς ἑκατόν. Vide sis *Cicer.* de Orat. l. 1. c. 22. l. 3. c. 32. Eund. in *Oratore*, c. 12. & de *Fin.* l. 2. c. 1. *Quinctil.* Instit. orat. l. 3. c. 1. *Ælian.* H. V. l. 1. c. 23. & quæ ibi notârunt viri eruditi.

Επεὶ ὃ συνεγίνετο ἐκείνῳ, ἱκανὸς ἤδη νομίσας εἶ ἄρχειν, καὶ φίλῳ ὢν τοῖς ἀρίστοις, μὴ ἡττᾶσθαι εὐεργετῶν, ἦλθεν εἰς ταύτας τὰς σὺν Κύρῳ [1] πράξεις· καὶ ᾤετο κτήσεσθαι ἐκ τούτων [2] ὄνομα μέγα, καὶ δύναμιν μεγάλην, καὶ χρήματα πολλά· τούτων δ' ἐπιθυμῶν, σφόδρα ἔνδηλον αὖ ἐποίει τοῦτο εἶχεν, ὅτι τούτων οὐδὲν ἂν θέλοι κτᾶσθαι μὴ ἀδικίας, ἀλλὰ σὺν τῷ δικαίῳ καὶ καλῷ ᾤετο δεῖν τούτων τυγχάνειν, ἄνευ δὲ τούτων μή. Ἀρχειν δ' [3] καλῶν μὲν καὶ ἀγαθῶν [4] ἱκανὸς ἦν· ὁ μέντοι οὐδ' αὐτῷ τοῖς στρατιώταις ἑαυτοῦ οὔτε φόβον ἱκανὸς ἐμποιῆσαι, ἀλλὰ καὶ ἠσχύνετο μᾶλλον τοὺς στρατιώτας, ἢ οἱ [5] ἀρχόμενοι ἐκεῖνον· καὶ φοβούμενος μᾶλλον ἦν φανερὸς τὸ ἀπεχθάνεσθαι τοῖς στρατιώταις, ἢ οἱ στρατιῶται τὸ [6] ἀπιστεῖν ἐκείνῳ.

Hujus ubi consuetudine usus esset, se jam idoneum ratus qui *in alios* imperium obtineret, ac, si amicus principibus esset *viris*, beneficiis tribuendis minimè vinceretur, ad res hasce unà cùm Cyro *gerendas* accessit; consequuturúmque ex iis clarum se nomen, & potentiam magnam, & multas opes existimabat: quæ *licèt* expeteret, id *tamen* sedulò etiam præ se ferebat, nolle ipsum quidquam horum per injuriam adipisci, sed justis honestísque artibus, non sine his, consequenda putabat. Cæterùm bonis ille quidem & egregiis *viris* commodè imperare poterat; at pudorem tamen vel metum militibus suis incutere non poterat, sed magìs etiam milites reverebatur, quàm illum ipsius imperio subjecti; magísque eum metuere perspicuum erat, nè militibus esset odio, quàm milites, nè parùm ei dicto audientes essent.

1 Πράξεις] Vide suprà p. 30. n. 3.

2 Ονομα μέγα.] Sic K. Π. l. 4. p. 251. — τὸ τοῦτο ὄνομα μέγιστον ἠύξετο.

3 Καλῶν μὲν καὶ ἀγαθῶν] Hunc nominum istorum ordinem usus adeò confirmavit, ut regulam indè conficeret *Helladius* apud *Photium* biblioth. p. 1578. *scilicet*, Οτι καλὸς καὶ ἀγαθὸς οἱ Ατθικοὶ λέγοντες, ἀγαθὸς καὶ καλὸς ὁ λέγουσι. Scripsit tamen Noster K. Π. p. 173. — ἀγαθὸν ἄνδρα καὶ καλὰ πράττοντα —

4 Ικανὸς] MS. Eton. δυνατὸς, quod ex librarii interpretem agentis calamo fluxit. Vide p. 137. n. 1.

5 Ἀρχόμενοι] Vide p. 176. n. 6.

6 Απιστεῖν] Lege scripta p. 175. n. 2.

Ωετο ᾗ λέγειν πρὸς τὸ ἄρχειν εἰ μὴ δοκεῖν, τὸν μὲν καλῶς ποιοῦντα ἐπαινεῖν, τὸν δὲ ἀδικοῦντα μὴ ἐπαινεῖν. Τοιγαροῦν αὐτῷ οἱ μὲν καλοὶ κἀγαθοὶ τῶν συόντων εὖνοι ἦσαν, οἱ δ' ἄδικοι ἐπεβούλευον, ὡς εὐμεταχειρίστῳ ὄντι. Ὅτε δὲ ἀπέθνησκεν, ἦν ἐτῶν ὡς τριάκοντα.

[1] Μένων ᾗ ὁ Θετταλὸς δῆλος ἦν ἐπιθυμῶν μὲν [2] πλούτου ἰσχυρῶς, ἐπιθυμῶν ᾗ ἄρχειν, ὅπως πλείω λαμβάνοι· ἐπιθυμῶν ᾗ τιμᾶσθαι, ἵνα πλείω κερδαίνοι· φίλος τ' ἐβούλετο εἶναι τοῖς μέγιστον δυναμένοις, ἵνα ἀδικῶν μὴ διδοίη δίκην. Ἐπὶ ᾗ τὸ κατεργάζεσθαι ὧν ἐπιθυμοίη, [3] συντομωτάτην ὁδὸν ᾤετο εἶναι τὸ ἐπορκεῖν τε, καὶ ψεύδεσθαι, καὶ ἐξαπατᾶν· [4] τὸ δὲ ἁπλοῦν

Porrò exiſtimabat *ad hoc*, ut *nimirum* ad imperandum idoneus & eſſet & videretur, ſufficere, ſi honeſtè ſe gerentem laudaret, injuſtum non laudaret. Quapropter boni *quotquot* & egregii *fuerunt ex iis*, qui unà cum ipſo erant, benevolo erant erga ipſum animo; injuſti, tanquam ei qui circumveniri facilè poſſet, inſidiabantur. Cùm autem mortem obiret, annos ferè triginta habuit.

Menon Theſſalus divitiarum palàm erat cupidiſſimus, cupidus imperii, ut plura conſequeretur, cupidus honoris, ut plus lucri faceret: amicus etiam eſſe potentiſſimis *quibuſque* volebat, ut ſi quam faceret injuriam pœnas non daret. Viam maximè compendiariam eſſe arbitrabatur ad efficiendum ea quæ concupiſceret, ſi pejeraret, & mentiretur, & falleret: ſimplicitas autem

1 Μένων δὲ &c.] Simultatis Noſtrum inter & Platonem argumentum à variâ, quam uterque ſecutus eſt, mores Menonis deſcribendi ratione ducit *Athenæus* l. 11. c. ult. Ὁ μὲν Ξενοφῶν, inquit, συνανατρέφεσθαι Κύρῳ φησὶ τὸν Θετταλὸν Μένωνα, καὶ ἀκριβῶς εἰδέναι τὴν προαίρεσιν τοῦ Θετταλοῦ Μένωνος, ὅτι αὐτὸς αἴτιος ἐγένετο τοῖς περὶ Κλέαρχον τοῦ ἀπολέσθαι τὸν ὑπὸ Τισσαφέρνους ἐξαπατηθέντα, ὃς οἷός τις ἦν τὸν τρόπον, ὡς χαλεπὸς, ὡς ἀσελγὴς διηγησάμενος· ὁ καλὸς Πλάτων, μισογυνὴς ἀκρῶν, οὐκ ἐᾷ ἔτι ἔντιμον λόγου ἕτερον, ἐγκώμια αὐτοῦ διεξέρχεσθαι —

2 Πλούτου &c.] MS. Eton. πλουτῖν, ideò, opinor, quòd ἄρχειν mox ſequatur. Sed vide p. 22. n. 1. *Suidas* etiam ad v. Μένων receptam ſervat lectionem.

3 Συντομωτάτην ὁδὸν &c.] Confer K. Π. p. 87.

4 Τὸ ᾗ ἁπλοῦν τε & &c.] MS. Eton. *Stobæus* & vet. quædam editiones dant, τὸ δὲ ἁπλοῦν

τε καὶ ἀληθὲς, τὸ αὐτὸ τῷ ἠλιθίῳ εἶναι. Στέργων δὲ φανερὸς μὲν ἦν οὐδένα, ὅτῳ δὲ φαίη φίλῳ εἶ), τούτῳ ἔνδηλος ἦν ἐπιβουλεύων. Καὶ πολεμίου μὲν οὐδενὸς κατεγέλα, τῶν δὲ σιωόντων πάντων ὡς καταγελῶν αἰεὶ διελέγετο. Καὶ τοῖς μὲν τῶν πολεμίων κτήμασιν οὐκ ἐπεβούλευε· (χαλεπὸν γὰρ ᾤετο εἶναι τὰ τῶν φυλαττομένων λαμβάνειν) τὰ δὲ τῶν φίλων [1]μόνος ᾤετο εἰδέναι ὅπῃ ῥᾷστον ἀφύλακτα λαμβάνειν. Καὶ ὅσους μὲν ἠδίκει ἐπιόρκους καὶ ἀδίκους, ὡς εὖ ὡπλισμένους ἐφοβεῖτο· [2]τοῖς δ' ὁσίοις καὶ ἀληθείαν ἀσκοῦσιν ὡς ἀνάνδροις ἐπειρᾶτο χρῆσθαι. Ωσπερ δέ τις ἀγάλλεται ἢ ὅτι θεοσεβείᾳ, [3]καὶ ἀληθείᾳ, καὶ δικαιότητι, οὕτω καὶ Μένων ἠγάλλετο τῷ ἐξαπατᾶν δύνασθαι, τῷ πλάσασθαι ψευδῆ, τῷ φίλους ἀγαγελᾶν· τὸ δὲ μὴ πανοῦργον,

atque veritas idem *ipsi videbantur* quod stultitia. Neminem ab eo diligi manifestum erat, ac cuicunque amicum se profiteretur, huic palam insidiabatur. Hostem nullum irridebat, verùm tanquam eos omnes, quibuscum commercium habebat, deridens semper sermocinabatur. Itidem facultatibus hostium non insidiabatur; (quippe difficile putabat esse *facultates* eorum, qui sibi caverent, consequi) sed amicorum res, *utpote* incustoditas, solus ipsi videbatur, qui intelligeret facillimum *esse* capere. Et quoscunque perjuros ac injustos *esse* animadverteret, quasi benè munitos formidabat; at religiosis veritatísque studiosis, tanquam parum virilibus, uti conabatur. Et quemadmodùm *alius* quispiam se pietate erga deum, & veritate & justitiâ oblectat, sic Menon *in eo* exultabat, quòd decipere posset *alios*, quòd mendacia fingere, quòd amicos irridere: vafer qui non esset, *eum*

πῃ καὶ ἠλίθιον, ἐνομίζετο αὐτῷ ἠλιθίῳ εἶναι. *Suidas*, ad v. Ηλίθιος, habet τὸ δὲ ἁπλῶν καὶ ἀληθὲς ἐνομίζετο αὐτῷ ἠλίθιον εἶναι: quam ferè scripturam sequitur idem ad v. *Μένων*. Lectionem receptam rectè exhibent editiones *Steph.* & *Leuncl.*

1 Μόνος ᾤετο &c.] In MSto Eton. deest ὅπῃ ante ῥᾷστον, quod statim excipit ὄν, finalis *scil.* ejus iterata syllaba. Vulgatam lectionem *Suidas* & principes tuentur editiones.

2 Τοῖς δ' ὁσίοις καὶ &c.] *Phavor.* Οσιος, ὁ περὶ τὰ θεῖα δίκαιος. Conjunxit Noster ὁσίους καὶ εὐόρκους in fine *Hist.* Gr. l. 2.

3 Καὶ ἀληθείᾳ,] Apud *Suidam*, ad v. *Μένων*, voces istæ non leguntur.

ἀπώλυτον ἐνόμιζεν εἶναι). [1] Καὶ παρ' οἷς μὲν ἐπεχείρει πρωτεύειν φιλίᾳ, ἀλλάλων τοὺς πρώτους, τούτους ᾤετο δεῖν κτήσασθαι. Τὸ δὲ πειθομένους τοὺς στρατιώτας πρέχεσθαι, ἐπὶ τῷ συναδικεῖν αὐτοῖς ἐμηχανᾶτο. Τιμᾶσθαι δὲ καὶ θεραπεύεσθαι ἠξίου, ἐπιδεικνύμενος ὅτι πλεῖστα δυνάιτο καὶ ἐθέλοι ἂν ἀδικεῖν. Εὐεργεσίαν δὲ καταλέγειν, [2] ὁπότε τις αὐτοῦ ἀφίστατο, ὅτι χρώμενος αὐτῷ οὐκ ἀπώλεσεν αὐτόν. Καὶ τὰ μὲν δὴ ἀφανῆ ἔξεστι πρὸς αὐτοῦ ψεύδεσθαι· ἃ δὲ πρόσθεν ἴσασι, τάδ' ἐστί. [3] Παρὰ Ἀρισίππῳ μὲν, ἔτι ὡραίου ὄντι, στρατηγεῖν διεπράξατο τῶν ξένων· Ἀριαίῳ δὲ βαρβάρῳ ὄντι, ὅτι μειρακίοις καλοῖς ἥδετο, οἰκειότατος ἔτι ὡραίου ὄντος ἐγένετο· αὐτὸς δὲ [4] παιδικὰ εἶχε Θαρύπαν, ἀγένειον ὄντα γενειῶντα. Ἀποθνησκόντων δὲ τῶν στρατηγῶν, ὅτι ἐστράτευσαν ἐπὶ βασιλέα

rudem esse existimabat. Ac apud quos quidem principem in amicitiâ locum obtinere nitebatur, hos sibi conciliandos putabat illorum criminatione, qui primi *apud eos* essent. Milites *sibi* obsequentes, injuriarum cum ipsis societate *initâ*, reddere studebat. Affici se honore atque coli *propterea* volebat, quòd demonstraret posse se & velle plurimum injuriæ inferre. Cùm quis ab se defeciisset, beneficii loco censebat, quòd dum ejus uteretur operâ, eum non perdidisset. Ac obscura quidem de eo fingere licet; quæ verò nôrunt omnes, hæc sunt. Ab Aristippo, cùm jam florente esset ætate, ut *militibus* externis præesset, impetravit: Ariæo etiam barbaro, quòd formosis delectabatur adolescentibus, in ætatis *itidem* flore fuit maximè familiaris: ipse Tharypam in deliciis habebat, imberbis barbatum. Cùm autem duces *Græci* interirent, propterea quòd adversùs regem cum Cyro

1 Καὶ παρ' οἷς μὲν &c.] *Suidæ*, loco cit. exemplaria dant, καὶ παρ' οἷς μὲν ἐπιχείρει πρωτεύειν, ἀλλάλων φιλίαν, τοὺς πρώτους τούτῳ ᾤετο δεῖν κτήσασθαι. Sed emendanda sunt illa, non mutanda vulgata scriptura.

2 Ὁπότε τις &c.] *Suidas*, legit, ὅτε τις &c.

3 Παρὰ Ἀρισίππῳ &c.] Lege p. 6. & quæ scripta sunt n. 1.

4 Παιδικὰ] Vide p. 173. n. 3.

σὺν Κύρῳ, [1] τὰ αὐτὰ πεποιηκὼς ὃν ἀπέθανε· μετὰ ὃ τὸν τῶν ἄλλων θάνατον στρατηγῶν, πιωρηθεὶς ὑπὸ βασιλέως ἀπέθανεν, ὐχ ὥσπερ Κλέαρχος & οἱ ἄλλοι στρατηγοὶ ἀποληφθέντες τὰς κεφαλάς· ([2] ὅπερ κάλλιστος θανάτων ἐδόκει εἶναι) ἀλλὰ ζῶν αἰκισθεὶς ἐνιαυτὸν, ὡς πονηρὸς, λέγεται τελευτῆς τυχεῖν.

Ἀγίας δὲ ὁ Ἀρκὰς, καὶ Σωκράτης ὁ Ἀχαιὸς [3] καὶ τούτω ἀπεθανέτην· τούτων δὲ οὐδεὶς οὔτ' ὡς ἐν πολέμῳ κακῶν κατεγέλα, οὔτ' ἐς φιλίαν αὐτὸς ἐμέμφετο. [4] Ἦσαν τε ἄμφω ἀμφὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἀπὸ γενεᾶς.

expeditionem ſuſceperant, quanquam ejuſdem ille incœpti particeps fuiſſet, non *tamen illicò* eſt interfectus: ſed necatis *jam* ducibus cæteris, ſupplicio adfectus ab rege periit; non *ille quidem* ut Clearchus cæteríque duces, quibus abſciſſa ſunt capita; (quæ mors eſſe videbatur honeſtiſſima) ſed ut ſceleſtus, anno *toto* excruciatus vivus, *tandem vitæ* finem feciſſe dicitur.

Cæterùm Agias ille Arcas, & Socrates Achæus etiam interfecti ſunt; quos nemo vel ut ignavos in bello irriſit, vel in amicitiâ *colendâ* reprehendit. Uterque annos ferè quadraginta vixerat.

1 Τὰ αὐτὰ πεποιηκὼς ὃν &c.] Confer *Diodor. Sic.* l. 257. & *Plutarch.* in Artoxerxe, p. 1020.

2 Ὅπερ κάλλιστ' &c.] Vide p. 103. n. 1.

3 Καὶ τούτω] Adi p. 132. n. 1.

4 Ἦσαν τε ἄμφω &c.] Per pleonaſmum literæ σ Atticis familiarem ſcribitur ἦσαν pro ἦαν. Vide ſis Cl. *Maittaire* de dialecto Atticâ p.44. Cæterùm, pro τεσσαράκοντα MS. Eton. exhibet τὰ πέντε καὶ τριάκοντα.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ
ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ Γ.

Α'

ΟΣΑ μὲν δὴ [1] ἐν τῇ ἀναβάσει τῇ μετὰ Κύρου οἱ Ἕλληνες ἔπραξαν μέχρι τῆς μάχης, καὶ ὅσα, ἐπεὶ Κύρῳ ἐτελεύτησεν, ἐγράφη, ἀπόντων τῶν Ἑλλήνων σὺν Τισσαφέρνει ἐν ταῖς σπονδαῖς, ἐν τῷ πρόσθεν λόγῳ δεδήλωται. Ἐπεὶ δὲ οἵ τε στρατηγοὶ συνειλημμένοι ἦσαν, [2] καὶ τῶν λοχαγῶν καὶ στρατιωτῶν οἱ σωτερὸμενοι ἀπολώλεσαν, ἐν πολλῇ δὴ ἀπορίᾳ ἦσαν οἱ Ἕλληνες, ἐνθυμούμενοι ὅτι ἐπὶ ταῖς βασιλέως θύραις ἦσαν, [3] κύκλῳ δ' αὐτοῖς πάντη πολλαὶ καὶ ἔθνη καὶ πόλεις πολέμιαι ἦσαν· ἀγορὰν δὲ οὐδεὶς ἔτι παρέξειν ἔμελλεν, ἀπεῖχον δὲ τῆς Ἑλλάδος πλέον ἢ μύρια στάδια, ἡγεμὼν δ' οὐδεὶς τῆς ὁδοῦ ἦν, ποταμοὶ

QUÆ Græci in itinere cum Cyro *in Aſiam ſuperiorem facto* ad pugnam uſque geſſerint, quæque, poſteaquam Cyrus interiiſſet, acciderint, Græcis cum Tiſſapherne per inducias diſcedentibus, ſuperiore libro expoſitum eſt. Poſteaquam verò duces comprehenſi erant, & qui eos ſequuti fuerant cohortium præfecti atque milites perierant, in magnâ erant anxietate Græci, cùm ſe prope à portâ regis abeſſe cogitarent, ac multas undique tum nationes tum civitates ipſis infeſtas eſſe; annonam neminem jam ampliùs ſuppeditaturum, ſe à Græciâ ſtadiorum plus decem millia abeſſe, ducem itineris eſſe nullum, fluvios,

1 Ἐν τῇ ἀναβάσει τῇ μετὰ &c.] Ità edit. *Steph.* & veteres quædam. In *Leunclav.* perperam omittitur articulus ante μετά. Malè etiam MS. Eton. — Κύρου ἀναβάσει Ἕλληνες &c.

2 Καὶ τῶν λοχαγῶν &c.] Pro ἐν τῶν &c. Vide p. 70. n. 5.

3 Κύκλῳ δ' αὐτοῖς πάντη] Ultima vox deeſt in MSto Eton. quam tamen rectè ſervârunt libri editi. Vide p. 66. n. 1.

δὲ διεῖργον ἀλλάξαται ἐν μέσῳ τῆς οἴκαδε ὁδοῦ· προδεδώκασι δὲ αὐτὸς καὶ οἱ σὺν Κύρῳ ἀναβάντες βάρβαροι, μόνοι ὑπολελειμμένοι ἦσαν, οὐδὲ ἱππέα οὐδένα σύμμαχον ἔχοντες· ὡς τ' εὔδηλον ἦν, [1] ὅτι νικῶντες μὲν οὐδ' ἂν ἕνα φεύγοντα καταλάβοιεν, ἡττηθέντων δὲ αὐτῶν οὐδεὶς ἂν λειφθείη. [2] Ταῦτα ἐννοούμενοι, καὶ ἀθύμως ἔχοντες, ὀλίγοι μὲν αὐτῶν εἰς τὴν ἑσπέραν [3] σίτου ἐγεύσαντο, ὀλίγοι δὲ πυρὰ ἔκαυσαν, ὅπλα δὲ τὰ ὅπλα πολλοὶ οὐκ ἦλθον ταύτῃ τῇ νυκτί· ἀνεπαύετο δὲ ὅπου ἐτύγχανεν ἕκαστος, [4] ὃ δυνάμενοι καθεύδειν ὑπὸ

transiri qui non poſſent, in medio in domum itinere ſe hinc indè, *quo minùs progrederentur*, inhibere; barbaros etiam, qui cum Cyro *in Aſiam* adſcenderant, ipſos prodidiſſe; ſolos *jam* relictos eſſe, nec ullum habere equitatum auxiliarem: adeò ut perſpicuum eſſet, neque ſi vincerent, vel unum fugientem interfecturos, & ſi vincerentur, nè unum quidem *vivum* relictum iri. Hæc dum ſecum cogitarent, animóque eſſent anxio, ex iis pauci ſub veſperam cibum cepêre, pauci accenderunt ignes, ad armatos quoque ordines eâ nocte multi non acceſſêre: at illo ſe quiſque loco quieti dedit, in quem forte fortunâ incidiſſet, cùm præ animi

1 Ὅτι νικῶντες μὲν οὐδ' ἂν &c.] Participium φεύγοντα ex conſentientibus *Stephani* & *Leunclavii* conjecturis huc adduxi: quibus *Amaſæi* favet interpretatio; vertit enim, *ex quo futurum erat, ut neque victores fugientes aſſequi*, &c. Sic Κ. Π. p. 273. —— ποίους ἢ ἱππέας, ἢ τοξότας, —— ἄνευ ἵππων ὄντες δυναίμεθα ἂν φεύγοντας ἢ λαβεῖν, ἢ καταλαβεῖν; vides (verba ſunt hæc *Leunclaviana*) φεύγοντας καταλαβεῖν dici, quod verbum inſolentius hìc quoque reperitur: ut omnino φεύγοντα καταλαβοιεν ſcribendum ſit. Nam ſtantes, utì dictum, adverſarios in acie quin egregiè Græci occidere poſſent, nullum erat dubium; fugientes verò non itidem, ob penuriam equitatûs.

2 Ταῦτα ἐννοούμενοι &c.] Vide p. 81. n. 1. MS. Eton. idem hoc participium pro ἐθυμούμενοι ὅτι ἐπὶ ταῖς βασιλέως &c. exhibet. Sed rectè ſe habet vulgata ſcriptura: nam ſic ſuprà Noſter p. 146, 147. Ἐγὼ ἐθυμούμην μὲν κ᾽ ταῦτα πάντα· ἐννοῶ δ᾽ &c. Vide ſis *Taciti* Annal. l. 1. c. 65. & quæ ibi notârunt *Lipſius* & *Gruterus*.

3 Σίτου ἐγεύσαντο, &c.] Adi p. 101. n. 2. Cæterùm, pro πυρὸν, quod hactenus libri editi prætulerunt, πυρὰ, *Stephano* probante, repoſui. Sic infrà Noſter lib. 6. ferè medio, ἐπειδὴ τὰ πυρὰ ἐκ ἐωρῶμεν, &c. At verò πυρὰ ἡλυκῶς, propriè denotat τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ νεκρῷ ἀπτόμενον. De ſignificatione vocis ὅπλα, mox ſequuturæ, conſule p. 151. n. 4.

4 Οὐ δυνάμενοι καθεύδειν ὑπὸ &c.] Locum hunc cum Virgilianis iſtis contulit *Muretus*:

Nec

λύπης, καὶ πόθου πατρίδων, γονέων, γυναικῶν, παίδων, ἃς οὔ ποτε ἐνόμιζον ἔτι ὄψεσθαι. Οὕτω μὲν ἀμηχέμβροι πάντες ἀνεπαύοντο.

Ἦν δέ τις ἐν τῇ στρατιᾷ Ξενοφῶν Ἀθηναῖος, ὃς ἔτε στρατηγὸς, ἔτε λοχαγὸς, ἔτε στρατιώτης ὢν συνηκολούθει, [1] ἀλλὰ Πρόξενος αὐτὸν μετεπέμψατο οἴκοθεν, ξένος ὢν ἀρχαῖος· ὑπισχνεῖτο δ' αὐτῷ, εἰ ἔλθοι, φίλον Κύρῳ ποιήσειν· [2] ὃν αὐτὸς ἔφη κρείττω ἑαυτῷ νομίζειν τῆς πατρίδος. Ὁ μέντοι Ξενοφῶν ἀναγνοὺς τὴν ἐπιστολὴν, ἀνακοινοῦται Σωκράτει τῷ Ἀθηναίῳ περὶ τῆς πορείας. [3] Καὶ ὁ Σωκράτης ὑποπτεύσας μή τι πρὸς τῆς πόλεως οἱ ὑπαίτιον εἴη Κύρῳ φίλον γενέσθαι, (ὅτι ἐδόκει ὁ Κῦρος προθύμως τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐπὶ τὰς Α-

ægritudine, ac deſiderio *ſuæ quiſque* patriæ, parentum, uxorum, liberûm, quos nunquam ſe deinceps viſuros arbitrabantur, ſomnum capere non poſſent. His illi animis omnes quieſcebant:

Erat autem in exercitu Xenophon quidam Athenienſis, qui, cùm neque dux, neque cohortis *alicujus* præfectus, neque miles eſſet, *illos* comitatus erat; ſed è domo Proxenus ipſum evocârat, quippe qui antiquus *ejus* erat hoſpes: *hic* autem illi, ſi *ad ſe* veniret, ut Cyro amicus adſcriberetur, effecturum ſe pollicebatur; quem ipſe ſibi utiliorem patriâ videri dicebat. *Hujus* epiſtolam cùm legiſſet Xenophon, *iſto* de itinere Socratem Athenienſem conſulit. Et Socrates veritus ei nè criminoſum *ſuam* apud civitatem foret, cum Cyro ſi amicitiam iniret, (quia Cyrus alacriter Lacedæmonios in eo juviſſe bello videretur, quod adverſùs A-

Nec mihi jam patriam antiquam ſpes ulla videndi,
Nec dulces natos, exoptatúmque parentem.
Æn. l. 2. v. 137. & ſeq.

1 Ἀλλὰ Πρόξενος &c.] *Max. Tyr.* diſſert. 5. ſub fin. Ξενοφῶντα δὲ καλεῖ Πρόξενος, παραπέμπει δὲ Ἀπόλλων, συνεκπέμπει δ' ὁ Σωκράτης ἐκ τῆς πολλῆς σχολῆς καὶ ἡσυχίας ἐπὶ στρατείαν καὶ στρατηγίαν, καὶ σωτηρίαν Ἑλλήνων μυριάδων.

2 Ὃν αὐτὸς ἔφη κρείττω &c.] I. e. *à quo plura ſe* (verba ſunt Stephani) *quàm à patriâ expectare aiebat.*

3 Καὶ ὁ Σωκράτης ὑποπτεύσας &c.] Conſule *Diſſertat.* I. K. Π. præmiſſæ p. 3.

θήναις συμπολεμῆσαι) συμβαλόντι τῷ Ξενοφῶντι ἐλθόντι εἰς Δελφοὺς ἀνακοινῶσαι τῷ θεῷ περὶ τ῀ πορείας. Ἐλθὼν ὃ ὁ Ξενοφῶν ἐπήρετο τ῀ Ἀπόλλω, τίνι ἂν θεῶν θύων κ῀ εὐχόμενος κάλλιστ' ἂν κ῀ ἄριστα ἔλθοι τ῀ ὁδὸν, ἣν ἐπινοῇ, καὶ καλῶς πράξας [1] σωθείη. Καὶ ἀνεῖλεν αὐτῷ ὁ Ἀπόλλων, θεοῖς οἷς ἔδοξε θύειν. Ἐπεὶ δ' πάλιν ἦλθε, λέγει τὴν μαντείαν τῷ Σωκράτει. Ὁ δ' ἀκούσας ἠτιᾶτο αὐτὸν, ὅτι οὐ τοῦτο πρότερον ἠρώτα, πότερον λῴον αὐτῷ εἴη πορεύεσθαι, ἢ μένειν, ἀλλ' αὐτὸς κρίνας ἰτέον εἴη, τοῦτο ἐπυνθάνετο, ὅπως ἂν κάλλιστα πορευθείη. Ἐπεὶ μέντοι ὅτως ἦρου, [2] ταῦτ', ἔφη, χρὴ ποιεῖν, ὅσα ὁ θεὸς ἐκέλευσεν. Ὁ μὲν δὴ Ξενοφῶν ὅτῳ θυσάμενος οἷς ἀνεῖλεν ὁ θεὸς, ἐξέπλει, [3] κ῀ καταλαμβάνει ἐν Σάρδεσι Πρόξενον κ῀ Κῦρον, μέλλοντας ἤδη [4] ὁρμᾶν τ῀ ἄνω ὁδόν.

thenienſes geſſerant) hoc Xenophonti dat conſilii, ut Delphos profectus deum *illum* de itinere conſuleret. *Eò* profectus Xenophon Apollinem interrogat, cui deûm rem ſacram faceret precéſque ferret, ut iter, quod apud animum inſtituerat, pulcherrimè ac optimè perficeret, réque præclarè geſtâ ſalvus rediret. Et ei *per oraculum* reſpondit Apollo, diis rem ſacram faceret, quibus *faceret* oporteret. Cùm verò *Athenas* reverſus eſſet, Socrati oraculum narrat. *Quod* cùm audîſſet ille, reprehendit eum, quòd non priùs quæſiviſſet, utrùm ipſi ſatiùs eſſet proficiſci, quàm *domi* manere; ſed ipſe cùm *jam* proficiſci decreviſſet, quo pacto proficiſci commodiſſimè poſſet, id *unum* interrogâſſet. Verùm quandò ità quæſiviſti, ea, inquit, facienda ſunt, quæ deus imperavit. Itaque Xenophon cùm iis ſacrificâſſet *numinibus*, quæ *per oraculum* ſignificârat deus, ſolvit, ac Sardibus Proxenum & Cyrum adſequitur, qui jamjam *in Aſiam* erant adſcenſuri; *ſtatim*que

1 Σωθείη.] Compendium loquendi ſequens, verbum illud unum poſuit pro σωθείη εἰς Ἀθήνας, vel εἰς τὴν Ἑλλάδα: utì ſuprà p. 140. —— ἀποσῶσαι εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑμᾶς: infrà l. 6. ferè medio, ἐπιθύμων εἰς τὴν Ἑλλάδα σώζεσθαι.

2 Ταῦτ', ἔφη, χρὴ &c.] Lege modò adlata ex *Max. Tyrio*, p. præced. n. 1.

3 Καὶ καταλαμβάνει ἐν Σάρδεσι &c.] Vide ſis p. 8, 9.

4 Ὁρμᾶν τὴν &c.] Pro ὁρμᾶν εἰς vel ἐπὶ &c. quarum præpoſitionum uſitata ſatìs eſt ellip-

ſis

καὶ συνεσάθη Κύρῳ. Προθυμουμένου δὲ τοῦ Προξένου, καὶ ὁ Κῦρος συμπροθυμεῖτο μᾶλλον αὐτόν· εἶπε δὲ ὅτι ἐπειδὰν τάχιστα ἡ στρατεία λήξῃ, εὐθὺς ἀποπέμψει αὐτόν. Ἐλέγετο δὲ [1] ὁ στόλος εἶναι εἰς Πισίδας.

Ἐσφαλέτο μὲν δὴ, ὥστως ἐξαπατηθεὶς, οὐχ ὑπὸ τοῦ Προξένου· (οὐ γὰρ ἤθελε τὴν ἐπὶ βασιλέα ἀρμὴν, οὐδ' ἄλλος οὐδεὶς τῶν Ἑλλήνων, πλὴν Κλεάρχου) ἐπεὶ μέντοι εἰς Κιλικίαν ἦλθον, σαφὲς πᾶσιν ἐδόκει εἶναι, ὅτι ὁ στόλος εἴη ἐπὶ βασιλέα. Φοβούμενοι δὲ τὴν ὁδὸν, οὐκ ἄκοντες ὅμως οἱ πολλοὶ [2] δι' αἰσχύνην τὴν ἀλλήλων καὶ Κύρου συνηκολούθησαν· ὧν εἷς καὶ Ξενοφῶν ἦν. Ἐπεὶ δ' ἀπορία ἦν, ἐλυπεῖτο μὲν σὺν τοῖς ἄλλοις, καὶ οὐκ ἐδύνατο καθεύδειν· [3] μικρὸν δ' ὕπνου λαχὼν, εἶδεν ὄναρ. Ἔδοξεν αὐτῷ,

Cyro commendatus eſt. Proxeno autem *ab eo* contendente, ut *ſecum* maneret, unà quoque Cyrus *id* contendebat; aiebátque ſe eum, ubi primùm expeditioni finis imponeretur, ſtatim dimiſſurum. Expeditio autem ferebatur adverſùs Piſidas eſſe *ſuſcepta*.

Et *Xenophon* quidem in militiam profectus eſt, hoc modo deceptus, *at* non à Proxeno: (nam neque *is* adverſùs regem moveri *bellum*, neque alius quiſquam Græcorum, præter Clearchum, nôrat) verùm ubi in Ciliciam veniſſent, perſpicuum omnibus eſſe videbatur, adverſùs regem expeditionem ſuſcipi. Ac *tum ſanè* plerique tametſi *hoc* formidarent iter, etiam inviti tamen, tum præ mutuâ tum præ Cyri reverentiâ, unà ſequebantur: quorum unus erat Xenophon. Cùm autem *hæc* rerum eſſet difficultas, angebatur quidem *ille* cum cæteris, nec dormire poterat: attamen paulùm ſomno ſopitus, ſomnium vidit. Videbatur ei,

ſis poſt verba motum ad locum ſignificantia. Vide p. 7. n. 1.

1 Ὁ στόλος] Adi p. 30. n. 1. & confer p. 7.

2 Δι' αἰσχύνην τὴν &c.] Ex philoſophorum definitione apud *A. Gell.* l. 19. c. 7. αἰσχύνη ἐστὶ φόβος δικαίᾳ ψόγου, i. e. *timor juſtæ reprehenſionis*.

3 Μικρὸν δ' ὕπνου &c.] MS. Eton. & libri quidam editi repræſentant ὕπνον: cui vulgata ſcriptura omnino præferenda eſt. Sic in *Hierone* ferè medio, δείπνου δ' ὕπνου τυγχάνομεν. Cæterùm, ſimiliter Xenophon dixit K. Π. p. 646. ὄναρ εἶδε τοιόνδε — Sic *cernere* & *videre* ſomnia Latini.

[1] Βροντῆς γενομένης, σκηπτὸς πεσεῖν εἰς τὴν πατρῴαν οἰκίαν, καὶ [2] ἐκ τούτου λάμπεσθαι πᾶσαν. Περίφοβος δ' εὐθὺς ἀνηγέρθη, [3] καὶ τὸ ὄναρ τῇ μὲν ἔκρινεν ἀγαθόν· (ὅτι ἐν πόνοις ὢν καὶ κινδύνοις φῶς μέγα ἐκ Διὸς ἰδεῖν ἔδοξε) τῇ δὲ καὶ ἐφοβεῖτο, (ὅτι [4] ἀπὸ Διὸς μὲν βασιλέως τὸ ὄναρ ἐδόκει αὐτῷ εἶναι, κύκλῳ δ' ἐδόκει λάμπεσθαι τὸ πῦρ,) μὴ οὐ δυνατὸς ἐκ τῆς χώρας ἐξελθεῖν τῆς βασιλέως, ἀλλ' [5] εἴργοιτο πάντοθεν ὑπό τινων ἀπορειῶν.

Οποῖόν τι μὲν δή ἐστι τὸ τοιοῦτον ὄναρ ἰδεῖν, ἔξεστι σκοπεῖν

tonitru moto, fulmen domum in paternam cadere, ac universam indè coruscare. Metu vehementi perculsus è somno confestim excitatus est, atque somnium *illud* partim faustum judicabat; (quòd cùm in laboribus & periculis versaretur, lucem magnam à Jove *ortam* videre visus esset) partim (quòd somnium *hoc* à Jove rege *profectum* ipsi videretur, & quòd visus esset ignis undique lucere) metuebat, nè ex regione regis evadere non posset, sed undique difficultatibus quibusdam inhiberetur.

Cæterùm quale fuit hujusmodi somnii visum, animadvertere

1 Βροντῆς γενομένης &c.] De fulminum generibus, ex *Festo* ad *Lycophr.* Cassandr. *Meursius* hæc adtulit: *Manubiæ Jovis tres dicuntur esse; quarum unæ sunt minimæ, quæ moneant, placidæque sint. Alteræ, quæ majores sint, ac veniant cum fragore, discutiantque, aut divellant, quæ à Jove sint, & consilio deorum mitti existimentur. Tertiæ his ampliores, quæ cum igne veniant: & quanquam nullum sine igne fulgur est, hæ propriam differentiam habeant, quod aut adurant, aut fuligine deforment, aut accendant, quæ flatum mutent deorum consilio superorum.* Cæterùm, σκηπτὸς, Scholiaste in *Lycophr.* ad v. 383. interprete, est ὁ κάτω φερόμενος, καὶ πληκτικὸς, καὶ αὐφνίδιος κεραυνὸς, ὃς γίνεται παχωθέντος πυρώδους πνεύματος.

2 Ἐκ τούτου] Vide K. Π. p. 73. n. 1.

3 Καὶ τὸ ὄναρ τῇ &c.] Vide sis *Artemid.* ὀνειροκριτ. l. 2. c. 8, 10: & l. 4. c. 67. & *Duporti* prælect. in *Theophr.* p. 473. Lucem autem cœlo missam fausta sæpè lætáque polliceri putârunt veteres. K. Π. p. 256. — ἐπεὶ νὺξ ἐγένετο, λέγεται φῶς τι Κύρῳ καὶ τῷ στρατεύματι ἐκ Διὸς ἐρανοῦ φανῆς γενέσθαι, ὥστε πᾶσι φίλιον μὲν εἰς τὸ θεῖον εἰσηγήσασθαι, θάρσος δὲ εἰς τὰς πολεμίους.

4 Ἀπὸ Διὸς μὲν &c.] *Homer.* Il. α'. v. 63. καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν. *Lucian.* Σοὶ δὲ συμπίω, sub fin. Οὐδὲ γὰρ ὁ Ξενοφῶν ποτε διηγήσατο τὸ σύμπιον, ὡς ἐδόκει αὐτῷ ἐν τῇ πατρῴᾳ οἰκίᾳ, καὶ τἄλλα. Ἴσως γὰρ ἔχ ὑποκρισιν τιν ὄψιν, ἐδὲ ὡς φλυαρεῖν ἐγνωκὼς αὐτὰ διεξήει· καὶ ταῦτα, ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ ἀπηγνωσμένος πρασμάτων, σωτηρίων πολεμίων, ἀλλά τι καὶ χρήσιμον εἶχεν ἡ διήγησις.

5 Εἴργοιτο] *Phavorin.* Εἴργω, τὸ κωλύω, φιλᾶται· Εἴργω δὲ, τὸ εἰς εἰρκτὴν ἐμβάλλω — δασοῦνται. Vide *Budæi* Comm. L. G. p. 278, 279.

ἐκ τ̃ συμβάντων μ̃ τὸ ὄναρ. Γίγνε̃ γὰρ τάδε εὐθύς· [1]Ἐπειδὴ ἀνηγέρθη, πρῶτον μ̀ ἔννοια αὐτῳ̨ ἐμπίπτει, Τί κατάκειμαι; ἡ δὲ νὺξ προβαίνει· ἅμα ὃ τῇ ἡμέρᾳ εἰκὸς τὺς πολεμίους ἥξειν. Εἰ δὲ γνησόμθα τ̃ βασιλ̃, τί ἐμποδὼν μὴ ἐχὶ πάντα μ̀ τὰ χαλεπώτατα ἐπιδόντας, πάντα ὃ τὰ δεινότατα παθόντας, ὑφειζομένους ἀποθανεῖν; Οπως ὃ ἀμυνόμθα, ἀδεὶς φαίνεται· ἀλ' ὑπημελεῖται, ἀλλὰ κατακείμθα, ὥσπερ ἄξιον ἡσυχίαν ἔχειν. Εγὼ ὅν τ̀ ἐκ ποίας πόλεως [2]στρατηγὸν προσδοκῶ ταῦτα πράξειν; ποίαν δ' ἡλικίαν ἐμαυτῳ̨ ἐλθεῖν ἀναμένω; ἐγὼ γ' ἔτι πρεσβύτερος ἔσομαι, ἐὰν [3]τήμερον προδῶ ἐμαυτὸν τοῖς πολεμίοις. Εκ τύτου ἀνίστη, & συγκαλ̃ τὺς Προξένου πρῶτον λοχαγούς. Επεὶ ὃ συνῆλθον, ἔλεξεν, "Εγὼ,

licet ex iis, quæ poſt ſomnium evenerunt. Nam ſtatim hæc acciderunt: Poſteaquam è ſomno excitatus eſſet, primùm *hæc* ipſi in mentem incidit cogitatio, Quid jaceo? nox progreditur; & luce primâ hoſtes adventuros veriſimile eſt. Quòd ſi regis in poteſtatem devenerimus, quid prohibet quo minùs, moleſtiſſima quæque cùm adſpexerimus, & graviſſima quæque fuerimus paſſi, contumeliis adfecti necemur? Quo pacto noſmet tueamur, *ad id* ſe nemo parat neque ulli curæ eſt, ſed *ità* jacemus, quaſi nobis otium agere liceat. Ac ego quidem quânam ex urbe ducem hæc facturum expecto? quam ætatem mihi ipſi adfuturam opperior? nec enim maturiorem ad ætatem perveniam, hoſtibus ſi me hodiè dedidero. Surgit deinde, & Proxeni primùm cohortium præfectos convocat. Cùm autem conveniſſent, "Ego,

1 Επειδὴ ἀνηγέρθη, πρῶτον &c.] Aliam hujuſce loci interpunctionem prætulit *Leunclavius*; nimirum hanc: ——— τάδε εὐθύς, ἐπειδὴ ἀνηγέρθη. πρῶτον μὲν &c. *Stephanianam* ipſe potiùs ſequendam duxi.

2 Στρατηγὸν] Vocem hanc pro στρατὸν, quæ locum ejus hactenus in libris impreſſis occupavit, reponendam vidit olim *Stephanus*. Huic emendationi adſtipulantur etiam *Amaſæus*, *Leunclavius* & veteris Gallicæ verſionis auctor.

3 Τήμερον πρόδω̃ &c.] *Thom. Magiſter*: Τήμερον, Ατλικοὶ, ἀ σήμερον. Verbum autem illud rectè ad *Amaſæum* notavit *Stephanus* ſonare non ſimpliciter *dedidero*, ſed *præ ignaviâ*, & abjectâ omni vitæ curâ: ſeu, *perfidè tradidero*; quaſi ſe tradens in poteſtatem hoſtium, in ſeipſum perfidus futurus ſit.

"ὦ ἄνδρες λοχαγοὶ, οὔτε καθεύδειν δύναμαι, (ὥσπερ, οἶ-
"μαι, ἀλλ' ὑμεῖς) οὔτε κατακεῖσθαι ἔτι, ὁρῶν ἐν οἵοις ἐσμέν.
"Οἱ μὲν γὰρ δὴ πολέμιοι [1] δῆλον ὅτι ἀπέστερον πρὸς ἡμᾶς
"τὸν πόλεμον ἐξέφηναν, πρὶν ἐνόμισαν τὰ ἑαυτῶν καλῶς
"προεσκευάσθαι· ἡμῶν δ' ἀδεὴς οὐδὲ [2] ἀντεπιμελεῖται, ὅπως
"ὡς κάλλιστα ἀγωνιούμεθα. Καὶ μὴν εἰ ὑφησόμεθα, καὶ δὴ
"βασιλῆ χρὴ σοῦμεθα, τί οἰόμεθα πείσεσθαι; [3] ὃς γε τῷ ὁμομη-
"τρίῳ γε ὁμοπατρίῳ ἀδελφῷ, γε τεθνηκότος ἤδη, ἀποτεμὼν
"πρὸ κεφαλὴν γε τὰν χεῖρα ἀνεσταύρωσεν· ἡμᾶς δὲ, οἷς [4] κη-
"δεμὼν μὲν οὐδεὶς πάρεστιν, ἐστρατεύσαμεν δ' ἐπ' αὐτὸν ὡς
"δοῦλον ἀντὶ βασιλέως ποιήσοντες, & ἀποκτενοῦντες, εἰ δυνά-

"præfecti cohortium, inquit, neque dormire poſſum, (quemad-
"modùm nec vos, opinor, *poteſtis*) neque jacere ampliùs, dum
"quibus in rebus verſamur, video. Hoſtes certè quidem, *utì* con-
"ſtat, non priùs bellum nobis palàm denuntiârunt, quàm res ſuas
"benè comparatas eſſe putarent: at noſtrûm nemo curam vicif-
"ſim adhibet, ut quàm præclariſſimè certamen ineamus. Atqui
"*animos* ſi ſubmittemus, & in regis poteſtatem veniemus, quid
"nos paſſuros exiſtimamus? *quippe* ille fratris eâdem matre nati,
"patre geniti eodem, *ejuſ*que jam mortui, & caput abſciſſum &
"manum palo ſuffixit: nos verò, quibus adeſt nemo, curam qui
"nos tuendi gerat, *qui* adverſùs ipſum arma cepimus *eo conſilio*,
"ut pro rege ſervum faceremus atque occideremus, ſi penes nos

1 Δῆλον ὅτι] Scribitur etiam δηλονότι. Eandem ſcripturam reſtituimus K. Π. p. 380. & 410.

2 Ἀντεπιμελεῖται] Verbum hoc extat etiam K. Π. p. 322. —— ἅμα ᾗ αἰσθανόμενος οὐκ ἀχαρίστων ὄντων, ἀλλ' ἀντεπιμελουμένων αὐτῷ &c. Hoc ideò monere viſum eſt, quia in Lexicis tantùm non omittitur.

3 Ὃς γε τῷ ὁμομητρίῳ &c.] *J. Poll.* l. 3. ſegm. 22. ἀδελφοὶ δὲ, οἱ μὲν ὁμοῦ τῷ πατρὸς, ὁμοπάτριοι, καὶ ὁμοπάτορες· οἱ δὲ ὁμοῦ τῆς αὐτῆς μητρὸς, ὁμομήτριοι, καὶ ὁμομήτορες. Vide p. 103.

4 Κηδεμὼν] *Suidæ* eſt φροντιστὴς, ἐπιμελητὴς, καὶ θεραπευτής. Fallitur omnino *Phavorinus*, qui vocem κηδεμὼν παρ' Ἀττικοῖς reperiri neget. *Ariſtoph.* veſp. v. 242. Χρὴς ἦν Κλέων ὁ κηδεμὼν ἡμῖν &c. & verſu 730. Εἰθ' ὠφελές μοι κηδεμὼν, ἢ &c. Porrò, quod ad verbum ἀνασταυροῦν attinet, rectè notavit Cl. *Lamb. Bos* ἀνὰ in eo non habere ſignificationem *rurſùm*, ſed *ſurſum*. Vide ſis ejus *Exercitat. Philol.* ad Heb. VI. 6.

"μθα, τί ἂν οἰόμθα παθεῖν; [1]Αρ' οὐκ ἂν ὅτι πᾶν ἔλθοι, ὡς
"ἡμᾶς τὰ αἴσχισα αἰκισάμενος, πᾶσιν ἀνθρώποις φόβον ωδάφη
"ἔ στρατεύσαι ποτὲ ἐφ' ἑαυτόν; Αλλ' ὅπως τοι μὴ ἐπ' ἐκείνῳ
"γενησόμθα, πάντα ποιητέον. Εγὼ μὲν οὖν, ἔστ' ἂν μὲ αἱ σπονδαὶ
"ἦσ, ὅ ποτε ἐπαυόμην ἡμᾶς μὲ οἰκτείρων, βασιλέα δὲ κὴ τὸς
"σὺν αὐτῷ μακαρίζων, διαθεώμθμος αὐτῶν [2]ὅσην μὲ χώραν κὴ
"οἵαν ἔχοιεν, ὡς ὢ ἄφθονα τὰ ἐπιτήδεια, ὅσους δὲ θεράποντας,
"ὅσα ὢ κτήνη, χρυσὸν ὢ, ἐσθῆτα δέ· τὸ δ' αὖ τῶν στρατιωτῶν
"ὁπότε ἐνθυμοίμην, ὅτι τῶν μὲ ἀγαθῶν πάντων ωδενὸς ἡμῖν
"μετείη, εἰ μὴ πριαίμθα, ὅτε δὲ ὠνησόμθα ἤδειν [3]ἔτι ὀλίγος

"esset, quid passuros existimamus? Annon omni adgredietur viâ,
"ut posteaquam nos indignissimis tractaverit modis, hominibus
"terrorem omnibus incutiat, nè adversùs ipsum unquam arma
"capiant? At verò illius nè in potestatem veniamus, quidvis fa-
"ciendum. Ego quidem certè, quamdiu manebant fœdera, nos
"miserari nunquam cessavi, regem verò eósque, qui cum ipso
"erant, felices prædicare, cùm considerarem quantam & qualem
"ipsi regionem haberent, quàm abundantes commeatus, quot
"famulos, quot jumenta, *quantum* auri, *quantum* vestium: at
"contrà cùm militum *nostrorum* conditionem animo agitarem,
"nullius *videlicet* boni copiam nobis esse, nisi emeremus, quo-
"cum autem mercaremur *aliquid*, paucos jam ampliùs habere

1 Αρ' οὐκ ἂν ἐπὶ πᾶν &c.] Sic partim ex MSto Eton. partim ex conjecturâ *Stephani* locus hic restituendus videtur. In MSto autem legitur ἆρ' οὖν ἂν ἔλθοι &c. vulgò, ἆρ' ἐκ ἐπίπαν ἔλθοι &c. At *Stephanus* pro ἐπίπαν, unâ voce comprehensum, ἐπὶ πᾶν disjunctim haud dubiè scribendum censet. Est autem ἐπὶ πᾶν ἰέναι (verba sunt ejusdem viri eruditi) *Quidvis adgredi, Omnes vias tentare, Qualibet viâ conari ad aliquid pervenire*: pro quo alibi dicit πάντα ποιεῖν ὅπως cum optativo, & πάντα ποιεῖν ὥστε cum infinitivo.

2 Οσην μὲν χώραν &c.] Vide sis notata ad Κ. Π. p. 4. Cæterùm, trajectione usus, scriptoribus Atticis perquam familiari, dixit διαθεώμθμος αὐτῶν ὅσην μὲν χώραν &c. pro διαθεώμθμος αὐτῶν χώραν ὅσην μὲν κὴ &c. Nisi fortè inserendus sit huic loco articulus τὴν, & intelligendum, utì fit, nomen πράγματα vel χρήματα. Sic infrà mox: τὸ δ' αὖ τῶν στρατιωτῶν &c.

3 Ετι ὀλίγους] Sic optimè MS. Eton. Libri editi dant ὅτι ὀλίγους: pro quibus aut ἔτι ὀλίγους, aut ὅτι ὀλιγίστους, i. e. *quàm paucissimos*, reponendum jam olim censuit *Stephanus*.

"ἔχοντας, [1] ἄλλως δέ πως πορίζεσθαι τὰ ὑπάρχοντα ἢ ὠνεμπόρους,
"ὅρκους ἤδη κατέχοντας ἡμᾶς· [2] ταῦτ' ἂν λογιζόμενος ἐνίο-
"τε, τὰς σπονδὰς μᾶλλον ἐφοβούμην, ἢ νῦν τὸν πόλεμον. Ἐπεὶ
"μέντοι ἐκεῖνοι ἔλυσε τὰς σπονδὰς, [3] λελύσθαι μοι δοκεῖ καὶ ἡ
"ἐκείνων ὕβρις, καὶ ἡ ἡμετέρα εὐσωφία. Ἐν μέσῳ γὰρ ἤδη
"κεῖται ταῦτα τὰ ἀγαθὰ, [4] ἆθλα, ὁπότεροι ἂν ἡμῶν ἄν-
"δρες ἀμείνονες ὦσιν· [5] ἀγωνοθέται δ' οἱ θεοί εἰσιν, οἳ σὺν
"ἡμῖν, ὡς τὸ εἰκὸς, ἔσονται. Οὗτοι μὲν γὰρ [6] αὐτὰς ἐπιωρκήκασιν·
"ἡμεῖς δ', πολλὰ ὁρῶντες ἀγαθὰ, σεσωφρονήκαμεν αὐτῶν ἀπειχόμενοι,

"ſcirem; aliâ verò ratione quàm mercando commeatum nè pa-
"raremus, fœdera jam *tum* nos impedire: hæc igitur nonnun-
"quam mecum ipſe reputans magìs *tum* fœdera, quàm modò
"bellum, metuebam. Verùm poſteaquam illi fœdera violârunt,
"& illorum inſolentia & ſuſpicio noſtra mihi finem habere vide-
"tur. Nam ea jam bona, tanquam præmia *iſti ceſſura parti*, utra-
"cunque *tandem* noſtrûm virtute præſtiterit, in medio poſita
"ſunt: *ipſi* dii certaminis ſunt præſides, qui cum nobis, ceu par
"eſt, ſtabunt. Nam iſti pejerârunt; nos, cùm multa bona vi-
"deremus, conſtanter ab eis abſtinuimus, propterea quòd per

1 Ἄλλως δέ πως πορίζεσθαι &c.] Lege p. 144.

2 Ταῦτ' ἂν &c.] Poſt longiorem ἐπιμονὴν, non ſine gratiâ quâdam, hâc particulâ ſcriptores utuntur Attici. Sic & Latini ſuum adhibuerunt *igitur*. Exempla paſſim obvia ſunt.

3 Λελύσθαι] *Suidas*: Λῦτο· ἐλύθη, ἐπαύθη. Eſt autem ὕβρις, ἀδικία τοῖς ἀτιμίαν φέρουσα —— ὃ μόνον ἐν λόγοις, ἀλλὰ καὶ ἡ καθ' ἅπαν ἔργον αἰσχρόν.

4 Ἆθλα, ὁπότεροι &c.] Confer K. Π. p. 136.

5 Ἀγωνοθέται δ' οἱ &c.] *Phavorino* & *Suidæ* Ἀγωνοθέτης eſt ὁ ἐν τοῖς σκηνικοῖς· Ἀθλοθέτης δὲ, ὁ ἐν τοῖς γυμνικοῖς. Sed cave Grammaticorum diſtinctionem iſtam rectè poſitam exiſtimes. Agonum certè nomen ad gymnicorum æquè ac ſcenicorum ſeu muſicorum ludos pertinet; ipſóſque adeò athlothetas atque agonothetas eoſdem eſſe ex ſequentibus *Pauſaniæ* verbis, lib 5. cap. 9. conſtat: Πεντηκοστῇ δὲ ὀλυμπιάδι ἀνδράσι δύο ἐξ ἁπάντων λαχοῦσιν Ἠλείων ἐπιτρέπει ποιῆσαι τὰ ὀλύμπια· καὶ ἐπὶ πλεῖστον δὴ τοῦτο διέμεινε τῶν ἀγωνοθετῶν ὁ ἀριθμὸς τῶν β'. Πέμπτῃ δὲ ὀλυμπιάδι καὶ εἰκοστῇ σὺν ἑκατὸν Ἑλλανοδίκας καθίσταν — Δευτέρᾳ δὲ ἀπὸ ταύτης ὀλυμπιάδι, πρώτῃ καὶ ὁ δεκατὸς ἀθλοθέτης. *Themiſtius* itidem Orat. 5. p. 68. edit. *Harduin.* iſta nomina iiſdem certaminum gymnicorum præſidibus promiſcuè tribuit: ὥσπερ δὲ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀθλοθέτου ἔνιοτε μὲν ἅπαντες οἱ σταδιεῖς, ὃ μὴν ἅπαντες τὸν αὐτὸν δρόμον, ἀλλ' οἱ μὲν ἔνθεν, οἱ δὲ ἔνθεν, ἀπάντη δὲ ἀγέρασος ὁ ἡθῴμῳος· ἔτως ἕνα μὲ ὑπολαμβάνεις τὸν μέγαν καὶ ἀληθινὸν ἀγωνοθέτην —

6 Αὐτὰς ἐπιωρκήκασιν] Adi p. 148. n. 4.

"[1] Διὰ τὰς τῶν θεῶν ὅρκους· ὥσε ἐξεῖναι μοι δοκεῖ ἰέναι ὅπῃ τὴν
"ἀγῶνα πολὺ σὺν φρονήματι μείζονι, ἢ τούτοις. Ἔτι δὲ ἔχομεν
"σώματα ἱκανώτερα τούτων καὶ ψύχη, καὶ θάλπη, καὶ πόνους φέ-
"ρειν· ἔχομέν τε [2] καὶ ψυχὰς σὺν τοῖς θεοῖς ἀμείνονας· οἱ
"δὲ ἄνδρες καὶ τρωτοὶ καὶ θνητοὶ μᾶλλον ἡμῶν, ἢν οἱ θεοὶ,
"ὥσπερ τοπρόσθεν, νίκην ἡμῖν διδῶσιν. Ἀλλ' ἴσως γὰ καὶ
"ἄλλοι ταῦτα ἐνθυμοῦνται. Πρὸς τῶν θεῶν, μὴ ἀναμένωμεν
"ἄλλους ἐφ' ἡμᾶς ἐλθεῖν, παρακαλοῦντας ὅπῃ τὰ κάλλιστα
"ἔργα, ἀλλ' ἡμεῖς ἄρξωμεν τοῦ [3] ἐξορμῆσαι καὶ τοὺς ἄλ-
"λοις ὅπῃ τὴν ἀρετήν. Φάνητε τῶν λοχαγῶν ἄριστοι, καὶ
"τῶν στρατηγῶν [4] ἀξιοστρατηγότεροι. Κἀγὼ δὴ, εἰ μὲν ὑμεῖς ἐθέ-
"λετε ἐξορμᾶν ὅπῃ ταῦτα, ἕπεσθαι ὑμῖν βούλομαι· εἰ δὲ

"deos jurâſſemus: adeò ut *nobis*, mihi *quidem utì* videtur, multò
"majori cum ſpiritu, quàm iſtis, in certamen liceat deſcendere.
"Prætereà nobis ſunt corpora, quæ magìs, quàm illorum *corpo-*
"*ra*, ad frigora, calores, labores perferendos ſunt idonea: no-
"bis itidem ſunt animi deorum beneficio præſtantiores: viri
"ipſi magìs quàm nos vulneribus *ſunt* & cædi obnoxii, ſi *quidem*
"dii victoriam nobis, ut antehac, dederint. Verùm hæc fortaſ-
"ſis etiam alii ſecum in animis verſant. Per deos, non expecte-
"mus, donec ad nos alii veniant, qui *nos* ad facinora præclariſ-
"ſima cohortentur; ſed ipſi priùs etiam alios ad virtutem exci-
"temus. Exhibete vos cohortium præfectorum fortiſſimos, &
"imperatorum officio *ipſis* imperatoribus digniores. Atque ego
"certè, ſi vos ad hæc erumpere velitis, libens vos ſequar: ac ſi me

1 Διὰ τὰς τῶν θεῶν &c.] Vide pag. 158. n. 3.

2 Καὶ ψυχὰς σὺν τοῖς θεοῖς &c.] *Max. Tyrius* diſſertat. 22. ſub fin. αἱ δὲ ἄρισται ψυχῆς φύσεις — δέονται ξυναγωνιστοῦ θεοῦ καὶ ξυλλήπτορος τῆς ἐπὶ θάτερα τὰ κρείττω ῥοπῆς καὶ χειραγωγίας. Adde *Cicer.* de N. D. l. 2. c. penult. *Senecæ* epiſt. 41. Cæterùm, *Steph.* pro ἔχομέν τε ſcribendum cenſet ἔχομεν ᾗ &c.

3 Ἐξορμῆσαι] Activam itidem ſignificationem verbo huic tribuit *Lucian.* in Solœciſte p. 1112. — καὶ τίς ἐστιν ὁ ἐξορμῶν;

4 Ἀξιοστρατηγότεροι.] Lexicographi vocem hanc, ut & haud paucas alias, quæ apud Xenophontem reperiuntur, omittunt. Quod jam ſuprà monuimus.

"ὑμεῖς τάττετέ με ἡγεῖσθαι, [1] οὐδὲν προφασίζομαι τὴν ἡλι-
"κίαν, ἀλλὰ καὶ ἀκμάζειν ἡγοῦμαι ἐρύκειν ἀπ' ἐμαυτοῦ τὰ
"κακά." Ὁ μὲν ταῦτα ἔλεξεν·

Οἱ δὲ λοχαγοὶ ἀκούσαντες ταῦτα, ἡγεῖσθαι ἐκέλευον ἅπαντες. [2] Πλὴν Ἀπολλωνίδης τις ἦν, Βοιωτιάζων τῇ φωνῇ· οὗτος δ' εἶπεν ὅτι φλυαρεῖν, ὅστις λέγοι ἄλλως πως σωτηρίας ἂν τυχεῖν, ἢ βασιλέα ποιήσας, εἰ δυνατὸν· καὶ ἅμα ἤρχετο λέγειν τὰς ἀπορίας. Ὁ μέντοι Ξενοφῶν [3] μεταξὺ ὑπολαβών, ἔλεξεν ὧδε· "Ω θαυμασιώτατε ἄνθρωπε, σύ
"γε οὐδ' ὁρῶν γιγνώσκεις, οὐδ' ἀκούων μέμνησαι. Ἐν τοῦ-

"ducis in munere conſtituatis, ætatis excuſatione nequaquam
"utar, quin *me* vigere puto ad arcenda à me mala." Hæc ille verba fecit:

Quæ cùm præfecti cohortium audîſſent, ducis illum munere fungi juſſerunt univerſi. Verùm Apollonides quidam erat, qui Bœotios loquendo imitabatur: aiebat hic nugari *eum*, qui aliâ quâdam, quàm regem *ſibi* conciliando, id ſi fieri poſſet, ratione, diceret *ipſos* ſalutem conſequi poſſe; ſimul difficultates exponere incipiebat. At verò Xenophon, ejus ſermone interrupto, hunc in modum loquutus eſt: "Vir admiratione digniſſime, tu certè ne-
"que quod vides intelligis, neque quod audis memoriâ tenes. In

1 Οὐδὲν προφασίζομαι τῷ &c.] Lege omnino quæ de ætate, quâ tunc temporis erat Xenophon, ſcripſimus *Diſſertat.* I. Κ. Π. præmiſſæ p. 3. & ſuprà p. 119. n. 2.

2 Πλὴν Ἀπολλωνίδης τις &c.] Vide p. 87. n. 5. Eâdem hâc formâ loquendi uſus eſt p. 4. Κλέαρχος ἦν Λακεδαιμόνιος, φυγάς· τούτῳ &c. Porrò, οἱ Βοιωτιάζοντες, apud *Hiſtor.* Gr. l. 5. haud procul à fine, valet *Bœotis favere*; ſic & ejuſd. *Hiſt.* l. 6. ferè medio, λακωνίζειν & ἀτθικίζειν ſonant *Lacedæmoniorum*, *Athenienſium partibus favere.* Nonnunquam iſtiuſmodi verba *imitandi ſtudium* ſeu *æmulationem* denotant: *Lucian.* in *Solœc.* p. 1113. Ἀτθικίζοντος δέ τινος, &c. Sic alibi paſſim. *Ælian.* H. V. l. 4. c. 15. —— ποτὲ δὲ βοιωτιάζῃ τὸν τρόπον, ἢ αὖ πάλιν θετταλίζῃ —— i. e. *nunc Bœotiorum mores exprimeret* &c. Sic Noſter Bœotiorum illum *ſermones* imitatum eſſe tradit.

3 Μεταξὺ ὑπολαβών,] Cum priore voce intellige λέγοντος, vel potiùs λέγοντα. Participium autem illud de eo paſſim adhibent Græci, qui reſpondendi in ſe recipit officium: quo ferè ſenſu dicit Virgil. *Suſcipit Anchiſes* &c. Æneïd. l. 6. v. 723. Vide ſis Κ. Π. p. 401. n. 2.

"τῷ γε μέντοι ἦθα τούτοις, ὅτε βασιλεὺς, ἐπεὶ Κῦρος ἀπέ-
"θανε, μέγα φρονήσας [1]ἐπὶ τούτῳ, πέμπων ἐκέλευε παρα-
"διδόναι τὰ ὅπλα· ἐπειδὴ δὲ ἡμεῖς οὐ παραδόντες, ἀλλ' ἐξω-
"πλισμένοι ἐλθόντες παρεσκευήσαμεν αὐτῷ, [2]τί οὐκ ἐποίησε
"πρέσβεις πέμπων, καὶ σπονδὰς αὐτῶν, καὶ παρέχων τὰ ὕπα-
"τήδεια, [3]ἕως τ' ἂν σπονδῶν ἔτυχεν; Ἐπεὶ δ' αὖ οἱ στρατηγοὶ
"καὶ λοχαγοὶ, ὥσπερ δὴ καὶ σὺ κελεύεις, εἰς λόγους αὐτοῖς ἄνευ
"ὅπλων ἦλθον, πιστεύσαντες ταῖς σπονδαῖς, οὐ νεῦ [4]ἐκεῖνοι
"παρόμενοι, κεντούμενοι, ὑβριζόμενοι, δεῖ' ἀποθανεῖν οἱ τλή-
"μονες δύναν)ο; καὶ μάλ', οἶμαι, ἐρῶντες τούτου. Α σὺ πάντα εἰ-
"δὼς, τοὺς μὲν ἀμύνεσθαι κελεύοντας φλυαρεῖν φῂς, [5]πείθειν δὲ πά-

"eodem ſanè, quo hi, *loco* eras, cùm rex, poſteaquam Cyrus
"mortuus eſſet, hanc ob cauſam elatus, ad nos mitteret atque
"arma tradere juberet: verùm cùm nos non *modò non* tradere-
"mus, ſed *etiam* armati proficiſceremur ac juxta ipſum taberna-
"cula collocaremus, quid non per legatos *ad nos* miſſos fecit,
"cùm & fœdus peteret, & ſuppeditaret commeatum, donec
"tandem fœdus à nobis impetraret? Poſteaquam verò duces ac
"præfecti cohortium, quemadmodum tu quoque jam *fieri* jubes,
"fœderibus freti in colloquium eorum ſine armis venerunt, an-
"non illi plagas, vulnera, injurias contumelioſè factas modò
"paſſi, nè mortem quidem oppetere miſeri poſſunt? id *licèt*
"etiam, opinor, admodùm expetant. Quæ cùm omnia tu nô-
"ris, illos *tamen*, qui ad defenſionem *milites* hortantur, nugari
"dicis, ac rurſùm *nos ad hoſtes eo conſilio* proficiſci jubes, ut *regem*

1 Ἐπὶ τούτῳ,] *Scil.* αἰτίᾳ. Similiter *Ælian.* H. V. l. 3. c. 19. — ἐκαλλύνετο ἐπὶ τούτῳ. Id. l. 12. c. 39. — ἐπὶ ἐδόξει ἐπὶ τούτῳ θαυμάζειν —

2 Τί οὐκ ἐποίησε πρέσβεις &c.] Lege p. 116, 131, 132, 133. Cæterùm πρέσβεις jam audiunt, quos ſuprà, locis cit. κήρυκας appellaverat. Itaque fruſtrà eſt Scholiaſtes *Thucydidèus*, iſta qui ſic diſtinxerit nomina: Κήρυξ οὖν πολέμου, πρέσβεις οὖν εἰρήνης.

3 Ἕως τ' ἂν &c.] Ità MS. Eton. & libri, quos vidi, omnes. At *Stephanus* ex quibuſdam vet. rectiùs ſcribi poſſe cenſet ἕως τι σπονδῶν &c.

4 Ἐκεῖνοι] Vide p. 132. n. 1.

5 Πείθειν] *Scil.* βασιλέα, utì ſuprà modò, p. præced. ἢ βασιλέα πείσας, &c.

"λιν κελεύεις ἰόντας; Εμοὶ δὲ, ὦ ἄνδρες, δοκῇ τὸν ἄνθρω-
"πον τοῦτον μήτε παρεσθαι [1] εἰς ταυτὸ ἡμῖν αὐτοῖς, ἀφε-
"λομένους τε τὴν λοχαγίαν, σκεύη ἀναθέντας, [2] ὡς τοιούτῳ
"χρῆσθαι. Οὗτος γὰρ καὶ τὴν πατρίδα καταισχύνει, ἡ πᾶ-
"σαν τὴν Ελλάδα, ὅτι Ελλην ὢν, τοιοῦτός ἐστιν."

Εντεῦθεν ὑπολαβὼν Αγασίας Στυμφάλιος, εἶπεν· [3] Αλλὰ τούτῳ γε ὅτε τῆς Βοιωτίας παρεσκεύασται, ὅτε τῆς Ελλάδος παντάπασιν· [4] ἐπεὶ ἐγὼ αὐτὸν εἶδον, [5] ὥσπερ Λυδὸν, ἀμφότερα τὰ

"nobis conciliemus? Ego verò, milites, exiſtimo *nos* hunc homi-
"nem neque in eundem atque noſmet locum admittere debere,
"& ademptâ cohortis præfecturâ, vaſa ubi *ei* impoſuerimus, ut
"talem *eum* tractare. Nam & patriam dedecorat is, & univerſam
"Græciam, cùm *natione* Græcus, ità ſe gerat."

Agaſias deinde Stymphalius, ſermone ſuſcepto; At huic ſanè, inquit, nihil omnino neque cum Bœotiâ, neque cum Græciâ commune eſt: nam ejus ego, tanquam Lydi, utramque aurem per-

1 Εἰς ταυτὸ] *Scil.* χωρίον. Sic ferè p. præced. ἐν ταυτῷ γε μέντοι ἥδε τέτοις, *ſcil.* χωρίῳ. Haud abſimiliter *Alciphr.* l. 3. epiſt. 67. ex edit. Bergler. — εἰς ταυτὸν συνειλθόντες, nempe τόπον —— Confer Matt. XXII. 34. Luc. XVII. 35. Act. I. 15. & II. 1. Ubi viri eruditi locutionem nominibus iſtis ſupplendam rectè ſtatuerunt.

2 Ως τοιούτῳ χρῆσθαι.] Nimirum, qui ſultè adeò importunéque nos monere auſus eſt, ut patriâ ſe Græcóque in univerſum nomine indigniſſimum, dignum qui in infimum detrudatur ordinem, præſtaret. Similiter mox — ὅτι Ελλην ὢν, τοιοῦτός ἐστι. *ſcil.* ingenio tam inerti, tam illiberali. Cæterùm, χρῆσθαι paſſim apud Noſtrum alióſque eſt *habere*, *tractare*: perinde atque *uti* apud Latinos. Vide ſis *Salluſt.* in Jug. c. 31. & quæ Cl Cortius notavit p. 569.

3 Αλλὰ τούτῳ γε ὅτι &c.] *Thomas Magiſter*: Προσήκει μοι τοῦδε, ἀντὶ τοῦ πρέπει καὶ ἁρμόττει μοι. Καὶ, προσήκει μοι τοῦδε, ἀντὶ τοῦ μετοχὴ ἔστι μοι. Eadem eſt τοῦ μέτεστι ſtructura, quod & hoc loco legit *Demetrius Phaler.* de Elocut. ſect. 137. Sic ſupra p. 191. ὅτι τῶν μὲν ἀγαθῶν πάντων ἐδένὸς ἡμῖν μετείη, —

4 Επεὶ] Ponitur ἀντὶ τοῦ γάρ, utì & apud *Æſchin.* dial. 2. ſect. 8. Επεὶ εἴγε τοιοῦτοι εἴησαν &c. i. e. *Nam ſi tales* &c.

5 Ωσπερ Λυδὸν, ἀμφότερα &c.] Perantiquus gentibus quibuſdam orientalibus mos erat, ſervorum aures pertundere. *Juvenal.* ſat. I. v. 102, & ſeq.

Sed libertinus prior eſt; prior, inquit, ego adſum:
Cur timeam, dubitémve locum defendere? quamvis
Natus ad Euphratem, molles quod in aure feneſtræ
Arguerint ——

T. Petron. *ſatyric.* c. 102. edit. Burman. *Id tanquam ſervi Æthiopes, & præſtò tibi erimus — Quin tu, inquit Giton, & circumcide nos, ut Judæi videamur, & pertunde aures, ut imitemur Arabas,*

ὦτα τετρυπημένον. [1] Καὶ εἶχεν ὕτως. Τοῦτον μὲν οὖν ἀπήλασε· οἱ δ' ἄλλοι ὡδὲ τὰς τάξεις ἰόντες, ὅπου μὲν στρατηγὸς σῶος εἴη, τὸν στρατηγὸν παρεκάλουν· ὁπόθεν δὲ [2] οἴχοιτο, τὸν ὑποστράτηγον· ὅπου ὁ λοχαγὸς σῶος εἴη, τὸν λοχαγόν. Ἐπεὶ δὲ πάντες συνῆλθον, [3] εἰς τὸ πρόσθεν τῶν ὅπλων ἐκαθέζοντο· καὶ ἦσαν οἱ συνελθόντες στρατηγοὶ καὶ λοχαγοὶ ἀμφὶ τοὺς ἑκατόν. Ὅτε δὲ ταῦτα ἦν, σχεδὸν ἦσαν μέσαι νύκτες. Ἐνταῦθα Ἱερώνυμος Ἠλεῖος, πρεσβύταλος ὢν τῶν Προξένου λοχαγῶν, ἤρξατο λέγειν ὧδε· Ἡμῖν,

foratam vidi. Et ſic *quidem ſe res* habebat. Hunc igitur abegerunt: cæteri per ordines incedentes, ubicunque dux ſalvus eſſet, ducem evocabant; ubi periiſſet, eum qui pro duce eſſet: ubi præfectus cohortis ſalvus eſſet, cohortis præfectum. Cúmque omnes conveniſſent, ante ordines armatos conſederunt: & erant duces ac præfecti cohortium, qui convenerant, circiter centum. Cùm hæc agerentur, media ferè nox erat. Ibi tum Hieronymus Eleus, inter Proxeni cohortium præfectos natu maximus, in hunc modum dicere cœpit: Viſum eſt nobis,

Arabas, ſcil. *ſervos*; nam de ſervis agitur. Confer Exod. XXI. 6. & Pſ. XL. 8. Afros etiam aures habuiſſe perforatas, ex *Ciceronis* joco quodam liquet: nam is, τὸν τὸ δεξιὸν Λιβυν ἀπὸ γλώττης εἶναι, φήσαντα ὃ αὐτῷ μὴ ἀκούειν λέγοιτο, Καὶ μάλ' οὖν ἀτρύπητον ἔχεις τὸ οὖς, εἶπε, teſte *Plutarcho* Apophth. pag. 205. Quod eo dictum fuiſſe tradit *Macrob.* l. 7. c. 3. quia *Octavius* (ſic enim nomine dicit hominem) *Libys oriundus dicebatur*; *quibus mos eſt aurem forare*. Morem eundem hunc ex aliâ etiam ortum traxiſſe cauſâ, & apud Aſiæ populos invaluiſſe, notum eſt. Et quamvìs Lydi, Crœſo devicto, mollitie luxúque diffluerent, ex hujuſce tamen, de quo agitur, auribus, ſervilis eum conditionis arguere voluit, opinor, Agaſias. *Ælian.* H. V. l. 10. c. 14. — Φρύγας ὃ καὶ Λυδοὺς ἐργαστικωτέρους, δουλεύειν δέ.

1 Καὶ εἶχεν ὕτως.] *Demetr. Phaler.* de elocut. ſect. 137. Εὐθὺς ἐν ἀρχῇ ἐστὶ χάρις ἡ ἐκ στωτομίας, ὅταν τὸ αὐτὸ μηκυνόμενον ἄχαρι γένηται, τοῦτο δὲ πάσχει χαρίεν· ὥσπερ παρὰ Ξενοφῶντι, τῷ ὄντι τούτῳ ἀδὲν (ſic nempe variant Critici & Noſtri exempla) μέτεστι τῆς Ἑλλάδος· ἐπεὶ ἐγὼ αὐτὸν εἶδον, ὥσπερει Λυδὸν, ἀμφότερα τὰ ὦτα τετρυπημένον· καὶ εἶχεν ὕτως. Τὸ γὰρ ἐπιλεγόμενον τὸ, εἶχεν ὕτως, τοῦτο τῆς στωτομίας τὸ χάριν ποιεῖ· ἐν ᾗ ἐμηκύνθη. Δεῖ δὲ πλειόνων, Οπ ἔλεγε ζῶν ἀληθῆ, σαφῶς γὰρ ἐπετρύπητο, διήγημα ἂν ψιλὸν ἐγένετο· ἀντὶ χάριτος.

2 Οἴχοιτο, τὸν ὑποστράτηγον.] *Biſetus* ad *Ariſtoph.* Λυσιστρ. v. 31. Οἴχεσθαι, τὸ ἀπολλύειν, καὶ τὸ θνήσκειν, καὶ ἁπλῶς ἀφανισθῆναι. Sed locutionem jam pluribus illuſtratam videre eſt K. Π. p. 370. Cæterùm, ad v. ὑποστράτηγος citari tantùm ſolet in Lexicis *J. Pollux*, cujus hæc ſunt verba: Καὶ οἱ ἄρχοντες, οἱ μὲν ὃ πάντες στρατηγοὶ, καὶ συστράτηγοι, καὶ ὑποστράτηγοι, l. 1. ſegm. 128.

3 Εἰς τὸ πρόσθεν τῶν ὅπλων] Vide p. 169. n. 3. p. 196. n. 1. & p. 151. n. 4.

ὦ ἄνδρες στρατηγοὶ καὶ λοχαγοὶ, ὁρῶσι τὰ πρόνοια ἔδοξε ἡμῖν αὐτοῖς συνελθεῖν, καὶ ὑμᾶς παρακαλέσαι, ὅπως βουλευσώμεθα, εἴ τι δυνατόμεθα, ἀγαθόν. Λέξον δ', ἔφη, καὶ σὺ ὦ Ξενοφῶν, ἅπερ καὶ πρὸς ἡμᾶς. Ἐκ τούτου λέγει τάδε Ξενοφῶν·

"Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἅπαντες ἴσμεν, ὅτι βασιλεὺς "καὶ Τισσαφέρνης, οὓς μὲν ἐδυνήθησαν, συνειλήφασιν ἡμῶν· "τοῖς δ' ἄλλοις [1] δῆλον ὅτι ἐπιβουλεύουσιν, ὡς, ἢν δύνωνται, "ἀπολέσωσιν. Ἡμῖν δέ γ' οἴμαι πάντα ποιητέα, ὡς μή- "ποτ' [2] ἐπὶ τοῖς βαρβάροις γενώμεθα, ἀλλὰ μᾶλλον, ἢν "δυνώμεθα, ἐκεῖνοι ἐφ' ἡμῖν. Εὖ τοίνυν ἐπίστασθε ὅτι ὑ- "μεῖς τοσοῦτοι ὄντες, ὅσοι νυνὶ συνεληλύθατε, μέγιστον ἔχε- "τε [3] καιρόν. Οἱ γὰρ στρατιῶται ἕτοιμοι πάντες πρὸς ὑμᾶς ἀπο-

duces ac præfecti cohortium, præſentem *rerum noſtrarum* ſtatum intuentibus, ut & ipſi conveniremus, & vos advocaremus, quò conſilium, ſi quid poſſimus, bonum ineamus. Tu verò etiam Xenophon, ait, *ea* dicito, quæ & nobis *dixiſti*. Tum Xenophon hæc verba fecit:

"Hæc certè quidem univerſi novimus, regem *ſcilicet* & Tiſ- "ſaphernem ex nobis eos, quos potuerunt, comprehendiſſe; "cæteríſque *adeò* haud dubiè inſidiantur, ut, ſi *quidem* poſſint, "*eos* interimant. Nobis verò omnia facienda puto, ut nunquam "barbarorum in poteſtatem veniamus, ſed illi potiùs, *id* ſi *effi*- "*cere* poſſimus, noſtrâ ſint in poteſtate. Quamobrem certò ſcia- "tis *velim*, vos quotquot eſtis, qui jam conveniſtis, commodiſſi- "mam habere occaſionem. Nam milites iſti omnes vos reſpi-

1 Δῆλον ὅτι] Sic rectè ſcripſit *Stephanus*. Alii, δηλονότι. Eandem ſcripturam reſtituimus K. Π. p. 183, 380, 410, 424. alibi.

2 Ἐπὶ τοῖς βαρβάροις &c.] Sic p. 3. — ὅπως μήποτε ἴσαμεν ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ — ubi MS. Eton. perperam exhibet, ὑπὸ τῷ &c.

3 Καιρόν.] *Thomas Magiſter*: Καιρὸς δηλοῖ ποιότητα χρόνου — ὁ μόνον ἐπὶ χρόνου ἁπλῶς τίθε- ται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ἁρμοδίου καὶ πρέποντος. *Idoneam*, ſcilicet, hujus illiúſve rei, ad hoc vel illud negotium adminiſtrandum, *opportunitatem* denotat.

"ϛλέπωσι· [1] κἂν μὲν ὑμᾶς ὁρῶσιν ἀθυμοῦντας, πάντες κακοὶ
"ἔσονται· ἢν δὲ ὑμεῖς αὐτοί τε παρασκευάζόμενοι φανεροὶ ἦτε
"ἐπὶ τοὺς πολεμίους, καὶ τοὺς ἄλλους παρακαλῆτε, εὖ ἴσθι ὅτι
"ἕψονταί ὑμῖν, κἀ πειράσονται μιμεῖσθαι. [2] Ἴσως δέ τοι καὶ
"δίκαιόν ἐστιν ὑμᾶς διαφέρειν τι τούτων. Ὑμεῖς γὰρ ἐστὲ στρα-
"τηγοὶ, ὑμεῖς ταξίαρχοι καὶ λοχαγοί· καὶ ὅτε εἰρήνη ἦν, ὑμεῖς
"καὶ χρήμασι καὶ τιμαῖς τούτων ἐπλεονεκτεῖτε· καὶ νῦν τοίνυν, ἐπεὶ
"πόλεμός ἐστιν, ἀξιοῦν δεῖ ὑμᾶς αὐτοὺς ἀμείνους τε τοῦ πλήθους
"εἶναι, καὶ [3] προβουλεύειν τούτων καὶ πονεῖν, ἤν τι δέῃ. Καὶ

"ciunt: & ſi vos demiſſis animis eſſe viderint, omnes erunt ig-
"navi; ſin & vos ipſi palam in hoſtes accingamini, & cæteros
"hortemini, ſcitote vos ſequuturos, & daturos operam ut vos
"imitentur. Et æquum ſanè eſt hiſce vos nonnihil præſtare.
"Vos enim duces eſtis, vos ordinum ac cohortium præfecti: at-
"que vos, cùm pax *agitata* erat, & fortunis & honoribus po-
"tiores his fuiſtis: itaque nunc, bellum ubi *exortum* eſt, vos
"ipſos arbitrari debetis *militum* vulgo præſtantiores, & pro
"iis conſilia capere & labores ſubire, ſicubi uſus poſtulet. Et

1 Κἂν μὲν ὑμᾶς ὁρῶσιν &c.] Noſter cùm alia egregiè, tum hæc Cyrum loquentem inducit K. Π. p. 223. Εὖ δ' ἐπίσασθε, ἔφη, ἕως ἂν θαῤῥῆτε τούτοις ὑμᾶς αὐτὸς (adloquitur ὁμοπάμους) ἐπιδεικνύητε, καὶ τούτους καὶ ἄλλους πολλοὺς οὐ λόγῳ, ἀλλ' ἔργῳ θαῤῥεῖν διδάξετε. Vide etiam K. Π. p. 559.

2 Ἴσως δέ τοι &c.] Sonat hìc adverbium illud, *omnino*, *prorſus*, *certé*. Monuit etiam *Stephanus* in Theſ. L. G. ἴσως adhiberi quibuſdam locis, ubi de re minimè dubiâ agitur; adeò ut addi videatur ad loquendum modeſtiùs. *Conſtantinus* in exemplum etiam iſtius ſignificationis adducit verba hæc *Ariſtotelis*: (recte an ſecus, judicent lectores) ἡ γὰρ ποιητικὴ ἴσως οὐ ταπεινὴ, ἀλλ' οὐ πρέπουσα λόγῳ: quæ reperiuntur l. 3. *rhetor.* c. 2. In hunc certè locum Xenophontéum, ſtilique adeò Xenophontei modeſtiam, optimè quadrat iſta vocis interpretatio. In eandem enim Noſter loquutus eſt ſententiam K. Π. p. 70. —— ὃς, ἔφη, ἐγὼ οἰοθάνομαι —— ἡγεμόνας, δεῖν τοὺς ἄρχοντας τῶν ἀρχομένων διαφέρειν τῷ καὶ πολυτελέστερον δειπνεῖν, καὶ πλέον ἔνδον ἔχειν χρυσίον, — Ἐγὼ δὲ οἶμαι, ἔφη, τοὺς ἄρχοντας οὐ τῷ ἡδυπαθεῖν χρῆναι διαφέρειν τῶν ἀρχομένων, ἀλλὰ τῷ φρονεῖν τι καὶ φιλοπονεῖν προθυμουμένους. Lege etiam K. Π. p. 85, 550. Quin & *Plutarchus* T. 2. p. 172. hoc Cyro tribuit apophthegma, *ſcil.* ἄρχειν μηδενὶ προσήκειν, ὃς οὐ κρείττων ἐστὶ τῶν ἀρχομένων. Sententiam itaque ſuam Xenophon, tanquam *omnino* & *haud dubiè* (non *fortaſſe*) veram, opinor, hìc loci protulit. Eodem ſenſu adhibuit adverbium illud *Ælian.* H. V. l. 11. c. 8. ubi vide quæ notavit Cl. *Ab. Gronovius*: nec alium ei tribuendum eſſe Luc. XX. 13. coll. cum Matth. XXI. 37, notavit vir eruditus *J. Elſner*.

3 Προβουλεύειν &c.] K. Π. p. 650. valet *conſilio providere*, *conſilii principem eſſe*. Ελληνικ. Ισαγ.

"νῦν πρῶτον μὲν οἶμαι ἂν ὑμᾶς μέγα ὀνῆσαι τὸ στρατεύ-
"μα, εἰ ἐπιμεληθείητε ὅπως ἀντὶ τῶν ἀπολωλότων ὡς τά-
"χιστα στρατηγοὶ καὶ λοχαγοὶ καταστήσουσιν. [1] Ἄνευ γὰρ ἀρχόν-
"των οὐδὲν ἂν οὔτε καλὸν οὔτε ἀγαθὸν γένοιτο, ὡς μὲν
"[2] συνελόντι εἰπεῖν, ἁπάντων· ἐν δὲ δὴ τοῖς πολεμικοῖς, παν-
"τάπασιν. [3] Ἡ μὲν γὰρ εὐταξία σώζειν δοκεῖ, ἡ δὲ ἀταξία
"πολλοὺς ἤδη ἀπολώλεκεν. Ἐπειδὰν οὖν καταστήσητε τοὺς ἄρ-
"χοντας, ὅσους δεῖ, καὶ ἢν τοὺς ἄλλους στρατιώτας συλλέγητε
"καὶ παραθαρρύνητε, οἶμαι ὑμᾶς πάνυ ἂν [4] ἐν καιρῷ ποιῆσαι.

"jam primùm arbitror magnam vos exercitui utilitatem adlatu-
"ros, ſi curaveritis ut pro iis qui perierunt duces ac præfecti co-
"hortium quamprimùm ſubſtituantur. Nam abſque imperatori-
"bus nihil neque præclarum neque utile geri poſſit, ut ſummatim
"dicam, uſquam; & bellicis certè in rebus, in primis. Etenim or-
"dinis conſervatio ſalutem dare videtur, ordinis perturbatio
"jam multos perdidit. Ubi verò *tot* conſtitueritis imperatores,
"quot oportet, admodùm vos opportunè *hoc* facturos arbitror,
"ſi cæteros etiam collegeritis milites & confirmaveritis. Jam

Ιστρ. l. 1. haud ità longè à fine: ἔδοξε ᾗ ἀναβαλέσθαι εἰς ἑτέραν ἐκκλησίαν· — τῷ δὲ βουλῷ προβουλεύσασαν εἰσενεγκεῖν ὅτῳ τρόπῳ &c. ubi verbum idem ſonat *priùs deliberare*. Similiter *Thucyd.* l. 8. ſub init. — οἵτινες προὶ τῶν παρόντων, ὡς ἐν καιρὸς ᾖ, προβουλεύσουσι. ubi hæc Interpres: προὶ τῶν παρόντων πραγμάτων βουλεύσουσι πρὸ τοῦ πᾶσι πρὸς τοὺς ἄλλους ἄρχειν, ἢ πρὸς αὐτὸν τὸ δῆμον — ἀναφέρεσθαι — ἐκ δὲ τοῦ προβουλεύειν ἤτοι προβούλοι ἐκαλοῦντο. *Ariſtoph.* Ἱππ. v. 1339.

Καὶ κήδομαί σου, κοὐ προβουλεύω μόνον.

ubi eadem eſt ſtructura, mens eadem verbi προβουλεύειν, atque in hoc loco Xenophontéo, *alteri* ſcil. *proſpicere, aliùs cauſâ conſilium capere*. Porrò, duplici itidem ſenſu verbum προπονεῖν apud Noſtrum occurrit. *Memorab.* l. 4. ferè medio, τὰ προπεπονημένα denotat ſtudia *priùs culta, quæ antè labore acquiſita ſunt*. Apud Eund. in *Hierone* prope fin. προπονεῖν eſt *pro aliis labores ſubire*, quo etiam ſenſu hìc accipi debet. Lege K. Π. p. 85.

1 Ἄνευ γὰρ ἀρχόντων &c.] Vide ſuprà p. 68. n. 3.

2 Συνελόντι] *Heſych.* & *Phavor.* Συνελόντι φάναι, συντόμως λέγειν ἢ εἰπεῖν.

3 Ἡ μὲν γὰρ εὐταξία &c.] Adi K.Π. p.553,625. & de uſu verbi δοκεῖν K. Π. p. 6. Itidem δοκῶ 1 Cor. VII. 40. non Apoſtoli *dubitantis* eſt, ſed planè *adfirmantis* ſeſe θεόπνευστον eſſe. Eodem ſenſu ponitur cap. IV. v. 9. ejuſd. epiſt.

4 Ἐν καιρῷ ποιῆσαι] Eſt *agere ex uſu temporis*. Rationem reddit in ſequentibus. Fruſtrà *Stephanus*, & contra librorum omnium fidem, pro ποιῆσαι reponendum autumat πονῆσαι.

"Νῦν μὲν γὰρ [1]ἴσως καὶ ὑμεῖς αἰσθάνεσθε, [2]ὡς ἀθύμως μὲν ἦλ-
"θον ἐπὶ τὰ ὅπλα, ἀθύμως δὲ περὶ τὰς φυλακάς· ὥστε ὅ-
"τῳ γε ἐχόντων, οὐκ οἶδα [3]ὅ, τι ἄν τις χρήσαιτο αὐτοῖς, εἴ τε
"νυκτὸς δέοι τι, εἴ τε καὶ ἡμέρας. Ην δέ τις αὐτῶν τρέψῃ τὰς
"γνώμας, ὡς μὴ τοῦτο μόνον ἐννοῶν, τί πείσονται, ἀλλὰ καὶ τί
"ποιήσουσι, πολὺ εὐθυμότερον ἔσονται. Ἐπίσασθε γὰρ δήπου [4]ὅτι
"ὅτε πλῆθός ἐστιν, ὅτε ἰσχὺς ἡ ἐν τῷ πολέμῳ τὰς νίκας ποιοῦσα·
"ἀλλ' ὁπότεροι ἂν σὺν τοῖς θεοῖς ταῖς ψυχαῖς ἐρρωμενέστεροι
"ἴωσιν ἐπὶ τοὺς πολεμίους, τούτους ὡς ἥκιστα οἱ ἐναντίοι δὴ
"δέχονται. Ἐντεθύμημαι δ' ἔγωγε, ὦ ἄνδρες, καὶ τοῦτο, ὅτι [5]ὁπό-
"σοι μὲν μαστεύουσι ζῆν ἐκ παντὸς τρόπου ἐν τοῖς πολεμικοῖς, οὗτοι
"κακῶς τε καὶ αἰσχρῶς ὡς [6]ἐπὶ πολὺ ἀποθνήσκουσιν· ὁπόσοι δ' ἂν τ

"enim vos etiam haud dubiè animadvertitis, quàm demiſſis ani-
"mis ad arma venerint, anxiéque *adeò* ad excubias: adeò ut, ſi
"ità ſe ſanè habeant, haud ſciam quâ in re eorum uti quiſquam
"poſſit operâ, ſive noctu quid ſeu die *fieri* oporteat. Quòd ſi
"quis eorum flexerit animos, ut non ſolùm cogitent quid paſſu-
"ri ſint, verùm etiam quid facturi, multò alacriores erunt. Sci-
"tis enim, opinor, neque multitudinem eſſe, neque robur quod
"in bello victorias parit: ſed eorum, qui diis juvantibus in
"hoſtes firmioribus invadunt animis, plerumque impetum non
"excipiunt adverſarii. Hoc equidem, viri, etiam in animo ver-
"ſare ſoleo, quicunque quovis modo in militiâ vivere quærunt,
"eos ignavè turpitérque ut plurimùm mori: qui verò mortem

1 Ισως] Utuntur hâc voce LXX. pro אָכֵן, certè, utique, profectò, 1 Reg. XXV. 21. Jerem. V. 4. Vide quæ ſcripta ſunt p. 199. n. 2.

2 Ως ἀθύμως μὲν ἦλθον &c.] Lege p. 184.

3 Ο, τι ἄν τις χρήσαιτο] Vide ſis pag. 119. n. 5.

4 Οτι ὅτε πλῆθός ἐστιν, &c.] Confer omnino Pſal. XXXIII. 16. XLIV. 3, 6. Lege ſupra p. 193.

5 Οπόσοι μὲν μαστεύουσι &c.] K. Π. p. 226. Μωρὸς δὲ καὶ εἴ τις ζῆν βουλόμενος φεύγειν &c. ubi vide n. 2. & Cl. *Cortii* notas ad *Salluſt.* Catil. c. 58. p. 374. & Jug. c. 87. necnon K. Π. p. 476. Cæterùm verbo illo ποιηλικωτέρως ſæpiùs uſus eſt Xenophon: K. Π. p. 131. ὡς παντὶ μαστεύει &c. K. A. l. 5. alibi.

6 Επιτοπολὺ] Sic reſcripſi ex MSto Eton. Vulgò, ὡς ἐπιπολὺ, quod eodem etiam ſenſu nonnunquam legitur. Suprà modò, τού-

"μὲν θάνατον ἔγνωσαν πᾶσι κοινὸν εἶ) καὶ ἀναγκαῖον ἀν-
"θρώπους, τοὺς δὲ τὸ καλῶς ἀποθνήσκειν ἀγωνίζονται, τούτους
"ὁρῶ μᾶλλόν πως εἰς τὸ γῆρας ἀφικνουμένους, καὶ, ἕως ἂν
"ζῶσιν, εὐδαιμονέστερον διάγοντας. Α καὶ ἡμᾶς δεῖ νῦν κα-
"ταμαθόντας (1 ἐν τοιούτῳ γὰρ καιρῷ ἐσμὲν) αὐτούς τε ἀγα-
"θοὺς ἄνδρας εἶ), καὶ τοὺς ἄλλους παρακαλεῖν." Ο μὲν ταῦτ' εἰπὼν, ἐπαύσατο·

Μετὰ τοῦτον δ' εἶπε Χειρίσοφος, Ἀλλὰ τοιόνδε μέν, ὦ Ξενοφῶν, τοσοῦτον μόνον σὲ ἐγίγνωσκον, ὅσον ἤκουον Ἀθηναῖον εἶ)· νῦν δὲ καὶ ἐπαινῶ σε ἐφ' οἷς λέγεις τε καὶ πράττεις, καὶ βουλοίμην ἂν 2 ὁπλείστους εἶ) τοιούτους· κοινὸν γὰρ ἂν εἴη τὸ ἀγαθόν. Καὶ νῦν, ἔφη, 3 μὴ μέλλωμεν, ὦ ἄνδρες, ἀλλ' ἀπελθόντες ἤδη αἱρεῖσθε οἱ δέο-μενοι ἄρχοντας, καὶ ἑλόμενοι ἥκετε εἰς τὸ μέσον τῶν στρατοπέδου, καὶ

"hominibus communem omnibus ac neceſſariam ſtatuêre, déque
"eo *in primis* certant, ut præclarè mortem obeant, eos video ma-
"gis ad ſenectutem pervenire, ac, quamdiu vivunt, majore frui
"felicitate. Quæ nos etiam ubi animadverterimus oportet (nam
"ità nobis *jam* tempus eſt, *id ut exigat*) cùm ipſos viros eſſe for-
"tes, tum alios cohortari": Hæc ille loquutus, finem fecit:

Ac poſt eum Cheriſophus, Equidem antehac, inquit, ità ſolùm te nôram, Xenophon, quòd Athenienſem eſſe audîeram: nunc & orationem & facta tua laudo, ac tales quàm plurimos eſſe velim: nam ex bono eſſet publico. Nunc igitur, viri, nè ceſſemus, ait; ſed confeſtim *hinc* digreſſi imperatores, quibus opus eſt, deligite; ac ubi delegeritis, media in caſtra venite, &

τους ὡς ἐπιτοπολὺ &c. De ſcripturæ ratione conſule p. 63. n. 1.

1 Ἐν τοιούτῳ γὰρ καιρῷ] Quod ἐλλειπτικῶς expreſſit K. Π. p. 258. ἐν τούτῳ ἐσμὲν — Sic Latinis *tempus* eſt *rerum ſtatus* ſive *conditio*. Vide modò ſcripta p. 198. n. 3.

2 Ὁτιπλείστους] Hanc ſcripturæ rationem ſequitur *Stephanus*: Alii ὅτι πλείστους, diviſim. Vide jam notata ad ἐπιτοπολὺ p. præced.

3 Μὴ μέλλωμεν,] MS. Eton. & editi quidam καὶ νῦν, ἔφη, μὴ μέλλωμεν: quomodo legiſſe videtur *Amaſæus*; quippe qui locum ſic vertit, *Adhuc, inquit, cunctamur, viri?* Lectionem editionum *Steph.* & *Leunclav.* ſequimur. De partic. Καὶ νῦν, *nunc igitur*, vide p. 107. n. 1.

τὺς αἱρεθέντας ἄγετε· ἔπειτα ἐκ[1] συγκαλέσομεν τὺς ἄλλους στρατιώτας· πρέσω δ' ἡμῖν, ἔφη, [2]καὶ Τολμίδης ὁ κήρυξ. Καὶ ἅμα ταῦτα εἰπὼν ἀνέστη, ὡς μὴ μέλλοιτο, ἀλλὰ πρᾴνοιτο τὰ δέοντα. Ἐκ τούτου ἡρέθησαν ἄρχοντες, ἀντὶ μὲν Κλεάρχου Τιμασίων Δαρδανεύς, ἀντὶ δὲ Σωκράτους Ξανθικλῆς Ἀχαιός, [3]ἀντὶ δὲ Ἀγίου Ἀρκάδος Κλεάνωρ Ὀρχομένιος, ἀντὶ δὲ Μένωνος Φιλήσιος Ἀχαιός, ἀντὶ δὲ Προξένου Ξενοφῶν Ἀθηναῖος.

Ἐπεὶ δὲ ἤρηντο, ἡμέρα τε ἤδη ὑπέφαινε, καὶ εἰς τὸ μέσον ἦλθον οἱ ἄρχοντες, ἔδοξεν αὐτοῖς, [4]προφύλακας καταστήσαντας, συγκαλεῖν τὺς στρατιώτας. Ἐπεὶ δὲ καὶ οἱ ἄλλοι στρατιῶται συνῆλθον, ἀνέστη πρῶτος Χειρίσοφος ὁ Λακεδαιμόνιος, καὶ ἔλεξεν ὧδε· "Ω ἄνδρες στρατιῶται, χαλεπὰ

delectos adducite; deinde milites cæteros illuc advocabimus: adsit etiam nobis Tolmides præco. Hæc ubi dixisset, surrexit, ut nè qua interponeretur mora, sed *quamprimùm* perficerentur quæ fieri oportuit. Deinde lecti sunt imperatores, pro Clearcho, Timasion Dardanius; pro Socrate, Xanthicles Achæus; pro Agiâ Arcade, Cleanor Orchomenius; pro Menone, Philesius Achæus; pro Proxeno, Xenophon Athenienſis.

Cùm autem legerentur *illi*, ac dies prope *jam* illuceſceret, imperatoréſque in medium prodirent, viſum eſt ipſis, collocatis *ante caſtra* excubiis, milites convocare. Et ubi cæteri etiam conveniſſent milites, ſurrexit primùm Cheriſophus Lacedæmonius, & hunc in modum verba fecit: "Difficilis eſt, milites, rerum

1 Συγκαλῶμεν] *Stephanus* legendum arbitratur *συγκαλῶμεν* vel *συγκαλέσομεν*: rectè quidem; niſi fortè præſens pro futuro ponitur: quâ de temporum permutatione conſule p. 52. n. 5. & p. 26. n. 3.

2 Καὶ Τολμίδης &c.] De quo ſuprà p. 132.

3 Ἀντὶ δ' Ἀγίου &c.] MS. Eton. & editi quidam, *ἀντὶ δὲ Ἀγίου, Κλεάνωρ Ἀρκάς*. Sed rectiùs editiones *Steph.* & *Leuncl.* receptam exhibent lectionem. Paulò poſt occurrit iterum Κλεάνωρ Ὀρχομένιος, ubi nulla eſt inter libros diſſenſio.

4 Προφύλακας] Adi p. 133. n. 2.

"μὲν τὰ παρόντα, ὁπότε ἀνδρῶν στρατηγῶν τοιούτων στερόμεθα,
"[1] καὶ λοχαγῶν καὶ στρατιωτῶν· πρὸς δ' ἔτι, καὶ [2] οἱ ἀμφὶ Α-
"ριαῖον, οἱ πρόθεν σύμμαχοι ὄντες, προδεδώκασιν ἡμᾶς.
"Ομως δὲ δεῖ ἐν τῷ παρόντων ἄνδρας ἀγαθούς τε ἐλπεῖν,
"καὶ μὴ ὑφίεσθαι, ἀλλὰ πειρᾶσθαι ὅπως, ἢν μὲν δυνώμεθα,
"καλῶς νικῶντες σωζώμεθα· εἰ δὲ μή, ἀλλὰ καλῶς γε
"ἀποθνήσκωμεν, ὑποχείριοι δὲ μήποτε γενώμεθα ζῶντες
"τοῖς πολεμίοις. Οἶμαι γὰρ ἂν ἡμᾶς τοιαῦτα παθεῖν, οἷα
"τοὺς ἐχθροὺς οἱ θεοὶ ποιήσειαν."

Ἐπὶ τούτῳ Κλεάνωρ Ὀρχομένιος ἀνέστη, καὶ ἔλεξεν ὧδε·
"Ἀλλ' ὁρᾶτε μέν, ὦ ἄνδρες, τὴν βασιλέως ἐπορκίαν καὶ ἀσέβειαν·
"ὁρᾶτε δὲ τὴν Τισσαφέρνους ἀπιστίαν, ὅστις λέγων [3] ὡς χείτων τε εἴη
"τῆς Ἑλλάδος, καὶ πρὸ πλείστου ἂν ποιήσαιτο σῶσαι ἡμᾶς· [4] ἐπὶ

"præſentium ſtatus, cùm ejuſmodi ducibus & cohortium præ-
"fectis & militibus orbati ſimus: prætereà, Ariæi copiæ, quæ
"*nobis* anteà ſocietate conjunctæ erant, nos deſeruerunt. Atta-
"men è præſenti rerum ſtatu viros fortes prodire *nos* oportet,
"nec remiſſis eſſe animis, ſed eniti ut, ſi quidem poterimus, præ-
"clarè vincendo ſalutem conſequamur: ſin autem, ſaltem præ-
"clarè mortem obeamus, ac nunquam hoſtium in manus vivi in-
"cidamus. Etenim ea nos perpeſſuros arbitror, quæ in hoſtes
"dii vertant."

Poſt hunc Cleanor Orchomenius ſurrexit, atque in hunc modum verba fecit: "Videtis certè, viri, perjurium regis & impie-
"tatem; videtis etiam Tiſſaphernis perfidiam, qui cùm ſe vici-
"num eſſe Græciæ diceret, in primíſque *adeò id* velle, ut nos

1 Καὶ λοχαγῶν] Utramque vocem perperam omiſit *Leunclavius*: omiſit alius quidam, qui veſtigiis ejus etiam errabundis nunquam non inſiſtit. Retinent MS Eton. & editiones *Steph.* & *Ald.* & ſtilus poſtulat Xenophontéus. P. 183. Ἐπεὶ δὲ οἵ τε στρατηγοὶ συνειλημμένοι ἦσαν, καὶ τῶν λοχαγῶν καὶ στρατιωτῶν &c. p. 200. ἀντὶ τῶν ὁπλιτῶν ὡς τάχιστα στρατηγοὶ καὶ λοχαγοὶ καταστατέον.

2 Οἱ ἀμφὶ Ἀριαῖον] p. 145. n. 2.

3 Ὡς χείτων τε &c.] Lege p. 140. De ellipſi in σῶσαι vide p. 144. n. 1.

4 Καὶ ἐπὶ τούτοις αὐτὸς &c.] Alio atque alio ſenſu ſumuntur ἐπὶ τούτοις, *ſcil.* præterea: poſt

"τούτοις αὐτὸς ὀμόσας ἡμῖν, αὐτὸς δεξιὰς δοὺς, αὐτὸς ἐξαπα-
"τήσας, συνέλαβε τοὺς στρατηγούς. Καὶ οὐδὲ [1] Διὰ Ξένιον ἠδέσθη,
"ἀλλὰ Κλεάρχῳ [2] καὶ ὁμοτραπέζος γενόμενος, αὐτοῖς τού-
"τοις ἐξαπατήσας τοὺς ἄνδρας ἀπολώλεκεν. [3] Ἀριαῖος δὲ, ὃν
"ἡμεῖς ἠθέλομεν βασιλέα καταστάναι, καὶ ἐδώκαμεν καὶ ἐλά-
"βομεν πιστὰ, μὴ προδώσειν ἀλλήλους, καὶ ὅτος ὅτε τοὺς θεοὺς
"ἐδεισας, ὅτε Κῦρον τὸν τετελευτηκότα αἰδεσθεὶς, τιμώμενον μά-
"λιστα ὑπὸ Κύρου ζῶντος, νῦν προδοὺς τοὺς ἐκείνου ἐχθίστους ἀπο-
"κτὰς, ἡμᾶς τοὺς Κύρου φίλους κακῶς ποιεῖν πειρᾶται. Ἀλλὰ
"τούτους μὲν οἱ θεοὶ ἀποτίσονται· ἡμᾶς δὲ δεῖ ταῦτα ὁρῶντας,

"*in Græciam* incolumes deduceret; atque insuper ipse dato no-
"bis jurejurando, ipse datâ dextrâ, ipse fraude adhibitâ, duces
"comprehendit: & nè Jovem quidem Hospitalem reveritus est,
"sed Clearcho etiam cùm fuerit in mensâ particeps, viros his
"ipsis *artibus* deceptos perdidit. Quin Ariæus, quem nos regem
"constituere voluimus, fidésque *adeò* hinc indè data erat, de
"nobis mutuò non deserendis, etiam hic neque deos veritus,
"neque Cyrum mortuum reveritus, à Cyro quamvìs, dum vive-
"ret, maximis fuisset honoribus ornatus, ad *homines* illi infestissi-
"mos jam defecit, ac nos Cyri amicos injuriis adficere conatur.
"Verùm hos dii ulciscantur: nos autem, hæc cùm videamus,

post hæc: *propter illa*. Exempla sunt passim obvia. Vide p. 144. Cæterùm, hujusmodi repetitionem pronominis αὐτὸς apud *Athenagoram* Πρεσβ. περὶ Χριστ. p. 25. edit. *Steph.* notavit *Stephanus* ex *Æschylo* citatam:

Ὁ δ' αὐτὸς ὑμῶν, αὐτὸς σὸ θοίνᾳ παρὼν,
Αὐτὸς πάσῃ' ἐπῶν, αὐτός ἐστιν ὁ κτανὼν
Τὸν παῖδα τὸν ἐμόν. —

Schema autem ἐπαναφορᾶς ἴσως εἴρηται, ἀπὸ τοῦ τὸν αὐτὸν λέξιν (verba sunt *Demetr. Phal.* de elocut. p. 154.) ἐπαναφέρειν ἐπὶ τὴν αὐτὸν ἀρχήν. Eund. vide sis ad p. 45. & Auctor. ad *Herenn.* l. 4. c. 13.

1 Διὰ Ξένιον] Acerrimum violatorum hospitum vindicem: de quo canit *Virgil. Æneïd.* l. 1. v. 735.

(— *hospitibus nam te dare jura loquuntur*)

Ea utique erat apud Græcos veteres Romanósque hospitalitatis cura & reverentia, ut Jovem ipsum quasi præsidem ejus constituerent, Διὰ Ξένιον seu *Jovem Hospitalem* adpellantes. Vide *Euripid.* Hec. v. 803. & 1248. necnon *Ælian.* V. H. l. 4. c. 1.

2 Καὶ ὁμοτραπέζος &c.] MS. Eton. & edit. *Ald.* pro καὶ exhibent π. Lege p. 166. Cæterùm voce ὁμοτραπέζου usus est etiam p. 88. & K. Π. p. 484. pro quâ συντραπέζου suprà p. 103. occurrit.

3 Ἀριαῖος δὲ — ὅτος &c.] Adi p. 115, 127. & de pleonasmo τοῦτον p. 148. n. 2.

"μήποτε ἐξαπατηθῶμεν ἔτι ὑπὸ τούτων, ἀλλὰ μαχούμεθα
"ὡς ἂν δυνώμεθα κράτιστα, τοῦτο, ὅ, τι ἂν δοκῇ τοῖς θεοῖς,
"πάσχειν."

Ex τούτου Ξενοφῶν ἀνίσταται, [1] ἐσταλμένος εἰς πόλεμον ὡς ἐδυνάτο κάλλιστα· νομίζων, εἴ τε νίκην διδοῖεν οἱ θεοὶ, τὸν κάλλιστον κόσμον τῇ νικᾷν πρέπειν· [2] εἴ τε τελευτᾷν δέοι, ὀρθῶς ἔχειν, τῷ καλλίστων ἑαυτὸν ἀξιώσαντα, ἐν τούτοις τῆς τελευτῆς τυγχάνειν. Ὁ δὲ λόγου ἤρχετο ὧδε· "Τὴν μὲν τῶν
"βαρβάρων ἐπιορκίαν τε καὶ ἀπιστίαν [3] λέγω Κλεάνωρ, ὁπό-
"σασδε δὲ, οἶμαι, καὶ ὑμεῖς. Εἰ μὲν οὖν [4] βουλοίμεθα πάλιν

"*cavere* oportet, nè ab iis ampliùs decipiamur, ſed ubi quàm
"*quidem* poterimus fortiſſimè dimicaverimus, quidquid diis vi-
"ſum fuerit, id ferre."

Dein ſurgit Xenophon, ad pugnam quàm potuit elegantiſſimè ornatus: exiſtimabat enim, ſive dii victoriam darent, ornatum pulcherrimum victoriæ convenire; ſive moriendum eſſet, par eſſe utì, ſe elegantiſſimo cultu dignatus, eodem *indutus* extremum diem morte conficeret: is in hunc modum dicere orſus eſt: "Cleanor barbarorum & perjuria & perfidiam expoſuit,
"atque vos, opinor, nôſtis. Quòd ſi ergo rurſùm amicitiâ eo-

1 Ἐσταλμένος εἰς &c.] Verbum στέλλεσθαι *Phavorinus* rectè exponit κοσμεῖσθαι. Nam στέλλειν propriè quidem *mittì*, dein etiam *ad aliquid parari* denotat, & vel maximè *armis* ad pugnam ineundam. Vide *Hom.* Il. ψ'. v. 284. *Ælian.* V. H. l. 3. c. 24. Ξενοφῶντι ἔμελε τῶν ἄλλων ἀπροβούλων, ὅ ἦν ὅπλα καλὰ ἔχειν. Νικῶντι γὰρ, ἔλεγε, τὰς πολεμίους τῷ καλλίστην στολὴν ἁρμόττειν· καὶ ἀποθνήσκοντα σὺν τῇ μάχῃ κεῖσθαι καλῶς σὺν καλῇ τῇ παντοπλίᾳ. Τῷ γὰρ ἀνδρὶ τῷ γενναίῳ ταῦτ' εἶναι τὰ σύμφορα, τὰ ὡς ἀληθῶς κοσμοῦντα αὐτόν.

2 Εἴ τε τελευτᾷν δέοι,] Ità MS. Eton. & edit. *Steph.* & *Ald.* At *Leuncl.* & alia quædam peſſimè repræſentant θεοὶ pro δέοι.

3 Λέγω] Præſens hic præteriti vice fungitur, ut apud Joh. II. 4. ὅπω ἥκει ἡ ὥρα μου.

4 Βουλοίμεθα πάλιν &c.] Poſſet aliquis, inquit Cl. *Arnaud*, conjicere pro βουλοίμεθα legendum eſſe βουλόμεθα. Non malè quidem: cùm Noſter ſuprà p. 160. dixerit, ὅστις ὁ σὸς βέλτιστος φίλος εἶναι; & mox iterum, ἢ σὲ βελτίστου φίλου ἡμῖν εἶναι. Sed vulgatam lectionem rectè ſervant libri omnes, & tuetur ἀξιοῦμεθα, à quo proxima incipit ſententia. Eleganter autem dicitur αὐτοῖς ἀξιοῦ φιλίας εἶναι, utì mox infrà, ἀξιοῦ παντὸς πολίτου αὐτοῖς εἶναι: quemadmodum ἀξιοῦ πείρας εἶναι apud *Æſchin.* dial. 3. ſect. 13. & *Ælian.* V. H. l. 13. c. 2. ἀξιοῦ τιμῆς ἦλθε δημοσίᾳ.

"αὐτοῖς ἀφ' φιλίας ἰέναι, ἀνάγκη ἡμᾶς πολλὴν ἀθυμίαν
"ἔχειν, ὁρῶντας [1] τὺς στρατηγὺς, οἳ ἀφ' πίστεως αὐτοῖς ἑαυτὺς
"ἐνεχείρις, οἷα πεπόνθασιν· εἰ μέντοι ἀνοήμθα σὺν τοῖς
"ὅπλοις ὧν τε πεποιήκασι δίκην ἐπιθεῖναι αὐτοῖς, ἢ [2] τὸ λοιπὸν
"ἀφ' παντὸς πολέμου αὐτοῖς ἰέναι, σὺν τοῖς θεοῖς, πολλαὶ
"ἡμῖν ἢ καλαὶ ἐλπίδες εἰσὶ σωτηρίας." Τῦτο ὃ λέγονθος αὐτ῀,
[3] πάρυσαί τις· ἀκύσαντες ὃ οἱ στρατιῶται, πάντες μιᾷ ὁρμῇ
προσεκύνης τ θεόν· ἢ Ξενοφῶν εἶπε, "Δοκῶ μοι, ὦ ἄνδρες,
"ἐπεὶ περὶ σωτηρίας ἡμῶν λεγόντων [4] οἰωνὸς ὑπὲρ Διὸς ὑπὲρ Σωτῆρος

"rum *nobis* utendum ſtatuimus, neceſſe eſt magnam nos habere
"ſolicitudinem, cùm videamus qualia duces, qui ſe ipſis in ma-
"nus *datâ acceptâque* fide tradiderunt, paſſi ſunt: at verò ſi pœ-
"nas eorum quæ perpetrârunt, ipſis irrogare armis inſtructi co-
"gitamus, & in poſterum omni genere belli eos perſequi, mul-
"tæ, diis juvantibus, ac præclaræ nobis ſpes ſalutis *oblatæ* ſunt."
Hoc eo loquente, quidam ſternuit: quo audito milites uno om-
nes impetu deum adorârunt: & Xenophon ait, "Quando, viri,
"nobis de ſalute loquentibus augurium Jovis Servatoris exſtitit,

1 Τὺς στρατηγὺς — οἷα πεπόνθασιν.] Vide p. 86. n. 3.

2 Τὸ λοιπὸν] Vide p. 126. n. 1. & confer p. 63. n. 1.

3 Πτάρυταί τις· &c.] Medii fuiſſe ancipitiſque ominis videntur ſternutamenta. Quare cùm minùs conſtaret, quæ ſecunda forent, quæ adverſa, factum eſt ut Veteres, vanâ capti ſuperſtitione, rem dubiam bonis eſſe verbis adjuvandam exiſtimaverint, atque ut fauſtè felicitérque tandem eveniret, precibus votiſque à deo quódam, tanquam ominis auctore, petendum. Occaſionem militum animos confirmandi amplexus Xenophon, à Jove ſtatim Servatore profectum omen, fauſtúmque adeò futurum ſtatuit. *Schol.* ad *Theocrit.* εἰδ. ζ'. v. 96. ſcribit τ πταρμῶν τὺς μὲν εἶναι ἀφελίμους, τὺς ὃ βλαβερύς: ibi verò, ἐπὶ τῇ χείρονι μοίρᾳ exponendum eſſe πταρμόν. Contrà, lætum quid felixque ſonat εἰδυλ. ιή'. v. 16.

Ολοῖτε γάμοῖ', ἀγαθός τις ἐπίπταρεν ἐρχομένῳ τοι
Ες Σπάρτην, &c.

Similiter apud *Homer.* Οδυσσ. ρ'. v. 545.

Οὐχ ὁρόας ὅ μοι υἱὸς ἐπίπταρεν; —

Ubi *Euſtath.* p. 1831. Ὄρνις γάρ ποτε ἦν τοῖς παλαιοῖς ὁ πταρμός. Lege quæ de πταρμῷ diſſerit eruditiſ. *Archæol.* Græcæ auctor, l. 2. c. 17.

4 Οἰωνὸς ὑπὲρ Διὸς &c.] *Suidas*: Οἰωνὸς, τὸ σημεῖον. Adi Κ. Π. p. 647. lin. penult. Οἰωνὸς, nimirum, κωλῦσαι καὶ τὸ μὴ ὄρνεα, uti notat *Schol.* ad *Ariſtoph.* Ορνιθ. v. 720.

Ὄρνιν τι νομίζετε παῖθ' ὁπόταν περὶ μαντείας
Ἀφικνῆται·
Φήμη γ' ὑμῖν ὄρνις ἐστὶ· πτερυγίου τ' ὄρνιθα καλεῖτε.

Variis autem varias ob cauſas epithetis nu-

" ἐφάνη, εὔξασθαι τῷ θεῷ τούτῳ θύσειν [1] σωτήρια, ὅπου ἂν
" πρῶτον εἰς φιλίαν χώραν ἀφικώμεθα· συνευθύξασθαι δὲ
" καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς θύσειν κατὰ δύναμιν. Καὶ ὅτῳ δοκεῖ
" ταῦτ', ἔφη, [2] ἀνατεινάτω τὴν χεῖρα." Καὶ ἀνέτειναν ἅπαν-
τες. Ἐκ τούτου εὔξαντο καὶ [3] ἐπαιάνισαν. Ἐπεὶ δὲ τὰ τῶν θεῶν
καλῶς εἶχεν, ἤρχετο πάλιν ὧδε·

" Εὐήγγελον λέγων ὅτι [4] πολλαὶ καὶ καλαὶ ἐλπίδες ἡμῖν εἶεν
" σωτηρίας. Πρῶτον μὲν γὰρ ἡμεῖς μὲν ἐμπεδοῦμεν τὸν τῶν θεῶν ὅρ-

" huic deo votum nuncupemus cenſeo, ſacra nos datam ob ſa-
" lutem facturos, quamprimùm in regionem pacatam perveneri-
" mus: prætereà diis cæteris vota ſimul faciamus, ſacrificaturos
" nos pro copiâ *noſtrâ*. Atque hæc cuicunque placuerint, manum,
" inquit, tollat." Ac ſuſtulerunt *quidem* omnes. Deinde vota
nuncupârunt & pæana cecinêre. Peractis ritè omnibus, ad deo-
rum quæ pertinebant cultum, rurſùs ità cœpit dicere:

" Aiebam *modò* multas ac præclaras ſpes ſalutis nobis *oblatas*
" eſſe. Primùm enim fidem, *quam* per deos jurati *dedimus*, ratam

men illud inſigniri ſolet; de quibus conſu-
lendus eſt *Phurnutus*, de N. D. c. 9. Idem
ſuprà p. 82. teſſeræ loco militibus datur:
ſimiliter Κ. Π. p. 475. In primis verò vel
pericula paſſuri, vel iis defuncti, σωτῆρι ſup-
plicabant Jovi. De Hercule in leonem Ne-
mæum contendente *Apollodor.* l. 2. c. 4.
— καὶ θύειν ἱερεῖ (lego, ἱερεῖον) θέλοντι, εἰς ἡμέραν
ἔφη τηρεῖν τελευταίαν· καὶ ἂν μὲ ἀπὸ τῆς θήρας σῶον
ἐπανέλθῃ, Διὶ σωτῆρι θύειν· — & infrà paulò
de eodem, ferâ jam occisâ, — σωτῆρι θύσας
Διΐ, ἦλθεν εἰς Μυκήνας τὸν λέοντα. *Ariſtid.* Orat.
T. 1. p. 1. Τάδε σοὶ κατ' εὐχὴν, Ζεῦ βασιλεῦ τε
καὶ σῶτερ, δῶρα &c.

1 Σωτήρια] *Scil.* θύματα, ob ſalutem ac-
ceptam oblata. Noſter Κ. Π. p. 647. — θεοὶ,
δέχεσθε τάδε, ἐπὶ τελευτῇ πολλῶν καὶ καλῶν πραγ-
μάτων, καὶ χαριστήρια — eâdem dixit formâ.
Sic & p. 503. —— δεκὼ χαριστήρια ὀφειλήσειν.

2 Ἀνατεινάτω τὴν χεῖρα.] Nimirum moris
Græcorum erat ætate Xenophontis, ut in
concionibus quotquot adſenſum ſignificare
vellent, manu protenſâ ſuffragia ferrent.
Morem hunc reſpicit Noſter *Hiſt. Gr.* l. 1.
haud ità longè à fine: τότε γὰρ ὀψὲ ἦν, καὶ ταῖς
χερσὶν οὐκ ἂν καθεώρων. Hinc χειροτονεῖν valet
καθιστᾶν, ψηφίζειν· Χειροτονία, ἐκλογή.

3 Ἐπαιάνισαν.] *J. Poll.* l. 1. ſegm. 26. in-
ter phraſes *de accedentibus ad deos* rectè adhibi-
tas, παιᾶνας ἀεῖσαι recenſet. Scholiaſt. ad *Ari-
ſtoph.* Eip. v. 554. παιωνίσας eſt εὐξάμενος τοῖς
θεοῖς· ὁμολογήσας χάριν. Παιὼν (leguntur uti-
que παιὼν καὶ παιὰν, παιωνίζω καὶ παιανίζω) γάρ
ἐστιν ὕμνος εὐχαριστήριος. Vide ſis p. 83. n. 2.
& *Archæol. Gr.* l. 2. c. 4.

4 Πολλαὶ καὶ καλαὶ &c.] Extant verba p.
præced. Similiter *Euripid.* in *Hec.* v. 351.
Ἔπειτ' ἐθρέφθην ἐλπίδων καλῶν ὕπο. Sic & Lati-
ni *ſpem magnam, bonam* adhibent.

"κας, οἱ δὲ πολέμιοι ἔπωρκήκασί τε, κὴ [1] τὰς σπονδὰς καὶ
"τὰς ὅρκας λελύκασιν. Οὕτω δ' ἐχόντων, εἰκὸς τοῖς μὲ πο-
"λεμίοις ἐναντίας εἶναι τὰς θεὰς, ἡμῖν δὲ συμμάχας, οἵπερ
"ἱκανοί εἰσι καὶ [2] τὰς μεγάλους ταχὺ μικρὰς ποιεῖν, καὶ τὰς
"μικρὰς, κἂν [3] ἐν δεινοῖς ὦσι, σώζειν εὐπετῶς, ὅταν βού-
"λωνται. [4] Ἔπειτα δὲ, (ἀναμνήσω γὰρ ὑμᾶς καὶ τὰς τῶν
"προγόνων τῶν ἡμετέρων κινδύνους· ἵν' εἰδῆτε ὡς ἀγαθοῖς τε
"ὑμῖν προσήκει εἶ), σώζονταί τε σὺν τοῖς θεοῖς καὶ ἐκ πάνυ
"δεινῶν οἱ ἀγαθοί) [5] ἐλθόντων μὲν γὰρ Περσῶν καὶ τ σὺν

"fecimus; at hoſtes pejurârunt, & fœdera fidémque jurejuran-
"do adligatam ſolverunt. Quæ cùm ità ſe habeant, conſenta-
"neum eſt hoſtibus *noſtris* infenſos, nobis auxiliares eſſe deos,
"qui quidem magnos citò parvos facere, parvóſque, etiamſi eos
"circumſtent pericula, facilè, cùm velint, conſervare poſſunt.
"Deinde, (vobis enim majorum etiam noſtrorum pericula in me-
"moriam revocabo; ut ſciatis & veſtrum eſſe ſtrenuè vos ge-
"rere, & ſtrenuos *viros* deorum ope graviſſimis etiam ex periculis
"incolumes evadere) cùm Perſæ eorúmque ſocii permagno cum

1 Τὰς σπονδὰς] Vide p. 93. n. 4.

2 Τὰς μεγάλους &c.] Similiter Noſter *Hiſt. Gr.* l. 6. ferè medio: Καὶ ὁ θεὸς ᾖ, ὡς ἔοικε, πολλάκις χαίρει τὰς μὲ μικρὰς, μεγάλους ποιῶν· τὰς δὲ μεγάλας, μικράς. Cæterùm, de vocibus μέγας & μικρὸς, ad *conditionem*, non *ſtaturam* tantùm, hominum deſignandam adhibitis lege contra *Voſſium* ſcripta K. Π. p. 391. n. 1.

3 Ἐν δεινοῖς] Adi p. 174. n. 2.

4 Ἔπειτα δὲ, (ἀναμνήσω &c.] "Poſt ἔπειτα δὲ "interruptus eſt orationis curſus: quoniam "verſu ult. dicit, ἐλθόντων μὲ γὰ Περσῶν &c. A-"lioqui ſi abeſſent particulæ μὲ & γὰ, poſt "ἔπειτα δὲ includi hæc parentheſeos notis po-"tuiſſent, ἀναμνήσω γὰ ὑμᾶς &c. uſque ad ἐλ-"θόντων: perinde ac ſi, omiſſis iis, quæ "ſunt intra parentheſin, dixiſſet, ἔπειτα δὲ "ἐλθόντων Περσῶν." Hactenus *Stephanus*. Mihi quidem non obſtare videntur particulæ μὲν γὰ, quominùs verba prædicta parentheſeos notis includantur. Sic enim ſolet Noſter: K. Π. p. 19, 20. Καὶ ὁρῶν δὴ αὐτὸν κεκοσμημένον καὶ ὀφθαλμῶν &c. deinde haud paucis interjectis, pergit, ὁρῶν δὴ τ κόσμον &c. Ibid. p. 307. τοῦτον ὁ νῦν βασιλεὺς ἔτ, καλέσαντες &c. poſteà, facto intervallo haud mediocri, redit rurſùm, ὁ δὲ νῦν βασιλεὺς &c. Et p. 324 & ſeq. Ἀλλ' ἐγὼ μὲν, ἔφη, ὦ βασιλεῦ· deinde, longam ſanè poſt ἐπιμυθολόγησε, orationis ſeriem ità reſtituit: οἱ μὲν δὴ ἄλλοι ὅπως ποιήσουσιν, αὐτοὶ ἐρήσεσθε· ἐγὼ δὲ, ὦ Κῦρε, κὴ &c. Suprà quoque p. 80 & ſeq. Ὁρῶν δὲ ὁ Κλέαρχ τὸ μέσον &c. tandem ſubjungit ἀλλ' ὅμως ὁ Κλέαρχ &c.

5 Ἐλθόντων μὲν γὰ Περσῶν &c.] Juſſu Darii Hyſtaſpis f. qui vires ſuas omnes in debellandâ Græciâ experiri ſtatuerat; atque

" αὐτοῖς [1] παμπληθεῖ στόλῳ ὡς ἀφανιόντων τὰς Ἀθήνας, [2] ὑπο-
" σῆναι αὐτοῖς Ἀθηναῖοι τολμήσαντες, ἐνίκησ[c] αὐτούς. [3] Καὶ
" εὐξάμενοι τῇ Ἀρτέμιδι, ὁπόσους ἂν [4] κατακάνοιεν τῶν πολε-
" μίων, τοσαύτας χιμαίρας καταθύσειν τῇ θεῷ, ἐπεὶ οὐκ [5] ἔιχον
" ἱκανὰς εὑρεῖν, ἔδοξεν αὐτοῖς καθ' ἐνιαυτὸν πεντακοσίας θύειν·
" ἃ ἔτι καὶ νῦν καθύουσιν. Ἐπειτα [6] ὅτε Ξέρξης ὕστερον ἀγείρας

" exercitu *eo* venirent *consilio*, ut Athenas delerent, ausi Athe-
" nienses ipsis resistere, eos vicerunt. Cùmque votum Dianæ fe-
" cissent, quot hostes occiderint, tot se *illi* deæ capras macta-
" turos, quia satìs multas invenire non poterant, visum est iis
" quotannis quingentas mactare: atque hoc etiam tempore *non-*
" *nullas* immolant. Pòst deinde cùm Xerxes coacto illo innume-

adeò adversùs Eretriam & Athenas cum ingenti exercitu duces misit Datin & Artaphernem: qui tamen ab Athenienſibus profligati sunt, anno ante æram Christianam 490. ante res gestas, de quibus hìc agitur, 89. Vide *A. Gell.* l. 17. c. 21. & ibi notata. Quâ de victoriâ lege *Herodot.* l. 6. c. 112. & seq. *C. Nep.* de Miltiade sect. 5 & seq. *Justin.* l. 2. c. 9. & *Agath.* l. 2. p. 46. edit. Par.

1 Παμπληθεῖ στόλῳ ὡς &c.] *Suidas*: Παμπληθεῖς, πάνυ πολλάς. Pro ἀφανιόντων libri quidam perperam ἀφανιστῶντων. *Thomas Magister*: Ἀφανίζεται, ἀντὶ τοῦ ἀπόλλυται καὶ φθείρεται παντελῶς· ἀφανίζεται, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀφανὴς ἐπὶ καιρὸν γίνεται.

2 Ὑποσῆναι αὐτοῖς] Eundem isti verbo casum tribuit *Histor. Gr.* l 7. sub fin. — ὡς τοῖς ἀπιενοημόνοις ἀδεὶς ἂν ὑποσταίη. Tam accusativum quàm dativum addit *Euripid.* Herc. Fur. v. 1349, 1350.

Ταῖς συμφοραῖς γὰρ ὅσοις ἐχ ὑφίστατα,
Οὐδ' ἀνδρὸς ἂν δυνατὸ' ὑποσῆναι βέλος.

Ubi vide sis quæ notavit *Barnesius*.

3 Καὶ εὐξάμενοι τῇ Ἀρτέμιδι &c.] Cognomento Ἀγροτέρᾳ. De voto illo alii paulò aliter. *Scholiastes* ad *Aristoph.* Ἱππ. v. 657. Καλλίμαχος, (de quo *Herodotus* l. 6. c. 111.) ὁ πολέμαρχος, λέγεται εὐξασθαι τῇ Ἀρτέμιδι τοσαύτας βοῦς θύσειν, ὅσους ἂν φονεύσῃ βαρβάρους ἐν Μαραθῶνι. Ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ ἐφονεύθησαν, μὴ δυνάμενος τοσαύτας βοῦς θῦσαι, ἔθυσε χιμαίρας. Alluſit nimirum, loco citato, Comicus ad votum, cujus hìc meminit Xenophon. Ejusdem meminit etiam *Agathias* lib. 2. p. 46. Edit. Pariſ. Ταῦτά τοι καὶ ἠσθῶντο ἀνακρούτῳ ὑπὸ Μιλτιάδῃ οἱ Μῆδοι. Τοσοῦτοι γὰρ αὐτῶν ἐν τῷδε ἔργῳ ἀνῃρηντο, ὥστε ἀμέλει καὶ τὴν μάχην τὴν Ἀθηναίων· λέγεται γὰρ ὅτι, χιμαίρας ἰσαρίθμους τῶν ἀπολομένων δυσμενῶν Ἀρτέμιδι θύσειν ἀπειλήσαντας, ἐς τοσοῦτον ἴλεω ἐυτυχεῖν τῇ ἀγροτέρᾳ, ὡς ἀπώναδε τὴν εὐημελίας, ἐς ὅσον μὴ οἷός τε γένεσθαι τὸ χαριστήριον ἀποτίσαι, ἀλλ' ἐπιλιπεῖν θυομένας ἔτι τὰς αἰγας, καὶ τοὺς ἀντίδοσιν μὴ δύνασθαι. Adde *Plutarch.* περὶ τῆς Ἡροδότου κακοηθ. p. 862. *Ælian.* H. V. l. 2. c. 25.

4 Κατακάνοιεν] Leguntur etiam κατακαίνοιεν & κατακτάνοιεν. Sed rectè se habet scriptura vulgata.

5 Ἐπεὶ οὐκ εἶχον &c.] Vide p. 128. n. 5. *Herodot* l. 6. c. 117. Ἐν ταύτῃ τῇ τῶν Μαραθῶνι μάχῃ ἀπέθανον τῶν βαρβάρων καὶ ἑξακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι ἄνδρες. *Justin.* l. 2. c. 9. *Ducenta millia Persæ eo prælio, sive naufragio, amisêre.*

6 Ὅτι Ξέρξης ὕστερον &c.] Anno *scil.* ante æram Christianam 480. decimo post pugnam

"τὴν ἀναρίθμητον στρατιὰν ἦλθεν ἐπὶ τὴν Ελλάδα, καὶ τότε ἐνί-
"κων οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι τὰς τούτων προγόνους, καὶ κατὰ γῆν
"καὶ κατὰ θάλατταν. Ων ἐστι μὲν τεκμήρια ὁρᾶν [1] τὰ τρόπαια,
"μέγιστον δὲ μαρτύριον ἡ ἐλευθερία τῶν πόλεων, ἐν αἷς ὑμεῖς
"ἐτράφητε καὶ ἐτέθητε· οὐδένα γὰρ ἄνθρωπον δεσπότην, [2] ἀλλὰ
"τοὺς θεοὺς προσκυνεῖτε. Τοιούτων μέν ἐστε προγόνων. Οὐ μὰ δὴ
"τοῦτό γε ἐρῶ, ὡς ὑμεῖς καταισχύνετε αὐτούς· ἀλλ' οὔπω
"πολλαὶ ἡμέραι, [3] ἀφ' ἧς ἀντεταξάμεθα τούτοις τοῖς ἐκεί-

"rabili exercitu in Græciam profectus esset, tum quoque majo-
"res nostri horum majores terrâ marique vicerunt. Quarum
"quidem *victoriarum* est certa videre indicia, *quæ tum posita sunt*
"tropæa; maximum verò testimonium *est* libertas civitatum, in
"quibus nati estis & educati: neque enim hominem ullum *tanquam*
"dominum, sed deos adoratis. Hujusmodi majoribus *prognati*
"estis. Nec id sanè dixerim, vos eis dedecori esse: enimverò
"necdum multi dies *abiêre*, cùm hos illorum posteros instructâ

nam Marathoniam suprà modò memoratam. In numero Xerxis copiarum tradendo veteres auctores non consentiunt. Vide sis *Herodot.* l. 7. c. 60 & seq. *Isocrat.* Panathen. p. 242. *Diodor. Sic.* l. 11. p. 3. *Plin.* N. H. l. 33. c. 10. *Justin.* l. 2. c. 10. alios. Hujus & victoriæ meminit *Agathias* loco cit. necnon *A. Gellius*. His adde *Isocrat.* Panegyr. p. 58. edit. H. Steph. *Q. Curt.* l. 3. c. 10. Athenienſium concionem apud *Thucyd.* l. 1. fere medio.

1 Τὰ τρόπαια &c.] *Phavorin.* Ἐστι ἓν τροπαῖον, ὃ ἐν ταῖς νίκαις οἱ παλαιοὶ ἐποίουν τοῖχον ἢ λίθον μέγαν ἱστάντες, καὶ χαράττοντες ἐν τούτῳ ἃ κατὰ τῶν ἀντιπάλων ἔργα διεπράξαντο· καλεῖται δὲ τρόπαιον (hunc enim ei recentiores adpingunt accentum) ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τῇ τροπῇ τῶν ἐχθρῶν γίγνεσθαι. De tropæis vidi *Archæol. Gr.* l. 3. c. 12. *Valer. Maxim.* l. 5. c. 3. *Lucet Marathon Persicis tropæis: Salamis & Artemisium Xerxis naufragia numerantur.* C. Nep. in vitâ Themist. *Sic unius viri* (Themistoclis) *prudentiâ Græcia liberata est, Europæque succubuit Asia. Hæc altera victoria,* (à Xerxe reportata) *quæ cum Marathonio posit comparari tropæo.*

2 Ἀλλὰ τοὺς θεούς &c.] Deficit μόνον: quâ de ellipsi scripsimus p. 168. n. 2. Tangit autem reges adorandi morem apud Persas usu receptum, de quo paucis egimus *Dissert.* II. κ. π. præmissæ p. 50.

3 Ἀφ' ἧς &c.] *Scil.* χρόνος. Similis exstat in articulo postpositivo (relativo potiùs) synthesis generis & numeri, Philip III. 20. Ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ καὶ &c. Vide etiam Rom. IX. 23, 24. XI. 14. Galat. IV. 19. De victoriâ, quam hìc loci respicit, lege p. 104 & seq. Solent autem duces tum pristinæ ipsorum virtutis, tum hostium ignaviæ suos admonere. Sic Phormio apud *Thucyd.* l. 2. haud ità longè à fine, — πολὺ γὰρ ὑμεῖς ἐκείνοις πλέω φόβον παρέχετε ἢ πίστιν, κατά τε προγενικηκέναι, καὶ &c. Scipio apud *Liv.* l. 21. c. 40. *Nè genus belli, néve hostium ignoretis, cum iis est vobis, milites, pugnandum*

"νων ἐπιγόνοις, πολλαπλασίως ὑμῶν αὐτῷ ἐνικᾶτε σὺν τοῖς
"θεοῖς. Καὶ τότε μὲν δὴ περὶ τῆς Κύρου βασιλείας ἄν-
"δρες ἦτε ἀγαθοί· νυῦ δ', ὁπότε περὶ τῆς ὑμετέρας σωτη-
"ρίας ὁ ἀγὼν ὅδι, πολὺ δήπου ὑμᾶς προθύμους καὶ ἀμύ-
"νονας καὶ προθυμοτέρους εἰκὸς ἐστι· ἀλλὰ μὴν καὶ θαῤῥαλεω-
"τέρους νυῦ πρέπει εἶναι πρὸς τοὺς πολεμίους. Τότε μὲν γὰρ
"ἄπειροι ὄντες αὐτῷ, τό, τε πλῆθος ἄμετρον ὁρῶντες, ὅ-
"μως ἐτολμήσατε [1] σὺν τῷ πατρίῳ φρονήματι ἰέναι εἰς αὐ-
"τούς· νυῦ δ', ὁπότε καὶ πεῖραν ἤδη ἔχετε αὐτῷ, ὅτι δέ-
"λουσι καὶ πολλαπλάσιοι ὄντες μὴ δέχεσθαι ὑμᾶς, τί ὑμῖν
"ἔτι προσήκει τούτους φοβεῖσθαι; Μηδὲ μέντοι τοῦτο μεῖον
"δόξητε ἔχειν, εἰ [2] οἱ Κυρεῖοι, πρόσθεν σὺν ὑμῖν τεταγμένοι,

"acie adgressi, deorum ope multò, quàm vos essetis, plures fu-
"perâstis. Atque id quidem temporis *inito* pro Cyri regno *certa-*
"*mine* viri fortes eratis: nunc autem, cùm de salute vestrâ cer-
"tamen sit *propositum*, multò certè & meliores vos & alacriores
"esse par est; imò verò adversùs hostes etiam fidentiores jam
"esse decet. Illo enim tempore, cùm nullum *virtutis* eorum pe-
"riculum feciſsetis, ac immensam *eorum* multitudinem vidisſetis,
"nihilominùs patrio spiritu pergere adversùs eos ausi estis: nunc
"cùm experimento etiam deprehenditis, ipsos, tametsi numero
"vos longè superent, impetum vestrum sustinere nolle, cur vos
"deceat eos adhuc metuere? Enimverò nec *ideò* vos deteriore
"loco esse putetis, quòd Cyriani, priùs à vestris partibus stan-

quos terrâ marique priore bello vicistis: à quibus &c. Consule etiam K. Π. p. 242. n. 1. *Justin.* l. 6. c. 4. cum notâ *Bernec.* ad ista: *Sed victis adversùs paulò antè victores nec animus, neque vires pares fuêre.*

1 Σὺν τῷ πατρίῳ φρονήματι &c.] I. e. elatos spiritus gerentes, patriâ vestrâ dignos.

2 Οἱ Κυρεῖοι &c.] In MSto Eton. atque editis legitur *οἱ κύριοι*; quod scripturæ vitium perspexit *Leunclavius*, monuítque adeò reponendum Κυρεῖοι: *scil.* Cyriani, Cyrianarum partium Persæ, Ariæus & alii, de quibus p. 151 & 170. Eâdem formâ dixit p. 103. Κυρεῖον στρατόπεδον. l. 7. περὶ δὲ Κυρείᾳ στρατεύματος. *Histor. Gr.* l. 3. ferè medio, Κυρεῖον στράτευμα, & suprà paulò, ὁ τῶν Κυρείων πρωτοστάτης —

"νῦν ἀφεσήκασιν· ἔτι γὰρ ἔστοι κακίονές εἰσι τ̃ ὑφ' ἡμῶν ἡττη-
"μένων· ἔφυγον οὖν πρὸς ἐκείνους, καταλιπόντες ὑμᾶς. Τὸς
"δ' ἐθέλοντας φυγῆς ἄρχειν, πολὺ κρεῖττον σὺν τοῖς πολεμίοις
"παρομμύας, ἢ ἐν τῇ ὑμετέρᾳ τάξει, ὁρᾶν. Εἰ δέ [1] τις αὖ
"ὑμῶν ἀθυμεῖ, ὅτι ὑμῖν μὲ οὐκ εἰσὶν ἱππεῖς, τοῖς δὲ πολεμίοις
"πολλοὶ πάρεισιν, ἐνθυμήσθε ὅτι οἱ μύριοι ἱππεῖς οὐδὲν
"ἄλλο, ἢ μύριοι ἄνθρωποι εἰσίν· ὑπὸ μὲ γὰρ ἵππου ἐν μά-
"χῃ οὐδεὶς πώποτε ἔτε δηχθεὶς ἔτε λακτισθεὶς ἀπέθανεν· οἱ δ'
"ἄνδρες εἰσὶν οἱ ποιοῦντες ὅ, τι ἂν ἐν ταῖς μάχαις γίγνηται.
"[2] Οὐκοῦν τῶν γε ἱππέων πολὺ ἡμεῖς ἐπ' ἀσφαλεστέρᾳ ὀχή-
"ματι ἐσμέν· οἱ μὲν γὰρ ἐφ' ἵππων κρέμανται, φοβοῦ-
"μενοι οὐχ ἡμᾶς μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ καταπεσεῖν· ἡμεῖς δὲ
"[3] ὀπὶ τ̃ γῆς βεβηκότες, πολὺ μὲ ἰσχυρότερον πάσομεν, ἤν
"τις προσθοίη, πολὺ δὲ ἔτι μᾶλλον ὅτου ἂν ἐθέλωμεν τυχόν-

"tes, jam defecerint: nam illi etiam his ignaviores ſunt, quos
"ipſi vicimus: nobis igitur relictis, ad hos fugerunt. At eos,
"qui facere fugæ initium velint, multò melius *eſt* in hoſtium or-
"dinibus, quàm acie noſtrâ, videre. Quòd ſi quis veſtrûm ani-
"mum demittat, *propterea* quòd nobis non ſint equites, hoſtibus
"multi adſint, cogitetis *velim* equites decem mille nihil eſſe
"aliud, niſi decem mille homines; nam ab equo nemo unquam
"vel morſu ſaucius vel calce cæſus in prælio periit: at viri ſunt,
"qui, in pugnis quod fiat, *id omne* gerant. Atqui nos multò,
"quàm equites, tutiore utimur vehiculo: nam illi in equis pen-
"dent, non tantùm nos metuentes, ſed illud etiam, nè deci-
"dant: nos terræ innixi multò vehementiùs feriemus, ſi quis
"accedat, ac multò etiam magìs id, quod voluerimus, adtinge-

1 Τις αὖ —— ἐνθυμήθητε] Adi p. 100. n. 2. & de tranſitione à ſingulari ad pluralivum numerum p. 96. n. 4.

2 Οὐκοῦν] *Suidas*: Οὔκουν· ἐδαμῶς. Οὐκοῦν ᾖ, συλλογιστικὸς σύνδεσμος.

3 Ἐπὶ τ̃ γῆς βεβηκότες,] I. e. *terræ firmiter hærentes*: quæ pulchrè quidem & ſignificanter præcedentibus opponuntur iſtis, ἐφ' ἵππων κρέμανται.

"μεθα. Ενὶ μόνῳ ϖεθέχθσιν ἡμᾶς οἱ ἱππεῖς· φθύγειν αὐ-
"τοῖς ἀσφαλέσερόν ϛιν, ἢ ἡμῖν. [1] Εἰ δὲ δὴ τὰς μὲν μά-
"χας ϑαῤῥεῖτε, ὅπ ὀ᾽ ὀκέπ ἡμῖν Τισσαφέρνης ἡγήσεται, ὀδὲ
"βασιλεὺς ἀγορὰν πρέξει, τῶτο ἄχθεσθε, σκέψασθε πότε-
"ρον κρεῖπον, Τισσαφέρνεω ἡγεμόνα ἔχειν, ὃς ἐπιβουλεύων
"ἡμῖν φθνερός ϛιν, ἢ ὃς ἂν ἡμεῖς ἄνδρας λαβόντες ἡ-
"γεῖσθαι κελεύωμεν· οἳ εἴσονται ὅπ, ἢν τι ϖερὶ ἡμᾶς ἁ-
"μαρτάνωσι, ϖερὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς κ᾽ τὰ σώματα ἁμαρ-
"τάνσι. Τὰ ὀ᾽ ἐπιτήδεια ϖότερον ὠνεῖσθαι κρεῖπον ἐκ
"τῆς ἀγορᾶς, ἧς ὅτοι πρεῖχον, μικρὰ μέτρα ϖολλοῦ ἀρ-
"γυρίου, μηδὲ τῶτο ἔπ ἔχοντας αὐτοὺς λαμβάνειν· ἢ, ἢνπερ
"κρατῶμεν, μέτρῳ χρωμένους ὁπόσῳ ἂν ἕκασος βέληται.
"Εἰ δὲ ταῦτα μὲν γιγνώσκετε ὅπι οὕτω κρεῖπον, [2] τοὺς δὲ

"mus. Unâ tantùm re nobis præſtant equites: ipſis tutiùs *licèt*,
"quàm nobis, fugere. Quòd ſi ad pugnas firmis quidem ani-
"mis eſtis, ſed illud vobis grave eſt, quod non ampliùs vobis
"dux viæ erit Tiſſaphernes, neque rex forum rerum venalium
"præbiturus eſt, conſiderate utrùm ſatius ſit, Tiſſaphernem
"ducem habere, qui nobis palàm inſidiatur, an eos, quos ipſi
"delectos duces eſſe juſſerimus; qui ſe intelligent, ſi quid in nos
"delinquant, in animos ipſorum ac corpora delinquere. *Conſide-*
"*rate* etiam utrùm commeatum emere ſatius ſit ex foro, quod
"hi ſuppeditabant, parvas *nimirum* menſuras multo argento,
"cùm *præſertim* unde hoc ſumamus jam ampliùs non habeamus;
"an, victoriâ ſi quidem potiamur, uti menſurâ, quantâ quiſque
"velit. Quòd ſi intelligitis hæc meliùs ità ſe habitura, verùm

1 Εἰ δὲ δὴ τὰς &c.] *Thom. Magiſter*: Θαῤῥῶ, Ἀτθικοὶ, ὁ θαρσῶ· ὅτως θαῤῥῶ, ἐὰ μὲν ἀντὶ τῦ ἐλπίζω ἐσὶ, δοτικῇ συνπάσσεται· εἰ δὲ ἀντὶ τῦ τολμῶ, αἰτιαλικῇ. *Phavorin.* Λέγεται δὲ θαῤῥῶ ἀντὶ τῦ τολμῶ εἰσελθεῖν εἴς τι· οἷον, θαῤῥῶ τὴν μάχλω, ἀντὶ τῦ τολμῶν εἰσέρχομαι τλὼ μάχλω. Plenè Noſter dixerit, Εἰ ἦ δὴ εἰς τὰς μὰ μάχας ἰόντες θαῤῥεῖτε. Vide p. 186. n. 4. & K. Π. p. 644. n. 2.

2 Τὰς ἦ ποταμὸς ἄπορον] *Scil.* χρῆμα. Lege ſcripta de hâc ellipſi p. 139 n. 3. Eandem adhibent Latini. *Triſte lupus ſtabulis — Dulce ſatis humor*, — I. e. *Triſtis res*: *dulcis res*, uti *Servius* ad *Virg.* ecl. 3. v. 80, 82.

"πόλαμὸς ἄπορον νομίζετε εἶναι, ἢ μεγάλως ἡγεῖσθε ἂν διαβάντες, σκέψασθε εἰ ἄρα τοῦτο καὶ μωρότατον πεποιήκασιν οἱ βάρβαροι. Πάντες μὲν γὰρ οἱ πόλαμοι, ἢν πρόσω τῶν πηγῶν ἄποροι ὦσι, προϊοῦσι πρὸς τὰς πηγὰς διαβατοὶ γίγνονται, οὐδὲ τὸ γόνυ βρέχοντες. [1] Εἰ δὲ μήθ' οἱ ποταμοὶ διήσονται, ἡγεμών τε μηδεὶς φανεῖται, ἀλλ' ὡς ἡμῖν γε ἀθυμητέον. Ἐπισταίμεθα γὰρ Μυσοὺς, οὓς οὐκ ἂν ἡμεῖς φαίημεν βελτίους εἶναι, [2] οἳ βασιλέως ἄκοντος ἐν τῇ βασιλέως χώρᾳ "πολλάς τε καὶ μεγάλας καὶ εὐδαίμονας πόλεις οἰκοῦσιν· [3] ἐπι-

"esse flumina *quiddam*, trajici quod nequeat, existimatis, atque "ea vos trajecisse magnæ vobis esse fraudi ducitis, considerate "annon illud *ipsum* stultissimè barbari fecerint. Omnes enim "fluvii, etiamsi procul à fontibus *suis* transiri nequeant, *tamen* ab "iis, qui ad fontes *ipsos* progrediuntur, *sic* transiri possunt, *ut* "nè genu quidem madefaciant. *Jam* verò si neque flumina *nos* "transmissura sunt, & dux nullus compareat, tamen nè sic "quidem animum despondere debemus. Scimus enim Mysos, "quos dicere nobis præstantiores non possumus, invito rege in "ipsius ditione multas & amplas & opulentas urbes incolere; Pi-

1 Εἰ δὲ μήθ' οἱ ποταμοὶ &c.] *Muretus* Var. lect. l. 18. c. 15. legendum censet, Εἰ δ' μήθ' οἱ ποταμοὶ διείρξουσιν, ἡγεμὼν δὲ &c. ut sit sententia, "Quod si videtis fore, ut nè flumina quidem itineri nostro obstatura sint, "sed illud veremini, nè dux itineris nullus "existat, nè sic quidem animis concidere "debemus. Cur autem sic quoque benè "sperare debeant, statim subjicit. Sed ità "legendum, ut dixi, constare opinor ex "iis, quæ antecesserunt: sunt enim illa "planè his gemina." Εἰ δὲ ταῦτα μὲν γιγνώσκετε, ὅτι ἔτω κρεῖττον, τὸν δ' ποταμὸν ἄπορον νομίζετε εἶναι — & paulò suprà: Εἰ δὲ δὴ πᾶς μὲν μάχας διαφεύγετε, ὅτι οὐδ' ἐκεῖνοι ἡμῖν &c. Ipse malim vulgatam lectionem retinere, cùm propter librorum omnium auctoritatem, tum propter ea, quæ statim sequuntur; hæc enim est Xenophontis sententia: Etiamsi flumina transitum denegaverint, nec dux Græcis adfuerit, tamen nè sic quidem debere eos animis concidere; cùm Mysi aliique, ipsis neutiquam virtute præstantiores, etiam invito rege, sedes ejus intra imperii terminos fixerint incoluerintque, opulentâ satis rerum omnium copiâ potiti.

2 Οἳ βασιλέως ἄκοντος &c.] MS. Eton. οἳ ἐν βασιλέως χώρᾳ ἄκοντος. Minùs, opinor, librario placuit vocis βασιλέως repetitio. Sed nomen loco pronominis iteratum jam suprà legimus p. 28. n. 3. p. 90. n. 5. Confer Joh. IV. 1.

3 Ἐπισταίμεθα δὲ Πισίδας] Similiter locutione hâc usus est p. 160. οἶδα δὲ κὴ Πισίδας· ex præcedentibus supplendâ.

"σάμεθα δὲ Πεισίδας ὡσαύτως· Λυκάονας δὲ καὶ αὐτοὶ
"εἴδομεν ὅτι, ἐν τοῖς πεδίοις τὰ ἐρυμνὰ καταλαβόντες, τὴν
"τότε χώραν καρπῶνται. Καὶ ἡμᾶς δ' [1] ἂν φαίην ἔγω-
"γε χρῆναι μήπω φανερὸς εἶ) οἴκαδε ἀφορμηθέντας, ἀλλὰ
"κατασκευάζεσθαι, ὡς ἀπ' αὐτοῦ που οἰκήσοντας. Οἶδα γὰρ ὅτι
"καὶ Μυσοῖς βασιλεῖς πολλοὺς μὲν ἡγεμόνας ἂν δοίη, πολ-
"λοὺς δ' ἂν ὁμήρους τῷ ἀδόλως ἐκπέμψειν· καὶ ὁδοποιή-
"σειέ γ' ἂν αὐτοὺς, καὶ εἰ σὺν [2] τεθρίπποις βέλοιντο ἀπέ-
"ναι. Καὶ ἡμῖν γ' ἂν οἶδ' ὅτι [3] πεισάμενος ταῦτα ἐποίει,
"εἰ ἐώρα ἡμᾶς μένειν [4] παρασκευαζομένους. Ἀλλὰ γὰρ δέδοι-
"κα μὴ, ἂν ἅπαξ μάθωμεν ἀργοὶ ζῆν, καὶ ἐν ἀφθόνοις βιο-

"sidas itidem *urbes ibidem incolere* scimus: Lycaonas ipsi etiam
"vidimus, cùm in campis loca munita occupârint, illius agri
"fructus percipere. Atque equidem dixerim nondum debere
"nos præ nobis ferre domum proficiscendi impetum, sed *res no-*
"*stras* componere, quasi hìc alicubi domicilia collocare velimus.
"Scio enim regem Mysis duces multos daturum esse, multos ob-
"sides sine fraude se *eos* dimissurum: imò etiam viam ipsis mu-
"niret, etiamsi *vel* in quadrigis discedere vellent. Nobis quoque
"hæc *ipsa*, *sat* scio, libentissimè præstaret, si nos videret *ità* nos-
"met parare, *quasi* mansuri *hìc* essemus. Verùm enimverò me-
"tuo nè, si semel laboris expertes agere, & copiosè victitare

1 Ἂν φαίην] *Stephanus* haud immeritò legendum suspicatus est φαίην pro ἔφην hactenus vulgato. Eundem modum paulò suprà adhibuit, ἃς οὐκ ἂν φαίημεν ——

2 Τεθρίπποις] *Scil.* ἅρμασι. Plenè *Euripid.*

Εἰ τὰ τέθριππά γ' ἐς ἅρματα λεύσσων
Αελίου, —— *Phœniss.* v. 1555.

3 Τεισάμενος] Non agnoscit *Constantinus*: in exemplum *Stephanus* locum hunc Xenophontéum adducit; præterea, nullum. De hoc speciatim composito, quod generatim protulit *Demetr. Phal.* sect. 92. dici possit, Ἔξει μέντοι τὸ σωθὲν ὄνομα ὁμοῦ καὶ ποιη-

λίαν πικὰ ὂν τὸ σωθέντος· ἐκ μέσου δὲ, καὶ ἅμα καὶ σωτομίαν πινὰ, &c. Felices certè quidem à laude nominum verborúmque compositorum Græci sunt ὁι τὸ ἔξω scriptores: ter & ampliùs felices auctores sacri. Exempla suppeditat Clar. *Blackwallus*, ὁ μακαρίτης, *Classic. Sacr.* v. 1. p. 198 & seq.

4 Παρασκευαζομένους.] Sic suprà modò κατασκευάζεσθαι reciprocam, ut media solent verba, significationem habet, atque adeò respuit pronomen reciprocum: quod malè vulgares edit. verbo ἀντιπαρασκευάζεσθε adscripserunt apud K. Π. p. 417.

"τθύειν, ἢ Μήδων δὲ ἢ Περσῶν καλαῖς ἢ [1] μεγάλαις γυ-
"ναιξὶ ⟨c⟩ παρθένοις ὁμιλεῖν, [2] μὴ, ὥσπερ οἱ λωτοφάγοι, ἐπιλα-
"θώμεθα τ οἴκαδε ὁδοῦ. Δοκῇ οὖν μοι εἰκὸς ἢ δίκαιον εἶ), πρῶ-
"τον εἰς τ Ἑλλάδα ἢ πρὸς τοὺς οἰκείους πειρᾶσθαι ἀφικνεῖσθαι·
"ἢ ἐπιδεῖξαι τοῖς Ἕλλησιν ὅτι ἐκόντες [3] πένον), ἄξιον αὐτοῖς,
"τοὺς νῦν οἴκοι [4] ἀκλήρους πολιτεύοντας ἐνθάδε κομισαμένους,
"πλουσίους ἰδεῖν. Ἀλλὰ γὰρ, ὦ ἄνδρες, πάντα ταῦτ' ἀγαθὰ δη-

"discamus, atque etiam Persarum & Medorum pulchris proce-
"risque mulieribus ac virginibus familiariter uti, quemadmo-
"dùm *solent* lotophagi, suscipiendi in patriam itineris obliviscа-
"mur. Quamobrem consentaneum & æquum mihi esse videtur,
"primùm ut in Græciam & ad propinquos redire conemur; ac
"Græcis ostendamus suâ *ipsos* sponte pauperes esse, cùm liceat
"iis, huc si deduxerint eos qui domi jam vitam agunt inopem,
"opulentos videre. Sed enim, viri, hæc omnia bona sunt eo-

1 Μεγάλαις &c.] Adi K. Π. p. 315. n. 3.

2 Μὴ, ὥσπερ οἱ λωτοφάγοι &c.] Ecce iterum particula negativa, præ σωφρονείαι studio sententiæ repositа! Simili repetitione, post impeditum nonnihil orationis cursum, passim utuntur auctores. *Virgil.* Æneïd. 9. v. 210 & seq.

Sed si quis (quæ multa vides discrimine tali)
Si quis in adversum &c.

Cicer. 19. epist. l. 2. *verebar nè id ità caderet, (quod etiam nunc vereor) nè antequam tu* &c. Cæterùm Xenophonti animo obversata est Homerica narratio, *Odyss.* ι'. v. 83 & seq.

—— αὐτὰρ ἐγώτη ἐπέσημεν
Γαίης Λωτοφάγων, οἵ τ' ἄνθινον εἶδαρ ἔδουσιν.

Mox,

Οἵσί' αἴψ' οἰχόμενοι μίγεν ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν·
Οὐσί' ἄρα Λωτοφάγοι μήδονθ' ἑτάροισιν ὄλεθρον
Ἡμιτέροις, ἀλλά σφι δόσαν λωτοῖο πάσασθαι.
Τῶνσί' ὅστις λωτοῖο φάγοι μελιηδέα καρπὸν,
Οὐκ ἔτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἤθελεν, οὐδὲ νέεσθαι·
Ἀλλ' αὐτοῦ βούλοντο μετ' ἀνδράσι Λωτοφάγοισι
Λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν, νόστου τε λαθέσθαι.
Τοὺς μὲν ἐγὼν &c.

Plin. N. H. l. 13. c. 17. *Eadem Africa, quæ vergit ad nos, insignem arborem loton gerit — tam dulci ibi cibo, ut nomen etiam genti terræque dederit, nimis hospitali advenarum oblivione patriæ.* Vide sis etiam quæ ad *Quinctil.* l. 5. c. 8. notavit celeb. *Burmannus.*

3 Πένονται· ἄξιον &c.] *Hesych.* Πένεται, πονεῖ, ἐνεργεῖ, ἀχρηματεῖ, κάμνει. *Phavorin.* Πένομαι, πένης εἰμί. De particip. ἄξιον vide p. 164. n. 3.

4 Ἀκλήρους πολιτεύοντας] *Hesych.* Ἀκλήρῳ, μὴ ἔχοντι κλῆρον μήτε οὐσίαν, ἤτοι πτωχῷ. Respexit, opinor, Homeri *Odyss.* λ'. v. 489.

Ἀνδρὶ πάρ' ἀκλήρῳ, ᾧ μὴ βίοτος πολὺς εἴη.

Porrò, πολιτεύοντας denotat hic (non eos, *qui rempublicam administrant, magistratu funguntur*, sed) privatos, *qui in republicâ versantur*, & ejus legibus ac institutis vivunt. *Thucyd.* l. 2. ferè medio: Ἄθλα γὰρ οἷς κεῖται ἀρετῆς μέγιστα, τοῖς δὲ καὶ ἄνδρες ἄριστοι πολιτεύουσι, *i. e. in horum etiam civitate viri præstantissimi versantur.* Idem l. 4. propiùs fin. πρὸς τοὺς ἐμπολιτεύοντας σφῶν αὐτῶν, i. e. —— *qui illîc degebant.* Hesych. Πολιτεία, ἡ πόλις ἢ βίος.

"λθνόπ [1] τῶν κρατούντων ὄξί. [2] Τῦτο δὴ δεῖ λέγειν, πῶς ἂν
"πορευοίμθά τε ὡς ἀσφαλέσατα, καὶ, εἰ μάχεσθαι δέοι, ὡς
"κρᾶτισα μαχοίμεθα. Πρῶτα μὲν τοίνυν, ἔφη, δοκῇ μοι
"καταλαῦσαι τὰς ἁμάξας, ἃς ἔχομεν· ἵνα μὴ [3] τὰ ζεύ-
"γη ἡμῶν στρατηγῇ, ἀλλὰ πορευώμεθα ὅποι ἂν τῇ στρα-
"τιᾷ συμφέρῃ· ἔπειτα καὶ τὰς σκηνὰς συγκαταλαῦσαι.
"Αὗται γὰρ αὖ [4] ὄχλον μὲν παρέχουσιν ἄγειν, σωωφελῦ-
"σι δὲ φόδὲν οὔτε εἰς τὸ μάχεσθαι, ὅτ' εἰς τὸ τὰ ἐπιτήδεια
"ἔχειν. Επ δὲ τῶν ἄλλων σκευῶν τὰ φορτὰ ἀπαλλάξω-
"μεν, πλὴν ὅσα πολέμου ἕνεκεν, ἢ σίτων, ἢ ποτῶν ἔχο-
"μεν· ἵν' ὡς πλεῖστοι ὦμεν ἡμῶν [5] ἐν τοῖς ὅπλοις ὦσιν, ὡς ἐλά-
"χιστοι δὲ σκευοφορῶσι. [6] Κρατυμένων μὲν γὰ ὅπίσαθε ὅπ

"rum utique qui vincunt. De eo jam dicendum, quo pacto quàm
"tutiſſimè profecturi ſimus, ac, ſi prælio decertandum ſit, quàm
"optimè prælium ineamus. Itaque primùm plauſtra, quæ habe-
"mus, comburenda cenſeo; *nè ſarcinaria* nobis imperent vehi-
"cula, ſed quocunque exercitui conducat, pergamus: deinde
"etiam tabernacula unà comburenda. Nam horum item vectu-
"ra negotium nobis faceſſit, neque quidquam vel ad pugnam,
"vel ad commeatum comparandum adjumenti adferunt. Præ-
"tereà in vaſis reliquis quæ ſupervacanea ſunt amoveamus, excep-
"tis iis, quæ ad belli, vel cibi, vel potûs uſus habemus: ut quàm
"plurimi noſtrûm inter armatos ſint, quàm pauciſſimi impedi-
"menta vehant. Nôſtis enim omnia, victi quibus potiantur,

1 Τῶν κρατούντων ἐσί.] Vide p. 115. n. 1. & K. Π. p. 110. & p. 260. n. 2.

2 Τῦτο δὴ] *Stephanus*: Fortaſſis δὲ ſcribendum eſt.

3 Τὰ ζεύγη ἡμῶν στρατηγῇ,] Locutio haud ità diſſimilis iſti, quâ uſus eſt p. 129. ἢ ὃ τύχη ἐστρατήγησε κώλλιον.

4 Οχλον μὲν παρέχουσιν ἄγειν,] Pro — σὺν τῷ ἄγεσθαι. Similiter ſuprà p. 142. vim paſſivam verbo συνεργητικῷ tribuit: ubi vide ſcripta n. 4.

5 Εν τοῖς ὅπλοις] Vide p. 125. n. 4.

6 Κρατυμένων γὰ &c.] Adi loca ſuprà paulò citata huj. p. n. 1. Perperam libri quidam exhibent articulum τὰ ante ἀλλότρια. Nos MStum Eton. & edit. *Steph.* ſequimur. Cum autem ἀλλότρια intelligas oportet ἐσί, quod paſſim deficit.

"πάντα ἄλλοτεια· ἢν δὲ κρατῶμεν, καὶ τὰς πολεμίους δεῖ
"σκευοφόρους ἡμετέρας νομίζειν. Λοιπόν μοι εἰπεῖν, ὅπῃ κῃ
"μέγιστον νομίζω εἶναι. [1] Ὁρᾶτε γὰρ καὶ τὰς πολεμίας, ὅτι ἐ
"πρόσθεν ἐξενεγκεῖν ἐτόλμησε πρὸς ἡμᾶς πόλεμον, [2] πρὶν τὰς
"στρατηγὰς ἡμῶν συνέλαβον, νομίζοντες, ὄντων μὲν τῶν ἀρχόν-
"των, κῃ ἡμῶν πειθομένων, ἱκανὰς εἶναι ἡμᾶς ἀφανίσαι τῷ
"πολέμῳ· [3] λαβόντας δ' τὰς ἀρχούσας, [4] ἀναρχίᾳ ἂν κῃ ἀταξίᾳ
"ἐνόμιζον ἡμᾶς ἁλῶναι. Δεῖ οὖν πολὺ μὲν τὰς ἀρχο-
"μένας ὑπηκοωτέρας εἶναι τοῖς νῦν [5] τῶν πρόσθεν, πολὺ
"δὲ τὰς ἀρχομένας εὐτακτοτέρας, καὶ πειθομένας μᾶλλον

"aliena *fieri*: atque adeò ſi vicerimus, hoſtes ipſos in illorum ha-
"bere loco debemus, noſtra qui vehant impedimenta. Reli-
"quum *eſt* ut de eo dicam, quod maximum eſſe arbitror: Vide-
"tis certè etiam hoſtes non ante bello nos auſos fuiſſe laceſſere,
"quàm duces noſtros comprehendiſſent; quippe qui exiſtima-
"bant, quamdiu duces *nobis* eſſent, ac nos *iis* pareremus, *fore ut*
"*hoſtibus* bello ſuperandis ſufficeremus: verùm ubi duces cepe-
"rint, nos eorum qui præeſſent orbitate ordinſque perturba-
"tione perituros arbitrabantur. Quamobrem præfectos jam
"*deſignatos* oportet iis, *quos* antehac *habuimus*, multò eſſe dili-
"gentiores, & milites ordinis multò obſervantiores, ac præ-

1 Ὁρᾶτε γὰρ τὰς &c.] De ſtructurâ vide p. 86. n. 3.

2 Πρὶν τὰς —— συνέλαβον] Vide p. 168. n. 1.

3 Λαβόντας &c.] *Muretus* legendum putavit λαβόντες, *ſcil.* οἱ πολέμιοι, cum νομίζοντες itidem paulò ſuprà intelligendi. Sed haud incommodè referri poteſt λαβόντας ad primum illud ſententiæ membrum, Ὁρᾶτε γὰρ καὶ τὰς πολεμίας, —— vel accipi pro λαβόντων *ſcil.* αὐτῶν, quod mavult *Stephanus*. Sic & alibi non rarò accuſativus officio genitivi abſoluti fungitur. Noſter *Hiſt.* Gr. l. 3. ferè medio: Δοξάντων δὲ πᾶσι καὶ ἁρπασθῆναι — Et K. Π. p. 387. Ἐπαῦξε δὴ τοῖα ὄντα τῶν &c. ubi vide quæ notavimus.

4 Ἀναρχίᾳ ἂν κῃ &c.] Particulam ἄν, quæ in editis deerat, ex MSto Eton. reſtitui: & eâ quidem reſtitutâ, non eſt cur ἁλῶναι in ἁλῶσαι mutemus; cùm aoriſto futuri temporis ſignificationem ἄν dare ſoleat. Vide p. 6. n. 2. & 158. n. 1. Eſt tamen eadem ubi vel ἐλλειπτικῶς ſupprimitur particula, utì notavimus p. 38. vel librariorum excidit incuriâ. Porrò, lege p. 200. n. 1.

5 Τῶν πρόσθεν,] Ità MS. Eton. In editis nonnullis legitur τῶ πρόσθεν.

"τοῖς ἄρχουσι νεῦ, ἢ κὴ πρόσθεν. Ην δέ τις ἀπειθῇ, ἢν φη-
"φίσησθε τὸν ἀεὶ ὑμῖν ἐντυγχάνοντα σὺν τῷ ἄρχοντι κολά-
"ζειν, ὅτως οἱ πολέμοι πλεῖσον ἐψευσμένοι ἔσονται· τῇδε
"γὰρ τῇ ἡμέρᾳ [1] μυρίους ὄψονται ἀνθ' ἑνὸς Κλεάρχου, τοὺς
"ὐδενὶ ὑπεξέφοντας κακῷ εἶ). Αλλὰ γὰρ ὡς πρόσεισιν [2] ἤδη
"ὥρα· ἴσως γὰρ οἱ πολέμοι αὐτίκα πάρεσοι). Ο, τι μὲν
"ἂν τούτων δοκῇ καλῶς ἔχειν, ὑπακούσατε ὡς τάχιστα, [3] ἵν'
"ἔργῳ περαίνητε. Εἰ δέ τις τι εἶδε τ' ἄλλων βέλτιον ἢ [4] ταύ-
"τῃ, τολμάτω κὴ [5] ὁ ἰδιώτης διδάσκειν· πάντες γὰρ [6] κοινῆς
"σωτηρίας δεόμθα."

"fectis magìs modò, quàm antehac, dicto *audientes*. Quòd ſi
"quis dicto non fuerit audiens, decreto à vobis facto ut qui-
"vis veſtrûm, qui fortè unquam adfuerit, *de eo* pœnas unà cum
"præfecto ſumat, ſic *demum* hoſtes maximè fruſtrà erunt: nam
"hoc ipſo die Clearchos ſexcentos pro uno conſpicient, nemini
"ut ignavus ſit conceſſuros. Sed jam tempus *eſt*, ut ad finem *hæc*
"perducamus: nam fortaſſis hoſtes mox aderunt. Et quidquid
"horum quidem rectè ſe habere videtur, quamprimùm ratum
"facite, ut re ipſâ perficiatis. Quòd ſi quis aliorum meliorem
"hâc aliquam rationem perſpexit, etiamſi privatus ſit *gregariúſ-*
"*ve miles*, *eam nos* docere audeat; omnes enim communis ege-
"mus ſalutis."

1 *Μυρίους*] Vide p. 122. n. 1.

2 *Ηδη ὥρα.*] Similiter p. 27. *ὥστε ὥρα λέγειν*: ubi vide notata. Et ſuprà paulò, *πάντα ἀλλότρια ſcil. ἐστί.*

3 *Ιν' ἔργῳ περαίνητε.*] Sic paſſim apud auctores *ἔργον λόγῳ* opponitur. *Leunclavius* rectiùs ſcribi putat *ἔργῳ περαίνητε. Εἰ δέ τις τι εἶδε* &c. Sed mutatione non opus eſt. Cæterùm, pro *Εἰ δέ τις τι εἶδε* &c. MS. Eton. dat *Εἰ δὲ τι ἄλλο βέλτιον ἢ* &c.

4 *Ταύτῃ,*] *Scil. ὁδῷ.* Scriptores autem in primis Attici vocem iſtam tanquam adverbium adhibent. *Phavorin. Καὶ τὰ ἐπιρρήματα γίνονται μὲ οὐ πάντων τῶν λόγου μερῶν· ὁ Αττικοὶ μὲν μάλιστα ἰδίως ταῦτα ποιοῦσιν ἀπὸ δοτικῆς ἐπικῶν θηλυκῶν ὀνομάτων, ὡς —— ταύτῃ, τὸ ὅτῳ. Euripid.* Oreſt. v. 781.

Ορ. Εὖ λέγεις· φεύγω τὸ δειλὸν τῇδε.

Scholiaſtes: *τὸ τῇδε ἀντὶ τοῦ ὅτως.*

5 *Ο ἰδιώτης*] Opponitur hìc, ut alibi ſæpè, *τῷ ἄρχοντι*. Sic *privatus* apud Latinos ei opponitur, *qui eſt cum poteſtate* ſeu *imperio*.

6 *Κοινῆς*] *Leunclavius* ſcribendum cenſet *κοινῇ*. Sed vulgata lectio ſatìs ſana videtur.

Μετὰ ταῦτα Χειρίσοφος εἶπεν, Αλλ' εἰ μέν τινος ἄλλου δεῖ πρὸς τούτοις, οἷς [1]λέγει Ξενοφῶν, καὶ αὐτίκα [2]ἔξεστι ποιεῖν· εἰ δὲ νῦν εἴρηκε, δοκεῖ μοι ὡς τάχιστα ψηφίσασθαι ἄριστον εἶναι· καὶ ὅτῳ δοκεῖ ταῦτα, ἀνατεινάτω τὴν χεῖρα. [3]Ανέτειναν ἅπαντες. Ανασὰς δὲ πάλιν εἶπε Ξενοφῶν· "Ω ἄνδρες, ἀκούσατε ὧν [4]προσδοκᾶν δοκῶ "μοι. [5]Δῆλον ὅτι πορεύεσθαι ἡμᾶς δεῖ, ὅπου ἕξομεν τὰ ἐπιτή- "δεια. Ακούω δὲ κώμας εἶναι καλὰς, ἃ πλεῖον εἴκοσι σταδίων ἀπε- "χούσας. Οὐκ ἂν δὴ θαυμάζοιμι, [6]εἰ οἱ πολέμιοι, ὥσπερ οἱ "δειλοὶ κύνες, τοὺς μὲ προϊόντας διώκουσί τε καὶ δάκνουσιν, ἢν δύνωνται, "τοὺς δὲ διώκοντας φεύγουσιν· εἰ καὶ αὐτοὶ ἡμῶν ἀπίοσιν ἐπακολου-

Poſt hæc Cheriſophus, Enimvero, inquit, ſi quid aliud neceſſarium ſit præter ea, quæ dixit Xenophon, ſtatim fieri poſſit: quæ verò jam protulit, quamprimùm decernamus optimum eſſe cenſeo; atque adeò cui probantur hæc, manum is tollat. Suſtulerunt omnes. Et Xenophon cùm iterum ſurrexiſſet, "Audite, inquit, "viri, quæ mihi expectanda videntur. Perſpicuum eſt eundum "nobis eſſe *ad ea loca*, ubi commeatum habituri ſimus. Ego verò "pulchros audio vicos eſſe, qui non plus viginti ſtadia hinc ab- "ſunt. Quare nihil mirer, ſi hoſtes, quemadmodùm timidi ca- "nes & inſectantur prætereuntes & mordent, ſi poſſint, perſe- "quentes fugiunt; ſi etiam iſti nos diſcedentes ſubſequan-

1 Λέγει] De temporum commutatione vide p. 2. n. 1. & ibi quæ adduximus ex *Ariſtide*: cujus exſtant verba Tom. 2. p. 529. edit. Oxon.

2 Εξεστι] *Mureius* mavult ἐξέσῃ. Sed vide p. 26. n. 3.

3 Ανέτειναν ἅπαντες.] Vide pag. 208. n. 2. Similiter ſine ullius particulæ vinculo mox infrà dicit: Εδοξε ταῦτα. Et Κ. Π. p. 556. προσπίπτουσι τοῖς τῶν δεχόντων γόνασι. Sic Joh. IV. 6. ὥρα ἦν ὡσεὶ ἕκτη.

4 Προσδοκᾶν δοκεῖ μοι.] *Phavorin.* Προσδοκᾶν, τὸ ἐλπίζειν ἀγαθὰ καὶ κακά. Sic & Latini de utriſque adhibent *expectare*. Cæterùm, pro δοκεῖ μοι, *Mureius* legit δοκῶ μοι, i. e. *quæ præſagire mihi videor*. Sed non audiendus eſt: intelligas oportet δεῖν ante προσδοκᾶν. Similis eſt locutio Κ. Π. p. 162. Ωδὲ μοι ἔδοξεν εἶπεν, ποιεῖν: & alibi ſæpé. Vide ſuprà p. 28. n. 1.

5 Δῆλον ὅτι] Adi p. 190. n. 1.

6 Εἰ οἱ πολέμιοι, ὥσπερ — εἰ καὶ αὐτοὶ] Pari modo Noſter particulam εἰ repetit in *Oeconom.* haud ità longè ab init. Οἶμαι δ' ἂν καὶ εἰ ἐπὶ πῦρ ἐλθόντος σου, καὶ μὴ ὄντος πυρὸς ἐμοῦ, εἰ ἄλλοσε ἡγησοίμην, &c. Adi p. 81. n. 1. & pag. 217. n. 2.

"θοῖεν. Ἰσως οὖν ἀσφαλέστερον ἡμῖν πορεύεσθαι [1] πλαίσιον
"ποιησαμένους [2] τῶν ὅπλων, ἵνα [3] τὰ σκευοφόρα καὶ ὁ πολὺς
"ὄχλος [4] ἐν ἀσφαλεστέρῳ ᾖ. Εἰ δὲ ἤδη νῦν ἀποδειχθείη, τίνα χρὴ
"ἡγεῖσθαι τοῦ πλαισίου, καὶ [5] τὰ πρόσθεν κοσμεῖν, καὶ τίνας δεῖ
"τῶν πλευρῶν ἑκατέρων εἶναι, καὶ τίνας ὀπισθοφυλακεῖν, οὐκ
"ἂν, ὁπότε οἱ πολέμιοι ἔλθοιεν, βουλεύεσθαι ἡμᾶς δέοι, ἀλ-
"λὰ χρώμεθ' ἂν εὐθὺς τοῖς τεταγμένοις. [6] Εἰ μὲν οὖν ἄλλῳ
"τις βέλτιον ὁρᾷ, ἄλλως ἐχέτω· εἰ δὲ μή, Χειρίσοφος μὲν
"ἡγοῖτο, [7] ἐπειδὴ καὶ Λακεδαιμόνιός ἐστι· τοὺς δὲ πλευρῶν ἑκα-
"τέρων δύο τῶν πρεσβυτάτων στρατηγὼ ὑπομελήσειν· ὀπισθο-

"tur. Itaque tutiùs fortaſſis iter fecerimus, ſi in quadratum agmen
"armatos diſponamus, ut impedimenta & frequens turba loco
"ſit tutiore. Quare ſi jam conſtitutum fuerit, quem agmini
"quadrato præeſſe, primámque aciem componere, & quos ab
"utroque eſſe latere, quóſque à tergo curare oporteat, non ne-
"ceſſe fuerit *tum* nos deliberare, cùm hoſtes venerint, ſed in-
"ſtructis ſtatim uti *militibus* nobis licebit. Si *quid* igitur alius
"quiſquam rectius perſpicit, aliter res inſtituitor; ſi non, Che-
"riſophus *fronti* præſit, quandoquidem Lacedæmonius eſt; utri-
"uſque lateris duo è natu maximis duces curam habeant; ter-

1 Πλαίσιον] Vide p 79. n. 1.

2 Τῶν ὅπλων,] Vide p. 125. n. 4.

3 Τὰ σκευοφόρα καὶ ὁ, &c.] Vide p. 25. n. 1. & p. 42. n. 4.

4 Ἐν ἀσφαλεστέρῳ] Sic ſuprà p. 86. νομίζοντες ὅτως ἂν ἀσφαλεστάτῳ εἶναι, — De ellipſi vocis πόπῳ jam diximus p. 149. n. 6.

5 Τὰ πρόσθεν] Scil. τῶν ὅπλων μέρη: quâ de ellipſi conſule p. 42. n. 4.

6 Εἰ μὲν οὖν ἄλλῳ τις] *Muretus* & *Steph.* malunt ἄλλο: ſic paulò pòſt, Εἰ δέ τις ἄλλο βέλτιον ὁρᾷ, λεξάτω. Cùm tamen ſuprà dixit Εἰ δέ τις τι εἶδε τῶν ἄλλων, lectionem, fide librorum nixam, loco motam nolim.

7 Ἐπειδὴ καὶ Λακεδαιμόνιός ἐστι·] Honorem iſtum auctoritatémque Lacedæmoniis deferendi cauſam tangit Noſter l. 6. haud procul ab init. Τὸ μέντοι ἐμὲ προκεκλῆσθαι ὑφ' ὑμῶν ἄρχοντα, Λακεδαιμονίου ἀνδρὸς πεζοῦντος, ἔδοξ' ὑμῖν, οὔτ' ἐμοὶ δοκεῖ συμφέρον εἶναι, ἀλλ' ἧττον ἂν ἀφ' ὑμῶν τοῦτο τυγχάνειν, εἴ τι δέοιτε παρ' αὐτῶν· ἐμοὶ δ' αὖ δοκεῖ καὶ νομίζω τοῦτο ἀσφαλὲς εἶναι. Ὁρῶ γὰρ ὅτι καὶ τῇ πατρίδι μου ἡ πρόσθεν ἐπαύσαντο πολεμοῦντες, πρὶν ἐποίησαν πᾶσαν τὴν πόλιν ὁμολογεῖν Λακεδαιμονίους ἑαυτῶν ἡγεμόνας εἶναι. Thucyd. l. 1. haud ità longè ab init. καὶ μεγάλου κινδύνου ἐπικρεμαμένου, (*ſcil.* Græcis à barbarorum rege) εἴτε Λακεδαιμόνιοι τὸ ξυμπολεμήσαντων Ἑλλήνων ἡγήσαντο, δυνάμει πρέσχοντες, — Noſtro etiam, Λακεδαιμ. πολιτ. ineunte, Sparta eſt δυνατωτάτη τε καὶ ὀνομαστοτάτη τῶν τῇ Ἑλλάδι πόλεων.

"φυλαχῶμεν ὃ ἡμεῖς οἱ νεώταλοι, ἐγώ τε ὁ Τιμασίων, [1] τὸ
"νῦν εἶ). [2] Τὸ δὲ λοιπὸν, πειρώμενοι ταύτης τ' τάξεως, βου-
"λευσόμθα ὅ, τι ἂν ἀεὶ κράτιστον δοκοίη εἶναι. Εἰ δέ τις ἄλλο
"βέλτιον ὁρᾷ, λεξάτω." Επεὶ δ' οὐδεὶς ἀντέλεγεν, εἶπεν, "Οτῳ
"δοκεῖ ταῦτα, [3] ἀνατεινάτω τ' χεῖρα." Εδοξε ταῦτα. "Νῦν,
"ἔφη, ἀπόντας ποιεῖν δεῖ τὰ δεδογμένα· καὶ ὅστις τε ὑμῶν [4] τὰς
"οἰκείους ἐπιθυμεῖ ἰδεῖν, μεμνήσθω ἀνὴρ ἀγαθὸς εἶναι· (οὐ
"γάρ ἔστιν ἄλλως τούτου τυχεῖν) [5] ὅστις τε ζῆν ἐπιθυμεῖ, πει-
"ράσθω νικᾶν· τῶν μὲν γὰρ νικώντων, τὸ κατακαίνειν· τῶν δ'
"ἡττωμένων, τὸ ἀποθνήσκειν ἐστί. Καὶ εἴ τις γε χρημάτων ἐπι-
"θυμεῖ, κρατεῖν πειράσθω· τῶν γὰρ νικώντων ἐστὶ καὶ τὰ ἐκεί-
"νων σώζειν, καὶ τὰ τῶν ἡττωμένων λαμβάνειν."

"gum nos ætate minores cuſtodiamus, ego *ſcilicet* & Timaſion,
"in præſens *quidem*. In reliquum, hujus ubi ordinis periculum
"fecerimus, quidquid ſemper optimum factu videatur, id con-
"ſilii capiemus. Quòd ſi quis rectius aliud perſpicit, exponat."
Cùm nemo contradiceret, ait, "Cui probantur hæc, manum
"tollat." Decreta hæc erant. "Jam, inquit, ubi diſceſſum eſt,
"præſtemus oportet quæ decreta ſunt: ac quicunque veſtrûm
"ſuos videre deſiderat, meminerit virum *ſe* fortem *præbeat ne-*
"*ceſſe* eſſe; (hoc enim aliter conſequi non licet) quíque vitâ frui
"cupit, det operam ut vincat: nam vincentium eſt, interficere;
"victorum, mori. Et ſi quis opum cupiditate ducitur, *id* cone-
"tur ut ſuperior evadat: quippe eorum eſt, qui vincunt, & ſua
"tueri, & ea, quæ victi poſſident, capere."

1 Τὸ νῦν εἶναι.] Eadem occurrit phraſis K. Π. p. 359. Vide ſuprà ſcripta p. 63. n. 2. *Tho. Magiſter*, τὸ δὲ πέμπτον εἶναι, καὶ τὸ πέμπτον ἔχειν, κρεῖττόν ἐστι τὸ νῦν εἶναι, καὶ τὸ νῦν ἔχειν: deinde primæ phraſeos exemplum ex *Ariſtide* profert. Sed rhetorem hunc Xenophontemque nemo, cui modò mens ſana, contenderit.

2 Τὸ δὲ λοιπὸν,] Lege ſis p. 126. n. 1.

3 Ανατεινάτω τῳ̃ —— Εδοξε &c.] Vide p. 208. n. 2. & p. 221. n. 3.

4 Τὰς οἰκείας] Intellige γονέας, γυναῖκας, παῖδας, quorum πόθον ſuprà meminit p. 185. ac denique φίλτατα quæque.

5 Οστις τε ζῆν ἐπιθυμεῖ, &c.] Paſſim hoc militibus inculcatum. Lege ſuprà p. 201.

Τούτων λεχθέντων ἀνέσησαν, καὶ ἀπελθόντες κατέκαιον τὰς ἁμάξας καὶ τὰς σκευάς· τῶν δὲ σκευῶν, ὅτου μὲ δέοιτό τις, μετεδίδοσαν ἀλλήλοις, τὰ δὲ ἄλλα εἰς τὸ πῦρ ἐρρίπτουν. Ταῦτα ποιήσαντες ἠρίστοποιοῦντο. Ἀριστοποιουμένων δὲ αὐτῶν ἔρχεται [1] Μιθραδάτης σὺν ἱππεῦσιν ὡς τριάκοντα, καὶ καλεσάμενος τοὺς στρατηγοὺς [2] εἰς ἐπήκοον, λέγει ὧδε· Ἐγώ, ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, [3] καὶ Κύρῳ πιστὸς ἦν, ὡς ὑμεῖς ἐπίστασθε, καὶ νυνὶ ὑμῖν εὔνους· καὶ ἐνθάδε εἰμὶ σὺν πολλῷ φόβῳ ἥκων. Εἰ οὖν ὁρῴην ὑμᾶς σωτήριόν τι βουλευομένους, ἔλθοιμι ἂν πρὸς ὑμᾶς, καὶ [4] τοὺς θεράποντας πάντας ἄγων. Λέξατε οὖν, ἔφη, πρός με, τί ἐν νῷ ἔχετε, ὡς πρὸς φίλον τε καὶ εὔνουν, καὶ βουλόμενον [5] κοινῇ σὺν ὑμῖν τὸν

His dictis ſurrexerunt, & cùm abiiſſent, plauſtra tentoriáque combuſſerunt: ex ſupervacaneis verò *vaſis*, quorum indigeret aliquis, *ea* inter ſe communicârunt, cætera in ignem abjiciebant. Hæc cùm feciſſent, prandebant. Iis autem prandentibus Mithradates cum equitibus triginta circiter venit, & cùm duces in locum unde poſſet exaudiri vocâſſet, in hunc modum loquutus eſt: Ego, Græci, & Cyro, utì nôſtis ipſi, fidelis eram, & vobis nunc benevolus *ſum*; adeóque hìc magno cum metu verſor. Itaque ſi quid vos conſilii ſalutaris inire videro, ad vos cum miniſtris omnibus veniam. Quare, ait, vobis quid in animo ſit, mihi tanquam amico benevolóque, & vobiſcum unà itineris fa-

1 Μιθραδάτης] Vide p. 168. n. 3.

2 Εἰς ἐπήκοον, λέγει] Hâc de locutione jam ſuprà diximus p. 169. n. 3. De temporum permutatione vide p. 206. n. 3.

3 Καὶ Κύρῳ πιστὸς ἦν.] Noſter ſuprà p. 168. Ἀριαῖος δὲ καὶ Ἀρταῖος καὶ Μιθραδάτης, οἳ ἦσαν Κύρῳ πιστότατοι.

4 Τοὺς θεράποντας — ἄγων.] *Heſych.* Θεράποντες, οἱ ἐν δευτέρᾳ παίζει φίλοι — δοῦλοί τε καὶ ὑπηρέται. Pro ἄγων MS. Eton. exhibet ἔχων: quæ paſſim inter ſe confunduntur. Sic ſuprà p. 131. pro τοὺς θεράποντας ἔχων idem MS. dat — ἄγων.

5 Κοινῇ] Grata hæc Noſtro & familiaris eſt ellipſis. Κ. Π. p. 72. Ἀρχή σε κοινῇ σὺν Κυαξάρῃ σκοπεῖσθαι, ibid. p. 155. σκοπεῖν σ' ἀξιῶ κοινῇ καὶ σὲ καὶ ἐμέ, — ubi βουλῇ intelligas oportet. Varias vocis στόλος ſignificationes jam ſuprà evolvimus p. 30. n. 1.

σόλον ποιεῖσθαι. Βουλευομένοις τοῖς στρατηγοῖς ἔδοξεν [1] ἀποκρίνασθαι τάδε· (καὶ ἔλεγε Χειρίσοφος) Ἡμῖν δοκεῖ, ἢν μέν τις ἐᾷ ἡμᾶς ἀπέναι οἴκαδε, [2] διαπορεύεσθαι τὴν χώραν ὡς ἂν δυνώμεθα ἀσινέστατα· ἢν δέ τις ἡμᾶς τῆς ὁδοῦ ἀποκωλύῃ, διαπολεμεῖν τοῦτον, ὡς ἂν δυνώμεθα κράτιστα. Ἐκ τούτου ἐπειρᾶτο Μιθραδάτης διδάσκειν ὡς ἄπορον εἴη, βασιλέως ἄκοντος, σωθῆναι. [3] Ἔνθα δὴ ἐγιγνώσκετο ὅτι [4] ὕποπτος εἴη· καὶ γὰρ τῷ Τισσαφέρνους τὶς [5] οἰκείων παρηκολούθει πίστεως ἕνεκα. Καὶ ἐκ [6] τούτου ἐδόκει τοῖς στρατηγοῖς, βέλτιον εἶναι δόγμα ποιήσασθαι, τὸν [7] πόλεμον ἀκή-

ciendi cupido, exponite. Ducibus *de re* consultantibus ità respondendum esse visum est; (ac *pro cæteris quidem* loquutus est Cherisophus) Nobis stat per *hanc* regionem quàm *quidem* poterimus innocentissimè proficisci, si nemo impediat quominùs domum discedamus; sin quis nos itinere prohibeat, contra eum quàm fortissimè poterimus, bello decertare. Tum verò Mithradates ostendere nitebatur haud posse fieri ut, invito rege, incolumes evaderent. Ibi tum intellectum est fidem ei non habendam: nam & è Tissaphernis quidam familiaribus *eum* fidei causâ comitabatur. Quare visum est ducibus satius esse decretum fieri, ut bel-

1 Ἀποκρίνασθαι τάδε· (καὶ ἔλεγε &c.) Hâc de loquendi formâ scripsimus p. 170. n. 3.

2 Διαπορεύεσθαι τὴν &c.] Adi p. 144. n. 4.

3 Ἔνθα δὴ] *Phavorin.* Ἔνθα, τότε, ὅτε, ἢ ἐνταῦθα. Οὐ μόνον τοπικὸν ἐστιν, ἀλλὰ καὶ χρονικόν. Sic suprà Noster p. 31. Ἔνθα δὴ μέρος &c. & 75. Ἔνθα δὴ σοὶ &c. Alibi passim.

4 Ὕποπτος] *Hesychio* est ἐχθρός. Lexicon G. L. vetus: Ὑποπτος, *suspectius, suspiciosus.* MS. Eton. ὑποπεμπτος, satìs significanter quidem & loci sententiæ convenienter, utì ex verbi ὑποπέμπειν interpretatione p. 153. n. 1. constabit. Sed nominis istius exempla desiderantur.

5 Οἰκείων — πίστεως ἕνεκα,] *Hesych.* Οἰκεῖοι, οἱ κατ' ἐπιγαμίαν ἀλλήλοις συνοικήσαντες, ἢ ἴδιοι, ἢ κατὰ τὴν οἰκίαν πάντες. Eò autem unà cum Mithradate missi erant, *ut ei fides haberetur à Tissapherne.*

6 Ἐκ τούτου] Vide sis K. Π. p. 73. n. 1.

7 Πόλεμον ἀκήρυκτον] I. e. bellum, in quo præconibus ultro citróque commeare non liceret. *Hesychius & Phavor.* Ἀκήρυκτος, ἀνεπικηρύκευτος: i. e. ἄνευ κηρυκείου, seu in quo nulli ἐπὶ συμβάσει καὶ σπονδαῖς κήρυκες διαπέμπονται. Iidem Ἀκήρυτος, (repono ἀκήρυκτος) μίσους τις, ἀδιάλλακτος: i.e. *acre,* (*scil.* bellum) *implacabili odio imbutum.* Herodot. l. 5. c. 81. Αἰγινῆται δὲ, εὐδαιμονίῃ τε μεγάλῃ ἐπαρθέντες, καὶ ἔχθρης παλαιῆς ἀναμνησθέντες ἐούσης πρὸς Ἀθηναίους, τότε Θηβαίων δεηθέντων, πόλεμον ἀκήρυκτον Ἀθηναίοισι ἐπέφερον.

ρυκτον εἶναι, ἔς τε [1] ἐν τῇ πολεμίᾳ εἶεν· διέφθειρον γὰρ προσιόντες τὰς στρατιώτας, καὶ ἕνα γε λοχαγὸν διέφθειραν, [2] Νίκαρχον Ἀρκάδα· καὶ [3] ᾤχετο ἀπιὼν νυκτὸς σὺν ἀνθρώποις ὡς εἴκοσι.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἀριστήσαντες, καὶ διαβάντες [4] τὸν Ζάβατον ποταμὸν, [5] ἐπορεύοντο τεταγμένοι, τὰ ὑποζύγια καὶ τὸν ὄχλον ἐν μέσῳ ἔχοντες. Οὐ πολὺ δὲ προεληλυθότων αὐτῶν, ὑπεφαίνετο πάλιν ὁ Μιθραδάτης, ἱππέας ἔχων ὡς διακοσίους, καὶ τοξότας καὶ σφενδονήτας ὡς τετρακοσίους, μάλα ἐλαφρὰς καὶ εὐζώνους· καὶ προσῄει μὲν, ὡς φίλος ὤν, πρὸς τοὺς Ἕλληνας. Ἐπεὶ

lum citra præcones gereretur, quamdiu ſint in hoſtico: corrumpebant enim accedendo milites, atque unum ſanè cohortis præfectum corruperant, Nicarchum Arcadem; iſque adeò noctu cum viginti ferè hominibus diſceſſit.

Poſt hæc cùm pranſi eſſent, atque Zabatum fluvium trajeciſſent, inſtructi pergunt, jumentis ac turbâ *inermi* in medio collocatâ. Cúmque non longè progreſſi eſſent, in conſpectum prodit iterum Mithradates, cum ducentis circiter equitibus, & ſagittariis funditoribúſque ferè quadringentis, levibus admodùm & expeditis; & ad Græcos quidem *verſus*, quaſi amicus, tendebat. Cùm

1 Ἐν πολεμίᾳ] Reſpice p. 31. n. 7.

2 Νίκαρχον &c.] Cujus ſuprà meminit p. 168.

3 Ὤχετο ἀπιὼν] Ejuſdem locutionis exemplum pete ſis ex p. 146. n. 3. & 154. n. 4.

4 Τὸν Ζάβατον] MS. Eton. edit. *Ald.* & *Steph.* Ζάτην: *Leunclav.* Ζάβην. Malè, opinor, omnes. Repono levi mutatione Ζάβαλον, de quo ſic ſuprà p. 156, Noſter: Μετὰ ταῦτα ἀφίκοντο ἐπὶ τὸν Ζάβατον ποταμὸν — Καὶ σύλλογος ἦν ἡμέρας τρεῖς. *Primo*, poſtquam eò adveniſſent, die exponit p. 166. reditum Clearchi à congreſſu colloquióque Tiſſaphernis, ducúmque mox inſequutam mortem: *ſecundo*, p. 183, & ſeq. Græcorum, eo caſu perculſorum, mœrorem animíque anxietatem, necnon ducum, in mortuorum locum ſubſtituendorum, electionem: *tertio*, p. 203. & ſeq. orationes, quas iſti duces eo habuêre conſilio, ut demiſſos militum animos erigerent recrearéntque; necnon Mithradatis fraudem ſtructam pariter & detectam, & fugam denique Nicarchi. Pòſt demum Græci Ζάβατον, de quo priùs, trajiciunt. Pluribus fluvium hunc tangimus in *Diſſert.* operi præmiſſâ.

5 Ἐπορεύοντο τεταγμένοι, τὰ &c.] *Onoſander* Strateg. c. 6. Ἀγέτω (*ſcil.* ὁ στρατηγὸς) ἓν τὸ στρατόπεδον πᾶν σὺν τάξει, κἂν μήπω μέλλῃ συμβάλλειν, &c. deinde, Λαμβανέτω ἓν τῶν θεραπείαν, καὶ τὰ ὑποζύγια, καὶ τὴν ἀπισκοπὴν ἅπασαν σὺν μέσῃ τῇ δυνάμει χωρεῖς. Nimirum, ἵνα τὰ σκοπούμενα, καὶ ὁ πολὺς ὄχλος σὺν ἀσφαλείᾳ ᾖ, utì Noſter ſuprà modò p. 222.

δὲ ἐγγὺς ἐγίγνετο, ἐξαπίνης οἱ μὲν αὐτῶν ἐτόξευον καὶ ἱππεῖς ἅμα πεζοὶ, οἱ δ' ἐσφενδόνων καὶ ἐπίτρωσκον. Οἱ δ' ὀπισθοφύλακες τῶν Ἑλλήνων [1] ἔπασχον μὲν κακῶς, ἀντεποίουν δὲ οὐδέν· [2] οἵ τε γὰρ Κρῆτες βραχύτερα τῶν Περσῶν ἐτόξευον, καὶ ἅμα [3] ψιλοὶ ὄντες εἴσω τῶν ὅπλων κατεκέκλιντο· οἵ τε ἀκοντισταὶ βραχύτερα ἠκόντιζον ἢ ὡς [4] ἐξικνεῖσθαι τῶν σφενδονητῶν. Ἐκ τούτου Ξενοφῶντι ἐδόκει διωκτέον εἶναι· καὶ ἐδίωκον [5] τῶν τε ὁπλιτῶν καὶ τῶν πελταστῶν οἳ ἔτυχον σὺν αὐτῷ ὀπισθοφυλακοῦντες· διώκοντες δὲ οὐδένα κατελάμβανον τῶν πολεμίων. Οὔτε γὰρ ἱππεῖς ἦσαν τοῖς Ἕλλησιν, οὔτε οἱ πεζοὶ τοὺς πε-

propiùs abeſſet, ſubitò ipſorum tum equites tum pedites partim ſagittas emittebant, partim fundis utebantur *noſtróſ*que vulnerabant. Græci autem qui in extremo erant agmine injurias accipiebant, nihil *injuriæ* viciſſim faciebant: nam & Cretenſes minùs longè quàm Perſæ ſagittas emittebant, ſimúlque, quòd leviter eſſent armati, intra gravis armaturæ milites ſe ſubducebant; & jaculatores minùs longè jacula mittebant quàm ut funditores adtingerent. Tum verò Xenophonti viſum eſt perſequendum eſſe *hoſtem*; atque adeò ex gravis armaturæ militibus & peltaſtis ii, qui cum ipſo fortè erant extremo in agmine, perſequebantur; at nullum *tamen*, cùm perſequerentur, ex hoſtibus ceperunt. Neque enim Græcis erant equites, neque pedites fugien-

1 Ἔπασχον μὲν κακῶς, &c.] Sic infrà mox: κακῶς μὲν πάσχοντας, ἀνιπποιεῖν δ' ἐδὲν δυναμένους.

2 Οἵ τε γὰρ Κρῆτες &c.] Creta, auctore *Solino* c. 11. *prima mari potuit, remis & ſagittis.* Cretenſium itidem arcus ſagittáſque ſæpiſſimè memorant auctores. Vide ſis *Strab.* l. 10. p. 736. *Callimach.* hymn. in Dianam v. 81. *Lucan.* l. 7. v. 229. *Plin.* N. H. l. 16. c. 36. *Valer. Max.* l. 9. c. 3. *Virgil.* Ecl. 10. v. 59. His omnino adde *Alex.* ab *Alexand.* Gen. Dier. l. 6. c. 22. ſub fin. & auctores ibi à *Tiraquello* citatos.

3 Ψιλοὶ ὄντες εἴσω &c.] Opponuntur iſti τοῖς ὅπλοις, i. e. ὁπλίταις paſſim apud Hiſtoricos. Conſule *Indic. Tact.* K. Π. adjectum ad v. ψιλοὶ, & ſuprà p. 125. n. 4. Cæterùm, locutione uſus eſt eâdem *Apollon. Rhod.* Argon. l. 2. v. 736 & ſeq.

Ἐκ δ' αὐτῆς εἶσω καταπέκλιται ἤπειρώδὲς
Κοίλη ὕπαιθα νάπη, —

4 Ἐξικνεῖσθαι τῶν σφενδονητῶν.] Vide ſis p. 84. n. 2.

5 Τῶν τε ὁπλιτῶν καὶ — οἵ] Ejuſdem ſtructuræ pete ſis exempla ex p. 166. n. 1.

ζὸς [1] ἐκ πολλῦ φεύγοντας ἐδύναντο καλαλαμβάνειν ἐν ὀλίγῳ χωρίῳ· πολὺ γὰρ ἀχ οἷόν τε ἦν ἀπὸ τ ἄλλυ στρατεύματος διώκειν. Οἱ ὃ βάρβαροι ἱππεῖς [2] ἁ φεύγοντες ἅμα ἐπέτρωσκον, [3] εἰς τὄπισθεν τοξεύοντες ἀπὸ τ ἵππων· ὁπόσον ὃ περιώξειαν οἱ Ελληνες, τοσῦτο πάλιν ἐπαναχωρεῖν μαχομένους ἔδει. [4] Ωστε τ ἡμέρας ὅλης διῆλθον ὀ πλέον πέντε καὶ εἴκοσι σταδίων, ἀλλὰ [5] δείλης ἀφίκοντο εἰς τὰς κώμας. Ενθα δὴ πάλιν ἀθυμία ἦν. Καὶ Χειρίσοφῳ καὶ οἱ πρεσβύτατοι τῶν στρατηγῶν Ξενοφῶντα ἠτιῶντο, ὅτι ἐδίωκεν [6] ἀπὸ

tem ex longo *intervallo* peditatum exiguo in ſpatio capere potuerunt: nam longè à copiis cæteris perſequi non licebat. Equites verò barbari etiam cùm fugerent vulnerabant *inſequentes*, quippe qui ab equis à tergo ſagittas emitterent: quantúmque ſpatii perſequendo Græci progreſſi ſunt, tantum *eos* pugnando retrocedere neceſſe erat. Itaque toto die non plus viginti quinque ſtadia confecerunt; ſub veſperam autem ad vicos pervenêre. Hìc verò rurſùs *orta* eſt anxietas. Ac Cheriſophus & *ii qui* inter duces natu maximi *erant* Xenophontem incuſabant, quòd ab acie *lon-*

1 Εκ πολλῦ] *Scil.* ἀφαιρήματος: quâ de ellipſi lege p. 78. n. 2. Sic & pro πολὺ, quod mox ſequitur, plenè dixeris ἐπὶ πολὺ ἀφαίρημα.

2 Καὶ φεύγοντες ἅμα ἐπέτρωσκον, &c.] *Plutarch.* in *Craſſo* p. 558. Υπέφευγον γὰρ ἅμα βάλλοντες οἱ Πάρθοι· καὶ τῦτο &c. *Virgil.* Georg. l. 3. v. 31. *Fidentémque fugâ Parthum verſíſque ſagittis*, ubi *Serv.* hæc: Benè, *fidentem*: tunc enim meliùs jaculantur ſagittas. *Horat.* Od. 19. l. 1.

Et verſis animoſum equis
Parthum dicere ———

3 Εἰς τὄπισθεν] Dixit eâdem ferè uſus Atticâ craſi, atque p. 43. in εἰς τὄμπαλιν. *Phavor.* Οὗ ἀντὶ τ οὗ (addideris & οὗ) χρῶνται Αττικοὶ, ὡς ὅταν λέγωσι — τὄμπαλιν, ἀντὶ τ τὸ ἔμπαλιν. Sed de auctoritate & exemplis in re notiſſimâ non eſt cur laboremus.

4 Ωστε τ ἡμέρας ὅλης] Ellipticè dicitur pro ἀφ' ὗ τ ἡμέρας &c. Vide ſcripta p. 33. n. 1.

5 Δείλης &c.] Similiter *Lucian.* in dial. in quem includit Alexandr. Hannib. &c. p. 129. Καὶ πυσόντες ἀπέκτειναν μιᾶς ἡμέρας, ὥστε &c. ubi pariter atque hoc loco exaudienda eſt præp. ἐπί. Adde quæ notavimus ad v. δείλη p. 77. n. 3.

6 Απὸ τῆς φάλαγγος,] Sic ſuprà pag. 115. περιόντες ἀπὸ τῆς φάλαγγος, &c. quod his verbis ſuprà modò expreſſit, ἀπὸ τ ἄλλου στρατεύματος διώκειν: & mox infrà, ἀπὸ τ στρατεύματος διώκειν. *Heſych.* Φάλαγξ, πολεμιστῶν παράταξις. *Suidas*: Φάλαγξες, σίχες τάξεις· οἱ ὄ, τὸ ὁπλιτικὸν πλῆθος. Conſule ſis etiam *Indic. Tact.* K. Π. noſtræ adjectum, ad v. Φάλαγξ.

τῆς φάλαγγος, καὶ αὐτός τε ἐκινδύνευε, καὶ τοὺς πολεμίους [1] οὐδὲν μᾶλλον ἐδύνατο βλάπτειν.

Ακούσας δὲ ὁ Ξενοφῶν ἔλεγεν ὅτι ὀρθῶς ἠτιῶντο, [2] καὶ αὐτὸ τὸ ἔργον αὐτοῖς μαρτυρεῖν. "Αλλ' ἐγὼ ἠναγκάσθην διώκειν, "[3] ἐπεὶ ἑώρων ἡμᾶς ἐν τῷ μένειν κακῶς μὲ πάσχοντας, ἀντι- "ποιεῖν δ' οὐδὲν δυναμένους. Επειδὴ ὃ ἐδιώκομεν, ἀληθῆ, "ἔφη, ὑμεῖς λέγετε· κακῶς μὲν γὰρ οὐδὲν ποιεῖν μᾶλλον "ἐδυνάμθα τοὺς πολεμίους, ἀνεχωροῦμεν δὲ πάνυ χαλεπῶς. "[4] Τοῖς οὖν θεοῖς χάρις, ὅτι ὀ σὺν πολλῇ ῥώμῃ, ἀλλὰ "[5] σὺν ὀλίγοις ἦλθον· ὥστε βλάψαι μὲ μὴ μεγάλα, δηλῶ- "σαι δὲ ὧν δεόμεθα. Νῦν γὰρ οἱ μὲν πολέμιοι τοξεύουσι "καὶ σφενδονῶσιν ὅσον ἔτε οἱ Κρῆτες ἀντιτοξεύειν δύνανται,

giùs hoſtem perſequutus eſſet, ipſéque periculum obiret, cùm *tamen* hoſtes nihil magìs lædere poſſet.

Hæc cùm audiret Xenophon, rectè *ſe* eos incuſare aiebat, rémque *adeò* ipſam teſtem iis adeſſe. "Verùm ego neceſſitate, "*inquit*, adductus ſum ut *hoſtes* perſequerer, quippe quia vide- "bam nos detrimentum accipere, dum ſubſiſteremus, cùm nihil "*ipſi* viciſſim *hoſtibus* detrimenti inferre poſſemus. At poſtquam "inſequuti ſumus, *compertum*, ait, vera *eſſe quæ* dicitis: nam ho- "ſtibus nihil plus *quàm anteà* nocere potuimus, & difficulter ad- "modùm retrocedebamus. Quare diis gratia *ſit*, quòd non cum "magnâ *ſuorum* vi, ſed cum paucis venerint: adeò ut non mag- "noperè quidem *nos* læderent, quibus verò indigemus declara- "rent. Jam enim ſagittis fundiſque *nos tanto ex intervallo* petunt "hoſtes, ut neque Cretenſes viciſſim *eos* ſagittis petere poſſint,

1 Οὐδὲν μᾶλλον] *Scholiaſte* in *Thucyd.* l. 3. paulò ultra med. interprete, eſt ὀλίγως. Non ità adpoſitè, opinor, ad locum.

2 Καὶ αὐτὸ τὸ ἔργον &c.] Sic Κ. Π. l. 8. extremo, τὰ ἔργα — εὑρήσεις — μαρτυροῦντα τοῖς ἐμοῖς λόγοις. Porrò, de tranſitione ab obliquâ ad rectam orationem diximus p. 30. n. 2.

3 Επεὶ] Adi p. 196. n. 4.

4 Τοῖς οὖν θεοῖς χάρις, &c.] Pietate gravem meritíſque paſſim ſeſe præſtat Xenophon. Sic Κ. Π. p. 647. Πολλὴ δ' ὑμῖν χάρις ὅτι &c.

5 Σὺν ὀλίγοις] *Scil.* στρατιώταις in ῥώμῃ intellectis. Vide p. 105. n. 2. & 106. n. 3. & Κ. Π. p. 382. n. 3.

"ὅτε οἱ ἐκ χειρὸς βάλλοντες ἐξικνεῖσθαι· ὅταν δ' αὐτὸς διώκω-
"μεν, [1] πολὺ μὲν δὴ οὐκ οἷόν τε χωρίον ἀπὸ τοῦ στρατεύματος διώ-
"κειν, ὀλίγον δέ· ἔνθα δὴ εἰ ταχὺς εἴη πεζὸς, πεζὸν ἂν διώκων
"καταλάβοι ἐν τόξου [2] ῥύματος. [3] Ἡμεῖς μὲν δὴ, εἰ μέλλομεν
"τούτους εἴργειν, ὥστε μὴ δύνασθαι βλάπτειν ἡμᾶς πορευομένους,
"σφενδονητῶν τε τ' ταχίστην δεῖ καὶ ἱππέων. Ἀκούω δ' εἶναι ἐν τῷ

"neque *eos* adtingere *alii*, qui manu tela torquebant: cúmque
"*eos* inſequamur, fieri non poteſt ut longo ab exercitu ſpatio
"inſequamur, ſed exiguo *tantúm*: ubi nè ſi quidem celer fue-
"rit pedes, peditem perſequendo adſequi ſagittâ arcu emiſſâ
"poterit. Nos itaque, ſi hos prohibere volumus, nè nobis iter
"facientibus incommodum adferant, quamprimùm & fundito-
"res & equites habere neceſſe eſt. Ac noſtro *quidem* in exercitu

1 Πολὺ μὲν δὴ — ὀλίγον δέ·] Utrique huic periodi membro eadem ſubjecta eſt notio. Turpiter itaque ſeſe dant cum iſtâ critici quidam cenſurâ, quæ Luc. IX. 45. tanquam tautologiæ damnandum vexat. Cæterùm, locum hunc ſic legendum & diſtinguendum cenſet *Leunclavius*: ἔνθα δὲ ὀλίγον, δεῖ εἰ ταχὺς &c. Sed nil mutandum: nam iſtiuſmodi clauſulâ, quam in ὀλίγον ᾖ videmus, uti ſolet Noſter: p. 139. Καὶ ἦν παρὰ πόνον ἡδὺ μὲν, κεφαλαλγὲς δέ. Quâ de terminatione ſententiæ plura ad lib. proximè ſequentem.

2 Ῥύματος.] Ad vocem hanc ex *Suidâ* quædam & *Eunapio* adducunt Lexicographi: quibus melioris notæ exemplum addidit doctiſ. *Grammius* ex Æſchylo, *Perſ.* v. 147.

Πότερον τόξου ῥῦμα τὸ νικῶν,
Ἢ δορυκράνου
Λόγχης ἰσχὺς κεκράτηκεν.

Scholiaſtes: Πότερον ἄρα, φησὶν, ἡ ὁρμὴ τοῦ τόξου ἐστὶ τὸ νικῆσαν καὶ ἡττῆσαν τοὺς Ἀθηναίους, ἢ ἰσχὺς τοῦ δορυκράνου λόγχης κεκράτηκε καὶ ἐνίκησε τοὺς Πέρσας δηλαδή. Οἱ μὲν γὰρ Πέρσαι, τοξόται· οἱ δ' Ἀθηναῖοι, λογχοφόροι. Ὁ δὲ λέγει, ἐστὶ τοιοῦτον, ἆρα οἱ Πέρσαι ἐνίκησαν τοὺς Ἀθηναίους, ἢ οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς Πέρσας; Idem ſanè nomen, at alio ſenſu, apud *Euripid.* Heracl. v. 261, occurrit; & alibi.

3 Ἡμεῖς μὲν &c.] *Mureto* judice omnino legendum ἡμῖν, ut cohæreat cum verbo δεῖ. Simili uſus ſtructurâ dixit K. Π. p. 71. Ὅτι ᾖ πολλῶν μέν σοι δεήσει, — & alibi ſæpé. *Leuncl.* poſt εἴργειν demum, non poſt ἦν diſtinctionem ponit, ut ἡμεῖς ad μέλλομεν referatur. Vulgata mihi & lectio & interpunctio retinenda videtur: nam ἀναγκαιότητας invenimus exempla K. Π. p. 103. ubi vide notata cum n. 2. p. 102. Noſter itidem K. Π. p. 205. Δεῖται δὲ τούτων νομίζων, ὃ μὲν ὑμετέρων ἡδύ μοι φείδεται: ubi in νομίζων, perinde atque in ἡμεῖς hic loci, nominativus pro dativo caſu adhibetur. Vide ibi notata. Hujuſmodi ſtructuram, cujus uſum ſcriptores Ἀττικώτατοι non refugerunt, ſi eâ, quâ par erat, diligentiâ notâſſent viri humanitatis ſtudiorum non prorſùs inſueti, *barbariſmis & interdum ſolœciſmis auctorum ſacrorum dictionem inquinatam* pronuntiare vix, opinor, ſuſtinuiſſent. Literatène *Millius* ſcriptorum Græcorum peritus eſſet, an ſecùs, cùm Joannem Evangel. minùs Græcè ſcribendi arguerit, in Prolegom. ad N. T. p. 21. edit. Lipſ. indicio eſt oratio ſua.

"σκοπούμαι ἡμῖν [1] Ροδίους, ὧν τοὺς πολλοὺς [2] φασὶν ἐπι-
"στασθαι σφενδονᾶν, καὶ τὸ βέλος αὐτῶν ὡς διπλάσιον φέ-
"ρεσθαι τῶν Περσικῶν σφενδονῶν. Ἐκεῖναι γὰρ, ἅτε τοὺ [3] χειρο-
"πλήθεσι τοῖς λίθοις σφενδονᾶν, ὅτι βραχὺ ἐξικνοῦνται· οἱ
"δὲ γε Ρόδιοι [4] καὶ ταῖς μολιβδίσιν ὅπτανται χρῆσθαι. Ην
"οὖν αὐτῶν ὑποσκοπῶμεν τίνες [5] πέπανται σφενδόνας, [6] καὶ

"Rhodios esse audio, quorum plerosque fundæ usum habere
"cognitum aiunt, eorúmque telum duplo longiùs ferri, quàm
"quod è Persicis fundis *excuti soleat*. Nam hæ, propterea quòd
"lapides ejaculentur eos, qui manus implent, ad breve *spatium*
"pertingunt: at Rhodii glandibus etiam plumbeis uti nôrunt.
"Quòd si ergo disperexerimus quinam eorum fundas habeant, at-

1 Ροδίους, ὧν τοὺς &c.] De iisdem mox infrà, Μακρότερον γὰρ οἵ τε Ρόδιοι τῶν Περσῶν ἐσφενδόνων, καὶ &c.

2 Φασὶν] Vide p. 91. n. 5.

3 Χειροπλήθεσι τοῖς λίθοις &c.] *Suidas*: Χειροπληθεῖ λίθῳ, sine auctore: quem neque Cl. Editor adduxit. *Stephanus* in Thes. L. G. *Dioscoridis* tantùm meminit, qui nomine isto, *quantum manu prehendi potest*, designavit. *Constant.* Homero etiam usum ejus tribuit. Mihi tamen utrumque poëma evolventi non occurrit. Sed Χειρομάδιον eodem ferè sensu adhibere Poëtam notum est. Cæterùm, de Persicis funditoribus quædam diximus *Dissertat.* II. K. Π. præmissæ p. 52. De barbarorum agmine Alexander apud *Q. Curt.* l. 4. c. 14. *alium nihil præter jaculum habere; alium fundâ saxa librare* —

4 Καὶ ταῖς μολιβδίσιν &c.] MS. Eton. μολυβδίσιν. Baleares funditores plumbo usos esse docent *Ovid.* Met. l. 2. v. 727 & seq.

— *& æthere pendens*
Non secus exarsit, quàm cùm Balearica plumbum
Funda jacit. —

Et *C. Sil.* l. 9. v. 233. *Ac torto miscens Balearis prælia plumbo.*

5 Πέπανται] Hujus verbi non infrequens est apud Nostrum usus. Suprà p. 98. ᾗ ἃ πέπαυται αὖ πᾶς, — & infrà semel atque iterum. *Phavor.* & *Suid.* Πέπατο, σκέκτηται· παρὰ χαὶρ, τὸ κτῶμαι. Vide & K. Π. p. 225. n. 3.

6 Καὶ τούτων τῷ μὲν &c.] I. e. ἀντὶ, ὑπὲρ vel ἕνεκα τούτων. Quarum præpositionum ellipsis auctorum interpretes grammaticósque passim latuisse videtur. K. Π. p. 187. μηδὲν αὐτῶν καταθεὶς, pro ἀντὶ vel ὑπὲρ αὐτῶν: vide ibi notata. *Lucian.* in *Cynico.* p. 1108. Καίτοι τί ἂν δόξῃ τις ἀνδρὸς τλῶ &c. pro ἀντὶ vel ὑπὲρ ἀνδρὸς: quod cùm minimè animadverterit interpres, locum pessimè convertit. *Theocrit.* εἰδύλ. α'. v. 57. Τᾷ μᾶ ἐγὼ πορθμεῖ Καλυδωνίῳ &c. *Scholiastes*: Ἕνεκα μὲν τούτου ἐγὼ &c. *Apollon.* Αργοναυτ. α'. v. 955.

Κεῖσε κῆ εὐναίης ὀλίγον λίθον ἑλκύσαντες
Τίφυϊ —

Schol. Λείπει ἡ ἀντὶ τοσούτου, ἵν' ᾖ, τὸν ἀντὶ εὐναίας ἢ ἀγκύρας λίθον — *Aristoph.* Εἰρ. v. 848.

Οὐκ ἂν ἔπι δοίην τῷ θεῶν πρεσβυτέρῳ,
Εἰ ———

Idem Νεφ. v. 34.

—— χἄτεροι τύπου
Ἐνεχυράσεσθαί φασιν.

Ubi *Schol.* λείπει ἡ ὑπὲρ, *scil.* ante τύπου. Cæterùm, hunc verborum ordinem ex MSto Eton. restitui; cùm in libris antehac vulgatis hæc sit eorum positura, κῆ τούτων τῷ μὲν δῶμεν αὐτῶν ἀργύριον.

"τούτων τῷ μὲν αὐτῶν ἀργύριον δῶμεν, τῷ δ' ἄλλας πλέ-
"κειν ἐθέλοντι ἄλλο ἀργύριον [1]τελῶμεν, [2]καὶ τῷ σφεν-
"δονᾶν ἐντεταγμένῳ ἐθέλοντι ἄλλην τινὰ ἀτέλειαν εὑρίσκω-
"μεν, ἴσως τινὲς φανοῦνται ἱκανοὶ ἡμᾶς ὠφελεῖν. [3]Ορῶ δὲ κὴ
"ἵππους ἐν τῷ στρατεύματι, τοὺς μέν τινας παρ' ἐμοὶ, τοὺς δὲ
"τῷ Κλεάρχῳ καταλελειμμένους· πολλοὺς δ' κὴ ἄλλους αἰχ-
"μαλώτους σκευοφορεῦντας. Αν δὴν τούτους πάντας ἐκλέξαν-
"τες, σκευοφόρα μὲν ἀντιδῶμεν, τοὺς δὲ ἵππους εἰς ἱππέας
"καταστρώσωμεν, ἴσως καὶ ὅτι τοὺς φεύγοντας ἀνιάσουσιν."
[4]Εδοξε ταῦτα· καὶ ταύτης τῆς νυκτὸς σφενδονῆται μὲν εἰς

"que pro his partim argentum iis dederimus, partim iis, alias
"qui texere velint, argentum itidem pendamus, iisque, qui fun-
"ditorum in ordinem recipi velint, aliam quandam immunita-
"tem invenerimus, fortasse nonnulli comparebunt, qui nobis
"usui esse poterunt. Prætereà video equos in exercitu, partim
"apud me, partim à Clearcho relictos; alios item multos bello
"captos, qui impedimenta vehunt. Horum igitur omnium de-
"lectu habito, si pro eis jumenta substituerimus impedimentis
"vehendis *idonea*, equósque equitibus adornandos curaverimus,
"fortassis & illi fugientibus *hostibus* aliquid molestiæ exhibebunt."
Probata est hæc sententia: noctéque illâ funditores circiter du-

1 Τελῶμεν,] Eodem sensu verbum hoc posuit *Aristoph.* Ρατ. v. 174. Δύο δραχμὰς μισθὸν τελεῖς; Quin & Noster, Ιππαρχ. sub fin. ἐθέλωσι τελεῖν ἀργύριον, ὡς μὴ &c.

2 Καὶ τῷ σφενδονᾶν &c.] *Stephanus* ità locum distinguit: κὴ τῷ σφενδονᾶν ἐντεταγμένῳ, ἐθέλοντι ἄλλην τινὰ ἀτέλειαν, εὑρίσκωμεν, &c. Mihi placet interpunctio recepta: neque enim à τῷ σφενδονᾶν ἐντεταγμένῳ separandum videtur ἐθέλοντι. Est autem ἀτέλεια, *Hesychio* exponente, ἀλειτέργητα· lege, ἀλειτεργησία, i. e. *immunitas à publicis muneribus.*

3 Ορῶ δὲ κὴ ἵππους &c.] Locum hoc modo legendum putat *Muretus*: Ορῶ δ' κὴ ἵππους ἐν τῷ στρατεύματι, τοὺς μέν τινας παρ' ἐμοὶ, τοὺς δ' κὴ ἄλλους σκευοφορεῦντας· ἂν δὴν τούτους μὲν τοὺς αἰχμαλώτους ἐκλέξαντες σκευοφορεῖν ἀναγκάζωμεν, τοὺς δὲ πάντας τοὺς ἵππους ἱππέας καταστρώσωμεν, ἴσως κὴ ἔτι τοὺς φεύγοντας ἀνιάσουσιν. Ubi pro σκευοφόρα μὲν ἀντιδῶμεν substituit σκευοφορεῖν ἀναγκάζωμεν, pro ἀνιάσωσιν, ἀνιάσουσιν: in cæteris nihil vocum ordinem mutat. Huic in lectione verbi ἀνιάσωσι non invitus parui: in cæteris non item audiendus videtur.

4 Εδοξε ταῦτα] Vide p. 221. n. 3.

διακοσίους ἐγγύοντο, ἵππους δὲ καὶ ἱππέας [1] ἐδοκιμάσθησ τῇ ὑστεραίᾳ εἰς πεντήκοντα, καὶ [2] στολάδες καὶ θώρακες αὐτοῖς ἐποιήθησ. ἧς ἵππαρχος ἐπεστάθη Λύκιος [3] ὁ Πολυστράτου, Ἀθηναῖος.

Μείναντες δὲ ταύτην τὴν ἡμέραν, τῇ ἄλλῃ ἐπορεύοντο πρωϊαίτερον ἀναστάντες· [4] χαράδραν γὰρ αὐτοὺς ἔδει διαβῆναι, ἐφ' ἣν ἐφοβοῦντο μὴ ἐπιθοῖντο αὐτοῖς διαβαίνουσιν οἱ πολέμιοι. Διαβεβηκόσι δὲ αὐτοῖς ἐπιφαίνεται ὁ Μιθραδάτης πάλιν, ἔχων ἱππέας χιλίους, τοξότας δὲ καὶ σφενδονήτας εἰς τετρακισχιλίους· τοσούτους γὰρ ἤτησε Τισσαφέρνην, καὶ ἔλαβεν· ὑποσχόμενος, ἢν τούτους λάβῃ, δωροδώσειν αὐτῷ τοὺς Ἕλληνας· καταφρονήσας,

centi facti ſunt, ac poſtridiè equi equitéſque ad quinquaginta probati ſunt, eſſque paratæ ſtolades & loricæ; præfectus etiam equitum creatus eſt Lycius Polyſtrati *filius*, Athenienſis.

Cùm autem hoc die, *quo ſubſtiterant loco*, manſiſſent, poſtridiè, cùm maturiùs ſurrexiſſent, profecti ſunt: erat enim vallis *quædam* iis tranſeunda, ad quam nè hoſtes adorirentur ipſos inter tranſitum, metuebant. Cùm *jam* tranſiiſſent illis ſe conſpiciendum iterum præbet Mithradates, cum mille equitibus, ſagittariis ac funditoribus ad quater mille: tot enim à Tiſſapherne petierat, & acceperat; pollicitus, ſe, iſtos ſi conſequeretur, in ejus poteſtatem Græcos traditurum: quippe *hos* contempſit,

1 Ἐδοκιμάσθησαν] *Moſchopul.* Δοκιμάζω, τὸ δόκιμον κρίνω.

2 Στολάδες ἧς &c.] Infrà l. 4. haud longè ab init. Λέγει τὰ ἀσπίδια καὶ τὰ στολάδια &c. Si ſcriberetur στολίδες, eaſdem eſſe atque στολιδωτὰς χιτῶνας, de quibus ad K. Π. p. 463. cenſuerim. *J. Poll.* l. 1. c. 10. ſegm. 135. Εἰ δέ τις καὶ στολὰς αὐτὶ θωράκων. Idem l. 7. c. 15. ſegm. 70. Στολὰς ἤ, θώρακ ἐκ δέρματος, καὶ τὰς ὤμους ἐφαπτόμενος, ὡς Ξενοφῶν ἔφη. Hunc illumve locum Xenophontéum haud dubiè reſpexit. *Heſych.* Στολὰς, χιτωνίσκους βαθεῖς, σκύτινους, ὁ βύρσινος θώραξ. Vide ſis etiam *Scholiaſt.* ad *Ariſtoph.* Ορνιθ. v. 934. & *Suid.* ad v. Στολάς. Itaque Xenophonti pro στολάδες & στολάδος reſtituamus forſan oportet ἀστολάδες & ἀστολάδος.

3 Ὁ Πολυστράτου] *Scil.* υἱός: cujus ellipſis auctoribus maximè familiaris eſt. Matt. IV. 21. Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου. Hebr X. 39. Ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐσμὲν ὑποστολῆς —— i. e. υἱοὶ vel τέκνα. *Ariſtoph.* Ορνιθ. v. 704.

—— Ἡμεῖς δ' ὡς ἐσμὲν Ἐρωτος,
Πολλοῖς δῆλον. ——

Ubi *Schol.* Ἐσμὲν Ἐρωτος, λείπει υἱοί.

4 Χαράδραν] *Heſych.* Χαράδρα, χείμαρρος ποταμὸς — Χαράδραι, αἱ χαράξεις τοῦ ὑδάτος, καὶ οἱ κοῖλοι τόποι ἀπὸ τῶν καταφερομένων ὁμβρίων ὑδάτων. *Phavorin.* χαράδρα, κυρίως ἐπὶ χειμάρρου, ὃς ῥέων χαράττει φρεατίας τὴν γῆν.

ὅπ ἐν τῇ [1] ἔμπροσθεν προσβολῇ ὀλίγους ἔχων, ἔπαθε μὲν οὐδὲν, πολλὰ δ' κακὰ ἐνόμισε ποιῆσαι. Ἐπεὶ δὲ οἱ Ἕλληνες διαβεβηκότες ἀπεῖχον τῆς χαράδρας ὅσον ὀκτὼ σταδίους, διέβαινε καὶ ὁ Μιθραδάτης, ἔχων τὴν δύναμιν. Παρήγγελτο δή, [2] τῷ τε πελτασῶν ὃς ἕδοι διώκειν, καὶ τῶν ὁπλιτῶν, καὶ τοῖς ἱππεῦσιν εἴρητο θαρρεῖν διώκειν, ὡς ἐφεψομένης ἱκανῆς δυνάμεως. Ἐπεὶ δὲ ὁ Μιθραδάτης [3] κατειλήφει, καὶ ἤδη σφενδόναι [4] καὶ τοξεύματα ἐξικνοῦντο, [5] ἐσήμηνε τοῖς Ἕλλησι τῇ σάλπιγγι, καὶ εὐθὺς [6] ἔθεον ὁμόσε οἷς εἴρητο, καὶ οἱ ἱππεῖς

quòd priore incurſu paucis inſtructus nihil detrimenti accepiſſet, ac graviter ſe læſiſſe *Græcos* arbitraretur. Itaque cùm Græci tranſgreſſi à valle ſtadia circiter octo diſtarent, Mithradates etiam *ſuis* cum copiis tranſivit. Erat autem præceptum, ex peltaſtis quoſnam *hoſtem* perſequi oporteret, quóſque ex gravis armaturæ militibus; mandatum etiam equitibus, fidentibus animis inſequerentur, utpote ſubſequuturis ſatis magnis copiis. Cùm verò Mithradates *eos* adſecutus eſſet, ac jam fundæ teláque *huc & illuc* pertingerent, ſignum *quidam* Græcis tubâ dedit, atque *adeò* ſtatim in congreſſum curſu tendunt ii, quibus *hoc* manda-

1 Ἔμπροσθεν] MS. Eton. πρόσθεν. Sed & ἔμπροσθεν de tempore paſſim uſurpant auctores. *Æſchin.* dial. 2. ſect. 12. οἵ με ἔμπροσθεν λόγοι, *ſuperiores ſermones.* Ælian. V. H. l. 2. c. 41. κατὰ τὸ ἔθος τὸ ἔμπροσθεν ἡμερῶν, *juxta ſuperiorum dierum* &c.

2 Τῶν τε πελτασῶν ἃς] Malè in quibuſdam editionibus poſt πελτασῶν ponitur diſtinctio. Plenè ſcriberetur, ἃς οἷς τῶν πελτασῶν &c. Vide p. 70. n. 5. Pro παρήγγελτο perperam edidêre nonnulli παρεσκεύαστο. Rectè *Stephanus* παρήγγελτο, eodem modo, quo ſequitur εἴρητο, reponendum monuit.

3 Κατειλήφει,] *Scil.* Ἕλληνας. Sine caſu itidem id verbi poſuit *Thucydides* l. 2. c. 18. κατὰ αὐτὴν φερομένη οἱ Ἀθηναῖοι ἐχώρουν, ὁπότε πόλεμος καταλάβοι. & ibid. c. 54. ἢν δέ τι, οἶμαι, ποτὲ ἄλλο πόλεμος καταλάβῃ —— *ſcil.* Athenienſes. Noſter ſuprà p. 129. ἐκεῖνοι μὴ δυνῶνται βασιλέως ἡμῶν καταλαβεῖν.

4 Καὶ τοξεύματα ἐξικνοῦντο,] Adi pag. 84. n. 2.

5 Ἐσήμηνε] *Scil.* σαλπιγκτής. Quâ de ellipſi jam diximus p. 125. n. 2. Noſter infrà l. 4. ſemel atque iterum plenè ſcripſit, ἐκαυδᾶν — ὁ σαλπιγκτὴς σημήνῃ &c. Mox poſteà, Ἐν τούτῳ σημαίνει ὁ σαλπιγκτής, — Vide ſis etiam quæ ad locum hunc Xenophonteum notavit doctiſ. *Blackwallius* Claſſ. Sacr. vol. 2. p. 17.

6 Ἔθεον ὁμόσε] Locutione ſimili ſæpè Noſter uſus eſt. K. Π. p. 40. ὁμόσε ἐφέροντο — p. 482. ὁμόσε αὐτοῖς συνεμίγνυον. Scholiaſtes ad *Thucyd.* l. 4. c. 29. Ὁμόσε ἴεναι, ἀντὶ τοῦ ἐς χεῖρας, καὶ πλησίον, ἤτοι συστάδην μάχης. Cæterùm, in pugnas curſim ruere ſolebant veterum exer-

[1] ἤλαυνον· οἱ δὲ οὐκ ἐδέξαντο, ἀλλ' ἔφυγον ὑπὸ τὴν χαράδραν. Ἐν ταύτῃ τῇ διώξει τοῖς βαρβάροις τῶν τε πεζῶν ἀπέθανον πολλοὶ, καὶ τῶν ἱππέων ἐν τῇ χαράδρᾳ ζωοὶ ἐλήφθησαν ὡς ὀκτωκαίδεκα· τοὺς δ' ἀποθανόντας [2] αὐτοκέλευστοι οἱ Ἕλληνες ἠκίσαντο, [3] ὡς ὅτι φοβερώτερον τοῖς πολεμίοις εἴη ὁρᾶν.

Καὶ οἱ μὲν πολέμιοι οὕτω διαξάντες ἀπῆλθον· οἱ δ' Ἕλληνες ἀσφαλῶς πορευόμενοι [4] τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας, ἀφίκοντο ἐπὶ τὸν Τίγρητα ποταμόν. Ἐνταῦθα πόλις ἦν ἐρήμη, μεγάλη, ὄνομα δ' αὐτῇ ἦν Λάρισσα· ᾤκουν δ' αὐτὴν [5] τοπαλαιὸν Μῆδοι· τοῦ δὲ τείχους ἦν αὐτῆς τὸ εὖρος πέντε καὶ εἴκοσι πόδες, ὕψος δ' ἑκατόν· τοῦ δὲ κύκλου ἡ περίο-

tum erat, equitésque provecti sunt: illi verò *horum* non sustinebant impetum, sed ad vallem fugiebant. In hâc persecutione de barbarorum peditibus multi perierunt, ex equitibus etiam in valle vivi capti sunt ad duodeviginti: cæsos autem Græci suâ sponte fœdè mutilârunt, ut hostibus spectaculum esset quàm maximè terribile.

Ac hostes quidem re ità gestâ discesserunt: at Græci tutò per reliquum diei itinere facto, ad Tigrim amnem pervenerunt. Ibi urbs erat ampla, *sed* deserta, cui nomen erat Lariſſa: eam priscis temporibus habitaverant Medi: muri autem ejus latitudo erat viginti quinque pedum, altitudo centum: ambitus compre-

exercitus. Noster suprà p. 83 & seq. τὸ ἐπιλειπόμενον ἤρξατο δρόμῳ ἰέναι· καὶ ἅμα &c. K.Π. p. 234. δρόμῳ τισὶς ἤρξαντο· συνεφέποντο δὲ καὶ πᾶσα ἡ φάλαγξ δρόμῳ.

1 Ἤλαυνον.] *Scil.* ἵππους. Sic suprà p. 87. ἐλαύνει ἀντίον, *scil.* ἵππον. Absolutè itidem sæpissimè apud Nostrum occurrunt verba ἐλαύνω, ἐξελαύνω, παρελαύνω, &c.

2 Αὐτοκέλευστοι] Opponi solent iis, qui quid ἐκ παραγγέλματος faciunt.

3 Ὡς ὅτι φοβερώτερον] *Muretus* legendum putat φοβερώτατον. Rectè, opinor; faventéque adeò particulâ ὅτι, quæ passim gradum hunc antecedit.

4 Τὸ λοιπὸν τ' &c.] Plenè dixeris καὶ τὸ λοιπὸν μέρος τ' &c. Substantivum addidit Noster K.Π. p. 10. τὸ πλεῖστον μέρος τ' ἡμέρας — Vide p. 42. n. 4.

5 Τοπαλαιὸν] Vide sis p. 108. n. 1.

δὲ δύο παρασάγγας· ᾠκοδόμητο δὲ πλίνθοις [1] κεραμίαις· [2] κρηπὶς ὑπῆν λιθίνη τὸ ὕψος εἴκοσι ποδῶν. Ταύτην [3] βασιλεὺς ὁ Περσῶν, ὅτε παρὰ Μήδων ἐλάμβανον τὴν ἀρχὴν Πέρσαι, πολιορκῶν, οὐδενὶ τρόπῳ ἐδύνατο ἑλεῖν· [4] ἥλιον δὲ νεφέλη προκαλύψασα, ἠφάνισε, [5] μέχρις οἱ ἄνθρωποι ἐξέλιπον, καὶ ὅπως ἐάλω. Παρ' αὐτὴν τὴν πόλιν ἦν [6] πυραμὶς λιθίνη, τὸ μὲν εὖρος ἑνὸς πλέθρου, τὸ δὲ ὕψος δύο πλέθρων· ἐπὶ ταύτης πολλοὶ τῶν βαρβάρων ἦσαν ἐκ τῶν πλησίον κωμῶν ἀποπεφευγότες.

Ἐντεῦθεν ἐπορεύθησαν σταθμὸν ἕνα, παρασάγγας ἓξ, πρὸς

hendebat duas paraſangas: lateribus fictilibus exſtructus erat; fundamentúmque ſuberat lapideum viginti pedum altitudine. Hanc Perſarum rex, quo tempore à Medis imperium adipiſcebantur Perſæ, cùm obſideret, nullo modo capere poterat: ſolem verò nubes prætegendo tenebris *eam* obſcuravit, donec homines animis defeciſſent, atque ità capta fuit. Propter urbem ipſam pyramis erat lapidea, unius plethri latitudine, altitudine duorum: in hâc ex barbaris erant multi, qui de vicinis *eò* vicis profugerant.

Inde caſtris unis, paraſangas ſex, progreſſi ſunt ad caſtellum

1 Κεραμίαις] Sic libri, quos vidi, omnes. Attamen ex conſuetâ magis ſcripturâ repoſueris κεραμείαις vel κεραμικαῖς.

2 Κρηπὶς] *Heſychio* eſt ὑποβάθρα, θεμελίωσις — καὶ ἐπὶ τῶν ἀρχιτεκτονίαν τὴν κτίσεως, ἐφ' ᾗ οἱ τοῖχοι ἵστανται.

3 Βασιλεὺς ὁ Περσῶν, ὅτε &c.] Conſule Diſſertat. I. K. Π præmiſſæ p. 27.

4 Ἥλιον δὲ νεφέλη &c.] Sic locus reſtituendus videtur: cùm antehac legeretur, ἥλιον δὲ νεφέλαι προκαλύψασαι ἠφάνισαν, — Scriptura recepta *Stephano* & *Mureto* ſe probavit olim; eíque favet *Amaſæi* verſio, *non antè capere potuit, quàm ſolem denſa nubes obſcurâſſet*, &c. ἠφάνισε autem, de quo nonnihil laborat *Stephanus*, vim activam, ut aliàs ſolet, hìc obtinet; reſpicítque adeò ταύτην vel πόλιν.

5 Μέχρις οἱ ἄνθρωποι &c.] Forſan legendum μέχρις ἅ οἱ &c. Prior utique vocula ante alteram facilè excidere potuit. Homines autem, præſertim rei bellicæ vacantes, ſubitâ ſolis obſcuratione terreri ſolitos, paſſim tradunt Hiſtorici. Vide ſis *Herodot.* l. 7. c. 37. *Plutarch.* in Pericle p. 171. *Quinctil.* J. O. l. 1. c. 10.

6 Πυραμὶς] Eſt moles ingens ab latiſſimâ baſi paulatim in acumen adſurgens; ignis inſtar, qui cùm in aërem tollitur, in acutum deſinit: unde nomen pyramidis, à πυρὸς utique ſurgentis figuræ ſimilitudine, deductum. Vide ſis *Ammian. Marcell.* l. 22. c. 15.

τεῖχος ἔρημον, μέγα, πρὸς τῇ πόλει κείμενον· ὄνομα δ' ἦν τῇ πόλει Μέσπιλα· Μῆδοι αὐτὴν ποτε ᾤκισαν. Ἦν δὲ ἡ μὲν κρηπὶς λίθου ξεστοῦ [1] κογχυλιάτου, τὸ εὖρος πεντήκοντα ποδῶν, καὶ τὸ ὕψος πεντήκοντα. Ἐπὶ δὲ ταύτῃ ἐπῳκοδόμητο πλίνθινον τεῖχος, τὸ μὲν εὖρος πεντήκοντα ποδῶν, τὸ δὲ ὕψος ἑκατόν· [2] ᾧ δὲ κύκλῳ περίοδος ἐξ παρασάγγαι. Ἐνταῦθα ἐλέγετο Μηδία γυνὴ βασιλέως φυγεῖν, ὅτε [3] ἀπώλεσαν τὴν ἀρχὴν ὑπὸ Περσῶν Μῆδοι. Ταύτην δὲ τὴν πόλιν πολιορκῶν ὁ Περσῶν βασιλεὺς, οὐκ ἐδύνατο οὔτε χρόνῳ ἑλεῖν, οὔτε βίᾳ· Ζεὺς δ' [4] ἐμβροντήτους ποιεῖ τοὺς ἐνοικοῦντας, ὥστε ἑάλω.

quoddam magnum, *ſed* deſertum, propter urbem ſitum: urbi nomen erat Meſpila; eam Medi quondam habitârant. *Hujus* baſis erat de polito lapide conchyliato, latitudine quinquaginta pedum, altitudinéque quinquaginta. Super hâc extructus erat murus lateritius, latitudine pedum quinquaginta, altitudine centum; ambitus ſex comprehendebat paraſangas. Huc ferebatur Media regis uxor fugiſſe, quo tempore imperium à Perſis *occupatum* amiſêre Medi. Ipſam hanc urbem Perſarum rex cùm obſideret, neque temporis diuturnitate, neque vi capere poterat: *tandem* verò Jupiter habitatores *ejus* attonitos reddidit, atque ità capta eſt.

1 Κογχυλιάτου,] *Stephani* & *Conſtantini* diligentiam effugit κογχυλιάτης: non item *J. Pollucis*, qui παρὰ Ξενοφῶντι repertum teſtatur l. 7. ſegm. 100. Κογχυλίας (idem forſan atque κογχυλιάτης) *Heſychio* & *Phavor.* eſt λίθος σκληρὸς, ἔχων ἐν ἑαυτῷ κογχυλίους (malim κογχυλίου) τύπους. i. e. *lapis durus, conchylii in ſe figuras continens.* Figuras autem illas nativas eſſe, non opere humano factas, cum *Leunclavio* intellexerim.

2 Τῷ ᾧ κύκλῳ &c.] MS. Eton. τῷ ᾧ τείχους. Malè: nam ſuprà modò, τῷ ᾧ κύκλῳ περίοδος δύο &c. dixit.

3 Ἀπώλεσαν] Sic reſcribendum ex *Stephani* conjecturâ, re quidem ipſâ monente, curavi. Locum hactenùs occupârat ἀπόλυσαν, quod ſonat *perdiderunt*, i. e. *deſtruxerunt, everterunt*: at ἀπώλεσαν & illud ipſum ſignificat, & præterea idem quod *amiſerunt*. Ut autem Græci dicunt ἀπόλωλεν ὑπ' ἐκείνου, ſic ἀπώλεσαν τὴν ἀρχὴν ὑπὸ Περσῶν, i. e. (ſi verbum verbo reddas) *amiſerunt imperium à Perſis*, dicetur pro *privati fuerunt imperio à Perſis*. Animadvertendum eſt autem variâſſe Xenophontem loquendi formam: dixerat enim paulò antè, ὅτε παρὰ Μήδων ἐλάμβανον τὴν ἀρχὴν Πέρσαι. Hæc ferè *Stephanus*.

4 Ἐμβροντήτους ποιεῖ] Hominem, qui Διὸς βρονταίου vim fuerit expertus, eleganter depingit *Ovidius* Triſt. l. 1. el. 3. v. 11. & ſeq.

— *qui*

Ενταῦθεν δ' ἐπορεύοντο σταθμὸν ἕνα, παρασάγγας τέτταρας. Εἰς τοῦτον δὲ τὸν σταθμὸν Τισσαφέρνης [1] ἐπεφάνη, οἷς τε αὐτὸς ἦλθεν ἱππέας ἔχων, καὶ τὴν Ορόντου δύναμιν, [2] ὃς τὴν βασιλέως θυγατέρα ἔχοντος, ὃς δὲ Κῦρος ἔχων ἀνέβη βαρβάρους, καὶ ὃς [3] ὁ βασιλέως ἀδελφὸς ἔχων βασιλῆ ἐβοήθει, καὶ πρὸς τούτοις, ὅσους βασιλεὺς ἔδωκεν αὐτῷ· ὥστε τὸ στράτευμα πάμπολυ ἐφάνη. Επεὶ δὲ ἐγγὺς ἐγένετο, τοὺς μὲν τῆς τάξεως εἶχεν ὄπισθεν καταστήσας, τοὺς δὲ εἰς τὰ πλάγια παραγαγών, [4] ἐμβάλλειν μὲν οὐκ ἐτόλμησεν, ὁπότε ἐβούλετο διακινδυνεύειν· σφενδονᾶν δὲ παρήγγελε καὶ τοξεύειν. Επεὶ δὲ [5] διαταχθέντες οἱ Ρόδιοι

Inde caſtris unis, paraſangas quatuor progreſſi ſunt. Ad ea caſtra Tiſſaphernes *iis* in conſpectum ſe dedit, cum equitibus, quibus ipſe venerat *inſtructus*, & Orontæ copiis, qui regis filiam in matrimonio habuit, barbariſque qui Cyro *in Aſiam ſuperiorem* adſcendenti aderant, & cum quibus regis frater opem regi tulerat, ac præter hos, *cum iis etiam* quoſcunque rex ipſi dederat: adeò ut ingens videretur exercitus. Cùm propiùs acceſſiſſet, nonnullos *ſuorum* globos à tergo conſtituebat, nonnullos ad latus tranſferebat; neque *tamen in Græcos* impreſſionem facere audebat, neque prælii periculum adire volebat: *tantùm* fundis *ſuos* & ſagittis uti jubebat. Ubi verò Rhodii hinc inde diſpoſiti fundis

—— *qui Jovis ignibus ictus*
Vivit; & eſt vitæ neſcius ipſe ſuæ.

Heſych. Εμπόρητος, παρακεκλημμένος τὴν ἄλφιτον, μανόμενος. *Phavor.* & *Suidæ* eſt itidem, παραδόκλητος, ἔκφρων, μανόμενος. Cæterùm, de verbo ποιεῖ conſule p. 72. n. 4.

1 Επιφάνη, οἷς τε αὐτὸς &c.] Sic locum reſtituit *Mureius*. Vulgò, ὅς τε &c. Poſſe ἦλθεν ſuſpectum hic eſſe, aut certè ἔχων bis ſumendum eſſe, adnotavit *Stephanus*. Cùm tamen & ἦλθεν rectè legatur, neque ἔχων bis ſit accipiendum: ſed legendum cum *Mureto*, οἷς τε &c. ut ſit οἷς pro σὺν οἷς, quâ de ellipſi vide p. 30. n. 4. & K. Π. p. 38. n. 1. Quare nec audiendus eſt *Steph.* cùm ex ἐπιφάνη ſumendum intelligendúmque adeò conjecerit plurale ἐπιφάνησαν, perinde ac ſi dictum eſſet, ἐπιφάνησαν τε οἱ ἱππεῖς, ὃς αὐτὸς ἦλθεν ἔχων.

2 Τῷ τὴν —— ἔχοντος,] Confer p. 148. de Orontâ; & de locutione vide K. Π. p. 59. n. 3.

3 Ο βασιλέως ἀδελφὸς] *Scil.* νόθος, de quo ſuprà p. 155.

4 Εμβάλλειν] Sine adjectione ſimiliter id verbi poſitum videre eſt ſupra p. 87. & alibi ſæpé.

5 Διαταχθέντες οἱ Ρόδιοι] Eandem vim verbo

ἐσφενδόνησαν, καὶ οἱ [1] Σκυθοτοξόται ἐτόξευσαν, καὶ οὐδεὶς ἡμάρτανεν ἀνδρὸς, ([2] οὐδὲ γὰρ, εἰ πάνυ τοῦτο ἐσπουδάζετο, ῥᾴδιον ἦν) καὶ ὁ Τισσαφέρνης μάλα ταχέως ἔξω βελῶν ἀπεχώρει, καὶ ἄλλαι τάξεις ἀπεχώρησαν· καὶ [3] τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας οἱ μὲν ἐπορεύοντο, οἱ δ' ἔιποντο· καὶ οὐκέτι ἐπέκειντο οἱ βάρβαροι [4] τῇ τότε ἀκροβολίσει· μακρότερον γὰρ οἵ τε Ῥόδιοι τῶν Περσῶν ἐσφενδόνων, καὶ τῶν πλείστων τοξοτῶν. [5] Μεγάλα δὲ καὶ τὰ τόξα τὰ Περσικά ἐστιν· ὥστε χρήσιμα ἦν, ὁπόσα ἁλίσκοιτο [6] τῶν τοξευμάτων τοῖς Κρησί· καὶ

uti cœperunt, & ſagittarii Scythas imitantes ſagittas mittere, nemóque ab hoſte aberrabat, (neque enim, ſi *quis etiam* magnopere cuperet, *id* facile *factu* erat) & Tiſſaphernes admodùm celeriter extra jactum telorum ſe recepit, & cæteri *militum ejus* globi receſſerunt: ac reliquum diei progrediebantur illi, hi ſequebantur; nec velitationi tunc *cœptæ* ampliùs inſtabant barbari: nam Rhodii longiùs quàm Perſæ, *quámque* plurimi de ſagittariis, tela mittebant. Sunt & Perſici arcus magni: adeò ut omnes quæ caperentur ſagittæ Cretenſibus uſui eſſent; atque

bo compoſito dat præpoſ. ἀλὰ p. 106. in voce ἀλασταίντες. De Rhodiis dictum pag. 231.

1 Σκυθοτοξόται] Nomen agnoſcunt, neſciunt auctorem Lexicographi. De Scythis *Æſchyl.* in Prom. v. 710.

Ἐκηβόλοις τόξοισιν ἐξηρτημένοι,
Οἷς μὴ πλάζειν.

2 Οὐδὲ γὰρ, εἰ &c.] *Stephano* legendum videtur, ὃ δὲ γὰρ, ὃσῳ' εἰ &c. Deficit autem τις ante ἀπέθυμεῖτο. Confer Heb. X. 38. & ſuprà p. 74. n. 5.

3 Τὸ λοιπὸν τ' &c.] Vide modò ſcripta p. 235. n. 4.

4 Τῇ τότε ἀκροβολίσει,] Voces haſce omnes *Mureius* delendas putat, utpote tralatas huc per errorem, ex eo quòd inferiùs legitur, ἀπῆλθον οἱ βάρβαροι, μεῖον ἔχοντες ἐν τῇ τότε ἀκροβολίσει. Sed ſanus videtur locus, & nè verbum quidem ei detrahendum. Cæterùm, cum vocibus iſtis ἐν τῇ &c. intellige γιγομένῃ, utì ſuprà monuimus p. 160. n. 2.

5 Μεγάλα δὲ καὶ τὰ &c.] *Herodot.* l. 5. c. 49. de Perſis; ἥπτε μάχῃ αὐτέων ἔστι τοιήδε, τόξα, καὶ αἰχμὴ βραχέα: quibus ex verbis *Briſſon.* de regno Perſ. l. 3. perperam colligit, breves fuiſſe Perſarum arcus. Adjectivum autem illud αἰχμὴ ſibi ſoli vindicat, ad τόξα minimè transferendum. Clariùs de ejuſdem populi armaturâ pleniúſque ipſe *Herodot.* l. 7. c. 61. αἰχμὰς δὲ βραχέας ἔιχον, τόξα δὲ μεγάλα. Ludum eundem, atque *Briſſonius*, ludit ad *Æſchyl.* p. 759. *Stanleius.* Sic aliàs utique, nec mirum, ſomno ſopiti videntur auctores, cùm lectores reverà dormitant.

6 Τῶν τοξευμάτων,] Adi p. 84. n. 2.

διετέλουν χρώμενοι τοῖς τῶν πολεμίων τοξεύμασι, καὶ [1] ἐμελέτων τοξεύειν ἄνω ἱέντες μακράν. Εὑρίσκετο δὲ καὶ νεῦρα πολλὰ ἐν ταῖς κώμαις, καὶ [2] μόλιβδος· ὥστε χρῆσθαι εἰς τοὺς σφενδόνας.

Καὶ ταύτῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ, ἐπεὶ κατεστρατοπεδεύοντο οἱ Ἕλληνες κώμας ὑπερτυχόντες, ἀπῆλθον οἱ βάρβαροι, μεῖον ἔχοντες ἐν τῇ τότε ἀκροβολίσει· τὴν δὲ ὑστεραίαν [3] ἐπεσιτίσαντο· ἦν γὰρ πολὺς σῖτος ἐν ταῖς κώμαις. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἐπορεύοντο διὰ τοῦ πεδίου, καὶ Τισσαφέρνης εἵπετο [4] ἀκροβολιζόμενος. Ἔνθα δὴ οἱ Ἕλληνες ἔγνωσαν, ὅτι [5] πλαίσιον ἰσόπλευρον πονηρὰ τάξις εἴη

deinceps ſagittis hoſtium perpetuò utebantur, *eáſque* ſurſum excutiendo ad longè ejaculandum ſe exercebant. Quin & multi nervi plumbúmque in vicis reperiebantur; quibus ad fundas uterentur.

Atque hoc die, poſteaquam Græci in vicos delati caſtra locâſſent, barbari diſcedebant, tunc temporis *factâ* velitatione inferiores: poſtridie verò Græci *ibidem* manſerunt, ac cibaria parabant: *iſtis* enim in vicis magna erat frumenti cópia. Poſtridiè per planitiem faciebant iter, ac Tiſſaphernes eos miſſilibus eminùs laceſſens ſequebatur. Ibi tum animadvertêre Græci, agmen quadratum, in latera æqualia diſpoſitum, incommodam

1 Ἐμελέτων] Vim verbi expoſitam videre eſt K. Π. p. 13.

2 Μόλιβδος] Ità MS. Eton. edit. *Ald* & *Steph.* In *Leuncl.* ſcribitur μόλυβδος; & rectiùs quidem, *Phavorino* judice: cujus hæc ſunt verba. Μόλιβος καὶ μόλυβδος· ἐὰν μὲν ῐ ἐσὶ, τὸ δ' ἔσκε ἔσιν· ἐὰν δὲ ῠ, τὸ δ' ἔχει. Conf. p 231. n. 4.

3 Ἐπισιτίσαντο] Adi ſis p. 49. n. 1.

4 Ἀκροβολιζόμενος.] *Heſych.* Ἀκροβολίζει· ἀκοντίζει, πόρρω ἰών. Ἀκροβολίζεσθαι, τὸ ἐν πολέμῳ καταφέρεσθαι συμβολιῶν. Lego, συμβολῶν. *Phavorin.* Ἀκροβολησάμενοι, τ' συμβολῆς ἐν τῷ πολέμῳ ἀρξάμενοι, ἢ ἐκοντίσαντες. Ἀκροβολισμὸς δέ ἐσιν, ὅτε πρὶν συμβάλλειν οἱ πολέμιοι, ἀλλήλους βάλλουσι τοῖς βέλεσι καὶ τοῖς λίθοις.

5 Πλαίσιον ἰσόπλευρον] *Arrian.* Tact. p. 69. edit. Blanc. Πλαίσιον δὲ ὀνομάζεται, ὁπόταν πρὸς πάσας τὰς πλευρὰς παραπέζηταί τις ἐν ἐτερομήκει σχήματι· πλινθίον δὲ, ὅταν ἐν τετραγώνῳ σχήματι αὐτὸ τοῦτο πράξῃ, (forſ. πράξῃς) ὥσπερ Ξενοφῶν ὁ Γρύλλε πλαίσιον ἰσόπλευρον καλεῖ. Jam ſuprà p. 79 n. 1. ab *Heſychio* & *Scholiaſte* Thucyd. σχῆμα τετράγωνον πλαστὸν tribuitur: ubi tamen non quælibet intelligenda eſt quadrata figura, ſed ea tantùm, cujus inæqualia ſunt latera. Quòd ſi πλαισιον

πολεμίων ἑπομένων. Ἀνάγκη γάρ ἐστιν, ἢν μὲν συγκύπτῃ τὰ κέρατα τοῦ πλαισίου, ἢ ἁδρὸν στενοτέρας ὁδοῦ, ἢ ὀρέων ἀναγκαζόντων, ἢ γεφύρας, [1] ἐμπλίβεσθαι τοὺς ὁπλίτας, καὶ πορεύεσθαι πονήρως, ἅμα μὲν πιεζομένους, ἅμα δὲ καὶ ταραττομένους· ὥστε δυσχρήστους εἶναι ἀνάγκη, ἀτάκτους ὄντας. Ὅταν δ' αὖ [2] διαχῇ τὰ κέρατα, ἀνάγκη διαπᾶσθαι τοὺς τότε ἐμβλιβομένους, καὶ κενὸν γίγνεσθαι τὸ μέσον τῶν κεράτων, καὶ ἀθυμεῖν τοὺς ταῦτα πάσχοντας, τῶν πολεμίων ἑπομένων. Καὶ ὁπότε δέοι γέφυραν διαβαίνειν, ἢ ἄλλῳ τινὰ [3] διάβασιν, ἔσπευδεν ἕκαστος, βουλόμενος φθάσαι αὐτός· καὶ [4] εὐεπίθετον ἦν ἐν-

hoſtibus ſequentibus eſſe aciem. Neceſſe eſt enim, ſi agminis quadrati cornua coïerint, cùm vel anguſtior *paulò* via eſt, vel montes *ità facere* cogunt, vel pons *aliquis*, ut gravis armaturæ milites loco ſuo in artum compreſſi extrudantur, ægréque procedant, cùm partim premantur, partim etiam perturbentur: adeò ut, ordinibus turbatis, vix ullum *eorum* eſſe uſum neceſſe ſit. Ubi verò cornua rurſùs diducantur, divelli eos neceſſe eſt, qui tum in artum compreſſi loco ſuo extrudebantur, atque medium inter cornua ſpatium vacuum fieri, animíſque angi *milites* hæc quibus accidant, hoſtibus ſequentibus. Et cùm pons tranſeundus eſſet, vel quid aliud ſuperandum, unuſquiſque properabat, *cæteris* antevertendi ſtudio abreptus: atque adeò faciliùs ibi tum ab hoſti-

σιον fiat *ἰσόπλευρον*, tum demùm uno nomine dicitur *πλινθίον*: quod à *πλαισίῳ* ſimplici ſic diſtinguitur, ut iſtius quidem figura ſit quadrata, lateribus æquis: hujus itidem quadrata, ſed oblonga. Vide *Ælian.* Tact. c. 41. & *Indic. Tact.* K. Π. adjectum.

1 Ἐμπλίβεσθαι] Ad hoc verbum ex Bibl. tantùm interp. unicum adferunt exemplum Lexicographi.

2 Διαχῇ] Opponitur, *τῷ συγκύπτειν*, quod modò præceſſit. Æ. *Porto* ſcribendum videtur *παροξυτόνως διάχῃ*.

3 Διάβασιν] Suprà p. 136. ſpeciatim poni videtur διάβασις pro eo omni, quod pontis vicem præſtet: unde *Phavorino* eſt *γέφυρα*. Hìc ſenſu laxiore dicitur de loco ſeu viâ quâvis, ponte excepto, cujus tranſitus ſit paulò difficilior & periculoſior: hujuſmodi ſunt *ὄρη*, *ὁδοὶ στενοτέραι* &c. de quibus modò ſuprá.

4 Εὐεπίθετον] *Scil.* *πλαίσιον* ex p. præced. petendum; niſi fortè mavis *στράτευμα*. Cæterùm, nomen illud agnoſcunt quidem Lexica, non item nominis auctorem. *Thomas Magiſt.* Εὐεπίθετος, ὁ εὐκόλως (lege, εὔκοπος) εἰς ἐπιτίθεσιν, (forſ. ἐπίθεσιν) ἤτοι ὁ εὐεπιχείρητος.

ταῦθα τοῖς πολεμίοις. Επεὶ δὲ ταῦτα ἔγνωσαν οἱ στρατηγοὶ, ἐποιήσαντο ἓξ [1] λόχους ἀνὰ ἑκατὸν ἄνδρας, καὶ λοχαγοὺς ἐπέστησαν, καὶ ἄλλους [2] πεντηκοντῆρας, καὶ ἄλλους [3] ἐνωμοτάρχας. Οὗτοι δὲ προβούμβοι οἱ λοχαγοὶ, ὁπότε μὲν συγκύπτοι τὰ κέρατα, ὑπέμβρον ὕστεροι, ὥστε μὴ ἐνοχλεῖν τοῖς κέρασι· τότε δὲ [4] παρῆγον ἔξωθεν τῶν κεράτων. Οπότε δὲ διάσχοιεν αἱ πλευραὶ τοῦ πλαισίου, τὸ μέσον ἀνεξεπίμπλασαν, εἰ μὲν στενότερον εἴη τὸ διέχον, κατὰ τοὺς λόχους· εἰ δὲ πλατύτερον, κατὰ [5] πεντηκοστύς· εἰ δὲ πάνυ πλατύ, κατ' [6] ἐνωμοτίας· ὥστε ἀεὶ ἔκπλεων εἶναι τὸ μέσον. Εἰ δὲ καὶ

bus invadi poſſent. Hæc cùm duces animadvertiſſent, cohortes ſex inſtituêre, *quarum* ſingulæ viros centum *haberent*, iſſque ductores præfecerunt; & alios quinquaginta militum præfectos, aliósque enomotarchas. Hi cohortium præfecti in itinere faciendo, cùm quidem coïrent cornua, poſtremi ſubſiſtebant, ut nè quid negotii cornibus faceſſerent: tum autem extra cornua promovebant. Cùm verò quadrati agminis latera diducerentur, medium complebant, ſi quidem artius eſſet quod diductum erat, per cohortes; ſin latius, per pentecoſtuas; ſin latiſſimum, per enomotias: adeò ut medium ſemper expletum eſſet. Ac ſi quid

Thucyd. quem & *Thomas* citat, l. 6. c. 34. ἢ ἡμῶν ἂν εὐεπίθετος εἴη, &c. *Schol.* εὐεπιχείρητος ἡμῖν &c. Alia exempla Cel. *Grammius* ex *Ariſtot.* & *Dione Caſſ.* adduxit.

1 Λόχους] Sonat hìc λόχος generatim στρατιωτικὸν πάγμα: quot autem militibus plerumque conſtabat, diximus in *Indice Tact.* K. Π. adjecto.

2 Πεντηκοντῆρας,] I. e. πεντηκοσίων, de quibus mox infrà, præfectos. Iidem Noſtro, in Λακεδαιμ. Πολ. dicuntur πεντηκοστῆρες, πεντηκοντατῆρες *Thucydidi* l. 5. c. 66. Ubi *Scholiaſtes* hæc: Ὅρα τὴν τάξιν τὸ ἀρχῆς· πρῶτος, βασιλεύς· δεύτερος, πολέμαρχος, τρίτος, λοχαγός· τέταρτος, πεντηκοντήρ· (utì ſcribitur apud hunc locum Xenoph.) πέμπτος, ἐνωμοτάρχης.

3 Ενωμοτάρχας.] *Scil.* τὰς τῶν ἐνωμοτίας ἡγεμόνας, utì tradunt *Ælian.* c. 5. & *Arrian.* p. 21.

4 Παρῆγον] Adi K. Π. p. 146. n. 2.

5 Πεντηκοστύς.] Erat autem πεντηκοστὺς dimidia λόχου pars, ex militibúſque adeò quinquagenis conſtabat, utì nomen ipſum indicare videtur. Haud paulo aliter de acie Laconicâ *Thucyd.* l. 5. c. 68. οὗ δὲ ἐκάστῳ λόχῳ πεντηκοστύες ἦσαν τέσσαρες: *Schol.* ἡ πεντηκοστὺς συνίστατο ἀπὸ ἀνδρῶν ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ· ὁ δὲ λόχος, τούτων τετραπλασίων, γίνεται ἀνδρῶν πεντακοσίων καὶ δυοκαίδεκα. Quibus πεντηκοστὺς eſt quarta tantùm, non dimidia, λόχου pars.

6 Ενωμοτίας.] *Heſych.* Ενωμοτία, τάξις τις ἀπὸ σφαγίων ἐνώμοτος. *Suidæ* eſt τάξις τις στρατιωτικὴ

[1] ἀφαιρεῖν πινὰ δέοι ἀφέασιν ἢ γέφυραν, οὐκ ἐταράττοντο, ἀλλ' ἐν τῷ μέρει οἱ λοχαγοὶ διέβαινον· καὶ εἴ πῃ δέοι τῆς [2] φάλαγγος, παρῆσαν. Τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐπορεύθησαν [c] σταθμοὺς τέτταρας.

Ἡνίκα δὲ τὸν πέμπτον ἐπορεύοντο σταθμὸν, εἶδον [3] βασίλειόν τι, καὶ περὶ αὐτὸ κώμας πολλάς· τήν τε ὁδὸν πρὸς τὸ χωρίον τοῦτο ἀφ' ὑψηλῶν γιγνομένην, οἱ ἡγεμόνες ἀπὸ τοῦ ὄρους, ὑφ' ᾧ ἦν κώμη. Καὶ εἶδον μὲν τοὺς γηλόφους ἄσμενοι οἱ Ἕλληνες, ὡς εἰκὸς, τῶν πολεμίων ὄντων ἱππέων. Ἐπεὶ δὲ πορευόμενοι ἐκ τοῦ πεδίου ἀνέβησαν ὑπὸ τὸν πρῶτον [4] γήλο-

superandum eſſet vel pons tranſeundus, non erant perturbati, ſed deinceps cohortium præfecti tranſibant: & ſicubi phalange opus eſſet, aderant iſti. Hâc ratione ad quarta caſtra progreſſi ſunt.

Ad quinta cùm progrederentur caſtra, regiam quandam conſpexerunt, & circum eam multos vicos; viámque ad locum hunc per colles editos ducentem, qui à monte, ſub quo vicus erat, *eò* pertinebant. Ac Græci quidem colles *iſtos* libentes videbant, utì conſentaneum *erat*, quippe quorum hoſtes erant equites. Cùm verò pergentes iter è planitie primum in collem ad-

τιωτικὴ ἀνδρῶν ἑ κ, παρὰ Λακεδαιμονίοις· εἴρηται δ' οὐκ ἄ ὁμοίως αὐτὸς μὴ λείψειν τὸν πάππον. Sic ferè Etymol. m. auctor. *Phavor.* Ἐνωμοτία, τὸ ἥμισυ ἄ λόχε — οἱ δὲ τὸ τέταρτον ἄ λόχε· καὶ σωματάρχης ὁ αὐτῆς ἄρχων. Apud hunc autem & Etymol. auctorem ſcribitur etiam σύωμοτις. Alium, atque *Suidas*, numerum militum σωμοτίας tribuit *Scholiaſtes Thucyd.* ad l. modò cit. nam pro viginti quinque, quos ei concedit *Suidas*, auctore *Schol.* ἔχει ἐνίοτε σωμοτία ἄνδρας πεντήκοντα δύο: nempe, apud Lacedæmonios; quibus ea vox propria. *J. Poll.* l. 1. ſegm. 129. Ἰδίως μέντοι Λακεδαιμονίων, σωμοτία καὶ μοῖρα: pro quibus repoſuerimus cum *Cantero* σωμοτία καὶ μόρα. Sed de his olim plura ad Xenophontis Λακεδ. Πολιτ. & lib. proximè ſequentem.

1 Διαβαίνειν τινὰ &c.] Confer p. 29. n. 2. & locis ibi notatis adde Luc. II. 9. 1 Pet. III. 14. Apoc. XVII. 6. De voce ἄφεσις vide modò ſcripta p. 241. n. 3.

2 Φάλαγγος] Reſpice p. 228. n. 6.

3 Βασίλειόν τι,] Intellige δῶμα. Sic & Luc. II. 14. vox eadem deeſt in ὑψίσις: ſcil. δώμασι. Et K. Π. p. 151. Alibi paſſim.

4 Γήλοφον, κατέβαινον &c.] *Stephanus* mavult ἓ κατέβαινον, ut ante σταθμοὺς hypoſtigme tantùm poneretur. Ipſe τελείαν ibi στιγμὴν cum *Leuncl.* non invitus poſui.

φον, καὶ τέβαινον ὡς ἐπὶ τὸν ἕτερον ἀναβαῖεν. Ἐνταῦθα παραγίνονται ④ βάρβαροι, καὶ ἀπὸ τε [1] ὑψηλε ὑπὸ τὸ πρανὲς [2] ἔβαλλον, ἐσφενδόνων, ἐτόξευον [3] ὑπὸ μαστίγων· ἢ πολλὰς κατετίτρωσκον, καὶ ἐκράτησαν τῶν Ἑλλήνων γυμνητῶν, καὶ [4] κατέκλεισαν αὐτὰς εἴσω τῶν ὅπλων· ὥσε πάντα πᾶσι ταύτην τὴν ἡμέραν ἄχρηστοι ἦσαν, [5] ἐν τῷ ὄχλῳ ὄντες, καὶ ④ σφενδονῆται καὶ οἱ τοξόται. Ἐπεὶ δὲ πεζόμενοι οἱ Ἕλληνες ἐπεχείρησαν διώκειν, ὀλίγῃ μὲν ἐπὶ τὸ ἄκρον ἀφικνοῦνται, ὁπλῖται ὄντες· οἱ δὲ πολέμιοι ταχὺ ἀνεπήδων. Πάλιν δὲ, ὁπότε ἀπίοιεν [6] πρὸς τὸ ἄλλο στράτευμα, ταυτὰ

ſcendiſſent, *rurſum* deſcendebant ut in alterum adſcenderent. Ibi tum aderant barbari, déque excelſo per declivia *montis* jaculabantur, fundas torquebant, ſagittas mittebant, ſub flagellis; multóſque *adeò* vulnerabant, & Græcos leviter armatos ſuperârunt, intráque gravis armaturæ milites eos concluſerunt: adeò ut nulli omnino uſui die iſto funditores eſſent & ſagittarii, quippe qui in turbâ erant. Cùm autem Græci *prælio* preſſi *hoſtes* perſequi adgrederentur, tardè in verticem perveniebant, ut qui gravi armaturâ *onerarentur*: at hoſtes celeriter reſiliebant. Rurſùm, cùm ad aliud agmen tenderent, idem ipſis ac-

1 Ὑψηλε ἐπὶ τὸ πρανὲς] Ad utrumque adject. petas oportet ex nomine χωρίον ſupplementum: quod deeſt etiam in ἱστπέδῳ, K. Π. p. 95. & aliàs ſæpiſſimé.

2 Ἔβαλλον, ἐσφενδόνων &c.] Fervet opus: quod & verba hæc ἀσυνδέτως prolata ſignificanter indicant. Lege omnino K. Π. p. 488. n. 2.

3 Ὑπὸ μαστίγων,] *Muretus* unâ voce legit ἀπομαστίγων. Sed vulgata ſatìs ſana eſt lectio; quam & eadem loquendi ratio alios apud auctores inventa confirmat. *Herodot.* l. 7. c. 21. de copiis Xerxis Athon effodere adgreſſis, ἄρυσσον ὑπὸ μαστίγων παντοδαποὶ τὸ σταλῆς, i. e. *omnes copiæ ſub flagellis cœperunt Athon effodere* — Similiter *Plutarch.* de iiſdem, lib. περὶ εὐθυμ. p. 470. ἴδε γὰρ τοὺς ὑπὸ μάστιξι διορύττοντας τὸν Ἄθω, i. e. *inſpice etiam eos, qui flagellis urgentibus* &c.

4 Κατέκλεισαν αὐτὰς εἴσω &c.] Vide p. 227. n. 3.

5 Ἐν τῷ ὄχλῳ &c.] *Ammonius*: Πλῆθος καὶ Ὄχλος διαφέρει. Πλῆθος μὲν γάρ ἐστι σύστημά τινων· ὄχλος δὲ κυρίως ὄχλησις. *Phavorin.* Ὄχλος, ἡ ὄχλησις παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. Rectiùs *Thom. Magiſter*: Ὄχλος, οὐ τὸ πλῆθος, καὶ ἡ ὄχλησις. Suprà Xenophon p. 222, 226. de multitudine militari, ſeu inermi turbâ ad rem gerendam minùs aptâ, vocem iſtam adhibuit. Cæterùm, οἱ σφενδονῆται & οἱ τοξόται ſunt, qui ſuprà modò nomine γυμνητῶν dicti ſunt, & τοῖς ὅπλοις, i. e. ὁπλίταις, opponi ſolent.

6 Πρὸς τὸ ἄλλο στράτευμα,] *Scil.* barbarorum.

ἐπαρχον· καὶ ὅπῃ τῷ δευτέρῳ γηλόφῳ ταυτὰ ἐγίγνετο· ὥσε ἀπὸ τοῦ τρίτου γηλόφου ἔδοξεν αὐτοῖς μὴ κινεῖν τοὺς στρατιώτας· πλὴν ἀπὸ τ δεξιᾶς πλευρᾶς τοῦ πλαισίου ἀνήγαγον πελταστὰς πρὸς τὸ ὄρος. Ἐπεὶ δ' ὅτοι ἐφύοντο ὑπὲρ τῆς ἑπομένων πολεμίων, ὀκέτι ἐπεπήδεντο οἱ πολέμιοι τοῖς καταβαίνεσι· δεδοικότες μὴ ἀποτμηθείησαν, ἢ ἀμφοτέρωθεν αὐτῶν γένοιντο οἱ πολέμιοι. Οὕτω [1] τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας πορευόμενοι, ⓐ μὲν τῇ ὁδῷ κατὰ τοὺς γηλόφους, οἱ δ' κατὰ τὸ ὄρος ἐπαιωλιόντες, ἀφίκοντο εἰς τὰς κώμας, [2] καὶ ἰατροὺς κατέστησαν ὀκτώ· πολλοὶ γὰρ ἦσαν ⓐ τετρωμένοι.

Ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας τρεῖς, ⓒ τῆς τετρωμένων ἕνεκα, ⓒ ἅμα ὑπόδεια πολλὰ εἶχον, ἄλευρα, οἶνον, κριθὰς ἵπποις συμβεβλημένας πολλάς. Ταῦτα δὲ [3] συνηγμένα ἦν [4] τῷ

cidebat: hoc etiam in altero colle ipſis uſu veniebat; quare ſtatuerunt de colle tertio milites non movere; verùm à latere dextro quadrati agminis peltaſtas in montem ſubducebant. Illi cùm ſupra hoſtes, qui *ipſos* ſequebantur, evaſiſſent, non jam ampliùs deſcendentes adoriebantur hoſtes; propterea quòd metuerent nè *à ſuis* abſcinderentur, & utrinque ipſis adeſſent hoſtes. Ità cùm reliquum diei pergerent, alii viâ *quæ* per colles *ducebat*, alii per montem progreſſi, ad vicos perveniebant, *ibi*que medicos octo conſtituêre; nam multi erant vulnerati.

Hìc triduum commorati ſunt, cùm vulneratorum cauſâ, tum etiam quòd commeatûs adfatim haberent, farinam, vinum, hordeum multum equis congeſtum. Hæc autem *omnia* in uſum

1 Τὸ λοιπὸν τ &c.] Vide p. 235. n. 4.

2 Καὶ ἰατροὺς &c.] Lege p. 88. n. 4. & K. Π. p. 77.

3 Συνηγμένα ἦν τῷ &c.] Reddi etiam poſſunt, *à ſatrapâ coacta*: ſic p. 232. τῷ Κλεάρχῳ καταλειμμένους, ſonant *à Clearcho relictos*. Porro, ſuprà Noſter τῷ σατραπεύω caſum adjunxit accuſativum, p. 68. τὰ δ' ὑπὸ μέσῳ τούτων ἅπαντα σατραπεύεσιν οἱ &c.

4 Τῷ σατραπεύοντι τ &c.] Conſule *Diſſertat.* II. p. 51. K. Π. præmiſſæ.

σατραπεύοντι τῆς χώρας. Τετάρτῃ δ' ἡμέρᾳ καταβαίνουσιν εἰς τὸ πεδίον. Ἐπεὶ δὲ [1] κατέλαβεν αὐτοὺς Τισσαφέρνης σὺν τῇ δυνάμει, ἐδίδαξε τοὺς Ἕλληνας τῇ ἀνάγκῃ κατασκευῆσαι ἃ πρῶτον εἶδον κώμην, καὶ μὴ πορεύεσθαι ἔτι μαχομένους· πολλοὶ γὰρ ἦσαν [2] ἀπόμαχοι, τετρωμένοι, καὶ οἱ ἐκείνους φέροντες, καὶ οἱ τῶν φερόντων τὰ ὅπλα δεξάμενοι. Ἐπεὶ δὲ [3] κατεσκεύασαν, καὶ ἐπεχείρησαν αὐτοῖς [4] ἀκροβολίζεσθαι οἱ βάρβαροι πρὸς τὴν κώμην προσιόντες, [5] πολὺ πρεῖττον οἱ Ἕλληνες· πολὺ γὰρ διέφερεν, [6] ἐκ τῆς χώρας ὁρμῶντας ἀλέξασθαι, ἢ πορευομένους ἅπασι τοῖς πολεμίοις μάχεσθαι. Ἡνίκα δ' ἦν ἤδη [7] δείλη, ὥρα ἦν ἀπέναι τοῖς πολεμίοις· ἔπρτε γὰρ μεῖον ἀπεσκοπεύοντο

Suid. v. Ἀλέξασθαι.

ejus, qui regionis erat fatrapa, fuerant comportata. Cæterùm die quarto in planitiem defcendunt. Cúmque Tiffaphernes *fuis* cum copiis eos adfecutus effet, docuit Græcos ipfis caftra neceffariò vicum ubi primùm conſpexerunt eſſe ponenda, neque *jam* ampliùs iter faciendum ſimul & pugnandum: multi enim ad pugnam, vulnera quòd acceperant, inutiles erant, itidémque illos qui portabant, quíque horum, *vulneratos* qui portabant, arma acceperant. Cùm *jam* caſtra metati eſſent, ac barbari ad *ipſum uſque* vicum progreſſi velitationibus eos adgrederentur, longè ſuperiores erant Græci: nam multùm præſtabat, facto ex ſtatione impetu vim à ſe propulſare, quàm inter proficiſcendum adverſùs irruentes hoſtes dimicare. Cùm jam adveſperaſceret, hoſtibus erat abeundi tempus: non enim unquam barbari caſtra

1 Κατέλαβεν] Suprà p. 234. ſine caſu poſuit.

2 Ἀπόμαχοι] *Phavor.* & *Suidæ* ſunt οἱ ἄκρατοι τῶν πολέμων μαχηταί.

3 Κατεσκεύασαν.] Adi p. 131. n. 1.

4 Ἀκροβολίζεσθαι] Vide p. 240. n. 4.

5 Πολὺ γὰρ &c.] MS. Eton. & edit. *Ald.* οὐ ἢ πρεῖττον: rectè; ſi quid tamen mutandum. Sic ferè ſuprà p. 214. Ἐνὶ μόνῳ προέχουσιν &c.

6 Ἐκ τῆς χώρας &c.] I. e. *ex ſtatione pro caſtris*, ſive *loco*, ubi κατεσκεύασαν, & οὗ πάλιν conſtiterunt. Cæterùm, ἀλέξασθαι ſonat hic *vim illatam, hoſtium impetum propulſando ſe tueri.* Vide p. 94, n. 1. & p. 36. n. 2. Similiter Κ. Π. p. 65. Τί ἔν ἐστιν ἢ τῷ ἀλέξασθαι δικαιότερον, ἢ &c.

7 Δείλη] Reſpice p. 77. n. 3.

οἱ βάρβαροι [1] τῆ Ἑλληνικῆ ἑξήκοντα σταδίων, φοβέμενοι μὴ [2] τῆς νυκτὸς ἐπιθοῖντο αὐτοῖς. [3] Πονηρὸν γὰρ νυκτὸς ὄχλος στράτευμα Περσικόν. Οἵτε γὰρ ἵπποι αὐτοῖς δέδενται, ἢ ὡς ἐπὶ τοπολὺ πεπεδισμένοι εἰσὶ, τῆ μὴ φεύγειν ἕνεκα, ἐὰν λυθείησαν· ἐάν τε τὶς θόρυβος γίγνηται, δεῖ ἐπιβάντα τὸν ἵππον [4] Πέρσην ἀνδρὶ, καὶ χαλινώσαντα δεῖ, καὶ [5] θωρακισθέντα ἀναβιβῶναι ἐπὶ τὸν ἵππον. Ταῦτα δὲ πάντα [6] χαλεπὸν νυκτὸς, ἅτε καὶ θορύβου ὄντος, ποιεῖν. Τούτου ἕνεκα πόρρω [7] ἀπεσκήνουν τῶν Ἑλλήνων.

minùs ſexaginta ſtadiis à Græcis *copiis* diſtantia metabantur; quippe metuebant nè *Græci* noctu ipſos invaderent. Etenim Perſarum exercitus noctu incommodus eſt. Nam & equi ipſorum alligantur, ac plerumque pedicis conſtricti ſunt, nè, ſi ſoluti ſint, fugiant: & ſi quis incidat tumultus, homo Perſicus equum inſternat neceſſe eſt, neceſſe eſt etiam frenet, & ubi ſe loricâ munîerit, equum conſcendat. Hæc autem omnia noctu facere, quippe cùm tumultus ſit *exortus*, difficile eſt. Hâc de cauſâ longè à Græcis caſtra habere remota ſolebant.

1 Τῆ Ἑλληνικῆ] Adi p, 42. n. 4.

2 Τῆς νυκτὸς ἐπιθοῖντο] Ante nomen deficit ἀπὸ vel ἐπὶ, quâ de ellipſi vide p. 228. n. 5. Sic Κ. Π. p. 96. ἀλλὰ τὸ μὲν νυκτὸς, pro ἐπὶ vel ἀπὸ &c. Porrò, verbum illud reſpicit ἄνδρες, Ἕλληνες vel στρατῶται, qui in voce Ἑλληνικῆ intelliguntur. In ed. *Steph.* legitur quidem — νυκτὸς οἱ Ἕλληνες &c. Vide p. 229. n. 5. & loca ibi citata.

3 Πονηρὸν γὰρ νυκτὸς &c.] Confer Κ. Π. p. 218. *Suidas*: Πεποδισμένοι· τὰς πόδας δεδεμένοι — κατεχημένοι: deinde verba hæc Xenophontis, nonnihil mutata, uti fit, adducit. Idem verbum Ἐπισάξαι perperam exponit ἐπαναβῶναι: ad quod verbum etiam adfert locum hunc Xenophontéum. Quin & eodem nomine notandus venit *Phavorinus*; cui Ἐπισάξαι itidem ἐπαναβῶναι ἐπὶ τὸν ἵππον. MS. Eton. ἐπιπολὺ dat pro ἐπιτοπολὺ, *Suidas*, ἐπὶ τὸ πολύ. Vide ſis p. 201. n. 6.

4 Πέρσῃ ἀνδρὶ,] Vide p. 59. n. 1.

5 Θωρακισθέντα &c.] Conſtructionis ratio poſtulare videtur θωρακισθέντι, ut ἀνδρὶ aptè reſpondeat. Sic apud *Homer.* Ιλ. α'. v. 541.

Αἰεί τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντα,
Κρυπτάδια φρονέοντα &c.

pro ἐόντι — φρονέοντι. Et Noſt. ſuprà p. 217. ἐξὸν αὐτοῖς, τὸν νῦν οἶκοι ἀκλήρους πολιτεύοντας σὺν τάδε κομισαμένοις, pro κομισαμένοις. Sed tam Atticorum quàm Poëtæ πνεῦμα ὑπὸ νόμου τάξεως δύσκολον.

6 Χαλεπὸν νυκτὸς &c.] MS. Eton. χαλεπὸ νύκτωρ καὶ θορύβου ὄντος. τοῦτο &c. *Suidas* ad v. ἐπισάξαι: ταῦτα δὲ πάντα χαλεπὸ ποιεῖν νύκτωρ, καὶ θορύβου ὄντος. Muret. ἄλλως τε καὶ θορύβου. Edit. *Steph.* & *Leunclav.* lectionem exprimendam curavi.

7 Ἀπεσκήνουν] Quod ſuprà modò dixit ἀπεστρατοπεδεύοντο.

Επεὶ δὲ ἐγίγνωσκον αὐτὸς οἱ Ελληνες βελομένους ἀπέναι ἢ [1] διαγγελλομένους, [2] ἐκήρυξε τοῖς Ελλησι πρασκευάσασθαι, ἀκουόντων τῶν πολεμίων. [3] Καὶ χρόνον μέν τινα ἐπέσχον τῆς πορείας ⓐ βάρβαροι· [4] ἐπειδὴ δὲ ὀψὲ ἐγίγνετο, ἀπῆσαν· ὡς γὰρ ἐδόκει λυσιτελεῖν αὐτοῖς νυκτὸς πορεύεσθαι, καὶ καταύλεσθαι ὅπου τὸ στρατόπεδον. Επειδὴ δὲ σαφῶς ἀπόντας ἤδη ἑώρων οἱ Ελληνες, ἐπορεύοντο καὶ αὐτοὶ [5] ἀναζεύξαντες, καὶ διῆλθον ὅσον ἑξήκοντα σταδίους· καὶ γίγνεται [6] τοσοῦτον μεταξὺ τῶν στρατευμάτων, ὥστε τῇ ὑστεραίᾳ οὐκ ἐφάνησαν οἱ πολέμιοι, οὐδὲ τῇ τρίτῃ· τῇ δὲ τετάρτῃ, νυκτὸς [7] προελθόντες, καταλαμβάνουσι χωρίον ὑπερδέξιον οἱ

Cùm autem Græci animadverterent velle ipſos diſcedere, *eorúm*que *conſilium* divulgatum eſſe, Græcis ſe quiſque pararet *ità* edixit *præco*, ut hoſtes *rem* audirent. Itaque barbari aliquamdiu ab itinere faciendo ſeſe cohibebant: verùm ubi *jam* ſerum *diei* eſſet, abiêrunt: non enim ipſis conducere noctu proficiſci, & in caſtra deduci videbatur. *Eos* verò Græci poſteaquam jam manifeſtò diſcedentes viderent, etiam ipſi caſtris motis pergebant, & ſexaginta circiter ſtadia emenſi ſunt: atque tantum inter exercitus ſpatii *relictum* eſt, ut neque die altero adparerent hoſtes, neque tertio: quarto verò, noctu progreſſi, locum ſuperiorem

1 Διαγγελλομένους,] *Suidas*: Διαγγέλλων καὶ διαγγελλομένους, παρακελευομένους. Ξενοφῶν· Εγίνωσκον αὐτὸς ἀπιέναι βελομένους, ὡς διαγγελλομένους. ἢ ἀντὶ τοῦ φανερομένους. δῆλος γινομένους.

2 Εκήρυξε] *Scil.* κήρυξ τις. Adfinem huic ellipſin videre eſt p. 234. ubi lege n. 5.

3 Καὶ —— ἐπέχον] De uſu particulæ vide pag. 107. n. 1. cum verbo intellige ἑαυτὰς, quod & aliàs deficere ſolet. Act. XXVII. 43. ἀπορρίψαντας ſonat ἀπορρίψαντας ἑαυτούς: idem ſupplementum poſtulat ἐπιδόντες ejuſd. cap. v. 15. Plenè *Lucian.* Hiſt. ver. l. 1. p. 375. ἢ παραδόντες αὐτὸς, & ibid. p. 385. ἐλλειπλικῶς dixit, ἢ ἀπορρίψαντες ἐκηχόμεθα, i. e. *cùm projeciſſemus nos* &c.

4 Επειδὴ δὲ ὀψὲ] Vide p. 129. n. 6.

5 Αναζεύξαντες] *Phavor.* Αναζεύξας, ἀναστρατοπεδεύσας, ὑποστρέψας: priore ſenſu hìc loci, poſteriore poſuit Noſter K. Π. p. 635.

6 Τοσοῦτον] *Scil.* διάστημα: quod & alibi deeſſe monuimus p 78. n. 2. & p. 228. n. 1.

7 Προελθόντες,] Vulgò, προσελθόντες: quod illius locum aliàs ſæpè occupavit. Hujuſmodi permutationis exempla videre eſt p. 110. n. 1. *Stephano* & *Mureto* jam olim ſe probavit ea, quam recepimus, ſcriptura.

Suidas. V. Ἀκρώνυξ.

[1] βάρβαροι, ᾗ ἔμελλον οἱ Ἕλληνες παριέναι, [2] ἀκροωνυχίαν ὄρους, ὑφ' ἣν ἡ κατάβασις ἦν εἰς τὸ πεδίον. Ἐπειδὴ δὲ ἑώρα Χειρίσοφος προκατειλημμένην τὴν ἀκροωνυχίαν, καλεῖ Ξενοφῶντα ἀπὸ τῆς ὁρᾶς· καὶ κελεύει λαβόντα τοὺς πελταστὰς [3] παραγγέλλαι εἰς τὸ πρόσθεν. Ὁ δὲ Ξενοφῶν τοὺς μὲν πελταστὰς οὐκ ἦγεν· (ὑπεφαίνετο γὰρ ἑώρα Τισσαφέρνην, καὶ τὸ στράτευμα πᾶν) αὐτὸς δὲ [4] προσελάσας ἠρώτα, Τί καλεῖς; Ὁ δὲ λέγει αὖθις, Ἔξεστιν ὁρᾶν· προκατείληπται γὰρ ἡμῖν ὁ ὑπὲρ τῆς καταβάσεως λόφος, καὶ οὐκ ἔστι παρελθεῖν, εἰ μὴ τούτους ἀποκόψομεν. + Ἀλλὰ τί οὐκ ἦγες τοὺς πελταστάς; Ὁ δὲ λέγει, ὅτι οὐκ ἐδόκει αὖθις ἔρημα καταλιπεῖν τὰ ὄπισθεν, ὑπεφαινομένων τῶν πολεμίων. Ἀλλὰ μὴν

+ Καλῶς ἢ Suid. V. Ἀποκόψωσιν.

occupant barbari, quà Græci tranſituri erant, *nimirum* montis verticem, ſub quo deſcenſus erat in planitiem. Cheriſophus ubi verticem *iſtum* præoccupatum vidiſſet, Xenophontem ab agmine extremo arceſſit; *eúm*que adſumptis ſibi peltaſtis ad anteriorem *aciei* partem adeſſe jubet. At peltaſtas non duxit Xenophon; (nam Tiſſaphernem, totúmque *ejus* exercitum, ſe oſtendere videbat) ſed ipſe advectus equo *ad Cheriſophum*, Quamobrem *me* arceſſis? inquit. Huic reſpondet is, Videre licet: præoccupatus enim nobis eſt collis ille, *qui* ſupra deſcenſum *eminet*, nec tranſire licet, niſi hos dejiciemus. Verùm cur peltaſtas *huc* non duxiſti? Reſpondet ille, ſibi non viſum eſſe, ut poſterius agmen deſertum relinqueret, cùm hoſtes ſe in conſpectum darent. Sed enim tem-

1 Βάρβαροι, ᾗ] Lege p. 220. n. 4.

2 Ἀκροωνυχίαν ὄρους, ὑφ' ἣν &c.] Suprà modò p. 243. ſcripſit — ἀπὸ τοῦ ὄρους, ὑφ' ᾧ &c. Sed utrique caſui iſta ſolet inſervire præpoſitio. *Suidas*: Ἀκρώνυξ — καὶ ἀκροωνυχία, τὸ ἄκρον τοῦ ὄρους: deinde locum hunc ſic exſcribit: Ἐπεὶ δὲ ἑώρα ὁ Χειρίσοφος προκατειλημμένην τὴν ἀκροωνυχίαν τοῦ ὄρους, ἀφ' ἧς ἡ κατάβασις &c. Ubi Cl. editor minùs rectè apud Xenophontem ὑφ' ἣν legi ſtatuit. Mihi tamen nil mutandum videtur; cùm ὑφ' ἣν ἡ κατάβασις &c. rectè cohæreant cum ſequentibus iſtis, ὁ ὑπὲρ τῆς καταβάσεως λόφος.

3 Παραγγέλλαι εἰς τὸ πρόσθεν.] De verbo lege p. 8. n. 3. Cæterùm, cum τὸ πρόσθεν exaudi *μέρος*, *ſcil.* τοῦ στρατεύματος, utì mox cum τὰ ὄπισθεν intelligendum *μέρη* &c. Vide ſis p. 222. n. 5.

4 Προσελάσας] *Scil.* ἵππον. Vide p. 235. n. 1. MS. Eton. & ed. *Steph.* προσελάσας.

ὥρα γ', ἔφη, βουλεύεσθαι, πῶς τις τοὺς [1] ἄνδρας ἀπελᾷ τοῦ λόφου. Ἐνταῦθα Ξενοφῶν ὁρᾷ τὸ ὄρος τὸ κορυφοῦ [2] ὑπὲρ τοῦ ἑαυτῶν στρατεύματος ὂν, καὶ ἀπὸ ταύτης ἔφοδον ὑπὸ τὸν λόφον, ἔνθα ἦσαν οἱ πολέμιοι· καὶ λέγει, Κράτιστον, ὦ Χειρίσοφε, ἡμῖν ἐστὶν ὡς τάχιστα ὑπὸ τὸ ἄκρον· ἐὰν γὰρ τοῦτο λάβωμεν, οὐ δυνήσονται μένειν ὑπὲρ τῆς ὁδοῦ. Ἀλλ', εἰ βούλει, μένε σὺ τῷ στρατεύματι· ἐγὼ δὲ ἐθέλω πορεύεσθαι· εἰ δὲ [3] χρῄζεις, πορεύου ὑπὸ τὸ ὄρος, ἐγὼ δὲ μενῶ ἐνθάδε. Ἀλλὰ δίδωμί σοι, ἔφη ὁ Χειρίσοφος, ὁπότερον βούλει, ἑλέσθαι. Εἰπὼν ὁ Ξενοφῶν ὅτι νεώτερός ἐστιν, αἱρεῖται πορεύεσθαι· κελεύει δέ οἱ συμπέμψαι ἀπὸ τοῦ [4] σώματος ἄνδρας· [5] μακρὰν γὰρ ἦν ἀπὸ τῆς ὁρᾶς λαβεῖν. Καὶ ὁ Χει-

pus eſt, inquit, conſultandi, quo pacto quis homines à colle repellat. Ibi tum Xenophon montis verticem copiis ſuis imminere videt, atque ab hoc ad collem *illum*, ubi hoſtes erant, aditum *quendam eſſe*: itaque, Optimum *fuerit*, inquit, Cheriſophe, quamprimùm nos ad cacumen *illud* tendere: nam hoc ſi occupaverimus, ſupra viam manere non poterunt. At, ſi ità tibi videtur, ad exercitum maneto; ipſe volo *eò* tendere: ſin *hoc* mavis, in montem pergito; atque ego hìc manebo. Tibi verò, ait Cheriſophus, *optionem* do, utrum mavis, eligendi. Xenophon cùm ſe natu minorem diceret, proficiſcendi *ſibi* munus eligit: hortatur tamen ut milites *quoſdam* ex fronte ſecum unà mitteret; nam longum erat, ſi *quos* ab extremo agmine ſumeret. Et Che-

1 *Ανδρας ἀπιλᾷ*] De nomine vide p. 27. n. 1. Verbum autem Attico more poſuit pro ἀπιλάσῃ. *Phavorin.* Ελᾷ, ἀντὶ τοῦ ἐλάσῃ λαμβάνουσι συνίστι. Plura lege ſis p. 79. n. 5.

2 *Υπὲρ τοῦ ἑαυτῶν*] Vulgò, ἑαυτοῦ: quam vocem delendam cenſuit *Mureius*. Sed viſum eſt auctoritate MSti Eton. paulum mutatam retinere.

3 *Χρῄζεις,*] *Phavor.* Χρήζω, ἀντὶ τοῦ σημαίνει τὸ χρείαν ἔχω — ἔχει τὸ ῑ ωεσσογραμμένον. Cùm verò τὸ θέλω hìc loci ſignificet, grammaticum utique ſi audiamus, tollendum erit ῑ, quod *Stephanus* & *Leunclav.* ſubſcribendum curârunt.

4 *Στόματος*] *Suidas*: Στόμα· τὸ ἔμπροσθεν μέρος τοῦ στρατοῦ· Ξενοφῶν· Κελεύει δὲ τοῦ στόματος συμπέμψαι ἄνδρας· μακρὰν γὰρ ἦν ἀπὸ τῆς ὁρᾶς λαβεῖν.

5 *Μακρὰν γὰρ ἦν — ὁρᾶς.*] MS. Eton. μακρὸν γὰρ ἦν ἀπὸ τῆς ὁρᾶς λαβεῖν. In prioribus ſi quid

εἰσφῷ συμπέμπει τοὺς ἀπὸ τοῦ σώματος πελτασάς· ἔλαβε δὲ τοὺς κατὰ μέσον τοῦ πλαισίου. Συνέπεσθαι δ' ἐκέλευσεν αὐτῷ καὶ τοὺς τριακοσίους ὁ Χειρίσοφος, οὓς αὐτὸς εἶχε τῶν ἐπιλέκτων ἐπὶ τῷ σώματι τοῦ πλαισίου.

Ἐντεῦθεν ἐπορεύοντο ὡς ἐδύναντο τάχιστα. Οἱ δ' ἐπὶ τοῦ λόφου πολέμιοι ὡς ἐνόησαν αὐτῶν τὴν πορείαν ἐπὶ τὸ ἄκρον, εὐθὺς καὶ αὐτοὶ [1]ὥρμησαν ἅμιλλᾶσθαι ἐπὶ τὸ ἄκρον. Καὶ ἐνταῦθα πολλὴ μὲν κραυγὴ ἦν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατεύματος, [2]διακελευομένων τοῖς ἑαυτῶν· πολλὴ δὲ κραυγὴ τὰμφὶ Τισσαφέρνην, τοῖς ἑαυτῶν διακελευομένων. Ξενοφῶν δὲ [3]παρελαύνων ἐπὶ τοῦ ἵππου, παρεκελεύετο· Ανδρες

risophus unà *cum ipso* peltaſtas, qui erant primo in agmine, mittit: *eos* etiam ſumpſit, qui in medio quadratæ erant aciei. Prætereà ſimul eum Cheriſophus ſequi juſſit trecentos illos, quos ipſe de lectorum numero *militum* in fronte quadrati habebat agminis.

Indè quàm poterant celerrimè profecti ſunt. Hoſtes autem, *qui erant* in colle, cùm iter ipſorum ad cacumen *dirigi* animadverterent, mox & ipſi impetum ceperunt in cacumen certatim contendendi. Atque ingens ibi tum clamor Græci erat exercitûs, ſuos cohortantis; ingens etiam eorum clamor, qui cum Tiſſapherne erant, ac ſuos *itidem* cohortabantur. Xenophon autem equo prætervectus, adhortatione *hâc* uſus eſt: Nunc

quid mutandum, repoſuerim, μακρὸν ἂν γοῦν ἦν vel ἦ ſive ἄν &c. Cæterùm, ἐρᾶς ex MSto & *Suidâ* reſcripſi: cùm priùs legeretur ἐραγίας. *Suidas* ipſe quidem ἐραγίαν exponit στρατιὰν τὴν ὀπισθεν ἀκολουθοῦσαν. Sed ἐρᾶς rectiùs opponitur τῷ σώματος: & Xenophontis ipſius auctoritate confirmatur. Sic enim ille *Hiſt. Gr.* lib. 4. ἐπεὶ δὲ κώλυσε τὴν πορείαν οἱ Θετταλοὶ ἐπιλαύνοντες τοῖς ὀπισθεν, παρεπέμπετο ὑπ' ἐρῶν καὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ σώματος ἱππικοῦ, πλὴν &c. *Phavor.* ex *Euſtathio*: Οὐρὰ, καὶ Ξενοφῶντι, τὰ ὀπίσω τοῦ φάλαγγος. Vide etiam ſuprà p. 249. lin. 4.

1 Ὡρμησαν ἁμιλλᾶσθαι &c.] Significanter hæc ardorem nisúſque militum, ad cacumen occupandum nervis omnibus contendentium, exprimunt.

2 Διακελευομένων &c.] *Scil.* στρατιωτῶν, ἀνδρῶν vel στρατηγῶν, quos in στρατεύματος intelligas oportet. Vide p. 229. n. 5. & loca ibi adlata. Porrò, venuſtatem quandam verborum ordo nonnihil mutatus orationi conciliat: cùm enim dixerat, Διακελευομένων τοῖς ἑαυτῶν nè tædio venirent eadem eodem ordine collocata verba, leguntur inox, τοῖς ἑαυτῶν Διακελευομένων.

3 Παρελαύνων ἐπὶ τοῦ &c.] Quod ἐλαυνικῶς expreſſit p. 80. & 81. Plenè p. 15. παρελαύνων ἐφ' ἅρματος.

ὁρες, νῦν εἰς τ̓ Ελλάδα νομίζετε ἀμιλλᾶσθαι, νῦν πρὸς παῖδας & γυναῖκας· νῦν ὀλίγον πονήσαντες χρόνον, ἀμαχεὶ [1] τ̓ λοιπὴν πορευσόμεθα. Σωτηρίδας ὁ ὁ Σικυώνιος εἶπεν, Οὐκ ἴσα, ὦ Ξενοφῶν, ἐστίν· σὺ μὲν γὰρ ἐφ' ἵππου ὀχῇ, ἐγὼ δ' ὁπλίτης κάμνω, τὴν ἀσπίδα φέρων. [2] Καὶ ὃς, ἀκούσας ταῦτα, καταπηδήσας ἀπὸ τοῦ ἵππου, ὠθεῖται αὐτὸν ἐκ τ̓ τάξεως, καὶ τὴν ἀσπίδα ἀφελόμενος, ὡς ἐδύνατο τάχιστα ἐπορεύετο. Εὐτυχῶς δὲ & [3] θώρακα ἔχων τ̓ ἱππικόν· ὥστε διέζετο. [4] Καὶ τοῖς μὲν ἔμπροσθεν ὑπάγειν παρεκελεύετο, τοῖς δ' ὄπισθεν, πρίεναι, μόγις ἑπομένοις. Οἱ δ' ἄλλοι στρατιῶται πάντες, & βάλλουσι, καὶ λοιδοροῦσι τ̓ Σωτηρίδαν, ἕως ἠνάγκασε λαβόντα τὴν ἀσπίδα

vobis, viri, *de reditu* in Græciam, nunc *de reditu* ad liberos & uxores *propoſitum* eſſe certamen exiſtimate: nunc ſi exiguum ad tempus laboris tolerantes fuerimus, reliquum iter abſque prælio conficiemus. At Soteridas Sicyonius, Non æqua, inquit, noſtrûm, Xenophon, eſt conditio: nam tu quidem equo veheris, ego ſcutum portans, graviter fatigor. Et is, hæc cùm audîſſet, ex equo deſiliit, è loco iſtum pepulit, ſcutóque ademto, quàm celerrimè poterat, perrexit. Fortè *tunc* etiam thoracem indutus erat equeſtrem; adeò ut *onere* premeretur. Attamen priores hortabatur, ut procederent; poſteriores, qui vix ſequebantur, ut ad eos verſùs ſe moverent. Milites cæteri Soteridam cædunt, feriunt, conviciis proſcindunt, donec *eum* recepto ſcuto pergere

1 Τὴν λοιπὴν] *Scil.* ὁδόν· quam ſæpè alibi intelligendam oſtendimus p. 128. n. 3.

2 Καὶ ὃς] *Phavor.* Ος σημαίνει (præter alia) καὶ ἀντωνυμίαν ἰσοδυναμοῦσαν τῇ ἕτερος: quam vim apud dialogorum ſcriptores paſſim obtinet. *Lucian.* Hiſt. verar. l. 1. p. 377. Καὶ ὃς δεξάμενος &c. Sic apud *Platon.* ſæpiſſimè & Noſtrum.

3 Θώρακα ἔχων τ̓ ἱππικὸν,] Alius utique equiti, alius pediti thorax erat. Diſcrimen agnoſcit & *Plutarch.* in Philopœm. p. 359. —— τ̓ μὲν ἵππον ἀφῆκεν, αὐτὸς δ' ὅπλα σκολιὰ —— πρὸς τὸν ἱππικὸν θώρακα καὶ σκοδιῇ βαρυτέρᾳ χαλεπῶς &c. Vide K. Π. p. 218. n. 1. p. 428. n. 2. p. 462. n. 2.

4 Καὶ &c.] Valet, opinor, hoc utique loco, *attamen, nihilominus tamen*; planè uti Joh. I. 10. Εν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο· καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. Cæterùm, ὑπάγειν ſonat φεύγειν. *Ammon.* —— ὑπάγειν λέγομεν ἀντὶ τοῦ φεύγειν, τουτέστιν εἰς τὰ ὄπισθεν πορεύεσθαι. *Harpocrat.* Υπάγουσιν, ἀντὶ τοῦ φεύγουσιν.

πορεύεσθαι. [1] Ο δὲ ἀναβὰς, ὅπῃ τῷ ἵππῳ, ἕως μὲν βάσιμα ἦν, ἦγεν· ἐπεὶ δὲ ἄβατα ἦν, καταλιπὼν τὸν ἵππον, ἔσπευδε πεζῇ. Καὶ φθάνουσιν ἐπὶ τῷ ἄκρῳ γιγνόμενοι τοὺς πολεμίους.

Ενθα δὴ οἱ μὲν βάρβαροι τραφέντες [2] ἔφευγον, ᾗ ἕκαστος ἐδύνατο· οἱ δ' Ελληνες εἶχον τὸ ἄκρον. [3] Οἱ δ' ἀμφὶ Τισσαφέρνην καὶ Αριαῖον ἀποτρεπόμενοι ἄλλην ὁδὸν ᾤχοντο· οἱ δὲ ἀμφὶ Χειρίσοφον καταβάντες εἰς τὸ πεδίον, ἐστρατοπεδεύσαντο ἐν κώμῃ μεστῇ πολλῶν ἀγαθῶν. Ησαν δ' καὶ ἄλλαι κῶμαι πολλαὶ πλήρεις πολλῶν ἀγαθῶν, ἐν τούτῳ τῷ πεδίῳ, πρὸς τὸν Τίγρητα ποταμόν. Ηνίκα δ' ἦν [4] δείλη, ἐξαπίνης ἀπεφαίνοντο οἱ πολέμιοι ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ τῶν Ελλήνων

coëgerunt. Ille, conſcenſo *equo*, quam quidem diu loca erant *equo* pervia, præibat eques: cùm eſſent invia, equo relicto, pedes feſtinabat. Ac citiùs quàm hoſtes in cacumen perveniunt.

Tum verò converſi barbari, quà quiſque poterat, fugiebant; Græci cacumen tenuerunt. Tiſſaphernes & Ariæus cum ſuis ſe convertentes aliâ abiêre viâ: Cheriſophus quíque circa eum erant in planitiem cùm deſcendiſſent, caſtra in vico multis bonis referto locabant. Erant & alii vici plures, multis bonis pleni, iſtâ in planitie, ſecundùm Tigrim fluvium. Cùm jam adveſperaſceret, hoſtes ſe in planitie ſubitò oſtendunt, & è Græcis

1 Ο δὲ ἀναβὰς, ἐπὶ &c.] Perperam locum hunc diſtinxerunt editores, ad ellipticam loquendi rationem parum attenti. Sic nempe typis excudendum curârunt, ὁ δ', ἀναβὰς ἐπὶ δ' ἵππῳ, ἕως &c. cùm tamen ἐπὶ δ' ἵππῳ non ſtatim τῷ ἀναβάς, ſed verbo ἦγεν, adjungi debeant. Hoc enim modo ſupplenda videtur locutio: Ο δ' ἀναβὰς *ſcil.* ἐπὶ τὸν ἵππον, ἐπὶ δ' ἵππῳ *ſcil.* ὀχούμενος, ἕως μὲν —— ἦγεν: Noſter K. Π. p. 471. ἀνέβαινεν ἐπὶ τὸν ἵππον — p. 603. ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἐμὸν ἵππον. Sed paſſim occurrit hæc prima phraſis: altera, K. Π. p. 428. αὐτὸς δ' ὡς ἡγησόμενος αὐτῶν ἐπὶ δ' ἅρματος — planè ut hìc loci ἐπὶ τῷ ἵππῳ ἦγεν. Et p. 596. ἐφείποντο δ' οἱ ἀμφὶ αὐτὸν σκηπτοῦχοι ἐφ' ἵππων. Sic denique ἐπὶ δ' ἵππῳ ἦγεν rectè opponuntur τοῖς ἐπὶ δὲ πεζῇ, quæ mox ſequuntur. Porrò, MS. Eton. hunc verborum ordinem dat, ὁ δ' ἀναβὰς, ἕως μὲν βάσιμα ἦν, ἐπὶ δ' ἵππῳ ἦγεν.

2 Εφευγον, ᾗ &c.] Sic ſuprà p. 249. — βάρβαροι, ᾗ &c. Lege ſis p. 220. n. 4.

3 Οἱ δὲ ἀμφὶ &c.] Qui Noſtro mox infrà ſunt Τισσαφέρνης & οἱ σὺν αὐτῷ. Vide p. 145. n. 3. & 55. n. 1.

4 Δείλη,] Vide p. 77. n. 3.

κατέκοψάν τινας τῶν ἐσκεδασμένων ἐν τῷ πεδίῳ καθ' ἁρπαγήν· καὶ γὰρ [1] νομαὶ πολλαὶ βοσκημάτων διαβεβαζόμεναι εἰς τὸ [2] πέραν τοῦ ποταμοῦ κατελήφθησαν. Ἐνταῦθα Τισσαφέρνης καὶ ὁ σὺν αὐτῷ καίειν ἐπεχείρησαν τὰς κώμας. Καὶ τῶν Ἑλλήνων μάλα ἠθύμησάν τινες, ἐννοούμενοι μὴ τὰ ἐπιτήδεια, εἰ καύσειεν, οὐκ ἔχοιεν ὁπόθεν λαμβάνοιεν. [3] Καὶ οἱ μὲν ἀμφὶ Χειρίσοφον ἀπῆσαν ἐκ τῆς βοηθείας· ὁ δὲ Ξενοφῶν, ἐπεὶ κατέβη, περιελαύνων ἐπὶ τὰς τάξεις, ἡνίκα ἀπὸ τῆς βοηθείας ἀπῆσαν οἱ Ἕλληνες, ἔλεγεν· Ὁρᾶτε, ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, ὑφιέντας τὴν χώραν ἤδη ἡμετέραν εἶναι· [4] ἃ γὰρ, ὅτε ἐσπένδοντο, διεφέροντο, μὴ καίειν τὴν βασιλέως χώραν, νῦν αὐτοὶ [5] καίουσιν ὡς ἀλλο-

quoſdam ad prædam per planitiem ſparſis conciderunt: etenim multa pecorum agmina in ulteriorem fluminis *ripam* trajecta *hìc* capta ſunt. Ibi tum Tiſſaphernes quíque cum ipſo *erant* vicos exurere conabantur. Itaque de Græcis nonnulli valde demiſſis erant animis, quippe qui *hoc* ſecum cogitarent *ſoliciti*, nè commeatus unde ſumerent, *hos* ſi *barbari* incenderent, *alios* non haberent. Et Cheriſophus quidem & qui circa ipſum erant ope *ſuis* latâ redibant: Xenophon autem, poſteaquam deſcendiſſet, ordines obequitans, cùm ope latâ Græci rediiſſent; Videtis, inquit, viri, concedere *barbaros* regionem jam eſſe noſtram: nam quæ *à nobis* impetrabant, quo tempore fœdera *nobiſcum* ſanciebant, nè *ſcilicet* regis agrum exureremus, *eum* nunc ipſi tanquam

1 Νομαὶ] *Heſychio* interprete, βοσκαί. Νομὴ, διαίρεσις, μερισμὸς, νέμησις. *Thom. Magiſter*: Νομὴ, ἡ βοσκὴ, ἀπὸ τοῦ νέμομαι τὸ βόσκω — ἀπὸ δὲ τοῦ νέμω, τὸ μερίζω, νόμος. Scribe, νομὸς, i. e. πλῆθος, uti exponitur ad *Hom.* Il. υ'. v. 249. Ex hoc autem fonte, licèt aliàs ἀπὸ τοῦ νέμομαι, idque ſæpiùs, deducatur, hìc loci petenda eſt vocis νομαὶ ſignificatio.

2 Πέραν] Addito articulo in nomen tranſit, cum quo intelligas oportet χεῖλος: ut & apud Luc. VIII. 22. & Marc. IV. 35.

3 Καὶ οἱ μὲν ἀμφὶ &c.] Locum ità emendandum cenſuit *Muretus*: — οὐκ ἔχοιεν ὁπόθεν λαμβάνοιεν. Ὁ δὲ Ξενοφῶν, ἐπεὶ κατέβη, περιελαύνων ἐπὶ τὰς τάξεις, ἡνίκα οἱ ἀμφὶ Χειρίσοφον ἐπὶ βοηθείᾳ ἀπήντησαν, ἔλεγεν, Ὁρᾶτε, ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, &c. MS. etiam Eton. pro ἀπῆσαν οἱ Ἕλληνες habet ἀπήντησαν.

4 Ἃ γὰρ ὅτε ἐσπένδοντο &c.] Vide p. 144.

5 Καίουσιν] MS. Eton. καίωσιν: perperam. *Moſch.*

τείαν. Αλλὰ ἐάν πε καὶ αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια, ὁρῶν καὶ ἡμᾶς ἐνταῦθα πορευομένους. Αλλ', ὦ Χειρίσοφε, ἔφη, [1] δοκεῖ μοι βοηθεῖν ἐπὶ τὰς κώμας, ὡς ὑπὲρ τ[2] ἡμετέρας. Ο δὲ Χειρίσοφος εἶπεν, [3] Οὔκουν ἔμοιγε δοκεῖ· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς, ἔφη, καύσωμεν, [4] ἕως ἔτω ταχὺ παύσουσι.

Επεὶ δ' ἐπὶ τὰς σκηνὰς ἀπῆλθον, οἱ μὲν ἄλλοι περὶ τὰ ἐπιτήδεια ἦσαν, στρατηγοὶ δὲ καὶ λοχαγοὶ συνῆλθον. Καὶ ἐνταῦθα πολλὴ ἀπορία ἦν. Ενθεν μὲν γὰρ ὄρη ἦν [5] ὑπερύψηλα, ἔνθεν δὲ ποταμὸς τοσοῦτος τὸ βάθος, ὡς μηδὲ τὰ δόρατα [6] ὑπερέχειν πειρωμένοις τοῦ βάθους. Αποροῦσι δὲ αὐτοῖς προσελθών τις [7] ἀνὴρ Ρόδιος, εἶπεν, Εγὼ θέλω ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες, διαβι-

alienum exurunt. Quòd si commeatus alicubi sibi ipsis reliquerint, videbunt nos etiam eò proficiscì. Verùm, inquit, Cherisophe, arbitror adversùs exurentes *nobis* tendendum esse, tanquam *regionis* nostræ defendendæ causâ. Mihi verò non *ità* videtur, ait Cherisophus: sed *potiùs* nos etiam, inquit, incendia faciamus, sic enim citiùs ii desinent.

Cùm autem ad tabernacula discessissent, in commeatu *conquirendo* reliqui erant occupati; at duces cohortiúmque præfecti conveniebant. Atque ibi tum multæ *eos* urgebant difficultates. Hinc enim montes prælti, indè flumen tantæ altitudinis, ut nè hastæ quidem, cùm *his* altitudinem *ejus* explorarent, *supra aquam* exstarent. Ad eos in hâc rerum difficultate hærentes cùm Rhodius quidam accessisset, Ego vos, viri, inquit, trajicere, simul

Moschop. Καίω —— ὅπερ ἄμεινον λέγεσθαι καύω. *Phavor.* τὸ μὲν καίω, Αττικόν· τὸ δὲ καύω, κοινόν.

1 Δοκεῖ μοι βοηθεῖν] Vide p. 221. n. 4. p. 28. n. 1. & p. 31. n. 1.

2 Ημετέρας.] Supple χώρας. Adi sis p. 31. n. 7.

3 Οὔκουν] Vide sis p. 213. n. 2.

4 Καὶ ἕτω] Lege Κ. Π. p. 556. n. 1. & quæ Cl. *Perizon.* ad *Ælian.* V. H. l. 1. c. 16. de vi ἕτως monuit.

5 Υπερύψηλα,] In lexicis deest: cui tamen adfine verbum, eleganter quidem & ad argumentum accommodatissimè, prolatum videas Phil. II. 9. Lege p. 216. n. 3. Ipsâ voce utitur *Ælian.* V. H. l. 3. c. 1. ὄρη ἅ ἔστ' ἐστὶν ὑπερύψηλα ——

6 Υπερέχειν] *Scil.* τοῦ ὕδατος. Plenè Κ. Π. p. 521. ὑπερέχειν τοῦ ὕδατος.

7 Ανὴρ Ρόδιος,] Vide p. 59. n. 1.

ϐάσαι [1] κζ τετρακισχιλίους ὁπλίτας, ἢν μοι ὧν δέομαι ὑπηρετήσητε, κὴ [2] τάλαντον μισθὸν πορίσητε. Ἐρωτώμενος ὃ ὅτι δέοιτο, [3] Ἀσκῶν, ἔφη, διχιλίων δέομαι· πολλὰ γὰρ ὁρῶ [4] ταῦτα πρόϐατα, κὴ αἶγας, κὴ βόας, ϛ ὄνους, ἃ ἀποδαρέντα κὴ [5] φυσηθέντα, ῥᾳδίως ἂν παρέχοι τὴν διάϐασιν. Δέομαι δὲ κὴ τῶν δεσμῶν, οἷς χρῆσθε περὶ τὰ ὑποζύγια. Τούτοις δ', ἔφη, ζεύξας τὰς ἀσκούς, πρὸς ἀλλήλας ἀρμόσας ἕκαστον ἀσκὸν, λίθους λάϐοιμι, κὴ ἀφεὶς ὥσπερ ἀγκύρας, εἰς τὸ ὕδωρ ὑπαγαγὼν, κὴ ἀμφοτέρωθεν δήσας, ἐπιϐαλῶ [6] ὕλην, κὴ γῆν ἐπιφορήσω. Οπὶ μὲν οὖν ὁ καταδύσεσθε, αὐτίκα μάλα εἰσεσθε· [7] ὁ γὰρ ἀσκὸς δύο ἄνδρας ἕξει τοῦ μὴ καταδῦναι· ὥστε γὰρ μὴ ὀλισθανεῖν, ἡ ὕλη κὴ ἡ γῆ φράσει.

ſcilicet quater mille gravis armaturæ milites, volo, ſi mihi ſuppeditaveritis *ea* quibus mihi opus eſt, ac talentum pro mercede præbueritis. Interrogatus quâ re egeret, Utribus, ait, bis mille mihi opus erit: video autem hìc multas pecudes, & capras, & boves, & aſinos, quibus ſi coria detrahantur & inflentur, facilè nobis trajectum præſtabunt. Etiam vinculis iis mihi opus erit, quibus circum jumenta utimini. His ubi utres, ait, connexuero, ſingulis utribus aptè inter ſe compactis, adpenſis lapidibus, iſſque ancorarum ritu demiſſis, deinde *utribus* in aquam deductis, & utrinque ligatis, virgulta injiciam, & terram ingeram. Ac ſtatim quidem intelligetis minimè futurum, ut demergamini: nam utres ſinguli binos homines ſuſtinebunt, quo minùs demergantur; ut autem non labantur, virgulta & terra impedient.

1 Κατὰ πεντακισχιλίους] Utribus nimirum bis mille comparatis; quorum quiſque δύο ἄνδρας (utì infrà paulò dicit) ἔχοιη ἂν τῷ μὴ καταδῦναι.

2 Τάλαντον] Conſule Indicem vocibus, quæ ad *menſ.* & *pond.* ſpectant, explicandis deſtinatum.

3 Ἀσκῶν, ἔφη, &c.] Utribus, tam inflatis quàm ſtramento refertis, amnes trajiciendi multa collegerunt exempla *Caſaub.* ad *Suetonii* Jul. c. 57. & *Stewech.* ad *Veget.* l. 3. c. 7. Quibus adde quæ ſuprà ſcripſimus p. 54. n. 2.

4 Ταῦτα] Pro quo *Muretus* legit ἐνταῦθα.

5 Φυσηθέντα] *Scil.* δέρματα vel ἀσπιδίσκια, ex ἀποδαρέντα petenda. Similiter αὐτῷ, Joh. VIII. 44. reſpicit ψεύδους, in voce ψεύστης intelligendum. Vide ſis etiam p. 229. n. 5.

6 Ὑλην,] Vide p. 46. n. 1.

7 Ὁ γὰρ &c.] MS. Eton. πᾶς γὰρ &c.

Ακούσασι ταῦτα τοῖς στρατηγοῖς τὸ μὲν ἐνθύμημα [1] χαρίεν ἐδόκει εἶναι, τὸ δὲ ἔργον ἀδυνάτον· ἦσαν γὰρ οἱ κωλύσοντες πέραν πολλοὶ ἱππεῖς, οἳ εὐθὺς τοῖς πρώτοις οὐδὲν ἂν ἐπέτρεπον τούτων ποιεῖν. Ἐνταῦθα τῇ μὲν ὑστεραίᾳ ἐπανεχώρουν [2] εἰς τοὔμπαλιν ἢ πρὸς Βαβυλῶνα, εἰς τὰς ἀκαύστους κώμας, καταυλίσαντες ἔνθεν ἐξῆσαν· ὥστε οἱ πολέμιοι οὐ προσπέλαυνον, ἀλλὰ ἐθεῶντο, [3] καὶ ὅμοιοι ἦσαν θαυμάζοντες, ὅποι ποτὲ τρέψονται οἱ Ἕλληνες, καὶ τί ἐν νῷ ἔχοιεν. Ἐνταῦθα οἱ μὲν ἄλλοι στρατιῶται ἀμφὶ τὰ ἐπιτήδεια ἦσαν· οἱ δὲ στρατηγοὶ καὶ οἱ λοχαγοὶ πάλιν συνῆλ-

Ducibus hæc qui audiiſſent viſum eſt ſcitum eſſe inventum, facinus ipſum *tale*, quod perfici non poſſet: nam multi equites trans *flumen* erant *ipſos* impedituri, qui primis ſtatim non eſſent conceſſuri, ut horum quidquam efficerent. Itaque poſtridie retrocedebant averſâ à Babylone viâ, ad vicos non exuſtos, cùm eos unde exîerant incendiſſent: *quo factum* ut hoſtes non adequitarent *eos*, ſed ſpectarent, atque admirari viderentur, quò tandem *iter* verſuri eſſent Græci, & quid in animo haberent. Ibi tum cæteri milites in commeatu comparando erant occupati; duces verò & cohortium præfecti rurſùm convenie-

1 Χαρίεν] Scribitur etiam nonnunquam χάριεν, Grammaticis aliis hanc, illam aliis ſcripturam defendentibus. *Suidas*: χάριεν· οἱ Ἀττικοὶ σὺν δύο ἀναπίμπλασι· τὸ δὲ σὺν μιᾶς, ἡδύ. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ, v. 145.

Καὶ, νὴ Δί', εἴ τί γ' ἐστὶ λαμπρὸν καὶ καλὸν,
Ἢ χάριεν ἀνθρώποισι, πρὸ σὲ γίγνεται.

Deinde, χάριεν, σεσπαροξυτόνως, ἀντὶ τοῦ χαρίεντως. Χαρίεν γὰρ, παροξυτόνως, ἐπὶ τοῦ ἐπιχαρῶς καὶ χαρίεντως: lege, χαρίεντος. At vide auctoris vel editoris inconſtantiam! Χάριεν, inquit, σεσπαροξυτόνως, ἀντὶ τοῦ χαρίεντως: cùm tamen iſtâ in loco ex *Ariſtoph.* adlato ſervatâ ſcripturâ, neutiquam ſumi poteſt χάριεν ἀντὶ χαρίεντως, ſed pro ἐπιχαρῶς ſeu χαρίεντος. Etymol. m. χάριεν, τὴν τρίτην ἀπὸ τέλους ὀξύνει Ἡρωδιανός. *Phav.* Χαρίεν, δῆλον ὡς ἐπὶ ὀνόματος παροξύνεται· τὸ γὰρ σεσπαροξυνόμενον, Ἀττικόν ἐστι, ἐπιρρήματικῶς σεσυνεχθὲν, καὶ ἀντὶ τοῦ χαρίεντος νοηθὲν παρὰ τοῖς ὕστερον. Καὶ χαρίεν, τὸ μετέχον χάριτος, σὺν μιᾶς ἔχει τὸν τόνον. Sic & *Euſtath.* ad *Hom.* p. 1088. His, opinor, accedendum eſt, licèt vulgatæ editiones repræſentent χάριεν. Apud K. Π. p. 43. ſimiliter ex ſententiâ *Euſtath.* & *Phav.* ſcripſimus χαρίεν.

2 Εἰς τοὔμπαλιν] Vide p. 228. n. 3.

3 Καὶ ὅμοιοι ἦσαν &c.] MS. Eton. καὶ ὅμοιοι ἦσαν θαυμάζειν. Inſolens eſt utrumque loquendi genus: at uſitatum eſſet — θαυμάζεσι. Cum *Mureto* legendum videtur, καὶ ὁμοῦ

ϑον, ϗ συναγαγόντες τὰς αἰχμαλώτους, [1] ἤλεγχον τὴν κύκλῳ πᾶσαν χώραν τίς ἑκάστη εἴη. Οἱ δ' ἔλεγον ὅτι [2] τὰ μὲ πρὸς μεσημβρίαν, [3] τ ἐπὶ Βαβυλῶνα εἴη ϲ Μηδίαν, δι' ἅπερ ἥκοιεν· ἡ δὲ πρὸς ἕω, ἐπὶ Σοῦσά τε καὶ Ἐκβάτανα φέρει, [4] ἔνθα θερίζειν καὶ ἐαρίζειν λέγεται βασιλεύς· [5] ἡ δὲ διαβάντι τὸν ποταμὸν πρὸς ἑσπέραν, ἐπὶ Λυδίαν καὶ Ἰωνίαν φέρει· ἡ δὲ διὰ τ ὀρέων ϗ πρὸς ἄρκτον τετραμμένη, ὅτι [6] εἰς Καρδούχους ἄγοι. Τούτους δ' ἔφασ ᾽ οἰκεῖν ἀνὰ τὰ ὄρη, ϲ πολεμικοὺς εἶ), ϲ βασιλέως οὐκ ἀκούειν· ἀλλὰ καὶ ἐμβαλεῖν ποτὲ εἰς αὐτοὺς βασιλικὴν στρατιὰν, δώδεκα μυριάδας· τούτων ἢ οὐδένα ἀπο-

bant; & cùm captivos coëgiſſent, quænam eſſet quælibet ab omni undique parte regio percunctabantur. Aiebant illi, *à partibus* ad meridiem ſpectantibus viam eſſe, *quæ* in Babylonem *duceret* & Mediam, quâ *ipſi* veniſſent: ad orientem quæ *ſpectat*, in Suſa & Ecbatana ferre, ubi rex æſtatem & ver exigere dicitur: quæ ei fluvium qui trajecerit in occidentem *verſùs pateret*, in Lydiam & Ioniam ferre: quæ *denique* per montes & ad ſeptemtriones vergat, ad Carduchos ducere. Hos aiebant in montibus habitare, ac bellicoſos eſſe, neque regis imperio parere: quin copias aliquando regias, quæ centies & vicies mille hominibus conſtarent, in eos invaſiſſe; horúmque neminem, propter loco-

ὁμᾶ ἦσαν θαυμάζοντες, &c. Dicitur autem ἦσαν θαυμάζοντες planè ut Luc. XV. 1. Ησαν ἢ ἐγγίζοντες &c. Adde Marc. I. 4. Luc. XI. 14. Act. IX. 9. 2 Cor. I. 9. & V. 19.

1 Ηλεγχον τὴν &c.] Eadem eſt verbi vis K. Π. p. 75. Dicitur autem ἤλεγχον τὴν &c. pro ἤλεγχον (*ſcil.* τὰς αἰχμαλώτους) τίς ἑκάστη εἴη πᾶσα ἡ κύκλῳ χώρα. Quâ de ſtructurâ vide p. 136. n. 3. & p. 207. n. 1.

2 Τὰ μὲν &c.] *Scil.* μέρη. Vide ſis p. 42. n. 4.

3 Τῆς —— δ' ἅπερ] Utrobique intelligе ὁδῦ. Vide ſis p. 128. n. 6. Similiter articulo ἡ, ter deinceps iterato, ὁδὸς adjunge.

4 Ἔνθα θερίζειν ϗ &c.] Lege K. Π p. 645. & quæ ibi notavimus. Adde ſis *Bochart.* G. S. p. 196.

5 Η δὲ διαβάντι τὸν &c.] Plenè ſcripſeris, ἡ δὲ ὁδὸς διαβάντι τὸν ποταμὸν φαινομένη πρὸς &c.

6 Εἰς Καρδούχους ἄγοι &c.] *Stephan. Byzant.* Καρδοῦχοι, ἔθνος Μηδίας, ὡς Ξενοφῶν ἐν Ἀναβάσεως γ'. Εἰς Καρδούχους ἄγει· τούτους δὲ ἔφασαν οἰκεῖν ἀνὰ τὰ ὄρη, ϗ πολεμικοὺς εἶναι, ϗ βασιλέως οὐκ ἀκούειν. Ubi quidam verba hæc perperam ſtatuit hunc in modum eſſe concipienda: Εἰς Καρδούχους ἄγει· τούτους ἧ φησι πολεμικοὺς εἶναι, ϗ βασιλέα οὐκ ἀκούειν. De his infrá.

νοσῆσαι διὰ τὴν δυσχωρίαν· ὁπότε μέντοι πρὸς τὸν σατράπην τὸν ἐν τῷ πεδίῳ σπείσαιντο, [1] καὶ ἐπιμίγνυσθαι σφῶν τε πρὸς ἐκείνους, καὶ ἐκείνων πρὸς αὐτούς.

Ακούσαντες ὃ ταῦτα οἱ στρατηγοὶ, ἐκ διῳ χωρὶς τοὺς [2] ἑκατέρους φάσκοντας εἰδέναι, οὐδὲν δῆλον ποιήσαντες, ὅποι πορεύεσθαι ἔμελλον. Εδόκει δὴ τοῖς στρατηγοῖς ἀναγκαῖον εἶναι, διὰ τῶν ὀρέων εἰς Καρδούχους [3] ἐμβάλλειν· τούτους γὰρ διελθόντες, [4] ἔφασαν εἰς Αρμενίαν ἥξειν, ἧς Ορόντας ἦρχε, πολλῆς καὶ εὐδαίμονος. Εντεῦθεν δὲ εὔπορον ἔφασαν εἶναι, ὅποι τις ἐθέλει πορεύεσθαι. [5] Επὶ τούτοις ἐθύσαντο, ὅπως, [6] ὁπηνίκα δοκοίη τῆς ὥρας, τὴν πορείαν ποιοῖντο· ([7] τὴν γὰρ ὑπερβολὴν

rum difficultatem *domum* rediiſſe: ubi verò fœdera cum regionis campeſtris ſatrapâ fecerint, & ex ipſis, *quotquot voluerint*, cum illis, & ex illis, *quibus liberet*, cum iis habere commercia.

Hæc cùm audiiſſent duces, ſeorſum collocârunt eos qui ſingulas *regionis* partes noſcere ſe aiebant, nullo indicio ab ipſis apertè facto, quò profecturi eſſent. Cæterùm ducibus *inter ſe* neceſſe eſſe videbatur, per montes in Carduchos invadere: nam poſteaquam horum regionem peragrâſſent, perventuros dixerant *captivi* in Armeniam, cui Orontas præerat, *regioni certè* amplæ & opulentæ. Inde dixerant nullo negotio, quò quis proficiſci vellet, tranſiri poſſe. Poſt hæc rem ſacram fecerunt, ut, cùm tempus videretur, iter facerent; (metuebant enim nè

1 Καὶ ἐπιμίγνυσθαι &c.] Locutio integrè forſan ità ſe haberet, καὶ ἐπιμίγνυσθαι σὺν σφῶν τισι, vel τοὺς βελομένους, πρὸς ἐκείνους, καὶ ἐξ ἐκείνων &c. *Thucyd.* l. 4. c. 118. μὴ ἐπιμισγομένους —— μήτε ἡμᾶς πρὸς αὐτοὺς, μήτε αὐτοὺς πρὸς ἡμᾶς. Cæterùm particulam ante verbum illud redundare arbitratur *Muretus*.

2 Εκατέρους] Sine auctore adducunt Lexicographi: quo tamen plus vice ſimplici uſus eſt *Thucyd.* l. 4. c. 55. ὡς ἑκατέρους ἐδέ. Ubi *Scholiaſtæ* eſt σὺν ἑκάστοις τόποις. Et l. 8. c. 5. δύναμιν δὲ ἔχων αὐτὸς ἑκατέρους δεινοὺς πεζῶν. *Thom. Magiſt.* Ἑκατέρους κοινὸν λέξεων ἢ πανταχόσε. Τίθεται δὲ τὸ μὲν ἑκατέρους, ἐπὶ κινήσεως· τὸ δὲ ἑκατέρῃ καὶ ἑκατέρᾳ, ἐπὶ στάσεως.

3 Εμβάλλειν] Vide ſis p. 238. n. 4.

4 Εφασαν] *Scil.* οἱ αἰχμάλωτοι.

5 Επὶ τούτοις] Vide p. 204. n. 4.

6 Οπηνίκα —— τῆς &c.] *Thucyd.* l. 4. c. 125. ὁπηνίκα χρὴ ὁρμᾶσθαι. *Phavor.* Οπηνίκα, ὁπότε, ὅταν· Ξενοφῶν· οἱ δὲ ἐθύσαντο, ὅπως &c. ad exemplar hoc Xenophontéum. Vide p. 228. n. 4.

7 Τὴν γὰρ ὑπερβολὴν &c.] Simili uſus

τῶν ὀρῶν ἐδεδοίκεισαν μὴ καταληφθεῖη) καὶ παρήγγειλαν, ἐπειδὴ δειπνήσειαν, συνεσκευασμένους πάντας ἀναπαύεσθαι, καὶ ἕπεσθαι, ἡνίκ' ἄν τις παραγγείλῃ.

juga montium occuparentur) imperârunt etiam *militibus*, *ut*, poſteaquam cœnâſſent, omnes rebus ſuis compoſitis quieti ſe darent, & cùm quis denuntiet, ſequerentur.

ſtructurâ p. 216. ſcribit, Ἀνηρώνας δὲ αὐτοὶ ἔδοσαν ὅπη, ἐν τοῖς &c. & alibi ſæpe. Vide pag. 136. n. 3. Eandem ſequitur *Cæſar* de B. G. l. 1. c. 39. —— *rem frumentariam, ut ſatis commodè ſupportari poſſet, timere dicebant.*

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ
ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ Δ'.

1 ΟΣΑ μὲν δὴ ἐν τῇ ἀναβάσει ἐγένετο μέχρι τῆς μάχης, καὶ ὅσα μετὰ τὴν μάχην ἐν ταῖς σπονδαῖς, ἃς βασιλεὺς καὶ οἱ σὺν Κύρῳ ἀναβάντες Ἕλληνες ἐσπείσαντο, καὶ ὅσα, ἐξαπατήσαντος τὰς σπονδὰς βασιλέως καὶ Τισσαφέρνους, ἐπολεμήθη πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ἐπακολουθοῦντος τοῦ Περσῶν στρατεύματος, 2 ἐν τῷ πρόσθεν λόγῳ δεδήλωται.

Ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο ἔνθα ὁ μὲν Τίγρης ποταμὸς παντάπασιν ἄπορος ἦν διὰ τὸ βάθος καὶ μέγεθος, πάροδος δ' οὐκ ἦν, ἀλλὰ 3 τὰ Καρδούχια ὄρη ἀπότομα ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ

QUÆCUNQUE in itinere *ſuperiorem in Aſiam facto* uſque ad prælii tempus geſta ſint, & quæ poſt prælium per inducias, quas rex & qui cum Cyro adſcenderant Græci, inter ſe fecerant, quæque adverſùs Græcos, poſteaquam rex & Tiſſaphernes fœdera violâſſent, hoſtiliter facta ſint, inſequenti *ipſos* Perſarum exercitu, ſuperiore libro expoſitum eſt.

Cùm autem *eò* perveniſſent, ubi Tigris fluvius propter altitudinem & magnitudinem tranſiri omnino non potuit, neque tranſitus erat *alius*, ſed montes Carduchii prærupti fluvio immi-

1 Ὅσα μὲν ἐν τῇ &c.] Confer init. l. 2. p. 112. & l. 3. p. 183.

2 Ἐν τῷ πρόσθεν &c.] Libro ſecundo ineunte, ſcripſit ἐν τῷ ἔμπροσθεν λόγῳ &c. Vide ſis p. 234. n. 1.

3 Τὰ Καρδούχια &c.] *Strab.* l. 16. p. 1083. Πρὸς ᾧ τῷ Τίγρει, τὰ τῶν Παρθυαίων χωρία, ἃς οἱ πάλαι Καρδούχους ἔλεγον *Plin.* N. H. l. 6. c. 15. *Adiabenis connectuntur Carduchi quondam dicti, nunc Cordueni, præfluente Tigri.* Eoſdem infrà c. 27. *Gordyæos* adpellat *Plinius.* De his, necnon & fluviorum iſtorum ortu curſúque plura in *Diſſertat. Geograph.*

ποταμὸν ἐπεράτο, [1] ἐδόκει τοῖς στρατηγοῖς διὰ τῶν ὀρέων πορευτέον εἶναι. Ἤκουον γὰρ τῶν ἁλισκομένων ὅτι, εἰ διέλθοιεν τὰ Καρδούχια ὄρη, ἐν τῇ Ἀρμενίᾳ τὰς πηγὰς ὁ Τίγρητος ποταμὸς, ἢν μὲν βούλωνται, διαβήσονται· ἢν δὲ μὴ βούλωνται, [2] περιέασι. Καὶ ὁ Εὐφράτης τε τὰς πηγὰς ἐλέγετο ἀπέχειν οὐ πόρρω τοῦ Τίγρητος ποταμοῦ· [3] καὶ ἔστιν ὅτε καὶ στενόν. Τὴν δ' εἰς τὰς Καρδούχους ἐμβολὴν ὧδε ποιοῦνται, ἅμα μὲν λαθεῖν πειρώμενοι, ἅμα δὲ φθάσαι πρὶν τοὺς πολεμίους καταλαβεῖν τὰ ἄκρα· ἡνίκα δ' ἦν ἀμφὶ τὴν [4] τελευταίαν φυλακὴν, καὶ ἐλείπετο [5] τῆς νυκτὸς ὅσον σταδίους διελθεῖν τὸ πεδίον, τηνικαῦτα

nebant, videbatur ducibus per *hos* montes iter esse faciendum. Nam futurum audiebant de iis quos ceperant ut, si montes Carduchios peragrarent, Tigris fluvii fontes in Armeniâ, si vellent, transirent: *id* si minùs vellent, *eos* circumirent. Etiam Euphratis fontes non longè à Tigri abesse dicebatur; nonnullíssque in locis angustias esse. Ad hunc verò modum iter in Carduchos ingrediuntur, partim quòd iis curæ esset ut occultè proficiscerentur, partim ut priusquam ab hostibus occuparentur *montium* juga, *eò* evaderent: cùm postremæ agerentur excubiæ, *tantúm*que noctis reliquum esset, ut planitiem per tenebras peragrare

1 Ἐδόκει τοῖς στρατηγοῖς] Sic legendum omnino rectè censuit *Leunclavius*. Similiter p. 259. ἐδόκει ἢ τοῖς στρατηγοῖς &c. & infrà p. 266. συνελθεῖν τοῖς στρατηγοῖς καὶ λοχαγοῖς τῶν Ἑλλήνων ἔδοξε &c. Libri hactenus vulgati dedère στρατιώταις. Lectioni receptæ vetus versio Gallica adstipulatur; quippe quæ pro Græcis illis exhibet, *les chefs furent d' avis* &c.

2 Περίασι.] Vide p. 43. n. 1.

3 Καὶ ἔστιν ὅ τὸ &c.] Ex conjecturâ *Stephani* sic rescribendum curavi. In libris nonnullis legitur, καὶ ἔστιν ὅτω στενόν. *Leunclavio* placuit, καὶ ἔστιν ὅπου τι στενόν. Sed emendatio *Stephaniana* ex vitiosâ veterum librorum scripturâ faciliùs atque adeò sponte ferè exoritur. *Thucyd.* l. 1. c. 93. ἔστιν ᾗ, i. e. *Scholiaste* exponente, κατά τινας τόπους.

4 Τελευταίαν φυλακὴν,] *Tertiam* utique Græcis; quibus tres diei, totidemque noctis, erant partes. Quam autem *ultimam* vocat vigiliam Xenophon, eadem, observante Cl. *Raphelio*, videtur, quæ Evangelistæ Matt. XIV. 25. dicitur *quarta*: ex Romanorum scilicet consuetudine, quorum sub imperio Judæi tunc temporis agebant, quibúsque adeò diei quatuor, nec pauciores noctis, erant partes. Cæterùm, utraque gens, *Plinio* N. H. l. 7. c. 56. auctore, vigiliarum inventionem à Palamede accepit.

5 Τῆς νυκτὸς ὅσον σταδίους &c.] Deficit τοσοῦτον,

[1] ἀναστάντες, ἀπὸ παραγγέλσεως πορευόμενοι ἀφικνοῦνται ἅμα τῇ ἡμέρᾳ πρὸς τὸ ὄρος. Ἐνθα δὴ Χειρίσοφος μὲν ἡγεῖτο τοῦ στρατεύματος, λαβὼν [2] τὸ ἀμφ' αὐτὸν, καὶ τοὺς γυμνήτας πάντας· Ξενοφῶν δὲ σὺν τοῖς ὁπλοφύλαξιν ὁπλίτας εἵπετο, οὐδένα ἔχων [3] γυμνῆτα· οὐδεὶς γὰρ ἐδόκει κίνδυνος εἶναι, μή τις ἄνω πορευομένων ἐκ τοῦ ὄπισθεν [4] ἐπίοιτο. Καὶ ἐπὶ μὲν τὸ ἄκρον ἀνεβαίνει Χειρίσοφος, πρίν τινα αἰσθέσθαι τῶν πολεμίων· ἔπειτα δὲ [5] ὑφηγεῖτο· [6] ἐφείπετο δὲ ἀεὶ τὸ ἐπιβοήθουν τοῦ στρα-

possent, tunc cùm surrexissent, utì denuntiatum fuerat, iter ingressi primâ luce ad montem perveniunt. Ibi tum Cherisophus in fronte erat exercitûs, suis sibi copiis adjunctis, omnibúsque militibus expeditis: at cum postremo gravis armaturæ militum agmine sequebatur Xenophon, cui nulli aderant expediti; nam periculi nihil esse videbatur, nè quis, ipsi dum sursum tendunt, à tergo insequeretur. Ac Cherisophus in verticem prius adscendit, quàm hostium quisquam animadverteret: deinde præibat; cùm exercitûs *pars ea* semper subseque-

τοῦτον, ut aliàs sæpissimè. Plenè Noster K. Π. p. 138. ἀγαθῷ τινὶ μοι μετέστω τοσοῦτον μέρος, ὅσον ἂν &c. Ad σκοταίους vide p. 131. n. 2.

1 Ἀναστάντες, ἀπὸ παραγγέλσεως] Participium illud apud *Thucyd.* l. 7. c. 50. eos denotat, qui *motis castris abeunt*: ubi cum eo intellexeris στρατόν. Opponitur hìc τῷ ἀναπαύεσθαι, quod extat priore libro extremo; quare non malè, opinor, vertitur, *cùm surrexißent*, seu *ad discedendum se parâssent*. Quod autem *Leunclavius* reddit, *loco se movent*, id verò satìs intelligitur ex verbis proximè sequentibus, πορευομένων ἀφικνοῦνται &c. atque adeò alia quædam notio isti participio subjicienda videtur. Supra Noster p. 233. τῇ ἄλλῃ ἐπορεύοντο πρῳαίτερον ἀναστάντες. *Est autem*, interprete *Budæo* Comm. L. G. p. 606. ἀπὸ παραγγέλσεως *aliquid fieri in castris vel in acie, cùm classico non edicitur, sed per manus imperium traditur & accipitur; quod etiam* παραγγολὴν *dicitur*. Noster Ἱππαρχ. fere medio: Τὰς γοῦν ἐξαγωγὰς τῶν ἱππικῶν ἦττον ἂν οἱ πολέμιοι αἰσθάνοιντο, εἰ ἀπὸ παραγγέλσεως γίγνοιντο μᾶλλον, ἢ εἰ ἀπὸ σαλπιγκτοῦ. Porrò, militibus erat imperatum p. 260. σωτισαμένους πάντας ἀναπαύεσθαι, καὶ ἐπιθέσθαι ἡνίκ' ἂν τις παραγγείλῃ.

2 Τὸ ἀμφ' αὐτὸν.] *Scil.* στράτευμα, quod passim deficit. Vide p. 8. n. 1.

3 Γυμνῆτα.] MS. Eton. γυμνήτην. Sic utique librario visum. Sed parum refert, utro tandem modò scribatur. *Suidas*: γυμνῆται· ἡ εὐθεῖα ὁ γυμνήτης: deinde (loco hoc Xenophontis citato) pergit, λέγεται καὶ γυμνὴς (vel γυμνῆς) γυμνῆτος.

4 Ἐπίοιτο.] Participium etiam ex eâdem origine πολιορκωτέρᾳ ductum adhibuit Noster K. Π. p. 303, 485. Ipsum hoc verbum, sed alio sensu, occurrit *Herodot.* l. 1. c. 32.

5 Ὑφηγεῖτο.] *Leuncl.* vertit, *modicè præibat*, pro eâ scilicet vi, quàm ὑπὸ verbo præposita nonnunquam obtinet; de quâ jam suprà dictum est, p. 119. n. 4. At ὑφήγημαι tantùm valet, opinor, hìc loci σφοδροπιῶ.

6 Ἐφείπετο δὲ ἀεὶ τὸ ὑπερβάλλον &c.] *Leuncl.* vertit,

τούμτ@, εἰς τὰς κώμας τὰς ἐν τοῖς ἄγκεσί τε καὶ μυχοῖς τῶν ὀρέων.

Ενθα δὴ οἱ μὲν Καρδοῦχοι ἐκλιπόντες τὰς οἰκίας, ἔχοντες καὶ γυναῖκας, καὶ παῖδας, [1] ἔφευγον ἐπὶ τὰ ὄρη· τὰ δ' ἐπιτήδεια πολλὰ ἦν λαμβάνειν· ἦσαν γὰρ καὶ [2] χαλκώμασι πεμπόλλοις κατεσκευασμέναι αἱ οἰκίαι, ὧν οὐδὲν [3] ἔφερον οἱ Ελληνες, οὐδὲ τοὺς ἀνθρώπους ἐδίωκον, [4] ὑποφειδόμενοι, εἴ πως ἂν ἐθελήσειαν οἱ Καρδοῦχοι [5] διϊέναι αὐτοὺς ὡς διὰ φιλίας τῆς χώρας, ἐπείπερ βασιλεῖ πολέμιοι ἦσαν. Τὰ μέντοι [6] ἐπιτήδεια, ὅτῳ

retur, quæ *verticem* ſuperârat, ad vicos in convallibus & receſſibus montium ſitos.

Tum verò Carduchi, relictis ædibus, cum uxoribus ac liberis in montes fugiebant: magnam *hìc* commeatûs copiam capere licebat; ædes etiam vaſis æneis permultis erant inſtructæ, quorum nullum auferebant Græci, nec homines perſequebantur; quippe *his eo conſilio* parcebant *ut experirentur*, an ipſos Carduchi tanquam per pacatam regionem tranſmittere voluerint, quippe quia regi erant infeſti. Verùm commeatus, in quos quiſ-

vertit, *reliquâ exercitûs parte ſemper ſubſequente.* Amaſæus, *ſequebatur exercitûs frons.* Uterque perperam. Poſt ὑπερβάλλον intelligendum eſt ἄκρον, atque adeò locus ſic ferè ſupplendus exponendúſve, ἐφείπετο δὲ ἀεὶ τὸ τῷ στρατεύματι μέρος, ὃ τὸ ἄκρον ἤδη ὑπερβεβληκει. Ut autem hoc loco dixit τὸ ὑπερβάλλον τῷ στρατεύματι, ità p. 155. τὸ ἡγεμὸν τῷ στρατεύματι, ubi vide n. 3. & infrà ſimiliter, τῶν σκευοφόρων τὸ ὑπολειπόμενα. Sic alibi ſæpé. Cæterùm, *Thucyd.* l. 8. c. 104. de parte claſſis dicit, ὑπερβεβληκει ἤδη τὴν ἄκραν, ἢ &c. Et τὸ ὑπερβάλλω quidem, vim iſtam potito, ortum debet ὑπερβολὴ, quo uſus eſt Noſter ſub fin. l. 3. p. 259. l. 1. p. 20. alibi.

1 Εφευγον] In MSto Eton. deeſt: perperam, nec ſine ſenſûs & conſtructionis detrimento, niſi pro ἐκλιπόντες repoſueris ἐξέλιπον. Vide p. 20. n. 1.

2 Χαλκώμασι] *J. Poll.* l. 10. ſegm. 174. Φαίης δ' ἂν χρυσώματα, ἢ ἀργυρώματα, ἢ χαλκώματα τὸ μέρος τῶν σκευῶν· ἢ μόνον τὸ τῇ Αναβάσει Ξενοφῶντος εἰρημένον χαλκώμασιν, ἀλλὰ καὶ Αἰσχυλος τὸ &c.

3 Εφερον] Vide p. 173. n. 1.

4 Υποφειδόμενοι, εἴ πως &c.] In lexicis omittitur ὑποφείδομαι. Integra foret locutio, — ἐδίωκον, ἀλλ' ὑπεφείδοντο περώμενοι εἴπως &c. Similiter infrà paulò dicit, — ἐκ ὑπέμενον, εἴ πως δυναίμεθα &c.

5 Διϊέναι — ἐπείπερ &c.] Idem eodem ſenſu occurrit verbum p. 215. *Diodor. Sic.* l. 14. p. 257. ἦσαν δὲ ἔτοι (de Carduchis loquitur) πολέμιοι μὲν τῷ βασιλέως, &c.

6 Επιτήδεια, ὅτῳ τις &c.] MS. Eton. & editi plerique ὅ, τι τις &c. Sed, *Stephano* monente, ὅτῳ reſcribendum curavi. Sic Κ.Π. p. 236. — πάντας, ὅτῳ ἐντυγχάνοιεν, — ubi lege quæ nota-

πις ὑπυγχάνοι, [1] ἐλάμβανον· ἀνάγκη γὰρ ἦν. Οἱ δὲ Καρδοῦχοι ὅτε [2] καλούντων ὑπήκουον, ὅτε ἄλλο φιλικὸν ὠδὲν ἐποίουν. Ὅτε δὲ οἱ τελευταῖοι τῶν Ἑλλήνων κατέβαινον εἰς τὰς κώμας ἀπὸ τοῦ ἄκρου ἤδη [3] σκοταῖοι, (διὰ γὰρ τὸ στενὴν εἶναι τὴν ὁδὸν, ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἀνάβασις αὐτοῖς ἐγένετο καὶ κατάβασις εἰς τὰς κώμας) τότε δὴ συλλεγέντες [4] τινὲς τῶν Καρδούχων τοῖς τελευταίοις ἐπεπέσοντο, καὶ ἀπέκτεινον τινὰς, καὶ λίθοις καὶ τοξεύμασι καθέτους, [5] ὀλίγοι τινὲς ὄντες· ἐξ ἀπροσδοκήτου γὰρ αὐτοῖς ἐπέπεσε [6] τὸ Ἑλληνικόν. Εἰ μέντοι τότε πλείους συνελέγησαν, ἐκινδύνευσεν ἂν διαφθαρῆναι [7] πολλὰ τοῦ στρατεύματος. Καὶ ταύτην μὲν τὴν νύκτα

quam inciderit, ſumebant: neceſſitas enim *ità poſcebat*. At Carduchi nec vocantibus morem gerebant, nec ullum aliud amicitiæ faciebant officium. Cùm autem Græcorum ultimi tenebris jam obortis de vertice *montis* in vicos deſcenderent, (nam propterea quòd anguſta eſſet via, diem totum adſcendendo & in vicos deſcendendo contriverant) tum verò collecti quidam ex Carduchis ultimos *iſtos* invaſêre, & nonnullos interfecêre, lapidibus etiam ac ſagittis *alios* ſauciaverunt, numero quamvìs eſſent exigui: nam Græcorum exercitus ex improviſo in eos inciderat. Quòd ſi tum plures collecti fuiſſent, in periculum interitûs magna pars exercitûs veniſſet. Atque hanc quidem noctem ità

notavimus. Et K. A. l. 1. p. 79. ὡς Ἀγησίπτην ὅτῳ συτύχοιεν.

1 Ελάμβανον· ἀνάγκη &c.] Lege quæ diſſerit *Grot.* de B. & P. l. 3. c. 17.

2 Καλούντων ὑπήκουον,] Tertium huic verbo caſum tribuit K. Π. p. 292. πῶς ἀπειλοῦσι ὑπακούσεται, ——

3 Σκοταῖοι,] Vide ſis p. 131. n. 2.

4 Τινὲς τῶν Καρδούχων &c.] Diodor. Sic. l. 14. p. 257. μάλιστα δ' ἐκπονοῦντες (Carduchi) σφενδόναις ὡς μεγίστους λίθους ἐμβάλλειν, καὶ τοξεύμασιν ὑπερμεγέθεσι χρῆσθαι· δι' ὧν τοὺς Ἕλληνας καταπτώσκοντες ἐξ ὑπερδεξίων τόπων, πολλοὺς μὲν ἀνεῖλον, οὐκ ὀλίγους δὲ καιρῶς διέθεσαν.

5 Ολίγοι τινὲς ὄντες.] A MSto Eton. malè abeſt τινὲς, quod ſcriptores apud Atticos ſæpiſſimè πλεονάζειν abunde docuit *Stephanus* Append. ad ſcripta de dial. Atticâ p. 80. Exemplis ibi adlatis adde *Æſchin.* dial. 2. ſect. 17. Οποῖοι γὰρ ἄν τινες ὦσιν οἱ &c. Ibid. ſect. 22. ὁποῖοί τινες ἂν ὦσι. Pluribus adducendis tempero.

6 Τὸ Ελληνικόν.] Adi p. 8. n. 1.

7 Πολλὰ τοῦ στρατεύματος.] MS. Eton. πολὺ &c. Sed nil mutandum. Infrà, τῶν ὑποζυγίων καὶ τῶν ἀνδραποδῶν πολλὰ ἀπώλετο, — Utrobique intellige μέρη. Quod ſatìs ſæpè monuimus.

ὅπως ἐν ταῖς κώμαις [1] ηὐλίσθησαν· οἱ δὲ Καρδοῦχοι κύκλῳ [2] πυρὰ ἔκαιον ὑπὲρ τῶν ὀρέων, καὶ σαφῶς ἀλλήλους.

Ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ σὺν ἐλθεῖν τοῖς στρατηγοῖς καὶ λοχαγοῖς τῶν Ἑλλήνων ἔδοξε τῶν τε ὑποζυγίων τὰ ἀναγκαῖα καὶ τὰ δυνατώτατα πορεύεσθαι ἔχοντας, καταλιπόντας τὰ ἄλλα, καὶ ὁπόσα ἦν νεωστὶ [3] αἰχμάλωτα ἀνδράποδα ἐν τῇ στρατιᾷ, πάντα ἀφεῖναι. Σχολαίαν γὰρ [4] ἐποιοῦντο τὴν πορείαν πολλὰ ὄντα τὰ ὑποζύγια καὶ τὰ αἰχμάλωτα· καὶ πολλοὶ δὴ αὐτῶν, [5] οἱ ὑπὸ τούτοις ὄντες, ἀπόμαχοι ἦσαν, διπλάσιά τε τὰ ὀπτήδεια ἔδει πορίζεσθαι καὶ φέρεσθαι, πολλῶν τῶν ἀνθρώ-

in vicis commorati ſunt: at Carduchi undique in montibus ignes accendebant, ſéque mutuò adſpectabant.

Ubi illuxit, Græcorum ducibus & cohortium præfectis viſum eſt, *ſic* iter facere, ut ex jumentis neceſſaria *tantùm* & robuſtiſſima ſecum ſumerent, cætera relinquerent, atque mancipia, quæcunque recèns capta erant in exercitu, omnia dimittere. Nam multa quòd eſſent jumenta & mancipia tardam reddebant profectionem: quin etiam ex ipſis multi, his præfecti, ad pugnandum *propterea* inutiles erant; ac duplo major commeatus parandus erat & portandus, cùm magnus eſſet homi-

1 Ηὐλίσθησαν·] Eodem recidere videtur, atque διήγαγον, διέμειναν, &c. quibus ſæpè aliàs utitur. Infrà legitur, ταύτην δ' αὖ τὴν ἡμέραν ηὐλίσθησαν &c. Minùs itaque accuratè αὐλίζεσθαι verti ſolet *pernoctare*, cùm commorationem *diurnam* æquè ac *nocturnam* denotet. His adde p. 131. n 3.

2 Πυρὰ] Vide ſis p. 184. n. 3.

3 Αἰχμάλωτα ἀνδράποδα] Mox infrà ἐλλειπτικῶς dicit αἰχμάλωτα tantùm. Utraque vox de hominibus adhibetur bello captis, & ſervituti mancipatis.

4 Ἐποιοῦντο — πολλὰ &c.] Sic ſolent auctores; refragentur licèt plerumque grammatici, & neutro plurativo verbum ſingulare tribuant. Noſter Κ. Π. p. 93. utrumque verbi numerum pariter adhibuit: τὰ καινὰ μηχανήματα ἐὺδοκιμεῖ· ταῦτα γὰρ μᾶλλον καὶ ἐξαπατᾷν δυώαντα &c. Joh. X. 4, 5. καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἴδασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ. Ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται &c. Confer v. 16. & Jac. II. 19.

5 Οἱ ἐπὶ τούτοις &c.] Veteres grammatici obſervârunt, ἐπὶ, δοτικῇ σιωταξομένην, δυώμων καὶ ἐξουσίαν interdum ſignificare. Sic ſuprà p. 3. ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ eſt *in poteſtate fratris*. Hìc autem denotat *poteſtatem*, (non ejus, cui quis ſubjicitur, ſed) quam quis in alios obtinet. Cæterùm, ἀπόμαχοι qui dicantur, intelligas licèt ex p. 246. n. 2.

πων ὄντων. [1] Δόξαν δὲ ταῦτα, [2] ἐκήρυξαν οὕτω ποιεῖν.

Ἐπειδὴ δὲ ἀριστήσαντες ἐπορεύοντο, ὑποστάντες ἐν στενῷ οἱ στρατηγοὶ, εἴ τι εὑρίσκοιεν τῶν εἰρημένων μὴ ἀφιέμενον, ἀφῃροῦντο· οἱ δ' ἐπείθοντο, πλὴν εἴ τις τι ἔκλεψεν, ἢ παιδὸς ἐπιθυμήσας, ἢ γυναικὸς [3] τῶν εὐπρεπῶν. Καὶ ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν οὕτως ἐπορεύθησαν, τὰ μέν τι μαχόμενοι, τὰ δὲ καὶ ἀναπαυόμενοι. Εἰς δὲ τὴν ὑστεραίαν χειμὼν ἦν πολὺς, ἀναγκαῖον δ' ἦν πορεύεσθαι· ἀπορία γὰρ ἦν ἱκανὰ τὰ ἐπιτήδεια. Καὶ ἡγεῖτο μὲν Χειρίσοφος, ὠπισθοφυλακὴ δὲ Ξενοφῶν. [4] Καὶ οἱ πολέμιοι ἰσχυρῶς ἐπετίθεντο, καὶ στενῶν ὄντων τῶν χωρίων, ἐγγὺς προσιόντες

num numerus. His decretis, per præconem edixerunt, ità esse faciendum.

Posteaquam pransi *jam* iter facere cœpissent, arto *quodam* in loco cùm substitissent duces, si quid reperirent ex iis quæ dicta sunt, quod non dimitteretur, auferebant: illi autem parebant, præterquam si quis furtim aliquid retineret, vel pueri cupiditate, vel formosæ mulieris, accensus. Atque ità quidem die isto iter faciebant, partim pugnantes, partim etiam requiescentes. Postero verò die magna coorta est tempestas, sed *tamen* necessariò pergendum erat; quippe quia commeatûs *iis* non satìs magna erat copia. Ac Cherisophus quidem erat in fronte, & agmen ultimum ducebat Xenophon. Hostes autem acriter *Græcos* invadebant, & quia loca erant angusta, propiùs accedebant

1 Δόξαν ᾗ ταῦτα,] Auctor novæ L. G. discendæ methodi Parisiensis docet neutrum singulare δόξαν referri ad τὸ δοκεῖν, cujus infinitivi accusativus pluralis est ταῦτα: q. d. μετὰ δόξαν τὸ δοκεῖν ταῦτα. Similiter *Plato* in *Protag.* p. 314. edit. Steph. Δόξαν ἡμῖν ταῦτα, ἐπορευόμεθα. Cùm verò δόξαντα ταῦτα dicitur, rectè tradit idem non intelligi τὸ δοκεῖν, sed solum substantivum plurale. Sic verba Xenophontis, *Hist. Gr.* l. 3. paulò citra med. Δοξάντα δὲ ταῦτα &c. suppleveris, Μετὰ δόξαντα ταῦτα τὰ πράγματα.

2 Ἐκήρυξαν &c.] Scil. κήρυκες vel τινὲς, jussu στρατηγῶν & λοχαγῶν. Vide p. 248. n. 2. & p. 30. n. 4. Et ad ποιεῖν, p. 28. n. 1.

3 Τῶν εὐπρεπῶν.] Integrè scripseris τινὸς ἐκ τῶν &c. Adi sis p. 70. n. 5. & p. 50. n. 5.

4 Καὶ] Alio atque alio modo Latinè reddenda est hæc particula. Usus ejus minùs vulgares jam suprà indicavimus p. 107. n. 1. & p. 252 n. 4. Hìc, opinor, valet *autem*. Sic & *Ælian.* V. H. l. 13. c 1. Καὶ ἦν σὺ κοίλῃ τῇ φάραγγι &c. Et Luc. XXIV. 52. Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες &c.

ἐτόξευον καὶ ἐσφενδόνων· ὥσε ἠναγκάζοντο οἱ Ἕλληνες, ὑπο-
διώκοντες καὶ πάλιν ἀναχάζοντες, σχολῇ πορεύεσθαι· καὶ τα-
μιναὶ [1] παρήγγειλεν ὁ Ξενοφῶν ὑπομένειν, ὅτε οἱ πολέμιοι
ἰσχυρῶς ἐπικέοιντο. [2] Ἐνθα ὁ Χειρίσοφος, ἄλλοτε μὲν ὅτε πα-
ενγυῷτο, ὑπέμενε, τότε δὲ οὐχ ὑπέμενεν, ἀλλ' ἦγε ταχέως,
καὶ παρηγγύα ἕπεσθαι· ὥσε δῆλον ἦν, ὅτι [3] πρᾶγμά τι εἴη·
σχολὴ δὲ οὐκ ἦν ἰδεῖν παρελθόντι τὸ αἴτιον τῆς σπουδῆς· ὥσε
ἡ πορεία ὁμοία φυγῆς ἐγίνετο τοῖς ὁπλοφύλαξι. Καὶ ἐν-
ταῦθα ἀποθνήσκει ἀνὴρ ἀγαθὸς Λακωνικὸς Κλεώνυμος,
τοξευθεὶς διὰ τῆς ἀσπίδος [4] καὶ τῆς σολάδος εἰς τὰς πλευ-
ράς, καὶ Βασίας Ἀρκὰς, διαμπερὲς εἰς τὴν κεφαλήν. Ἐπεὶ
δὲ ἀφίκοντο ἐπὶ σταθμὸν εὐθύς, [5] ὥσπερ εἶχεν, ὁ Ξενοφῶν

& ſagittis fundíſque petebant; adeò ut Græci, dum *hoſtem* perſequerentur & rurſùs retrocederent, tardè progredi cogerentur: ſæpè Xenophon etiam denuntiabat ſubſiſtendum eſſe, quoties hoſtes acriter inſtarent. Ibi Cheriſophus, *qui* aliàs quidem, cùm denuntiabatur, ſubſiſtebat, tum non ſubſiſtebat, ſed ducebat celeriter, *ſuóſ*que ſequi jubebat: adeò ut perſpicuum eſſet, aliquam rem moleſtam ſuperveniſſe: at otium non erat, ut quis *ad ipſum* pergeret, ac quæ feſtinationis eſſet cauſa videret: quare fugæ ſimile fuit iis iter, qui in extremo erant agmine. Ibi moritur etiam vir fortis Cleonymus Lacedæmonius, confixus ſagittâ per ſcutum & ſtoladem in *ipſas* coſtas *miſſâ*, *itém*que Baſias Arcas, transfixâ penitùs per caput *ſagittâ*. Cùm autem ad locum caſtris locandis idoneum perveniſſent, Xenophon, ut ſe ha-

1 Παρήγγειλεν —— ὑπομένειν,] Conſule p. 28. n 1. & p. 255. n. 1.

2 Ἐνθα] Lege p. 225. n. 3.

3 Πρᾶγμα] I. e. δεινόν τι. Hujus numero plurativo ſæpiſſimè ἐπὶ κακῷ λεγόντων οἱ παλαιοί: *ſcil.* pro δυσχέρεια, κακοπάθεια &c.

4 Καὶ τῆς σολάδος] Reſpice p. 233. n. 2. *Diodor.* Sic. l. 14. p. 258. τὰ γὰρ βέλη (Cardu-chorum) μείζω καθεστῶτα δυοῖν πηχῶν ἐδύνε διά τε τῶν ἀσπίδων & θωράκων, ὥστε μηδὲν τῶν ὅπλων ἰσχύειν τὴν βίαν αὐτῶν ὑπομένειν. Cæterùm, ποιητικώτερον eſſe illud διαμπερὲς, & ex *Homero* deſumptum, nullus licèt monuerim, animadvertet lector.

5 Ὥσπερ εἶχεν,] Elegans eſt formula, quæ de iis uſurpari ſolet, qui rem ſtatim, nullâ neque

ἐλθὼν πρὸς τ' Χειρίσοφον, ἠτιᾶτο αὐτὸν, ὅτι οὐχ ὑπέμεινεν, ἀλλ' ἠναγκάζοντο φεύγοντες ἅμα μάχεσθαι. [1] Καὶ νῦν δύο καλώ τε κἀγαθὼ ἄνδρε τεθνάτην, οὓς οὔτε [2] ἀνελέσθαι οὔτε θάψαι αὐτοὺς ἐδυνάμεθα. Ἀποκρίνεται πρὸς ταῦτα ὁ Χειρίσοφος· Βλέψον, ἔφη, εἰς τὰ ὄρη, καὶ ἴδε ὡς ἄβατα πάντα ἐστί. Μία δὲ αὕτη ὁδός, ἣν ὁρᾷς, ὀρθία· καὶ ἐπὶ ταύτην ὁρᾷν ἀνθρώπων ἔξεστί σοι ὄχλον τοσοῦτον, οἳ κατειληφότες φυλάττουσι τὴν ἔκβασιν. [3] Ταῦτα ἐγὼ ἔσπευδον, καὶ διὰ τοῦτό σε [4] οὐχ ὑπέμεινον, εἴ πως δυναίμην φθάσαι, πρὶν κατειληφθαι

bebat, ad Cheriſophum profectus eum incuſabat, quòd non ſubſtitiſſet, ſed *ità duceret ut* cogerentur in ipſâ fugâ dimicare. Jam quoque, *ait*, duo præclari fortéſque viri occubuerunt, eóſque nec tollere nec ſepelire potuimus. Ad hæc reſpondet Cheriſophus: Reſpice, ait, ad montes, ac vide quàm difficiles aditu ſint omnes. Una autem hæc via *eſt*, quam vides, ardua: & ad hanc tantam tibi videre licet hominum multitudinem, qui *partem*, quâ foret *alioquin* evadendum, cuſtodiunt. His de cauſis ego feſtinavi, & idcircò te non expectavi, *quia id operam dedi ut*, ſi quâ ratione poſſem, *eò* priùs pervenirem, quàm juga *mon-*

neque morâ neque mutatione factâ, adgrediuntur. Sic Κ. Π. p. 171. ἥπερ εἶχεν. Et *Hiſt. Gr.* l. 4. haud ità longè ab initio, Καπικλίσθη ὃν καὶ αὐτὸς, ὥσπερ εἶχε, καμών. *Thucyd.* l. 8. c. 41. ἀναγκάζεται — μὴ ἐκποδὼν ἐάσαι τὰς ναῦς, ἀλλ', ὥσπερ εἶχε, πλεῖν εὐθύς &c. Et mox c. 42. Ἐπέπλει δ' ὃν, ὥσπερ εἶχε, πρὸς &c. Nec Latinis ignota phraſis. *Quint. Curt.* lib. 8. cap. 3. *Eodem comitante, ſicut erat cruentâ veſte, in* &c. Nep. in *Pelop.* ſect. 3. *ſicut erat ſignata, in* &c. Adde ſis *Ovid.* Met. lib. 4. v. 473. & l. 11. v. 60.

1 Καὶ νῦν δύο &c] Conſule p. 30. n. 2.

2 Ἀνελέσθαι,] *Budæus* L. G. Comm. p. 223. ἀναιρεῖν & ἀναιρεῖσθαι exponit, *tollere mortuos ad ſepeliendum.* Sic Noſter Κ. Π. p. 504. — αὐτῆ ἡ γυνὴ, ἀνελομένη τὸν νεκρὸν καὶ &c. *Thucyd.* l. 4. c. 44. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι — τούς τε ἀλλοτρίους νεκροὺς ἐκκόλουον, καὶ τοὺς ἑαυτῶν ἀνῃροῦντο.

3 Ταῦτα ἐγὼ] Elliptice, pro Διὰ ταῦτα &c. *Ariſtoph.* Νεφ. v. 334.

Ταῦτ' ἄρ' ἐποίουν &c.

Schol. λείπει ἡ Διά. *Theocrit.* Εἰδυλ. ιδ'. v. 3.

Θυ. Ταῦτ' ἄρα λεπτὸς,

Χὠ μύστης &c.

Schol. Διὰ τοῦτο λεπτὸς &c. *Euripid.* Phœniſ. v. 885.

Ἀγὼ τί δρᾶν, &c.

Schol. λείπει Διά. Noſter Κ. Π. p. 55. Ταῦτ' ἄρα, ἐπεῖν τὸν &c. ubi lege notata.

4 Οὐχ ὑπέμειναν, εἴ πως &c.] Supple πειρώμενον ante εἴ πως. Suprà modò p. 264. eâdem uſus eſt loquendi ratione: ὑποφειδόμενοι, εἴ πως ἄν &c. ubi vide n. 4.

[1] τὴν ὑπερβολήν· οἱ δὲ ἡγεμόνες, ὃς ἔχομεν, ἄ φασιν εἶ) ἄλλην ὁδόν. Ο δὲ Ξενοφῶν λέγ, Αλλ' ἐγὼ ἔχω δύο ἄνδρας. Επεὶ γὰ ἡμῖν πρᾶγμαλα [2] παρεῖχον, ἐνηδρεύσαμεν, (ὅπερ ἡμᾶς καὶ ἀναπαῦσαι ἐποίησε) καὶ ἀπεκτείναμεν μέν τινας αὐτῶν, καὶ ζῶντας πρὸ ὀλίγου ἐμήσαμεν λαβεῖν, ἀφ' τούτου ἕνεκεν, ὅπως ἡγεμόσιν εἰδόσι τὴν χώραν χρησώμθα.

Καὶ εὐθὺς [3] ἀγαγόντες τοὺς ἀνθρώπους, [4] ἤλεγχον ἀμαλαβόντες, εἴ τινα εἰδεῖεν ἄλλην ὁδὸν, ἢ τὴν φανερόν. Ο μὲν οὖν ἑτέρ [5] οὐκ ἔφη, καὶ μάλα πολλῶν [6] φόβων παρεχομένων· ἐπειδὴ δὲ οὐδὲν ὠφέλιμον ἔλεγεν, ὁρῶντ

tium occuparentur: duces certè, quos habemus, aliam esse viam negant. Ego verò, inquit Xenophon, duos homines habeo. Nam cùm negotia nobis facesserent *hostes*, insidias struximus, (quod quidem nobis etiam respirandi facultatem dedit) ac nonnullos ex eis occidimus, *nonnullos* etiam vivos ut caperemus, hâc ipsâ de causâ, operam dedimus, ut *itinerum* ducibus, regio quibus *hæc* nota esset, uteremur.

Et cùm homines adduci statim curâssent, ex iis separatim sumptis quærebant, ecquam viam aliam nôssent, præter conspicuam. Alter quidem *aliam se nôsse* negabat, etiamsi multi terrores *ipsi* incuterentur: cúmque nihil *quod esset* ex usu diceret, al-

1 Τὴν ὑπερβολήν·] *Scil.* τῶν ὀρῶν. Sic suprà p. 259. τὴν γὰ ὑπερβολὴν τῶν ὀρῶν ἐδεδείκεισαν μὴ καταληφθείη.

2 Παρεῖχον,] *Scil.* οἱ πολέμιοι, ex præcedentibus repetendi.

3 Αγαγόντες] Ii nempe, quibus id negotii à Xenophonte datum erat. Vide p. 30. n. 4. & p. 267. n. 2.

4 Ηλεγχον ἀμαλαβόντες,] Cum verbo intellige *Xenophon* & *Cherisophus*. Eodem similiter suprà paulò usus est, p. 258. ubi vide n. 1. De vi præpositionis, à quâ participium incipit, lege p. 238. n. 5.

5 Οὐκ ἔφη,] Minùs rectè *Leuncl.* vertit, *nihil aiebat*. Nimirum, μὴ & οὐκ (rectè observante *Vigero*, c. 7. sect. 12.) ante verba quædam ità construi debent, quasi sequerentur. Exempla dictus suppeditabit auctor. Locum autem hunc sic nullo negotio suppleveris: οὐκ ἔφη εἰδέναι ἄλλην τινὰ ὁδόν.

6 Φόβων] I. e. δειμάτων. *Suidas*: Φόβος δέ ἐστι παραδοκία κακοῦ· εἰς δὲ τὸν φόβον ἀνάγεται ταῦτα· δεῖμα, ὄκνος, αἰσχύνη, ἔκπληξις, θόρυβος, ἀγωνία. Δεῖμα μέν ἐστι φόβος δέος ἐμποιῶν, i. e. *metus terrorem incutiens*. Eadem est ejusdem nominis potestas Κ. Π. p. 5. ἠδυνήθη ἐφικέσθαι μὲν ἐπὶ τοσαύτην γῆν τῷ ἀφ' ἑαυτοῦ φοβῷ &c.

τῷ ἑτέρῳ κατεσφάγη. Ὁ δὲ λοιπὸς ἔλεξεν ὅπι ἔστω μὲν ἀφ' ταῦτα ὃ φαίη εἰδέναι, ὅπι αὐτῷ τυγχάνοι θυγάτηρ ἐκδεδομένη [1]πρὸς ἀνδρὶ ἐνδεδομένῃ· αὐτὸς δ' ἔφη ἡγήσεσθαι [2]διὰ τάχους καὶ ὑποζυγίοις πορεύεσθαι ὁδόν. Ἐρωτώμενος δ' εἰ εἴη τι ἐν αὐτῇ δύσβατον χωρίον, ἔφη εἶναι ἄκρον, ὃ εἰ μή τις προκαταλήψοιτο, ἀδύνατον ἔσεσθαι παρελθεῖν. Ἐνταῦθα ἔδοξεν, συγκαλέσαντας λοχαγοὺς καὶ πελτασὰς, [3]καὶ τῶν ὁπλιτῶν, λέγειν τε τὰ παρόντα, καὶ ἐρωτᾶν [4]εἴ τις αὐτῶν ἔστιν, ὅστις ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐθέλοι γενέσθαι, καὶ [5]ὑποσὰς ἐθέλοντὰς πορεύεσθαι. Ὑφίσανται [6]τῶν μὲν ὁπλιτῶν Αἰσχύνυμος Μεθυδριεὺς Ἀρκὰς καὶ Ἀγασίας Στυμφάλιος Ἀρ-

Leg. δυσπάρελον et Etym. M. et Suid. Voc. Δυσπάρελον. Porson.

5 Suid. v. Ἐθελοντὴς ἀντὶ Ὑποσάς.

terius in conſpectu jugulatus eſt. *Alter* ille ſuperſtes aiebat iſtum propterea *aliam* ſe nôſſe *viam* negâſſe, quòd iſthic filiam haberet viro collocatam; ipſe verò ducem ſe itineris futurum dicebat, quo etiam pergere jumenta poſſent. Interrogatus ecquid eſſet in eâ *viâ* loci difficilis tranſitu, verticem *quendam* eſſe aiebat, quem niſi quis occupando anteverteret *hoſtes*, fieri non poſſe ut tranſiretur. Hìc viſum eſt, convocatis cohortium præfectis & peltaſtis, & *quibuſdam* ex gravis armaturæ militibus, tum præſentem rerum ſtatum exponere, tum quærere, ecquis ſit ex iis, qui ſe virum fortem præſtare velit, ac ſuſcepto negotio ſponte proficiſci. *Profectionem* ſuſcipiunt ex gravis armaturæ militibus Ariſtonymus Methydrienſis Arcas & Agaſias Stymphalius Ar-

1 Πρὸς ἀνδρὶ ἐνδεδομένῃ] Eadem reperitur conſtructio, cui tamen parum favent Grammaticorum regulæ, 1 Theſſ. IV. 8. — δίντα τὸ πνεῦμα αὐτῆς τὸ ἅγιον εἰς ἡμᾶς.

2 Διὰ τάχους καὶ &c.] Atticam ſtructuram communi ſic mutes dialecto: κατ' ὁδὸν, ἧ καὶ τὰ ὑποζύγια πορεύεσθαι ἂν δυνάιντο.

3 Καὶ τῶν ὁπλιτῶν,] *Scil.* τινάς. Vide p. 50. n. 5.

4 Εἴ τις αὐτῶν &c.] MS. Eton. εἴ τις ἀνήρ. In editis etiam nonnullis deeſt αὐτῶν: quod tamen *Stephanus* rectè retinuiſſe videtur.

5 Ὑποσὰς] *Thom. Magiſt.* Ὑφίσαμαι, ἀντὶ τοῦ ὑπομένω, λογογράφοι· ἀντὶ τοῦ ὑπισχνοῦμαι ἢ ποιητά· καὶ Θουκυδίδης ἅπαξ· ἤγαγε τοὺς ἄνδρας ὥσπερ ὑπέστη. At pro *ſuſcipio* verbum illud uſurpat *Thucyd.* l. 8. c. 68.

6 Τῶν μὲν ὁπλιτῶν] Plenè, ἐκ τῶν &c. Vide ſis p. 267. n. 3.

κάς. [1] Ἀντεσασίαζον δὲ αὐτοῖς Καλλίμαχος Παρράσιος Ἀρκὰς & Ἀγασίας Στυμφάλιος Ἀρκάς· καὶ ἔστος ἔφη ἐθέλειν πορεύεσθαι, προσλαβὼν [2] ἐθελοντὰς ἐκ παντὸς τοῦ στρατεύματος· εὖ γὰρ οἶδα, ἔφη, ὅτι ἕψονται πολλοὶ τῆς νέων ἐμοῦ ἡγεμόνος. Ἐκ τούτου ἐρωτῶσιν, εἴ τις & τῶν λοχαγῶν ἢ ταξιαρχῶν ἐθέλοι συμπορεύεσθαι. Ὑφίσατο [3] Ἀριστέας Χῖος, ὃς πολλαχοῦ πολλοῦ ἄξιος τῇ στρατιᾷ εἰς ταῦτα ἐγένετο.

Καὶ ἦν μὲν δείλη, [4] ἤδη δ' ἐκέλευον αὐτοὺς ἐμφαγόντας πορεύεσθαι· καὶ τὸν ἡγεμόνα δόντες προσαποδόσουσιν αὐτοῖς· καὶ συντίθενται, τὼ μὲν νύκτα, ἣν λάβωσι τὸ ἄκρον, τὸ χωρίον φυλάττειν· ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ σάλπιγγι σημαί-

cas. Inter ſe autem contendebant Callimachus Parrhaſius Arcas & Agaſias Stymphalius Arcas: & is ire ſe velle aiebat, adſumptis iis qui de toto exercitu ultro ſe offerrent: nam ſat ſcio, inquit, multos juvenes ſequuturos, ſi ego dux ſim. Deinde interrogant, num quis expeditorum militum vel cohortium præfectorum unà *cùm his* ire vellet. Operam ſuam pollicetur Ariſteas Chius, qui in rebus ejuſmodi ſæpenumerò exercitui fuit maximi pretii.

Et adveſperaſcebat quidem, jámque eos ſumpto cibo proficiſci juſſerunt *præfecti*: ac ducem viæ vinculis conſtrictum eis tradunt; & *rem ità* componunt ut, ſi jugum caperent, noctu locum cuſtodirent; & quamprimùm illuceſceret, ſignum tubâ da-

1 *Αντεσασίαζον δὲ αὐτοῖς* &c.] MS. Eton. habet *ἀντισασιάζων δὲ ἑαυτοῖς Καλλίμαχος Παρράσιος Ἀρκὰς, καὶ ἔστος ἔφη* &c. quam *Muretus* recipiendam cenſuit ſcripturam, niſi quòd pro *ἑαυτοῖς* ſcribat *αὐτοῖς*. Sed cùm nomina propria apud Noſtrum ſæpè ſint geminata, *Ἀγασίας Στυμφάλιος Ἀρκὰς* in exilium, opinor, non ejiciendus eſt. Vide ſis p. 28. n. 3. & p. 90. n. 5.

2 *Ἐθελοντὰς*] Scribitur in edit. *Leunclav.* *ἐθελοντούς*. Rectiùs *Steph.* ſyllabam ultimam accentu diſtinxit. Sic paulò ſuprà, *ἑαυτοὺς ἐθελοντὰς πορεύεσθαι*. Confer p. 95. n. 2.

3 *Ἀριστέας Χῖος*] MS. Eton. & editi quidem exhibent *Ἀρίσταρχος*, quibus accedit *Amaſæus*. Sed *Stephano* & *Leunclav.* placuit *Ἀριστέας Χῖος*.

4 *Ἤδη δ' ἐκέλευον*] MS. Eton. *οἱ δὲ ἐκέλευον* &c. Si quid mutandum, forſan, *Καὶ ἦν μὲν ἤδη δείλη, οἱ δὲ* &c. Verbo præpone nomen *στρατηγοὶ* vel *ἡγεμόνες*, qualem jam ſuprà videre eſt ellipſin p. 267. n. 2. Porrò, *αὐτοὺς* reſpicit Ariſtonymum, Agaſiam &c. qui modò ſe iter ingreſſuros receperant.

νειν· καὶ τὰς μὲν ἄνω ὄντας ἱέναι ἐπὶ τὰς καταίχοντας τὴν φανερὰν ἔκβασιν· [1] αὐτὰς ὃ συμβοηθήσειν ἐκβαίνοντας ὡς ἂν δυνώνται τάχιστα. [2] Ταῦτα συνθέμενοι, οἱ μὲν ἐπορεύοντο, πλῆθος ὡς διχίλιοι· (ἦν [3] ὕδωρ πολὺ ἦν δὲ ἐξ ἀέρος) Ξενοφῶν δὲ ἔχων τὰς ὁπλοφύλακας ἡγεῖτο πρὸς τὴν φανερὰν ἔκβασιν, ὅπως ταύτῃ τῇ ὁδῷ οἱ πολέμιοι προσέχοιεν τὸν νοῦν, καὶ ὡς μάλιστα λάθοιεν οἱ παιόντες. Ἐπεὶ δὲ ἦσαν [4] ὅπῃ χαράδρα ἦν ὁπλοφύλακες, ἣν ἔδει διαβάντας πρὸς τὸ ὄρθιον ἐκβαίνειν, λίθοι κατῆσαν οἱ βάρραγοι [5] ὁλοτρόχοις ἁμαξιαίοις, καὶ μείζοις καὶ ἐλάττ-

rent: ac *deinde* qui ſuperiori eſſent loco adverſùs eos tenderent, qui tranſitum *illum* conſpicuum tenerent; ipſi ad opem ferendam concurrerent, *in montem* quàm celerrimè poſſent adſcendendo. His ità compoſitis, proficiſcebantur illi, numero circiter bis mille: (ac aqua *tum* ex cœlo multa erat *lapſa*) & Xenophon cum agminis extremi cuſtodibus ad tranſitum *illum* conſpicuum præibat, ut hoſtes in hanc *duntaxat* viam animum intenderent, ac quàm maximè laterent *ii*, qui præteribant. Poſteaquam ad *torrentis* alveum *quendam* agminis extremi cuſtodes aderant, quem ubi tranſiiſſent in arduum tendendum erat, tunc barbari *ſaxa* rotunda, quæ *vel ſingula* plauſtrum onerâſſent, & majores minoréſ-

1 Αὐτὰς ὃ συμβοηθήσειν &c.] In editis pleriſque legitur, αὐτοὶ ὃ συμβοηθεῖσιν &c. nec aliter in MSto Eton. qui tamen pro ἐκβαίνοντας dat βαίνοντας. In margine edit. *Steph.* laudantur, αὐτοὶ ὃ συμβοηθῆς ἕνεκεν βαίνοντες ὡς ἂν &c. *Leunclavio* legendum videtur, αὐτοὶ ὃ συμβοηθεῖεν ἐκβαίνοντες, ὡς ἂν &c. Nam quod margini, inquit, edit. *Steph.* legitur adnotatum pro diverſâ lectione, συμβοηθῆς (ſic utique ſcribit *Leuncl.* non συμβοηθῆς) ἕνεκεν βαίνοντες ſcholion vitiatum eſſe arbitror illorum συμβοηθεῖεν ἐκβαίνοντες, ità reſtituendum, συμβοηθῆς ἕνεκεν ἴοιεν βαίνοντες. Mihi præter cæteras lectiones ridet ea, quam ex conjectura *Mureti* reponendam curavi.

2 Ταῦτα συνθέμενοι,] MS. Eton. & libri quidam editi, ταῦτα συμβαίνεσιν: peſſimè. Recepta ſcriptura *Steph. Leuncl.* & *Mureto* ſe probavit; & rectè quidem reſpondet præcedentibus illis, καὶ συνθέντα, τὴν μὲν &c.

3 Ὕδωρ — ἐξ ἀέρος.] Plenè Noſter, quod ellipticè *Herodot.* l. 8. c. 13. χειμών τε ἦν τὸ ὕδωρ — i. e. — *pluvia* —

4 Ἐπὶ χαράδρᾳ] Quidam (adnotante ad *Amaſ.* Stephano) *torrentem*, alii *alveum torrentis* vel *fauces*; nonnulli etiam *intimum vallis receſſum* interpretantur. Vide ſis p. 233. n. 4. & uſum ejuſdem vocis p. 235.

5 Ὁλοτρόχοις ἁμαξιαίοις,] Leguntur etiam ὁλοιτρόχοις ἁμαξαίοις. *Suid.* Ὁλοιτρόχοις· σρογγύ-

τὰς [1] λίθους, οἱ φερόμενοι πίπτοντες πρὸς τὰς πέτρας διεσφενδονῶντο· καὶ πανταχόθεν οὐδὲ πελάσαι οἷόν τ' ἦν τῇ ὁδῷ. Ἔνιοι δὲ τῶν λοχαγῶν, εἰ μὴ [2] ταύτῃ δύναιντο, ἄλλῃ ἐπειρῶντο· ἃ ταῦτα ἐποίουν, μέχρι σκότος ἐγίγνετο. Ἐπεὶ δὲ ᾤοντο [3] ἀφυεῖς εἶναι ἀπίοντες, τότε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸ δεῖπνον· ἐτύγχανον δὲ καὶ [4] ἀναίσιοι ὄντες αὐτῶν οἱ ὀπισθοφυλακήσαντες. Οἱ μέντοι πολέμιοι [5] οὐδ' ἀνεπαύσαντο ὅλης τῆς νυκτὸς κυλινδοῦντες τοὺς λίθους· τεκμήρασθαι δ' ἦν τῷ ψόφῳ. Οἱ δὲ ἔχοντες [6] τὸν ἡγεμόνα, καὶ τὰ κύκλῳ σκοπιόντες, καταλαμβάνουσι τοὺς φύλακας ἀμφὶ πῦρ καθημένους· καὶ τοὺς μὲν ἀποκτείναντες, τοὺς δὲ καταδιώξαντες, αὐτοὶ ἐν-

que lapides devolvebant; qui delati & ad petras adlisi tanquam è fundâ contorquebantur: atque *adeò* viæ nè quidem adpropinquare licebat. Nonnulli ex cohortium præfectis, hâc si neutiquam possent, aliâ *viâ evadere* tentabant; idque ad obortas usque tenebras agebant. Cùm autem se discedentes *ab hostibus* conspici non posse putarent, tunc ad cœnam abeunt: *ex* eorum autem *numero ii*, qui extremi agminis custodiam egissent, nè pransi quidem fuerant. Verùm hostes noctem totam lapides devolvere non cessabant; *id quod* fragore conjectare erat. At *nostri*, qui itineris ducem habebant, & *loca* undique circumierant, præsidiarios *hostium* milites ad ignem sedentes offendunt: cúmque alios occidissent, alios persequendo dejeciissent, ibi mane-

λας, περιφερεῖς· Ξενοφῶν· Τηνικαῦτα σὺν λίνδην οἱ βάρβαροι λίθας ὁλοτρόχους ἁμαξιαίους, οἳ φερόμενοι διεσφενδονῶντο, *Hesych.* & *Phavor.* Ὁλότροχον, περιφερὴς λίθος.

1 Λίθους, οἳ φερόμενοι &c.] In MSto Eton. deest vox prima: malè quidem; nisi cum *Suidâ*, l. cit. eam ante ὁλοτρόχους posueris. Cæterùm, non sine magno artificio felicíque rem luculentè depingendi studio verba hæc composuisse Xenophontem, ipsa docebit lectio.

2 Ταύτῃ —— ἄλλῃ] *Scil.* ὁδῷ: lege sis p. 220. n. 4.

3 Ἀφυεῖς] Adi p. 37. n. 3.

4 Ἀναίσιοι] Respice p. 111. n. 1.

5 Οὐδ' ἀνεπαύσαντο] MS. Eton. ἀδὲν ἐπαύοντο. Sed verbi simplicis compositum illud significationem interdum induit.

6 Τὸν ἡγεμόνα, καὶ τὰ κύκλῳ &c.] MS. Eton. τ' ἡγεμόνα, κύκλῳ σκοπιόντες &c. omissis καὶ τὰ, quas tamen voculas editi libri servârunt.

ταῦτα ἔμελλον, ὡς κατέχοντες τὸ ἄκρον· οἱ δ' ὃ κατεῖχον, ἀλλὰ [1]μασὸς ἦν ὑπὲρ αὐτῶν, πρὸ ὃν ἦν ἡ στενὴ αὕτη ὁδὸς, ἐφ' ἣ ἐκάθηντο οἱ φύλακες. Εφοδος μέντοι αὐτόθεν ὑπὸ τοὺς πολεμίους ἦν, οἳ ὑπὸ τῇ φανερᾷ ὁδῷ ἐκάθηντο. [2]Καὶ τὴν μὲν νύκτα ἐνταῦθα διήγαγον.

Επεὶ δὲ ἡμέρα ὑπέφαινεν, ἐπορεύοντο σιγῇ σωτεταγμένοι ὑπὸ τοὺς πολεμίους· καὶ γὰρ ὀμίχλη ἐγένετο· ὥστε ἔλαθον εἰγγὺς προσελθόντες. Επεὶ δὲ εἶδον ἀλλήλους, ἥ τε [3]σάλπιγξ ἐφθέγξατο, καὶ [4]ἀλαλάξαντες οἱ Ελληνες ἴεντο εἰς τοὺς ἀνθρώπους· οἱ δ' οὐκ ἐδέξαντο, ἀλλὰ καταλιπόντες τὴν ὁδὸν, φεύγοντες [5]ὀλίγοι ἀπέθνησκον· εὔζωνοι γὰρ ἦσαν. Οἱ δ' [6]ἀμφὶ Χειρίσοφον, ἀκούσαντες τ σάλπιγγος, εὐθὺς ἴεντο ἄνω κῦ

bant ipſi, quaſi verticem tenerent: *quem* tamen non tenebant, ſed tumulus *quidam* erat ſupra ipſos, propter quem angusta erat illa via, ad quam *hoſtium* milites præſidiarii ſedebant. Aditus verò indè ad hoſtes erat, qui ad viam conſpicuam conſederant. Et noctem quidem ibi exigebant:

Cùm autem dies illuxiſſet, inſtructi tacitè in hoſtes pergunt; etenim caligo offuſa eſt; adeò ut occulti eſſent, cùm *jam* propè *ad eos* acceſſiſſent. Poſteaquam ſe mutuò vidiſſent, & tuba cecinit, & Græci ſublato clamore homines invadunt: at impetum hi non ſuſtinuerunt, ſed cùm relictâ viâ fugæ ſe dediſſent, pauci *tantùm* interfecti ſunt; quippe erant expediti. Qui circa Cheriſophum erant, tubam ubi audîerant, mox ſurſum viâ conſpi-

1 Μασὸς] *Thom. Magiſter*: Μασὸς ἐπὶ γυναικός· μαζὸς ὁ (& μαστὸς) ἐπὶ ἀνδρός. Ità ferè *Phavor.* qui vocis ejuſdem uſum metaphoricum etiam notavit: Μασὸς, ἀκρώρεια, ἐξοχὴ ὄρους. Similiter *Suidas*, citato hoc Xen. loco, & omiſſo αὕτη ante ὁδός. Quòd ſi μασὸς rectè monti tribuatur, quidni & flori ἄνθινον, Jac. I. 11? quam locutionem Apoſtolicam importunè (dixerim, an imperitè?) carpſerunt quidam interpretes. Iiſdem pari ratione damnanda eſt phraſis, ἕως τ ὀφρύος τ ὄρους, Luc. IV. 29. & ἀρεινὴ ὀφρῦς *Strab.* l. 5. p. 366.

2 Καὶ τὴν — διήγαγον] Conſule p. 266. n. 1.

3 Σάλπιγξ ἐφθέγξατο,] Pro mandato ducum p. 272. expoſito.

4 Αλαλάξαντες] Vide p. 83. n. 5. & loca ibi citata.

5 Ολίγοι] Supple μόνον: quâ de ellipſi vide p. 168. n. 2.

6 Αμφὶ Χειρίσοφον] Reſpice p. 253. n. 3.

τὴν φανερὰν ὁδόν· ἄλλοι δὲ τῶν στρατηγῶν κατ' ἀτειχεῖς ὁδοὺς ἐπορεύοντο ἢ ἔτυχον ἕκαστοι ὄντες, καὶ ἀναβαίνοντες ὡς ἐδύναντο, [1] ἀνίμων ἀλλήλους τοῖς δόρασι· [2] καὶ ἅτοι πρῶτοι συνέμιξαν τοῖς πρώτοις καταλαβοῦσι τὸ χωρίον. Ξενοφῶν δ', ἔχων τὸ ὀπισθοφυλάκων τὰς ἡμίσειας, ἐπορεύετο [3] ἥπερ οἱ τὸν ἡγεμόνα ἔχοντες· (εὐοδωτάτη γὰρ ἦν τοῖς ὑποζυγίοις) τὰς δ' ἡμίσειας ὄπισθεν τῶν ὑποζυγίων ἔταξε. Πορευόμενοι δ' ἐντυγχάνουσι λόφῳ ὑπὲρ τῆς ὁδοῦ, καταλειλημμένῳ ὑπὸ τῶν πολεμίων, [4] οὓς ἢ ἀποκόψαι ἦν ἀνάγκη, ἢ διεζεῦχθαι ἀπὸ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. Καὶ αὐτοὶ μὲν ἐπορεύθησαν, ἥπερ οἱ ἄλλοι, τὰ δ' ὑποζύγια οὐκ ἦν ἄλλῃ ἢ ταύτῃ ἐκβῆναι. Ἐνθα δὴ προσκελευσάμενοι ἀλλήλοις, προσβάλλουσι

cuâ tendebant; cæteri duces per vias non tritas, quà quiſque fortè aderat, pergebant, & cùm adſcenderent, ut poterant, alii alios haſtis ſurſum adtrahebant: atque hi primi ſe cum iis, qui locum occupârant, conjunxêre. Xenophon autem, cum dimidiâ extremi agminis parte, *eâ viâ* faciebat iter, quâ illi qui ducem habuerant: (nam *ea* jumentis erat commodiſſima) alteram partem poſt jumenta diſpoſuerat. Dum procedebant in collem ſupra viam fortè incidunt, ab hoſtibus occupatum, quos vel dejicerent neceſſe erat, vel à Græcis cæteris disjungerentur. Et ipſi quidem potuiſſent *viam* ingredi *eam*, quâ ingreſſi fuerant alii, ſed jumenta fieri non potuit ut aliâ quàm hâc evaderent *viâ*. Ibi tum mutuò ſe cohortati, cohortibus rectis in

1 Ἀνίμων] *Phavor.* Ἀνιμᾶν λέγεται, τὸ ἐπὶ ὑγρᾷ τι ἀνέλκειν. Deinde idem, Ἀνίμων δόρασιν, ἀντὶ τοῦ ἀνεῖλκον. *Thom. Mag.* Ἀνιμᾶν λέγεται ἐπὶ ὑγρᾶ, μὴ ἀνέλκειν. *Mœr. Att.* Ἀνιμᾶν, Ἀττικῶς· ἀνέλκειν, Ἑλληνικῶς. Similiter *Suidas*; qui bis verba hæc Xenoph. citat: & primò quidem malè legit ἀνείμων. Verbum hoc ſenſu etiam metaphorico adhibuit Noſter Περὶ Ἱππ. ferè medio, Ἐπειδὰν ᾖ ἀναπεφύσῃ ἑαυτὸν εἰς τὴν ἀνάβασιν, τῇ μὲν δεξιτερᾷ ἀνιμάσθω τὸ σῶμα, τὴν &c.

2 Καὶ ἅτοι πρῶτοι &c.] Ità locum, fide MSti Eton. nixus, reſtitui. Sic infrà Noſter, καὶ ἅτοι πρῶτοι ἐπὶ τὸ ὄρος &c. In editis legitur haƈtenus, καὶ ἅτοι μόνοι πρῶτοι &c. Sed minùs hæc ὁμοιοτέλευτα ſuavitati Xenophontéæ conveniunt.

3 Ἥπερ] *Scil.* ὁδῷ, cujus caſum rectum reſpicit mox εὐοδωτάτη. Vide ſis p. 249. n. 1.

4 Οὓς ἢ ἀποκόψαι &c.] Sic ferè ſuprà p. 249. προσκατείληπται γὰρ ἡμῖν ὁ ὑπὲρ τῆς καταβάσεως λόφος, ᾧ οὐκ ἔστι παρελθεῖν, εἰ μὴ τούτους ἀποκόψομεν.

πρὸς τ' λόφον [1] ὀρθίοις τοῖς λόχοις, ὃ κύκλῳ, ἀλλὰ καταλιπόντες [2] ἄφοδον τοῖς πολεμίοις, εἰ βέλοιντο φεύγειν. Καὶ ὁρῶντες αὐτὸς ἀναβαίνοντας, ὅπη ἐδύνατο ἕκαστος, οἱ βάρβαροι, ὅτε ἐτόξευον, ὅτε ἔβαλλον ἐγγὺς ὁδὸν προσιόντας, ἀλλὰ φυγῇ λείπουσι τὸ χωρίον. Καὶ τοῦτόν τε προελπλύθεισαν οἱ Ἕλληνες· [3] καὶ ἕτερον ὁρῶσιν ἔμπροσθεν λόφον κατεχόμενον, ὅπερ τοῦτον αὖθις ἐδόκει προσβάσεσθαι. [4] Ἐννοήσας δ' ὁ Ξενοφῶν μή, εἰ ἔρημον καταλείποι τ' ἡλωκότα λόφον, καὶ πάλιν λαβόντες οἱ πολέμιοι ὄπισθεν τοῖς ὑποζυγίοις παρεῖσιν, (5 ἐπὶ πολὺ δὲ ἦν τὰ ὑποζύγια, ἅτε διὰ στενῆς τῆς ὁδοῦ πο-

collem invadunt, non omni *tamen* ex parte, ſed hoſtibus exitu relicto, ſi fugere vellent. Et barbari cùm eos adſcendere, quà quiſque poterat, viderent, neque ſagittas mittebant neque jacula intorquebant in eos, qui prope viam accedebant, ſed locum fugâ *dilapſi* relinquunt. Quare hunc etiam Græci præterierunt; atque iis alium *quendam* ante *ſe* collem *ab hoſtibus* occupatum cernentibus viſum eſt, ad illum quoque pergendum eſſe. Xenophon autem cùm ſecum *ſolicitus* cogitaret nè ſi collem, quem ceperant, incuſtoditum relinqueret, iterum *eum* hoſtes occuparent ac jumenta prætereuntia adorirentur, (in longum utique *explicata* erant jumenta, quippe quæ per iter anguſtum in-

1 Ὀρθίοις τοῖς λόχοις] *Phavorin.* Καθόλου δὲ λέγεται πᾶν τάγμα ὀρθίον, ὃ ἂν τὸ βάθος ἔχῃ πλέον ἢ μήκους. Sed, de his infrà videbitur.

2 Ἄφοδον] Rectè vocem hanc, pro ἄμφοδον, repoſuit *Leunclavius.* Eſt autem ἄφοδος ἀναχώρησις vel ἀποχώρησις, ut contrà ἔφοδος eſt ἐπέλευσις, auctoribus *Suidâ* & *Phavor.* Infrà eadem occurret vox.

3 Καὶ ἕτερον ὁρῶσιν &c.] MS. Eton. & edit. *Ald.* καὶ ἕτερον ὁρῶντες &c. In edit. *Steph.* locus ſic diſtinguitur — οἱ Ἕλληνες, καὶ ἕτερον ὁρῶσιν ἔμπροσθεν λόφον κατεχόμενον. ἐπὶ &c. Sed poſt κατεχόμενον omnino tollenda videtur τελεία στιγμὴ, & ὁρῶσι (tertii *ſcil.* casûs particip.) cum ἐδόκει conſtruendum. Sic ferè paulò infrà — — τοῖς Ἕλλησιν, ὁρῶσι μὲν τὴν ποταμὸν τὴν δυσπορίαν, ὁρῶσι δὲ &c. Cæterùm, pro αὖθις ante ἐδόκει legit *Amaſæus* ἰθὺς, quippe qui vertit, *ſine ullâ cunctatione.* Vide p. 108. n. 3.

4 Ἐννοήσας δ' ὁ Ξενοφῶν μὴ, &c.] Particip. illud cogitationem indicat cum ſuſpicione quâdam animique ſolicitudine conjunctam. Sic ſuprà p. 254. Καὶ τῶν Ἑλλήνων μάλα ἠθύμησάν τινες, ὑποκάμνοι μὴ τι &c. Et cognatum his nomen, p. 189. πρῶτον μὲν ἔννοια αὐτὸν ἐμπίπτει, τί &c.

5 Ἐπὶ πολὺ] Unâ etiam voce ſcribitur ἐπιπολὺ &c. Vide ſis p. 228. n. 1. & p. 78. n. 2.

ερυόμενα) καταλείπει ἐπὶ τῦ λόφυ λοχαγὸς Κηφισόδωρον [1] Κηφισοφῶντος, Αθηναῖον, καὶ Αρχαγόραν Αργεῖον φυγάδα· αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς λοιποῖς ἐπορεύετο ἐπὶ τὸν δεύτερον λόφον, [2] καὶ τῷ αὐτῷ τρόπῳ καὶ τοῦτον αἱροῦσιν. Επὶ δ' αὐτοῖς τρίτος μακρὸς λοιπὸς ἦν πολὺ [3] ὀρθιώτατος, ὁ ὑπερ τῆς [4] ἐπὶ τῷ πυρὶ καταληφθείσης φυλακῆς τῆς νυκτὸς ὑπὸ τῶν προελθόντων. Επεὶ δ' ἐγγὺς [5] ἦγον οἱ Ελληνες, λείπουσιν ⓐ βάρβαροι ἀμαχητὶ τὸν μακρόν· ὥστε θαυμαστὸν γενέσθαι πᾶσι, καὶ ὑπώπτευον δείσαντας αὐτοὺς μὴ κυκλωθέντες πολιορκοῖντο, ἀπολείπειν. Οἱ δὲ ἄνδρες ἀπὸ τῦ ἄκρου καθορῶντες τὰ ὄπισθεν γιγνόμενα, πάντες ἐπὶ τοὺς ὀπισθοφύλακας ἐχώρουν.

Καὶ Ξενοφῶν μὲν σὺν τοῖς νεωτάτοις ἀνέβαινεν ἐπὶ τὸ

cederent) Cephiſodorum Cephiſiphontis *filium*, Athenienſem, & Archagoram Argivum exulem, cohortium præfectos, in colle relinquit: ipſe cum reliquis in verticem alterum tendit, atque hunc etiam eodem modo capiunt. Ipſis adhuc jugum tertium reliquum erat multò maximè arduum, quod cuſtodiæ ab iis, qui *illuc* progreſſi fuerant, ad ignem noctu deprehenſæ, imminebat. Cùm autem propè Græci *ſuos* duxiſſent, barbari ſine prælio jugum relinquunt: adeò ut omnibus admirationi eſſet, atque ſuſpicabantur eos *locum propterea* deſerere, quòd vererentur nè circumventi obſiderentur. Verùm hi de vertice deſpicientes ea quæ à tergo gererentur, omnes in eos, qui extremum agmen tutabantur, tendunt.

Et Xenophon quidem cum junioribus in jugum adſcendit, cæ-

1 Κηφισοφῶντος,] Reſpice p. 233. n. 3.

2 Καὶ τῷ αὐτῷ τρόπῳ καὶ &c.] Hoſtibus nimirum fugâ dilapſis; utì ſuprà p. 277.

3 Ορθιώτατος, ὁ ὑπὲρ &c.] Sic MS. Eton. & libri editi. At *Stephanus* legendum cenſuit, ὀρθιώτερος, ἢ ὁ ὑπὲρ &c.

4 Επὶ τῷ πυρὶ καταληφθείσης &c.] Conſer p. 274.

5 Ἦγον] Quod verbum ſine caſu poſitum videre eſt p. 130. ubi vide ſcripta n. 3.

ἄκρον, τὰς δ' ἄλλας ἐκέλευσεν [1]ὑπάγειν, ὅπως οἱ [2]τελευταῖοι λοχαγοὶ προσμίξειαν· καὶ προσελθόντας κατὰ [3]τὴν ὁδὸν [3]ἐν τῷ ὁμαλῷ θεῖναι τὰ ὅπλα εἶπεν. Καὶ ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ ἦλθεν Ἀρχαγόρας ὁ Ἀργεῖος πεφευγὼς, καὶ λέγει ὡς [4]ἀπεκόπη [c] ἀπὸ τοῦ πρώτου λόφου, καὶ ὅτι τεθνᾶσι Κηφισόδωρος [c] Ἀμφικράτης, καὶ ἄλλοι, ὅσοι μὴ ἀλλόμενοι κατὰ τὰ πέτρας πρὸς τὰς ὁπλοφύλακας ἀφίκοντο. Ταῦτα δὴ πράξαντες οἱ βάρβαροι, ἦκον ἐπ' ἀντίπορον λόφον τῷ μάχῃ· [c] Ξενοφῶν διελέγετο αὐτοῖς διὰ ἑρμηνέως περὶ σπονδῶν, [c] τοὺς νεκροὺς ἀπῄτει. Οἱ δ' ἔφασαν ἀποδώσειν, [6]ἐφ' ᾧ μὴ καύειν τὰς κώμας. Συνω-

terósque ità ſubſequi juſſit, ut ultimi cohortium præfecti *cum ipſis* conjungere ſe poſſent: & ubi acceſſiſſent, in viâ loco æquabili in armis conſiſterent, edixit. Atque ibi tum Archagoras Argivus elapſus fugâ venit, ac *ſe ſuóſque* de primo colle dejectos fuiſſe narrat, & Cephiſodorum, Amphicratem aliósque peremtos, quicunque de petrâ non deſiliiſſent & ad extremi agminis præſidia perveniſſent. Hæc cùm barbari confeciſſent, ad collem jugo oppoſitum veniebant: cúmque eis Xenophon per interpretem de induciis agebat, ac interfectorum corpora repetebat. Aiebant illi ſe reddituros *ea*, modò vicos non exurerent. *Cum iis*

1 Ὑπάγειν,] *Modicum* quid & *lentum* hìc ſonare videtur; utì ſolent verba ab iſtâ præpoſitione incipientia. Vide p. 263. n. 5. & p. 252. n. 4. *Amaſæus* vertit *alios pedetentim uſque eò conſequi juſſit* &c. quaſi legiſſet ἕως non ὅπως.

2 Τελευταῖοι λοχαγοὶ] *Scil.* Cephiſodorus & Archagoras. Cæterùm, pro λοχαγοὶ MS. Eton. dat λόχοι.

3 Ἐν τῷ ὁμαλῷ θεῖναι τὰ &c.] *Scil.* χωρίῳ: quâ de ellipſi vide p. 244. n. 1. Porrò, θεῖναι τὰ ὅπλα dicuntur milites, cùm locum ſibi ſumunt, ubi conſiſtant: locutionem jam ſuprà expoſuimus pag. 56. n. 3. Hos mox poſteà vocat στιπταγρόβους.

4 Ἀπεκόπησαν] Vide ſis p. 276. n. 4.

5 Τῷ μάχῃ·] Quem paulò antè deſeruerant.

6 Ἐφ' ᾧ] Alia aliàs eſt phraſeos hujuſce vis: ſed adpoſitè ad hunc locum *Suidas*, Ἐφ' ᾧ· ἐπὶ τούτῳ, i. e. *eâ conditione*. Dein exemplum ex *Polybio* profert: Καὶ συνέθεντο μεθέξειν τῆς κοινῆς συμμαχίας, ἐφ' ᾧ λαμβάνειν κατὰ πόλεμον τὰ πάλαστα κατ' ἐνιαυτόν. Extant verba l. 4. p. 298. edit. Par. ubi tamen rectiùs legitur συνέθεντο. *Thucyd.* l. 1. c. 113. σπονδὰς ποιησάμενοι ἐφ' ᾧ τοὺς ἄνδρας κομιοῦνται. Cæterùm, in ſcripturâ τῷ καύειν conſentiunt hìc libri: de quâ conſule tamen dicta p. 254. n. 5.

μολόγει ταῦτα ὁ Ξενοφῶν. [1] Ἐν ᾧ δὲ τὸ μὲν ἄλλο στράτευμα πρήει, οἱ δὲ ταῦτα διελέγοντο, [2] πάντες ④ ἐκ τούτου τοῦ τόπου συνερρύησαν. Ἐνταῦθα ἵσαντο οἱ πολέμιοι, καὶ ἐπεὶ ἤρξαντο καταβαίνειν ἀπὸ τοῦ μισσοῦ πρὸς τοὺς ἄλλους, ἔνθα [3] τὰ ὅπλα ἔκειντο, ἵεντο δὴ ④ πολέμιοι πολλῷ πλήθει καὶ θορύβῳ· καὶ ἐπεὶ ἐγγύοντο ὅπη τοῦ κορυφῆς τοῦ μισσοῦ, ἀφ' οὗ Ξενοφῶν καθέβαινεν, ἐκυλίνδων πέτρας, καὶ ἑνὸς μὲν κατέαξαν τὸ σκέλος· Ξενοφῶντα δὲ [4] ὁ ὑπασπιστὴς, ἔχων τὴν ἀσπίδα, ἀπέλιπεν· Εὐρύλοχος δὲ Λουσιεὺς Ἀρκὰς προσέδραμεν αὐτῷ ὁπλίτης, καὶ πρὸ ἀμφοῖν προβεβλημένος ἀπεχώρει, ⑤ οἱ ἄλλοι [5] πρὸς τοὺς συντεταγμένους ἀπῆλθον.

Xenophon de his conſentiebat. Intereà verò dum copiæ cæteræ præteribant, atque *inter ſe* de iſtis *conditionibus* diſſerebant, omnes eo de loco confluxerant. Ibi tum ſubſtiterunt hoſtes, cúmque *Græci* deſcendere de jugo ad alios cœpiſſent, ubi arma erant diſpoſita, magno ſanè numero tumultúque ferebantur hoſtes; & cùm ad verticem perveniſſent jugi, de quo Xenophon deſcenderat, ſaxa devolvebant, & unius quidem crus fregerunt: Xenophontem ſatelles, ſecum ablato ſcuto, reliquerat; verùm Eurylochus Luſienſis Arcas, gravis armaturæ miles, ad ipſum adcurrit, ac pro utroque *hoſtibus* objectus pedem referebat, cæteri quoque ad illos, qui ſtabant inſtructi, diſceſſerunt.

1 Ἐν ᾧ] Adi p. 107. n. 3. & p. 130. n. 2.

2 Πάντες οἱ ἐκ &c.] *Muretus* legit & diſtinguit hoc modo, πάντες, οἳ ἐκ τούτου τοῦ τόπου συνερρύησαν, συνταῦθα ἵσαντο, καὶ ἐπεὶ ἤρξαντο &c. ut utrumque referatur ad Græcos, ſublatis vocibus οἱ πολέμιοι. Hujus mihi quidem placet conjectura.

3 Τὰ ὅπλα ἔκειντο,] Adpoſitè *Euſtath.* ad Il. ψ'. p. 1300. obſervat κεῖται eſſe σύστοιχον verbo τίθεται. Conſer p. 279. n. 3. Adde n. 5. proximè ſequentem.

4 Ὁ ὑπασπιστὴς,] Lexicon Gr. Lat. vetus: Ὑπασπιστὴς, *Protector, armiger.* *Heſychio* idem eſt, βοηθὸς δορυφόρων, ὑπηρέτης. *Phavor.* Ὑπασπισταὶ, δορυφόροι, (ſic *Suid.* etiam) παρὰ τὴν ἀσπίδα· ἢ καὶ βοηθοὶ καὶ ὑπηρέται.

5 Πρὸς τοὺς συντεταγμένους] Eos nimirum, quos ſuprà paulò ἡσθαι τὰ ὅπλα juſſerat Xenophon; apud quos etiam τὰ ὅπλα ἔκειντο. Itaque ii, qui eo jubente, τὰ ὅπλα ἵσαντο, quamvis ἀπραξίαν quandam agerent, tamen ad rem gerendam ſtabant accincti.

Ἐκ δὲ τούτου πᾶν ὁμοῦ ἐγένετο [1] τὸ Ἑλληνικὸν, καὶ ἐσκήνωσαν αὐτοῦ ἐν πολλαῖς καὶ καλαῖς οἰκίαις, καὶ ὑπωδείοις δαψιλέσι· καὶ γὰρ οἴνου πολὺς ἦν, ὥστε [2] ἐν λάκκοις κονιατοῖς εἶχον. Ξενοφῶν δὴ καὶ Χειρίσοφος διεσκέψαντο, ὥστε λαβόντες [3] τοὺς νεκροὺς ὁπόσους τε ἡγεμόνα· καὶ πάντα ἐποίησαν τοῖς ἀποθανοῦσιν [4] ἐκ τῶν δυνατῶν, ὥσπερ νομίζεται ἀνδράσιν ἀγαθοῖς. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἄνευ ἡγεμόνος ἐπορεύοντο· μαχόμενοι δ' οἱ πολέμιοι, ὡς [5] ὅπου εἴη στενὸν χωρίον προκαταλαμβάνοντες, ἐκώλυον τὰς παρόδους. Ὁπότε μὲν οὖν τοὺς πρώτους κωλύοιεν, Ξενοφῶν ὁπισθεν ἐκβαίνων πρὸς τὰ ὄρη, ἔλυε τὴν ἀπόφραξιν τῆς παρόδου τοῖς πρώτοις, ἀνωτέρω πειρώμενος

Tum verò omnes Græcæ copiæ in unum convenerant, & tentoria ibi posuerunt *usi* multis elegantibúsque ædibus, & commeatu largo: etenim vinum *tam* multum erat, ut cisternis opere tectorio inductis continerent. Perfecerunt autem Xenophon & Cherisophus, ut tradito *itineris* duce interfectorum corpora reciperent; atque omnia mortuis *justa* pro viribus fecerunt, quemadmodum *fieri* viris fortibus in more est. Postridie sine duce proficiscebantur: hostes autem pugnando, & locus sicubi esset angustus, *eum* antecapiendo, transitus impediebant. Cùm ergo primos impedirent, Xenophon à tergo ad montes adscendens, transitûs obstructionem primis solvebat, operam dans ut altiùs

1 Τὸ Ἑλληνικὸν] Respice p. 8. n. 1.

2 Ἐν λάκκοις κονιατοῖς] *Scholiastes* ad *Aristoph.* Ἐκκλ. v. 154. Ἀθηναῖοι, καὶ οἱ ἄλλοι τῶν Ἑλλήνων, ὀρύγματα ὑπὸ τὴν γῆν ποιοῦντες εὐρύχωρα καὶ προγύλαια καὶ τετραγώνια, καὶ ταῦτα κονιῶντες, εἶτα ὑποδέχονται τὸ ἔλαιον εἰς αὐτά· καὶ ταῦτα λάκκους καλοῦσιν. Ità *Suid.* & *Phavor.* Lexicon Gr. Lat. vet. Λάκκος, *Lacuna, laccus, cisterna.*

3 Τοὺς νεκροὺς] Sic aliàs sæpe οἱ νεκροὶ valent νεκρῶν σώματα. Suprà paulò, p. 279. καὶ τοὺς νεκροὺς ἀπῆγε. K. Π. p. 504. —— ἡ γυνὴ, ἀνελομένη τὸν νεκρὸν, &c. *Thucyd.* l. 1. c. 63. καὶ τοὺς νεκροὺς, — ἀπέδοσαν &c.

4 Ἐκ τῶν δυνατῶν,] Eodem sensu dicitur p. 29. ἢ δυνατὸν, & p. 174. ὡς δυνατόν. *Thucyd.* l. 7. c. 74. ὅπως ξυσκευάσαιντο ὡς ἐκ τῶν δυνατῶν &c. vertuntur, *ut pro præsenti facultate* &c. Idem l. 2. c. 3. Ἐπεὶ δὲ ὡς ἐκ τῶν δυνατῶν — i. e. *Postquam autem pro facultate* &c. Eodem ferè recidunt εἰς τὸ δυνατὸν, εἰς δύναμιν &c.

5 Ὅπη] *Thom. Magist.* Ὅπου, καὶ Ὅπη, διὰ τοῦ η, ἐπὶ στάσεως πύθεται· Ὅποι, διὰ τοῦ ο καὶ ι, ἐπὶ κινήσεως. Hujus bina exstant exempla p. 259. & alibi passim.

γίγνεσθαι τῶν κωλυόντων· ὁπότε δὴ τοῖς ὄπισθεν ἐπιθοῖντο, Χειρίσοφος ἐκβαίνων, καὶ πειρώμενος ἀνωτέρω γίγνεσθαι τῶν κωλυόντων, ἔλυε τὴν ἀπόφραξιν τῶν παρόδων τοῖς ὄπισθεν. [1] Καὶ ἀεὶ ἕτοι ἐβοήθουν ἀλλήλοις, καὶ ἰσχυρῶς ἀλλήλων ἐπεμελοῦντο. Ην δὲ ὁπότε καὶ αὐτοῖς τοῖς ἀναβᾶσι πολλὰ πρήγματα παρεῖχον οἱ βάρβαροι πάλιν καταβαίνουσιν· ἐλαφροὶ γὰρ ἦσαν, ὥστε καὶ ἐγγύθεν φεύγοντες ἀποφεύγειν. [2] ὠδὲν γὰρ ἄλλο εἶχον, ἢ τόξα καὶ σφενδόνας. Ἀρισοὶ δὲ τοξόται ἦσαν. εἶχον δὲ τόξα ἐγγὺς τριπήχη, τὰ δὲ τοξεύματα πλέον ἢ διπήχη· εἶλκον δὲ τὰς νευρὰς, ὁπότε τοξεύοιεν, [3] πρὸς τὸ κάτω τοῦ τόξου, [4] τῷ ἀριστερῷ ποδὶ προβαίνοντες. [5] Τὰ δὲ τοξεύματα ἐχώρει διὰ τῶν ἀσπίδων καὶ διὰ τῶν θωράκων· [6] ἐχρῶντο δὲ αὐτοῖς

iis, qui impediebant, evaderet: cùm verò extremum agmen adorirentur, Cheriſophus adſcendens, & operam dans ut altiùs iis, qui impediebant, evaderet, tranſitûs obſtructionem iis, qui extremi erant, ſolvebat. Atque ità ſemper hi mutuò ſibi auxilium ferebant, & naviter admodùm alter alterius curam gerebat. Nonnunquam etiam iis, qui adſcenderant, barbari rurſum deſcendentibus multum negotii faceſſebant: quippe erant expediti, adeò ut cùm vel propè adcurriſſent effugerent: neque enim quidquam præter arcus & fundas geſtabant. Erant autem ſagittarii peritiſſimi; arcúſque habebant ternûm ferè cubitorum, ſagittas plus quàm bicubitales: nervos, cùm ſagittas miſſuri eſſent, ad imam arcûs *partem* adducebant, ſiniſtrum pedem promoventes. Sagittæ autem ſcuta & loricas penetrabant: eis, ſi *quas* Græci nacti

1 Καὶ ἀεὶ ἕτοι] MS. Eton. ἔτως: quam lectionem ſequutus *Amaſæus*, vertit, *atque ità alter* &c.

2 Οὐδὲν γὰρ ἄλλο εἶχον, ἢ τόξα &c.] De his *Diodor. Sic.* l. 14. p. 257. Ησαν δ' ἕτοι — τὰ κατὰ πόλεμον ἀσκοῦντες, μάλιστα δ' εὐπειθοῦντες σφενδόναις ὡς μεγίστους λίθους ἐμβάλλειν, καὶ τοξεύμασι ὑπερμεγέθεσι χρῆσθαι.

3 Πρὸς τὸ κάτω] Scil. μέρος. Vide ſis p. 42. n. 4.

4 Τῷ ἀριστερῷ ποδὶ προβαίνοντες.] *Amaſæus* vertit, *applicato lævo pede*: Leuncl. *pedem ſiniſtrum adplicantes*; quam fatetur hic non eſſe uſitatæ lectionis interpretationem, ſed hujuſce τῷ ἀριστερῷ ποδὶ προσβάλλοντες. Sic enim ſcribi debere cenſuit. Ipſe, ſi quid mutandum, malim προτείνοντες.

5 Τὰ δὲ τοξεύματα &c.] *Diodor. Sic.* loco cit. τὰ γὰρ βέλη μείζω καθεστῶτα δυσὶν πήχεσιν ἐδύνατο διά τε τῶν ἀσπίδων καὶ θωράκων, ——

6 Ἐχρῶντο δὲ αὐτοῖς οἱ &c.] *Diodor.* ibid. Οὕτω γὰρ φασὶ μεγάλοις χρῆσθαι δόξαι, ὥστε τὰς Ελ-

οἱ Ἕλληνες ἐπιλαβόμενοι ἀκοντίοις, ἀναγκωλῶντες. Ἐν τούτοις τοῖς χωρίοις οἱ Κρῆτες χρησιμώτατοι ἐγένοντο· ἦρχε δὲ αὐτῶν Στρατοκλῆς Κρής.

[1] Ταύτην δὲ αὖ τὴν ἡμέραν ηὐλίσθησαν ἐν ταῖς κώμαις ταῖς ὑπὲρ τοῦ πεδίου τοῦ ἄνω τὸν Κεντρίτην ποταμὸν, εὖρος ὡς δίπλεθρον, ὃς ὁρίζει τὴν Ἀρμενίαν καὶ τὴν τῶν Καρδούχων χώραν· καὶ οἱ Ἕλληνες [2] ἐνταῦθα ἀνεπαύσαντο· ἀπεῖχε δὲ τῶν ὀρέων ὁ ποταμὸς ὡς ἓξ ἢ ἑπτὰ σταδίους τῶν Καρδούχων. Τότε μὲν ἐν ηὐλίσθησαν μάλα ἡδέως, καὶ τὰ ὀπτήδεια ἔχοντες, [3] καὶ

essent, *tanquam* jaculis utebantur, amenta cùm addidissent. His in locis maximo usui fuêre Cretenses; iis autem Stratocles præerat Cretensis.

Atque isto quidem die in vicis commorati sunt, supra planitiem *sitam* propter Centritem fluvium, latitudine duûm ferè plethrûm, qui Armeniam à Carduchorum agro separat: hìc Græci se quieti dabant: cæterùm à Carduchorum montibus fluvius stadia circiter sex vel septem aberat. Ibi tum quidem non sine magnâ jucunditate commorati sunt, cùm & commeatum haberent, &

Ἕλληνας ἀναγκυλῶντας τὰ ἰπτόμενα βέλη, τούτοις σαυνίοις χρωμένους ἐξακοντίζειν. Ubi *Steph.* & *Rhodom.* pariter monent, ὡς inserendum ante σαυνίοις. Eadem itidem ante ἀκοντίοις, apud hunc locum, intelligenda est particula. Cæterùm, ἀναγκυλῶντες lexica non agnoscunt. Ἀγκύλη autem *Hesychio* dicitur ἀκόντιον: *Suidæ* itidem & *Phavor.* εἶδος ἀκοντίου. *J. Poll.* l. 1. segm. 136. ἡ μὲν ἄκρα τοῦ δόρατος, δυροδόκη· καὶ τὰ μέρη, τὸ μὲν πέλος, σαυρωτήρ· τὸ δὲ μέσον, ἀγκύλη. *Scholiastes* ad *Euripid.* Orest. v. 1477. Ἀγκύλας, τὰ ἀκόντια, inquit, ἀπὸ τοῦ ἐπαγκυλίζειν· ἢ διότι ἀπὸ τοῦ μεταξὺ μέσου ἀγκύλης λαμβανόμενοι ῥίπτουσιν. Cujus ex mente ἀγκύλη rectè exponi posse videtur λαβὴ ἀκοντίου, sive *ansa*, *amentum* jaculi medio adligatum, quo regitur & emittitur. Hoc certè sensu sumitur *Strab.* l. 4. p. 301. ἔστι δέ τι ζῷον ῥόσφῳ ἐοικὸς ξύλον, οὐκ ἰσχυρὸν ὂν ἐξ ἀγκύλης ἰφιέμενον, &c. i. e. —— *quod non amento, sed è manu* &c. Atque adeò ἀναγκυλῶντες hìc loci commodè redditur *amentantes*, scil. τὰ τοξεύματα, ut jaculorum præstarent usum.

1 Ταύτην δὲ αὖ τὴν &c.] Adi p. 108. n. 2. & p. 266. n. 1.

2 Ἐνταῦθα ἀνεπαύσαντο·] MS. Eton. post ἀνεπαύσαντο addit ἄσμενοι ἰδόντες πεδίον. quæ non ex auctoris, opinor, sed librarii cujusdam calamo fluxêre.

3 Καὶ πολλὰ τοῦ &c.] "Vulgò enim dicitur, (inquit *Cic.* de fin. l. 2. c. 32.) "*Jucundi acti* "*labores*: nec malè Euripides: concludam, "si potero, Latinè: Græcum enim hunc "versum nôstis omnes:

"*Suavis laborum est præteritorum memoria.*"

At aliud sonat versus, qui solet ex *Euripid.* Orest. huc adduci: vide sis istius tragœdiæ v. 213. Cæterùm, πολλὰ similiter pro πολὺ posuit

πολλὰ τ̃ προεληλυθότων πόνων μνημονεύοντες. [1] Επτὰ γὰρ ἡμέρας, ὅσας πε ἐπορεύθησαν διὰ τ̃ Καρδούχων, πάσας μαχόμενοι διετέλεσαν, κ̀ ἔπαθον κακὰ οἷα δὲ τὰ σύμπαντα ὑπὸ βασιλέως ⁊ Τισσαφέρνους. Ως οὖν ἀπηλλαγμένοι τούτων, ἡδέως [2] ἐκοιμήθησ. Αμα δ̀ τῇ ἡμέρᾳ ὁρῶσιν ἱππέας πέραν τ̃ ποταμ̃ ἐξωπλισμένους, ὡς κωλύσοντας διαβαίνειν· πεζοὺς δ' ἐπὶ ταῖς ὄχθαις τεταγμένους ἄνω τ̃ ἱππέων, ὡς κωλύσοντας εἰς τὴν Αρμενίαν ἐκβαίνειν. Ησαν δ̀ ἔθνοι Ορόντου κ̀ Αρτύχου, Αρμένιοι κ̀ Μυγδόνιοι καὶ Χαλδαῖοι μαθοφόροι. Ελέγοντο δὲ οἱ Χαλδαῖοι ἐλεύθεροι καὶ ἄλκιμοι εἶναι· ὅπλα δ' εἶχον [3] γέρρα μακρὰ καὶ λόγχας. Αἱ δὲ ὄχθαι αὗται, ἐφ' ὧν τεταγμένοι ἔθνοι ἦσαν, τρία ἢ τέτταρα πλέθρα ἀπὸ τ̃ ποταμοῦ ἀπεῖχον· ὁδὸς δὲ μία ἡ

præteritorum laborum multùm recordarentur. Septem enim dies, quibus per Carduchos profecti erant, omnes perpetuis exegerant præliis, *talia*que perpeſſi fuerant mala, qualia nè univerſa quidem à rege & Tiſſapherne *illáta fuêre*. Quamobrem quaſi ab his liberati, jucundè ad ſomnum capiendum decubuerunt. Dies autem ut illuxit, trans fluvium equites vident armatos, tanquam ſi tranſitum impedituri eſſent; ſupráque equites *flumi-nis* in ripis pedites inſtructos, tanquam ſi impedituri eſſent nè in Armeniam evaderent. Erant hi Orontis & Artuchi, Armenii & Mygdonii & Chaldæi ſtipendio conducti. Et Chaldæi *quidem* liberi ac bellicoſi eſſe ferebantur: arma iis erant gerræ longæ & haſtæ. Ripæ autem illæ, in quibus iſti erant inſtructi, tria vel quatuor plethra ab amne diſtabant: via, quæ *quidem*

poſuit Noſter K. Π. p. 197. πολλὰ μὲν ἐπαγέσαντες, πολλὰ ϗ &c. Et Græcorum more *Virgil.* Georg. l. 4. v. 301. *Multa reluctanti* &c. ubi Servius: *Multa* pro *multùm*, nomen pro adverbio. Eadem vox adverbialiter ponitur Matt. IX. 14. pro πολλάκις. *Phavor.* Πολλὰ πρωτότυπόν ἐϛι ⁊ πολλάκις.

1 Επτὰ γὰρ ἡμέρας &c.] *Diodor. Sic* loco ſæpè cit. Οἱ δὲ Ελληνες ἐφ' ἑπτὰ μ̃ ἡμέρας διεπορεύοντο τὴν τ̃ Καρδούχων ὄρη, πολλὰ πάσχοντες &c.

2 Εκοιμήθησαν.] Vide ſis p. 112. n. 3.

3 Γέρρα] Conſule Indic. voc. Perſic. K. Π. noſtræ adjectum.

ὀρωμμένη ἦν ἄγουσα ἄνω, ὥσπερ χειροποίητος· ταύτῃ ἐπειρῶντο διαβαίνειν οἱ Ἕλληνες. Ἐπεὶ δὲ πειρωμένοις τό, τε ὕδωρ [1] ὑπὲρ τῶν μαστῶν ἐφαίνετο, καὶ τραχὺς ἦν ὁ ποταμὸς μεγάλοις λίθοις καὶ ὀλισθηροῖς, ἢ ὅτε ἐν τῷ ὕδατι τὰ ὅπλα ἦν ἔχειν· [2] εἰ δὲ μὴ, ἥρπαζεν ὁ ποταμός· ἐπί τε τῆς κεφαλῆς τὰ ὅπλα εἴ τις φέροι, γυμνοὶ ἐφέροντο πρὸς τὰ τοξεύματα καὶ τὰ ἄλλα βέλη· [3] ἀνεχώρησαν οὖν, καὶ αὖθις ἐστρατοπεδεύσαντο ᾗπερ τὸ ποταμόν.

Ἐνθα δὴ αὐτοὶ [4] τὴν πρόσθεν νύκτα ἦσαν ὅπου δ' ἔρως, ἐώ-

cerneretur, una erat, eáque ſurſum ducebat, quaſi manu facta: hàc Græci tranſire conabantur. Cùm autem iis, *id* qui conabantur, aquam mamillas ſuperare compertum eſſet, ac flumen propter ingentia ſaxa *eá*que lubrica eſſet aſperum, neque arma in aquâ geſtari poſſent; quòd cæteroquin flumen *eos* abriperet; ac ſi quis in capite arma geſtare vellet, nudos ferri adverſùs ſagittas aliáque oporteret tela; retroceſſerunt, atque *illic* propter amnem caſtra metati ſunt.

Ibi autem in monte, in quo nocte ſuperiore ipſi fuerant, vi-

1 Ὑπὲρ τῶν μαστῶν] Ultimâ de voce dictum eſt p. 275. n. 1. Addam hìc liceat, nugari Grammaticos, cùm μαστὸς mulierum, virorum μαζὸς eſſe ſtatuant. *J. Poll.* l. 2. ſegm. 162. Τὰ δ' ἐπὶ τοῖς στέρνοις, μαστοί· ἀφ' ὧν καὶ τὰ τῆς γῆς ὑπερέχοντα, μαστοὶ κέκληνται. Hæc de pectore ἀνθρώπων generatim: deinde, Οἱ δὲ μαστοὶ, inquit, καὶ πτηνοὶ καλοῦνται, καὶ πτηνία· μάλιστα δὲ ἐπὶ γυναικῶν.

2 Εἰ δὲ μὴ,] Elegans eſt & elliptica phraſis, cujus exemplum adfert *Budæus* Comm. L. G. p. 991. ex *Demoſth.* ᾗδε παραιτεῖσθαι. Ὁ μὲν πίνων ὑπὲρ ὑμῶν χρήψας μὴ ἄγειν σὸν τῷ πολέμῳ πρὸς Φίλιππον ὅπλα, εἰ δὲ μὴ, δυνάτῳ ζημιοῦσθαι, ἀπόλωλε, καὶ ὕβρισται. Quo loco, inquit, εἰ δὲ μὴ ſignificat, εἰ δὲ μὴ πειθαρχήσει, i. e. quòd ſi non pareat. Huic addo *Thucyd.* l. 2. c. 5. πρός τε ἅπαντα ἔλεγον αὐτοῖς μὴ ἀδικεῖν· εἰ δὲ μὴ, καὶ αὐτοῖς &c. ubi εἰ δὲ μὴ valet, *quòd ſi non pareant*, vel *non ab injuriâ —— abſtineant*. Et *Ælian.* V. H. l. 13. c. 42. οὐκ ἔφη βελτίονας ἔχειν τῶν ἔργων τοὺς λόγους· εἰ δὲ μὴ, &c. Ad quem locum Cl. *Perizon.* adduxit *Dion. Chryſoſt.* verba hæc, quæ extant Orat. 11. p. 178. Ἀδύνατον ἂν ἐποίησεν Ἀχιλλεὺς, μὴ ἀπιστηθῆναι ἄν· εἰ δὲ μὴ, &c. i. e. *ſin autem aliter ſe res haberet*, vel, *ſin etiam facturus id fuiſſet* &c. Sic & apud hunc Xenophontis locum, εἰ δὲ μὴ, non ad verba, ſed ad ſenſum refertur; ut exponas, *ſin eſſet autem ut quis arma, flumen dum trajiciebat, geſtaret*. Adde Matt. IX. 17.

3 Ἀνεχώρησαν ἄν,] Sic rectè MS. Eton. & edit. *Ald.* In aliis deeſt particula ἄν. Vide ſis p. 192. n. 2. & p. 56. n. 2.

4 Τὴν πρόσθεν νύκτα ἦσαν &c.] Sic editi, quos videre contigit, omnes. MS. Eton. dat τὸν πρόσθεν νύκτα ἦσαν, ἑώρων &c. omiſſis ἐπὶ δ' ὄρους.

ρων τὰς Καρδάχας πολλὰς συνειλεγμένας σὺν τοῖς ὅπλοις. Ενταῦθα δὴ πολλὴ ἀθυμία ἦν τοῖς Ελλησιν, [1]ὁρῶσι μὲ γὰρ πόλεμόν τε καὶ δυσπορίαν, ὁρῶσι δὲ τοὺς διαβαίνειν κωλύσοντας, ὁρῶσι δὲ τοῖς διαβαίνουσιν ἐπικειμένας τὰς Καρδάχας ὄπισθεν. Ταύτην μὲν οὖν τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα ἔμενον ἐν πολλῇ ἀπορίᾳ ὄντες. Ξενοφῶν δὲ [2]ὄναρ εἶδεν· ἔδοξεν ἐν πέδαις δεδέσθαι, [3]αὐταὶ δὲ αὐτῷ αὐτόματοι περιῤῥαγῆναι, ὥστε λυθῆναι, καὶ διαβαίνειν [4]ὁπόσον ἐβούλετο. Επεὶ δὲ [5]ἔρθρος ἦν, ἔρχεται πρὸς τὸν Χειρίσοφον, καὶ λέγει ὅτι ἐλπίδας ἔχοι καλὰς ἔσεσθαι· καὶ διηγεῖται αὐτῷ τὸ ὄναρ. Ο δὲ ἥδετό τε, καὶ ὡς τάχιστα, ἕως ὑπέφαινεν, ἐθύοντο πάντες παρόντες οἱ στρατηγοί· [6]καὶ τὰ ἱερὰ καλὰ ἦν εὐθὺς ἀπὸ τοῦ πρώτου. Καὶ

debant multos Carduchos collectos *eósque* armis inſtructos. Itaque tum Græcos magna invaſit animi demiſſio, cùm in amne trajiciendo difficultatem cernerent, cernerent *hoſtes* qui *ipſos* tranſitu prohibituri eſſent, cernerent *denique* Carduchos trajicientibus à tergo inſtaturos. Quamobrem hunc diem ac noctem exigebant magnâ difficultate adfecti. At Xenophon ſomnium vidit: *íſque adeò ſibi* compedibus conſtrictus eſſe viſus eſt, eæ verò ſuâ ſponte diſruptæ *deinde videbantur*, adeò ut ipſe ſolutus eſſet, ac per omnia quæ vellet evaderet. Cùm diluculum *jam* adeſſet, ad Cheriſophum venit, ac ſe in ſpe eſſe dicit benè *ipſis* futurum: *ſimúl*que ſomnium ei narrat. Is & delectatus *eo*, & quàm celerrimè, interim dum illuceſcebat, duces qui aderant omnes rem ſacram faciebant: & ſtatim ab initio pulchre litatum eſt. Cúm-

1 Ορῶσι μὲν γὰρ &c.] Haud parum venuſtatis & ἐμφάσεως repetitum orationi participium conciliat: déque eodem elegantiæ fonte fluxerunt, quæ legas licet p. 252. νῦν εἰς τὴν Ελλάδα &c.

2 Οναρ εἶδεν] Adi p. 187. n. 3. *Artemid.* l. 2. c. 52. & *Cicer.* de Divin. l. 2. c. 58 & ſeq.

3 Αὗται] *Scil.* ἐδόκουν, vel ἐφαίνοντο. Hujuſmodi ellipſis extat *Æli.* V. H. l. 9. c. 24. καὶ γάρ τοι Συβαρίταις πᾶσιν ἔργον ἦν τρυφᾶν, καὶ τῷ βίῳ ἀφθόνῳ χρῆσθαι· ὁ δὲ Σμινδυρίδης καὶ πλέον. ubi ex præcedentibus petas oportet verbum, quocum *Smindyrides* conſtruatur: nempe, ἐτρύφα vel διήρρει *ſcil.* τῷ βίῳ.

4 Οπόσον &c.] Rectiùs forſan, ὅποι ἂν βούλοιτο.

5 Ορθρος] Vide ſis p. 132. n. 4.

6 Καὶ τὰ ἱερὰ &c.] Confer p. 124. n. 4. Cæterùm, cum πρώτου mox ſequente intellige χρόνου: quod ſuprà deeſſe monuimus p. 211. n. 3.

ἀπόντες ἀπὸ τ̃ ἱερῶν οἱ στρατηγοὶ κ̀ λοχαγοὶ πρ̃ήγελλον τῇ στρατιᾷ ἀριστοποιεῖσθαι. Ἀεισῶντι δ̀ τῷ Ξενοφῶντι προσέρχετον δύο νεανίσκω· ἤδεσαν γ̀ πάντες ὅτι ἀξείη αὐτῷ καὶ ἀρίστῶντι ⟨ὲ δειπνοῦντι προσελθεῖν· κ̀, εἰ καθεύδοι, ἐπεγείραντα εἰπεῖν, εἴτι τὶς ἔχοι [1] τῶν πρὸς τὸν πόλεμον· καὶ τότε ἔλεγον ὅτι τυγχάνοιεν φεύγοντα συλλέγοντες ὡς ἐπὶ πῦρ, κἄπειτα καταβάντε ἐν τῷ πέραν ἐν ταῖς πέτραις καθημένους ἐπ' αὐτὸν τ̃ ποταμὸν γέροντά τε, καὶ γυναῖκα, καὶ [2] παιδίσκας ὥσπερ [3] μαρσίππους ἱματίων καταπεπλεσμένας ἐν πέτρᾳ ἀνεῴδει. Ἰδοῦσι δὲ σφίσι δόξαι ἀσφαλὲς εἶναι διαβῆναι· οὐδὲ γὰρ τοῖς πολεμίοις ἱππεῦσι πρόσβατον εἶναι κ̀ τοῦτο. Ἐκδύντες δ̀, ἔφαρ ἔχοντες τὰ ἐγχειρίδια [4] γυμνὰ ὡς νευσούμενοι διαβαίνειν.

Suidas. Voc. ἐξείη.

[1] See Lex. πρὸς Sophocl. Trach.

que à ſacrificiis diſceſſiſſent duces & cohortium præfecti, exercitui denuntiabant prandendum eſſe. Ad Xenophontem autem *adhuc* prandentem juvenes duo adcurrunt: nôrant enim omnes licere, ad ipſum & cùm prandéret & cùm cœnaret, accederet aliquis; atque etiam, ſi dormiret, excitaret dicerétque, ſi quid haberet de iis quæ ad bellum *pertinerent:* narrabántque *adeò* tunc *illi*, fortè ſe, dum ad ignem ſarmenta colligerent, in ulteriore *ripâ* in ſaxis ad amnem ipſum pertinentibus vidiſſe ſenem, & fœminam, & puellas *quaſdam*, quæ in petrâ cavernoſâ quaſi veſtimentorum ſaccos deponerent. Ipſis *id* cùm vidiſſent tutò *ſe* trajicere poſſe viſum fuiſſe: nec enim fieri poſſe, ut hâc parte hoſtium equitatus accederent. Itaque cùm *ſe veſtibus* exuiſſent, nudis cum pugionibus tanquam nataturos trajicere *ſe cœpiſſe* nar-

1 Τῶν πρὸς τὸν &c.] Lege p. 91. n. 5.

2 Παιδίσκας] *Thom. Magiſt.* Παιδίσκην, κ̀ τὴν ἐλευθέραν, κ̀ τὴν δούλην, Ἀττικοί. —— ἐπὶ μόνης δ̀ τῆς δούλης, οἱ ἁπλῶς Ἕλληνες χρῶνται τῇ παιδίσκῃ. Similiter *Mœris Attic.*

3 Μαρσίππους] MS. Eton. & edit. *Ald.* μαρσίπους, cum ſimplici π. Sic & *Suidas* in v. Μάρσιππος, ad quam locum hunc Xenophonteum adducit. *Conf.* etiam *Pollux* l. 7. ſegm. 79. Καὶ φασκώλους δὲ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ, τὰ τ̃ ἱματίων ἀγγεῖα, κ̀ θυλάκους· Ξενοφῶν δ̀, κ̀ μαρσίππους ἱματίων εἶπε. & ſic ferè idem l. 10. ſegm. 138.

4 Γυμνὰ ὡς νευσούμενοι] MS. Eton. γυμνοὶ ὡς ἀποδυσόμενοι. Non malè quidem, quod ad primam vocem; ſed ultimam rectè repræſentant libri editi. *Suid.* & *Phavor.* Νευσούμενοι, κολυμβήσοντες· Ξενοφῶν· Ἐκδύντες, ἔχοντες τὰ ἐγχειρίδια γυμνοὶ ὡς νευσούμενοι, ἐπεξῆσαν διαβαίνειν.

βαίνειν· πορευόμενοι δὲ, πρόσθεν ἀφανεῖαι πεὶν βρέξαι τὰ αἰδοῖα· καὶ ἀφανάντες, καὶ λαβόντες τὰ ἱμάτια, πάλιν ἥκειν.

Εὐθὺς ἦν ὁ Ξενοφῶν αὐτός τε [1] ἔσπενδε, & τοῖς νεανίσκοις ἐγχεῖν ἐκέλευσε, & εὔχεσθαι τοῖς φήναισι θεοῖς τά τε ὀνείρατα καὶ τὴν πόρον, & τὰ λοιπὰ ἀγαθὰ ὁπτελέσαι. Σπείσας δ', εὐθὺς μὲν ἦγε τὸς νεανίσκους πρὸς τὸν Χειρίσοφον· καὶ διηγοῦνται ταῦτα. Ακούσας δ' ὁ Χειρίσοφος, ἀπορᾶς ἐποίει. Σπείσαντες δ', τοῖς μὲν ἄλλοις πρήγελλον συσκευάζεσθαι, αὐτοὶ δ' συγκαλέσαντες τὸς στρατηγὸς, ἐβουλεύσαντο ὅπως ἂν κάλλιστα ἀφανοῖεν, [2] καὶ τὸς τε πρόσθεν νικῷεν, καὶ [3] ὑπὸ τῶν ὄπισθεν μηδὲν κακὸν πάσχοιεν. Καὶ

rant; cùm autem pergerent, priùs ſe tranſiiſſe quàm pudenda madefacerent: atque *ità* cùm tranſiiſſent, & veſtimenta *illa* cepiſſent, *eodem vado* reverſos.

Igitur Xenophon ſtatim & ipſe libationem inſtituit, & *ſuos* infundere adoleſcentibus *hiſce* juſſit, atque vota diis, qui tum ſomnia tum vadum monſtrâſſent, nuncupare, ut reliqua etiam *ipſis* perficerent commoda. Libatione factâ, adoleſcentes ad Cheriſophum ſtatim duxit; *eí*que iſta narrant. *Quæ* cùm audiîſſet Cheriſophus, libationes inſtituit. Ubi verò libâſſent, denuntiant cæteris ut vaſa colligerent; ipſi, convocatis ducibus, quo pacto quàm optimè tranſirent, & tum eos à fronte *qui ſtabant* vincerent, tum ab iis à tergo *qui erant* detrimenti nihil acciperent, deliberârunt. Ip-

νειν. Uterque, omiſſo ἔφασαν, ad ſupplendam ſententiam τῷ ἀφανίσαι præpoſuerunt ἐπειρῶντο.

1 Ἔσπενδε, καὶ — ἐγχεῖν &c.] Etymol. m. Σπένδω, σημαίνει τὸ μετὰ θυσιῶν φιλοτιμοῦμαι καὶ καταλλάσσομαι & θεῷ & ἀνθρώποις. *Phavor.* Σπονδή, ὁ ἐπιχώριμος τοῖς θυσίαις οἴνος· σπονδὰς, ἐκχύσεις οἴνου. Adde *Suid.* ſupra cit. p. 93. n. 4. Vino nempe Græci ad libationes plerumque utebantur; utì paſſim teſtatur *Homerus*: adeò ut plenè diceretur ἔσπενδε οἴνῳ. Ἐγχεῖν etiam ſolemne eſt in ſacrificiis verbum. Vini utique in pocula huic uſui deſtinata ubi adfatim infuderant, aliquantum mox deorum in honorem effundebant. Plenè *Ariſtoph.* Εἰρ. v. 1102. Ἐγχει δὴ σπονδὴν &c. Cùm autem libationes cum precibus ferè conjungi ſolerent, ritè ſequitur illud εὔχεσθαι. Plura qui deſiderat, adeat velim *Archæol. Gr.* l. 2. c. 4.

2 Καὶ τὸς τε πρόσθεν &c.] Orontæ *ſcil.* & Artuchi copias, de quibus p. 284.

3 Ὑπὸ τῶν ὄπισθεν &c.] *Scil.* à Carduchis, quorum meminit p. 286.

ἔδοξεν αὐτοῖς Χειρίσοφον μὲν ἡγεῖσθαι, καὶ διαβαίνειν ἔχοντα τὸ ἥμισυ τοῦ στρατεύματος, τὸ δὲ ἥμισυ ὑπομένειν σὺν Ξενοφῶντι· τὰ δὲ ὑποζύγια [1]καὶ τὸν ὄχλον ἐν μέσῳ τούτων διαβαίνειν. Ἐπεὶ δὲ καλῶς ταῦτα εἶχεν, ἐπορεύοντο· ἡγοῦντο δὲ οἱ νεανίσκοι, ἐν ἀριστερᾷ ἔχοντες τὸν ποταμόν· ὁδὸς δὲ ἦν ὅπῃ τιν ἀφίκοιντο ὡς τέτταρα στάδια.

Πορευομένων δ' αὐτῶν [2]ἀντιπαρήεσαν αἱ τάξεις τῶν ἱππέων. Ἐπεὶ δ' ἦσαν κατὰ τὰ διάβασιν ἐς τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ, [3]ἔθεντο τὰ ὅπλα, ἐς αὐτὸς πρῶτος Χειρίσοφος [4]ἐστεφανωμένος καὶ ἀποδὺς ἐλάμβανε τὰ ὅπλα, καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσι παρήγγελλε· ἐς τὸν λο-

Cital Tayl. in S. Ill. 37.

sísque *adeò* visum est, ut Cherisophus in fronte esset, ac cum dimidiâ exercitûs parte transiret; & *reliqua* pars dimidia cum Xenophonte maneret; jumentáque ac turba *imbellis* medio inter hos *loco* trajicerent. His *ità* rectè constitutis, pergebant: itineris autem duces erant adolescentes, quibus ad lævam erat amnis: via, quæ ad transeundi locum *ducebat*, stadiorum ferè quatuor erat.

Cùm proficisci cœpissent, adversùs eos *ex alterâ parte fluminis* equitum perrexêre turmæ. Ad locum trajectûs & fluminis ripas ubi perveniissent, aciem ordinandi causâ subsistebant, ac primus ipse Cherisophus coronatus ac veste positâ arma capiebat, *idém*que cæteris omnibus *faciendum* imperabat: cohortium etiam præ-

1 Καὶ τὸν ὄχλον] Vide sis p. 244. n. 5.

2 Ἀντιπαρήεσαν αἱ τάξεις &c.] Quas suprà memorat p. 284. Cæterùm, verbum illud lexicis est ignotum.

3 Ἔθεντο τὰ ὅπλα] *Leunclav.* vertit *arma ponunt*; & sic ferè *Amasæus*. Minùs rectè; nisi qui armati consistunt, nec tamen re ipsâ pugnant, ii propriè arma ponere dicantur. Quod autem de Cherisopho mox infrà dicitur ἐλάμβανε τὰ ὅπλα, nihil indè præsidii illorum accedit interpretationi: quippe quia de eo id tum demum dicitur, cùm priùs vestem, & proinde arma, posuisset. Itaque hìc loci sonare videtur phrasis vel simpliciter *armati substiterunt*, vel *aciei instruendæ*, *ducúm*que adeò mandatorum accipiendorum, *causâ*. Vide p. 280. n. 3.

4 Ἐστεφανωμένος] MS. Eton. στεφανωσάμενος. Dicitur is forsan ἐστεφανωμένος, quòd modò rem sacram fecerat; nam veteres coronatos sacrificâsse, satìs notum est: nisi mavis illum ominis boni causâ coronam, lætitiæ utique & victoriæ quasi animo præceptæ indicium, sumpsisse. Consule, εἴ γε δοκεῖ, quæ viri docti *Kuhnius* & *Perizon.* notârunt ad *Ælian.* V. H. l. 3. c. 3.

βαίνειν· πορευόμενοι δὲ, πρόσθεν ἀφικέσθαι πρὶν βρέξαι τὰ αἰδοῖα· καὶ ἀφικόμενοι, καὶ λαβόντες τὰ ἱμάτια, πάλιν ἦκειν.

Εὐθὺς ἦν ὁ Ξενοφῶν αὐτός τε [1] ἔσπενδε, καὶ τοῖς νεανίσκοις ἐγχεῖν ἐκέλευσε, καὶ εὔχεσθαι τοῖς φήναι θεοῖς τά τε ὀνείρατα καὶ τὴν πόρον, καὶ τὰ λοιπὰ ἀγαθὰ ἐκτελέσαι. Σπείσας δ', εὐθὺς μὲν ἦγε τοὺς νεανίσκους πρὸς τὸν Χειρίσοφον· καὶ διηγοῦνται ταῦτα. Ἀκούσας δ' ὁ Χειρίσοφος, ἀπονδὰς ἐποίει. Σπεισάντες δ', τοῖς μὲν ἄλλοις παρήγγελλον συσκευάζεσθαι, αὐτοὶ δὲ συγκαλέσαντες τοὺς στρατηγούς, ἐβουλεύσαντο ὅπως ἂν κάλλιστα ἀφικοῖντο, [2] καὶ τοὺς τε πρόσθεν νικῷεν, καὶ [3] ὑπὸ τῶν ὄπισθεν μηδὲν κακὸν πάσχοιεν. Καὶ

rant; cùm autem pergerent, priùs ſe tranſiiſſe quàm pudenda madefacerent: atque *ità* cùm tranſiiſſent, & veſtimenta *illa* cepiſſent, *eodem vado* reverſos.

Igitur Xenophon ſtatim & ipſe libationem inſtituit, & *ſuos* infundere adoleſcentibus *hiſce* juſſit, atque vota diis, qui tum ſomnia tum vadum monſtrâſſent, nuncupare, ut reliqua etiam *ipſis* perficerent commoda. Libatione factâ, adoleſcentes ad Cheriſophum ſtatim duxit; *eí*que iſta narrant. *Quæ* cùm audiîſſet Cheriſophus, libationes inſtituit. Ubi verò libâſſent, denuntiant cæteris ut vaſa colligerent; ipſi, convocatis ducibus, quo pacto quàm optimè tranſirent, & tum eos à fronte *qui ſtabant* vincerent, tum ab iis à tergo *qui erant* detrimenti nihil acciperent, deliberârunt. Ip-

νειν. Uterque, omiſſo ἔφασαν, ad ſupplendam ſententiam τῷ ἀφικέσθαι præpoſuerunt ἐπειρῶντο.

1 Ἔσπενδε, καὶ — ἐγχεῖν &c.] Etymol. m. Σπένδω, σημαίνει τὸ μετὰ θυσιῶν φιλοτιμοῦμαι καὶ παλαίσματα καὶ θεῷ καὶ ἀνθρώποις. *Phavor.* Σπονδή, ὁ ἐπιχύσμος ταῖς θυσίαις οἴνου· σπονδὰς, ἐκχύσεις οἴνου. Adde *Suid.* ſupra cit. p. 93. n. 4. Vino nempe Græci ad libationes plerumque utebantur; utì paſſim teſtatur *Homerus*: adeò ut plenè diceretur ἔσπενδε οἴνῳ. Ἐγχεῖν etiam ſolemne eſt in ſacrificiis verbum. Vini utique in pocula huic uſui deſtinata ubi adfatim infuderant, aliquantum mox deorum in honorem effundebant. Plenè *Ariſtoph.* Εἰρ. v. 1102. Ἔγχει δὴ σπονδήν &c. Cùm autem libationes cum precibus ferè conjungi ſolerent, ritè ſequitur illud εὔχεσθαι. Plura qui deſiderat, adeat velim *Archæol. Gr.* l. 2. c. 4.

2 Καὶ τοὺς πρόσθεν &c.] Orontæ *ſcil.* & Artuchi copias, de quibus p. 284.

3 Ὑπὸ τῶν ὄπισθεν &c.] *Scil.* à Carduchis, quorum meminit p. 286.

ἔδοξεν αὐτοῖς Χειρίσοφον μὲν ἡγεῖσθαι, καὶ διαβαίνειν ἔχοντα τὸ ἥμισυ τοῦ στρατεύματος, τὸ δὲ ἥμισυ ὑπομένειν σὺν Ξενοφῶντι· τὰ δὲ ὑποζύγια [1]καὶ τὸν ὄχλον ἐν μέσῳ τούτων διαβαίνειν. Ἐπεὶ δὲ καλῶς ταῦτα εἶχεν, ἐπορεύοντο· ἡγοῦντο δὲ οἱ νεανίσκοι, ἐν ἀριστερᾷ ἔχοντες τὸν ποταμόν· ὁδὸς δὲ ἦν ὅπη τὴν διάβασιν ὡς τέτταρα στάδια.

Πορευομένων δ' αὐτῶν [2]ἀντιπαρήεσαν αἱ τάξεις τῶν ἱππέων. Ἐπεὶ δ' ἦσαν κατὰ τὴν διάβασιν καὶ τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ, [3]ἔθεντο τὰ ὅπλα, καὶ αὐτὸς πρῶτος Χειρίσοφος [4]ἐστεφανωμένος καὶ ἀποδὺς ἐλάμβανε τὰ ὅπλα, καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσι παρήγγελλε· καὶ τὰς λο-

Cilat Toup in Suid. II. 37.

sissque *adeò* visum est, ut Cherisophus in fronte esset, ac cum dimidiâ exercitûs parte transiret; & *reliqua* pars dimidia cum Xenophonte maneret; jumentáque ac turba *imbellis* medio inter hos *loco* trajicerent. His *ità* rectè constitutis, pergebant: itineris autem duces erant adolescentes, quibus ad lævam erat amnis: via, quæ ad transeundi locum *ducebat*, stadiorum ferè quatuor erat.

Cùm proficisci cœpissent, adversùs eos *ex alterâ parte fluminis* equitum perrexêre turmæ. Ad locum trajectûs & fluminis ripas ubi perveniissent, aciem ordinandi causâ subsistebant, ac primus ipse Cherisophus coronatus ac veste positâ arma capiebat, *idém*que cæteris omnibus *faciendum* imperabat: cohortium etiam præ-

1 Καὶ τὸν ὄχλον] Vide sis p. 244. n. 5.

2 Ἀντιπαρήεσαν αἱ τάξεις &c.] Quas suprà memorat p. 284. Cæterùm, verbum illud lexicis est ignotum.

3 Ἔθεντο τὰ ὅπλα] *Leunclav.* vertit *arma ponunt*; & sic ferè *Amasæus*. Minùs rectè; nisi qui armati consistunt, nec tamen re ipsâ pugnant, ii propriè arma ponere dicantur. Quod autem de Cherisopho mox infrà dicitur ἐλάμβανε τὰ ὅπλα, nihil indè præsidii illorum accedit interpretationi: quippe quia de eo id tum demum dicitur, cùm priùs vestem, & proinde arma, posuisset. Itaque hìc loci sonare videtur phrasis vel simpliciter *armati substiterunt*, vel *aciei instruendæ*, *ducúm*que adeò mandatorum accipiendorum, *causâ*. Vide p. 280. n. 3.

4 Ἐστεφανωμένος] MS. Eton. στεφανωσάμενος. Dicitur is forsan ἐστεφανωμένος, quòd modò rem sacram fecerat; nam veteres coronatos sacrificâsse, satìs notum est: nisi mavis illum ominis boni causâ coronam, lætitiæ utique & victoriæ quasi animo præceptæ indicium, sumpsisse. Consule, εἴ γε δεῖ, quæ viri docti *Kuhnius* & *Perizon.* notârunt ad *Ælian.* V. H. l. 3. c. 3.

χαγὸς ἐπέλθοιεν ἄξειν [1] τὰς λόχους ὀρθίους, τὰς μὲν ἐν ἀριστερᾷ, τὰς δ' ἐν δεξιᾷ ἑαυτῶν. Καὶ οἱ μὲν μάντεις [2] ἐσφαγιάζοντο εἰς τὸν ποταμόν· οἱ δὲ πολέμιοι ἐτόξευόν τε καὶ ἐσφενδόνων· ἀλλ' ὅπως ἐξικνοῦντο. Ἐπεὶ δὲ [3] καλὰ ἦν τὰ σφάγια, [4] ἐπαιάνιζον πάντες οἱ στρατιῶται καὶ [5] ἀνηλάλαζον, συνωλόλυζον δὲ καὶ αἱ γυναῖκες ἅπασαι. Πολλαὶ γὰρ ἦσαν [6] ἑταῖραι ἐν τῷ στρατεύματι.

Καὶ Χειρίσοφος μὲν ἐνέβαινε καὶ οἱ σὺν αὐτῷ· ὁ δὲ Ξενοφῶν, λαβὼν τῶν ὁπλοφυλάκων τοὺς εὐζωνοτάτους, ἔθει

fectos cohortes rectas, tum ad dextram ſuam, tum ad lævam ducere jubebat. Et vates quidem hoſtias ad amnem mactabant: hoſtes ſagittas mittebant fundíſque utebantur; ſed necdum *ad Græcos* pertingebant. Poſteaquam pulchrè litatum fuiſſet, pæana milites omnes canebant & clamorem exultanter tollebant, mulieréſque etiam omnes altâ lætâque voce unà clamabant. Erant enim multæ in exercitu amicæ.

Ac Cheriſophus quidem cum ſuis *amnem* ingrediebatur: & Xenophon, *ſecum* ſumptis eorum qui in extremo erant agmine expe-

1 Τὰς λόχους ὀρθίους,] Lege ex *Æliano* & *Arriano* adlata ad Κ. Π. p. 194. Quibus accedunt *Phavor.* & *Suid.* in v. Ὀρθία.

2 Ἐσφαγιάζοντο εἰς &c.] Rectiùs forſan verteris *in* quàm *ad* flumen: neque enim deeſt exemplum mactatæ in ipſo fluvii trajectu hoſtiæ. *Arrian.* de Exp. Alex. l. 1. c. 11. καὶ ἐπειδὴ μεταξὺ μέσου τοῦ πόρου τοῦ Ἑλλησπόντου ἐγένετο (Alexander) σφάξαντα ταῦρον, τῷ Ποσειδῶνι καὶ Νηρηίσι σπένδειν ἐκ χρυσῆς φιάλης εἰς τὸν πόντον. Adde ejuſd. l. 6. c. 3.

3 Καλὰ ἦν τὰ &c.] Adi p. 82. n. 2. & p. 124. n. 4.

4 Ἐπαιάνιζον] Vide p. 83. n. 2. & p. 208. n. 3.

5 Ἀνηλάλαζον, συνωλόλυζον &c.] Prius verbum extat apud *Euripid.* Ἰκετ. v. 719. Ἐγὼ δ' ἀνηλάλαξα, κἀνωρχησάμην. Quem locum reſpicit etiam Cl. *Grammius*, ubi rectè ἀναλαλάζω iis adnumerat verbis, quæ in lexicis non habentur. *Arrian.* de Exped. Alex. l. 6. c. 3. eandem notionem ſubjecit verbo ἐπαλαλάζειν, quod in lexicis quidem reperitur, ſed ἀδιαπότως. Vide p. 83. n. 5. Porrò, deeſt etiam in pleriſque lexicis συνολολύζω; (quod Cl. *Grammius* prætermiſit) ſimplex autem ὀλολύζω eſt ſacrorum in primis vox, & clamorem mulierum ſacrificantium (obſervante *Animadv.* in *Athen.* l. 7. c. 10. doctiſ. *Caſaub.*) indicat. Ejuſdem vide *Comment.* ad *Theophr.* c. 21. Rectè verò monuit, quod & exemplis adlatis probavit, illuſtriſ. *Spanh.* ad *Callim.* Hymn. in Del. v. 258. ὀλολύζειν ſolenniter in publicâ etiam lætitiâ, quæ fauſtas lætáſque flagitaret acclamationes, adhiberi. Lege ſis quæ loco cit. ſcripſit vir eruditiſſimus.

6 Ἑταῖραι] Quæ Latinis itidem honeſtiore nomine *amicæ* adpellabantur.

ἀνὰ κράτος πάλιν ὅπῃ τὸν πόρον τ' κατὰ τ' ἔκβασιν τῇ εἰς τὰ τῶν Ἀρμενίων ὄρη· πορσωτέρω [1] ταύτῃ ἀφεβὰς ἀποκλείσειν τὸς ἀπὸ τ' ποταμὸν ἱππεῖς. Οἱ δὲ πολέμιοι, ὁρῶντες μὲν τὸς ἀμφὶ Χειρίσοφον εὐπετῶς τὸ ὕδωρ διαπερῶντας, ὁρῶντες δὲ τὸς ἀμφὶ Ξενοφῶντα ἰόντας [2] εἰς τὔμπαλιν, δείσαντες μὴ ἀποκλεισθείησαν, φεύγουσιν ἀνὰ κράτος πρὸς τῇ ἀπὸ τ ποταμοῦ ἔκβασιν ἄνω. Ἐπεὶ δὲ κατὰ τὴν ὁδὸν ἐγίγνοντο, ἔτεινον ἄνω πρὸς τὸ ὄρος. Λύκιος δὲ ὁ τῇ τάξιν ἔχων τῶν ἱππέων, καὶ Αἰσχίνης ὁ τῇ τάξιν ἔχων τ' πελτασῶν τ' ἀμφὶ Χειρίσοφον, ἐπεὶ ἑώρων [3] ἀνὰ κράτος φεύγοντας, ἵπτοντο· οἱ δὲ σφετέρων ἑβόων μὴ ἀπολείπεσθαι, ἀλλὰ συνεκβαίνειν ὅπῃ τὸ ὄρος. Χειρίσοφος δ' [4] αὖ ἐπεὶ διέβη, τὸς μὲν ἱππέας οὐκ ἐδίωκεν, εὐθὺς δὲ κ τ' τὰς πορσηκούσας ὄχθας ὅπῃ τὸν ποταμὸν ἐξέβαινεν ὅπῃ τοὺς ἄνω πο-

ditiſſimis, totis viribus ad trajectum *illum* recurrit, qui *erat* propter aditum, in Armeniorum montes *ducentem*; ſimulans hàc ſe tranſiturum & intercluſurum equites, qui ſecundùm flumen erant. Hoſtes ubi Cheriſophum cum ſuis aquam videbant facilè tranſmittere, videbant etiam Xenophontem cum ſuis retrò currere, veriti nè intercluderentur, totis viribus ad eum fugiunt aditum, qui à fluvio ſurſum *ducebat*. *Eam* in viam cùm perveniſſent, in montem ſurſum tendebant. Lycius autem qui equitum turmam ducebat, & Æſchines cui agmen erat peltaſtarum de Cheriſophi copiis, *hos* cùm totis viribus fugere viderent, ſequebantur: milites *cæteri* clamabant *ſe ab illis* non abfuturos, ſed unà *cum iis* in montem evaſuros. At Cheriſophus ubi tranſiiſſet, non *ille* quidem equites inſequebatur, ſed ſtatim per ripas ad amnem pertinentes adverſùs hoſtes, ſuperioribus in locis *ſubſiſtentes*,

1 Ταύτῃ] Vide ſis p. 220. n. 4.

2 Εἰς τὔμπαλιν] Reſpice p. 228. n. 3.

3 Ἀνὰ κράτος] Sic ſuprà diviſim. At ubique ferè MS. Eton. & edit. *Ald.* conjunctim repræſentant. Sed de hujuſmodi minutiis ſatìs ſuprà, p. 63. n. 1. & p. 201. n. 6.

4 Αὖ] Adi p. 108. n. 2.

λεμίους. Οἱ δὲ ἄνω, ὁρῶντες μὲν τοὺς ἑαυτῶν ἱππέας φεύγοντας, ὁρῶντες δὲ ὁπλίτας βαρύντας σφίσιν, ἐπιλείπουσι τὰ ὑπὲρ τοῦ ποταμοῦ ἄκρα.

Ξενοφῶν δ', ἐπεὶ [1] τὰ πέραν ἑώρα καλῶς γιγνόμενα, ἀπεχώρει [2] τὴν ταχίστην πρὸς τὸ διαβαῖνον στράτευμα. (Καὶ γὰρ οἱ Καρδοῦχοι φανεροὶ ἤδη ἦσαν εἰς τὸ πεδίον καταβαίνοντες, ὡς ἐπισπόμενοι τοῖς τελευταίοις.) Καὶ Χειρίσοφος μὲν τὰ ἄνω κατεῖχε, Λύκιος δὲ σὺν ὀλίγοις ἐπιχειρήσας ἐπιδιῶξαι, ἔλαβε τῶν σκευοφόρων τὰ ὑπολειπόμενα, καὶ μετ' αὐτῶν ἐσθῆτά τε καλὴν καὶ ἐκπώματα. Καὶ τὰ μὲν σκευοφόρα τῶν Ἑλλήνων καὶ ὁ ὄχλος [3] ἀκμὴν διέβαινε· Ξενοφῶν δὲ [4] στρέψας πρὸς τοὺς

evaſit. Illi verò *qui* in locis altioribus *conſtiterunt*, cùm equites ſuos fugere cernerent, cernerent gravis armaturæ milites adverſùs ſe pergere, juga fluvio imminentia deſerunt.

Interim Xenophon cùm vidiſſet rem in ulteriore ripâ benè ſucceſſiſſe, quàm celerrimè ad copias *amnem* tranſeuntes revertitur. (Nam Carduchi palàm in planitiem deſcendebant, quaſi *qui* in extremum agmen impetum facturi *eſſent*.) Et Cheriſophus ſuperiora *jam* tenebat *loca*, Lyciúſque cum paucis *hoſtes* inſequi adgreſſus, impedimenta à tergo relicta cepit, & in his tum veſtem pulchram tum pocula. Ac impedimenta quidem Græcorum & turba adhuc tranſibant: at Xenophon cùm *ſe ſuóſque* in Car-

1 Τὰ πέραν] Quali opus ſit ſupplemento dictum ſuprà p. 25. n. 3.

2 Τὴν ταχίστην] Paſſim ἐπιῤῥηματικῶς efferuntur. *Ælian.* V. H. l. 1. c. 32. Οἱ δὲ τῷ ταχίστην προσδραμόντες, &c. Vide ſis *Budæi* Comm. L. G. p. 971.

3 Ἀκμὴν] *Mœr. Attic.* Ἀκμὴν ἐδεὶς τὸ Ἀττικῶν ἀντὶ τοῦ ἔτι, εἰ μὴ μόνος Ξενοφῶν, ἐν τῇ Ἀναβάσει· Ἑλληνικῶς δὲ χρῶνται. *Phrynich.* etiam, Ἀκμὴν ἀντὶ τοῦ ἔτι, Ξενοφῶντα λέγουσιν ἅπαξ αὐτὸν κεχρῆσθαι· σὺ δὲ φυλάττου χρῆσθαι, λέγε δὲ ἔτι. *Heſych. Phavor.* & *Suid.* Ἀκμήν, ἔτι. Lexic. Gr. Lat. vet. Ἀκμὴν, ἐπίῤῥημα, *adhuc*. Eâdem voce uſus eſt *Iſocrat.* ad *Demon.* initio ferè: καὶ σὺ μὲν ἀκμῇ φιλοσοφεῖς, ἐγὼ &c. Et ſæpè *Polybius*. Elegantiſ. *Alberti* rectè ad Matt. XV. 16. obſervavit ἀκμῇ dici ἐμφατικῶς pro κατ' ἀκμὴν, i. e. *in ipſo vigore* ſeu *maturitate rei agendæ*, aut *in ipſo hoc temporis articulo* ſive *momento*; pro vario ſignificatu τῆς ἀκμῆς.

4 Στρέψας πρὸς τοὺς &c.] Sic optimè MS. Eton. & edit. *Ald.* Alii libri στρέψας καὶ τοὺς &c.

Καρδούχοις, [1] ἀντία τὰ ὅπλα ἔθετο· [2] καὶ παρήγγειλε τοῖς λοχαγοῖς κατ' ἐνωμοτίας ποιήσασθαι ἕκαστον τὸν ἑαυτῦ λόχον, [3] παρ' ἀσπίδας παραγαγόντας τὴν ἐνωμοτίαν ἐπὶ φάλαγγα· καὶ τοὺς μὲν λοχαγοὺς καὶ τοὺς ἐνωμοτάρχας, [4] πρὸς τὴν Καρδούχων ἴενται, οὐραγοὺς δὲ καταστήσασθαι πρὸς τῷ ποταμῷ.

Οἱ δὲ Καρδοῦχοι, ὡς ἑώρων τοὺς ὁπλοφύλακας τῦ ὄχλυ ψιλεμβύους, καὶ ὀλίγους ἤδη φαινομβύους, θᾶττον δὴ ἐπῆεσαν, [5] ᾠδάς τινας ᾄδοντες. Ὁ δὲ Χειρίσοφος, ἐπεὶ τὰ παρ' αὐτῷ ἀσφαλῶς εἶχε, πέμπει πρὸς Ξενοφῶντα τοὺς πελτασοὺς καὶ σφενδονήτας καὶ τοξότας, καὶ κελεύει ποιεῖν ὅ, τι ἂν ἀγγέλλῃ.

duchos convertiſſet, adverſùs *eos* aciem inſtruxit; & præfectis cohortium imperavit, ut quiſque cohortem ſuam per enomotias diſponeret, ſcuta verſùs in phalangem promotâ *quâque* enomotiâ: *edixit* etiam cohortium præfecti & enomotarchæ in Carduchos pergerent, à tergo curantibus juxta flumen conſtitutis.

At Carduchi, ut videbant extremi agminis cuſtodes multitudine nudatos, jámque paucos *adeò* videri, celeriùs *hos* invaſerunt, cantilenas quaſdam canentes. Cheriſophus autem, conſtitutis in tuto ſuis, peltaſtas & funditores & ſagittarios ad Xenophontem mittit, atque facere, quidquid *ille* imperaret, jubet.

1 Αντία τὰ ὅπλα &c.] *Herodot.* l. 1. c. 62. καὶ ἀντία ἐθέντο τὰ ὅπλα. i. e. *caſtra ex adverſo poſuerunt*; vel, *caſtris poſitis obſidere cœperunt*, ſcil. Αθηναίης ἱρόν.

2 Καὶ παρήγγειλε τοῖς &c.] *Arrian.* Tact. p. 21. Ξενοφῶν δὲ, πόσον μὲν μέρος τῦ λόχυ ἡ ἐνωμοτία ἐστὶν, ὁ Δημοσθένης· ὅτι δὲ μεῖον καὶ πάντως τε τῦ ἡμίσυς, δηλοῖ ὃ ὧδε λέγων ὅτι οἱ λοχαγοὶ κατ' ἐνωμοτίας ἕκαστον ἐποιήσαντο τὸν αὑτῦ λόχον. Hunc, opinor, locum Xenophontéum reſpicit. Cæterùm, de ἐνωμοτίᾳ dictum eſt p. 242. n. 6.

3 Παρ' ἀσπίδας &c.] *Arrian.* Tact. p. 54. Καὶ τῆς κλίσεως ἐπὶ δόρυ μὲν καλεῖται ἡ ἐς δεξιὰ, ἵνα περ τὸ δόρυ ἐστὶ τῷ ὁπλίτῃ· ἐπ' ἀσπίδα δὲ, ἡ ἐπὶ τὰ λαιὰ, ἵνα φέρει τὴν ἀσπίδα. Præcipit hìc Xenophon de παραγωγῇ, quæ Tacticis dicitur εὐώνυμος. Adde *Ælian.* Tact. c. 24. & 31. & *Indic.* Tact. K. Π. noſtræ adjectum.

4 Πρὸς τὴν — πρὸς τῦ &c.] Sic ſuprà p. 104. dixit πρὸς τῶν Ελλήνων. & p. 125. πρὸ τῦ ποταμῦ, ubi MS. Eton. habet πρὸς τῦ &c.

5 Ωιδάς τινας &c.] Barbaros pleroſque ituros in prælia ceciniſſe ad *Tacit.* de mor. *Germ.* 3. obſervârunt viri eruditi; quos adi ſis. Adde *Arrian.* Tact. p. 72.

ἰδὼν ὃ αὐτὸς [1] καταβαίνοντας ὁ Ξενοφῶν, [2] πέμψας ἄγγελον κελεύει αὐτοῦ μεῖναι ἐπὶ τῷ ποταμῷ [3] ἀναβαίνοντας· [4] ὅταν δ' ἄρξωνται αὐτοὶ διαβαίνειν, ἐναντίους ἔνθεν καὶ ἔνθεν σφῶν ἐκβαίνειν ὡς διαβησομένους, [5] διηκωλισμένους τοὺς ἀκοντιστὰς, καὶ ὑπεζευγμένους τοὺς τοξότας· [6] μὴ πόρρω δὲ τοῦ ποταμοῦ προδιαβαίνειν. Τοῖς δ' ἅμ' ἑαυτῷ παρήγγειλεν, ἐπειδὰν [7] σφενδόνη ἐξικνῆται, καὶ [8] ἀσπὶς ψοφῇ, παιωνίσαντας θεῖν ἀεὶ ἐς τοὺς πολεμίους· ἐπειδὰν

Eos Xenophon *jam* deſcendentes conſpicatus, miſſo nuntio mandat iſthic ut ad amnem ſubſiſterent: ac ubi ipſi tranſire cœperint, *tunc* ex adverſo ab utroque ipſorum latere pergerent tanquam tranſituri, jaculatores amentis haſtarum prehenſis, ſagittarii cum ſagittis in nervos impoſitis; procul tamen in fluminis tranſitu non progrederentur. Eis verò, qui apud ipſum erant, mandabat, utì cùm fundæ pertingerent, & ſcuta *pulſata* ſonarent, pæanem exorſi curſu ſemper in hoſtes ferrentur; cùm ſe

1 Καταβαίνοντας] Sic rectè MS. Eton. & edit. *Ald.* Eandem lectionem ſequutus *Amaſæus* vertit *deſcendentes*. Edit. *Steph.* & *Leuncl.* malè Ἀναβαίνοντας exhibent.

2 Πέμψας ἄγγελον] Plenè hoc, quod ἐλλειπτικῶς extulit p. 133. ubi lege n. 1.

3 Διαβάντας·] Vel delenda hæc vox (quod cenſuit *Muretus*) vel in καταβάντας mutanda videtur.

4 Οταν δ' ἄρξωνται αὐτοὶ] *Scil.* Xenophon cum ſuis.

5 Διηκωλισμένους &c.] MS. Eton. διηκυλωμένους cui lectioni nonnihil favet forma participii p. 283. ἐναγκυλῶντες. Noſter infrà l. 5. haud ità longe ab init. ὁ δὲ τοῖς πελτασταῖς πᾶσι παρήγγειλε διηγκυλισμένους ἰέναι, — καὶ τοὺς τοξότας ἐπιζευγνύναι ἐπὶ ταῖς νευραῖς, &c. ubi vide notata.

6 Μὴ πόρρω δὲ τοῦ &c.] *Steph.* margini verſionis *Amaſ.* adſcripſit, *non procul à flumine*: rectiùs, opinor, vertit *Leuncl.* quem ſequuti ſumus. Infrà paulò p. 296. de iiſdem Noſter, καὶ προσωτέρω τοῦ καιροῦ προϊόντες, &c. quippe qui, mandati hujuſce Xenophontis immemores, amnem trajecerant Carduchos invaſuri. Porrò, MS. Eton. pro προδιαβαίνειν dat προβαίνειν. Sed rectiùs ex verbo recepto Xenophontis exoriri videtur ſententia hæc: nè, *ſcil.* citeriorem in ripam, Xenophon ubi id temporis ſtabat, priùs feſtinarent illi, quàm ipſe cum ſuis in ulteriorem ripam, ubi tum illi conſtiterunt, evaderet. Eodem illo verbo utitur Xenophon libro Περὶ Ἱππικῆς ferè med. δεῖ τοῦ ἀγωγέος καταβεβληκότος προδιαβῆναι αὐτὸν τὸν πάφρον.

7 Σφενδόνη &c.] Pro plurativis ſingularia, Atticorum utique more, nomina uſurpat. Sic ſuprà paulò, p. 292 ἐς μιπὰ τέτων ἐθνήπά τε &c. *Thucyd.* l. 4. c. 10. καὶ τὸν πόλεμιον δεινότερον ἕξομεν &c. pro τοὺς πολεμίους. ubi vide quæ Cl. *Duker.* contra cenſuram *Dionyſ. Halic.* monuit: & *Henr. Steph.* Animadv. ad lib. de Dial. p. 46. ejuſdémque Append. ad Scripta de Dial. *Att.* p. 130.

8 Ἀσπὶς ψοφῇ, &c.] Lege p. 84. n. 1. p. 83. n. 2.

δὲ [1] ἀναστρέψωσιν ⓐ πολέμιοι, καὶ ἐκ τοῦ ποταμοῦ [2] ὁ σαλπιγκτὴς σημήνῃ τὸ πολεμικὸν, ἀναστρέψαντας [3] ἐπὶ δόρυ ἠγεῖσθαι τοὺς ἀφεγγεῖς, θεῖν δὲ πάντας ὁπόθεν ἕκαστος τὴν τάξιν εἶχεν, ὡς μὴ ἐμποδίζειν ἀλλήλους· [4] ὅπῃ ἄριστος ἄριστος ἔσοιτο, ὃς ἂν πρῶτος ἐν τῷ πέραν γένηται).

Οἱ δὲ Καρδοῦχοι, ὁρῶντες ὀλίγους ἤδη τοὺς λοιποὺς, (πολλοὶ γὰρ καὶ τῶν μένειν τεταγμένων ᾤχοντο ἐπιμελησόμενοι οἱ μὲν ὑποζυγίων, οἱ δὲ σκευοφόρων, οἱ δὲ [5] ἑταίρων) ἐνταῦθα δὴ ἐπέκειντο θρασέως, καὶ ἤρξαντο σφενδονᾶν καὶ τοξεύειν. Οἱ δὲ Ἕλληνες παιανίσαντες [6] ὥρμησαν δρόμῳ ἐπ' αὐτούς· οἱ δ' οὐκ ἐδέξαντο· καὶ γὰρ ἦσαν ὡπλισμένοι, ὡς μὲν ἐν τοῖς ὄρεσιν, ἱκανῶς πρὸς τὸ ἐπιδραμεῖν καὶ φεύγειν, [7] πρὸς

averterent hoſtes, ac tubicen claſſicum à fluvio caneret, *ipſi* ſe in haſtam converterent & à tergo curantes præirent, & quàm celerrimè currerent omnes, ac eo quo quiſque conſtitutus erat ordine tranſirent, ut nè alii alios impedirent: eum utique fore fortiſſimum, qui primus in ulteriorem ripam evaderet.

Carduchi verò, cùm paucos jam *eſſe* reliquos viderent, (nam multi etiam illorum, qui manere juſſi fuerant, eo conſilio diſceſſerant, ut curarent alii jumenta, alii impedimenta, alii amicas) audacter inſtabant, fundíſque & ſagittis uti cœperunt. At Græci pæanem exorſi in eos curſu feruntur; *quorum* illi non ſuſtinebant impetum: etenim armati erant, ut in montibus, ſatìs ad incurſiones faciendas fugámque capiendam, verùm ad impetus *hoſtium*,

1 Ἀναστρέψωσιν] Supple ἑαυτούς: quod mox iterum cum ἀναστρέψαντας intelligendum. Sic ſuprà p. 292. στρέψας πρὸς τοὺς &c. Adde p. 248. n. 3. & Act. VII. 42. Ἔστρεψε δὲ ὁ Θεὸς, *ſcil.* ἑαυτόν.

2 Ὁ σαλπιγκτὴς σημήνῃ] Confer p. 234. n. 5.

3 Ἐπὶ δόρυ] Vide p. 293. n. 3.

4 Ὅπῃ ἄριστος &c.] Supple λέγων, vel aliud huic adſine verbum, ante ὅπῃ. Confer p. 100. n. 3. Ejuſmodi ſupplementum poſtulat *Horat.* Carm. 16. l. 3. v. 7. — *fore enim* &c. ſcil. *aiebant*, ſeu *ſcicbant.*

5 Ἑταίρων] MS. Eton. ἑτέρων: quam lectionem exprimit verſio *Leunclaviana.* Sed rectè ſcribitur ἑταίρων: nam πολλαὶ, inquit Noſter p. 290. ἦσαν ἑταίρες ἐν τῷ στρατοπέδῳ.

6 Ὥρμησαν δρόμῳ] Vide ſis p. 234. n. 6. & quæ doctiſ. *Bochart.* Hieroz. l. 2. c. 8. de more pugnas curſu adgrediendi collegit.

7 Πρὸς δὲ τὸ ἐς &c.] Locutio videtur elliptica, & in hunc modum ſupplenda, πρὸς δὲ τὸ τοὺς πολεμίους ἐς χεῖρας συνιόντας vel ἐλθόντας δέχεσθαι, &c.

δὲ τὸ εἰς χεῖρας δέχεσθαι, οὐχ ἱκανῶς. Ἐν τούτῳ σημαίνει ὁ σαλπιγκτής· καὶ οἱ μὲν πολέμιοι ἔφευγον πολὺ ἔτι θᾶττον· οἱ δ' Ἕλληνες [1] τὰ ἐναντία στρέψαντες, ἔφευγον πρὸς τὸν ποταμόν ὁπόσχισα. Τῶν δὲ πολεμίων οἱ μέν τινες αἰσθανόμενοι, πάλιν ἔδραμον ἐπὶ τὸν ποταμὸν, καὶ τοξεύοντες ὀλίγους ἔτρωσαν· οἱ δὲ πολλοὶ, καὶ πέραν ὄντων τῶν Ἑλλήνων, ἔτι φανερῶς ἦσαν φεύγοντες. [2] Οἱ δὲ ὑπαντήσαντες, ἀνδριζόμενοι, καὶ [3] προσωτέρω τοῦ καιροῦ προϊόντες, ὕστερον τῶν μετὰ Ξενοφῶντος [4] διέβησαν πάλιν· καὶ ἐτρώθησάν τινες καὶ τούτων.

manus qui conferèrent, ſuſtinendos, non ſatís. Hìc *claſſicum* canit tubicen; hoſtéſque multò etiam celeriùs in fugam ſe dederunt: at Græci diverſam cùm ſe in partem vertiſſent, quàm citiſſimè per amnem fugiebant. *Quod* cùm ex hoſtibus nonnulli animadverterent, ad amnem rurſùs concurrerunt, & paucos ſagittis vulnerârunt: *eorum* verò pars major, cùm Græci in adverſam etiam ripam evaſiſſent, adhuc fugiens conſpiciebatur. Qui autem obviam venerant, cùm viriles præſtarent animos, atque *adeò* ulteriùs quàm commodum eſſet progrederentur, *aliquantò* poſt illos, qui cum Xenophonte *erant*, rurſùs tranſierunt: atque eorum etiam aliqui vulnerati ſunt.

1 Τὰ ἐναντία στρέψαντες,] Plenè, opinor, ſcripſeris εἰς τὰ ἐναντία στρέψαντες ἑαυτὸς, &c. Forſan etiam præpoſitionem εἰς abſorpſit vox Ελληνες.

2 Οἱ δὲ ὑπαντήσαντες, &c.] Sunt ii, ut opinor, quos obviam Xenophonti miſerat Cheriſophus; de quibus agitur ſuprà p.293. Itaque minùs accuratè *Leuncl.* vertit, *Qui autem hoſti obviam tendebant.*

3 Προσωτέρω τοῦ καιροῦ] Vox ultima dicitur hìc loci ἐπὶ τοῦ ἁρμοδίου καὶ πρέποντος, utì eum exponit *Thom. Magiſt.* Sic apud Euripid. *Oreſt.* v. 122.

Α σ' ἐς ἀδελφὴν καιρὸς ἐκπονεῖν ἐμοὶ,
Απαιθ' &c.

Et Noſt. in libel. Περὶ Ἱππικ. ferè med. καὶ ἔτως ὑπεραλεῖται ὁ τὸ μέτρον, ἀλλὰ πολὺ πλέων τοῦ καιροῦ. Hos utique Xenoph. p. 294. vetuerat προσπω τοῦ ποταμοῦ προσδιαβαίνειν.

4 Διέβησαν πάλιν·] Rectè πάλιν, quod ab interpretibus neglectum non oportuit: quippe milites iſti ἀνδριζόμενοι, oblitique adeò mandati Xenophontéi, flumen vel prorſùs trajecerant, vel propiùs ad ripam, unde cum ſuis Xenophon amnem ingreſſus eſt, acceſſerant.

Επεὶ ὃ διέβης ἀμφὶ μέσον ἡμέρας, συνταξάμενοι ἐπορεύοντο διὰ τ Αρμενίας πεδίον ἅπαν, καὶ [1]λείους γηλόφους, ὀλίγον μεῖον ἢ πέντε παρασάγας· ἐπεὶ γὰρ ἦσαν ἐγγὺς τ ποταμῦ κῶμαι, διὰ τὰς πολέμους τὰς πρὸς Καρδούχους. [2]Εἰς δὲ ἣν ἀφίκοντο κώμην, μεγάλη τε ἦν, καὶ [3]βασίλειόν τε εἶχε τῷ σατεάπῃ, καὶ ὑπὸ ταῖς πλείσαις οἰκίαις [4]τύρσεις ἐπῆς· ὑπῆδεια δ' ἦν δαψιλῆ. Ἐντεῦθεν δ' ἐπορεύθησαν σταθμὸς δύο, [5]παρασάγας δέκα, μέχρις [6]ὑπερῆλθον τὰς πηγὰς τ Τίγρητος ποταμοῦ. Ἐντεῦθεν δ' ἐπορεύθησαν σταθμὸς τρεῖς, παρασάγας πεντε-

Cùm autem *universi jam* transiissent sub meridiem, instructis ordinibus per totam Armeniæ planitiem, collésque leniter surgentes, non minus quinque parasangis, iter fecerunt: neque enim prope flumen *ulli* erant vici, propter *ea quæ* cum Carduchis *gerebantur* bella. Vicus autem ad quem pervenêre, magnus erat & regiam habebat *in usum* satrapæ, plurimísque domibus superstabant turres: ac commeatûs larga erat copia. Indè castris alteris, parasangas decem progressi sunt, donec supra Tigris fluvii fontes evasissent. Indè castris tertiis, parasangas quin-

1 Λείους] Est *Hesychio*, ὁμαλούς. *Suid.* Λεῖα· ὁμαλὴ ὁδός. His solet opponi τὰ τραχέα & ἀπότομα ὄρη, quorum suprà meminit Noster. Latini *lene* opponunt *aspero* & *prærupto*: Q. Curt. l. 6. c. 6. *Prærupta rupes erat, quà spectat occidentem*: *eadem, quà vergit ad orientem, leniore submissa fastigio*, &c. ubi libri haud pauci exhibent *leviore*. Cæs. de B. C. l. 2. c. 24. *jugum utrâque ex parte prærutum atque asperum, sed paulò tamen leniore fastigio ab eâ parte* &c.

2 Εἰς δὲ ἣν — κώμην, μεγάλη &c.] Atticismum hunc arripuerunt Latini: cujus exempla si quis desideret, *Sanctii* Min. l. 2. c. 9. adeat. *Phavor.* Αἰτιατικὰς ἀντὶ εὐθείας παραλαμβάνειν, Ἀττικῶν ἐστιν. Verborum autem ordo sic se nullo negotio sistit: κώμη δὲ ἐς ἣν &c.

3 Βασίλειον] Vide sis p. 243. n. 3.

4 Τύρσεις] *Hesych.* Τύρσις, πύργος, ἔπαλξις, προμαχών. *Suidæ* est, ὁ περίβολος τῆς πόλεως: ubi citat Xenoph. verba, quæ extant K. Π. p. 521. Οὕτω δὴ κύκλῳ &c.

5 Παρασάγγας δέκα,] MS. Eton. & quidam editi, πορασάγγας τρεῖς. At (observante etiam *Stephano*) legi debere δέκα, non τρεῖς, ostendit & qui proximè hunc sequitur locus, σταθμὸς τρεῖς, παρασάγγας πεντεκαίδεκα. Eandem enim & ibi proportionem esse videmus. Confer p. 17. n. 1.

6 Ὑπερῆλθον] Lexica non habent. *Leuncl.* minùs rectè vertit, *donec — fontes trajecissent*. Meliùs Amas. — *castris* — confectis suprà *Pigretis* (sic enim apud hunc pro *Tigris* legi solet) *fontes*. Lege omnino p. 262. ubi hâc de re agitur.

καὶδεκα, ἐπὶ τ Τηλεβόαν ποταμόν. [1] Οὗτος δ' ἦν μέτας μὲ ὲ, καλὸς δέ· κώμαι ὃ πολλαὶ πρὶ τ ποταμὸν ἦς. Ὁ ὃ τόπος ἔτος Ἀρμενία ἐκαλεῖτο ἡ πρὸς ἑσπέραν. [2] Ὑπαρχος δ' αὐτῆς ἦν Τηρίβαζος, ὁ Ϲ βασιλῆ φίλος γενόμενος· ἢ ὁπότε πρείη, ὀδεὶς ἄλλος βασιλέα ὑπὶ τ ἵππον [3] ἀνέβαλλεν. Οὗτος προσήλασεν ἱππέας ἔχων, Ϲ προπέμψας ἑρμηνέα, εἶπεν ὅτι βόλοιτο ξυλεχθῆναι τοῖς ἄρχουσι. Τοῖς ὃ στρατηγοῖς ἔδοξεν ἀκοῦσαι· ἢ προσελθόντες

decim progreſſi ſunt, ad Teleboam fluvium. Pulcher is quidem erat, ſed non magnus: multi verò circùm amnem erant vici. Locus hic adpellabatur Armenia ad occidentem *vergens*. Ejus præfectus erat Teribazus, qui & regi fuit amicus: & quoties aderat, nullus alius regem in equum tollebat. Hic cum equitibus *Græcos verſùs* advehebatur, præmiſſóque interprete, velle ſe cum iis qui imperium obtinebant colloqui ſignificabat. Ducibus *eum* ut audirent viſum eſt; atque *adeò* cùm ad locum acceſſiſſent,

1 Οὗτος δ' ἦν μέτας μὲν &c.] Audiendus eſt omninò *Demetr.* (qui dicitur) *Phaler.* Περὶ Ἑρμην. p. 6. ſect. 6. Μακρᾷ μὲν δὴ κῶλα καιρὸς γίνοιτο ἂν ποτε ἐν τούτῳ (quæ modò expoſuerat) γίνοιτο δ' αὖ ποτε καὶ βραχέα· οἷον, ἤτοι μικρόν τι ἡμῶν λεχθέντων, ὡς ὁ Ξενοφῶν φησιν, ὅτι ἀφίκοντο οἱ Ἕλληνες ἐπὶ τ Τηλεβόαν ποταμόν· ἔστι ὃ ἦν μέτας μὲν ὅ, καλὸς δὲ· τῇ δὲ σμικρότητι καὶ ἀπικνεῖται ῥυθμῷ, σαφὴς δὲ ἡ σμικρότης τοῦ ποταμοῦ Ϲ ἡ χάρις. Idem infrà p. 74. ſect. 121. Τὸ δὲ πρέπον οὐ παντὶ πράγματι φυλακτέον τοῖς, ἀλλὰ φορὰς ἑρμηνευτέον· τὰ μὲν μικρὰ, μικρῶς· τὰ μεγάλα δὲ, μεγάλως. Καθάπερ Ξενοφῶν ἐπὶ τοῦ Τηλεβόα ποταμοῦ οὕτως καλῶς, φησι, Οὗτος δὲ (ποταμὸς) ἦν μέτας μὲν ὅ, καλὸς δέ. Τῇ δὲ βραχύτητι τ σωφρόνως, καὶ τῇ ἀπλήξει εἰς τὸ ΔΕ, μάλιστα ἐπέδειξεν ἡμῖν μικρὸν ποταμόν. Vide ſuprà p. 230. n. 1. Cæterùm, MS. Eton. & libri hactenùs editi verba Xenophontis hoc poſuerunt ordine, ἔστι δ' ἦν καλὸς μὲν, μέτας δ' ὅ. Sed *Mureto* libens adſentior; qui ſtatuit ità legendum eſſe Xenophontis locum, ut à rhetore politiſſimo citatur; tum propter auctoritatem & vetuſtatem ipſius, tum quia multum Xenophonti elegantiæ & concinnitatis ab hâc poſiturâ accedit. Neque enim obſcurum eſt, quanto plus veneris habeat id, quod fluvio deeſſe videtur, priore loco ponere; deinde autem id, quod ad illius commendationem pertinet, ſubjicere, quàm contrarium ordinem tenere.

2 Ὑπαρχος δ' αὐτῆς &c.] *Diodor. Sic.* l. 14. p. 258. Ταύτης (Ἀρμενίας) δ' ἦν σατράπης Τηρίβαζος· ὃν ὑπ' ἀσθενείας, διὰ γῆρας, διεφθείροντο τὴν χώραν ὡς φίλοι. Ubi notandum apud *Diodor.* σατράπης eſſe, qui Xenoph. dicitur ὕπαρχος. *Suid.* Ὑπαρχος, ὁ ὑφ' ἑτέρῳ ἀρχόμενος· ὁ ὑποπεπαγμένος ἑτέρῳ· ὁ μὴ ὢν αὐτοκράτωρ. *Heſych.* Ὑπαρχος· εἰκονόμος· πολέμου στρατηγός. Aptè autem hæc in *ſatrapam* convenire, docebit vocis explicatio, quam Κ. Π. noſtræ p. 686. adjecimus. Sic paſſim à Noſtro adhibetur ὕπαρχος.

3 Ἀνέβαλλεν.] *Suid.* ad v. Ὁ δὲ Τηρίβαζος φίλος ἦν τῷ βασιλεῖ, καὶ ὁπότε παρείη, ὀδεὶς ἄλλος βασιλέα ἐπὶ τ ἵππον ἀνεβάλλετο. ἀντὶ τοῦ ἀνεβίβαζεν. Eadem ferè repetit infrà ad v. Παρήν.

[1] εἰς ἐπήκοον, ἠρώτων τί θέλοι. Ὁ ὃ ἔλεγεν ὅτι ἀσείσαιτο βέλοιτο, [2] ἐφ' ᾧ μήτ' αὐτὸς τὺς Ελληνας ἀδικεῖν, μήτ' ἐκείνους καίειν τὰς οἰκίας, λαμβάνειν τε τὰ ἐπιτήδεια, ὅσων δέοιντο. Εδοξε ταῦτα τοῖς στρατηγοῖς, καὶ ἐσπείσαντο [3] ἐπὶ τούτοις.

Ενταῦθεν ἐπορεύθησαν σταθμοὺς τρεῖς, διὰ δὲ πεδίου, παρασάγγας πεντεκαίδεκα· καὶ Τηρίβαζος παρηκολούθει, ἔχων τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν, ἀπέχων ὡς δέκα σταδίους· καὶ ἀφίκοντο [4] εἰς βασίλεια καὶ κώμας πέριξ πολλὰς, πολλῶν τ' ἐπιτηδείων μεστάς. Στρατοπεδευομένων δ' αὐτῶν νὺξ τῆς νυκτὸς χιὼν πολλή· [5] καὶ ἕωθεν ἔδοξε διασκεδᾶσαι τὰς τάξεις καὶ τοὺς στρατηγοὺς κατὰ τὰς κώμας· οὐ γὰρ ἐώρων πολέμιον οὐδένα, καὶ ἀσφαλὲς ἐδόκει εἶναι, διὰ τὸ πλῆθος τῆς χιόνος. Ενταῦθα εἶχον

è quo audiri *quidquid diceretur* poſſet, quid vellet interrogabant. Aiebat ille hâc ſe conditione *cum iis* fœdus inire velle, ut nec ipſe Græcos læderet, nec ipſi domos exurerent; commeatus *tamen*, quantis indigerent, caperent. Comprobata ſunt hæc ducibus, & iis *conditionibus* fœdus pacti ſunt.

Indè caſtris tertiis, paraſangas quindecim, per planitiem, progreſſi ſunt: Teribazúſque *eos* ſuis cum copiis ſubſequebatur, ex ſtadiorum ferè decem intervallo: atque *hìc* ad regiam pervenerunt vicóſque circa *eam* multos, magnâ commeatûs copiâ refertos. Cùm autem in caſtris degerent, multa nix nocte decidit: quare mane viſum eſt ut *militum* cohortes ac duces hinc indè in vicos diverterent: nec enim hoſtem cernebant ullum, & quia magna nivis eſſet copia, tutum eſſe videbatur. Hìc iis commea-

1 Εἰς ἐπήκοον,] Vide p. 224. n. 2.

2 Εφ' ᾧ] Vide p. 279. n. 6.

3 Επὶ τούτοις] Quid aliàs ſignificet, ſuprà dictum p. 204. n. 4. Hìc idem eſt, quod ἐφ' ᾧ· adi locum proximè citatum.

4 Εἰς βασίλεια] *Scil.* δώματα. Vide p. 243. n. 3. *Scimus*, inquit *Steph.* Append. ad Scripta de Dial. Att. p. 150. *Atticos adjectiva quidem nonnulla* πληθυντικῶς in ſignificatione τῦ ἑνικῦ *uſurpare*. Hactenùs rectè. *Sed quis unquam apud Atticum Scriptorem in ſolutâ oratione ſubſtantiva quoque ità uſurpata invenit?* Imò certè & ſubſtantiva ſic uſurpata inveniuntur: quod exemplis adlatis oſtendit Cl. *Blackwall* Claſſ. Sacr. vol. 2. p. 40. Adde Matt. XIV. 7. collat. cum 9.

5 Καὶ — διασκεδᾶσαι] Adi ſis p. 267. n. 4. & p. 238. n. 5.

πάντα τὰ ὀπτήδεια ὅσα ὄξιν ἀγαθὰ, [1]ἱερεῖα, σῖτον, οἴνους παλαιοὺς, εὐώδεις, [2]ἀσταφίδας, ὄσπρια παντοδαπά. Τῶν ὃ ὑποσκεδαννυμένων τινὲς ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου ἔλεγον ὅτι καπνὸν εἶεν στράτευμα, ὡς νύκτωρ πολλαὶ πυραὶ φαίνοιτο. Εδόκει δὴ τοῖς στρατηγοῖς οὐκ ἀσφαλὲς εἶ) [3]διασκιδνᾶν, ἀλλὰ συναγαγεῖν τὸ στράτευμα. [4]Πάλιν ἐντεῦθεν συνῆλθον· καὶ γὰρ ἐδόκει [5]διαυθεμίζειν. Νυκτερευόντων δ' αὐτῶν ἐνταῦθα, ὑπιπτεῖ [6]χιὼν ἄπλετος· ὥστε ἀπέκρυψε καὶ τὰ ὅπλα καὶ τοὺς ἀνθρώπους κατακειμένους· καὶ τὰ ὑποζύγια συνεπέδησεν ἡ χιὼν, καὶ πολὺς ὄγκος ἦν ἀνίσασθαι· [7]κατακειμένων δὲ ἐλεεινὸν ἦν

tus illi omnes, *humanis* qui uſibus ſunt apti, aderant, animalia, frumentum, vina vetera *ed*que fragrantia, uvæ paſſæ, omnis generis legumina. Eorum autem, à caſtris qui *longiùs* palati fuerant, nonnulli dicebant exercitum ſe vidiſſe, noctúque multos ignes adparuiſſe. Itaque viſum eſt ducibus tutum non eſſe hinc indè *in vicos* divertere, ſed *potiùs* copias *rurſùs* eſſe cogendas. *Quare* rurſùm indè convenerunt; quippe quòd *ipſis* ſub dio agere videretur. Verùm iis ibi pernoctantibus, vis ingens *adeò* nivis incidit, ut tum arma tum homines, qui *humi* jacebant tegeret: etiam jumenta nix conſtrinxerat, longáque *adeò præ torpore* erat ſurgendi cunctatio: jacentium verò *caſus* erat miſerabilis, in

1 Ἱερεῖα,] Minùs cogitatè verti ſolet, *victimæ, hoſtiæ*: cùm ἱερεῖα ſint paſſim ἁπλῶς ῥήμματα. *Phavor.* Ἱερεύειν, ὁ μόνον τὸ θύειν, ἀλλὰ καὶ ἁπλῶς σφάζειν· ἱερεῖον γὰρ σφαγιαζόμενον ζῶον. Sed de hâc voce jam plura notavimus ad K. Π. p. 46.

2 Ἀσταφίδας,] MS. Eton. σταφίδας: malè. *Thom. Magiſt.* Ἀσταφὶς, ὁ σταφὶς: *Mær. Atticiſta*: Ἀσταφὶς, Ἀττικῶς· σταφὶς, Ἑλληνικῶς. Sic ferè *Suidas*: Vocem Atticam *Plin.* Nat. H. l. 13. c. 1. fecit ſuam. Ex gloſſâ utique nata eſt MSti lectio. Sic enim *Heſych.* & *Phavor.* Ἀσταφὶς, σταφίς.

3 Διασκηνᾶν,] Suprà modò p. præced. aliâ uſus formâ dixit διασκιδνᾶσθαι: de utrâque lege p. 131. n. 5.

4 Πάλιν ἐντεῦθεν &c.] Vide p. 221. n. 3.

5 Διαυθεμίζειν.] *Conſtant.* ſine auctore adfert: *Steph.* ait abſolutè poni apud Xenophontem pro *Diſſerenare*. Satìs tamen ex iis, quæ ſequuntur, conſtat, rectiùs hoc loco exponi, *Sub dio agere*. MS. Eton. dat συναυθριάζειν.

6 Χιὼν ἄπλετος,] *Diodor. Sic.* l. 14. p. 258. Οὐδιποροῦντες δὲ (Græci) ἀφ' ἧς Ἀρμενίων ὁρῶν, ἐλήφθησαν ὑπὸ χιόνος πολλῆς, καὶ παρεκινδύνευσαν ἀπολέσθαι πάντες. Τοῦ γὰρ &c. ibid. legenda. *Heſych. Phavor.* Ἄπλετον, πολὺ, μέγα, ἀμέτρητον.

7 Κατακειμένων δ' ἐλεεινὸν &c.] Ultima cum voce intelligendum videtur πάθος, atque adeò

χιὼν ἐπιπεπωκυῖα ὅτῳ μὴ παρρυείη. Επεὶ ὃ Ξενοφῶν ἐπόλμησε γυμνὸς ἀνασὰς σχίζειν ξύλα, τάχα ἀνασάς τις καὶ ἄλλος ἐκείνῳ ἀφελόμενος ἔσχισεν. Εκ δὲ τούτου ⸌ οἱ ἄλλοι ἀνασάντες πῦρ ἔκαιον καὶ ἐχρίοντο· πολὺ γὰρ ἐνταῦθα ἡύρισκον τὸ χρίσμα, ᾧ ἐχρῶντο ἀντ' ἐλαίου, σύειον, καὶ [1] σησάμινον, καὶ ἀμυγδάλινον, ἐκ τῶν πικρῶν, ⸌ τερεβίνθινον. Εκ δὲ τῶν αὐτῶν τούτων καὶ [2] μύρον εὑρίσκετο.

Μετὰ ταῦτα πάλιν ἐδόκει [3] Διασκηνητέον εἶναι κατὰ τὰς κώμας, εἰς στέγας. Ενθα δὴ ④ στρατιῶται σὺν πολλῇ φαυγῇ καὶ ἡδονῇ ἦσαν ἐπὶ τὰς στέγας καὶ τὰ ἐπιτήδεια· ὅσοι δὲ, ὅτε τοσοῦτον ἀπῆσαν, τὰς οἰκίας ἐνέπρησαν, [4] ὑπὸ τ

quos quæ inciderat nix non defluxerat. Sed posteaquam Xenophon surgens nudus ausus est ligna findere, mox & alius quispiam surgens ab illo quæ abstulerat *ligna* fidit. Tum verò alii quoque surgentes ignem accendebant & semet ungebant: nam multum hìc unguentum reperêre quo utebantur olei loco, *scilicet* suillum, sesaminum, amygdalinum, ex *amygdalis* amaris *confectum*, & terebinthinum. De his ipsis *rebus* etiam unguentum fragrans inveniebatur.

Secundùm hæc iterum videbatur per vicos hinc indè in tecta divertendum esse. Ibi tum milites magno cum clamore & voluptate ad tecta & commeatus tendebant: quotquot autem, id temporis quo priùs *de vicis* abîerant, exussérant domos, pœnas

adeò hunc in ordinem resolvenda verborum compositio: ἐλεεινὸν πάθος ἦν κατακειμένων, ὅτῳ χιὼν ἐπιπεπτωκυῖα μὴ παραῤῥυείη. De ετῳ nomen plurativum respiciente dictum p. 264. n. 6. Similem militum calamitatem legere est *Q. Curt.* l. 7. c. 3.

1 Σησάμινον, καὶ &c.] Consule *Plin.* N. H. l. 13. c. 1.

2 Μύρον] Quod scitæ variorum χρισμάτων inisturæ ortum debuit & εὐοσμίας.

3 Διασκηνητέον εἶναι &c.] Sic reposui ex conjecturâ, cui superiora adstipulantur: sic enim Noster p. 299. ἔδοξε διασκηνῆσαι τοὺς πόλεις ⸌ τοὺς στρατηγοὺς καὶ τοὺς κώμους. Et infrà — ἔδοξε καὶ τοὺς κώμους ἀσφαλεῖς εἶναι τοὺς πόλεις σκηνοῦν. *Suidas* etiam pro scripturâ nostrâ facit: Διασκηνητέον inquit, καταλυτέον· Ξενοφῶν· Εδόκει διασκηνητέον εἶναι εἰς τοὺς κώμους, εἰς στέγας. Vulgò omittitur præpositio ante τοὺς κώμους. Rectè autem hæc opponuntur istis, quæ modò præcesserant p. 300. καὶ γὰρ ἐδόκει διαυλιάζειν, ostendúntque adeò verbum διαυλιάζειν malè verti *differenare*.

4 Υπὸ τ αὐλίας &c.] MS. Eton. ὑπὸ ἀταυλίας.

Suidas Voc. Διδοῖα cum emendatione.

αἰθρίας δίκλιν ἐδίδοσαν, κακῶς σκηνοῦντες. Ἐντεῦθεν ἔπεμψαν τῆς νυκτὸς Δημοκράτην [1] Τεμενίτην, ἄνδρας δόντες, ἐπὶ τὰ ὄρη, ἔνθα ἔφασαν οἱ ἀποσκεδαννύμενοι καθορᾶν τὰ πυρά· ἔτυχε γὰρ ἐδόκει καὶ πρότερον πολλὰ ἤδη ἀληθεύσαι τοιαῦτα, τὰ ὄντα τε ὡς ὄντα, καὶ τὰ μὴ ὄντα ὡς οὐκ ὄντα. Πορευθεὶς δὲ, τὰ μὲν πυρὰ οὐκ ἔφη ἰδεῖν, ἄνδρα δ' συλλαβὼν ἦγεν ἄγων, ἔχοντα [2] τόξον Περσικὸν, καὶ φαρέτραν, καὶ σάγαριν, οἵανπερ αἱ Ἀμαζόνες ἔχουσιν. Ἐρωτώμενος δὲ [3] τὸ, ποδαπὸς εἴη, Πέρσης μὲν ἔφη εἶναι, πορεύεσθαι δ' ἀπὸ τοῦ Τηριβάζου στρατεύματος, ὅπως ἐπιτήδεια λάβοι. Οἱ δ' ἠρώτων αὐτὸν, τὸ στράτευμα ὁπόσον τε εἴη, καὶ ἐπὶ τίνι συνειλεγμένον.

hi dederunt *illas*, ut ſub dio miſerè cubarent. Indè noctu Democratem Temenitem, datis ei militibus, in montes *eos* miſerunt, in quibus hinc indè palati *milites* ignes *ſe* videre dixerant: nam is jam anteà hujuſmodi multa verè narrâſſe videbatur, quæ reverà exiſtebant, tanquam quæ reverà exiſterent, & quæ reverà non exiſtebant, tanquam quæ non reverà exiſterent. *Hic* autem profectus, ignes ſe vidiſſe negabat, verùm hominem quem ceperat ſecum ducebat, qui arcum habebat Perſicum & pharetram, & ſecurim, qualem habent Amazones. Cúmque interrogaretur, cujas eſſet, Perſam ſe eſſe aiebat, & à Teribazi exercitu profectum, ut commeatus pararet. Eum interrogabant illi, quantus eſſet Teribazi exercitus, & quâ de cauſâ collectus.

θαλίας. Sed non eſt, cur hâc vulgatam mutemus lectionem. Quod ad loquendi genus adtinet, eodem uſus eſt Noſter K. Π. p. 533. *Δίκλιν διδοῦσι ὑπὸ πάντων τῶν ἀναγκαίων.* Porrò, *Memorab.* l. 2. haud longè ab init. pro ὑπ' αἰθρίας dixit ἐν ὑπαίθρῳ.

1 Τεμενίτην,] Gentilitium videtur nomen. *Steph. Byz.* Τεμενεία, πόλις Φρυγίας, ἀπὸ τῆ Λυκαονίᾳ. Τὸ ἐθνικὸν, Τεμενεύς. Idem, Τέμενος, τόπος Σικελίας — Ὁ οἰκήτωρ, Τεμενίτης. Oriundus forſan tamen erat Τεμενείᾳ Democrates.

2 Τόξον Περσικὸν, &c.] Vide ſis Diſſertat. 2. K. Π. præmiſſæ p. 51. & *Indic. Tact.* eidem libro adjectum. Adde ſis Cl. *Monfauc.* Antiq. Illuſtr. T. 4. part. 1. p. 69. & *Suid.* ad v. Σάγαρις.

3 Τὸ,] A MSto Eton. malè abeſt; quippe quæ vocula eleganter in iſtiuſmodi locutionibus abundare ſoleat. Confer Luc. I. 61. XIX. 48. XXII. 23. ubi perperam in quibuſdam codicibus MStis eadem omittitur particula.

Ο δὲ εἶπεν ὅτι Τηρίβαζος εἴη ἔχων τήν τε ἑαυτῦ δύναμιν, καὶ μισθοφόρους Χάλυβας καὶ Ταόχους· πρεσβυτάτῳ δ' αὐτὸν ἔφη, ὡς ὅτε τῇ ὑπερβολῇ τοῦ ὄρους ἐν τοῖς στενοῖς, ἥπερ [1]μοναχὴ εἴη πορεία, ἐνταῦθα ἐπιθησόμενον τοῖς Ἕλλησιν.

Ἀκούσασι τοῖς στρατηγοῖς ταῦτα ἔδοξε τὸ στράτευμα συναγαγεῖν· καὶ εὐθὺς καταλιπόντες φύλακας, καὶ στρατηγὸν [2]ἐπὶ τοῖς μένουσι Σοφαίνετον Στυμφάλιον, ἐπορεύοντο ἔχοντες ἡγεμόνα τὸν ἁλόντα ἄνθρωπον. Ἐπειδὴ δὲ ὑπερέβαλον τὰ ὄρη, οἱ πελτασταὶ θεασάμενοι καὶ καλέσαντες τὸ στρατόπεδον, οὐκ ἔμειναν τοὺς ὁπλίτας, ἀλλ' ἀναβοήσαντες ἔθεον ὅτι τὸ στρατόπεδον. Οἱ δὲ βάρβαροι ἀκούσαντες τὸν θόρυβον, οὐχ ὑπέμειναν, ἀλλ' ἔφυγον· ὅμως δὲ ἀπέθανόν τινες τῶν βαρβάρων· καὶ ἵπ-

Respondit is, Teribazum & ſuas habere copias, & mercenarios Chalybas Taochósque; eúmque ſe parâſſe aiebat, ut in cacumine montis loca ad anguſta, quâ unicum pateret iter, ibi Græcos adoriretur.

Ducibus, hæc cùm audîſſent, viſum eſt colligendas eſſe copias: ac mox *adeò* relictis cuſtodibus, ducéque manentibus *iſthic dato* Sophæneto Stymphalio, pergebant cum itineris duce, homine illo captivo. Poſteaquam montes ſuperâſſent, peltaſtæ progreſſi & conſpicati caſtra, gravis armaturæ milites non expectârunt, ſed clamore ſublato caſtra curſu invadunt. At barbari tumultum ut audîerunt, non ſubſtiterunt, ſed in fugam ſe conjecêre: ex barbaris tamen nonnulli interfecti erant; & equi

1 Μοναχὴ] *Conſtant.* loco hoc cit. legit μοναχῇ formâ adverbiali. Sic & *Steph.* in Theſ. L. G. qui tamen ibidem ſuſpicatus eſt potiùs μοναχὴ ſcribendum eſſe. *Suid.* Μοναχῇ· ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ μοναχῶς· Ξενοφῶν. Ὡς ἐπὶ τῇ ὑπερβολῇ τοῦ ὄρους, ἥπερ μοναχὴ εἴη πορεία, ἐπιθησόμενοι τοῖς Ἕλλησι. Hinc ſua deprompſiſſe *Steph.* & *Conſt.* ex eâdem, quam in exſcribendo hoc Xenoph. loco ſequuntur, lectione conſtat: uterque enim cum *Suidâ* omittit ἐν τοῖς στενοῖς & ἐνταῦθα, atque ἐπιθησόμενοι exhibet pro ἐπιθησόμενον. Itaque cùm *Suidas* hìc, utì ſolet alias, cætera Xenophontis verba minùs adcuratè repræſentet, quidni & in ſcripturâ vocis, quâ de agitur, peccaverit?

2 Ἐπὶ τοῖς μένουσι] Eandem præpoſitionis vim videre eſt p. 266. n. 5.

ποι [1] ἤλωσ᾽ ὡς εἴκοσι, καὶ ἡ σκηνὴ Τηριβάζου ἑάλω, καὶ ἐν αὐτῇ [2] κλῖναι ἀργυρόποδες, καὶ σκεύη, καὶ οἱ ἀρτοποιοὶ, καὶ οἱ οἰνοχόοι φάσκοντες εἶναι. Ἐπεὶ δὲ ἐπύθοντο πάντα οἱ τῶν ὁπλιτῶν στρατηγοὶ, δοκεῖ αὐτοῖς ἀπέναι τὸ ταχίστην ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, μή τις ἐπίθεσις [3] γένηται τοῖς καταλελειμμένοις. Καὶ εὐθὺς ἀνακαλεσάμενοι τῇ σάλπιγγι ἀπῆσαν, καὶ ἀφικνοῦνται αὐθημερὸν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον.

Τῇ δ᾽ ὑστεραίᾳ ἐδόκει πορευτέον εἶναι, ἧ δυνατὸν τάχιστα, πρὶν συλλεγῆναι τὸ στράτευμα πάλιν, καὶ καταλαβεῖν τὰ στενά. Συσκευασάμενοι δ᾽ εὐθὺς, ἐπορεύοντο διὰ χιόνος πολλῆς, ἡγεμόνας ἔχοντες πολλούς· καὶ αὐθημερὸν ὑπερβαλόντες τὸ ἄκρον, ἐφ᾽

capti circiter viginti, captum etiam erat Teribazi tentorium, quíque in eo *erant* argenteis pedibus lectuli, & pocula, & *nonnulli* qui ſe panum conficiendorum artifices ac pincernas eſſe dicerent. *Quæ* omnia cùm gravis armaturæ militum duces reſciviſſent, quàm celerrimè ad caſtra diſcedendum ſtatuunt, nè quis impetus in eos fieret, qui relicti fuerant. Itaque ſtatim, cùm tubâ receptui ceciniſſent, diſceſſêre, eodémque die ad caſtra perveniunt.

Poſtridiè, quantâ fieri celeritate poſſet, pergendum eſſe videbatur, priuſquam *hoſtilis* exercitus iterum cogeretur, anguſtáque *illa* loca occuparet. Atque adeò vaſis mox collectis, per nivem multam proficiſcebantur, ab itinerum ducibus multis inſtructi: eodémque die cùm jugum illud ſuperâſſent, in quo

1 Ἡλωσαν — ἑάλω] *Thom. Magiſt.* & *Phavor.* Ἑάλω, οἱ Ἀττικοὶ, ἔχ ἥλω. Sed utroque modo ſatis Atticè dici teſtetur hic locus. Quare rectiùs *Mœr. Attic.* Ἡλω καὶ ἑάλω, Ἀττικῶς· ἐλήφθη, Ἑλληνικῶς. Cæterùm, ἑάλων ſeu ἥλων, æquè ac ἁλώκει, ἀντὶ παθητικῶν λαμβάνεσθαι, paſſim docet auctorum uſus.

2 Κλῖναι ἀργυρόποδες, καὶ &c.] Luxu ſcilicet regali ſplendida etiam procerum erant tabernacula. Helotæ, jubente Pauſaniâ, *Herodot.* l. 9. c. 79. ἀνὰ τὸ στρατόπεδον (Perſarum *ſcil.* quibus præfuerat Mardonius) σκιδνάμενοι, εὕρισκον σκηνὰς κατεσκευασμένας χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ, κλίνας τε ἐπιχρύσους καὶ ἐπαργύρους· κρητῆράς τε χρυσέους, καὶ φιάλας τε καὶ ἄλλα ἐκπώματα. Ibid. vide ſis c. 81. Adde *Q. Curt.* l. 3. c. 11.

3 Γένηται τοῖς καταλελειμμένοις.] MS. Eton. γένοιτο τοῖς ἐπιλελειμμένοις. Sed nil mutandum: ſuprà modò p. præced. καταλιπόντες φύλακας καὶ &c.

ᾧ ἔμελλεν ὑπίξεσθαι Τηρίβαζος, καὶ τεσσαρατοπεδεύσαντο. Ἐντεῦθεν ἐπορεύθησαν σταθμοὺς [1] ἐρήμους τρεῖς, πρὸς τὸν Εὐφράτην ποταμόν· καὶ διέβαινον αὐτὸν βρεχόμενοι περὶ τὸν ὀμφαλόν. [2] Ἐλέγοντο δὲ αἱ πηγαὶ ἀπὸ σταθμοῦ ἑνός. Ἐντεῦθεν ἐπορεύοντο διὰ χιόνος πολλῆς καὶ πεδίου σταθμοὺς τρεῖς, παρασάγγας πεντεκαίδεκα. Ὁ δὲ τρίτος ἐγένετο χαλεπός, καὶ ἄνεμος Βορρᾶς ἐναντίος ἔπνει, παντάπασιν [3] ἀποκαίων καὶ πήγνυς τοὺς ἀνθρώπους. Ἐνθα δὴ τῶν μάντεών τις [4] εἶπε σφαγιάσασθαι τῷ ἀνέμῳ· καὶ σφαγιάζεται· καὶ πᾶσι φανερῶς ἔδοξε λῆξαι τὸ χαλεπὸν καὶ πνεύ-

Teribazus *ipſos* adgredi voluerat, caſtra metati ſunt. Indè caſtris tertiis in ſolitudine *poſitis*, ad Euphratem amnem profecti ſunt: eúmque ad umbilicum uſque ſe madefacientes tranſierunt. Ferebantur *ab eo loco* fontes ejus haud procul abeſſe. Indè per multam nivem & planitiem caſtris ternis, paraſangas quindecim progreſſi ſunt. Tertia verò *manſio* fuit gravis, ventúſque Boreas adverſus flabat, omnino adurens & congelans homines. Ibi tum quidam è vatibus vento ut ſacrificarent præcepit; itaque res ſacra facta eſt; omnibúſque manifeſtò viſa eſt flatûs ſævitia deſi-

1 Ερήμους τρεῖς, παρὰ &c.] MS. Eton. — τρεῖς, παρασάγγας πεντεκαίδεκα, ἐπὶ τὸν Εὐφράτην.

2 Ελέγοντο δὲ αὐτῷ αἱ &c.] Noſter p. 262. Καὶ τὸν Εὐφράτην τε τοὺς πηγοὺς ἐλέγετο ὁ Κῦρος ἔχειν τοῦ Τίγρητος εἶναι. Paulò utique ſuprà p. 297. Græci ὑπερῆλθον τοὺς πηγοὺς τοῦ Τίγρητος ποταμοῦ.

3 Αποκαίων καὶ &c.] Sic & *Theophr.* Hiſt. Pl. l. 4. c. 17. ventus frigidus dicitur ἀποκαίειν τὰ δένδρα, καὶ ὅτως αὖκα ποιεῖν καὶ ξηρὰ, ὡς ὀλίγου ἂν ὑφ' ἡλίου καὶ χρόνου πολλοῦ γένοιτ' ἄν. *Plin.* H. N. l. 17. c. 24. arbores ſcribit *aduri quoque fervore, aut flatu frigidiore.* Virgil. *Georg.* l. 1. v. 92 & ſeq.

Nè tenues pluviæ, rapidíve potentia ſolis
Acrior, aut Boreæ penetrabile frigus adurat.

Plura vide à Clariſ. *Drakenborchio* adlata ad *Silii* l. 4. v. 68.

4 Εἶπε σφαγιάσασθαι τῷ &c.] Ventos generatim Perſæ, ſigillatim Boream Græci, ſacris inſtitutis colebant. De Perſis teſtatur *Herodot.* l. 1. c. 131. θύουσι ἥλιόν τε καὶ ἀνέμους. Adde *Strab.* l. 15. p. 1064. De Megalopolitanis Arcadicis *Pauſan.* l. 8. c. 36. Πεποίηται δὲ καὶ δεξιᾷ τοῦ ὀδοῦ Βορέᾳ τῷ ἀνέμῳ τέμενος, καὶ οἱ Μεγαλοπολῖται θυσίας θύουσιν αὐτῷ πᾶν ἔτος, καὶ θεῶν ἀδύνατος Βορέου ὕστεροι ἄγουσιν ἐς τιμήν, ὅτι &c. De Thuriis & Athenienſibus *Ælian.* V. H. l. 12. c. 61. Ἐκ δὴ τούτων (cauſam modò expoſuerat) οἱ Θούριοι τῷ Βορέᾳ θύουσιν, καὶ &c. Ubi vide quæ notavit Cl. *Perizon.* & in primis doctiſ. *Meurſ.* Græc. Fer. l. 2. ad feſtum, cui nomen Βοριασμοί, Athenienſibus Boreæ in honorem celebratum: necnon illuſtriſ. *Spanh.* ad Callim. hymn. in *Del.* v. 26.

ματος. Ην δὲ τ̃ χιόνος τὸ βάθος ὀργυιά· ὥσε ⸌ τῶν ὑποζυγίων ἢ τῶν ἀνδραπόδων πολλὰ ἀπώλετο, καὶ τ̃ στρατιωτῶν ὡς τριάκοντα. Διεγρήγοντο ὃ τὴν νύκτα πῦρ καίοντες· [1] ξύλα δ' ἦν ἐν τῷ στρατῷ πολλά· οἱ ὃ ὑστερίζοντες, ξύλα οὐκ εἶχον. Οἱ οὖν [2] πάλαι ἥκοντες, καὶ πῦρ καίοντες, οὐ προσίεσαν πρὸς τὸ πῦρ τοὺς ὀψίζοντας, εἰ μὴ μεταδιδοῖεν αὐτοῖς πυρὸς, ἢ ἄλλο τι ὧν ἔχοιεν βρωτῶν. Ενθα δὴ μετεδίδοσαν ἀλλήλοις ὧν εἶχον ἕκαστοι. Ενθα δὲ πῦρ ἐκαίετο, μαρανομένης τ̃ χιόν⸌, βόθροι ἐγίγνοντο μεγάλοι ἕως τε ἐπὶ τὸ δάπεδον· ἔνθα δὴ πρὸς ὧν μετρεῖν τὸ βάθος τῆς χιόν⸌.

Εντεῦθεν δὲ τῇ ὑστεραίᾳ ἡμέρᾳ ὅλῃ ἐπορεύοντο μὰ χιόν⸌, καὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων [3] ἐξελιμίασαν. Ξενοφῶν δὲ ὁπλοφυλακῶν, καὶ καταλαμβάνων [4] τοὺς πίπτοντας τ̃ ἀν-

nere. Nivis autem altitudo æquabat orgyiam: adeò ut & jumentorum & mancipiorum magnus interiret numerus, & militum ferè triginta. Noctem integram ignes accendebant; quippe caſtrorum in loco multa erant ligna: at qui ſerò proceſſerant, ligna non habebant. Quamobrem illi, qui jamdudum *huc* venerant, & ignes accenderant, ſeriùs venientes ad ignem non admittebant, niſi triticum, vel quid aliud, quæ habuerint, eſculentorum, cum iis communicarent. Ibi tum inter ſe quæ habebant ſinguli communicârunt. Quibus autem in locis accendebatur ignis, nive liquefactâ, ſcrobes efficiebantur magni ad ſolum uſque; ubi nivis altitudinem metiri erat.

Indè toto ſubſequente die per nivem iter faciebant, ac multi præ fame ingenti defecerunt homines. Xenophon autem, cùm extremo in agmine curaret, & offenderet homines humi qui ja-

1 Ξύλα δ' ἦν] Vide p. 152. n. 1.

2 Πάλαι] *Phavorino* obſervante, τὸν ἀεὶ μακρὸν χρόνον σημαίνει, ἀλλ' ἔστιν ὃ καὶ πρόσφατον, Ἀττικῶς. Sic & *jam dudum* de tempore non longè præterito adhiberi notârunt viri elegantiſ. *Broekh.* ad *Tibul.* l. 3. el. 6. v. 63. & *Drakenb.* ad *Sil.* l. 11. v. 373. Eadem vis τῷ πάλαι Mar. XV. 44. quod quidam temerè in ἤδη mutârunt.

3 Ἐξελιμίασαν.] Lege paulò infrà ſcripta, p. 307. n. 1.

4 Τοὺς πίπτοντας τῶν &c.] Adi p. 267. n. 3.

ἀνθρώπων, ἠγνόει ὅ, τι τὸ πάθος εἴη. Ἐπειδὴ δ' εἶπέ τις αὐτῷ τῶν ἐμπείρων ὅτι σαφῶς [1] βεβλιμῶσι, καὶ ἐάν τι φάγωσιν, ἀναστήσονται, παριὼν ὅπου τὰ ὑποζύγια, εἴ τι τοτὲ ἢ βρωτὸν ὁρῴη, ἐδίδου, καὶ διέπεμπε διδόντας τοῖς δυναμένοις παρέχειν τοῖς βουλιμιῶσιν. Ἐπειδὴ δέ τι [2] ἐμφάγοιεν, ἀνίσαντο καὶ ἐπορεύοντο. Πορευομένων δὲ, Χειρίσοφος μὲν [3] ἀμφὶ κνέφας πρὸς κώμην τινὰ ἀφικνεῖται, καὶ ὑδροφορούσας ἐκ τῆς κώμης γυναῖκας καὶ κόρας πρὸς τῇ κρήνῃ καταλαμβάνει ἔμπροσθεν τοῦ ἐρύματος. Αὗται ἐρωτῶν αὐτοὺς τίνες εἶεν. Ο

Suid. v. Βεβλιμμένον et v. Βεβλιῶν.

ἐ ἄρα κατέφης at Suid. Vid. K. Π. p. 250

cerent, *primùm* quid illud morbi eſſet ignorabat. Poſteaquam verò quidam ex uſu peritis ei dixiſſet, *iſtos homines* planè præ ingenti fame deficere, ac ſi quid ederent, ſurrecturos, ad jumenta pergens, ſi quid potulenti eſculentíve cerneret, *partim ipſe* dabat, partim, qui undique diſcurrere poſſent & per famem deficientibus dare, dimittebat. Cùm quid autem comediſſent, ſurgebant & ire pergebant. *Hoc modo* cùm proficiſcerentur, Cheriſophus ſub crepuſculum ad vicum *quendam* pervenit, ac de vico mulieres & puellas aquam ferentes propter fontem ante munitionem offendit. Eos interrogabant iſtæ, quinam eſſent. Et

1 Βεβλιμμῶσι,] *Suidas*, præmiſſâ τούτου τοῦ πάθους expoſitione eâ, quam adductam ad K. Π. p. 571. n. 3. legas velim, locum hunc ſic exhibet, Ο δὲ παριὼν ἐπὶ τὰ ὑποζύγια, εἴ τι τοτὲ ὁρῴη βρωτὸν, ἐδίδου τοῖς βεβλιμμῶσι. MS. Eton. ἐδίδου —— ἤ που τι ὁρῴη ἢ βρωτὸν ἢ ποτὸν &c. Auctoribus dicto K. Π. loco citatis adde *Scholiaſt.* ad *Ariſtoph.* Plut. v. 874. & *Suid.* in v. Καρδιώττειν.

2 Ἐμφάγοιεν,] Noſter ſuprà p. 272. participio hujuſce verbi uſus eſt: quod idcirco notandum, quia Lexicogr. ἐμφάγω ſine auctore ſolent adducere.

3 Ἀμφὶ κνέφας — ὑδροφορούσας &c.] *Etymol.* m. Κνέφας, τὸ σκότος, παρὰ τὸ κενὸν φάος εἶναι· — εἴρηται δὲ κατὰ κνέφος. *Phavor.* Κνέφας· δῆλον ὡς φωτὸς στέρησίς ἐστι τὸ σκότος· διὸ καὶ κνέφας λέγεται, ὡς καινὸν (repone, κενὸν) φάος. Cæterùm, veſpertino tempore, gentes apud Orientis, mulieres ex ædibus ſuis ad aquas petendas exire ſolebant. Vide omnino Gen. XXIV. 11. Hector uxorem animo adloquutus ſolicito, metuere ſe ait, nequando, ipſo mortuo, — ὕδωρ φορέοις Μεσσηΐδος ἢ Ὑπερείης. *Homer.* Il. ζ'. v. 457. Adde *Odyſſ.* η'. v. 20. Moris etiam fuiſſe Athenienſium, ut puellæ vel ſummo loco natæ aquatum exirent, teſtatur *Herodot.* l. 6. c. 137. Quin & *Homer.* Odyſ. κ'. v. 105. de Læſtrygonum regis filiâ canit:

Κέρη δὲ ξύμβλητο (Ulyſſis quidam ſocii)
ἣ ἄστεος ὑδρεύσατ',
Θυγατρὶ ἰφθίμῃ Λαμβρηγόνος Αντιφάτεω.

δὲ ἑρμηνεὺς εἶπε Περσιστὶ ὅτι πρὸς βασιλέως πορεύοιντο πρὸς τὸν σατράπην. Αἱ δὲ ἀπεφήναντο ὅτι οὐκ ἐνταῦθα εἴη, ἀλλ' ἀπέχοι [1] ὅσον παρασάγγην. Οἱ δ', ἐπεὶ ὀψὲ ἦν, [2] πρὸς τὸν κωμάρχην συνεισέρχονται εἰς τὸ ἔρυμα σὺν ταῖς ὑδροφόροις. Χειρίσοφος μὲν οὖν καὶ ὅσοι ἐδυνήθησαν τῶν στρατιωτῶν ἐνταῦθα ἐστρατοπεδεύσαντο· τῶν δ' ἄλλων στρατιωτῶν οἱ μὴ δυνάμενοι [3] διατελέσαι ἐν τῇ ὁδῷ, ἐνυκτέρευσαν ἄσιτοι καὶ ἄνευ πυρός· καὶ ἐνταῦθά τινες ἀπώλοντο τῶν στρατιωτῶν. Ἐφείποντο δὲ τῶν πολεμίων συνειλεγμένοι τινὲς, καὶ τὰ μὴ δυνάμενα τῶν ὑποζυγίων ἥρπαζον, καὶ ἀλλήλοις ἐμάχοντο περὶ αὐτῶν. Ἐλείποντο δὲ καὶ τῶν στρατιωτῶν οἵ τε [4] διεφθαρμένοι ὑπὸ τοῦ χιόνος τὰς ὄψεις, οἵ τε ὑπὸ τοῦ ψύχους τὰς δακτύλους τῶν ποδῶν ἀποσεσηπότες. Ἦν δὲ

interpres linguâ dixit Perſicâ à rege ſe ad ſatrapam proficiſci. Reſponderunt iſtæ, *ipſum* ibi non eſſe, ſed abeſſe paraſangæ circiter intervallo. Illi verò, quia ſerum erat *diei*, ad vici præfectum cum *mulieribus* aquam geſtantibus in munitionem unà ingrediuntur. Hìc quidem Cheriſophus & de exercitu quotquot poterant caſtra poſuerunt: ex cæteris militibus qui iter continuare non poterant, abſque cibis *hi* & igne pernoctârunt: ibíque *adeò* militum nonnulli perierunt. Cæterùm ex hoſtibus quidam collecti ſubſequebantur, & jumenta invalida rapiebant, déque iis inter ſe pugnabant. Prætereà *à tergo* relinquebantur ex militibus *quidam*, tum quorum nive corrupti erant oculi, tum quorum ex frigore pedum digiti putruerant. Oculis autem

1 Ὅσον] Idem valet, atque ὡς: ſic ſuprà p. 283. Ἀπῆχε δὲ τῶν ὀρίων ὁ ποταμὸς ὡς ἓξ ἢ &c. & aliàs ſæpé.

2 Πρὸς τὸν κωμάρχην &c.] *Suid.* Κωμάρχης· ὁ τῶν πόλεων ἄρχων παρὰ Ξενοφῶντι. Cæterùm, συνεισέρχομαι in lexicis ſtat ἀδιαστάτως.

3 Διατελέσαι ἐν τῇ &c.] MS. Eton. τὴν ὁδὸν, non malè. At ſine nomine iſto Noſter eodem verbo uſus eſt p. 51. ubi vide notata.

4 Διεφθαρμένοι ὑπὸ &c.] *Diodor. Sic.* l. 14. p. 258. Τινὲς δὲ καταληφθέντες ὑπὸ τῆς πάγης τὰ σώματα, πᾶσιν ἀπηγόρευσαν ἐπιμέλειαν, τῶν ἀκρωτηρίων αὐτῆς χειδὸν ἁπάντων ἀποκεκριμένων. Διόπερ ὡς ἡ νὺξ &c. Cum his conferre juvabit, quæ *Q. Curt.* l. 7. c. 3. elegantiſſimè, more ſuo, ſcripſit. Cæterùm, eadem occurrit conſtructio 1 Tim. VI. 5. Hebr. X. 22, 23.

[1] τοῖς μὲν ὀφθαλμοῖς ἐπικέρημα τ χιόνϑ, εἴ τις μέλαν τι ἔχων πρὸ τ ὀφθαλμῶν πορεύοιϑ· τ δὲ ποδῶν, εἴ τις κινοῖϑ, ὡς μηδέποτε ἡσυχίαν [2] ἔχοι, μ εἰ τ νύκτα ὑπολύοιϑ. Οσοι δὲ [3] ὑποδεδεμένοι ἐκοιμῶντο, εἰσεδύοντο εἰς τὰς πόδας οἱ ἱμάντες, μ τὰ ὑποδήματα συνεπήγνυντο· μ γὰρ ἦσαν, ἐπειδὴ ἀπέλιπε τὰ ἀρχαῖα ὑποδήματα, [4] καρβατίναις πεποιημέναις ἐκ τῆς νεοδάρτων βοῶν. Διὰ τὰς τοιαύτας οὖν ἀνάγκας [5] ὑπελείποντό τινες τῶν στρατιωτῶν· καὶ ἰδόντες μέλαν τι χωρίον, διὰ τὸ ἐκλελοιπέναι αὐτόθεν τὴν χιόνα, εἶκαζον τετηκέναι

erat adversùs nivem adjumento, si quis dum pergebat nigri aliquid ante oculos haberet; pedibus, si quis se commoveret, ac nunquam interquiesceret, si noctu etiam calceamenta solveret. Quotquot autem calceati cubabant, lora in pedes *eorum* descendebant, & calcei *pedibus* undique adfigebantur: etenim *ipsis*, posteaquam veteres calcei defecissent, carbatinæ erant de corio recèns bobus detracto confectæ. Ob necessitates igitur hujusmodi milites quidam à tergo relicti erant; & nigrum quendam conspicati locum, quòd isthìc nix defecisset, liquatam eam exi-

1 Τοῖς μὲν ὀφθαλμοῖς — τῶν δ' ποδῶν &c.] Nostro similiter *Memorab.* l. 4. paulò citra med. πῦρ dicitur ἐπίκαυρον ψύχους, ἐπίκερον σκότους. Lexica quidem ἐπικέρημα non agnoscunt. Mutat autem hìc orationis formam, & pro τοῖς δ' ποσὶ, quæ τοῖς μὲν ὀφθαλμοῖς ἐπικέρημα postulâsse viderentur, dat τῶν δὲ ποδῶν. Non est itaque, cur cuiquam displiceat structuræ varietas, quâ usus est Luc. I. 55. & Apostolus ad Hebr. VI. 4, 5.

2 Εχοι,] Id quod ex MSto Eton. reposui. Eandem scripturam suadent verba πορεύοιτο, κινοῖτο, ὑπολύοιτο.

3 Υποδεδεμένοι] Plenè Noster *Memor.* l. 1. haud procul à fine, dixit ὑποδήματα ὑποδεδεμένα. Huic autem similem ellipsin videre est p. 287. in ἐκδύντες, *scil.* ἱμάτια: p. 289. in ἀποδὺς, & alibi sæpè.

4 Καρβατίναις &c.] *Hesych.* Καρβατίνη, μόνη πίλινον, (lege cum doctiss. *Kuhnio* μονόπιλμον) καὶ εὐπετὲς ὑπόδημα ἀρχαϊκόν. Idem, Καρπατίνον, ἀρχαϊκὸν ὑπόδημα μονόδερμον: uno scilicet corio unáque adeò solea constabat hic calceus: unde μονόπιλμον, μονόδερμον rectè dicitur. *Suid.* & *Phavor.* Καρβατίναις, εἴδεσι ὑποδήματος. Επειδὴ ἀπέλειπε τὰ ἀρχαῖα ὑποδήματα, καρβατίναις αὐτοῖς ἦσαν πεποιημέναις ἐκ τῶν νεοδάρτων βοῶν· mutatâ nonnihil, utì fit, exemplarium Xenophonteorum scripturâ. *J. Poll.* tentat etiam vocis originem; l. 7. segm. 88. Από δὲ ἐθνῶν καὶ πόλεων λέγονται καὶ ἤπειρα. Καρβατίνη μὲν, ἀρχαϊκῶν ὑποδήματα, κληθὲν ὑπὸ Καρῶν.

5 Υπελείποντο] Sic rectè scribendum censuit *Steph.* ut modò præcessit p. 308. ἐλείποντο, in præterito imperfecto. Vulgò legitur ὑπολίποντο.

[1]τὴν χιόνα. Καὶ ἐτετήκει μὲν κρήνην τινὰ, ἣ πλησίον ἦν [2]ἀτμίζουσα ἐν νάπῃ· ἐνταῦθα ἐκπεπόμφοι ἐκάθηντο, καὶ οὐκ ἔφασαν [3]πορεύεσθαι. Ὁ δὲ Ξενοφῶν, ἔχων ὁπλοφύλακας, ὡς ἤκουεν, ἐδεῖτο αὐτῶν πάσῃ τέχνῃ καὶ μηχανῇ μὴ ἀπολείπεσθαι, λέγων ὅτι ἕπονται πολλοὶ πολέμιοι συνειλεγμένοι· καὶ [4]τελευτῶν ἐχαλέπαινεν. Οἱ δὲ σφάττειν ἐκέλευον· οὐδὲ γὰρ ἂν δύνασθαι πορευθῆναι. Ἐνταῦθα ἔδοξε κερᾶσαι εἶναι τοὺς ἑπομένους πολεμίους φοβῆσαι, εἴ τις δύναιτο, μὴ ἐπιπέσοιεν τοῖς κάμνουσι. Καὶ ἦν μὲν σκότος, οἱ δὲ πορρώτερον πολλῷ θορύβῳ, ἀμφὶ ἃ εἶχον [5]διαφερόμενοι. Ἔνθα δὴ οἱ μὲν ὁπλοφύλακες ἐξαναστάντες, ἅτε ὑγιαίνον-

ſtimabant. Et erat *ſanè* liquata propter fontem quendam, qui haud procul in ſaltu *quodam* vaporabat: huc cùm divertiſſent conſidebant, ac perrecturos ſe negabant. Id cùm Xenophon, agminis extremi ductor, intellexiſſet, quâvis arte machináque obſecrabat eos, nè à tergo manerent; dicens, multos ſequi hoſtes collectos: tandem etiam ſe iratum præbuit. At illi jugularet *ipſos* hortabantur: neque enim fieri poſſe *aiebant*, ut pergerent. Ibi tum viſum eſt optimum eſſe, ut ſequentes hoſtes terrerent, ſi quis *id* poſſet, nè in laborantes irruerent. *Jám*que *obortæ* erant tenebræ, & *hoſtes* magno cum tumultu accedebant, de rebus quas haberent inter ſe diſſidentes. Tum verò extremi agminis milites exſurgunt, quippe qui bonâ *adhuc* erant valetu-

1 Τὴν χιόνα.] In MSto Eton. deſunt: male. Lege p. 28. n. 3. & p. 239. n. 4.

2 Ατμίζουσα ἐν νάπῃ.] *Heſych.* & *Phavor.* Ατμίζουσαν, ἀναθυμιάζουσαν. Lexicographi auctorem adferunt nullum. MS. Eton. ἐν νάπῃ, uti infrà paulò, p. 311. legitur ἐις τὴν νάπην. *Phav.* Νάπαι, δρυμοὶ, φάραγγες, κοιλάδες· οἱ ὀρεινοὶ καὶ ἀναπεπταμένοι τόποι, οἱ σύμφυτοι. Idem, Νάπος, παρὰ τοῖς ποιηταῖς· νάπη δὲ παρὰ τοῖς κοινοῖς. Sed & hâc utitur *Ariſtoph.* Ορνιθ. v. 741. & Θεσμοφ. v. 1006. Et utroque modo paſſim ſcribi videbitur infrá.

3 Πορεύεσθαι.] *Stephanus* legendum ſuſpicatur πορεύεσθαι.

4 Τελευτῶν] *Thom. Magiſter*: Οἱ μὲν Ἀττικοὶ, τελευτῶν ἐποίησαι, λέγουσι, καὶ τελευτῶσαι ἐποίησε, καὶ τελευτῶντες ἐποίησαν· ὡσαύτως ἐπὶ τῶν ἀκμῶν εὐθειῶν, καὶ πασῶν αἰπαλικῶν· οἱ δὲ κοινοὶ, Τελευταῖοι λέγουσι,

5 Διαφερόμενοι.] MS. Eton. μαχόμενοι: haud dubiè ex gloſſâ. *Phavor.* Διαφέρεσθαι, ἐρίζειν, φιλονεικεῖν —— Διαφέροντες, μάχοντες.

τες, ἔθραμον εἰς τοὺς πολεμίους· οἱ δὲ καμόντες, [1] ἀναχαγόντες ὅσον ἐδυώδυτο μέγιστον, [2] τὰς ἀσπίδας πρὸς τὰ δόρατα ἔκφυξ. Οἱ δὲ πολέμιοι δείσαντες, ἦκαν ἑαυτοὺς κ' τ' χιόν- [3] εἰς τὴν νάπην, καὶ ὐδεὶς ἔτι ὐδαμοῦ ἐφθέγξατο.

Καὶ Ξενοφῶν μὲ κ' οἱ σὺν αὐτῷ, εἰπόντες [4] τοῖς ἀνθενῦσιν ὅτι τῇ ὑστεραίᾳ ἥξουσί τινες ἐπ' αὐτοὺς, πορευόμενοι, πρὶν τέτταρα στάδια διελθεῖν, ἐντυγχάνουσιν ἐν τῇ ὁδῷ ἀναπαυομένοις ἐπὶ τ' χιόνος τοῖς στρατιώταις ἐγκεκαλυμμένοις, κ' ὐδὲ φυλακὴ ὐδεμία καθειστήκει· κ' ἀνίσαν αὐτούς. Οἱ δ' ἔλεγον ὅτι οἱ ἔμπροσθεν ὐχ [5] ὑποχωροῖεν. Ὁ δὲ παιὼν, ὡς ἀπέμπων τ' πελταστῶν τοὺς ῥωμαλεωτάτους, ἐκέλευε σκέψασθαι τί εἴη τὸ κωλῦον. Οἱ δ' ἀπή-

dine, & curſu in hoſtes feruntur: & qui *ab itinere* laborabant, ſublato quàm poſſent maximo clamore, ſcuta haſtis illidunt. Hoſtes timore perculſi in ſaltum *illum* per nivem ſe dimittunt, nec *jam* quiſquam ampliùs clamorem uſquam edidit.

Ac Xenophon quidem & qui cum eo erant, ubi ſignificâſſent ægris *illis* poſtridie venturos quoſdam ad ipſos, iter pergentes, priuſquam ſtadia quatuor confeciſſent, in milites per viam in nive requieſcentes *eóſque* obtectos incidunt, nec ullæ *ipſis* conſtitutæ aderant excubiæ: & hos *quidem* excitârunt. Aiebant autem hi priores *ordines* viam non ire. At *Xenophon* ipſe progreſſus, & peltaſtarum robuſtiſſimos *quoſdam* præmittens, diſpicere jubebat quid illud eſſet *eos* quod impediret. Renuntiabant illi to-

1 Ἀναχαγόντες ὅσον] Sic rectè MS. Eton. Suprà, p 303. ἀναχαγόντες ἦθεν &c. Libri quidam perperam dant ἀναχαγόντες οἷον &c.

2 Τὰς ἀσπίδας πρὸς τὰ &c.] Vide p. 84. n. 1.

3 Εἰς τὴν νάπην,] Intelligit νάπας illud, cujus anteà p. 310. meminit; ubi vide notata.

4 Τοῖς ἀνθενῦσι] Hi ſuprà modò κάμνοντες dicuntur. *Heſych.* Κάμνει, νοσεῖ, ἐργάζεται, κοπιᾷ — *Phavor.* & *Etymol.* m. Κάμνω σημαίνει πέντε, τὸ κοπιῶ — τὸ κατασκοπεύω — κ' τὸ ἀνθενῶ — σημαίνει δὲ κ' τοὺς τεθνεῶτας.

5 Οὐχ ὑποχωροῖεν.] *Leuncl.* vertit, *eos — de viâ non cedere*: Amaſ. *nihil promoviſſe*. Mihi quidem hìc ὑποχωρεῖν videtur τὸ προχωρεῖν ſignificationem induere; atque adeò mentem iſtorum, quos modò Xenophon cum ſuis excitaverat, ſic ferè libet exponere, *priores* ſcilicet *ordines non ità procedere, ut locum ipſis, etiam ſi vellent eâdem viâ ſequi, darent.* Sic ſuprà p. 252. Καὶ τοῖς μὲ ἔμπροσθεν ὑπάγειν &c. i. e. προάγειν: ubi vide n. 4. Adde ſis p. 279. n. 1.

γελλον ὅπ ὅλην ἔτως ἀναπαύοιτο τὸ στράτευμα. Ἐνταῦθα ἢ οἱ περὶ Ξενοφῶντα νυλίσθησαν αὐτοῦ ἄνευ πυρὸς καὶ ἄδειπνοι, φυλακὰς οἵας ἐδύναντο καλλισπάμενοι. Ἐπειδὴ ὃ πρὸς ἡμέραν ἦν, ὁ Ξενοφῶν πέμψας πρὸς τοὺς ἀσθενοῦντας τῶν νεωτάτων, [1] ἀνασήσοντας, ἐκέλευσεν ἀναγκάζειν πορεύεσθαι. Ἐν δὲ τούτῳ Χειρίσοφος πέμπει τοὺς ἐκ τῆς κώμης [2] πυνθανομένους πῶς ἔχοιεν οἱ τελευταῖοι. Οἱ δὲ, ἅμενοι ἰδόντες, τοὺς μὲν ἀσθενοῦντας τούτοις παρέδοσαν κομίζειν ὅπῃ τὸ στρατόπεδον, αὐτοὶ δὲ ἐπορεύοντο· καὶ πρὶν εἴκοσι στάδια διεληλυθέναι, ἦσαν ἐν τῇ κώμῃ, ἧ Χειρίσοφος νυλίζετο. Ἐπεὶ δὲ συνεγίγνοντο ἀλλήλοις, ἔδοξε κατὰ τὰς κώμας ἀσφαλὲς εἶναι τὰς τάξεις σκηνοῦν. Καὶ Χειρίσοφος μὲν αὐτοῦ ἐπέμεινεν, οἱ δὲ ἄλλοι, λαχόντες ἃς ἑώρων κώμας, ἐπορεύοντο ἕκαστοι τὰς ἑαυτῶν ἔχοντες.

tum exercitum hoc modo requieſcere. Ibi tum & illi qui circa Xenophontem erant illic abſque igne & incœnes commorati ſunt; conſtitutis, quales *ſanè* poterant, excubiis. Cùm autem propè dies adeſſet, Xenophon miſſis ad ægrotantes de junioribus *aliquot*, qui *eos* excitarent, præcepit ut progredi cogerent. Interèa Cheriſophus *quoſdam* ex vico mittit, qui quo pacto extremi agminis milites ſe haberent, quærerent. Hi, lætis *eos* oculis conſpicati, ægrotos iis, ut in caſtra deducendos curarent, tradiderunt; ipſi iter pergebant: ac priuſquam ſtadia viginti confeciſſent, erant in vico, ad quem diverterat Cheriſophus. Poſteaquam conveniſſent *omnes*, viſum eſt tutè *id* fieri *poſſe*, ſi cohortes apud vicos contubernia haberent. Et Cheriſophus quidem eo manſit loco, cæteri, ſortiti quos cernebant vicos, ſuos quique nacti abibant.

1 Ἀνασήσοντας,] MS. Eton. & editiones nonnullæ exhibent ἀνασήσαντες, facili quidem & manifeſto errore. *Steph.* & *Leuncl.* re ipſâ monente, ſcripſère ἀνασήσοντας.

2 Πυθομένους,] MS. Eton. σκεψομένους. Sed his permutatis invicem non opus eſt.

Ενθα δὴ Πολυκράτης Αθηναῖος λοχαγὸς ἐκέλευσεν ἀφιέναι αὐτόν· καὶ λαβὼν αὐτὸς τὺς εὐζώνους, θέων ἅμα τῷ κώμῳ, ἣν εἰλήχει Ξενοφῶν, καταλαμβάνει πάντας [1] ἔνδον τὺς κωμήτας καὶ τ' κωμάρχιν· καὶ πῶλοις εἰς δασμὸν βασιλεῖ τρεφομένους, ἑπταικαίδεκα· καὶ τῇ θυγατέρα τῦ κωμάρχυ, ἐννάτην ἡμέραν γεγαμημένην· ὁ δὲ ἀνὴρ αὐτῆς λαγὼς ὤχετο θηράσων, καὶ ὐχ [2] ἥλω ἐν ταῖς κώμαις. Αἱ δ' οἰκίαι ἦσαν [3] κατάγειοι, τὸ μὲν στόμα ὥσπερ φρέατος, κάτω δ' εὐρεῖαι· [4] αἱ δ' εἴσοδοι τοῖς μὲν ὑποζυγίοις ὀρυκταί, οἱ δὲ ἄνθρωποι κατὰ κλίμακας κατέβαινον. Εν δὲ ταῖς οἰκίαις ἦσαν

Ibi tum Polycrates Athenienſis cohortis ductor ipſum ut dimitterent petivit: ſumptíſque *adeò ſecum hominibus* expeditis, ad vicum currit, quem ſortitus fuerat Xenophon, & vicanos omnes in eo *ipſúm*que vici præfectum deprehendit; pullos etiam equinos ſeptemdecim, qui regi tributi nomine alebantur; & vici præfecti filiam, quæ nono *antè* die nupta fuerat: vir autem ejus lepores venatum abierat, nec in vicis *uſquam* captus fuit. Domus hìc erant ſubterraneæ, *ac* oſtium quidem *cujuſque* putei inſtar *erat oſtii, tùm* in imo latæ *eſſent*: jumentis introïtus erant effoſſi, homines per ſcalas deſcendebant. *Ipſis* in ædibus erant

1 Ενδον] In MSto Eton. deeſt. Vox autem non domum cujuſque (utì aliàs ferè) reſpicit, ſed totum vicum; & opponitur locis quibuſlibet, qui ab eo paulò longiùs diſtarent. *Ælian.* H.V. l. 3. c. 19. eandem ei vim tribuit: — ἀπιστεῖς ὁ Πλάτων ὅτ' ἔξω ὠθεῖται, ἔνδον ἐσάδις σιω &c. quod paulò infrà idem ſic exponit *Ælianus*, ἐν τῷ κήπῳ τῷ ἑαυτῦ &c. Adde *Thucyd.* l. 4. c. 104.

2 Ηλω] Adi p. 304. n. 1.

3 Κατάγειοι,] *Suid.* Κατάγαιον οἴκημα, ἢ κατάγειον· ὑπὸ γῆν. Deinde verba hæc Xenophontis, Αἱ δ' οἰκίαι &c. tacito tamen auctoris nomine, adducit. Agnoſcunt ſanè vocem iſtam *Steph.* & *Conſt.* in L. G. Theſaur. ſed uterque *Suidam* adpellat, præterea neminem. *J. Poll.* l. 7. ſegm. 123. Λέγειν δ' ἐνὶ ἓ κατάγεια οἰκήματα, ἢ ὑπόγεια. Idem l. 9. ſegm. 49. Μέρη δὲ πόλεων ἢ κατάγειοι οἰκήσεις, &c. Eâdem utitur *Diodor. Sic.* l. 4. p. 236. Κατασκευάσαντες δ' οἰκήσεις ἑαυτοῖς κατα γείους, ἢ &c.

4 Αἱ δ' εἴσοδοι &c.] *Diodor. Sic.* l. 14. p. 259. — αὕτη δὲ (ſcil. κάμαι) τὰς μὲν ὑποζυγίοις καταβάσεις εἶχον ὀρυκτὰς, τὰς δὲ τοῖς ἀνδράσι ἢ κλιμάκων, ταῖς οἰκίαις ἐγκαταβαίνουσιν· τά τε βοσκήματα τρεφόμενα χόρτῳ, τοῖς δ' ἀνδράσι πολλὴ ἀφθονία πάντων τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων.

αἶγες, ὄϊες, βόες, [1] ὄρνιθες, καὶ τὰ ἔκγονα τούτων· τὰ δὲ κτήνη πάντα [2] χιλῷ ἔνδον ἐτρέφετο. Ησαν δὲ καὶ πυροὶ, καὶ κριθαὶ, καὶ ὄσπρια, καὶ [3] οἶνος κεκραμένος ἐν κρατῆρσιν· ἐνῆσαν δὲ καὶ αὐταὶ αἱ κριθαὶ [4] ἰσοχειλεῖς, καὶ κάλαμοι ἐνέκειντο, οἱ μὲν, μείζους, οἱ δὲ, ἐλάττους, γόνατα οὐκ ἔχοντες. Τούτους δ' ἔδει, ὁπότε τις διψῴη, λαβόντα εἰς τὸ στόμα ἀμύζειν· καὶ πάνυ [5] ἄκρα-

capræ, oves, boves, gallinæ, earúmque fœtus: jumenta intùs omnia pabulo nutriebantur. Erat etiam triticum, & hordeum, & legumina, & vinum hordeaceum in crateribus: quin & hordeum ipſum *in vaſis* inerat labra *eorum* æquans; in *iiſdem* jacebant & calami, partim majores, partim minores, enodes. Hos, cùm quis ſitiret, in os ſumptos *eum* fugere oportebat: ac *potus is* ad-

1 Ορνιθες,] *Thom. Magiſt.* Ορνιθες ἁπλῶς μὲν πάντα τὰ πτερόμενα (lege πετόμενα.) Et vocem ὄρνις quidem Græcos apud vetuſtiores *avem* in genere ſignificâſſe notius eſt, quàm ut probatione ſit opus. Ad gallinaceam deinde ſpeciem communi auctorum uſu tranſiit. *Ariſtoph.* Σφηξ. v. 811.

Ατερ τί τὴν ὄρνιν ὡς ἐμ' ἐξηνέγκατε;

Ubi *Schol.* τὴν ὄρνιν exponit ἀλεκτρυόνα. Lexic. Gr. Lat. vetus: Ορνις ἡ κατ' οἶκον, *Gallina.* Athen. l. 9. c. 4. Ο Μυρτίλος ἔφη, Ἀλλὰ μὴν καὶ ὄρνιθας καὶ ὀρνίθια νῦν μόνον ἡ συνήθεια καλεῖ τὰς ἡλείας, ὧν &c. apud auctorem legenda. Moneam tamen obiter lectorem liceat, ibidem ἁμάρτημα μνημονικὸν admiſiſſe *Athenæum*, cùm Xenophontis verba quædam ἐν δευτέρῳ Παιδείας legi teſtatur, quæ ἐν πρώτῳ tamen p. 93. reperiuntur. Luc. XIII. 34. — ὃν τρόπον ὄρνις τὴν ἑαυτῆς νοσσιὰν ὑπὸ τὰς πτέρυγας, &c. quibus adjicere libet *Euripid.* in Hercule Fur. v. 71.

—— ὡς ὑποπτέρους

Σώζω νοσσοὺς, ὄρνις ὡς ὑφειμένη.

Adde doctiſ. *Bochart.* Hieroz. l. 1. c. 18.

2 Χιλῷ] Vide ſis p. 51. n. 2.

3 Οἶνος κεκραμένος &c.] In MSto Eton. & editionibus quibuſdam deeſt vox ultima; in aliis κεκραμένος ſcribitur. Hoc autem vini genus Oſiridis inventum fuiſſe tradit *Diodor. Sic.* l. 1. p. 17. πάλιν δὲ τὸν Οσιριν πεῦσιν τὴν οἰκουμένην ἐπελθόντα, τὸν κοινὸν βίον τοῖς ἡμερωτάτοις καρποῖς εὐεργετῆσαι. Εἰ δέ τις χώρα τὸν φυτὸν τ᾽ ἀμπέλου μὴ φυόμενον δέχοιτο, διδάξαι τὸν ὁπ τ᾽ κεγχρῆς κατασκευαζόμενον πόμα, λειπόμενον δὲ πολὺ τ᾽ φύσει τ᾽ οἶνον εὐωδίας τε καὶ δυνάμεως. Apud eundem *Diodor.* l. 1. p. 31. potus iſte ζύθος dicitur: κατασκευάζεσι δὲ καὶ ἐκ τῶν κεγχρῶν Αἰγύπτιοι πόμα, λειπόμενον δὲ πολὺ τ᾽ φύσει τ᾽ οἶνον εὐωδίας, ὃ καλοῦσι ζύθον. Ejuſdem vide l. 4. p. 211. Scribit etiam *Athen.* l. 1. ferè extremo, εὑρεθῆναι παρ᾽ Αἰγυπτίοις βοήθημα, ὥστε τοὺς μὰ πινίαν ἀπρᾶτας οἴνου, τ᾽ ἐκ τῶν κεγχρῶν γινόμενον πίνειν· καὶ ὅτως ἡδέως τοὺς τοῦτον φυσιρομένους, ὡς καὶ ᾄδειν, καὶ ὀρχεῖσθαι, καὶ πάντα ποιεῖν, ὅσα τοὺς ἐξοίνους γινομένους. Confer *Herodot.* l. 2. c. 77.

4 Ισοχειλεῖς,] *Phavor.* & *Suidâ* exponentibus, μίχλα χείλεσι πιπληρωμένοι. *J. Poll.* l. 2. ſegm. 89. ἀπὸ τῶν χειλέων, τὰ μέτρα· ἰσοχειλῆ, τὰ ἐπίμετρα. Ejuſdem vide l. 5. ſegm. 133.

5 Ακρατον] *Suidas* locum hunc ità citat: Ακρατον· Ξενοφῶν· Πάνυ δ᾽ ἦν ὁ οἶνος ἄκρατος, ἐὰ μή τις ὕδωρ ἐπιχέοι. *Fortis* utique ſeu *validus* hìc loci ſonat ἄκρατον, metaphorâ à vino mero ſeu ἀμίγει ſumptâ, cujus *maxima eſt vis.* Similiter ferè vocem hanc adhibet *Thucyd.* l. 2.

τῷ ἦν, εἰ μή τις ὕδωρ ἐπιχέοι· καὶ μάλα ἡδὺ πόμα [1] συμμαθόντι ἦν.

Ὁ δὲ Ξενοφῶν τὸν μὲν ἄρχοντα τῆς κώμης ταύτης συνδειπνον ἐποιήσατο, ⁊ χαίρειν ἐκέλευεν αὐτὸν, λέγων ὅτι ἄστε τῶν τέκνων στερήσοιτο, τήν τε οἰκίαν αὐτοῦ [2] ἀντεμπλήσαντες τῶν ἐπιτηδείων ἀπίασιν, ἢν ἀγαθόν τι τῷ στρατεύματι [3] ἐξηγησάμενος φαίνηται, ἔστ' ἂν ἐν ἄλλῳ ἔθνει γένωνται. Ὁ δὲ ταῦτα ὑπισχνεῖτο, καὶ φιλοφρονούμενος, [4] οἶνον ἔφρασεν ἔνθα ἦν κατορωρυγμένος. Ταύτην μὲν οὖν τὴν νύκτα ἀγασκηνήσαντες οὕτως ἐκοιμήθησαν ἐν πᾶσιν ἀφθόνοις ἀγαθοῖς οἱ στρατιῶται, ἐν

1 Suid. V. ἐκ μαθών.

2 Suid. V. Ἀνεμπλήσαντες.

modùm erat fortis, ni quis aquam infunderet: ac valdè gratus erat *bibenti* potus, qui *quidem* eſſet *ei* adſuefactus.

Xenophon autem vici iſtius præfectum cœnæ adhibuit, eúmque bono eſſe jubebat animo, dicens eum nec liberis fore orbatum, & ſe, domum ei rebus neceſſariis ubi viciſſim replêſſent, abituros, ſi *quidem* exercitui, donec ad nationem aliam perveniſſent, boni alicujus auctor fuiſſe viſus ſit. Hæc ille pollicebatur, atque ut benevolentiam ſuam declararet, quo loco vinum defoſſum eſſet, indicavit. Hanc igitur noctem milites domicilia hinc indè nacti ſic in rerum omnium copiâ requieſcebant, cùm *intereà*

l. 2. c. 49. ἐπικαπόντος τοῦ νοσήματος ἐς τὴν κοιλίαν, ⁊ ἐλκώσεώς τε αὐτῇ ἰσχυρᾶς ἐγγιγνομένης, ⁊ ἀμφορέως ἅμα ἀκράτου ἐπιπιπτούσης, &c. Et *Dionyſ. Hal.* A. R. l. 8. c. 54. δι' ὀργῆς ἀκράτου &c.

1 Συμμαθόντι] MS. Eton. & libri quidam editi habent συμπαθόντι. Sed ex vet. cod. συμμαθόντι repoſitum eſſe teſtatur *Stephanus*. Quin & eandem hanc ſcripturam confirmat *Suidas*, qui συμμαθόντι exponit σωνηδομένῳ· & dein locum hunc, auctore quidem non adpellato, ſic exſcribit, καὶ πάνυ ἡδὺ ἦν συμμαθόντι τὸ πόμα, τὸ σὺν κρηδῶν.

2 Ἀντιμπλήσαντες τῶν &c.] *Suid.* à quo *Steph.* id participii mutuatur, exponit ἀνταποδόντες· Ξενοφῶν· Οἱ δὲ χαίρειν ἐκέλευον, λέγοντες ὅτι ἄστε τέκνων στερήσοιτο, τήν τε οἰκίαν αὐτοῦ ἀντεμπλήσαντες τῶν ἐπιτηδείων. Locum ſic corruptum & mutilatum exſcripſit etiam *Conſtantinus*. Cæterùm de ἀπίασι vide p. 262. n. 2.

3 Ἐξηγησάμενος] MS. Eton. τὸ στράτευμα πίζῃ ἡγησάμενον &c. Ad tempus participii quod adtinet, rectè; ad cætera, perperam. Editiones pleræque ἐξηγησόμενον, pro quo *Steph.* meritò repoſuit ἐξηγησάμενον. Suprà modò hæc inter ſe tempora permutata vidimus in notâ ad ἀνασήσοντας p. 312.

4 Οἶνον ἔφρασεν ἔνθα &c.] De hâc loquendi ratione vide ſis p. 86. n. 3. & locis ibi citatis adde Matt. XXI. 42.

φυλακῇ ἔχοντες τ' κωμάρχου, & τὰ τέκνα αὐτοῦ ὁμοῦ ἐν ὀφθαλμοῖς. Τῇ δ' ὑστέρᾳ ἡμέρᾳ Ξενοφῶν λαβὼν τὸν κωμάρχου, ᾤχετο πρὸς τὸν Χειρίσοφον ἐπορεύετο· ὅπου δὲ παρίοι κώμας, ἐτρέπετο πρὸς τὰς ἐν ταῖς κώμαις, καὶ κατελάμβανε πανταχοῦ [1] εὐωχουμένους καὶ εὐθυμουμένους, καὶ οὐδαμόθεν ἀφίεσαν, πρὶν παθεῖν αὐτῷ ἄριστον· οὐκ ἦν δ' ὅπου οὐ παρετίθεσαν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τραπέζαν κρέα ἄρνεια, ἐρίφεια, χοίρεια, μόσχεια, [2] ὀρνίθεια, σὺν πολλοῖς ἄρτοις, τοῖς μὲν, πυρίνοις, τοῖς δὲ, κριθίνοις. Ὁπότε δέ τις [3] φιλοφρονούμενός τῳ βούλοιτο πρπεῖν, εἷλκεν ἐπὶ τὸν κρατῆρα· [4] ἔνθα κύψαντα ἔδει ῥοφοῦντα πεῖν ὥσπερ βοῦν.

vici præfectum in cuſtodiâ, & liberos ſimul ejus in oculis haberent. Poſtero die Xenophon ſumpto ſecum vici præfecto, ad Cheriſophum proficiſcebatur: quacunque autem vicum *aliquem* præteriret, ad eos, qui in vicis erant, divertebat, & ubique eos convivia agentes ac lætitiâ adfectos offendit, atque nullo *ſanè* ex loco *eum* prius dimittebant, quàm prandium ei adpoſuiſſent: nec erat ubi non in eâdem menſâ carnes agninas, hœdinas, ſuillas, vitulinas, gallinaceas, multis cum panibus, partim triticeis, partim hordeaceis adponebant. Ac cùm quis benevolentiæ declarandæ ſtudio alicui propinare vellet, ad craterem *eum* trahebat; ubi prono capite bovis inſtar ſorbentem bibere oportebat.

1 Εὐωχουμένους κ' &c.] Solemnia ſunt in epulis rebuſque paulò jucundioribus verba. Κ. Π. p. 28. Τοιαύτας μὲν αὐτοῖς εὐθυμίας παρεῖχεν ἐπὶ τῷ δείπνῳ. Vide & p. 244, 246. p. 286. οἱ δὲ Μῆδοι κ' ἔπινον, κ' εὐωχοῦντο, & αὐλοῦντο, κ' πάσης εὐθυμίας ἐνεπίμπλαντο.

2 Ορνίθεια,] Lege p. 314. n. 1.

3 Φιλοφρονούμενός τῳ βούλοιτο &c.] Sic edit. *Steph.* & *Leunclav.* MS. autem Eton. & edit. *Ald.* φιλοφρονούμενός τῳ, ἐι βούλοιτο &c.

4 Ενθα κύψαντα &c.] *Hermogen.* Περὶ Ιδεῶν l. 2. Τοιοῦτον δὲ ὁ Ξενοφῶν κἀν τοῖς ἱστορικοῖς, κἀν τοῖς ἄλλοις· οἷον, ὅτι χαλὸν ἐστέψαντο, ὅταν λέγῃ· καὶ, ὅτι τοῖς πυγοῖν ὡς ἐνεοῖς διελέγοντο· κ' ὅτι πίνειν ἀπὸ τ' κρατῆρος ἐπικύψαντας ἠνάγκαζε, καθάπερ βοῦν· ταῦτα γὰρ, καὶ τὰ τοιαῦτα, καθ' ὑπερβολὴν ἔχει ἀφέλειαν ἔχῃ τινὰ ἡδονὴν, ἧπερ ἔχ ὁμοίως ὁ Πλάτων χρῆται. MS. Eton. ἔνθεν ὑποκύψαντα, atque ità forſan ſuo in exemplari legit *Hermogenes*; apud quem ἀπὸ τ' κρατῆρος rectè exponuntur ἔνθεν. At huic curæ minimè fuiſſe, ut verba Xenophontis ipſa totidem literis exarata proferret, ex ordine, quem in iis citandis, perturbato, ſequitur, nè prætermiſſiones memorem, abunde conſtat. Quare nec Xenophon quæ ſcribit, ad Her-

Καὶ τῷ κωμάρχῃ [1] ἐδίδοσαν λαμβάνειν ὅ, τι βούλοιτο. Ὁ δὲ ἄλλο μὲν οὐδὲν ἐδέχετο· ὅπου δέ τινα τῶν συλλενῶν ἴδοι, πρὸς ἑαυτὸν ἀεὶ ἐλάμβανεν.

Ἐπεὶ δὲ ἦλθον πρὸς Χειρίσοφον, καταλάμβανον [2] καὶ ἐκείνους σκηνοῦντας, [3] ἐστεφανωμένους τῷ ξηρῷ χλοῷ στεφάνοις, καὶ παῖδας Ἀρμενίους παῖδας σὺν ταῖς βαρβαρικαῖς [4] στολαῖς· τοῖς δὴ παισὶν ἐδείκνυσαν ὥσπερ [5] κωφοῖς ὅ, τι δέοι ποιεῖν.

Etiam vici præfecto, quidquid vellet, ſumendi poteſtatem faciebant. Is verò aliud quidem nihil accipiebat; ſed cognatum ſicubi aliquem videret, *eum* ſemper ad ſe recipiebat.

Cùm ad Cheriſophum veniſſent, illos etiam convivia ſub tectis agentes offendunt, coronis ex arido gramine redimitos, *quibus* & pueri Armenii ſtolis barbaricis amicti miniſtrabant: atque pueris *hiſce* tanquam ſurdis oſtenderunt quid facto opus eſſet.

Hermogenis exemplaria, nec ad exemplaria Xenophontis, quæ exſcribit Hermogenes, exigenda putem. Auctori non propterea addendum quid vel detrahendum eſt, ei quòd addiderit quidquam detraxeritve Interpres; nec Interpreti verba Auctoris minuendi, vel, prout uſus ac ratio poſtulent, augendi facultas eſt deneganda.

1 Ἐδίδοσαν] Vide ſis K. Π. p. 27.

2 Καὶ ἐκείνους σκηνοῦντας,] Vox ultima (cujus vim minùs diligenter expoſuêre Lexicogr.) non tantùm *tentorii* ſeu *domicilii* cujuſvis notionem, ſed & *convivia* ab iis, qui illic degunt, agitata repræſentat. Huic certè loco ſenſus hic maximè convenit, quem & ſeries ei orationis vindicat. Dicit utique Noſter, ſe cum ſuis inveniſſe καὶ ἐκείνους σκηνοῦντας, i. e. *hos etiam*, perinde atque illos, ad quos priùs modò diverterat, p. 316. εὐωχουμένους &c. Addit ἐστεφανωμένους, pro more ſcilicet eorum epulis qui vacarent: quâ de re dictum p. 289. n. 4. Sic K. Π. p. 136. σκηνὴ eſt *convivium*. Et Λακεδαιμ. Πολιτ. haud ità longè ab init. σκηνᾶν & ἀφασκηνᾶν de conviviis Lacedæmoniorum ſemel atque iterum adhibet. Infrà itidem hiſtoriæ hujuſce l. 5. παρέχει δὲ ἡ γῆ τοῖς σκηνῶσιν ἅλφιτα, ἄρτους, οἶνον &c. ubi σκηνοῦντες ſunt οἱ εἰς τὸ ἑορτὴν ἰόντες, ejúſque adeò μετέχοντες.

3 Ἐστεφανωμένους τῷ &c.] Adi p. 289. n. 4. Cæterùm, in MSto Eton. & editionibus nonnullis deeſt στεφάνοις. At alii vocem hanc libri rectè retinuerunt; quippe quòd verbo nomen ab eo deductum adjicere ſolent Græci. Sic ſuprà Noſter p. 141. dixit ἀφάπασιν ἀφαιρεῖσθαι: p. 176. φυλακὰς φυλάξειν, ubi vide notata. Sic & Æſchin. Κατὰ Κτησιφ. p. 61. edit. Steph. — πότερα αὐτὸν δεῖ χρυσῷ στεφάνῳ στεφανωθῆναι, ἢ &c. Et apud Athen. l. 15. c. 10. — χυδαίοις στεφανωθέντα στεφάνοις &c.

4 Στολαῖς·] Tho. Magiſt. Ἰστέον ὅτι ἐσθὴς καὶ στολὴ διαφέρει, τῷ μὲν τὸ ἐσθῆτα ἐπὶ τῶν ἁπλῶς ἐνδυμάτων τάττεσθαι· τὸ δὲ στολὴν, ἐπὶ τῶν ἀφορισμένων τῶν ἐσθήτων· οἷον ἄλλη στολὴ τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἄλλη τῶν βαρβάρων.

5 Κωφοῖς] Suid. Κωφός· (ſic enim apud hunc ſcribitur) ἄφωνος, κωφός: adductis ibidem Xenophontis hiſce verbis. Heſych. Κωφὸς — κωφὸς, ὃς ὅτε ἀκούει ὅτε λαλεῖ. MS. Eton. & editiones quædam veteres, pro ὥσπερ κωφοῖς, peſſimè

Επεὶ δὲ ἀλλήλους ἐφιλοφρονήσαντο Χειρίσοφος καὶ Ξενοφῶν, κοινῇ δὲ ἀνηρώτων τὸν κωμάρχην διὰ τοῦ [1] περσίζοντος ἑρμηνέως, τίς εἴη ἡ χώρα. Ὁ δ' ἔλεγεν ὅτι Ἀρμηνία. Καὶ πάλιν ἠρώτων, τίνι ἵπποι τρέφοιντο. Ὁ δ' ἔλεγεν ὅτι βασιλεῖ δασμός· τιὼ δὲ πλησίον χώραν ἔφη εἶναι Χάλυβας, [2] καὶ τὴν ὁδὸν ἔφραζεν, ἣ εἴη. Καὶ αὐτὸν τότε μὲν ᾤχετο ἄγων Ξενοφῶν πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ [3] οἰκέτας, καὶ ἵππον, ὃν εἱλήφει, παλαιότερον δίδωσι τῷ κωμάρχῃ ἀναθρέψαντι καταθῦσαι, (ὅτι [4] ἥκουσεν αὐτὸν ἱερὸν εἶναι τοῦ Ἡλίου) δεδιὼς μὴ ἀποθάνῃ· ἐνεκάκωτο γὰρ [5] ὑπὸ τῆς πορείας· [6] αὐτὸς δὲ τῶν πώλων λαμβάνει, καὶ τῶν ἄλλων στρατηγῶν καὶ λοχαγῶν ἕδωκεν ἑκάστῳ πῶλον. Ησαν δ'

Posteaquam se invicem comiter excepissent Cherisophus & Xenophon, communiter vici præfectum per interpretem Persicè loquentem interrogabant, quænam *hæc* esset regio. Dicebat ille Armeniam esse. Et rursùm quærunt, cuinam alerentur equi. Regi, respondit is, tributi nomine *ali*: addidit proximam regionem esse Chalybum; simul viam, quæ illuc duceret, indicabat. Et tunc quidem eum Xenophon ad familiam suam reducit, equúmque, quem sumpserat, seniorem vici præfecto tradit, ut enutritum mactaret, (quippe quòd eum Soli sacrum esse audisset) veritus nè moreretur; nam itinere debilitatus fuerat: ipse de equuleis *istis quosdam* accipit, ac cæterorum ducum cohortiúmque præfectorum unicuique equuleum dedit. Erant autem

pessimè exhibent ὡσπερεὶ νέοις, quam tamen vitiosam scripturam sequutus *Amasæus* verterat *tanquam adolescentibus*.

1 Περσίζοντος] Plenè dixerit τῇ φωνῇ· utì p. 194. βοιωτιάζων τῇ φωνῇ, ubi vide n. 2.

2 Καὶ τιὼ ὁδὸν &c.] Sic paulò suprà p. 315. οἶνον ἔφρασεν ἔνθα ἦν &c. ubi vide n. 4. Adde p. 297. n. 2. & p. 249. n. 1.

3 Οἰκέτας] Vide sis Κ. Π. p. 250. n. 1.

4 Ηκουσεν αὐτὸν ἱερὸν &c.] Consule Dissertat. 2. Κ. Π. præmissæ p. 41. & eruditis. *Bochart* Hieroz. l. 2. c. 10.

5 Ὑπὸ τῆς πορείας.] *Scil.* ad Cherisophum, cujus meminit p. 316.

6 Αὐτὸς δὲ τῶν πώλων] MS. Eton. τὸν πῶλον. Sed receptam nemo lectionem improbabit, qui memoriâ repetet ellipseos sæpiùs antehac expositæ exempla: quæ si quis desideret, adeat p. 271. n. 3. Adde Matt. XXIII. 34. ubi omnino præter rem hebraïsmum nonnulli se deprehendisse putârunt.

οἱ [1] ταύτῃ ἵπποι μείονες μὲν τῶν Περσικῶν, θυμοδέστεροι δὲ πολλῷ. Ἐνταῦθα δὴ καὶ διδάσκει ὁ κωμάρχης τοὺς πόδας τῶν ἵππων καὶ τῶν ὑποζυγίων [2] σαγμία περιδεῖν, ὅταν μὲν τῆς χιόνος [3] ἄγωσιν· ἄνευ γὰρ τῶν σαγμίων κατεδύοντο μέχρι τῆς γαστρός.

[4] Ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ἦν ὀγδόη, τὸν μὲν ἡγεμόνα παραδίδωσι Χειρισόφῳ, τοὺς δ' [5] οἰκέτας καταλείπει τῷ κωμάρχῃ, πλὴν τοῦ υἱοῦ ἅρπι ἡβάσκοντος. Τοῦτον δ' [6] Ἐπιστένει Ἀμφιπολίτῃ παραδίδωσι φυλάττειν, ὅπως, εἰ καλῶς ἡγήσαιτο, ἔχων καὶ τοῦτον ἀπίοι. [7] Καὶ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ εἰσεφόρησαν ὡς ἐδυνήθησαν πλεῖστα, [8] καὶ ἀναζεύξαντες ἐπορεύοντο. Ἡγεῖτο

equi hoc loco minores quidem Perſicis, ſed multò animoſiores. Ibi tum *eos* docet etiam vici præfectus pedibus equorum & jumentorum ſacculos illigare, quoties per nivem irent: nam abſque ſacculis ad ventrem uſque *in nivem* demergebantur.

Cùm jam dies eſſet octavus, itineris ducem Cheriſopho tradit *Xenophon*, vici tamen præfecto domeſticos relinquit, præter *unum* filium jam pubeſcentem. Hunc Epiſtheni Amphipolitano adſervandum tradit, ut, ſi rectè ducis officio functus eſſet, cum illo etiam *recepto domum* rediret. In domum autem ejus quàm poterant plurima invexerunt; & motis caſtris pergebant. Ducebat

1 Ταύτῃ] Plenè, ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ ſeu μερίδι. Vide p. 106. n. 2. & p. 220. n. 4.

2 Σαγμία περιδεῖν, &c.] Ad vocem primam *Poll.* tantùm nominant Lexicographi. Rationem hanc equos per nives expediendi tangit Cl. *Monfauc.* Antiq. Illuſtr. T. 4. par. 1. p. 79.

3 Ἄγωσιν] Abſolutè verbum hoc paſſim adhibet Noſter: vide p. 278. n. 5. atque ità quidem poſitum non incommodè quibuſdam in locis verti poteſt *ire, pergere.* Sic utique vertendum eſt Matt. XXVI. 46. Joh. XI. 7.

4 Ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ἦν ὀγδόη,] *Diodor. Sic.* l. 14. p. 259. ἐμμείναντες δὲ ταῖς κώμαις ἡμέρας ὀκτὼ, παρεχούσης εἰς τὸν Φᾶσιν &c. Cæterùm, per ἡγεμόνα Noſter vult κωμάρχην.

5 Οἰκέτας] De quibus modò ſuprà pag. præced.

6 Ἐπιστένει] MS. Eton. Κλειστένει. Idem inferiùs paulò, Κλειστένης. Sed nil mutandum: hic enim Epiſthenes eſſe videtur, cujus & infrà Noſter meminit libro 7. ferè medio, ubi cum vulgatis libris non diſſidet MS. Eton.

7 Καὶ εἰς τὴν οἰκίαν &c.] Quod ſe facturos ſuprà p. 315. promiſerat Xenophon.

8 Καὶ ἀναζεύξαντες] Vide p. 248. n. 5.

ὁ αὐτοῖς ὁ κωμάρχης λελυμένῳ ἀφὰ χιόνῳ· [1] καὶ ἤδη τ' ἦν ἐν τῷ τρίτῳ σταθμῷ, ὃ ὁ Χειρίσοφος αὐτῷ ἐχαλεπάνθη, ὅτι οὐκ εἰς κώμας ἦγεν. Ὁ δ' ἔλεγεν ὅτι οὐκ εἶεν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. Ὁ δὲ Χειρίσοφος αὐτὸν ἔπαισε μέν, [2] ἔδησε δ' οὔ· [3] ἀπὸ δὲ τούτου ἐκεῖνος τὴν νυκτὸς ἀποδρὰς ᾤχετο καταλιπὼν τὸν υἱόν. [4] Τοῦτό γε δὴ Χειρισόφῳ καὶ Ξενοφῶντι μόνον διάφορον ἐν τῇ πορείᾳ ἐγένετο, ἡ τοῦ ἡγεμόνος κάκωσις καὶ ἀμέλεια. Ἐπαίνης δὲ ἠράσθη τε τοῦ παιδὸς, καὶ [5] οἴκαδε κομίσας πιστοτάτῳ ἐχρῆτο.

Μετὰ τοῦτο σταθμοὺς ἑπτὰ ἐπορεύθησαν, [6] ἀνὰ πέντε παρασάγγας τὴν ἡμέραν, παρὰ τὸν Φᾶσιν ποταμὸν, εὖρος ὡς πλεθριαῖον. Ἐντεῦθεν ἐπορεύθησαν σταθμοὺς δύο, παρασάγγας δέκα· [7] ἐπὶ ᾗ τῇ

eos vici præfectus per nivem ſolutus; jámque tertiis erant in caſtris, cùm Cheriſophus ei ſuccenſuit, *propterea* quòd non ad vicos duceret. Negabat is *vicos* hoc eſſe in loco. At Cheriſophus eum cecidit quidem, ſed non ligavit: hinc ille noctu relicto filio aufugit. Hoc unicum ſanè Cheriſophum inter & Xenophontem *hoc toto* itinere *peperit* diſſidium, ducis *nimirum* iniqua caſtigatio & *in eodem ſervando* negligentia. Puerum autem adamavit Epiſthenes, & ubi domum deduxiſſet, fideliſſimo utebatur.

Poſt hæc caſtris ſeptem, paraſangas ſingulos in dies quinque, progreſſi ſunt ad Phaſin amnem, latitudine ferè plethri. Hinc caſtris binis, decem paraſangas progreſſi ſunt: ac in montium

1 Καὶ ἤδη τ' ἦν —, καὶ &c.] Sic rectè locum diſtinxit *Steph.* nec aliter ſuprà Noſter p. 74. Καὶ ἤδη τε ἦν ἀμφὶ ἀγορὰν πλήθουσαν, καὶ &c. Et p. 77. Καὶ ἤδη τε μέσαι ἡμέρας, καὶ &c. atque alibi ſæpé. Perperam itaque *Leunclav.* καὶ ἤδη τ' ἦν ἐν τῷ τρίτῳ σταθμῷ· καὶ ὁ &c. Porrò ἦν hìc loci ponitur pro ἦσαν, de quo vide p. 50. n. 5.

2 Ἔδησε δ' οὔ.] De more duces itineris, ſuſpectos præſertim & ignotos, adſervandi lege quæ congeſſit *Freinſh.* ad *Q. Curt.* l. 5. c. 4. p. 338. edit. *Snakenb.*

3 Ἀπὸ δὲ τούτου] Idem, opinor, valent atque οὐκ τούτου δὲ, quâ de phraſi vide ſcripta ſuprà p. 188. n. 2.

4 Τοῦτό γε δὴ &c.] Editi, quos vidi, omnes dant τοῦτό τε δὴ &c. MS. Eton. τότε δὴ &c. pro quibus, monente *Stephano*, repoſui τοῦτό γε &c.

5 Οἴκαδε] *Scil.* in Græciam: quod ſonat etiam vox iſta p. 143. & alibi ſæpé.

6 Ἀνὰ] Diſtributioni etiam ſignificandæ, non eâdem ſanè ubique ratione, inſervit iſta particula Matt. XX. 9. Luc. IX. 3, 14. Joh. II. 6. Æqualem itidem diſtributionem ſuprà denotat p. 242. ἐποιήσαντο ἑξῆς λόχους ἀνὰ ἑκατὸν ἄνδρας, &c.

7 Ἐπὶ δὲ τῇ &c.] Pleniùs ſuprà p. 303. ὡς ἐπὶ

εἰς τὸ πεδίον ὑπερβολῇ ἀπήντησαν αὐτοῖς Χάλυβες καὶ [1]Τάοχοι καὶ Φασιανοί. Χειρίσοφος δὲ, ἐπεὶ κατεῖδε τοὺς πολεμίους ὑπὲρ τῆς ὑπερβολῆς, ἐπαύσατο πορευόμενος, ἀπέχων [2]ὡς τριάκοντα σταδίους· ἵνα μὴ [3]κατὰ κέρας ἄγων πλησιάσῃ τοῖς πολεμίοις· παρήγγειλε δὲ τοῖς ἄλλοις παράγειν τοὺς λόχους, ὅπως ὅτι φάλαγξ γένοιτο τὸ στράτευμα. Ἐπεὶ δὲ ἦλθον οἱ ὀπισθοφύλακες, συνεκάλεσε τοὺς στρατηγοὺς καὶ λοχαγοὺς, καὶ ἔλεξεν ὧδε·

Οἱ μὲν πολέμιοι, ὡς ὁρᾶτε, κατέχουσι τὰς ὑπερβολὰς τῶν ὀρῶν· [4]ὥρα δὲ βουλεύεσθαι ὅπως ὡς κάλλιστα ἀγωνιούμεθα. Ἐμοὶ μὲν οὖν δοκεῖ παραγγέλλειν μὲν ἀριστοποιεῖσθαι τοῖς στρατιώταις, ἡμᾶς δὲ βουλεύεσθαι εἴτε τήμερον εἴτε αὔριον δοκεῖ ὑπερβάλλειν τὸ ὄρος.

jugis, per quæ in planitiem tranſeundum erat, Chalybes iis & Taochi & Phaſiani occurrerunt. Cheriſophus autem, poſteaquam hoſtes *eo in loco*, quo tranſeundum erat, conſpexit, progredi deſivit, cùm triginta ſtadiorum intervallo abeſſet; ut nè ductâ in cornu acie ad hoſtes propiùs accederet; aliis mandat cohortes promoverent, ut in phalangem coïrent copiæ. Ac ubi ii, terga qui tutabantur, veniſſent, duces & cohortium præfectos convocavit, atque in hunc modum loquutus eſt:

Hoſtes, utì videtis, montis juga tenent, tempúſque *eſt* deliberandi quo pacto quàm optimè dimicemus. Ipſe quidem arbitror militibus ut prandeant denuntiandum eſſe, nobis autem conſultandum hodiéne *potiùs* an cras mons ſuperandus videatur.

ἐπὶ τῇ ὑπερβολῇ τοῦ ὄρους οὗ &c. mox etiam infrà, κατέχουσι τὰς ὑπερβολὰς τοῦ ὄρους &c. & ſic alibi. Adi ſis p. 270. n. 1.

1 Τάοχοι] Nomen hoc *Diodoro Sic.* l. 14. p. 259. reſtituendum videtur; apud quem ibi legimus de Græcis hiſce, διεπορεύοντο τὴν Χάων καὶ Φασιανῶν χώραν. Malim τῶν Ταόχων καὶ &c. niſi fortè lenius ex *Stephano Byz.* petendum ſit remedium, ſcribendúmque adeò, — τῶν Τάων καὶ &c. nam ſic ille: Τάοχοι, ἔθνος ἀνδρεῖον καὶ Πόντῳ — Τέτταρες τινὲς Τάων καλοῦσιν.

2 Ὡς τριάκοντα] MS. Eton. εἰς πεντήκοντα. Editi quidam exhibent etiam πεντήκοντα, quam & *Amaſæus* in loco vertendo ſequutus eſt ſcripturam.

3 Κατὰ κέρας ἄγων &c] Quid ſit κατὰ κέρας ἄγειν, quid ἐπὶ φάλαγγος ἄγειν, dicendum in curis ſecundis ad K. Π. illuſtrandam inſumendis.

4 Ὥρα δὲ βουλεύεσθαι] Adi ſis pag. 220. n. 2.

Εμοὶ δέ γε, ἔφη ὁ Κλεάνωρ, δοκῶ, ἐπὰν ὡς τάχιστα ἀριστήσωμεν, ἐξοπλισαμένους ὡς τάχιστα ἰέναι ἐπὶ [1] τοὺς ἄνδρας. Εἰ γὰρ διατελέσομεν τὴν τήμερον ἡμέραν, οἵ τε νεῶ ὁρῶντες ἡμᾶς πολέμιοι θαρσαλεώτεροι ἔσονται, καὶ ἄλλους εἰκὸς, τούτων θαρρούντων, πλέους προσγενέσθαι.

Μετὰ τοῦτον Ξενοφῶν εἶπεν, "[2] Ἐγὼ δ' ὅτῳ γιγνώσκω· Εἰ "μὲν ἀνάγκη ἐστὶ μάχεσθαι, τοῦτο δὴ παρασκευάσασθαι, ὅπως "ὡς ῥᾴστως μαχούμεθα· εἰ δ' βουλόμεθα ὡς ῥᾷστα ὑπερ- "βαλλειν, τοῦτό μοι δοκῶ σκεπτέον εἶναι, [3] ὅπως ἐλάχιστα μὲν "τρώματα λάβοιμεν, ὡς ἐλάχιστα δὲ σώματα ἀνθρώπων ἀπο- "βάλοιμεν. Τὸ μὲν οὖν ὄρος ὅτι τὸ ὁρώμενον πλέον ἢ "[4] ἐφ' ἑξήκοντα στάδια, ἄνδρες δ' οὐδαμοῦ [5] φυλάττοντες

Mihi verò, inquit Cleanor, videtur, cùm primùm pranſi fuerimus, capienda eſſe arma & quàm celerrimè adverſùs homines pergendum. Nam ſi diem hodiernum contriverimus, & qui jam nos vident hoſtes fidentiores erunt, & alios conſentaneum eſt, iſtis fiduciam præ ſe ferentibus, plures acceſſuros.

Poſt hunc Xenophon, "Ego verò ſic ſtatuo, inquit: Si pugnare "quidem neceſſe ſit, ad hoc nos noſmet parare oportet, ut quàm "fortiſſimè pugnemus; ſin quàm facillimè *montem* ſuperare volu- "mus, hoc mihi providendum eſſe videtur, ut quàm pauciſſima "accipiamus vulnera, quàm pauciſſima hominum amittamus cor- "pora. Ac mons quidem *hic* qui conſpicitur, ampliùs quàm ad "ſtadia ſexaginta *porrigitur*, cùm nulli uſquam homines, qui nos

1 Τοὺς ἄνδρας.] Conſule p. 250. n. 1.

2 Ἐγὼ δ' ὅτῳ γιγνώσκω· Εἰ &c.] Sic legit & ferè locum diſtinxit *Stephanus*. MS. Eton. & edit. *Ald.* ἐγὼ δ' ὅτῳ γιγνώσκω. εἰ μὲν — τοῦτο δὴ παρασκευάσασθαι, &c. *Leunclav.* ἐγὼ δ' ὅτῳ γιγνώσκω, εἰ μὲν — τοῦτο δὴ παρασκευάσασθαι, &c.

3 Ὅπως ἐλάχιστα &c.] Particula ὡς inter voces iſtas ponenda videtur. Sic ſuprà modò, ὅπως ὡς κάλλιστα ἀγωνιούμεθα — ἐπὰν ὡς τάχιστα — ὅπως ὡς κρατίστοις μαχούμεθα.

4 Ἐφ' ἑξήκοντα στάδια,] Supple ἐκτεινόμενον, vel quid aliud huic ſenſu congruens.

5 Φυλάττοντες] *Heſych.* & *Etymol.* m. Φυλάσσειν, ἐπιτηρεῖν. Sic eo uſus *Ælian.* V. H. l. 2. c. 17. οἱ Μάγοι προσέταξαν — τισὶ τῶν πλησίον παρεισώτων φυλάξαι τὸ Ὄχον, τὸ &c. Καὶ ὁ μὲν εἰσήκει τηρῶν τοῦτο, &c. Et *Thucyd.* l. 3. c. 105. Οἱ δὲ Ἀκαρνᾶνες — φυλάσσοντες τὸν μετὰ Εὐρυλόχου Πελοποννησίους, μὴ λάθωσι φεύγοντες &c.

"ἡμᾶς φανεροί εἰσιν, [1]ἀλλ' ἢ κατ' αὐτὴν τὴν ὁδόν· πολὺ δ' ἂν [2]κρεῖττον δι' ἐρήμου ὄρους καὶ κλέψαι τι πειρᾶσθαι λαθόντας, καὶ ἁρπάσαι
"φθάσαντας, ἢν δυνώμεθα, μᾶλλον ἢ πρὸς ἰσχυρὰ χωρία καὶ ἄν-
"δρας προκαθημένους μάχεσθαι. Πολὺ γὰρ ῥᾷον [3]ὄρθιον ἀ-
"μαχεὶ ἰέναι, ἢ ὁμαλὲς, ἔνθεν καὶ ἔνθεν πολεμίων ὄντων· καὶ
"νύκτως ἀμαχεὶ μᾶλλον ἂν τις τὸ σὺν ποσὶν ὁρᾷ τις, ἢ μεθ'
"ἡμέραν μαχόμενος· καὶ ἡ τραχεῖα τοῖς ποσὶν ἀμαχεὶ ἴοσιν
"[4]εὐμενεστέρα, ἢ ὁμαλὴ, τὰς κεφαλὰς βαλλομένοις. Κλέ-
"ψαι δ' ὃ μὴ ἀδύνατόν μοι δοκεῖ, ὄρθιον μὲν νυκτὸς ἰέναι, ὡς
"μὴ δυνάσθαι ὁρᾶσθαι· ὄρθιον δὲ [5]ἀπελθεῖν τοσοῦτον, ὡς μὴ

"observent, adpareant, præterquàm in hâc viâ: quapropter
"multò potius *fuerit*, & in aliquam montis deserti partem fur-
"tim ut invadamus clam operam dare, & *ipsis*, si poterimus,
"præripiamus, quàm adversùs loca munita & homines paratos
"dimicare. Nam longè facilius *est* sine prælio viâ arduâ ire,
"quàm planâ, si hostes omni ex parte adsint: nocte etiam quæ
"ante pedes sunt meliùs quis cernat, *si* absque pugnâ *pergere li-*
"*ceat*, quàm interdiu, si pugnet: aspera quoque pedibus *via*, iis
"qui sine prælio iter faciunt facilior *est*, quàm plana iis, quo-
"rum feriuntur capita. Posse autem fieri ut furtim *jam* agamus
"mihi quidem videtur, cùm noctu *ità* pergere liceat, ut con-
"spici non possimus; liceat etiam eousque discedere, ut nullum

1 Ἀλλ' ἢ] *Phavorino* observante, ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ, ut & infrà l. 7. easdem adhibet particulas: ἀργύριον μὲν οὐκ ἔχω, ἀλλ' ἢ μικρόν τι. Et Apost. 1. ad Cor. III. 5. Τίς ἐστι Παῦλος, τίς δὲ Ἀπολλὼς, ἀλλ' ἢ &c.

2 Κρεῖττον — μᾶλλον ἢ] Sic & *Isocrat.* in Encom. p. 213. edit. *H. Steph.* ὥσθ' ἡγήσατο κρεῖττον εἶναι τεθνάναι, μᾶλλον ἢ &c.

3 Ὄρθιον — ἰέναι, ἢ &c.] Sic ferè Noster in Κυρ. παιδ. haud ità longè ab init. Θέλουσι γὰρ (lepores) μάλιστα τὰ ἀνάντη, ἢ τὰ ὁμαλά. Ibid. paulò inferiùs, Εἰ δ' ἔφυγεν ὄρθιον, &c. quæ vox ultima adverbialiter poni videtur: ad cæteras ex χωρίον, de cujus ellipsi vide p. 279. n. 3. petendum est supplementum.

4 Εὐμενεστέρα,] Sensu etiam metaphorico vocem hanc adhibet *Thucyd.* l. 2. c. 74. ἐπὶ γῆν τὴνδε ἦλθομεν — καὶ παρέχετε αὐτὴν εὐμενῆ ἀγωνίσασθαι &c.

5 Ἀπελθεῖν τοσοῦτον,] Quod quidam (adnotante ad *Amas.* versionem *Steph.*) significare putant, *abscedere tam lento gradu, ut* &c. Leunclav. reddit, *tanto ex intervallo sejunctos ab eis iter facere, ut* &c. Plenè dixeris — ἐς τοσοῦτον ἀφέστηκα ἀπ' αὐτῶν, ὡς &c.

"αὐλῆσιν πρέχειν. [1]Δοκῶμεν δ' ἄν μοι, [2]ταύτῃ τοιοῦτοι-
"μενοι τοῖσδε βαλεῖν, ἐρημοτέρῳ ἂν τῷ ἄλλῳ ὄρει χεῖρας· μέ-
"νοιεν γὰρ αὐτοῦ μᾶλλον ἀθρόοι οἱ πολέμιοι. Ἀτὰρ τί ἐγὼ
"περὶ κλοπῆς συμβάλλομαι; [3]Ὑμᾶς γὰρ ἔγωγε, ὦ Χειρί-
"σοφε, ἀκούω τοὺς Λακεδαιμονίους, [4]ὅσοι ἐστὲ τῶν ὁμοίων, εὐ-
"θὺς ἐκ παίδων κλέπτειν μελετᾶν· καὶ οὐκ αἰσχρὸν εἶναι, ἀλλὰ
"ἀναγκαῖον κλέπτειν ὅσα μὴ κωλύει νόμος. Ὅπως δὲ ὡς
"κομψότατα κλέπητε καὶ πειρᾶσθε λανθάνειν, [5]νόμιμον ἆρα

"*iis noſtrî* indicium præbeamus. Cenſeo etiam nos, hâc ſi parte
"*eos* invaſuros ſimulemus, reliquas montis partes deſertiores re-
"perturos: nam hìc potiùs hoſtes conferti ſubſtiterint. Verùm
"quid ego de furto in medium adfero? Nam vos equidem, Che-
"riſophe, Lacedæmonios, quotquot *veſtrûm* pares eſtis, ſtatim à
"pueris furta meditari audio: nec eſſe turpe, ſed neceſſarium
"furari, quæ lex auferre non vetat. Ut autem quàm ſolertiſſi-
"mè furemini detíſque operam ut lateatis, legibus utique apud

1 Δοκῶμεν δ' ἄν μοι,] *Thom. Magiſter*: Ὥσπερ λέγομεν, Δοκῶ μοι, ὅτω καί μοι δοκῶμεν, ἐπὶ πλη-θυντικοῦ: quod oſtendit exemplis ex *Platone* & *Demoſthene* prolatis. Sic & Noſter K. Π. p. 356. καλόν γ' ἄν μοι δοκῶμεν &c. quod pro μοὶ δοκῶ, antehac edito, ex MSto Bodl. repoſui.

2 Ταύτῃ] Vide ſis p. 274 n. 2.

3 Ὑμᾶς γὰ ἔγωγε, &c.] Conſulendus Noſter Λακεδαιμ. Πολιτ· haud longè ab initio: *Plutarch.* in vitâ *Lycurgi* p. 50. His adde quæ diſſerit cultiſſimi vir ingenii *Rollinus* in opere, quod inſcribitur *De la maniere d' enſeigner et d' etudier* &c. Tom. 3. part. 3. p. 465. & ſeq. edit. Pariſ.

4 Ὅσοι ἐστὲ τῶν ὁμοίων,] Apud Lacedæmonios ὅμοιοι iidem ferè videntur fuiſſe, atque ὁμότιμοι apud Perſas, i. e. *pari honore ac dignitate præditi*. De iiſdem Noſter Hiſt. Gr. l. 3. ferè medio: Οὗτος δὲ (Κινάδων) ἦν καὶ τὸ εἶδος νεανίσκος καλὸς, καὶ τἄλλα ψυχὴν εὖρωστος, ὁ μέντοι τῶν ὁμοίων. Ii autem ὅμοιοι Lacedæmoniis cenſebantur, qui cùm vitam à teneris annis ex legum præſcripto inſtituiſſent, ſic demum ad rempublicam accedebant. Noſter in Λακεδαιμ. Πολιτ. haud ità longè à fine: Ἐπῆκτο δὲ (Lycurgus) καὶ τὴν ἀνυπόστατον ἀνάγκην ἀσκεῖν ἅπασαν πολιτικὴν ἀρετήν. Τοῖς μὲν γὰ τὰ νόμιμα ἐκπληροῦσιν ὁμοίως ἅπασι τὴν πόλιν οἰκείαν ἐποίησε, καὶ ἐδὲν ὑπελογίσατο ὅτε σωμάτων ἢ χρημάτων ἀφθονείαν. Εἰ δέ τις ἀπειθείασειε τὰ νόμιμα διαφυλάττεσθαι, τοῦτον ἐκεῖ ἀπέδειξε μήτε νομίζεσθαι ἔτι τῶν ὁμοίων εἶναι. De phraſi ipſa ἐστὲ τῶν &c. vide K. Π. p. 607. n. 3.

5 Νόμιμον ἆρα ὑμῖν &c.] Noſter ibid. Εἴποι δ' ἄν ἴσως τις, Τί δῆτα, εἴπερ τὸ κλέπτειν ἀγαθὸν ἐνόμιζε (Lycurgus,) πολλὰς πληγὰς ἐπέκειτο τῷ ἁλισκομένῳ; Ὅτι, φημὶ ἐγὼ, καὶ τἄλλα ὅσα ἄνθρωποι διδάσκουσι, κολάζουσι τὸν μὴ καλῶς ὑπηρετοῦντα. Κἀκεῖνοι μὲν ἦν τοὺς ἁλισκομένους, ὡς κακοὺς κλέπτοντας, τιμωροῦντο. *Plutarch.* in vitâ *Lycur.* p. 50. ἀν ἄλῳ, πολλὰς λαμβάνει πληγὰς &c. *Sextus Empir.* Pyrrhon. Hypotyp. l. 3. c. 24. p. 181. edit. Lipſ. Φασὶ δέ τινες ὅτι καὶ οἱ Λάκωνες τοὺς κλέψοντας ἐκόλαζον, οὐ διὰ τὸ κεκλοφέναι, ἀλλὰ διὰ τὸ πιφωρᾶσθαι. Ubi vide ſis quæ Cl. *Fabric.* notavit.

"ὑμῖν ὅξιν, ἐὰν ληφθῆτε κλέπτοντες, μαστιγοῦσθαι. Νυνὶ οὖν "μάλα σοι καιρός ὅξιν ἐπιδείξασθαι τὴν παιδείαν, καὶ φυλάτ- "τεσθαι μέντοι μὴ ληφθῶμεν [1]κλέπτοντες τὰ ὄρη, ὡς μὴ πολ- "λὰς πληγὰς λάβωμεν."

Αλλὰ μέντοι, ἔφη ὁ Χειρίσοφος, καὶ ἐγὼ ὑμᾶς ἀκούω τοὺς Αθηναίους δεινοὺς εἶ) κλέπτειν [2]τὰ δημόσια, (καὶ μάλα ὄντος δεινοῦ τοῦ κινδύνου τῷ κλέπτοντι) καὶ τοὺς κρατίστους μέν- τοι μάλιστα, εἴπερ ὑμῖν οἱ κράτιστοι ἄρχειν ἀξιοῦνται· ὥστε ὥρα καὶ σοὶ ἐπιδείκνυσθαι τὴν παιδείαν. Εγὼ μὲν τοίνυν, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, ἕτοιμός εἰμι, τοὺς ὀπισθοφύλακας ἔχων, ἐπει- δὰν δειπνήσωμεν, ἰέναι καταληψόμενος τὸ ὄρος. Εχω δὲ καὶ ἡγεμόνας· ④ γὰρ [3]γυμνῆται τῆς ἐφεπομένων ἡμῖν

3. Scribas. v. Κλώψ.

"vos ſancitum eſt, ut, ſi in furto deprehendamini, flagris cæda- "mini. Itaque jam tibi *idonea* admodum opportunitas eſt inſti- "tutionem oſtendendi, & verò etiam cavendi nè deprehenda- "mur dum partem aliquam montis furtim invadimus, ut nè "multas plagas accipiamus."

At verò, inquit Cheriſophus, & ego vos audio Athenienſes ſolertiâ publicas opes furandi valere, (quanquam graviſſimum fu- ranti periculum ſit *propoſitum*) & verò præſtantiſſimos potiſſimùm, ſiquidem apud vos præſtantiſſimi *quique* digni qui magiſtratum gerant cenſentur: itaque *jam* tibi quoque tempus *eſt oblatum* in- ſtitutionis *veſtræ* ſpecimen edendi. Ego verò, ait Xenophon, paratus ſum ut cum extremo agmine, poſteaquam cibum cepe- rimus, pergam ac montem occupem. Duces etiam itineris ha- beo: quippe milites expediti de furibus quoſdam illis, qui nos

1 Κλέπτοντες τὰ ὄρη,] Poſt κλέπτοντες in- tellige τι. Sic ſuprà modò p. 323. τῶν ἐρήμων ὄρων ἑκ κλέψαι τι πειρᾶσθε: & infrà paulò, λά- θωμέν γε τὰ ὄρη. De ellipſi particulæ iſtius vide p. 51. n. 3. & K. Π. p. 390. n. 1. *Leunclav.* ſcribendum κλέπτοντές τι τὰ ὄρη exiſtimavit.

2 Τὰ δημόσια,] *Scil.* χρήματα: quod deeſt itidem Luc. XI. 41. Πλὴν τὰ ἐνόντα δότε &c. quam ſic ſuppleveris loquutionem, Πλὴν καὶ τὰ ἐνόντα &c. Nomen idem omittit *Herodian.* l. 7. ſect. 9. ſimúlque ſupplendi rationem indicat: μετῆλθεν (Maximinus) ἐπὶ τὰ δημό- σια· καί εἴ τινα ἦν χρήματα &c.

3 Γυμνῆται] MS. Eton. & *Suid.* γυμνῆτες. Sed

[1]κλοπῶν ἑλαβόν τινας ἐνεδρεύσαντες· [2]ἐγ τούτων πυνθάνομαι ὅτι οὐκ ἄβατόν ἐστι τὸ ὄρος, ἀλλὰ [3]νέμεται καὶ αἶξι καὶ βόσιν· ὥστε, ἢν πῇ ἅπαξ λάβωμέν τι τοῦ ὄρους, [4]βατὰ καὶ τοῖς ὑποζυγίοις ἔσται. Ἐλπίζω μέντοι οὐδὲ τοὺς πολεμίους [5]μενεῖν ἔτι, ἐπειδὰν ἴδωσιν ἡμᾶς ἐν τῷ ὁμοίῳ ἤδη τῶν ἄκρων· οὐδὲ γὰρ νῦν ἐθέλουσι καταβαίνειν εἰς τὸ ἴσον ἡμῖν. Ὁ δὲ Χειρίσοφος εἶπε, Καὶ τί δεῖ σε ἰέναι, καὶ λείπειν τὴν ὁπισθοφυλακίαν; ἀλλ' ἄλλους πέμψον, ἐὰν μή τινες ἐθελόντοι φαίνωνται. Ἐκ τούτου [6]Ἀριστώνυμος

sequuntur, ex insidiis ceperunt; atque ex his audio montem non esse inaccessum, sed in eo tum à capris tum à bobus pastum quæri: adeò ut, si semel aliquam montis partem ceperimus, jumentis etiam *loca* erunt pervia. At nè quidem hostes diutiùs mansuros spero, posteaquam nos pariter *cum ipsis* in summis verticibus viderint: neque enim hoc tempore in æquum nobiscum volunt *locum* descendere. Et Cherisophus, Cur te, inquit, ire oportet, ac curam agminis extremi relinquere? quin alios mittito, nisi se quidam sponte obtulerint. Tum verò Aristonymus

Sed vide pag. 263. n. 3. Adde K. Π. p. 519. n. 2.

1 Κλοπῶν] Mirum, inquit *Stephanus*, si Xenophon κλοπᾶν, ac non potiùs κλοπέων, scripserit. Fallitur omnino vir doctus: neque enim κλοπὶς, sed κλὼψ, rectus est casus hìc loci quærendus. *Suidas*: Κλώψ· ὁ κλέπτης· Ξενοφῶν· Εἰσὶ γυμνῆτες καὶ ἱππομάχων ἡμῖν κλοπῶν. Voces *Suidæ* priores ex Xenophontis exemplaribus corrigendæ sunt.

2 Καὶ τούτων &c.] In editis antehac libris sic legitur & distinguitur locus; ἐλαθόν τινας ἐνεδρεύσαντες τούτων· καὶ πυνθάνομαι &c. In MSto Eton. deest illud τούτων: quod tamen, positâ post ἐνεδρεύσαντες distinctionis notâ, rectiùs retinendum videtur, & cum sequentibus (quod maluit etiam *Steph.*) connectendum. Solent enim auctores casum istum verbo πυνθάνομαι adjungere, suppressis præpositionibus παρὰ vel ἐκ. Res est notissima.

3 Νέμεται] MS. Eton. & edit. *Ald.* νέμεται: quam scripturam sequutus est *Amasæus*. Sed vulgatam huic libens prætulerim: alioquin dixisset, opinor, Noster, non νέμεται, sed νέμει, sequente utriusque nominis casu genitivo.

4 Βατὰ] *Hesych.* & *Phavor.* Βατὸν, βάσιμον, ἐν ᾧ δυνατή τις ἐπιβαίνειν. *Suid.* Βατά· βάσιμα, addito ex *Arriano* exemplo. Cæterùm, intelligendum hic esse χωρία, ex iis, quæ jam suprà non uno loco de vocis istius ellipsi monuimus, facilè constabit. Tu sis vide p. 323. n. 3.

5 Μενεῖν ἔτι,] *Leuncl.* aliique minùs rectè legunt μένειν ἔτι, &c. Erratum vidit *Portus*, monuítque adeò vel subaudiendum ἂν particulam, ut pro futuro μενεῖν accipiatur, vel etiam μενεῖν legendum: quod *Stephanus* quidem rectè in orationem recepit.

6 Ἀριστώνυμος — Ἀριστέας &c.] Horum suprà p. 271 & seq. meminit.

Μεθυδριεὺς ἔρχεται ὁπλίτας ἔχων· καὶ Αἰσέας Χῖος, γυμνήτας· καὶ Νικόμαχος [1] Οἰταῖος, γυμνήτας· καὶ σύνθημα ἐποιήσαντο, ὁπότε ἔχοιεν τὰ ἄκρα, πυρὰ καίειν πολλά. Ταῦτα συνθέμενοι ἠρίστων· ἐκ δὲ τοῦ ἀρίστου προῆγαγεν [2] Ἀριστώνυμος τὸ στράτευμα πᾶν ὡς δέκα στάδια πρὸς τοὺς πολεμίους, ὅπως ὡς μάλιστα δοκοίη [3] ταύτῃ προσάξειν.

Ἐπεὶ δὲ ἐδείπνησε καὶ νὺξ ἐγίγνετο, οἱ μὲν ταχθέντες ᾤχοντο, καὶ καταλαμβάνουσι τὸ ὄρος· οἱ δ' ἄλλοι αὐτοῦ ἀνεπαύοντο. Οἱ δὲ πολέμιοι, ὡς ἤσθοντο ἐχόμενον τὸ ὄρος, ἐγρηγόρησαν, καὶ ἔκαιον πυρὰ πολλὰ διὰ νυκτός. Ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ἐγένετο, Χειρίσοφος μὲν ἡγεμόνα λαβὼν ἦγε κατὰ τὴν ὁδόν· οἱ δὲ, τὸ ὄρος καταλαβόντες καὶ τὰ ἄκρα, ἐπῆσαν. Τῶν δ' αὖ πολεμίων τὸ μὲν πολὺ ἔμενεν ἐπὶ τῇ ὑπωρείᾳ τοῦ ὄρους, μέρος δ' αὐτῶν ἀπήντα τοῖς κατὰ τὰ

Methydrienſis cum gravis armaturæ venit militibus; & Ariſteas Chius cum expeditis; cum expeditis etiam Nicomachus Oetëus: atque *id* ſignum convenit, ut cùm *montis* vertices occupâſſent, multos accenderent ignes. His *ità* compoſitis prandent; & à prandio copias omnes Ariſtonymus decem ferè ſtadia hoſtes verſùs produxit, ut quàm maximè *exercitum* hâc adducturus videretur.

Cœnati cùm eſſent ac nox adveniſſet, profecti ſunt ii quibus erat hoc datum negotii, montémque occupant; cæteri ibi *infra montem* quieſcebant. At hoſtes ubi montem occupatum intellexêre, vigilias egerunt, *totâ*que nocte multos accenderunt ignes. Cùm dies adveniſſet, Cheriſophus factâ re ſacrâ *ſuos rectâ* viâ duxit; & illi, qui montem verticéſque occupârant, *in hoſtes* contenderunt. Hoſtium verò viciſſim pars maxima montis in ſuperiore tranſitu manebat, pars eorum iis qui in jugis erant obviam

1 Οἰταῖος, γυμνήτας·] MS. Eton. & edit. *Ald.* ὀπαῖος. *Amaſ.* vertit *Tëius*. *Steph.* & *Leunclav.* dant Οἰπαῖος. Cæterùm, *Leunclav.* pingit hìc γυμνῆτας, ſuprà modò γυμνήτας. Et rectè quidem utraque ſe habet ſcriptura, ſi modò illam à recto γυμνὴς, hanc à γυμνήτης deducas. Vide p. 263. n. 3.

2 Ἀριστώνυμος] MS. Eton. habet ὁ Χειρίσοφος: ideò forſan, quòd aliàs nomini recepto ſoleat addi Μεθυδριεύς.

3 Ταύτῃ] Vide p. 324. n. 2.

ἄκρα. Πρὶν δὲ ὁμοῦ εἶναι [1] τοὺς πολεμίους, ἀλλήλοις συμμιγνύουσιν ④ κατὰ τὰ ἄκρα· καὶ νικῶσιν οἱ Ἕλληνες καὶ διώκουσιν. Ἐν τούτῳ δὲ καὶ ④ ἐκ τοῦ πεδίου οἱ μὲν πελτασταὶ τῶν Ἑλλήνων δρόμῳ ἔθεον πρὸς τοὺς προτεταγμένους· Χειρίσοφος δὲ [2] βάδην ταχὺ ἐφέπετο σὺν τοῖς ὁπλίταις. Οἱ δὲ πολέμιοι οἱ ἐν τῇ ὁδῷ, ἐπειδὴ [3] τὸ ἄνω ἑώρων ἡττώμενον, φεύγουσι· καὶ ἀπέθανον μὲν οἱ πολλοὶ αὐτῶν, γέρρα δὲ πάμπολλα ἐλήφθη· ἃ οἱ Ἕλληνες ταῖς μαχαίραις κόπτοντες, ἀχρεῖα ἐποίουν. Ὡς δ' ἀνέβησαν, θύσαντες, καὶ [4] τρόπαιον στησάμενοι, κατέβησαν εἰς τὸ πεδίον καὶ κώμας πολλῶν ἀγαθῶν γεμούσας.

Ἐκ δὲ τούτων ἐπορεύθησαν εἰς Ταόχους, σταθμοὺς πέντε, παρα-

ibat. Prius autem quàm hoſtes coïrent, manus inter ſe conſerunt ii qui juga tenebant; vincúntque Græci & *hoſtes* perſequuntur. Intereà etiam de planitie peltaſtæ Græci ad acie congreſſos curſu ferebantur: & Cheriſophus gradatim *quidem ſed* celeriter cum gravis armaturæ militibus ſubſequebatur. At hoſtes qui in viâ *ſubſtiterant*, cùm *ſuorum* partem in ſummo monte victam cernerent, fugam arripiunt: atque ex iis plerique periêre, permultáque capta ſunt ſcuta; quæ Græci gladiis *ità* cædebant, *ut ad uſum bellicum* inutilia redderent. Cùm adſcendiſſent, factâ re ſacrâ, tropæóque conſtituto, in planitiem & vicos multis bonis refertos deſcenderunt.

Indè caſtris quinque, paraſangas triginta ad Taochos pro-

1 Τὰς πολεμίους, &c.] MS. Eton. dat τὰς πολλὰς ἀλλήλων &c. Sed ſana eſt vulgata lectio. *Phavor.* Συμμιγνῦναι λέγεται, τὸ συνέρχεσθαι, καὶ συνάπτειν ἢ συμβάλλειν, καὶ νόμῳ πολέμου· δοτικῇ συντάσσεται.

2 Βάδην ταχὺ &c.] Sonare videntur *pleno gradu*: δρόμῳ quidem ferri Cheriſophum, cùm ὁπλίτας duceret, minùs utique conveniebat. Sed ità tamen βάδην pergebat, ut ταχὺ, quàm maximâ potuit is celeritate, qui non currebat, ſubſequeretur. Paſſim autem βάδην πορεύεσθαι opponuntur τοῖς δρόμῳ θεῖν, τρέχειν &c. Κ. Π. p. 135. ἅτε βάδην ἐπιόντες, ἀλλ' αἰεὶ τρέχων. p. 234. Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Κῦρος ἱππαδόμβους ἢ βάδην, δρόμῳ ἤλαυνε.

3 Τὸ ἄνω &c.] *Scil.* μέρος: reſpice p. 155. n. 3.

4 Τρόπαιον] Lege p. 211. n. 1. & *Diodor. Sic.* l. 14. p. 259.

σάγγας [1] τεσσαράκοντα· καὶ τὰ ὑποζύγια ἐπέλιπε· χωρία γὰρ ὑψηλὰ οἱ Τάοχοι, ἐν οἷς καὶ τὰ ὑποζύγια πάντα εἶχον [2] ἀναχεχωμισμένοι. [3] Ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο εἰς χωρίον, ὃ πόλιν μὲν οὐκ εἶχεν οὐδ' οἰκίας, συνελελυθότες δὲ ἦσαν αὐτόσε καὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ κτήνη πολλά, Χειρίσοφος μὲν πρὸς τοῦτο προσέβαλλεν εὐθὺς ἥκων· ἐπεὶ ὁ πρώτη τάξις ἔκαμνεν, ἄλλη προσῄει, καὶ αὖθις ἄλλη· οὐ γὰρ ἦν ἀθρόοις προσιέναι, [4] ἀλλ' ἀπότομον ἦν κύκλῳ. Ἐπεὶ δὲ Ξενοφῶν ἦλθε σὺν τοῖς ὀπισθοφύλαξι καὶ πελτασταῖς καὶ ὁπλίταις, ἐνταῦθα δὴ λέγει Χειρίσοφος, [5] Εἰς καλὸν ἥκεις· τὸ γὰρ χωρίον αἱρετέον· τῇ γὰρ στρατιᾷ οὐκ [6] ἔστι τὰ ὑποζύγια, εἰ μὴ λήψόμεθα τὸ χωρίον.

greſſi ſunt; & commeatus *jam* deficiebat: nam Taochi munitis in locis habitabant, in quibus commeatus etiam omnes *eò* ſubvectos tenebant. Cùm in locum perveniſſent, ubi *tametſi* nec erat oppidum, nec domus, *tamen* illuc convenerant & viri & mulieres & jumenta multa, Cheriſophus hunc, ut primùm *eò* venit adortus eſt: cúmque primus ordo *re gerendâ* fatigaretur, alius accedebat, ac rurſùm alius: nam conferti *locum*, quippe qui præruptus undique erat, circumſiſtere non poterant. Ubi verò Xenophon cum extremo agmine & peltaſtis graviſque armaturæ militibus venit, hìc Cheriſophus, Opportunè, inquit, ades; nam locus *hic nobis* capiendus eſt: neque enim exercitui ſuppetet commeatus, niſi locum ceperimus.

1 Τεσσαράκοντα·] MS. Eton. & editi quidam πεντήκοντα. Adi p. 297. n. 5. & p. 17. n. 1.

2 Ἀναχεχωμισμένοι.] Confer K. Π. p. 412. n. 3.

3 Ἐπεὶ δὲ] *Leunclav.* & alius quidam peſſime dederunt ἐπεὶ καὶ, contra MSti Eton. atque cæterorum editorum, quos vidi, omnium fidem.

4 Ἀλλ' ἀπότομον] Vulgò, ἀπότομος. Cùm verò ad χωρίον referendum videatur, rectè quidem *Leunclavius* ἀπότομον vulgatæ hactenus ſcripturæ prætulit.

5 Εἰς καλὸν ἥκεις·] Sic Noſter *Sympoſ.* ſuo ferè ineunte, Εἰς καλὸν γε ὑμῖν συμπεπτώκαμεν.

6 Ἔστι] Vide p. 221. n. 2. K. Π. p. 498. n. 1. Matt. XXVI. 2, 18. & XVII. 11.

Ενταῦθα δὴ κοινῇ ἐβουλεύοντο· κἀν τῷ Ξενοφῶντι ἐρωτῶντος τί τὸ κωλύον εἴη εἰσελθεῖν, εἶπεν ὁ Χειρίσοφος, Αλλὰ μία αὕτη ἔξοδός, ἣν ὁρᾷς· ὅταν δέ τις ταύτῃ [1]πειρᾶται παριέναι, κυλινδοῦσι λίθους ὑπὲρ ταύτης τ' ὑπερκειμένης πέτρας· ὃς δ' ἂν καταληφθείη, [2]ὕτω διαπίπτει. Αμα δ' ἔδειξεν αὐτῷ συντετριμμένους ἀνθρώπους καὶ σκέλη καὶ πλευράς. Ην δὲ τοὺς λίθους ἀναλώσωσιν, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, ἄλλο τι ἢ οὐδὲν [3]κωλύει παριέναι; ὃ γὰρ δὴ ἐν τῷ ἐναντίῳ ὁρῶμεν, εἰ μὴ ὀλίγους τούτους ἀνθρώπους· καὶ τούτων δύο ἢ τρεῖς ὡπλισμένους. Τὸ δὲ χωρίον, ὡς καὶ σὺ ὁρᾷς, σχεδὸν πεῖα ἡμίπλεθρά ἐστιν, ἃ δεῖ βαλλομένους παρελθεῖν. Τούτου δὲ ὅσον πλέθρον δασὺ πίτυσι [4]διαλειπούσαις μεγάλαις, [5]ἀνθ' ὧν ἐσηκότες ἀν-

Ibi tum conſilia communiter capiebant; cúmque Xenophon interrogaret quidnam eſſet quod impediret, quominùs ingrederentur, Unus utique, ait Cheriſophus, hic aditus eſt, quem vides: & cùm quis per hunc tranſire conatur, lapides de ſaxo illo eminente devolvunt: quiſquis autem *his* tactus fuerit, ità adficitur. Simul ei monſtrabat homines, quibus & crura & coſtæ confractæ eſſent. Quòd ſi lapides, inquit Xenophon, abſumpſerint, numquid aliud an nihil *erit quod nos* quominùs tranſeamus impediat? nec enim ex adverſo videmus *ullos*, præter paucos hoſce homines; & ex iis duos tréſve armatos. Locus autem, ut ipſe vides, ferè ſeſquiplethrum patet, quod *nos* ictibus expoſitos emetiri oportet. Hujus autem *loci tantum*, quantum plethri menſuram æquet, pinis magnis per intervalla diſpoſitis denſum eſt, ad

1 Πειρᾶται] Sic MS. Eton. & edit. *Leuncl.* Perperam verò *Ald.* & *Steph.* ἐπειρᾶτο dederunt; quod in πειρᾶται mutandum in margine ſuæ editionis monuit etiam *Stephanus*.

2 Οὕτω διαπίπτει.] Manu monſtrat protentâ, quæ verbis fuſiùs ut exponeret, tempus non ferebat.

3 Κωλύει] Vide ſuprà modò ſcripta ad ἐᾷ, pag. præced. n. 6.

4 Διαλειπούσαις] *Suid.* & *Phavor.* Διαλείπουσι· ἀλλήλων ἀπέχουσι.

5 Ανθ' ὧν] Hanc lectionem libri, quos vidi, præſtant omnes. At *Stephanus* maluit ἐφ' ὧν. Ipſe, ſi vulgata quidem præpoſitio loco movenda ſit, libens repoſuerim ὑφ' ὧν. Sic ferè mox infrà Noſter: ἀπῆλθον ὑπὸ τὰ δένδρα &c. &, παρείπετο ὑπὸ τῶν δένδρων, ὑφ' ὧν &c. Nec caſûs in his exemplis variatio prohibet,

ὄρες τί ἂν πάθοιεν ἢ ὑπὸ τῶν φερομένων λίθων, ἢ ὑπὸ τῶν κυλινδουμένων; τὸ λοιπὸν οὖν ἤδη γίγνεται ὡς ἡμίπλεθρον, ὃ δεῖ, ὅταν [1]λωφήσωσιν οἱ λίθοι, παραθραμεῖν. Αλλ' εὐθέως, ἔφη ὁ Χειρίσοφος, ἐπειδὰν ἀρξώμεθα [2]εἰς τὸ θαυμὰ παιόντας, [3]φέροντας οἱ λίθοι πολλοί. Αὐτὸ ἂν, ἔφη, τὸ δέον εἴη· ἥκιστα γὰρ [4]ἀληθῶς ἀναλώσουσι τοὺς λίθους. [5]Αλλὰ πορευώμεθα ἔνθεν ἡμῖν μικρὸν [6]ὕστερόν τι παραθραμεῖν ἔσται, ἢν δυνώμεθα· καὶ ἀπελθεῖν ῥᾴδιον, ἢν [7]βουλώμεθα.

Εντεῦθεν ἐπορεύοντο Χειρίσοφος καὶ Ξενοφῶν, καὶ Καλλίμαχος Παρράσιος, λοχαγός· (τότε γὰρ ἡγεμονία ἦν τῶν

quas si viri consistant, quid vel à jactis vel à devolutis saxis incommodi tulerint? Jam restat igitur dimidium plethri, quod *quidem spatium*, ubi lapides cessaverint, cursu conficiendum est. At ubi primùm, inquit Cherisophus, pergere ad *locum* illum densum cœperimus, multi *in nos* ingerentur lapides. *Hoc* ipsum *est*, inquit *Xenophon*, *quod* facto opus fuerit: nam *eò* citiùs haud dubiè lapides absument. Verùm age *jam ad eum locum* pergamus, unde paulum aliquid erit cursu transeundum, si *quidem* poterimus; & abire facile fuerit, si voluerimus.

Dehinc profecti sunt Cherisophus & Xenophon, & Callimachus Parrhasius, cohortis præfectus; (hic enim ducis inter agmi-

hibet, quominùs cuiquam se probet conjectura in medium jam adlata: nam, *Moschopulo* observante, ἡ ὑπὸ γενικῆ συντάσσεται τῇ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ.

1 Λωφήσωσιν] *Hesych.* Λωφῆσαι, ἀπὸ τῆς τραχήλου τὸ ἄχθος ἀποθέσθαι· παῦσαι· λῆξαι· ἀναπαῦσαι· ἡσυχάσαι. *Suid.* & *Phavorin.* κυρίως δὲ εἰρῆται λωφῆσαι ἐπὶ βοῶν, τὸ βάρος ἀπὸ τῆς τραχήλου ἀποθέσθαι· λόφος γάρ, ὁ τράχηλος.

2 Εἰς τὸ θαυμὰ] De vi istius articuli lege K. Π. p. 173. n. 1.

3 Φέροντες] Vide p. 229. n. 6.

4 Αληθῶς] In MSto Eton. deest: quod & *Muretus* delendum censuit.

5 Αλλὰ] Adi p. 60. n. 1.

6 Ὕστερόν τι] Utramque vocem delet *Muretus*: & prior quidem in MSto Eton. non comparet. Hunc sequi malim, ut sit μικρόν τι: quam & *Steph.* scripturam in nonnullis vet. cod. se invenisse testatur.

7 Βουλώμεθα.] MS. Eton. & edit. quædam veteres habent ἢν αὐλώμεθα. *Lascaris*, teste *Stephano*, legisse videtur βαλλώμεθα: quam ille quidem lectionem se non improbare professus, agnoscit tamen vulgatam lectionem huic aptam esse loco, ut unum sit δυναμθώμεν, alterum βουλομθώμεν: perinde ac si dixisset, ἢν βουλώμεθα· καὶ γὰρ δυνησόμεθα. In receptâ scripturâ nihil vitii latere videtur.

ὀπαθοφυλάκων λοχαγῶν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ) οἱ δὲ ἄλλοι λοχαγοὶ ἔμενον ἐν τῷ ἀσφαλεῖ. Μετὰ τοῦτο οὖν ἀπῄεσαν ἐπὶ τὰ δένδρα ἄνθρωποι εἰς τοὺς ἑβδομήκοντα, οὐκ ἀθρόοι, ἀλλὰ καθ' ἕνα, ἕκαστος [1]φυλακὴν ὡς ἐδύνατο. [2]Ἀγασίας δὲ ὁ Στυμφάλιος καὶ Ἀριστώνυμος Μεθυδριεὺς, καὶ ἔτι τῶν ὀπαθοφυλάκων λοχαγοὶ ὄντες, καὶ ἄλλοι δέ, ἐφίσταντο ἔξω τῶν δένδρων· ἀσφαλὲς γὰρ ἦν ἀσφαλὲς ἐν τοῖς [3]δένδροις ἑστάναι πλεῖον, ἢ τὸν ἕνα λόχον. Ἐνθα δὴ καὶ Καλλίμαχος μηχανᾶταί τι· Προέτεχεν ἀπὸ τοῦ δένδρου, ὑφ' ᾧ ἦν αὐτὸς, δύο ἢ τρία [4]βήματα· ἐπεὶ δὲ οἱ λίθοι φέροιντο, ἀνεχάζετο εὐπετῶς· ἐφ' ἑκάστῃ δὲ [5]προδρομῇ πλέον ἢ δέ-

nis extremi præfectos officium eo die obtinebat) cæteri cohortium præfecti in tuto manebant. Posthac igitur homines ferè septuaginta ad arbores sese conferebant, non conferti, sed singulatim, cavente sibi ut potuit unoquoque. Agasias autem Stymphalius & Aristonymus Methydriensis, *qui* & ipsi postremi agminis cohortium ductores erant, atque alii etiam, *remoti* ab arboribus subsistebant: neque enim tutò plus quàm una cohors apud arbores stare poterat. Ibi tum quiddam etiam machinatur Callimachus: ab arbore, sub quâ *stationem* ipse *nactus* erat, passus duos aut tres procurrebat; cùm verò lapides jacerentur, expeditè se in *tutum* recipiebat: ad singulos autem procursus plus

1 Φυλακὴν ὡς] Vide p. 157. n. 2.

2 Ἀγασίας δὲ ὁ — καὶ ἔτι] Adi p. 182. n. 3. ubi duali numero pronomen adhibet; & lege p. 52. n. 3. Adde sis quæ subtiliùs paulò, more suo, ad *Homer.* Il. α'. v. 566. scripsit Cl. *Sam. Clarke.*

3 Δένδροις] *Thom. Magister:* Δένδρεσιν, ὡς Θουκυδίδης, καὶ ἕτεροι· ὁ δένδροις, ὡς Ξενοφῶν. *Mœris Attic.* Δένδροις, Ξενοφῶν· δένδρεσιν, Θουκυδίδης. *scil.* tanquam ab εὐθείᾳ illâ δένδρον, de quâ agit *Steph.* Animadv. in Libr. de Dial. p. 25. *Thucyd.* l. 2. c. 75. ἐξεκαύρωσεν αὐτὰς τοῖς δένδρεσιν, &c. *Schol.* σημείωσαι τὸ δένδρος εὐθείαν. *Phavor.* Ἰστέον ὃ ὅτι ἐν τῇ Αἰλίου Διονυσίου λεξικῷ φέρεται, ὅτι λέγεται ὁ μόνον δένδρον, ἀλλὰ καὶ δένδρεον καὶ δένδρον. Φησὶ γοῦν ὅτι δένδρεον μᾶλλον ἢ δένδρος, καὶ δένδρα μᾶλλον ἢ δένδρη· καὶ αἱ πτώσεις, δένδρου καὶ δένδρῳ, μᾶλλον ἢ δένδρεως καὶ δένδρεϊ.

4 Βήματα] Eâdem similiter voce usus est Noster Κ. Π. p. 520. ὀλίγα βήματα προϊόντες &c. Hinc ad *tribunal, suggestum, locúm*ve ipsum, ἐν ᾧ καθηται βασιλεὺς ἢ κριτὴς, significandum transfertur.

5 Προδρομῆς] Verbo illo προέτεχεν ritè cadit, & in rem aptè, nomen hoc; quod nesciunt Lexicographi.

καὶ [1] ἅμαξαι πετρῶν ἀνηλίσκοντο. Ὁ δὲ Ἀγασίας, [2] ὡς ὁρᾷ τὸν Καλλίμαχον, ἃ ἐποίει, καὶ τὸ στράτευμα πᾶν θεώμενον, δείσας [3] μὴ ὁ πρῶτος προδραμοῖ εἰς τὸ χωρίον, ὅτε τὸν Ἀριστώνυμον πλησίον ὄντα προκαλέσας, ὁδὲ Εὐρύλοχον τὸν Λυσέα, ἑταίρους ὄντας, ὁδὲ ἄλλον ὁδένα, χωρὶς [4] αὐτὸς, ἠ πρέρχεται πάντας. Ὁ δὲ Καλλίμαχος, ὡς ἑώρα αὐτὸν πρίοντα, ἐπιλαμβάνεται αὐτοῦ τοῦ ἵππου· ἐν δὲ τούτῳ πρέθει αὐτὸς Ἀριστώνυμος Μεθυδριεὺς, ἐκ μέσου τοῦτον Εὐρύλοχος Λυσιεύς· [5] πάντες γὰρ ἦσαν ἀντεποιοῦντο ἀρετῆς, καὶ διηγωνίζοντο πρὸς ἀλλήλους, ἠ ὅπως ἐρίζοντες αἱρήσουσι τὸ χωρίον. Ὡς γὰρ ἅπαξ εἷς ἐπέδραμεν, ὁδεὶς ἔπι [6] πέτρος ἄνωθεν ἠνέχθη.

quàm decem ſaxorum plauſtra abſumebantur. At Agaſias ubi, quæ faceret Callimachus, toto ſpectante exercitu, vidit, veritus nè primus in locum excurreret, nec Ariſtonymo *ſibi* proximo advocato, nec Eurylocho Luſienſe, qui ſodales *ejus* erant, nec quoquam alio, ſolus *eò* tendit, & antevertit omnes. Callimachus autem, ut eum ſe prætereuntem vidit, umbonem *clypei* ipſius apprehendit: ac intereà Ariſtonymus Methydrienſis eos curſu præterit, & poſt ipſum Eurylochus Luſienſis: nam hi omnes virtutis gloriam ſibi vindicabant, *dé*que *hâc* inter ſe certabant, atque dum hoc modo contenderent, locum capiunt. Nam poſteaquam unus *eorum* ſemel *illuc* irruiſſet, nullus lapis ampliùs deſuper volvebatur.

1 Ἅμαξαι πετρῶν] Audaciùs paulò, ut ſolet, *Lucianus* Eunucho ineunte ſcripſit ὅλας ἁμάξας βλασφημιῶν &c. Similiter ſua Latini habent *convíciorum plauſtra*, utì rectè notavit doctiſ. *Jenſ.* lect. Lucian. l. 2. c. 20.

2 Ὡς ὁρᾷ τὸν Καλλίμαχον, ἃ &c.] Vide p. 136. n. 3.

3 Μὴ ὁ] *Phavor.* Οὐ, ἀποφασιν πολλάκις πεμπὴν οἱ Ἀτθικοὶ λαμβάνουσι. Vide ſis *Budæi* Comment. L. G. p. 935 & ſeq.

4 Αὐτὸς] Etymol. m. Αὐτὸς, ὁ μόνος· ὡς τὸ, Τυδείδης, αὐτὸς ὢν ἐὼν, ἀθρμάχοισιν ἐμίχθη. Inſpice ſis locum ipſum *Hom.* Il. Θ'. v. 99. *Theocrit.* Idyll. 11. v. 12.

Πολλάκι ταὶ ἴτες ποτὶ τ' αὔλιον αὐταὶ ἀπῆνθον
Χλωρᾶς ὑπ &c.

Schol. Αὐταὶ, ἀντὶ τοῦ μόναι. Ὁμηρος· Τυδείδης δ' αὐτὸς ποτέων, ἀντὶ τοῦ αὐτόματος καὶ μόνος: quæ emendanda ſunt ex ipſo Homero, ut rectè obſervavit doctiſ. *Arnaud* Animadv. Critic. c. 36. Lege etiam quæ ſcripſimus ſupra p. 135. n. 1.

5 Πάντες γὰρ ἦσαν ἀντεποιοῦντο &c.] Conſule p. 271 & ſeq.

6 Πέτρος] Suprà modò, & mox infrà declinatione uſus eſt ſecundâ. *Phavor.* Πέτρα

Ενταῦθα δὴ [1] δεινὸν ἦν θέαμα· αἱ γὰρ γυναῖκες, ῥίπτουσαι τὰ παιδία, εἶτα καὶ ἑαυτὰς ἐπικατερρίπτουν· καὶ οἱ ἄνδρες ὡσαύτως. Ενθα δὴ καὶ Αἰνέας ὁ Στυμφάλιος λοχαγὸς, ἰδών τινα θέοντα ὡς ῥίψοντα ἑαυτὸν, [2] στολὴν ἔχοντα καλὴν, ἐπιλαμβάνεται ὡς αὐτὸν κωλύσων. Ο δ' αὐτὸν ἕλκει, καὶ ἀμφότεροι ὤχοντο κατὰ τῶν πετρῶν φερόμενοι, καὶ ἀπέθανον. Εντεῦθεν ἄνθρωποι μὲν ὀλίγοι πάνυ ἐλήφθησαν, βόες δὲ καὶ [3] ὄνοι καὶ πρόβατα πολλά.

Εντεῦθεν [4] ἐπορεύθησαν διὰ Χαλύβων σταθμοὺς ἑπτὰ, παρασάγγας πεντήκοντα. Οὗτοι ἧς ὧν διῆλθον ἀλκιμώτατοι, καὶ εἰς χεῖ-

Ibi tum horrendum *objectum* erat ſpectaculum: nam mulieres projectis parvulis liberis, ſuper eos deinde ſeipſas etiam præcipitabant; ſimiliter viri quoque. Hìc verò Æneas etiam Stymphalius cohortis præfectus, currentem quendam ut ſe præcipitem daret conſpicatus, elegante amictum veſte, prehendit *hominem nè id faceret* impediturus. Verùm hic *ſecum* illum trahit, & ambo per ſaxa *præcipites* acti ſunt, atque interierunt. Capti ſunt deinde *hoc loco* perpauci homines, boves verò & aſini & pecora multa.

Indè per Chalybum *agros* caſtris ſeptem, paraſangas quinquaginta progreſſi ſunt. Hi *omnium*, per quorum *agros Græci* fecerunt iter, fortiſſimi erant, atque *adeò* manus *cum eis* conſere-

μὲ κοινῶς, πίτυος δὲ Αττικῶς. *Moſchop.* Πίτυς, ὄνομα κύριον· καὶ παρὰ τοῖς Αττικοῖς ἡ πίτυα. Exempla ſcriptores paſſim ſuppeditabunt Attici.

1 Δεινὸν ἦν θέαμα.] Haud minùs δεινὸν illud Abydenorum erat, quo Philippus ipſe victor, auctore *Polybio* l. 16. p. 739. edit. *Pariſ.* ἐκπλαγὴς ἦν, θεωρῶν τὸ πλῆθος καὶ τὴν ὁρμὴν τῆς σφᾶς αὐτὰς, καὶ τὰ τέκνα, ἃ ταῖς γυναῖκας ἀπεσφαττόντων, καταχαινόντων, ἀπαγχόντων, εἰς τὰ φρέατα ῥιπτούντων, καταχρημνιζόντων ἀπὸ τῶν τειχῶν. Sic utique alii complures deſperabundi ab hoſtium poteſtate ſe ſuáque vindicare adniſi ſunt. Exemplorum adfatim eſt in *Frienſh.* notis ad *Flor.* l. 2. c. 18. ſect. 15.

2 Στολὴν] Reſpice p. 317. n. 4.

3 Ονοι καὶ πρόβατα πολλά.] MS. Eton. ὗες πολλοὶ καὶ πρόβατα. cui accedit *Amaſ.* niſi quòd πρόβατα non agnoſcat.

4 Επορεύθησαν διὰ Χαλύβων] Pro quo nomine apud *Diodor. Sic.* l. 14. p. 259. legitur Χαλκιδέων: de quibus agitur in Diſſertatione *Geograph.*

ρας ἦσαν. [1] εἶχον δὲ θώρακας λινοῦς μέχρι [2] τοῦ ἤτρου, [3] ἀντὶ δὲ τῶν περυγίων σπάρτα πυκνὰ ἐσραμμένα. [4] Εἶχον δὲ καὶ κνημῖδας καὶ κράνη, καὶ ξυὴν τὴν ζώνην μαχαίριον ὅσον [4] ξυήλην Λακωνικὴν, ᾧ ἔσφαττον ὧν κρατεῖν δυνώαντο· [5] καὶ ἀποτέμνοντες ἂν τὰς κεφαλὰς, ἔχοντες ἐπορεύοντο· [6] καὶ ᾖδον, καὶ ἐχόρευον, ὁπότε ④ πολέμιοι ὄψεσθαι αὐτοὺς ἔμελλον· εἶχον δὲ καὶ δόρυ ὡς πεντεκαίδεκα πηχῶν, μίαν λόγχην ἔχον. Οὗτοι ἐνέμενον ἐν τοῖς πολίσμασιν· ἐπεὶ δ' παρέλθοιεν οἱ Ἕλληνες, ἕποντο ἀεὶ μαχόμενοι· [7] ᾖχοντο δὲ ἐν

bant: loricas lineas ad imum uſque ventrem *pertinentes* habebant; ac pro alis funes denſos contortos. Erant eis & tibiarum tegumenta & galeæ, ac juxta zonam ſica, inſtar Laconici gladioli falcati, quâ, quos in poteſtatem ſuam redigere potuerint, jugulabant; capitáque cùm abſcidiſſent, cum iis abibant; canebant etiam & ſaltabant, quoties hoſtes ipſos conſpecturi erant. Habebant & haſtam quindecim fere cubitorum, cui unus erat mucro. Manebant illi *quidem* in oppidis: ubi verò Græci præteriiſſent, ſequebantur *in eos* ſemper pugnantes: in loca autem

1 Εἶχον δὲ θώρακας λινοῦς &c.] De quibus conſule K. Π. p. 463. n. 1.

2 Τοῦ ἤτρου,] Vocari ἦτρον tradit *J. Poll.* l. 2. ſegm. 170. quidquid infra umbilicum ſit, uſque ad pubem. *Heſych.* Ἦτρον, ὁ κάτω τοῦ ὑποχωρίου τόπος, ὁ ὑπὸ τὸν ὀμφαλόν.

3 Ἀντὶ δὲ τῶν πτερυγίων] MS. Eton. ἀντὶ δὲ τῶν πτερύγων &c. Sic & *Suid.* in v. Ξυήλη. *J. Poll.* l. 1. ſegm. 134. Θώραξ, ᾧ τὰ μέρη τοῦ θώρακος, πτέρυγες. Vide ſis *H. Steph.* Animadv. in Adag. *Eraſmi* p. 458.

4 Ξυήλην Λακωνικὴν,] *Heſych.* & *Phavor.* Ξυήλη, ξυάλη· ἔστι δὲ καὶ ξιφίδιον, ὃ τινες δρέπανον λέγουσι. *Suid.* Ξυήλην. ἣν ξυάλην λέγομεν· hunc locum deinde Xenoph. citat. Gladium autem fuiſſe brevem, & inſtar falcis incurvum, docet erudit. *Meurſ.* Miſcell. Lacon. l. 2. c. 1. Falcatis itidem armis eum adſcribit *J. Poll.* l. 1. ſegm. 137.

5 Καὶ ἀποτέμνοντες ἂν &c.] Sic MS. Eton. atque editiones pleræque. At *Leunclavius* hoc tandem modo legendum cenſuit: καὶ ἀποτέμνοντες καὶ ἔχοντες τὰς κεφαλὰς ἐπορεύοντο.

6 Καὶ ᾖδον,] Reſpice p. 293. n. 5.

7 Ὠχοντο δὲ ἐν &c.] MS. Eton. ᾤκουν δὲ ἐν &c. quam lectionem ſuam fecit *Muretus*. Mavult *Steph.* ἐλοχῶντο; quippe qui οἴχομαι ἐς τόπον τινὰ, non autem οἴχομαι ἐν τόπῳ τινι, rectè dici ſuſpicatus eſt. Locutionem eſſe ellipticam, ſic ſupplendam ᾤχοντο, ἐν τοῖς ὀχυροῖς ὄντες, autumavit *Leunclavius*. Sed tali auxilio non opus eſt. Sanam eſſe vulgatam ſcripturam vidit *Portus*, & exemplis ejuſdem loquendi formæ adlatis probavit. *Dionyſ. Hal.* A. R. l. 1. c. 73. περὶ Αἰνείαν καὶ Τρῶας ἐλθεῖν ἐν Ἰταλίᾳ. Idem l. 7. c. 20. ἀποστελλόντες ἐν Σικελίᾳ πεῖσθοντες, &c. *Thucyd.* l. 7. c. 17. αὐτοί τε ἀπιστελλόντες ἐπλίτας ἐν τῇ Σικελίᾳ, &c.

Noſter

τοῖς ὀχυρωτάτοις· ἢν τὰ ἐπιτήδεια ἐν τούτοις ἀναχεχωμισμένοι ἦσαν· ὥστε μηδὲν λαμβάνειν αὐτόθεν τοὺς Ἕλληνας, ἀλλὰ διεσάφησαν τοῖς κτήνεσιν, [1] ἃ ἐκ τῆς Ταόχων ἔλαβον.

Ἐκ τούτου οἱ Ἕλληνες ἀφίκοντο ἐπὶ τὸν [2] Ἅρπασον ποταμόν, εὖρος τεττάρων πλέθρων. Ἐντεῦθεν ἐπορεύθησαν διὰ Σκυθηνῶν σταθμοὺς τέτταρας, παρασάγγας εἴκοσι, διὰ πεδίου εἰς κώμας· ἐν αἷς ἔμειναν ἡμέρας τρεῖς, καὶ [3] ἐπεσιτίσαντο. Ἐντεῦθεν ἦλθον σταθμοὺς τέτταρας, παρασάγγας εἴκοσι, [4] πρὸς πόλιν μεγάλην καὶ εὐδαίμονα, οἰκουμένην· ἐκαλεῖτο δὲ Γυμνίας. [5] Ἐκ ταύτης τῆς χώρας ὁ ἄρχων τοῖς Ἕλλησιν ἡγεμόνα πέμπει, ὅπως διὰ τῆς ἑαυτῶν πολεμίας χώρας ἐλάσει αὐτούς. Ἐλθὼν δὲ αὐτὸς,

munita ſe *deinde* recipiebant; in quæ commeatus etiam comportaverant: adeò ut nihil ex eo loco Græci caperent, ſed *iis* jumentis alerentur, quæ ex Taochorum *agro* ceperant.

Indè ad amnem Harpaſum, *cujus erat* quatuor plethrorum latitudo, Græci pervenêre. Hinc per Scythinos caſtris quartis, paraſangas viginti progreſſi ſunt, per planitiem in vicos; in quibus triduum manſerunt, ac cibaria parabant. Indè caſtris quatuor, paraſangas viginti *progreſſi*, ad urbem magnam opulentámque, incolis frequentem, veniunt; cui nomen erat Gymnias. Ex hâc regione princeps *ejus* itineris ducem Græcis mittit, ut eos per agrum ſibi hoſtilem deduceret. Ipſe autem cùm veniſſet, ſe

Noſter *Hiſt. Gr.* lib. 7. ſub fin. ἐν Ἀρκαδίᾳ ἀπῆσαν, &c. Et in *Ageſil.* haud ità longè ab init. ἐπὶ τῷ ποταμῷ ἔπεσαν, &c. His adde quæ notavit *Sylburg.* ad *Pauſan.* pag. 932. edit. *Kuhn.* necnon *Steph.* App. ad Al. ſcripta de Dial. Att. p. 126. & Joh. V. 4.

1 Ἃ ἐκ τῶν Ταόχων &c.] Memorata p. 334.

2 Ἅρπασον] *Diodoro Sic.* l. 14. p. 259. fluvius hic dicitur Ἅρπαγος. Idem pro Σκυθηνῶν dat Τασκυτίνων. Paulò aliter nomen hoc ſcribit etiam *Steph. Byz.* Σκυθηνοὶ ἔθνος ὑπὸ πόρρω τῶν Μακρώνων, ὡς Ξενοφῶν ἀναβάσεως τετάρτῳ. Sed de his plura in *Diſſertat. Geograph.*

3 Ἐπεσιτίσαντο] Adi p. 240. n. 3.

4 Πρὸς πόλιν μεγάλην &c.] Alium hìc, atque ſolet aliàs, nominum iſtorum ordinem inſtituit. Vide p. 10. n. 1. & p. 34. n. 2. Cæterùm, pro Γυμνίας apud *Diodor. Sic.* l. c. ſcribitur Γυμνασία.

5 Ἐκ ταύτης τῆς &c.] Sunt, qui delendam putârunt præpoſitionem iſtam: ſed non audiendi. *Diodor. Sic.* l. c. Ἐκ δὲ ταύτης ὁ τῶν τόπων &c. eodem prorſus modo.

λέγῃ ὅτι [1] ἄξει αὐτὰς εἰς χωρίον, ὅθεν [2] πέντε ἡμερῶν ὄψονται θάλατταν· εἰ δὲ μὴ, τεθνάναι ἐπηγγέλλετο. [3] Καὶ ἡγεμὼν ὢν, ἐπεὶ ἐνέβαλεν εἰς τὴν ἑαυτοῖς πολεμίαν, παρεκελεύετο αὐτῷ καὶ φθείρειν τὴν χώραν· [4] ᾧ καὶ δῆλον ἐγίνετο ὅτι τούτου ἕνεκα ἔλθοι, διὰ [5] τὴν τῶν Ἑλλήνων εὐνοίαν. Καὶ ἀφικνοῦνται [6] ἐπὶ τὸ ἱερὸν ὄρος τῇ πέμπτῃ ἡμέρᾳ· ὄνομα δ' ἦν τῷ ὄρει Θήχης. Ἐπειδὴ δὲ οἱ πρῶτοι ἐγίνοντο ἐπὶ τῷ ὄρει, καὶ κατεῖδον τὴν θάλατταν, [7] πολλὴ κραυγὴ ἐγίνετο. Ἀκούσας δὲ ὁ Ξενοφῶν καὶ οἱ ὀπισθοφύλακες, ᾠήθησαν καὶ ἔμπροσθεν ἄλλους ἐπιθέσθαι πολεμίους· [8] εἵποντο γὰρ καὶ ὄπισθεν οἱ ἐκ τῆς καμομένης

ducturum eos ad locum aiebat, unde dierum quinque *ſpatio* mare conſpecturi eſſent: ſin autem, ſe mortem perpeſſurum recipiebat. Atque adeò præcedens, poſtquam in hoſtile ſibi *ſolum* ingreſſus eſſet, ut agrum incenderent & vaſtarent hortabatur: ex quo patuit eum hâc de cauſâ veniſſe, non propter *aliquam* erga Græcos benevolentiam. Ac die quinto ſacrum ad montem perveniunt; monti autem nomen erat Theches. Cúmque priores in montem evaſiſſent, ac mare conſpicerent, magnus *eorum* clamor exſtitit. *Quem* cùm Xenophon & agminis extremi milites audiiſſent, arbitrabantur hoſtes *reſtare* alios qui etiam à fronte *Græcos* invaderent: nam & à tergo *nonnulli* de exuſtâ regione ſe-

1 Ἄξει αὐτὰς] Sic MS. Eton. edit. *Steph.* & *Ald.* Peſſimè *Leunclav.* ſcribit αὐτός.

2 Πέντε ἡμερῶν] Vide p. 73. n. 3. & p. 247. n. 2.

3 Καὶ ἡγεμὼν δὲ, ἐπεὶ &c.] Hanc loci ſcripturam ac diſtinctionem *Mureto* debes. Priùs legebatur, τεθνάναι ἐπηγγέλλετο. καὶ ἡγεμὼν, ἐπεὶ δὲ ἐνέβαλεν &c. *Leunclav.* autem ſic reſtituit: — ἐπηγγέλλετο· καὶ ἡγεμόνι, ἐπειδὴ ἐνέβαλεν &c. Cæterùm, pro ἑαυτοῖς, quod mox occurrit, MS. Eton. habet ἑαυτῇ: quo caſu ſuprà modò uſus eſt Noſter, ἀλλὰ τὴν ἑαυτῶν πολεμίαν &c. Sed nil mutandum: nam πολέμιος cum utroque caſu jungi ſolet.

4 Ὃ καὶ δῆλον] MS. Eton. & edit. quædam vet. malè exhibent ὃ καὶ δῆλον &c. Idem error in libr. 2. p. 134. irrepſerat.

5 Τὴν τῶν Ἑλλήνων &c.] Dicitur pro eo quod eſt τὴν εἰς τοὺς Ἕλληνας &c. De quâ locutione vide K. Π. p. 603. n. 1.

6 Ἐπὶ τὸ ἱερὸν ὄρος &c.] In MSto Eton. deſunt τὸ ἱερὸν: de hoc epitheto infra dicendum in l. 7. mons autem iſte *Diodoro* eſt Χήνιον, MS. Eton. Ηχης.

7 Πολλὴ κραυγὴ &c.] *Diodor. Sic.* loco cit. ὡς εἶδον προδρόμοι οἱ πρῶτοι τὴν θάλατταν, τοσοῦτον χαρᾶς ἦσαν, καὶ τοιαύτην ἐποίουν κραυγήν, ὥστε τοὺς ἐπὶ τὴν ἀγορὰν ὄντας, ὑπολαμβάνοντας πολεμίων ἔφοδον εἶναι, χωρεῖν εἰς ὅπλα.

8 Εἵποντο γὰρ καὶ &c.] A MSto Eton. abſunt

χώρας· καὶ αὐτῶν οἱ ὀπισθοφύλακες ἀπέκτειναν τε τινὰς ⸂καὶ⸃ ἐζώγρησαν, ἐνέδραν ποιησάμενοι· καὶ γέρρα ἔλαβον δασέων βοῶν [1] ὠμοβόεια ἀμφὶ τὰ εἴκοσιν.

Ἐπειδὴ δὲ βοὴ πλεῖόν τε ἐγίγνετο καὶ ἐγγύτερον, καὶ ⸂οἱ⸃ ἀεὶ ὕστατοι [2] ἔθεον δρόμῳ ὑπὸ τῶν ἀεὶ βοώντας, καὶ πολλῷ μείζων ἐγίγνετο βοὴ, ὅσῳ δὴ πλείους ἐγίγνοντο, εἰκὸς δὴ μεῖζόν τι ⸂ἢ⸃ τῷ Ξενοφῶντι. [3] Καὶ ἀναβὰς ἐφ' ἵππον, ἦγε Λύκιον καὶ τοὺς ἱππέας ἀναλαβών, παρεβοήθει· καὶ τάχα δὴ ἀκούουσι βοώντων τῶν στρατιωτῶν, [4] θάλαττα, θάλαττα, καὶ παρεγγυώντων. Ἐνθα δὴ ἔθεον ἅπαντες, ἦγε οἱ ὀπισθοφύλακες,

quebantur; eorúmque aliquos extremi agminis cuſtodes occiderant, *aliquos* etiam vivos, locatis inſidiis, ceperant: ſcuta quoque ferè viginti ex crudo boum hirſutorum corio facta ceperunt.

Cùm autem augeſceret clamor & propiùs accederet, & qui ſemper ſuccedebant curſu tenderent ad illos, qui continenter clamabant, ac multò major efficeretur clamor, prout plures utique conveniſſent, res aliqua ſanè gravior eſſe Xenophonti viſa eſt. Itaque cùm conſcendiſſet equum, & Lycium equitéſque ſecum ſumpſiſſet, opem *ſuis* laturus adcurrebat: ac ſtatim quidem audiunt milites, mare, mare, clamantes, & *ſe mutuò* cohortantes. Ibi tum currebant univerſi, etiam agminis extremi milites,

⸂οἱ⸃. Articulum ità potiùs collocandum ſtatuerunt *Leuncl.* & *Portus* quàm, ut vulgò ſolet, inter ἦγε & ὄπισθεν. Nec rejiciendum cenſui, quem propoſuerunt, ordinem.

1 Ὠμοβόεια] MS. Eton. & edit. quædam vet. dant ὠμοβοΐνα: quam ſcripturam agnoſcunt etiam *Suidas* & *J. Pollux*. At *Stephanus*, quocum facit *Leuncl.* ὠμοβόεια, & ὠμοβοείων paulò infrà, ex veterum auctoritate codicum in contextu retinere maluit.

2 Ἔθεον δρόμῳ] Sic demum rectè reſcripſit *Steph.* Ab aliis legi ſolet ἔθεον δρόμον. Sed illo modo paſſim loquitur Noſter: p. 83, ἤρξατο δρόμῳ θεῖν. p. 295. ὥρμησαν δρόμῳ. p. 328. δρόμῳ ἔθεον. & infrà l. 5. haud ità longe ab init. ἦγε ἔθεον δρόμῳ οἱ &c.

3 Καὶ] Reſpice p. 107. n. 1.

4 Θάλαττα, θάλαττα,] Repetito nomine militum animos in lætitiam repente conjectorum feliciter exprimit. Affectum eundem, ſimili ferè de cauſâ natum, haud diſſimiliter depingit *Virgil.* Æneïd. l. 3. v. 523 & ſeq.

— *Italiam primus conclamat Achates;*
Italiam læto ſocii clamore ſalutant.

Pontus autem Euxinus erat, quem Græci jam tum conſpexêre; ad quam civitates Græcanicæ ſitæ erant haud paucæ. Hinc illud gaudium.

καὶ τὰ ὑποζύγια ἠλαύνετο καὶ οἱ ἵπποι. Ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο πάντες ἐπὶ τὸ ἄκρον, ἐνταῦθα δὴ φιλέαλλον ἀλλήλους, καὶ στρατηγοὺς καὶ λοχαγούς, [1] δακρύοντες. Καὶ [2] ἐξαπίνης, [3] ὅτου δὴ παρεγλυήσαντος, οἱ στρατιῶται φέρουσι λίθους, [4] καὶ ποιοῦσι κολωνὸν μέγαν. [5] Ἐνταῦθα ἐπετίθεσαν πλῆθος δερματίνων ὠμοβοέων, καὶ βακτηρίας, καὶ τὰ αἰχμάλωτα γέρρα, καὶ ὁ ἡγεμὼν αὐτός τε κατέτεμνε τὰ γέρρα, καὶ τοῖς ἄλλοις διεκελεύετο. Μετὰ ταῦτα τὸν ἡγεμόνα ἀποπέμπουσιν οἱ Ἕλληνες, [6] δῶρα δόντες ἀπὸ κοινοῦ, ἵπ-

cùm quidem & jumenta *eodem* agerentur & equi. Posteaquam universi in jugum perveniſſent, tum verò ſe invicem, & duces & cohortium ductores, fuſis *intereà* lacrymis, amplexabantur. Ac derepentè, *incertum* cujus juſſu, lapides congerunt milites, & magnum excitant tumulum. Huc *ſcutorum* ex crudo boum corio factorum, numerum magnum, & baculos, & gerra hoſtibus erepta, imponebant; ipſe etiam itineris dux gerra concidebat, & *aliis idem ut facerent* ſuadebat. Poſt hæc Græci ducem itineris dimittunt, cùm *ei* donâſſent ex communi *theſauro* equum,

1 Δακρύοντες.] Adi K. Π. pag. 530. n. 1. Noſter *Hiſt. Gr.* l. 7. non longè ab init. Τὸς μέντοι ἐν Σπάρτῃ ἔφασαν ἀκούσαντας (ſuos ſcil. victoriâ potitos) — πάντας κλαίειν. Οὕτω χρηστόν τι ἄρα χαρᾷ καὶ λύπῃ δάκρυά ἐστι.

2 Ἐξαπίνης] *Steph.* è Noſtro quidem in ſuo Gr. L. Theſ. citat ἐξαίφνης, ſed ibidem obſervandum ait, *noluiſſe Xenophontem dicere* ἐξαπίνης, *quòd* (nollem dictum) *eſſet* ποιητικώτερον. *Conſtant.* etiam unicum vocis ejuſdem ex *Homero* adfert exemplum. At vocibus Xenophontem poëticis gaudere, neque cuiquam paulò humaniori ignotum, & *Stephanus* ipſe in annotationibus ſuis ſubinde obſervavit. *Thom. Magiſt.* Ἐξαπιναίως, Θεοδώρητος, &c. οἱ δὲ ῥητορικοὶ, ἐξαπίνης. Sic & ſuprà Noſter p. 227. ἐξαπίνης οἱ μὲ &c.

3 Ὅτου δὴ παρεγλυήσαντος, &c.] In MS. Eton. edit. *Ald. Flor.* & *Suidâ* ὅτε δὴ disjunctim legitur; quidam etiam codices, teſte *Stephano*, habent ὅτῳ. Sed cum eodem viro doctiſſimo & *Leuncl.* libens ὅτου δὴ &c. conjunctim ſcripſi: quâ loquendi ratione infrà quoque uſus eſt Noſter.

4 Καὶ ποιοῦσι κολωνὸν &c.] Illuſtrat hæc *Diodor. Sic.* l. 14. p. 259. συνενέγκαντες δ' εἰς ἕνα τόπον λίθους παμπληθεῖς, καὶ ποιήσαντες αὐτῶν ἀναστήματα μεγάλα, σκῦλα τῶν βαρβάρων ἀνέθεσαν, βουλόμενοι τῆς στρατείας ἀθάνατον ὑπόμνημα καταλιπεῖν.

5 Ἐνταῦθα ἐπέθεσαν &c.] *Suid.* in v. Παραγγέλλει, Ἐνταῦθα ἀνέθεσαν δερμάτων πλῆθος, καὶ βακτηρίας, καὶ γέρρα. MS. etiam Eton. pro δερματίνων habet δερμάτων. Sed ſana eſt vulgata lectio, cum quâ intelligas oportet ὠμοβοέων. Vox eadem bis patitur ellipſin *Anacr.* Od. 14. *ſcil.* v. 10. Καὶ δοῦρα καὶ βοείην, i. e. ἀσπίδα. & v. 18. Μάτην δ' ἔχω βοείην. Idem MS. dat ὠμοβοΐνων. edit. quædam vet. ὠμοβοΐων. Quibus jam ſuprà p. 338. n. 1. vulgatam ſcripturam prætulimus.

6 Δῶρα δόντες ἀπὸ &c.] *Diodor. Sic.* loco

πον, καὶ φιάλην ἀργυρᾶν, καὶ στολὴν Περσικὴν, καὶ δαρεικοὺς δέκα· ἥτει δὲ μάλιστα τοὺς δακτυλίους, καὶ ἔλαβε πολλοὺς παρὰ τῶν στρατιωτῶν. Κώμην ὃ δείξας αὐτοῖς, ἣ σκηνήσουσι, καὶ τὴν ὁδὸν ἣ εἰσπορεύσοιντο εἰς Μάκρωνας, ἐπεὶ ἑσπέρα ἐγίγνετο, [1]ᾤχετο τὴν νυκτὸς ἀπιών.

Ἐντεῦθεν ἐπορεύθησαν οἱ Ἕλληνες [2]διὰ Μακρώνων σταθμοὺς τρεῖς, παρασάγγας δέκα. Τῇ τετάρτῃ ὃ ἡμέρᾳ ἀφίκοντο ἐπὶ τὸν ποταμὸν, ὃς ὥριζε τήν τε τῶν Μακρώνων χώραν καὶ τὴν τῶν Σκυθινῶν. [3]Εἶχον δ' ὑπερδέξιον χωρίον οἷον καλλίστην, καὶ ἐξ ἀριστερᾶς ἄλλον ποταμὸν, εἰς ὃν [4]ἐνέβαλλεν ὁ ὁρίζων,

& pateram argenteam, & ornatum Perſicum, & daricos decem: annulos autem in primis petebat, multóſque *adeò* à militibus accepit. Cùm vicum eis monſtrâſſet, quò diverſuri eſſent, & viam quâ ad Macronas progredi poſſent, ubi adveſperaſcebat, noctu diſceſſit.

Indè Græci per Macronas caſtris tribus, paraſangas decem progreſſi ſunt. Ac primo *quidem* die ad amnem perveniunt, qui Macronum & Scythinorum regionem terminabat. Erat iis ad dextram locus editus quàm difficillimus, & ad ſiniſtram alius amnis, in quem ille, qui *agros utriuſque nationis* terminabat, influebat;

paulò antè cit. καὶ τῷ μὲν ἡγησαντι φιάλην ἀργυρᾶν, καὶ στολὴν Περσικὴν ἐδωρήσαντο· ὃς δείξας αὐτοῖς τὴν ἐπὶ Μάκρωνας ὁδὸν, ἀπηλλάγη. Cæterùm, cum κοινῇ intelligendum eſt forſan ἡσυχῇ: cujuſmodi ſupplementum poſtulat *Thucydides* l. 1. c. 80. καὶ ἔτι οὐ κοινῷ ἴσχομεν, &c. *Schol.* Ἐν κοινῷ, ταμείῳ δηλονότι. Adde l. 6. c. 8. De daricis vide p. 5. n. 2.

1 Ὤιχετο — ἀπιών.] Adi p. 226. n. 3.

2 Διὰ Μακρώνων] Sic ſuprà p. 334. dixit διὰ Χαλύβων, & p. 336. διὰ Σκυθινῶν.

3 Εἶχον δ' ὑπερδέξιον &c.] *Etymol. m.* auctor, *Suid.* & *Phavor.* locum hunc Xenophonteum exſcripſêre: qui tamen omnes vim vocis ὑπερδέξιον ſilentio prætermiſerunt. Exponi rectè quidem ſolet aliàs *ſuperior*, *editus* &c. Sic ſuprà p. 248. & alibi paſſim. Hìc verò interpretes, quos vidi, omnes locum non *editum* tantùm, ſed à *dextrâ* quoque Græcorum poſitum, iſtâ voce ſignificari putârunt. Et huic quidem interpretationi favent, quæ mox ſequuntur hæc, καὶ ἐξ ἀριστερᾶς ἄλλον &c. Eandem voci tribuit notionem interpres etiam *Dionyſ. Hal.* l. 3. c. 23. ἐξ ὑπερδέξιά τε καπὼν ἐπὶ τὸ σφαγεῖς, &c. i. e. *de loco ſuperiore à dextrâ in loca declivia* &c. Cæterùm, οἷον itidem ſuperlativo præpoſitum infrà videre eſt l. 7. haud longè ab init.

4 Ἐνέβαλλεν ὁ ὁρίζων,] Similiter verbo iſto uſus eſt p. 11. καὶ ἐμβάλλει (Marſyas) εἰς τὸν &c. Porrò, exempla participiorum quæ, quemadmodùm

δι' ὃ ἔδη διαβαίνειν. Ην δὲ ὄτος διαυὸς δένδροις [1] παχέσι μὲν ὀ, πυκνοῖς δέ. Ταῦτα, ἐπεὶ [2] προῆλθον οἱ Ελληνες, ἔκοπτον· πεύδοντες ὡς τάχιστα ἐκ τοῦ χωρίου ἐξελθεῖν. Οἱ ὖ Μάκρωνες, ἔχοντες γέρρα καὶ λόγχας καὶ [3] τειχίνας χιτῶνας, [4] καταντιπέραν τῆ διαβάσεως παρατεταγμένοι ἦσαν, καὶ ἀλλήλοις διεκελεύοντο, ὡς λίθας εἰς τὸν ποταμὸν ἐρρίπτων· ἐξικνοῦντο ὖ οὐδὲ ὅτως, ὥσθ' ἑλάττον οὐδένα.

Ενθα δὴ προσέρχεται τῷ Ξενοφῶντι τῶν πελτασῶν τις ἀνὴρ, Αθηναίων φάσκων δεδουλευκέναι· λέγων ὅτι γιγνώσκοι τὴν [5] φωνὴν τῶν ἀνθρώπων. Καὶ οἶμαι, ἔφη, ἐμοὶ ταύτην τὴν πατρίδα εἶναι· καὶ, εἰ μή τι κωλύει, ἐθέλω αὐτοῖς διαλέγεσθαι.

qui *sanè* trajiciendus erat. Consitus hic erat arboribus non densis quidem, sed frequentibus. Has, Græci cùm accessissent, cædebant; id operam sedulò dantes, ut quàm celerrimè de *hoc* loco evaderent. At Macrones, ornati gerris & hastis & tunicis *quas* è pilis contextis *fecerant*, exadversùm trajiciendi locum instructi stabant, ac se mutuò cohortabantur, lapidésque in amnem jaciebant: verùm nè sic quidem *ad Græcos* pertingebant, nec quemquam lædebant.

Ibi tum ad Xenophontem ex peltastis vir quidam accedit, qui servitutem Athenis se serviisse profiteretur; dicerétque *adeò* linguam se *illorum* hominum agnoscere. Atque arbitror, inquit, meam hanc esse patriam: ac, nisi quid vetat, volo cum eis collo-

admodùm ὁρίζων, præfixo articulo in nomina transeunt, exstant Matt. IV. 3. XIX. 4. Act VII. 44. & in scriptis τῶν ἐξω passim. Ex genio itaque Linguæ Græcæ, non Hebræorum more, (quod censuit *Vigerus* c. 1. §. 19.) natus est hic participii usus.

1 Παχέσι μὲν ὄ, πυκνοῖς δέ,] Hanc loci distinctionem optimè sequutus est *Amasæus*; cùm cæteri interpretes expressérint hanc, —— παχέσι μὲν, ὄ πυκνοῖς δέ: quam & libri hactenùs editi repræsentant. Quòd si δένδρα illa πυκνὰ non essent, quâ tandem ratione διαυὸς ex illis dici potuerit amnis? Gemina huic loquutio est p. 298. — μέγας μὲν ὄ, καλὸς δέ. Adde p. 230. n. 1.

2 Προῆλθον] MS. Eton. προσῆλθον.

3 Τειχίνας] Ex Lexicographis qui totus pendet, vocem hanc extra scriptorum sacrorum monumenta reperiri miretur.

4 Καταντιπέραν] Vide p. 63. n. 1.

5 Φωνὴν] *Linguam* itidem denotat vox illa p. 194.

λεχθῆναι. Αλλ' ὐδὲν κωλύϵ, ἔφη· ἀλλὰ ϗμαλέγου ϵ̓ [1] μάθϵ ωϵῶτον αὐτῶν, τίνες ϵισίν. Οἱ δ' εἶπον, ἐρωτήσαντος, ὅτι Μάκρωνϵς. Ερώτα τοίνυν, ἔφη, αὐτοὺς, τί [2] ἀντιτεἰάχασι, ϗ χϵήζουσιν ἡμῖν πολέμιοι ἦ) ; Οἱ δ' ἀπϵκρίναντο, Οτι ϵ̓ ὑμεῖς [3] ἐπὶ τ' ἡμετέραν ἔρχϵσθϵ. Λέγειν ϵ̓κέλϵυον οἱ ϵ̓ρατηγοὶ ὅτι γϵ ὐ κακῶς ποιήσοντϵς, ἀλλὰ βασιλῆ πολεμήσαντϵς ἀπϵρχόμθα ϵἰς τ' Ελλάδα, ϗ ἐπὶ θάλαττάν βϵλόμθα ἀφικέσθαι. Ηρώτων ϵ̓κεῖνοι, ϵἰ δοῖϵν ἂν τούτων τὰ πιστά. Οἱ δ' ἔφασ ϗ δοῦναι ϗ λαβεῖν ἐθέλειν. Εντεῦθϵν [4] διδόασιν οἱ Μάκρωνϵς βαρβαρικὴν λόγχην τοῖς Ελλησιν, οἱ δὲ Ελληνϵς ϵ̓κείνοις Ελληνικήν· ταῦτα γὰρ ἔφασαν πιστὰ ἦ) εἶναι· θεὸς δ' ἐπεμαρτύραντο ἀμφότϵροι.

qui. Nihil verò, ait *ille*, vetat; quin colloquere cum eis, ac primùm ex iis diſcito, quinam *hominum* ſint. Dixerunt illi, interrogante *eo*, Macronas ſe eſſe. Quære igitur, inquit *Xenophon*, cur aciem adverſùs nos inſtruxerint, velíntque noſtri eſſe hoſtes. Reſponderunt illi, Quia vos etiam ad *regionem* noſtram accedítis. Dicere *hominem* jubebant duces, *id* ſanè non *eò factum* ut ullo *vos* damno adficiamus, ſed poſteaquam adverſùs regem bellum geſſimus, in Græciam redimus, & ad mare pervenire volumus. Quærebant illi, num de his fidem dare vellent. Velle ſe aiebant *Græci* & dare fidem & accipere. Tum Macrones haſtam Græcis barbaricam dant, & illis Græci *viciſſim* Græcam; nam hoc pacto fidem *apud ſe* dari aiebant: deos autem utrique teſtes invocabant.

1 Μάθϵ — αὐτῶν,] Sic Noſter K. Π. p. 97. Μάθϵ δέ μϵ, ὦ &c. utrobique intelligenda eſt præpoſitio; ut integra oratio ſit, παρ' vel ἐξ αὐτῶν — παρ' vel ἐξ ἐμοῦ. Confer K. Π. p. 67. n. 1.

2 Αντιτεἰάχασι, &c.] MS. Eton. habet ἀντιτϵτἰάχαται, more *ſcil.* Ionum & Atticorum, pro ἀντιτϵταγμένοι εἰσί. Cæterùm, de verbo χϵήζουσιν lege ſis p. 250. n. 3.

3 Επὶ τὴν ἡμϵτέραν] In MSto Eton. additur χώραν: cujus tamen paſſim obvia eſt ellipſis. Vide p. 31. n. 7.

4 Διδόασιν οἱ &c.] Eandem dialectum Noſtro uſurpatam infrà videbimus. *Diodor. Sic.* l. 14. p. 259. Οἱ δ' Ελλῆνϵς ϵἰσβαλόντϵς ϵἰς τὴν τ' Μακρώνων χώραν, ἐπαύσαντο, ϗ πρὸς πίστιν παρὰ μὲν ϵ̓κείνων λόγχην ἔλαβον βαρβαρικήν, αὐτοὶ δ' Ελληνικὴν ἔδωκαν· ταῦτα γὰρ ἔφασαν αὐτοῖς οἱ βάρβαροι ἀπὸ προγόνων παραδϵδόσθαι πρὸς πίστιν βϵβαιοτάτην. Moris autem antiquorum fuiſſe, ut in fide dandâ accipiendáque arma inter ſe permutarent ex *Homero* conſtat de Diomede & Glauco ſic canente, Il. ζ'. v. 230.

Τεύχϵα δ' ἀλλήλοις ἐπαμείψομϵν· ὄφρα &c.

Μετὰ δὲ τὰ πισὰ εὐθὺς οἱ Μάκρωνες τὰ δένδρα [1] συνεξέκοπτον, τήν τε [2] ὁδὸν ὡδοποίουν, ὡς διαβιβάσοντες, ἐν μέσοις ἀναμεμιγμένοι τοῖς Ελλησιν· ἠ ἀγορὰν οἵαν ἐδυνάτο παρεῖχον· ἠ [3] διήγαγον τρισὶν ἡμέραις, ἕως ἐπὶ τὰ ὄρη τῶν Κόλχων κατέσησε τοὺς Ελληνας. Ενταῦθα ἦν ὄρος μέγα, ἰσχυρὸν δέ· ἐπὶ τούτῳ οἱ Κόλχοι παρατεταγμένοι ἦσαν. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον οἱ Ελληνες ἀντιπαρετάξαντο φάλαγγα, ὡς οὕτως ἄξοντες πρὸς τὸ ὄρος· ἔπειτα δὲ ἔδοξε τοῖς στρατηγοῖς συλλεγεῖσι βουλεύσασθαι, ὅπως ὡς κάλλιστα ἀγωνιοῦνται. Ελεξεν οὖν Ξενοφῶν ὅτι δοκεῖ, παύσαντας τὴν φάλαγγα, [4] λόχους ὀρθίους ποιῆσαι. "Η μὲν γὰρ φάλαγξ διασπασθήσεται εὐθύς· [5] τῇ μὲν γὰρ ἄνοδον, τῇ δὲ εὔοδον εὑρήσομεν τὸ ὄρος· καὶ εὐθὺς τοῦτο ἀθυμίαν ποιήσει, [6] ὅτι τεταγμένοι εἰς

5. Suid. v. Ἄνοδον.

Posteaquam fides esset data, statim Macrones unà *cum Græcis* arbores cædebant, & viam sternebant, velut trajecturi *in alteram ripam*; Græcis mediis permisti: forum etiam *rerum venalium*, quale *quidem* poterant, suppeditabant; & triduo deducebant, usquequò Græcos in Colchorum montibus sisterent. Erat ibi mons *quidem* magnus, sed in quem *tamen* adscendi posset: atque in eo Colchi stabant instructi. Ac primùm quidem Græci phalangem contrà instruxerunt, quasi sic *dispositam aciem* ad montem ducturi: sed deinde ducibus collectis visum est deliberandum esse, quo pacto quàm præclarissimè dimicaturi essent. Itaque Xenophon *sibi* videri dixit, omissâ phalange, cohortes rectas instituendas esse. "Nam phalanx statim, *pergit*, divulsa erit: quippe "alibi quidem montem invium, alibi aditu facilem reperiemus; "idque mox animi demissionem creabit, quòd *nostri* in phalan-

1 Συνεξέκοπτον] In *Steph.* Thes. deest hoc verbum, à *Constant.* sine auctore adfertur.

2 Οδὸν ὡδοποίουν.] Confer p. 243. n. 1.

3 Διήγαγον &c.] MS. Eton. παρήγαγον ἐν &c.

4 Λόχους ὀρθίους] Adi p. 290. n. 1.

5 Τῇ μὲν γὰρ ἄνοδον, &c.] *Suid.* & *Phavor.* Ανοδον· ἀδιέξοδον: uterque deinde locum hunc citat.

6 Οτι —— ὀρῶσιν.] MS. Eton. ὅπως: de ὀρῶσι pro ὄψονται vide p. 331. n. 3.

"φάλαγγα, ταύτην διεσπασμένην ὁρῶσιν. Επειτα δὲ, ἢν μὲν
"[1] ἐπὶ πολλὸς τεταγμένοι πορεύωμεν, πειρῶσιν ἡμῶν
"οἱ πολέμιοι, ἢ τοῖς πρώτοις [2] χρήσωνται ὅ, τι ἂν βέλωνται· ἐὰν
"δ' ἐπὶ ὀλίγων τεταγμένοι ἴωμεν, οὐδὲν ἂν εἴη θαυμαστὸν, εἰ
"διακοπείη ἡμῶν ἡ φάλαγξ ὑπὸ ἀνδρῶν πη καὶ βελῶν καὶ
"ἀνθρώπων συμπεσόντων· εἰ δέ πη τοῦτο ἔσται, τῇ ὅλῃ φά-
"λαγγι κακὸν ἔσται. Αλλά μοι δοκεῖ ὀρθίους τοὺς λόχους ποιη-
"σαμένους, τοσοῦτον χωρίον [3] καταλαμβάνειν διαλιπόντας τοὺς λόχους,
"ὅσον ἔξω τοὺς ἑκάτους λόχους γίγνεσθαι τῶν πολεμίων κεράτων·
"ὡς ὅπως ἐσόμεθα τό τε τῶν πολεμίων φάλαγγος ἔξω οἱ ἕκατοι
"λόχοι, καὶ [4] ὀρθίους ἄγοντες οἱ κράτιστοι ἡμῶν [5] πρῶτοι προσπί-

"gem diſpoſiti, hanc *ipſam* divulſam videbunt. Prætereà, ſi *ſic*
"inſtructi *in hoſtes ut* multis *condenſa ſit acies* tendamus, nume-
"ro nos ſuperaturi ſunt hoſtes, & *illorum operâ* quibus nos ſu-
"peraverint ad quamcunque voluerint rem uſuri ſunt; ſin ità
"inſtructi pergamus ut acies rarior ſit, nihil mirum fuerit, ſi
"*ea* noſtra phalanx alicubi perrupta ſit à confertis tum telis tum
"hominibus ingruentibus: quòd ſi hoc aliquâ in aciei parte ac-
"ciderit, toti phalangi malè erit. Verùm arbitror, ubi cohor-
"tes rectas inſtituerimus, tantum cohortes *iſtas* per intervalla
"diſpoſitas ſpatii occupare *debere*, ut extremæ cohortes extra ho-
"ſtium cornua *porrectæ* ſint: atque ſic *demum* erimus cohortes
"*utique* extremæ extra hoſtium phalangem, & dum rectas duce-
"mus *cohortes*, noſtrûm præſtantiſſimi *quique* primi *ad hoſtem* ac-

1 Επὶ πολλὸς τεταγμένοι &c.] Dicuntur, quorum ordines majore numero à fronte ad extremam aciem porriguntur: ἐπ' ὀλίγων, viciſſim, quorum μῆκος, ſeu frontis longitudo, βάθος ſeu latitudinem aciei ſuperat. Secundum autem, æquè ac quartum, præpoſitioni ἐπὶ rectè hìc adponi caſum, videre eſt K. Π. p. 461. n. 2.

2 Χρήσωνται ὅ, τι &c.] Vide p. 201. n. 3.

3 Καταλαμβάνειν &c.] Lege p. 28. n. 1. p. 255. n. 1. & p. 330. n. 4. de participio proximè ſequente.

4 Ορθίους ἄγοντες] *Amaſæus* vertit *in arduum erectos* &c. quam & *Steph* interpretationem probâſſe videtur. At hoc ſenſu Noſter haud dubiè dixiſſet ὄρθιον, non ὀρθίους, ἄγοντες: vide p. 323. n. 3. Jam verò, cùm ſcripſit ὀρθίους, non *loci* naturam, ſed *aciei* formam deſignare voluit.

5 Πρῶτοι &c.] Vulgò πρῶτον: quam receptâ

"σιν· ἢ τε ἂν [1] εὔοδον ἦ, ταύτῃ ἕκαστος ἄξει ὁ λόχος. Καὶ εἰς
"τε τὸ μεταλεῖπον [2] ὁ ῥᾴδιον ἔσται τοῖς πολεμίοις εἰσελθεῖν, ἔν-
"θεν ⟨c ἔνθεν λόχων ὄντων, μεταλάβῃ τε ὁ ῥᾴδιον ἔσται λόχον
"ὀρθιον ποιησόντα. Εάν τε τὶς πέζηται τῶν λόχων, ὁ πλησίον
"βοηθήσει· ἤν τε πη εἰς δυνηθῇ τῶν λόχων ὑπὸ τὸ ἄκρον ἀνα-
"βῆναι, ἀθρεῖς μηκέτι μείνῃ τῶν πολεμίων." [3] Ταῦτα ἔδοξε· καὶ
ἐποίουν ὀρθίους τοὺς λόχους. Ξενοφῶν δὲ ἀπιὼν ὑπὸ τὸ εὐώνυ-
μον ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ, εἶπε τοῖς στρατιώταις, "Ανδρες, οὗτοί εἰσιν,
"οὓς ὁρᾶτε, μόνοι ἔτι ἡμῖν [4] ἐμποδὼν τοῦ μὴ ἤδη ἐσμὲν, ἵνα
"[5] πάλαι ἀπεύδομεν· τούτους, ἤν πως δυνώμεθα, [6] καὶ ὠμοὺς δεῖ
"καταφαγεῖν."

"cedent; quáque *locus* tranſitu facilis erit, hâc quælibet cohors
"perget. Neque *verò* in *relicta inter cohortes noſtras* intervalla
"proclive erit hoſtibus ingredi, cùm hinc atque hinc *conſtitutæ*
"ſint cohortes; nec proclive erit cohortem rectam accedentem
"perrumpere. Quòd ſi ex cohortibus aliqua laboraverit, opem
"feret proxima: & ſi una de cohortibus in verticem aliquo mo-
"do adſcendere poterit, hoſtium nemo ampliùs *erit qui* ſubſiſtat."
Hæc decreta ſunt: atque *adeò* rectas cohortes inſtituerunt. Et
Xenophon à latere dextro ad lævum pergens, *hæc* habuit ad mi-
lites verba, "Hi, quos cernitis, viri, ſoli nobis adhuc impedi-
"mento ſunt quominùs jam *iſthic* ſimus, quò jam dudum pro-
"peramus: hos, ſi quo modo poſſimus, vel crudos devoremus
"oportet."

ceptâ ſcripturâ mutandam vidit ad *Amaſ.* Stephanus. Sic ſuprà p. 276. καὶ ἔτοι πρῶτοι &c. & infrà p. 347. καὶ ἔτοι πρῶτοι ἐπὶ τὸ &c. Cæterùm de ποησόντα vide ſis p. 262. n. 2.

1 Εὔοδον — ἄξει] Intellige ὁρῶ vel χωρίον. Verbi illius abſolutè poſiti exempla pete ſis ex p. 319. n. 3.

2 Οὐ ῥᾴδιον ἔσται] Sic ex MSto Eton. *Stephano* probante, reſcripſi. Alii dant ὃ ῥᾴδιόν ἐστι &c.

3 Ταῦτα ἔδοξε·] Adi p. 232. n. 4.

4 Ἐμποδὼν τοῦ μὴ] Rectè ſe *Steph.* & *Leuncl.* probavit hæc lectio. MS. Eton. & edit. quædam habent τὸ μὴ &c. Eadem reperitur conſtructio Κ. Π. p. 172. εὖ ἴσθι ὅτι καὶ τῷ συγγιγνόμενος τυγχάνειν ἐμποδὼν &c. Adde p. 425.

5 Πάλαι ἀπεύδομεν] In MSto Eton. legitur ἐπαπεύδομεν. Sed vide p. 206. n. 3. De πάλαι conſule p. 306. n. 2.

6 Καὶ ὠμοὺς δεῖ &c.] Sic ferè Noſter *Hiſt. Gr.* l. 3. ferè medio: ὅπου γὰρ τοῦτο τοὺς λόγους ἐποιοῦντο περὶ Σπαρτιατῶν, ὡδίνα δύναιντο κρύπ-

Επεὶ δ' ἐν ταῖς χώραις ἕκαστοι ἐγγύοντο, καὶ τὰς λόχους ὀρθίους ἐποιήσαντο, ἐγγύοντο μὲν λόχοι τῶν ὁπλιτῶν ἀμφὶ τὰς ὀγδοήκοντα, ὁ δὲ λόχος ἕκαστος σχεδὸν εἰς τὰς ἑκατόν· τὰς δὲ πελτασὰς καὶ τὰς τοξότας τριχῇ ἐποιήσαντο, τὰς μὲν τῷ εὐωνύμου ἔξω, τοὺς δὲ, τῷ δεξιοῦ, τοὺς δὲ κατὰ μέσον· σχεδὸν ἑξακοσίους ἑκάστους. Ἐκ τούτου παρηγγύησαν ὁ στρατηγοὶ [1] εὔχεσθαι· εὐξάμενοι δὲ καὶ παιανίσαντες ἐπορεύοντο. Καὶ Χειρίσοφος μὲν καὶ Ξενοφῶν καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς πελτασαὶ, ἔξω γιγόμενοι τῆς τῶν πολεμίων φάλαγγος, ἐπορεύοντο. Οἱ δὲ πολέμιοι, ὡς εἶδον [2] αὐτὸς, ἀντεπορεύοντο· καὶ οἱ μὲν ὑπὸ τὸ δεξιὸν, οἱ δὲ ὑπὸ τὸ εὐώνυμον διεσπάσθησαν, καὶ πολὺ τῆς ἑαυτῶν [3] φάλαγγος ἐν τῷ μέσῳ κενὸν

Posteaquam suis quique locis constiterunt, ac rectas sibi instituerant cohortes, gravis armaturæ cohortes octoginta circiter fuêre, *cùm* quælibet cohors centenis ferè *militibus constaret*: peltastas verò & sagittarios trifariam dispositerunt, alios extra sinistrum *cornu*, alios extra dextrum, alios *acie* mediâ; singulis in partibus ferè sexcentos. Deinde *diis* vota nuncuparent *milites* edixêre duces; ac vota ubi nuncupâssent & pæana cecinissent iter pergebant. Et Cherisophus atque Xenophon quíque cum ipsis erant peltastæ *ità* pergebant, *ut* extra hostium essent phalangem. Hostes autem, eos ubi vidissent, contrà perrexêre: & partim *latus* dextrum, partim siniſtrum versùs erant distracti, atque *adeò* mediam ipsorum aciem magnâ ex parte vacuam reli-

τειν τὸ μὴ ἐκ ἡδέως ἂν ὑμῶν ἐσθίειν αὐτῶν. Vehementer hæc & animosè adeò proferuntur, ut adripuisse Noster, quod cecinit olim Poëta, videatur: Il. δ'. v. 34 & seq.

Εἰ δὲ σύ γ' ——
Ὡμὸν βοῤῥώθοις Πριάμοιο, Πριάμοιό τε παῖδας,
Ἄλλους τε &c.

Confer Cl. *Cleric.* ad Num. XIV. 9.

1 Εὔχεσθαι· &c.] Ea *scil.* nuncupare vota, de quibus persolutis mox infrà sub finem libri legemus. De παιανίσαντες vide p. 208. n. 3.

2 Αὐτὸς, ἀντεπορεύοντο· &c.] MS. Eton. — αὐτὸς ἀντιθέοντας, οἱ μὲν ἐπὶ τὸ δεξιὸν, οἱ δὲ ἐπὶ τὸ εὐώνυμον διεσπάρησαν, ὁ πολὺ τῶν αὐτῶν &c. Quam si lectionem sequaris, sic cum *Leuncl.* reddas: Hostes, cùm eos in se *cursu ferri viderent, partim dextrum versùs, partim siniſtrum latus dispersi sunt, aciémque* &c.

3 Φάλαγγος] Vide p. 228. n. 6.

ἐποίησε. Ἰδόντες δὲ αὐτὸς [1]διῃρέζοντας οἱ [2]κατὰ τὸ Ἀρκαδικὸν πελτασταὶ, ὧν ἦρχεν Αἰσχίνης ὁ Ἀκαρνάν, νομίσαντες φεύγειν, [3]ἀνὰ κράτος ἔθεον· καὶ ἅτε θέοντες ἅμα τὸ ὄρος ἀνεβαίνεσαν· [4]συνεφείπετο δὲ αὐτοῖς καὶ τὸ Ἀρκαδικὸν ὁπλιτικὸν, ὧν ἦρχε Κλεάνωρ ὁ Ὀρχομένιος. Οἱ δὲ πολέμιοι, ἐπεὶ ἤρξαντο θεῖν, οὐκέτι ἔμειναν, ἀλλὰ φυγῇ ἄλλος ἄλλῃ ἐτράπετο. Οἱ δὲ Ἕλληνες ἀναβάντες, ἐστρατοπεδεύσαντο ἐν πολλαῖς κώμαις, καὶ τὰ ἐπιτήδεια δὲ πολλὰ εἶχον. [5]Καὶ τὰ μὲν ἄλλα ὡδὲν ἦν, ὅ, τι καὶ ἐθαύμασαν· [6]τὰ δὲ σμήνη πολλὰ ἦν αὐτόθι, [7]καὶ τὰ κηρία

querunt. Eos cùm peltaſtæ, *qui* Arcadico *erant* in *agmine*, quibúſque Æſchines Acarnan præerat, ſe duas in partes ſcindere conſpexiſſent, rati *homines* fugere, totis viribus currebant: atque hi primi in montem adſcendunt: ſubſequebantur hos gravis etiam armaturæ milites Arcadici, quibus Cleanor Orchomenius præerat. At hoſtes, poſteaquam currere cœperunt *illi*, non conſtiterunt ampliùs, ſed alius aliò fugâ elapſi ſunt. Græci cùm adſcendiſſent, multis in vicis caſtra locârunt, atque *his ſanè* commeatûs copiâ abundantibus. Et in cæteris quidem nihil erat, quod mirati ſunt: verùm alvearia illic erant multa, & de favis

1 Διῃρέζοντας] In *Steph.* Theſ. reperitur quidem διῃρέζω, ſed abſque auctore: *Conſtant.* citat tantùm Matt. X. 35.

2 Κατὰ τὸ Ἀρκαδικὸν] MS. Eton. πρὸς τὸ &c. nec malè quidem, ſi vertas *in* vel *apud* &c. Perperam *Leunclav.* reddit, *inſtructi Arcadico more* &c. Cujus tamen in margine editionis tandem ſcribitur, *qui Arcadico erant in agmine* — Rectiùs *Amaſæus* locum accepit, qui dat *Arcadici peltati* —— Vult hìc Arcadas Noſter, qui leviori uſi ſunt armaturâ; quibúſque mox ſeſe Arcadas gravioribus inſtructos armis adjunxiſſe tradit. Lege ſis p. 291. de Æſchine. Cæterùm, cum Ἀρκαδικὸν intellige σύνταγμα, itémque cum ὁπλιτικὸν paulò infrà. Conſer p. 8. n. 1.

3 Ἀνὰ κράτος] MS. Eton. ἀνακραγόντες· Conſer p. 311. n. 1.

4 Συνεφείποντο] In lexicis deſideratur.

5 Καὶ τὰ μὲν ἄλλα] Quem ante caſum paſſim κ deeſt. Vide p. 207. n. 2.

6 Τὰ δὲ σμήνη &c.] *Diodor. Sic.* l. 14. p. 259. Εὑρίσκετο δὲ καὶ σμήνη πεπληθῆ μὲν τὰς τόπους, ἐξ ὧν πολυτελῆ μὲν ἐφέρετο κηρία· τούτων δ' οἱ γευσάμενοι παραλόγως μὲν ἐξέπιπτον συμπτώματα. Οἱ γὰρ μεταλαβόντες αὐτῶν, ἄφρονες ἐγίνοντο, καὶ πίπτοντες ἐπὶ τὴν γῆν, ὅμοιοι τοῖς τετιλοδυκόσιν ὑπῆρχον. Πολλῶν γὰρ φαγόντων ἅμα τὴν γλυκύτητα τῆς ἀπλαύσεως, ταχὺ τὸ πλῆθος ἐμάνη τῶν πεπτωκότων οἱονεὶ πρὸς τὸν πολέμιον μεμεθυσμένους. Lege ibidem plura, & ſenſu & verbis ferè orationi Xenophontææ congruentia.

7 Καὶ τὰ κηρία &c.] Vide p. 318. n. 6. & 325. n. 1. Plenè ſcripſeris μέρος δὲ καὶ τὰ &c. Adde p. 271. n. 6. *Mœr. Attic.* Ἔφαγον κρίαπις, ἀντὶ κρέως, Ἀττικῶς.

ὅσοι ἔφαγον τῶν σεσηπότων, πάντες ἄφρονές τε ἐγίγνοντο, καὶ ἤμουν, καὶ [1] κάτω διεχώρει αὐτοῖς, καὶ [2] ὀρθὸς οὐδεὶς ἐδύνατο ἵστασθαι· ἀλλ' οἱ μὲν ὀλίγον ἐληλοκότες, σφόδρα μεθύουσιν ἐῴκεσαν· οἱ δὲ πολὺ, μαινομένοις· [3] οἱ δ', καὶ ἀπεθνήσκουσιν. Ἔκειντο δ' ὥσπερ πολλοὶ, ὥσπερ σηπῆς γεγενημένης, καὶ πολλὴ ἦν ἡ ἀθυμία. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἀπέθανε μὲν οὐδείς, ἀμφὶ δὲ τὴν αὐτὴν ὥραν [4] ἀνεφέρησαν· τρίτῃ δ' καὶ τετάρτῃ ἀνέστησαν, ὥσπερ ἐκ φαρμακοποσίας.

Ἐντεῦθεν ἐπορεύθησαν δύο σταθμοὺς, ἑπτὰ παρασάγγας, καὶ διῆλθον ἐπὶ θάλατταν, [5] εἰς Τραπεζοῦντα, πόλιν Ἑλληνίδα οἰκουμένην, ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ, Σινωπέων ἀποικίαν, ἐν τῇ Κόλχων χώρᾳ. Ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας ἀμφὶ τὰς τριάκοντα, ἐν ταῖς

quotquot ex militibus comedebant, omnes & amentes fiebant, & vomebant, & ipsis egerebatur infrà, & rectus stare nemo potuit: sed qui paulum ederant, valdè ebriis erant similes; qui multum, furentibus: nonnulli, etiam morientibus. Jacebant autem ità multi, quasi cùm in fugam versi fuissent, & magna erat *militum* tristitia. Postridiè nemo quidem mortuus erat, sed eâdem ferè horâ mentis *rursùm* compotes fiebant: die tertio & quarto surgebant, velut ex medicamenti hausto.

Indè castris binis, parasangas septem progressi sunt, & ad mare transiverunt, in Trapezuntem, urbem Græcam incolis frequentem, ad Pontum Euxinum, coloniam Sinopensium, in Colchorum regione *sitam*. Hìc dies circiter triginta commorati sunt, Col-

1 Κάτω διεχώρει &c.] *Scil.* ὅ, τι ἂν τῶν κηρίων ἔφαγον: nisi mavis cum verbo χασκὴρ intelligere.

2 Ὀρθὸς] MS. Eton. ὀρθῶς, imperitè. Vide K. Π. p. 364. n. 1.

3 Οἱ δὲ,] Adi p. 104. n. 2.

4 Ἀνεφέρησαν·] Hanc lectionem MS. Eton. exhibet: quam & *Stephanus* in vetere quodam libro inventam testatur simul & hìc reponendam putat. Eidem favet *Diodor. Sic.* loco cit. ἀνακτώμενοι τὸ φρονεῖν, ἀνέστησαν, &c. necnon *Suid.* & *Phavor.* Ἀνεφρόνησαν· ἐπὶ τὸ μίσης ἀνένηψεν.

5 Εἰς Τραπεζοῦντα, &c.] *Arrian.* Periplo Ponti Eux. ineunte, Εἰς Τραπεζοῦντα ἥκομεν, πόλιν Ἑλληνίδα, ὡς λέγα Ξενοφῶν ἐκεῖνος, ἐπὶ θαλάττῃ ὡκισμένην, Σινωπέων ἄποικον. Plura vide in *Dissert.* itineri huic illustrando destinatâ.

τ̃ Κόλχων [1] χώρας· καὶ ἐντεῦθεν μὲ ἐληΐζοντο τὴν Κολχίδα. Ἀγορὰν δ' ἃ παρεῖχον [2] ἐν τῷ στρατοπέδῳ Τραπεζόντιοι, [3] καὶ ἐδέξαντό τε τὰς Ἑλληνας, καὶ ξένια ἔδοσαν, βοῦς καὶ ἄλφιτα καὶ οἶνον. Συνδιεπεράθοντο δὲ καὶ ὑπὲρ τ̃ πλησίον Κόλχων τ̃ ἐν τῷ πεδίῳ μάλιστα οἰκούντων· καὶ ξένια καὶ παρ' ἐκείνων [4] ἦλθον πλέονα, βόες. Μετὰ δ' τοῦτο [5] τὴν θυσίαν, ἣν εὔξαντο, παρεσκευάζοντο· ἦλθον δ' αὐτοῖς ἱκανοὶ βόες [6] ἀποθύσαι τῷ Διὶ τῷ Σωτῆρι,

chorum in agris: atque hinc *factis incurſionibus* prædas è Colchide agebant. Forum in exercitu *rerum venalium* Trapezuntii præbebant, Græcóſque tum exceperunt, tum *munera iis* hoſpitalia donârunt, boves & farinam & vinum. *Cum eis* etiam pro Colchis finitimis, qui maximâ ex parte habitabant in planitie, tranſigebant: quin & ab illis *munera* hoſpitalia venerunt plura, boves. Poſteà ſacrificium, quod voverant, parabant: ac boves ad eos adlati ſunt, qui ſufficerent ſacrificiis Jovi Servatori, & Her-

1 Χώρας· καὶ ἐντεῦθεν] MS. Eton. κώμας· καὶ ταῦτα ὁρμώμενοι ἐληΐζοντο &c. Sed non eſt, cur à vulgatâ diſcedamus ſcripturâ. Quòd ſi quis participium illud recipiendum cenſeat, rectiùs καὶ ἐντεῦθεν, quàm καὶ ταῦτα cum MSto leget.

2 Ἐν τῷ στρατοπέδῳ] Reſpice p. 110. n. 3.

3 Καὶ ἐδέξαντό τε &c.] *Diodor. Sic.* loco memorato, Ἐνταῦθα ἧ Ἀλατείψαντες ἡμέρας τελέκοντα, παρὰ μὲν τοῖς ἐγχωρίοις λαμπρῶς ἐξενίωθησαν, αὐτοί τε &c. *Suid.* Ξένιον, δῶρον παρὰ ξένων διδόμενον. Sic utique, ξένια ſeu ξείνια, vocabantur, quæ hoſpitibus hoſpites dabant vel mittebant munera. Morem hunc peregrinos muneribus oblatis excipiendi dimittendique auctores ſæpè, in primis *Homerus*, tangunt. Vide Il. ζ'. v. 218 & ſeq. κ'. v. 269. λ'. v. 20. nec minùs *Odyſſ.* ν'. v. 217. ξ'. v. 115. & alibi. Adde *Pindar.* Πυθ. σ'. v. 228 & ſeq. Noſtrum Κ. Π. p. 190, & p. 371. *J. Poll.* l. 3. ſegm. 59. Καὶ δῶρα, ξένια, Δημοσθένης τε καὶ Ξενοφῶν.

4 Ἦλθον πλέονα, &c.] Noſter *Hiſt. Gr.* l. 7. ferè medio. Καὶ μὴν οἱ Λακεδαιμόνιοι — βοῦν ξένια ἔπεμψαν. In edit. *Steph.* & vet. nonnullis reperitur manca hæc loci lectio: ἦλθον, βόες, ἀποθῦσαι τῷ Διὶ &c. illis omnibus, quæ inter ἦλθον & βόες, ἀποθῦσαι &c. occurrunt, omiſſis. Sed & illa MS. Eton. optimè exhibet integra; niſi quòd pro πλέονα det πλέον: quam ſcripturam priori, ξένια quæ planè reſpicit, poſthabendam ante nos vidit *Leunclavius*. Deceptus utique, ὡς ἐκέλευσαν, hoc loco fuit librarius repetitâ voce βόες: ejúſque adeò oculis ab lineâ, ubi legerat πλέονα, βόες &c. ad ἱκανοὶ βόες celeriùs tranſlatis, ſcripſit deinde ἀποθῦσαι &c. cæteris, qui medium jure locum occupant, præterniſſis.

5 Τὴν θυσίαν, ἣν &c.] Lege p. 346. n. 1.

6 Ἀποθῦσαι τῷ &c.] De vi quam præpoſ. ἀπὸ in compoſitis obtinet, vide p. 73. n. 4. Confer Matt. V. 26, 33. VI. 4, 18. XVIII. 25, 26 & aliàs ſæpè. *Diodor. Sic.* l. 14. p. 260. αὐτοί τε τῷ τε Ἡρακλεῖ καὶ Διὶ σωτηρίῳ θυσίαν ἐποίησαν καὶ γυμνικὸν ἀγῶνα· καθ' ὃν τόπον φασὶ σωθῆναι τὸν Ἀρχὼ καὶ τὸν ἀδελφὸν Ἰάσονα. De *Jove Servatore* conſule p. 207. n. 4. Idem Noſtro Κ. Π. p. 232. σύμμαχον καὶ ἡγεμόνα, necnon σωτῆρα καὶ ἡγεμόνα p. 475. Herculem etiam Διὶ Σωτῆρι adjungit Noſter infrà l. 6.

quem

καὶ τῷ Ἡρακλεῖ, ἡγεμόσυνα· καὶ τοῖς [1]ἄλλοις οἷς θεοῖς, ἃ ηὔξαντο. Ἐποίησε δὲ καὶ ἀγῶνα γυμνικὸν ἐν τῷ ὄρει, ἔνθα περ ἐσκήνων· εἵλοντο δὲ [2]Δρακόντιον Σπαρτιάτην ([3]ὃς ἔφυγε παῖς ὢν οἴκοθεν, παῖδα ἄκων καταπαταγών, [4]ξυήλῃ παίσας) [5]δρόμου τε ἐπιμεληθῆναι, καὶ τοῦ ἀγῶνος [6]προστατῆσαι.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ θυσία ἐγένετο, τὰ δέρματα προέδοσαν τῷ Δρακοντίῳ, καὶ ἐκέλευον, ὅπου τὸν δρόμον πεποιηκὼς εἴη. Ὁ

culi faciendis, quòd *felici* eos itinere duxiſſent; aliis item diis, quæ voverant. Prætereà certamen gymnicum illo in monte inſtituerunt, ubi tabernacula poſuerant: Dracontium verò Spartiatem (qui puer *adhuc* domo fugerat, quòd puerum, quem gladiolo percuſſerat *Laconico*, imprudens interfecerat) legerunt ut curam curriculi haberet, & certamini præeſſet.

Poſteaquam facta fuerant ſacrificia, Dracontio pelles tradiderunt, ac duceret *eò* hortabantur, ubi curriculum deſignâſſet. Ille

quem & ibidem titulo ἡγεμόνος plus vice ſimplici donat. Hujus habitâ ratione tituli, ἡγεμόσυνα (cujus vocis auctorem neſciunt Lexicogr) ritè deo utrique reddunt Græci, ut σωτῆρσι, σωτήρια: de quibus vide p. 208. n. 1. Plura ad lib. 6.

1 Ἄλλοις δὲ θεοῖς, ἃ ἤυξαντο.] Sic locum ex MSto Eton. emendavi. Priùs ſcriptum ἄλλοις δὲ θεοῖς ἤυξαντο. Emendationem ſtabiliunt, quæ in principio libri proximè ſequentis leguntur hæc, καὶ ὡς ἀπέθυσαν ἃ εὔξαντο &c. Cæterùm, ſcribitur hìc ἤυξαντο, ex dialecto *ſcil.* Atticâ; ſuprà modò, εὔξαντο, ex communi. Sic ſuprà p. 301. videre eſt ηὔρισκον & εὑρίσκετο. Conſule ſis Cl. *Maittaire* de Dial. p 59.

2 Δρακόντιον &c.] Citat & hunc locum, ſuo modo, *Suidas* ad v. Ξυήλη.

3 Ος ἔφυγε &c.] Antiquitùs utique moris erat, ut ſolum verteret homicida. *Hom.* Il. ο'. v. 333 & ſeq.

Ητοι ὁ μὲν (Medon) ———
—— Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
Ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτὰς
Γωνὸν &c.

Herodot. l. 1. c. 35. Ω βασιλεῦ, (Crœſe) Γορδίεω μὲν τοῦ Μίδεω ἐμοὶ πατρὸς, ὀνομάζομαι δὲ Ἀδρηστος· φονεύσας δὲ ἀδελφεὸν ἐμεωυτοῦ ἄκων πάρειμι, ἐξεληλαμένος τε ὑπὸ τοῦ πατρὸς, καὶ ἐστερημένος πάντων. *Pauſan.* l. 5. c. 1. Αἰτωλῷ δὲ μὲν Ἐπειὸς βασιλεύσαντι συνέπεσεν ὑπὸ Πελοποννήσου φυγεῖν, ὅτι αὐτὸν οἱ Ἀπιδες παῖδας ἐφ' αἵματι ἀκουσίῳ δίκῃ εἷλον. Idem ejuſd. l. c. 3. Συνέπεσε τῷ Οξύλῳ φυγάδι ἐξ Αἰτωλίας εἶναι· διαφθείραντα γάρ φασιν ἁμαρτεῖν αὐτὸν, ἓν ἐξεργάσεσθαι φόνον ἀκούσιον. Plura ſi velis, adi *Meurſ.* Them. Att. l. 1. c. 16. Adde *Cleric.* ad Gen. IV. 12.

4 Ξυήλῃ] Reſpice p. 335. n. 4.

5 Δρόμου] *Phavor.* δρόμοι τόποι τινὲς ἦσαν, ὅπου ἔτρεχον οἱ νέοι. Idem, Δρόμος, καὶ ἐπὶ τῶν δρεχόντων, (lego, τρεχόντων,) καὶ ἐπὶ τοῦ ὑποκειμένου τόπου τοῖς τρέχουσι.

6 Προστατῆσαι.] *J. Poll.* l. 3. c. 30. Περὶ ἀγωνοθετῶν καὶ ἀγώνων. Ἀγωνοθέτης, ἀθλοθέτης, ἀγώνων ἄρχοντες — προστάται — τὸ δὲ πρᾶγμα, ἀγωνοθεσία — ἀγώνων διάθεσις — προστασία — ἀγῶνα προστάναι, &c.

ὃ, δείξας ὅπῃ πρεσηκότες ἐτύγχανον, Οὗτος ὁ λόφος, ἔφη, καλλιστος τρέχειν, ὅπῃ ἄν τις βούλῃ. Πῶς ἄν, ἔφασαν, [1] δυνήσονται παλαίειν ἐν σκληρῷ καὶ δασεῖ τόπῳ; Ὁ δ' εἶπεν, Μᾶλλόν τι ἀνιάσεται ὁ καταπεσών. Ἠγωνίζοντο δὲ παῖδες μὲν [2] στάδιον τῶν αἰχμαλώτων οἱ πλεῖστοι, [3] δόλιχον δὲ Κρῆτες πλείους ἢ ἑξήκοντα ἔθεον· [4] πάλην δὲ, καὶ πυγμὴν, καὶ παγκράτιον [5] ἔτε-

verò locum, in quo fortè conſtiterant, monſtrans, Hic collis, inquit, ad currendum aptiſſimus *eſt*, quacunque quis *currere* voluerit. *At quî* tandem poterunt, aiebant *illi*, tam aſpero & *arboribus* denſo loco luctari? Is *utique*, ait ille, qui collapſus fuerit, vehementiori quodam dolore adficietur. Et certârunt quidem in ſtadio pueri *de* captivorum *numero* plurimi, dolichum Cretenſes plures quàm ſexaginta currebant; luctâ, & pugilatu, & pancratio *ſeſe*

1 Δυνήσονται] MS. Eton. δυνήσεσθαι. Sed rectè ſe habet vulgata lectio; idque unum poſtulat, ut cum verbo hujuſmodi nomen aliquod, ἀσκηταὶ, ἀγωνισταὶ, ἆθληταὶ, vel denique ἄνθρωποι intelligas. Conſule p. 91. n. 5.

2 Στάδιον] *Phavorino* exponente, τὸ κατ' εὐθεῖαν εἰς μῆκος τετραμμένον, καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ ἐπεῖχον. Nimirum & locum denotabat, in quem varia athletarum exercitia ſpectatum convenerat populus, & ſpatium, quod curſu conficiendum deſignârat certaminis auctor ſeu præſes. Cùm autem ſtadii ferè ſpatio curſus definire moris eſſet antiqui, tandem *curſus* ipſe *ſtadii* nomen accepit, ſive ſtadii agnoſceret ſeu excederet terminos. Et hoc quidem ſenſu dicunt auctores, ἀγωνίζεσθαι στάδιον, τὸ στάδιον νικᾶν &c. Porrò, de menſurâ ſtadii conſule *Indic.* menſuris explicandis deſtinatum.

3 Δολιχὸν] *Suid.* & *Phavor.* Δόλιχος — ὄνομα τοῦ δρόμου, σφηνοειδῶς· δολιχὸς ἦν, τὸ ἐπίπεδον, ὁ μακρὸς, ὀξυτόνως· ἔστι δὲ ὁ δόλιχος· κδ'. στάδια. Alii (in quibus & ipſe *Suidas*) aliam δολίχου menſuram tribuunt. Hæc tamen in *Pind.* verba convenit Ολυμ. γ'. v. 58 & ſeq.

Τῶν νιν γλυκὺς ἵμερος ἔχει
Δωδεκάγναμπτον σφαῖρα δρόμου
Ἵππων φυτεῦσαι.

Schol. Δωδεκάγναμπτοι) ἦσαν, ὃ δωδεκάκις οἱ ἀγωνιζόμενοι τριβάκτοις σφενδόναις ἐχρῶντο· ἢ δωδεκάγναμπτον, τὸ ἰσόπλευρον ἔχον· ἐπειδὴ καὶ ἰσόπλευροι δρόμοι ἐποίουν τὸ τέλειον ἅρμα τῶν ἵππων. Ex duodecim autem circa metam flexibus illis oriuntur *Suidæ* viginti quatuor ſtadia. In *ſtadii* utique certamine, deſignato ſpatio ſemel decurſo, victori præmium adjudicabat præſes: in *dolicho*, curſuum id genus longiſſimo, ſtadii ſpatium duodecies currere ac recurrere ſolebant agoniſtæ. Hæc ferè *dolichi* menſura, ubi ludi in ſolennibus populi conventibus celebrati erant. Sed, temporis, loci, aliarúmque huc ſpectantium σφενδόνων habenda in definiendis hujuſmodi ſpatiis eſt ratio. Atque adeò hìc loci ſolennis dolichi menſura, quam ei collis ille, in quo jam tum certabant Græci, denegare videtur, haud anxiè quærenda eſt.

4 Πάλην δὲ &c.] De tribus hiſce ludis vide *Archæol. Gr.* l. 2. c. 21. & in primis *Diſſertationes* doctiſ. *Bureite*, quæ in quarto tomo *Memoriarum Liter. Pariſ.* reperiuntur.

5 Ἕτεροι &c.] *Scil.* ἠγωνίζοντο, ex præcedentibus repetendum. Cæterùm, locum hunc ità ex vetuſtis quibuſdam exemplaribus reſtituit *Steph.* Vulgò legitur — πυγμὴν, καλὴ θέα &c.

ρει· ἡ καλὴ θέα ἐγένετο· πολλοὶ γὰρ κατέβησ, ὡς, ἅτε θεωμψώων τ ἑταίρων πολλὴ φιλονεικία ἐγίγνετο. Εθεον δὲ ὡς ἵπποι· ἡ ἔδη αὐτὸς [1]κατὰ τ θρανῦς ἐλάσαντας ἐν τῇ θαλάτθῃ, ἀνασρέψαντας πάλιν ἄνω, [2]πρὸς τ βωμὸν ἥκειν. Καὶ καίπω μ οἱ πολλοὶ ἐκυλινδῦντο· [3]ἄνω ἦ πρὸς τὸ ἱκρεῶς ἕρθιον μόλις βάδην ἐπορεύοντο οἱ ἵπποι. Ενθα πολλὴ κραυγὴ, ὡς γέλως, ἡ παρακέλευσις ἐγίγνετο αὐτῶν.

exercebant alii: & ſpectaculum *ſanè* pulchrum erat; nam multi *in certamen* deſcendebant, &, quippe quòd *eos* ſpectarent ſodales, magna erat æmulatio. Currebant etiam equi; atque eos *primùm* agitare per declivia *collis* ad mare uſque oportebat *equites*, rurſúſque ſurſùm convertere, & *ſic demum* ad aram venire. Ac deorſum quidem plerique devolvebantur; ſurſùm verò ad *locum* valdè arduum vix lento gradu equi pergebant. Erat hìc eorum ingens clamor, & riſus, & cohortatio.

1 Κατὰ τ θρανῦς] Vide p. 244. n. 1.

2 Πρὸς τ βωμὸν &c.] *Arriani* forſan tempore exſtitit: nam ſic ille *Periplo* P. E. ineunte; ἡ τὸν μ θαλασσαν τὸν τ Πόντ Εὐξείνν ἄσμενοι καπόδμεν, ὅθεν περ ὁ Ξενοφῶν ἡ σύ· ἡ οἱ βωμοὶ ἀνεσᾶσιν ἤδη λίθου μέντοιγε τ τραχέος· ἡ τὰ &c. *Phavor.* Βωμὸς, τὸ οἰκοδόμημα ἐν ᾧ ἔθυον — ἢ, ὁ ὑψηλὸς τόπος. Idem, Βωμοὶ, ὲ μόνον ἐφ' ᾧ ἔθυον, ἀλλὰ ἡ κτίσμα τι ἁπλᾶς ἡ ἀνάθημα. Hìc carceres ponebantur, è quibus emiſſi erant equi, ad quos etiam tanquam ad metas recurrendum.

3 Ανω ἦ πρὸς τὸ &c.] Egregiè adeò Noſter ſua hæc verba ad materiam adcommodavit, ut eorum ſonus ipſe quidem & ordo equorum ægrè in loca ardua enitentium ſpeciem legentis animo ingenerent. *Dionyſ. Hal.* περὶ συνθέσεως τ ὀνομ. ſect. 16. Καὶ αὐτοί τι δὴ καταστρωβάζουσιν οἱ ποιηταὶ ὁ λογογράφοι, πρὸς χεῖμα ὀρῶντες, οἰκεῖα ὁ δηλωτικὰ τ κατασκευῶν τὰ ὀνόματα, &c. Plurimum in hoc genere, ſicut in cæteris, eminent *Homerus*, *Virgilius*, *Cicero*. Huic contrarium videre eſt exemplum p. 52. ubi lege n. 1. & p. 274. n. 1. *Magna virtus*, inquit *Quinctil.* J. O. l. 8. c. 3. *eſt, res, de quibus loquimur, clarè, atque ut cerni videantur, enuntiare.*

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ
ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ Ε΄.

1 ΟΣΑ μὲν δὴ ἐν τῇ ἀναβάσει τῇ μετὰ Κύρου ἔπραξαν οἱ Ἕλληνες, καὶ ὅσα ἐν τῇ πορείᾳ τῇ μέχρι ἐπὶ θάλατταν τὴν ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ, καὶ ὡς ἐπὶ Τραπεζοῦντα πόλιν Ἑλληνίδα [2] ἀφίκοντο, καὶ ὡς ἀπέθυσαν, ἃ εὔξαντο [3] σωτήρια θύειν, ἔνθα πρῶτον εἰς φιλίαν γῆν ἥκοιεν, ἐν τῷ πρόσθεν λόγῳ δεδήλωται.

Ἐκ δὲ τούτου συνελθόντες, ἐβουλεύοντο περὶ τῆς λοιπῆς πορείας· ἀνέστη δὲ πρῶτος Ἀντιλέων Θούριος, καὶ ἔλεξεν ὧδε, "Ἐγὼ μὲν τοίνυν, ἔφη, ὦ ἄνδρες, [4] ἀπείρηκα ἤδη συνιθροίζο-

QUÆCUNQUE in expeditione cum Cyro *ſuperiorem in Aſiam ſuſceptâ* Græci geſſerint; quæque in itinere ad mare uſque *quod* in Ponto Euxino *continetur*, & quo pacto ad Trapezuntem urbem Græcam pervenerint, & quo modo ſacrificia perpetraverint, quæ pro ſalute facturos *ſe* voverant, ubi primùm pacatam in terram veniſſent, ſuperiore libro expoſitum eſt.

Deinde cùm conveniſſent, de itinere reliquo deliberabant: & Antileon Thurius ſurrexit primus, atque in hunc modum loquutus eſt, "Equidem, viri, inquit, jam defatigatus ſum colligendis

1 Ὅσα μὲν δὴ &c.] Reſpice p. 261.

2 Ἀφίκοντο, καὶ ὡς ἀπέθυσαν &c.] In libris nonnullis legitur, ἀφίκοντο, οὗ πρῶτον ἔθυσαν λόγῳ &c. vocibus, quæ ἀπέθυσαν inter & οὗ πρῶτον &c. ſcribuntur, prorſus omiſſis. Has tamen omnes præſtat MS. Eton. præter ἥκοιντο & θύειν, (quorum loco dat θύσειν & ἀφίκοιντο) & *Leuncl.* rectè editioni ſuæ inſerendas curavit.

3 Σωτήρια] Vide p. 208. n. 1.

4 Ἀπείρηκα] Lege p. 130. n. 3.

" μῶμος, [1] καὶ βαδίζων, καὶ τρέχων, καὶ τὰ ὅπλα φέρων, καὶ ἐν τάξει
" ἰὼν, [2] καὶ φυλακὰς φυλάττων, καὶ μαχόμενος· ἐπιθυμῶ ἤδη,
" [3] παυσάμενος τούτων τῶν πόνων, ἐπεὶ θάλατταν ἔχομεν, [4] πλεῖν
" τὸ λοιπὸν, καὶ ἐκπαθεὶς, ὥσπερ Ὀδυσεὺς, καθεύδων ἀφικέσθαι
" εἰς τὴν Ἑλλάδα." Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ στρατιῶται, [5] ἀνεθορύβησαν
ὡς εὖ λέγοι· [6] καὶ ἄλλος ταῦτα ἔλεγε, καὶ πάντες οἱ πρόντες.
Ἔπειτα Χαιρίσοφος ἀνέστη, καὶ εἶπεν ὧδε, " Φίλος μοί ἐστιν, ὦ ἄν-
" δρες, [7] Ἀναξίβιος, ναυαρχῶν ὃ τυγχάνει· ἢν οὖν πέμψητέ με, οἶ-

" vasis, & eundo, & currendo, & ferendis armis, & ordine ser-
" vando, & excubiis agendis, & pugnando: jámque *adeò* cupio,
" fine laboribus his impositò, quandoquidem maris nobis est co-
" pia, in posterum navigare, &, sicut Ulysses, porrectus, dor-
" miendo in Græciam adpellere." Hæc cùm audîssent milites, *huic* ut qui rectè diceret adstrepuerunt: alius etiam eadem dicebat, omnésque *adeò* qui aderant. Deinde surrexit Cherisophus, & hæc verba fecit, "Amicus mihi est, viri, Anaxibius, cui *jam*
" contigit navarchi munus: quamobrem si me miseritis, arbitror

1 Καὶ βαδίζων, καὶ τρέχων, καὶ &c.] Conjunctionum hæc coacervatio instantiora facit, quæ dicit ille; qui singulis inhærendo verbis, laboris quod ceperat tædium expresse magìs enuntiat.

2 Φυλακὰς φυλάττων,] Inspice pag. 176. n. 1.

3 Παυσάμενος τούτων &c.] *Thom. Magist.* Παύω ἕτερον, παύομαι ὃ ἐγώ. Plenè dixit Joh. in *Apocal.* XIV. 13. ἵνα ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν.

4 Πλεῖν τὸ λοιπὸν, καὶ &c.] Vide sis p. 223. n. 2. Animum autem ad *Odyss.* ν'. v. 116. & seq. advocat:

Οἱ δ' ἐπὶ νηὸς βάντες ἐϋζύγου ἠπειρόνδε,
Πρῶτον Ὀδυσῆα γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἄειραν,
Αὐτῷ σιδήρεα λίνῳ καὶ ῥήγεϊ στιβαρόεντι,
Καδδ' ἄρ' ἐπὶ ψαμάθῳ ἔθεσαν δεδμημένον ὕπνῳ.

5 Ἀνεθορύβησαν ὡς &c.] *Thom. Magist.* Θόρυβος ὁ μόνον ἐπὶ ὄχλου, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ μαγείου ἐπαίνου. De festivo itidem applaudentium orationi strepitu verba, isto ex fonte derivata, scriptores adhibent. *Isocrat.* Panathen. sub init. — ἰδιῶν τε ἐν ταῖς ῥητορείαις λαμπρῶν, καὶ τοὺς ἀκούοντας ἐπισημαίνειν καὶ θορυβεῖν ἀναγκαζόντων. Idem sub fin. ejusdem Orat. Ταῦτ' ἐπόντῳ αὐτῷ, καὶ τοὺς παρόντας ἀξιώσαντι ἀπροφήτως περὶ ὧν πεπρεκλήκασιν, οὐκ ἐθορύβησαν, ἃ ποιεῖν εἰώθασι πᾶσι τοῖς χαρίεντως διειλεγμένοις, ἀλλ' &c. Sensu tamen huic contrario venit id verbi apud *Diodor. Sic.* l. 1. p. 66. At apud Nostrum, *Hist. Gr.* l. 2. ferè medio, similiter atque hoc loco: Ὡς δ' ἐπὶν ταῦτα (Theramenes) ἐπαύσατο, καὶ ἡ βουλὴ ἐγένετο εὐμενῶς ἐπιθορυβήσασα &c.

6 Καὶ ἄλλος ταυτὰ] Hanc scripturam, MS. quam Eton. repræsentat, unâ voce comprobârunt *Steph. Muret. Leuncl.* Vulgò legitur, καὶ ἄλλως ταῦτα &c.

7 Ἀναξιβίῳ,] De hoc necnon Cherisophi reditu, infrà l. 6.

"μαι ἂν ἐλθεῖν ἢ τριήρεις ἔχων ἢ πλοῖα τὰ ὑμᾶς ἄξοντα·
"ὑμεῖς δ', ἐπείπερ πλεῖν βούλεσθε, σκοπεῖτε ἕως ἂν ἐγὼ ἔλ-
"θω· ἥξω δὲ ταχέως." Ακούσαντες ταῦτα οἱ στρατιῶται ἥσθη-
σάν τε καὶ ἐψηφίσαντο πλεῖν αὐτὸν ὡς τάχιστα.

Μετὰ τοῦτον Ξενοφῶν ἀνέστη, καὶ ἔλεξεν ὧδε, "Χειρίσοφος
"μὲν ἤδη ἐπὶ πλοῖα στέλλεται, ἡμεῖς δὲ ἀναμενοῦμεν. Ὅσα οὖν
"μοι δοκεῖ καιρὸς εἶναι ποιεῖν ἐν τῇ μονῇ, ταῦτα ἐρῶ. Πρῶ-
"τον μὲν τὰ ἐπιτήδεια δεῖ παρασκευάζεσθαι [1] ἐκ τῆς πολεμίας· ἔστε
"γὰρ [2] ἀγορά ἐστιν ἐγγύς, οὔτε ὅτου ὠνησόμεθα πάρεσται, εἰ
"μὴ ὀλίγοις, ἥτε χώρα πολεμία· κίνδυνος οὖν πολλοὺς
"ἀπόλλυσθαι, ἢν ἀμελῶς τε καὶ ἀφυλάκτως πορεύωνται
"ἐπὶ τὰ ἐπιτήδεια. [3] Αλλά μοι δοκεῖ σὺν προνοίᾳ λαμβάνειν

"me cum triremibus rediturum & navigiis, quæ vos vectura sint:
"vos autem, quoniam navigare vultis, expectate donec rediero:
"citò certè redibo." Hæc cùm audîssent milites, gavisi sunt &
quàm celerrimè navigio discederet decrevêre.

Post hunc surrexit Xenophon, & sic loquutus est, "Jam Che-
"risophus quidem ad navigia mittitur, & nos *hìc eum* opperie-
"mur. Quamobrem quæcunque mihi tempus postulare vide-
"tur ut, dum commoramur, faciamus, hæc *vobis* exponam. Pri-
"mùm commeatus ex hostico parare oportet: quippe nec forum
"est *nobis* quod sufficiat, nec adest quocum mercemur *aliquid*,
"præterquàm paucis; & regio *est* hostilis: quare periculum *erit*
"nè multi pereant, si negligenter & incautè ad *parandos* com-
"meatus perrexerint. Itaque arbitror parandos esse per excur-

1 Ἐκ τῆς πολεμίας.] Vide p. 342. n. 3.

2 Ἀγορά ἐστιν &c.] Vox illa (utì ad *Polyb.* observavit etiam ὁ πάνυ *Casaub.*) apud historicos Græcos passim denotat non *forum* tantùm aut *mercatum*, sed & *commeatum*, eámque in primis *annonam, quæ venum est exposita.* Exemplis à viro doctissimo adlatis adde K. Π. p. 166. καὶ ἀγοράσων τὸν βουλόμενον ἄγειν, ὅπου &c. p. 300. Τὴν δ' ἀγορὰν τῷ &c. & p. 447. ὅστις δ' ἂν τῷ ἐμπόρων πλείστην ἀγορὰν παρίχων &c. *Dionys. Hal.* A. R. l. 2. c. 53. Ἀγρίππης δὲ ἐς τὸν Ῥώμῃ ἀγορᾶς εὖ σκάψας &c. & l. 7. c. 12. Αὕτη βραχύν τινα χρόνον ἡ ἀγορὰ Ρωμαίοις διῆψεν. Xenoph. suprà p. 183. ἀγορὰν δὲ ὠνεῖσθαι &c. Adde p. 28. Plura videbimus infrà. Cæterùm, rem eandem Noster his expressit verbis p. 191. ὅτου ἢ ὠνησόμεθα ἤδειν ὀλίγους ἔχοντας.

3 Αλλά μοι δοκεῖ &c.] Particulam ἀλλὰ hoc

" μῶν, [1] καὶ βαδίζων, καὶ τρέχων, καὶ τὰ ὅπλα φέρων, καὶ ἐν τάξει
" ἰὼν, [2] καὶ φυλακὰς φυλάττων, καὶ μαχόμενος· ἐπιθυμῶ ἤδη,
" [3] παυσάμενος τούτων τῶν πόνων, ἐπεὶ θάλατταν ἔχομεν, [4] πλεῖν
" τὸ λοιπὸν, καὶ ἐκπαθεῖς, ὥσπερ Ὀδυσεὺς, καθεύδων ἀφικέσθαι
" εἰς τὴν Ἑλλάδα." Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ στρατιῶται, [5] ἀνεθορύβησαν
ὡς εὖ λέγοι· [6] καὶ ἄλλος ταῦτα ἔλεγε, καὶ πάντες οἱ παρόντες.
Ἔπειτα Χαρίσοφος ἀνέστη, καὶ εἶπεν ὧδε, " Φίλος μοι ἐστὶν, ὦ ἄν-
" δρες, [7] Ἀναξίβιος, ναυαρχῶν ὃ τυγχάνει· ἢν ἔν πέμψητέ με, οἶ-

" vasis, & eundo, & currendo, & ferendis armis, & ordine ser-
" vando, & excubiis agendis, & pugnando: jámque *adeò* cupio,
" fine laboribus his impositò, quandoquidem maris nobis est co-
" pia, in posterum navigare, &, sicut Ulysses, porrectus, dor-
" miendo in Græciam adpellere." Hæc cùm audîssent milites, *huic* ut qui rectè diceret adstrepuerunt: alius etiam eadem dicebat, omnésque *adeò* qui aderant. Deinde surrexit Cherisophus, & hæc verba fecit, "Amicus mihi est, viri, Anaxibius, cui *jam*
" contigit navarchi munus: quamobrem si me miseritis, arbitror

1 Καὶ βαδίζων, καὶ τρέχων, καὶ &c.] Conjunctionum hæc coacervatio instantiora facit, quæ dicit ille; qui singulis inhærendo verbis, laboris quod ceperat tædium expressè magìs enuntiat.

2 Φυλακὰς φυλάττων,] Inspice pag. 176. n. 1.

3 Παυσάμενος τούτων &c.] *Thom. Magist.* Παύω ἕτερον, παύομαι ὑφ' ἑαυτοῦ. Plenè dixit Joh. in *Apocal.* XIV. 13. ἵνα ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν.

4 Πλεῖν τὸ λοιπὸν, καὶ &c.] Vide sis p. 223. n. 2. Animum autem ad *Odyss.* ν'. v. 116. & seq. advocat:

Οἱ δ' ἐκ νηὸς βάντες ἐϋζύγου ἠπειρόνδε,
Πρῶτον Ὀδυσῆα γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἄειραν,
Αὐτῷ σὺν τε λίνῳ καὶ ῥήγεϊ στιλπνόεντι,
Καθδ' ἄρ' ἐπὶ ψαμάθῳ ἕθεσαν δεδμημένον ὕπνῳ.

5 Ἀνεθορύβησαν ὡς &c.] *Thom. Magist.* Θόρυβος ὁ μόνον ἐπὶ ὄχλου, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ μαγίρου ἐπαίνου. De festivo itidem applaudentium orationi strepitu verba, isto ex fonte derivata, scriptores adhibent. *Isocrat.* Panathen. sub init. — ἰδιῶν τ' ἐν ταῖς ῥητορείαις ἀλαλαμπασῶν, καὶ τὰς ἀκούοντας ἐπισημαίνεσθαι καὶ θορυβεῖν ἀναγκαζόντων. Idem sub fin. ejusdem Orat. Ταῦτ' ἐπόντῳ αὐτῷ, καὶ τὰς παρόντας ἀξιώσαντῳ ἀπφήναθαι περὶ ὧν πεπρεκλήθησαν, οὐκ ἐθορύβησαν, ὁ ποιεῖν εἰώθασι πᾶσι τοῖς χαρίεντως διειλεγμένοις, ἀλλ' &c. Sensu tamen huic contrario venit id verbi apud *Diodor. Sic.* l. 1. p. 66. At apud Nostrum, *Hist. Gr.* l. 2. ferè medio, similiter atque hoc loco: Ὡς δ' ἐπαῦτα (Theramenes) ἐπαύσατο, καὶ ἡ βουλὴ ἐμέτρει τοῖς μύθοις ἐπιθορυβοῦσα· &c.

6 Καὶ ἄλλος ταῦτα] Hanc scripturam, MS. quam Eton. repræsentat, unâ voce comprobârunt *Steph. Muret. Leuncl.* Vulgò legitur, καὶ ἄλλως ταῦτα &c.

7 Ἀναξίβιος,] De hoc necnon Cherisophi reditu, infrà l. 6.

"μαι ἂν ἐλθεῖν ἢ τριήρεις ἔχων ἢ πλοῖα τὰ ὑμᾶς ἄξοντα·
"ὑμεῖς δ', ἐπείπερ πλεῖν βούλεσθε, συμβάντε ἔς' ἂν ἐγὼ ἔλ-
"θω· ἥξω δὲ ταχέως." Ακούσαντες ταῦτα οἱ στρατιῶται ἥδη-
σάν τε καὶ ἐψηφίσαντο πλεῖν αὐτὸν ὡς τάχιστα.

Μετὰ τοῦτον Ξενοφῶν ἀνέστη, καὶ ἔλεξεν ὧδε, "Χειρίσοφος
"μὲν ἤδη ἐπὶ πλοῖα στέλλεται, ἡμεῖς δὲ ἀναμενοῦμεν. Οσα οὖν
"μοι δοκεῖ χαριεῖς εἶναι ποιεῖν ἐν τῇ μονῇ, ταῦτα ἐρῶ. Πρῶ-
"τον μὲν τὰ ἐπιτήδεια δεῖ ποιεῖσθαι [1] ἐκ τῆς πολεμίας· ὅτε
"γὰρ [2] ἀγορά ἐστιν ἑκατὴ, οὔτε ὅτου ὠνησόμεθα πάρεσιν, εἰ
"μὴ ὀλίγοις, ἥτε χώρα πολεμία· κίνδυνος οὖν πολλοὺς
"ἀπόλλυσθαι, ἢν ἀμελῶς τε καὶ ἀφυλάκτως πορεύωνται
"ἐπὶ τὰ ἐπιτήδεια. [3] Αλλά μοι δοκεῖ σὺν προνοίᾳ λαμβάνειν

"me cum triremibus rediturum & navigiis, quæ vos vectura ſint:
"vos autem, quoniam navigare vultis, expectate donec rediero:
"citò certè redibo." Hæc cùm audîſſent milites, gaviſi ſunt &
quàm celerrimè navigio diſcederet decrevêre.

Poſt hunc ſurrexit Xenophon, & ſic loquutus eſt, "Jam Che-
"riſophus quidem ad navigia mittitur, & nos *hìc eum* opperie-
"mur. Quamobrem quæcunque mihi tempus poſtulare vide-
"tur ut, dum commoramur, faciamus, hæc *vobis* exponam. Pri-
"mùm commeatus ex hoſtico parare oportet: quippe nec forum
"eſt *nobis* quod ſufficiat, nec adeſt quocum mercemur *aliquid*,
"præterquàm paucis; & regio *eſt* hoſtilis: quare periculum *erit*
"nè multi pereant, ſi negligenter & incautè ad *parandos* com-
"meatus perrexerint. Itaque arbitror parandos eſſe per excur-

1 Ἐκ τῆς πολεμίας] Vide p. 342. n. 3.

2 Ἀγορά ἐστιν &c.] Vox illa (utì ad *Polyb.* obſervavit etiam ὁ πάνυ *Caſaub.*) apud hiſtoricos Græcos paſſim denotat non *forum* tantùm aut *mercatum*, ſed & *commeatum*, eámque in primis *annonam*, *quæ venum eſt expoſita*. Exemplis à viro doctiſſimo adlatis adde K. Π. p. 166. καὶ ἀγορὰν τὸν βουλόμενον ἄγειν, ὅπου &c. p. 300. Τὴν δ' ἀγορὰν τοῦ &c. & p. 447. ὅστις δ' ἂν τῷ ἐμπόρων πλείστην ἀγορὰν παρέχων &c. *Dionyſ. Hal.* A. R. l. 2. c. 53. Ἀγρίππης δὲ ἐς τοῦ Ρώμυλον ἀγορᾶς ἐν σκάφαις &c. & l. 7. c. 12. Αὕτη βραχύν τινα χρόνον ἡ ἀγορὰ Ρωμαίοις διέψυξεν. Xenoph. ſuprà p. 183. ἀγορὰν δὲ ἐδεῖς &c. Adde p. 28. Plura videbimus infrà. Cæterùm, rem eandem Noſter his expreſſit verbis p. 191. ὅτε ἦ ἀνησόμεθα ἤδειν ὀλίγας ἐχούσας.

3 Αλλά μοι δοκεῖ &c.] Particulam ἀλλὰ hoc

"τὰ Ἐπιτήδεια, ἄλλως δὲ μὴ [1] πλανᾶσθε, ὡς σώζησθε· ἡμᾶς
"ἢ τούτων ἐπιμελεῖσθαι." Εδοξε ταῦτα. "Επι τοίνυν ἀκού-
"σατε καὶ τάδε· Επὶ λείαν [2] γὰρ ὑμῖν ἐκπορεύσονταί τινες.
"Οἶμαι οὖν [3] βέλτιον εἶναι ἡμῖν εἰπεῖν τὸν μέλλοντα ἐξιέναι,
"φράζειν δὲ κῇ ὅποι· ἵνα καὶ τὸ πλῆθος ἴδωμεν τῶν ἐξιόν-
"των καὶ τῶν μενόντων, καὶ συμπαρασκευάζωμεν ἐάν τι δέῃ·
"καὶ βοηθῆσαί τισιν ἂν καιρὸς ᾖ, ἴδωμεν ὅποι δέησι βοηθεῖν·
"[4] καὶ ἄν τις τῶν ἀπειροτέρων ἐγχειρῇ τι ποιεῖν, συμβουλεύω-
"μεν, πειρώμενοι εἰδέναι τινὰ δυνάμιν, ἐφ' οὓς ἂν ἴωσιν."
Εδοξε καὶ ταῦτα. "Εννοεῖτε δὴ καὶ τόδ', ἔφη· [5] Σχολὴ τοῖς

"siones commeatus; aliter non evagandum, ut ſalvi ſitis; noſ-
"que *adeò* curam iſtorum agere *debere*." Decreta ſunt hæc.
"Jam porrò audite etiam hæc: Ad prædam utique *parandam* ve-
"ſtrûm nonnulli egreſſuri ſunt. Quapropter arbitror rectius
"eſſe ut is, qui exiturus eſt, nobis *hoc ipſum* indicet, etiam quò
"pergat ſignificet; ut & exeuntium & manentium multitudinem
"videamus, & ſi quid *parato* opus ſit, unà *cum iis* paremus: &
"ſi tempus poſtulet ut aliquibus opem feramus, videamus quò
"ſuppetias eundum fuerit: ac ſi quis imperitiorum aliquod ad-
"gredi velit facinus, conſilia conferamus, datâ operâ ut vires
"cognitas habeamus *eorum*, in quos perrecturi ſint." Decreta
ſunt & iſta. "Hoc etiam *velim* conſideretis, inquit: *Eſt* hoſtibus

loco ſignificare *igitur*, *itaque*, ad Act. X. 20. monuit Cl. *Elſner*. necnon apud *Arr.* de Exped. Alex. l. 5. c. 26. Αλλὰ παραμείναντι, ἄνδρες &c. Adde K. Π. p. 64. n. 2. & alibi ſæpe. Porrò, pro στρατιᾶς *Muretus* legit στρατόμεις. Edit. quædam vet. exhibent συμστρατευόμενον. Ipſe malim vulgatam lectionem retinere, quæ idem valet ac ſi dixiſſet στρατιὰς ποιουμένους &c. quod mox exponit ἐπὶ λείαν ἐκπορευομένους, & ἐπὶ λείαν ἐξιόντας. Confer K. Π. p. 416. n. 1. *Suidâ* utique interprete, στρατεύω eſt λῃΐζω, κῃ αἰχμαλωτίζω. Et στρατευόντων quidem ſeu λῃζομένους exercitus unde alerentur parâſſe, ubi aut ἀγρεσὶ planè non aderat, aut minùs ἱκανὴ, paſſim docent Hiſtorici. Confer p. 144.

1 Πλανᾶσθε,] Huic pariter atque λαμβάνειν, quod modò præceſſerat, adde δεῖν. Reſpice p. 344. n. 3.

2 Γὰρ] Adi p. 61. n. 2.

3 Βέλτιον εἶναι] MS. Eton. βέλτιστον εἰπεῖν &c. Sed conſule K. Π. p. 243. n. 1.

4 Καὶ ἄν τις —— ἴωσιν.] Vide pag. 38. n. 4.

5 Σχολὴ τοῖς] *Scil.* ἐστί. Vide p. 321. n. 4.

"πολεμίοις λῃΐζεσθαι· καὶ δικαίως ἡμῖν ἐπιβουλεύουσιν· ἔχο-
"μεν γὰρ [1] τὰ ἐκείνων· [2] ὑπερήφθωνται δ' ἡμῶν. Φύλα-
"κας δή μοι δοκεῖ δεῖν περὶ τὸ στρατόπεδον εἶ)· ἐὰν οὖν κα-
"τὰ μέρη μεμελετέντες φυλάττωμεν καὶ σκοπῶμεν, ἧττον
"δύναιντ' ἂν ἡμᾶς θηρᾶν οἱ πολέμιοι. Επὶ τοίνυν τάδε ὁρᾶ-
"τε· Εἰ μὲν ἠπιστάμεθα σαφῶς ὅτι ἥξει πλοῖα Χειρίσοφῳ
"ἄγων ἱκανὰ, οὐδὲν ἂν ἔδει ὧν μέλλω λέγειν· [3] νυῦ δ',
"ἐπεὶ τοῦτ' ἄδηλον, [4] δοκῇ μοι πειρᾶσθαι πλοῖα συμπερα-
"σκευάζειν καὶ αὐτόθεν. Ην μὲν γὰρ [5] ἔλθῃ ὑπαρχόντων
"ἐνθάδε, ἐν ἀφθονωτέροις πλευσούμεθα· ἐὰν δὲ μὴ ἄγῃ,
"τοῖς ἐνθάδε χρησόμεθα. Εγὼ δ' ὁρῶ πλοῖα πολλάκις πα-
"ραπλέοντα· εἰ οὖν αἰτησάμενοι παρὰ Τραπεζεντίων μακρὰ
"πλοῖα, [6] καθάγοιμεν ἢ φυλάττοιμεν αὐτὰ, τὰ πηδάλια

"prædandi otium; ac jure nobis insidiantur: quippe res ipsorum
"habemus: supra nos etiam confident. Quare opus esse arbi-
"tror, ut circa castra sint excubitores: si ergo divisi in excubiis
"& speculis vicissim fuerimus, minùs nos venari poterunt hostes.
"Porrò etiam hæc videte: Si certò sciremus Cherisophum cum
"*eâ* navium copiâ, *nobis* quæ sufficeret, venturum, nihil *verbis*
"opus foret *iis*, quæ sum prolaturus: nunc verò, cùm illud in-
"certum sit, operam dandam esse arbitror, ut ex hoc loco na-
"ves unà comparemus. Nam si *quo tempore* venerit *is*, *nobis* hìc
"suppetent naves, pluribus *certè* navigabimus; sin nullas adduxe-
"rit, *iis* quæ hìc *aderunt* utemur. Video autem naves sæpè præ-
"tervehi: quamobrem si, cùm à Trapezuntiis naves longas pe-
"tierimus, illas subducamus ac, resolutis gubernaculis, custodia-

1 Τὰ ἐκείνων] Nempe, χρήματα: quâ de voce ellipsin passâ vide p. 325. n. 2.

2 Υπερήφθωνται] Eodem hoc verbo mox infrà utitur; quod tamen in lexicis non comparet.

3 Νῦν δὲ,] Sine temporis significatione, ut apud Latinos *nunc verò*, ponuntur. Vide scripta ad Κ. Π. p. 602.

4 Δοκεῖ μοι πειρᾶσθαι] Adi p. 344. n. 3.

5 Ελθῃ &c.] *Scil.* τὰ πλοῖα ἄγων ἱκανὰ &c.

6 Καθάγοιμεν] Supple εἰς λιμένα.

"ϖϑαλυόμθμοι, ἕως ἂν ἱκανὰ τὰ ἄξοντα ϖλύνται, [1] ἴσως ἂν
"ϑὐκ ἀπορήσαιμεν κομιδῆς, οἵας δεόμθα." Εδοξε καὶ ταῦ-
τα. "Εννοήσατε δ', ἔφη, εἰ εἰκὸς καὶ ϖρέφειν [2] ἀπὸ κοι-
"νοῦ ἃς ἂν καταγάγωμεν, ὅσον ἂν χρόνον ἡμῶν ἕνεκα μέ-
"νωσι, καὶ [3] ναῦλον συνθέσθαι, ὅπως ὠφελοῦντες καὶ ὠφε-
"λῶνται." Εδοξε καὶ ταῦτα. "Δοκῇ τοίνυν μοι, ἔφη, ἢν
"ἄρα καὶ ταῦτα ἡμῖν μὴ ἐκπεραίνηται ὥστε ἀρκεῖν πλοῖα,
"[4] τὰς ὁδοὺς ἃς δυσπόρους ἀκούομεν εἶ), ταῖς ϖρὸ θαλατ-
"των οἰκουμένας [5] πόλεσιν ἐντέλλεσθαι ὁδοποιεῖν· ϖείσονται
"γὰρ καὶ ἀφ' τὸ φοβεῖσθαι, καὶ ἀφ' τὸ [6] βούλεσθαι ἡμῖν
"ἀπαλλαγῆναι."

"mus, donec *is* ſit *earum* numerus qui *nobis* vehendis ſufficiat,
"haud certè vecturâ deſtituemur *tali*, qualem *ipſi* requirimus."
Decreta ſunt & iſta. "Conſideretis etiam *velim*, inquit, an æ-
"quum *ſit* ut eos quos *cum navigiis* ſubducturi ſimus, quam qui-
"dem diu noſtrî cauſâ manſerint, communi alamus impenſâ, &
"naulum *iis* conſtituamus, quò *nos* commodo qui adfecerint,
"commodo adficiantur *ipſi*." Et hæc decreta ſunt. "Jam verò,
"inquit, cenſeo, hæc utique ſi *ità* nequeant abſolvi, ut *quæ* no-
"bis ſufficiant navigia *habeamus*, civitatibus maritimis imperan-
"dum, ut vias quas eſſe audimus tranſitu difficiles, *nobis* muni-
"ant: quippe parebunt *imperio* tum quòd *nos* metuant, tum quòd
"nobis liberari velint."

1 Ισως] Conſule p. 201. n. 1.

2 Απὸ κοινῦ] Lege p. 339. n. 6.

3 Ναῦλον] Lexicon Gr. Lat. vet. Ναῦλον, *Navis vectura*, *Naulum*. *Schol.* ad *Ariſtoph.* Βατ. v. 272. Καλλίστρατον, ὅτι τ ναῦλον ἀρσενικῶς, ἀλλ' ἐχὶ τὸ ναῦλον ἐιώθασι λέγειν &c.

4 Τὰς ὁδὸς —— ὁδοποιεῖν] Vide pag. 343. n. 2.

5 Πόλεσιν ἐντέλλεσθαι] Inſpice p. 172. n. 2. & 344. n. 3.

6 Βούλεσθαι ἡμῶν &c.] Sic rectè legit *Muretus*. In MSto Eton. & libris pleriſque editis legitur βουλεύεσθαι ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι. At *Stephano* & *Leuncl.* placuit βούλεσθαι. Frequentiſſima autem eſt pronominis & verbi iſtius, quam repoſuimus, ſtructura. Noſter Κ. Π. p. 388. τούτων οὖ ἐδόκει ἥδιον ἀπαλλαγῆναι &c. & p. 320. καὶ τινων ἄλλης νόσου ἀπαλλαγὴναι &c. &c. *Thucyd.* l. 4. c. 64. Αθηναίων τε ἀπαλλαγῆναι, καὶ οἰκείου πολέμου. Jam ſatis exemplorum.

Ενζῶθα δὴ [1] ἀνέκραγον ὡς ὐ δέοι ὁδοποιεῖν. Ο ὗ, ὡς ἔγνω τ' ἀφροσύνην αὐτῶν, [2] ἐπεψήφισε μὴ ὁδὸν, τὰς δ' πόλεις [3] ἐκέλευσας ἔπεισε ποιεῖν τὰς ὁδούς· λέγων ὅτι ῥᾷον ἀπαλλάξοιεν, ἢν εὔπορα γένωνται αἱ ὁδοί. Ελαβον δὲ καὶ [4] πεντηκόντορον παρὰ Τραπεζουντίων, ἣ ἐπέστησαν [5] Δέξιππον Λακωνικὸν ἀφίοικον. Οὗτος ἀμελήσας τῶ συλλαβεῖν πλοῖα, ὑποδρὰς ᾤχετο ἔξω τοῦ Πόντου, ἔχων [6] τὴν ναῦν. Οὗτος μὲν οὖν δίκαια ἔπαθεν ὕστερον· ἐν Θρᾴκη γὰρ παρὰ Σεύθῃ πολυπραγμονῶν τι ἀπέθανεν

Ibi tum exclamârunt *milites* non eſſe cur viæ muniantur. Ille, ubi dementiam eorum agnoſceret, nihil *eos* ſententias rogavit, ſed civitatibus ut non invitæ vias munirent perſuaſit: quippe quòd diceret ipſos citiùs diſceſſuros, ſi viæ tranſitu faciles redderentur. Acceperunt etiam quinquaginta remorum navem à Trapezuntiis, cui Dexippum Laconem *iſtius loci* accolam præfecerunt. Is omiſſâ capiendorum navigiorum curâ, cum navi extra Pontum aufugit. Verùm is deinceps juſto adfectus fuit ſupplicio: nam cùm apud Seuthem in Thraciâ multis ſe rebus *alienis* implicaret,

1 Ανέκραγον ὡς &c.] Sic ſuprà p. 354. ἀνεθορύβησαν ὡς εὖ λέγοι. Cæterùm, pro ὁδοποιεῖν MS. Eton. dat ὁδοιπορεῖν: nec malè quidem; cùm hinc intelligas homines dixiſſe ſe nolle πλεῖν, ſed πλεῖν, atque adeò non eſſe, cur Xenophon civitatibus illis itinera munienda committeret.

2 Επεψήφισε] *Harpocrat.* (cui accedunt *Suid.* & *Phavor.*) Επιψηφίζων, ἀντὶ τοῦ ἐπικυρῶν —— πολὺ δέ ἐστι παρὰ τοῖς Ατθικοῖς τὸ νόμοις ἐπὶ τούτῳ τῷ σημαινομένῳ, ὡς καὶ παρὰ Ξενοφῶντι ἐν τῷ πρώτῃ ἀπομνημονευμάτων. Ejus libri haud longè ab init. reperitur, opinor, quem is voluit, locus; ubi legitur, ἐπεθυμήσαντ' ἐψ' ὅλῃ παρὰ τοὺς νόμους σύνοδα στρατηγὸς μίαν ψήφῳ —— ἀποκτεῖναι πάντας, οὐκ ἠθέλησεν ἐπιψηφίσαι, i. e. *Leunclavio* interprete, — *calculum ſuum noluit adjungere*: minùs rectè. Tu verte, *de re illâ populum in ſuffragia mittere noluit.* Nimirum ἐπιψηφίζειν (utì docuit in libello de verbo med. eruditiſ. *Kuſter.*) propriè notat, *populi ſuffragia de re aliquâ colligere*; ſeu, *populum in ſuffragium mittere*; vel, *populum de re aliquâ ſententias rogare.* Quare putem veteres illos Lexicographos, necnon *Budæum*, aliósque eorum auctoritate fretos, ἐπιψηφίζω & ἐπιψηφίζομαι inter ſe confudiſſe; cùm medium hoc quidem ſonet *ſuffragio lato aliquid ſtatuo, decerno* &c. activum illud, aliud, modò expoſitum. *Leuncl.* & *Amaſ.* vertunt, *nihil ſanxit.* Plura de verbo eodem infrà.

3 Εκέλευσας — ποιεῖν &c.] MS. Eton. ἀκέλευσας — ὁδοποιεῖν. Priorem lectionem, *ſcil.* ἀκέλευσας, ſequutus eſt *Amaſæus*: quæ tamen quin vitioſa ſit nullus dubito. Haud adeò apertum eſt verbi vitium, cùm phraſin illam Noſtro bis jam uſurpatam vidimus.

4 Πεντηκόντορον] *Scil.* ναῦν. Vide p. 37. n. 5.

5 Δέξιππον Λακωνικὸν &c.] De quo ſæpè infrà. Cæterùm, *Leuncl.* vertit, *Dexippum Laconem è Spartæ vicinià.*

6 Τὴν ναῦν] Vide p. 72. n. 1.

ὑπὸ Νικάνδρου Λακωνικοῦ. Ἔλαβον δὲ καὶ τριακόντορον, ἣν ἐπεστάθη Πολυκράτης Ἀθηναῖος· ὃς ὁπόσα λαμβάνοι πλοῖα, κατῆγεν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον. Καὶ τὰ μὲν [1] ἀγώγιμα, ἃ ἐπῆγον, ἐξαιρούμενοι, φύλακας καθίσαν, ὅπως σῶα εἴη· τοῖς δὲ πλοίοις [2] ἐχρήσαντο εἰς ἀγωγήν. [3] Ἐν ᾧ δὲ ταῦτα ἦν, ἐπὶ λείαν ἐξῆσαν οἱ Ἕλληνες· καὶ οἱ μὲν ἐνετύγχανον, οἱ δὲ καὶ οὔ. Κλεαίνετος δ' ἐξαγαγὼν καὶ τὸν ἑαυτοῦ καὶ [4] ἄλλον λόχον τοὺς χωρίον χαλεπὸν, αὐτός τε ἀπέθανε καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἐπεὶ δὲ τὰ ἐπιτήδεια οὐκέτι ἦν λαμβάνειν, ὥστε [4] ἀπαυ-
ἀπαυθημερίζειν. ἡμερίζειν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, [5] ἐκ τούτου λαβὼν ὁ Ξενοφῶν

à Nicandro Lacedæmonio interfectus eſt. Acceperunt & *aliam* triginta remorum navem, cui Polycrates Athenienſis præfectus eſt: qui, quotquot naves caperet, ad caſtra ſubducebat. Ac merces quidem, quas vehebant *iſtæ*, *indè* eximentes, cuſtodes conſtituebant, ut ſalvæ eſſent: navigiis verò ad *ſuorum* deductionem utebantur. Quo tempore *facta* hæc erant, ad prædam exiêre Græci; & *ex iis* alii *prædam* nacti ſunt, alii non. Cleænetus verò cùm & cohortem ſuam & aliam *quandam* ad locum difficilem eduxiſſet, tum ipſe periit tum alii multi de iis qui cum ipſo erant.

Ubi commeatus *ità* parandi *facultas* non erat ampliùs, ut eodem die in caſtra reverterentur *milites*, indè Xenophon ad-

1 Ἀγώγιμα, ἃ &c.] *Thom. Magiſt.* & *Phav.* Ἀγώγιμα κυρίως ἡ φορτία· εἰσὶ δὲ καὶ ἀγώγιμα οὐ μόνον τὰ φορτία, ἀλλὰ καὶ τὰ ἁπλῶς κομιζόμενα. Adde ſis *J. Poll.* l. 1. ſegm. 99.

2 Ἐχρήσαντο] MS. Eton. χρήσαντο: quod & *Steph.* ad *Amaſ.* probâſſe videtur. Sed vulgatum libens retineo.

3 Ἐν ᾧ] Adi p. 280. n. 1.

4 Ἀπαυθημερίζειν &c.] *Suid.* & *Phavor.* Ἀπαυθημερίζειν· αὐθημερὸν ἐπανέρχεσθαι· Dein, citato hoc loco, uterque legit ἐπὶ τὸ στρατόπεδον: quam lectionem exhibent MS. Eton. & libri quidam editi. Vide p. 349. n. 2. *Steph.* & *Leunclav.* vulgatam repræſentant. *J. Poll.* l. 1. ſegm. 64. καὶ τὸ τῶν αὐτῶν ὁδὸν ἀφ' ἡμῶν ἡμέρας ἐπανελθεῖν, αὐθημερίσαι: ubi MS. quo uſus eſt *Jungerm.* dat ἀπαυθημερῆσαι, quod in ἀπαυθημερίσαι mutatum *Polluci* reſtituendum cenſuerim. Eandem verbi iſtius ſcripturam Cl. *Perizon.* ad *Ælian.* V. H. l. 9. c. 2. revocavit.

5 Ἐκ τούτου] Vide p. 320. n. 3.

ἡγεμόνας τῶν Τραπεζουντίων, ἄξας εἰς Δείλας τὸ ἥμισυ τοῦ στρατεύματος, τὸ δὲ ἥμισυ φυλάττειν κατέλιπε τὸ στρατόπεδον· οἱ γὰρ Κόλχοι, ἅτε [1] ἐκπεπλωκότες ἐκ τῶν οἰκιῶν, πολλοὶ ἦσαν ἀθρόοι, καὶ [2] ὑπερκάθηντο ὑπὲρ τοῦ ἄκρων. Οἱ δὲ Τραπεζούντιοι, ὁπόθεν μὲν τὰ ὑποζύγια ῥᾴδιον ἦν λαβεῖν, οὐκ ἦγον· φίλοι γὰρ αὐτοῖς ἦσαν· εἰς τὰς Δείλας δὲ προθύμως ἦγον, ὑφ' ὧν κακῶς ἔπασχον, εἰς χωρία τε ὀρεινὰ καὶ δύσβατα, καὶ ἀνθρώπους πολεμικωτάτους τῶν ἐν τῷ Πόντῳ.

Ἐπεὶ δὲ ἧκον [3] ἐν τῇ χώρᾳ οἱ Ἕλληνες, ὁποῖα τῶν χωρίων τοῖς Δείλαις [4] ἁλώσιμα ἐδόκει εἶναι, ἐμπιπράντες ἀπῆσαν· [5] ἦν δὲ οὐδὲν ἦν λαβεῖν εἰ μὴ ὗς καὶ βοῦς, ἢ ἄλλο τι κτῆνος τὸ πῦρ διαπεφευγός. Ἦν δ' ἓν χωρίον, ὃ μητρόπολις αὐτῶν ἐκαλεῖτο· εἰς τοῦτο πάντες

sumptis de Trapezuntiis itineris ducibus, in Drilas dimidiam copiarum partem educit, dimidiam propter castra reliquit custodienda: nam Colchi, quòd ex ædibus *suis* exciderant, in unum coacti erant multi, & in superioribus *montium* verticibus consederant. At Trapezuntii *eos in illorum hominum agros* non ducebant, unde commeatus facilè petere licuisset; quòd ipsis essent amici; in Drilas verò libenter ducebant, à quibus malè multati fuerant, inque montuosa & accessu difficilia loca, hominésque *omnium* qui in Ponto *habitabant* bellicosissimos.

Posteaquam in regione Græci *jam* erant *conspecti*, quæcunque loca captu facilia Drilis esse videbantur, *ea* cùm incendissent *indè* discessêre: neque quidquam capere erat nisi sues bovésque, vel quid aliud pecoris ignem quod effugerat. Unum erat oppidum, quod metropolis eorum adpellabatur: in hoc omnes con-

1 Ἐκπεπλωκότες ἐκ &c.] A MSto Eton. ἐκ malè abest. *Leuncl.* pro οἰκιῶν scribendum censet οἰκείων. Si me tamen audies, vulgatam tenebis lectionem.

2 Ὑπερκάθηντο] Hoc verbi vidimus p. 357.

3 Ἐν τῇ χώρᾳ] Sic MS. Eton. & edit. veteres. *Steph.* & *Leunclav.* exhibent ἐν τῇ ἄνω χώρᾳ &c.

4 Ἁλώσιμα] *Suidâ* exponente, εὔληπτα. *Phavor.* simpliciter καπλητά: quo sensu venit vox eadem K. Π. p. 367.

5 Καὶ ἐδόκει ἦν &c.] Sic scribendum curavit *Steph.* In MSto Eton. atque libris quibusdam impressis καὶ deest. In *Leunclav.* legitur editione ἐδόκει ὃ ἦν &c.

συνερρύηκεϛ· ϖρὸς ὃ τοῦτο ἦν [1] χαράδρα ἰσχυρῶς βαθεῖα, καὶ πρόσοδοι χαλεπαὶ πρὸς τὸ χωρίον. Οἱ δὲ πελτασταὶ προεκέχοντες σταδίοις πέντε ἢ ἓξ τῶν ὁπλιτῶν, διαβάντες τὴν χαράδραν, ὁρῶντες πρόβατα πολλὰ καὶ ἄλλα χρήματα, ϖροσέβαλλον πρὸς τὸ χωρίον. Συνείποντο δὲ καὶ δορυφόροι πολλοὶ, οἱ [2] ἐπὶ τὰ ὑποπόδια ἐξωρμημένοι· ὥστε ἐγίγνοντο οἱ διαβάντες πλείους, ἢ εἰς διχιλίους ἀνθρώπους. Επεὶ δὲ μαχόμενοι οὐκ ἐδύναντο λαβεῖν τὸ χωρίον, (καὶ γὰρ τάφρος ἦν ϖρὸς αὐτὸ εὐρεῖα ἀναβεβλημένη, καὶ σκόλοπες ἐπὶ τ[3] ἀναβολῆς, καὶ [4] τύρσεις πολλαὶ ξύλιναι πεποιημέναι) ἀπέναι ἤδη ἐπεχείρουν· [5] οἱ δὲ ἐπέκειντο αὐτοῖς. Ως δ' οὐκ ἐδύναντο ἀπελθεῖν, (ἦν γὰρ [6] ἐφ' ἑνὸς ἡ καταβασις ἐκ τοῦ χωρίου εἰς τὴν χαράδραν) [7] πέμπουσι ϖρὸς Ξε-

fluxerant: circa hoc autem *vallis* alveus erat admodum profundus, atque *adeò* aditus ad oppidum *illud* difficiles *erant*. Cùm verò peltaſtæ ſtadiis quinque vel ſex gravis armaturæ milites curſu præceſſiſſent, trajectóque alveo, vidiſſent pecora multa aliáſque res, ad oppidum impetum convertunt. Sequebantur *hos* etiam haſtati multi, *qui* commeatûs *parandi* cauſâ *fuerant* egreſſi: adeò ut *alveum* qui tranſîerant hominum duûm millium ſuperarent numerum. Poſteaquam dimicando oppidum capere non poterant, (etenim foſſa lata circa id erat egeſtâ humo ducta, & in *ipſâ* quæ egeſta fuerat terrâ ſudes *erant defixæ*, multæque ligneæ turres ſtructæ) jam abire adgreſſi ſunt: at *hoſtes* iis inſtabant. Cúmque abſcedere non poſſent, (quippe ſingulis *tantùm* deſcenſus in alveum erat ex oppido *pervius*) ad Xenophon-

1 Χαράδρα] Vallis alveum hìc ſignificare videtur. Vide p. 273. n. 4.

2 Επὶ τὰ ὑποπόδια] Vide K. Π. p. 9. n. 1.

3 Ἀναβολῆς,] Rectè *Euſtath.* referente *Stephano*, ἀναβολὰς τάφρων eſſe ſtatuit τὸ ἐκ τῶν τάφρων ἀναβαλλόμενον χῶμα. Auctorem tamen, iſto qui ſenſu vocem adhibuit, neſciunt Lexicogr.

4 Τύρσεις] Vide p. 297. n. 4.

5 Οἱ δὲ &c.] *Scil.* πολέμιοι, ex orationis ſerie petendi. Vide p. 270. n. 2. Idem ſupplementum poſtulat ἐπιξυληλυθότες, quod infrà paulò occurrit.

6 Εφ' ἑνὸς &c.] Similiter K. Π. p. 146. ἰόντων παξίαρχον ἄγγιστα τὴν πάξιν — ἐφ' ἑνὸς, &c.

7 Πέμπουσι &c.] Intellige ἄγγελον. Adi p. 294. n. 2. mox eadem recto quidem caſu vox cum ἐλθὼν intelligenda eſt.

νοφῶντα, ὃς ἡγεῖτο τοῖς ὁπλίταις. Ὁ δ' ἐλθὼν λέγει ὅτι ὄχθος χωρίον χρημάτων πολλῶν μεστόν· τοῦτο ὅτε λαβεῖν δυνάμεθα· ἰσχυρὸν γάρ ἐστιν· ὅτε ἀπελθεῖν ῥᾴδιον· μάχονται γὰρ ἐπεξελθόντες, καὶ ἡ [1] ἄφοδος χαλεπή.

Ἀκούσας ταῦτα ὁ Ξενοφῶν, προσαγαγὼν πρὸς τὴν χαράδραν, τοὺς μὲν ὁπλίτας ἐκέλευε [2] θέσθαι τὰ ὅπλα· αὐτὸς δὲ μαθὰς σὺν τοῖς λοχαγοῖς, ἐσκοπεῖτο πότερον εἴη κρεῖττον ἀπάγειν καὶ τοὺς μαθεβηκότας, ἢ κἀκεῖνα διαβιβάζειν, [3] ὡς ἀλόντος ἂν τοῦ χωρίου. Ἐδόκει γὰρ τὸ μὲν ἀπάγειν οὐκ εἶναι ἄνευ πολλῶν νεκρῶν, ἐλεῖν δ' ἂν ᾤοντο καὶ οἱ λοχαγοὶ τὸ χωρίον· καὶ ὁ Ξενοφῶν συνεχώρησε, [4] τοῖς ἱεροῖς πιστεύσας· οἱ γὰρ μάντεις [5] ἀποδεδειγμένοι ἦσαν

tem mittunt, qui gravis armaturæ militum dux erat. *Ad eum* cùm venerat *nuntius* oppidum *quoddam* esse ait rebus multis refertum: hoc neque capere possumus, *inquit*; quippe munitum est; neque abscedere proclive *nobis est*: nam impetu egressi pugnant, & abscessus est difficilis.

Hæc cùm audîsset Xenophon, *suis* ad alveum adductis, gravem armaturam in armis jussit consistere: ipse ubi cum cohortium ductoribus trajecisset, utrùm consultius esset abducere eos qui transîerant, an gravem etiam armaturam trajicere, quasi futurum esset ut caperetur oppidum, considerabat. *Eos* utique ut *quis* abducat haud esse sine multorum cæde videbatur, & capi locum posse cohortium quoque ductores existimabant: Xenophon etiam *his* accedebat, fretus hostiarum extis: nam pugnam fore quidem

1 Ἄφοδος] In MS. Eton. & edit. plerisque legitur ἄμφοδος. Sed vide p. 277. n. 2.

2 Θέσθαι τὰ ὅπλα] Consule p. 289. n. 3.

3 Ὡς ἀλόντος ἂν &c.] Ἀντὶ δὲ (verba sunt Æ. Porti) ὡς ἀλωσομένου, vel ἀλωθησομένου, τυπίαν, ἀλισκείας μέλλοντος. De sensu participii passivo vide p. 304. n. 1. De vi particulæ ἄν p. 158. n. 1. & p. 6. n. 2.

4 Τοῖς ἱεροῖς &c.] Lege 82. n. 2.

5 Ἀποδεδειγμένοι ἦσαν] Iis, quæ *Thucydidis* propria esse censuit *Dionys. Hal.* Epist. ad *Ammæ.* sect. 8. frustrà adnumerat ἀντὶ δὲ συμπαθοῦς τὸ παθητικὸν παραλαμβάνειν. Exempla ab eo adlata videre est apud *Thucyd.* l. 1. c. 120. Quibus hoc adde, ex ejusd. l. 6. c. 36. τὸ ἐκεῖ πόλεμον μήπω βεβαίως καταλελυμένους &c. *Schol.* ἀντὶ δὲ καταλελυκότας: & Rom. IV. 21.

ὅπι μάχη μὴ εἴη, τὸ δὲ τέλος καλὸν [1] τῆς ἐξόδου. [2] Καὶ τοὺς μὲν λοχαγοὺς πέμπει διαβιβάσοντας τοὺς ὁπλίτας, αὐτὸς δ' ἔμενεν [3] ἀναχωρίσας ἅπαντας τοὺς πελταστὰς, ἢ μηδένα εἶα [4] ἀκροβολίζεσθαι. Ἐπεὶ δ' ἦκον οἱ ὁπλῖται, ἐκέλευσε τὸν λόχον ἕκαστον ποιῆσαι τῶν λοχαγῶν, ὡς ἂν κράτιστα οἴηται ἀγωνιεῖσθαι· ἦσαν γὰρ οἱ λοχαγοὶ πλησίον ἀλλήλων, οἳ πάντα τὸν χρόνον ἀλλήλοις περὶ ἀνδραγαθίας ἀντεποιοῦντο. Καὶ οἱ μὲν λοχαγοὶ ταῦτα ἐποίουν· ὁ δὲ τοῖς πελτασταῖς πᾶσι προήγγελλε [5] διηγκυλισμένους ἰέναι, ὡς, ὁπόταν [6] σημήνῃ, ἀκοντίζειν [7] δεῖ-

vates declarârant, ſed finem egreſſûs præclarum. Itaque cohortium ductores mittit qui gravem armaturam trajicerent, ipſe ſubſiſtebat peltaſtis omnibus ſua in loca collocatis, nec quemquam velitatione uti ſinebat. Poſteaquam gravis armaturæ milites veniſſent, cohortium ductorum quemque *eo modo* cohortem *ſuam* ſtruere juſſit, quo *ſe* optimè dimicaturos exiſtimaret: nam prope à ſe invicem aberant *illi* cohortium ductores, qui per id omne tempus inter ſe de fortitudinis gloriâ contenderant. Atque hæc quidem faciebant cohortium præfecti: is autem peltaſtas omnes amentis jaculorum prehenſis progredi juſſit, ut *quibus*, poſteaquam ſignum *iis* dandum curaret, emittenda forent ja-

1 Τῆς ἐξόδου.] Cujus aliæ alibi ſunt ſignificationes. Hìc verò denotat *egreſſum* ex eo loco, unde p. 362. ἀπέναι ἤδη ἐπεχείρουν. Quo ſenſu paulò etiam inferiùs occurrit, δῆλοι ἦσαν ὅτι ἐπιχείσοντες ἐπὶ τῇ ἐξόδῳ τε καὶ καταβάσει.

2 Καὶ] Adi p. 338. n. 3.

3 Ἀναχωρίσας ἅπαντας] *Amaſ.* vertit *in unum locum coëgit*: quem ferè ſequutus eſt *Leuncl.* Sed aliam notionem repræſentare videtur ἀναχωρίζω, tam hoc loco quàm Κ. Π. p. 123. *Suid.* (quocum facit *Phavor.*) Ἀναχωρίζει, ἀντὶ τοῦ ἀναχωρεῖν ποιεῖ· Ξενοφῶν.

4 Ἀκροβολίζεσθαι.] Vide p. 240. n. 4.

5 Διηγκυλισμένους &c.] MS. Eton. hìc etiam, ſicut p. 294. exhibet διηγκυλωμένους. *Suid.* Διηγκυλημένον· τὸ ἀκόντιον μεταχειριζόμενον ἀντὶ τοῦ τὸ μαχαίρᾳ κρατῶν τὸ ὅπλον. Ξενοφῶν· Ὁ δὲ πᾶσι παρήγγειλε διηγκυλημένους ἰέναι, ὡς, ὁπόταν σημήνῃ, ἀκοντίζειν δήσουσι· καὶ τοὺς τοξότας ἐπιστέλλας ἐπὶ ταῖς νευραῖς, ὡς, ὁπόταν σημήνῃ, τοξεύειν δῆσον· &c. Receptæ lectioni, quam editi libri, quos vidi, omnes præſtant, nonnihil favet *Heſych.* qui agnoſcit διηγκυλίαζε, & exponit, τὸ ἐντεῖναι τὴν δακτύλιον τῇ ἀγκύλῃ τοῦ ἀκοντίου. Sed & exempla lectionum, quæ ex MSto & *Suidâ* jam ſunt adlatæ, profert *Stephanus* in Theſ. L. G. Indice. Reſpice p. 294. n. 5.

6 Σημήνῃ] Vide p. 295. n. 2.

7 Δεῖσον·] *Suid.* loco cit. dat δήσουσι. Sed huic anteferenda eſt ſcriptura vulgata. Noſter Κ. Π. p. 75. ὡς δεῖσον &c. ubi vide notata: & p. 195. παρηγγύησε — ὡς αὐτίκα δεῖσον ἐπι-

σον· καὶ [1] τὰς τοξότας ὁπλεβλῆσθαι ἐπὶ ταῖς νευραῖς, ὡς, ὁπόταν σημήνῃ, τοξεύειν δεῆσον· [2] καὶ τὰς γυμνῆτας λίθων ἔχειν μεστὰς τὰς διφθέρας· καὶ τὰς ἐπιτηδείους ἔπεμψε τούτων ὁπμελησῆναι. Επεὶ δὲ πάντα παρεσκεύαστο, καὶ οἱ λοχαγοὶ καὶ [3] ὑπολοχαγοὶ, καὶ οἱ ἀξιοῦντες τούτων μὴ χείρους εἶναι, πάντες καθεστηκότες ἦσαν, καὶ ἀλλήλους μὲν σιωπῶντες· εὐειδὴς γὰρ ἦν ἡ κατάξις ἀφ' ὁ τὸ χωρίον. Επεὶ δ' [4] ἐπαιάνισαν, καὶ ἡ σάλπιγξ ἐφθέγξατο, καὶ [5] ἅμα γε τῷ Ενυαλίῳ ἠλάλαξαν, καὶ ἔθεον δρόμῳ ④ ὁπλῖται· καὶ τὰ βέλη [6] ὁμοῦ ἐφέρετο,

cula; ſagittarios etiam cum ſagittis in nervos impoſitis, ut *quibus*, ſignum ubi dediſſet, forent ſagittæ emittendæ; velites quoque ſacculos è pellibus *confectos* lapidibus refertos habere: miſit etiam idoneos *quoſdam homines*, qui hæc *ut fierent* curarent. Poſteaquam omnia comparata erant, & cohortium ductores & horum legati, & alii qui ſe his nihilo deteriores haberi volebant, omnes acie inſtructâ conſtiterunt, ſéque mutuò intuebantur: quippe acies propter loci naturam pulchra erat. Ubi verò pæana cecinissent, & ſonuiſſet tuba, ſtatim & *Enyalium* clamârunt, & curſu *in hoſtes* tendebant gravis armaturæ milites: ſimul etiam tela,

ἐπολώνευν, &c. A MSto ſanè Eton. abeſt illud δῆσον: quod & *Stephanus* elegantiùs omitti putavit. Mihi retinendum videtur; cùm ejuſmodi repetitionum haud pauca Noſter ſuppeditet exempla. Vide ſis p. 310. n. 1. Talia ſi perpendiſſet, (complura haud dubiè legerat) Cl. *Kuſterus*, neutiquam, καὶ ἐκ ὕδατος, quæ Matt. XXVI. 60. priùs leguntur, repetitionis non ſolùm ingratæ, ſed etiam ſupervacaneæ, damnâſſet. Quæ tamen, nixus auctoritate MS. Pariſ. 3. delenda ſtatuit in præfatione ad ſecundam N. T. *Milliani* editionem.

1 Τὰς τοξότας &c.] Cùm modò dixerat τῆς πλαισίαις, eundem hìc quoque caſum orationis ſeries poſtulare videatur. Sed vide p. 247. n. 5. Suprà p. 294. breviùs dixit — ἐπιβεβλημένους τὰς τοξότας. Utrobique intelligendum videtur τοξεύματα.

2 Καὶ τὰς γυμνήτας λίθων &c.] Hi *J. Polluci* l. 1. ſegm. 131. λιθοβόλοι dicuntur: de quorum uſu & operâ ſatìs copioſè & adcuratè, ut ſolet, diſſerit *Polyb.* l. 10. p. 599 & ſeq.

3 Υπολοχαγοὶ] Vocem non agnoſcunt Lexicogr. Confer p. 197. n. 2.

4 Επαιάνισαν, καὶ ἡ &c.] Vide p. 275. n. 4. p. 208. n. 3. & p. 338. n. 2.

5 Αμα γε —— ὁμοῦ] *Ammon.* Αμα καὶ Ομοῦ διαφέρει. Αμα μὲν γάρ ἐστι χρονικὸν ἐπίρρημα· Ομοῦ δὲ, τοπικόν.

6 Ομοῦ ἐφέρετο, λόγχαι, &c.] Lege p. 244. n. 2.

λόγχαι, τοξεύματα, σφενδόναι, πλεῖστοι ἐκ τῶν χειρῶν λίθοι· ἦσαν δὲ οἱ καὶ πῦρ προσέφερον. Ὑπὸ δὲ πλήθους τῶν βελῶν ἔλιπον οἱ πολέμιοι τά τε σταυρώματα καὶ τὰς τάφρους· ὥστε Ἀγασίας Στυμφάλιος καὶ Φιλόξενος Πελληνεὺς, καθαθέμενοι τὰ ὅπλα, ἐν χιτῶνι μόνον ἀνέβησαν, [1]καὶ ἄλλος ἄλλον εἷλκε, καὶ ἄλλος ἀναβεβήκει, καὶ ἠλώκει τὸ χωρίον, ὡς ἐδόκει. Καὶ οἱ μὲν πελτασταὶ καὶ οἱ ψιλοὶ εἰσθορμῶντες ἥρπαζον ὅ, τι ἕκαστος ἐδύνατο· ὁ δὲ Ξενοφῶν στὰς [2]κατὰ τὰς πύλας, ὁπόσους ἐδύνατο [3]κατεκώλυσε τῶν ὁπλιτῶν ἔξω· πολέμιοι γὰρ ἄλλοι ἐφαίνοντο ἐπ' ἄκροις τοῖν ἰχυροῖς. Οὐ πολλῷ δὲ χρόνῳ μεταξὺ γενομένῳ, κραυγὴ ἐγίγνετο ἔνδον, καὶ ἔφευγον, οἱ μὲν καὶ ἔχοντες ἃ ἔλαβον, [4]τάχα δέ τις καὶ τετρωμένος· καὶ πολὺς ἦν ὠθισμὸς ἀμφὶ τὰ θύρετρα. Καὶ ἐρωτώμενοι οἱ ἐκπίπτοντες,

hastæ, sagittæ, fundæ, plurimi è manibus *missi* lapides, torquebantur: erant quoque qui ignem adferebant. Hostes ob telorum multitudinem & valla & turres relinquebant; adeò ut Agasias Stymphalius & Philoxenus Peleneus, depositis armis, tunicâ solùm *induti* adscenderent, atque alius alium adtraheret, cùm alius *jam* adscendissет, & oppidum captum esset, uti *quidem* videbatur. Ac peltastæ velitésque factâ incursione quod quisque poterat rapiebant: at Xenophon, ad portas qui *intereà* stetit, è gravis armaturæ militibus quoscunque poterat demoratus est extrá: nam hostes alii in jugis quibusdam munitis conspiciebantur. Nec longo tempore interjecto clamor intus ortus est, fugiebántque *adeò*, alii cum iis quas ceperant rebus, forsan etiam vulneratus aliquis: magnúsque ad portas erat sese protrudentium impetus. Qui elabebantur interrogati, aie-

1 Καὶ ἄλλος ἄλλον &c.] Confer p. 276.

2 Κατὰ τὰς πύλας,] *Thom. Magist.* & Phavor. Πύλαι, ἐπὶ τείχους· θύραι, ἐπὶ οἰκίας.

3 Κατεκώλυσε] Melius forsan, inquit *Stephanus*, κατεκώλυε. Vulgatam præstant scripturam libri omnes.

4 Τάχα] *Thom. Magist.* ἀντὶ τοῦ ταχέως, ποιητική· οἱ δὲ ῥήτορες, ταχέως καὶ πάχιστα καὶ οὐ πάχι· τὸ δὲ πάχα ἀντὶ τοῦ ἴσως, καὶ ἀμφότεροι· ὅπως δὲ μόνον πάθητε, καὶ μετὰ δίκης ἴσως. Porrò, vox θύρετρα, quæ mox occurrit, idémque sonat quod θύραι, distinctionem, quam Grammatici & Scholiastæ veteres inter πύλαι & θύραι statuerunt, perpetuam non esse declarat.

ἔλεγον ὅπι ἄκρα τις ἔσὶν ἔνδον, καὶ οἱ πολέμιοι πολλοὶ, οἳ πάσι ἐκδεδρομηκότες [1] τὰς ἔνδον ἀνθρώπους.

Ἐνταῦθα ἀνεὶπεῖν ἐκέλευσε Τολμίδῃ τὸν κήρυκα, ἰέναι εἴσω τὸ βουλόμενον τὶ λαμβάνειν. Καὶ ἐφέροντο εἴσω πολλοὶ, [2] καὶ νικῶσι τὰς ἐκπίπτοντας οἱ εἴσω ὠθούμενοι, καὶ κατακλείουσι τὰς πολεμίους πάλιν εἰς τὴν ἄκραν. Καὶ τὰ μὲν ἔξω τῆς ἄκρας πάντα διηρπάσθη καὶ ἐξεκομίσαντο οἱ Ἕλληνες· οἱ δ' ὁπλῖται [3] ἔθεντο τὰ ὅπλα, οἱ μὲν περὶ [4] τὸ σταύρωμα, οἱ δὲ καθὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἐπὶ τὴν ἄκραν φέρουσαν. Ὁ δὲ Ξενοφῶν καὶ οἱ λοχαγοὶ ἐσκόπουν, εἰ οἷόν τ' εἴη τὴν ἄκραν λαβεῖν· ἦν γὰρ οὕτω σωτηρία ἀσφαλής· ἄλλως δὲ [5] παγχάλεπον ἐδόκει εἶναι ἀπελθεῖν· σκεψαμένοις δ' αὐτοῖς ἔδοξε παντά-

bant arcem intus esse quandam, multósque hostes, qui excursione factâ homines intus *qui erant* cæderent.

Hìc *Xenophon* Tolmidem præconem publicè denuntiare jussit, ut, quicunque *spoliorum* aliquid capere vellet, ingrederetur. Itaque multi irruebant, & qui se invicem trudendo intrò tendebant erumpentes superant, ac rursùs hostes in arcem concludunt. Et quæ quidem extra arcem *reperiebantur*, omnia erant direpta *eadém*que Græci exportabant: gravis autem armaturæ milites in armis consistebant, partim ad *oppidi* vallum, partim ad viam illam, quæ in arcem ducebat. Xenophon autem & cohortium ductores considerabant, ecquâ ratione arx capi posset: nam *ipsorum* salus ità foret certa: cæteroqui perdifficile esse videbatur abscedere: issque *eâ de re* deliberantibus visum est *eum*

1 Τὰς ἔνδον] Vocem hanc, quæ in edit. *Ald. Steph. Leuncl.* deest, ex MSti Eton. fide, huic inserere loco visum est.

2 Καὶ νικῶσι τὰς &c.] I. e. Qui extra erumpere (verba sunt *Stephani*) conabantur, coacti fuerunt retrogredi vi eorum, qui ingredi volebant.

3 Ἔθεντο τὰ ὅπλα,] Vide p. 289. n. 3.

4 Τὸ σταύρωμα,] MS. Eton. τὰ σταυρώματα: quem modò p. 366. numerum nomini huic dederat Noster.

5 Παγχάλεπον] MS. Eton. habet πάνυ χάλεπον. In lexicis utique stat illa vox ἀδιαπότως: quam tamen Nostro, cum multis id genus aliis, libens tribuerim.

πασιν ἀνάλωτον εἶ) τὸ χωρίον. Ενταῦθα πρεσβυάζοντο τὴν ἄφοδον, ὡς τὰς μὲν σαυρὰς ἕκαστοι τὰς καθ' αὑτὰς διήρων, [1] καὶ τὰς ἀχρείους ἐφ' ἁρπαγὰς ἐξέπεμπον, καὶ τῶν ὁπλιτῶν τὸ πλῆθος· καταλιπὸν ἢ οἱ λοχαγοὶ οἷς ἕκαστος ἐπίστευεν.

Επεὶ δὲ ἤρξαντο ἀποχωρεῖν, ἐπεξέθεον ἔνδοθεν πολλοὶ, γέρρα καὶ λόγχας ἔχοντες, καὶ κνημῖδας καὶ [2] κράνη Παφλαγονικά· καὶ ἄλλοι ἐπὶ τὰς οἰκίας ἀνέβαινον τὰς ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς εἰς τὴν ἄκραν φερούσης ὁδοῦ· ὥστ' οὐδὲ διώκειν ἀσφαλὲς ἦν αὐτοὺς κατὰ τὰς [3] πύλας τὰς εἰς τὴν ἄκραν φερούσας· καὶ γὰρ ξύλα μεγάλα ἐπερρίπτουν ἄνωθεν, ὥστε χαλεπὸν ἦν καὶ μένειν ὡς ἀπέναντι· καὶ ἡ νὺξ φοβερὰ ἦν ἐπιοῦσα. Μαχομένων δ' αὐτῶν καὶ ἀπορουμένων, θεῶν τις αὐτοῖς μηχανὴν

capi locum omnino non posse. Ibi tum ad abscessum sese parabant, ac singuli palos sibi proximos diruebant, & *ad rem gerendam* inutiles ad raptus *faciendos*, *und*que maximam gravis armaturæ militum partem, emittebant: *eos* verò reliquerunt cohortium ductores, quibus quisque fidebat.

Posteaquam abscedere cœperunt, *in eos* intus excurrebant multi, gerris & hastis & tibiarum tegumentis & galeis Paphlagonicis instructi: atque alii in domos adscendebant ex utrâque viæ parte *sitas*, quæ ad arcem ducebat; adeò ut tutum non esset eos portas versùs in arcem ducentes persequi: quippe magnas trabes desuper jaciebant, ut tum manere tum abire difficile esset: nox etiam, quæ instabat, erat *ipsis* terrori. Iis autem pugnantibus & ad angustias redactis, deorum quispiam salutis

1 Καὶ τὰς ἀχρείους ἐφ' &c.] In MSto Eton. legitur ὡς τὰς ἀχρείους καὶ φορτία ἔχοντας ἐξεπέμποντο, καὶ &c. *Leuncl.* voces, καὶ τὰ φορτία ἔχοντας, glossæ loco habuisse videtur; quippe qui ἀχρείους expositit *calones sarcinas vehentes.* Easdem & *Steph.* aliique voces omiserunt: rectè, opinor. Ἀχρεῖοι autem hìc loci sunt *imbelles, ad rem gerendam minùs apti*, sive calones fuerint, sive τὰ σώματα ἀσθενεῖς. Eodem ferè sensu gaudet K. Π. p. 525.

2 Κράνη Παφλαγονικά·] *Herodot.* l. 7. c. 72. Παφλαγόνες δὲ ἐσματοῦντο ἐπὶ μὲν τῇσι κεφαλῇσι ἔχοντες κράνεα πτιλωτὰ &c. Noster, paulò infrà, κράνη ista ἀκύπινα fuisse tradit.

3 Πύλας τὰς —— φερούσας.] Sic Act. XII. 10. ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλην — τὴν φέρουσαν εἰς &c.

σωτηρίας δίδωσιν. [1]Εξαπίνης γὰρ ἀνέλαμψεν οἰκία τῶν ἐν δεξιᾷ, [2]ὅτου δή ἀνάψαντος. [3]Ὡς δ' αὐτὴ συνέπιπτεν, ἔφευγον οἱ ἀπὸ τῶν ἐν δεξιᾷ οἰκιῶν. Ὡς δ' ἔμαθεν ὁ Ξενοφῶν τοῦτο καὶ τὸ τύχης, ἀναπαύειν ἐκέλευε καὶ τὰς ἐν ἀριστερᾷ οἰκίας· αἱ γὰρ ξύλιναι ἦσαν· ὥστε καὶ ταχὺ ἐκαίοντο. [4]Εφευγον δὴ καὶ οἱ ἀπὸ τούτων τῶν οἰκιῶν. Οἱ δὲ κατὰ σόμα δὴ ἔτι μόνοι ἐλύπουν, καὶ δῆλοι ἦσαν [c]ὅτι ἐπικείσονται τῇ ἐξόδῳ τε καὶ [5]καταβάσει. Ἐνταῦθα καλεῖ τοὺς Ἕλληνας φορεῖν ξύλα, ὅσοι ἐτύγχανον ἔξω ὄντες τῶν βελῶν, εἰς τὸ μέσον ἑαυτῶν καὶ τῶν πολεμίων. Ἐπεὶ δὲ ἱκανὰ ἤδη ἦν, [6]ἐνῆψαν· ἐνέπιπτον δὲ καὶ πρὸς αὐτὸ τὸ χαράκωμα οἰκίας, ὅπως οἱ πολέμιοι ἀμφὶ

apiſcendæ rationem offert. Nam ſubitò *quædam*, ex iis quæ ad dextram *erant*, domus *flammâ conceptâ* fulſit, incertum quis incenderat. Cùm autem ea collaberetur, qui in domibus ad dextram *ſitis* erant, inde fugiebant. Hoc ubi Xenophon ex re fortuitâ didiciſſet, *Græcos* juſſit ad ſiniſtram etiam *ſitas* domos incendere: hæ ligneæ erant; atque adeò celeriter exurebantur. Itaque illi etiam, *has qui occupârant ædes*, inde fugâ dilabebantur. Soli jam moleſtiâ *Græcos* adficiebant, qui à fronte erant, & *ſatìs quidem* perſpicuum erat eos *Græcis* exeuntibus ac deſcendentibus inſtaturos. Hìc *eis*, quotquot extra telorum ictus erant, mandat, ut ligna in medium ipſos inter & hoſtes locum portarent. Cùm ſatìs multa *jam congeſta* eſſent, *ea* incenderunt: incenderunt etiam ædes juxta vallum ipſum *poſitas*, ut in his occu-

1 Ἐξαπίνης] Adi p. 339. n. 2.

2 Ὅτου δὴ ἀνάψαντος.] MS. Eton. & edit. quædam vetuſtæ dant ὅτου δὴ ἀνάψαντος τινός. Sed ultima vox omnino delenda eſt, & ὅτου δὴ conjunctim ſcribendum. Idem loquendi genus occurrit p. 339. ubi vide n. 3. Cæterùm, *Steph.* pro ἀνάψαντος, legit συνάψαντος & mox infrà συνάπτειν, ubi cæterorum libri ἁνάπτειν exhibent.

3 Ὡς δ' αὐτὴ συνέπιπτεν,] MS. Eton. & libri quidam editi repræſentant ὡς δ' αὐτοὶ συνέπιπτον, &c. quam lectionem ſequutus eſt *Amaſæus*. Longè rectiùs *Steph.* & *Leuncl.* vulgatam receperunt ſcripturam.

4 Ἐφευγον δὴ καὶ οἱ &c.] In quibuſdam codicibus οἱ ante ἀπὸ non extat; cui tamen *Steph.* & *Leunclav.* locum hunc rectè tribuerunt.

5 Καταβάσει.] Sic MS. Eton. Vulgò legitur συβάσει.

6 Ἐνῆψαν· ἐνέπιπτον] MS. Eton. & edit. *Ald.* ἀνῆψαν & ἀνέπιπτον: ut paulò ſuprà. Parum refert, utro tandem modo legatur.

ταῦτα ἔχιεν. Οὕτω [1] μόλις ἀπῆλθον ἀπὸ τ῀ χωρίου, πῦρ ἐν μέσῳ ἑαυτῶν τ῀ τῶν πολεμίων ποιησάμενοι. Καὶ κατεκαύθη πᾶσα ἡ πόλις καὶ αἱ οἰκίαι καὶ αἱ τύρσεις καὶ τὰ σκευοφόρα, καὶ τἆλλα πάντα πλὴν τῆς ἀκρας.

Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἀπῆσαν οἱ Ἕλληνες, ἔχοντες τὰ ἐπιτήδεια. [2] Ἐπεὶ δὲ τ῀ καταβασιν ἐφοβοῦντο τ῀ εἰς Τραπεζοῦντα, (τραχὺς γὰρ ἦν καὶ στενὴ) ψευδενέδραν ἐποιήσαντο· καὶ ἀνὴρ Μυσὸς [3] τὸ γένος, καὶ τοὔνομα τοῦτο ἔχων, τ῀ Κρητῶν λαβὼν τετταράς ἢ πέντε, ἔμεινεν ἐν λασίῳ χωρίῳ, καὶ προσεποιεῖτο τοὺς πολεμίους πειρᾶσθαι κωλυσάνειν· αἱ δὲ πέλται αὐτῷ ἄλλη καὶ ἄλλη διεφαίνοντο, χαλκαῖ οὖσαι. Οἱ μὲν οὖν πολέμιοι, ταῦτα διορῶντες, ἐφοβοῦντο ὡς ἐνέδραν οὖσαν· ἡ δὲ στρατιὰ ἐν τούτῳ κατέβαινεν. Ἐπεὶ

parentur hoſtes. Ità vix *tandem* à loco *hoc* diſceſſerunt, igne hoſtes inter & ipſos excitato. Atque tota *quidem* urbs & ædes & turres & ſepta, cæteráque omnia præter arcem, exurebantur.

Poſtridie Græci diſceſſêre, commeatu inſtructi. Quoniam autem deſcenſum in Trapezuntem metuebant, (quippe præceps erat & anguſtus) fictas fecerunt inſidias: atque *adeò* vir natione Myſus, id qui nominis etiam habebat, *ſecum* adſumptis quatuor aut quinque Cretenſibus, in loco *arboribus* denſo ſubſidebat, ac dare ſe operam ſimulabat ut *iſthic* clam hoſtibus eſſet: eorum verò peltæ, quæ eſſent æreæ, ex aliâ atque aliâ parte dilucebant. Et hoſtes quidem, hæc cùm perſpicerent, tanquam *iſthic* eſſent inſidiæ, ſibi metuebant: intereà verò deſcendebat exercitus. Cùm

1 Μόλις] *Hellad.* Chreſtom. Ὅτι τὸ μόγις ἀναλογώτερον λέγεται τῷ γ, φησὶ, γράφεται, ἐπὶ τῶν μὴ πάνυ γινομένων ταπεινόμενον· οἱ δὲ Ἴωνες καὶ Αἰολεῖς περιαλόγως λέγουσι τῷ λ, μόλις λέγοντες ἀναφέρουσι τῇ γραφῇ. *Thom. Magiſtro* interprete, μόγις ponitur ἀντὶ τοῦ μὴ βίᾳ· μόλις ἀντὶ τοῦ βραδέως. Sìc utique ſeriò rem agunt Grammatici, cùm ex ſexcentis auctorum Atticè ſcribentium exemplis eos nugari conſtet. Suprà p. 352. μόλις videre eſt, ubi MS. Eton. dat μόγις.

2 Ἐπεὶ δὲ τῷ &c.] Citat hunc locum ſuo modo, mutatis ſcilicet aliis, aliis omiſſis, *Suidas* ad v. ψευδενέδραν.

3 Τὸ γένος.] In MSto Eton. deſunt. Idem pro ἄλλη τῇ ἄλλῃ, quæ mox infrà ſequuntur, exhibet ἄλλοτε τῇ ἄλλοτε. Sed vulgata utrobique rectè ſe habet lectio. De peltarum, quarum pòſt paulò meminit, materiâ vide p. 16. n. 1.

δὲ ἐδόκει ἱκανὸν ἤδη ὑπεληλυθέναι τῷ Μυσῷ, ἐσήμηνε φεύγειν ἀνὰ κράτος· [1] καὶ ὃς ἐξαναστὰς φεύγει, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ. Καὶ οἱ μὲν ἄλλοι Κρῆτες ([2] ἀλίσκεσθαι γὰρ ἔφασαν τῷ δρόμῳ) ἐκπεσόντες ἐκ τῆς ὁδοῦ, εἰς ὕλην κατὰ τὰς [3] νάπας κυλινδόμενοι ἐσώθησαν· ὁ Μυσὸς δὲ κατὰ τὴν ὁδὸν φεύγων, ἐβόα βοηθεῖν· καὶ ἐβοήθησαν αὐτῷ, καὶ ἀνέλαβον τετρωμένον. Καὶ αὐτοὶ [4] ἐπὶ πόδα ἀνεχώρησαν βαλλόμενοι οἱ βοηθήσαντες, καὶ ἀντιτοξεύοντές τινες τῶν Κρητῶν· ἕτως ἀφικνοῦνται ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, πάντες σῶοι ὄντες.

Ἐπεὶ δ' ἔτε ὁ Χειρίσοφος ἦκεν, ἔτε πλοῖα ἱκανὰ ἦν, ἔτε ἐπιτήδεια ἦν λαμβάνειν ἔτι, ἐδόκει ἀπιτέον εἶναι. [5] Καὶ ἐς μὲν τὰ πλοῖα τούς τε ἀδυνάτους ἐνεβίβασαν, καὶ τοὺς ὑπὲρ τετταράκοντα

autem Myſo jam ſatìs longè proceſſiſſe videretur, ſignum *ſuis* dedit ut quantis poſſent viribus fugerent: atque *adeò* ipſe *ex inſidiis iſtis* exſurgens fugit, *itém*que ii qui cum ipſo erant. Ac cæteri quidem Cretenſes (quippe quod futurum dicerent ut curſu *victi* caperentur) ex viâ elapſi, in ſylvam per ſaltus devoluti ſalvi venerunt: at Myſus viâ *ipſâ* fugiens, clamore *ſuos* ad opem ferendam vocabat: ac opem ei tulerunt *illi*, vulneratúmque receperunt. Atque ii etiam opem qui tulerant telis petiti pedem referebant, & de Cretenſibus nonnulli qui ſagittas *intereà* in hoſtes viciſſim emittebant: ità *demum* in caſtra ſalvi omnes perveniunt.

Cùm autem neque Cheriſophus rediiſſet, neque navium ſatìs magna eſſet copia, neque commeatus *unde* capere poſſent ampliùs erat, viſum eſt diſcedendum eſſe. Quapropter in navigia tum ægrotos impoſuerunt, tum eos qui annos quadraginta ex-

1 Καὶ ὃς] Vide ſis p. 252. n. 2.

2 Ἁλίσκεσθαι γὰρ &c.] Cum ἁλίσκεσθαι intellige particulam ἄν, quæ futuri ſignificationem ei largiatur. Exempla, in quibus eadem deſideratur particula, videre eſt p. 38. n. 1. Illud etiam monuit *Portus*, τὸ ἔφασαν ἀντὶ τοῦ ᾤοντο hìc poſitum videri.

3 Νάπας] Adi p. 310. n. 2.

4 Ἐπὶ πόδα ἀνεχώρησαν] Noſter Κ. Π. p. 486. eodem ſenſu ſcripſit ἐπὶ πόδα ἀνεχάζοντο.

5 Καὶ] Vide p. 299. n. 5.

ἔτη, καὶ παῖδας, καὶ γυναῖκας, καὶ τῶν σκευῶν ὅσα μὴ ἀνάγκη ἦν ἔχειν· καὶ Φιλήσιον καὶ Σοφαίνετον τοὺς πρεσβυτάτους τῶν στρατηγῶν ἐπιβιβάσαντες, τούτων ἐκέλευον ἐπιμελεῖσθαι· οἱ δὲ ἄλλοι [1]ἐπορεύοντο· ἡ δὲ [2]ὁδὸς ὡδοποιουμένη ἦν. [3]Καὶ ἀφικνοῦνται πορευόμενοι εἰς Κερασοῦντα τεταῖοι, πόλιν Ἑλληνίδα, [4]ἐπὶ τῇ θαλάττῃ, Σινωπέων [5]ἄποικον, ἐν τῇ Κολχίδι χώρᾳ. Ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας δέκα· καὶ [6]ἐξέτασις ἐν τοῖς ὅπλοις ἐγένετο

cesserant, pueros etiam & mulieres, déque vasis quæcunque habere necesse non erat: ac Phileſius Sophænetúsque, qui maximi natu inter duces erant, *eadem* ut conscenderent *navigia* ubi curâssent, istorum *hos* curam suscipere jusserunt; cæteri *pedibus* iter faciebant: via autem erat munita. Atque itinere facto ad Cerasuntem, urbem Græcam, ad mare *sitam*, Sinopensium coloniam, in Colchidis regione, die tertio perveniunt. Ibi decem manserunt dies: & recensus *eorum qui* in armis *erant* actus est nume-

1 Ἐπορεύοντο·] *Scil.* κατὰ γλῶ, ut infrà paulò Noster; vel τοῖν ποδοῖν, utì K. Π. p. 276. Navigationi hìc licèt opponatur, est tamen ubi πορεύεσθαι dicitur etiam navi profecturus. Vide Act. XX. 22.

2 Ὁδὸς ὡδοποιουμένη] Confer p. 359. & p. 343. n. 2.

3 Καὶ ἀφικνοῦνται — τεταῖοι,] Sic & K. Π. p. 328. Δευτεραῖοι ἢ ἀμφὶ δείλην γίγνονται πρὸς &c. & p. 344. Οὕτω μὲν δὴ πορευόμενοι, τεταρταῖοι ἐπὶ &c. Adde suprà p. 262. n. 5. *Diodor. Sic.* p. 260. ὡς Τραπεζοῦντος, ἐς τριταῖοι παρεγενήθησαν εἰς Κερασοῦντα &c. Adde Joh. XI. 39.

4 Ἐπὶ τῇ θαλάττῃ,] Supple κειμένην: quâ de ellipsi agitur p. 34. n. 1.

5 Ἄποικον, ὡν &c.] Paulò aliter de Trapezuntio, Græcâ itidem urbe, dixit p. 348. — Σινωπέων ἀποικίαν, οὖσαν τῇ Κολχων χώρᾳ. *Diodor. Sic.* loco cit. — εἰς Κερασοῦντα, πόλιν Ἑλληνίδα, Σινωπέων ἄποικον.

6 Ἐξέτασις ὡν &c.] Suprà itidem Noster p. 12. Ἐνταῦθα Κῦρος ἐξέτασιν καὶ ἀριθμὸν τῶν Ἑλλήνων ἐποίησεν — καὶ ἐγένοντο οἱ σύμπαντες, &c. Adde K. Π. p. 149. *Thucyd.* l. 4. c. 74. Ἐξέτασε, ὅπλων ἐποιήσαντο, — i. e. *arma lustrârunt*, utì quidem vertit interpres. Idem l. 6. c. 96. ἐξέτασιν τε ὅπλων ἐποιοῦντο — i. e. eodem interprete, *exercitum recensuerunt*: nec malè utrobique. Licèt enim *lustro* sit verbum expiationis proprium, per quandam tamen analogiam *lustrare exercitum* dixerunt Latini pro *exercitum recognoscere* vel *recensere*. Indè autèm horum verborum significationem accepisse videtur illud, quòd expiatio ipsa fiebat per circuitum ambulando, visendo, considerando res hominèsque. *Hesych.* Ἐξέτασις, βασανισμός. *Phavor.* Ἐξεταζόμενοι, ἐρευνώμενοι, δοκιμαζόμενοι. Ἐξετάζω, ἐρευνῶ, ἐρωτῶ· καὶ ἐξετάζω, τὸ ἀπαριθμῶ· ἐξ οὗ ἐξέτασις, ἡ ἀπαρίθμησις. Nimirum ἐξέτασις propriè sonat *examen*, *inquisitio* &c. cùm verò eorum, sive militum seu civium domi degentium, qui ἐξέτασιν subiêre, numerus etiam iniri soleret, hinc factum videtur, ut ἐξετασις pro ἀπαρίθμησις nonnunquam acciperetur. Priore & magìs proprio illo apud Nostrum sensu venit, cùm & vox ἀριθμὸς ei adjungatur. Cæterùm, ante ὡν τοῖς ὅπλοις inserendum forsan est τῶν: ut loci hujus structura ad exempla, è Nostro jam & *Thucyd.* adlata, propiùs accedat. Quæ

si

ἀριθμὸς, ϗ ἐγένοντο [1] ὀκτακισχίλιοι ϗ ἑξακόσιοι. Οὗτοι ἐσώθησ ἐκ τ ἀμφὶ τὰς μυρίας· οἱ δὲ ἄλλοι ἀπώλοντο ὑπό τε πολεμίων, ϗ χιόνος, [2] καὶ εἴ τις νόσῳ. Ἐνταῦθα [3] ἀφαλαμβάνουσι τὰ ἀφ' τ αἰχμαλώτων [4] γενόμενον ἀργύριον· [5] ϗ τ δεκάτην, ἣν τῷ Ἀπόλλωνι ἐξεῖλον ἐκ τῆ Ἐφεσίᾳ Ἀρτέμιδι, [6] διέλαβον οἱ στρατηγοὶ, τὸ μέρος ἕκαστος φυλάττειν τοῖς θεοῖς· [7] ἀντὶ δ' Χειρισόφου Νέων ὁ Ἀσιναῖος ἔλαβε.

Ξενοφῶν μὲν τὸ μ τ Ἀπόλλωνος [8] ἀνάθημα ποιησάμενος,

rúſque *initus*, atque octo mille ſexcenti fuerunt. Hi ex decem ferè mille ſalvi evaſerant: cæteri tum ab hoſtibus tum nive perierant, atque morbo quidam. Ibi pecuniæ ex captivis redactæ partes quique ſuas ſigillatim accipiunt; & decimam, quam Apollini Epheſiæque Dianæ exemerant, ſigillatim acceperunt duces, ut quilibet *hiſce* diis partem *debitam* adſervaret: pro Cheriſopho autem Neon Aſinenſis *partem* accepit.

Xenophon utique cùm donarium Apollini confeciſſet, in the-

ſi minùs placeat ſententia, ὅπλα hìc verti oportet *caſtra*, vel *ordines*. Confer p. 218. n. 5. & p. 197. n. 3.

1 Ὀκτακισχίλιοι ϗ &c.] Numerum eorum haùd paulò majorem fuiſſe tradidit ſuprà p. 346. Sed ibi cautè ſatis voces ἀμφὶ, χιλίους εἰς, numeris ſingulis præpoſuit.

2 Καὶ εἴ τις νόσῳ.] Dixit ferè ut p. 366. πάσχα δέ τις ϗ &c. nec ubique εἰ & πάσχα *conditionem* & *rem incertam* denotant; ſed voculæ τις præmiſſæ nonnunquam idem atque ἴσως, de quâ vide p. 201. n. 1. valere videntur. Similiter eaſdem voculas adhibet *Thucyd.* l. 7. c. 21. Καὶ οἱ μὲν Συρακόσιοι, τῶ τε Γυλίππου ϗ τῶ Ἑρμοκράτους, ϗ εἴ τ ἄλλ, πειθόντων, ὥρμηντό τε &c. ubi & alios, præter Gylippum & Hermocratem, idem Syracuſiis ſuaſiſſe innuit. Porrò, de ſtructuræ mutatione vide p. 22. n. 1. p. 26. n. 2. p. 365. n. 1.

3 Διαλαμβάνουσι τὰ ἀφ'] Verbum ſolet verti *partiuntur*. Minùs adcuratè. Vide p. 270. n. 4. & p. 238. n. 5. MS. Eton. exhibet — τὰ ἀπὸ τ αἰχμαλώτων &c.

4 Γενόμενον ἀργύριον·] *Thom. Magiſt.* Γιγνόμενον δ μόνον τὸ συνεργόμενον, ἀλλὰ ϗ ἀτῆκον πνὶ ϗ ἁρμόζον· οἱονεὶ, τὸ πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον, ϗ αὐτῷ συμβαῖνον. *Phavor.* Ἀργύριον, πᾶν νόμισμα εἴτ' ἐν χαλκῷ, εἴτ' ἐν ἀργύρῳ, εἴτ' ἐν χρυσῷ, ἐώθασιν ἀργύριον καλεῖν· ϗ οἱ μ ῥήτορες, ἐνικῶς· οἱ δὲ κωμικοὶ, ἀργύρια, πληθυντικῶς.

5 Καὶ τὴν δεκάτην, &c.] Decimarum diis ſuis ab ethnicis conſecratarum haud pauca reperiuntur exempla. *Diod. Sic.* l. 20. p. 756. de Carthaginienſibus: ἐώθεισαν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις δεκάτην ἀπιτέλλειν τῷ θεῷ πάντων τῶν εἰς πρόσοδον πιπτόντων. Plura lege ſis apud *Grot.* de jure B. ac P. l. 3. c. 6. *Huet.* Quæſt. Alnet. l. 3. c. 3. *Archæol. Gr.* l. 2. c. 4. *Clerici* Comment. ad Gen. XIV. 20.

6 Διέλαβον — τὸ μέρος — φυλάττειν] Similiter *Laërt.* l. 2. ſegm. 51. δίδωσι τῷ — φυλάττειν, &c. De vi articuli vide p. 331. n. 2.

7 Ἀντὶ δὲ Χειρισόφου &c.] Hic quippe necdum redierat, referente Noſtro p. 371.

8 Ἀνάθημα] *Suidâ* interprete, πᾶν τὸ ἀφιερωμένον θεῷ. *Phavor.* Ἀνάθημα, ἄγαλμα, κόσμος.

Ανα-

[1] ἀνατίθησιν εἰς τὸν ἐν Δελφοῖς τῶν Ἀθηναίων θησαυρὸν, καὶ ἐπέγραψε τό, τε αὑτοῦ ὄνομα καὶ τοῦ Πρόξένου, [2] ὃς σφὼ Κλεάρχῳ ἀπέθανε· ξένῳ γὰρ ἦν αὐτοῦ. [3] Τὸ δὲ τῆς Ἀρτέμιδος τῆς Ἐφεσίας, [4] ὅτε ἀπήει σφὼ Ἀγησιλάῳ ἐκ τῆς Ἀσίας τὴν εἰς Βοιωτοὺς ὁδὸν, [5] κατέλιπε τοῦτο Μεγαβύζῳ

saurum *illud* Athenienſium, qui Delphis eſt, conſecratum reponit; ac tum nomen ſuum tum Proxeni, qui cum Clearcho occubuerat, inſcripſit: *is* quippe ipſius erat hoſpes. Quod verò Dianæ Epheſiæ *donarium animo intenderat*, *id* quo tempore cum Ageſilao ex Aſiâ diſcedebat viâ *quâ* Bœotios *itur*, apud Megabyzum

Ἀναθήματα, ὡς ἐπιτοπολὺ λέγονται σέφανοι, φιάλαι, σκπώματα, θυμιατήρια, χρυσίδες, ἀργυρίδες, οἰνοχόαι, ἀμφορίσκοι. *Heſych.* Ἀνάθημα, κόσμημα. *Etymol.* m. auctor, Ἀνάθημα, ἄγαλμα, κόσμος. Doctiſ. quidem *Salmas.* Plinian. exercit. p. 767. edit. *Trajec.* ſcribit, ἀνάθημα Græcis non dici de omni re, quæ diis conſecrabatur, ſed de illo tantùm genere donorum, quæ ſuſpendi poterant, aut in excelſo & conſpicuo loco ſtatui, ut eſſent templis ornamento. Sed ipſa donariorum, quæ *Phavorini* jam modò verbis enumeravimus, natura ad uſum etiam, non ad ornatum ſolum, ea fuiſſe deſtinata monſtrare videtur; quod & Cl. *Raphel.* loco *Polyb.* citato ad Luc. XXI. 5. luculenter probavit. Sic verò *Polyb.* l. 4. p. 326. edit. *Wech.* συνέπεισε τὰς γυνὰς τὰς αὑτῶν τὸ πέμπτον, καὶ τὰ λοιπὰ διέφθειρε τῶν ἀναθημάτων, ὅσα κατὰς κόσμον ἢ χρείαν ὑπῆρχε τοῖς &c. Sunt autem, qui voces ἀνάθεμα ſcripturâ tantùm, non item uſu & ſignificatu, inter ſe diſtingui putârunt. Sed rectiſſimè *Photius* in Etymolog. MS. cujus hæc eruditiſ. *C. Wolf.* ad Rom. IX. 3. verba adtulit: Ἀνάθημα ἀναθέματος διαφέρειν. Ἀνάθημα μὲν γάρ ἐστι, τὸ ἁγιασθὲν ἢ καθιερωμένον, τὸ ἀνιερωμένον τε καὶ ἀναπεφερμένον ἱερῷ τινι τόπῳ. Ἀνάθεμα δὲ, ἁγιασθὲν ἐκφωνηθέν, τὸ ὕστερον ἐχόμενον καὶ ἀναθέματος μοῖρα. *Thom. Magiſt.* Ἀνάθημα, οὐκ ἀνάθεμα. De hoc vocum iſtarum diſcrimine copioſè ac eruditè diſputat *Salmaſ.* loco cit. Neque verò inficias iverim, in auctoribus præſertim Eccleſiaſticis reperiri ἀνάθεμα pro ἀνάθημα: ſed librariorum imperitiæ negligentiæve id quidem tribuendum videtur, qui ε cum η permutârint. Vide *Montfauc.* Palæogr. Gr. p. 139.

1 Ἀνατίθησιν εἰς τὸν &c.] *Laert.* l. 2. ſegm. 51. Ἦν ἡμίστεος (χρυσίε, quod paulò ſuprà memorat, quódque Noſtro eſt ἀργύρεον p. 373.) ἔπεμψεν εἰς Δελφοὺς ἀναθήματα. Porrò, apud omnes fere gentes invaluit mos, ut ſibi theſauros in templis ſtatuerent. *Herodot.* l. 1. c. 14. Delphis theſaurum Corinthiorum fuiſſe ſcribit. Ibidem conditos fuiſſe complures aliarum gentium, in quibus & Athenienſes erant, theſauros refert *Pauſan.* l. 10. c. 11. Vide ſis etiam Cl. *Cleric.* ad 1 Sam. XXXI. 10. & *Franckenſt.* diſſertat. de Ærario Pop. Rom. quæ in Syntagm. Græviano reperitur p. 623.

2 Ὃς σφὼ Κλεάρχῳ &c.] Adi p. 171, 177, 185.

3 Τὸ δὲ τῆς &c.] *Scil.* μέρος ἀργυρίε, quod Dianæ conſecrandum decreverat.

4 Ὅτε ἀπήει σφὼ &c.] Conſule Diſſertat. I. K. Π. noſtræ præmiſſæ p. 6.

5 Κατέλιπε παρὰ Μεγαβύζῳ &c.] Moris fuiſſe veterum, ut privati ſuas, æque atque gens univerſa publicas, pecunias in fanis apud ſacerdotes ſecuritatis cauſâ deponerent, ex *Ciceron.* l. 2. de leg. c. 16. liquet. *Alexander in Ciliciâ depoſuiſſe apud Solos in delubro pecuniam dicitur*; & *Athenienſis Cliſthenes*

Junoni

τῷ [1] τῆς Ἀρτέμιδος νεωκόρῳ, ὅπι αὐτὸς κινδυνεύσων ἐδόκει ἱέναι [2] μετὰ Ἀγησιλάου ἐν Κορωνείᾳ· [3] ᾗ ἐπέστειλεν, ἢν μὲν αὐτὸς σωθῇ, ἑαυτῷ ἀποδοῦναι· [4] εἰ δέ τι πάθοι, ἀναθεῖναι, ποιησάμενον τῇ Ἀρτέμιδι ὅ, τι οἴοιτο χαριεῖσθαι τῇ θεῷ. [5] Ἐπεὶ δ' ἔφυγε Ξενοφῶν, κατοικοῦντος ἤδη αὐτοῦ [6] ἐν Σκιλλοῦντι, ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων [7] οἰκιοθέντι τῷ τῆς Ὀλυμπίαν, [8] ἀφικνεῖται Μεγάβυζος εἰς Ὀλυμπίαν θεωρήσων, καὶ ἀποδίδωσι τῷ θεῷ παρακαταθήκην αὐτῷ.

Dianæ ædituum reliquit, *propterea* quòd ipſe proficiſci videbatur prælii periculum cum Ageſilao apud Coroneam ſubiturus: mandavítque *adeò*, ſi ſalvus evaderet, ipſi ut reſtitueret; ſin aliquid *humanitùs* ei accideret, ut dedicaret, Dianæ id cùm confeciſſet *donarii*, quod deæ gratiſſimum fore arbitraretur. Poſteaquam verò exulâſſet Xenophon, & jam habitaret Scilunte, à Lacedæmoniis propter Olympiam conditâ, venit ad Olympiam ſpectandi gratiâ Megabyzus, ac depoſitum ei reſtituit. *Quod*

Junoni Samiæ, civis egregius, cùm rebus timeret ſuis, filiarum dotes credidit. Vide quæ doctiſ. *Daviſ.* ad locum hunc notavit. Cæterùm, *Heſych.* Μεγαβύζιοι λόγοι, μεγάλοι, ἀπὸ τῶν Περσῶν βασιλέως· οἱ δὲ βάρβαροι, καὶ οἱ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερεῖς, &c. Sic enim locus legendus & diſtinguendus videtur. Adde *Strab.* l. 14. p. 950.

1 Τῆς Ἀρτέμιδος νεωκόρῳ.] Etymol. m. Νεωκόρος, παρὰ τὸ κορῶ, καθαίρω καὶ ἐπιμελείας ἀξιῶ, ἢ τὸ νεὼς Ἀττικῶς, ὁ τοῦ νεὼ ἐπιμελούμενος. *Phavor.* Νεοκόρος (ſcribe νεωκόρος) ὁ τῷ ὀικλησίαν κοσμῶν· κορεῖν γὰρ, τὸ σαρῶν. Sic ferè *Heſych.* & *Suid.*

2 Μετὰ Ἀγησιλάου &c.] Conſule I. Diſſertat. K. Π. præmiſſam p. 6. & auctoribus ibi citatis adde *Plutarch* in *Ageſil.* p. 605. Cæterùm, de prælio ibi commiſſo plura in notis ad Noſtri orationem de *Ageſilao.*

3 Καὶ ἐπέστειλεν.] *Phavor.* & *Suid.* Ἐπιστέλλει, ἐπιτάττει, ὑποτίθεται. Adde quæ ſcripſimus K. Π. p. 388. n. 3. & *Ariſtoph.* νεφελ. v. 608.

4 Εἰ δέ τι πάθοι, ἀναθεῖναι, &c.] *Phavor.* Ἀναθεῖναι, ἀντὶ τοῦ ἀφιερῶσαι. *Laërt.* l. 2. ſegm. 51. — χρυσίον ἔχων, (Xenophon) τὸ μὲν ἥμισυ Μεγαβύζῳ ἔδωσι τῷ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερεῖ φυλάττειν, ἕως ἂν ἐπανέλθῃ· εἰ δὲ μὴ, ἄγαλμα ποιησάμενον, ἀναθεῖναι τῇ θεῷ.

5 Ἐπεὶ δ' ἔφυγε &c.] *Scil.* ἐπὶ λακωνισμῷ, auctore *Laërtio*, loco cit. Vide ſis Diſſertat. I. K. Π. præmiſſæ p. 5, 6.

6 Ἐν Σκιλλοῦντι &c.] *Pauſan.* l. 5. c. 6. Λακεδαιμόνιοι ὕστερον Σκιλλοῦντα (ſic enim apud hunc & *Laërt.* cum duplici λ ſcribitur nomen) ἀποτιμώμενοι τὴν λείαν, Ξενοφῶντι ἔδοσαν — φυγάδι ἤδη γεγενότι ὑπ' Ἀθηναίων, ὡς ἐπὶ βασιλέα &c. Conſule *Diſſertat.* modò adpellatam.

7 Οἰκιοθέντι παρὰ τῷ &c.] Legitur etiam οἰκιοθέντος. Receptam lectionem in duobus ſe exemplaribus inveniſſe teſtatur *Leunclav.* eandémque *Steph.* huc revocandam cenſuit.

8 Ἀφικνεῖται Μεγάβυζος &c.] *Laërt.* l. 2. c. 52. Ἀφικομένου δὲ τοῦ Μεγαβύζου καὶ θεάσασθαι τὰ παννύχιος, κομισάμενος (Xenophon) τὰ χρήματα, &c. Adi Diſſertat. I. K. Π. præmiſſam, loco cit. Porrò, θεωρεῖν dicitur etiam abſolutè pro *ſpectare ludos*, apud *Lucian.* in Nigr. ferè medio: ληφθέντα γάρ τινα τῶν πολιτῶν ἄγεσθαι παρὰ τὸν ἀγωνοθέτην, ὅτι βαπτὸν ἔχων ἱμάτιον, ἐθεώρει.

[1] Ξενοφῶν δὲ λαβὼν, χωρίον ὠνεῖται τῇ θεῷ, ὅπου ἀνεῖλεν ὁ θεός. Ἐτυχε δὲ ἁμαρτέων ἀπὸ μὲν χωρίε ποταμὸς [2] Σελλήνεος. Καὶ ἐν Ἐφέσῳ δὲ ῥεῖ διὰ τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος [3] νεὼν Σελλήεος ποταμὸς διαῤῥεῖ, καὶ ἰχθύες τε ἐν ἀμφοτέροις εἰσὶ καὶ κόγχαι. [4] ἐν δὲ τῷ ἐν Σκιλλοῦντι χωρίῳ καὶ θῆραι πάντων, ὁπόσα ἔξεστιν ἀγρεύομενα θηρία. [5] Ἐποίησε δὲ καὶ ναὸν καὶ βωμὸν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἀργυρίου· καὶ [6] τοὐντεῦθεν ἀεὶ δεκατεύων τὰ ἐκ τοῦ ἀγροῦ [7] ὡραῖα, θυσίαν ἐποίει τῇ θεῷ· καὶ πάντες οἱ πολῖται καὶ οἱ

cùm recepiſſet Xenophon, agrum deæ mercatus eſt, ubi deus oraculo monuit. Agrum *eum* Sellenus perlabebatur amnis. Apud Epheſum etiam propter templum Dianæ Epheſiæ Sellenus amnis præterfluit; piſcéſque ſunt atque conchæ in utroque: prætereà in *agro, qui* ad Sciluntem *eſt*, venationes *inſtituuntur* omnium, quæcunque venando capiuntur, ferarum. Templum etiam & aram de pecuniâ ſacrâ extruxit; ac poſtea ſemper decimâ parte fructuum maturorum ex agro *collectorum* exemtâ, ſacrum deæ faciebat: & feſti *quidem* cives omnes &

1 Ξενοφῶν ὁ λαβὼν, &c.] *Laërt.* loco cit. κομισάμενος τὰ χρήματα, χωρίον ἐπρίατο, καὶ καθιέρωσε τῇ θεῷ, δι' οὗ ποταμὸς ῥέει Σελλήεις, ὁμώνυμος τῷ ἐν Ἐφέσῳ.

2 Σελληεῖς] MS. Eton. dat Σελινοῦς. Sic *Strabo* l. 8. p. 593. Ῥεῖ δὲ διὰ τῆς Αἰγιέων πόλεως ποταμὸς Σελινοῦς, ὁμώνυμος τῷ τε ἐν Ἐφέσῳ παρὰ τὸ Ἀρτεμίσιον ῥέοντι, καὶ τῷ ἐν τῇ νῦν Ηλείᾳ τῷ παραῤῥέοντι τὸ χωρίον, ὃ φησιν ὠνήσασθαι τῇ Ἀρτέμιδι Ξενοφῶν, καὶ χρησμόν. Apud *Pauſan.* l. 5. c. 6. ſcribitur Σιλινοῦς: & l. 7. c. 24. Σέλινος. Utrobique repoſuerim Σελινοῦς. Propiùs ad Xenophontéas editiones accedit nominis apud *Laërtium*, l. cit. ſcriptura, ſcil. Σελιήεις: pro quo tamen reponi oportere Σελιοῦς contendit *Menagius* ad locum. Sed vide p. 71. n. 3. p. 123. n. 3. p. 168. n. 3.

3 Νεὼν] *Mœr. Attic.* Νεὼς τὸν εὐθείαν σὺν κῶς ὀξυτόνως, Ἀττικῶς· ναὸς, Ἑλληνικῶς.

4 Ἐν δὲ τῷ ἐν Σκιλλοῦντι &c.] Sic reſcribendum rectè conjecit *Leuncl.* In libris hactenus vulgatis deeſt poſterius ἐν: quod quidem, cùm jam modò lectum fuerat, facilè ex hoc loco excidere potuit. Adi ſis Diſſertat. jam ſæpiùs citatam.

5 Ἐποίησε δὲ καὶ &c.] *Pauſan.* l. cit. κατοικήσαι δὲ (Xenophon) ἐν Σκιλλοῦντι, τέμενός τε καὶ ἱερὸν καὶ ναὸν Ἀρτέμιδι ᾠκοδομήσατο Ἐφεσίᾳ. De loquendi formâ vide p. 30. n. 4.

6 Τοὐντεῦθεν ἀεὶ δεκατεύων &c.] Vide ſis p. 207. n. 2. & modò ſcripta p. 373. n. 5.

7 Ὡραῖα,] *Scil.* ὅσα ὥραν φύσει, uti Noſter p. 41. vel potiùs, eam qui maturitatis perfectionem attigere, quam iis dant ὥραν. *Heſych.* πάσιτας δὲ ἐπὶ τῶν ἐν γῆς ὡραίων, καὶ ἐπὶ τῶν καθ' ὥραν σωτελουμένων ἱερῶν. *Phavor.* Ὥρα, ἐφ' ἑκάστε ἔτους τῶν πεπαμένων τιμημάτων καὶ χρόνε, — καὶ ὥρα, ἡ εὐμορφία. Καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ ἑνὸς ὡραῖος, ὁ εὐειδής· ἀπὸ δὲ τοῦ ἑτέρε ὡραῖος ποιητικῶς, ὁ καιρὸς, ἤγεν ὁ ἐπὶ τῷ ἁρμόζοντι καιρῷ. Vide Cl. *Grævii* Lect. *Heſiod.* c. 2. & doctiſ. *Salmaſ.* Plin. exercit. p. 252.

[1]προχωροι ἄνδρες καὶ γυναῖκες μετεῖχον τῆς ἑορτῆς. Παρέχει δὲ ἡ θεὸς [2]τοῖς σκηνῶσιν ἄλφιτα, ἄρτους, οἶνον, τραγήματα· καὶ τῶν θυομένων ἀπὸ τῆς ἱερᾶς [3]νομῆς λάχος, [4]καὶ τῶν θηρευομένων δέ. [5]Καὶ γὰρ θῆραν ἐποιοῦντο εἰς τὴν ἑορτὴν οἵ τε Ξενοφῶντος παῖδες καὶ οἱ τῶν ἄλλων πολιτῶν· οἱ δὲ βουλόμενοι καὶ ἄνδρες [6]συνεθήρων· καὶ ἠλίσκετο τὰ μὲν ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ χωρίου, τὰ δὲ [7]ἐκ τῆς Φολόης, σύες καὶ δορκάδες καὶ ἔλαφοι. Ἔστι δὲ ὁ τόπος, [8]ἧ ἐκ Λακεδαίμονος εἰς Ὀλυμπίαν πορεύονται, ὡς εἴκοσι σταδίοι ἀπὸ τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ Διὸς ἱεροῦ. [9]Ἐνι δ' ἐν τῷ ἱερῷ τόπῳ καὶ

nitimi viri fœminæque participes erant. Præbet autem iis dea, qui agitant convivia, farinas, panes, vinum, tragemata; *quin* partem etiam eorum, è paſcuis quæ mactantur ſacris, itemque eorum quæ venando capiuntur. Xenophontis enim & cæterorum civium filii ad feſtum *illud* venationem inſtituebant: & qui volebant viri venationi ſimul operam dederunt: atque partim ex agro ſacro, partim ex Pholoe, ſues & capreæ & cervi capiebantur. Locus *ipſe*, quà in Olympiam Lacedæmone proficiſcuntur, ſtadia ferè viginti à Jovis apud Olympiam fano abeſt. In ſacro etiam loco ſunt &

1 Πρόχωροι &c.] Sic rectè *Steph.* exemplarium vetuſtorum auctoritate fretus. Alii dedère προέχωροι. Adfinem huic vocem videre eſt K. Π. p. 413. Ipſa extat *Thucyd.* l. 8. c. 11.

2 Τοῖς σκηνῶσιν &c.] Vide omnino p. 317. n. 2. Cæterùm, vocem ἀρχίεια, quæ vulgò poſt οἶνον legitur, fide MSti Eton. nixus hinc ejeci.

3 Νομῆς λάχος,] Priori de voce jam egimus p. 254. n. 1. *Heſych.* & *Phavor.* Λάχος, μέρος. *Suid.* Λάχος, μοῖρα.

4 Καὶ τῶν θηρευομένων δέ.] Vide p. 230. n. 1. & p. 298. n. 1.

5 Καὶ γὰρ θῆραν ἐποιοῦντο &c.] *Diog. Laërt.* l. c. Τὸν τοῦ Ἀγεσιλάου διατελεῖ κυνηγετῶν, καὶ τοὺς φίλους ἐστιῶν, καὶ &c. Vide Diſſert. I. quam K. Π. præmiſi, p. 6.

6 Συνεθήρων.] Extat quidem hoc verbum in *Sophocl.* Philoct. v. 1019. utì rectè monuit doctiſ. *Grammius*. Sed fallitur vir idem cel. cùm in lexicis id prorſùs deſiderari ſtatuit: reperitur enim in *Conſtant.* citato etiam Xenoph.

7 Ἐκ τῆς Φολόης, σύες καὶ &c.] Montis, id cui nomen contigit, in Arcadiâ deſcribendâ meminit *P. Mela* l. 2. c. 3. *Plin.* N. H. l. 4. c. 6. *Montes in Arcadiâ, Pholoë cum oppido.* Strab. l. 8. p. 547. καὶ ἡ Φολόη δ' ὑπέρκειται τῆς Ὀλυμπίας ἑξηντάτω, ὄρος Ἀρκαδικὸν, ὥστε τὰς ὑπωρείας τῆς Πισατίδος εἶναι. *Pauſan.* l. 5. c. 6. Περίκειται δὲ ὁ Σκιλλοῦς ἐλάφων καὶ ἐλάφων.

8 Ἧι ἐκ — πορεύονται,] Plenè, ἧ ὁδῷ ἐκ — πορεύονται ἄνθρωποι. Vide p. 249. n. 1. & p. 91. n. 5.

9 Ἐνι] *Phavor.* Ἐνι, ἔστι, ὑπάρχει. Fruſtrà ſuſpicatus eſt *Beza* ad Gal. III. 28. ἔν. librariorum vitio ſcriptum eſſe pro ἐστὶ, atque nullum prioris ſcripturæ exemplum Græcos apud auctores reperiri potuiſſe. Si quis plura

ἄλση ⸗ ὄρη δένδρων μεστὰ, ἱκανὰ ⸗ σῦς καὶ αἶγας καὶ ὄϊς τρέφειν καὶ ἵππους· ὥστε ⸗ τὰ τῷ εἰς τὴν ἑορτὴν ἰόντων ὑποζύγια [1] εὐωχεῖσθαι. Περὶ δ' αὐτὸν τ' ναὸν ἄλσος ἡμέρων δένδρων ἐφυτεύθη, ὅσα ὧδι [2] τρωκτὰ, ὡραῖα. [3] Ὁ δὲ ναὸς, ὡς μικρὸς μεγάλῳ, τῷ ἐν Ἐφέσῳ εἴκασται· [4] καὶ τὸ ξόανον ἔοικεν, ὡς λεγόμενον χρυσῷ ὄντι, τῷ ἐν Ἐφέσῳ. Καὶ στήλη ἕστηκε ᾗδε τ' ναὸν γράμματα ἔχουσα, ΙΕΡΟΣ Ο ΧΩΡΟΣ ΤΗΣ

luci & montes arboribus referti, & ſuibus & capris & ovibus & equis alendis apti; adeò ut eorum etiam, qui ad feſtum *illud* eunt, jumenta ſaturentur. Circa templum ipſum lucus eſt hortenſibus ſativis conſitus *omnibus*, quæ *fructus præbent*, ubi maturuerunt, edules. Templum autem, ut parvum magno, illi *quod eſt* apud Epheſum adſimiliter ſtructum eſt; ſimulacrum etiam, ut cupreſſinum aureo, illi *quod eſt* apud Epheſum ſimile eſt. Ac propter templum ſtela erecta eſt, has quæ continet literas, FUNDUS DIANÆ

deſideret exempla, adeat velim doctiſ. *Spanh.* in *Ariſtoph.* Plut. v. 348. Alia etiam apud Noſtrum olim σὺν θεῷ notabimus.

1 Εὐωχεῖσθαι.] Similiter *Ariſtot.* Hiſt. anim. l. 8. c. 6. verbum hoc adhibuit: μετὰ ⸗ τὰς τρεῖς ἡμέρας εὐωχοῦσιν ἤδη οἱ παίοντες τὰς ὗς. Quam verò propriè ſignificationem Athenienſium linguâ verbum illud habeat, docet Noſter *Memorab.* l. 3. extremo.

2 Τρωκτὰ,] Vocis auctorem neſciunt Lexicogr. Eâdem tamen uſus eſt & *Ælian.* V. H. l. 1. c. 31. καὶ τρωκτὰ ὠρχῖα, καὶ &c. h. e. exponente Cl. *Perizon.* poma ſeu fructus, qui crudi in ſecundam menſam adponi ſolent, & iſtâ parte anni, in quâ rex (*Perſarum* ſcil.) regiones obibat, maturi erant. *Suid.* τρωκτὰ, τὰ κρατικτὰ τ' ὀπωρῶν, οἷον κάρυα καὶ βάλανοι.

3 Ο δὲ ναὸς, ὡς μικρὸς &c.] *Plin.* N. H. l. 36. c. 14. *Magnificentiæ vera admiratio exſtat templum Epheſiæ Dianæ, ducentis viginti annis factum à totâ Aſiâ. — Univerſo templo longitudo eſt* 425 *pedum, latitudo ducentorum viginti, columnæ centum viginti ſeptem à ſingulis regibus factæ,* 60 *pedum altitudine.* Adde *Liv.* l. 1. c. 45. *Pauſan.* l. 4. c. 31. *Solin.* Polyhiſt. c. 40. *Salmaſ.* Plinian. Exercit. p. 569. *Spanhem.* in *Callim.* hymn. in Dianam. v. 249. Porrò, Act. XIX. 28, ideò forſan Diana audit μεγάλη, quòd inſignis eſſet templi iſtius magnificentia, cultuſque ejus permagna celebritas. Videndi tamen ad locum eruditi interpretes, à doctiſ. *Wolfio* citati: necnon Cl. Kuhn. ad *Pauſan.* loco ſuprà citato.

4 Καὶ τὸ ξόανον &c.] *Plin.* N. H. l. 16. c. 40. *Maximè æterna putant ebenum, & cupreſſum, cedrúmque, claro de omnibus materiis judicio in templo Epheſiæ Dianæ: utpote cùm totâ Aſiâ exſtruente quadringentis annis peractum ſit, convenit tectum ejus eſſe è cedrinis trabibus. De ipſo ſimulacro Deæ ambigitur: ceteri ex ebeno eſſe tradunt. Mucianus — vitigineum —* At *Vitruv.* l. 2. c. 9. *cedrinum* fuiſſe ſcribit. Cùm verò ſanum illud & ſimulacrum in Scillunte Noſter Dianæ erigere ſtatuiſſet, ad inſtar ejus templi & ſimulacri, quod Epheſi fuit; credi par eſt, eum diligentiùs inſpexiſſe ſimulacrum, & ex quali factum eſſet materiâ cognitum habuiſſe. Forſan tamen χρυσῷ dixit pro ἐπιχρύσῳ, ut Latinis *aureus* ſæpe pro *inauratus* dicitur.

ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ. [1] Τὸν δὲ ἔχοντα ℂ καρπούμενον, τὴν μὲ δεκάτην καταθύειν ἑκάστου ἔτους, ἐκ ὧ ℔ ϖείσῃ ⸌τ⸍ ναὸν ἐπισκευάζειν· ἐὰν δέ τις μὴ ποιῇ ταῦτα, τῇ θεῷ μελήσει.

[2] Ἐκ Κερασοῦντος δὲ κ᾽ θάλατταν μὲν ἐνομίζοντο [3] οἵπερ καὶ ϖρόθεν, οἱ δ᾽ ἄλλοι κ᾽ γῆ ἐπορεύοντο. Ἐπεὶ δ᾽ ἦσαν [4] ἐπὶ τοῖς Μοσσυνοίκων ὁρίοις, πέμπουσιν εἰς αὐτὸς Τιμησίθεον τὸν Τραπεζούντιον, [5] ϖρόξενον ὄντα τῶν Μοσσυνοίκων, ἐρωτῶντες πότερον ὡς μὰ φιλίας ἢ ὡς μὰ πολεμίας [6] πορεύσον-

SACER. Hunc qui poſſidet atque *inde* fructus percipit, quotannis *eum* decimam conſecrare, & de reliquo templum inſtaurare *oportet*: quòd ſi quis iſta non fecerit, deæ curæ erit.

Cæterùm ex Ceraſunte mari quidem *ii*, qui priùs, vehebantur, cæteri terreſtri pergebant itinere. Cúmque ad Moſynœcorum fines adeſſent, Timeſitheum Trapezuntium, qui Moſynœcorum erat hoſpes, ad eos mittunt, interrogantes utrùm tanquam per pacatum an tanquam per hoſtilem agrum iter ipſis fa-

1 Τὸν δ ἔχοντα &c.] Orationem hanc infinitam ſic ſupplere licet, Τὸν δ ἔχοντα κ καρπούμενον δεῖ τῷ μὲν &c. Hujuſmodi ſupplementum poſtulat oratio Thucydidéa l. 6. c. 80. Καὶ μὴ ἐκείνην τὴν ϖροθυμίαν δοκεῖν, &c. pro δεῖ vel χρὴ δοκεῖν. *Phavor.* Απαρέμφατα ἀντὶ ϖροστακτικῶν λαμβάνονται. *Homer.* Il. α'. v. 323.

Χειρὸς ἑλόντ᾽ ἄγομεν Βρισηΐδα ——

ἦγεν ἄγετε. De decimis vide p. 373. n. 5.

2 Ἐκ Κερασοῦντος δ &c.] Ad hiſtoriæ jam redit ſeriem, quam p. 373. intermiſerat.

3 Οἵπερ κ ϖρόθεν,] *Scil.* οἵ τε ἀνθενοῦντες, κ οἱ ὑπὲρ πεντηκοντέτη ἦτη, κ παῖδες, κ γυναῖκες &c. de quibus vide p. 371.

4 Ἐπὶ τοῖς Μοσσυνοίκων &c.] *Strabo* l. 12. p. 825. τινὲς δὲ (*ſcil.* eorum, qui Ἐπτὰ κωμῆται dicuntur) ἐπὶ δένδρεσι ἢ ϖυργίοις οἰκοῦσι, διὸ καὶ Μοσσυνοίκας ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ, ἀϖὸ ϖύργων μοσύνων λεγομένων. *Apollon. Rhod.* l. 2. v. 1018 & ſeq.

Ἱερὸν δ᾽ αὖτ᾽ ἐπὶ τοῖσιν ὄρος κ γαῖαν ἄμειψον,
Ἣ ἔνι Μοσσύνοικοι ἀν᾽ ὕρεα ναιετάουσι
Μόσσυνες· κ δ᾽ αὐτοὶ ἐπώνυμοι ἔνθεν ἔασι.

Scholiaſt. ad ejuſd. lib. v. 379. Μοσσύνοικοι δὲ ἔθνος ℂ αὐτὸ ἀϖὸ τ ἀγωγῆς τῶν θεσμοθεσίων ἐχηκός· μόσσυνοι γὰ οἱ ξύλινοι οἶκοι λέγονται, οἷς κ αὐτοὶ ἐχρῶντο. Sed de his alibi plura.

5 Πρόξενον] I. e. *Budæo* interprete, Comm. L. G. p. 257. *publicum hoſpitem*. Heſych. Πρόξενοι, οἱ ϖροστάται κ ξενίας ἐπιμελούμενοι, ἤγουν τὸς ξένους ὑϖοδεχόμενοι. *Phavor.* Πρόξενος, ὁ ὑϖὸ ϖόλεως ἠξιωμένος ἐν τῇ σφετέρᾳ ϖροϊσταῖ ξένων· οἷος Αντήνωρ ἐν τοῖς Τρωσὶ, κ ὁποῖοι οἱ βασιλικοὶ διοικηταί. Idem, Προξένου, ὁ κοινῇ τ ϖόλεως ὅλης φίλος. *Suid.* Προξένους ἐκάλουν τὸς ϖεμϖομένους εἰς τὸ ὑϖοδέχεσθ τὸς ξένους, τὸς ἐξ ἄλλων ϖόλεων ἥκοντας. *Ammon.* Πρόξενος κ Ιδιόξενος κ Δορύξενος διαφέρει. Πρόξενος, ϖόλεως κ ἔθνους· Ξένος δ᾽ ὁ εἰς ἑνός. Ο δ αὐτὸς ℂ Ιδιόξενος. Δορύξενος δ ὁ κ᾽ ϖόλεμον γενόμενος φίλος.

6 Πορεύσονται] Sic rectè MS. Eton. Hactenùs in libris pleriſque ſcriptum ϖορεύονται. At *Steph. Leuncl. Portus* uno ore auctores ſunt, ut vel ϖορεύσονται vel ϖορεύωνται reſcriberetur.

τας τ᾽ χώρας. Οἱ δ᾽ [1]εἶπον ὅτι ἀδοίσειεν· ὄπισθεν γὰρ τοῖς χωρίοις. Ἐντεῦθεν λέγει ὁ Τιμησίθεος ὅτι πολέμιοί εἰσιν αὐτοῖς [2]οἱ ἐκ τοῦ ἐπέκεινα· [3]καὶ ἐδόκει καλέσαι ἐκείνους, εἰ βούλοιντο συμμαχίαν ποιήσασθαι. Ἐκπεμφθεὶς ὁ Τιμησίθεος, [4]ἦκεν ἄγων τοὺς ἄρχοντας. Ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο, συνῆλθον οἵ τε τῶν Μοσυνοίκων ἄρχοντες καὶ οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἑλλήνων· καὶ ἔλεγε μὲν Ξενοφῶν, ἡρμήνευε δὲ Τιμησίθεος.

"Ω ἄνδρες [5]Μοσσύνοικοι, ἡμεῖς διελθεῖν βουλόμεθα εἰς τὴν "Ελλάδα πεζῇ· πλοῖα γὰρ οὐκ ἔχομεν· κωλύουσι δ᾽ ὅτοι ἡμᾶς, "ὡς ἀκούομεν ὑμῖν πολεμίους εἶναι. Εἰ οὖν βούλεσθε, ἔξεσιν

ciendum foret. Illi perinde fore aiebant; quippe qui locis munitis fidebant. Tum Timesitheus narrat esse iis hostes *illos*, qui ulteriùs *habitarent*: quare visum est hos ut advocarent, si belli societatem inire vellent; atque adeò missus *ad eos* Timesitheus, *secum unà* ductis *gentis* principibus rediit. Posteaquam advenissent, tum Mosynœcorum principes tum Græcorum convenêre duces: ac Xenophon quidem verba fecit, *quæ* Timesitheus interpretatus est:

"Cupimus nos, Mosynœci, pedestri itinere in Græciam tran "sire; navigia quippe non habemus: verùm nos impediunt ii, "quos vobis hostes esse audimus. Quapropter si velitis, licet *jam*

1 Εἶπον ὅτι ἀδοίσειεν.] Similiter eodem verbo usus est *Ælian.* H. V. l. 3. c. 32. Καὶ τὸ δοίσῃ, ἔφη, &c. Idem l. 7. c. 14. Οὐδὲν γὰρ δοίσῃ, εἴ τις &c.

2 Οἱ ἐκ τοῦ ἐπέκεινα.] Elliptica est locutio, hoc forsan modo supplenda: οἱ ἐκ τοῦ τόπου vel μέρους, ἐπ᾽ ἐκεῖνα χωρία, vel μέρη, ὄντες. *Thucyd.* l. 7. c. 58. τὸ τοῦ ἐπέκεινα ἱδρυμένοι Σιλινούντιοι· I. e. *Æ. Porto* interprete, τὸ τοῦ ἐπέκεινα μέρους, τὸ τοῦ μέρους τοῦ ἐπ᾽ ἐκεῖνα τὰ χωρία· τὸ ἐκείνοις τοῖς χωρίοις ὄντι. Idem l. 8. c. 104. ὥστε τὰ τὸ τοῦ ἐπέκεινα αὐτῶν γιγνόμενα &c. i. e. *ità ut ea, quæ in ulteriore illius parte fiebant* &c. Vulgò quidem pro adverbio habetur ἐπέκεινα. *Hesych.* & *Phavor.* Ἐπέκεινα, παρέκει, (scribo, παρεκτεῖ) ἀνωτέρω, ἐξωτέρω.

3 Καὶ] Vide p. 299. n. 5.

4 Ἦκεν &c.] Verbum hoc sensum ἐπανέρχομαι apud Nostrum sæpè obtinet. Sic suprà p. 355. ἀπεμέμφετο ἐς᾽ ἂν ἐγὼ ἔλθω· ἥξω γὰρ παχέως. Et Joh. XIV. 18. ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. ubi simplex itidem compositi illius vicem supplet.

5 Μοσσύνοικοι,] Hi nimirum, qui in ulteriore Ponti litore habitabant, mores plerumque illorum imitati, ad quos primò accesserat Timesitheus, idem quoque, quod illi, nomen adepti sunt.

"ὑμῖν ἡμᾶς λαβεῖν συμμάχους, καὶ πειρᾶσθαι εἴ τι πρόσθεν
"ὑμᾶς ἔτοι ἠδίκηται, καὶ τοιοῦτον ὑμῶν ὑπηκόους εἶναι τούτους. [1]Εἰ
"δ' ἡμᾶς ἀφήσετε, σκέψασθε πόθεν αὖθις ἂν τοσαύτην δύνα-
"μιν λάβοιτε σύμμαχον." Πρὸς ταῦτα ἀπεκρίνατο ὁ ἄρχων τῶν
Μοσυνοίκων ὅτι καὶ βούλοιτο ταῦτα, καὶ δέχοιτο τὴν συμμαχίαν.
"Ἄγετε δή, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, τί ἡμῶν δεήσεσθε χρήσασθαι, ἂν σύμ-
"μαχοι ὑμῶν γενώμεθα; [2]Καὶ ὑμεῖς τί οἷοί τε ἔσεσθε ἡμῖν συμ-
"πρᾶξαι πρὸς τοὺς ὁδόν;" [3]Οἱ δ' εἶπον ὅτι ἱκανοὶ ἐσμὲν εἰς τὴν
χώραν [4]εἰσβάλλειν, ἐκ δὲ ἑτέρας, τὴν τῶν ὑμῖν τε καὶ ἡμῖν
πολεμίων, καὶ δεῦρο ὑμῖν πέμψαι ναῦς τε καὶ ἄνδρας, οἵτινες
ὑμῖν συμμαχοῦνταί τε καὶ τὴν ὁδὸν ἡγήσονται.

"vobis nos belli ſocios adſciſcere, atque *adeò illos*, ſi quâ un-
"quam vos illi adfecerunt injuriâ, ulciſci, ſinque poſterum ut ve-
"ſtro pareant iidem imperio *efficere*. Quòd ſi nos dimiſeritis, cir-
"cumſpicite *tandem* unde tantum, vobis qui opituletur, exerci-
"tum accepturi ſitis." Ad hæc Moſynœcorum princeps reſpon-
dit velle ſe hæc, & ſocietatem *eorum* accipere. "Agite verò, in-
"quit Xenophon, quam ad rem noſtrâ vobis opus erit uti ope-
"râ, ſi vobiſcum belli ſocietatem ineamus? ac vos quid adju-
"menti ad *expediendum* nobis tranſitum adferre poteritis?" No-
bis, inquiunt, ſatis virium eſt ad invadendum ex alterâ parte il-
lorum agrum, qui & vobis & nobis hoſtes ſunt; *poſſumus* etiam
huc ad vos tum naves tum viros mittere, qui & auxilio vobis
fuerint & viæ ſe duces præſtituri.

1 Εἰ δὲ ἡμᾶς ἀφήσετε,] I. e. ſi eos ulciſcendi facultatem, quam vobis jam daturi ſumus, dimiſeritis.

2 Καὶ ὑμεῖς τί οἷοί τε &c.] MS. Eton. exhibet καὶ ὑμεῖς τί οἵεσθε ἔσεσθαι &c. Libri typis impreſſi, καὶ ὑμεῖς ποῖοί τε ἴστε &c. Ipſe cum *Stephano* malui ex utrâque illâ tertiam, eámque adeò ſinceram, opinor, lectionem conficere. Eleganter autem τί οἷοί τε dicitur pro τί δυνήσεσθε. Sic *Thucyd.* l. 8. c. 65. οἳ ἂν μάλιστα τοῖς τε χρήμασι καὶ τοῖς σώμασιν ὠφελεῖν οἷοί τε ὦσιν.

3 Οἱ δ' εἶπον ὅτι &c.] Abundat hæc vocula, ut aliàs ſæpé. *Thucyd.* lib. 5. cap. 10. — Βρασίδας — λέγει τοῖς μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τοῖς ἄλλοις ὅτι οἱ ἄνδρες ἡμᾶς ἐκ μένουσι. Et ibid. c. 30. ἐρωτᾶς δ' ὅτι ἦν μὴ θεῶν ἢ ἡρώων κώλυμα ἦ. Vide K. Π. p. 504. n. 1. & *Steph.* Append. ad ſcripta de Dial. Att. p. 75 & ſeq.

4 Εἰσβάλλειν, ἐκ τῶν ἐπὶ &c.] Sic *Thucyd.* l. 7. c. 37.

[1] Ἐπὶ τούτοις πισὰ δόντες καὶ λαβόντες, ὤχοντο· καὶ ἦκον τῇ ὑσεραίᾳ ἄγοντες τριακόσια [2] πλοῖα μονόξυλα, καὶ ἐν ἑκάσῳ τρεῖς ἄνδρας· ὧν οἱ μὲ δύο ἐκβάντες, εἰς τάξιν ἔθεντο τὰ ὅπλα· ὁ δὲ εἷς ἔμενε. Καὶ οἱ μὲν, λαβόντες τὰ πλοῖα, ἀπέπλευσαν· οἱ δὲ μένοντες ἐξετάξοντο ὅτως· [3] Εσησαν ὥσπερ, ἀνὰ ἑκατὸν μάλισα, οἱ χορὶ, ἀντισοιχῶντες ἀλ-

His conditionibus cùm dediſſent *utrinque* fidem & accepiſſent, *ad ſuos* abière; ac poſtridie cum trecentis navigiis monoxylis venerunt, tribúſque in ſingulis viris; quorum duo *de navigiis* egreſſi, ad *Græcorum* aciem ſe adjungebant; unus *in navigio* manebat. Atque illi quidem, ſumptis navigiis, *indè* enavigârunt; qui verò manebant hoc ſe modo in aciem diſpoſuerunt: Steterunt, centuriatim admodum, tanquam chori, alii aliis reſpon-

c. 37. — καὶ ἡ γομφωσία τῶ Συρακουσίων ἐν τῷ ἐπὶ θάτερα σφῶν τείχῃ. Cæterùm, quâ ratione locutio ſit ſupplenda, diſcas licet ex p. 380. n. 2.

1 Ἐπὶ τούτοις] Uſitata in fœderibus ineundis formula. *Mar. Oxon.* p. 72. ed. *Mait.* Ἐπὶ τοῖσδε συνέθεντο &c. *Thucyd.* l. 4. c. 16. Αἱ μὲν σπονδαὶ ἐπὶ τούτοις ἐγένοντο, &c. Adde ſuprà p. 299. n. 3. Cæterùm, legitur etiam Ἐπὶ τοιούτοις.

2 Πλοῖα μονόξυλα,] *Heſych.* Μονοξύλοις, πλοίοις. Ità & *Phavor.* Apud utrumque forſan reponendum, Μονοξύλοις, πλοίοις. Lexicon Gr. Lat. vetus: Μονόξυλον, *Linter*. Arrian. *Peripl.* M. E. p. 151. edit. *Blanc.* hujuſmodi navigia memorat: Εσι δὲ ὧν αὐτῇ (Menuthiâ) πλοιάρια ραπτὰ ἐκ μονοξύλων, οἷς χρῶνται &c. Ipſâ voce Græcâ uſus eſt *Plin.* N. H. l. 6. c. 23. *Regio autem, ex quâ piper monoxylis lintribus Caracen convehunt, vocatur Cottonara.*

3 Εσησαν ὥσπερ, ἀνὰ &c.] Sic MS. Eton. atque edit. ferè omnes. At in *Stephan.* legitur Εσησαν ὥσπερ ἀνὰ ἑκατὸν μάλισα, οἷον χορὶ, ἀντιστιχῶντες &c. Ipſe *Steph.* illud οἷον in exemplaribus minimè contemnendis reperiri ſcribit. Lectionem *Steph.* improbat *Leunclavius*; putátque adeò factam quandam vocum trajectionem, ut hoc modo legatur, Εσησαν ἀνὰ ἑκατὸν μάλισα, ὥσπερ οἱ χορὶ, &c. *Steph.* etiam, modò retinueris οἱ χορὶ, loco ſuo movendum ὥσπερ, & ante οἱ χορὶ ponendum, cenſuit. Ipſe nec ſcripturam vocum, nec ordinem mutatum velim. Non infrequens utique eſt apud elegantiſſimos etiam Græciæ ſcriptores iſtiuſmodi verborum trajectio. Noſter ſuprà p. 364. ἐκέλευσε τὸν λόχον ἑκάστου ποιῆσαι τοὺς λοχαγῶν, &c. Herodot. l. 1. c. 109. ἄλλο τί ἢ λείπει τὸ ἐνθεῦτεν ἐμοὶ κινδύνων ὁ μέγιστος; *Dionyſ. Hal.* de *Thucyd.* Hiſt. judic. c. 31. "Καὶ ὀρκοι, φησὶν, εἴ τε ἄρα ἐγίγνοντο ξυναλλαγῆς, ἐν τῷ αὐτίκα ποδὸς τὸ ἄπορον ἑκατέρᾳ διδόμενοι, "ἴσχυον, οὐκ ἐχόντων ἄλλοθεν δυνάμιν." Ἐν τούτοις, inquit Criticus, ὑπερβατόν τε ἡ φράσις· οἱ μὲν γὰρ "Ορκοι τῆς συναλλαγῆς" σημαινόμενον ἔχουσι τοιοῦτον, "Οἱ δὲ ποδὶ τῆς φιλίας ὅρκοι εἴ τε "ἄρα γένοιντο." Τὸ δὲ "ἴσχυον," δ' ὑπερβάτου κείμενον, τῷ "αὐτίκα" ἕπεται· βέλεται γὰρ δηλῶν, Εἰ "τῷ παραυτίκα ἴσχυον." Ibid. lege plura. Extant autem illa *Thucyd.* verba l. 3. c. 82. Collatis hiſce exemplis, haud ità dura videbitur verborum ſtructura. 1 Joh. II. 27. Καὶ ὑμεῖς, τὸ χρίσμα &c. *Suid.* Ἀνθιστιχῶντες· Εσησαν ὥσπερ μάλισα χορὶ, ἀνθιστιχῶντες ἀλλήλοις, ἔχοντες λέμβα πάντες βοῶν λευκῶν. Sed in hoc adcuratam citandi diligentiam (quod & aliàs monui) fruſtra

λήλοις, ἔχοντες γέρρα πάντες [1] λευκῶν βοῶν δασέα, [2] εἰκαμμύα κιτῶνος πεπάλῳ· ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ [3] παλτὸν ὡς ἑξάπηχυ, ἔμπροσθεν μὲν λόγχιον ἔχον, ὄπισθεν δὲ αὐτοῦ τοῦ ξύλου σφαιροειδές. Χιτωνίσκους δὲ ἐνεδεδύκεσαν ὑπὲρ γονάτων, πάχος ὡς [4] λινοῦ στρωματοδέσμου· ἐπὶ δὲ τῇ κεφαλῇ κυρβασίαν [5] σκύτινα, οἵα περ τὰ Παφλαγονικά, [6] κρώβυλον ἔχοντα κατὰ μέσον, ἐγγυτάτω παραπλησίαν· εἶχον δὲ καὶ [7] σαγάρεις

dentes, omnes inſtructi gerris denſis, ex alborum boum coriis, ad hederæ folii ſimilitudinem factis; dextrâ ſex ferè cubitûm paltum *tenentes*, cujus anterior pars cuſpidem habebat, poſterior ſphæralem ligni ipſius formam. Tunicis ſupra genua induti erant, *quarum erat ea* craſſitudo, quæ lineæ faſciæ, quâ ſtragula veſtis conſtringitur: in capite coriaceas *geſtabant* galeas, cujuſmodi ſunt Paphlagonicæ, quarum in medio ſpira erat tortilis, tiaræ formam quàm proximè referens: habebant etiam ſecures

fruſtrà quæſiveris. Porrò, μάλιστα hìc loci, & apud *Thucyd.* plus vice ſimplici, valet idem atque *admodum*, cùm vocibus numerum denotantibus adjunctum eſt; i. e. *ferè, circiter.* Vide ſis *Thucyd.* l. 1. c. 13. & c. 93. *Liv.* l. 44. c. 43. *Cæſar.* de B. G. l. 5. c. 40. & quæ ibi ad vocem *admodum* notavit Cl. *Daviſ.*

1 Λευκῶν βοῶν] *Euſtath.* ad *Homer.* Il. δ'. v. 141. Ἰσέον ἦ ὅτι ἐλέφαστα μὲν λέγει τὸ ἐλεφάντινον ὀστοῦν· τῇ δ' ὅλῃ ὀνομασίᾳ ὀνομάζων τὸ μέρος· ᾧ τρόπῳ καὶ βοῦς, τὸ δέρμα, ἢ βύρσα. Adde Il. η'. 238. & alibi. Hujuſmodi forſan thoracibus uſi ſunt equites illi, qui p. 78. λευκοθώρακες adpellantur.

2 Εἰκαμμύοι κιτῶνι πεπάλῳ·] *Jul. Poll.* l. 1. c. 134. Πέλτη Ἀμαζονικὴ, ὡς φησι Ξενοφῶν, παρεσκευάσθαι κιτῶνι πεπάλῳ. Hunc locum, opinor, reſpexit. *Suidas* ipſa Xenophontis verba citat ad v. Πεπάλῳ.

3 Παλτὸν] Quid ſit, docebit Index vocab. Perſic. K. Π. noſtræ adjectus.

4 Λινοῦ στρωματοδέσμου.] Vocant Græci στρωματόδεσμον *ſtragulæ veſtis involucrum.* De Cleopatræ commento, quo periculum ad vitandum uſa eſt, ſic *Plutarch.* in *Cæſare* p. 731. ἀπόρου ἦ λαθεῖν ἔντος ἄλλως, ἢ μὲν εἰς στρωματόδεσμον ἐνδῦσα, σφετέρᾳ (repone σφετέρᾳ) μακρὸν ἑαυτήν· ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος ἰμάντι συνδήσας τὸ στρωματόδεσμον, εἰσκομίζει &c. Plura ſi deſideres, adi doctiſ. *Caſaubon.* animad. in *Athen.* l. 1. c. 4. *Tho. Magiſt.* Στρωματοῦς μὴ εἴπῃς ἐπὶ στρωμάτων, ἀλλὰ στρωματόδεσμος, καὶ στρωματόδεσμον, ἀδετέρως. *Moer. Attic.* Στρωματόδεσμος, Ἀττικῶς· στρωματοῦς, Ἑλληνικῶς.

5 Σκύτινα &c.] *Suid.* Σκύτινον, δερμάτινος. Deinde, paucis interjectis, locum hunc Xenoph. citat.

6 Κρώβυλον &c.] In *Suidâ*, ad v. Κρώβυλος, legitur etiam hic locus. Eodem interprete, Κρώβυλον eſt ὁ μαλλὸς τῶν παιδίων· (ſic quoque reſcribendum in *Heſych.* & *Phavor.*) — ὁ ἐκ τῶν τριχῶν πεπλεγμένος κόσμος. *Scholiaſt.* in *Thucyd.* l. 1. c. 6. Κρώβυλος δέ ἐστιν εἶδος πλέγματος τῶν τριχῶν, ἀπὸ ἑκατέρων εἰς ὀξὺ λαπλήσσον. *Harpocrat.* Κυρίως δὲ εἶδός τι ἐμπλοκῆς ἐστὶ ὁ κρώβυλος. Sic & Etymol. m. auctor. Vide ſis quæ de hâc voce notârunt *Perizon.* & *Kuhn.* ad *Ælian.* V. H. l. 4. c. 22.

7 Σαγάρεις] Conſule Indic. Etymol. K. Π. adjectum.

σιδηρᾶς. Ενταῦθεν ἐξῆρχε μὲ αὐτῶν εἷς, οἱ δ' ἄλλοι [1] πάντες ᾄδοντες ἐπορεύοντο ἐν ῥυθμῷ, καὶ διελθόντες διὰ τ' τάξεων καὶ [2] διὰ τῶν ὅπλων τῶν Ελλήνων, ἐπορεύοντο εὐθὺς πρὸς τοὺς πολεμίους, ἐπὶ [3] χωρίον, ὃ ἐδόκει ῥᾳδιαχώτατον εἶ). [4] Ἐκειτο δὲ τοῦτο πρὸ τῆς πόλεως, ἣ μητροπόλεως καλουμένης αὐτοῖς, καὶ ἐχόσης [5] τὸ ἀκρότατον τῶν Μοσσυνοίκων· [6] καὶ περὶ τούτῳ ὁ πόλεμος ἦν· οἱ γὰρ ἀεὶ τοῦτ' ἔχοντες ἐδόκουν ἐγκρατεῖς πάντων Μοσσυνοίκων εἶναι. [7] Καὶ ἔφασαν τούτους δικαίως ἔχειν [8] τοῦτο, ἀλλὰ κοινὸν ὂν καταλαβόντας [9] πλεονεκτεῖν.

ferreas. Tum verò ex iis unus *progreſſum à cantu* auſpicatus eſt, cæteríque omnes cum cantu incedebant in numerum, pérque ordines Græcorum & armatos progreſſi, in hoſtes rectà tendebant, ad caſtellum, quod facillimum eſſe expugnatu videbatur. Situm hoc erat ante urbem, quam ipſi metropolim adpellabant, quæque arcem Moſynœcorum præcipuam continebat; atque *adeò* de hâc bellum *inter ipſos geſtum* erat: nam quolibet tempore, eam qui tenebant, Moſynœcos ii omnes in poteſtate ſuâ habere videbantur. Atque hoc aiebant illos *non jure* tenere, ſed eo quod *utriſque* commune erat occupato, res ſuas amplificare.

1 Πάντες ᾄδοντες &c.] Reſpice p. 293. n. 5. Sic ferè de Luſitanis *Diodor. Sic.* l. 4. p. 311. τὸ δὲ τοῖς πολέμοις πρὸς ῥυθμὸν ἐμβαίνειν, καὶ παιᾶνας ᾄδειν, ὅταν ἐπίωσι τοῖς ἀντιπεταγμένοις. *Phavor.* Ρυθμὸς, ἁρμονία, ἀκολουθία, παίδευσις· ἢ ἡ τ κινήσεως τάξις. *Suid.* ὅταν ἡ ταχεῖα καὶ βραδεῖα τ ποδῶν αἴρσις καὶ θέσις λόγον ἔχωσι πρὸς ἄλληλα, ῥυθμὸς γίνεται.

2 Διὰ τ ὅπλων] Vide p. 372. n. 6.

3 Χωρίον, ὃ &c.] Mavult *Muret.* ᾗ ἐδόκει. quam ſcripturam ſequitur *Amaſ.* Sed nil mutandum. *Suid.* & *Phavor.* Επίμαχος· δυναμένη πολεμεῖσθαι: utroque verba hæc Xenophontis adferente.

4 Ἐκειτο] MS. Eton. ᾠκεῖτο. Sed lectio vulgata rectè in aliis libris retinetur.

5 Τὸ ἀκρότατον] I. e. *ſupremam* regionis *partem*, maximéque ſive naturâ loci ſive arte editam. Quippe moris erat arces urbium, quas indè adpellârunt ἄκρας, in altis locis ædificare.

6 Καὶ περὶ τούτῳ ὁ &c.] *Scil.* inter ipſos Moſynœcos.

7 Καὶ ἔφασαν] *Scil.* qui ſe Græcis adjunxerant.

8 Τοῦτο] *Scil.* χωρίον illud, in quod tendebant cum ſociis Græci.

9 Πλεονεκτεῖν.] Vide ſis K. Π. p. 91. n. 1. *Suid.* Πλεονεκτῶ, — πλέον ἔχω — ἀδικῶ. *Heſych.* Πλεονεξία, τὸ πλέον τοῦ δίκαιου ἔχειν τινὸς λαμβάνειν.

Εἵποντο δ' αὐτοῖς καὶ τῶν Ἑλλήνων τινὲς, οὐ ταχθέντες ὑπὸ τῶν στρατηγῶν, ἀλλ' ἁρπαγῆς ἕνεκεν. Οἱ δὲ πολέμιοι, [1] προσιόντων, [2] τέως μὲν ἡσύχαζον· ἐπεὶ δ' ἐγγὺς ἐγίγνοντο τοῦ χωρίου, ἐμβραμόντες [3] τρέπονται αὐτοὺς, καὶ [4] ἀπέκτειναν συχνοὺς τῶν βαρβάρων, καὶ τῶν συναναβάντων Ἑλλήνων τινάς· καὶ ἐδίωκον, μέχρις οὗ εἶδον τοὺς Ἕλληνας βοηθοῦντας· εἶτα δὲ ἀπτησαπόμενοι ᾤχοντο· [5] καὶ ἀποτεμόντες τὰς κεφαλὰς τῶν νεκρῶν, ἐπεδείκνυσι τοῖς τε Ἕλλησι καὶ τοῖς ἑαυτῶν πολεμίοις· καὶ ἅμα ἐχόρευον, [6] νόμῳ τινὶ ᾄδοντες. Οἱ δ' Ἕλληνες μάλα ἤχθοντο, ὅτι τούς τε πολεμίους ἐπεποιήκεσι θρασυτέρους, καὶ ὅτι οἱ [7] ἐλθόντες Ἕλληνες σὺν αὐτοῖς ἐπεφύγεσι,

Sequebantur hos è Græcis etiam nonnulli, non à ducibus deſignati, ſed prædæ cauſâ. Hoſtes autem, *illis* accedentibus, primùm quieſcebant: cùm verò propè à caſtello abeſſent, excurſione factâ in fugam eos vertunt, ac barbarorum complures, & Græcorum, qui cum iis adſcenderant, nonnullos interfecerunt: *fugientes* etiam perſequebantur, donec Græcos *ſuis* opem ferre viderent: tum verò converſi diſcedebant: & cùm interfectorum præcidiſſent capita, tum Græcis tum hoſtibus *ea* ſuis oſtentabant; ſimúlque tripudiabant, ad certum quendam modulum cantantes. At Græci moleſtè admodum ferebant, hoſtes à ſuis audentiores eſſe redditos, ac Græcos, qui cum iſtis profecti fuerant, cùm

1 Προσιόντων,] Hanc lectionem MSto Eton. debemus. In libris editis ſcribitur προϊόντων. Hæc autem invicem permutata vidimus p. 110. n. 1.

2 Τέως μὲν &c.] *Phavor.* Τέως, ἀντὶ τοῦ ἐν τοσούτῳ —— καὶ ἀντὶ τοῦ νῦν τὸ παρόν —— καὶ ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦ νῦν. *Ælian.* V. H. l. 10. c. 9. — τέως μὲν εὐφραίνετο, καὶ ἑαυτὸν εἰσία τῇ ὁσμῇ. Επεὶ δὲ ὠὸς &c.

3 Τρέπονται αὐτοὺς] Eidem verbo vim activam dedit Noſter *Hiſt. Gr.* l. 1. haud ità longè ab init. τότε δὲ πρεσβύμοι καὶ &c.

4 Απέκτειναν συχνοὺς τῶν &c.] *Scil.* eorum, qui ſe ſocios Græcis addiderant.

5 Καὶ ἀποτεμόντες τὰς κεφαλὰς &c.] Sic ſuprà p. 335. Chalybes: καὶ ἀποτέμνοντες τὰς κεφαλὰς, ἔχοντες ἐπορεύοντο· καὶ ἦδον, καὶ ἐχόρευον, ὅπως οἱ πολέμιοι ὄψεσθε αὐτοὺς ἔμελλον. Hoc utique eo conſilio patrabant barbaræ gentes, ut ſe victores oſtentando ſuis animum adderent, hoſtibus contrà terrorem incuterent.

6 Νόμῳ τινὶ ᾄδοντες.] *Suid.* & *Phavor.* Νόμος, ὁ κιθαρῳδικὸς τρόπος τῆς μελῳδίας, ἁρμονίαν ἔχων τακτὴν, καὶ ῥυθμὸν ἀκολουθίον. Adde p. 335. n. 6. & *J. Poll.* l. 4. ſegm. 65 & 78.

7 Ελθόντες] MS. Eton. ἐξελθόντες. Sed nil mutandum: cùm ſimplex etiam *proficiſcendi* gaudeat ſignificatione, utì quidem monuimus K. Π. p. 420. n. 2.

μάλ' ὄντες συχνοί· ὃ ὅπω πρόσθεν ἐπεποιήκεσ[c] [1]ἐν τῇ στρατείᾳ. Ξενοφῶν ὃ συγκαλέσας τὺς Ἕλληνας, εἶπεν· "Ἄνδρες στρατιῶ-"ται, μηδὲν [2]ἀθυμήσητε ἕνεκα τ̃ γεγωνμμένων· [3]ἔστι γὸ ὅ, τι κὴ "ἀγαθὸν ὀ μεῖον ϗ κακὸ γεγώς). Πρῶτον μ̃ γὸ ἐπίσασθε ὅτι "οἱ μέλλοντες ἡμῖν ἡγεῖσθ, τῷ ὄντι πολέμιοί εἰσιν οἵπερ καὶ "ἡμᾶς ἀνάγκη· ἔπειτα ὃ [4]τ̃ Ἑλλήνων οἱ ἀφεωτιςήσαντες τ̃ σὺν "ἡμῖν τάξεως, κὴ ἡγησάμμοι ἱκανοὶ εἶ) σὺν τοῖς βαρβάροις "[5]ταυτὰ πρόσθειν, ἄπ̃ σὺν ἡμῖν, δίκην δεδώκασιν· ὥσε αὖθις "ἧττον τ̃ ἡμετέρας τάξεως ὑπολείψον). Ἀλλ' ὑμᾶς δ̃ [6]σθα-

valde multi fuiſſent, fugiſſe: quod nunquam antea *totâ* in expeditione fecerant. Xenophon autem convocatis Græcis, *hæc* verba fecit: "Nihil animis, viri, demiſſi ſitis propter ea quæ accidêre: "eſt enim & boni quid non minus malo quod accidit. Nam primùm "certò ſcitis, eos, qui futuri ſunt itineris noſtri duces, reapſe ho-"ſtili eſſe in illos animo, quos itidem nos *hoſtium loco ducere* ne-"ceſſe *eſt*: deinde ex Græcis ii, aciem qui noſtram contempſe-"runt, & ſe cum barbaris eadem gerere poſſe putârunt, quæ "nobiſcum *geſſêre*, pœnas dederunt: adeò ut poſthac minùs ſint "aciem noſtram relicturi. Verùm *ſic* vos paretis voſmet opor-

1 Εν τῇ στρατείᾳ.] MS. Eton. atque editi plerique ἐν τῇ στρατιᾷ. Omnino malè. Hanc autem vocis receptæ locum aliàs etiam occupâſſe notavimus K. Π. p. 378. n. 1.

2 Ἀθυμήσητε] MS. Eton. & libri quidam typis impreſſi dant θαυμάσητε, alii ἀθυμήστε. Edit. *Steph.* ſcripturam libens recepi.

3 Ἔστι γὸ ὅ, τι κὴ &c.] Eodem modo loquitur *Æſchin.* dial. 2. ſect. 24. ἔστιν ὅ, τι ἂν πλουσιώτερον νομίζοιτο εἶναι ἀλλὰ τοῦτο; Idem mox infrà ſect. 25. ſine interrogatione: ἐ γάρ ἐστιν ὅ, τι ἂν αὐτῷ ἐκπομισάμεθα ὅσων &c. Ducem autem ſe prudentem ſimul & ſtrenuum præbet hìc Xenophon, cùm malis adeò non cedendum, ut in iis uſum aliquem ineſſe ſtatuat. *Onoſand.* Στρατηγ. c. 13. Οτ' ἂν δέ τις ἐμπέσῃ δυσθυμία στρατεύμασι κὴ φόβος — ὁ στρατηγὸς τότε μάλιστα τοῖς στρατιώταις ἱλαρὸς, ϗ γενναῖος, κὴ ἀκαταπλήκτος φαίνεσθ.

4 Τῶν Ἑλλήνων οἱ ἀφροντιςήσαντες] Adi pag. 271. n. 3. Porrò in MSto Eton. legitur ἕκαστα ἢ ϗ τ̃ Ἑλλήνων οἱ ἀμελήσαντες &c. De particulâ inlatâ non laboro: at gloſſam ſapit participium. *Phavor.* Ἀφροντιςήσας, ἀμελήσας ἢ ἀμελήσας.

5 Ταυτὰ] Vulgò, ταῦτα. At *Stephano* recepta meritò probata eſt ſcriptura.

6 Παρασκευάσασθ, ὅπως — δόξετε &c.] MS. Eton. dat παρασκευάζεσθ, ὅπως — δόξητε — δηλώσητε &c. Mihi quidem placet vulgata ſcriptura. *Phavor.* Ὅπως, ὅτε λαμβάνοιτε αὐτὸ τὸ ἴσα, εἰς ὑποπτικὸν ἀποδίδοται, ὅταν ᾖ τὸ πρᾶγμα ὁμολογούμενον, ὅταν ᾖ ἐπαμφοτερίζον, εἰς ὑπλικὸν ἀποδίδοτε· ὅτε ϗ λαμβάνοιτε αὐτὸ ϗ πῶς, ἐπὶ παραγγελίας, ἐσὲς μέλλοντα ὀρεκτικόν.

"σκυάσασθαι, ὅπως καὶ τοῖς φίλοις οὖσι τῶν βαρβάρων "δόξετε κρείττους αὐτῶν εἶναι, καὶ τοῖς πολεμίοις δηλώσετε, "ὅτι οὐχ ὁμοίοις ἀνδράσι μαχοῦνται νεῦ τε καὶ ὅτε τοῖς "ἀτάκτοις ἐμάχοντο."

Ταύτην μὲν οὖν τὴν ἡμέραν οὕτως [1]διέμειναν· τῇ δ' ὑστεραίᾳ θύσαντες, ἐπεὶ ἐκαλλιέρησε, ἀρισήσαντες, ὀρθίους τοὺς λόχους ποιησάμενοι, καὶ τοὺς βαρβάρους ἐπὶ τὸ εὐώνυμον κατὰ ταὐτὰ τεταγμένους, ἐπορεύοντο, τοὺς τοξότας μεταξὺ τῶν λόχων ὀρθίων [2]ὄντων ἔχοντες, ὑπολειπομένους ὀλίγον τῶν ὁπλιτῶν. Ἦσαν γὰρ [3]τῶν πολεμίων οἱ εὔζωνοι, οἳ κατεῖχον τοῖς λίθοις ἔβαλλον. Τούτους οὖν ἀνέσελλον οἵ τε τοξόται καὶ οἱ πελτασταί· [4]οἱ δ' ἄλλοι βάδην ἐπορεύοντο, πρῶτον μὲν [5]ἐπὶ τὸ

"tet, ut tum iis barbaris, qui *nobis* ſunt amici, præſtantiores "ipſis videamini, tum hoſtibus declaretis, non jam ipſos cum "ſimilibus viris pugnaturos, atque cùm *modò* nullius ordinis ob- "ſervantes ſunt adorti."

Et hunc quidem diem ità permanſerunt: poſtridie factâ re ſacrâ, ubi egregiè litâſſent, prandio ſumpto, inſtructis cohortibus rectis, ac barbaris eodem modo ad ſiniſtram collocatis, pergebant; ſagittariis intra cohortes rectas receptis, *ità* tamen ut paululum à gravis armaturæ militum fronte abeſſent. Nam inter hoſtes erant expediti, qui *in noſtros* incurſantes lapidibus *eos* petebant. Hos itaque ſagittarii ac peltaſtæ reprimebant: cæteri *milites* gradatim procedebant, primò quidem ad *eum ipſum* lo-

1 Διέμειναν] Vide p. 266. n. 1.

2 Ὄντων — ὑπολειπομένους] Vox prior in MSto Eton. deeſt: alterius vice *Muretus* reponit ὑπολειπομένων. Sed Atticorum more πλεονάζειν videtur ὄντων, cui ſimilia exempla ſuppeditat *Steph.* Append. ad Al. Scripta de Dial. Att. p. 77 & ſeq. Cæterùm, de cohortibus ità diſpoſitis vide p. 343. n. 4. Nec minùs commodè procedet oratio, ſi retineas ὑπολειπομένους, ut referatur ad τοξότας, quàm ſi reſcribas ὑπολειπομένων, quod τέλματος reſpiciat oportet.

3 Τῶν πολεμίων οἱ εὔζωνοι, οἳ &c.] A MSto Eton. abeſt οἳ poſt εὔζωνοι: quam cùm voculam in aliis etiam codicibus deſiderari vidiſſet *Stephanus*, eam quidem delendam, & articulum οἱ, ante εὔζωνοι, in οἳ mutandum cenſuit.

4 Οἱ δ' ἄλλοι] *Scil.* ὁπλῖται.

5 Ἐπὶ τὸ χωρίον, ἀφ' οὗ &c.] Vide p. 384.

χωρίον, ἀφ' ἧς τῇ προτεραίᾳ ⓓ βάρβαροι ἐτράπησαν, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς. Ἐνταῦθα γὰρ οἱ πολέμιοι ἦσαν ἀντιτεταγμένοι. Τὰς μὲν οὖν πελτασὰς ἐδέξαντο ⓓ βάρβαροι, καὶ ἐμάχοντο· ἐπεὶ δ' ἐγγὺς ἦσαν ⓓ ὁπλῖται, ἐτράποντο. Καὶ ⓓ μὲν πελτασαὶ εὐθὺς ἔφποντο, διώκοντες ἄνω πρὸς τὴν μητρόπολιν· ⓓ δὲ ὁπλῖται ἐν τάξει ἔποντο. Ἐπεὶ δ' ἄνω ἦσαν πρὸς ταῖς τῆς μητροπόλεως οἰκίαις, ἐνταῦθα δὴ οἱ πολέμιοι ὁμοῦ δὴ πάντες γενόμενοι [1] ἐμάχοντο, καὶ ἐξηκόντιζον τοῖς πελτοῖς· καὶ [2] ἄλλα δόρατα ἔχοντες παχέα, μακρὰ, ὅσα ἀνὴρ φέρει μόλις, τούτοις ἐπειρῶντο ἀμύνεσθαι ἐκ χειρός.

Ἐπεὶ δὲ οὐκ ὑφίεντο ⓓ Ἕλληνες, ἀλλ' [3] ὁμόσε ἐχώρουν,

cum, de quo pridie barbari, atque ii qui cum ipſis erant *Græci*, in fugam acti fuerant. Ibi enim hoſtes adverſùs inſtructi ſtabant. Et peltaſtarum quidem impetum ſuſtinebant barbari, pugnamque inibant: verùm ubi gravis armaturæ milites prope *jam ab ipſis* aberant, in fugam ſe convertebant. Ac peltaſtæ ſtatim ſequebantur, ſurſum *eos* ad metropolim perſequentes; at gravis armaturæ milites ordine ſervato ſequebantur. Poſteaquam ſurſum ad ipſas metropolis domos perveniſſent, tum verò in unum collecti hoſtes univerſi dimicabant, paltáque ejaculabantur; & cùm alias haberent haſtas, craſſas, longas, quantas vir *unus* vix geſtaret, his vim *hoſtium* à ſe cominùs propulſare conabantur.

Cùm verò Græci non cederent, ſed ad manus *cum eis* conſe-

1 Ἐμάχοντο, καὶ ἐξηκόντιζον &c.] MS. Eton. atque editi quidam veteres dant ἐμάχοντο τοῖς πελτοῖς &c. καὶ ἐξηκόντιζον prorſus omiſſis; quibus etiam *Steph.* aſteriſcum, notam utique vocum ſuſpectarum, adpoſuit. Sed locum hunc, per me licet, teneant. Similiter Noſter *Hiſt. Gr.* l. 4. paulò ultra med. καὶ τοῖς δόρασιν ἐξακοντίζοντες, &c. Paltum quid ſit docebit Index Etym. Κ. Π. adjectus.

2 Ἄλλα δόρατα ἔχοντες &c.] Sic paſſim Noſter verborum ordinem ſonúmque ad rei exponendæ naturam exigit. Viri certè iniquum haſtæ ingentis pondus ægrè ſuſtinentis labor hìc pulchrè depictus eſt, & quaſi ob oculos poſitus —— ὅσα ἀνὴρ φέροι μόλις. Adde p. 352. n. 3. & de μόλις p. 370. n. 1.

3 Ὁμόσε ἐχώρουν] Confer p. 234. n. 6.

ἔφυγον ④ βάρβαροι, καὶ [1] ἐντεῦθεν ἅπαντες ἔλιπον τὸ χωρίον. Ὁ δὲ βασιλεὺς αὐτῶν, [2] ὁ ἐν τῷ μόσσυνι [3] τῷ ἐπ' ἄκρᾳ ξυλοδομημένῳ, (ὃν τρέφεσι πάντες κοινῇ αὐτὸν μένοντα καὶ φυλάττοντα) οὐκ ἤθελεν ἐξελθεῖν, οὐδὲ οἱ ἐν τῷ [4] προτέρῳ αἱρεθέντι χωρίῳ· ἀλλ' αὐτὸν σὺν τοῖς [5] μοσύνοις κατεκαύθησαν. Οἱ δ' Ἕλληνες διαρπάζοντες τὸ χωρίον, εὕρισκον [6] θησαυ-

Φυλάττοντα
Brunck in Apoll. Rh. II. 1030.
vulg. ap. defendit Wakefield in Eur. H. F. V. 51.

rendum pergerent, fugæ ſe dederunt barbari, atque hinc univerſi oppidum reliquerunt. At rex eorum, qui in ligneâ *degebat* turri, loco edito exſtructâ, (quem ibi manentem & cuſtodiam agitantem communiter alunt omnes) *ex eâ* egredi nolebat, ac nè illi quidem *qui* in loco priùs capto *erant*: ſed ibi unà cum ædibus ligneis exuſti fuêre. Græci cùm oppidum diriperent, theſauros

1 Ἐντεῦθεν] Lexic. G. L. vetus exponit, *Hinc, exin.* Heſych. Ἐντεῦθεν, ἔνθεν, ἐκ τούτου. Ad hunc locum adpoſitè & clariùs quidem *Phavor.* Ἐντεῦθεν, παρ' αὐτὰ, i. e. *confeſtim, protinùs.* Quo ſenſu ſuprà ſæpè venit.

2 Ὁ ἐν τῷ μόσσυνι &c.] Etymol. m. auctor: Μόσυν, σημαίνει τὴν ξυλίνην οἰκίαν. *Heſych.* & *Phavor.* Μόσυν, πύργος. Duplici utique σ nonnunquam exarata eſt vox. *Dionyſ.* Perieg. v. 766.

—— καὶ οἱ μόσσυνας ἔχεσι
Δαρδανίους.

Ad hæc *Euſtath.* Οἱ τὸν Μοσσυνοίκους παραφράζων ἢ ἐτυμολογῶν ὁ Διονύσιος, λέγει μόσυνας ἔχειν δυνατούς, ἤγουν ξυλίνους. Adde p. 379. n. 4. & *Dionyſ. Hal.* A. R. l. 1. c. 26.

3 Τῷ ἐπ' ἄκρᾳ &c.] Quod ſuprà p. 384. Noſtro τὸ ἀκρόπολον τῶν Μοσσυνοίκων dicitur. *Diodor. Sic.* l. 14. p. 260. Ἦν δὲ τὸ χωρίον τοῦτο μητρόπολις τῶν ἄλλων ἐρυμάτων, ἐν ᾧ καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν κατῴκει, τὸν ὑψηλότατον τόπον ἔχων. Εὖ δ' ἔχει πάντῃ μένειν ἐν αὐτῷ τὸν πάντα βίον, καὶ κεῖθεν ἁδδῆναι τοῖς ὄχλοις τὰ προστάγματα. Excerp. *Nic. Damaſc.* p. 517. leguntur hæc: Μόσσυνοι τὸν ἑαυτῶν βασιλέα τρέφουσιν ἐν πύργῳ κατακλείσαντες. *Apoll. Rhod.* l. 2. v. 1028 & ſeq.

Αὐτὰρ ἐν ὑψίστῳ βασιλεὺς μόσσυνι ναίων
Ἰθείας πολέεσι δίκας λαοῖσι δικάζει,
Σχέτλιος· &c.

4 Προτέρῳ] MS. Eton. πρότερον. Sed ſæpiſſimè adjectiva pro adverbiis, tam apud Græcos quàm apud Latinos, poni notiſſimum eſt. Vide ſis p. 344. n. 5.

5 Μοσσυνοίοις] MS. Eton. μοσσυνοίκοις. Vulgata forſan ſcriptura librario minùs erat probata, quòd ex μόσυν, νος &c. juxta regulas grammaticas, μόσυσι, non μοσσύοις, deductum oportuit. Sed haud pauca reperiuntur nomina, quorum ex diverſis declinationibus formantur caſus: exemplorum copiam vulgus Grammaticorum ſuppeditabit.

6 Θησαυρὸς] Tam de *copiâ*, quàm de *receptaculo*, rerum quarumcunque adhibetur vox; præcipuè tamen & propriè de rebus pretioſis, quas congerere amant homines & recondere. *Ariſtoph.* Ορνιθ. v. 600 & ſeq.

Τοὺς θησαυροὺς τ' αὐτοῖς δείξασ', οὓς οἱ πρότεροι κατέθεντο,
Τῶν ἀργυρείων· ——
Οὐδεὶς εἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμόν, πλὴν &c.

De *theca*, ubi res pretioſæ adſervantur, *Philoſtr.* de vitâ *Apollon.* l. 1. c. 39. ἀνοίξας τὸν θησαυρὸν, ἐδείκνυε &c. dixit, eâdem planè uſus phraſi, quæ Matt. II. 11. reperitur. *J. Poll.* l. 9. ſegm. 44. καὶ θησαυροὶ καὶ ταμιεῖα, ἵνα τὰ χρήματα καὶ οἱ πυροί. Etiam de *malis* Euripid. *Ion.* v. 923.

ρὸς ἐν ταῖς οἰκίαις ἄρτων [1] νενημμένων πατρίους πυρσινῶν, ὡς ἔφασ᾽ οἱ Μοσύνοικοι· τ᾽ δὲ νέον σῖτον σὺν τῇ καλάμῃ ἀποκείμενον· ἦσαν δὲ [2] ζειαὶ αἱ πλεῖσται. [3] Καὶ δελφίνων τεμάχη ἐν ἀμφορεῦσιν εὑρίσκετο τεταριχευμένα, ἡ σέαρ ἐν τούτοις τῶν δελφίνων, ᾧ ἐχρῶντο ⓓ Μοσύνοικοι, καθάπερ ⓓ Ἕλληνες τῷ ἐλαίῳ. [4] Κάρυα δ᾽ ἐπὶ τῶν [5] ἀνωγαίων ἦν πολλὰ

5 Suid. V. Ἀνώγεων

panum in ædibus invenerunt congeſtorum patrios anno ſuperiore *confectos*, quemadmodum aiebant Moſynœci: & frumentum novum unà cum *ipſo* culmo conditum; *cujus* maxima pars erat zea. Reperiebantur etiam in amphoris delphinorum fruſta ſale condita, ac delphinorum in vaſis ſevum, quo Moſynœci *ſic* utebantur, ut Græci oleo. In tabulatis nuces erant caſtaneæ multæ

—— μέγας θησαυρὸς ὡς ἀνοίγυται
Κακῶν, ἐφ᾽ οἷσι &c.

Similiter Latinis uſurpatur *theſaurus*. Confer Rom. II. 5. & quæ ibi notavit Cl. *Wolfius*: Adag. *Eraſmi* p. 377. *Ælian.* V. H. l. 1. c. 12.

1 Νενημμένων &c.] MS. Eton. & quidam editi habent νενεμημμένων. Malè. *Suid.* Νενημμένην — σεσωρευμένην. Ξενοφῶν· Εὕρεις γὰρ θησαυρὸς ἐν ταῖς οἰκίαις ἄρτων νενημμένων πυρσινῶν. Quæ ex hoc loco corrigenda ſunt & ſupplenda verba. *Heſych.* & *Phavor.* Νενημμένων, συγκειμένων· Νένηται, πεπλήρωται, σωρεύεται. Etymol. m. Νᾶ, ῥῆμα, δηλοῖ τὸ σωρεύω· ὃ ὁ παρακείμενος νένημα, νένημαι.

2 Ζειαὶ] *Heſych.* Ζειὰ, οἱ μὲν, σῖτος εἶδος, οἱ δὲ, τὰς ὀλύρας. *Phavorino* eſt εἴδος κριθῆς. *Plin.* N. H. l. 18. c. 8. *Frumenti genera non eadem ubique*: nec ubi eadem ſunt, iiſdem nominibus — *Ægypto autem ac Syriæ, Ciliciæque & Aſiæ, ac Græciæ peculiares, zea, olyra, tiphe.* ubi vide Cl. *Hard.* n. 3.

3 Καὶ δελφίνων τεμάχη] *Phavor.* Τέμαχος κρέως, ἢ ἄρτος, ἢ πλακοῦντος οὐκ εἴποις, ἀλλὰ τόμος· τὸ γὰρ τέμαχος μόνον ἐπὶ ἰχθύων. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ v. 895. Πολὺ χρῆμα τεμαχῶν, καὶ κρεῶν ὠπτημένων. Λέγει γὰρ ἔτι τῶν, ἐκ κρεῶν, ἐδήλωσεν ὅτι τὸ τεμαχῶν ἐπὶ ἰχθύων λέγει. Καὶ τεμάχη, τὰ κόμματα τῶν ἰχθύων — *Scholiaſt.* ad *Ariſtoph.* Νεφ. v. 338. ἐπὶ ἰχθύων τὸ τέμαχος, καὶ ἐπὶ πλακοῦντος· ἐπὶ δὲ κρεῶν οὐκέτι. Conf. eund. ad Ιππ. v. 283. Ad hæc exigenda videntur, quæ *Suidas* ſcripſit in v. Τεμάχη.

4 Κάρυα δ᾽ ἐπὶ τῶν &c.] *J. Poll.* l. 1. ſegm. 232. κάρυα τὰ οὐκ ἔχοντα λαφύλω· εἰ δ᾽ ὡς ταῦτα τὰ λεπτοκάρυα, ἢ μᾶλλον τὰ καρύνια ὀνομαζόμενα· φησὶ γοῦν περὶ αὐτῶν Ξενοφῶν &c. infrà mox citanda. *Salmaſ.* Plinian. exercit. p. 425. Κάρυα πλατέα *ſunt caſtaneæ, quæ ſitu ac facie planæ ſunt, non proriſus rotundæ; ſed amygdalæ etiam planæ, & aliquanto etiam planiores quàm caſtaneæ. Ideò Xenophon, ut diſtingueret, addidit,* οὐκ ἔχοντα λαφύλω μηδεμίαν: *nam amygdalæ ab uno latere ſpeciem quandam* λαφύης *præferunt; caſtaneæ ac minutæ nuces, omnino nullam.* Suid. & Phavor. Καρύα· τὸ δένδρον· κάρυα δὲ, ὁ καρπός.

5 Ἀνωγαίων,] *Phavor.* Ἀνώγαιον, τὸ οἴκημα, — λέγει διαφόρως καὶ μικρᾶς. Repone, καὶ ὁ μικρᾶς. Hanc vocis ſcripturam Lexica alia non agnoſcunt. *Suidas* exhibet Ἀνώγειον, ἀνώγειοι, ἀνώγεων, ἀνάγαιον. Etymol. m. τὸ ἄνω τῆς γῆς οἴκημα, ἀνάγαιον.

τὰ πλατέα, οὐκ ἔχοντα [1] ἀμφυλὼ ὀδεμίαν. [2] Τέτοις ἡ πλεῖσον ὡς σίτῳ ἐχρῶντο, ἕψοντες. Οἶνος δ' εὑρίσκετο, ὃς ἄκρατος μὲν, ὀξὺς ἐφαίνετο εἶναι ὑπὸ τ' αὐστηρότητος· κεραθεὶς δὲ, εὐώδης τε ἡ ἡδύς.

Οἱ μὲν δὴ Ἕλληνες ἀρισήσαντες ἐνταῦθα, ἐπορεύοντο εἰς τὸ πρόσω, παραδόντες τὸ χωρίον τοῖς συμμαχήσασι τῶν Μοσυνοίκων. Ὁπόσα δὲ καὶ ἄλλα πρήσεσαν χωρία τῶν σὺν τοῖς πολεμίοις ὄντων, τὰ εὐπρεπεστάτα οἱ μὲν [3] ἔλειπον, [4] δὲ ἑκόντες προσεχώρουν. Τὰ δὲ πλεῖστα τοιάδ' ἦν τῶν [4] χωρίων· Ἀπεῖχον ἀλλήλων αἱ πόλεις σταδίους ὀγδοήκοντα, [5] αἱ δ' ὃ πλεῖον,

eaque latæ, in quibus nulla erat fiſſura. His elixis ut plurimùm panis loco utebantur. Vinum etiam reperiebatur, quod merum quidem *cùm eſſet*, acidum eſſe præ auſteritate videbatur; dilutum verò, tum fragrans tum dulce.

Et Græci quidem cùm hìc pranſi eſſent, ulteriùs pergebant, oppido Moſynœcis, qui pugnæ ſocii fuerant, tradito. Quæcunque autem oppida eorum, qui ab hoſtium partibus eſſent, alia præterirent, acceſſu facillima quidem alii deſerebant, alii ſponte ſe *iis* dediderunt. Maxima autem oppidorum pars erat hujuſmodi: Diſtabant à ſe invicem urbes ſtadiis octoginta, nonnullæ plus,

1 Διαφυὴν] In *Conſtant.* Lexic. deeſt hæc vox. Quidam libri ἀμφυγλὼ peſſimè repræſentant.

2 Τέτοις ἡ πλεῖστον &c.] Sic legendum ſtatuit *Leuncl.* ut ad τέτοις ſubaudiatur καρύοις. Priùs legebatur, τέτῳ ἡ πλείστῳ σίτῳ ἐχρῶντο &c. *Vitii origo*, pergit idem vir doctus, *ex abbreviaturâ, in* πλεῖστον σίτῳ *amiſſum* ὡς, *propter ſimilitudinem cum ultimis & primis literis in horum utroque.* MS. autem Eton. dat τέτων ἡ πλείστῳ σίτῳ ἐχρῶντο, ἕψοντες, ἡ ἄρτους ὀπτῶντες: quam ſi quis lectionem recipiendam putet, intelligendum erit, ex elixis caſtaneis panes ab iis fuiſſe toſtos. At non temerè ſuſpicatus eſt *Leunclav.* in hâc lectione reperiri ſcholiolum quoddam, quo σίτος vox, alioqui panem ſæpè ſignificans, per ἄρτους declaretur, unâ cum uſûs modo, qui expreſſus eſt in ὀπτῶντες.

3 Ἔλειπον,] MS. Eton. & editi nonnulli, ἔλιπον. Sed vulgatam ſcripturam poſtulat ſimul & confirmat προσεχώρουν, quod ſtatim legitur. Similem errorem ſublatum videre eſt p. 309. n. 5.

4 Χωρίων· — πόλεις] Sic ferè pro χωρίον, quod *Pauſan.* adhibet l. 8. c. 13 extremo, infrà ejuſd. l. c. 23 legitur πόλισμα.

5 Αἱ δὲ, &c.] Reſpice p. 84. n. 5.

αἱ ᾖ μεῖον· ἀναβοώντων ᾖ ἀλλήλων [1] σωήκουον εἰς τὴν ἑτέραν ἐκ τῆς ἑτέρας πόλεως. Οὕτως ὑψηλή τε καὶ κοίλη ἡ χώρα ἦν. Επεὶ δὲ πορρωτέρω [2] ἐν τοῖς φιλίοις ἦσαν, [3] ἐπεδείκνυσαν αὐτοῖς παῖδας [4] τῶν εὐδαιμόνων σιτουτὰς, τετραμμένους καρύοις ἐφθοῖς, ἁπαλοὺς καὶ λευκοὺς σφόδρα, καὶ ὑπὸ πολλοῦ δέους ἴσους τὸ πλάτος ἅμα τὸ μῆκος εἶναι· [5] ποικίλους δὲ τὰ νῶτα, καὶ τὰ ἔμπροσθεν πάντα [6] ἐστιγμένους ἀνθέμιον. [7] Εζήτουν ᾖ ἅμα τοῖς

nonnullæ minús: quòd ſi magnâ voce inclamarent, ſe mutuò ab urbe unâ ad alteram exaudiebant. Adeò edita erat & concava regio. Poſteaquam pergendo in amica veniſſent *oppida*, oſtenderunt iis pueros divitum ſaginatos, caſtaneis elixis nutritos, teneros valde & candidos, & craſſitie ac longitudine propemodum pari; tergis vario colore imbutis, anterioribúſque *partibus* omnibus picturâ floridâ diſtinctis. Quærebant & cum meretri-

1 Συνήκουον] In lexicis ſine auctore reperitur.

2 Εν τοῖς φιλίοις] MS. Eton. & edit. *Ald.* ἐν τοῖς φίλοις *&c.* & rectiùs ità ſcribi putavit *Steph.* Sed retinenda mihi quidem videtur vulgata ſcriptura, & intelligenda χωρίοις. Cujus vocis ellipſin indicavimus p. 196. n. 1. Niſi mavis ἀνθρώποις, cui ſubſtantivo adjectivum illud tribuit Noſter infrà, — ἐς ἀνθρώπων, καὶ φιλίων καὶ πολεμίων, καὶ &c.

3 Επιδείκνυσαν] Vide p. 384. n. 7.

4 Τῶν εὐδαιμόνων σιτουτὰς, &c.] *Suid.* Εὐδαίμων· ὁ πλούσιος. Sic Latinis uſurpatur *beatus*. Vocem eandem de urbibus πλέθρον ἑκάστης paſſim adhibet Noſter; vide ſis p. 34. n. 2. *J. Poll.* l. 1. ſegm. 233. Φησὶ γοῦν περὶ αὐτῶν (καρύων) Ξενοφῶν, Παῖδας σιτουμένους καρύοις ἐφθοῖς. Idem adcuratiùs locum hunc citat, l. 6. ſegm. 36. Παῖδας σιτουτὰς Ξενοφῶν ἔφη. *Diodor.* l. 14. p 260. τὰς ᾖ παῖδας τῶν πλουσιωτάτων τρέφειν καρύοις ἐφθοῖς. Adde p. 400.

5 Ποικίλους ᾖ τὰ νῶτα &c.] *Diodor. Sic.* ibid. ἀπαντας οἷ᾽ ἂν παῖδες στίγμασι τὸν τε νῶτον καὶ τὰ στήθη κατατετοικίλθαι. *Plin.* N. H. l. 6. c. 4. *Moſſyni notis ſignantes corpora.* P. Mela l. 1. c. 19. *Moſſyni — notis corpus omne perſignant —*

6 Εστιγμένους ἀνθέμιον.] In MSto Eton. vox prior deeſt: quam tamen legiſſe *Diodorum* loco citato videtur, & rectè libri cæteri præſtant. *Heſych.* Ανθέμιον, τὸ ἐκλεκτὸν χρυσίον, ἢ γραμμή τις ἐλικοειδὴς ἣν ἐν τοῖς κίοσι. *Suid.* Ανθέμιον, τὸ ἐκλεκτὸν χρυσίον. In utroque, pro ἐκλεκτὸν, legendum ἥλεκτρον cenſet *Salmaſ.* Plin. exercit. p 761. Invenitur etiam in verſione τὸ ὁ Eccleſ. XII. 6. ἀνθέμιον ἢ χρυσίε: ferè ut ἄνθεμα χρυσᾶ dixit *Pindar.* Olymp. 2. v. 131. Apud *Theophr.* l. 1. c. 22 plantæ nomen eſt: quæ *Plinio* N. H. l. 26. c. 8. forſan eſt *anthemum.* Huc reſpexit *Amaſ.* quippe qui locum ità vertit, *pectora anthemii flore picta crebriſque notis diſtincta erant.* Mihi tum τὸ τ᾽ χρῖμα ἀνθηρὸν, tum κόσμος inde corpori adlatus hâc voce, adverbialiter poſitâ, denotari videtur: ἄνθος enim, unde deducta eſt, interdum valet χρῶμα, & id omne, quod in ſuo genere ornatum eſt & præſtans, ſignificat. Cæterùm, *Leunclav.* vertit, *anterioribus partibus univerſis picturâ floridâ diſtinctis.* Haud ità diſſimilem apud Britannos corpora inficiendi morem invaluiſſe docet *Cæſar* de B. G. l. 5. c. 14. ubi vide quæ viri eruditi notârunt.

7 Εζήτουν δὲ καὶ &c.] *Diodor. Sic.* loco ſuprà

mocò

ἑταίραις αἷς ἦγον οἱ Ἕλληνες, ἐμφανῶς συγγενέσθαι· νόμος γὰρ ἦν σφίσιν ἔτος. Λευκοὶ δὲ πάντες οἱ ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες. [1] Τοῦτους ἔλεγον οἱ στρατευσάμενοι βαρβαρωτάτους διελθεῖν, καὶ πλεῖστον τῶν Ἑλληνικῶν νόμων κεχωρισμένους. Ἐν τε γὰρ ὄχλῳ ὄντες, ἐποίουν ἅπερ ἄνθρωποι ἐν ἐρημίᾳ ποιήσειαν, ἄλλως δὲ οὐκ ἂν τολμῷεν· μόνοι τε ὄντες ὅμοια ἔπραττον, ἅπερ ἂν [2] μετ' ἄλλων ὄντες· διελέγοντό τε ἑαυτοῖς, [3] καὶ ἐγέλων ἐφ' ἑαυτοῖς, καὶ ὠρχοῦντο ἐφισάμενοι ὅπου τύχοιεν, ὥσπερ ἄλλοις [4] ἐπιδεικνύμενοι.

cibus, quas Græci *ſecum* ducebant, palam conſueſcere: nam hic illis mos erat. Candidi autem omnes erant viri & mulieres. Hos qui huic expeditioni interfuêre maximè barbaros dicebant, *inter omnes* quorum *ipſi* fines peragrâſſent, ac plurimùm à moribus Græcis remotos. Nam in turbâ cùm eſſent, faciebant ea quæ homines in ſolitudine fecerint, alioqui vero *facere* non auderent: & cùm ſoli eſſent, ſimiliter agebant ac ſi cum aliis eſſent: *nimirum* & ipſi ſecum ſermocinabantur, & de ſeipſis ridebant, & tripudiabant ubicunque fortè *locorum* eſſent ſubſiſtentes, quaſi ſi aliis *ſemet* oſtentarent.

modò cit. Βαρβαρώτατον δ' ἔφασαν οἱ στρατῶται τοῦτο διελαυνθέντες τὸ ἔθνος, καὶ ταῖς μὲ γυναιξὶν αὐτὸς πλησιάζειν ἀπάντων ὁρώντων. *Apollon. Rhod.* l. 2. v. 1025.

Οὐδ' εὐνῆς αἰδῶς ἐπιδήμιος, ἀλλὰ σύες ὣς
Φορβάδες, ἠδ' ἠϊόνων ἀτυζόμενοι παρεόντας,
Μίσγονται χαμάδις ξυνῇ φιλότητι γυναικῶν.

Pompon. Mela l. 1. c. 19. *propatulo veſcuntur, promiſcuè concumbunt & palam.*

1 Τοῦτους ἔλεγον οἱ &c.] Confer ex *Diodoro* modò adlata. *Apollon.* lib. 2. v. 1020 & ſeq.

Ἀλλοίη δὲ δίκη καὶ θέσμια τοῖσι τέτυκτο.
Οσσα μὲν ἀμφαδίην ῥέζειν θέμις, ἢ ἐνὶ δήμῳ
Ἠ ἀγορῇ, πάντα δόμοις σὺν μηχανόωντο·
Οσσα δ' σὺν μεγάροις πεπονήμεθα, κεῖνα θύραζε
Αψεκέως μίσγησιν σὺν ῥέζεσιν ἀγχιαῖς.

Scymn. Fragm. v. 162.

—— οἱ λεγόμενοι Μοσυνοικοὶ
Τοῖς ἤθεσι δὲ νόμοις καὶ ἔργοις βαρβαρικοῖς.
Φασὶ γὰρ σὺν ξυλίνοισιν ὑψηλοῖς τ' ἄχαν
Πύργοις συνοικεῖν πάντας, σὺ φανερῷ δ' ἀεὶ
Ενθεα πράττειν· ——

Arrian. in Peripl. p. 12. edit. Oxon. — Μοσυνοικοὶ, ἔθεσιν ὠμοῖς, ἔργοις βαρβαρικοῖς. Adde *Strab.* l. 12. p. 825.

2 Μετ' ἄλλων ὄντες] MS. Eton. μετ' ἀλλήλων ἰόντες. Editi plerique etiam habent ἰόντες: quibus nonnihil favet *Euſtath.* ad *Dionyſ.* v. 766. Is enim ſic locum hunc exſcripſit: σὺ ὄχλῳ μὲν ποιοῦντες, ἅπερ ἄν τινες σὺ ἐρημίᾳ ποιήσειαν· σὺ δὲ τῷ ἰένται μόνοι, πράττοντες ἅπερ ἂν μετ' ἀλλήλων ἰόντες. Sed cùm Noſter bis paulò ſuprà ſcripſit σὺ ὄχλῳ ὄντες, & μόνοι ὄντες, malim cum *Leunclavio* idem hìc quoque participium retinere.

3 Καὶ ἐγέλων ἐφ' ἑαυτοῖς,] Noſter K. Π. p. 36. dixit, ἐφ' ἑαυτῷ ἐγέλα, ſenſu alio.

4 Επιδεικνύμενοι.] Similiter adhibuit ἐπιδείκνυσθαι p. 96. ubi vide n. 3.

Διὰ ταύτης τ χώρας οἱ Ἕλληνες, ἅμα τε τ πολεμίας ἢ τῆς φιλίας, ἐπορεύθησαν ὀκτὼ σταθμούς· ἢ ἀφικνοῦνται [1]εἰς Χάλυβας. Οὗτοι ὀλίγοι ἦσαν, ἢ ὑπήκοοι τῶν Μοσσυνοίκων· [2]καὶ ὁ βίος ἦν τοῖς πλείοσις [3]αὐτῶν ἀπὸ σιδηρείας. Ἐντεῦθεν ἀφικνοῦνται εἰς Τιβαρηνούς. Ἡ δὲ τῶν Τιβαρηνῶν [4]χώρα πολὺ ἦν πεδινωτέρα, καὶ χωρία εἶχεν ἐπὶ θαλάττῃ ἧττον ἐρυμνά. Καὶ οἱ στρατηγοὶ ἔχεζον πρὸς τὰ χωρία προσβάλλειν, καὶ τ στρατιὰν ὀνήσασθαί τι· καὶ τὰ ξένια, [5]ἃ ἦκε παρὰ τῶν Τιβαρηνῶν, οὐκ ἐδέχοντο, ἀλλ' ἕως ἐκείνους κε-

Per hanc regionem Græci, per hoſtilem utique & pacatam, caſtris octo progreſſi ſunt; atque *adeò* ad Chalybas perveniunt. Hi numero erant exigui, & Moſynœcorum imperio ſubjecti: ac eorum pleriſque victus erat à *fabricâ* ferreâ *quæſitus*. Indè ad Tibarenos perveniunt. Tibarenorum autem ager multo magìs erat campeſtris, & ad mare habebat oppida minùs munita. Ac duces *quidem* oppida *illa* adoriri volebant, atque *adeò* exercitum commodo aliquo potiri: itaque munera hoſpitalia, quæ à Tibarenis veniebant, non accipiebant, ſed cùm *illos* donec conſul-

1 Εἰς Χάλυβας.] De quibus ſimul & iis, quos p. 334 memorat, agitur in *Diſſertat.* operi præmiſſâ.

2 Καὶ ὁ βίος ἦν &c.] *Dionyſ.* v. 768 & ſeq.

Τοῖς δ' ἔπι καὶ Χάλυψι συφελὴν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
Ναίουσιν, μογερῶς διδασκόμενοι ἔργα σιδήρου·
Οἵ ῥα βαρυγδούποισιν ἐπ' ἄκμοσιν ἑστηῶτες,
Οὔποτε παύονται καμάτῳ καὶ οἰζύϊ αἰνῇς,

Apollon. l. 2. v. 1005 & ſeq.

— ἀδὲ μὲν οἵγε
Ποίμνας ἐρσήεντι νομῷ ἐνὶ πυριμαίνουσι·
Ἀλλὰ σιδηροφόρον συφαλὶῷ χθόνα γατομέοντες,
Ὠνον ἀμειβόμενοι βιοτήσιον· ἐδὲ ποτέ σφιν
Ἠὼς ἀντέλλῃ καμάτων ἄτερ, ἀλλὰ κελαινῇ
Λιγνύϊ καπνῷ κάματον βαρὺν ὀτλοῦσι.

Adde ejuſd. l. v. 374 & ſeq. *Valer. Flac.* l. 4. v. 610 & ſeq.

——*ſævißima quanquam*
Gens Chalybum; duris patiens cui cultus in arvis,
Et tonat adflictâ ſemper domus ignea maßâ.

Adde ejuſd. l. 5. v. 141 & ſeq. Amm. Marcell. l. 22. c. 8. — *& Chalybes, per quos erutum & domitum eſt primitùs ferrum.* Ab his duriſſimum ferri genus chalybs dictum.

3 Αὐτῶν ἀπὸ σιδηρείας.] Prima vox in MSto Eton. malè deeſt. Reliqui libri & *Euſtath.* ad *Dionyſ.* v. 767. eam retinent: καὶ τ βίον (hujus verba legis) αὐτῶν τοῖς πλείοσις ἀπὸ σιδηρείας. Cæterùm cum σιδηρείας intellige τέχνης.

4 Χώρα πολὺ ἦν πεδινωτέρα,] Scil. *quàm ii, per quos anteà iter fecerant.*

5 Ἃ ἦκε &c.] Sic ferè ſuprà p. 349. ξένια παρ' ἐκείνων ἦλθον &c. Confer ibid. n. 3.

λθύσαντες ἔσε βελθύσαιντο, ἐθίοντο. [1] Καὶ πολλὰ καταθυσάντων, τέλος ἀπεδείξαντο μάντεις πάντες γνώμην, ὅτι ὐδαμῇ εὐθύσιεντο θεοὶ τὸν πόλεμον. [2] Ἐντεῦθεν δὴ τὰ ξένια ἐδέξαντο, καὶ ὡς δι' φιλίας πορευόμενοι δύο ἡμέρας, ἀφίκοντο εἰς Κοτύωρα, [3] πόλιν Ἑλληνίδα, Σινωπέων ἄποικους, οἰκοῦντας ἐν τῇ Τιβαρηνῶν χώρᾳ.

Μέχρις ἐνταῦθα ἐπέζευσεν ἡ στρατιά. [4] Πλῆθος δὲ καταβάσεως δὲ ὁδὸς [5] ἀπὸ δὲ ἐν Βαβυλῶνι μάχης ἄχρι εἰς Κοτύωρα,

tâssent expectare jussissent, rem sacram faciebant. Et cùm multas mactâssent hostias, tandem vates sententiam *hanc suam* omnes aperuerunt, nullo modo deos bellum *hoc* comprobare. Tum deinde dona acceperunt hospitalia: cúmque biduum veluti per pacatum *agrum* perrexissent, ad Cotyora pervenêre, civitatem Græcam, Sinopensium colonos, Tibarenorum in agro habitantes.

Huc usque exercitus pedibus iter fecit. Spatium itineris descendendo à pugnâ ad Babylonem *commissâ* usque ad Cotyora

1 Καὶ πολλὰ καταθυσάντων,] Intellige ἱερεῖα vel θύματα.

2 Ἐντεῦθεν δὴ τὰ ξένια &c.] Rectè locum hunc in exemplum maximæ fidei, quam ominibus vaticiniisque, ex hostiarum extis motibusque captis, habuêre Græci, adduxit cel. *Montfauc.* Antiquit. Tom. 2. part. 1. p. 163.

3 Πόλιν — ἄποικους, &c.] MS. Eton. habet ἀποικίαν. Sed satìs sana est scriptura, quam in editis repertam dedi. Nam ultima vox respicit *cives, Cotyoræ incolas,* in priore πόλιν intellectos. Confer p. 172. n. 2. & p. 115. n. 3. Nimirum ista MSti lectio ortum ab iis, quæ suprà leguntur p. 348. — πόλιν Ἑλληνίδα — Σινωπέων ἀποικίαν, &c. duxisse videtur. Legitur etiam p. 372. — πόλιν Ἑλληνίδα — Σινωπέων ἄποικον — At *Thucyd.* etiam l. 3. c. 79. numerum plurativum voci πόλις subjunxit: τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἐπὶ μὲν τὴν πόλιν ἐδὲν μᾶλλον ἐπέπλεον, καίπερ ἐν πολλῇ παρασκευῇ καὶ φόβῳ ὄντες, i. e. πολίτας. Similiter à Nostro, *Hist. Gr.* l. 1. ferè medio, numerorum convenientia negligitur — ὅχλος ἠθροίσθη πρὸς τὰς ναῦς, θαυμάζοντες καὶ — λέγοντες &c. Nec alia est σωτῆρος ratio Joh. VII. 49. Ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον, ἐπικατάρατοί εἰσι. Adde Luc. II. 13. Cæterùm, de urbe illâ agitur in *Dissertat.* operi præmissâ.

4 Πλῆθος δὲ καταβάσεως &c.] Suprà p. 53. utitur πλήθει χώρας: ubi vide n. 1. Infra l. 7. extremo, legitur Ἀριθμὸς συμπάσης δὲ ὁδοῦ δὲ ἀναβάσεως καὶ καταβάσεως, σταθμοὶ &c. Suprà itidem p. 126. Ἀριθμὸς δὲ δὲ ὁδοῦ, ἣν ἦλθον ἐξ Ἐφέσου δὲ Ἰωνίας μέχρι δὲ μάχης, σταθμοὶ τριῖς καὶ εἰκοσιν, παρασάγγαι &c. ubi lege n. 2. Jam verò quare à Babyloniâ pergentium Græcorum iter κατάβασις audit, exposuimus p. 1. n. 1.

5 Ἀπὸ δὲ ἐν Βαβυλῶνι &c.] De quâ vide p. 83 & seq.

σαθμοὶ ἑκατὸν εἴκοσι δύο, παρασάγγαι ἑξακόσιοι εἴκοσι, στάδιοι [1]μύριοι ὀκτακισχίλιοι εἴκοσι· [2]χρόνος πλῆθος, ὀκτὼ μῆνες. [3]Ενταῦθα ἔμειναν ἡμέρας τεσσαράκοντα καὶ πέντε. Ἐν ᾗ ταύταις πρῶτον μὲν τοῖς θεοῖς ἔθυσαν, [4]ἧ πομπὰς ἐποίησαν κατ' ἔθνος [5]ἕκαστος τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἀγῶνας γυμνικούς. Τὰ δ' ὁπλίτεια ἐλάμβανον, τὰ μὲν ἐκ τῆς Παφλαγονίας, τὰ δ' ἐκ τῶν χωρίων τῶν Κοτυωρειτῶν· [6]οὐ γὰρ παρεῖχον ἀγοράν, οὐδ' εἰς [7]τὸ τεῖχος τοὺς ἀσθενοῦντας ἐδέχοντο.

Ἐν ᾗ τούτῳ ἔρχονται ἐκ Σινώπης πρέσβεις, φοβούμενοι περὶ τῶν Κοτυωρειτῶν τῆς τε πόλεως, ([8]ἦν γὰρ ἐκείνων, καὶ [9]φόρους ἐκείνοις

confecti, caſtra centum & viginti duo, paraſangæ ſexcentæ viginti, ſtadia duodeviginti mille viginti: temporis ſpatium, menſes octo. Hìc dies quadraginta quinque manſerunt. In his primùm ſacra diis fecerunt, & pompas Græcorum quiſque pro more gentis exequuti ſunt, *item*que ludos gymnicos. Commeatus partim è Paphlagoniâ, partim ex agris Cotyoritarum capiebant: nec enim *illi* forum rerum venalium ſuppeditabant, nec ægros intra mœnia recipiebant.

Hoc *ipſo* tempore Sinope veniunt legati, metuentes de Cotyoritarum & urbe, (illorum enim *ea* erat, vectigaliáque illis pen-

1 Μύριοι ὀκτακισχίλιοι &c.] In MSto Eton. legitur μύριοι καὶ ὀκτακισχίλιοι καὶ ἑξακόσιοι· χρόνος &c.

2 Χρόνος πλῆθος] Sic l. 7. extremo, χρόνος πλῆθος τοῦ ἀναβάσεως &c.

3 Ενταῦθα ἔμειναν &c.] *Diodor. Sic.* l. 14. p. 261. Κἀκεῖθεν εἰς Κοτύωρα πόλιν παρεγενήθησαν Ἑλληνίδα, Σινωπέων ἄποικον. Ἐν ταύτῃ ᾗ πεντήκοντ' ἡμέρας διέτριψαν, τοὺς μὲν οἰκείους τῆς Παφλαγονίας τε καὶ τοὺς ἄλλους βαρβάρους λῃστεύοντες. Porrò, in MSto Eton. deeſt copula ante πέντε.

4 Καὶ πομπὰς &c.] Pompæ & *religioſæ* erant, & *triumphales*, & *ferales*. *Phavor.* Πομπή, ἡ ἐν ταῖς τῶν θεῶν πανηγύρεσι τελουμένη, καὶ ἡ μετὰ νίκην ἐπὶ θριάμβῳ τελεσθεῖσα. Cæterùm, *Leuncl.* κατ' ἔθνος &c. vertit, *Græcis per ſingulas nationes diſtinctis*, &c. & ſic ferè *Amaſæus*. Quo quidem ſenſu dixit Noſter p. 78. κατ' ἔθνη.

5 Ἕκαστος] *Edit. Steph.* exhibet ἕκαστον. Sed rectè ἕκαστος legitur & ad ἐποίησαν refertur: nam cum verbo plurali paſſim conjungitur. *Thucyd.* l. 2. c. 87. τὸ καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος ἐπιθυμεῖ, &c. Eadem eſt τῶν *quiſque* ratio.

6 Οὐ γὰρ παρεῖχον ἀγοράν,] Vide locum *Grotii* citatum p. 144. n. 4. p. 355. n. 2. & ibid. n. 3.

7 Τὸ τεῖχος] *Thom. Magiſt.* Τεῖχος ἐδητέρως, τὸ τῆς πόλεως.

8 Ἦν γὰρ ἐκείνων,] *Scil.* Σινωπέων.

9 Φόρους — ἔφερον] *Scil.* Κοτυωρῖται. *Phavor.* & *Thom. Magiſt.* Φόρος κυρίως τὸ ὑπὲρ ἰδίας εἰσφερόμενον γῆς. Cæterùm, φόρους φέρειν dicitur pari

ἔφερεν) ἡ ᾠδὴ τ᾽ χώρας, ὅπ ἥκουσιν δηϊμψύην· ἡ ἐλθόντες ἐς
τὸ στρατόπεδον, ἔλεγον· (1 προηγόρει ὃ Ἑκατώνυμος, δεινὸς
νομιζόμενος εἶ) λέγειν) "Επεμψεν ἡμᾶς, ὦ ἄνδρες στρα-
"πῶται, 2 ἡ τῶν Σινωπέων πόλις, ἐπαινέσοντάς τε ὑμᾶς, ὅπ
"ἐνικᾶτε Ελληνες ὄντες βαρβάρους, ἔπειτα ὃ ἡ συνηθησομένους,
"ὅπ 3 διὰ πολλῶν τε & δεινῶν (ὡς ἡμεῖς ἀκούομεν) πραγμά-
"των σεσωσμένοι πάρεσε. Αξιοῦμεν ὃ, Ελληνες ὄντες & αὐτοὶ, ὑφ᾽
"ὑμῶν ὄντων Ελλήνων ἀγαθὸν μέν τι πάσχειν, κακὸν ὃ μηδέν·
"οὐδὲ γὰ ἡμεῖς ὑμᾶς οὐδέν πώποθ᾽ 4 ὑπήρξαμεν κακῶς ποιοῦντες.
"Κοτυωρῖται δὲ ὅτοι εἰσὶ μὲ ἡμέτεροι ἄποικοι· καὶ τ᾽ χώραν
"ἡμεῖς αὐτοῖς ταύτην ᾠδαδεδώκαμεν, 5 βαρβάρους ἀφελό-

debant) & agro, quia populationibus vexari audierant: atque *hi* cùm in caſtra veniſſent, *hujuſmodi* orationem habuêre; (*eam* autem pronuntiabat Hecatonymus, qui dicendo valere exiſtimabatur) "Miſit nos, milites, Sinopenſium civitas, ut tum laude vos "adficeremus, *propterea* quòd Græci cùm ſitis barbaros ſupera- "veritis, tum deinde *vobis* ut gratularemur, quòd per multa ac "gravia (quemadmodum nos audimus) incommoda huc incolu- "mes veniſtis. Cæterùm æquum cenſemus, cùm & ipſi ſimus "Græci, ut à vobis Græci qui ſitis commodo aliquo, nullo in- "commodo, adficiamur: nec enim ullâ vos unquam injuriâ prio- "res adfecimus. Hi verò Cotyoritæ coloni ſunt à nobis *huc* de- "ducti; agrúmque nos iis, quem barbaris ademimus, hunc tra-

pari locutionis ratione, quâ φυλακὴς φυλάττειν p. 354. ubi vide n. 2.

1 Προηγόρει δὲ &c.] *Suid.* Προηγόρει· ᾠδηγόρουν, ᾠδήλεγε· Ξενοφῶν· Ηκουν πεισθέντες ὑπὸ Σινώπης ἐ διὰ τὰς Αθήνας· ᾠδηγόρει ὃ Εκατώνυμος, δεινὸς νομιζόμενος εἶναι λέγειν. Sic etiam à *Phavorino* verbum illud exponitur; cùm tamen locum in *Steph.* & *Conſtant.* Theſ. reperire non potuit.

2 Η τῶν Σινωπέων πόλις,] Vide p. 172. n. 2.

3 Διὰ πολλῶν τε &c.] Confer phraſin 1 Pet. III. 20. cujus verſioni Anglicanæ, quam proponit doctiſ. *Hammondus*, præſidium ferre videtur vis phraſeos Xenoph. διὰ πολλῶν — σεσωσμένοι.

4 Υπήρξαμεν —— ποιοῦντες·] *Thom. Magiſt.* Υπάρχω, ᾠδηκαπάρχω. Elegantis autem illius conſtructionis exempla in libris ſacris haud pauca reperiuntur. Vide, ſi libet, Matt. XI. 1. Luc. V. 4. VII. 45. Act. V. 42. & paſſim alibi, more Atticorum μετοχῶν amantiſſimorum.

5 Βαρβάρους ἀφελόμενοι.] Quâ de conſtructione vide p. 98. n. 1.

"μθμοι. Διὸ κὴ δασμὸν ἡμῖν φέρεσιν ἔτοι τεταγμένον, [1] καὶ
"Κερασόντιοι Ϲ Τραπεζόντιοι ὡσαύτως· ὥωθ' ὅ, τι ἂν τούτους
"κακὸν ποιήσητε, ἡ Σινωπέων πόλις νομίζει πάσχειν. Νῦν ᾧ
"ἀκούομεν ὑμᾶς εἰς τε τὴν πόλιν βίᾳ παρεληλυθότας, ἐνίους
"σκηνῶν ἐν ταῖς οἰκίαις, Ϲ [2] ἐκ τῶν χωρίων λαμβάνειν ὧν ἂν
"δέησθε, ὐ πείθοντας. Ταῦτ' οὖν οὐκ ἀξιοῦμεν. Εἰ ᾧ ταῦτα ποιή-
"σητε, ἀνάγκη ἡμῖν κὴ Κορύλαν κὴ Παφλαγόνας, Ϲ ἄλλον
"ὅντινα ἂν δυνώμθα, φίλον [3] ποιεῖσθαι."

Πρὸς ταῦτα, ἀναστὰς Ξενοφῶν, ὑπὲρ τ̃ στρατιωτῶν εἶπεν·
"Ημεῖς δὲ, ὦ ἄνδρες Σινωπεῖς, ἥκομεν [4] ἀγαπῶντες ὅτι τὰ
"σώματα διεσωσάμθα κὴ τὰ ὅπλα· ὐ γὰρ ἡμῖν δυνατὸν ἅμα τε
"χρήματα [5] ἄγειν κὴ φέρειν, Ϲ τοῖς πολεμίοις μάχεσθαι. Καὶ νῦν,

"didimus. Quâ de cauſâ nobis etiam vectigal illi conſtitutum,
"itidémque Ceraſuntii & Trapezuntii, pendunt: adeò ut quid-
"quid his injuriæ intuleritis, id ſe pati Sinopenſium civitas exiſti-
"mat. Jam verò audimus vos in urbem vi ingreſſos *eſſe*, non-
"nullóſque in ædibus habitare, & ex agris *ea*, quibus vobis opus
"ſit, ſuaſione non adhibitâ, capere. Hæc utique haud æqua eſſe
"cenſemus. Quòd ſi hæc facere perrexeritis, nobis & Corylam
"& Paphlagonas, & quemcunque potuerimus alium, amicum
"reddamus neceſſe *erit*."

Ad ea, cùm ſurrexiſſet Xenophon, pro militibus dixit; "Nos,
"Sinopenſes, *huc* venimus ſatìs benè nobiſcum actum rati, quòd
"corpora conſervavimus & arma: nec enim ſimul opes agere
"ac ferre potuimus, & adverſùs hoſtes pugnare. Itaque jam,

1 Καὶ Κερασόντιοι Ϲ Τραπεζόντιοι] Nimirum, utroſque hos ſuis in civitatibus colonos collocaverant Sinopenſes: uti ſuprà Noſter p. 348 & 372.

2 Ἐκ τ̃ χωρίων λαμβάνειν] In MSto Eton. poſt χωρίων legitur βίᾳ. Sed cùm mox ſequatur ὐ πείθοντας, iſto non opus eſt additamento.

3 Ποιεῖσθαι.] *Sibi*, ſive *commodo ſuo*, *facere*: pro vi ſcilicet verbi medii, quam expoſitam videre eſt p. 36. n. 2.

4 Ἀγαπῶντες] *Suid.* Ἀγαπᾷν· ἀρκεῖσθαί τινι, Ϲ μηδὲν πλέον ἐπιζητεῖν. Similiter *Thucyd.* l. 6. c. 36. Ἐπεὶ ἔγωγε ἀγαπᾷν οἶμαι αὐτὸς ὅτι &c.

5 Ἄγειν Ϲ φέρειν,] Adi p. 173. n. 1.

"ἐπειδὰν εἰς τὰς Ελληνίδας πόλεις ἥλθομεν, ἐν Τραπεζοῦντι
"μὲν (1 παρεῖχον γὰρ ἡμῖν ἀγορὰν) ὠνούμενοι εἴχομεν τὰ ἐπιτή-
"δεια, καὶ 2 ἀνθ' ὧν ἐτίμησε ἡμᾶς, 3 καὶ ξένια ἔδωκαν τῇ στρα-
"πᾷ, 4 ἀντετιμῶμεν αὐτούς· καὶ μὴν 5 εἴ τις αὐτοῖς φίλος ἦν τῶν
"βαρβάρων, τούτων ἀπειχόμεθα· τοὺς δὲ πολεμίους αὐτῶν,
"ἐφ' οὓς αὐτοὶ ἦγοῦντο, κακῶς ἐποιοῦμεν ὅσον ἐδυνάμεθα. Ερω-
"τᾶν δ' αὐτοὺς, 6 ὁποίων τινῶν ἡμῶν ἔτυχον· πάρεισι γὰρ ἐνθάδε,
"οὓς ἡμῖν ἡγεμόνας τῆς φιλίας ἡ πόλις συνέπεμψεν. 7 Οποι
"δ' ἂν ἐλθόντες ἀγορὰν μὴ ἔχωμεν, ἄν τε εἰς βαρβάρου γῆν,
"ἄν τε εἰς Ελληνίδα, οὐχ ὕβρει, ἀλλ' ἀνάγκῃ λαμβάνομεν τὰ
"ἐπιτήδεια. 8 Καὶ Καρδούχους, καὶ Χαλδαίους, καὶ Ταόχους, καίπερ

"ubi Græcas ad urbes venimus, apud Trapezuntem (quippe re-
"rum venalium nobis forum præbebant *incolæ*) commeatus *illos*
"*tantùm* ſumpſimus pretio *quos ſumus* mercati, & quia nos ho-
"noread fecerunt, donáque hoſpitalia exercitui dederunt, eos vi-
"ciſſim honore proſequuti ſumus: atque adeò ſi qui barbaro-
"rum ipſis erant amici, ab iis noſmet abſtinuimus; hoſtes verò
"eorum, in quos ipſi duxerint, quantis potuimus damnis adfe-
"cimus. At eos interrogato, quales nos nacti ſunt: hìc adſunt
"enim, quos per amicitiam nobiſcum civitas *ea* duces miſit itine-
"ris. In ea verò cùm venerimus loca, ubi forum non obtineamus,
"ſive *adeò* barbarorum in terram, ſive Græcorum, non per inju-
"riam inſolentem, ſed neceſſitate coacti commeatus ſumimus.
"Itaque Carduchos, & Chaldæos, & Taochos, qui quamvìs re-

1 Παρεῖχον γὰρ ἡμῖν &c.] Reſpice p. 349. & p. 144. n. 4. Cæterùm, verbo ſuus deeſt caſus, *ſcil.* Τραπεζούντιοι. Confer p. 272. n. 4.

2 Ανθ' ὧν] Leguntur etiam Luc. I. 20.

3 Καὶ ξένια ἔδωκαν] Confer p. 394. n. 5.

4 Αντετιμῶμεν] Eodem hoc verbo uſus eſt Noſter K. Π. p. 333. ἀλλὰ πειρώμεθα σὲ ἀντιτιμᾶσθαι πᾶσι &c.

5 Εἴ τις — τούτων &c.] Pro Colchis utique cum Græcis tranſegerant Trapezuntii p. 349. De ſtructurâ loci vide p. 356. n. 4. & p. 96. n. 4.

6 Οποίων τινῶν] Lege p. 265. n. 5.

7 Οποι δ' ἂν ἐλθόντες &c.] Conſule *Grot.* de B. & P. l. 2. c. 2. ſect. 7. De ὅποι vide p. 281. n. 5.

8 Καὶ Καρδούχους, καὶ &c.] De quibus omnibus vide p. 265 & ſeq. p. 284. & p. 321 & ſeq.

"βασιλέως ὐχ ὑπηκόους ὄντας, ὅμως καὶ μάλα φοβερους
"ὄντας, πολεμίους ἐκτησάμεθα, ἀφ' τὸ ἀνάγκλω εἶ) λαμ-
"βάνειν τὰ ἐπιτήδεια, ἐπεὶ ἀγορὰν οὐ παρεῖχον. [1] Μάκρω-
"νας δέ γε, καὶ βαρβάρους ὄντας, ἐπεὶ ἀγορὰν οἵαν ἐδυνάσθην
"παρεῖχον, φίλους τε ἐνομίζομεν εἶ), καὶ βίᾳ οὐδὲν ἐλαμ-
"βάνομεν τῶν ἐκείνων. [2] Κοτυωρίτας δὲ, ὃς ὑμετέρους φατὲ
"εἶ), εἴ τι αὐτῶν εἰλήφαμεν, αὐτοὶ αἴτιοι εἰσίν· ὡ γὰ ὡς [3] φί-
"λιοι προσεφέροντο ἡμῖν, ἀλλὰ κλείσαντες τὰς πύλας, ὅτ' εἴσω
"ἐδέχοντο, ὅτ' ἔξω [4] ἀγορὰν ἔφερον· ἠπῶντο δὲ τὸν πρ' ὑμῶν
"[5] ἁρμοστὴν τούτων αἴτιον εἶ). [6] Ο ὃ λέγεις, βίᾳ προελθόντας

"gis imperio non pareant, ſunt tamen admodum formidabiles,
"hoſtes *nobis* reddidimus, propterea quòd neceſſe erat commea-
"tus ſumere, cùm forum *nobis* rerum venalium non præberent.
"At Macronas, quanquam barbari eſſent, cùm forum, quale
"*quidem* poterant, ſubminiſtrarent, in amicorum eſſe numero
"putabamus, nec quidquam illis vi ademimus. Quod ad Cotyo-
"ritas attinet, quos veſtros eſſe dicitis, ſi quid eis ademimus,
"ipſi in culpâ ſunt: non enim erga nos ſe tanquam amicos geſ-
"ſêre, ſed cùm portas clauſiſſent, neque nos intromittebant,
"neque extra *muros* res venales *ad nos* ferebant: ac horum *qui-*
"*dem* auctorem extitiſſe præfectum à vobis *datum* conquereban-
"tur. Quod autem dicis, *de nobis quoſdam* vi ingreſſos *in ædibus*

1 Μάκρωνας δὲ γε, &c.] Adi p. 341 & ſeq.

2 Κοτυωρίτας δὲ, &c.] Intellige κατά. Sic Noſter Κ. Π. p. 102. Τὰς μέντοι Ἑλλάδας, τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ οἰκούντας, ἀδύνατον ἔστιν ὅπως ἐλευθέρας λέγεται εἶναι. ubi vide notata. *Ælian.* itidem V. H. l. 5. c. 17. ἀλλὰ τῇ Ἀτάρβῃ, ὅτι &c. i. e. *Sed & quod ad Atarbem*, &c. Latinos hanc loquendi rationem imitatos eſſe docet Cl. *Periz.* ad *Sanct.* Miner. l. 4. c. 11. extr.

3 Φίλιοι προσεφέροντο ἡμῖν,] MS. Eton. φίλοι. Sed vide p. 392. n. 2. De phraſi προσφέρεσθαί τινι conſule Κ. Π. p. 498. n. 3.

4 Ἀγορὰν ἔφερον.] Lege p. 355. n. 2.

5 Ἁρμοστὴν] *Phavor.* Ἁρμοσταί, οἱ ἀπὸ βαπλέως στελλόμενοι εἰς ἔθνη· ἢ ἁρμοσταί, οἱ ὑπὸ Λακεδαιμονίων εἰς ὑπηκόους πόλεις ἄρχοντες ἀποπεμπόμενοι. Sic ferè *Suid.* & *Harpocrat.* Ἁρμοστὴς autem dici videtur παρὰ τὸ ἁρμόζειν τοὺς ἀρχομένους ζῆν κατὰ τοὺς νόμους. De hoc præfecto pluribus agit *Meurſ.* Miſcell. Lacon. l. 2. c. 4. & *Crag.* de republ. Lacedæm. l. 2. c. 13.

6 Ο δὲ λέγεις,] Plenè ſcripſeris Κατ' ἐκεῖνο ὃ ὃ λέγεις, &c. Vide p. 32. n. 3. & 98. n. 4 & p. 126. n. 1.

"σκιωσοῦ, ἡμεῖς ἠξιοῦμεν σοὺ κάμνοντας εἰς τὰς σέγας
"δέξασθαι· ἐπεὶ δὲ σὺκ ἀνέῳγον τὰς πύλας, ἢ ἡμᾶς σὺκ
"ἐδέχοντο, αὐτὸ τὸ χωρίον ταύτῃ εἰσελθόντες, ἄλλο μὲν οὐ-
"δὲν βίαιον ἐποιήσαμεν· σκηνοῦσι δ' ἐν ταῖς σέγαις οἱ κάμ-
"νοντες, τὰ ἑαυτῶν δαπανῶντες· καὶ τὰς πύλας φρουροῦ-
"μεν, ὅπως μὴ [1] ἐπὶ τῷ ὑμετέρῳ ἀρμοστῇ ὦσιν οἱ κάμνον-
"τες ἡμῶν, ἀλλ' ἐφ' ἡμῖν ἢ κομίσασθαι, ὅταν βουλώμεθα. Οἱ
"δ' ἄλλοι, ὡς ὁρᾶτε, σκιοῦμεν [2] ὑπαίθριοι ἐν τῇ τάξει,
"προσκυασμένοι, ἂν μέν τις εὖ ποιῇ, ἀντευποιεῖν· ἂν δ' κα-
"κῶς, [3] ἀλέξασθαι. [4] Α δὲ ἠπείλησας, ὡς, ἢν ὑμῖν δοκῇ,
"Κορύλαν καὶ Παφλαγόνας συμμάχους ποιήσεσθε ἐφ' ἡμᾶς·
"ἡμεῖς δὲ, ἢν μὲν ἀνάγκη ᾖ, πολεμήσομεν καὶ ἀμφοτέ-
"ροις· (ἤδη γὰρ καὶ ἄλλοις πολλαπλασίοις ὑμῶν ἐπολεμή-

"degere, petivimus nos ut ægros ſub tecta reciperent: cùm verò
"portas *illi* non aperirent, quâ nos *parte* non admittebant, eâ
"oppidum ipſum ingreſſi, nihil ſanè aliud violenti fecimus: ip-
"ſorum certè ſub tectis agunt ægri, ſua *tamen* in ſe inſumentes:
"atque portas præſidio munitas tenemus, ut nè noſtri *milites* æ-
"gri ſint in præfecti veſtri poteſtate, ſed nobis ſit eos *hinc*, cùm
"volemus, exportandi poteſtas. Cæteri, quemadmodum videtis,
"ſub dio *ſuo quiſque* ordine degimus, parati, ſi quis beneficio *nos*
"adfecerit, ad beneficia reddenda: ſin injuriâ, ad eam propul-
"ſandam. Quod ad minas tuas attinet, vos *nempe*, ſi ità vobis
"videatur, cum Corylâ & Paphlagonibus ſocietatem adverſùs nos
"facturos; nos, ſi neceſſe ſit, vel cum utriſque bellum geremus:
"(nam cum aliis numero vos longè ſuperantibus bellum geſſi-

1 Επὶ τῷ ὑμετέρῳ &c.] Adi p. 198. n. 2.

2 Ὑπαίθριοι] Nullam ferè vocem Græcam eſſe, cujus in re militari frequentior uſus ſit, præſertim apud *Polyb.* quàm ὕπαυθρα, exemplis adlatis oſtendit doctiſ. *Caſaub.* Comment. in *Polyb.* p. 121. edit. *Pariſ.* Verùm ὑπαίθριος nullum citant idoneum auctorem Lexicogr. Noſtro tamen addas licet *Thucyd.* l. 1. c. 134. ἵνα μὴ ὑπαίθριος πολεμοῖτο, &c. & *Dionyſ. Hal.* A. R. l. 4. c. 45. τότε δὴ τὸ ὑπαίθριον &c.

3 Αλέξασθαι] Vide p. 94. n. 1.

4 Α δὲ ἠπείλησας,] Confer p. 400. n. 2.

"σαμεν) ἂν ᾖ δοκῇ [1] ἡμῖν, καὶ φίλον ποιήσομεν τὸν Παφλαγόνα.
"Ακούομεν ᾖ αὐτὸν καὶ ἐπιθυμεῖν τῆς ὑμετέρας πόλεως, καὶ χω-
"ρίων τῶν ἐπιθαλατίων. Πειρασόμεθα οὖν, συμπροθέντες αὐτῷ
"ὧν ἐπιθυμῇ, φίλοι γενέσθαι."

Ἐκ τούτου μάλα μὲν δῆλοι ἦσαν οἱ συμπρέσβεις τῷ Ἑκατονύμῳ χαλεπαίνοντες τοῖς εἰρημένοις. Παρελθὼν δ' αὐτῶν ἄλλος, εἶπεν ὅτι ὁ πόλεμον ποιησόμενοι ἥκοιεν, ἀλλ' ἐπιδείξοντες ὅτι φίλοι εἰσί. [2] Καὶ ξενίοις, ἢν μὲν ἔλθητε πρὸς τὴν Σινωπέων πόλιν, ἐκεῖ δεξόμεθα· νυνὶ δὲ [3] τὰς ἐνθάδε κελεύσομεν διδόναι, ἃ δυνάνται· ὁρῶμεν γὰρ πάντα ἀληθῆ ὄντα, ἃ λέγετε. Ἐκ τούτου ξένιά τε ἔπεμπον ④ Κοτυωρῖται, καὶ οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἑλλήνων ἐξένιζον τὰς τῶν Σινω-

"mus) quòd si nobis ità videatur, etiam Paphlagonem *illum* no-
"bis amicum adsciscemus. Audimus certè eum potiundi tum
"urbe vestrâ, tum locis maritimis cupidine corripi. Quare ope-
"ram dabimus ut, eum in iis quæ cupit *consequendis* adjuvando,
"amicitiam *cum eo* jungamus."

Tum verò Hecatonymi in legatione collegæ palam significabant ægrè se *illa* ferre, quæ *ab eo* fuissent prolata. Et ex iis alius in medium progressus, dixit se non bellum excitaturos venisse, sed ostensuros se *nobis* esse amicos. Quòd si ad Sinopensium urbem accesseritis, hospitalibus ibi donis vos excipiemus: jam verò *nostros* qui de hoc loco sunt jubebimus dare *vobis*, quæ possunt; nam vera esse omnia, quæ dicitis, videmus. Post hæc hospitalia dona mittebant Cotyoritæ, & Græcorum duces Sinopensium le-

1 Ἡμῖν, ☪ φίλον &c.] Lectionem hanc & verborum ordinem exhibet MS. Eton. Vulgò legitur — ἡμῖν καὶ φίλον ποιεῖσθαι Κορύλαν, καὶ τὸν Παφλαγόνα ποιήσεσθαι φίλον. Sed nomen Κορύλαν, cum tribus illis, quæ id statim præcedunt, vocibus, ideò forsan huic loco inseruit librarius, ut quis per τὸν Παφλαγόνα intelligendus esset, clariùs indicaret. Suprà quidem bis vidimus Κορύλαν καὶ Παφλαγόνας conjunctos: at eosdem hoc etiam loco conjungi vetant quæ sequuntur hæc, Ἀκούομεν ᾖ αὐτὸν καὶ &c. Porrò, infrà paulò de Hecatonymo sic Noster: πρῶτον μὲν ἀπελογήσατο ὡς ἃ εἶπεν, ὡς τὸν Παφλαγόνα φίλον ποιήσοιντο, &c.

2 Καὶ ξενίοις, ἢν μὲν &c.] De ξενίοις vide p. 349. n. 3. de transitione ab obliquâ ad rectam orationem, p. 100. n. 3.

3 Τὰς ἐνθάδε] *Scil.* Κοτυωρίτας.

πέων πρέσβεις, καὶ πρὸς ἀλλήλους [1] πολλά τε καὶ φιλικὰ διελέγοντο· τά τε ἄλλα καὶ περὶ τῆς λοιπῆς πορείας ἐπυνθάνοντο, καὶ ὧν ἑκάτεροι ἐδέοντο. Ταύτῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ τοῦτο τὸ τέλος ἐγίγνετο·

Τῇ δ' ὑστεραίᾳ συνέλεξαν οἱ στρατηγοὶ τοὺς στρατιώτας, καὶ ἐδόκει αὐτοῖς περὶ τῆς λοιπῆς πορείας, προσκαλέσαντας τοὺς Σινωπέας, βουλεύεσθαι. Εἴτε γὰρ πεζῇ δέοι πορεύεσθαι, [2] χρήσιμον ἂν ἐδόκουν εἶναι οἱ Σινωπεῖς ἡγεμόνες· (ἔμπειροι γὰρ ἦσαν τῆς Παφλαγονίας) εἴτε κατὰ θάλατταν, πρόσδεῖν ἐδόκει Σινωπέων· μόνοι γὰρ ἐδόκουν ἱκανοὶ εἶναι πλοῖα παρέχειν ἀρκοῦντα τῇ στρατιᾷ. Καλέσαντες οὖν τοὺς πρέσβεις συνεβουλεύοντο, καὶ ἠξίουν [3] Ἕλληνας ὄντας

gatos hoſpitio excipiebant, atque inter ſe de multis *iiſ*que quæ è re erant colloquebantur; inter alia de itinere reliquo percontabantur, déque iis quorum utrique indigebant. *Atque* is quidem huic diei finis erat factus:

Poſtridiè duces collegêre milites, iiſque viſum eſt de reliquo itinere, Sinopenſibus arceſſitis, deliberare. Nam ſive pedibus iter faciendum eſſet, Sinopenſes *ipſis* commodi futuri viæ duces videbantur; (quippe periti erant Paphlagoniæ) ſive mari, *hæc eorum* erat ſententia, Sinopenſium ſe opem deſideraturos: ſoli enim eſſe videbantur idonei, qui navigia præberent *ea*, quæ exercitui ſufficerent. Itaque legatos ubi arceſſiverant, in conſilium *eos* adhibebant, petebántque ut Græci cùm eſſent hoc primùm

1 Πολλά τε καὶ ἐπιτήδεια] MS. Eton. πολλά τε καὶ φιλικὰ &c. Sed hæc vocis receptæ gloſſa videtur. *Heſych.* & *Phavor.* Ἐπιτήδειος, ὁ φίλος: quem ſanè ſenſum apud optimos quoſque auctores ſæpè obtinet.

2 Χρήσιμον ἂν ἐδόκουν &c.] Rectiùs forſan, χρήσιμοι ἂν &c. Cæterùm, ἡγεμόνες in MSto Eton. malè deeſt. Quòd ſi χρήσιμον retinere malis, cum eo intellige χρῆμα: & confer p. 214. n. 2.

3 Ἕλληνας ὄντας Ἕλλησι, &c.] *Steph.* loci ſenſum hunc eſſe ſtatuit, *petebant ut Græcos ſe Græcis exhibentes, hoc primum, ad comiter excipiendum, præſtarent.* Vel, ſi liberiùs interpretari licet, (verba ſunt *Steph.*) *cùm Græci eſſent, ut comitatem,* vel *humanitatem, Græcorum naturæ convenientem erga Græcos exhibentes* &c. At *Leuncl.* ità vertit, quaſi ſcriptum eſſet, Ἕλληνας ὄντας, Ἕλλησι τοῦτο πρῶτον &c. Mihi quidem Xenoph. verborum hìc uti trajectione ferè tali, qualem indicavi p. 191. n. 2. & p. 382. n. 3. atque adeò dativus Ἕλλησι ab ἴσους pendere, videtur, non ab ὄντας, ut voluit *Steph.*

Ελλησι τάτῳ ϖρᾶτον καλῶς δέχεϑαι, τῷ εὔνους τε ἂν εἶ καὶ τὰ βέλτισα συμβουλεύειν.

Ανασὰς δὲ Εκατώνυμος, ϖρᾶτον μὲν [1] ἀπελογήσατο ϖρὸς οὓς εἶπεν, ὡς τὸν Παφλαγόνα φίλον ϖοιήσοιντο, ὅτι οὐχ ὡς τοῖς Ελλησι ϖολεμησόντων σφῶν εἴποι, ἀλλ' ὅτι, [2] ἐξὸν τοῖς βαρβάροις φίλους εἶναι, τοὺς Ελληνας αἱρήσονται. [3] Επεὶ δὲ συμβουλεύειν ἐκέλευον, ἐπευξάμενος ὧδε εἶπεν, "Εἰ μὲν συμβουλεύοιμι ἃ βέλτισά μοι δοκεῖ εἶναι, "ϖολλά μοι ἀγαθὰ γένοιτο· εἰ δὲ μὴ, τἀνάντια· [4] αὕτη "γὰρ ἡ ἱερὰ συμβουλὴ λεγομένη εἶναι, δοκεῖ μοι ϖαρεῖναι·

ipſos officio rectè atque ordine exciperent, ut *ipſis quoque* Græcis benevoli eſſent & conſilia *quàm poſſent* optima darent.

Cùm autem ſurrexiſſet Hecatonymus, primùm ſe excuſavit de eo quod dixerat, ſe Paphlagonem *ipſis* amicum adjuncturos, non *ità* ſe dixiſſe quaſi bellum adverſùs Græcos ipſi geſturi eſſent, ſed quòd, cùm ipſis barbarorum amicitiâ uti liceret, Græcos *tamen iis* ſunt antelaturi. Cùm verò *eum* conſilium ſuum exponere juberent *Græcorum duces*, precatus *deos* in hanc ſententiam verba fecit, "Si vobis id conſilii dem, quod mihi videtur opti-"mum, multa mihi eveniant commoda; ſin autem, contraria: "nam hæc, ſacra quæ dicitur, adeſſe mihi videtur conſultatio:

1 Απελογήσατο ϖρὸς ὅ &c.] Hâc ſtructurâ paſſim utuntur auctores. *Thucyd.* l. 1. c. 72. τῶν μὲν ἐγκλημάτων ϖέρι μηδὲν ἀπολογησομένους —— *Dionyſ. Hal.* A. R. l. 11. c. 34. ἀπελογεῖτο ϖρὸς τ' ὑπατικὸν, — ὡς &c.

2 Εξὸν] *Phavorin.* Εξὸν, ϖαρὸν, ἐξόν· καὶ ὅσα ἄλλα ἐθέτερα μετοχικὰ, ἐθέλοντες οἱ Ατθικοὶ ϖλεονάζουσιν, ὅτε ϖλασιασμὸν ἡ συντάξις ἀϖαιτεῖ. Reſpice p. 217. n. 3. Confer pag. 323. lin. penult. & ult.

3 Επεὶ ἦ συμβουλεύειν &c.] Legitur etiam Επεὶ δὲ συμβουλεύειν με ἐκέλευτε, &c. necnon Επεὶ ἦ συμβουλεύειν μὲν κελεύετε, &c. Sed *Steph.* & *Leuncl.* recepta ſcriptura meritò probata eſt.

4 Αὕτη γὰρ ἡ ἱερὰ &c.] Ex hoc loco *Lucianum* ſumpſiſſe cenſuit *Stephanus*, (quod tum in *annotat.* in Xenoph. tum in Theſ. G. L. ad v. Ιερὸς monuit) quæ ſcripſit Ρητῆρ. διδασκ. ſub init. Αλλὰ ἐθέλεις φθόνῳ, ὦ ϖαῖ· καὶ μάλιστα ὁϖότε νέος τις αὐτὸς ὢν, ὀρεχθέντος τ' ἀρίστων, οὐκ εἰδὼς ὅϑεν ἂν ταῦτα ἐκϖορίσαιτο, ἱερόν τι χρῆμα τὴν συμβολὴν ἔσαν, καθάϖερ νῦν σὺ τοῦτο αἰτίᾳ ϖροστιθείς. Idem vir doctiſ. ab utroque, Xenophonte ſcil. & Luciano, dici proverbialiter putavit, adludendo videlicet ad *ἱερὰν ἄγκυραν*, quam nautæ, tanquam maximam ac validiſſimam, tum demum mittere ſolent, cùm extremo laborant diſcrimine. Hujus meminit *Lucian.* plus vice ſimplici, in *Jove Tragœdo*,

"νῦν γὰρ, ἂν μὲν εὖ συμβεβληκέναι φανῶ, [1]πολλοὶ ἕσεσθε οἱ ἐπαι-
"νέντες με· ἂν δὲ κακῶς, πολλοὶ ἔσεσθε ④ καταρώμενοι.
"Πεῖσμα δὲ μὲν οὖν οἶδ' ὅτι πολὺ πλείω ἕξομεν, ἐὰν κατὰ γά-
"λατταν κομίζησθε· ἡμᾶς γὰρ δεήσει τὰ πλοῖα πορίζειν· ἢν δὲ
"κατὰ γῆς σέλησθε, ὑμᾶς δεήσει τὰς μαχομένους ⑤ εἶναι. Ομως δὲ
"λεκτέα, ἃ γιγνώσκω· ἔμπειρος γάρ εἰμι καὶ τῆς χώρας τῆς
"Παφλαγόνων καὶ τῆς δυνάμεως· [2]ἔχει γὰρ ἡ χώρα ἀμφό-
"τερα, καὶ πεδία καλλίστα, καὶ ὄρη ὑψηλότατα. Καὶ πρῶτον μὲν
"οἶδα εὐθὺς ὅπερ τάχιστα εἰσβολὴν ἀναίσχυντον ποιεῖσθαι· ἡ γάρ ἐστιν ἄλλη,
"ἢ ἥπερ τὰ [3]κέρατα τοῦ ὄρους καθ' ἑκάτερά ἐστιν ὑψηλά· ἃ

"jam enim, si bonum consilium dedisse visus fuero, multi eritis,
"qui me laudibus adficietis; sin malum, multi eritis, qui me
"execrabimini. Novi certè quidem nos longè plus molestiæ ha-
"bituros, si per mare *domum* revertemini; quippe nos navigia
"suppeditare oportebit: sin autem terrâ proficiscemini, vos
"pugnetis necesse erit. Attamen dicenda sunt, quæ sentio; nam
"& Paphlagonum regio & vires mihi notæ sunt: habet nimi-
"rum *hæc* utraque regio *ista*, tum campos pulcherrimos, tum al-
"tissimos montes. Ac primùm novi quidem protinùs quâ parte
"*in eam* ingredi necesse sit; non aliâ utique licet, quàm quâ viæ
"per montem *ducentis* cornua sunt utrinque excelsa: quæ si qui

Tragœdo, sub fin. Adde *Erasm.* Adag. p. 229. Mihi verò *Lucianus* & in loco primùm citato, & in tractatu ad *Indoct. libros ementem*, sub finem, ubi legitur itidem ἱερὸν χρῆμα συμβολὴ, respexisse videtur, non Xenophontem, sed Platonem, cujus hæc reperiuntur verba in *Theage*, haud longè ab init. Ἀλλὰ μὲν δὴ, ὦ Δημόδοκε, καὶ λέγεταί γε συμβολὴ ἱερὸν χρῆμα εἶναι. Εἴπερ ἔν τι καὶ ἄλλο ἠτιοῦν ἐστὶν ἱερὸν, καὶ αὐτὴ ἂν εἴη, ὥσθ' ἥς σὺ νῦν συμβολῆς.

1 Πολλοὶ ἔσεσθε] MS. Eton. ἔσονται. Sed à lectione vulgatâ minimè recedendum videtur.

2 Ἔχει γὰρ &c.] Vim particulæ sæpè aliàs attigimus. Vide sis p. 356. n. 2, & p. 69. n. 1.

3 Κέρατα τοῦ ὄρους] *Phavorin.* Κέρας ὄχθος μόνον ζωϊκὸν ἐστι, ἀλλά τι καὶ τοπικὸν τροπικῶς· ὡς δῆλον ὅτι τοῦ ὑψηκέρατα πίτυας. Scribe ὑψικέρατα. Phrasis est *Aristoph.* νεφ. v. 597.

Δῆλε, Κυνθίαν ἔχων
Ὑψικέρατα πίτυαν·

Cæterùm, τὰς τῶν ποταμῶν καμπὰς καλεῖσθαι κέρατα scribit *Strab.* l. 10. p. 704. ubi vide notata. Pari metaphorâ fluminum flexus *cornua* Latinis dici notissimum est. Similiter quævis ἐξοχὴ, seu quod in terrâ prominet, atque nonnihil incurvatum est, κέρας audit. Vide sis *Philostr.* de vitâ Apol. l. 2. c. 18. n. 9. & *Plin.* N. H. l. 3. sect. 6.

"κρατεῖν καταέχοντες καὶ ταχὺ ὀλίγοι δυώαιντ' ἄν· τούτων
"δὲ καταεχομένων, ὁδὸ' ἂν οἱ πάντες ἄνθρωποι δυώαντο διελ-
"θεῖν. Ταῦτα δὲ καὶ δείξαιμι ἄν, εἴ μοι τινὰ βούλεσθε
"συμπέμψαι. Επειτα δὲ οἶδα πεδία ὄντα, καὶ [1] ἱππείαν,
"ἣν αὐτοὶ ④ βάρβαροι νομίζουσι κρείττω εἶναι ἁπάσης τῆς
"[2] βασιλέως ἱππείας. Καὶ νυῦ ἔτοι ὁ ταρεχόμενοι βασι-
"λεῖ καλοιῶπ· ἀλλὰ καὶ μεῖζον φρονεῖ ὁ ἄρχων αὐτῶν.
"Ην δὲ καὶ δυνηθῆτε [3] τά τε ὄρη κλέψαι, ἢ φθάσαι λα-
"βόντες, καὶ ἐν τῷ πεδίῳ [4] κρατῆτε μαχόμενοι τούς τε ἱπ-
"πεῖς τούτους καὶ πεζούς, μυριάδας πλέον ἢ δώδεκα, ἥξε-
"τε ἐπὶ ποταμούς, πρῶτον μὲν τὸν [5] Θερμώδοντα, εὖρῶ
"τριῶν πλέθρων· ὃν χαλεπὸν οἶμαι διαβαίνειν, ἄλλως τε

"occupent, vel admodùm pauci tenere poſſint; híſque *adeò* oc-
"cupatis, nè quidem *cæteri* homines univerſi tranſire poterunt.
"Hæc verò etiam monſtrare potero, ſi quem mecum unà miſeri-
"tis. Deinde novi plana eſſe, atque equitatum, quem ipſi bar-
"bari univerſo regis equitatu potiorem ducunt. Atque hoc *adeò*
"tempore ii ad regem *eos* vocantem non profecti ſunt; ſed &
"majores ſpiritus eorum gerit princeps. Quòd ſi poteritis etiam
"montes furtim occupare, vel *eos* capiendo prævertere, atque in
"planitie tum equites hoſce tum pedites, quorum centena ſunt
"viginti ampliùs millia, prælio viceritis, ad amnes venietis, pri-
"mum quidem Thermodonta, cujus eſt trium plethrorum latitu-
"do; quem ad trajiciendum difficilem arbitror, præſertim cùm

1 Ἱππείαν,] Nullum ſignificationis, quam hic loci poſtulat illa vox, exemplum adferunt *Steph.* & *Conſtant.* in Theſ. Rectè *Heſych.* & *Phavor.* Ἱππείαν, τὸν ἵππον. eo *ſcil.* ſenſu, quo συλληπτικῶς ἐπὶ τῶ ἱππέων λέγεται.

2 Βασιλέως] *Perſarum*, κατ' ἐξοχήν. Conf. p. 10. n. 4.

3 Τά τε ὄρη κλέψαι, &c.] Venuſtè Græci verbum hoc de iis uſurpant, qui clam, aliis nec opinantibus, quid agunt occupántve. Noſter ſuprà p. 323. πολὺ ἂν κρεῖττον ἦν ἐρήμους ὄρους κλέψαι τι &c. Adde p. 324 & ſeq.

4 Κρατῆτε μαχόμενοι &c.] MS. Eton. κρατῆσαι μαχόμενοι τύς τε ἱππεῖς τούτων, καὶ πεζοὺς μυριάδας &c. A lectione vulgatâ ſtant libri editi, quos vidi, omnes.

5 Θερμώδοντα &c.] De fluviis hoc loco memoratis agitur in Diſſertat. operi præmiſſa.

"καὶ πολεμίων πολλῶν μὲν ἔμπροσθεν ὄντων, πολλῶν δὲ ὄπι-
"σθεν ἑπομένων· δεύτερον δ' Ιριν, τρίπλεθρον ὡσαύτως· τρί-
"τον δ' Αλυν, ὃ [1] μεῖον δυοῖν σταδίοιν· ὃν οὐκ ἂν διαβαίητε
"ἄνευ πλοίων ἀφειλῶν· πλοῖα δέ τις ἔσαι ὁ παρέξων; ὡς
"δ' αὕτως καὶ ὁ Παρθένιος ἄβατος· ἐφ' ὃν ἔλθοιτε ἄν,
"εἰ τὸν Αλυν τοῦτον ἀφικοίμεθα. Ἐγὼ μὲν οὖν ὑμῖν εἶναι νομίζω τὴν πορείαν, ἀλλὰ παντάπασιν εὐμή-
"τον. Αν δὲ πλέητε, ἔστιν ἐνθένδε μὲν [2] εἰς Σινώπην ἡμέ-
"ρας πλοῦσαι, ἐκ Σινώπης δὲ εἰς Ηράκλειαν· ἐξ Ηρακλείας
"δὲ [3] ὅτε πεζῇ ὅτε κατὰ θάλατταν ἀπορία· πολλὰ γὰρ
"ἔστι πλοῖα ἐν Ηρακλείᾳ."

Επεὶ δ' ταῦτα ἔλεξεν, οἱ μὲν ὑπώπτευον φιλίας ἕνεκα [4] τῆς

"multi ſint à fronte hoſtes, multi à tergo ſequantur: ad alte-
"rum *deinde venietis* Irim, trium itidem plethrorum *latitudine*:
"ad tertium *poſtea* Halyn, duo non minus ſtadia *latum*; quem
"abſque navibus trajicere non poteritis: naves verò quis vobis
"ſuppeditabit? itidem & Parthenius tranſiri non poterit; ad
"quem veniendum vobis erit, ſi Halyn hunc trajeceritis. Qua-
"propter equidem cenſeo non difficile vobis eſſe *hoc* iter, ſed
"omnino non poſſe perfici. *Jam* ſi navigetis, licet hinc Sino-
"pen navibus proficiſcamini, ex Sinope Heracleam; ex Hera-
"cleâ *pergentibus* nec in itinere pedeſtri nec per mare *vobis erit*
"difficultas: quippe multæ ſunt apud Heracleam naves."

Hæc ubi dixiſſet, alii ſuſpicabantur ſic dixiſſe *eum* propter ami-

1 Μεῖον] MS. Eton. *μείω* &c. Sed & adverbiali formâ illâ rectè ſcribi ſolet. Κ. Π. p. 103. ἐγὼ μὲν οἶμαι ἱππέας μὲν ἄξειν ὀλίγους &c.

2 Εἰς Σινώπην παραπλεύσαι,] *Phavor.* Παραπλεῖν, τὸ τόπον τινὰ διέρχεσθαι πλέοντα· καὶ τὸ ἔτι πρὸς πλεῖν. Similiter *Thucyd.* l. 8. c. 63. Ἐκ παραπλεύσας δυοῖν νεοῖν Ασύχου ἐς Χίον, &c.

3 Οὔτε πεζῇ ἔστι κ.τ.λ. &c.] Conſule omnino Κ. Π. p. 643. n. 4.

4 Τῆς Κορύλα λίγειν] Sic principes quidem edit. & MS. Eton. in quo legitur etiam ταῦτα inter Κορύλα & λίγειν. Fuêre, quibus placuit τὴν εἰς Κορύλαν. Sed nil mutandum. Noſter ſuprà p. 24. itidem de Κύρου φιλίᾳ loquitur. De λίγειν vide p. 206. n. 3.

Κορύλα λέγειν, (ἦν γὰρ ἥν [1] περόξενος αὐτῷ) οἱ δὲ καὶ ὡς δῶρα λαμβάνων παρὰ τὴν συμβουλὴν ταύτην· οἱ δ' ὑπώπτευον καὶ τοῦτο ἕνεκα λέγειν, ὡς μὴ πεζῇ ἰόντες τὴν Σινωπέων χώραν κακόν τι ἐργάζοιντο. Οἱ δ' ὧν Ἕλληνες [2] ἐψηφίσαντο κατὰ θάλατταν τὴν πορείαν ποιεῖσθαι. Μετὰ ταῦτα Ξενοφῶν εἶπεν, "Ω Σινωπεῖς, "[3] οἱ μὲν ἄνδρες ἥρηνται) πορείαν, ἣν ὑμεῖς συμβουλεύετε· ἔστω δ' "ἔχειν, εἰ μὲν [4] μέλλει πλοῖα ἔσεσθαι ἱκανὰ, ὡς ἀριθμῷ ἕνα μὴ "καταλείπεσθαι ἐνθάδε, ἡμεῖς ἂν πλέοιμεν· εἰ δὲ μέλλοιμεν οἱ "μὲν καταλείπεσθαι, οἱ δὲ πλεύσεσθαι, οὐκ ἂν ἐμβαίημεν εἰς τὰ "πλοῖα. Γινώσκομεν γὰρ ὅτι ὅπου μὲν ἂν κρατῶμεν, δυναίμεθ' "ἂν καὶ σώζεσθαι, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἔχειν· εἰ δέ που ἥττους τῶν πο-"λεμίων γενησόμεθα, εὔδηλον δὴ ὅτι ἐν ἀνδραπόδων χώρᾳ

citiam Corylæ, (etenim hujus erat hoſpes) alii etiam quòd munera ob conſilium hoc accepturus eſſet: alii autem ſuſpicabantur hâc quoque de cauſâ *eum* hæc protuliſſe, ut nè pedibus iter ingreſſi Sinopenſium agro detrimenti aliquid inferrent. Tandem Græci decreverunt iter per mare faciendum. Secundùm hæc Xenophon *in hanc ſententiam* loquutus eſt, "Iter illud, Sinopenſes, "delegêre milites, cujus *inſtituendi* vos *iis* eſtis auctores; verùm "ità ſe res habet, ſi tanta erit navium copia, ut nè unus quidem "hìc relinquatur, nos navigabimus: ſin futurum ut alii relinqua-"mur, navigemus alii, nequaquam naves conſcendemus. Scimus "enim, ubicunque ſuperiores fuerimus, fore ut & ſalvi eſſe & "commeatus habere poſſimus; ſin alicubi hoſtibus inferiores de-"prehendamur, perſpicuum ſanè eſt mancipiorum nos ſorte fore

1 Περόξενος] Adi p. 379. n. 5.

2 Ἐψηφίσαντο] Diſcrimen inter medium hoc & activum ejuſdem originis verbum videre eſt p. 359. n. 2.

3 Οἱ μὲν ἄνδρες ἥρηνται] Sic ex MSto Eton. reſcribendum. Editi plerique omnes dant οἱ μὲν ἄνδρες εἰ ἥρηνται &c. Verùm *Steph.* & *Muret.* particulam εἰ in οἵδε, vel ἔστω, vertendam cenſuerunt; quam *Leuncl.* delendam tanquam ſupervacaneam rectiùs judicavit. Huic tandem libros ſe inveniſſe dicenti, qui particulam illam non habent, ſe accedere profitetur *Stephanus*.

4 Μέλλει πλοῖα ἔσεσθαι] Sic Act. XI. 28. λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσεσθαι &c. ubi prius verbum in quibuſdam codicibus malè omittitur. Adde Act. XXVII. 10.

"ἐσόμεθα." Ακούσαντες ταῦτα οἱ πρέσβεις, πέμπειν ἐκέλευον πρέσβεις. Καὶ πέμπουσι Καλλίμαχον Αρκάδα, καὶ Αείσωνα Αθηναῖον, καὶ Σαμωλᾶν Αχαιόν· καὶ οἱ μὲν ᾤχοντο.

Εν ᾧ τούτῳ τῷ χρόνῳ [1] Ξενοφῶντι, ὁρῶντι μὲν πολλοὺς ὁπλίτας τῶν Ελλήνων, ὁρῶντι δὲ πολλοὺς πελτασὰς, πολλοὺς δὲ καὶ τοξότας καὶ σφενδονήτας, καὶ ἱππέας ἤδη καὶ [2] τελέως ἱκανοὺς ὄντας, ἐν τῷ Πόντῳ (ἔνθα οὐκ ἂν ἀπ' ὀλίγων χρημάτων τοσαύτη δύναμις παρεσκευάσθη) καλὸν αὐτῷ ἐδόκει εἶναι καὶ χώραν καὶ δύναμιν τῇ Ελλάδι προσκτήσασθαι, πόλιν κατοικίσαντας. Καὶ γενέσθαι ἂν ἐδόκει αὐτῷ μεγάλη, καταλογιζομένῳ τό, τε αὐτῶν πλῆθος, καὶ τοὺς προσοικοῦντας τὸν Πόντον. [2] Καὶ ἐπὶ τούτοις ἐθύετο, πρίν τινι εἰπεῖν τῶν στρατιωτῶν, [3] Σιλανὸν παρακαλέσας τὸν Κύρου μάντιν γενόμενον, τὸν Αμβρα-

"*multatos*." Hæc ubi legati audiiſſent *Sinopenſes*, *Græcos* ut legatos mitterent hortabantur. Itaque Callimachum mittunt Arcada, & Ariſtonem Athenienſem, & Samolan Achæum; iíque adeò profecti ſunt.

Intereà Xenophon, multos cùm Græcorum gravis armaturæ milites intueretur, intueretur peltaſtas multos, multos etiam ſagittarios & funditores, & equites, *eóſ*que jam valdè propter longum uſum idoneos, in Ponto (ubi exiguis pecuniis tantus exercitus comparari non potuerit) rem fore præclaram exiſtimabat, ſi conditâ civitate, & regionem & potentiam Græciæ acquirerent. Atque *ea civitas* magna ipſi futura videbatur expendenti tum eorum *qui ipſi aderant* multitudinem, tum eorum qui Pontum circumcolebant. Et horum *quidem* cauſâ *mactatis hoſtiis* exta conſulebat, priuſquam *animo quod cogitabat* ulli militum exponeret, arceſſito Silano Ambraciotâ, quo Cyrus vate fuerat

1 Ξενοφῶντι — καλὸν αὐτῷ] Pronomen hìc πλεονάζει, utì & K. Π. p. 30. πειρᾶσθαι τῷ πάππῳ — συμμαχεῖν αὐτῷ. Ubi vide notata. Add. Marc. V. 2. Apocal. II. 7.

2 Καὶ ἐπὶ τούτοις ἐθύετο,] Adi p. 124. n. 3. Confer etiam p. 259. n. 5.

3 Σιλανὸν παρακαλέσας &c.] Reſpice p. 73.

κιώτιν. Ο δὲ Σιλανὸς, δεδιὼς μὴ γένοιτο ταῦτα, καὶ καταμένειέ πᾳ ἡ στρατιὰ, ἐκφέρει εἰς τὸ στράτευμα λόγον ὅπ Ξενοφῶν βούλεται καταμεῖναι τὴν στρατιὰν, καὶ πόλιν οἰκίσαι, καὶ ἑαυτῷ ὄνομα καὶ δύναμιν πρεποιήσασθαι. Αὐτὸς δὲ ὁ Σιλουὸς ἐβόυλετο ὁπιτάχιστα εἰς τὴν Ελλάδα ἀφικέσθαι· [1] οὓς γὰρ παρὰ Κύρου ἔλαβε τετρακισχιλίους δαρεικοὺς, ὅτε τὰς δέκα ἡμέρας ἠλήθευσε θυόμενος Κύρῳ, διεσεσώκει. Τῶν δὲ στρατιωτῶν, ἐπεὶ ἤκουσαν, τοῖς μὲ ἐδόκει βέλτιον εἶναι καταμεῖναι, [2] τοῖς δὲ πολλοῖς, ὄ. Τιμασίων δὲ ὁ Δαρδανεὺς καὶ Θώρακ ὁ Βοιώτιος πρὸς ἐμπόρους τινὰς παρόντας τῶν Ηρακλεωτῶν καὶ Σινωπέων [3] λέγουσιν ὅπ, εἰ μὴ ἐκπορεύσοι τῇ στρατιᾷ μισθὸν, ὥστε ἔχειν τὰ ὁπιτήδεια ἐκπλέοντας, ὅπ κινδυνεύσει μεῖναι τοσαύτη δύναμις ἐν τῷ Πόν-

usus. Silanus autem, veritus nè hæc *ità* fierent, exercitúsque *adeò* alicubi remaneret, in caſtra rumorem effert velle Xenophontem exercitum iſthic manere, & urbem exſtruere, & ſibi nomen ac potentiam comparare. At Silanus ipſe quàm celerrimè in Græciam pervenire cupiebat; nam daricos ter mille, quos à Cyro acceperat, cùm de decem *illis* diebus Cyri nomine exta conſulens vera protuliſſet, conſervârat. Militum autem, *rem* ubi audîerant, nonnullis viſum eſt optimum manere, majori parti non *ità viſum*. Timaſion autem Dardanius & Thorax Bœotius mercatoribus quibuſdam Heraclienſibus ac Sinopenſibus dicunt periculum fore, niſi ſtipendium exercitui ſubminiſtrarent, ut navigantibus ſuppeteret commeatus, nè tantæ in Ponto copiæ ma-

1 Οὓς γὰρ παρὰ Κύρου &c.] Confer p. 73.

2 Τοῖς δὲ πολλοῖς,] MS. Eton. τοῖς δ' πλείοσι, ex interpretamento. Vide ſis p. 42. n. 4.

3 Λέγουσιν ὅτι, ἐὰ — ὅτι] *Nemo non videt*, inquit Leuncl. *abundare vel primo vel altero loco particulam* ὅτι, *bis poſitam. Ego*, pergit idem vir doctus, *priori expungendam crediderim; niſi quis* ἀπλικισμὸν *aliquem in his edoceat.* Ejus exempla jam notavi p. 217. n. 2. & p. 221. n. 6. Adde p. 381. n. 3. & K. Π. p. 332. n. 1. p. 363. n. 3. p. 366. n. 1. Confer 1 Joh. III. 20. & 1 Cor. XII. 15. unde, cùm *Eraſmus* pleonaſmum hunc ignoraret, particulam ὅτι ejiciendam autumavit.

τῳ· [1] Βουλεύεται γὰρ Ξενοφῶν, καὶ ἡμᾶς παρακαλῇ, ἐπειδὰν ἔλθῃ τὰ πλοῖα, τότ' εἰπεῖν Ξαίφνης τῇ στρατιᾷ, "Ανδρες, νεῶν μὲν ὁρῶμεν ὑμᾶς [2] ἀπόρους ὄντας καὶ ἐν τῷ ἀπόπλῳ ἔχειν τὰ ὁπλίδια, καὶ οἴκαδε ἀπελθόντας οὐκοῦν π "σοὶ οἴκοι· εἰ δὲ βούλεσθε [3] τῆς κύκλῳ χώρας περὶ τὸν Πόν- "τον οἰκουμένης ἐκλεξάμενοι ὅπη ἂν βούλησθε κατοικεῖν, καὶ "τὸν μὲν θέλοντα, ἀπέναι οἴκαδε, τὸν δὲ ἐθέλοντα, μένειν "αὐτοῦ, [4] πλοῖα δὴ ὑμῖν πάρεσιν, ὥστε ὅπη βούλεσθε Ξαίφνης "ἂν ὑπέσοιτε."

Ακούσαντες ταῦτα ⓓ ἔμποροι ἀπήγγελον ταῖς πόλεσι· συνέπεμψε δ' αὐτοῖς Τιμασίων ὁ Δαρδανεὺς Ερύμαχόν τε τὸν Δαρδανέα καὶ Θώρακα τὸν Βοιώτιον, τὰ αὐτὰ ταῦτα ἐροῦντας.

nerent: Nam Xenophon, *inquiunt*, *hoc* init consilii, & nos hortatur, ut posteaquam venerint navigia, tum subitò *sic* adloquamur exercitum, "Videmus jam vos, milites, eas ad angustias re- "dactos, ut neque commeatum inter enavigandum obtinere "possitis, neque domum reversi, commodi quidquam iis qui do- "mi fuerint præstare: quòd si vobis visum sit partem aliquam "regionis undique versùm *hujus* circa Pontum habitatæ, delectu "facto ubicunque vobis libitum fuerit, occupare, ac *deinde* eum, "cui libet, domum abire, eum item, qui velit, hîc manere, naves "sanè vobis adsunt, adeò ut in quamcunque voletis partem su- "bitò impetum facere potueritis."

Hæc cùm mercatores illi audiissent, *suas* ad civitates referebant: ac unà cum iis Timasion Dardanius Erymachum Dardanium & Thoracem Bœotium misit, qui eadem hæc exponerent.

1 Βουλεύεται γὰρ &c.] Vide p. 229. n. 2.

2 Ἀπόρους &c.] MS. Eton. & libri quidam typis impressi, quos secutus est *Amas.* dant εὐπόρους, sensu & contrario quidem & incommodo. *Steph.* & *Leuncl.* re ipsâ postulante, ἀπόρους restituerunt.

3 Τῆς κύκλῳ χώρας &c.] Intellige μέρος τι. Vide p. 347. n. 7. & Marc. VI. 36.

4 Πλοῖα δὴ &c.] Sic rectè *Leuncl.* Vulgò legitur πλοῖα δ' ὑμῖν &c. *Stephano* placuit πλοῖα γ' ὑμῖν &c.

Σινωπεῖς ὃ ἢ Ηρακλεῶται ἀκούσαντες, πέμπουσι πρὸς Τιμασίωνα, ἢ κελεύουσι [1] πρεσβεῦσαι, λαβόντα χρήματα, ὅπως ἐκπλεύσῃ ἡ στρατιά. Ο δὲ, ἅμεν ἀκούσας, ἐν συλλόγῳ τῶν στρατιωτῶν ὄντων, λέγει τάδε, "Οὐ δεῖ πρόσχειν μονῇ, "ὦ ἄνδρες, οὐδὲ τὴ Ελλάδ οὐδὲν πρὶ πλέον ποιεῖς. "Ακούω δέ τινας [2] θύεσθαι ἐπὶ τούτῳ, οὐδ' ὑμῖν λέγοντας. "Υποχνοῦμαι δὲ ὑμῖν, ἐὰν ἐκπλέητε ἀπὸ νουμηνίας, μισθο- "φορὰν παρέξειν ὑμῖν [3] Κυζικηνὸν ἑκάστῳ [4] τοῦ μηνός· καὶ "ἄξω ὑμᾶς εἰς τὴν Τρωάδα, ἔνθεν καὶ εἰμὶ φυγάς· [5] καὶ "ὑπάρξει ὑμῖν ἡ ἐμὴ [6] πόλις· ἑκόντες γάρ με δέξονται. "Ηγήσομαι δὲ αὐτὸς ἐγὼ ἔνθεν πολλὰ χρήματα λήψεσθε. "Εμπειρος δέ εἰμι τῆς Αἰολίδος, καὶ τῆς Φρυγίας, καὶ

Sinopenſes autem & Heracleotæ ea ubi audiiſſent, mittunt ad Timaſionem, atque hortantur ei ut efficiendo, acceptâ pecuniâ, præeſſet, ut exercitus *è Ponto* navigaret. Ille verò, his libenter auditis, quo tempore militum erat conventus, hâc uſus eſt oratione, "Non oportet, milites, ad manſionem animum conver- "tere, aut quidquam pluris quàm Græciam facere. At quoſdam "audio de hoc exta conſulere, vobis rem licèt minimè expoſue- "rint. Vobis autem, ſi ab ipſo menſis initio enavigaveritis, ſti- "pendium menſtruum me in ſingulos Cyzicenum præbiturum "polliceor: & vos *quidem* in Troada ducam, unde *jam* exulo: "ac præſto vobis erit mea civitas; quippe me libenter excipient. "Ipſe porrò vobis ea ad loca dux ero, unde multas conſeque- "mini pecunias. Peritus utique ſum Æolidis, & Phrygiæ, &

1 *Προσατεῦσαι, — ὅπως* &c.] Sic K. Π. p. 9. *οἱ προστατεύσειν, ὅπως ἢ* &c.

2 *Θύεσθαι ἐπὶ τούτῳ,*] Vide ſuprà paulò pag. 409 n. 2.

3 *Κυζικηνὸν*] *Heſych.* & *Phavor.* *Κυζικηνοὶ στατῆρες· διεσοδόηνῳ ὡς εὖ κεχαραγμένοι· πεθσωπον ἢ ὦ γυναικὸς ὁ τύπος. Suid. πεθσωπον ἢ ὦ γυναικεῖον ὁ τύπος· ἐπὶ ἢ πατέρα πεσσομὴ λέοντος.* Viginti octo drachmas valebat quiſque ſtater.

4 *Τοῦ μηνός·*] Sic ſuprà p. 33. *δώσειν — πεῖν ἡμιδαρεικὸν ἕ μηνὸς τῷ στρατιώτῃ·* ubi vide n. 1.

5 *Καὶ ὑπάρξει*] Valet hìc *aderit, favebit, à partibus ſtabit*: cujus ſignificationis exemplum ex *Demoſt.* adfert *Budæus* Comm. L. G. pag. 135.

6 *Πόλις· ἐκόντες*] Conſule p. 115. n. 3. & p. 172. n. 2.

"τῆς Τρωάδος, καὶ τῆς Φαρναβάζου ἀρχῆς πάσης. [1] τὸ μὲν, "ἀφ' ὃ τὸ ἐντεῦθεν ἦλθον· τὸ δὲ, ἀφ' οὗ τὸ ἐστρατεῦσθαι ἐν αὐτῇ σὺν "Κλεάρχῳ τε καὶ Δερκυλλίδᾳ."

Ἀναστὰς δ' εὐθὺς Θώρακ ὁ Βοιώτιος, (ὃς ἀεὶ τοῦ στρατηγίας Ξενοφῶντι ἐμάχετο,) ἔφη, εἰ ἐξέλθοιεν ἐκ τοῦ Πόντου, ἔσεσθαι αὐτοῖς Χερρόνησον, χώραν καλὴν καὶ εὐδαίμονα· [2] ὥστε τῷ βουλομένῳ, ἐνοικεῖν, τῷ δὲ μὴ βουλομένῳ, ἀπέναι οἴκαδε· γελοῖον δ' εἶναι, ἐν τῇ Ἑλλάδι ὄντα χώρας πολλῆς καὶ ἀφθόνου, ἐν τῇ βαρβάρων [3] μαστεύειν. Εἶναι δ' ἄν, ἔφη, [4] ἐκεῖ γένηται, κἀγὼ, καθάπερ Τιμασίων, ὑπισχνοῦμαι ὑμῖν τὸν μισθοφορᾶν. Ταῦτα δ' ἔλεγεν, εἰδὼς ὅτι Τιμασίωνι οἱ Ἡρακλεῶται καὶ

"Troadis, & totius Pharnabazi præfecturæ: illius quidem, quòd "inde ſim *oriundus*; hujus verò, quòd in eâ cum Clearcho & "Dercyllidâ militaverim."

Thorax autem Bœotius cùm ſtatim ſurrexiſſet, (qui ſemper de ducis munere cum Xenophonte contendebat) ipſis ceſſuram aiebat Cherſoneſum, regionem pulchram & opulentam, ſi è Ponto exirent: adeò ut ei, qui velit, in eâ habitare, ei, qui nolit, domum abire *liceat:* ridiculum autem eſſe, cùm in Græciâ eſſet ager amplus & copioſus, barbarorum *eum* in regione quærere. Eò verò, inquit, donec perveneritis, etiam ipſe, ſicut Timaſion, ſtipendium vobis polliceor. Hæc *Thorax* dicebat, quòd nôſſet quæ

1 Τῆς μὲν, ἀφ' ὃ &c.] MS. Eton. τοῦ μὲν — τοῦ δὲ, ἀφ' οὗ τὸ στρατεῦσθαι &c. Editi quidam — ἀφ' οὗ τὸ στρατεύεσθαι &c. Sed melioris notæ libri receptam præſtant lectionem. Cæterùm, cum priore articulo intelligendum in primis eſt Τρωάδος.

2 Ὥστε τῷ βουλομένῳ, ἐνοικεῖν, &c.] Supple ἐᾶσθαι, vel ἂν ἐξεῖναι. In MSto Eton. μὴ ante βουλομένῳ, quod mox ſequitur, perperam deeſt. Sic enim Noſter paulò infrà, τὸν μὲν βουλόμενον ἀπιπλεῖν ἤδη, τὸν δὲ μὴ βουλόμενον, &c.

3 Μαστεύειν.] Adi p. 201. n. 5.

4 Ἐκεῖ γένηται.] *Thom. Magiſt.* Ἐκεῖ — ἐστὶν ὃ ὡς οἱ δεκαμώταλοι τὸ παλαιῶν ἐπὶ στάσεως τιθέασι τὸ ἐκεῖ — τὸ δὲ ἐκεῖσε, ἐπὶ κινήσεως. *Phavor.* κεῖται δὲ τὸ ἐκεῖ μετὰ ῥήματος στάσιν δηλοῦντος. His forſan auctoribus *Gatakerus* de ſtilo N. T. c. 43. negat voculam illam ἐκεῖ, *illuc*, ſeu *motum ad locum* ſignificare. Sed grammaticos illos errore lapſos oſtendit exemplum hoc Xenophontéum. Similiter *Ælian.* V. H. l. 2. c. 13. — ἐκεῖ κατῄει. Sunt itaque locutiones Matt. II. 22. — ἐκεῖ ἀπελθεῖν, &c. XXIV. v. 28. ἐκεῖ συναχθήσονται, benè Græcæ. Cæterùm, de verbo γένηται vide ſcripta contra *Millium* p. 8. n. 3.

οἱ Σινωπεῖς [1] ἐπαγγέλοιντο ὥστε σιτεῖν. Ὁ δὲ Ξενοφῶν [2] ἐν τούτῳ ἐσίγα. Ἀναστὰς δὲ Φιλήσιος καὶ Λύκων οἱ Ἀχαιοὶ, ἔλεγον ὡς δεινὸν εἴη, ἰδίᾳ μὲν Ξενοφῶντα πείθειν τε καὶ παραμένειν, καὶ [3] σπένδεσθαι ὑπὲρ τῆς μονῆς, μὴ [4] κοινοῦντα τῇ στρατιᾷ· εἰς δὲ κοινὸν μηδὲν ἀγορεύειν περὶ τούτων· ὥστε ἠναγκάσθη ὁ Ξενοφῶν ἀναστῆναι καὶ εἰπεῖν τάδε·

"Ἐγὼ, ὦ ἄνδρες, θύομαι μὲν (ὡς ὁρᾶτε) ὁπόσα δύνα-
"μαι, καὶ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, ὅπως ταῦτα τυγ-
"χάνω καὶ λέγων καὶ νοῶν καὶ πράττων, ὁποῖα μέλλει τε
"ὑμῖν κάλλιστα καὶ ἄριστα ἔσεσθαι καὶ ἐμοί. Καὶ νῦν ἐθυόμην
"περὶ αὐτοῦ τούτου, εἰ ἄμεινον εἴη ἄρχεσθαι λέγειν εἰς ὑμᾶς καὶ

Heraclienſes & Sinopenſes Timaſioni promiſerant *eâ conditione*, ut enavigarent *Græci*. Intereà ſilebat Xenophon. Cùm autem Phileſius & Lycon Achæi ſurrexiſſent, grave *quiddam* aiebant eſſe, Xenophontem privatim & *Græcos* ut manerent ſuadere, & exta de manſione conſulere, re cum exercitu non communicatâ; *jam* verò publicè de his nihil loqui: itaque coactus eſt Xenophon ut ſurgeret & hâc uteretur oratione:

"Equidem, milites, exta (quemadmodùm videtis) quantum
"poſſum conſulo, tum veſtrûm tum mei ipſius gratiâ, ut ea lo-
"quar & cogitem & agam, quæ tam vobis quàm mihi futura ſint
"maximo decori & commodo. Jámque adeò hâc ipſâ de cauſâ
"conſulebam exta, num potius eſſet me initium loquendi &

1 Ἐπαγγέλοιντο ὥστε &c.] MS. Eton. ὑπισχνοῦντο ὥστε &c. Perperam, & ex interpretatione. *Phavor.* & *Thom. Magiſt.* Ἐπαγγέλλομαι, ὑπισχνοῦμαι. Eadem reperitur vis & conſtructio particulæ ὥστε *Thucyd.* l. 4. c. 37. εἰ βούλοιντο τὰ ὅπλα παραδοῦναι καὶ σφᾶς αὐτοὺς Ἀθηναίοις, ὥστε βουλεῦσαι &c. & ejuſd. l. c. 46. ξυνέθεντο ὥστε &c. i. e. *compoſitionem eâ conditione fecerunt.*

2 Ἐν τούτῳ] Vide p. 80. n. 4.

3 Θύεσθαι ὑπὲρ τοῦ &c.] Suprà p. 412. modò dixerat θύεσθαι ἐπὶ τούτῳ, ubi vide notata: mox infrà ἐθυόμην περὶ αὐτοῦ &c. Uſque adeò ſtilum variare amant Attici.

4 Κοινοῦντα] Vet. cod. aliquot (*Stephani* verba legis) vocem paſſivam κοινούμενον hìc habent, quâ & alibi eum uti comperio: & infrà paulò leges ἀναχωρήσαντα. Hactenus ille. Noſter etiam ſuprà p. 185. paſſivâ hujus verbi formâ uſus eſt; at p. 186. activâ quoque. Et ſic quidem ſæpè auctores. *Thucyd.* lib. 4. c. 4. ὕστερον δὲ τοῖς ταξιάρχοις κοινώσας, &c.

"σφάττειν σὲι τούτων, ἢ παντάπασι μηδ' ἅπτεσθαι τῆ σφάγ-
"μαῖῳ. Σιλανὸς δέ μοι ὁ μάντις ἀπεκρίνατο, [1] τὸ μὲν
"μέγιστον, τὰ ἱερὰ καλὰ εἶ). ([2] ἤδη γὰρ καὶ ἐμὲ οὐκ ἄπει-
"ρον ὄντα, ἀλλὰ τὸ ἀεὶ παρεῖναι τοῖς ἱερῆσι) ἔλεξε δὲ ὅτι ἐν
"τοῖς ἱερῆσι φαίνοιτό τις δόλῳ καὶ ἐπιβουλὴ ἐμοί· [3] ὀρθῶς
"ἄρα, γιγνώσκων ὅτι αὐτὸς ἐπεβούλευε ἀμφάλλειν με
"πρὸς ὑμᾶς. [4] Ἐξήνεγκε γὰρ τὸν λόγον ὡς ἐγὼ σφάττειν
"ταῦτα μηνοείμην ἤδη, οὐ πείσας ὑμᾶς. Ἐγὼ δὲ, εἰ μὲν
"ἀπορεῖτε ὑμᾶς ἐώρων, τοῦτ' ἂν ἐσκόπουν, ἀφ' οὗ ἂν
"γένοιτο ὥστε λαβόντας ὑμᾶς πάλιν, τὸν μὲν βουλόμενον,
"ἀποπλεῖν ἤδη, [5] τὸν δὲ μὴ βουλόμενον, ἐπεὶ κτήσαιτο ἱκανὰ

"agendi vobiscum de his *rebus* facere, an omnino negotium *hoc*
"nè quidem attingere. Vates certè Silanus mihi respondebat
"exta, quod maximum est, læta esse: (nôrat enim me quoque
"*muneris illius* non esse imperitum, quippe qui sacris semper
"adfuerim) aiebat porrò in extis significari fraudem & insidias
"adversùs me: nimirum rectè, cùm cognosceret *id* se insidiosè
"molitum, ut me apud vos criminaretur. Nam rumorem extulit
"me jam hæc facere cogitare, vobis *in sententiam meam* suaden-
"do noh perductis. Ego verò, si vos angustiis premi viderem,
"id *utique* considerârim, vnde fieri posset ut, postquam urbem
"vos *aliquam* ceperitis, qui vellet, jamjam navigio discederet;
"qui *jam* nollet, ubi *saltem* eam rerum copiam comparaverit,

1 Τὸ μὲν μέγιστον,] Sic suprà p. 26. οὐκ ἐθέλω ἑλέσθαι, τὸ μὲν μέγιστον, &c.

2 Ἤδη γὰρ καὶ ἐμὲ &c.] Fortassis, ait *Stephanus*, scripsit Xenophon, ἤδη γὰρ καὶ ἐμὲ οὐκ ἄπειρον, ἀλλὰ τὸ ἀεὶ παρεῖναι, τῶν ἱερῶν. alioqui post ἄπειρον ὄντα genitivus μαντικῆς, aliúsve hujusmodi, deesse videri posset. Sed nil mutandum: quippe quia rectè dicitur οὐκ ἄπειρον ὄντα, ἀλλὰ τὸ ἀεὶ παρεῖναι τοῖς ἱεροῖς, pro οὐκ ἄπειρον ὄντα τῶν ἱερῶν, ἀλλὰ τὸ ἀεὶ παρεῖναι αὐτοῖς.

3 Ὀρθῶς ἄρα, γιγνώσκων &c.] Locus sic mihi distinguendus videtur; ut referatur ὀρθῶς ad ἔλεξε. Vulgò, ὀρθῶς ἄρα γιγνώσκων, &c. ut jungatur ὀρθῶς cum γιγνώσκων.

4 Ἐξήνεγκε γὰρ τὸν &c.] Sic paulò suprà p. 410. ἀνέφερεν εἰς τὸ στράτευμα λόγον, &c. ubi MS. Eton. perperam exhibet εἰσφέρει pro ἀνέφερεν.

5 Τὸν δὲ μὴ βουλόμενον, &c.] Ex præcedenti membro huc etiam adferendum est ἀποπλεῖν. Sic infrà εἶναι suppressum: ἢ ὅπου ἐὰν μόνοι ὦμεν εἰς τὴν Ἑλλάδα μέλλῃ εἶναι, ἐκεῖσε ἐπανέρχειν δεῖ πορεύεσθαι· ἐὰν δὲ ἴωμεν βάλητον εἰς τὰς βαρβάρους, &c. Cæterùm, οἰκείους dicit, quos paulò suprà p. 411 dixerat τοὺς οἴκοι· de quibus vide p. 223. n. 4.

" ὥστε ἢ τὰς ἑαυτοῦ οἰκείους ὠφελῆσαί τι. Ἐπεὶ δ' ὁρῶ ὑμῖν
" καὶ τὰ πλοῖα πέμποντας Ἡρακλεώτας καὶ Σινωπεῖς, καὶ
" μισθὸν [1] ὑπισχνουμένους ὑμῖν ἄνδρας ἀπὸ νουμηνίας, καλόν
" μοι δοκεῖ (εἰ) σωζομένους ἔνθα βουλόμεθα, [2] μισθὸν τῆς
" πορείας λαμβάνειν· καὶ αὐτός τε ἀναπαύομαι ἐκείνης τῆς
" ἀμαθίας, καὶ ὁπόσοι πρός με προσῆσαν, λέγοντες ὡς
" χρὴ ταῦτα πράττειν, [3] ἀναπαύσασθαι φημὶ χρῆναι. Οὕ-
" τω γὰρ γινώσκω· [4] ὁμοῦ μὲν ὄντες πολλοὶ, ὥσπερ νυνὶ,
" δοκεῖτε ἄν μοι καὶ ἔντιμοι (εἶ), καὶ ἔχειν τὰ ἐπιτήδεια·
" (5 ἐν γὰρ τῷ κρατεῖν δοκεῖ καὶ τὸ λαμβάνειν τὰ τῶν ἡττω-

" ut utilitatem ſuis aliquam adferre poſſit, *tandem etiam diſcede-*
" *ret*. Cùm autem & Heraclienſes & Sinopenſes navigia vobis
" mittere videam, & nonnullos ab ineunte ſtatim menſe ſtipen-
" dium vobis polliceri, commodum mihi videtur eſſe, ut incolu-
" mes quò volumus deducti mercedem itineris accipiamus: at-
" que adeò tum ipſe cogitatione illâ deſiſto, tum, quotquot ad
" me acceſſerunt, hæc facienda adfirmantes, iis *eâdem* deſiſten-
" dum aio. Sic enim ſtatuo: ſi multi quidem unà ſitis, utì nunc,
" & vos in honore futuros, & commeatus habituros arbitror:
" (nam in victoriâ ſitum eſt *hoc* etiam, ut *eâ potiti* facultates etiam

1 Ὑπισχνουμένους ὑμῖν &c.] MS. Eton. ὑπισχνεμένους ὑμῖν, ὥστε σκοπεῖν, ὦ ἄνδρες, ἀπὸ νεμηνίας &c. Sed, ὥστε σκοπεῖν ex præcedentibus illis, οἱ Ἡρακλεῶται καὶ οἱ Σινωπῆς ἐπαγγέλονται ὥστε σκοπεῖν, huc tralata videntur.

2 Μισθὸν τῆς πορείας] In pleriſque editis reperitur μισθὸν τῆς σωτηρίας. MS. Eton. μισθὸν τῆς ἀπορείας. Unde levi mutatione reponendum videtur πορείας: quam lectionem in vertendo loco ſequutus eſt *Leuncl.* necnon vet. verſ. Gall. auctor. Suprà p. 408. Οἱ δ' οὖν Ἕλληνες ἐψηφίσαντο καὶ θαλάττιον τὴν πορείαν ποιεῖσθαι. Μετὰ ταῦτα Ξενοφῶν εἶπεν, Ω Σινωπῆς, οἱ μὲν ἄνδρες ἥκουσι πορείαν, &c. Cæterùm, μισθὸς πορείας hìc dicitur, ut Act. I. 18. μισθὸς τῆς ἀδικίας. Solent enim Græci μισθὸς (uti rectè in *Animadv.* ad *Vorſt.* monuit *Vitringa*) paſſim conſtruere cum genitivo, qui exprimit *factum, laborem, opus*, pro quo quis accipit mercedem. Itaque meritò idem vir doctus *Vorſtii* judicium improbat, qui μισθὸν ἀδικίας, loco citato, pro ἄδικον, per hebraïſmum dici ſtatuerat.

3 Ἀναπαύσασθαι] MS. Eton. ἀναπαύεσθαι. Sed tempus non mutandum. Noſter ſic infrà paulò, — πειρᾶσθαι πίσυνα. Et — σκέλλουσι τὴν ἀρχὴν συλλέξαι ἀγαθόν. Vide p. 113. n. 3.

4 Ὁμοῦ μὲν ὄντες] Ità legendum è MSto Eton. Vulgò, ὁμῶν μὲν γὰρ ὄντες. *Stephanus* etiam particulam γὰρ poſt μὲν expungendam ſtatuit.

5 Ἐν γὰρ τῷ κρατεῖν &c.] Vide p. 218. n. 6.

"μῶν) ἁρπασθέντες δὲ, καὶ κατὰ μικρὰ γιγνομένης τῆς δυνά-
"μεως, ὅτ' ἂν προφθῶ δυνασθε λαμβάνειν, ὅτε χαίροντες
"ἂν [1] ἀπαλλάξαιτε. Δοκῶ οὖν μοι ἄπερ ὑμῖν, ἐκπορεύε-
"εἰς τὴν Ελλάδα· [2] ὃς ἂν τις μείνῃ, ἢ ἀπολιπὼν τινὰ ληφθῇ,
"πρὶν [3] ἐν ἀσφαλεῖ εἶναι πᾶν τὸ στράτευμα, κρίνεσθαι αὐτὸν
"ὡς ἀδικοῦντα. Καὶ ὅτῳ δοκεῖ, ἔφη, ταῦτα, [4] αἰρέτω τὴν
"χεῖρα." Ανέτειναν πάντες.

Ο δὲ Σιλανὸς ἐβόα, καὶ ἐπεχείρει λέγειν ὡς δίκαιον εἴη ἀπέναι τὸν βουλόμενον. Οἱ δὲ στρατιῶται οὐκ ἠνείχοντο, ἀλλ' ἠπείλουν αὐτῷ, εἰ λήψονται [5] ἀποδιδράσκοντα, ὅτι τὴν δίκην ὑπόσχοιεν. [6] Εντεῦθεν, ἐπεὶ ἔγνωσαν οἱ Ηρακλεῶται ὅτι ἐκπλεῖν δεδογμένον εἴη, καὶ Ξενοφῶν αὐτὸς [7] ἐπεψηφικὼς

"victorum capiant) ſin divulſi *ſitis*, copiæque *veſtræ* in exiguas
"partes redactæ, neque alimentum capere poteritis, neque *hinc*
"læti diſceſſeritis. Quapropter mihi quidem perinde ac vobis
"placet, in Græciam hinc proficiſcendum eſſe: ac ſi quis man-
"ſerit, vel *ſuos* prius deſerere deprehenſus fuerit, quàm totus
"exercitus in tuto conſtiterit, eum tanquam injuriæ reum eſſe
"damnandum. Et cuicunque, inquit, hæc *agi* placet, manum
"tollat." Suſtulerunt omnes.

At Silanus vociferabatur, ac dicere conabatur æquum eſſe ut, qui vellet, abiret. Non ferebant *hoc* milites, ſed minabantur, ſe in eum animadverſuros, ſi fugam ipſum moliri deprehenderent. Mox deinde, ubi Heraclienſes intellexiſſent decretum de navigatione factum eſſe, Xenophontémque ipſum *militum* exquiſiviſſe

1 Απαλλάξαιτε.] Sic rectè ſcribendum cenſuit *Steph.* ut conveniat cum δυνασθε. In libris antehac editis eſt ἀπαλλάξητε: in MSto Eton. ἀπαλλάξητε, omnino malè.

2 Καὶ ἄν τις μείνῃ. ἢ ἀπολιπὼν &c.] Ità plerique editi. In MSto Eton. legitur ἄν τις μείνῃ ἀπολιπὼν ληφθῇ, &c. Unde repoſuerim, καὶ ἄν τις μέντοι ἀπολιπὼν ληφθῇ, &c. nam cætera ſalvo ſenſu abeſſe poſſunt.

3 Εν ἀσφαλεῖ] Vide p. 222. n. 4.

4 Αἱρέτω] MS. Eton. ἀράτω. Confer pag. 223. n. 3.

5 Αποδιδράσκοντα] Adi, ſi placet, p. 38. n. 3.

6 Εντεῦθεν,] Reſpice ſis p. 389. n. 1.

7 Επεψηφικὼς εἴη,] Lege pag. 359. n. 2. Unde conſtabit, interpretes vim verbi parum accepiſſe, qui verterint *ſuffragio ſuo comprobâſſet.*

εἰη, τὰ μὲν πλοῖα πέμπεσι, [1] τὰ δὲ χρήματα, ἃ ὑπέσχοντο Τιμασίωνι καὶ Θώρακι, [2] ἐψευσμένοι ἦσαν τῆς μισθοφορᾶς. Ἐνταῦθα ἐκπεπληγμένοι ἦσαν, καὶ ἐδεδίεσαν τὸ στρατιὰν, οἱ τὸ μισθοφορὰν ὑπεχημένοι. [3] Καὶ παραλαβόντες οὗτοι δὴ ἄλλους στρατηγοὺς, οἷς ἀνεκεκοίνωτο ἃ πρόσθεν ἔπραξαν, (ἅπαντες δ' ἦσαν, πλὴν [4] Νέωνος τῦ Ἀσιναίου, ὃς Χειρισόφῳ [5] ὑπεστρατήγει· Χειρίσοφος [6] γὰρ οὐ πάρῆν) ἔρχονται πρὸς Ξενοφῶντα, καὶ λέγουσιν ὅτι μεταμέλοι αὐτοῖς, μὴ δικαίᾳ γνώμῃ (εἰ) πλεῖν εἰς Φάσιν, ἐπεὶ πλοῖα ἐνεῖ ὄντι, μὴ καταρχεῖν τὸ Φασιανῶν χώρᾶν. [7] Αἰήτου δ' υἱὸς ἐτύγχανε βασιλεύων αὐτῆς. Ξε-

suffragia, navigia quidem *illi* mittunt, ſed ad pecuniam *quod attinet*, quam Timaſioni & Thoraci promiſerant, *in eâ quidem* in ſtipendium *militibus dandâ hos* fefellerunt. Tum verò illi, qui ſtipendium polliciti fuerant, perterrefacti erant, & ab exercitu ſibi metuere cœperunt. Itaque adſumptis hi cæteris etiam ducibus, quibuſcum *ea* communicata erant, quæ priùs geſſerant, (& erant *horum in numero* omnes, præter Neonem Aſinenſem, qui vicariam Cheriſopho ducis operam præſtabat; Cheriſophus enim non aderat) ad Xenophontem veniunt, ac ſui ſe conſilii pœnitere aiunt, optimúmque *adeò ſibi jam* videri ut in Phaſin navigarent, quandoquidem ibi adſunt navigia, ac Phaſianorum occuparent agrum. Eorum autem *id temporis* rex erat Æetæ filius. Reſpondit Xe-

1 Τὰ ᾧ χρήματα,] Supple καπά. quâ de ellipſi vide p. 401. n. 4. & p. 400. n. 6.

2 Ἐψευσμένοι ἦσαν &c.] Ad Heracleotas referenda videntur, atque adeò ſignificatione activâ accipienda, utì ſuprà p. 26. ubi vide n. 2. Trajectione uſus eſt verborum; quæ ſic, opinor, ſuppleveris & in conſtructionis ordinem redegeris, ἐψευσμένοι ᾧ ἦσαν κατὰ τὰ χρήματα τῆ μισθοφορᾶς, ἃ ὑπέσχοντο &c. Confer p. 382. n. 3. & p. 191. n. 2. Alioquin voces τῆ μισθοφορᾶς delendas cenſuerim.

3 Καὶ παραλαβόντες] MS. Eton. παραλαβόντες οὖν &c. imperitè: nam in τῷ καὶ ineſſe vim ᾧ ἕν ſæpè ſuprà monui. Adi p. 371. n. 5.

4 Νέωνος τῦ Ἀσιναίου, &c.] Cujus etiam meminerat p. 373. ἀντὶ δὲ Χειρισόφῳ Νέων ὁ Ἀσιναῖος &c.

5 Ὑπεστρατήγει,] Extat quidem hoc verbum in lexicis, at ſine auctore. Tu vide ſis p. 197. n. 2.

6 Δὲ ὁ παρῆν] MS. Eton. δὲ οὔπω &c. De primâ illâ particulâ lege p. 152. n. 1.

7 Αἰήτου δ' υἱὸς] Malè in *Steph.* edit. legitur υἱὼς, & in ejuſdem margine υἱδῆς. MS. Eton. & cæteræ editiones receptam ſcripturam præſtant.

νοφῶν δ' ἀπεφήνατο ὅπῃ οὐδὲν ἂν τούτων εἴποι εἰς τ' στρατιάν· ὑμεῖς δὲ συλλέξασθε, ἔφη, εἰ βούλεσθε, λέγετε. Ενταῦθα ὑποδείκνυσιν Τιμασίων ὁ Δαρδανὸς γνώμην μὴ ἐκκλησιάζειν, ἀλλὰ τοὺς ἑαυτοῦ ἕκαστον λοχαγοὺς πρῶτον [1] πειρᾶσθαι πεῖσαι. Καὶ ἀπελθόντες ταῦτα ἐποίουν.

Οἱ δὲ στρατιῶται ἀνεπύθοντο ταῦτα πραττόμενα. Καὶ ὁ Νέων λέγει ὡς Ξενοφῶν, ἀναπεπεικὼς τοὺς ἄλλους στρατηγούς, ἀγνοεῖται ἄγειν ἐξαπατήσας τοὺς στρατιώτας πάλιν εἰς Φάσιν. Ακούσαντες δὲ οἱ στρατιῶται χαλεπῶς ἔφερον· καὶ σύλλογοι ἐγίγνοντο, [2] καὶ κύκλοι στασίαζον· καὶ μάλα φοβεροὶ ἦσαν, μὴ ποιήσειαν οἷα καὶ τοὺς τῶν Κόλχων κήρυκας ἐποίησε, καὶ [3] τοὺς ἀγορανόμους· ὅσοι γοῦν μὴ εἰς τὴν θάλατταν κατέφυγον, κατελεύσθησαν. Επεὶ δὲ ἠσθάνετο ὁ Ξενοφῶν, ἔδοξεν αὐτῷ ὡς τάχιστα συναγαγεῖν αὐτῶν

nophon nihil horum ad exercitum ſe relaturum: at vos, inquit, ſi vultis, coactis *militibus*, *hæc* exponite. Ibi tum Timaſion Dardanius apertè ſe ſentire dicit concionem non eſſe advocandam, ſed ſingulos adniti debere, ut ſuos primùm cohortium ductores in hanc ſententiam adducant. Itaque digreſſi *à ſe invicem* id, *quod ſuaſerat ille*, agebant.

Milites autem hæc agi inaudîerant. Et Neon ait Xenophontem, ducibus cæteris in ſuam ſententiam penitùs adductis, *de hoc* cogitare, ut milites fraude deceptos in Phaſin rursùs ducat. *Quod* cùm audiiſſent milites, graviter ferebant; ac cœtus *jam* fiebant, circulíque conſiſtebant: atque adeò timorem *omnibus* ingentem injiciebant, nè patrarent ea, quæ in Colchorum præcones, & rerum venalium curatores patrârant: nam quotquot *horum* in mare non confügerunt, lapidibus erant obruti. Xenophon ubi *rem* animadvertit, viſum eſt ei quamprimùm *eorum*

1 Πειρᾶσθαι] Vide p.357. n.4. & p.356.n.5.

2 Καὶ κύκλοι στασίαζον,] Conſule K. Π. p. 436. n. 1.

3 Τοὺς ἀγορανόμους·] *Heſych.* Ἀγορανόμους, διακοσμητὰς, ὁ δὲ τῇ ἀγορᾷ νέμων τὸ δίκαιον. *Suid.* & Etymol. m. Ἀγορανόμοι, οἱ τὰ κατὰ τὴν ἀγορὰν ὤνια διοικοῦντες ἄρχοντες. *Phavor.* Ἀγορανόμος, ὁ τῆς ἀγορᾶς ἐπιμελούμενος, ὅπως πωλοῖντο τὰ ὤνια.

[1] ἀγορὰν, ἢ μὴ ἐᾶσαι συλλεγῆναι αὐτομάτους· ἢ ἐκέλευσε τὸν κήρυκα [2] συλλέξαι ἀγοράν. Οἱ δ', ἐπεὶ ὁ κήρυκος ἤκουσαν, σωτέδραμον ἅμα μάλα ἑτοίμως. Ἐνταῦθα Ξενοφῶν τοὺς στρατηγοὺς ἀποκαλέσας ὅτι ἦλθον πρὸς αὐτὸν, λέγει ὧδε,

"Ἀκούω τινὰ διαβάλλειν, ὦ ἄνδρες, ἐμὲ, ὡς ἐγὼ ἄρα
"ἐξαπατήσας ὑμᾶς μέλλω ἄγειν εἰς Φάσιν. Ἀκούσατε δή μου,
"πρὸς θεῶν· καὶ ἐὰν μὲν ἐγὼ φαίνωμαι ἀδικῶν, ἀξιῶ με
"ἐνθένδε ἀπελθεῖν, πρὶν ἂν δῶ τινὶ δίκην· ἂν δ' ὑμῖν φαί-
"νωνται ἀδικοῦντες οἱ ἐμὲ διαβάλλοντες, οὕτως αὐτοῖς χρῆ-
"σθε, ὥσπερ ἄξιον. Ὑμεῖς δ' ἴσασθε δήπου ὁπόθεν ὁ ἥλιος
"ἀνίσχει, καὶ ὅποι δύεται· καὶ ὅτι, ἐὰν μέν τις εἰς τὴν Ἑλλάδα
"μέλλῃ ἰέναι, πρὸς ἑσπέραν δεῖ πορεύεσθαι· [3] ἐὰν δέ τις βέλτιον

concionem advocandam esse, neque permittendum ut sponte suâ coïrent: atque adeò præconi mandat, ut *eos* in concionem convocaret. Illi, cùm præconem audiissent, concurrebant, & *quidem* cupidissimé. Ibi tum Xenophon duces *de eo* non accusabat, quòd ad ipsum venerant, verùm in hanc sententiam loquutus est,

"Audio, milites, quendam me *vobis* criminari, quasi vos uti-
"que fraude deceptos ad Phasin ego ducturus sim. Quapropter
"me, per deos *immortales*, audite; ac si quidem manifestus fue-
"ro injuriæ, nequaquam par est ut prius hinc discedam, quàm
"pœnas dedero; sin vobis compertum fuerit illos, qui me cri-
"minantur, injurios esse, sic eos tractetis *velim*, ut æquum *est*.
"Vos autem nôstis, opinor, quâ parte sol oriatur, & ubi occidat:
"*nôstis* etiam, si quis in Græciam iter perrecturus sit, ei *solem*
"versùs occidentem pergendum esse; sin quis ad barbaros *se con-*

1 Ἀγορὰν,] Quid aliàs, & sæpissimè quidem apud Nostrum, significet vox ista, videre est p. 355. n. 2. Huc quadrat *Suidæ* expositio, Ἀγορὰ ἡ ἐκκλησία: quo sensu passim apud Homerum venit.

2 Συλλέξαι] MS. Eton. συλλέγειν, ut suprà modò p. 419. pro vulgato πεῖσαι exhibet πείθειν. Sed lege paulò suprà notata ad ἀναπωύσασθαι, p. 416. n. 3.

3 Ἐὰν δέ τις βέλτιον εἰς &c.] Post verbum supple ἰέναι, & confer p. 415. n. 5.

"εἰς τὰς Βαρβάρους, [1] τοὔμπαλιν πρὸς ἕω. [2] Εστιν οὖν ὅστις
"[3] τοῦτο δυναιτ' ἂν ὑμᾶς ἐξαπατῆσαι, ὡς ὁ ἥλιος ἔνθα μὲν
"ἀνίσχει, δύεται δ' ἐνταῦθα· ἔνθεν δὲ δύεται, ἀνίσχει δ' ἐν-
"τεῦθεν; Αλλὰ μὴν καὶ τοῦτό γε [4] ἐπισάμεθα, ὅτι ὁ Βο-
"ρέας μὲν ἔξω τοῦ Πόντου εἰς τὴν Ελλάδα φέρει, Νότος δὲ
"εἴσω εἰς Φάσιν· [5] καὶ λέγετε ὅταν ὁ Βορρᾶς πνέῃ, ὡς καλοὶ
"πλοῖ εἰσιν εἰς τὴν Ελλάδα. [6] Τοῦτο οὖν ἔστιν ὅπως τις ἂν
"ἐξαπατήσαι, ὥστ' [7] ἐμβαίνειν, ὁπόταν Νότος πνέῃ; [8] Αλλὰ
"γὰ ὑμᾶς, ὁπόταν γαλήνη ᾖ, ἐμβιβῶ; [9] Οὐκ ἔν ἐγὼ μὲν ἐν
"ἑνὶ πλοίῳ πλοῦσομαι, ὑμεῖς δὲ τελάχιστον ἐν ἑκατόν; Πῶς ἂν
"ἔν ὑμᾶς ἐγὼ ἢ βιασαίμην σὺν ἐμοὶ πλεῖν μὴ βουλομένους,

"*ferre* velit, contrà ad ſolis ortum *iter ei dirigendum eſſe*. Eſtne
"ergo qui hâc in re vos fallere poſſit, *ſi dicat* ſolem iſthic oriri,
"ubi occidit; ibi occidere, quà oritur? Quin hoc etiam novi-
"mus, Boream extra Pontum in Græciam *naves* agere, No-
"tum intrò in Phaſin: atque adeò dicitis, flante Boreâ, naviga-
"tiones in Græciam eſſe ſecundas. Ergóne hoc fieri poſſit, ut
"quis *vos ità* decipiat, ut *naves*, Noto flante, conſcendatis? At
"vos *in naves*, cùm *maris* fuerit tranquillitas, imponam? Non
"igitur ego navi unâ vehar, vos minimùm centum? Quâ ergo
"ratione vos ego vel invitos mecum navigare cogam, vel fraude

1 Τοὔμπαλιν] Adi p. 291. n. 2.

2 Εστιν οὖν ὅστις] Lege p. 85. n. 1.

3 Τοῦτο δύναιτ' ἂν ὑμᾶς ἐξαπατῆσαι,] Ante τοῦτο intellige κατά. Eadem reperitur verbi hujuſce cum duplici accuſativo conſtructio K. Π. pag. 178. ὃ μὲν ἐβουλήθης ἐξαπατῆσαι αὐτὸν &c.

4 Επισάμεθα,] MS. Eton. ἐπίσταθε.

5 Καὶ λέγετε ὅταν &c.] In MSto Eton. & nonnullis edit. legitur, καὶ ἀεὶ λέγετε ὅτι ὁ βορρᾶς πνεῖ, ὥστε καλὸν πλοῖα εἶναι, καὶ ἀπιέναι εἰς τὴν Ελλάδα. Paulò aliter quidam, καὶ ἀεὶ λέγετ ὅτι ὁ βορρᾶς πνεῖ, ὥστε καλοὶ πλοῖ εἰσιν εἰς τὴν Ελλάδα. Lectionem ipſe amplexus ſum, quam *Stephano* placuiſſe video.

6 Τοῦτο ἔν &c.] Supple κατά, ut ſuprà modò n. 3. Cæterùm, inter ἂν & ἐξαπατήσαι MS. Eton. exhibet ὑμᾶς.

7 Εμβαίνειν] Intellige εἰς ναῦς vel πλοῖα. Ελλειπτικῶς itidem ſcripſit *Apollon. Rhod.* l. 1. v. 1275 & ſeq. —— ὄφρα ἵ τῖφυς
Εσβαίνειν ὀρόθυνεν ἐπαύριόν τ' ἀνέμοιο.
Οἱ δ' εἰσβαινον ἄφαρ λελιημένοι.

8 Αλλὰ γὰρ &c.] In MSto Eton. & editis quibuſdam reperitur Αλλ' ἆρα &c. quæ lectio interrogatione vacat.

9 Οὐκ ἔν &c.] In edit. *Steph.* ſcribitur ἐκὼν ἐγὼ &c. ſine interrogatione.

"ἢ ἐξαπατήσας ἄγοιμι; [1] Ποιῶ δ' ὑμᾶς ἐξαπατηθέντας
"καὶ καταγοητευθέντας ὑπ' ἐμοῦ ἥκειν εἰς Φάσιν· [2] καὶ δὲ
"καὶ ἀποβαίνομεν εἰς τὴν χώραν· γνώσεσθε δήπου ὅτι οὐκ ἐν
"τῇ Ἑλλάδι ἐσέ· κἀγὼ μὲν ἔσομαι ὁ ἐξηπατηκὼς εἷς ὑμᾶς,
"ὑμεῖς δὲ ④ ἐξηπατημένοι, ἐγγὺς μυρίων, ἔχοντες ὅπλα.
"Πῶς ἂν οὖν εἷς ἀνὴρ μᾶλλον δοίη δίκην, ἢ οὕτω περὶ αὐ-
"τοῦ τε καὶ ὑμῶν βουλεύσαιτο; Ἀλλ' οὗτοί εἰσιν ④ λόγοι
"ἀνδρῶν ἠλιθίων, καὶ ἐμοὶ φθονούντων, ὅτι ἐγὼ ὑφ' ὑμῶν τι-
"μῶμαι. Καί τοι δικαίως γ' ἄν μοι φθονεῖεν. Τίνα γὰρ
"αὐτῶν κωλύω ἢ λέγειν, εἴ τις τι δύναται, ἀγαθὸν ἐν
"ὑμῖν, ἢ μάχεσθαι, εἴ τις ἐθέλοι, ὑπὲρ ὑμῶν τε καὶ ἑαυ-
"τοῦ, ἢ ἐγρηγορέναι περὶ τῆς ὑμετέρας ἀσφαλείας ὅπως-
"λόμενον; [3] Τί γάρ; ἄρχοντας αἱρουμένων ὑμῶν ἐγὼ τίνι

"deceptos ducam? Verùm fac, deceptos & *quibuſdam quaſi* præ-
"ſtigiis à me delinitos ad Phaſin vos venire; & verò etiam in
"regionem *de navibus* egredi: intelligetis certè vos in Græciâ
"non eſſe; & ego quidem vos qui deceperim unus ero, vos ve-
"rò, qui decepti fueritis, ferè decies mille homines, armis in-
"ſtructi. Quî ergo poſſit vir unus pœnas certiùs dare, quàm ſi
"hoc pacto tum ſibi tum vobis conſulat? At ſermones hi ſtul-
"torum ſunt hominum, ac mihi invidentium, quòd à vobis ho-
"nore adficior. Verùm non jure ſanè mihi invident. Nam quem
"eorum impedio quominùs vel apud vos proferat, ſi quis, ex
"uſu quod ſit, quid *proferre* valeat; vel pro vobis ac ſeipſo pug-
"net, ſi quis *ità* velit; vel pro incolumitate veſtrâ ſolicitè vigi-
"let? Quid enim? magiſtratus cùm vos legiſtis egóne cuiquam

1 Ποιῶ] Vim eandem huic verbo tribuit Noſter K. Π. p. 136. τοῦτο γὰρ ἀεὶ κἀγὼ λέγειν κἀγὼ ποιεῖν δεῖ. Cæterùm, καταγοητεύω, à quo deductum participium mox ſequitur, in lexicis ſine auctore reperitur. Eo tamen uſus etiam eſt Noſter K. Π. p. 570. ἀλλὰ κἀγὼ καταγοητεύειν ἤρξατο &c.

2 Καὶ ἢν κἀγὼ &c.] Quid ſi ſic? εἰ ἢν δὲ &c.

3 Τί γάρ; ἄρχοντας &c.] Loci vulgaris interpunctio ſic ſe habet, τί γὰρ ἄρχοντας &c. quam qui probet, ſcribat is oportet mox infrà τινὶ, non τίνι.

"ἐμποδών εἰμι; [1] Παείημι, ἀρχέτω· μόνον ἀγαθόν τι
"ποιῶν φανέσθω. Ἀλλὰ γὰρ ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ περὶ τούτων τὰ
"εἰρημένα· εἰ δέ τις ὑμῶν [2] ἢ αὐτὸς ἂν ἐξαπατηθῆναι οἴε-
"ται ταῦτα, ἢ ἄλλον ἐξαπατῆσαι ταῦτα, λέγων διδασκέ-
"τω. Οταν δὲ [3] τούτων ἄλλις ἔχητε, μὴ ἀπέλθητε, πρὶν ἂν
"ἀκούσητε οἷον ὁρῶ ἐν τῇ στρατιᾷ ἀρχόμενον πρᾶγμα· ὃ εἰ
"ἔστι, καὶ ἔσται οἷον [4] ἐπιδείκνυσιν, ὥρα ἡμῖν βουλεύεσθαι
"περὶ ἡμῶν αὐτῶν, μὴ κάκιστοί τε καὶ αἴσχιστοι ἄνδρες φανῶ-
"μεν καὶ [5] πρὸς θεῶν καὶ πρὸς ἀνθρώπων, καὶ φιλίων καὶ

"sum impedimento? Cedo, *quivis* imperet: modò commodi
"quid *vobis* se parare declaret. Sed mihi satìs sunt de his dicta:
"quòd si quis vestrûm vel seipsum in his deceptum fore putat,
"vel alium hæc decepisse, verbis *id* exponat. Cùm verò vobis
"horum sit satìs, nè prius discedite quàm audiveritis, cujusmodi
"facinus in exercitu cœptum videam; quod si porrò serpserit,
"ac evaserit ejusmodi quod *futurum* videtur, tempus est ut de
"nobis ipsis consulamus, nè flagitiosissimi *omnium* ac turpissimi
"tum erga deos tum erga homines, & erga fœderatos & erga

1 *Παείημι, ἀρχέτω.*] Erumpit tandem Xenophontis indignatio, quam moverant ea, quæ scripta sunt p. 410, 412 & seq. In primis autem respicere videtur Thoracem illum Bœotium, de quo p. 413.

2 *Η αὐτὸς ἂν ἐξαπατηθῆναι* &c.] Vulgò locus sic solet distingui, *ἢ αὐτὸς ἂν ἐξαπατηθῆναι οἴεται ταῦτα, ἢ ἄλλον ἐξαπατῆσαι ταῦτα λέγων, διδασκέτω.* atque ità accipi, quasi *λέγων* similiter cum *οἴεται* & *ἐξαπατῆσαι* construeretur, atque *αὐτὸς* cum *οἴεται* & *ἐξαπατηθῆναι*. Elegans autem est hæc & usitatissima structura; illa, *γνώμῃ ἐμῇ*, non toleranda. Nam cùm oratio (utì loquuntur Grammatici) in eâdem subsistit personâ, nominativus ritè infinitivo præponitur: at mutatâ personâ, mutari solet etiam casus. Utriusque regulæ partis exemplum unus suppeditat locus, pag. 299. *Ὃ δ' ἔλεγεν ὅτι αἰσχίστῳ βούλοιτο, ἐφ' ᾧ μήτ' αὐτὸς τοὺς τοὺς Ἕλληνας ἀδικεῖν, μήτ' ἐκείνους κάκιον* &c. ubi rectissimè licèt *αὐτὸς* ante *ἀδικεῖν* ponatur, haud tamen ferri posset *ἐκεῖνοι* ante *κάκιον*. Pari ratione rejiciendum est *λέγων* ante *ἐξαπατῆσαι*, quocum verbo si construendum sit participium illud, in *λέγοντα* mutatum oportuit. Quare, mutato tantùm puncti unius loco, atque adeò *λέγων* cum *διδασκέτω* conjuncto, sanitati constructionis optimè consultum videtur. Cæterùm, *Steph.* suspicatur Xenophontem scripsisse *ἢ αὐτὸς ἂν — ἐξαπατηθῆναι οἴεται ταῦτα ἀκούων, ἢ ἄλλον* &c. Sed illud *ἀκούων* recipi nolim.

3 *Τούτων ἄλις ἔχητε,*] Sic *Æschin.* dial. 3. sect. 13. *ἄλις ἔχων τῶν βημάτων.*

4 *Ἐπιδείκνυσιν*] *Scil. ἑαυτό.* quale supplementum aliàs sæpè postulari ostendimus suprà p. 295. n. 1. Adde Marc. IV. 29.

5 *Πρὸς θεῶν καὶ* &c.] Adi sis p. 164. n. 2.

"πολεμίων, καὶ καταφρονηθῶμεν." Ακούσαντες ταῦτα
④ στρατιῶται, ἐθαύμασάν τε τί εἴη, καὶ λέγειν ἐκέλευον.
Ἐκ τούτου ἄρχεται πάλιν, "Ἐπίσταδέ που ὅτι χωρία ἐῶ
"ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς βαρβαρικοῖς φίλια τοῖς Κερασουντίοις,
"ὅθεν καταιόντες τινὲς καὶ [1] ἱερεῖα ἐπώλουν ἡμῖν, καὶ [2] ἄλ-
"λα ὧν εἶχον. Δοκοῦσι δέ μοι καὶ ὑμῶν τινὲς [3] εἰς τὸ ἐγ-
"γυτάτω χωρίον τούτων ἐλθόντες, ἀγοράσοντές τι πάλιν
"ἐλθεῖν. Τοῦτο καταμαθὼν Κλεάρατος ὁ λοχαγὸς ὅτι
"μικρὸν εἴη, καὶ ἀφύλακτον, ἅτε τὸ [4] φίλιον νομίζειν εἶ-
"ναι, ἔρχεται ὅπως αὐτοὺς νυκτὸς ὡς τοριήσων, οὐδενὶ ἡμῶν
"εἰπών. Διενενόητο δὲ, [5] εἰ λάβοι τὸ χωρίον, εἰς ὃ τὸ στρά-
"τευμα μηκέτι ἐλθεῖν, [6] ἐμβὰς δ' εἰς πλοῖον, ἐν ᾧ ἐπύγ-

"hoſtes reperiamur, atque *etiam* contemnamur." Hæc cùm audiiſſent milites, & quid illud eſſet mirati ſunt, & eum ut *rem* exponeret hortabantur. Tum rurſus initio *dicendi* facto, "Scitis certè, *inquit Xenophon*, barbarorum in montibus oppida quædam "fuiſſe Ceraſuntiis fœdere conjuncta, unde cùm deſcenderent "nonnulli nobis animalia vendebant, aliáſque res, quarum ipſis "erat copia. Veſtrûm etiam nonnullos exiſtimo in horum oppi-"dum, quod proximè *à nobis* aberat, profectos emiſſe aliquid ac "*deinde in caſtra* revertiſſe. Hoc verò poſteaquam cohortis duc-"tor Clearatus animadvertiſſet parvum eſſe, nullóque præſidio "munitum, propterea quòd *nobis incolæ ſuum oppidum* amicum "eſſe putarent, noctu ad eos ſpe direptionis venit, re cum ne-"mine noſtrûm communicatâ. Statuerat autem, oppidum ſi ce-"piſſet, ad exercitum poſthac non redire, ſed conſcenſâ navi,

1 Ἱερεῖα] Lege p. 300. n. 1.

2 Ἄλλα ὧν &c.] Vide ſis p. 32. n. 3.

3 Εἰς τὸ ἐγγυτάτω χωρίον] Ità MS. Eton. edit. *Steph.* aliæque vet. Eodem ferè modo ſuprà p. 131. dixit εἰς τὰς ἐγγυτάτω κώμας &c. In *Leuncl.* edit. legitur χωρίων, quod & recentior quædam exhibet.

4 Φίλιον νομίζειν εἶναι,] *Scil.* τὸς οἰκοῦντας: quam vocem reſpicit pronomen αὐτὸς, quod mox ſequitur. Confer p. 105. n. 2.

5 Εἰ λάβοι τὸ χωρίον,] MS. Eton. εἰ λάβοι τόδε τὸ χωρίον.

6 Ἐμβὰς δ' εἰς πλοῖον,] MS. Eton. ἐσβὰς δ' εἰς &c. Sed ſatìs ſana eſt vulgata ſcriptura.

"χθυον οἱ σύσκηνοι αὐτῷ ἁλιεύοντες, καὶ ἐνδέμενοι ἔτι π
"λείους, ἀποπλέων οἴχεται ἔξω τοῦ Πόντου. Καὶ ταῦτα συνω-
"μολόγησαν αὐτῷ [1] οἱ ἐν τῷ πλοίῳ σύσκηνοι, ὡς ἐγὼ νῦν αἰ-
"σθάνομαι. Παρακαλέσας οὖν ὁπόσους ἔπεισεν, ἦγεν ἐπὶ τὸ
"χωρίον. Πορευόμενον δὲ αὐτὸν φθάνει ἡμέρα γενομένη, καὶ
"συστάντες οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ ἰσχυρῶν τόπων βάλλοντες καὶ παίον-
"τες, τόν τε Κλεάρατον ἀποκτείνουσι καὶ τῶν ἄλλων συχνούς·
"οἱ δέ τινες καὶ εἰς Κερασοῦντα αὐτῶν ἀποχωροῦσι. Ταῦτα δ'
"ἦν τῇ ἡμέρᾳ, ᾗ ἡμεῖς δεῦρο ἐξωρμῶμεν πεζῇ. Τῶν δὲ στρα-
"πλεόντων ἔτι τινὲς ἦσαν ἐν Κερασοῦντι, [2] ὅπου ἀνηγμένοι. Μετὰ
"τοῦτο, ὡς οἱ Κερασούντιοι λέγουσιν, ἀφικνοῦνται τῶν ἐκ τοῦ χω-
"ρίου τρεῖς [3] ἄνδρες τῶν γεραιτέρων, [4] πρὸς τὸ κοινὸν τὸ ἡμέτερον

"quâ contubernales ipſius litus *tum* fortè legebant, *in*que *eam* im-
"poſitis, ſi quas ceperit, rebus, extra Pontum navigando ſe pro-
"ripere. Ac de his cum ipſo pacti fuerant in navi contuberna-
"les, utì nunc animadverto. Cùm igitur evocâſſet quoſcunque
"ſuadendo *ad ſe* adlicere poterat, ad oppidum *eos* duxit. Ipſum
"autem orta dies iter facientem antevertit, factóque concurſu
"hominum, qui de locis munitis jaculis *illos* petebant feriebánt-
"que, & Clearatum *ipſum* occidunt & ex aliis complures; eo-
"rum autem nonnulli etiam in Ceraſuntem ſe receperunt. Hæc
"eo *geſta* erant die, quo nos huc itinere pedeſtri pergere cœ-
"pimus. Ex iis verò, qui litus legerant, apud Ceraſuntem ad-
"huc erant nonnulli, navibus *è portu* nondum ſolutis. Secun-
"dùm hoc, utì *quidem* Ceraſuntii narrant, de ſenioribus viri
"tres ex oppido veniunt, qui ad corpus hoc noſtrum acce-

1 Οἱ σὺν τῷ πλοίῳ] Adfertur & hæc lectio, οἱ σὺν τῷ πλοίου, cui recepta omnino anteferenda eſt.

2 Οὗπερ ἀνηγμένοι.] Scil. σὺν τῷ λιμένος. Quibus opponuntur κατηγμένοι, utì videre eſt p. 357. n. 6. Cæterùm, voces iſtæ cum, quæ proximè ſequuntur, iſtis, Μετὰ τοῦτο, ὡς οἱ Κερασούντιοι, in MSto Eton. malè deſunt.

3 Ἀνδρες τῶν γεραιτέρων,] Vide p. 267. n. 3.

4 Πρὸς τὸ κοινὸν &c.] Nomen hoc pro totâ civitate quâvis iterum iterúmque adhibet Noſter. K. Π. p. 12. ἵνα ἡ δέωνται ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ. p. 59. ἔπεμπε πρός τι τὸ κοινὸν, καὶ &c. p. 60. τὸ Περσῶν κοινόν. p. 130. καὶ ὠφελεῖται τὸ κοινὸν, &c.

"[1] χρήζοντες ἐλθεῖν. Ἐπεὶ δὲ ἡμᾶς οὐ κατέλαβον, πρὸς τοὺς
"Κερασουντίους ἔλεγον ὅτι θαυμάζοιεν, τί ἡμῖν δόξειεν
"ἐλθεῖν [2] πρὸς αὐτούς. [3] Ἐπεὶ μέντοι σφᾶς λέγειν ἔφα-
"σαν ὅτι οὐκ ἀπὸ κοινοῦ γένοιτο τὸ πρᾶγμα, ἥδεσθαί τε
"αὐτοὺς καὶ μέλλειν πλεῖν δεῦρο, ὡς [4] ἡμῖν λέξειαν τὰ γε-
"νόμενα, καὶ οὓς νεκροὺς θάπτειν αὐτοὺς κελεύειν λαβόν-
"τας οὓς [5] τούτους δεομένους. Τῶν δ' ἀποφυγόντων τινὲς Ἑλ-
"ληνες ἔτυχον ἔτι ὄντες ἐν Κερασοῦντι· [6] αἰσθόμενοι δὲ οὓς
"βαρβάρους ὅποι ἴοιεν, αὐτοί τε ἐτόλμησαν βάλλειν τοῖς λί-
"θοις, καὶ τοῖς ἄλλοις διεκελεύοντο. Καὶ οἱ ἄνδρες ἀποθνή-
"σκουσι, πρεῖς ὄντες [7] οἱ πρέσβεις, καταλιθωθέντες. Ἐπεὶ δὲ
"τοῦτο ἐγένετο, ἔρχονται πρὸς ἡμᾶς οἱ Κερασούντιοι, ἡγ λέ-

"dere vellent. Cùm autem nos *iſthic* non offendiſſent, ad Ce-
"raſuntios aiebant mirari ſe, quamobrem nobis viſum fuerit
"ipſos invadere. At deinde ſe reſpondiſſe aiunt *Ceraſuntii* non
"communi *Græcorum* conſilio facinus admiſſum eſſe, eóſque *hoc*
"*audito* lætatos eſſe, atque *adeò* huc navigaturos, ut quid acci-
"diſſet nobis exponerent, & cadavera jubere eos qui vellent ad
"ſepulturam recipere. Erant fortè adhuc Ceraſunte Græci qui-
"dam ex iis, qui *eò* fugâ ſe receperant: qui cùm animadvertiſſent
"quò barbari tenderent, tum ipſi lapidibus *eos* petere auſi ſunt,
"tum alios *idem ut facerent* hortabantur. Itaque viri *illi*, tres
"*numero* legati, lapidibus obruti mortem occubuerunt. Poſtea-
"quam hoc patratum erat, veniunt ad nos Ceraſuntii, & faci-

p. 394. ὑφὸς ἵππμπις ωρός τε τὸ Περσῶν κοινὸν, &c alibi. Denotat hìc, ἐγῶμαι, univerſum Græcorum corpus, eóſque in primis, quorum erat utilitati communi proſpicere.

1 Χρήζοντες] Reſpice p. 250. n. 3.

2 Πρὸς αὐτούς.] MS. Eton. ἐπὶ αὐτούς. Sic ſuprà modò, ἔρχεται ἐπὶ αὐτὸς &c. Sed utroque modo rectè dicitur.

3 Ἐπεὶ μέντοι &c.] Cenſuit *Stephanus* ἐπεὶ in locum ἔπειτα irrepſiſſe. Tu vide ſis K. Π. p. 81. n. 1.

4 Ἡμῖν] Sic MS. Eton. Vulgò, ὑμῖν.

5 Τούτους] In ed. quibuſdam vet. legitur τούτων.

6 Αἰσθόμενοι δὲ τοὺς &c.] De atticiſmo hoc dictum pag. 315. n. 4. p. 207. n. 1. & p. 136. n. 3.

7 Οἱ πρέσβεις, καταλιθωθέντες.] Conſule *Grot.* de B. & P. l. 2. c. 18.

"γεσι τὸ πρᾶγμα· ἢ ἡμεῖς οἱ στρατηγοὶ ἀκούσαντες [1] ἠχθό-
"μεθα τοῖς γεγωμένοις, καὶ ἐβουλεύομεθα σὺν τοῖς Κερα-
"σουντίοις, πῶς ἂν ταφείησαν οἱ τῶν Ἑλλήνων νεκροί. Συνκα-
"θήμενοι δ' [2] ἔξωθεν τῶν ὅπλων, ἐξαίφνης ἀκούομεν θορύβου
"πολλοῦ, πάϊε, πάϊε, βάλλε, βάλλε. Καὶ τάχα δὴ ὁρῶμεν
"πολλοὺς προθέοντας, λίθους δ' ἐχοντας ἐν ταῖς χερσὶ, [3] τοὺς δὲ
"τοὺς ἀναιρουμένους. Καὶ οἱ μὲν Κερασούντιοι, ὡς ἂν ἢ ἑωρακότες
"τὸ περὶ ἑαυτοῖς πρᾶγμα, δεισθῦλες ἀποχωροῦσι πρὸς τὰ
"πλοῖα. Ησαν γὰρ, νὴ Δία, οἱ ἡμῶν ἔδεισαν. Ἐγωγε μὴν ἦλ-
"θον πρὸς αὐτοὺς, τοὺ ἠρώτων ὅ,τι ἔστι τὸ πρᾶγμα. [4] Τῶν δ'
"ἦσαν μὲν οἱ οὐδὲν ἠδεισαν, ὅμως γὰρ λίθους εἶχον ἐν ταῖς χερσίν. Ἐπεὶ
"δ' ἢ εἰδόπι τινὶ ἐνέτυχον, λέγει μοι ὅτι [5] οἱ ἀγορανόμοι δεινό-
"τατα ποιοῦσι τὸ στράτευμα. Καὶ ἐν τούτῳ τις ὁρᾷ τῶν ἀγορανόμων

"nus exponunt: atque *rem* ubi nos duces audivimus, graviter
"ferebamus quod acciderat, & quo pacto Græcorum cadavera
"ſepeliri poſſent, cum Ceraſuntiis deliberabamus. Dum verò
"conſedimus extra caſtra, ſubitò tumultum audimus ingentem
"clamantium, cæde, cæde, feri, feri. Ac confeſtim ſanè multos
"adcurrentes videmus, qui partim lapides in manibus habebant,
"partim *eos* tollebant. Et Ceraſuntii quidem, ut qui facinus apud
"ſe *deſignatum* etiam vidiſſent, territi ad naves ſe recipiunt. E-
"rant, profectò, de noſtris etiam, qui *ſibi* metuebant. Verùm
"ego ad eos acceſſi, & quid rei eſſet interrogavi. Ex his autem
"erant qui quid ageretur planè ignorabant, ac nihilominus la-
"pides manibus tenebant. *Tandem* cùm in quendam incidiſſem,
"qui *rem* intelligeret, narrat *is* mihi rerum venalium curatores
"graviſſimè exercitum adfligere. Ac intereà quidam Zelarchum

1 Ηχθόμεθα τοῖς &c.] MS. Eton. ἠχθόμεθά τε τοῖς &c.

2 Ἐξωθεν τῶν ὅπλων,] Vide p. 197. n. 3. & p. 151. n. 4.

3 Τοὺς δὲ] Vide p. 84. n. 5. Adde Matt. XXVI. 67. & Luc. V. 33.

4 Τῶν δ' ἦσαν μὲν οἱ &c.] Sic paulò antè, Ησαν δὲ νὴ Δία οἱ καὶ ἡμῶν &c. ubi in MSto Eton. legitur ἦσαν δ' ἔνδηλοι καὶ ἡμῶν οἱ ἔδεισαν. Adi p. 227. n. 5.

5 Οἱ ἀγορανόμοι] Vide p. 419. n. 3.

"Ζήλαρχον πρὸς τ' θάλατταν ἀναχωροῦντα, κ' ἀνέκραγεν·
"οἱ δ', ὡς ἤκουσαν, ὥσπερ συὸς ἀγρίου ἢ ἐλάφου φανέντος, [1] ἵεν-
"ται ἐπ' αὐτόν. Οἱ δὲ Κερασουντίοι, ὡς εἶδον ὁρμῶντας καθ'
"ἑαυτοὺς, [2] νομίσαντες ἐπὶ σφᾶς ἴεσθαι, φεύγουσι δρόμῳ, κ'
"ἐμπίπτουσιν εἰς τ' θάλατταν. Συνεισέπεσον δ' κ' ἡμῶν αὐτῶν
"τινες, κ' ἐπνίγετο ὅστις μὴ ἐτύγχανεν ἔμπειρος νεῖν. [3] Καὶ
"τούτοις τί δοκεῖτε; ἠδίκουν μὲν οὐδέν, ἔδεισαν δὲ μὴ λύσσα
"τις ὥσπερ κυσὶν ἡμῖν ἐμπεπτώκοι. [4] Εἰ οὖν ταῦτα τοιαῦτα
"ἔστιν, θεάσασθε οἵα κατάστασις ἡμῖν ἔστιν τ' στρατιᾶς. Ὑμεῖς
"μὲν οἱ πάντες οὐκ ἔστεσθε κύριοι ὅτ' [5] ἀνελέσθαι πόλεμον
"ᾧ ἂν βούλησθε, ὅτε καταλῦσαι· ἰδίᾳ δὲ ὁ βουλόμενος ἀξει
"στράτευμα ἐφ' ὅ, τι ἂν ἐθέλῃ. Κἂν τινες πρὸς ὑμᾶς ἴωσι

"rerum venalium curatorem ad mare ſe conferentem conſpicit,
"& *protinus* clamorem ſuſtulit: *quem* illi cùm audiviſſent, tan-
"quam ſi ſilveſtris aper vel cervus conſpectus fuiſſet, *ſic* in eum
"impetu ferebantur. Ceraſuntii, cùm eos ad ſe verſùs ruere vi-
"derent, rati in ſe impetum fieri, curſu fugiunt, & in mare in-
"cidunt. Ex noſtris etiam nonnulli unà *eodem* inciderunt, atque
"*adeò* ſuffocabatur quicunque natare neſciret. Quid *autem* eos
"*metuiſſe* exiſtimatis? nihil profectò injurii fecerunt, ſed me-
"tuebant nè rabies quædam nos tanquam canes invaſiſſet. Hæc
"ergo ſi erunt hujuſmodi, videte qui futurus ſit nobis exercitûs
"ſtatus. Non vos ſanè univerſi arbitrio veſtro vel bellum *illi*
"inferre poteritis, cui volueritis *id inferre*, vel bello finem im-
"ponere; ſed privato is, cui libet, conſilio copias ad rem quam-
"cunque voluerit *gerendam* ducet. Quòd ſi legati aliqui ad vos

1 Ἰεντας ἐπ' αὐτόν.] Lege p. 88. n. 3.

2 Νομίσαντες ἐπὶ σφᾶς &c.] Legitur etiam νομίσαντες σαφῶς ἐπὶ σφᾶς ἴεσθαι. item, σαφῶς νομίζοντες ἐπὶ σφαγὰς ἰέναι.

3 Καὶ τούτοις τί δοκεῖτε;] MS. Eton. Καὶ τούτους τί δοκεῖτε δεῖσαι δηλονότι. Ex ſcholio ſcilicet in auctoris orationem irrepſerunt δεῖσαι δηλονότι.

4 Εἰ οὖν ταῦτα τοιαῦτα &c.] Sic ferè ſuprà p. 160. Τούτων δ' τοιούτων ὄντων, &c.

5 Ἀνελέσθαι πόλεμον,] MS. Eton. & editi quidam libri dant ἂν ἐλέσθαι πόλεμον, &c. Sed rectè eo ſenſu adhiberi verbum compoſitum exemplis adlatis docet *Budæus* Comm. L. G. p. 224.

"πρέσβεις ἢ εἰρήνης δεόμενοι, ἢ ἄλλου τινὸς, καταιδούμενοι
"τούτους ⓐ βουλόμενοι, ποιήσουσιν ὑμᾶς τῶν λόγων μὴ ἀκούσαι
"τῶν πρὸς ὑμᾶς ἰόντων. Ἔπειτα ὃς μὲν ἂν ὑμεῖς ἅπαντες
"ἕλησθε ἄρχοντας, ἐν εὐδεμίᾳ χώρᾳ ἔσονται· ὅστις δ' ἂν ἑαυτὸν
"ἕλητα στρατηγὸν, καὶ ἐθέλῃ λέγειν, βάλλε, βάλλε, ἔτω·
"ἔσται ἱκανὸς καὶ ἄρχοντα καταιδεῖν καὶ [1] ἰδιώτην ὑμῶν, ὃν
"ἂν ἐθέλῃ, ἀκήδεστον· ἂν ὦσιν ⓐ πεισόμενοι αὖτῳ, ὥσπερ νῦν
"νῶν ἐγένετο. Οἷα δ' ἡμῖν πεποιήκασιν οἱ αὐθαιρέτοι ἔτοι
"στρατηγοὶ, σκέψασθε. Ζήλαρχος μὲν γὰρ ὁ ἀγορανόμος, εἰ μὲ
"ἀδικεῖ [2] ὑμᾶς, οἴχεται ἀποπλέων, ὁ δοὺς ὑμῖν δίκην· εἰ δὲ
"μὴ ἀδικεῖ, φεύγει σὺν τῷ στρατεύματι, δείσας μὴ ἀδίκως
"ἄκριτος ἀποθάνῃ. Οἱ δὲ καταλύσαντες τοὺς πρέσβεις, δια-
"πεφεύξονται [3] ὑμῶν μόνοις μὲ τῶν Ἑλλήνων εἰς Κεραστοῦντα μὴ
"ἀσφαλὲς εἶναι, ἐὰν μὴ σοὶ ἰσχύῃ, ἀφικνεῖσθαι· [4] τοὺς δὲ νεκροὺς,

"vel pacem quærentes, vel quid aliud, venerint, eos interficien-
"do qui volent, impedient quominùs orationes eorum, qui ad
"vos veniunt, audiatis. Prætereà magiſtratus, quos vos univerſi
"legeritis, nullo erunt loco; ſed quiſquis ſeipſum legerit ducem,
"& dicere voluerit, feri, feri, huic ſatìs erit virium tum ad ma-
"giſtratum tum ad privatum è vobis, quemcunque voluerit, in-
"demnatum interimendum; ſi ſint ei qui paruerint, quemad-
"modùm modò accidit. Cujuſmodi verò facinora nobis deſignâ-
"rint hi ſuis ipſorum ſuffragiis lecti duces, conſiderate. Zelar-
"chus enim rerum venalium curator ſi quâ vos adfecit injuriâ,
"pœnis vobis non datis, navigio evaſit: ſin nullâ *vos* læſit inju-
"riâ, ab exercitu fugit, veritus nè injuſtè indemnatus perimere-
"tur. At qui legatos lapidibus obruerunt, *hoc* effecerunt ut vo-
"bis ſolis è Græcorum numero Ceraſuntem, armatâ niſi cum
"manu, tutè venire non liceat: *ad* cadavera etiam *quod attinet*,

1 Ἰδιώτην] Vide p. 220. n. 5.

2 Ὑμᾶς,] MS. Eton. ἡμᾶς. Sed malim vulgatam retinere, cùm mox ſequatur, ὁ δοὺς ὑμῖν δίκην.

3 Ὑμῖν] Idem MS. ἡμῖν.

4 Τοὺς δὲ νεκροὺς, — τούτους] Reſpice p. 160. n. 3. & p. 148. n. 2. Adde 1 Cor. VI. 4.

" ὃς πρόσθεν αὐτοὶ οἱ καταιρόντες ἐκέλευον θάπτειν, τέτως
" διεπρέξθυ μηδὲ [1] σὺν κηρυκίῳ ἔτι ἀσφαλὲς [2] ἀνελέ-
" σθαι. Τίς γὰρ ἐθελήσει κήρυξ εἶναι, κήρυκας ἀπεκτονώς; Αλλ'
" ἡμεῖς Κερασουντίων θάψαι αὐτὸς ἐδεήθημεν. Εἰ μὲν οὖν
" καλῶς ἔχει ταῦτα, δοξάτω ὑμῖν· ἵνα, ὡς τοιούτων ἐσο-
" μένων, καὶ φυλακὴ ἰδίᾳ ποιήσῃ τις, καὶ [3] τὰ ἐρυμνὰ ὑπορ-
" δέξια πειρᾶται ἔχων σκοπεῖν. Εἰ μέντοι δοκεῖ ὑμῖν θη-
" ρίων, ἀλλὰ μὴ ἀνθρώπων, εἶναι τὰ τοιαῦτα ἔργα, σκοπεῖτε
" πῶς λύσεται αὐτῶν· [4] εἰ δὲ μή, πρὸς Διὸς, [5] πῶς ἢ θεοῖς
" θύσομεν ἡδέως, ποιοῦντες ἔργα ἀσεβῆ, ἢ τοῖς πολεμίοις πῶς
" μαχούμεθα, ἢν ἀλλήλους κατακαίνωμεν; Πόλις δὲ φιλία

" quæ priùs ut ſepeliremus hortabantur ipſi interfectores, ea *certè*
" ut nè quidem cum caduceo jam tollere tutum ſit effecerunt. Nam
" quis caduceatoris fungi volet munere, qui caduceatores interfe-
" cerit? Verùm nos Cerasuntios rogavimus ut ea ſepelirent. Et
" hæc quidem an rectè gerantur, veſtro decreto ſtatuatur; ut, quaſi
" hujuſmodi *facinora* oritura ſint, & privatim quivis præſidium
" paret, & operam det, ut munitis ſuperioribúſque *locis* taber-
" naculum figat. Sin autem ejuſmodi belluarum, non hominum,
" eſſe facta ſtatuitis, ſedationem eorum aliquam excogitate: ſin
" minùs, quonam, profectò, modo aut ſacra diis alacriter facie-
" mus, cùm impia patremus facinora, aut quo cum hoſtibus mo-
" do pugnabimus, ſi nos mutuò perimamus? Quænam civitas

1 Σὺν κηρυκίῳ] *Scholiaſt.* ad *Thucyd.* lib. 1. c. 53. Κηρύκιον, ἔστι ξύλον ὀρθὸν, ἔχον ἑκατέρωθεν δύο ὄφεις περιπεπλεγμένους, καὶ ἀνακεκυφότας πρὸς ἀλλήλους κεκμῶτας· ὅπερ εἰώθασι φέρειν οἱ κήρυκες μετ' αὐτῶν· καὶ οὐκ ἐξὸν αὐτοὺς ἀδικεῖν παρ' οὓς ἀπέρχονται. Σύμβολον δ' ἦν τὸ μὲν ὀρθὸν ξύλον τὸ ὀρθὸν λόγου· τὸ δὲ παρ' ἑκάτερον εἴδη τῶν ὄφεων, τὰ ἀνθρώπινα σώματα πρατόμενα. Ὁ γὰρ ὀρθὸς λόγος δι' ἀμφοτέρων χωρεῖ. Hinc ſua deſcripſit *Suid.* apud quem & alios ſcribitur κηρύκειον.

2 Ανελέσθαι.] Vide, ſi libet, p. 269. n. 2.

3 Τὰ ἐρυμνὰ ὑπορδέξια] Adi p. 279. n. 3.

4 Εἰ δὲ μὴ,] Vide p. 285. n. 2.

5 Πῶς ἢ θεοῖς &c.] Noſter itidem in *Ageſil.* haud ità longè à fine. Ἐκεῖνος γὰρ (Ageſilaus) ὑμνῶν ἔφασκε λέγειν, ὡς τοὺς θεοὺς οἴοιτο ἥδιον ἑστίοις ἔργοις ἢ ἀγνοῖς ἱεροῖς ἥδεσθαι. Quibus adjicere libet Plautina illa, quæ in Prologo *Ruden.* reperiuntur v. 22. & ſeq.

Atque hoc ſceleſti illi in animum inducunt ſuum,
Jovem ſe placare poſſe donis, hoſtiis.
Et operam & ſumtum perdunt; ideò fit, quia
Nihil ei acceptum eſt à perjuris ſupplicii.

Confer Prov. XV. 8. Jeſ. I. 11 & ſeq. Jer. VI. 20. Hoſ. VI. 6.

"τίς ἡμᾶς δέξεται, ἥτις ἂν ὁρᾷ τοσαύτην ἀνομίαν ἐν ἡμῖν;
"[1] Ἀγορὰν δέ τις ἄξει θαρρῶν, [2] ἵν' ὦσι τὰ μέγιστα τοιαῦτα
"ἁμαρτάνοντες φανώμεθα; [3] Οὗ δὲ δὴ πάνυ οἰόμεθα
"τεύξεσθαι ἐπαίνου, τίς ἂν ὑμᾶς τοιούτους ὄντας ἐπαινέσειεν;
"ἡμεῖς μὲν γὰρ οἶδ' ὅτι πονηρὸς ἂν φαίημεν εἶ) τὸν τὰ τοιαῦτα
"ποιοῦντας."

Ἐκ τούτου ἀνιστάμενοι πάντες [4] ἔλεγον τὸν μὴ τούτων [5] ἄρξοντα δοῦναι δίκην, [6] τὸν δ' ἂν λοιπὸν ἀκέπι ἁμαρτίαν ἄρξαι· ἐὰν δέ [7] τις ἄρξῃ, [8] ἄγεσθαι αὐτὸν ἐπὶ θανάτῳ· τὸν δ' στρατηγὸν εἰς δίκας πάντας καταστῆσαι· εἶ) δ' δίκας, ἢ εἴ τι ἄλλο

"amica nos excipiet, quæ tantam inter nos iniquitatem videat?
"Res venales quis animo fidente *ad nos* adducet, ſi maximis in
"rebus palam ſit ejuſmodi nos delicta committere? Jam *quod*
"*ad* laudem *attinet*, quam omnino conſequuturos nos exiſtima-
"mus, quis vos tales qui ſitis collaudaverit? nos enim ſat ſcio
"eos, ejuſmodi qui patrarent facinora, ſceleratos adpellare-
"mus."

Ibi tum omnes cùm ſurrexiſſent, ſuppliciis multandos iſtorum auctores aiebant, & in poſterum non ampliùs *cuiquam* liberum permittendum eſſe, ut *ejuſmodi* ſceleris exiſtat auctor: quòd ſi quis *ſceleris* auctor exiſteret, eum ad mortem eſſe ducendum; prætereà à ducibus in judicium omnes eſſe adducendos; ac judicium *faciendum* eſſe, ſi quâ aliâ etiam injuriâ læſus fuerit aliquis

1 Ἀγορὰν δέ τις &c.] *Suidâ* auctore, præter alia, vox ἀγορὰ denotat quoque αὐτὰ τὰ ὤνια. Adde p. 355. n. 2.

2 Ἵν' ὦσι τὰ μέγιστα &c.] Suſpicatus eſt *Steph.* ità Xenophontem ſcripſiſſe, ἵν' ὦσι τὰς ἄλλας τὰ μέγιστα &c.

3 Οὗ δὲ δὴ &c.] Ante ἐπαίνου ſupple ὦσι.

4 Ἔλεγον τὸν μὴ &c.] Intelligendum eſt δεῖν, utì ſuprà p. 419. n. 1.

5 Ἄρξαντας] In MSto Eton. & edit. *Ald.* & *Flor.* legitur ἄρξοντας: cujuſmodi mendum ſuſtulimus p. 315. n. 3.

6 Τὸν δ' λοιπὸν] Plenè, ἐὰν δ' λοιπὸν χρόνον. Similiter *Thucyd.* l. 4. c. 98. ὅτι τὸν λοιπὸν ἐκόντες &c. Et *Ælian.* V. H. l. 14. c. 7. — τὸν λοιπὸν μεταμέσθαι.

7 Τὶς — αὐτὸν] Reſpice p. 399. n. 5.

8 Ἄγεσθαι — ἐπὶ θανάτῳ] Sic ſcribendum rectè monuit *Muretus*. Noſter ſuprà pag. 64. ἐδόκει ὅτι ἐπὶ θανάτῳ ἄγοιτο. ubi vide n. 4. Vulgò legitur ἄγεσθαι αὐτὸν θανάτου· & in edit. vetuſtioribus, quibus adſtipulatur MS. Eton. — θανάτου. Adde Cl. *Bos* animadv. ad *Lucian.* pag. 57.

τις ἠδίκητο ὑπ' ἐκείνου ἀπέθανε· δικασὰς δὲ τοὺς λοχαγοὺς ἐποιήσαντο. Παραινοῦντος δὲ Ξενοφῶντος, καὶ τῶν μάντεων συμβουλευόντων, ἔδοξε καὶ καθᾶραι τὸ στράτευμα. Καὶ ἐγένετο [1] καθαρμός.

Ἔδοξε δὲ καὶ τοὺς στρατηγοὺς δίκην ὑποσχεῖν τοῦ παρελθόντος χρόνου. [2] Καὶ διδόντες, [3] Φιλήσιος μὲν ὤφλε καὶ Ξανθικλῆς τὴν φυλακὴν [4] τῶν γαυλικῶν χρημάτων, τὸ μείωμα, εἴκοσι μνᾶς· Σο-

ex quo Cyrus mortem occubuit: judices autem cohortium ductores conſtituerunt. Porrò Xenophonte hortatore, vatibúſque *idem* ſuadentibus, viſum eſt luſtrandum eſſe exercitum. Itaque luſtratio inſtituta eſt.

Decretum etiam erat ut duces de tempore præterito judicium ſubirent. *Quod* cùm ſubiiſſent, Phileſius & Xanthicles multati erant, quòd pecuniam de navigiis coactam & in eorum cuſtodiam traditam imminuerant, minis viginti: *multatus eſt* & So-

1 Καθαρμός.] Variis de cauſis ab antiquis, tam Græcis quàm Romanis, luſtrationes erant uſurpatæ. Eos autem in primis luſtrandos cenſuerunt, qui ſe ſanguine polluiſſent. Vide *Homer.* Il. ζ'. v. 266 & ſeq. *Virgil.* Æn. l. 2. v. 718 & ſeq. *Ælian.* V. H. l. 8. c. 5. Adde *Homer.* Il. α'. v. 313 & ſeq. *Q. Curt.* l. 10. c. 9. *Macedonum reges ità luſtrare ſoliti erant milites, ut &c.* ubi vide quæ notavit *Rader.*

2 Καὶ διδόντες,] *Scil.* δίκλω.

3 Φιλήσιος μὲν ὤφλε καὶ &c.] Cum τὴν φυλακὴν itidem intelligendum videtur δίκλω, & locus ſic exponendus: *Phileſio & Xanthicle in judicium de pecuniâ apud eos depoſitâ adductis*, uterque ὤφλε δίκλω, τίμημα ἔχουσαν εἴκοσι μνᾶς, τὸ μείωμα, i. e. *utrique damnato multa viginti minarum, quarum ſcilicet de ſummâ illâ deceſſionem fecerant, indicta eſt.* Verba autem ſic vulgò ſolent abſque diſtinctione legi, & Latinè verti: Φιλήσιος μὲν ὤφλε καὶ Ξανθικλῆς τὴν φυλακὴν τῶν γαυλικῶν χρημάτων τὸ μείωμα εἴκοσι μνᾶς. *Leuncl.* interprete, *damnati Phileſius & Xanthicles, quòd juſſi cuſtodire pecuniam de navigiis coactam, minas viginti ſuppilâſſent*: Amaſæo, *Phileſius & Xanthicles repetundarum damnati, quòd è Gauliticâ pecuniâ, quam ſervandam acceperant, minas viginti ſuppilâſſent, tantundem rependerunt.*

4 Τῶν γαυλικῶν] Sic optimè MS. Eton. cùm priùs ſcriberetur γαυλιπικῶν, quam vocem *Amaſæus* expreſſit. Rectè etiam *Leuncl.* olim γαυλικῶν reponendum vidit. *Heſych.* Γαῦλοι, τὰ ποιμφνικὰ ἢ γάλακτος ἀγγεῖα, καὶ τὰ φοινικὰ πλοῖα. γαῦλοι καλοῦνται καὶ γαυλικὰ χρήματα τὰ ἀπὸ τῶν πλοίων — Quæ ſic legas velim & diſtinguas, Γαῦλοι, τὰ ποιμφνικὰ ἢ γάλακτος ἀγγεῖα· καὶ τὰ φοινικικὰ πλοῖα γαῦλοι καλοῦνται· καὶ γαυλικὰ χρήματα, τὰ &c. Adpoſitè hæc ultima ad locum, de quo agitur, exponendum. *Schol.* ad *Ariſtoph.* Ορνιθ. v. 599. Γαῦλον, φοινικικὸν σκάφον, καὶ νῦν περιπεπατώμφνον· ἐπὶ δὲ τῆς ἀγγείου, ὀξυτόνως. Καλλίμαχος·

Κυπρόθεν Σιδόνιός με κατήγαγεν ἐνθάδε γαῦλος.

Lege cum doct. *Bentl.* Fragm. *Callim.* p. 390. Κυπρόθε Σιδόνιός με κατήγαγεν ἐνθάδε γαῦλος.

φαίνετος ᾖ, [1] ὅτι ἄρχων αἱρεθεὶς καὶ ἠμέλει, δέκα μνᾶς. Ξενοφῶντος ᾖ κατηγόρησαν τινὲς, φάσκοντες παίεσθαι ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ὡς ὑβρίζοντος τὴν κατηγορίαν ἐποιοῦντο. Καὶ ὁ Ξενοφῶν ἀναστὰς ἐκέλευσεν εἰπεῖν [2] τὸν ταῦτον, ταῦτον λέξοντα ποῦ καὶ ἐπλήγη. Ὁ ᾖ ἀποφαίνεται, [3] Ὅτε καὶ τῷ ῥίγει ἀπωλλύμεθα, ἐν χιὼν πλείστη ἦν. Ὁ δ' εἶπεν, Ἀλλὰ μὲν καὶ [4] χειμῶνός γε ὄντος οἷα λέγεις, οἷα ᾖ ὑπελείποτο, οἷα ᾖ μηδ' ὀσφραίνεσθαι πρόντος, ὑπὸ ᾖ πόνων πολλῶν ἀπαγορευόντων, πολεμίων ᾖ ἑπομένων, εἰ ἐν τοιούτῳ καιρῷ ὑβριζον, ὁμολογῶ [5] καὶ τῷ ὄνῳ ὑβριστότερος εἶναι· οἷς φασὶν ὑπὸ τῆς ὕβρεως κόπον

phænetus, quòd præses electus *id muneris* prorsùs neglexisset, minis decem. Nonnulli etiam Xenophontem accusabant, qui cæsos se ab eo fuisse dicerent, atque in *eum* tanquam petulanter injurium accusationem instruebant. Et cùm surrexisset Xenophon eum, qui primus *id ipsi objecerat*, proferre *si quid haberet* jussit, ubi priùs exposuerit quo loco pulsatus esset. Eo loco, respondet ille, quo frigore eramus enecti, ac plurima nix erat. Enimverò, inquit *Xenophon*, cùm ea esset hiems quam fuisse dicis, cùm cibus *nos* defecisset, cùm nè tantum quidem vini adesset, ut odoratu id percipi posset, cùm multi præ laboribus animis conciderent, cùm hostes *nos* insequerentur, si me tali tempore insolenter gessi, vel asinis esse me petulantiorem fateor; quos aiunt præ petulantiâ

1 Ὅτι ἄρχων αἱρεθεὶς] Vocem ἄρχων huc ex MSto Eton. revocavi. Eâdem sæpè suprà phrasi usus est Noster: p. 202, αἱρεῖσθε οἱ δύο ἄρχοντας. p. 203, Ἐκ τούτου ἡρέθησαν ἄρχοντες — Cæterùm, *Leuncl.* legendum censuit, Σοφαίνετος δὲ, ὅτι αἱρεθεὶς ἐπὶ τὴν, κατημέλει, &c. hoc est, eodem auctore, *Sophænetus multatus est, quòd lectus ad hoc, nimirum* ἐπὶ φυλακῇ τῶν γαυλικῶν χρημάτων, *ad pecuniæ de navigiis redactæ custodiam, id muneris sprevisset.*

2 Τὸν ταῦτον,] *Scil.* eum, qui priùs id ipsi objecerat. In MSto autem Eton. deest alterum illud ταῦτον.

3 Ὅτε καὶ τῷ ῥίγει &c.] Lege p. 300 & seq.

4 Χειμῶνός γε &c.] *Virg.* Æneïd. l. 1. v. 129 *Emissámque hiemem* &c. Ubi sic Servius: *Hìc apertiùs tempestatem declarat ex Græco: nam & illi* χειμῶνα *tempestatem dicunt.* Noster itidem suprà p. 267. χειμὼν γίνεται πολὺς, &c. atque mox infrà sæpé.

5 Καὶ τῷ ὄνῳ ὑβριστότερος] *Amasæus* vertit, *vel asinis me atrociorem esse* &c. "Ego verò, in-"quit *Muretus*, nescio quam *atrocitatem* quis-"quam in asino, animali omnium ἀσυμπάτῳ, "animadvertere potuerit. Sed interpretatio "illa planè ridicula est. Asini, antequam

ὐκ ἐγγίγνεσθαι. Ομως ἦ κ̓ λέξον [1] ἐκ τίνος ἐπλήγης. Πότερον ἤτουν τι σὲ, κ̓, ἐπεὶ ὐκ ἐδίδως, ἔπαιον; [2] Ἀλλ᾽ ἀπήτουν; ἀλλὰ [3] περὶ παιδικῶν μαχόμενος; ἀλλὰ μεθύων πρώνησα; Επεὶ δὲ τούτων οὐδὲν ἔφησεν, ἐπήρετο αὐτὸν, εἰ ὁπλιτεύοι. Οὐκ ἔφη. Πάλιν, εἰ [4] πελτάζοι. [5] Οὐδὲ τοῦτ᾽ ἔφη. ἀλλ᾽ ἡμίονον ἥλαυνον, ταχθεὶς ὑπὸ τῶν συσκήνων, ἐλεύθερος ὤν. Ενταῦθα δὴ ἀναγιγνώσκει τε αὐτὸν, & ἤρετο, Εἰ σὺ εἶ ὁ τὸν κάμνοντα

lassitudinem non subire. Attamen dic quâ de causâ pulsatus fueras. Num quid abs te petebam, &, quia non dabas, *te* cædebam? an *quid* reposcebam? an *tecum* de amoribus pugnans? an ebrius per vinolentiam malè *te* accepi? Cùm horum nil diceret, eum porrò interrogabat, an in gravis armaturæ militum numero esset: Negabat: Rursùm, an in peltastarum numero: Neque hoc concessit; sed liber cùm essem, *inquit*, mulum agebam, quod mihi negotii à contubernalibus datum erat. Hìc eum agnoscit *Xenophon*, &, Túne, quærebat, *is* es, qui *hominem* ægrotum ave-

" ad equas aut asinas admittantur, præde-
" lassari solent; & ità putantur meliùs inire.
" Hoc igitur est, quod & hìc dicitur, eos ità
" libidinosos esse, ut lassitudinem non sen-
" tiant. Et hodiè apud Pictonas proverbii
" loco usurpari solet, asinos præ inopiâ &
" lassitudine arrigere. Subturpicula hæc esse
" video, neque talia tamen, ut reticeri de-
" buerint." Hæc ille; subturpicula sanè, & verò etiam ridicula. Præteriit, opinor, virum eruditum, longè alia de asinis tradi, quæ tamen huc optimè quadrant. Scribit utique *Ælian.* H. A. l. 12. c. 34. Σαραικόροι ᾗ ἔστι ἀχθοφόρως ἔστι ἀλεῖσθαι ἔχουσι τὼς ὄνους, ἀλλὰ πολεμιστάς. Nec bellicosum tantùm audit animal, sed & ἀκίνητον apud *Arrian.* in *Epictet.* l. 1. c. 18. Adde *Herodot.* l. 4. c. 129. & *Homer.* Il. λ'. v. 557. Ως δ᾽ ὅτ᾽ ὄνος παρ᾽ &c. ubi, utì rectè criticus quidam vetus observavit, βραδεῖαν πορείαν, ἀκίνητον τὸ πρὸς κραιπνεῖν, ὅτως ἔδειξεν scil. *Homerus.* Porrò, *Stephanus* hæc Luciani verba ad locum hunc adduxit, — ἢ ἐς λογεῖον Κυμαῖος εἶη, ὡς μὴ ἰδὼν, τύφως εἰδέναι ὄναν ἁπάντων ὑβριστότατόν σε ὄντα, &c. quæ reperiuntur in opusculo, quod Ψευδολογιστὴς inscriptum est, haud ità longè ab init.

1 Ex τίνος &c.] *Scil.* αἰτίᾳ. Confer p. 195. n. 1.

2 Αλλ᾽ ἀπήτουν; ἀλλὰ &c.] Pari ratione vox ἀλλὰ cum interrogationibus iterata est *Memorab.* l. 3. haud longè à fine. Αλλ᾽ ἆρα οἰκία σεσοδῦς ἔχουσι; Οὐδὲ οἰκίαν, ἔφη. Αλλὰ μὴ χειροτέχναι τινές; Et sic alibi Noster. Similiter pro *aut* usurpatur, & quidem cum interrogatione, Matt. XI. 8, 9.

3 Περὶ παιδικῶν] Adi p. 181. n. 4.

4 Πελτάζοι.] In lexicis deest: quo tamen utitur & *Max. Tyr.* dissert. 7. p. 74. ed. Cant. πελτάζουσι θρᾴκιες, —

5 Οὐδὲ τοῦτ᾽ ἔφη· ἀλλ᾽ &c.] Fuêre, qui distinctionem posuerunt inter τοῦτ᾽ & ἔφη· sed rectiùs, opinor, conjunguntur. Sic ferè paulò infrà, Σωίφη τοῦτο &c. De transitione autem ab obliquâ ad rectam orationem iterum iterumque dixi. Vide, si libet, p. 402. n. 2.

ἀπάγων; Ναὶ μὰ Δί', ἔφη· σὺ γὰρ ἠνάγκαζες· τὰ δὲ τῷ ἐμῷ συσκίων σκεύη διέῤῥιψας. Αλλ' ἡ μὲν [1] διάῤῥιψις, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, τοιαύτη τις ἐγένετο· Διέδωκα ἄλλοις ἄγειν, καὶ ἐπέλευσα πρὸς ἐμὲ ἀπάγειν· καὶ ἀπολαβὼν ἅπαντα σῶα, ἀπέδωκά σοι, ἐπεὶ καὶ σὺ ἐμοὶ ἀπέδειξας τὸν ἄνθρωπον. Οἷον δὲ τὸ πρᾶγμα ἐγένετο ἀκούσατε, ἔφη· καὶ γὰρ ἄξιον·

Ανὴρ κατελείπετο γάρ τὸ μηκέτι δύνασθαι πορεύεσθαι. Καὶ ἐγὼ τὸν μὲν [2] ἄνδρα τοσοῦτον ἐγίγνωσκον, ὅτι εἷς ἡμῶν εἴη· ἠνάγκασα δέ σε τοῦτον ἄγειν, ὡς μὴ ἀπόλοιτο· καὶ γὰρ, ὡς ἐγὼ οἶμαι, πολέμιοι ἐφείποντο. Σιωπῇ τοῦτο ὁ ἄνθρωπος. Οὐκοῦν, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, ἐπεὶ πρῶτόν σε [3] καταλαμβάνω αὖθις, σὺν τοῖς ὀπισθοφύλαξι πρόσιων, βόθρον ὀρύττοντα, ὡς κατορύξοντα τὸν ἄνθρωπον· καὶ ὕπαις ἐπῄνουν σε. Επεὶ

hebas? *Sum* profectò, inquit; nam *ad hoc* tu *me* cogebas: ac meorum contubernalium vaſa disjeciſti. Is verò disjectus, inquit Xenophon, in hunc ferè modum accidit: Diſtribui *vaſa* aliis vehenda, & ad me ut *eadem poſteà* adducerent præcepi; ac cùm omnia ſalva recepiſſem, tibi reddidi, ſimul ac tu mihi hominem illum oſtendiſti. Quo verò modo ſe res habuerit, ait, audite; eſt enim operæ pretium:

Relinquebatur *à tergo* quidam, quòd *præ debilitate* iter pergere ampliùs non poſſet. Nôram illum ego hactenùs, quòd unus ex noſtris eſſet; te verò hunc ut veheres coëgi, nè periret: hoſtes enim, quemadmodùm arbitror, ſubſequebantur. Hoc ille faſſus eſt. Atqui, ait Xenophon, ubi te præmiſiſſem, cum extremo agmine accedens, *te* rurſùm offendi ſcrobem fodientem, ut hominem illum defoderes; atque adeò ſubſiſtens te collaudavi. Ve-

1 Διάῤῥιψις,] In Theſ. *Steph.* & *Conſt.* non comparet: quod tamen agnoſcit *J. Poll.* l. 3. ſegm. 129.

2 Ανδρα τοσοῦτον ἐγίγνωσκον, ὅτι &c.] Sic ferè ſuprà p. 202. τοσοῦτον μόνον σε ἐγίγνωσκον, ὅσον &c.

3 Καταλαμβάνω] Lege p. 2. n. 1. & p. 72. n. 4. Sic Gal. II. 14. ὀρθοποδοῦσι dicitur pro ὀρθοποδεῖν.

δὲ παρεσκότων ἡμῶν σκέλος ἐκάμψε τὸ σκέλος ὁ ἀνὴρ, ἀνέκραγον οἱ πρόντες ὅτι ζῇ ὁ ἀνήρ· σὺ δ' εἶπες [1] ὁπόσα γ' ἐβούλου, ὡς, Ἐγωγε αὐτὸν οὐκ ἄξω· ἐνταῦθα ἔπαισά σε· ἀληθῆ λέγεις· ἔδοξας γάρ μοι εἰδότι ἐοικέναι ὅτι ἔζη. Τί οὖν; ἔφη, ἧττόν τι ἀπέθανεν, ἐπεὶ ἐγώ σοι ἀπέδειξα αὐτόν; [2] Καὶ γὰρ καὶ ἡμεῖς, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, πάντες ἀποθανούμεθα· τούτου οὖν ἕνεκα ζῶντας ἡμᾶς δεῖ κατορυγῆναι; [3] Τοῦτον μὲν ἀνέκραγον πάντες ὡς [4] ὀλίγας παίσειεν· [5] ἄλλους δὲ κέλευε λέγειν εἴ τι ἔχασος ἐπλήγη. Ἐπεὶ δ' οὐκ ἀνίσαντο, αὐτὸς ἔλεγεν,

rùm posteaquam nobis adstantibus ille crus inflexisset, exclamârunt ii qui aderant, hominem vivere; tu verò dixisti quæcunque volebas, scilicet, Ego sanè eum non veham; ibi tum te cæcîdi; vera narras; nam mihi præ te ferre visus es, quasi scires eum *adhuc* vivere. Quid ergo? inquit *iste*, an minùs mortem obiit, posteaquam ego tibi eum ostendi? Atqui nos, inquit Xenophon, morituri sumus omnes: num igitur propterea vivos defodi nos oportet? Adclamârunt *hìc* omnes *hominem* hunc paucis *tantùm Xenophontem* verberibus cæcidisse: alios deinde *quosvis* dicere jussit, quamobrem quisque pulsatus fuisset. Cùm verò *qui dicerent* non surgerent, ipse *hæc* verba fecit *Xenophon*,

1 Ὁπόσα γ' ἐβούλου, ὡς &c.] *Muretus* omnino legendum statuit ὁπόσα γε βούλεται· ὡς ἔγωγε αὐτὸν οὐκ ἄξω. i. e. eodem interprete, *Vivat sanè quantum vult: nam ego quidem eum hinc non aveham.* Sunt autem, ex ejusdem utique critici sententiâ, verba omnia ejus, qui se à Xenophonte verberatum querebatur. Mihi placet vulgata lectio; atque adeò particula ὡς vim explicandi & declarandi habere videtur, perinde ac οἷον, i. e. *videlicet, exempli causâ* &c. Eandem vim obtinet K. Π. p. 67. — μέμνησαι σκιῖνα, ἃ ποτε ἐδέκου ἡμῖν; ὡς, ἅπερ διδώκασιν οἱ &c. ubi vide notata.

2 Καὶ γὰρ κἀγώ] Sic scribendum contendit *Stephanus*. Hactenùs, Καὶ γὰρ ἡμεῖς, &c.

3 Τοῦτον μὲν ἀνέκραγον] De hoc atticismo dictum p. 426. n. 6. *Stephano* magis placuit Τοῦτον μὲν οὖν &c.

4 Ὀλίγας παίσειεν·] *Scil.* πληγάς. Ellipsis eadem reperitur *Ælian.* V. H. lib. 12. c. 3. Ἐπαμεινώνδας ὅτι ἐτρώθη ἐν Μαντινείᾳ καμπίαν, *scil.* πληγὴν. Luc. XII. 47. — δαρήσεται πολλάς. 2 Cor. XI. 24. — πεντάκις τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον. Supple utrobique πληγάς. *Aristoph.* Νεφ. v. 968. Ἐπιτρίβοιτο τυπτόμενος πολλάς, &c. *Schol.* Πολλάς, πληγὰς δηλονότι.

5 Ἄλλους ἢ κέλευε] Vulgò, ἄλλον ἢ κέλευσον, &c. Suspicatus est *Steph.* pro ἄλλον esse substituendum ἄλλων, quod pertineat ad ἔκφυσιν: ut intelligamus, κέλευσον δὲ λέγειν ἄλλῳ τι ἄλλων ἔκφυσιν ἐπλήγη, vel τῶν ἄλλων ἐκφυσῶν. Sed & κέλευε (Xenophon videlicet) legi vult idem

"Εγὼ, ὦ ἄνδρες, ὁμολογῶ τοῖσιν δὴ ἄνδρας πολλοὺς
"ἕνεκα ἀταξίας· οἷς σώζεσθαι μὲν ἤρκει δι' [1] ὑμᾶς, ἐν τάξει
"τε ἰόντων καὶ μαχομένων ὅπου δέοι· αὐτοὶ δὲ λιπόντες τὰς
"τάξεις, πρεσθέοντες ἁρπάζειν ἤθελον, καὶ [2] ὑμῶν πλεονεκτεῖν.
"Εἰ δὴ τοῦτο πάντες ἐποιοῦμεν, ἅπαντες ἂν ἀπωλόμεθα. [3] Ηδη
"δὲ καὶ μαλακιζόμενόν τινα, ὡς οὐκ ἐθέλοντα ἀνίστασθαι, ἀλ-
"λὰ [4] προϊέμενον ἑαυτὸν τοῖς πολεμίοις, ὡς ἔπαυσα, καὶ ἐβια-
"σάμην πορεύεσθαι. [5] Εν γὰρ τῷ ἰσχυρῷ χειμῶνι καὶ αὐτός
"ποτε ἀναμένων ἵνας συσκευαζομένους, καθεζόμενος συχνὸν
"χρόνον, κατέμαθον ἀνασὰς [6] μόγις, καὶ τὰ σκέλη μόγις ἐκ-
"τείνας. Εν ἐμαυτῷ δὲ [7] πεῖραν λαβὼν, ἐκ τούτου καὶ ἄλλον

"Ego, viri, fateor multos me sanè, quòd ordines desererent,
"verberâsse; qui satìs quidem habuerunt vestrâ operâ incolumes
"evadere, cùm vos & ordines servaretis & ubi opus esset dimi-
"caretis: at ipsi cùm deseruerint ordines, præcurrentes *obvia*
"*quæque* rapere volebant, & ampliorem quàm vos portionem
"habere. Quòd si omnes hoc feciſsemus, periisſemus universi.
"Jam verò quendam etiam præ molli inertiâ desidentem, qui ne-
"que surgere volebat, & hostibus se perdendum exponebat, tum
"cæcîdi, tum vi ad iter pergendum coëgi. Nam & ipse cùm ri-
"gidâ illâ hieme *incumbente* nonnullos aliquando expectarem qui
"sarcinas colligerent, posteaquam diu consediſsem, difficulter
"me surgere animadverti, ac difficulter crura extendere. Qua-
"propter facto in me ipso periculo, ex eo *tempore* etiam alium

vir doctus. MS. Eton. dat ἄλλος ἢ σκέλους λέγειν, &c. unde reposui ἄλλως ἢ σκέλους &c. Numeri mutationem in voce primâ postulare videntur, quæ mox sequuntur, ista, Επεὶ δ' οὐκ ἀνίσταντο, &c. & mutationi Ἢ σκέλους in σκέλους non tantùm MS. Eton. sed & illa, quæ leguntur p. 433. adstipulantur, Καὶ ὁ Ξενοφῶν ἀναστὰς σκέλους εἰπεῖν &c.

1 Υμᾶς,] Sic edit. vet. & *Steph.* Legitur in aliis & MSto Eton. ἡμᾶς.

2 Υμῶν πλεονεκτεῖν.] MS. Eton. ἡμῶν. Rectiùs libri editi, quos vidi, omnes ὑμῶν. De verbo vide sis p. 384. n. 9.

3 Ηδη ἢ καὶ μαλακιζόμενον &c.] Lege p. 310.

4 Προϊέμενον &c.] Vide p 94. n. 3.

5 Εν γὰρ τῷ ἰσχυρῷ &c.] Lege p. 300, 301 & seq.

6 Μόγις,] Adi, si placet, p. 370. n. 1.

7 Πεῖραν λαβὼν, ἐκ τούτου &c.] Locus distingui solet ità, πεῖραν λαβὼν ἐκ τούτου, & &c.

Sed

"ὁπότε ἴδοιμι καθήμενον καὶ βλακεύοντα, ἤλαυνον· [1] τὸ
"γὰρ κινεῖσθαι καὶ ἀνδρίζεσθαι παρεῖχε θερμασίαν τινὰ καὶ
"ὑγρότητα· τὸ δὲ καθῆσθαι καὶ ἡσυχίαν ἔχειν ἑώρων ὑπερ-
"γὸν ὂν [2] τῷ τε ἀποπήγνυσθαι τὸ αἷμα, καὶ τῷ ἀποσήπεσθαι
"τὰς τῶν ποδῶν δακτύλους· ἅπερ πολλοὺς καὶ ὑμεῖς ἴστε
"παθόντας. Αλλον δέ γε ἴσως ὑπολειπόμενον [3] ἀεὶ ῥα-
"στώνῃ, καὶ κωλύοντα καὶ ὑμᾶς τοὺς πρόσθεν καὶ ἡμᾶς
"τοὺς ὄπισθεν πορεύεσθαι, ἔπαισα πυξ, ὅπως μὴ λόγχῃ
"ὑπὸ τῶν πολεμίων παίοιτο. [4] Καὶ γὰρ οὖν νυῦ ἔξεστιν
"αὐτοῖς σωθεῖσιν, εἴ τι ὑπ' ἐμοῦ ἔπαθον πρὸς τὸ δίκαιον,
"δίκην λαβεῖν. Εἰ δ' ἦν τοῖς πολεμίοις ἐγχώντο, τί μέ-
"γα ἂν οὕτως ἔπαθον, [5] ὅτου δίκην ἂν ἠξίουν λαμ-

"quoties ſedentem ac ſocordiæ ſe dedentem conſpicerem, im-
"pellebam: nam motus ipſe viriléſque conatus calorem quen-
"dam & agilitatem ſuppeditabant; *contrà* verò ſeſſionem ceſſa-
"tionémque id efficere videbam, ut ſanguis *frigore* concreſceret,
"& digiti pedum putreſcerent: quæ quidem multis accidiſſe vos
"etiam nôſtis. Alium prætereà qui fortè reſpirandi cauſâ ſub-
"ſiſtebat, ac tam vos *qui* in primore agmine *verſati eſtis*, quàm
"nos in extremo *collocatos*, quo minùs progrederemur impedie-
"bat, pugno verberavi, ut nè ab hoſtibus haſtâ percuteretur.
"Jámque adeò certè licet iis ſervatis, pœnas ſumere, ſi quid à
"me incommodi præter æquum acceperunt. Quòd ſi in hoſtium
"poteſtatem veniſſent, quid tam grave pati potuiſſent, cujus

Sed rectè obſervavit *Steph.* aptiùs hæc verba ὁπόταν τύπτω ſequentibus jungi poſſe, mutatâ interpunctionis ſede; ut intelligas ὅταν χρόνον.

1 Τὸ γὰρ κινεῖσθαι &c.] Adi p. 309.

2 Τῷ τε ἀποπήγνυσθαι τὸ αἷμα, &c.] Reſpice p. 308 & ſeq.

3 Διὰ ῥᾳστώνην,] *Suid.* Ῥᾳστώνη, ἀνάπαυσις· τέρψις· τρυφή· εὐκολία· ῥᾳθυμία· ἡδυπάθεια· χαυνότης· ἀργία. Lege p. 311.

4 Καὶ γὰρ &c.] Hæc particula reſpicere videtur, non quod proximè præceſſit, ſed quod elegantiùs reticendum cenſuit auctor: quaſi dixiſſet, Ἐπειδὴ ἐμοῦ κρατήσαντες ἀδίκως ἀπέκτειναν, ζῶντά γε πεποιηκέναι με χρὴ πάνυ εὐθυμούμενους ὁμολογῶ. Cujuſmodi dictionis exempla plura notavit Cl. *Clark.* ad Hom. Il. ε'. v. 22. ζ'. v. 447. η'. v. 132. alibi.

5 Ὅτου δίκην ἂν ἠξίουν] Particulam ἄν ex MSto Eton. reſtitui: in quo tamen & editis quibuſdam ὅτι pro ὅτου peſſimè legitur.

"δώσειν; Απλοῦς μοι, ἔφη, ὁ λόγος. [1] Ἐγὼ γὰρ εἰ μὲν
"ἐπ' ἀγαθῷ σπόλασα τινὰ, ἀξιῶ ὑπέχειν δίκην, οἵαν
"καὶ γονεῖς υἱοῖς καὶ διδάσκαλοι παισί. [2] Καὶ γὰρ ἰατροὶ
"τέμνουσι καὶ καίουσιν ἐπ' ἀγαθῷ. Εἰ δὲ ὕβρει νομίζετε με
"ταῦτα ποιεῖν, ἐνθυμήσθε ὅτι νυῦ ἐγὼ θαῤῥῶ σοὺ
"τοῖς θεοῖς μᾶλλον ἢ τότε, καὶ θρασύτερός εἰμι νυῦ ἢ τότε,
"καὶ οἶνον πλείω πίνω· ἀλλ' ὅμως οὐδένα παίω. [3] ἐν εὐδίᾳ
"γὰρ ὁρῶ ὑμᾶς. Οταν δὲ χειμὼν ᾖ, καὶ [4] θάλατται με-
"γάλη ἐπφέρηται, οὐχ ὁρᾶτε ὅτι καὶ ναύμαται μόνου
"ἕνεκα χαλεπαίνει μὲν [5] πρῳρεὺς τοῖς ἐν πρῴρᾳ, χαλε-
"παίνει δὲ κυβερνήτης τοῖς ἐν πύμνῃ; Ικανὰ γὰρ ἐν τῷ

"pœnas expetere voluerint? Simplici ego, inquit, oratione utor:
"Si quem equidem *ſui ipſius* commodi cauſâ caſtigavi, pœnam
"ejuſmodi ſubire non recuſo, quam parentes filiis & magiſtri
"diſcipulis *reddere debeant*. Etenim medici *graviter affectum* ſe-
"cant & urunt boni cauſâ. Quòd ſi me *adductum* petulantiâ fe-
"ciſſe hæc exiſtimatis, cogitate *quæſo* cum animis veſtris deorum
"beneficio mihi jam majorem eſſe quàm illo tempore fiduciam,
"& audentiorem me modò eſſe quàm id temporis *fuerim*, ac
"plus vini bibere; at *hominum* tamen neminem pulſo: nam tran-
"quillitate *quâdam* vos *jam* uti video. At verò cùm tempeſtas
"ſit *coorta*, & mare magnum inſurgat, annon ſolius cauſâ nutûs
"proræ magiſtrum iis iraſci videtis, qui ſunt in prorâ, *itidém*que
"gubernatorem iis qui ſunt in puppi? Nam vel levia peccata

1 Ἐγὼ γὰρ εἰ μὲν &c.] Conſule *Grot.* de B. & P. l. 2. c. 20. ſect. 7.

2 Καὶ γὰρ ἰατροὶ &c.] Cùm τὸ γὰρ (inquit Stephan.) ſit rationem reddentis ejus quod dixit, planè perſuaſum habeo, quædam verba librarium omiſiſſe inter hæc, καὶ γὰρ ἰατροὶ &c. & illa, τὸ διδάσκαλοι παισί. Alioquin enim dixiſſet Xenophon, non τὸ γὰρ ἰατροὶ, ſed τὸ ἰατροὶ δὲ, vel ἀλλὰ τὸ ἰατροὶ &c. aut potiùs, ἀλλὰ μὴν καὶ ἰατροὶ &c. Hæc ille. Sed particulam γὰρ non ſemper cauſæ ſignificationem habere, ſæpè ſuprà oſtendimus. Vide ſis p. 356. n. 2.

3 Ἐν εὐδίᾳ &c.] Eadem vox τῷ χειμὼν opponitur Matt. XVI. 2, 3.

4 Θάλαττα μεγάλη] Dicitur ut *magnum mare* Lucret. l. 2. v. 553. pro *tumidum, commotum.*

5 Πρῳρεὺς — κυβερνήτης] *Plauto* ſunt itidem *proreta* & *gubernator*, Rud. act. 4. ſc. 3. v. 75.

" τοιούτῳ γε μικρὰ ἁμαρτηθέντα πάντα [1] συνεπιτρίψαι. Οπ
" ὃ δικαίως ἔπαιον αὐτὸς, ἐν ὑμεῖς [2] καταδικάσατε τότε· [3] ἔχον-
" τες γὰρ αἱ ψῆφοι, ἀλλ' ὅπλα, παρεστήκειτε, καὶ ἂν ὑμῖν βοη-
" θεῖν αὐτοῖς, εἰ ἐβούλεσθε. Αλλὰ μὰ Δία οὔτε τούτοις ἐπε-
" κουρεῖτε, οὔτε σοὶ ἐμοὶ τὸν ἀτακτοῦντα ἐπαίετε. Τοιγαροῦν
" ἐξουσίαν ἐποιήσατε τοῖς κακοῖς αὐτῶν, ὑβρίζειν ἐῶντες αὐ-
" τούς. Οἶμαι γάρ, εἰ ἠθέλετε σκοπεῖν, τοὺς αὐτοὺς [4] εὑρήσεσθαι
" τότε κακίστους, ἐν νῦν ὑβριστοτάτους. Βοΐσκος μὲν οὖν ὁ πύκτης
" ὁ Θετταλὸς τότε μὲν διεμάχετο, ὡς κάμνων, ἀσπίδα μὴ φέ-
" ρειν· νῦν δ', ὡς ἐγὼ ἀκούω, Κοτυωρίτῃσι πολλοὺς ἀποδέδυκεν.
" Αν οὖν σωφρονῆτε, [5] τούτῳ τἀνδρὶ ποιήσετε ἢ τοὺς κύνας

" tali tempore omnia ſimul affligere poſſunt. Jure autem me il-
" los verberâſſe vos etiam veſtro tunc judicio declarâſtis: in-
" ſtructi enim non calculis *utique*, ſed armis, adſtabatis, atque
" vobis opem ferre iis licuiſſet, ſi voluiſſetis. At profectò neque
" opem his ferebatis, neque mecum eum, qui ordinem non ſer-
" varet, cædebatis. Itaque ignavis *ex* eorum *numero quibuſque*
" licentiam dediſtis, dum eos petulanter ſe gerere ſinebatis. Nam,
" ſi *rem* conſiderare voluiſſetis, eoſdem, opinor, reperietis tunc
" ignaviſſimos fuiſſe, qui modò ſunt petulantiſſimi. Boïſcus certè
" quidem pugil ille Theſſalus id temporis acriter contendebat,
" quippe quòd laboraret, ſcutum ſibi ferendum non eſſe: nunc
" autem, ut equidem audio, de Cotyoritis multos ſpoliavit.
" Quamobrem ſi ſapitis, huic contrà facietis atque canes ſolent

1 Συνεπιτρίψαι.] In lexicis id verbi fruſtrà quæſiveris.

2 Καταδικάσατε] Senſum verbi, quem locus hic poſtulare videtur, non agnoſcunt Lexicogr.

3 Εχοντες γὰρ αἱ ψῆφοι, &c.] MS. Eton. ἔχοντες ξίφη, αἱ ψῆφοι &c. quam, opinor, lectionem auriculis indulſit librarius.

4 Εὑρήσεσθαι] MS. Eton. ἐυρήσετε.

5 Τούτῳ] *Steph.* aut τούτων aut certè τούτοις ſcribendum cenſuit: nam accuſativum, inquit, potiùs quàm dativum, tali adhibere loco Xenophontem exiſtimo. Mihi verò ſana videtur vulgata ſcriptura: nam & hæc & illa apud auctores uſitata eſt conſtructio. Sic *Plat.* apolog. Socr. ferè mediâ, Ταῦτα γὰρ ναυτέρῳ ἐν πρεσβυτέρῳ, ὅτῳ ἂν ξυτυγχάνω, ποιῶ, καὶ ξένῳ καὶ &c. *Ariſtoph.* Νεφ. v. 257.

Οὐκ, ἀλλὰ πάντα ζαῦτα τὰς πλευρὰς
Ημεῖς ποιοῦμεν. —

Confer Matt. XXI. v. 40. & XXVII. 22.

"[1] ποιῶσι· σὺ μὲν γὰρ κύνας τὰς χαλεπὰς τὰς μὲν ἡμέ-
"ρας δεσμεύεσι, τὰς δὲ νύκτας ἀφιᾶσι· τοῦτον δὲ, ἂν σω-
"φρονῆτε, τὴν νύκτα μὲν δήσετε, τὴν δὲ ἡμέραν ἀφή-
"σετε. Ἀλλὰ γὰρ, ἔφη, θαυμάζω ὅπως, εἴ μού τινι ὑμῶν
"ἀπηχθόμην, μέμνησθε, καὶ ὑπερασπᾶτε· [2] εἰ δέ τῳ ἢ χει-
"μῶνα ἐπεκούρησα, ἢ πολέμου [3] ἀπήρυξα, ἢ ἀθενοῦντι
"ἢ ἀποροῦντι [4] συνεξευπόρησά τι, τούτων δὲ οὐδεὶς μέμνη-
"ται· οὐδ' εἴ τινα καλῶς τι ποιοῦντα ἐπῄνεσα, οὐδ' εἴ
"τιν' ἄνδρα ἀγαθὸν ὄντα ἐτίμησα ὡς ἐδυνάμην, οὐδὲ τού-
"των μέμνησθε. Ἀλλὰ μὴν καλόν γε καὶ δίκαιον, καὶ ὅσιον
"καὶ ἥδιον τῶν ἀγαθῶν μᾶλλον ἢ τῶν κακῶν μεμνῆσθαι."

"tractare: nam canes quidem feroces interdiu vinculis conſtrin-
"gunt, dimittunt noctu; hunc, ſi ſapitis, noctu vinctum tene-
"bitis, interdiu ſolutum eſſe patiemini. Enimverò miror, in-
"quit, meminiſſe vos, ac minimè tacere, ſi in veſtrûm alicujus
"odium incurrerim; at ſi cui contra vim ſævæ tempeſtatis opem
"tuli, vel hoſtem propulſavi, vel ægrotanti vel inopiâ laboranti
"aliquid ſuppeditavi, horum verò neminem recordari: neque ſi
"quem præclarè aliquid agentem collaudavi, neque ſi quem vi-
"rum fortem ut potui ornavi, neque horum, *inquam*, meminiſtis.
"Atqui honeſtum certè eſt & æquum & pium & jucundius bene-
"factorum potiùs quàm injuriarum meminiſſe."

1 Ποιῶσι·] Vide p. 231. n. 2. Adde Cl. *Perizon.* ad Sanct. Min. l. 4. c. 4. p. 652 & ſeq.

2 Εἰ δέ τῳ ἢ χειμῶνα &c.] Inſpice p. 307 & 309.

3 Ἀπήρυξα,] In edit. *Ald. Flor.* & MSto Eton. legitur ἀπεκήρυξα. Peſſimè. Poëticis quidem verbis, quibus gaudere ſolet Noſter, adnumerandum eſt ἀπερύκω. Eodem aliàs ſæpè utitur. *Memorab.* l. 2. haud ità longè à fine, ἵνα στι τὰς λύκας ἀπὸ τῶν προβάτων ἀπερύκωσιν; & ibid. mox infrà — σοῦ ἀπερύκειν τὰς &c.

4 Συνεξευπόρησα] Quod reponendum rectè conjecit *Steph.* Vulgò ſcribitur συνεξευπόρησα. In lexicis *Steph.* & *Conſt.* nec hoc nec illud comparet verbum.

Ἐκ τούτου μὲν δὴ ἀνίσταντο καὶ ἀνεμίμνησκον· [1] καὶ διεγένετο ὥστε καλῶς ἔχειν.

Poſtea quidem *quàm hæc dicta erant*, ſurgebant *omnes* & *univerſa* memoriâ repetebant; atque hic exitus erat, ut *omnia* bellè ſe haberent.

1 Καὶ διεγένετο] Scribitur etiam καὶ διεγένοντο. Malè. MS.Eton. exhibet καὶ διεγένετο· unde facilè recepta colligitur ſcriptura: quam ſic exponit Stephanus: *Et res iſta hunc exitum habuit*; vel, *huc evaſit*; vel, *& hic exitus fuit ut &c.* Quæ mihi quidem ſatìs placet interpretatio: *Mureto* non item; quippe qui locum ſic expoſuerit: *Et vicit Xenophon eos, qui ſibi calumniam intendebant.*

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ
ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ς'.

ΕΚ τότε δὲ ἐν τῇ Φατειδῇ οἱ μὲν ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς ἔζων, οἱ δὲ, λῃϊζόμενοι ἐκ τῆς Παφλαγονίας. [1] Ἐκλόπτουν γὰρ οἱ Παφλαγόνες εὖ μάλα τὰς ἀποσκεδαννυμένας, καὶ τῆς νυκτὸς δὲ τὰς πρόσω σκηνοῦντας ἐπειρῶντο κακουργεῖν· καὶ [2] πολεμικώτερον πρὸς ἀλλήλους εἶχον ἐκ τούτων. Ὁ γὰρ Κορύλας, ὃς ἐτύγχανε τότε Παφλαγονίας ἄρχων, πέμπει πρὸς τοὺς Ἕλληνας πρέσβεις, ἔχοντας ἵππους καὶ στολὰς καλὰς, λέγοντας ὅτι Κορύλας ἕτοιμος εἴη τοὺς Ἕλληνας μήτ' ἀδικεῖν, μήτ' αὐτοὺς ἀδικεῖσθαι. Οἱ δὲ στρατηγοὶ ἀπεκρίναντο ὅτι περὶ μὲν τούτων ἐν τῇ στρατιᾷ βουλεύ-

EX eo tempore, dum iſthic commorati ſunt, quidam ex foro, quidam ex Paphlagoniâ prædam agendo victum *ſibi* comparabant. Verùm Paphlagones etiam *hinc indè* palatos ſcitè admodùm ſpoliabant, & noctu eos, qui longiùs *à cæteris* tabernacula ponebant, infeſtare conabantur: atque his *adeò* ex cauſis hoſtili magìs *magíſque* in ſe invicem erant animo. At Corylas, qui Paphlagoniæ id temporis imperabat, legatos cum equis & veſtimentis elegantibus ad Græcos mittit, qui dicerent Corylam eo eſſe animo, ut neque Græcos injuriâ lædere, neque ſeſe lædi vellet. Reſponderunt duces ſe de his apud exercitum delibera-

1 Ἐκλόπτουν] In lexicis ſine auctore reperitur κλοπεύω. Legitur & κλωπεύω apud Noſtr. Anaſ. Πολ. haud ità longè ab initio. Cæterùm, *Leuncl.* vertit *furtim adgrediebantur.*

2 Πολεμικώτερον] MS. Eton. πολεμικώτερα.

σοιντο, [1] ὅπῃ ξενίᾳ ᾖ ἐδέχοντο αὐτούς· προκάλεσαν ᾖ καὶ τῶν ἄλλων ἀνδρῶν, οὓς ἐδόκει δικαιότατον εἶναι). Θύσαντες ᾖ [2] τῶν αἰχμαλώτων βοῶν καὶ ἄλλα [3] ἱερεῖα, εὐωχίαν μὲν παρεῖχον, κατακείμενοι ᾖ [4] ἐν στιβάσιν ἐδείπνουν, [5] καὶ ἔπινον ἐκ κερατίνων ποτηρίων, οἷς ἐνετύγχανον ἐν τῇ χώρᾳ.

[6] Ἐπεὶ δὲ αἱ σπονδαὶ τ' ἐγίγνοντο καὶ [7] ἐπαιώνισαν, ἀνέ-

turos, eos verò *intereà* hoſpitali *menſâ* excipiebant: ex aliis etiam viris *eos*, quos *invitari* æquiſſimum eſſe videbatur, arceſſebant. Cùm autem de bubus captivis *quoſdam* & alia mactâſſent animantia, epulum ſatìs largum præbuerunt, cùm herbaceis in toris inter cœnandum diſcumberent, & in poculis biberent corneis, quæ *illâ* in regione nacti fuerant.

Poſteaquam libationes eſſent peractæ & pæana ceciniſſent,

1 Ἐπὶ ξενίᾳ &c.] Supple τραπέζῃ. Similiter *Lucian.* Icaromen. haud ità longè à fine, Ἀλλὰ νῦν μὲν ἐπὶ ξενίᾳ σε καλοῦμεν. Et *Ælian.* V. H. l. 3. c. 37. ὥσπερ ἐπὶ ξενίᾳ παρακαλοῦντες &c. Idem l. 9. c. 15. ἐπὶ ξενίᾳ ἐκάλει &c. *H.*quidem *Steph.* in Theſ. ad v. Ξενία, ſuſpectos iſtiuſmodi locos habet, ubi legitur ἐπὶ ξενίᾳ καλεῖν, & vel ἐπὶ ξένια, (*ſcil.* à ξένιον) vel ἐπὶ ξενίαν, reponendum cenſet. Tu vide ſis doctiſ. *Perizon.* ad *Ælian.* V. H. l. 3. c. 37. n. 2. Apud Noſtrum ſanè *Hiſt. Gr.* l. 6. ferè med. legitur, ὅτε γὰρ ἐπὶ ξένια τὸν κήρυκα ἐδέξαντο &c. at libens reſcripſerim ἐπὶ ξενίᾳ &c.

2 Τῶν αἰχμαλώτων βοῶν] MS. Eton. τῶν αἰχμαλώτων βῶς. Sed vide p. 347. n. 7.

3 Ἱερεῖα,] Adi p. 424. n. 1.

4 Ἐν στιβάσιν] MS. Eton. σκίμπεσιν. Sed non eſt, cur vocem receptam loco moveamus. *Heſych.* & *Phavor.* Σπιβάς, ἀπὸ ῥάβδων καὶ χλωρῶν χόρτων στρῶσις καὶ φύλλων· ἢ χαμαικοίτη. *Suid.* Σπιβάδες, τράπεζαι, ἢ στρωμναί. Erant igitur στιβάδες (utì *Steph.* in Theſ.) tori ex herbis aut foliis, arundinibus aut frondibus; in quibus humi ſtratis vel diſcumbebant cœnaturi, vel cubabant dormituri.

5 Καὶ ἔπινον ἐκ κερατίνων &c.] MS. Eton. & libri quidam typis impreſſi, καὶ ἔπινον κερατίνοις ποτηρίοις, &c. His accedit *Athenæus* l. 11. c. 7. Ἐν ᾗ ἔκτῃ (*ſcil.* τῶν Ἀναβάσεως) φησὶ Παφλαγόνων διηγούμενος Ξενοφῶν, (nempe, Xenophon) κατακείμενοι δ' ἐν στιβάσιν ἐδείπνουν, καὶ ἔπινον κερατίνοις ποτηρίοις. Legitur etiam ἐν κερατίνοις &c. Sed his anteferenda videtur, quam recepimus, ſcriptura. *Athen.* ipſe ibid. plura receptæ lectionis ſuppeditat exempla: ἐκ *Pindaro*, ἐξ ὀρυρέων κεράτων πίνοντες &c. ex *Hermippo*, ἐκ ᾧ ἔστ κέρατις αὖ μοι δὸς πιεῖν &c. Addit deinde, Ἀθηναῖοι ᾗ ἐκ ὀρυρᾶ ποιοῦντες κέρατα ἔπιον ἐξ αὐτῶν. Cæterùm, de iſtiuſmodi poculorum uſu quædam in libro proximè ſequente notanda venient.

6 Ἐπεὶ ᾗ αἱ σπονδαὶ &c.] *Athen.* l. 1. c. 13. Καὶ ἔστιν ἡ ἰδιαιτέρα ὄρχησις μίμησις τοῦ κατὰ τὴν λέξιν ἑρμηνευομένων πραγμάτων· ἣν παρίστησι γινομένην Ξενοφῶν ὁ καλὸς, ἐν τῇ Ἀναβάσει, ἐν τῷ παρὰ Σεύθῃ τῷ Θρᾳκὶ συμποσίῳ. Deinde prolixè locum hunc Xenophontéum deſcribit, atque adeò ſe errore lapſum oſtendit, cùm ad convivium apud Seuthen illum lectorem rejecerit; quippe cujus in libro ſeptimo meminit Xenophon. Illud monendum eſt, *Athenæum* verbis aliis, utì fit, quàm quæ Xenophontis, quas vidi, omnes exhibent editiones, totum hunc locum, ab his verbis, Ἐπεὶ

ησαν πρῶτον Θρᾷκες, [1] καὶ πρὸς αὐλὸν ὠρχήσαντό τε σὺν τοῖς ὅπλοις, [2] καὶ ἤλοντο ὑψηλά τε καὶ κύφως, καὶ ταῖς μαχαίραις ἐχρῶντο· τέλος δὲ ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον παίει, ὡς πᾶσι δοκεῖν [3] πεπληχέναι τὸν ἄνθρωπον· [4] ὁ δ' ἔπαισε τεχνικῶς πως. Καὶ ἀνέκραγον οἱ Παφλαγόνες. Καὶ ὁ μὲν, σκυλεύσας τὰ ὅπλα τὸν ἕτερον, ᾖδε [5] ᾄδων Σιτάλκαν· ἄλλοι δὲ καὶ τῶν Θρᾳκῶν

Thraces primùm ſurrexerunt, & armati ad tibiam ſaltârunt, ſalierúntque *adeò* altè & agiliter, ac gladiis utebantur: ad extremum alter alterum ferit, ut omnibus hominem cæcidiſſe videretur: at ille certo quodam artificio percuſſerat. Et *ibi tum* Paphlagones clamorem tollebant. Ac is quidem, cùm alterum armis ſpoliâſſet, cantans Sitalcam exibat: alii verò Thraces alte-

δὲ αἱ ποσὶ τε ἐχρῶντο &c uſque ad ὡς παῖς πρὸς τὰς θεὰς πρωτόδεις, repræſentâſſe.

7 Ἐπαιώνισαν,] Scribitur & ἐπαιάνισαν. Sed vide p. 208. n. 3. Adde Illuſtr. *Spanh.* Obſervat. in *Callimach.* p. 3.

1 Καὶ πρὸς αὐλὸν ὠρχήσαντο &c.] *Armatâ* quæ dicitur *ſaltatione*, tibiis intereà modulatè canentibus, veteres tam barbari quàm Græci exercere ſeſe & oblectare ſolebant. De Amazonibus *Callimach.* hym. in *Dian.* v. 241. Πρῶτα μὲν ἐν σακέεσσιν ἐνόπλιον, αὖθι δὲ κύκλῳ
Στησάμεναι χόρον εὐρύν· ὑπὸ κτύπεισαν δὲ λίγειαι
Λειπτάλεον σύριγγες, ἵνα πλήσωσιν ὁμαρτῇ.
In quem locum vide Illuſtr. *Spanh.* Obſervat. p. 291. & binas diſſertat. doctiſ. *Burette* de ſaltat. veter. (ut eum potiſſimùm nominem) quæ in tomo ſecundo Memor. Liter. Academ. Pariſ. reperiuntur. Adde Eruditiſ. *Monfauc.* Antiq. T. 3. p. 2. l. 4. c. 1.

2 Καὶ ἤλοντο] Scribitur & ἤλλοντο. Malè. Nam ἤλοντο (utì rectè notavit *Portus*) eſt aor. 2. med. Sic apud *Sophocl.* Oedip. Tyr. v. 1335. ἵν' ἐξήλω. Similiter ſcribitur aor. 1. *Homer.* Il. μ'. v. 438.
— ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν.

3 Πεπληχέναι] Legitur & πεπληγέναι apud *Athen.* loco cit. Sed rectiùs MS. Eton. & libri editi dant πεπληχέναι.

4 Ὁ δ' ἔπαισε &c.] Ità MS. Eton. & editi, quos mihi videre contigit, omnes. *Athen.* exhibet ὁ δ' ἔπεσε &c. quomodo legendum cenſuit *Mureius*: "Significat enim eum, (ver-"ba ejuſdem viri eruditi legis) qui percuſ-"ſus fuerat, artificiosè quodammodo ceci-"diſſe, ità ut ex accepto vulnere mortuus "videretur." Hanc qui non improbat ſcripturam, probet ejuſdem *Athenæi* πεπληγέναι.

5 Ἀιδὸν Σιτάλκαν] Sic MS. Eton. & *Athen.* loco cit. Vulgò legitur Σιδαλκᾶ. quod nonnulli cantionis fuiſſe genus exiſtimârunt, cui nomen fuerit à Sitalce Thracum rege, de quo *Thucyd.* l. 2. c. 29. & *Diodor. Sic.* l. 12. p. 104. Malim equidem, auctoritate MSti Eton. & *Athenæi* nixus, ipſum Sitalcæ nomen retineri. Moris quippe fuiſſe barbarorum, ut regum bonorum laudes cantarent, paſſim teſtantur auctores. Sic Noſter Κ. Π. p. 6. Φῦναι δὲ ὁ Κῦρον λέγεται, καὶ ᾄδεται ἔτι καὶ νῦν ὑπὸ τῶν βαρβάρων &c. *Tacit.* de Arminio *Ann.* l. 2. extremo; *canitúrque adhuc barbaras apud gentes* — Amm. Marcell. l. 24. c. 4. de Perſis, — *ex uſu moris gentici juſtitiam felicitatémque regis ſui canoris vocibus extollentes.* Dignum autem fuiſſe Sitalcam, cujus nomen cantu celebrarent Thraces, abundè docet *Diodor. Sic.* loco citato.

τὸν ἕτερον ἐξέφερον ὡς τεθνεῶτα· ἐκεῖ δὲ οὐδὲν πεπονθώς. [1] Μετὰ τοῦτο Αἰνιᾶνες καὶ Μάγνητες ἀνέστησαν, οἱ [2] ὠρχοῦντο τὴν καρπαίαν καλουμένην ἐν τοῖς ὅπλοις. Ὁ δὲ τρόπος τῆς ὀρχήσεως ἐκεῖ ὅδε· Ὁ μὲν, ὡπλισμένος τὰ ὅπλα, σπείρει καὶ ζευγηλατεῖ, πυκνὰ μεταστρεφόμενος, ὡς φοβούμενος· λῃστὴς δὲ προσέρχεται· [3] ὁ δ', ἐπειδὰν προΐδηται, ἅπαντα ἁρπάσας τὰ ὅπλα, καὶ μάχεται πρὸ τοῦ ζεύγους· (4 καὶ ἔστι ταῦτ' ἐποίουν ἐν ῥυθμῷ πρὸς τὸν αὐλὸν) καὶ τέλος ὁ λῃστὴς δήσας τὸν ἄνδρα, καὶ τὸ ζεῦγος ἀπάγει. Ἐνίοτε δὲ καὶ ὁ [5] ζευγη-

rum veluti mortuum efferebant: at illi nihil mali acciderat. Deinde Ænianes & Magnetes ſurrexerunt, qui ſaltationem *eam*, quæ ſementiva vocatur, armati exhibebant. Modus autem ſaltationis hic erat: Quidam, armis propè appoſitis, ſementem facit & boum jugum agit, frequenter ſe convertens, quaſi ſibi metueret: *ad eum* accedit prædo: *cui* ille ſtatim præviſo correptis armis occurrit, & ante jugum dimicat: (hi etiam in numerum ad tibiam hæc faciebant) atque tandem prædo, poſtquam ligavit hominem, jugum etiam *unà cum ipſo* abigit. Nonnunquam & ju-

1 Μετὰ τοῦτο] MS. Eton. Μετὰ τύτυς &c. *Athen.* loco jam ſæpè cit. Μετὰ τῦτον &c.

2 Ὠρχοῦντο τὴν καρπαίαν] *Heſych.* Κάρπια, ὄρχησις Μακεδονική. Repone, Καρπαία. *Phavor.* Καρπαία, εἶδος ὀρχήσεως. *Suid.* Καρπαία· εἶδος ὀρχήσεως· ἔστω Ξενοφῶν ἐν τῇ Ἀναβάσει. Λέγει ἢ καὶ εἶδος τοιῦτης. *Maxim. Tyr.* diſſert. 12. p. 128. edit. Cant. — ὡς ἐγὼ οὐδὲ τὰ Αἰνειάνων ἀκούσματα ἐπαινῶ, ὅσα ἐν πέτρᾳ εὐφραίνονται Αἰνειᾶνες, οἱ μὲν ὁρῶντες, οἱ ἢ ὁρῶντες. Ἀνδρες δύο μεμῖσθωται μάχεσθαι, ὑποαυλοῦντος ἄλλου. Ὁ μὲν αὐτοῖν γεωργός τέ ἐστι, ἐν ἀρότῳ· ὁ ἢ λῃστὴς, καὶ ὅπλα ἔχει· κεῖται ἢ καὶ τοῦ γεωργοῦ τὰ ὅπλα ἀσχολα. Ἐπειδὰν ἢ ὁ λῃστὴς ἔλθῃ, ἀφέμενος ὁ γεωργὸς τοῦ ζεύγους, ὁρμᾷ ἐπὶ τὰ ὅπλα, συμπεσόντες μάχονται, παίοντες τὰς ὄψεις, καὶ μεμέλφοι τὰ τραύματα καὶ στόματα.

3 Ὁ δ', ἐπειδὰν &c.] MS. Eton. & edit. quædam vet. ὁ δ' ἐπειδὰν προσίδηται &c. *Athen.* ὁ δὲ, ἐπὰν προϊδηται, &c.

4 Καὶ ἔστι ταῦτ' ἐποίουν &c.] *Suid.* Ῥυθμὸς παίξις ἔμμελος ἀκολάστου ἁρμονίας. — Διαφέρει ῥυθμὸς μέτρου τῷ τὸ μὲ ψιλικώτερον εἶναι· τὸ ἢ μέτρον ὑπάρχειν εἶδος τοῦ ῥυθμοῦ. Θεωρεῖται γὰρ ὁ ῥυθμὸς καὶ ἐπὶ τῶν κροτούντων ταῖς χερσὶ ἓ τοῖς ποσί. — Καὶ ἐπὶ αὐλῶν ἓ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων ὁ ῥυθμὸς λέγεται, συμμετρία ὢν ἓ χρόνου, ἐν ᾧ ἡ κίνησις γίνεται. Adde p. 384. n. 1. Quod ἐν ῥυθμῷ ποιεῖν Græcis eſt, Latinis eſt *in numerum* &c. Virgil. ecl. 6. v. 27.

Tum verò in numerum Faunóſque ferásque videres
Ludere, &c.

Servius: *In numerum ludere*, i. e. ſaltare ad modum rhythmi & cantilenæ; vel, ad certam modulationem. Adde *Lucret.* l. 2. v. 631. Porrò, *Athen.* exhibet — μάχεται πρὸς ζεύγει ἐν ῥυθμῷ πρὸς τὸν αὐλόν: cæteris omiſſis.

5 Ζευγηλάτης] In Lexico Gr. Lat. vet. exponitur

λάτης τ' λησιὼ· εἶτα ἅμα μὲν τοῦ βοῦς ζεύξας, ὀπίσω τὼ χεῖρε δεδεμένον ἐλαύνει.

Μετὰ τοῦτο Μυσὸς εἰσῆλθεν, ἐν ἑκατέρᾳ τῇ χειρὶ ἔχων πέλτην· καὶ ποτὲ μὲν ὡς δύο ἀντικαθημένων μιμούμενος ὠρχεῖτο, ποτὲ δ' ὡς πρὸς ἕνα ἐχρῆτο ταῖς πέλταις, ποτὲ δ' ἐδινεῖτο καὶ [1] ἐξεκυβίσα, ἔχων τὰς πέλτας· ὥστε ὄψιν ἔχων καλὴν φαίνεσθαι. [2] Τέλος δὲ τὸ Περσικὸν ὠρχεῖτο, κρούων τὰς πέλτας· καὶ ὤκλαζε, καὶ ἀνίστατο· [3] καὶ ταῦτα πάντα ἐν ῥυθμῷ πρὸς τὸν αὐλὸν ἐποίει. [4] Ἐπὶ δὲ τούτῳ ἐπιόντες οἱ Μαντινεῖς, καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν Ἀρκάδων ἀναστάντες,

garius prædonem *superat*; dein ubi bubus junxit, eum manibus post tergum revinctis agit.

Posteà Mysus ingressus est, utrâque manu peltam tenens; ac modò quidem ità saltabat, ut eum qui cum duobus pugnat adversariis imitaretur, modò peltis *sic* utebatur, quasi cum uno congrederetur; modò se circumagebat & in caput præcipitem se projecit, cùm *nihilominùs* peltas retineret; adeò ut pulchrum spectaculum præbere videretur. Tandem Persico saltabat ritu, collidens peltas; in genua etiam procumbebat, & surgebat: atque hæc omnia in numerum ad tibiam faciebat. *Huic* cùm successissent Mantinenses, ac de cæteris Arcadibus etiam nonnulli sur-

ponitur *Bubulcus*. At *Hesych.* & *Phavor.* Ζευγηλάτης est γηπόνος: Ζευγηλάτης, μεταφάτης, ποιμήν. In *Steph.* & *Constant.* Thes. reperitur vox sine auctore.

1 Ἐξεκυβίσα,] Noster in *Sympos.* haud ità longè ab init. de saltatrice quâdam, Μετὰ δὲ τοῦτο κύκλος εἰσηνέχθη σφαίρισις ξιφῶν ὀρθῶν· εἰς δὲ τοῦτο ἡ ὀρχηστρὶς ἐκυβίστα τε καὶ ἐξεκυβίστα ὑπὲρ αὐτῶν. Lexicogr. ad verbum hoc citant tantùm *Eurip.* loco non indic. *Phavor.* Κυβιστᾷν κυκλοῦσθαι τὸ ἐπὶ κεφαλῆς ἵπτασθαι — καὶ τὸ ἁπλῶς σὺν γῇ κυλινδεῖσθαι τρέφειν χεῖρας ἢ πόδας. Confer Odyss. δ'. v. 18.

2 Τέλος δὲ τὸ Περσικὸν &c.] Post illa verba ἐποίει δὲ ὁ ζευγηλάτης τὸν λησιὼ, *Athenæus* subjungit, Καὶ ὅς, φησὶ τὸ Περσικὸν ὠρχεῖτο, κρούων τὰς πέλτας ὤκλαζε, καὶ ἐξανίστατο. In quâ lectione illud τις potissimùm *Stephano* placuit. Sed illud huic inseri loco non opus est. Apud *Athenæum* quidem, cùm ea omisisset omnia, quæ de Myso narrat Noster, necessarium erat. Cæterùm, de saltatione Persicâ vide Dissertat. II. Κ. Π. nostræ præmis. pag. 47. ubi pro Ἀνὼ. l. 5. lege l. 6. Adde *J. Poll.* l. 4. segm. 100.

3 Καὶ ταῦτα πάντα ἐν &c.] Vide paulò antè scripta p. 446. n. 4.

4 Ἐπὶ δὲ τούτῳ ἐπιόντες] Sic rectè MS Eton. cùm editi plerique pessimè repræsentent Ἐπὶ δὲ τούτῳ ἐμπίπτοντες &c.

ὡξοπλισάμενοι ὡς ἐδυνάμην κάλλιστα, [1] ἤεσάν τε ἐν ῥυθμῷ, πρὸς τὸν ἐνόπλιον ῥυθμὸν αὐλούμενοι, καὶ ἐπαιώνισαν, καὶ ὠρχήσαντο ὥσπερ [2] ἐν ταῖς πρὸς τοὺς θεοὺς παρασκευαῖς. Ὁρῶντες δὲ οἱ Παφλαγόνες, [3] δειναὶ ἐποιοῦντο πάσας τὰς ὀρχήσεις ἐν ὅπλοις εἶναι. [4] Ἐπὶ τούτῳ ὁρῶν ὁ Μυσὸς ἐκπλαττομένους αὐτοὺς, πείσας τῶν Ἀρκάδων τινὰ [5] πεπαμένον

rexiſſent, armis quàm potuerunt elegantiſſimis inſtructi, in numerum incedebant, cùm tibia ipſis *intereà* modum caneret armatæ ſaltationi convenientem, pæanémque canebant, & perinde ſaltabant atque deorum in ſupplicationibus *fieri conſuevit*. Quæ cùm Paphlagones viderent, mirificum *quiddam eſſe* ducebant, ſaltationes *haſce* omnes in armis fieri. Hìc Myſus qui eos videret attonitos, ubi quendam ex Arcadibus, qui ſaltatricem poſſidebat,

1 Ἤεσάν τε ἐν ῥυθμῷ, &c.] Lege modò adlata p. 446. n. 4. & p. 384. n. 1. Si cui porrò libet Socratem audire de ſaltatione diſſerentem, adeat velim Xenophontis *Sympoſ.* Adde *Ariſtoph.* Νεφ. v. 651. ubi vide *Scholiaſt.* Kuſter. not. p. 59. & in primis *Ez. Spanhem.* p. 287 & ſeq.

2 Ἐν ταῖς πρὸς τοὺς θεοὺς παρασκευαῖς.] Vox hæc denotat *ſupplicationes* quæ diis fiunt; quod jam olim docuerunt viri eruditiſ. *Ez. Spanh.* Obſerv. in *Callim.* p. 3. & Lamb. Bos *Animad.* ad *Ariſtid.* p. 72. Ariſtoph. Νεφ. v. 306. Καὶ παρασκευάσει μαιμάκτην ἱερώτατον — *Scholiaſt.* Θερσιτείαν πρὸ τοὺς βωμοὺς παρασκευάσει τοῖς θεοῖς καὶ παρασπλάσεις. Hinc ſua deſcripſit *Phavorin.* Ariſtid. p. 148. T. 1. edit. Oxon. παρῆτον μὲν πανηγύρεις ἢ παρασκευὰς τοῖς θεοῖς ἦσαν, &c. Idem p. 239. Θυσίαν ἢ κῶμον ἢ παρασκευὴν ἢ θεραπείαν θεῶν μετὰ &c.

3 Δειναὶ ἐποιοῦντο] *Amaſæus* vertit, *commoti ſunt.* Mihi quidem placuit verſio *Leunclaviana*: quam tamen perinde atque *Amaſ.* improbat *J. Cleric.* art. crit. part. 2. c. 2. "Neuter, inquit, vim vocis adſequutus videtur; quæ ſi poſſet Latinè exprimi, meliùs verteretur *ab uſu communi abhorrens cenſebant.*" Haud ità feliciter. Quod autem vir κελιχώτατος ibidem addit, *Henricum* utique *Stephanum* δεινὸν ποιεῖν exponere *indignè ferre, queri*, id verò alienum eſt. Nam aliud ſonat δεινὸν ἐποίουν, aliud δεινὰ ἐποιοῦντο. Hoc mihi certè phraſis indicare videtur, *Paphlagonas rem, de quâ agitur, in difficillimis atque adeò periculoſis habuiſſe.* Quapropter mox audiunt ἐκπλαττόμενοι. Cæterùm, δεινὸν *mirum* itidem valere videtur *Sophocl.* Ajac. v. 1146.

— δεινόν γ' εἶπας, εἰ Ϲ ζῇς θεμιτόν.

Δειναὶ autem ἐποιοῦντο dixit Atticorum more elegantiſſimorum, qui adjectivis uti pluralibus ſolent, ubi vulgò ſingularia reperiuntur. Vide p. 299. n. 4.

4 Ἐπὶ τούτῳ] MS. Eton. Ἐπὶ τούτοις &c. Mihi vulgata placet ſcriptura; placet &, hoc utique in loco, ejuſmodi expoſitio, quam *Viger.* c. 9. ſect. 4. adfert. *Certum illud tempus*, inquit vir doctus, *& quaſi momentum, quo res aliqua dum fieret aut diceretur, aliquid aliud intervenit,* ἐπὶ τούτῳ *dicitur*: Gallicè *ſur cela*; *ſur* vel *en ces entrefaites.*

5 Πεπαμένον &c.] Etymol. m. in v. Πολυπάμμων. Καὶ παῖσαι τὸ κτῆσαι κυρίως ῥήμματα, καταχρηστικῶς δὲ πᾶν ὁπῶν· καὶ παιπάμενος πολλάκις Ξενοφῶν λέγει ἀντὶ τοῦ κτησάμενος. Adde p. 231. n. 5. & conf. Noſtri *Sympoſ.* loco cit.

ὀρχηστρίδα, εἰσάγει, σκευάσας ὡς ἐδυνάτο κάλλιστα, καὶ ἀσπίδα δὲ κούφην αὐτῇ. [1] Ἡ δὲ ὠρχήσατο Πυρρίχην ἐλαφρῶς. Ἐνταῦθα κρότος μὲν πολύς· [2] καὶ οἱ Παφλαγόνες ἠρώτων, εἰ καὶ γυναῖκες συνεμάχοντο αὐτοῖς. Οἱ δ' ἔλεγον ὅτι αὗται καὶ αἱ [3] τρεψάμεναι εἶεν βασιλέα ἐκ τῶν στρατοπέδων. Τῇ μὲν οὖν νυκτὶ ταύτῃ τοῦτο τὸ τέλος ἐγένετο·

Τῇ δ' ὑστεραίᾳ πορεύουσιν [4] αὐτοὺς εἰς τὸ στράτευμα· καὶ ἔδοξε τοῖς στρατιώταις μήτε ἀδικεῖν Παφλαγόνας, μήτε ἀδικεῖσθαι. Μετὰ τοῦτο οἱ μὲν πρέσβεις ᾤχοντο· οἱ δ' Ἕλληνες, ἐπειδὴ πλοῖα ἱκανὰ ἐδόκει πάρεῖναι, ἀναβάντες ἔπλεον ἡμέραν

ut id concederet, induxiſſet, *eam* quàm pulcherrimè poterat ornatam introducit, dato etiam ei ſcuto leviore. Saltabat illa Pyrrhicham agiliter. Ibi tum plauſus ingens *excitatus* erat; & Paphlagones interrogabant, an & mulieres unà cum ipſis pugnam capeſſerent. Reſponderunt illi, has ipſas regem è caſtris ejeciſſe. Et nocti quidem huic finis hic erat *impoſitus*:

Poſtridiè ad exercitum eos adducunt; atque militibus decretum erat, ut neque Paphlagonas injuriâ læderent, neque læderentur *ipſi*. Hoc facto *decreto* legati diſceſſêre: at Græci, quia ſatìs magna navium adeſſe copia videretur, conſcenſis iis diem

1 Ἡ ὃ ὠρχήσατο Πυρρίχην &c.] *J. Poll.* l. 4. ſegm. 96. Πυρρίχη, εἶδος ἐνόπλου ὀρχήσεως· de quâ conſule *Meurſ.* Miſcel. Lac. l. 2. c. 12. & *Car. de Aquino* Lexicon Milit. Ab armatis, non ſine tubis ac tympanis, peragebatur, cum omni corporum flexu, ad inferendos & declinandos ictus. Lege omnino quæ de eâ ſcripta ſunt *Platonis* de Leg. l. 7. haud procul à fine. Adde *Dionyſ. Hal.* A. R. l. 7. c. 72. Alii alium ejus auctorem ſtatuerunt: Pyrrhum nonnulli Achillis filium, Pyrrhichum alii quendam Laconem, eam inveniſſe putant.

2 Καὶ οἱ Παφλαγόνες ἠρώτων &c.] *Demetr. Phaler.* Περὶ Ἑρμην. p. 82. edit. Oxon. Χρῆται δὲ τῷ ῥητῷ ἔθει καὶ Ξενοφῶν, καὶ αὐτὸς δεινότητος ἐπιτίθησι τὸ χαρίεντος· οἷον ἐπὶ τῶν ἐνόπλων ὀρχηστρίδος· Ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τῶν Παφλαγόνος εἰ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτοῖς συνεπολέμουν, ἔφη, Αὗται γὰρ καὶ ἔτρεψαν τὸν βασιλέα. Διπλῆ γὰρ ἐμφαίνεται ἡ δεινότης ἐκ τοῦ χαρίεντος· ἢ μὲν, ὅτι οὐ γυναῖκες αὐτοῖς εἵποντο, ἀλλ' Ἀμαζόνες· ἢ δὲ, καὶ βασιλέως, εἰ ἄτως ἦν ἀσθενὴς, ὡς ὑπὸ γυναικῶν φυγεῖν. Vides quàm parum accuratè *Demetrius*, qui dicitur, Noſtri verba citat. Senſum utique auctorum, quos citabant, unicè ſpectabant veteres, de vocibus ipſis earúmque ordine minùs ſoliciti.

3 Τρεψάμεναι] Vide ſis p. 385. n. 3.

4 Αὐτοὺς] *Scil.* Paphlagonum legatos.

καὶ νύκτα πνεύματι καλῷ, ἐν ἀριστερᾷ ἔχοντες τὴν Παφλαγονίαν. Τῇ δ' ἄλλῃ ἀφικνοῦνται εἰς Σινώπην, καὶ ὁρμοῦσιν [1] εἰς Ἁρμήνην τῆς Σινώπης. Σινωπεῖς δὲ οἰκοῦσι μὲν ἐν τῇ Παφλαγονικῇ, Μιλησίων δ' ἄποικοι εἰσίν. [2] Οὗτοι ξένια πέμπουσι τοῖς Ἕλλησιν, ἀλφίτων μὲν [3] μεδίμνους τρισχιλίους, οἴνου δὲ κεράμια χίλια ς πεντακόσια. [4] Καὶ Χειρίσοφος ἐνταῦθα ἦλθε τριήρεις ἔχων. Καὶ οἱ μὲν στρατιῶται ταῦτα προσεδόκων ἄγοντά τι σφίσιν ἥξειν· ὁ δὲ ἦγε μὲν οὐδέν, ἀπήγγελλετο δὲ ὅτι ἐπαινοίη αὐτοὺς καὶ Ἀναξίβιος ὁ ναύαρχος καὶ οἱ ἄλλοι, καὶ ὅτι ὑπισχνεῖτο Ἀναξίβιος, εἰ ἀφίκνοιντο ἔξω τοῦ Πόντου, μισθοφορὰν αὐτοῖς ἔσεσθαι.

Καὶ ἐν ταύτῃ τῇ Ἁρμήνῃ ἔμειναν ὡς στρατιῶται ἡμέρας πέντε. Ὡς δὲ τῆς Ἑλλάδος ἐδόκουν ἐγγὺς γίγνεσθαι, ἤδη

ac noctem vento ſecundo navigabant, cùm Paphlagoniam ad ſiniſtram haberent. Altero *die* Sinopen perveniunt, & *naves* ad Harmenen Sinopes appulerunt. Sinopenſes agro Paphlagonum habitant, & Mileſiorum ſunt coloni. Mittunt hi Græcis hoſpitalia munera, farinæ medimnos ter mille, vini amphoras mille, quingentas. Atque huc Cheriſophus cum triremibus venit. Et milites quidem *id futurum* ſperabant, ut, cùm veniret, ipſis aliquid adferret: at nihil adferebat ille, ſed *duntaxat* renuntiabat eos tum Anaxibium navarchum tum cæteros collaudare, *eundém*que Anaxibium pollicitum eſſe, ſi è Ponto excederent, ſtipendium ipſis fore *numeratum*.

Ac apud Harmenen *quidem* illam dies quinque commorati ſunt milites. Cúmque propiùs ſibi à Græciâ viderentur abeſſe, jam

1 Εἰς Ἁρμήνην] Scribitur aliàs ſæpè nomen Ἁρμένη, & cum ſpiritu leni, *Stephan. Byzant.* Ἁρμένη, κώμη Παφλαγονίας — Παρὰ Ξενοφῶντι ἐν Ἀναβάσεως, Ἁρμήνῃ δ' ἡ. ubi reponendum, opinor, ἐν Ἀναβάσεως ἕκτῃ vel ς'. cùm alibi ferè ſoleat *Steph.* librum cujuſque operis citare. Sed de Harmene plura in *Diſſ. Geogr.*

2 Οὗτοι ξένια πέμπουσι] Inſpice pag. 349. n. 3.

3 Μεδίμνους — κεράμια] Conſule Indic. ejuſmodi vocibus exponendis deſtinatum.

4 Καὶ Χειρίσοφος ἐνταῦθα &c.] Reſpice p. 354 & ſeq.

μᾶλλον ἢ πρόσθεν [1] εἰσῄσῃ αὐτὸς, ὅπως ἂν ἢ ἔχοιτές τι οἴκαδε ἀφίκοιντο. Ηγήσαιτο ἄν, εἰ ἕνα ἕλοιντο ἄρχοντα, μᾶλλον ἂν, ἢ [2] πολυαρχίας ὄσης, δύνασθαι τ' ἕνα [3] χρῆσθαι τῷ στρατεύματι ἢ νυκτὸς ἢ ἡμέρας· ἢ εἴ τι δέοι λανθάνειν, μᾶλλον ἂν ἢ κρύπτεσθαι· ἢ εἴ τι αὖ δέοι φθάνειν, ἧττον ἂν [4] ὑστερίζειν· ὁ γὰρ ἂν λόγων δεῖν πρὸς ἀλλήλους, ἀλλὰ τὸ δόξαν τῷ ἑνὶ περαίνεσθαι ἄν· τ' ἂν πρόσθεν χρόνον [5] ἐκ τ' νικώσης ἔπραττον πάντα οἱ στρατηγοί. Ως ταῦτα διενοοῦντο, ἐπῆσαν τὸν τ' Ξενοφῶντα· ἢ οἱ λοχαγοὶ ἔλεγον, τοιαῦτα ὑμῖν, ὅτι ἡ στρατιὰ οὕτω γινώσκει· καὶ εὔνοιαν ἐνδεικνύμενος ἕκαστός τις ἔπειθεν αὐτὸν ὑποστῆναι τὴν ἀρχήν. Ο δὲ Ξενοφῶν [6] τῇ μὲν ἐβούλετο ταῦτα,

magìs quàm anteà ſubiit animos eorum *cogitatio*, quonam modo fieri poſſet ut domum *lucelli* aliquid nacti pervenirent. Exiſtimabant ergo, ſi unum *ſibi* in principem eligerent, magìs, quàm ſub multorum principatu, poſſe illum unum exercitûs uti operâ tam noctu quàm die; & ſi quid latere oporteret, magìs etiam occultare poſſe; ac ſi quid porrò antevertendum eſſet, minùs occaſioni defuturum: nec enim colloquiis inter ſe opus fore, ſed quod uni decretum eſſet *id* perfici; ſuperiore verò tempore duces omnia ex ſententiâ quæ vicerat gerebant. Cùm hæc cogitarent, ad Xenophontem ſe convertebant; & cohortium præfecti, eum cùm adiiſſent, exercitum ſic ſtatuere aiebant; ac benevolentiam unuſquiſque ſuam *erga eum* declarans, eum, ut principatum ſuſciperet, ſuadebat. Et Xenophon idcirco quidem hæc volebat,

1 Εἰσῄσῃ αὐτὸς, &c.] Intellige φροντὶς, ἔννοια, vel aliam vocem iſtis adfinem. Pleniùs *Ælian.* H. V. l. 12. c. 1. Ἐκ δὴ τούτων εἰσῄσῃ τῷ Ἀπαισίων μνήμη &c.

2 Πολυαρχίας &c.] *Homero* Il. β'. v. 204. eſt πολυκοιρανίη. In lexicis autem ſtat ἀδιαστάτως.

3 Χρῆσθαι τῷ στρατεύματι] Pleniùs Noſter K. Π. p. 2. — χρῆσθαι πειθομένοις &c. ubi tamen vide notata in *Addend.*

4 Ὑστερίζειν.] Schol. in *Thucyd.* l. 6. c. 69. Ὑστέριζον μὲν ἦγον, ὕστερον ἦρχοντο. Ad verbum ſonat *tardiùs, quàm par fuerit, aliquò pervenire*; vel, — *aliquid perficere.*

5 Ἐκ τῆς νικώσης] *Scil.* γνώμης. Eadem vox paſſim ellipſin patitur. *Thucyd.* lib. 2. c. 43. Κοινῇ γὰρ &c. *Scholiaſt.* γνώμῃ δηλονότι. Poteſt etiam exaudiri ψήφου, de cujus ellipſi vide p. 64. n. 1. Lege omnino *Grot.* de B. & P. l. 6. c. 5. ſect. 17.

6 Τῇ μὲν] Valet hìc τούτῃ μέν· *Moſchopul.* & *Phavor.* τῇ, ἀντὶ τούτῃ. i. e. *ideò*, vel *eatenus.*

νομίζων καὶ τὴν τιμὴν μείζω οὕτως ἑαυτῷ γίνεσθαι [1] καὶ παρὰ τοῖς φίλοις, καὶ εἰς τὴν [2] πόλιν τοιοῦτον μεῖζον ἀφίξεσθαι αὐτόν· τυχὸν δὲ καὶ ἀγαθοῦ τινος ἂν αἴτιος τῇ στρατιᾷ γένοιτο.

Τὰ μὲν δὴ τοιαῦτα ἐνθυμήματα ἐπῆρεν αὐτὸν ἐπιθυμεῖν αὐτοκράτορα γενέσθαι ἀρχῆς. Ὁπότε δ' αὖ ἐνθυμοῖτο ὅτι ἄδηλον μὲν παντὶ ἀνθρώπῳ ὅπη τὸ μέλλον ἔξει, μάλιστα δὲ τοῦτο δὲ κίνδυνος εἴη μὴ καὶ τὴν προειργασμένην δόξαν ἀποβάλοι, ἠπορεῖτο. Ἀποσκοπῶν οὖν αὐτῷ μάλιστα, ἔδοξε κράτιστον εἶναι τοῖς θεοῖς ἀνακοινῶσαι· καὶ παρῆσαν δύο ἱερεῖς, ἐθύετο τῷ [3] Διὶ τῷ Βασιλεῖ, ὅσπερ αὐτῷ [4] μαντευτὸς ἐγένετο ἐν Δελφοῖς· [5] καὶ τὸ ὄναρ δὴ ἀπὸ τούτου τοῦ θεοῦ ἐνόμιζεν ἐωρακέναι,

quòd exiſtimaret cùm apud amicos majorem ità honorem ſibi habitum, tum nomen ipſius ſuam ad civitatem amplius perventurum; forſan etiam futurum ut emolumenti aliquid *ipſe* exercitui adferret.

Hujuſmodi ſanè cogitationes eum ad munus imperatoris, qui ſuo unus arbitrio res adminiſtraret, expetendum incitabant. Contrà verò cùm ſecum perpenderet nulli non homini obſcuros eſſe futuros eventus, ideóque periculum eſſe nè gloriam priùs partam amitteret, hæſitabat. Cùm *ità* quidnam eligendum eſſet dubitaret, viſus eſt ſibi rectiſſimè facturus, ſi deos conſuleret: itaque duobus ſacerdotibus adhibitis, Jovi regi rem ſacram faciebat, qui *oraculo* Delphis *edito* ipſi fuerat præſignificatus; & ab eodem ſanè deo ſomnium illud *profectum* vidiſſe ſe exiſtimabat,

1 Καὶ] Deeſt in MSto Eton.

2 Πόλιν τέκνωμα &c.] Vide p. 172. n. 2. & p. 178. n. 2.

3 Διὶ τῷ Βασιλεῖ,] Jovis hujuſce meminit *J. Poll.* l. 8. ſegm. 122. & templi eidem dicati *Pauſan.* l. 9. c. 39. Eundem hoc titulo (quod monuit Cel. *Grammius*) apud Athenienſes coli ſolitum indicant *Harpocrat. Heſych.* & *Phavor.* ad Βασιλεῖ πρό. Cæterùm, Δία ἐπίκλησιν Σωτῆρα vidimus ſuprà pag. 349. Illi verò Xenophontem, utpote Athenienſem, vota ſua commendare Delphorum juſſit oraculum.

4 Μαντευτὸς] Vocem hanc non agnoſcit *Conſtant.* ad eandem *Stephanus* citat *Syneſium*, præterea neminem. Confer p. 186.

5 Καὶ τὸ ὄναρ δὴ &c.] Lege p. 187 & ſeq.

ὃ εἶδεν ὅτε [1] ἦρχετο ἐπὶ τὸ συνεπιμελεῖσθαι τ' στρατιᾶς καθίστασθαι. Καὶ ὅτε ἐξ Ἐφέσου δὲ ὡρμᾶτο [2] Κύρῳ συστησόμενος, [3] αἰετὸν ἀνεμιμνήσκετο ἑαυτῷ δεξιὸν φλεγόμενον, καθήμενον μέντοι, [4] ὅπερ ὁ μάντις προπέμπων αὐτὸν ἔλεγεν, ὅτι μέγας μὲν οἰωνὸς εἴη καὶ [5] οὐκ ἰδιωτικὸς, καὶ εὐδοξοῦν, ἐπίπονον μέντοι· τὰ γὰρ ὄρνεα μάλιστα ἐπιτίθεσθαι τῷ αἰετῷ καθημένῳ· οὐδὲν μέντοι χρηματιστικὸν εἶναι τὸν οἰωνόν· [6] τὸν γὰρ αἰετὸν πρεπετόμενον μᾶλλον λαμβάνειν τὰ ἁρπάδεια. [7] Οὕτω δὲ θυομένῳ αὐτῷ λα-

quod vidit quo tempore fuerat ad curam exercitûs unà cum aliis gerendam conſtitutus. Et cùm ex Epheſo egreſſus eſſet, ut Cyro commendaretur, recordabatur aquilam ſibi dextram *oblatam* quæ clangorem edebat, ſedebat tamen, quod vates, eum qui comitabatur, augurium eſſe dixerat magnum, miniméque privatum in hominem cadere; *idém*que eſſe glorioſum, at laborioſum tamen: *cæteras* enim aves ſedentem aquilam maximè adgredi: neque verò lucri quid portendere hoc augurium; potiùs enim circumvolitantem aquilam alimenta rapere *ſolitam*. Ei itaque

1 Ἦρχετο] Adi p. 177. n. 1.

2 Κύρῳ συστησόμενος,] Reſpice p. 187.

3 Αἰετὸν ἀνεμιμνήσκετο &c.] Et ex oſcinum cantu, & è præpetum volatu veteres auguria captâſſe, notiſſimum eſt. Vide ſis *Cicer.* epiſt. l. 6. epiſt. 6. & *Virgil.* Æneïd. l. 3. v. 361. & *J. F. Gronov.* & *Serv.* ad loca. Adde *A. Gell.* l. 6. c. 6. Aquilam in primis magnarum rerum auſpicia facere putârunt. Noſter K. Π. p. 100. de præpete: ἐπεὶ ᾧ αὐτοῖς αἰετὸς δεξιὸς φανεὶς προηγεῖτο, προσευξάμενοι &c. & p. 160. αὐτὸς δ' ἐπιπτάμενος αἴσιος &c. ubi vide n. 1. Adde *Theocrit.* Idyl. 17. v. 71. Dextrâ autem quæ à parte erant conſpectæ, Græci fauſtas ducebant. *Homer.* Il. ν'. v. 821 & ſeq.

Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
Αἰετὸς ὑψιπέτης· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς Ἀχαιῶν,
Θάρσεος οἰωνῷ· —Adde Il. ω'. v. 310 & ſeq. Dextram verò partem fuiſſe eam, quæ ſolem orientem ſpectabat, ex Il. μ'. v. 239 & ſeq. liquidò conſtat. Lege omnino *Archæol. Gr.* l. 2. c. 15.

4 Ὅπερ] Sic ſcribendum cenſui: unde exoritur dictionis Atticæ elegantia, quam ſæpè ſuprà notavimus. Sic p. 86. Καὶ γὰρ ἤδει αὐτὸν, ὅτι μέσον &c. ubi vide n. 3. Adde pag. 426. n. 6. & loca ibi citata. Hactenùs legebatur ὥσπερ, quod in ὅπερ mutatum voluit *Leunclav.*

5 Οὐκ ἰδιωτικὸς,] I. e. ad eum unicè pertinere, qui publico fungeretur officio. Vide, ſi libet, p. 220. n. 5.

6 Τὸν γὰρ αἰετὸν πρεπετόμενον &c.] Conſule *Archæol. Gr.* l. 2. c. 15.

7 Οὕτω δὲ θυομένῳ &c.] Ad illa jam redit, quæ modò his expoſuerat verbis,—ἐθύετο τῷ Διὶ τῷ &c.

φανῶς ὁ θεὸς σημαίνοι μήτε προσδέεσθαι τῆς ἀρχῆς, μήτ', εἰ [1] αἱροῖντο, ἀποδέχεσθαι. Τοῦτο μὲν δὴ οὕτως ἐγένετο. Ἡ δὲ στρατιὰ συνῆλθε, καὶ πάντες [2] ἔλεγον ἕνα αἱρεῖσθαι· καὶ ἐπεὶ τοῦτο ἔδοξε, [3] προεβάλλοντο αὐτόν. Ἐπειδὴ δὲ ἐδόκει δῆλον εἶναι ὅτι αἱρήσονται αὐτὸν, εἷς τις [4] ἐπιψηφίζοι, ἀνέστη, καὶ ἔλεξε τάδε·

"Ἐγὼ, ὦ ἄνδρες, ἥδομαι μὲν ὑπὸ ὑμῶν τιμώμενος, εἴπερ
"ἄνθρωπός εἰμι, καὶ χάριν ἔχω, καὶ εὔχομαι δοῦναί μοι τοὺς θεοὺς
"αἴτιον τινὸς [5] ὑμῖν ἀγαθοῦ γενέσθαι· τὸ μέντοι ἐμὲ προχει-
"ρῆναι ὑφ' ὑμῶν ἄρχοντα, [6] Λακεδαιμονίου ἀνδρὸς παρόν-
"τος, οὔθ' ὑμῖν, οὔτ' ἐμοὶ δοκεῖ συμφέρον εἶναι, ἀλλ' ἧττον
"ἂν μοι τοῦτο [7] τυγχάνειν, εἴ τι δέοισθε, παρ' αὐτῶν· ἐμοὶ δ' οἶ-

sacrificanti apertè significavit deus, magistratum *hunc* neque expetere *eum oportere*, neque, si *eum* legerent, suscipere. Et hoc quidem sic accidit. Cæterùm convenit exercitus, omnésque *adeò* unum esse deligendum aiebant: atque hoc ubi decretum fuisset, ipsum *Xenophontem eligendum* proponebant. Cùm autem palàm adpareret futurum ut ipsum deligerent, si quis suffragia *illorum* exquireret, surrexit, & in hanc sententiam loquutus est:

"Equidem, viri, lætitiam ex honore, quo à vobis adfectus
"sum, percipio, siquidem homo sum, & gratias *vobis* habeo,
"deósque precor eam mihi facultatem dent, ut vobis boni ali-
"cujus auctor existam: verùm me ante alios imperatorem à vo-
"bis designari, cùm Lacedæmonius *nobis* adsit, neque ex re ve-
"strâ, neque ex meâ esse videtur, sed minùs vos propterea ab
"eis *aliquid* impetraturos, si quid *eos* rogetis; mihi verò non ad-

1 Αἱροῖντο,] Confer p. 441. n. 1.

2 Ἔλεγον ἕνα αἱρεῖσθαι.] Vide p. 431. n. 4.

3 Προεβάλλοντο] Eam verbi hujus significationem, quam versio exhibet, exemplis adlatis confirmat *Budæus* Comm. L. G. pàg. 453 & seq.

4 Ἐπιψηφίζοι,] Consule p. 417. n. 7.

5 Ὑμῖν] Ità legendum rectè conjecit *Muretus*. Vulgò scribitur ὑμῶν.

6 Λακεδαιμονίου ἀνδρὸς &c.] Vide p 222.n.7.

7 Τυγχάνειν, εἴ τι δέοισθε, παρ' &c.] Distinctio ponenda videtur post δέοισθε, quæ aliis in libris omittitur.

"ὃ [1] πάνυ τι νομίζω τοῦτο ἀσφαλὲς εἶναι. [2] Ὁρῶ γὰρ ὅτι καὶ τῇ
"πατρίδι μου ὁ πρόσθεν ἐπαύσασθαι πολεμοῦντες, πρὶν ἐποίησ[c]
"πᾶσαν τὴν πόλιν ὁμολογεῖν, Λακεδαιμονίους καὶ αὐτῶν ἡγε-
"μόνας εἶναι. Ἐπεὶ δὲ τοῦτο ὡμολόγησαν, εὐθὺς ἐπαύσασθαι πο-
"λεμοῦντες, καὶ οὐκέτι πέρα ἐπολιόρκησαν τὴν πόλιν. Εἰ οὖν
"ταῦτα ἐγὼ ὁρῶν δοκοίην, ὅπου δυναίμην, ἐνταῦθ' ἄκρον
"ποιεῖν τὸ ἐκείνων ἀξίωμα, ἐκεῖνο [3] ἐννοῶν, μὴ λίαν ἂν ταχὺ
"σωφρονισθείην. [4] Ὃ δ' ὑμεῖς ἐννοεῖτε, [5] ὅτι ἥπιον ἂν εἴη
"ἑνὸς ἄρχοντος ἢ πολλῶν, εὖ ἴσθι ὅτι ἄλλον μοὶ ἑλόμενοι οὐκ
"εὑρήσετέ με στασιάζοντα· νομίζω γὰρ ὅτι ὅστις ἐν πολέμῳ ὢν
"στασιάζει πρὸς ἄρχοντα, πρὸς τὴν ἑαυτοῦ σωτηρίαν στασιάζει· ἂν
"δ' ἐμὲ ἕλησθε, οὐκ ἂν θαυμάσαιμι εἰ ἵνα εὕρητε καὶ ὑμῖν
"καὶ ἐμοὶ ἀχθόμενον."

"modùm hoc fore tutum exiſtimo. Video enim priùs ipſos non
"feciſſe finem gerendi adverſùs patriam meam belli, quàm ci-
"vitatem totam confiteri coëgiſſent, Lacedæmonios ipſorum
"etiam duces eſſe. Hoc autem ubi confeſſi ſunt, bello ſtatim fi-
"nem impoſuerunt, nec ampliùs urbem *noſtram* oppugnârunt.
"Si ergo cùm hæc perſpiciam *nihilominus* viderer, ubicunque poſ-
"ſim, illorum ibi auctoritatem irritam facere, id *utique* mecum
"reputo *ſolicitus*, nè celeriter admodùm ad ſanam mentem re-
"ducar. Quod autem vos cogitatis, minus ſeditionum fore in
"unius quàm multorum imperio, certò ſciatis *velim*, ſi alium
"deligatis, vos me ſeditioſum nequaquam reperturos: arbitror
"enim illum, qui ſe in bello contra imperatorem ſeditiosè gerit,
"adverſùs ſuam ipſius ſalutem ſeditioſum eſſe: quòd ſi me de-
"legeritis, mirum mihi non erit, ſi quem tam vobis quàm mihi
"offenſum inveniatis."

1 Πάνυ τι &c.] Conſule K. Π. p. 1. & in *Addend.* ſcripta p. 672. ad v. πάντη.

2 Ὁρῶ γὰρ ὅτι καὶ &c.] Videndi *Thucyd.* & Noſter in *Hiſt. Gr.* paſſim. Adde p. 222. n. 7.

3 Ἐννοῶν,] Reſpice p. 277. n. 4.

4 Ὃ δ' ὑμεῖς] Adi p. 401. n. 4.

5 Ὅτι ἥπιον ἂν στάσις εἴη ἑνὸς &c.] Sententiam verſùs *Homerici*, qui ſecundæ rhapſodiæ 204 eſt, ſæpè exprimunt auctores. Vide ſis *C. Nep.* in vitâ *Dion.* ſect. 6.

Επεὶ ὴ ταῦτ' εἶπε, πολὺ πλέονες ἐξανίσαντο, λέγοντες ὡς δέοι αὐτὸν ἄρχειν. Αγασίας ὴ ὁ Στυμφάλιος εἶπεν ὅτι γελοῖον εἴη, [1] εἰ ὅτως ἔχοι, ὡς ὀργιοῦνται Λακεδαιμόνιοι, καὶ ἐὰν συνδειπνοι συνελθόντες μὴ Λακεδαιμόνιον συμποσίαρχον αἱρῶνται· [2] ἐπεὶ εἰ ὅτω γε τοῦτ' ἔχοι, ἔφη, οὐδὲ λοχαγεῖν ἡμῖν ἔξεσιν, ὡς ἔοικεν, ὅτι Αρκάδες ἐσμέν. Ενταῦθα δὴ, [3] ὡς εὖ εἰπόντος τοῦ Αγασίου, ἀνεθορύβησαν.

Καὶ ὁ Ξενοφῶν, ἐπειδὴ ἐώρα πλέιονας ἐνδέον, παρελθὼν εἶπεν, "Αλλ', ὦ ἄνδρες, [4] ἔφη, ὡς πάνυ εἰδῆτε, "[5] ὀμνύω ὑμῖν θεοὺς πάντας καὶ πάσας, ἥ μοι ἐγὼ, ἐπεὶ τὴν ὑμετέραν γνώμην ἠσθανόμην, [6] ἐθυόμην εἰ βέλτιον εἴη ὑμῖν τε ἐμοὶ ὀπτεύσαντι ταύτην τὴν ἀρχὴν, καὶ ἐμοὶ

Posteaquam hæc loquutus esset, multo plures exsurgebant, qui *ei* munus imperatorium suscipiendum dicerent. Et Agasias Stymphalius ridiculum aiebat esse, si ità res se habeat, Lacedæmonios utique fore irritatos, etiam si convivæ congressi alium quàm Lacedæmonium convivii magistrum deligant: nam si hoc ità se habeat, inquit, nè nobis quidem esse cohortium præfectis licebit, utì videtur, quippe qui simus Arcades. Tum verò, quasi rectè loquutus esset Agasias, admurmurârunt.

Et Xenophon, cùm videret pluribus opus esse, progressus *in medium* ait, "At verò, milites, ut planè rem intelligatis, vobis "per deos & deas omnes juro, me certè, posteaquam voluntatem "vestram perspexissem, mactatis hostiis *per exta* quæsîsse, vobis"ne satius esset imperium hoc mihi committere, ac mihi *illud*

1 Εἰ ὅτως ἔχοι, ὡς ὀργιοῦνται &c.] Sic editio *Steph.* MS. Eton. dat — ἔχοι, ὀργιοῦνται &c. Reponendum censuit *Leuncl.* — ἔχοι, ὡς σὺν ὀργιοῦνται &c. unde sensum hunc elicit, *Si soli Lacedæmonii habere imperium debent, ridiculum sit, non tunc etiam ipsos irasci, cùm nonnullis, ut undè prandeant, convenientibus, magisterium convivii Lacedæmonio non deferatur.*

2 Επεὶ εἰ ὅτω γε &c.] De voce primâ vide p. 196. n. 4. Cæterùm, loci scripturam MS. Eton. integram servavit: cùm libri editi perperam repræsentent, ἐπεὶ ὅτω γε τοῦτ' ἔφη, &c.

3 Ως εὖ εἰπόντος &c.] Vide p. 354. n. 5.

4 Εφη,] Adi p. 165. n. 5.

5 Ομνύω — ἥ μοι] Respice p. 144. n. 3.

6 Εθυόμην, εἰ &c.] Lege p. 414. n. 3.

"ὑωσῆναι· ἢ ἐμοὶ οἱ θεοὶ ὅπως ἐν τοῖς ἱεροῖς ἐσήμηναν, ὡς
"ἢ ἰδιώτιμι ἂν γνῶναι, ὅτι ταύτης τ μοναρχίας ἀπέχεσθαί με
"δεῖ." Οὕτω δὴ Χειρίσοφον αἱροῦνται. Χειρίσοφος δ' ἐπεὶ
ἡρέθη, προελθὼν εἶπεν, "Αλλ', ἔφη, ὦ ἄνδρες, τοῦτο μὲν ἴσε
"ὅτι οὐκ ἂν ἔγωγε ἐστασίαζον, εἰ ἄλλον εἵλεσθε. Ξενοφῶντα
"μὲν, ἔφη, ὠνήσατε οὐχὶ ἑλόμενοι· ὡς καὶ νεῦ Δέξιππος
"ἤδη διέβαλεν αὐτὸν πρὸς Ἀναξίβιον ὅ, τι ἐδύνατο, [1] καὶ
"μάλιστα ἐμοῦ αὐτὸν σιγάζοντος. Ὃ ἔφη νομίζειν αὐτὸν Τι-
"μασίωνι μᾶλλον συνάρχειν ἐθελῆσαι Δαρδανεῖ ὄντι τοῦ Κλεάρ-
"χου στρατεύματος, ἢ ἑαυτῷ, Λάκωνι ὄντι. Ἐπεὶ μέντοι ἐμὲ
"εἵλεσθε, ἔφη, καὶ ἐγὼ πειράσομαι ὅ, τι ἂν δύνωμαι ὑμᾶς ἀγα-
"θὸν ποιεῖν. [2] Καὶ ὑμεῖς ὅτῳ πρόθυμοι εἶναι, ὡς ἄριστον, ἐὰν
"πλοῦς ᾖ, [3] ἀναξόμεθα· ὁ δὲ πλοῦς ἔσται εἰς Ἡράκλειαν· ἅπαν-

"*ipſum* ſuſcipere: deóſque *adeò* ſic mihi in extis *rem omnem* ſig-
"nificâſſe, ut vel *extiſpicii* rudis intelligeret, ab hoc ſingulari
"imperio mihi abſtinendum eſſe." Ità demum Cheriſophum de-
ligunt. Et Cheriſophus poſteaquam delectus eſſet, *in medium*
progreſſus ait, "At ſcitis hoc certè, milites, nullam me ſeditio-
"nem excitaturum fuiſſe, ſi alium delegiſſetis. Cum Xeno-
"phonte quidem à vobis benè actum eſt, quòd eum non legiſtis:
"quippe eum modò Dexippus apud Anaxibium, quantum potuit,
"criminatus eſt, cùm ipſe maximè eum obticere juberem. Aie-
"bat autem exiſtimare ſe malle eum in munere imperatorio col-
"legam habere Timaſionem Dardanium de Clearchi exercitu,
"quàm ſe *natione* Laconem. Cùm verò me delegeritis, ait, co-
"nabor & ipſe quantum in me erit vobis commodare. Et vos
"*quidem* ſic voſmet comparate, ut cras, ſi *commodè* navigare li-
"ceat, ſolvamus: Heracleam autem navigandum erit; omni-

1 Καὶ μάλιστα ἐμοῦ &c.] MS. Eton. ἢ μάλα ἐμοῦ αὐτὸν δεξάζοντος. Sed vulgatam lectionem ſtabilit *Heſychius*: Σιγάζοντος, Ξενοφῶν δὲ Ἀναξιβίου ἐπὶ τοῦ σιγᾶν λιπαροῦντος. Scribe λιπαρῶντος.

2 Καὶ] Conſule p. 267. n. 4.

3 Ἀναξόμεθα.] Confer p. 425. n. 2.

" Ἂς ἂν δὴ σημῆσε πειρᾶσθαι ἥκειν· τὰ δὲ ἄλλα, ἐπειδὰν σημῆσε
" ἔλθωμεν, βουλευσόμεθα."

Ἐντεῦθεν τῇ ὑστεραίᾳ ἀναγόμενοι πνεύματι καλῷ ἔπλεον ἡμέρας δύο παρὰ γῆν. Καὶ παραπλέοντες [1] ἐθεώρουν τήν τ' Ἰασωνίαν ἀκτὴν, ἔνθα ἡ Ἀργὼ λέγεται ὁρμίσασθαι, καὶ τοὺς ποταμῶν τὰ στόματα· πρῶτον μὲν τὸν Θερμώδοντος, ἔπειτα δὲ τὸν Ἅλυος, μετὰ δὲ τοῦτον τὸν Παρθενίου· τοῦτον δὲ παραπλεύσαντες, [2] ἀφίκοντο εἰς Ἡράκλειαν, πόλιν Ἑλληνίδα, Μεγαρέων ἄποικον, οὖσαν δ' [3] ἐν τῇ Μαριανδηνῶν χώρᾳ. Καὶ ὡρμίσαντο παρὰ τὴν Ἀχερουσιάδι Χερρόνησον· ἔνθα λέγεται Ἡρακλῆς διὰ τοῦ Κέρβερον κυνὰ καταβῆναι· [4] ὃ νῦν τὰ σημεῖα δεικνύουσι τοῦ καταβάσεως, τὸ βάθος πλέον ἢ διὰ δύο σταδίων. Ἐνταῦθα τοῖς Ἕλλησιν οἱ

" búſque adeò danda eſt opera ut eò perveniant: de cæteris,
" cùm eò pervenerimus, conſultabimus."

Indè poſtero die cùm vento ſecundo ſolviſſent, biduum propter oram navigabant. Ac dum propter *eam* navigabant, litus Jaſonium adſpectabant, ad quod Argo fertur adpuliſſe, *itém*que fluminum oſtia; primùm Thermodontis, deinde Halyos, deinde Parthenii: hunc autem prætervecti, Heracleam perveniunt, urbem Græcam, Megarenſium coloniam, in Maryandenorum agro ſitam. Et portum propter Acheruſiadem Cherſoneſum capiebant; ubi dicitur Hercules ad Cerberum canem deſcendiſſe; quo nunc etiam loco monſtrant *incolæ* deſcenſûs monumenta, voraginem plus quàm duo ſtadia altam. Mittunt huc Græcis Hera-

1 Ἐθεώρουν τήν τ' Ἰασωνίαν &c.] Conf. *Strab.* l. 11. p. 798. *Apollon. Rhod.* Argon. l. 2. extr. & *Orph.* Argon. v. 780 & ſeq.

2 Ἀφίκοντο εἰς Ἡράκλειαν, &c.] *Diodor. Sic.* l. 14. p. 261. Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι Σινωπῆς φιλοφρόνως αὐτοὺς ξενίσαντες, ἐπέπεμψαν αὐτοὺς καὶ θαλάτταν εἰς Ἡράκλειαν Μεγαρέων ἄποικον· ἣ καθορμίσθη παρὰ τὸν τῆς Ἀχερουσίας χέρρονησον, ὅπου φασὶν Ἡρακλέα τὸν ἐξ ᾅδου Κέρβερον ἀναγαγεῖν. Vide celeb. *Montfauc.* Antiq. T. 1. part. 2. p. 216.

3 Ἐν τῇ Μαριανδηνῶν &c.] Nomen hoc aliter ſcriptum videre eſt K. Π. p. 5. *Dionyſ. Perig.* v. 787.

Παφλαγόνες δ' ἐπὶ τοῖσιν ἐπ' ἠιόνεσσι νέμονται,
Καὶ Μαριανδυνῶν ἱερὸν πέδον· οἵθ' ὑπέρασπιν
Οὐδαίου Κρονίδαο μέγαν κυνὰ, χαλκεόφωνον,
Χερσὶν ἀνιηκόμοιο μεγαλόφρονος Ἡρακλῆος,
Δεινὸν &c. Adde *Mel.* l. 1. c. 19.

4 Οὗ] MS. Eton. ᾗ. Cæterùm, de verbo δείκνυσι vide p. 441. n. 1.

Ηρακλεῶται ξένια πέμπουσιν, ἀλφίτων μεδίμνους τρισχιλίους, καὶ οἴνου κεράμια δισχίλια, καὶ βοῦς εἴκοσι, ϛ̄ ὄϊς ἑκατόν. Ενταῦθα μὲν τοῦ πεδίου ῥεῖ ποταμὸς, Λύκος ὄνομα, εὖρος ὡς δύο πλέθρων.

Οἱ δὲ στρατιῶται συλλεχθέντες [1] ἐβουλεύοντο τὴν λοιπὴν πορείαν πότερον κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλατταν χρὴ [2] πορεύεσθαι ἐκ τοῦ Πόντου. Ἀναστὰς δὲ Λύκων Ἀχαιὸς, εἶπε, [3] "Θαυμάζω μὲν, ὦ ἄν-"δρες, τοὺς στρατηγοὺς, ὅτι οὐ πειρῶνται ἡμῖν ἐκποριζειν [4] σιτηρέ-"σιον· τὰ μὲν γὰρ ξένια οὐ μὴ γένηται τῇ στρατιᾷ τριῶν ἡμερῶν "σῖτα· ὁπόθεν δ' ὑποσιτισόμενοι πορευσόμεθα οὐκ ἔστιν, ἔφη. "Εμοὶ γοῦν [5] δοκεῖ αὐτῶν τοὺς Ηρακλεώτας μὴ ἔλαττον ἢ τρισχιλίους

cleotæ hoſpitalia munera, farinæ ter mille medimnos, vini bis mille amphoras, viginti boves, oves centum. Labitur ibi per campum amnis, *cui* nomen Lycus, latitudine duûm ferè plethrorum.

At milites *unum in locum* congregati deliberabant utrùm terrâ *potiùs* an mari reliquum iter è Ponto conficiendum eſſet. Cùm autem Lycon Achæus ſurrexiſſet, *in hanc ſententiam* loquutus eſt, "Miror equidem, viri, duces operam non dare ut ſtipendium ad "victum parandum nobis ſuppeditent: nam dona *quæ accepimus* "hoſpitalia in trium dierum victum exercitui nequaquam ſuppe-"tent; nec *locus* eſt *ullus*, inquit, unde frumentum, *ejus utique* "*ſi cauſâ* proficiſcemur *aliquò*, referamus. Quapropter arbitror "ab Heracleotis petendos nobis eſſe non minùs ter mille Cyzi-

1 Ἐβουλεύοντο τῷ λοιπῷ &c.] Vulgò ponitur diſtinctio poſt πορείαν, quaſi vox hæc ſimiliter cum ἐβουλεύοντο conſtrueretur, atque ſuprà paulò p. præced. τὰ ἄλλα cum βουλευόμεθα. Malim ipſe τῷ πορείαν cum πορεύεσθαι conjungere: nec alia, opinor, *Stephani* fuit ſententia; quippe qui locum ità diſtinxit, Οἱ δὲ στρατιῶται συλλεγέντες ἐβουλεύοντο, τῷ λοιπῷ πορείαν πότερον κατὰ γῆν ἢ κατὰ &c. Vide ſis p. 354. n. 2.

2 Πορεύεσθαι] Vide p. 372. n. 1.

3 Θαυμάζω — τοὺς στρατηγοὺς] Similiter *Iſocrat.* Panegyr. ineunte, Πολλάκις ἐθαυμάσαμεν τῶν τοὺς πανηγύρεις συναγαγόντων, &c. Quibus cum genitivis intelligas forſan oportet ἕνεκα vel χάριν.

4 Σιτηρέσιον] Eſt, *Heſychio* exponente, ἐφόδιον. *Harpocrat.* eſt, τὸ διδόμενον τισὶ εἰς τροφήν. Hanc interpretationem in lexica ſua tranſtulêre *Suidas* & *Phavorinus*.

5 Δοκεῖ αὐτῶν] Vide p. 454. n. 2.

"[1] Κυζικηνός." Αλλος δ' εἶπε, μηνὸς μισθὸν μὴ ἔλαττον ἢ μυρίους· καὶ ἑλομένους πρέσβεις αὐτίκα μάλα ἡμῖν καθημένων πέμπειν πρὸς τὴν πόλιν, καὶ εἰδέναι ὅ, τι ἂν ἀπαγγέλλωσι, καὶ πρὸς ταῦτα βουλεύεσθαι. Ενταῦθεν [2] προσκάλλοντο πρέσβεις, πρῶτον μὲν Χειρίσοφον, ὅτι ἄρχων ἥρητο· εἰσὶ δ' οἱ καὶ Ξενοφῶντα· οἱ δ' ἰσχυρῶς ἀπεμάχοντο· ἀμφοῖν γὰρ [3] ταυτὰ [4] ἐδόκει μὴ ἀναγκάζειν [5] πόλιν Ελληνίδα καὶ φιλίαν, ὅ, τι μὴ αὐτοὶ ἐθέλοντες διδοῖεν. Επεὶ δ' οὖν ὅτοι ἐδόκουν ἀπρόθυμοι εἶεν, πέμπουσι Λύκωνα Αχαιὸν, καὶ Καλλίμαχον Παρράσιον, καὶ Αγασίαν Στυμφάλιον. Οὗτοι ἐλθόντες ἔλεγον τὰ δεδογμένα, τὸν δὲ Λύκωνα [6] ἔφασαν καὶ ἐπαπειλεῖν, εἰ μὴ [7] ποιήσουσιν

"cenos." Alius autem aiebat menſtruum ſtipendium, non minùs decies millia *Cyzicenorum*, *petendum:* legatos etiam deligendos nobiſque *hìc* ſedentibus quamprimùm ad civitatem mittendos, ut quid *nobis* renuntient intelligamus, & ad hoc conſilia *noſtra* adcommodemus. Ibi tum legatos deſignârunt, primum *omnium* Cheriſophum, quòd *is* imperator lectus eſſet; fuêre qui Xenophontem etiam *deſignarent:* illi verò vehementer repugnabant; quippe quia ſtatuebat eadem uterque, Græcam *nimirum* civitatem & amicam non cogendam eſſe *ut quidquam det*, niſi quod ipſi *cives libenter* donare vellent. Cùm itaque viderentur hi minimè alacres ad rem ſuſcipiendam animos habere, Lyconem Achæum, & Callimachum Parrhaſium, & Agaſiam Stymphalium mittunt. Hi *Heracleam* profecti quæ fuerant *ab exercitu* decreta exponebant: Lyconem aiunt etiam minas addidiſſe, ni hæc fa-

1 Κυζικηνός.] Adi p. 412. n. 3. Cæterùm, in MSto Eton. omittuntur omnia, quæ cæteri libri inter Ηρακλεώτας & μὴ ἔλαττον exhibent: & μηνὸς μισθὸν quidem abſque ſenſûs detrimento abeſſe potuerint.

2 Προσκάλλοντο] Reſpice p. 454. n. 3.

3 Ταυτὰ] Sic potiùs, quàm ταῦτα, ſcribendum rectè cenſuit *Leuncl.* Confer p. 123. n. 2.

4 Εδόκει μὴ ἀναγκάζειν &c.] Lege *Grot.* de B. & P. l. 3. c. 16. ſect. 2.

5 Πόλιν — ὅ, τι μὴ αὐτοὶ] Confer p. 412. n. 6. Cæterùm, pro ὅ, τι μὴ, utì in *Steph.* & *Leuncl.* editionibus ſcribitur, rectiùs forſan repoſuerit aliquis ὅτι μὴ, i. e. εἰ μὴ, interprete Scholiaſte ad hæc *Thucyd.* l. 4. c. 26. verba, ἐγὼ γὰρ οἶμαι κρῆναι ὅτι μὴ μίαν —

6 Εφασαν] Adi p. 231. n. 2.

7 Ποιήσουσιν] MS. Eton. ποιήσωσιν.

ταῦτα πάντα. Ακούσαντες δ' οἱ Ηρακλεῶται, βουλεύσεσθαι ἔφασαν· καὶ εὐθὺς τά τε χρήματα ἐκ τ̃ ἀγρῶν σωτ̃ηγον, [1] κὴ τ̃ ἀγορὰν εἴσω ἀνεσκεύασαν, κὴ αἱ πύλαι ἐκέκλειντο, κὴ ὅπλα τ̃ τειχῶν ὅπλα ἐφαίνετο.

Ἐκ τούτου ④ παράξοντες ταῦτα, τὰς στρατηγὰς ἠπῶντο ἀφαιρεῖσθαι τὴν [2] πρᾶξιν· καὶ σωίσαντο ④ Αρκάδες καὶ ④ Αχαιοί· πρεσβύτατοι δὲ μάλιστα αὐτῶν Καλλίμαχός τε ὁ Παρράσιος καὶ Λύκων ὁ Αχαιός. Οἱ δὲ λόγοι ἦσαν αὐτοῖς ὡς αἰσχρὸν εἴη ἄρχειν ἕνα Αθηναῖον Πελοποννησίων καὶ Λακεδαιμονίων, μηδεμίαν δύναμιν παρεχόμενον εἰς τὴν στρατιάν· καὶ τὰς μὲν πόνους σφᾶς ἔχειν, τὰ δὲ κέρδη ἄλλες· [3] καὶ ταῦτα, τὴν σωτηρίαν σφῶν κατειργασμένων· εἶναι γὰρ τὰς κατειργασμένας, Αρκάδας καὶ Αχαιὰς· τὸ δ' ἄλλο στράτευμα οὐδὲν εἶναι· (καὶ ἐν δὲ τῇ ἀληθείᾳ ὑπερήμου τὸ ἄλλου στρατεύματος Αρκάδες καὶ Αχαιοὶ) εἰ οὖν

cerent omnia. Heracleotæ auditâ eorum oratione, ſe *eâ de re* deliberaturos aiebant; ac mox tum res *ſuas* ex agris comportâruht, tum annonam intrò abſtulerunt, portæ quoque clauſæ erant, & in muris arma conſpiciebantur.

Ibi tum harum turbarum auctores, duces incuſantes querebantur *eos* negotium corrumpere: atque adeò Arcades & Achæi coïbant; cùm Callimachus Parrhaſius & Lycon Achæus eos in primis ſuſceptâ cauſâ incitarent. Iis autem ſermones erant, indignum eſſe Peloponneſiis ac Lacedæmoniis unum Athenienſem imperare, qui nullas exercitui copias ſuppeditâſſet; ipſos porrò labores ferre, alios emolumenta; tametſi ſalutem ipſi *cæteris* adtuliſſent: *ejus* enim auctores fuiſſe Arcadas & Achæos; *præ quibus* reliquas copias nullo eſſe loco numerandas: (& reverà conſtabat exercitus plus parte dimidiâ ex Arcadibus & Achæis) ſi

1 Καὶ τὴν ἀγορὰν] Vide p. 431. n. 1.
2 Πρᾶξιν] Refer oculos ſis ad p. 30. n. 3.
3 Καὶ ταῦτα,] Vide p. 151. n. 6.

σωφρονοῖεν οὗτοι, συσάντες, καὶ στρατηγὸς ἑλόμενοι ἑαυτῷ, καθ' ἑαυτούς τε ἂν τὴν πορείαν ποιοῖντο, καὶ πειρῷντο ἀγαθόν τι λαμβάνειν. Ταῦτα ἔδοξε· καὶ ἀπολιπόντες Χειρίσοφον, εἴ τινες ἦσαν σὺν αὐτῷ Ἀρκάδες ἢ Ἀχαιοὶ, καὶ Ξενοφῶντα, συνέσποντο· καὶ στρατηγὸς αἱρεῖται ἑαυτῷ δέκα. τούτους δ' [1] ἐψηφίσαντο [2] ἐκ τῆς νικώσης ὅ, τι δοκοίη, τοῦτο ποιεῖν. Ἡ μὲν οὖν τοῦ παντὸς ἀρχὴ Χειρισόφῳ ἐνταῦθα κατελύθη, ἡμέρᾳ ἕκτῃ ἢ ἑβδόμῃ, ἀφ' ἧς ἡρέθη.

Ξενοφῶν μέντοι ἐβούλετο κοινῇ μετ' αὐτῶν πᾶν ποιεῖσθαι, νομίζων οὕτως ἀσφαλέστερον εἶναι, ἢ ἰδίᾳ ἕκαστον [3] στέλλεσθαι· ἀλλὰ Νέων ἔπεισεν αὐτὸν καθ' ἑαυτὸν ποιεῖσθαι, ἀκούσας τοῦ Χειρισόφου ὅτι Κλέανδρῳ ὁ ἐν Βυζαντίῳ [4] ἁρμοστὴς φαίη τριήρεις ἔχων ἥξειν εἰς Κάλπης λιμένα· ὅπως οὖν μηδεὶς μετάσχοι, ἀλλ' αὐτοὶ καὶ ④ αὐτῷ

ergo ſaperent hi, cùm coïſſent, ducéſque ſibi proprios legiſſent, ſeorſum iter facerent, atque operam darent ut aliquod *ipſi* emolumentum caperent. Probata eſt hæc ſententia: atque adeò Cheriſophum, ſi qui cum eo erant Arcades vel Achæi, cùm deſeruiſſent *omnes*, & Xenophontem, coïverunt, & decem ſibi duces deligunt: decreverunt etiam ut ex victrice *ſententiâ* quidquid viſum foret, id facerent. Itaque tum Cheriſopho ſummum imperium die, ex quo lectus fuerat, ſexto vel ſeptimo eſt abrogatum.

At volebat Xenophon unà cum ipſis iter facere, quòd exiſtimaret ità tutiùs *iter* fore *inſtitutum*, quàm ſi ſeorſum quiſque pergeret: verùm Neon ei perſuaſit ut iter per ſe inſtitueret, quòd is de Cheriſopho audiviſſet Cleandrum Byzantii præfectum dixiſſe cum triremibus ſe in Calpes portum venturum: quapropter ut nè quis *triremium* particeps eſſet, ſed ipſi militéſque ipſo-

1 Ἐψηφίσαντο] Conſule p. 408. n. 2.
2 Ἐκ τῆς νικώσης] Inſpice p. 451. n. 5.
3 Στέλλεσθαι] *Phavorinus*, Στέλλομαι ἀπὸ θαλάττης, τὸ πορεύομαι. Vide ſis p. 30. n. 1.
4 Ἁρμοστὴς] Vide ſis p. 400. n. 5.

στρατιῶται ἐκπλεύσειαν ὅπῃ τ τριήρων, διὰ ταῦτα συνεβούλευε. Καὶ Χειρίσοφος, ἅμα μὲ ἀθυμῶν τοῖς γεγωνημένοις, ἅμα δ μισῶν [1] ἐκ τούτου στράτευμα, ἐπιχειρεῖ [2] αὐτῷ ποιεῖν ὅ, τι βούλοιτο. Ξενοφῶν δὲ ἔτι μὲ ἐπεχείρησεν ἀπαλλαγεὶς τ στρατιᾶς ἐκπλεῦσαι· θυομένῳ δ αὐτῷ [3] τῷ Ηγεμόνι Ηρακλεῖ, καὶ κοινουμένῳ πότερα [4] λῷον καὶ ἄμεινον εἴη στρατεύεσθαι ἔχοντι τοὺς συναμείναντας τ στρατιωτῶν, ἢ ἀπαλλάττεσθαι, ἐσήμηνεν ὁ θεὸς [5] τοῖς ἱεροῖς συστρατεύεσθαι. Οὕτω δὴ τὸ στράτευμα τριχῇ· Ἀρκάδες μὲ καὶ Ἀχαιοί, πλείους ἢ τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι, ὁπλῖται πάντες· Χειρισόφῳ δ ὁπλῖται μὲ εἰς τετρακοσίους & χιλίους, πελτασταὶ δ εἰς ἑπτακοσίους, οἱ Κλεάρχου Θρᾷκες· Ξενοφῶντι δ ὁπλῖται μὲ εἰς ἑπτακοσίους καὶ χιλίους, πελτασταὶ δ εἰς τριακοσίους· ἱππικὸν δ μόνος ἕτος εἶχεν, ἀμφὶ τοὺς τετρακοσίους ἱππέας.

rum triremibus enavigarent, ideò *hoc Xenophonti* dabat consilii. Et Cherisophus *quidem*, partim animo commotus propter ea quæ acciderant, partim odio exercitûs quod ex eo *tempore* conceperat, potestatem ei quod vellet agendi permittebat. Xenophon quidem *id* adhuc conatus est, ut ab exercitu digressus enavigaret: ei verò rem Herculi Duci sacram facienti, *eúm*que consulenti utrùm melius satiúsque foret cum iis militibus, qui remanserant, expeditionem suscipere, an *ab iis* digredi, significavit per exta deus unà *cum iis* expeditionem esse suscipiendam. Ità factum ut exercitus trifariam divideretur; Arcades & Achæi, plures quàm quater mille & quingenti, omnes gravis armaturæ milites: Cherisopho gravis armaturæ milites mille ferè *erant* & quadringenti, peltastæ ferè septingenti, Thraces *utique* qui Clearchum sequuti fuerant: Xenophonti gravis armaturæ milites mille ferè & septingenti, peltastæ ferè trecenti: hic autem solus equitatum habebat, equites *scilicet* circiter quadraginta.

1 Ἐκ τούτου] Adi p. 360. n. 5.
2 Αὐτῷ] *Scil.* Xenophonti.
3 Τῷ Ηγεμόνι Ηρακλεῖ,] Lege p. 349. n. 6.
4 Λῷον καὶ ἄμεινον] Respice p 66. n. 1.
5 Τοῖς ἱεροῖς] Confer p. 82. n. 2.

Καὶ οἱ μὲν Ἀρκάδες, ἅμα πεσαξάμενοι πλοῖα ἀπὸ τῶν Ἡρακλεωτῶν, πρῶτοι ἀπέπλευσαν, ὅπως ἐξαίφνης ὑπιππεύοντες τοῖς Βιθυνοῖς, λάβοιεν ὁππλεῖστα· καὶ [1]ἀποβαίνουσιν εἰς Κάλπης λιμένα, καὶ μέσον πως τῆς Θρᾴκης. Χειρίσοφος δ' εὐθὺς ἀπὸ τῆς πόλεως τῶν Ἡρακλεωτῶν ἐξάμενος, πεζῇ ἐπορεύετο ἅμα τῇ χώρᾳ· ἐπεὶ δ' εἰς τὴν Θρᾴκην ἐνέβαλε, ἀπὸ τῆς θαλάττης [2]ἐπορεύετο· ἐπὶ γὰρ ἤδη ἠῤῥώστει. Ξενοφῶν δὲ πλοῖα λαβὼν, ἀποβαίνει ἐπὶ τὰ ὅρια τῆς Θρᾴκης καὶ τῆς Ἡρακλεώτιδος, καὶ ἅμα μεσογαίας ἐπορεύετο.

[3]Οὗ μὲν δὴ τρόπου ἥ τε Χειρισόφου ἀρχὴ ἐκ παντὸς κατελύθη, καὶ τῶν Ἑλλήνων τὸ στράτευμα ἐχώρισθη, ἐν τοῖς ἔμπροσθεν εἴρηται. Ἔπραξαν δ' αὐτῶν ἕκαστοι τάδε· Οἱ μὲν Ἀρκάδες, ὡς ἀπέβησαν νυκτὸς εἰς Κάλπης λιμένα, πορεύονται εἰς τοὺς πρώτους

Et Arcades quidem, posteaquam navigia ab Heracleotis consequuti essent, primi navigârunt, ut subitò Bithynos adorti, quamplurima caperent: ac ad Calpes portum, qui mediâ propè in Thraciâ est, *è navibus* egrediuntur. Cherisophus ab *ipsâ* statim Heracleotarum urbe iter ingressus, pedibus per regionem proficiscebatur: & posteaquam Thraciam fuisset ingressus, propter mare pergebat; jam enim erat infirmâ valetudine. Xenophon, acceptis navigiis, ad Thraciæ & agri Heraclienſis fines exscendit, ac per mediterraneum iter faciebat.

In supradictis expositum quidem est quo pacto tum summum Cherisopho imperium abrogatum, tum Græcorum exercitus divisus fuerit. Eorum autem singuli fecerunt hæc: Arcades in portum Calpes cùm noctu descendissent, ad vicos proximos per-

1 Ἀποβαίνουσιν] *Scil.* νεῶν vel ἀπὸ τῶν πλοίων. Confer p. 421. n. 7. Eâdem ellipsi mox infrà utitur — ἀποβαίνει ἐπὶ τὰ ὅρια &c.

2 Ἐπορεύετο· καὶ γὰρ ἤδη ἠῤῥώστει.] MS. Eton. ἦ· καὶ γὰρ ἠῤῥώστει. Sed nil mutatum aut omissum vellem.

3 Οὗ μὲν δὴ τρόπου &c.] Verba hæc omnia, quæ inter — ἐπορεύετο & — ἔπραξαν &c leguntur, in MSto Eton. desunt. Hìc autem, Οὗ μὲν δὴ &c principium esse sexti libri suspicatus est *Muret.* Cæterùm, quod his vocibus jam exprimit Noster, ἥ τε Χειρισόφου ἀρχὴ τῶν παντὸς καπελύθη, aliâ orationis formâ paulò suprà descripsit p. 462. Η μὲν δὴ τῶν παντὸς ἀρχὴ Χειρισόφῳ &c. Confer p. 26. n. 2.

κώμας, σάδια ἀπὸ θαλάττης ὡς πεντήκοντα. Επεὶ δὲ φῶς ἐγένετο, ἦγεν ἕκαστος στρατηγὸς [1] τὸ αὐτῷ λάχος ἐπὶ κώμην· ὁπόσα δὲ μείζων κώμη ἐδόκει εἶναι, σύνδυο λόχους ἦγον οἱ στρατηγοί. [2] Συνεβάλοντο δὲ καὶ λόφον, εἰς ὃν δέοι πάντας [3] ἁλίζεσθαι· καὶ, ἅτε ἐξαίφνης ἐμπεσόντες, ἀνδράποδά τε πολλὰ ἔλαβον, καὶ πρόβατα πολλὰ συνεβάλοντο.

Οἱ δὲ Θρᾷκες ἠθροίζοντο, οἱ διαφεύγοντες· πολλοὶ δὲ διέφυγον πελτασταὶ ὄντες ὁπλίτας ἐξ αὐτῶν τῶν χειρῶν. Επεὶ δὲ συνελέγησαν, πρῶτον μὲν τῷ Σμίκρητος λόχῳ, ἑνὸς τῶν Αρκάδων στρατηγῶν, ἀπόντι ἤδη [4] εἰς τὸ συγκείμενον, καὶ πολλὰ χρήματα ἄγοντι, ἐπετίθεντο. [5] Καὶ τέως μὲν ἐμάχοντο ἅμα πορευόμενοι οἱ Ελληνες· ἐπεὶ δὲ διαβαίνει [6] χαλεπάδες

gunt, ſtadia circiter quinquaginta à mari. Cúmque illuxiſſet, unuſquiſque dux in vicum *aliquem* ſuam *copiarum* partem duxit: qui verò vicus amplior eſſe videbatur, *in eum* duas ſimul cohortes ducebant duces. Convenit & de tumulo *quodam*, in quem omnes congregari oporteret: &, quia repentè irruerant, tum mancipia multa ceperunt, tum multas oves collegerunt.

At Thraces, qui fugâ elapſi fuerant, ſe *unum in locum* congregabant; multi utique ex ipſis *Græcorum* manibus, propterea quòd *hi* gravi armaturâ eſſent onerati, *illi* peltas *tantùm* geſtarent, aufugerant. Poſteaquam autem erant collecti, primùm Smicretis cohortem adoriebantur, qui unus è ducibus Arcadicis erat, ac jam multâ cum prædâ ad locum conſtitutum ſe recipiebat. Ac pugnabant quidem primùm Græci, iter ſimul pergentes; at in

1 Τὸ αὐτῷ λάχῳ] Edit. *Steph.* dat τῷ αὐτῷ λόχῳ. Cæterùm de λάχος vide ſis p. 377. n. 3.

2 Συνεβάλοντο δὲ καὶ λόφον,] Quem collem mox infrà vocat τὸ συγκείμενον, *ſcil.* χωρίον.

3 Αλίζεσθαι] MS. Eton. & vet. quædam edit. exhibent αὐλίζεσθαι· ſed malim retinere ἁλίζεσθαι. Simili ex errore natum eſt συναυλιζόμενος, quod in nonnullis cod. notavit Cl. *Millius*, pro συναλιζόμενος Act. I. 4. Eodem hoc verbo ſimiliter uſus eſt Noſter p. 146. ἐπειδὴν δὲ πάλιν ἁλισθῇ &c. Lexicogr. auctorem ejus non agnoſcunt.

4 Εἰς τὸ συγκείμενον,] Vide p. 279. n. 3.

5 Καὶ τέως μὲν] Adi p. 385. n. 2.

6 Χαλεπάδας] Conſule p. 362. n. 1. & p. 273. n. 4.

[1] τρέπονται αὐτούς· [2] καὶ αὐτόν τε τὸν Σμίκρητα ἀποκτι-
νύουσι, καὶ τοὺς ἄλλους πάντας· [3] ἄλλος δὲ λοχαγὸς τῶν δέκα
στρατηγῶν, τῷ Ἡγησάνδρῳ, ὀκτὼ μόνους κατέλιπον· καὶ αὐτὸς
Ἡγήσανδρος ἐσώθη. [4] Καὶ ἄλλοι δὲ λοχαγοὶ συνῆλθον, οἱ μὲν
σὺν σφάγμασιν, οἱ δ' ἄνευ σφαγμάτων. Οἱ δὲ Θρᾷκες,
[5] εὐτυχήσαντες τοῦτο τὸ εὐτύχημα, συνεβόων τε ἀλλήλοις, καὶ
συνελέγοντο ἐρρωμένως τῆς νυκτός. Καὶ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ κύ-
κλῳ περὶ τὸν λόφον, ἔνθα οἱ Ἕλληνες ἐστρατοπεδεύσαντο, ἐτάτ-
τοντο καὶ ἱππεῖς πολλοὶ καὶ πελτασταί· καὶ ἀεὶ πλείονες
συνέρρεον, καὶ προσέβαλλον πρὸς τοὺς ὁπλίτας ἀσφαλῶς.
Οἱ μὲν γὰρ Ἕλληνες ὅτε τοξότην εἶχον, ὅτε ἀκοντιστήν, ὅτε
ἱππέα· [6] οἱ δὲ, προσθέοντες καὶ προσελαύνοντες, ἠκόντιζον· ὁπότε

trajectu torrentis cujuſdam alvei *hoſtes* eos in fugam vertunt; atque tum Smicretem ipſum, tum cæteros omnes occidunt: alîus etiam ducis, *qui* ex decem illis ducibus unus erat, *nominatim* Hegeſandri, octo tantùm *incolumes* reliquerunt *milites*; ipſe quoque Hegeſander ſalvus evaſit. Et reliqui *tandem* duces convenêre, difficulter alii, alii nullo negotio. Thraces autem, proſpero hoc ſucceſſu uſi, ſe mutuò inclamabant, noctúque magno animo congregabantur. Ac primâ luce ex omni parte circa collem, in quo caſtra Græci habebant, inſtructi conſiſtebant equites multi & peltaſtæ: atque plures *eodem* uſque confluebant, ac tutò gravis armaturæ milites adoriebantur. Nam Græci neque ſagittarium habebant *ullum*, neque jaculatorem, neque equitem: at illi, adcurrentes & *citatis equis* irruentes, jaculabantur: cùm

1 Τρέπονται αὐτούς·] Scil. *barbari*. Inſpice p. 385. n. 3.

2 Καὶ αὐτόν τε τὸν &c.] Sic edit. *Steph.* & *Leuncl.* At veteres quædam repræſentant καὶ αὐτὸν μὲν τὸν &c. MS. Eton. καὶ τὸν μὲν Σμίκρητα &c. pronomine omiſſo.

3 Ἄλλος δὲ λοχαγὸς] Edit. *Steph.* & *Leuncl.* ἄλλος δὲ λόχου. contra fidem MSti Eton. & cæterorum librorum, quos vidi, omnium. Huic tamen lectioni favet *Amaſæi* verſio.

4 Καὶ ἄλλοι δὲ λοχαγοὶ] *Leuncl.* ſcribendum cenſuit οἱ ἄλλοι δὲ &c. MS. Eton. dat οἱ ἄλλοι μὲν &c.

5 Εὐτυχήσαντες τοῦτο τὸ &c.] Reſpice pag. 396. n. 9.

6 Οἱ δὲ,] Scil. *Thraces*.

δ' αὐτοῖς [1] ἔπιον, ῥᾳδίως ἀπέφυγον. Αλλοι δὲ ἄλλη ἐπεπίθεντο· καὶ τοὺς μὲ πολλοὶ ἐπιτρώσκοντο, τοὺς δὲ οὐδείς· ὥστε καινὴν οὐκ ἐδύναντο ἐκ τοῦ χωρίου, ἀλλὰ [2] τελευτῶντες καὶ ἀπὸ τοῦ ὕδατος εἶργον αὐτὸς οἱ Θρᾷκες. Επεὶ δ' ἀπορία πολλὴ ἦν, διελέγοντο περὶ σπονδῶν· καὶ τὰ μὲν ἄλλα ὡμολόγητο αὐτοῖς, ὁμήρους δ' οὐκ ἐδίδοσαν οἱ Θρᾷκες, αἰτούντων τοὺς Ελλήνων· ἀλλ' ἐν τούτῳ ἦχετο. [3] Τὰ μὲν δὴ τῶν Αρκάδων οὕτως εἶχε.

Χειρίσοφος δ' ἀσφαλῶς πορευόμενος παρὰ θάλατταν, ἀφικνεῖται εἰς Κάλπης λιμένα. [4] Ξενοφῶντι δὲ διὰ τῆς μεσογαίας πορευομένῳ οἱ ἱππεῖς προκαθεζόμενοι ἐντυγχάνουσι [5] πρεσβευ-

verò eos invaderent *Græci*, facilè aufugiebant. Porrò alii aliis ex locis *Græcos* adoriebantur; & ex his quidem multi vulnerabantur, ex illis nemo; adeò ut ex *eo* ſe loco *Græci* movere non poſſent; imò verò Thraces tandem eos etiam ab aquâ arcebant. Cùm in magnâ res eſſet difficultate, de induciis inter ſe colloquebantur: ac de cæteris quidem inter eos conſenſum eſt, at obſides non dedêre Thraces, *quos* Græci poſtulabant; ſed hâc in parte hærebatur. Et Arcadum quidem ità ſe res habebant.

Cheriſophus autem tutò propter mare pergens, ad Calpes portum pervenit. Xenophonte per mediterraneum iter faciente, equites *ipſius ante reliquas copias* procurrentes in legatos aliquò

1 Επιον] Scil. *Græci*.

2 Τελευτῶντες] Lege p. 310. n. 4.

3 Τὰ μὲν δὴ τῶν &c.] Conſule p. 25. n. 3.

4 Ξενοφῶντι ᾗ &c.] Confer p. 71. n. 1.

5 Πρεσβευταῖς] *Aluretus* legit πρεσβύτας: & hanc quidem lectionem expreſſerunt verſionum Gallic. auctores. Quin & receptam vocem damnat *Thom. Magiſter*; cujus hæc ſunt verba, Οἱ πρέσβεις καὶ τὰς πρέσβεις ἐρεῖς, ὁ πρεσβευτὴς ᾗ καὶ τὸ πρεσβεύτριὰ. Θουκυδίδης δὲ τῇ πέμπτῃ· πρεσβευτὴς κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐξέπλευσεν. Extant hæc *Thucydidis* verba l. 5. c. 4. At nemo non videt, opinor, exemplum adeò non Grammatici ſententiam illam confirmare, ut eam planè oppugnet. Quare forſan pro ὁ πρεσβευτὴς apud *Thomam* reponendum καὶ ὁ πρεσβευτὴς &c. Quàm verò parum accuratè verba tum *Thucydidis* tum *Magiſtri* tractârunt editores *Thucydidei*, docebunt quæ ad *Thucyd.* loco citato, notârunt, & *Index Græcus* ad v. Πρεσβευτὴς; nam ſic ibi ſcribitur. Sed redeo ad *Magiſtrum*, qui ἁμαρτάνει, inquit, ὁ λέγων ἐπὶ πληθυντικοῦ πρεσβευταὶ καὶ πρεσβευτάς· οὐδεὶς γὰρ τῶν δοκίμων εἶπε τοῦτο. Ergóne minùs tibi ſe probavit *Thucyd.* qui l. 8. c. 77. ità ſcripſit: οἱ δέκα πρεσβευταὶ, ὡς ἔοικε καὶ &c. Adde *Marmor. Oxonienſ.* p. 71. edit. *Maitt.* ubi iterum iterúmque vox illa numero plurativo adhibetur.

ταῖς πορευομένοις ποι. Καὶ ἐπειδὴ ἦχθησαν πρὸς Ξενοφῶντα, ἐρωτᾷ αὐτὸς εἴ που ἤσθηνται ἄλλο στρατόμαλος Ἑλληνικόν. Οἱ δ' ἔλεγον πάντα τὰ γεγενημένα, καὶ νῦν ὅτι πολιορκοῦνται ὑπὸ λόφου, οἱ δὲ Θρᾷκες πάντες περικεκυκλωμένοι εἶεν αὐτούς. Ἐνταῦθα [1] δὴ τοῖς ἀνθρώποις τούτοις ἐφύλαττον ἱκανῶς, ὅπως ἡγεμόνες εἶεν ὅπη δέοι· σκοποὺς δὲ καταστήσας [2] δέκα, συνέλεξε δὴ στρατιώτας, καὶ ἔλεξεν·

"Ἀνδρες στρατιῶται, τῶν Ἀρκάδων οἱ μὲν τεθνᾶσιν, οἱ δὲ λοιποὶ ὑπὸ λόφου τινὸς περιορκοῦνται. Νομίζω δ' ἔγωγε, εἰ ἐκεῖνοι ἀπολοῦνται, οὐδ' ἡμῖν εἰς ἀδεμίαν σωτηρίαν, οὕτω μὲν πολλῶν ὄντων πολεμίων, ὀλίγοι δὲ τεθαρσηκότων. Κράτιστον οὖν ἡμῖν ὡς τάχιστα βοηθεῖν [3] τοῖς ἀνδράσιν, ὅπως, εἰ ἔτι εἰσὶ σῶοι, σὺν ἐκείνοις μαχώμεθα, καὶ μὴ, μόνοι λειφθέντες, μόνοι καὶ κινδυνεύσωμεν. Νῦν μὲν οὖν στρατοπεδευσώμεθα, παρελθόντες ὅσον ἂν δοκῇ

proficiſcentes incidunt. Cúmque ad Xenophontem ducti eſſent, interrogat *ille* eos an alias alicubi Græcas eſſe copias ſenſiſſent. Illi omnia, quæ acciderant, narrant, atque nunc jam eas in colle obſideri, Thracáſque univerſos eas undique cinxiſſe. Ibi tum homines illos diligenti cuſtodiâ adſervabant, ut ubi opus eſſet itineris duces eſſent: cúmque ſpeculatores decem conſtituiſſet, milites convocavit, atque orationem *hanc* habuit:

"Arcadum alii, milites, perierunt, reliqui quodam in colle ob-
"ſidentur. Et ipſe quidem arbitror, ſi illi fuerint deleti, nullam
"nobis ſalutem fore, cùm tanta ſit hoſtium multitudo, tantáque
"confidentia. Quapropter optimè nos facturos arbitror, ſi viris
"opem quàm celerrimè feremus; ut ſi adhuc ſint incolumes,
"*unà* cum ipſis dimicemus, ac non, ſoli relicti, ſoli etiam prælii
"aleam ſubeamus. Jam certè quidem caſtra metemur, tantiſper

1 Τὰς μὲν ἀνθρώπους &c.] Adi p. 320. n. 2.
2 Δέκα,] In MSto Eton. deeſt.
3 Τοῖς ἀνδράσιν,] Vide ſis p. 322. n. 1.

"[1] καιρὸς ἂν εἴη εἰς τὸ δειπνοποιεῖσθαι· ἕως δ' ἂν ὥραν ᾖ, "Τιμασίων ἔχων σὺν ἵπποις, προελαυνέτω ἐφορῶν ἡμᾶς, "καὶ σκοπείτω τὰ ἔμπροσθεν, ὡς μηδὲν ἡμᾶς λάθῃ." Παρέπεμψε δὲ καὶ τῶν γυμνητῶν ἀνθρώπους εὐζώνους εἰς τὰ πλάγια καὶ τὰ ἄκρα, ὅπως, εἴ πῃ τι ποθὲν καθορῷεν, σημαίνοιεν· ἐκέλευε δὲ καίειν [2] ἅπαντα, ὅτῳ ἐντυγχάνοιεν καυσίμῳ. "Ημεῖς μὲν γὰρ ἀποδραίημεν ἂν οὐδαμοῦ· ἐνθένδε "δὲ [3] πολλὴ μὲν, ἔφη, εἰς Ηράκλειαν πάλιν ἀπέναι, πολλὴ "δὲ εἰς Χρυσόπολιν διελθεῖν· οἱ δὲ πολέμιοι πλησίον· εἰς Κάλ- "πης δὲ λιμένα, ἔνθα Χειρίσοφον νομίζομεν εἶναι, εἰ σέσωται, "ἐλαχίστη ὁδός. Αλλὰ δὴ ἐκεῖ μὲν ὅτε πλοῖά ἐστιν, οἷς ἀπο- "πλευσούμεθα· μένουσι δὲ αὐτοῦ [4] οὐδὲ μιᾶς ἡμέρας ἔστι τὰ ἐπι- "τήδεια. Τῶν δὲ πολιορκουμένων ἀπολομένων, σὺν τοῖς Χει-

"progreſſi, dum cœnandi tempus eſſe viſum fuerit: quamdiu verò "pergemus, Timaſion cum equitibus antecedat *ità* ut nos ob- "ſervet, atque ea ſpeculetur quæ ante nos *erunt*, ut nihil nos "lateat." Miſit etiam ex armaturâ levi homines expeditos ad latera montiúmque juga, ut, ſi quid ullâ ex parte conſpicerent, *ſibi* ſignificarent: juſſit autem *eos* quidquid offenderent, quod exuri poſſet, exurere. "Nec enim fieri poterit, ait, ut uſquam "gentium fugâ evadamus: ex hoc certè loco longum, ait, *habi-* "*turi ſimus* iter, ſi Heracleam redeamus, longum etiam, ſi Chry- "ſopolin contendamus; porrò hoſtes *à nobis* propè abſunt; ad "Calpes verò portum, ubi nunc eſſe Cheriſophum arbitramur, "ſi *quidem* incolumis *eò* pervenit, via breviſſima *eſt*. At enim "iſthic neque ſunt naves, quibus avehamur; & ibi manentibus "nè unum quidem in diem ſuppetet commeatus. Cæterùm per- "euntibus iis qui nunc obſidentur, minùs expedit cum ſolis Che-

1 Καιρὸς] Reſpice p.296.n.3.& p.198.n.3.

2 Απαιζε, ὅτῳ &c.] Vide p. 264. n. 6.

3 Πολλὴ μὲν,] A clauſulâ ſententiæ petenda eſt ὁδός.

4 Οὐδὲ μιᾶς] Sic reſcripſi ex conjecturâ, cui adſtipulatur *Amaſæi* verſio hæc, *neque in unum duntaxat diem &c.* Vulgò legitur οὐδημιᾶς.

" σοφοῦ μόνοις καλὸν ὂν [1] κινδυνεύειν, ἢ σωθέντων,
" πάντας [2] εἰς ταὐτὸν ἐλθόντας, [3] κοινῇ τῆς σωτηρίας ἔχεσθαι.
" Ἀλλὰ χρὴ [4] παρασκευασαμένους τῷ γνώμῃ πορεύεσθαι,
" ὡς νικῶν ἢ εὐκλεῶς τελευτῆσαί ὂν, ἢ κάλλιστον ἔργον ἐργά-
" σασθαι, Ἕλληνας τοσούτους σώσαντας. Καὶ ὁ θεὸς ἴσως ἄγει
" ἅπτως, [5] ὃς τοὺς μεγαληγορήσαντας, ὡς πλεῖον φρονοῦντας,
" ταπεινῶσαι βούλεται· ἡμᾶς δὲ, τοὺς ἀπὸ τῶν θεῶν ἀρ-
" χομένους, ἐντιμοτέρους ἐκείνων κατασῆσαι. Ἀλλ' ἕπεσθαι
" χρὴ καὶ προσέχειν τὸν νοῦν, ὡς ἂν τὸ παραγελλόμενον
" δυνηθῆτε ποιεῖν."

" risophi *copiis* belli aleam subire, quàm conservatis *aliis*, om-
" nes in eundem locum congressos saluti communiter consulere.
" Enimvero *sic* comparatis animis nobis pergendum est, *ut sta-*
" *tuamus* hoc tempore vel gloriosè occumbendum esse, vel præ-
" clarissimum facinus obeundum, cùm tot Græcos servaverimus.
" Atque deus forsan ipse rem huc deducit, qui magna loquutos,
" quasi prudentiâ præcellerent, deprimere vult; nos verò, qui
" à diis *rerum agendarum* initium ducimus, illis clariores reddere.
" Sed *jam* sequi *vos* oportet & animum attendere, ut *quidquid*
" imperatum *fuerit* exsequi potueritis."

1 Διακινδυνεύειν, ἢ &c.] MS. Eton. κακὸν ἐστι ἀκινδυνεύειν, ἢ σωθέντων, πάντας, &c. quæ quidem, mutato κακὸν in κάκιον, vera est, opinor, scriptura. In editis plerisque libris malè scribitur — ἀκινδυνεύειν· σωθέντων δὲ, πάντας &c.

2 Εἰς ταυτὸν] Vide p. 196. n. 1. *Thom. Magist.* Ταυτὸν λέγε, μὴ τὸ ταυτόν· τὸ γὰρ ταυτὸν τὸ αὐτὸ ὄν, καὶ σπανιολογῶ ταυτὸ λέγειν. Γράφεται ἢ κὴ ζωτὸν, κὴ ζωτὸ, ἐπαγομένου τε συμφώνου, κὴ ἐπαγομένου φωνήεντος.

3 Κοινῇ τῆς σωτηρίας &c.] Confer. p. 220. n. 6. & p. 224. n. 5. Similis ferè usus est ἔχεσθαι Heb. VI. 9. ubi ἐχόμενα σωτηρίας sunt, *quæ ad salutem faciunt*, vel *quæ ad eam proximè adducunt*. Adposite ad Xenophontis verba *Phavor.* Ἐχε, μεταποιοῦ, φρόντιζε· ad Apostoli — Ἐχόμενα, cum nomine casûs secundi, πλησίον, ἐγγυτάτω.

4 Παρασκευασαμένους τῷ γνώμῃ] Consimili phrasi utitur Petrus 1 ep. IV. 1.

5 Ὃς τοὺς μεγαληγορήσαντας &c.] Lege pag. 209. n. 2. Sic ferè de Jove suo *Hesiodus* Ἐργ. καὶ ἡμ. v. 5. & seq.

Ῥεῖα μὲν γὰρ βριάει, ῥεῖα δ' βριάοντα καλίπτει·
Ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει, καὶ ἄδηλον ἀείρει·
Ῥεῖα δέ τ' ἰθύνει σκολιὸν, καὶ ἀγήνορα κάρφει
Ζεὺς &c.

Herodot. l. 7. c. 5. Φιλέει γὰρ ὁ θεὸς τὰ ὑπερέχοντα πάντα κολούειν —— ὁ γὰρ ἐᾷ φρονέειν ἄλλον μέγα ὁ θεὸς ἢ ἑωυτόν. Adde quæ *Stobæus* Serm. 35. è sacris libris collegit.

Ταῦτ' εἰπὼν, ἡγεῖτο. Οἱ δ' ἱππεῖς ἁμαξειρόμενοι ἐφ' ὅσον καλῶς [1] εἶχεν, ἔκαιον ἢ ἐβάδιζον. Καὶ οἱ πελτασταὶ ὑπαμειόντες [2] κατὰ τὰ ἄκρα, ἔκαιον πάντα, ὅσα καύσιμα ἑώρων· καὶ ἡ [3] στρατιὰ δὲ, εἴ τινι ὑπολειπομένῳ ἐντυγχάνοιεν· ὥστε πᾶσα ἡ χώρα αὐήθη ἐδόκει, καὶ τὸ στράτευμα πολὺ εἶναι). Ἐπεὶ δ' ὥρα ἦν, κατεσκήνουν ἐπί τινος λόφου ἐκβάντες, καὶ τὰ τῶν πολεμίων πυρὰ ἑώρων, (ἀπεῖχον γὰρ ὡς τεσσαράκοντα στάδια) καὶ αὐτοὶ ὡς ἐδύνατο πλεῖστα πυρὰ ἔκαιον. Ἐπεὶ δ' ἐδείπνησαν, τάχιστα παρηγγέλθη τὰ πυρὰ καταβεννῦναι [4] ἅπαντας. Καὶ τὴν μὲν νύκτα φυλακὰς ποιησάμενοι ἐκάθευδον· ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ προσευξάμενοι τοῖς θεοῖς, καὶ συνταξάμενοι ὡς εἰς μάχην, ἐπορεύοντο ἢ ἐδύνατο τάχιστα. [5] Τιμασίων δὲ καὶ οἱ ἱππεῖς, ἔχοντες

Hæc loquutus, præcedebat. At equites hinc inde ſparſi quouſque commodum eſſet, incendebant *omnia* quà vadebant. Et peltaſtæ cùm in ardua loca evaſiſſent, quæcunque exuri poſſe viderent, incendebant omnia; *quod* & exercitus ſanè *faciebat*, ſi quid *ab iis* quod relictum eſſet offenderet: adeò ut regio tota ardere, & ingens exercitus eſſe videretur. Poſteaquam tempus eſſet, conſcenſo colle *quodam* caſtra metabantur, cùm & hoſtium ignes cernerent, (nam *ab iis tantùm* quadraginta ferè ſtadia aberant) & ipſi quàm poterant plurimos accenderent ignes. Cùm cœnâſſent, mandatum eſt omnibus ut ignes quàm celerrimè extinguerent. Ac per noctem quidem conſtitutis excubiis ſomno ſe dabant: primâ verò luce deos comprecati, & ſtructis ordinibus tanquam *ſi* ad pugnam *mox ineundam ſe pararent*, quàm poterant celerrimè pergebant. At Timaſion equitéſque, qui habebant

1 Εἶχεν, ἔκαιον ἢ &c.] Sic rectè edit. *Steph.* & *Leuncl.* At in MSto Eton. & editis quibuſdam legitur —— εἶχον, καὶ οἱ πελτασταὶ &c. cæteris perperam omiſſis.

2 Κατὰ τὰ ἄκρα,] In vet. quibuſdam edit. peſſimè ſcribitur κατὰ τὰ μακρὰ, &c. Rectè MS. Eton. exhibet κατὰ τὰ ἄκρα. Sic enim ſuprà modò p. 469. Noſter, Παρέπεμψε δὲ καὶ τῶν γυμνητῶν ἀνθρώπους εὐζώνους εἰς τὰ πλάγια καὶ τὰ ἄκρα, &c. Quin & hanc ſcripturam huc revocandam viderunt *Steph. Muret. Leuncl.*

3 Στρατιὰ — ἐντυγχάνοιεν.] Vide p. 412. n. 6.

4 Ἁπαντας] MS. Eton. πάντα.

5 Τιμασίων δὲ καὶ &c.] Reſpice p. 469.

τὺς ἡγεμόνας, ὡς [1] προελαύνοντες, ἔλαθον αὐτὺς ἐπὶ τῷ λόφῳ γιγνόμενοι, ἔνθα ἐπολιορκοῦντο οἱ Ἕλληνες. Καὶ οὐχ ὁρῶσιν ὅτε τὸ φίλιον στράτευμα, ὅτε τὸ πολέμιον· (καὶ ταῦτα παρήγγελλουσι τοῖς τ' Ξενοφῶντα καὶ τὸ στράτευμα) γραΐδια δὲ ὡς γερόντια, καὶ [2] προβάτια ὀλίγα, καὶ βοῦς καταλελειμμένους. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον θαῦμα ἦν τί εἴη τὸ γεγενημένον· ἔπειτα δὲ τῶν καταλελειμμένων ἐπυνθάνοντο ὅπη οἱ μὲν Θρᾷκες εὐθὺς ἀφ' ἑσπέρας [3] ᾠχοντο ἀπιόντες· ἕωθεν δὲ καὶ σφεῖς Ἕλληνας ἔφασαν οἴχεσθαι· [4] ὅπῃ δὲ, οὐκ εἰδέναι.

Ταῦτα ἀκούσαντες [5] οἱ ἀμφὶ Ξενοφῶντα, ἐπεὶ ἠρίστησαν, συσκευασάμενοι ἐπορεύοντο· βουλόμενοι ὡς τάχιστα συμμίξαι τοῖς ἄλλοις εἰς Κάλπης λιμένα. Καὶ πορευόμενοι ἑώρων [6] τὸ σῖτον

apud ſe duces itineris, & ante *cæteras copias* perrexerant, prius in collem, ubi Græci obſeſſi erant, evaſerunt, quàm *eò ſe perveniſſe* animadverterent: neque *hìc* vel ſocias copias, vel hoſtiles vident; (eáque *ipſa* Xenophonti & *univerſo* exercitui *mox* ſignificant) ſed aniculas *tantùm quaſdam* & vetulos, & oviculas paucas, & boves relictos. Et primùm quidem *iis* miraculo *res* erat, quid accidiſſet *neſcientibus:* poſteà de relictis *illis* ſciſcitando comperiunt Thracas primo ſtatim veſpere diſceſſiſſe; atque manè Græcos etiam abiiſſe dixerunt; quò verò *abierint*, ſe neſcire.

Hæc cùm Xenophon ejúſque milites audiviſſent, poſteaquam pranſi eſſent, vaſis collectis pergebant; quippe qui cuperent quàm celerrimè ſe cum cæteris *Græcis* apud Calpes portum conjungere. Ac dum pergerent, Arcadum Achæorúmque veſtigia

1 Προελαύνοντες,] MS. Eton. προσελαύνοντες. Sed vide p. 248. n. 7.

2 Προβάτια] MS. Eton. πρόβατα. Sed omnino retinenda eſt lectio vulgata, cùm diminutivis iſtis γραΐδια, γερόντια modò uſus eſſet. *Thom. Magiſt.* Οὐ μόνον πρόβατον, ἀλλὰ καὶ προβάτιον Ἀττικοί. Adi ſis *Ariſtoph.* Pl. v. 293. 299. 923.

3 Ὠιχοντο ἀπιόντες,] Vide p. 340. n. 1.

4 Ὅπῃ] Conſule p. 281. n. 5.

5 Οἱ ἀμφὶ Ξενοφῶντα,] Lege p. 253. n. 3.

6 Τὸν σῖτον] *Amaſ.* legiſſe videtur τὸ σῶμα· quippe cujus verſio exhibet *globos*. Sed vide ſis p. 58. n 3.

τ' Αρκάδων καὶ Αχαιῶν κατὰ τὴν ἐπὶ Κάλπης ὁδόν. Επεὶ δ' ἀφίκοντο εἰς τὴν ὁδὸν, ἅσμενοί τε εἶδον ἀλλήλους, καὶ ἠσπάζοντο ὥσπερ ἀδελφούς. Καὶ ἐπυνθάνοντο οἱ Αρκάδες τῶν περὶ Ξενοφῶντα τί τὰ πυρὰ κατασβέσειαν· ἡμεῖς μὲν γὰρ, ἔφασαν, ὡῴμεθα ὑμᾶς τὸ μὲν πρῶτον, ἐπειδὴ τὰ πυρὰ οὐκ ἐωρῶμεν, [1] τῆς νυκτὸς ἥξειν ἐπὶ σοὺς πολεμίους· (καὶ οἱ πολέμιοι, ὡς γ' ἡμῖν ἐδόκουν, τοῦτο δείσαντες ἀπῆλθον· πρωΐ γὰρ ἀμφὶ τοῦτον τὸν χρόνον ἀπῆσαν.) Επεὶ δ' οὐκ ἀφικνεῖσθε, ὁ δὲ χρόνος ἐξῆκεν, ὡόμεθ' ὑμᾶς συνθομένους [2] τὰ πρὸς ἡμῖν, φοβηθέντας οἴχεσθαι ἀποδράντας ἐπὶ θάλατταν· [3] καὶ ἐδόκει ἡμῖν μὴ ἀπολιπέσθαι ὑμῶν. Οὕτως οὖν καὶ ἡμεῖς δεῦρο ἐπορεύθημεν.

Ταύτην μὲν οὖν τὴν ἡμέραν αὐτοῦ [4] ηὐλίζοντο ἐπὶ θαλάττῃ πρὸς τῷ λιμένι. Τὸ δὲ χωρίον τοῦτο, ὃ καλεῖται Κάλπης λιμὴν, ἔστι μὲν ἐν τῇ Θράκῃ τῇ ἐν τῇ Ασίᾳ· ἀρξαμένη δὲ ἡ Θράκη αὕτη

in eâ quæ ad Calpen tendebat viâ cernebant. Poſteaquam in viam *eam* perveniſſent, læti ſe mutuò adſpexêre, ac tanquam fratres *ſe* invicem amplexi ſunt. Atque Arcades ex Xenophontis militibus ſciſcitabantur quamobrem ignes extinxiſſent: nam primùm arbitrabamur, inquiunt *Arcades*, cùm ignes non *jam ampliùs uſquam* videremus, vos noctu in hoſtes invaſuros: (hoſtéſque *adeò*, utì quidem nobis *ſuſpicari* videbantur, id veriti diſceſſêre: nam id temporis ferè abierunt.) At cùm non veniretis, & tempus *jam* præteriiſſet, putabamus vos, poſteaquam rerum noſtrarum ſtatum cognoviſſetis, metu permotos ad mare fugâ abiiſſe: atque adeò viſum fuit nobis *dandam eſſe operam* ut à vobis non abeſſemus. Sic itaque nos etiam huc perreximus.

Et hoc quidem die ibi in litore propter portum commorati ſunt. Cæterùm is locus, qui Calpes portus dicitur, *ſitus* eſt in Thraciâ Aſiaticâ: hæc autem Thracia ducto ab oſtio Ponti ini-

1 Τῆς νυκτὸς] Vide p. 247. n. 2.
2 Τὰ παρ' ἡμῖν,] Vide p. 467. n. 3.
3 Καὶ] Vide p. 380. n. 3.
4 Ηὐλίζοντο] Vide p. 283. n. 1.

ἐστὶν ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ Πόντου μέχρις Ἡρακλείας, ἐπὶ δεξιὰ εἰς τὸν Πόντον εἰσπλέοντι. Καὶ τριήρους μέν ἐστιν εἰς Ἡράκλειαν ἐκ Βυζαντίου κώπας [1] ἡμέρας μάλα μακρᾶς πλοῦς· ἐν ᾧ τῷ μέσῳ ἄλλη μὲν πόλις οὐδεμία, οὔτε φιλία, οὔτε Ἑλληνὶς, [2] ἀλλ' ἢ Θρᾷκες ἢ Βιθυνοί· ὁπόσους δ' ἂν λάβωσι τῶν Ἑλλήνων ἢ [3] ἐκπίπτοντας ἢ ἄλλως πως, δεινὰ ὑβρίζειν [4] λέγουσι τοὺς Ἕλληνας. Ὁ δὲ Κάλπης λιμὴν ἐν μέσῳ μὲν κεῖται ἑκατέρωθεν πλεόντων ἔξ Ἡρακλείας καὶ Βυζαντίου· [5] ἔστι δ' ἐν τῇ θαλάττῃ προκείμενον χωρίον, [6] τὸ μὲν εἰς τὴν θάλατταν καθῆκον αὐτοῦ, πέτρα ἀπόρρωξ, ὕψος, ὅσον ἐλάχιστον, οὐ μεῖον εἴκοσιν ὀργυιῶν· [7] ὁ δὲ αὐχὴν ὁ εἰς γῆν ἀνήκων τοῦ χωρίου,

tio ad Heracleam uſque pertinet, in Pontum naviganti ad dextram *ſita*. Et è Byzantio quidem in Heracleam tantum eſt itineris, quantum confici trireme, quæ remis agatur, die poteſt longiſſimo: in medio nulla neque ſocia, neque Græca civitas eſt, ſed *ſoli* Thraces vel Bithyni: & quoſcunque Græcos ceperint ſive *in litus* ejectos, ſive quo alio caſu *eò delatos*, crudelem in modum eos tractare dicuntur. Calpes verò portus ſi qui Heracleâ & Byzantio navigant utrinque in medio ſitus eſt: locus ipſe in mare porrigitur, cujúſque *adeò* pars ea quæ ad mare pertinet, petra *eſt* prærupta, altitudine, quà minima *eſt*, non minori viginti orgyis: cervix loci quæ ad terram pertingit, *eſt* quatuor

1 Ἡμέρας μάλα μακρᾶς] MS. Eton. μικρᾶς. Perperam. *Herodot.* l. 4. c. 86. haud ità diſſimili modo dixit, νηῦς ἐπίπαν μάλιστά κη κατανύει ἐν μακρημερίῃ &c. ubi legitur etiam μακρῇ ἡμέρῃ.

2 Ἀλλ' ἢ Θρᾷκες ἢ &c.] MS. Eton. ἀλλὰ Θρᾷκες Βιθυνοί. Thraces utique οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ dici ſolent etiam Bithyni. Adi p. 211. n. 2. & 323. n. 1

3 Ἐκπίπτοντας,] Eodem ſenſu adhibetur ἐκπίπτειν Act. XXVII. 17, 26. nempe de navigantibus, qui curſu propoſito excuſſi vel in brevia incidunt vel in litus ejiciuntur.

4 Λέγουσι τοὺς Ἕλληνας.] MS. Eton. dat ἐλέγχοντας τοὺς &c. Cæterùm *Muretus* τοὺς Ἕλληνας delet. Tu vide ſis p. 364. n. 7. & p. 310. n. 1. Adde Κ. Π. p. 496. n. 3.

5 Ἔστι δ' ἐν τῇ θαλάττῃ] *Muret.* legit ἔστι δὲ τῆς θαλάττης &c. Ipſe nihil mutandum cenſeo. Cæterùm, de portu hoc fuſiùs in *Diſſertat. Geograph.*

6 Τὸ μὲν &c.] *Scil.* μέρος. Vide p. 258. n. 2.

7 Ὁ δὲ αὐχὴν] *J. Poll.* l. 9. ſegm. 18. Καὶ ἡ μὲν ἐν μέσῳ τῆς θαλάττης ἑκατέρωθεν παρήκουσα γῆ — αὐχὼ *ſcil.* καλεῖται. *Herodot.* voce eâdem utitur μεταφορικῶς: vide l. 4. c. 85. l. 6. c. 37. Adde quæ ſupra ſcripſimus p. 275. n. 1. Similiter à *Plinio* N. H. l. 4. c. 3. & l. 6. c. 29. adhibetur *cervix*.

[1] μάλισα τεττάρων πλέθρων τὸ εὖρος· τὸ δ' ἐντὸς τῆ αὐχένος χωρίον, ἱκανὸν μυρίοις ἀνθρώποις [2] οἰκῆσαι. Λιμὴν δ' ὑπ' αὐτῆ τῆ πέτρα, τὸ πρὸς ἑσπέραν αἰγιαλὸν ἔχων. Κρήνη ὑ ἡδέος ὕδατος καὶ ἀφθόνου ῥέουσα ἐπ' αὐτῆ τῆ θαλάττη, ὑπὸ τῆ ἀκροπολείας τῆ χωρίου. Ξύλα δὲ, πολλὰ μὲν ἄλλα, πάνυ δὲ πολλὰ καὶ καλὰ ναυπηγήσιμα ἐπ' αὐτῆ τῆ θαλάττη. Τὸ δὲ ὄρος τὸ ἐν τῷ λιμένι εἰς μεσόγαιαν μὲ ἀνήκει, ὅσον ἐπὶ εἴκοσι σταδίους, καὶ τοῦτο γεῶδες καὶ ἄλιθον· τὸ δὲ πρὸς θάλατταν, πλέον ἢ ἐπὶ εἴκοσι σταδίους, δασὺ πολλοῖς καὶ πολυτελέσι καὶ μεγάλοις [3] ξύλοις. Ἡ δ' ἄλλη χώρα, καλὴ καὶ πολλή· καὶ κῶμαι ἐν αὐτῆ εἰσι πολλαὶ καὶ εὖ οἰκούμεναι· φέρει γὰρ ἡ γῆ καὶ κριθὰς, καὶ πυροὺς, καὶ ὅσπρια πάντα, [4] καὶ μελίνας, καὶ σήσαμον, καὶ σῦκα ἀγχοῦ, καὶ ἀμπέλους πολλὰς

admodùm plethrorum latitudine : tractus autem intrà cervicem tantus eſt, ut hominibus decies mille habitacula præbere poſſit. Portus ſub ipſâ petrâ *ſitus eſt*, cujus litus ad occaſum vergit. *Eſt ibidem* & dulcis ac uberis aquæ fons, qui propter *ipſum* mare *ſic* labitur, *ut* ſub *hujus tamen* loci poteſtate *ſit*. *Sunt* & ligna, cùm multa quidem alia, tum verò plurima pulcherrimáque, juxta ipſum mare, quæ ſunt navibus fabricandis idonea. Mons, qui eſt in portu, in mediterranea ſe porrigit, ad viginti circiter ſtadia, éſtque *adeò* terrenus idem & lapidum expers; quà verò mare reſpicit, ampliùs viginti ſtadia, multis & omnis generis arboribus *iiſdém*que magnis denſus *eſt*. Reliqua regio amœna *eſt* & ampla: atque vici ſunt in eâ multi frequentéſque incolis: fert enim terra & hordeum, & triticum, & omnia legumina, & panicum, & ſeſamum, & ficus ſatìs multas, multas etiam vites vini

Xenophontea imitatur: ἦν γὰρ ἡ φύσει ἄλιθον, ἀντὶ ἔδαφος τὸ πεδίον.

1 Μάλιστα] Vide p. 382. n. 3.

2 Οἰκῆσαι.] Sic ſcribendum videtur, utì & *Steph.* monuit. MS. Eton. nec non edit. *Ald.* & *Flor.* exhibent οἴκησις. *Leuncl.* cum aliis nonnullis dat οἰκήσειν. Ejuſdem locutionis Atticæ exemplum videre eſt ſuprà p. 271. ubi lege n. 2.

3 Ξύλοις.] Pro δένδρεσι hoc loco poni videtur. Confer Apocal. II. 7. & XXII. 2, 14.

4 Καὶ μελίνας, καὶ &c.] Adi p. 19. n. 4. & p. 150. n. 6.

καὶ [1] ἡδυοίνους, καὶ πάλλα πάντα, πλὴν ἐλαιῶν. Η μὲν χώρα τοιαύτη.

[2] Εσκήνουν δὲ ἐν τῷ αἰγιαλῷ [3] ἐπὶ τῇ θαλάττῃ· εἰς δὲ τὸ πόλισμα οὐκ ἐβούλοντο στρατοπεδεύεσθαι· ἀλλὰ ἐδόκει καὶ τὸ ἐλθεῖν ἐπαῦθα ἐξ ὑποβουλῆς εἶναι, βουλομένων τινῶν [4] κατοικίσαι πόλιν. Τῶν γὰρ στρατιωτῶν ① πλεῖστοι ἦσαν οὐ πάνυ βίου ἐπιπεπλευκότες ὑπὸ ταύτην τὴν μισθοφορὰν, ἀλλὰ τὴν Κύρου ἀρετὴν ἀκούοντες, [5] ② μὲν καὶ ἄνδρας ἄγοντες συσκευωρουμένους χρήματα, ③ δὲ καὶ τούτων ἕτεροι ἀποδεδρακότες πατέρας καὶ μητέρας, ④ δὲ καὶ τέκνα καταλιπόντες, ὡς, χρήματα αὐτοῖς κτησάμενοι, ἥξοντες πάλιν· ἀκούοντες καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς

suavis feraces, cæteráſque *plantas* omnes, extra *unas* oleas. Hujuſmodi *ea* regio erat.

Milites autem in litore propter mare tabernacula collocabant: in oppidum verò licèt perveniſſent, caſtra *tamen ibi* locare nolebant; quin *ipſis* inſidiosè factum videbatur, quod eò loci veniſſent, quaſi civitatem condere aliqui *ibi* vellent. Nam maxima pars militum non *adducta* rerum ad vitam neceſſariarum inopiâ, ad hæc *capienda* ſtipendia *è Græciâ* navigaverant, ſed quòd Cyri virtutem auditione acceperant, alii viros etiam *ſecum* ducentes qui jam facultates conſumpſerant, ex his alii à patribus & matribus aufugerant, liberos etiam alii deſeruerant, utpote qui, opes ubi ipſis comparâſſent, redituros ſe ſperabant; cùm audîſſent alios

1 Ηδυοίνους] *J. Poll.* l. 1. ſegm. 243. Ἀμπέλους μέντοι (λέγουσι) ἡδυοίνους, καὶ *&c.* *Id.* l. 6. ſegm. 22. Καὶ ἄμπελοι ἡδύοινοι, ὡς Ξενοφῶν.

2 Εσκήνουν] Intellige στρατιῶται vel Ελληνες, itémque paulò infrà cum ἐπιθύμουν.

3 Επὶ τῇ &c.] MS. Eton. ποὸς τῇ *&c.* Sed parum refert, utram utri ſcripturam anteferas.

4 Κατοικίσαι] In MSto Eton. & quibuſdam editis perperam legitur κατοικῆσαι. Idem libri paulò infrà exhibent τὸ χωρίον οἰκῆσαι, pro — οἰκίσαι, quod alii rectè repræſentant. Verbo compoſito uſus eſt Noſter p. 409.

5 Οἱ μὲν καὶ ἄνδρας &c.] MS. Eton. οἱ μὲν καὶ ἄνδρας ἄγοντες, οἱ δ' καὶ συσκευωρουμένους χρήματα, καὶ τούτων ἕτεροι &c. Edit. quædam vet. dant οἱ μὲ καὶ ἄνδρας ἄγοντες ποὸς ἀνηλωκότα χρήματα, οἱ δ' *&c.* Lectionem hanc *Amaſæus* expreſſit: quâ tamen poſthabitâ, *Steph.* & *Leunel.* exemplaria libens ſequutus ſum.

πολλὰ καὶ ἀγαθὰ ποιέῖν. Τοιοῦτοι οὖν ὄντες, ἐπεθύμουν εἰς τὴν Ελλάδα σώζεσθαι.

[2] Ἐπειδὴ δὲ ἡμέρα ἐγίγνετο τῇ εἰς ταὐτὸ συνόδῳ, [3] ἐπ' ἐξόδῳ ἐθύετο Ξενοφῶν· (ἀνάγκη γὰρ ἦν ὅπη τὰ ὁπλίτεια ἐξάγειν) ἐπενόει δὲ καὶ [4] τοὺς νεκροὺς θάψαι. [5] Ἐπεὶ δὲ τὰ ἱερὰ ἐγίγνετο, εἵποντο καὶ οἱ Ἀρκάδες, καὶ τοὺς νεκροὺς, τοὺς μὲν πλείστους ἔνθαπερ ἔπεσον, ἐκάστους ἔθαψαν· (ἤδη γὰρ [6] ἦσαν πεμπταῖοι, καὶ οὐκ οἷόν τε [7] ἀναιρεῖν ἔτι ἦν) ἐνίους δὲ τοὺς ἐκ τῆς ὁδοῦ συνενεγκόντες, ἔθαψαν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ὡς ἐδυνήθησαν κάλλιστα· ὃς δ' μὴ εὕρισκον, [8] κενο-

quoque *qui* cum Cyro *essent* multa sibi bona adquirere. Cùm eo essent animo *milites*, in Græciam incolumes redire cupiebant.

Posteaquam dies illuxisset, ex quo eundem in locum convenerant, de educendis copiis Xenophon exta consulebat: (necesse enim erat ad commeatus *eas* educere) de mortuis etiam sepeliendis cogitabat. Cúmque pulchrè litatum esset, Arcades quoque sequuti sunt, & mortuos, pleroſque iis quidem quibus ceciderant locis, singulos sepelierunt: (jam enim dies *ibi* quinque jacuerant, neque adeò fieri potuit ut eos tollerent) at nonnullos quos è viis congesserant, pro suis facultatibus quàm poterant honestissimè sepelierunt: iis autem, quos non reperiebant, ceno-

1 Πολλὰ καὶ ἀγαθὰ] Legitur etiam πολλὰ ἄγαν πρᾶττειν. Pessimè. Illo modo loqui solent Græci, conjunctione interpositâ, pro πολλὰ ἀγαθά. *Ælian.* V. H. l. 2. c. 25. — πολλῶν καὶ ἀγαθῶν αἰτίαν &c.

2 Ἐπειδὴ δὲ ἡμέρα ἐγίγνετο τῇ &c.] I. e. *cùm jam dies alter illuxisset, ex quo Arcades & Achæi se rursùs ad Xenophontis copias congregâssent &c.* Adi p. 470. n. 2.

3 Ἐπ' ἐξόδῳ ἐθύετο] Vide p. 364. n. 1. & p. 414. n. 3.

4 Τοὺς νεκροὺς θάψαι.] MS. Eton. θάπτειν. Sed consule p. 420. n. 2. Adde p. 429. n. 4.

5 Ἐπεὶ δὲ τὰ ἱερὰ &c.] MS. Eton. & vet. aliquot cod. ἐπεὶ δὲ τὰ ἱερῖα καλὰ ἐγίγνετο, &c. Sed (quod monuit *Steph.*) pro ἱερῖα quin ἱερὰ legendum sit nemini dubium esse potest: nam & vet. aliquot exemplarium & aliorum locorum auctoritate lectio hæc comprobatur. Porrò, καλὰ ex scholio huc irrepsisse puto, cùm in eodem loquendi genere sæpissimè soleat omitti. Vide p. 124. n. 4. *Thucyd.* l. 5. c. 55. καὶ ὡς οὐδ' ἐνταῦθα τὰ Δημόσατήρια (*scil.* ἱερὰ) αὐτοῖς ἐγίγνετο, &c. & ejusdem l. c. 116. ὡς αὐτοῖς τὰ Δημόσατήρια ἱερὰ — οὐκ ἐγίγνετο, &c.

6 Ἦσαν πεμπταῖοι,] Similiter de defuncto Joh. XI. 39. τεταρταῖος — ἐστι. Adi p. 372. n. 3.

7 Ἀναιρεῖν] Vide p. 430. n. 2.

8 Κενοτάφιον] Monumentum hujusmodi, quod Virgilius, *Æneïd.* l. 3. v. 304. & l. 6. v. 505. vocem Græcam interpretatus, *inanem*

τάφιον αὐτοῖς ἐποίησε μέγα, καὶ πυραὶ μεγάλαι, [1] καὶ στέφανοι ἐπέθεσαν. Ταῦτα δὲ ποιήσαντες ἀνεχώρησαν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον. Καὶ τότε μὲν δειπνήσαντες ἐκοιμήθησαν· τῇ δ' ὑστεραίᾳ συνῆλθον οἱ στρατιῶται πάντες, (συνῆγον δὲ αὐτοὺς μάλιστα Ἀγασίας Στυμφάλιος ὁ λοχαγὸς, καὶ Ἱερώνυμος Ἠλεῖος λοχαγὸς, καὶ ἄλλοι πρεσβύτατοι τῶν Ἀρκάδων) καὶ δόγμα ἐποιήσαντο, ἐάν τις [2] τῶν λοιπῶν μνησθῇ δίχα τὸ στράτευμα ποιεῖν, θανάτῳ αὐτὸν ζημιοῦσθαι· καὶ κατὰ χώραν ἀπέναι, [3] ἥπερ

taphium magnum ſtruxerunt, magnum etiam rogum, coronáſque *iis* impoſuerunt. Hæc cùm feciſſent, ad caſtra reverterunt. Atque ibi tum cœnâ ſumptâ quieti ſe dederunt: poſtridie autem milites univerſi convenerunt, (eos autem in primis Agaſias Stymphalius cohortis ductor, cohortis ductor etiam Hieronymus Eleus, aliíque ex Arcadibus natu maximi coëgerunt) & decretum fecerunt, ut ſi quis deinceps diſtrahendi exercitûs mentionem faceret, morte is multaretur; ut item in eum redirent ordinem,

nem tumulum vocat, in honorem atque memoriam mortuorum, eorum in primis qui vel in acie deſiderati, vel naufragio erant amiſſi, mos erat antiquis exſtruere. Hinc *Suetonio* in Claudio c. 1. dicitur *tumulus honorarius*. Nec inſepultis tantùm, ſed & beneficiorum quorundam inſigniorum auctoribus, quorum corpora jam anteà ſepulchris fuerant condita, tumulos ejuſmodi ponere ſolebant. Rem totam hanc luculenter exſequitur *Dionyſ. Hal.* A. R. lib. 1. c. 54. his verbis de Æneâ factis: Εἰ δέ τινας ταράττει τὸ πολλαχῇ λέγεσθαί τι καὶ δεικνύειν τάφους Αἰνείου, ἀμηχάνου ὄντος εὑρεῖν τὸν αὐτὸν τεθάφθαι χωρίοις, ἐνθυμηθέντες ὅτι κοινόν ἐστιν ἐπὶ πολλῶν τοῦτό γε τὸ ἄπορον, καὶ μάλιστα τῶν μὴ ἐπιφανεῖς τὰς τύχας ἐχόντων, πλάνητας δὲ τοὺς βίους ἐχηκότων, μαθέτωσαν ὅτι χωρίον μὲν ἓν τὸ δεξάμενον τὰ σώματα αὐτῶν οὐ, μνημεῖα δὲ παρὰ πολλοῖς κατεσκεύασε, δι' εὐτοκίαν τῶν ὠφελείας ποιουμένων, μάλιστα ἐπὶ τοῖς γένεσιν αὐτῶν τι θεῖον, ἢ πόλεως οἰκιστὰς ἢ χρόνιοι οἰκήτορες καὶ φιλάνθρωποι μοῖραι. Lege *Hom.* Il. η'. v. 331 & ſeq. Adde, ſi libet, *Æli. Lamprid.* in Severo, c. 65. p. 1035. & *Vopiſc.* in Floriano, c. 2. p. 622. edit. Lugd. Bat.

1 Καὶ στέφανοι &c.] Coronis, variis è floribus, herbis frondibúſve textis, apud veteres decorari conſueviſſe tumulos ſubinde docent auctores tam Græci quàm Latini. *Sophocl.* in Electrâ v. 898 & ſeq.

Χρ. Καὶ δὴ λέγω σοὶ πᾶν ὅσον κατειδόμην.
Ἐπεὶ γὰρ ἦλθον πατρὸς ἐς χοὰς τάφον,
Ὁρῶ κολώνης ἐξ ἄκρας νεοῤῥύτους
Πηγὰς γάλακτος, καὶ στεφηφόρῳ κύκλῳ
Πάντων ὅσ' ἐσὶν ἀνθέων ἠκλω πατρός.

Tibul. l. 2. eleg. 4. v. 47 & ſeq.

Atque aliquis ſenior, veteres veneratus amores,
Annua conſtructo ſerta dabit tumulo.

ubi vide quæ notavit elegantiſ. *Broukh.*

2 Τῶν λοιπῶν] Vide p. 431. n. 6.

3 Ἥπερ πρόσθεν &c.] *Scil.* eo loco vel ordine, quem quiſque ante diſſidium tenuerat. *Leuncl.* locum ſic vertit, —*formam exercitûs in abitu eandem retinendam eſſe, quæ priùs fuiſſet.*

πρόσθεν εἶχε τὸ στράτευμα, ἢ ἄρχειν τὰς πρόσθεν στρατηγούς. Καὶ Χειρίσοφος μὲν ἤδη τετελευτήκει, φάρμακον πιὼν, πυρέττων· [1] τὰ δ' ἐκείνου Νέων ὁ Ασιναῖος παρελάμβανε.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἀναστὰς εἶπε Ξενοφῶν, "Ω ἄνδρες στρα-"τῶται, δεῖ μὲν πορείαν, ὡς ἔοικε, [2] δηλονότι [3] πεζῇ ποιητέον· οὐ "γὰρ ἔστι πλοῖα. Ανάγκη δὲ πορεύεσθαι ἤδη· οὐ γὰρ ἔστι μένουσι "τοῖς ἐπιτήδεια. Ημεῖς μὲν οὖν θυσόμεθα· ὑμᾶς δὲ δεῖ παρασκευά-"ζεσθαι ὡς μαχουμένους, εἴ ποτε ἢ ἄλλοτε· οἱ γὰρ πολέμιοι "[4] ἀνατεθαρσήκασιν." Εκ τούτου ἐθύοντο οἱ στρατηγοὶ, μάντις δὲ παρῆν Αρεξίων Αρκάς· [5] ὁ δὲ Σιλανὸς ὁ Αμβρακιώτης ἤδη ἀποδεδράκει, πλοῖον μισθωσάμενος, ἐξ Ηρακλείας. [6] Θυομένοις

quem antea tenuerat exercitus, & cum imperio essent illi, qui priùs duces extitissent. Obierat jam diem supremum Cherisophus, epoto medicamento, cùm febri laboraret; ac ejus *sanè* partes obtinebat Neon Asinensis.

Post hæc cùm exsurrexisset Xenophon, "Iter nobis, milites, "inquit, pedibus nimirum, utì videtur, faciendum est: neque "enim *ulla nobis* sunt navigia. Jam verò iter facere necesse est; "neque enim *hìc* manentibus suppetit commeatus. Quamobrem "nos quidem hostias mactabimus; vos autem, si unquam aliàs, "*sic* vosmet comparetis oportet, ut quibus pugnandum sit: nam "animos receperunt hostes." Ibi tum hostias mactabant duces, *quibus* vates aderat Arexion Arcas: nam Silanus Ambraciotes jam, navigio conducto, ex Heracléâ aufugerat. *Ipsis* autem de

1 Τὰ δ' ἐκείνου Νέων &c.] Adi p. 467. n. 3. & p. 418. n. 4. Noster paulò infrà, Νέων δὲ ἓν μὲν στρατηγὸς κατὰ τὸ Χειρισόφου μέρος· unde forsan aliquis cum τὰ hoc loco intellexerit μέρη. Cæterùm pro τὰ δ' ἐκείνου MS. Eton. dat τὰ δὲ τούτου &c.

2 Δηλονότι] Scribitur & divisim δῆλον ὅτι. Vulgatam tamen scripturam retinere malim. Voces autem istas sæpè invicem permutatas esse non uno loco suprà monuimus.

3 Πεζῇ] Vide p. 407. n. 3.

4 Ανατεθαρσήκασιν.] *Thucyd.* l. 5. c. 82. Καὶ Αργείων ὁ δῆμος — ἀναθαρσήσας &c. *Schol.* Καὶ ἀναθαρσήσας] ἀναλαβόντες αὖθις ἐλπίδας ἀγαθάς.

5 Ο δὲ Σιλανὸς ὁ &c.] Refer sis oculos ad p. 409. n. 3. De particulâ δὲ vide 418. n. 6. *Aristoph.* Ορνιθ. v. 585. — μισθοφορεῖ δέ. *Schol.* Ο δὲ, ἀντὶ τοῦ γάρ.

6 Θυομένοις δὲ ἐπὶ &c.] Vide p. 124. n. 3.

δὲ ἐπὶ τῇ ἀφόδῳ [1] οὐκ ἐγίγνετο τὰ ἱερά. Ταύτῃ μὲν οὖν τὴν ἡμέραν ἐπαύσαντο. Καί τινες ἐτόλμων λέγειν ὡς ὁ Ξενοφῶν, βελόμενος τὸ χωρίον [2] οἰκίσαι, πέπεικε τὸν μάντιν λέγειν, ὡς τὰ ἱερὰ οὐ γίγνεται ὑπὸ ἀφόδῳ. [3] Ἐντεῦθεν [4] κηρύξας Ξενοφῶν, τῇ αὐρίον παρεῖναι ἐπὶ τὴν θυσίαν τὸν βελόμενον, καὶ, μάντις εἴ τις εἴη, προαγορεύσας παρεῖναι, ὡς σωφρονισόμενον τὰ ἱερὰ, [5] ἔθυε· καὶ ἐνταῦθα παρῆσαν πολλοί. [6] Θυομένων δὲ πάλιν εἰς τρὶς ὑπὸ τῇ ἀφόδῳ, οὐκ ἐγίγνετο τὰ ἱερά. Ἐκ τούτου χαλεπῶς εἶχον ④ στρατιῶται· καὶ γὰρ τὰ ὑποπόδια

discessu hostias consulentibus exta non erant læta. Quapropter hoc die quieverunt. Ac quidam audebant dicere Xenophontem, præ studio coloniam eo in loco collocandi, vati persuasisse, ut de discessu exta non fuisse læta diceret. Mox deinde Xenophon cùm præconis voce edixisset, ut crastino die sacrificio, quicunque vellet, interesset, &, si qui esset in exercitu vates, ut adesset, exta quò simul inspiceret, denuntiâsset, hostias cædebat; atque ibi aderant multi. Cúmque rursùs ter hostias de discessu consulerent, exta non erant læta. Ibi tum milites molestiâ afficiebantur; nam commeatus ille, quem secum huc profecti ad-

1 Οὐκ ἐγίγνετο τὰ ἱερά.] Ità MS. Eton. In editis libris legitur οὐκ ἐγίγνετο τὰ ἱερὰ καλά. quam vocem ultimam, alibi etiam additam, tanquam scholion, ejiciendam censeo. Vide p. 477. n. 5.

2 Οἰκίσαι] Scribitur & οἰκῆσαι. Sed tu vide sis p. 476. n. 4.

3 Ἐντεῦθεν] Adi p. 417. n. 6.

4 Κηρύξας] Consule p. 30. n. 4.

5 Ἔθυε,] *Ammon.* Θύειν τὴν Θύοντα Διαφέρει. Θύειν μὲν γὰρ οἱ σφάττοντες τὰ ἱερεῖα. Θύοντας δὲ οἱ διὰ τῆς αὐλάγχνων μαντεύομενοι. *Th. Magist.* Θύειν, ἐπὶ τῶν σφαττομένων ἱερείων· — τὴν θύεσθαι δὲ μόνον ἀντὶ τοῦ σφάττεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ θύειν. Et haud sanè crediderim perpetuum esse apud auctores, quod *Ammonius* notat, istorum verborum discrimen. Confusum certè videtur apud Nostrum, tum alibi, tum *Hist. Gr.* l. 3. ferè medio: αὐτὸς δὲ εἰς Αὐλίδα ἐλθὼν θύσων εἰς Αὐλίδι, ἔνθαπερ ὁ Ἀγαμέμνων, ὅτ' εἰς Τροίαν ἔπλει, ἔθυετο. P. 149.

6 Θυομένων δὲ πάλιν &c.] Suprà paulò aliâ orationis formâ rem eandem extulerat: Θυομένοις δὲ ἐπὶ τῇ &c. ubi participium potest conjungi cum ἐγίγνετο, vel etiam absolutè, pariter ac θυομένων hoc loco, poni. Confer p. 467. n. 4. Hanc constructionis varietatem cùm non animadvertissent librarii, pessimè acceperunt Evangelistæ verba Act. XXII. 17. ubi codices alii pro ὑποστρέψαι dant ὑποστρέψαντι· pro προσευχομένῳ, προσευχόμενον alii, alii προσευχομένῃ. Quin & MS. Eton. hìc loci perperam exhibet θυομένῃ.

ἐπέλιπεν ἃ ἔχοντες ἦλθον, [1] καὶ ἀγορὰ οὐδεμία ἐφαίνετο.

Ἐκ τούτου συνελθόντων εἶπε πάλιν Ξενοφῶν, Ὦ ἄνδρες, ὅτι μὲν τῇ πορείᾳ, ὡς ὁρᾶτε, τὰ ἱερὰ οὔπω γίγνεται· τῶν δ' ἐπιτηδείων ὁρῶ ὑμᾶς δεομένους· ἀνάγκη ἔν μοι δοκεῖ θύεσθαι περὶ αὐτοῦ τούτου. Ἀνασὰς δέ τις εἶπε, Καὶ εἰκότως ἄρα ἡμῖν οὐ γίγνεται τὰ ἱερά· ὡς γὰρ ἐγὼ, ἀπό τοῦ αὐτομάτου χθὲς ἥκοντός πλοίου, [2] ἤκουσα τινὸς ὅτι Κλέανδρος ὁ Βυζάντιος [3] ἀρμοστὴς μέλλοι ἥξειν, πλοῖα ἔχων καὶ τριήρεις. Ἐκ τούτου ἦ [4] ἀναμένειν μὲν πᾶσιν ἐδόκει· ὅτι ἦ τὰ ἐπιτήδεια ἀναγκαῖον ἦν ἐξιέναι· [5] καὶ ὅτι τούτῳ πάλιν [6] ἐθύετο εἰς τέλος, καὶ οὐκ

tulerant, *eos* defecit, neque forum ullum rerum venalium præstò erat.

Hìc cùm convenissent, *ità* rursùs loquutus est Xenophon, Necdum felicia, milites, ad iter, utì videtis *ipsi*, sunt exta: at commeatu vos egere video: quapropter necesse est, meâ *quidem* sententiâ, hâc ipsâ de re deos consulere. Et surgens quidam, Consentaneum utique est, inquit, nos non posse litare: nam ut ego de quodam audivi, casu quodam navigio *huc* herì adpulso, Cleander è Byzantio, *cujus est* præfectus, cum navigiis ac triremibus venturus est. Ibi tum visum quidem est omnibus expectandum esse; necessariò tamen ad commeatus *parandos* exeundum erat: atque hâc de re rursùs ter mactatæ erant hostiæ, neque

1 Καὶ ἀγορὰ] Respice p. 461. n. 1.

2 Ἤκουσα τινὸς ὅτι &c.] *Steph.* ὅτι expungendum, vel in ὁ mutandum, censuit. Rectiùs *Leuncl.* in atticisimorum numerum ejus particulæ usum referendum suspicatus est. Noster eodem fermè modo loquitur in libello Περὶ Προσόδων, haud ità procul à fine: Εἰ δὲ σαφὲς δοκεῖ εἶναι ὡς, εἰ μέλλοιεν πᾶσαι αἱ πρόσοδοι ἐκ πόλεως πορίσαι, ὅτι εἰρήνην δεῖ ὑπάρχειν, &c. Et in *Hist. Gr.* l. 6. paulò ultra med. οἱ δὲ ἔλεγον ὡς, ἐπεὶ παῖδες αὐτῷ σὺν ἐγίγνοντο ἐκ γυναικός, ὅτι πέμπειν εἰς Θήβας ἐμνήσθη &c. Adde quæ suprà scripsimus p. 410. n. 3.

3 Ἀρμοστὴς] Vide p. 400. n. 5. Quod verò scribitur in quibusdam cod. ἀρμοστὴς μᾶλλον ἦξε, absonum extra modum & absurdum est.

4 Ἀναμένειν] *Scil.* Κλέανδρον καὶ τὰς τριήρεις καὶ τὰ πλοῖα, utì Noster infrà pleniùs rem eandem enarrat.

5 Καὶ ἐπὶ τούτῳ &c.] Suprà paulò dixerat, δοκεῖ θύεσθαι περὶ αὐτοῦ τούτου. Vide sis p. 414. n. 3.

6 Ἐθύετο] Intelligendus videtur cum hoc verbo Ξενοφῶν. utì & mox infrà, Καὶ πάλιν δ' ὑστεραίᾳ ἐθύετο, &c.

ἐγίγνετο τὰ ἱερά· καὶ ἤδη ὅπι σκηνὴν ἰόντες τὴν Ξενοφῶντος, ἔλεγον ὅτι οὐκ ἔχοιεν τὰ ἐπιτήδεια. Ὁ δ' οὐκ ἂν ἔφη ἐξαγαγεῖν, μὴ γιγνομένων τῶν ἱερῶν.

Καὶ πάλιν δ' ὑστεραίᾳ ἐθύετο, καὶ καλὸν ἦν πᾶσα ἡ στρατιὰ, μᾶλλον τὸ μέλειν πᾶσιν, ἐκυκλοῦτο περὶ τὰ ἱερά· τὰ δὲ θύματα ἐπελελοίπει. Οἱ δὲ στρατηγοὶ [1] ἐξῆγον μὲν οὔ, συνεκάλεσαν δέ· εἶπεν οὖν ὁ Ξενοφῶν, Ἴσως ④ πολέμιοι συνειλεγμένοι εἰσὶ, καὶ ἀνάγκη μάχεσθαι· εἰ οὖν [2] καταλιπόντες τὰ σκεύη ἐν τῷ ἐρυμνῷ χωρίῳ, ὡς εἰς μάχην παρεσκευασμένοι ἴοιμεν, ἴσως ἂν [3] τὰ ἱερὰ μᾶλλον παρέχοιεν ἡμῖν. Ἀκούσαντες δὲ ④ στρατιῶται [4] ἀνέκραγον ὡς οὐδὲν δέον εἰς τὸ χωρίον ἄγειν, ἀλλὰ [5] θύειν ὡς

tamen læta fuerunt exta: & jam *milites*, cùm ad Xenophontis tabernaculum acceſſiſſent, commeatus ſe non habere aiebant. At ille ſe educturum eos negabat, niſi perlitatum eſſet.

Ac poſtridie rursùs mactatæ erant hoſtiæ, atque totus ferè exercitus, propterea quòd omnibus *res* curæ eſſet, ſpiſſo orbe ſacra circumſteterunt: *jámque* eos defecerant hoſtiæ. At duces *eos* non eduxerunt quidem, ſed tamen convocârunt: quare Xenophon, Fortaſſis, ait, collecti ſunt hoſtes, ac pugnare neceſſe eſt: ſi ergo relictis ſarcinis in loco *hoc* munito, tanquam ad pugnam inſtructi progrediamur, fortaſſe magìs exta feliciter nobis ceſſerint. *Hoc* cùm milites audiîſſent, exclamabant nihil eſſe, quamobrem *eum* in locum duceret, ſed quàm celerrimè ſacrifi-

1 Ἐξῆγον μὲν οὔ, &c.] In quibuſdam libris locus ſic peſſimè diſtinguitur, — ἐξῆγον μὲν, οὐ συνεκάλεσαν δέ. quos ſequutus eſt *Amaſæus*. Noſter ſuprà p. 298. ſimiliter dixit, Οὗτος δ' ἦν μέγας μὲν οὔ, καλὸς δέ. Et p. 341. δένδροις παχέσι μὲν οὔ, συκαῖς δέ. ubi vide notata.

2 Καταλιπόντες τὰ σκεύη] Rectè huc τὰ σκεύη revocârunt *Steph. Leuncl. Muret.* quæ in MSto Eton. & editionibus antiquis non comparent. Porrò, *Leuncl.* ſe τὰ σκεύη in quibuſdam exemplaribus legiſſe teſtatur.

3 Τὰ ἱερὰ μᾶλλον παρέχοιεν] MS. Eton. τὰ ἱερὰ παρέχοιεν. Sed rectiùs cæteri libri vulgatam Lectionem exhibent. *Thucyd.* l. 5. c. 54. eâdem notione verbum uſurpavit: ὡς δ' αὐτοῖς τὰ Δημοκρατήεια θυομένοις οὐ παρέχοι &c.

4 Ἀνέκραγον ὡς] Conf. p. 359. n. 1.

5 Θύειν] MS. Eton. θύειν. Vide p. 480. n. 5.

πάχισα. [1] Καὶ ταῦθα μὲν οὐκέτι ἰῶν, [2] βῶς δὲ ὑφ' ἁμάξης ταλάμβοι ἐθύοντο· καὶ Ξενοφῶν Κλεάνορον ἐδεήθη τοῦ Ἀρκάδος παθυμεῖσθαι, [3] εἴ τι ἐν τούτῳ εἴη. Αλλ' [4] οὐδ' ὡς ἐγένετο τὰ ἱερά.

[5] Νέων δ' ἰῶν μὲν στρατηγὸς κατὰ τὸ Χειρισόφου μέρος· ἐπεὶ δ' ἑώρα [6] τοὺς ἀνθρώπους, ὡς εἶχον δεινῶς τῇ ἐνδείᾳ, βουλόμενος αὐτοῖς χαρίσασθαι, εὑρών τινα [7] ἄνθρωπον Ηρακλεώτην, ὃς ἔφη κώμας ἐγγὺς εἰδέναι, ὅθεν εἴη λαβεῖν τὰ ἐπιτήδεια, [8] ἐκήρυξε, ὅτου βουλόμενον ἴέναι ἐπὶ τὰ ἐπιτήδεια, ὡς ἡγεμόνα ἑσομένου.

candum esse. Ac oves sanè non jam ampliùs erant *ullæ*, atque adeò boves quos de plaustro emerant mactabant: & Xenophon Cleanorem Arcadem orabat ut alacri esset *ad omnia paranda* animo, si quid hoc *sacrificandi* tempore *læti* extaret. Verùm nè sic quidem perlitatum est.

Cæterùm Neon dux erat in Cherisophi locum *suffectus*: *is* autem ubi miserè premi homines inopiâ videbat, quòd iis gratificari volebat, cùm Heracleotam quendam reperisset, qui se diceret vicos nôsse prope *ab ipsis*, unde commeatus petere liceret, per præconem pronuntiavit ut, quicunque vellet, ad commeatus parandos exiret *secum*, ut qui se ducem *ipsis* præbiturus esset.

1 Καὶ] Eandem hujus particulæ vim videre est p. 267. n. 4.

2 Βῶς] Obiter emendandus est *Th. Magister*, apud quem in hâc voce scribitur, Αἴγεται ἐπ' εὐθείας τῶν πληθωλικῶν βόες —— ἐπὶ ὃ τὸ Ατλικῆς, βῶς. Repone, ἐπὶ ὃ τὸ αἰπαλικῆς, βῶς.

3 Εἴ τι ἐν τούτῳ εἴη.] Plenè forsan dixerit aliquis εἴ τι καλὸν vel αἴσιον ἐν τούτῳ χρόνῳ vel ἱερείῳ εἴη. Vide p. 286. n. 6. Mox infrà Noster, καὶ γίνεται καλὰ τὰ ἱερὰ ἐπὶ τῷ πρώτου ἱερείου.

4 Οὐδ' ὡς ἐχρύσετο τὰ &c.] Legitur etiam in *Steph.* & *Leuncl.* edit. οὐδ' ὡς ἐχρύσετο καλὰ τὰ ἱερά. Sed illud καλὰ delendum jam suprà monui p. 480. n. 1. Quâ de re conjecturam meam confirmant hoc loco edit. *Ald.* & *Flor.* in quibus scribitur, ἀδ' ὡς ἐχρύσετο καλὰ τὰ ἱερὰ δηλονότι. Nam vox δηλονότι aliquid expositionis gratiâ additum esse luculenter indicat: atque adeò forsan hìc loci legendum, ἀδ' ὡς ἐχρύσετο· cæteris, quæ sequuntur, omissis: ut ἐχρύσετο idem hìc valeat, atque πρὸς χάριν apud *Thucyd.* loco paulò suprà citato. *Stephanus* utique scripturam hanc veterum quorundam cod. auctoritate niti testatur. Vide sis p. 428. n. 3. de δηλονότι. & p. 124. n. 4. de ἐχρύσετο.

5 Νέων δὲ ἰῶν &c.] Adi p. 418. n. 4.

6 Τοὺς ἀνθρώπους, ὡς εἶχον] Consule p. 426. n. 6.

7 Ανθρωπον Ηρακλεώτην,] Lege p. 59. n. 1.

8 Εκήρυξε] Respice p. 30. n. 4. & p. 267. n. 2.

Επεξέρχονται δὴ σὺν δορατίοις, καὶ ἀσκοῖς, καὶ θυλάκοις, καὶ ἄλλοις ἀγγείοις, εἰς διχιλίους ἀνθρώπους. Επεὶ δ' ἦσαν ἐν ταῖς κώμαις, καὶ διεσπείροντο [1] ὡς ἐπὶ τὸ λαμβάνειν, ἐπιπίπτουσιν αὐτοῖς οἱ Φαρναβάζου ἱππεῖς τυχόντες (βεβοηθηκότες γὰρ ἦσαν τοῖς Βιθυνοῖς) βουλόμενοι σὺν τοῖς Βιθυνοῖς, εἰ δύναιντο, [2] ἀποκωλῦσαι τοὺς Ελληνας μὴ ἐλθεῖν εἰς τὴν Φρυγίαν. Οὗτοι οἱ ἱππεῖς ἀπέκτειναν τῶν Ελλήνων ὀλίγῳ μεῖον ἢ πεντακοσίους· οἱ δὲ λοιποὶ ἐπὶ τὸ ὄρος ἀνέφυγον.

Ἐκ τούτου ἀπαγγέλλει τις ταῦτα τῶν ἀποπεφευγότων εἰς τὸ στρατόπεδον. Καὶ Ξενοφῶν, ἐπειδὴ οὐκ ἐγεγύητο τὰ ἱερὰ ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, λαβὼν βοῦν ἀπὸ ἁμάξης, (ὁ γὰρ ἰοῦ ἄλλα [3] ἱερεῖα) σφαγιασάμενος ἐβοήθει, καὶ οἱ ἄλλοι οἱ μέχρι [4] πεντήκοντα ἐτῶν

Ibi ſanè homines ferè bis mille cum ſpiculis, & utribus, & ſaccis, aliiſque vaſis excurrunt. Cúmque in vicos perveniſſent, ac *jam* hinc inde capiendi *commeatûs* causâ ſe ſpargerent, primi eos Pharnabazi equites invadunt, (nam *hi* Bithynis opem laturi venerant) quippe qui cum Bithynis *conjuncti*, ſi poſſent, Græcos avertere volebant, nè Phrygiam ingrederentur. Equites illi ex Græcis non pauciores quingentis trucidant; reliqui *quendam* in montem ſe fugâ recipiebant.

Mox deinde eorum, qui fugâ evaſerant, aliquis hæc in caſtra renuntiat. Et Xenophon, quoniam eo die perlitatum non fuerat, ſumptum de plauſtro bovem (nam alia non ſupererant animantia) cùm mactâſſet, ad opem *ſuis* ferendam properabat, cæteríque *adeò eum ſequuti ſunt* omnes, quinquaginta annos non

1 Ὡς] Non ſimilitudinem ſpeciémve, ſed rei veritatem, denotat; eadémque vis ejus eſt Marc. I. 22. & Joh. I. 14.

2 Ἀποκωλῦσαι τοὺς — μὴ &c.] Eodem fermè modo dicitur, atque p. 345. — ἐμποδὼν ἦν μὴ ἤδη εἶναι, &c.

3 Ἱερεῖα] Vide p. 444. n. 3.

4 Πεντήκοντα] Sic rectè MS. Eton. & vet. quædam edit. quibuſcum conſentit *Amaſæus*. Codices alii dant τριάκοντα. At magìs conſentaneum eſt, vacationem à militiæ laboribus annos quinquaginta potiùs, quàm triginta natis, fuiſſe datam.

πάντες. Καὶ ἀναλαβόντες τὰς λοιπὰς ἄνδρας, ἐς τὸ στρατόπεδον ἀφικνοῦνται. [1] Καὶ ἤδη μὲν ἀμφὶ ἡλίου δυσμὰς ἦν, καὶ οἱ Ἕλληνες μάλα ἀθύμως ἔχοντες ἐδειπνοποιοῦντο. Καὶ [2] ἐξαπίνης [3] ἀπὸ τῶν λασίων τῶν Βιθυνῶν τινες ὑπαγόμενοι [4] τοῖς προφύλαξι, τοὺς μὲν κατέκτανον, τοὺς δὲ ἐδίωξαν μέχρις εἰς τὸ στρατόπεδον. Καὶ κραυγῆς γενομένης, εἰς τὰ ὅπλα πάντες ἔδραμον οἱ Ἕλληνες· καὶ διώκειν μὲν καὶ κινεῖν τὸ στρατόπεδον νυκτὸς οὐκ ἀσφαλὲς ἐδόκει· λάσια γὰρ ἦν τὰ χωρία· ἐν δὲ τοῖς ὅπλοις ἐνυκτέρευον, φυλαττόμενοι [5] ἱκανοῖς φύλαξι μάχεσθαι.

Τὴν μὲν νύκτα οὕτω [6] διήγαγον· ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ οἱ στρατηγοὶ εἰς τὸ ἐρυμνὸν χωρίον ἦγον· οἱ δὲ εἵποντο, ἀναλαβόντες τὰ ὅπλα καὶ τὰ σκεύη. Πρὶν δὲ λῆσαι ὥραν τινά, [7] ἀπεταράχθησαν

egreſſi. Cúmque viros *illos* reliquos recepiſſent, in caſtra revertuntur. Ac jam quidem ſolis occaſus inſtabat, cùm Græci animis admodùm debilitati cœnam ſumebant. Et Bithynorum nonnulli cùm repentè per *loca* ſilvis denſa primas in excubias irruiſſent, alios occiderunt, alios ad ipſa uſque caſtra perſequuti ſunt. Ac clamore excitato, ad arma Græci adcurrerunt omnes: & *hoſtem* quidem perſequi noctúque caſtra movere, tutum non eſſe videbatur: erant enim loca *ea* denſa ſilvis: at in armis pernoctârunt, conſtitutis excubiis ad dimicandum idoneis.

Ità noctem exegerunt: cúmque illuxiſſet, duces in locum munitum ducebant; ac *milites*, ſumptis armis vasísque, ſequebantur. Antequàm autem prandii tempus eſſet, quà in locum aditus

1 Καὶ ἤδη μὲν — καὶ οἱ &c.] Vide p. 320. n. 1.

2 Ἐξαπίνης] Adi p. 339. n. 2.

3 Διὰ τῶν λασίων] *Scil.* χωρίων. Plenè mox infrà ſcribit, λάσια γὰρ ἦν τὰ χωρία. Vide p. 352. n. 1.

4 Τοῖς προφύλαξι,] Inſpice p. 133. n. 2.

5 Ἱκανοῖς φύλαξι μάχεσθαι.] Poſt vocem φύλαξι ponendam σιγμὴν πλείαν cenſuit *Muretus*: deinde legendum, Καὶ τὴν μὲν νύκτα οὕτω &c. deleto verbo μάχεσθαι. quod tamen, in MSto quamvìs etiam Eton. non extet, per me licet, retineas.

6 Διήγαγον] Vide p. 387. n. 1.

7 Ἀπεταράχθησαν] In *Steph.* Theſ. reperitur id verbi ſine auctore; in *Conſtant.* citatur tantùm *Appian.* Eodem tamen utitur *Dion. Hal.* A. R. l. 9. c. 8. Ὡς γὰρ ἤρξαντο — ἀπεταράχθαι τε καὶ ἀπιστανεῖν οἱ &c. ferè ut Noſter ἀπεταράχθησαν — καὶ ἀπιστάνεσθαι. Quare per-

peram

ἦ ἡ εἴσοδος ἰὼ εἰς τὸ χωρίον, ⁊ ἀπεσταύρωσαν ἅπαντα, καταλιπόντες τρεῖς πύλας. Καὶ πλοῖον ἐξ Ηρακλείας ἦκεν ἄλφιτα ἄγον, καὶ ἱερεῖα, ⁊ οἶνον. Πρωῒ δ' ἀναστὰς Ξενοφῶν [1] ἐθύετο ἐπεξόδια, [2] ⁊ γίνεται τὰ ἱερὰ [3] ἐπὶ τῷ πρώτῳ ἱερείου. Καὶ ἤδη τέλος ἐχόντων τῶν ἱερῶν, ὁρᾷ [4] αἰετὸν αἴσιον ὁ μάντις [5] Ἀρεξίων Παῤῥάσιος, [6] καὶ ἡγεῖσθαι κελεύει τὸν Ξενοφῶντα. Καὶ λαβόντες τὼ τάφρον, [7] τὰ ὅπλα τίθενται, [8] καὶ σημήνειαν ἀνισήσαντας ἔξω σταθῆναι σὺν τοῖς ὅπλοις, [9] τὸ δὲ ὄχλον ⁊ τὰ ἀνδράποδα αὐτοῦ καταλιπεῖν. Οἱ μὲν δὴ ἄλλοι

erat fossam duxerunt, omniáque, tribus *tantùm* portis relictis, vallo præcludebant. Atque *ibi tùm* ex Heracléâ venit navigium, quod farinam, & animalia, & vinum vehebat. Xenophon autem manè surgens de discedendo exta consulebat, ac primâ *statim* hostiâ perlitatum est. Cúmque sacra jam peracta essent, Arexion Parrhasius vates aquilam faustam conspicit, & Xenophontem *copias* ducere jubet. Atque adeò ubi fossam transiissent, in armis consistunt, & per præcones edixerunt, militibus exeundum esse armatis, ut primùm pransi essent, turbam verò *imbellem* cum mancipiis ibidem esse relinquendam. Ac cæteri

peram libri quidam vet. in quibus est & MS. Eton. pro ἀπεσταύρωσαν dant ἀπεστράπευσαν. *Dionys. Hal.* iterùm ibid. l. 10. c. 21. — τὼ πόλιν αὐτῶν ἀπεπίφρουε &c. Adde sis *Suid.* in v. Απεπίφρουον.

1 Εθύετο ἐπιξόδια,] Frustrà vocem hanc in lexicis quæsiveris. Cæterùm, similiter dixit p. 349. ἀπιθῦσαι — ἠμελόσωα — & p. 353. σωτήρια θύειν. & hoc & illo loco vide notata. Adde ex *Thucyd.* adlata p. 482. n. 3. Eodem redit phrasis ἐπ' ἐξοδῳ ἐθύετο, quâ usus est Noster p. 477.

2 Καὶ γίνεται τὰ &c.] Sic rectè MS. Eton. Vulgò post γίνεται legitur καλά· quam quidem vocem cum εἶναι junctam videre est pag. 286. 290 & alibi sæpè, non item cum verbo γίνεσθαι. Huic utique cùm adjuncta sint τὰ ἱερά, idem valere videntur, quod προχωρεῖν τὰ ἱερά· quo genere loquendi suprà usus est Noster p. 482. Vide & p. 483. n. 4. & p. 480. n. 1.

3 Επὶ τῷ πρώτῳ ἱερείῳ] Suprà p. 286. dixit ellipticè, καὶ τὰ ἱερὰ καλὰ ἦν εὐθὺς ἀπὸ τοῦ πρώτου. Et paulò infrà leges, καὶ ἐθύετο ἐπὶ τῷ πρώτῳ &c.

4 Αἰετὸν αἴσιον] Respice p. 453. n. 3.

5 Αρεξίων Παῤῥάσιος &c.] Legitur & Αρηξίων Παρράσιος &c. cui scriptura recepta omnino præferenda est, cùm suprà pag. 479. vates idem dicatur Αρεξίων Αρκάς. *Parrhasius* utique sonat *Arcadius*. Vide *Virg.* Æn. lib. 8. v. 344.

6 Καὶ ἡγεῖσθαι κελεύει &c.] Vide sis quæ notavit doctiss. *Kuhn.* ad *Pausan.* l. 4. c. 16. sub init.

7 Τὰ ὅπλα τίθενται,] Adi p. 367. n. 3.

8 Καὶ σημήνειαν] Consule p. 267. n. 2.

9 Τὸν δ' ὄχλον] Lege p. 244. n. 15.

πάντες ἐξήεσαν, Νέων δὲ ὅ· ἐδόκει γὰρ κάλλιστον εἶναι, τοῦτον φύλακα καταλιπεῖν τῷ ἐπὶ στρατοπέδῳ. [1] Ἐπειδὴ δὲ οἱ λοχαγοὶ καὶ οἱ στρατιῶται ἀπέλιπον αὐτὸς, αἰσχυνόμενοι μὴ ἕπεσθαι, τῶν ἄλλων ἐπεξιόντων, κατέλιπον τοὺς ὑπὲρ πέντε καὶ τετταράκοντα ἔτη. Καὶ οὗτοι μὲν ἔμενον· οἱ δ' ἄλλοι ἐπορεύοντο. Πρὶν δὲ πέντε καὶ δέκα στάδια διεληλυθέναι, ἐνέτυχον ἤδη νεκροῖς· καὶ τὸ οὐραῖον τοῦ κέρατος ποιησάμενοι καταὰ οὓς ἔστησαν φανέντας νεκρὸς, ἔθαπτον πάντας ὁπόσους ἐπελάμβανε τὸ κέρας. Ἐπειδὴ δὲ τοὺς πρώτους ἔθαψαν προαγαγόντες, καὶ τὸ οὐραῖον αὖθις ποιησάμενοι καταὰ οὓς ἔστησαν τῶν ἀπόφων, ἔθαπτον τὸν αὐτὸν τρόπον ὁπόσους ἐπελάμβανεν ἡ στρατιά. Ἐπεὶ δὲ εἰς τὴν ὁδὸν ἦκον [2] τὴν ἐκ τῆς

quidem exibant omnes, præter Neonem: nam rectiſſimè ſe facturos exiſtimabant, ſi hunc eorum qui in caſtris manebant cuſtodem relinquerent. Cùm autem eos cohortium ductores militéſque reliquiſſent, ſibi dedecori *fore* putantes, ſi, cæteris exeuntibus, ipſi non ſequerentur, eos *tantùm in caſtris* reliquerunt, qui quadraginta & quinque annos egreſſi eſſent. Et hi quidem manebant; cæteri iter ingreſſi ſunt. Priuſquàm quindecim ſtadia proceſſerant, in *cæſorum* jam inciderunt cadavera; itaque cùm extremam cornu partem juxta cadavera primùm conſpecta conſtituiſſent, quæcunque cornu amplectebatur, ſepeliebant omnia. Poſteaquam prima *illa* ſepeliiſſent, progreſſi, rurſúmque parte cornu extremâ juxta prima eorum quæ necdum ſepulta erant conſtitutâ, eodem modo, quæcunque comprehendere potuit exercitus, ſepeliebant. Cúmque ad viam veniſſent, *quà* ex

1 Ἐπειδὴ ὃ οἱ &c.] MS. Eton. ἐπεὶ δ' οἱ &c. *Muretus* legit ἔπειτα, & quæ ſequuntur ad hunc modum, Ἐπειτα ὃ οἱ λοχαγοὶ καὶ οἱ στρατιῶται αἰσχυνόμενοι μὴ ἕπεσθαι τῶν ἄλλων ἐπεξιόντων, κατέλιπον αὐτοῦ τοὺς ὑπὲρ πέντε καὶ τετταράκοντα ἔτη. Edit. pleræque dant — ἀπέλιπον αὐτὸν, αἰσχυνόμενοι &c. Rectiùs MS. Eton. — ἀπέλιπον αὐτοὺς, &c. in quo etiam pro ἕπεσθαι legitur ἐφέπεσθαι, pro ἐπεξιόντων ſimplex ἐξιόντων, necnon poſt κατέλιπον additur αὐτοῦ.

2 Τὴν ἐκ τῆς κωμῆς] *Scil.* φέρουσαν vel ἄγουσαν. Noſter p. 258. ἡ δὲ (*ſcil.* ὁδὸς) πρὸς ἕω, ἐπὶ Σῦσά τε — φέρει, &c. — ἡ ὃ Ἀβρ. τῆς ὀρείας — εἰς Καρδούχους ἄγει. Confer p. 368. n. 3.

κωμῶν, ἔνθα ἔκειντο ἀθρόοι, συνενεγκόντες αὐτοὺς ἔθαψαν.

Ηδη δὲ πέρα μεσούσης τ ἡμέρας [1] προαγαγόντες τὸ στράτευμα ἔξω τ κωμῶν, ἐλάμβανον τὰ ἐπιτήδεια ὅ, τι τις ὁρῴη ἐντὸς τῆς φάλαγγος. Καὶ ἐξαίφνης ὁρῶσι διὰ τῶν πολεμίους [2] ὑπερβάλλοντας κατ' λόφους τινὰς ἐπ τ ἐναντίας, τεταγμένους [3] ἐπὶ φάλαγγος, ἱππέας τε πολλοὺς καὶ πεζούς· καὶ γὰρ Σπιθριδάτης καὶ Ραθίνης ἦκον ἀπὸ Φαρναβάζου ἔχοντες δυνάμεις. Επεὶ δὲ κατεῖδον τοὺς Ελληνας οἱ πολέμιοι, ἔστησαν ἀπέχοντες αὐτῶν [4] ὅσον πεντεκαίδεκα σταδίους. Εκ τούτου εὐθὺς [5] Αρεξίων ὁ μάντις τ Ελλήνων σφαγιάζετο, [6] κατ ἐγίγνετο ἐπὶ τ πρώτοις καλὰ τὰ σφάγια. Ενταῦθα ὁ Ξενοφῶν λέγει, "Δοκεῖ

vicis *iter erat*, ubi jacebant frequentia, in unum comportârunt ea & ſepelierunt.

Cùm jam præterierat meridies, promotis copiis extra vicos, commeatum quemcunque quis cerneret intra phalangem capiebant. Et ſubitò vident hoſtes per colles quoſdam exadverſùm iter facientes, in phalangem diſpoſitos, tum equites multos tum pedites: etenim Spithridates & Rhathines cum copiis à Pharnabazo *miſſis* adventabant. At poſteaquam Græcos conſpexiſſent hoſtes, intervallo ſtadiorum ferè quindecim iis diſtantes ſubſtiterunt. Tum verò ſtatim Græcorum vates Arexion hoſtias mactat, ac primâ hoſtiâ perlitatum eſt. Hìc Xenophon, "Cen-

1 *Προαγαγόντες τὸ στράτευμα &c.*] Alio atque alio modo legitur & diſtinguitur hic locus. *Stephanianam* ipſe ſequutus ſum & diſtinguendi & ſcribendi rationem, mutato tantùm, quod ille exhibet, *ἐκ τῆς φάλαγγος* in *ἐντὸς τῆς &c.* Ad hanc emendationem viam munit MS. Eton. qui repræſentat *ὄντος* (corruptè ſine dubio pro *ἐντὸς*) *τ φάλαγγος*. *Leuncl.* ſic verba diſtinguit — *προαγαγόντες τὸ στράτευμα, ἔξω τῶν κωμῶν &c. Muret.* pro *ἔξω τῶν κωμῶν* legendum *ἐντὸς τῶν κωμῶν &c.* & totum illud *ἐκ τῆς φάλαγγος* inducendum eſſe contendit.

2 *Υπερβάλλοντας*] Vide p. 263. n. 6.

3 *Επὶ φάλαγγος*] Adi p. 321. n. 3. & p. 344. n. 1.

4 *Οσον*] Lege p. 308. n. 1.

5 *Αρεξίων*] Scribitur & *Αρηξίων*. Vide p. 486. n. 5.

6 *Καὶ ἐγίγνετο ἐπὶ τῶ &c.*] *Scil.* ἱερεία, ut plenè ſuprà p. 486. ubi vide n. 3. & p. 290. n. 3.

"μοι, ὦ ἄνδρες στρατηγοὶ, [1] ἐπιτάξασθαι τῇ φάλαγγι λόχους
"φύλακας, ἵνα, ἢν που δέῃ, ὦσιν οἱ ἐπιβοηθήσοντες τῇ φά-
"λαγγι, ἢν οἱ πολέμιοι τεταραγμένοι ἐμπίπτωσιν εἰς τετα-
"γμένους καὶ ἀκεραίους." Συνεδόκει [2] ταῦτα πάντα πᾶσιν.
"Ὑμεῖς μὲν τοίνυν, ἔφη, [3] προηγεῖσθε τῇ πρὸς τοὺς ἐναντίους,
"ὡς μὴ ἐστήκωμεν, ἐπεὶ ὤφθημεν καὶ εἴδομεν τοὺς πολεμίους·
"ἐγὼ δὲ ἥξω τοὺς τελευταίους λόχους [4] καταχωρίσας, ἦπερ
"ὑμῖν δοκῇ."

Ἐκ τούτου οἱ μὲν [5] ἡσύχως προῆγον· ὁ δ', πρεῖς [6] ἀφελὼν τὰς τε-
λευταίας τάξεις, [7] ἀνὰ διακοσίους ἄνδρας, ἔπι μὲν ἐπὶ τὸ δεξιὸν [8] ἐπέ-

"seo, duces, inquit, cohortes ſubſidiarias à tergo phalangis eſſe
"collocandas, ut, ſicubi poſcat uſus, ſint qui phalangi auxilium
"ferre poſſint, & hoſtes ordinibus turbatis in aciem inſtructam
"& integram incidant." Hæc omnia omnium adſenſu erant ad-
probata. "Vos igitur, ait, eâ præcedite *viâ* quæ in hoſtes *ducit*,
"ut nè, poſteaquam conſpecti ſumus & hoſtes vidimus, ſubſiſta-
"mus: ego cohortibus extremis, prout vobis videtur, conſti-
"tutis *mox* adero."

Poſt hæc illi placidè progreſſi ſunt; & *Xenophon* cùm tres poſtremos ordines, qui viris ſinguli ducentis conſtabant, *à reliquis*

1 Ἐπιτάξασθαι] Ad *Amaſ.* obſervat *Steph.* ἐπιτάξασθαι opponi τῷ προτάξασθαι, quod eſt, *à fronte collocare.*

2 Ταῦτα πάντα πᾶσιν.] In MSto Eton. deeſt πάντα. In *Ald.* & *Flor.* legitur παντάπασιν. At vet. cod. habere πάντα πᾶσιν teſtatur *Steph.*

3 Προηγεῖσθε τῇ] Supple ὁδῷ. Quâ de ellipſi vide p. 258. n. 3.

4 Καταχωρίσας, ἦπερ &c.] Veteres quidam libri dant καθεχωρήσας. Sed ſcriptura vulgata ſine dubio retinenda eſt. Noſter Κ. Π. pag. 450. αὐτὸς δὲ τὸ ἄλλο στράτευμα αὐτῷ κατεχώρισεν, &c. Eodémque alibi uſus eſt verbo: quod tamen in *Conſtant.* ſine auctore reperitur. Cæterùm, pro ἦπερ, quod MS. Eton. præſtat, edit. pleræque exhibent ἔπερ. Malè. Suprà p. 478. ἢν κατὰ χώραν ἀπίναι, ἦπερ &c.

5 Ἡσύχως] MS. Eton. ἥσυχοι. Non malè. Sic Noſter Κ. Π. p. 364. ἥσυχος κατῆγε &c. ubi vide notata.

6 Ἀφελὼν &c.] Interprete Stephano, *cùm ſeparâſſet, vel exemiſſet, & quaſi ſecreviſſet à reliquo corpore.*

7 Ἀνὰ] Adi p. 320. n. 6.

8 Ἐπίταξιν] Sic ex conjecturâ repoſui. Priùs legebatur in pleriſque edit. ἔπαμψιν, in MSto Eton. ἐπίταξιν, quod pro ἔπαμψιν huic inſerendum loco nonnulli cenſuerunt. Sed reſpuit, opinor, ἐπίταξιν articuli caſus: neque enim, γνώμῃ ἐμῇ, cum ἐπίταξιν ſcripſerit *Xenophon*, τῷ μὲν ἐπὶ τὸ &c. ſed τῇ μὲν ἐπὶ &c.

ταξεν ἐφέπεσθαι,[1] ἀπολιπόντας ὡς πλέθρον· Σαμόλας Αχαιὸς ταύτης ἦρχε τ᾽ τάξεως· τὴ δ᾽[2] ὅπ τῷ μέσῳ ἐχώρισεν ἕπεσθαι· Πυρίας Αρκὰς ταύτης ἦρχε· τὴν δὲ μίαν ἐπ τῷ εὐωνύμῳ· Φρασίας Αθηναῖος ταύτῃ ἐφειστήκει. Προϊόντες ὖ, ἐπεὶ ἐγένοντο οἱ ἡγεμόνες ἐπ νάπει μεγάλῳ κ᾽ δυσπόρῳ, ἔστησαν, ἀγνοοῦντες εἰ διαβατὸν εἴη[3] τὸ νάπος· καὶ πρεμνυῶσι στρατηγὸς καὶ λοχαγὸς πρόσω[4] ὅπ τὸ ἡγούμενον. Καὶ ὁ Ξενοφῶν, θαυμάσας ὅ, τι τὸ ἴσχον εἴη τ᾽ πορείαν,[5] κ᾽ τάχα ἀκόων τ᾽ πρεμνῶν, ἐλαύνει ἧ[6] ἐδυνάτο τάχιστα. Επεὶ ὖ σωῆλθον, λέγει Σοφαίνετος, πρεσβύτατος ὢν τ᾽ στρατηγῶν,[7] ὅτι ἂν ἄξιον εἴη

abduxiſſet, *eorum* alterum ad dextram, plethri ferè intervallo, ſubſequi juſſit; huic ordini præerat Samolas Achæus: alterum *ità* diſpoſuit ut loco medio ſequeretur; huic Pyrias Arcas præerat: tertium ad ſiniſtram *collocavit*; Phraſias huic Athenienſis erat præfectus. Procedentibus autem *copiis*, cùm ad ingentem tranſitúque difficilem ſaltum qui præceſſerant perveniſſent, conſtiterunt, propterea quòd ignorabant an tranſiri poſſet ſaltus; atque adeò duces & cohortium præfectos hortantur ut ad frontem agminis tranſirent. Et Xenophon, admiratus quid illud eſſet quod iter impediret, ac celeriter *eorum* cohortationem audiens, quàm potuit citiſſimè *ad ipſos* progreditur. Cùm conveniſſent, Sophænetus, inter duces natu maximus, operæ pretium

1 *Απολιπόντας*] Reſpicit ἄνδρας ſeu στρατιώτας voculâ τὴν, cum intellecto nomine τάξιν, comprehenſos. Vide p. 471. n. 3.

2 *Επὶ τῷ μέσῳ* &c.] MS. Eton. *ἐπὶ τὸ μέσον &c.* ut modò ſuprà *ἐπὶ τὸ δεξιὸν &c.* Sed cùm mox ſequatur *ἐπὶ τῷ εὐωνύμῳ*, nihil hìc mutandum. Cæterùm, *ἐχώρισεν ἕπεσθαι* delenda putat *Muretus*. Cujus viri docti ſeverioris ſanè critices alibi non pauca vidimus ſpecimina. Adi ſis p. 474. n. 4. & p. 488. n. 1. & p. 485. n. 5.

3 *Τὸ νάπος*,] Vide p. 311. n. 3.

4 *Επὶ τὸ ἡγούμενον.*] Lege p. 155. n. 3.

5 *Καὶ τάχα*] Sic MS. Eton. & edit. principes. Legitur & *κ᾽ ταχύ*. Sed vocibus poëticis uti amat Noſter. Vide p. 366. n. 4.

6 *Εδυνάτο*] Edit. *Steph.* habet *ἐδυνάσατο*, operarum, opinor, vitio.

7 *Οτι ὃν ἄξιον εἴη &c.*] Hæc mihi quidem ſatìs ſana videtur ſcriptura: cui tamen *Steph.* præfert lectionem hanc — *ὅτι βουλῆς ὢν ἄξιον εἰ εἴη Αλκιβιάδου θυγατρὸς ὢν τὸ νάπος* quam & MS. Eton. repræſentat, niſi quòd particula *εἰ* ante *εἴη* in eo deſit. *Muret.* aliam excogitavit, nimirum hanc, *ὅτι βουλῆς ἄξιον, εἰ δεῖ Αλκιβιάδου &c.*

ἀμαθαίνειν τοιοῦτον ὂν τὸ ναῦπος. Καὶ ὁ Ξενοφῶν ταυτὶ[1] ὑπολαβὼν ἔλεξεν,

"Αλλ' ἴσε μέν με, ὦ ἄνδρες, ἑκόντα πω κίνδυνον[2] προ-
"νήσασθαι ὑμῖν ἐθελῆσαι· ὁ γὰρ δόξης ὀρῶ δεομένους ὑμᾶς εἰς
"ἀνδρειότητα, ἀλλὰ σωτηρίας. Νῦν δ' ὅπως ἔχει· ἀμαχεὶ μὲν
"ἐνθένδε οὐκ ἔστιν ἀπελθεῖν· ἢν γὰρ μὴ ἡμεῖς ἴωμεν ἐπὶ τοὺς πολε-
"μίους, οὗτοι ἡμῖν, ὅταν ἀπίωμεν, ἕψονται καὶ ἐπιτεθήσονται.
"[3] Ὁρᾶτε δὴ πότερον κρεῖττον ἰέναι[4] ἐπὶ τοὺς ἄνδρας προβαλλο-
"μένους τὰ ὅπλα, ἢ μεταβαλλομένους, ὅπισθεν ἡμῶν ἐπόντας τοὺς
"πολεμίους θεάσασθε. Ἴσε γε μέντοι ὅτι τὸ μὴ ἀπέναι ἀπὸ τρο-
"λεμίων, οὐδενὶ καλῷ ἔοικε· τὸ δ' ἐφέπεσθαι, τοῖς κακίοσι θαρ-
"ρος ἐμποιεῖ. Ἐγωγ' οὖν ἥδιον ἂν σὺν ἡμίσεσιν ἑποίμην, ἢ σὺν
"διπλασίοις ἀποχωροίην. Καὶ τούτους οἶδ' ὅτι ἐπόντων μὴ ἡμῶν

fore negat ſaltum ejuſmodi tranſire. Et ſermone feſtinanter ſuſcepto Xenophon inquit,

"Nôſtis certè, viri, me voluntate meâ nullius unquam vobis
"periculi auctorem extitiſſe: nec enim ad fortitudinem gloriâ
"vobis opus eſſe video, ſed incolumitate. Jam verò ſic ſe res
"habet: ſine prælio ſanè hinc diſcedere non licet; nam niſi nos
"in hoſtes pergamus, ſequentur illi nos & invadent, cùm *hinc*
"abierimus. Conſiderate verò utrùm ſatius *ſit* in viros pergere
"obverſis *in eos* armis, an *ab eis* averſis, hoſtes ponè nos inva-
"dentes ſpectare. *Hoc* certè quidem nôſtis ab hoſtibus *utique*
"diſcedere nihil honeſti præ ſe ferre; at *eoſdem* inſequi, etiam
"ignavioribus animos addere. Ego quidem certè libentiùs *hoſtes*
"dimidiis cum *copiis* ſequerer, quàm cum duplo majoribus *ab iis*
"ſecederem. Novi etiam nè vos quidem ſperare fore ut, nobis

1 Ὑπολαβὼν ἔλιξεν,] Reſpice p. 194. n. 3.

2 Προξενήσασθαι] Similiter προξενῶ ſonat αἴτιος τινὶ τοῦδε γίνομαι, apud *Ælian.* l. 13. c. 33. — τύχη προξένησεν αὐτῇ, ὁ τῆς &c. Atque ità ferè *Sophocl.* in *Oed. Col.* v. 478. Ω φίλταθ', ὡς νῦν πᾶν πρόξενε προξένει. *Schol.* Προξένει] Λέγει μοι καὶ παίρεις τὰ χρήσιμα.

3 Ὁρᾶτε δὴ] Sic MS. Eton. & edit. *Steph.* aliorúmque. Legitur & Ὁρᾶτε δὲ &c.

4 Ἐπὶ τοὺς ἄνδρας] Vide p. 468. n. 3.

" οὐδ' ὑμεῖς [1] ἐλπίζετε δέξαθαι ἡμᾶς· ἀπιόντων δὲ, πάντες
" ἐπισάμεθα ὅπι τολμήσουσιν ἐφέπεθαι. Τὸ δὲ λαβόντας,
" ὅπωθεν ναπῷ χαλεπὸν ποιήσαθαι, μέλλοντας μάχεθαι,
" ἆρ' οὐχὶ καὶ [2] ἁρπάσαι ἄξιον; Τοῖς μὲν γὰρ πολεμίοις
" ἔγωγε [3] βελτίμως ἂν εὔπορα πάντα φαίνεθαι, ὥστε ἀπο-
" χωρεῖν· ἡμᾶς δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ χωρίου δεῖ διδάσκεθαι ὅπι
" οὐκ ἔστι μὴ νικῶσι σωτηρία. Θαυμάζω δ' ἔγωγε, καὶ τὸ ναῦ-
" πῳ τοῦτο εἴ τις μᾶλλον φοβερὸν νομίζει τῶν ἄλλων, ὧν

" *in eos* invadentibus, illi nos ſuſtineant; at verò ſi recedamus,
" ſcimus omnes fore ut perſequi *nos* audeant. Ut autem, *eum*
" ubi tranſierint, ſaltum impeditum à tergo relinquant ii, qui
" pugnaturi ſunt, annon dignum *id eſt* quod etiam avidè arri-
" piant? Velim equidem hoſtibus, quò diſcedant, omnia pera-
" gratu facilia videri: nos ab ipſo loco doceri oportet, ſalutem
" nobis, niſi vincamus, minimè *ſperandam* eſſe. At ego ſanè miror,
" ſi quis ſaltum hunc formidoloſiorem eſſe putat aliis, quæ pera-

1 Ελπίζετε] *Phavor.* Ἐλπίσας, ὁ μόνον ἐπ' ἀγαθῷ, ἀλλ' ἁπλῶς ἐπὶ τῇ τοῦ μέλλοντος ἐκβάσει λέγεται παρὰ Ἀττικοῖς. Latini ſic ferè uſi ſunt verbo *ſpero*. Virgil. *Æneïd.* l. 4. v. 419.

Hunc ego ſi potui tantum ſperare dolorem,
Et &c. Adde l. 1. v. 547. Sic & *Metel.* ad *Cicer.* epiſt. fam. l. 5. ep. 1. *Te tam mobili in me meóſque eſſe animo non ſperabam.* Confer p. 221. n. 4. Porrò, MS. Eton. habet ἐλπίζετε αὐτοὺς δέξαθαι &c. nec malè: cùm Noſtro perquam gratus ſit hujuſmodi pleonaſmus. Vide ſis p. 429. n. 4.

2 Ἁρπάσαι] Hujus verbi vim rectè expoſuit Cl. *Raphel.* ad Philip. II. 6. Ἁρπάζειν, ait vir doctus, non tantùm ſignificat alienum vi auferre, ſed etiam quod nobis offertur gratúmque accidit, id expetendum atque optabile exiſtimare, cupidéque & ambabus, quod aiunt, manibus amplecti, eóque cum gaudio uti. Exemplum huic ſimile reperitur etiam apud Noſtrum, libel. Περὶ Ἱππικ. ferè medio: — ἐδὲν ἂν εἴη θαυμαστὸν, εἰ ἁρπάζει τὸ χαλινὸν &c. Eodem fermè ſenſu apud Latinos interdum venit *rapio*; nempe pro avidè & feſtinanter ſumo. Cicero de Orat. l. 3. c. 40. ad Ennianos illos — *Vive Ulyſſes, dum licet*:

Oculis poſtremum lumen radiatum rape.

non dixit, *cape*; non, *pete*: haberet enim moram ſperantis diutiùs eſſe ſeſe victurum; ſed, *rape*. Hoc verbum eſt ad id aptatum, quod ante dixerat, — *dum licet.*

3 Βελτίμως ἂν εὔπορα] Legitur in MSto Eton. & vet. quibuſdam edit. βελτίμην ἀνεύπορα παντάπασι φαίνεσθαι, &c. In edit. etiam *Steph.* & *Leuncl.* — ἀνεύπορα πάντα φαίνεσθαι &c. Sed rectè tandem *Stephanus* in annotationibus ſcripſit, πάντα φαίνεσθαι in antiquis exemplaribus reperiri; atque adeò pro βελτίμως ἀνεύπορα reponendum eſſe βελτίμως ἂν εὔπορα. Cuperet enim, inquit, hoſtes ἀποχωρεῖν: quod eſſent facturi, ſi omnia eſſe εὔπορα exiſtimarent, non autem ſi ἀνεύπορα. Receptam lectionem in interpretationibus ſuis ſequuti ſunt *Amaſ.* vet. Gall. auctor & *Leuncl.*

"ἁμαπεροβύμεθα χωρίων. [1] Πῶς μὲν γὰρ ἃ δυσοδάβατον
"τὸ χωρίον, εἰ μὴ νικήσομεν σοὶ ἱππέας; πῶς δὲ ἃ διε-
"ληλύθαμεν ὄρη, ἢν πελτασαὶ τοσίδε ἐφέπωνται; Ην δὲ
"δὴ καὶ σωθῶμεν ἐπὶ θάλατταν, [2] πόσον τι νάπος ὁ Πόν-
"τος; ἔνθα οὐδὲ πλοῖά ἐστι τὰ ἀπάξοντα, οὔτε σῖτος ᾧ
"θρεψόμεθα μένοντες· δεῖσθαι δὲ, ἂν θᾶττον [3] ἐκ θωμεν,
"θᾶττον ἐξιέναι πάλιν ἐπὶ τὰ ἐπιτήδεια. Οὐκοῦν νεῦ
"κρεῖττον ἠρισπκότας μάχεσθαι, ἢ αὖθις [4] ἀναείσους. Αν-
"δρες, τά τε ἱερὰ ἡμῖν καλὰ, οἵ τε [5] οἰωνοὶ αἴσιοι, [6] τά τε

"gravimus, locis. Nam quî fieri poterit, ut locus *hic* non ſit
"tranſitu difficilis, ſi equites non vicerimus? quî fieri poterit,
"*ut non ſint tranſitu difficiles*, quos *jam* ſuperavimus montes, ſi
"tot peltaſtæ *nos* inſequantur? Quòd ſi quidem ſalvi etiam ad
"mare perveniamus, quantus *tandem* ſaltus *ipſe* Pontus *eſt*? ubi
"neque ſunt navigia quæ *nos* avehant, neque frumentum quo
"alamur, *iſthic* ſi manſerimus: &, ſi protinùs eò perveneri-
"mus, illicò rursùm ad parandum commeatum exeundum erit.
"Quamobrem melius *eſt* nos modò pranſos dimicare, quàm cras
"impranſos. *Sunt*, viri, nobis & exta læta, & auguria felicia,

1 Πῶς μὲν γὰρ ἃ δυσοδάβατον] Vox hæc in lexicis deeſt; in quibus & aliam huic cognatam, nempe δυσπόρευτος, quæ reperitur ſupra l. 1. p. 51. fruſtrà quæſiverit aliquis. Cæterùm, plerique libri locum hunc ſic repræſentant, Πῶς μὲν δυσοδάβατον &c. Sed rectè *Steph.* negativam particulam ἃ nomini δυσοδάβατον præfigi debere monuit: ut ſit (verba ſunt ejuſdem viri eruditi) Πῶς μὴ γὰ ἃ δυσοδάβατον. Nam Πῶς ἃ δυσοδάβατον perinde eſt, ac ſi citra interrogationem diceret, Πάντως γὰ δυσοδάβατον. Prætereà, mox legendum, — ἢν πελτασαὶ τοσίδε ἐφέπωνται; & ſubaudiendum ἃ δυσοδάβατα: ut ſit, πῶς δ' ἃ δυσοδάβατα ἃ διεληλύθαμεν ὄρη, ἢν πελτασαὶ &c. Sed quorſum de jam ſuperatis montibus mentio? Hoc certè videtur innuere velle, eos, niſi viam ſibi vi facere velint, retrogredientes, hoſtibus ſibi à tergo relictis, iter difficile relegere coactum iri, & montes ægrè alioqui jam ſuperatos, nunc inſequentibus tot hoſtibus, nullâ ratione ſuperatum iri.

2 Πόσον τι] Eleganter orationi ſic ſolet inſeri particula hæc. Suprà p. 482. καὶ χεδόν τι πᾶσαι &c. Adde p. 455. n. 1. *Æſchin.* dial. 2. ſect. 10. ἐδόν τι μᾶλλον &c. atque alibi paſſim.

3 Ἐκεῖ γθυώμεθα,] Lege p. 413. n. 4.

4 Ἀναείσους] Vide p. 274. n. 4.

5 Οἰωνοὶ αἴσιοι,] Reſpicere videtur αἰετὸν αἴσιον, cujus meminit p. 486. ubi vide n. 4.

6 Τά τε σφάγια] Adi p. 290. n. 3.

" σφάγια καλλισα. [1] Ιωμεν ὅπη σοὶ ἄνδρας. Οὐ δὴ ἔτι τύ-
" τους, ἐπεὶ ἡμᾶς πάντας εἶδον, ἡδέως δειπνῆσαι, οὐδ' ὅπου ἂν
" ἐθέλωσι σκηνῆσαι."

[2] Ἐντεῦθεν οἱ λοχαγοὶ ἡγεῖσθαι ἐκέλευον, καὶ οὐδεὶς ἀντέλεγε.
[3] Καὶ ὃς ἡγεῖτο, ὡς διαγγείλας διαβαίνειν [4] ᾗ ἕκαστος ἐτύγχανε τῶν
νάπους ὤν. Θᾶττον γὰρ ἂν ἀθρόον ἐδόκει ἔτω πέραν γενέσθαι τὸ
στράτευμα, ἢ εἰ κατὰ τὰ γέφυραν, ἢ ἐπὶ τῷ νάπει ἦν, [5] ἐξεμηρύοντο.
Ἐπεὶ δὲ διέβησαν, παιῶν ὡς ἐπὶ φάλαγγα, ἔλεγεν, " Ἀνδρες,
" ἀναμιμνήσκεσθε ὅσας δὴ μάχας σὺν τοῖς θεοῖς [6] ὁμόσε ἰόν-
" τες νενικήκατε, καὶ οἷα πάσχουσιν οἱ πολεμίοις φεύγοντες·
" καὶ τόδ' ἐννοήσατε, ὅτι [7] ἐπὶ ταῖς θύραις τῆς Ἑλλάδος ἐσμέν.

" & hostiæ pulcherrimæ. Pergamus adversùs homines. Non
" jam par est eos, postea quam nos conspexêrunt omnes, jucun-
" dè cœnare, vel quo velint loco habere tabernacula."

Mox deinde cohortium præfecti ut *ipsos in hostes* duceret hortati sunt, neque contradicebat quisquam. Itaque ducebat *eos* ille, cùm denuntiâssset ut quam ad saltûs partem fortè esset quilibet, illàc transiret. Nam celeriùs *ei* videbantur ultra *saltum* hoc pacto confertæ evasuræ copiæ, quàm si ad pontem, qui erat in saltu, explicarentur. Cùm *jam* transiissent, juxta phalangem progressus, " Revocate vobis, viri, in memoriam, inquit, quot
" utique præliis *hostes* ope deorum, cùm manus consereretis,
" viceritis, & cujusmodi subeant mala, qui hostes fugiunt:
" hoc etiam cogitate, nos *utique* ad Græciæ *jam* esse portas.

1 Ιωμεν ἐπὶ τοὺς &c.] Festinantem concitatúmque pulchrè depingit oratio ἀσυνδέτως. Vide sis p. 244. n. 2. & p. 468. n. 3.

2 Ἐντεῦθεν] Inspice p. 480. n. 3.

3 Καὶ ὃς] Consule p. 371. n. 1.

4 Διαβαίνειν ᾗ &c.] Supple μεῖον. Adi p. 319. n. 1.

5 Ἐξεμηρύοντο.] In lexicis sine auctore reperitur. *Suidas*: Ἐκμηρυσάμην· ἐξελκύσας, ἐπικτείνας· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μηρυμάτων, i. e. *per translationem à filis, quæ è colo deducuntur.* Cæterùm, cum hoc verbo intelligas oportet ἄνδρες vel στρατιῶται, ex voce στράτευμα petendi. Vide p. 471. n. 3.

6 Ὁμόσε ἰόντες] Conf. p. 388. n. 3.

7 Ἐπὶ ταῖς θύραις τῆς &c.] Similiter *Philostrat.* de vitâ *Apoll. Tyan.* l. 8. c. 15. οὐ ἐπὶ θύραις εἰσὶ τῆς Πίσης, &c. Quâ de phrasi lege quæ scripsit Clar. *Lamb. Bos* Animadv. ad Script. Græc. c. 9.

"[1] Αλλ' ἕπεσθε [2] Ηγεμόνι τῷ Ηρακλεῖ, καὶ ἀλλήλους ὠθίζακα-
"λεῖτε ὀνομαστί. [3] Ηδύ τοι ἀνδρεῖόν τι καὶ καλὸν νεῷ εἰπόντα
"καὶ ποιήσαντα, μνήμιον ἐν οἷς ἐθέλῃ παρέχειν ἑαυτοῦ."

Ταῦτα [4] παρελαύνων ἔλεγε, καὶ ἅμα [5] ὑφηγεῖτο φάλαγγι, καὶ σὺν πελτασταὶς ἑκατέρωθεν [6] ποιησάμενος ἐπορεύετο ἐπὶ σὺν πολεμίους. [7] Παρηγγέλλετο δὲ, τὰ δόρατα ἐπὶ τὸν δεξιὸν ὦμον ἔχειν, ἕως [8] σημαίνοι τῇ σάλπιγγι· ἔπειτα δὲ [9] εἰς προσβολὴν καθέντας ἕπεσθαι βάδην,

"Verùm age ducem Herculem ſequimini, ac vos mutuò nomi-
"natim cohortamini. Jucundum ſanè *eſt* nunc *aliquem* virile
"ac præclarum aliquid loquutum & exſecutum apud quos velit
"memoriam ſui excitare."

Hæc *copias* prætervehens loquutus eſt, ſimúlque ducem phalangi ſe præſtitit, & peltaſtis utrinque diſpoſitis in hoſtes pergebat. Mandatum etiam erat, ut haſtas humero dextro geſtarent, donec tubâ ſignum dederit *tubicen:* deinde verò, cùm *eas* ad oppugnationem *hoſtium* demiſerint, pedetentim ſequerentur,

1 Αλλ' ἕπεσθε] Reſpice p. 60. n. 1.

2 Ηγεμόνι τῷ Ηρακλεῖ,] Hunc ſuprà p. 463. de ratione expeditionis ſuæ ſe conſuluiſſe ſcribit Noſter: ubi vide n. 3. Herculem autem diis iſtis, quibus mortales in periculum & diſcrimen vocati curæ erant, paſſim adnumerant auctores. *Euripid.* Herc. fur. v. 1252. audit

Εὐεργέτης βροτοῖσι, καὶ μέγας φίλοις.

Ariſtid. orat. Tom. 1. pag. 34. edit. Oxon. οἱ δίκην ἐπωνυμίαν, Καλλίνικός τε καὶ Αλεξίκακος, ἢ μὰ μόνῳ θεῶν, ἢδ' ὃ τοῖς πρώτοις δίδοται ſcil. *Herculi.* Erat etiam eorum in primis ἡγεμὼν, qui in expeditionem aliquam milites eduxerant. Hinc *Artemidor.* ὀνειρκρ. l. 2. c. 42. eum vocat ἀγαθὸν τοῖς ἐπὶ ἀγῶνα — ἢ μάχλῳ ἢ πολυοχλίᾳ. Vide ſis quæ eruditiſ. *Huet.* de eo collegit *Demonſt. Evang.* p. 191 & ſeq. edit. tert. Pariſ.

3 Ηδύ τοι] Legitur etiam ἡδύ τι & ἡδὺ τὸν &c. Sed edit. principes rectè exhibent ἡδύ τοι. Hæc autem particula, licèt aliàs dici foleat expletiva, ſonat hoc utique loco, *ſanè, verò, quidem.*

4 Παρελαύνων] Quod paulò ſuprà his verbis expreſſit, παρὼν τὴν φάλαγγα.

5 Υφηγεῖτο] Adi p. 279. n. 1.

6 Ποιησάμενος ἐπορεύετο.] Sic rectiùs, opinor, ex conjecturâ *Leuncl.* ſcripſeris. Vulgò, ποιησάμενοι ἐπορεύοντο: quæ minùs benè cum ὑφηγεῖτο conjungi videntur.

7 Παρηγγέλλετο δὴ, τὰ &c.] Conſule ſis quæ ad *Ælian.* Tact. notavit *Arcerius* p. 151.

8 Σημαίνοι] Vide p. 364. n. 6.

9 Εἰς προσβολὴν] In MSto Eton. atque editis nonnullis ἐς προσβολὴν reperire eſt: quæ & *Stephano* & *Arcerio,* loco cit. placuit ſcriptura. At recepta mihi quidem huc quadrare videtur. *Thucyd.* l. 4. c. 12. — πρὸς τὸ τροπαῖον — ὃ ἵσησαν τῇ προσβολῇ ζώσῃ. *Schol.* Τῇ προσβολῇ] ἀντὶ τοῦ τῇ μάχῃ.

κὴ μηδένα δρόμῳ διώκειν. Ἐκ τούτου [1] σύνθημα πρῶτον, ΖΕΥΣ ΣΩΤΗΡ, ΗΡΑΚΛΗΣ ΗΓΕΜΩΝ. Οἱ δὲ πολέμιοι ὑπέμενον, νομίζοντες καλὸν ἔχειν τὸ χωρίον. Ἐπεὶ δὲ ἐπλησίαζον, [2] ἀλαλάξαντες οἱ Ἕλληνες πελτασταὶ ἔθεον ἐπὶ τοὺς πολεμίους, πρίν τινα κελεύειν· οἱ δὲ πολέμιοι οὐτοι ὑπέμειναν, οἵ τε ἱππεῖς κὴ [3] τὸ σίφος τῶν Βιθυνῶν· [4] καὶ προέπονται τοὺς πελτασταὶς [5] ἅμα. Ἐπεὶ δὲ [6] ὑπηντίαζεν ἡ φάλαγξ τῶν ὁπλιτῶν [7] ταχὺ προθυμίᾳ, καὶ ἅμα [8] ἡ σάλπιγξ ἐφθέγξατο, [9] καὶ ἐπαλάλαζον, καὶ μετὰ ταῦτα ἠλάλαζον, καὶ ἅμα τὰ δόρατα κατῆεσαν· ἐνταῦθα οὐκέτι ἐδέξατο οἱ πολέμιοι, ἀλλ' ἔφευγον. Καὶ Τιμασίων μὲν ἔχων τοὺς ἱππεῖς ἐφείπετο, καὶ ἀπέκτεινυσαν ὅσους περ ἐδύναντο, ὡς ὀλίγοι ὄντες. Τῶν δὲ πολεμίων

ac nemo *eos* curſu inſequeretur. Poſt hæc teſſera *per aciem* ibat, JUPITER SERVATOR, HERCULES DUX. Hoſtes autem, quòd locum *ſe* commodum tenere putarent, ſubſiſtebant. At cùm propiùs *ad eos* accederent, Græci peltaſtæ clamore ſublato in hoſtes curſu tendebant, priuſquam *eos* quiſquam juberet: ac hoſtes ex adverſo irruerunt, tum equites tum Bithynorum globus; ſimúlque peltaſtas in fugam vertunt. Verùm ubi gravis armaturæ militum phalanx celeriter pergens occurrebat, ſimúlque tuba ſonuit, & pæana canebant, & ſecundùm hæc clamorem lætum tollebant, ſimúlque haſtas demiſerunt; tum *ſanè* non ampliùs impetum ſuſtinuerunt hoſtes, ſed fugæ ſe dabant. Et Timaſion quidem *eos* cum equitibus inſequebatur, ac quotcunque poterant, pauci utique qui eſſent, occiderunt. Et ſiniſtrum qui-

1 Σωθημα πρωτον, &c.] Vide p. 82. n. 4. p. 349. n. 6. p. 463. n. 3. & p. præced. n. 2.

2 Αλαλαξαντες οι &c.] Reſpice p. 275. n. 4.

3 Τὸ σίφος] MS. Eton. & libri quidam typis impreſſi dant τὸ σῖφος. Sed hæ voces invicem ſæpè permutantur. Vide ſis p. 472. n. 6.

4 Καὶ προέπονται &c.] Vide p. 466. n. 1.

5 Αμα] In MSto Eton. malè deeſt. Eandem itidem voculam in fine ſententiæ poſitam videre eſt *Thucyd.* l. 1. c. 85. παρασκευάζεσθε ὡς ἐς πόλεμον ἅμα.

6 Υπηντίαζεν] Scil. *ſuis in fugam conjectis.*

7 Ταχὺ προθυμίᾳ,] Hanc tamen βάδην ſequi ex juſſu oportebat. Cum hoc loco conferas velim p. 328. n. 2.

8 Η σάλπιγξ ἐφθέγξατο,] Vide p. 275. n. 3.

9 Καὶ ἐπαλάλαζον,] Adi p. 365. n. 4.

[1] τὸ μὲ εὐώνυμον εὐθὺς διεσπάρη, [2] καθ' ὃ οἱ Ἕλληνες ἱππεῖς ἦσαν· τὸ δὲ δεξιὸν, ἅτε ὀ σφόδρα διωκόμενον, ὅτι λόφου σωέσχη. Ἐπεὶ δὲ εἶδον οἱ Ἕλληνες ὑπερμένοντας αὐτοὺς, ἐδόκει ῥᾴστόν τε καὶ ἀκινδυνότατον εἶναι [3] ἤδη ἐπ' αὐτούς. Παιανίσαντες οὖν, εὐθὺς ἐπορεύοντο· ④ οἳ δ' οὐχ ὑπέμειναν. Καὶ ἐνταῦθα ④ πελτασταὶ ἐδίωκον, μέχρι τὸ δεξιὸν [4] αὖ διεσπάρη· [5] ἀπέθνησκον δ' ὀλίγοι· [6] τὸ γὰρ ἱππικὸν φόβον παρεῖχε, τὸ τῶν πολεμίων, πολὺ ὄν. Ἐπεὶ δὲ εἶδον ④ Ἕλληνες τό, τε Φαρνάβάζου ἱππικὸν ἔτι σωεστηκὸς, καὶ τοὺς Βιθυνοὺς ἱππέας πρὸς τούτους σωαθροιζομένους, καὶ ἀπὸ λόφου τινὸς καταθεωμένους τὰ γιγνόμενα, [7] ἀπειρήκεσαν μὲν, ὅμως δ' ἐδόκει καὶ ἐπὶ τούτους ἰτέον εἶναι οὕτως, ὅπως δύναιντο, ὡς

dem hoſtium *cornu*, cui Græci equites oppoſiti fuerant, ſtatim eſt diſſipatum: at dextrum, utpote quod non valdè perſequentibus premebatur, in colle *quodam* conſtitit. Cùm verò Græci eos ſubſiſtere viderent, tum facillimum videbatur eſſe, tum periculo maximè vacuum in eos jam ire. Itaque cùm pæana cecinissent, continuò pergebant; at illi non ſubſtiterunt. Atque ibi tum peltaſtæ *eos* perſequebantur, donec dextrum etiam *cornu* diſſiparetur: interfecti autem erant pauci *tantùm*; nam equeſtres hoſtium copiæ, quæ multæ eſſent, *Græcis* metum incutiebant. At cùm Græci viderent tum Pharnabazi equitatum adhuc conſiſtere, tum Bithynos equites ad eòs congregari, déque colle quodam quæ fiebant *omnia* ſpectare, labore *quanquam* erant defatigati, tamen in hos etiam ità, utì poſſent, eundum eſſe viſum eſt, ut

1 Τὸ μὲ εὐώνυμον] Supple κέρας, quod mox cum δεξιὸν itidem intelligendum, atque alias paſſim.

2 Καθ' ὃ &c.] Vide p. 85. n. 4.

3 Ἤδη] In MSto Eton. deeſt: in quo etiam pro ἐπορεύοντο, quod mox ſequitur, ἐπίεζοντο legitur. Sed nec delendum quid, nec mutandum videtur.

4 Αὖ διεσπάρη] MS. Eton. particulam non agnoſcit. Vide ſis p. 108. n. 2. Idem MS. necnon edit. quædam pro διεσπάρη dant διεσπάσθη. Perperam.

5 Ἀπέθνησκον δ' ὀλίγοι] Vide p. 275. n. 5.

6 Τὸ γὰρ ἱππικὸν] Vide p. 8. n. 1.

7 Ἀπειρήκεσαν] Vide p. 353. n. 4.

μὴ τεθαῤῥηκότες ἀναπαύσαιντο. Σωταξάμενοι δὴ πορεύονται. [1] Ἐντεῦθεν ἡ πολέμιοι ἱππεῖς φεύγουσι [2] κατὰ τὸ πρανές, ὁμοίως ὥσπερ ὑπὸ ἱππέων διωκόμενοι· νάπος γὰρ αὐτοὺς ὑπεδέχετο, [3] ὃ οὐκ ᾔδεισαν οἱ Ἕλληνες, ἀλλὰ προσαπεπεράποντο διώκοντες· [4] ὀψία γὰρ ἦν. Ἐπανελθόντες δὲ ἔνθα δὴ ἡ πρώτη συμβολὴ ἐγένετο, [5] σταδίους πόπαμον, ἀπῆεσαν ἐπὶ θάλατταν πρὸς ἡλίου δυσμάς· σταδίοι γὰρ ἦσαν ὡς ἑξήκοντα ἐπὶ τὸ στρατόπεδον.

[6] Ἐντεῦθεν οἱ μὲν πολέμιοι εἶχον ἀμφὶ τὰ ἑαυτῶν, καὶ ἀπήγοντο τοὺς οἰκέτας καὶ τὰ χρήματα [7] ὅπη ἐδύναντο πρόσω τάχιστα· οἱ δὲ Ἕλληνες [8] ἀνέμενον μὲν Κλέανδρον, καὶ [9] τὰς τριήρεις, καὶ τὰ πλοῖα, ὡς ἥξοντα· ἐξιόντες δὲ ἑκάστης ἡμέρας σὺν τοῖς ὑποζυγίοις καὶ τοῖς

nè ſumptâ fiduciâ requieſcerent. Itaque inſtructi *in eos* tendunt. Mox deinde hoſtiles equites per *locum* declivem fugiunt, ſimiliter ac ſi equitibus *ipſos* inſequentibus urgerentur: nam ſaltus eos excipiebat, quod ignorabant Græci; anteà autem à perſequendo ſeſe converterant; nam ſerum erat *diei*. Cùm verò illum ad locum rediiſſent ubi primus fuerat congreſſus, ſtatuto tropæo, circa ſolis occaſum ad mare diſceſſerunt; ſtadia enim ferè ſexaginta erant *iis*, *priuſquam* in caſtra *pervenirent*, *conficienda*.

Exin hoſtes in rebus ſuis *curandis* erant occupati, ac domeſticos & facultates *ſuas* quò poterant longiſſimè abducebant: at Græci Cleandrum, & triremes, & navigia expectabant, tanquam *mox* ventura: quotidiè autem cum jumentis & mancipiis exeun-

1 Ἐντεῦθεν] Vide p. 480. n. 3.

2 Κατὰ τὸ πρανές,] Vide p. 352. n. 1.

3 Ὃ οὐκ ᾔδεισαν] Rectiùs forſan ſcripſeris ὃ οὐκ εἰσῆσαν *quem non ingreſſi ſunt.*

4 Ὀψία] Intellige δείλη vel ὥρα. Integrè dicitur *Thucyd.* l. 8. c. 26. πρὸς δείλην ἤδη ὀψίαν, &c. Et Marc. XI. 11. ὀψίας ἤδη οὔσης τῆς ὥρας, &c. ubi ὥρα partem diei ſeu tempus generatim ſignificat.

5 Σταδίους πόπαμον,] Conſule p. 328. n. 4.

6 Ἐντεῦθεν] Valet hìc utique ἐκ τούτου. Vide p. 389. n. 1.

7 Ὅπη ἐδυώαντο &c.] Scribendum cenſuit *Steph.* ὅπη ἐδυώαντο &c. Ipſe nihil mutaverim.

8 Ἀνέμενον μὲν &c.] Reſpice p. 481. n. 4. MS. Eton. dat προσέμενον. Malè.

9 Τὰς τριήρεις, καὶ τὰ πλοῖα,] Vide p. 37. n. 5. & p. 72. n. 1.

ἀνδραπόδοις, ἐφέροντο ἀδεῶς ἤδη πυρὸς, κριθῆς, οἶνον, ὄσπρια, μελίνας, σῦκα. [1] πάντα γὰρ εἶχεν ἡ χώρα, πλὴν ἐλαίου. Καὶ ὁπότε μὲ [2] καταμένοι τὸ στράτευμα ἀναπαυόμενον, ἐξῆν ἤδη λείαν ἰέναι· καὶ ἐλάμβανον ἐξιόντες· ὁπότε δ' ἐξίοι πᾶν τὸ στράτευμα, εἴ τις χωρὶς ἀπελθὼν λάβοι τι, [3] δημόσιον ἔδοξεν εἶναι. Ἤδη δὲ καὶ πολλὴ πάντων ἀφθονία· [4] καὶ γὰρ ἀγοραὶ πάντοθεν ἀφικνοῦντο ἐκ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων, καὶ οἱ ναύκληροι ἄσμενοι [5] κατῆγον, ἀκούοντες ὡς οἰκίζοιτο πόλις, καὶ λιμὴν εἴη. [6] Ἔτι μὲν δὴ καὶ οἱ πολέμιοι ἤδη πλησίον οἰκοῦντες πρὸς Ξενοφῶντα, ἀκούοντες ὅτι ἔστος πολίζοι τὸ χωρίον, ἐρωτῶντες ὅ, τι δέοι ποιοῦντας φίλους εἶναι. Ὁ δ' ἐπεδείκνυεν αὐτοὺς τοῖς στρατιώταις. Καὶ

tes, abſque metu jam triticum, hordeum, vinum, legumina, panicum, ficos reportabant: nam regio *hæc* omnium ferax erat, præterquàm olei. Et quo quidem tempore exercitus *in caſtris* quieſcendi causâ remanebat, licebat *aliquibus* ad prædam ire; & qui exîerant *prædam* capiebant: cùm verò univerſæ copiæ exibant, ſi quis ſeorſum *à cæteris aliquò* digreſſus quid caperet, *id* publicum eſſe *iis* videbatur. Jam verò magna *rerum* omnium *ipſis* erat copia: nam commeatus undique de Græcis urbibus veniebant, & qui *loca illa* prætervehebantur, libenter *illuc naves* adpellebant, quòd audîerant urbem *ibi* ſtatui, & *ei* portum adeſſe. Quin etiam hoſtes jam, qui prope *locum* habitabant, ad Xenophontem mittebant, quòd audîerant eum oppidum eo loco condere, qui interrogarent quid ipſis faciendum eſſet ut in amicitiam reciperentur. Eos ille militibus oſtendebat. Intereà

1 Πάντα γὰρ εἶχεν &c.] MS. Eton. & edit. quædam vet. exhibent πάντα γὰρ ἀγαθὰ εἶχε, πλὴν &c. omiſſis ἡ χώρα. Malim lectionem vulgatam retinere.

2 Καταμένοι] Verbi auctorem neſciunt Lexicogr. quo tamen Noſter ter ſuprà pag. 410 uſus eſt. *Vide p. 504*

3 Δημόσιον ἔδοξεν εἶναι.] Cujus ſemel iterumque decreti meminit infrà.

4 Καὶ γὰρ ἀγοραὶ &c.] Vide p. 461. n. 1.

5 Κατῆγον,] Hanc lectionem ex MSto Eton. reſtitui. Priùs edit. vet. quædam dedêre κατεῖχον, *Steph.* & *Leuncl.* κατέπιμπον. Cæterùm, plenè ſcripſeris κατῆγον τὰς ναῦς εἰς λιμένα. Vide p. 357. n. 6. Porrò, verbo, quod repoſuimus, Noſter uſus eſt p. 360. — πλοῖα, κατῆγεν ἐπὶ τὸ &c.

6 Ἔπεμπον] Vide p. 362. n. 7.

τάτῳ Κλέανδρος ἀφικνεῖται, δύο [1] τριήρεις ἔχων, πλοῖον δ' οὐδέν. [2] Ετύγχανε δὲ τότε στράτευμα ἔξω ὂν, ὅτε ἀφίκετο, καὶ ἦσαν λείαν [3] τινὲς οἰχόμενοι, ἄλλοι εἰς τὸ ὄρος· καὶ εἰλήφεσαν πρόβατα πολλά· ὀκνοῦντες οὖν μὴ ἀφαιρεθεῖεν, [4] τῷ Δεξίππῳ λέγουσιν, (ὃς ἀπέδρα [5] τὸ πεντηκόντορον ἔχων ἐκ Τραπεζοῦντος) καὶ κελεύουσι διασώσαντα τὰ πρόβατα, τὰ μὲν αὐτὸν λαβεῖν, τὰ δ' ὅσα σφίσιν αὐτοῖς ἀποδοῦναι.

Εὐθὺς δ' ἐκεῖνος ἀπελαυνόντων τοὺς στρατιώτας, καὶ λέγοντας ὅτι δημόσια ταῦτ' εἴη· καὶ τῷ Κλεάνδρῳ εὐθὺς ἐλθὼν λέγει ὅτι ἁρπάζειν ἐπιχειροῦσιν. Ο δὲ κελεύει [6] τὸν ἁρπάζοντα ἄγειν πρὸς αὐτόν. Καὶ ὁ μὲν λαβὼν ἄγει τινά· προσιτυχὼν δ' Αγασίας ἀφαιρεῖται· καὶ γὰρ ἐκεῖ ἀνὴρ

Cleander cum duabus *quidem* triremibus venit, ſed navigio nullo. Fortè verò eo, quo venit, tempore, exercitus *è caſtris* fuerat egreſſus, cùm ad prædam etiam abirent nonnulli, alii in montem *quendam:* ac multa *illi* pecora ceperant; *quæ* cùm veriti eſſent nè *ipſis* adimerentur, Dexippo *rem* exponunt, (qui è Trapezunte cum quinquaginta remorum navi aufugerat) atque *eum* hortantur ut, pecora tutatus, *eorum* ipſe partem ſumeret, partem ſibi ipſis reſtitueret.

Mox ille milites, qui circumſtabant, & pecora hæc publica dicebant, abigit: cúmque ad Cleandrum ſtatim acceſſiſſet, ait *milites hoſce* rapere *ea* adgredi. Ille raptorem ad ſe ducat adhortatur. Iſque adeò, quem ceperat, quendam ducit; *quem ei*, cùm ſuperveniſſet, Agaſias eripit: etenim is qui ducebatur unus

1 Τριήρεις ἔχων, πλοῖον &c.] Adi p. 498. n. 9.

2 Ετύγχανε ὂν τότε &c.] Quidam libri dant Ετύγχανε ὂν τότ,τε &c. Sed rectè *Steph.* maluit τότε.

3 Τινὲς οἰχόμενοι, ἄλλοι &c.] Verba ſic rectè, opinor, repræſentat & diſtinguit edit. *Steph.* In aliis ſic ſe habent, — ἦνις οἰχόμενοι ἄλλοι εἰς &c. In MSto Eton. cui vet. quædam edit. accedunt, — ἦνις ᾠχόμενοι, ἄλλος εἰς &c. Cæterùm, *Leuncl.* ſic locum vertit, *& ſeorſum nonnulli prædatum iverant in montem*, &c.

4 Τῷ Δεξίππῳ &c.] De quo vide p. 359.

5 Τὸ πεντηκόντορον] Adi p. 359. n. 4.

6 Τὸν ἁρπάζοντα] Vide p. 340. n. 4.

ὁ ἀγόμβος [1] λοχίτης. Οἱ δὲ ἄλλοι οἱ παρόντες τῷ στρατιωτῇ ἐπιχειροῦσι [2] βάλλειν τὸν Δέξιππον, [3] ἀναβαλλόμενοι τὸν προδότην. Ἐδεισαν δὲ [4] καὶ τῶν τριηρίτῃ πολλοὶ, καὶ ἔφυγον εἰς τὴν θάλατταν. Κλέανδρος δ' ἔφυγε. Ξενοφῶν δὲ καὶ οἱ ἄλλοι στρατηγοὶ κατεκώλυόν τε, καὶ τῷ Κλεάνδρῳ ἔλεγον ὅτι [5] οὐδὲν εἴη πρᾶγμα, [6] ἀλλὰ τὸ δόγμα εἴη αἴτιον, τὸ τῆ στρατεύματος, ταῦτα γιγνέσθαι. Ο δὲ Κλέανδρος ὑπὸ τῆ Δεξίππου τε ἀνειδιζόμενος, καὶ αὐτὸς ἀχθεσθεὶς ὅτι ἐφοβήθη, ἀποπλευσεῖσθαι ἔφη, καὶ κηρύξειν, μηδεμίαν πόλιν δέχεσθαι, ὡς πολεμίους. [7] Ἦρχον δὲ τότε πάντων τῶν Ἑλλήνων οἱ Λακεδαιμόνιοι.

erat ex ipsius cohorte. At cæteri qui aderant milites Dexippum petere *lapidibus* adgrediuntur, proditorem *eum* altâ voce adpellantes. Quin ex iis etiam multi, qui *huc* triremibus fuerant advecti, metu fuêre correpti, & ad mare fugerunt. Cleander *ipse* quoque fugiebat. Xenophon autem cæterique duces *eos* remorabantur, Cleandróque dicebant nihil esse periculi, sed decretum exercitûs causam esse, cur hæc accidissent. At Cleander partim à Dexippo irritatus, partim gravatus quòd trepidâsset, indè se navigaturum aiebat, ac per præcones denuntiaturum, nè qua civitas *eos*, ut qui hostes essent, exciperet. Eo autem tempore Lacedæmonii Græcis omnibus imperabant.

1 Ἀγόμβος.] Ad vocem hanc *Syneſ.* tantùm citant Lexicogr.

2 Βάλλειν.] Scil. *Telis quibuslibet*, præcipuè verò *lapidibus*. Hâc de re sic infrà Xenophon, Καὶ καταδικάζω ἐμαυτῷ, εἰ ἐγὼ πιτρόπολίας ἢ ἄλλης τινὸς βιαίας ἐξάρχω. Vide p. 22. n. 3.

3 Ἀναβαλλόμενοι τὸν προδότην.] Sic Noster K. Π. p. 208. ἀναβαλλόμενοι τὸν εὐεργέτην &c. De emphasi articuli vide K. Π. pag. 173. n. 1. Cæterùm, in MSto Eton. legitur ἀναβαλλόμενοι βάλλειν τὸν &c. At βάλλειν inducendum videtur.

4 Καὶ τῶν τριηρίτῶν.] *Amaſ.* & *Leuncl.* τριήρεσιν vertuntur *remiges*: minùs, utì mihi quidem videtur, adcuratè. *Thucyd.* l. 6. c. 46. καὶ ἰδίᾳ ξυνίσεις ποιούμενοι τῶν τριηρατῶν, &c. Schol. Τῶν τριηρατῶν.] Τῶν ἐν τριήρεσιν ἀφικομένων.

5 Οὐδὲν εἴη πρᾶγμα.] Quâ de phrasi sic *Steph.* ad *Amaſ.* versionem, Gallicè ad verbum, *Que ce n' eſtoit rien.* i. e. *Rem non esse hujusmodi, à quâ periculum aliquod immineret.* Adi p. 268. n. 3.

6 Ἀλλὰ τὸ δόγμα &c.] De quo vide pag 499. n. 3.

7 Ἦρχον δ' τότε &c.] Vide p. 222. n. 7.

Ενταῦθα πονηρὸν ἐδόκει τὸ πρᾶγμα ἐκεῖνο εἶναι τοῖς Ελλησι, καὶ ἐδέοντο μὴ ποιεῖν ταῦτα. Ο δ' οὐκ ἂν ἄλλως ἔφη γενέσθαι, εἰ μή τις ἐκδώσει τὸν ἄρξοντα [1] βάλλειν καὶ τὸν ἀφελόμενον. Ην δὲ, ὃν ἐζήτει, Αγασίας, [2] ἀεὶ τέλεος φίλος τῷ Ξενοφῶντι· [3] ἐξ ὧν καὶ διέβαλεν αὐτὸν ὁ Δέξιππος. Εντεῦθεν, ἐπειδὴ ἀπορία ἦν, συνήγαγον τὸ στράτευμα οἱ ἄρχοντες· καὶ ἔνιοι μὲν αὐτῶν [4] παρ' ὀλίγον ἐποιοῦντο τὸν Κλέανδρον· τῷ δὲ Ξενοφῶντι οὐκ ἐδόκει [5] φαῦλον εἶναι τὸ πρᾶγμα· ἀλλ' ἀναστὰς ἔλεξεν,

"Ω ἄνδρες στρατιῶται, ἐμοὶ μὲν φαῦλον δοκεῖ εἶναι τὸ πρᾶγμα, "εἰ ἡμῖν ὅπως ἔχων τὴν γνώμην Κλέανδρος ἄπεισιν, ὥσπερ λέγει. "Εἰσὶ μὲν γὰρ ἤδη ἐγγὺς αἱ Ελληνίδες πόλεις· [6] τῆς δ' Ελλάδος Λα- "κεδαιμόνιοι προεστήκασιν· [7] ἱκανοὶ δέ εἰσι καὶ εἷς ἕκαστος Λακε-

Hìc verò res ea Græcis videbatur eſſe perniciosa, *eúm*que *adeò* rogabant hæc nè faceret. At is nequaquam aliter futurum aiebat, niſi quis eum qui primus *lapides* jeciſſet, *eúm*que qui *captum* eripuiſſet, dederet. Erat *is*, quem quærebat, Agaſias, Xenophonti ſemper amicus; quâ de cauſâ Dexippus illum criminatus eſt. Mox deinde, cùm *tam* difficilis eſſet rerum ſtatus, *viri* principes exercitum congregabant: ac eorum nonnulli Cleandrum parvi faciebant; at Xenophonti res minimè contemnenda videbatur: *iſ*que adeò cùm ſurrexiſſet orationem *hanc* habuit,

" Res mihi, milites, non nullius eſſe momenti videtur, ſi Cle- " ander erga nos ità, utì narrat, animatus diſcedat. Sunt enim " *à nobis* jam propè Græcæ urbes; & Lacedæmonii Græciæ " præſunt: è Lacedæmoniis autem quivis unus, quidquid vult,

1 Βάλλειν] Vide p. 501. n. 2.

2 Διὰ τέλους] Sic apud *Ælian.* H. V. l. 12. c. 20. valet *ſemper, per omne tempus*: necnon ejuſd. l. 14. c. 28.

3 Ἐξ ὧν] Supple αἰτίᾳ. Vide ejuſdem vocis ellipſin p. 99. n. 2. & p. 195. n. 1.

4 Παρ' ὀλίγον ἐποιοῦντο] MS. Eton. & edit. quædam vet. habent παρόλιγον. Rectiùs *Steph.* & *Leuncl.* παρ' ὀλίγον reſcribi curârunt. Similiter dicitur παρ' ἐδὲν ποιεῖσθαι *Ælian.* V. H. l. 5. c. 3.

5 Φαῦλον] *Phavorin.* Φαῦλον, τὸ κακὸν, καὶ τὸ εὐτελὲς, καὶ μικρὸν, καὶ ἐδεμιᾶς.

6 Τῆς δ' Ελλάδος &c.] Vide p. præced. n. 7.

7 Ἱκανοὶ δέ εἰσι] Vide ſis p. 178. n. 4. Adde p. 396. n. 5.

"δαιμονίων ἐν ταῖς πόλεσιν ὅ, τι βέλονται ἀφαιρεῖσθαι.
"Εἰ οὖν ἕτος πρῶτον μὲ ἡμᾶς Βυζαντίε ἀποκλείσῃ, ἔπειτα
"δὲ τοῖς ἄλλοις [1] ἁρμοσταῖς προαγγείλῃ εἰς τὰς πόλεις μὴ
"δέχεσθαι, ὡς [2] ἀπιστοῦντας Λακεδαιμονίοις καὶ ἀνόμους ὄν-
"τας· ἔπι δὲ [3] πρὸς Ἀναξίβιον τὸν ναύαρχον ἕτος ὁ λόγος
"περὶ ἡμῶν ἥξει· ὥστε χαλεπὸν ἔσ) καὶ μένειν καὶ ἀποπλεῖν·
"καὶ γὰρ ἐν τῇ γῇ ἄρχουσι Λακεδαιμόνιοι καὶ ἐν τῇ θα-
"λάττῃ τὸν νεῶ κρόνον. Οὔκουν δίκη ἔστε ἑνὸς ἀνδρὸς ἕνεκα ἔστε
"δυοῖν ἡμᾶς τὰς ἄλλας τ' Ἑλλάδος ἀποκρύψ, ἀλλὰ πειστέον
"ὅ, τι ἂν κελεύωσι· ἢ γὰ αἱ πόλεις ἡμῶν, ὅθεν ἐσμὲν, πείσον)
"αὐτοῖς. [4] Ἐγὼ μὲ οὖν, (ἢ γὰ ἀκούω Δέξιππον λέγειν πρὸς
"Κλέανδρον ὡς οὐκ ἂν ἐποίησεν Ἀγασίας ταῦτα, εἰ μὴ ἐγὼ
"αὐτὸν ἐκέλευσα) ἐγὼ ἔν ἀπολύω ὑμᾶς τ' αἰτίας, ἢ Ἀγα-
"σίαν, ἂν αὐτὸς Ἀγασίας φήσῃ ἐμὲ ἑνὸς τούτων αἴτιον ἔσ),

Suidas. V. Ἀσπιδιῶν.

"in *Græci nominis* urbibus efficere poſſit. Quare ſi nos primùm
"ille Byzantio excludet, ac deinde præfectis cæteris denuntia-
"bit nè nos in urbes admittant, quaſi qui Lacedæmoniis minùs
"obſequentes & iniqui ſimus; etiam ad Anaxibium navarchum
"hic de nobis veniet rumor; adeò ut difficile *futurum* ſit & ma-
"nere & navigiis *hinc* diſcedere: etenim terrâ Lacedæmonii &
"mari hoc tempore *Græcis* imperant. Quapropter nec unius
"nec alterius hominis cauſâ nos reliquos Græciâ noſmet prohi-
"bere par eſt, ſed parendum *ipſis erit* quidquid *tandem* juſſerint:
"nam & urbes illæ, unde ſumus *oriundi*, iis dicto ſunt audientes.
"Ego certè quidem, (etenim Cleandro Dexippum dicere audio
"non facturum hæc fuiſſe Agaſiam, niſi ipſe *ſic* eum *facere* juſ-
"ſiſſem) ego *inquam* & vos culpâ libero, & Agaſiam, ſi me
"Agaſias ipſe dixerit ad horum aliquid *faciendum* auctorem eſſe,

1 Ἁρμοστᾶις] Adi p. 462. n. 4.
2 Ἀπιστοῦντας] Lege p. 175. n. 2. *Leuncl.* ut aliàs, ſcribit ἀπειθοῦντας.
3 Πρὸς Ἀναξίβιον] Vide p. 354. Cæterùm, pro ἔπι δὲ *Steph.* legendum conjicit ἔτι δὲ &c.
4 Ἐγὼ μὲν οὖν, (ἢ γὰ &c.] Conſule p. 209. n. 4.

"κὴ καταδικάζω ἐμαυτῦ, εἰ ἐγὼ [1] πετροβολίας ἢ ἄλλε τινὸς
"βιαίε ἄξαρχω, τ' ἐφάτης δίκης ἄξιος ἂν εἰ), & ὑφέξω τ' δίκην.
"[2] Φημὶ δὲ κὴ εἴ τινα ἄλλον αἰτιᾶται, ἑαυτὸν χρῆναι ταῦτα ποιεῖν
"Κλεάνδρῳ κρῖναι· ἕτω γὰρ ἂν ὑμεῖς ἀπολελυμμένοι τ' αἰτίας
"εἶητε. Ὡς δὲ νεῶ ἔχει, χαλεπὸν, εἰ οἰόμενοι ἐν τῇ Ἑλλάδι
"κὴ ἐπαίνε κὴ τιμῆς τεύξεσθαι, ἀντὶ τέτων μηδ' ὅμοιοι τοῖς ἄλ-
"λοις ἐσόμεθα, ἀλλ' ἐρξόμεθα ὑπ' τ' Ἑλληνίδων πόλεων."

Μετὰ ταῦτα ἀναστὰς Ἀγασίας εἶπεν, "Ἐγὼ, ὦ ἄν-
"δρες, ὄμνυμι θεὺς καὶ θεάς, [3] ἢ μὰ μήτε ἐμὲ Ξενοφῶντα
"κελεῦσαι ἀφελέσθαι τ' ἄνδρα, [4] μήτε ὑμῶν ἄλλον μηδένα·
"ἰδόντι δέ μοι ἄνδρα ἀγαθὸν ἀγόμενον τῶν ἐμῶν λοχιτῶν
"ὑπὸ Δεξίππου, (ὃν ὑμεῖς ὑπεσταλθε ὑμᾶς προδόντα) δεινὸν
"ἔδοξεν εἶναι· [5] καὶ ἀφειλόμην, ὁμολογῶ. Καὶ ὑμεῖς μὰ

"atque *adeò* adverſùs me ipſum ſententiam *hanc* fero, ſi ego la-
"pidationis vel alîus cujuſdam violenti princeps ſum, me *utique*
"extremo ſupplicio dignum eſſe, ac *ſanè* pœnam ſubibo. Porrò
"ſentio, ſi quem etiam alium accuſat, eum debere ſe Cleandri
"judicio exhibere: nam eâ ratione vos culpâ liberabimini. Ut
"verò nunc *ſe res* habet, grave *profectò* ſi, cùm putemus in Græ-
"ciâ nos & laudem & honorem conſequuturos, horum loco
"*præmiorum* nè quidem pares reliquis erimus, verùm à civitati-
"bus Græcis arcebimur."

Secundùm hæc Agaſias cùm ſurrexiſſet, "Per deos, inquit,
"deáſque, viri, juro neque ſanè Xenophontem mihi præcepiſſe
"ut hominem *illum* eriperem, neque quenquam è vobis alium;
"ſed cùm ipſe virum fortem ex cohorte meâ duci à Dexippo
"viderem, (quem vos prodidiſſe ſcitis ipſi) grave *id* mihi viſum
"eſt; atque adeò *hominem* eripui, fateor. Nec *tamen* vos *Clean-*

1 Πετροβολίας] In lexicis deeſt hæc vox.
2 Φημὶ] Valet hìc οἴομαι, utì ſuprà p. 371. ubi vide n. 2. & apud *Homer.* ſic ſæpiſſimè.
3 Ἢ μὰ] Vide p. 144. n. 3.
4 Μήτε ὑμῶν] Sic MS. Eton. & edit. pleræque. In *Steph.* operarum forſan vitio, legitur ἡμῶν &c.
5 Καὶ] Adi p. 473. n. 3.

"[1] μὴ ἐκδῶτε· ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν, ὥσπερ Ξενοφῶν [2] λέγει, ὧδα-
"χήσω κρίνοντι Κλεάνδρῳ, [3] ὃ ἂν βέλτι) ποιῆσαι· τούτου ἕνεκα
"μήτε πολεμῆτε Λακεδαιμονίοις, [4] σώζεσθέ τε ἀσφαλῶς ὅπη
"θέλει ἕκαστος. Συμπέμψατε μέντοι ὑμῖν αὐτῶν ἑλόμενοι
"πρὸς Κλέανδρον, οἵτινες, ἐάν τι ἐγὼ παραλείπω, καὶ λέξουσιν
"ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ πράξουσιν." Ἐκ τούτου [5] ἔδωκεν ἡ στρατιὰ ὅστινας
βούλοιτο πρεσβεύειν ἰέναι. Ὃν δὴ προείλετο τοῦ στρατηγοῦ.
Μετὰ ταῦτα ἐπορεύοντο πρὸς Κλέανδρον Ἀγασίας καὶ οἱ στρατη-
γοὶ, καὶ ὁ ἀφαιρεθεὶς ἀνὴρ ὑπὸ Ἀγασίου· καὶ ἔλεγον οἱ στρατηγοὶ,

"Ἐπεμψεν ἡμᾶς ἡ στρατιὰ πρός σε, ὦ Κλέανδρε· καὶ
[6] κελεύουσί σε, εἴ τε πάντας αἰτιᾷ, κρίνοντα σεαυτὸν χρῆσθαι

"*dro me* dedatis *neceſſe eſt:* ego verò meipſum, ut Xenophon
"*faciendum* cenſet, Cleandri judicio exhibebo, ut quidquid vo-
"luerit agat: nec hâc de causâ *opus eſt* ut bellum cum Lacedæ-
"moniis geratis, & incolumes omnino quò quiſque vult evadatis.
"Verùm è vobis tamen ipſis deligite quos *mecum* unà ad Clean-
"drum mittatis, quiſ*que*, ſi quid ego prætermiſero, pro me tum
"dicant tum agant. Ibi tum *ei* conceſſit exercitus ut iis quos
vellet delectis *ad illum* proficiſceretur. Is autem duces delegit.
Secundùm hæc ad Cleandrum Agaſias ducéſque, & vir ille quem
Dexippo eripuerat Agaſias, pergebant; *ad quem ubi perveniſſent*
duces verba fecerunt *hæc*,

"Exercitus, Cleander, nos ad te miſit; téque hortatur, ſive
"in omnes culpam conjicis, ut cùm judicium *de iis* ipſe feceris,

1 Μὴ ἐκδῶτε·] *Amaſ.* vertit. *Neque profectò eſt quòd vos illum ad ſupplicium dedatis*: intellecto ſcilicet τὸν ἄρξαντα βάλλειν, quem comprehenderat Dexippus, non Agaſiâ τὸν ἀφιλομένον, ſeu qui comprehenſum illi eripuerat. Sed Agaſias cum verbo rectiùs intelligi videtur.

2 Λέγει,] Vide p. 120. n. 1.

3 Ὃ ἂν βέλτιον] MS. Eton. ὅ, τι ἂν &c. Sic paulò infrà ὅ, τι ἂν βέλῃ.

4 Σώζεσθε] Legitur etiam σώζουσθε. Sed recepta lectio, quam MS. Eton. edit. *Steph. Leuncl.* aliæque præſtant, mihi quidem ſatis ſana videtur.

5 Ἔδωκεν ἡ] Eodem ſenſu venit id verbi ſuprà p. 143. lin. ult. Adde ſis Κ. Π. p. 27. n. 2.

6 Κελεύουσι] Sic MS. Eton. At editi plerique dant κελεύουσι. nec ità malè. Vide pag. 471. n. 3.

"ὅ, τι ἂν βούλῃ· εἴ τε ἕνα τινὰ, ἢ δύο, ἢ καὶ πλείους αἰτιᾷ,
"τούτοις ἀξιοῦσι παρέχειν σοι ἑαυτοὺς εἰς κρίσιν. Εἴ τι οὖν ἡμῶν
"τινὰ αἰτιᾷ, πάρεσμέν σοι ἡμεῖς· εἴ τε καὶ ἄλλον τινὰ, φέρ-
"σον· οὐδεὶς γάρ σοι ἀπέσται, ὅστις ἂν ἡμῖν ἐθελήσῃ πεί-
"θεσθαι." Μετὰ ταῦτα παρελθὼν ὁ Ἀγασίας εἶπεν, "Ἐγώ
"εἰμι, [1] ὦ Κλέανδρε, ὁ ἀφελόμενος Δεξίππου ἄγοντος
"τοῦτον τὸν ἄνδρα, καὶ παίειν κελεύσας Δέξιππον. Τοῦτον
"μὲν γὰρ οἶδα ἄνδρα ἀγαθὸν ὄντα· [2] Δέξιππον δὲ αἱρε-
"θέντα οἶδα ὑπὸ τῆς στρατιᾶς ἄρχειν [3] τῆς πεντηκοντόρου
"ἧς ἠτησάμεθα παρὰ Τραπεζουντίων, [4] ἐφ' ᾧ τε πλοῖα
"συλλέγειν, ὡς σωζοίμεθα· καὶ ἀποδράντα [5] Δέξιππον,
"καὶ πεζὸν ὄντα σὺν στρατιώταις, μεθ' ὧν ἐσώθη. Καὶ τὰς τε

"pro arbitrio tuo *eos* tractares; ſive unum aliquem, vel duos,
"vel plures accuſas, æquum cenſent ut hi ſe ipſos tuo exhibeant
"judicio. Quare ſi quid *eſt in quo* noſtrûm quenquam accuſes,
"tibi nos adſumus; ſive alium quenquam, exponito: quippe
"nemo non ſeſe tibi ſiſtet, qui nobis parere voluerit." Secun-
dùm hæc progreſſus *in medium* Agaſias ait, "Ego ſum, Clean-
"der, qui virum hunc abducenti Dexippo eripui, & qui *noſtros*
"ferire Dexippum juſſi. Etenim hunc ſanè virum fortem eſſe
"nôram; Dexippum verò nôram ab exercitu lectum fuiſſe, qui
"quinquaginta remorum navi, quam à Trapezuntiis petivera-
"mus, præeſſet, quò navigia colligeret, ut incolumes evadere-
"mus; *eundem*que Dexippum aufugiſſe *ſciebam*, atque milites
"prodidiſſe, quibuſcum incolumis *eò* pervenerat. Atque *ità* tum

1 Ω Κλέανδρε,] Sic MS. Eton. Libri editi exhibent ὦ ἄνδρες, &c. Sed MSti lectionem poſtulare videntur iſta, quæ ſub finem orationis hujuſce dicit Agaſias: Εἰ δὲ σὺ ἦλθες, ἢ ἄλλος τις τῶν &c.

2 Δέξιππον δὲ αἱρεθέντα &c.] Reſpice pag. 359.

3 Τῆς πεντηκοντόρου,] Vide p. 500. n. 5.

4 Ἐφ' ᾧ τε] *Thucyd.* l. 1. c. 103. ἐφ' ᾧ τε ἐξίωσιν &c. Schol. ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τῷ ἐξιέναι. *Ariſtoph.* Plut. v. 1001. cum infinitivo: Ἐφ' ᾧ τε σώσειν μηδέποτέ μ' ἐλθεῖν ἔτι. i. e. *ut nè poſthac* &c. & ibid. v. 1142. Ἐφ' ᾧ τε σώσειν μιπίχειν αὐτὸς, &c. Adde ſis quæ ſcripſit *Stephanus* Append. de dial. Att. p. 130.

5 Δέξιππον,] Confer p. 28. n. 3. & p. 105. n. 3. Immeritò vocem illam *Muret.* delendam cenſuit.

"Τραπεζουντίους ἀπεστερήκαμεν τριήρη πεντηκόντορον, καὶ κακοὶ
"δοκοῦμεν εἶναι διὰ τοῦτον· αὐτοί τε, [1] τὸ ὅτι τούτῳ, ἀπολώ-
"λαμεν πάντες. Ηκουε γὰρ, ὥσπερ ἡμεῖς, ὡς ἀπορον εἴη πεζῇ
"ἀπιόντας διὰ ποταμούς τε διαβῆναι, καὶ σωθῆναι εἰς τὴν Ελ-
"λάδα. [2] Τοῦτον οὖν τοιοῦτον ὄντα ἀφειλόμην. Εἰ δὲ σὺ
"ἦγες, ἢ ἄλλος τις τῶν [3] παρὰ σοῦ, [4] καὶ μὴ τῶν παρ' ἡμῶν ἀπο-
"δρώντων, εὖ ἴσθι ὅτι οὐδὲν ἂν τούτων ἐποίησα. [5] Νόμιζε
"δ', ἐὰν ἐμὲ νῦν ἀποκτείνῃς, δι' ἄνδρα δειλόν τε καὶ πονηρὸν,
"ἀγαθὸν ἀποκτενών."

Ακούσας ταῦτα ὁ Κλέανδρος ἔφη ὅτι Δέξιππον μὲν οὐκ ἐπαινῷ, εἰ ταῦτα πεποιηκὼς εἴη· ὁ μέντοι ἔφη νομίζειν, οὐδ' εἰ

"Trapezuntios quinquaginta remorum navi privavimus, & im-
"probi propter hunc esse videmur; tum ipsi, quod ad hunc at-
"tinet, perieramus omnes. Nam, æquè ac nos, audîerat, fieri
"non posse ut, si pedibus illinc proficisceremur, fluvios trajice-
"remus, & in Græciam incolumes perveniremus. Hunc ergo
"talem *hominem* eripui. Quòd si tu *eum* abduxisses, vel ex tuis
"quispiam alius, non autem ex iis qui à nobis aufugerunt, certò
"scias me nihil horum facturum fuisse. Si verò me jam inter-
"ficies, *velim* existimes te *virum* fortem, ignavi & improbi causâ
"interficere."

Hæc cùm Cleander audîisset, non laudare se Dexippum aiebat, si hæc fecisset: neque tamen existimare se aiebat, tametsi

1 Τὸ ἐπὶ τούτῳ.] Similiter Noster *Hist. Gr.* l. 3. haud ità longè à fine: ὥστε, τὸ μὲν ἐπ' ἐκείνοις εἶναι, ἀπολώλαπε· &c. Confer. p. 63. n. 2.

2 Τοῦτον οὖν &c.] Vide p. 192. n. 2.

3 Παρὰ σοῦ,] Ità MS. Eton. edit. *Flor.* aliæque. In *Steph.* & *Leuncl.* legitur παρά σοι. Mihi placet scriptura recepta; quâcum intelligas oportet πεμφθείς, ἀπεσταλμένον, vel quid aliud his adfine participium. Noster K. Π. p. 205. Ταῦτα δή ὁ παρ' ἐμοῦ (*scil.* πεμπόμενος vel ἀποστελλόμενος) λέγει· τῆς δὲ παρ' ὑμῶν &c.

4 Καὶ] Adi p. 267. n. 4.

5 Νόμιζε δ' — ἀποκτενών.] Ejusdem constructionis exempla reperiuntur Matt. XI. 1. Luc. VII. 45. Act. V. 42. & aliàs sæpè in N. T. libris. *Aristoph.* in *Pluto* v. 945. — γιγνώσκω γὰρ ἥτ[τ]ων ὤν — *Ælian.* V. H. l. 9. c. 41. Μέμνησο — ἄνθρωπος ὤν. Cæterùm, MS. Eton. dat — καὶ πονηρὸν, ἄνδρα ἀγαθὸν &c.

[1] παμπόνηρον ἰὼ Δέξιππον, [2] βίαν χρῆναι πάσχειν αὐτὸν, ἀλλὰ κεισθέντα [3] (ὥσπερ καὶ ὑμεῖς νῦν ἀξιοῦτε) τῆς δίκης τυχεῖν. [4] Νῦν μὲν οὖν ἄπιτε, καταλιπόντες τοῦτον τὸν ἄνδρα· ὅταν δ' ἐγὼ κελεύσω, πάρεστε πρὸς τὴν κρίσιν. Αἰτιῶμαι δὲ οὔτε τὴν στρατιὰν, [5] οὔτε ἄλλον οὐδένα· ἐπεί γε οὗτος αὐτὸς ὁμολογεῖ ἀφελέσθαι τὸν ἄνδρα. Ὁ δ' ἀφαιρεθεὶς εἶπεν, [6] Ἐγὼ, ὦ Κλέανδρε, εἰ καὶ οἴει με ἀδικοῦντά τι ἄγεσθαι, οὔτ' ἔπαιον οὐδένα, οὔτ' [7] ἔβαλλον· ἀλλ' εἶπον ὅτι δημόσια εἴη τὰ πρόβατα· [8] ἰὼ γὰρ τῶν στρατιωτῶν

nequissimus esset Dexippus, vim ei inferendam esse, sed judicio *de eo* facto, (quemadmodum jam vos etiam *fieri* postulatis) pœnam *eidem* irrogandam. *Vos* quidem jam discedite, hoc homine relicto; & cùm ego denuntiavero, ad judicium adestote. Neque verò vel exercitum, vel alium quenquam accuso, quando hic ipse quidem fatetur se hominem eripuisse. Is autem, qui ereptus fuerat, inquit, Ego, Cleander, etsi me quid iniquè patrantem abductum fuisse putas, neque percussi quenquam, neque *lapidibus* petii: at pecora *tantùm* esse publica dixi: nam de-

1 Παμπόνηρον] In lexicis exstat sine auctore. Eadem est ratio τῦ παλαίπωρον, quo usus est Noster p 367. ubi vide n. 5.

2 Βίαν χρῆναι &c.] Sic MS. Eton. *Stephanus* in quibusdam vet. cod. legi adnotavit, βίᾳ χρῆναι πάσχειν αὐτόν· unde scribendum forsan conjicit, βίαια χρῆναι &c. Editiones pleræque exhibent, δίκαια πάσχειν αὐτόν· pro quibus scripsisse Xenophontem non dubitat *Leuncl.* δεῖν βίαια πάσχειν αὐτόν· quorum interpretatio sive scholion, ex ejusdem viri docti mente, est lectio recepta. *Muretus* legit βίαια χρῆναι &c. Quam sequi malis scripturam, optio, lector, sit tua.

3 (Ὥσπερ καὶ ὑμεῖς νῦν ἀξιοῦτε) τῆς &c.] Sic mihi distinguendus videtur & legendus hic locus. Edit. vet. dant — ἀλλὰ κεισθέντα ὥσπερ καὶ ὑμεῖς νῦν, ἀξιοῦντα τὴν δίκης λαχών. mendosè scribitur vox ultima pro — λαχεῖν. Edit. *Stephan.* ἀλλὰ κεισθέντα (ὥσπερ καὶ ὑμεῖς νῦν) ἀξιοῦντα τῆς δίκης τυχεῖν: at pro ἀξιοῦντα scribendum tandem censuit *Stephanus* ἀξιοῦσθαι. *Leuncl.* exhibet — ἀλλὰ κεισθέντα, ὥσπερ καὶ ὑμεῖς νῦν, ἀξιοῦντα τὴν δίκης τυχεῖν.

4 Νῦν μὲν οὖν &c.] De mutatâ orationis formâ vide p. 402. n. 2.

5 Οὔτε ἄλλον &c.] Sic MS. Eton. additâ etiam ἓν post ἀδίκως, & editiones vet. In *Stephan.* & *Leuncl.* scribitur οὔτε ἄλλον ἀδίκως, &c. Noster suprà p. 504. similiter dixit — μήτε ὑμῶν ἄλλον μηδένα.

6 Ἐγὼ, ὦ Κλέανδρε, εἰ &c.] Sic rectè *Steph.* & *Leuncl.* In MSto Eton. edit. *Flor.* aliisque vet. legitur, Ἐγὼ, ὦ ἄνδρες, εἰ καὶ οἴεσθε &c. omnino malè; non enim οἴεσθε dicendum erat, si plures adpellâssent, sed οἴεσθε.

7 Ἔβαλλον] Adi p. 501. n. 2.

8 Ἦν γὰρ τῶν &c.] Vide p. 499. n. 3.

δόγμα, εἴπις, ὁπότε ἡ στρατιὰ ἄξιοι, ἰδίᾳ λαμβάνοιτο, δημόσια τῇ εἰ) τὰ ληφθέντα. Ταῦτ' εἶπον· ἡ [1] ἐκ τούτου με λαβὼν ἦτος ἦγεν· ἵνα μὴ φθέγγοιτο μηδείς, ἀλλ' [2] αὐτὸς λαβὼν τὸ μέρος, διαδώσειε τοῖς λησταῖς [3] ἃ δὴ τ' ῥήτραν τὰ χρήματα. Πρὸς ταῦτα ὁ Κλέανδρος εἶπεν, [4] Επεὶ τοίνυν τοιοῦτος εἶ, [5] κατάμενε, ἵνα ἐπεὶ σοῦ βουλευσώμεθα.

Ἐκ τούτου [6] ἡ μὲν ἀμφὶ Κλέανδρον πρόσω· τὴν δὲ στρατιὰν συνῆγε Ξενοφῶν, καὶ συνεβούλευε πέμψαι [7] ἄνδρας πρὸς Κλέανδρον, [8] παραιτησομένους τοὺς ἀνδρῶν. Ἐκ τούτου ἔδοξεν [9] αὐτοῖς, πέμψαντας στρατηγοὺς καὶ λοχαγοὺς [10] καὶ Δρακόντιον τ' Σπαρτιάτην, καὶ τῶν ἄλλων οἳ ἐδόκουν

cretum militum *sic conceptum* fuerat ut, si quis, cùm exercitus exiret, seorsum *à cæteris* prædaretur, publica essent quæ caperentur. Hæc dixi; atque ibi tum me prehensum duxit ille; ut nè quis *de ipso quid* enuntiaret, verùm ipse partem nactus, contra pactum bona prædatoribus conservaret. Ad hæc Cleander, Quando verò talis es, *hìc* maneto, ut de te quoque deliberemus.

Secundùm hæc Cleander cum suis prandium sumebat: Xenophon autem exercitum congregabat, atque id consilii dedit, ut ad Cleandrum quosdam mitterent, qui pro viris *deditis* deprecarentur. Tum visum est ipsis ut, missis ducibus & cohortium præfectis & Dracontio Spartiate, & ex aliis *quibusdam*, qui

1 Ἐκ τούτου] Consule p. 463. n. 1.

2 Αὐτὸς λαβὼν τὸ μέρος, &c.] Confer. cum his quæ reperiuntur suprà p 500.

3 Παρὰ τὴν ῥήτραν] Etymol. m. Ῥήτρα, συνθήκη, ὁμολογία. *Hesych.* Ῥῆτραι, συνθῆκαι ἀπὸ λόγων — Ῥήτραι, συνθῆκαι. *Phavor.* Ῥήτρη ἐστὶ συμφωνία ἡ συνθήκη ἐπί τισι ῥητοῖς, ὃ ἐστὶν ὡρισμένοις. Adde K. Π. p. 90. n. 1. & *Suid.* in v. Ῥήτραι.

4 Επεὶ τοίνυν τοιοῦτος] MS. Eton. edit. *Flor. Leuncl.* aliæque vet. repræsentant, ἐπεὶ τοίνυν τοιὸς &c. quam lectionem in loco vertendo sequutus est *Amas.* Rectiùs *Steph.* ex vet. cod. reposuit τοιοῦτος.

5 Κατάμενε,] Respice p. 499. n. 2.

6 Οἱ μὲν ἀμφὶ &c.] Vide p. 472. n. 5.

7 Ἀνδρας] Adi p. 491. n. 4.

8 Παραιτησομένους] *Thom. Mag.* Παραιτεῖσθαι, τὸ συγγνώμην αἰτῶ, καὶ τὸ ἀπολογοῦμαι. *Aristid.* ὁ τὸν Ὑπὲρ τῶν τεσσάρων ineunte, Παραιτοῦμαι μὲν οὖν οἶδ' ὅτι δεῖ τῶν αὐτῶν &c. T. 2, edit. Oxon. p. 116.

9 Αὐτοῖς, πέμψασθαι] Vide p. 365. n. 1.

10 Δρακόντιον] De quo vide sis p. 350.

ὑπτήδειοι εἶναι, δεῖσθαι Κλεάνδρου καὶ πάντα τρόπον ἀφεῖναι τὼ ἄνδρε. Ἐλθὼν οὖν Ξενοφῶν λέγει, "Ἔχεις μέν, "ὦ Κλέανδρε, οὓς ἄνδρας· καὶ ἡ στρατιά σοι ἐφεῖτο ὅ, τι "ἐβούλου ποιῆσαι καὶ περὶ τούτων, καὶ περὶ ἑαυτῷ ἁπάν- "των. Νυνὶ δέ σε αἰτοῦνται καὶ δέονται, δοῦναι σφίσι τὼ "ἄνδρε, καὶ μὴ καταπαύειν· πολλὰ γὰρ ἐν τῷ πρόσθεν "χρόνῳ περὶ τὴν στρατιὰν ἐμοχθησάτην. Ταῦτα δὲ σοὶ τυ- "χόντες, ὑπισχνοῦνταί σοι ἀντὶ τούτων, ἐὰν βούλῃ ἡγεῖ- "σθαι αὐτῶν, καὶ ἐὰν θεοὶ ἵλεῳ ὦσιν, ἐπιδείξειν σοι καὶ "ὡς κόσμιοί εἰσι, καὶ ὡς ἱκανοὶ τῷ ἄρχοντι πειθόμενοι σὺν "πολεμίοις σὺν τοῖς θεοῖς μὴ φοβεῖσθαι. Δέονται δέ σου "καὶ τοῦτο, πᾶσαν μὲν [1] ἀρχὴν αὐτῶν, πεῖραν "λαβεῖν καὶ Δεξίππου καὶ σφῶν καὶ τῶν ἄλλων, [2] οἵ τ᾽

viderentur esse idonei, Cleandrum omni ratione rogarent, ut viros *illos* dimitteret. *Ad eum* igitur cùm venisset Xenophon orationem *hanc* habuit, "Habes, Cleander, viros, *quos volebas*; "exercitúsque *adeò* tibi permisit, ut quidquid tibi visum fuerit, "tum de his, tum de ipsis universis statueres. Nunc abs te pe- "tunt rogántque ut ipsis viros dones, néve *eos* interficias: nam "superiori tempore multos pro exercitu labores exanclârunt. "Hæc autem si abs te impetrent, pro his tibi pollicentur, si dux "ipsorum esse velis, ac dii fuerint propitii, se tibi declaraturos "& quàm modesti sint, & quàm idonei qui, *suo* cùm imperatori "pareant, hostes diis juvantibus non metuant. Hoc etiam te "rogant, ut, *eò* profectus atque in ipsos imperio potitus, tam "de Dexippo quàm de ipsis aliísque periculum facias, qualis quis-

1 Ἀρχὴν αὐτῶν,] In MSto Eton. & edit. vet. exstat — ἑαυτῶν, in *Steph.* αὐτῶν.

2 Οἷος ἱκανός ἐστι, καὶ τιμὴ &c.] Locum sic distinctum, scriptum expositúmque exhibere visum est. In MSto Eton. & edit. vet. ità se habet — οἷς ἱκανός ἐστι, καὶ τιμὴ ἀξίαν ἱκανός εἶναι. omninò mendosè. Cæterùm, *Leuncl.* sic vertit, *quàm ipsorum quilibet sum cuique tribuere possit*: rectiùs, ut mihi quidem videtur, utut liberiùs, *Amas.* in hunc modum, *quâ quisque fide ac virtute sit, atque ut pro merito cuique suo honorem habeas.* Similiter Noster

"ἕκαστός ὅστι, καὶ τὴν ἀξίαν ἑκάστοις νεῖμαι." Ακούσας ταῦτα ὁ Κλέανδρος, "Αλλὰ [1] ναὶ μὰ τὼ Σιὼ, ἔφη, [2] ταχύ τοι ὑμῖν "ἀποκρινοῦμαι. Καὶ τώ τε ἄνδρε ὑμῖν δίδωμι, & αὐτὸς πρέ- "σομαι· & ἐὰν οἱ θεοὶ [3] παραδιδῶσί μι, ἐξηγήσομαι εἰς [4] τὴν Ελλά- "δα. Καὶ πολὺ οἱ λόγοι ἕτοι ἀντίοι εἰσὶν, ἢ ὃς ἐγὼ περὶ ὑμῶν "ἐνίων ἤκουον, ὡς τὸ στράτευμα [4] ἀφιστᾶτε ἀπὸ Λακεδαιμονίων."

Ex τούτου οἱ μὲν, ἐπαινέσαντες, ἀπῆλθον ἔχοντες τὼ ἄνδρε· Κλέανδρος δὲ [5] ἐθύετο ὅπη τῇ πορείᾳ, καὶ συνῆν Ξενοφῶντι φιλικῶς, καὶ ξενίαν συνεβάλοντο. Επεὶ δὲ & ἑώρα αὐτὸς τὸ παγγελλόμενον εὐπείκτως ποιοῦντας, καὶ [6] μᾶλλον ἐπεθύμει ἡγεμὼν εἶναι αὐτῶν. Επεὶ

"que sit, atque justam singulis mercedem tribuas." Hæc cùm audîsset Cleander, "At per Dioscuros, inquit, sine morâ vobis "respondebo; atque adeò tum viros *hosce* vobis dono, tum ipse "adero; & si quid dii concesserint, dux *vobis* in Græciam ero. "Ac longè *sanè* sermones hi contrarii sunt illis, quos ex quibus- "dam de vobis audivi, vos exercitum scilicet ad defectionem à "Lacedæmoniis impellere."

Hìc illi *qui ad Cleandrum missi fuerant*, collaudato *eo*, cum viris illis discesserunt: at Cleander exta de itinere consulebat, & Xenophonte amanter utebatur, atque inter se amicitiam hospitalem instituebant. Cùm verò eos etiam videret compositè imperatum facere, magìs etiam dux eorum esse cupiebat. Verùm

Noster adhibuit ἀξίαν K. Π. p. 238. ἐπαιδὴν παρ' ὧν τοιούτῳ πύθωμαι, τότε τὴν ἀξίαν ἐκάστῳ — πειράσομαι ἀποδιδόναι.

1 Αλλὰ ναὶ μὰ &c.] MS. Eton. dat Αλλὰ νὴ τὼ Σιὼ, &c. nec malè. Edit. vet. Αλλὰ ναὶ μὰ τὼς θεὼς, &c. *Leuncl.* Αλλὰ καὶ μὰ τὼ Σιὼ, &c. minùs rectè. Receptam lectionem exhibet edit. *Steph.* Cæterùm, hâc usi formulâ, jurare solebant Lacedæmonii. *Aristoph.* Eiq. v. 213. Ναὶ τὼ Σιὼ, &c. Schol. Οὕτω τὼς Διοσκούρους οἱ Λακεδαιμόνιοι Σιὼς ἔλεγον. Similiter Idem ad Λυσιστρ. v. 81. Hinc sua *Phavor.* ad v. Σιώ. Apud Nostrum etiam Pasimachus Laco *Hist.* Gr. l. 4. ferè medio: Ναὶ τὼ Σιὼ, &c. Porrò, in istiusmodi jurisjurandi formulis ναὶ & μὰ simul sæpè reperiri notissimum est.

2 Ταχύ τοι] Vide p. 495. n. 3.

3 Παραδιδῶσί μι,] *Sil.* lætum aliquod prosperúmque portenderint.

4 Αφιστᾶτε] Sic MS. Eton. edit. *Flor. Steph. Leuncl.* aliæque. Legitur etiam ἀφίστατο: & pro καὶ πολὺ οἱ &c. paulò antè, in MSto illo & edit. vet. καὶ πολλοὶ οἱ &c. Perperam.

5 Εθύετο ἐπὶ τῇ &c.] Vide p. 477. n. 3. p. 481. n. 5.

6 Μᾶλλον ἐπιθύμει &c.] MS Eton. μᾶλλον ἦν ἐπιθύμει ἡγεμὼν γοῦν αὐτῶν.

1. Valcken. in Theocrit. p. 286.

μέντοι [1] θυομλύω αὐτῷ ὅτι τρεῖς ἡμέρας οὐκ ἐγίγνετο τὰ ἱερά, συγκαλέσας δὴ τοὺς στρατηγοὺς εἶπεν, " Ἐμοὶ μὲν [2] οὐκ ἐβέλτ γε-
" νέσθαι τὰ ἱερὰ ἐξάγειν· ὑμεῖς μέντοι μὴ ἀθυμεῖτε τούτου
" ἕνεκα· [3] ὑμῖν μὲ γὰ, ὡς ἔοικε, δέδοται σκηνώσαι τὰς ἀν-
" δρας· [4] ἀλλὰ πορεύεσθε. Ἡμεῖς δ' ὑμᾶς, ἐπειδὰν ἐκεῖσε ἥκητε,
" δεξόμεθα ὡς ἂν δυνώμεθα κάλλιστα.

Ἐκ τούτου ἔδοξε τοῖς στρατιώταις δοῦναι αὐτῷ τὰ δημόσια πρόβατα. Ὁ δ', δεξάμενος, πάλιν αὐτοῖς ἀπέδωκε· καὶ αὐτὸς μὲ ἀπέπλτ. Οἱ δὲ στρατιῶται, λαβόμενοι τοῦ σίτου, οὗ ἦσαν συσκε-κομισμένοι, καὶ τἆλλα, ἃ εἰλήφεσαν, ἐξεπορεύοντο [5] διὰ τῶν Βι-θυνῶν. [6] Ἐπεὶ δὲ οὐδενὶ ἐνετύγχανον, πορευόμενοι τὴν ὀρθὴν ὁδὸν, ὡς' ἔχοντές τι εἰς τὴν [7] φιλίαν διεξελθεῖν, ἔδοξεν αὐτοῖς

ubi, eo triduum rem ſacram faciente, læta non erant exta, convocatis ducibus *hæc* verba fecit, " Mihi læti quid offerre nolunt
" exta de *copiis* educendis *ea conſulenti*: vos verò nè ſitis idcircò
" demiſſis animis; nam vobis, utì videtur, conceſſum eſt ut vi-
" ros hos exportetis: quin igitur pergite. Nos autem, poſtea-
" quam eò veneritis, quàm potuerimus honeſtiſſimè vos excipie-
" mus."

Tum militibus viſum eſt ut pecora ei publica donarent. Ille, cùm *ea* accepiſſet, rurſus iis reddidit; ac ipſe quidem indè ſolvit. Et milites, diſtributo frumento, quod comportârant, aliiſque rebus, quas ceperant, per Bithynos proficiſci cœperunt. Cùm autem, rectâ incedentes viâ, nihil offenderent, ut aliquâ cum prædâ in *regionem* amicam tranſirent, viſum eſt ipſis

1 Θυομλύω αὐτῷ &c.] Adi p. 480. n. 6.

2 Οὐκ ἐβέλτ γλγίας &c.] Vide p. 480. n. 1. & cum ἐξάγειν intellige εἰς τό.

3 Ὑμῖν — δέδοται] Plenè ſcripſeris, ὑμῖν — διὰ τῶν — δέδοται *&c.* Sic Noſter *Hiſt. Gr.* l. 7. ſub init. ἔτι δὲ καὶ διὰ τῶν δέδοται ὑμῖν εὐτυχεῖν *&c.* Confer Matt. XIII. 11. ubi ad Hebraïcum loquendi genus perperam confugit *Grotius*. Adde p. 505. n. 5.

4 Ἀλλὰ πορεύεσθε] Adi p. 495. n. 1.

5 Διὰ τῶν Βιθυνῶν.] Vide p. 340. n. 2.

6 Ἐπεὶ δ' οὐδενὶ &c.] Quæ *Steph.* ad *Amaſ.* ſic exponit, *Cùm nulla illis præda in eo itinere occurreret, quam in amicorum fines divertentes, ſecum aſportare poſſent.*

7 Φιλίαν] Vide p. 342. n. 3.

[1] τὴμπαλιν ὑποστρέψαντας ἐλθεῖν μίαν ἡμέραν καὶ νύκτα. Τοῦτο δὴ ποιήσαντες, ἔλαβον πολλὰ καὶ ἀνδράποδα καὶ πρόβατα· καὶ ἀφίκοντο [2] ἕκτῃοι εἰς Χρυσόπολιν [3] τῆς Χαλκηδονίας· καὶ ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας ἑπτὰ, τὰ λάφυρα πωλοῦντες.

ut verſis retro pedibus diem unam ac noctem iter facerent. Hoc cùm feciſſent, multa tum mancipia tum pecora ceperunt: atque die ſexto Chryſopolin Chalcedoniæ *oppidum* pervenerunt; ibíque dies ſeptem manſerunt, cùm ſpolia *intereà* venderent.

1 Τὴμπαλιν] Adi p. 421. n. 1.
2 Ἕκτῃοι] Reſpice p. 477. n. 6.
3 Τῆς Χαλκηδονίας] Conſule p. 126. n. 3.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ Ζ΄.

1 ΟΣΑ μὲν δὴ ἐν τῇ ἀναβάσῃ τῇ μετὰ Κύρου ἔπραξαν οἱ Ἕλληνες μέχρι τῆς μάχης, καὶ ὅσα, ἐπεὶ Κῦρος ἐτελεύτησεν, ἐν τῇ πορείᾳ, μέχρις εἰς τὸν Πόντον ἀφίκοντο, καὶ ὅσα ἐκ τοῦ Πόντου [2] πεζοὶ ἐξιόντες [3] καὶ πλέοντες ἐποίησαν, μέχρις [4] ἔξω τοῦ στόματος ἐγένοντο ἐν Χρυσοπόλει τῆς Ἀσίας, πάντα ἐν τῷ πρόσθεν λόγῳ δεδήλωται.

Ἐκ τούτου δὲ Φαρνάβαζος, [5] φοβούμενος τὸ στράτευμα μὴ ἐπὶ τὴν αὐτοῦ ἀρχὴν στρατεύηται, [6] πέμψας [7] πρὸς Ἀναξίβιον τὸν ναύαρχον, (ὁ δὲ ἔτυχεν ἐν Βυζαντίῳ ὢν) ἐδεῖτο Λακεδαίμονι

QUÆCUNQUE in expeditione cum Cyro *ſuperiorem in Aſiam ſuſceptâ* ad pugnam uſque geſſerint Græci, & quæ, poſteaquam occubuiſſet Cyrus, in itinere, donec in Pontum pervenirent, quæque è Ponto pedibus egreſſi & navigatione uſi fecerint, donec extra *Ponti* oſtium in *oppidum* Aſiæ Chryſopolin venerunt, *ea quidem* ſuperiore commentario expoſita ſunt omnia.

Poſt hæc Pharnabazus, cùm metueret nè *Græcorum* exercitus in ditionem ſuam bellum inferret, miſſis ad Anaxibium navarchum (is *autem* Byzantii *tum* fortè erat) legatis, rogabat ut exer-

1 Οσα μὲν δὴ &c.] Confer. p. 353. n. 1.

2 Πεζοὶ] Inſpice p. 479. n. 3. In MSto Eton. legitur πεζῇ.

3 Καὶ πλέοντες &c.] MS. Eton. καὶ ἐκπλέοντες ἐποίουν, &c. Quidam etiam editi vet. exhibent ἐποίουν.

4 Ἐξω τοῦ στόματος] Confer. p. 275. n. 1.

5 Φοβούμενος τὸ &c.] Refer ſis oculos ad p. 426. n. 6. Porrò, pro ἀρχὴν MS. Eton. repræſentat χώραν.

6 Πέμψας] Inſpice p. 499. n. 6.

7 Πρὸς Ἀναξίβιον] De quo vide p. 354.

τὸ στράτευμα ἐκ τῆς Ασίας, καὶ ὑπισχνεῖτο πάντα ποιήσειν αὐτῷ, ὅσα δέοι. Καὶ Αναξίβιος μετεπέμψατο τοὺς στρατηγοὺς καὶ λοχαγοὺς τῶν στρατιωτῶν εἰς Βυζάντιον· καὶ ὑπισχνεῖτο, εἰ ἀφικοῖεν, μισθοφορὰν ἔσεσθαι τοῖς στρατιώταις. Οἱ μὲν δὴ ἄλλοι ἔφασαν [1]βουλευσάμενοι ἀπαγγελεῖν· Ξενοφῶν δ' εἶπεν αὐτῷ ὅτι ἀπαλλάξοιτο ἤδη ἀπὸ τῆς στρατιᾶς ἐκ βέλτιστο ἀποπλεῖν. Ο δ' Αναξίβιος ἐκέλευσεν αὐτὸν [2]συνδιαβάντα, ἔπειτα ὅτως ἀπαλλάττεσθαι. Εφη οὖν ταῦτα ποιήσειν.

Σεύθης δὲ ὁ Θρᾷξ πέμπει [3]Μηδοσάδην, καὶ κελεύει Ξενοφῶντα συμπροθυμεῖσθαι ὅπως ἀφικῆται τὸ στράτευμα, καὶ ἔφη αὐτῷ ταῦτα συμπροθυμηθέντι οἱ μεταμελήσειν. Ο δ' εἶπεν, [4]Αλλὰ τὸ μὲν στράτευμα ἀφικήσεται· τούτου ἕνεκα μηδὲν

citum ex Asiâ trajiceret, atque *adeò* pollicebatur ei se facturum omnia, quæcunque *fieri* oporteret. Et Anaxibius duces militúmque in cohortes distributorum præfectos *ad se* Byzantium arcessivit; ac pollicitus est, si trajicerent, militibus *datum* fore stipendium. Et alii quidem se deliberatione *de re* habitâ *quid tandem statuerint ei* renuntiaturos aiebant; at Xenophon ei dixit ab exercitu se jam discessurum velléque *adeò indè* solvere. Anaxibius autem eum hortatus est ut unà *cum exercitu* trajectus sic deinde demum *ab eo* discederet. Itaque se facturum hæc aiebat.

Cæterùm *intereà* Seuthes Thrax Medosadem mittit, Xenophontémque *per eum* hortatur id operam studiosè unà *cum ipso* daret, ut exercitus trajiceret; aiebátque minimè futurum ut eum *facti* pœniteat, in id si alacri animo unà *cum ipso* incubuerit. Exercitus utique, aiebat *Xenophon*, trajiciet: nec hujus *rei* causâ

1 Βουλευσάμενοι ἀπαγγελεῖν·] Sic rectè cum *Stephano* legitur. MS. Eton. & edit. quædam vet. dant βουλόμενοι ἀπαγγέλλειν: in *Leuncl.* etiam reperitur ἀπαγγέλλειν. Cæterùm, observante *Steph.* cum ἔφασαν jungitur ἀπαγγελεῖν, perinde ac si diceretur ἔφασαν ἀπαγγελεῖν μὴ τὸ βουλεύσασθαι.

2 Συνδιαβάντα,] In lexicis deest.

3 Μηδοσάδην] Scribitur & Δημοσάδην.

4 Αλλὰ τὸ μὲν &c.] Sic rectè *Steph.* & *Leuncl.* In MS. Eton. & vet. quibusdam edit. pessimè scribitur Αλλὰ τὸ μὲν στράτευμα ἀφικήσεται. *Muretus* legit Αλλὰ τὸ μὲν στράτευμά μοι ἀφικήσεται. Et *Steph.* quidem στράτευμα ἀ ex στράτευμά μοι detortum fuisse suspicatus est.

[1] τελείτω μήτε ἐμοὶ, μήτε ἄλλῳ μηδενί. Επειδὰν δὲ λαβῇ, ἐγὼ μὲ ἀπαλλάξομαι· πρὸς ὃ σὺ λαμβάνων καὶ [2] ὑπομείνας ὄνας [3] προσφερέσθω, ὡς ἂν αὐτῷ δοκῇ.

Εκ τούτου λαβαίνουσι πάντες εἰς Βυζάντιον οἱ στρατιῶται· ς μισθὸν μὲν οὐκ ἐδίδου ὁ Αναξίβιος· [4] ἐκήρυξε δὲ, λαβόντας τὰ ὅπλα καὶ τὰ σκεύη σὺν στρατιώτας ἐξιέναι, ὡς ἀποπέμψων τε ἅμα [5] ς ἀριθμὸν ποιήσων. Ενταῦθα οἱ στρατιῶται ἤχθοντο ὅτι οὐκ εἶχον ἀργύριον ἐπισιτίζεσθαι εἰς τὴν πορείαν, καὶ ὀκνηρῶς συνεσκευάζοντο.

Καὶ ὁ Ξενοφῶν Κλεάνδρῳ [6] τῷ ἀρμοστῇ ξένος γεγενημένος, προσελθὼν ἠσπάζετο αὐτὸν, ὡς ἀποπλευσούμενος ἤδη. Ο δ' αὐτῷ λέγει, Μὴ ποιήσῃς ταῦτα· [7] εἰ δὲ μὴ, ἔφη, αἰτίαν ἕξεις· ἐπεὶ καὶ νυῦ τινὲς ἤδη σὲ αἰτιῶνται, ὅτι σὺ ταχὺ ἐξέρπεις

quidquam vel mihi, vel alii cuiquam pendat *neceſse eſt*. Verùm quamprimùm trajecerit, equidem diſcedam: erga eos autem, qui *apud exercitum* manebunt & rebus conficiendis erunt idonei, *ſic* ſe gerat, ut ipſi viſum fuerit.

Exin milites univerſi in Byzantium trajiciunt; & ſtipendium quidem *iis* non dabat Anaxibius: at præconis voce edixit, ut ſumptis armis vaſiſque milites *oppido* excederent, quaſi eos dimittere ſimul & numerum inire vellet. Hìc graviter ferebant milites ſe non habere pecuniam, quâ commeatum ad iter redimerent, atque adeò ſegniter vaſa colligebant.

Ac Xenophon Cleandro *Byzantii* præfecto hoſpitio junctus, adiit eum & ſalutavit, quaſi qui jam jam *indè* ſoluturus eſſet. At ille dicit ei, Nè feceris hoc: ſin aliter, inquit, culpâ teneberis; cùm nunc etiam tibi jam culpæ dent nonnulli, quod non celeri-

1 Τελείτω] Vide p. 232. n. 1.
2 Επιχαιρείτω] Vide K. Π. p. 322. n. 1.
3 Προσφερέσθω,] Vide p. 400. n. 3.
4 Εκήρυξε] Vide p. 483. n. 8.
5 Καὶ ἀριθμὸν ποιήσων.] Vide p. 372. n. 6.
6 Τῷ ἁρμοστῇ ξένος] Vide p. 503. n. 1. Sub finem libri ſexti pag. 511. dixerat de ſeipſo Noſter & Cleandro, καὶ ξενίαν συνεσκέλετο. Adi p. 115. n. 2.
7 Εἰ δὲ μὴ,] Vide p. 430. n. 4.

τὸ στράτευμα. Ὁ δ' εἶπεν, Ἀλλ' αὐτὸς μὲν ἔγωγε οὐκ εἰμὶ τούτου, οἱ δὲ στρατιῶται αὐτοὶ [1] ἐπισιτισμοῦ δέομενοι, καὶ οὐκ ἔχοντες, ἀφ' οὗτοι ἀθυμοῦσι [2] πρὸς τὴν ἔξοδον. [3] Ἀλλ' ὅμως, ἔφη, ἐγώ σοι συμβουλεύω ἐξελθεῖν μὲν ὡς πορευσόμενον· ἐπειδὰν δ' ἔξω γένῃ τὸ στράτευμα, τότε ἀπαλλάττεσθαι. Ταῦτα τοίνυν, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, ἐλθόντες πρὸς Ἀναξίβιον διαπραξόμεθα ὅτως. Ἐλθόντες ἔλεγον ταῦτα. Ὁ δ' ἐκέλευσεν οὕτω ποιεῖν, [4] καὶ τὴν ταχίστην ἐξιέναι συνεσκευασμένους· καὶ [5] προσανειπεῖν, ὃς ἂν μὴ πάρῃ [6] εἰς τὴν ἐξέτασιν καὶ τὴν ἀριθμόν, ὅτι [7] αὐτὸς αὑτὸν αἰτιάσεται. [8] Ἐντεῦθεν ἐξῄεσαν οἵ τε στρατηγοὶ πρῶτον, καὶ οἱ ἄλλοι. Καὶ ἤδη τε πάντες πλὴν ὀλίγων ἔξω ἦσαν, καὶ Ἐτεόνικος εἰσήκει πρὸς τὰς πύλας, ὡς, ὁπόταν ἔξω γένωνται πάντες, ἀποκλείσων τὰς πύλας, καὶ τὸν μοχλὸν ἐμβαλών.

tèr *ſed ex oppido velut* rependo egreditur exercitus. Et *Xenophon*, At ego certè quidem, ait, ejus *rei* non ſum auctor; verùm milites ipſi quòd commeatu egeant, nec *quidquam* habeant, idcircò ſegnibus ſunt ad exeundum animis. At ego tamen, inquit *Cleander*, id tibi conſilii do ut, quaſi proficiſci *cum iis* velis, *oppido* exeas: cúmque extra *id* fuerint, tum *demùm* diſcedas. Hæc ergo, ait Xenophon, ad Anaxibium profecti ità conficiamus. *Ad quem* cùm veniſſent exponebant ea. Hortatus autem eſt ille ut ità facerent, ac quamprimùm collectis vaſis exirent *copiæ*; atque inſuper denuntiandum curarent futurum, ut is qui recenſui *agendo* numeróque *ineundo* non interfuerit, ſeipſum culpâ oneret. Mox deinde duces primùm exiêrunt, ac *poſteà* cæteri. Jámque adeò omnes, præter paucos, extra *oppidum* erant, & Eteonicus ad portas ſtabat, ut, cùm egreſſi eſſent omnes, portas occluderet, ac peſſulum obderet.

1 Επισιτισμοῦ] *Heſych.* Επισιτισμὸν, ἐφοδιασμόν.

2 Πρὸς τὴν ἔξοδον.] Vide p. 364. n. 1.

3 Ἀλλ' ὅμως &c.] Ità edit. *Steph.* & *Leuncl.* In *Flor.* aliíſque libris legitur Ἀλλ' ὁ μὲν ἔφη &c.

4 Καὶ τὴν ταχίστην] Vide p. 292. n. 2.

5 Προσανειπεῖν,] In lexicis non comparet.

6 Εἰς τὴν ἐξέτασιν] Vide p. 372. n. 6.

7 Αὐτὸς αὑτὸν &c.] Sic *Steph.* & *Leuncl.* In edit. vet. ſcribitur αὐτὸς αὑτὸν &c.

8 Ἐντεῦθεν] Vide p. 498. n. 1.

Ο δὲ Αναξίβιος, συγκαλέσας τοὺς στρατηγοὺς καὶ τοὺς λοχαγοὺς, [1] ἔλεγε, Τὰ μὲν ἐπιτήδεια, ἔφη, λαμβάνετε ἐκ τῶν Θρᾳκίων κωμῶν· (εἰσὶ δὲ αὐτόθι πολλαὶ κριθαὶ καὶ πυροὶ, καὶ τἆλλα τὰ ἐπιτήδεια) λαβόντες δὲ πορεύεσθε εἰς τὸ Χερρόνησον, ἐκεῖ δὲ Κυνίσκος ὑμῖν μισθοδοτήσει. Επακούσαντες δέ τινες τῶν στρατιωτῶν ταῦτα, ἢ καὶ τῶν λοχαγῶν τις, [2] διαγγέλλει εἰς τὸ στράτευμα. Καὶ οἱ μὲν στρατηγοὶ ἐπυνθάνοντο περὶ τοῦ Σεύθου, πότερα πολέμιος εἴη ἢ φίλος· εἰ πότερα [3] διὰ τοῦ ἱεροῦ ὄρους δέοι πορεύεσθαι, ἢ κύκλῳ διὰ μέσης τῆς Θρᾴκης.

[4] Εν ᾧ δὲ ἕτοι ταῦτα διελέγοντο, [5] οἵ γε στρατιῶται ἀναρπάσαντες τὰ ὅπλα [6] θέουσι δρόμῳ πρὸς τὰς πύλας, ὡς πάλιν [7] πρὸς τὸ τεῖχος εἰσιόντες. Ο ὖ Ετεόνικος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, ὡς εἶδον

Anaxibius autem, convocatis ducibus & cohortium præfectis, Commeatus, inquit, è vicis Thraciis ſumite; (eſt ibi utique multum hordei triticíque, & aliæ res neceſſariæ) *quos* cùm ſumpſeritis in Cherroneſum pergite, atque illic Cyniſcus ſtipendium vobis numerabit. Hæc cùm fortè audiſſent militum nonnulli, vel è cohortium etiam præfectis aliquis ad exercitum effert. Et duces quidem de Seuthe percontabantur, utrùm hoſtis eſſet an amicus: ac utrùm iter per montem ſacrum ſit faciendum, an circulatim per mediam Thraciam.

Dum illi de his inter ſe colloquebantur, milites correptis armis curſu ad *oppidi* portas tendunt, quaſi rurſùs intrà muros ingredi vellent. At Eteonicus & qui cum eo *erant*, ut adcurrentes

1 Ελεγε, Τὰ μὲν — ἔφη,] Vide p. 456. n. 4.

2 Διαγγέλλει εἰς &c.] Eadem eſt loquendi ratio, quæ reperitur Joh. VIII. 26. — ταῦτα λέγω εἰς τὸν κόσμον. Fruſtrà itaque fuit Cl. *Millius* Prolegom. N. Teſt. pag. 21. cùm hanc quoque phraſin Solœciſmis ſuis adnumeravit.

3 Διὰ τοῦ ἱεροῦ &c.] *Scholiaſt.* ad *Apollon. Rhod.* Argon. lib. 2. v. 1017. adnotatis de monte ſacro, cujus meminit Noſter p. 337. addit, ἔστι καὶ ἄλλο ἱερὸν ὄρος Θρᾴκης. De his plura in *Diſſertat. Geogr.*

4 Εν ᾧ] Adi p. 360. n. 3.

5 Οἵ γε &c.] Sic legendum conjecit *Steph.* Vulgò, εἴτε &c.

6 Θέουσι δρόμῳ] Vide p. 83. n. 4.

7 Πρὸς τὸ τεῖχος] MS. Eton. εἰς τὸ τεῖχος &c.

πεζοὶ δὲ ὁπλῖται, συγκλείουσι τὰς πύλας, καὶ τὴν μοχλὸν ἐμβάλλουσιν. Οἱ δὲ στρατιῶται ἔκοπτον τὰς πύλας, καὶ ἔλεγον ὅτι ἀδικώτατα πάσχοιεν ἐκβαλλόμενοι εἰς τοὺς πολεμίους· καὶ καταισχύνειν τὰς πύλας ἔφασαν, εἰ μὴ ἐκόντες ἀνοίξουσιν. Ἄλλοι δ' [1] αὐτῶν ἔθεον παρὰ τὴν θάλατταν, καὶ [2] παρὰ τὴν χηλὴν τοῦ τείχους [3] ὑπερβάλλουσιν εἰς τὴν πόλιν· ἄλλοι δ' οἱ ἐπύγχανον [4] ἔνδον ὄντες τῶν στρατιωτῶν, ὡς ὁρῶσι τὰ ὑπὸ ταῖς πύλαις πεφάγματα, μοχλοῦντες ταῖς ἀξίναις τὰ κλεῖθρα, ἀναπετάννυσι τὰς πύλας· οἱ δ' εἰσπίπτουσιν.

Ὁ δὲ Ξενοφῶν, ὡς εἶδε τὰ γιγνόμενα, δείσας μὴ ἐφ' ἁρπαγὴν τράποιτο τὸ στράτευμα, καὶ ἀνήκεστα κακὰ γένοιτο τῇ πόλει, καὶ αὐτῷ, καὶ τοῖς στρατιώταις, ἔθει, καὶ συνεισπίπτει εἴσω τῶν πυλῶν σὺν τῷ ὄχλῳ. Οἱ δὲ Βυζάντιοι, ὡς εἶδον τὸ στράτευμα βίᾳ εἰσπῖπτον, φεύγουσιν ἐκ τῆς ἀγορᾶς, οἱ μὲν εἰς τὰ πλοῖα, οἱ δὲ

viderunt gravis armaturæ milites, portas occludunt, ac peſſulum obdunt. Milites autem portas pulſabant, ſéque graviſſimâ aiebant injuriâ adfici, qui hoſtibus objicerentur; ac diffiſſuros ſe portas aiebant, niſi *eas* ſponte ſuâ aperirent. Ex iis verò alii ad mare currebant, & juxta muri chelen in urbem evadunt: alii de militibus qui intus fortè erant, ut quid ad portas ageretur viderunt, aſciis ubi clauſtra perſcidiſſent, portas patefaciunt: illíque *adeò* irrumpunt.

Xenophon, cùm quid accideret videret, veritus nè ad *urbis* direptionem ſe converteret exercitus, atque *indè* mala graviſſima in urbem, & ſeſe, & milites *ipſos* redundarent, currebat *ipſe*, & cum turbâ intrà portas unà irruit. At Byzantii, ut vi exercitum *in urbem* irruere viderunt, de foro in naves alii, alii do-

1 Αὐτῶν] In MSto Eton. deeſt.

2 Παρὰ τὴν χηλὴν] *Schol.* ad *Thucyd.* l. 1. c. 63. Χηλὴ, inquit, καλεῖται οἱ ἐμπεσόντες τῶν παλαιῶν τείχων παρῳκοδομημένοι λίθοι, ἀφ' ὧν τὴν τῶν κυμάτων βίαν, μὴ τὸ τεῖχος βλάπτειν· ἔρηται δὲ παρὰ τὸ ἐοικέναι χηλῇ βοός. Sic & *Suid.* ad v. Adde *J. Poll.* l. 1. ſegm 102. n. 22.

3 Ὑπερβάλλουσιν] MS. Eton. dat ὑπερβαίνουσιν, ex interpretamento. Vide p. 263. n. 6.

4 Ἔνδον] Vide p. 313. n. 1.

οἴκαδε· ὅσοι δὲ ἔνδον ἐτύγχανον ὄντες, ἔξω· οἱ δὲ καθεῖλκον [1] τὰς τριήρεις, ὡς ἐν ταῖς τριήρεσι σώζοιντο· πάντες δὲ ᾤοντο ἀπολωλέναι, ὡς ἑαλωκυίας τ᾽ πόλεως. Ὁ δὲ Ετεόνικος εἰς τὴν [2] ἄκραν ἀποφεύγει. Ὁ δὲ Αναξίβιος καταδραμὼν ὑπὸ τ᾽ θάλατταν, ἐν ἁλιευτικῷ πλοίῳ περιέπλει εἰς τ᾽ ἀκρόπολιν, κ᾽ εὐθὺς μεταπέμπεται ἐκ Χαλκηδόνος φρουρούς· ἀ γὰρ [3] ἱκανοὶ ἐδόκουν εἶ) οἱ ἐν τῇ ἀκροπόλει χεῖν τὰς ἄνδρας.

Οἱ δὲ στρατιῶται ὡς εἶδον τὸν Ξενοφῶντα, περιπίπτουσιν αὐτῷ πολλοὶ, καὶ λέγουσι, Νῦν [4] σοι ἔξεστιν, ὦ Ξενοφῶν, ἀνδρὶ γενέσθαι. [5] Εχεις πόλιν, ἔχεις τριήρεις, ἔχεις χρή-

mum fugiunt; ac quotquot intus erant, foras *exeunt:* alii triremes deducebant, ut in triremibus incolumes evaderent: omnes periisse se putabant, tanquam si urbs capta esset. In arcem autem fugit Eteonicus. Et Anaxibius ad mare cùm decurrisset, navigio piscatorio in urbis arcem circumvehebatur, ac statim è Chalcedone præsidiarios *milites* arcessit: neque enim ii, qui erant in arce, virorum *istorum* impetum sustinere posse videbantur.

At milites ubi Xenophontem viderunt, frequentes ad eum adcurrunt, atque *ità* adloquuntur, Nunc tibi licet, Xenophon, virum te præbere. Urbem habes, habes triremes, habes pecu-

1 *Τὰς τριήρεις, ὡς ἐν ταῖς* &c.] Similiter paulò suprà p. 517. *κ᾽ Ετεόνικος εἰσήκει παρὰ τὰς πύλας, ὡς — ἀποκλείσων τὰς πύλας, &c.* Apud Latinos usitata est eadem loquendi ratio. Vide sis *Sanct.* Min. l. 2. c. 9.

2 *Ακραν — ἀκρόπολιν*] Prior vox ab *Amaseo* redditur *promontorium*, posterior, *arcem*. Utramque voce *arcem* rectiùs, opinor, *Leuncl.* expressit. *Hesych. Ακρα, ἀκρόπολις. Tho. Magist. Οὐ μόνον ἄκρα πόλις ἡ ἀκρόπολις, ἀλλὰ καὶ ἄκρα μόνον. Phavorin. Ακρα, ἀκρόπολις. Ακρα πόλις ἀντὶ τ᾽ ἀκρόπολις λέγομεν, κ᾽ ἄκρα μόνον.* Eadem itidem loca Noster verbis diversis designavit suprà p. 391. ubi vide n. 4.

3 *Ικανοὶ*] Vide p. 502. n. 7.

4 *Σοὶ ἔξεστιν — ἀνδρὶ γενέσθαι.*] Eâdem constructione usus est Noster p. 209. *ὡς ἀγαθοῖς τε ὑμῖν πρέπειν εἶναι.* Et *Plato* de Repub. l. 2. haud ità longè ab init. *κ᾽ αὐτῷ* (Gygi) *ὅτῳ συμβαίνει, τρέφοντι μὴ ἔστιν τῷ σφενδόνῃ, ἀδήλῳ γίγνεσθαι· ἔξω δὴ, δήλῳ. Aristot.* etiam Ethic. Nicom. l. 3. c. 7. *ἐφ᾽ ἡμῖν ἔστι τὸ ἐπιεικῆ καὶ φαύλους εἶναι.* Et *Ælian.* H. V. l. 9. c. 9. *Εμελε ᾧ αὐτῷ καὶ καλῷ εἶναι &c.* Eandem & Latini usurpârunt: *Cicer.* Tusc. Disput. l. 1. c. 15. *Licuit esse otioso Themistocli* — Adde sis *Sanct.* Min. l. 4. c. 12. Cæterùm, de vi vocis *ἀνὴρ* vide suprà p. 67. n. 1.

5 *Εχεις πόλιν*, &c.] Sic suprà p. 205. unâ eâdémque voce orationem pulchrè inchoatam vidimus: ubi vide n. 4. p. 204. Cæterùm, esse hujusmodi repetitionum apud *Ciceronem* exempla notissimum est.

μαζα, ἔχεις ἄνδρας τοσούτους. Νυν, εἰ βούλοιο, σύ τε ἡμᾶς ὠνήσοιο, καὶ ἡμεῖς σὲ [1] μέγαν ποιήσαιμεν. Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, Ἀλλ' εὖτε λέγετε, καὶ ποιήσω ταῦτα. Εἰ δὲ τούτων ὀπτυμεῖτε, [2] θέσθε τὰ ὅπλα ἐν τάξει ὡς τάχιστα· βουλόμενος αὐτὸς καταπρεμῆσαι, καὶ αὐτὸς πρῶτα ταῦτα, καὶ τοὺς ἄλλους ἐκέλευσε πρεγυᾶν, καὶ τίθεσθαι τὰ ὅπλα. Οἱ δὲ, αὐτοὶ ὑφ' ἑαυτῷ ταπόμενοι, οἵ τε ὁπλῖται ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ εἰς πεντήκοντα ἐγένοντο, καὶ οἱ πελτασταὶ ὑπὸ τὸ κέρας [3] ἑκάτερον ἐβεβαδεδραμήκεσαν. Τὸ δὲ χωρίον [4] οἷον κάλλιστον ἐκτάξασθαί ἐστι, τὸ Θρᾴκιον καλούμενον, ἔρημον οἰκιῶν καὶ πεδινόν. Ἐπεὶ δὲ [5] ἔκειτο τὰ ὅπλα, καὶ καταπρεμήθησαν, συγκαλεῖ Ξενοφῶν τοὺς στρατιώτας, καὶ λέγει τάδε,

"[6] Ὅτι μὲν ὀργίζεσθε, ὦ ἄνδρες στρατιῶται, καὶ νομίζετε

niam, tot viros habes. Nunc, si volueris, & tu nobis utilitatem adferre poteris, & nos te magnum efficere. Reſpondit ille, Enimverò rectè loquimini, atque hæc faciam. Verùm ſi hæc expetitis, quamprimùm in ordine armati conſiſtite: quòd volebat *utique* eos pacare, *ideò* tum ipſe cohortatione hâc utebatur, tum alios *duces eâdem* cohortatione uti, atque ut *milites ſui* armati conſiſterent *curare*, juſſit. Illi ſponte ſuâ ſeſe inſtruentes, brevi tempore gravis armaturæ milites in quinquagenos erant diſpoſiti, & peltaſtæ ad utrumque cornu curſu ſe receperant. Locus *is*, qui Thracius adpellatur, ad ſtruendam aciem quàm pulcherrimus eſt, ab ædibus vacuus & campeſtris. Poſteaquam arma ritè diſpoſita, *militéſque* pacati erant, Xenophon convocat exercitum, & hâc oratione uſus eſt,

"Vos quidem, milites, iraſci, & exiſtimare gravi vos, quippe

1 Μέγαν] Adi p. 209. n. 2.

2 Θέσθε τὰ ὅπλα] Vide p. 486. n. 7. & p. 280. n. 5.

3 Ἑκάτερον] MS. Eton. edit. *Flor.* aliæque dant ἑκάτεροι. Rectiùs legitur cum *Amaſ.* & *Leuncl.* ἑκάτερον.

4 Οἷον κάλλιστον] Sic ſuprà p. 340. χωρίον οἷον χαλεπώτατον.

5 Ἔκειτο τὰ ὅπλα,] Vide p. 280. n. 3.

6 Ὅτι μὲν ὀργίζεσθε, ὦ &c.] De artificio hujus orationis vide Clar. *Blackw.* Claſſ. Sacr. v. 1. p. 112. edit. 1. Adde omnino *Chionis* epiſt. de Byzantio à Xenophonte conſervato.

" δεινὰ πάσχειν ἐξαπατώμενοι, ὃ θαυμάζω. Εἰὰν ὖ τῷ θυμῷ
" χαριζώμεθα, καὶ Λακεδαιμονίοις τε οὓς παρόντας [1] τῆς
" ἐξαπάτης τιμωρησώμεθα, καὶ τὴν πόλιν τὴν [2] οὐδὲν αἰτίαν
" λαβόντα, ἐνθυμήθητε ἃ ἔσαν ἐντεῦθεν. Πολέμιοι
" μὲν ἐσόμεθα ἀποδεδειγμένοι Λακεδαιμονίοις τε καὶ τοῖς συμ-
" μάχοις· οἷος δὲ πόλεμος ἂν γένοιτο, εἰκάζειν δὴ πάρεστιν,
" ἑωρακότας καὶ ἀναμνησθέντας τὰ νεῦν δὴ γεγενημένα. Ἡμεῖς
" γὰρ ⑷ Ἀθηναῖοι [3] εἰσήλθομεν εἰς τὸν πόλεμον τὸν πρὸς τοὺς
" Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς συμμάχους, ἔχοντες τριήρεις, τὰς μὲν
" ἐν θαλάττῃ, τὰς δ' [4] ἐν τοῖς νεωρίοις, οὐκ ἐλάττους τετρακοσίων,
" ὑπαρχόντων ὖ πολλῶν χρημάτων ἐν τῇ πόλει, καὶ προσόδου ὅσης

" fraude deceptos, injuriâ adfici, non miror. At iræ ſi obſequa-
" mur, & de Lacedæmoniis qui adſunt ob fraudem pœnas ſuma-
" mus, urbémque nihil culpandam diripiamus, quæ deinde *ſe-*
" *quutura* ſint apud animos veſtros expendite. Hoſtes ſanè tum
" Lacedæmoniis tum ſociis *eorum* palàm facti erimus: ac bellum
" quale futurum ſit, jam *iis* licet conjicere, qui & viderunt &
" memoriâ repetunt *ea*, quæ non ità pridem acciderunt. Nos
" utique Athenienſes bellum adversùs Lacedæmonios *eorúm*que
" ſocios ſuſcepimus, cùm in mari alias, alias in navalibus trire-
" mes, non pauciores quadringentis haberemus; cúmque magna
" eſſet in urbe *noſtra* pecuniæ copia, eſſet etiam reditus quotan-

1 Τῆς ἐξαπάτης &c.] Supple ἕνεκα: quæ itidem exaudienda eſt præpoſitio *Heſiod.* Ἔργ. v. 329. Κευθομένῃς ὑπὸ νύκτα, &c. *Euripid.* Oreſt. v. 749. — ἴσως σοὶ δυγατέρος θυμούμεθα. *Homer.* Il. γ'. v. 366. Ἦ τ' ἐφάμην πάσας Ἀλέξανδρον κεκοτηκώς. *Euſtath.* p. 424. edit. *Rom.* Ἤγουν, ἕνεκεν τῆς κακίας. Ἁπλουστέρως ἔχει ἔλλειψιν. *Iſocrat.* Panegyr. p. 73. edit. *Steph.* καὶ πολλῶν μὲν οἱ πατέρες ἡμῶν Μηδισμοῦ θάνατον κατέγνωσαν· i. e. ἕνεκα Μηδισμοῦ.

2 Οὐδὲν αἰτίαν] Plenè, κατ' οὐδὲν &c. Similiter *Homer.* Il. α'. v. 153.

—— οὔτι μοι αἰτίη ἐστίν.

3 Εἰσήλθομεν εἰς τὸν &c.] Similiter dicitur *Thucyd.* l. 5. c. 36. ἐς πανοπλίᾳ ἐστελθεῖν. Bellum autem, opinor, vult illud, quod apud Ægos flumen confecit Lyſander, claſſis Athenienſium potitus, anno ante natum Chriſtum 403. Vide ſis *C. Nep.* in Lyſand. & *Juſtin.* l. 5. c. 6. & ſeq. & Noſtrum *Hiſt. Gr.* l. 2. ſub init.

4 Ἐν τοῖς νεωρίοις,] *Heſych.* Νεώρια, λιμένα. *Harpocrat.* Νεώρια καὶ νεώσοικοι· μή ποτε νέωρια λέγεται ὁ τόπος ἅπας, εἰς ὃν ἀνέλκονται αἱ τριήρεις, καὶ πάλιν ἐξ αὐτοῦ καθέλκονται. *Phavor.* Νεώριον λιμήν· ἤγουν ὁ τόπος ὁ ἀφειλκόμενον τὰ πλοῖα, ἡνίκα ἂν ἐλκυσθῶσι.

"καὶ ἐνιαυτὰν [1] ἀπό τε τῶν ἐνδήμων ⸗ ἐκ τῆς ὑπερορείας,
"ὃ μεῖον χιλίων ταλάντων· ἄρχοντές τε τῆσ νήσων ἁπασῶν,
"ἡ ἔν τε τῇ Ασίᾳ πόλεις πολλὰς ἔχοντες, καὶ ἐν τῇ Εὐρώπῃ
"ἄλλας τε πολλὰς, καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ Βυζάντιον, ὅπου νεῦ
"ἐσμὲν, ἔχοντες, καταπολεμήθημεν οὕτως, ὡς [2] πάντες ὁρᾶ-
"σθε. Νεῦ δὲ δὴ [3] τί οἰόμεθα παθεῖν, Λακεδαιμονίων μὲ
"⸗ τ' Αχαιῶν συμμάχων ὑπαρχόντων, Αθηναίων δὲ, καὶ ὅσοι
"ἐκείνοις τότε ἦσαν σύμμαχοι, πάντων [4] προσγεγωμμένων;
"Τισσαφέρνης δὲ, καὶ τ' [5] ὑπὸ θαλάτῃ ἄλλων βαρβάρων πάν-
"των πολεμίων ἡμῖν ὄντων, πολεμιώτατος δ' αὐτοῦ [6] τοῦ ἄνω
"βασιλέως; [7] ὃν ἤλθομεν ἀφαιρησόμενοί τε τ' ἀρχὴν, καὶ ἀποκ-
"τενοῦντες, εἰ δυναίμεθα. [8] Τούτων δὴ πάντων ὁμοῦ ὄντων, ἔστι τις

"nis tam de civibus quàm de locis exteris, non minùs mille ta-
"lentorum; *iidémque* insulis omnibus imperaremus, & urbes
"multas in Asiâ teneremus, in Europâ multas etiam alias, atque
"hoc ipsum *adeò* Byzantium, ubi nunc sumus, teneremus, ità
"*tamen* debellati sumus, utì nôstis omnes. Jam verò quid *nos*
"subituros existimamus, cùm Lacedæmonii & Achæi societate
"juncti sint, cùm *ad hos* Athenienses etiam, & quotquot illis
"tum erant societate conjuncti, accesserint omnes? cùm Tissa-
"phernes, cæterique barbari omnes maris adcolæ nobis hostes
"sint, cùm maximè hostili sit in nos animo rex ipse superioris
"Asiæ? quem imperio spoliatum &, si potuissemus, etiam in-
"terfectum venimus. His utique omnibus conjunctis, ecquis

1 Ἀπό τε τ' ἐνδήμων &c.] MS. Eton. ἀπό τε τ' ἐν δήμῳ. Cæterùm, cum ὑπερορείας intelli-ge γῆς vel χώρας. *Hesych.* & *Phavor.* Ὑπερόρεος, ἐκτὸς τ' ὄρεων.

2 Πάντες ἐπίστασθε.] MS. Eton. πάντες ὑμεῖς ἐπίστασθε.

3 Τί οἰόμεθα] Idem MS. τί ἂν οἰόμεθα &c.

4 Προσγεγωμμένων;] Edit. vet. προσγεγωμμένων; quas perperam sequutus est *Amas.* MS. Eton. προσγεγωμμένοι. Legitur etiam, teste *Stephano*, προσγεγενημμένων. Idem optimè reponendum curavit προσγεγωμμένων.

5 Ἐπὶ θαλάτῃ] Vide p. 36. n. 4.

6 Τοῦ ἄνω βασιλέως] Vide p. 1. n. 1.

7 Ὃν ἤλθομεν ἀφαιρησόμενοι] Vide p. 397. n. 5.

8 Τούτων δὴ πάντων &c.] *Amas.* vertit, *Hæc cùm nobis simul omnia adversentur* &c. Minùs perité. Voces enim istæ respiciunt Lacedæmonios, Achæos, aliósque modò memoratos.

" ἔτως ἄφρων, ὅστις οἴεται ἂν ἡμᾶς πρυγενέσθαι; Μὴ, πρὸς θεῶν,
" μαινώμεθα, μηδὲ αἰσχρῶς ἀπολώμεθα, πολέμιοι ὄντες καὶ τοῖς
" πατράσι, καὶ τοῖς [1] ἡμετέροις αὐτῶν φίλοις τε καὶ [2] οἰκείοις. Ἐν γὰρ
" ταῖς πόλεσιν εἰσὶ πάντες, ταῖς ἐφ' ἡμᾶς [3] στρατευσομέναις· ἢν
" δικαίως· εἰ βάρβαρον μὲν πόλιν ἠδεμίαν ἠθελήσαμεν κατα-
" σχεῖν, [4] ἢν ταῦτα, κρατοῦντες· Ἑλληνίδα δὲ, εἰς ἣν πρῶτον ἤλ-
" θομεν πόλιν, ταύτην [5] ἐξαλαπάξομεν. Ἐγὼ μὲν οὖν εὔχομαι,
" πρὶν ταῦτα ἰδεῖν ὑφ' ἡμῶν γενόμενα, μυρίας ἐμέ γε κατὰ
" τῆς γῆς ὀργυιὰς γενέσθαι. Καὶ ὑμῖν συμβουλεύω, Ἕλληνας ὄντας,
" τοῖς Ἑλλήνων προεστηκόσι πειθομένους πειρᾶσθαι τῶν δικαίων τυγ-
" χάνειν. Ἐὰν δὲ μὴ δύνησθε ταῦτα, ἡμᾶς γε ἀδικουμένους [6] γῆν

" tam demens eſt, qui nos ſuperiores evaſuros exiſtimet? Nè,
" per deos, inſaniamus, néve turpiter pereamus, dum & patri-
" bus, & amicis noſtris propinquiſque hoſtes reddimur. Nam
" in *illis hi* ſunt omnes civitatibus, quæ bellum nobis illaturæ
" ſunt; ac jure *ſané*: ſi nullam quidem urbem barbaram, idque,
" victoriâ potiti, voluerimus occupare; Græcam verò, in quam
" primùm venimus urbem, eam vaſtaverimus. Equidem opto,
" priuſquam hæc à nobis facta videam, me ſanè decies mille or-
" gyias infra terram eſſe *detruſum*. Vobis etiam id conſilii dabo
" ut, cùm Græci ſitis, ſalvo erga eos qui ſunt Græcorum prin-
" cipes obſequio, jus obtinere conemini. Quòd ſi id *obtinere*
" non poteritis, *hoc tamen* nobis, injuriâ licèt adficiamur, curæ

1 Ἡμετέροις αὐτῶν] Similiter *Homer.* Il. γ'. v. 180. Δαὴρ αὖτ' ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, *&c.* Eandem loquendi formam uſurpâſſe Latinos docebit *Sanct.* Min. l. 2. c. 13.

2 Οἰκείοις] Vide p. 223. n. 4.

3 Στρατευσομέναις,] Hanc ſcripturam ex MSto Eton. reſtitui. Vulgò legitur στρατοπεδευσομέναις.

4 Καὶ ταῦτα,] *Æſchin.* dial. 2. ſect. 13. — πότερον ἐπιμελητέον ἐστὶ τούτου ὡς ὠφελίμου ὄντος, ἢ οὔ, καὶ ζῶντα, ἢ τῶν *&c.* Id. dial. 3. ſect. 2. — καὶ ζῶντα, ἐφ' ὅσον πυρακαλῶν. Adde p. 461. n. 3. Heb. XI. 12.

5 Ἐξαλαπάξομεν.] Ex poëticis illis eſt, quibus ſæpenumerò utitur Xenophon. In edit. vet. malè ſcribitur ἐξαλλαπάξομεν.

6 Γῆν Ἑλλάδος μὴ &c.] Suprà p. 503. rem ferè eandem his expreſſit vocibus, Οὔκουν δὴ — ἡμᾶς — τῆς Ἑλλάδος ἀπορήσαι, *&c.* Placuit hìc quoque Noſtro poëticum adhibere verbum, quo & alibi uſus eſt, pro communi στερῆσαι.

"Ελλάδος μὴ σέρεσθαι. Καὶ νυῦν μοι δοκεῖ [1] πέμψαντας Ανα-
"ξιβίῳ εἰπεῖν ὅτι ἡμεῖς οὐδὲν βίαιον ποιήσοντες παρελήλυθα-
"μεν εἰς τὴν πόλιν, ἀλλ', ἢν μὲν δυνώμεθα, παρ' ὑμῶν ἀγαθόν τι
"[2] εὑρίσκεσθαι· εἰ δὲ μή, ἀλλὰ δηλώσοντες ὑμῖν ὅτι οὐκ ἐξαπα-
"τώμενοι, ἀλλὰ πειθόμενοι ἥκομεν."

Ταῦτα ἔδοξε· καὶ πέμπουσιν [3] Ιερώνυμόν τε Ηλεῖον ἑρμῶτα ταῦτα, καὶ Εὐρύλοχον Αρκάδα, καὶ Φιλήσιον Αχαιόν. Οἱ μὲν ταῦτα ᾤχοντο ἑρμῶτες. Επὶ δὲ [4] καθημένων τῶν στρατιωτῶν, [5] προσέρχεται Κυρατάδης Θηβαῖος, [6] ὃς οὐ φεύγων τὴν Ελλάδα πρόσω, ἀλλὰ [7] στρατιῶν,

"esse oportet, ut nè Græciâ saltem exulemus. Atque hoc tem-
"pore censeo missis nuntiis Anaxibio significandum, non ut vi
"uteremur ullâ in urbem *hanc* nos rediisse, sed ut, si poterimus,
"commodi aliquid à vobis consequeremur: sin minùs, ut saltem
"vobis ostenderemus nos non dolo deceptos, sed parendi studio
"excessisse."

Hæc *omnibus* fieri placuit: atque *adeò* mittunt Hieronymum Eleum, qui hæc exponeret, & Eurylochum Arcadem, & Philesium Achæum. Hi quidem hæc ut exponerent abiêrunt. Dum milites *eodem* adhuc *loco* manebant, Cyratades Thebanus *ad eos* accedit, qui non Græciæ exul huc illuc vagabatur, sed muneris

1 Πέμψαντας &c.] Vide p. 499. n. 6.

2 Εὑρίσκεσθαι·] Quo sensu venit id verbi *Ælian.* H. V. l. 3. c. 17. καὶ αὐτοὶ σωτηρίαν εὕροντο. Confer Matt. XI. 29. XVI. 25. Luc. I. 30. Apud Latinos similiter *invenire* valet *acquirere*, *consequi*, &c.

3 Ιερώνυμόν τε &c.] Hujus suprà meminit p. 197. alterius, p. 280. tertii, p. 203.

4 Καθημένων τῶν &c.] *Thucyd.* l. 4. c. 124. ἐβούλετο προϊέναι ἐπὶ τὰς τῶν Αἰνιάνων κώμας, καὶ μὴ καθῆσθαι. Schol. Καὶ μὴ καθῆσθαι] ἀργὸς εἶναι. Eadem nonnunquam est apud Latinos vis tῦ *sedere*.

5 Προσέρχεται Κυρατάδης &c.] Mox infrà legimus — καὶ τότε προσελθὼν &c. quâ de repetitione vide p. 503. n. 4. Cæterùm, in MSto Eton. scribitur Κυρατάδης.

6 Ος ὐ φεύγων τὴν Ελλάδα, &c.] *Leuncl.* vertit — *qui non exilii causâ per Græciam hinc indè obvagabatur*: habet *Amas.* etiam — *Græciam peragrabat*: utroque peperam, utì mihi quidem videtur, jungente voces τὴν Ελλάδα cum πρόσω, quas jure optimo φεύγων sibi vindicat.

7 Στρατιῶν,] MS. Eton. στρατηγῶν. malè. *Hesych.* Στρατιὰν, τὸ ἐπιθυμεῖν τ στρατᾶς. Reposuerim, στρατηίας. *Suid.* Στρατιὰν, ἐπιθυμεῖν τ στρατηίας, καὶ στρατηιῶντα, στρατηίας ὀρεγόμενον.

καὶ [1] ἐπαγγελλόμενος, εἴ τις ἢ πόλις ἢ ἔθνος στρατηγοῦ δέοιτο· καὶ τότε προσελθὼν ἔλεγεν ὅτι ἕτοιμος εἴη ἡγεῖσθαι αὐτοῖς [2] εἰς τὸ Δέλτα καλούμενον τῆς Θράκης, ἔνθα [3] πολλὰ καὶ ἀγαθὰ λήψοιντο· [4] ἕς τε δ' ἂν μολῶσιν, εἰς ἀφθονίαν παρέξειν ἔφη καὶ σῖτα καὶ ποτά.

Ακούσαντες ταῦτα οἱ στρατιῶται, καὶ τὰ πρὸς Αναξιβίου ἅμα ἀπαγγελλόμενα· ἀπεκρίναντο γὰρ ὅτι πειθομένοις αὐτοῖς ἐμέλλοι μελήσειν, ἀλλὰ [5] τοῖς τε οἴκοι τέλεσι ταῦτα ἀπαγγελεῖ, καὶ αὐτὸς βουλεύσοιτο πρὸ αὐτῶν ὅ,τι δυνατὸν ἀγαθόν. Εκ τούτου οἱ στρατιῶται τόν τε Κυρατάδην δέχονται στρατηγὸν, καὶ ἔξω τοῦ τείχους ἀπῆλθον. Ο ὖν Κυρατάδης [6] σωτάσειε) αὐτοῖς εἰς τὴν ὑστεραίαν

imperatorii cupidus, & ultro se offerens, si qua vel civitas vel natio ducis egeret: *is*que *adeò ad eos* cùm id temporis accessisset, paratum se esse aiebat ad deducendum eos in *locum* Thraciæ, qui Delta adpellatur, ubi multa bona essent nacturi: ac dum iter facerent, *ipsis* se tum esculenta tum potulenta copiosè suppeditaturum.

Audiunt hæc milites, simúlque ea quæ ab Anaxibio renuntiabantur: *is* enim futurum respondit, ut ipsos obedientiæ nequaquam pœniteret, sed hæc se patriæ magistratibus renuntiaturum, ipsúmque eorum commodo quàm posset optimè consulturum. Tum Cyratadem milites ducem accipiunt, & extra muros abiêrunt. Et Cyratades iis constituit postridie se ad exercitum

1 Επαγγελλόμενος,] *Phavor.* Επαγγέλλομαι, τὸ ὑπισχνέομαι, καὶ ὁμολογῶ. *Suid.* Επαγγέλλεται· παρακαλεῖ, ἀξιοῖ. Idem, λέγεσι δὲ τὸ ἐπαγγέλλειν καὶ ἀντὶ τοῦ προστάττειν, ἢ αἰτεῖν: quæ ex *Harpocrat.* sumpsisse videtur.

2 Εἰς τὸ — τῆς &c.] Intellige, χωρίον. *Eustath.* ad *Dionys.* v. 242. Ισέον δὲ ὅτι ὁ Ξενοφῶν ἱστορεῖ καὶ τὴν Θρᾴκης τόπον εἶναί τινα Δέλτα καλούμενον.

3 Πολλὰ καὶ ἀγαθὰ] Vide p. 477. n. 1.

4 Ες τε δ' ἂν μολῶσιν,] Sic MS. Eton. edit. *Flor.* aliæque: at *Steph.* & *Leuncl.* malè dederunt — πολῶσιν. *Hesych.* & *Phavor.* Μολεῖν, ἔρχεσθαι, πλέειν, ἐλθεῖν, σφαμεῖν. *Sophoc.* Ajac. v. 713. Μολὼν ἄναξ Απόλλων

Ο &c. Ibid. v. 1202. — ἐς' ἐγὼ μόλω, &c.

Τάφου &c.

5 Τοῖς τε οἴκοι τέλεσι] Lege p. 172. n. 5.

6 Σωτάσειε] MS. Eton. σωτήσειεν, ex interpretamento. In eodem MSto locus sic legitur, ὡς τούτου οἱ στρατιῶται τόν τε Κυρατάδην σωτήσειεν αὐτοῖς εἰς τὴν &c. iis omnibus omissis, quæ inter Κυρατάδην & σωτάσειε apud alios libros reperiuntur.

παρέσεσθαι ὅτι τὸ στράτευμα, ἔχων καὶ [1] ἱερεῖα καὶ μάντιν, καὶ σῖτα καὶ ποτὰ τῇ στρατιᾷ. Ἐπεὶ δ' ἐξῆλθον, ὁ Ἀναξίβιος ἔκλεισε τὰς πύλας, καὶ [2] ἐκήρυξεν ὅτι ὅστις ἂν [3] ἀλῷ ἔνδον ὢν τῶν στρατιωτῶν, πεπράσεται. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ὁ Κυρατάδης μὲν ἔχων τὰ ἱερεῖα καὶ τὸν μάντιν, ἦκε· καὶ ἄλφιτα φέροντες εἵποντο αὐτῷ εἴκοσιν ἄνδρες, ἢ ἄλλοι οἶνον εἴκοσιν ἄνδρες, καὶ ἐλαιῶν τρεῖς, ἢ σκορόδων εἷς ἀνὴρ ὅσον ἐδύνατο μέγιστον φορτίον, καὶ ἄλλος κρομμύων. Ταῦτα δὲ [4] καταθέμενος ὡς ὅτι [5] δάσωνται, ἐθύετο.

Ξενοφῶν δὲ μεταπεμψάμενος Κλέανδρον, ἐκέλευεν ἀφαιρεῖσθαι ὅπως εἰς τὸ τεῖχός τε εἰσέλθοι, καὶ ἀποπλέοι ἐκ Βυζαντίου. Ἐλθὼν δὲ Κλέανδρος, Μόλα μόλις, ἔφη, ἀφαιρεθεὶς ἦκω· λέγειν γὰρ Ἀναξίβιον ὅτι οὐκ ὀπτίδειον εἴη τοὺς μὲν στρατιώτας πλησίον εἶναι τοῦ τείχους, Ξενοφῶντα δὲ

cum animantibus & vate, cum potulentis & eſculentis in uſum exercitûs, adfuturum. Poſtquam verò exceſſiſſent *urbe*, portas clauſit Anaxibius, & per præconem prædicavit fore ut, ſi quis militum deprehenderetur intùs, venderetur. Poſtridie Cyratades cum animantibus & vate venit: atque eum viri ſequebantur viginti, qui farinam, & viginti alii qui vinum, tres item qui olearum ſarcinam, *quam potuêre maximam*, geſtabant, ac unus alliorum ſarcinam, ceparum item alius, quàm maximam potuit, *portabat*. Hæc ubi tanquam *in ſingulos* dividenda deponi juſſiſſet, ſacra facere inſtituit.

At Xenophon cùm ad ſe Cleandrum arceſsîſſet, hortatur *id* ſibi impetraret ut intra muros ingrederetur, & è Byzantio ſolveret. Cleander ubi rediiſſet, Ægrè admodum, inquit, re impetratâ venio: dicere enim *aiebat* Anaxibium minimè commodum eſſe, milites haud procul à muris eſſe, Xenophontem in-

1 Ἱερεῖα,] Adi p. 484. n. 3.
2 Καὶ ἐκήρυξεν] Vide p. 516. n. 4.
3 Ἀλῷ ἔνδον] Vide p. 313. n. 2. & p. 519. n. 4.
4 Καταθέμενος] Reſpice p. 30. n. 4.
5 Δάσωνται] *Steph.* ad hanc vocem citat tantùm *Heſychium*: nè hunc quidem *Conſtant.*

ἔνδον· τὰς Βυζαντίας δὲ στασιάζειν καὶ πονηροὺς εἶναι πρὸς ἀλλήλους· ὅμως δὲ εἰσιέναι, ἔφη, ἐκέλευσεν, [1] εἰ μέλλοι σὺν ἑαυτῷ ἐκπλεῖν. Ὁ μὲν οὖν Ξενοφῶν ἀσπασάμενος τοὺς στρατιώτας, εἴσω τοῦ τείχους ἀπῆλθε σὺν Κλεάνδρῳ.

Ὁ δὲ Κυρατάδης τῇ μὲν πρώτῃ ἡμέρᾳ οὐκ ἐκαλλιέρει, οὐδὲ διεμέρισεν οὐδὲν τοῖς στρατιώταις· τῇ δ' ὑστεραίᾳ τὰ μὲν ἱερεῖα εἱστήκει πρὸς τὸν βωμόν, καὶ Κυρατάδης [2] ἐστεφανωμένος, ὡς θύσων· προσελθὼν δὲ Τιμασίων ὁ Δαρδανεύς, καὶ Νέων ὁ [3] Ἀσπαιθεύς, καὶ Κλεάνωρ ὁ Ὀρχομενίος, ἔλεγον Κυρατάδῃ μὴ θύειν, ὡς οὐχ ἡγησόμενον τῇ στρατιᾷ, εἰ μὴ δώσει τὰ ὁπλίτεια. [4] Ὁ δὲ κελεύει διαμετρεῖσθαι. Ἐπεὶ δὲ πολλῶν ἐνέδει αὐτῷ, ὥστε ἡμέρας σῖτον ἑκάστῳ γενέσθαι τῶν στρατιωτῶν, ἀναλαβὼν τὰ ἱερεῖα ἀπῆλθε, καὶ τὴν στρατηγίαν ἀπεπέμψατο.

tùs; Byzantios autem ſeditiosè ſe gerere ſibíque invicem infeſtos eſſe: ſed tamen, inquit, introire juſſit, ſi *quidem* ſecum *inde* enavigare velit. Quare Xenophon, militibus ſalutatis, cum Cleandro intra muros ingreſſus eſt.

At Cyratades primo quidem die *hoſtiis cæſis* non litavit, neque *adeò* quidquam militibus diſtribuit: poſtridie ad aram ſtabant victimæ, Cyratadéſque coronâ redimitus, ut qui ſacra facturus eſſet: at *eum* cùm adiiſſet Timaſion Dardanus, Neon etiam Aſinenſis, & Cleanor Orchomenius, Cyratadi interdicebant nè ſacrificaret, quippe qui exercitui præfuturus non eſſet, niſi commeatus dederit. Tum ille *omnia* certâ menſurâ diſtribui jubet. Cùm autem ei multa abeſſent, ut militum cuique *unius duntaxat* diei victus ſuppeteret, receptis animantibus, abivit, abdicato etiam munere imperatorio.

1 Εἰ μέλλοι &c.] MS. Eton. εἰ μέλλοι σὺν αὐτῷ &c. Perperam.

2 Ἐστεφανωμένος,] Conſule p. 289. n. 4.

3 Ἀσπαιθεύς] Pro quo invenitur etiam ſcriptum, teſte *Steph.* Ἀσπαῖος.

4 Ὁ δὲ κελεύει διαμετρεῖσθαι.] In MSto Eton. deſunt omnia.

Νέων δὲ ὁ Ασιναῖος, καὶ Φρυνίσκος [1] Αχαιὸς, καὶ Τιμασίων Δαρδανὸς [2] ἐπέμειναν τῇ στρατιᾷ, καὶ εἰς κώμας τῶν Θρᾳκῶν προσελθόντες τὰς κατὰ Βυζάντιον, ἐστρατοπεδεύοντο. Καὶ οἱ στρατηγοὶ ἐστασίαζον, Κλεάνωρ μὲν καὶ Φρυνίσκος πρὸς Σεύθην βουλόμενοι [3] ἄγειν· (ἔπειθε γὰρ αὐτὸς, καὶ ἔδωκε τῷ μὲν ἵππον, τῷ δὲ γυναῖκα.) Νέων δὲ εἰς Χερρόνησον· οἰόμενος, εἰ ὑπὸ Λακεδαιμονίοις [4] γένοιτο, σφῶν τὸς ἂν προέσθαι τὴν στρατιάν. Τιμασίων δὲ προὐθυμεῖτο πέραν εἰς τὴν Ασίαν πάλιν διαβῆναι, οἰόμενος ἂν οἴκαδε κατελθεῖν. Καὶ οἱ στρατιῶται ταῦτα ἐβούλοντο. Διατριβομένου δὲ τοῦ χρόνου, πολλοὶ τῶν στρατιωτῶν, [5] οἱ μὲν, τὰ ὅπλα ἀποδιδόμενοι κατὰ τὸν χώρους, ἀπέπλεον ὡς ἐδύναντο· οἱ δὲ, καὶ διδόντες τὰ ὅπλα κατὰ τὸν χώρους, εἰς τὰς πό-

Neon autem Aſinenſis, & Phryniſcus Achæus, & Timaſion Dardanus apud exercitum permansêre, progreſſíque Thracum in vicos ad Byzantium verſùs *ſitos*, caſtra ſunt metati. Atque *ibi tum* duces inter ſe diſſidebant, volentibus Cleanore ac Phryniſco ad Seuthen *copias* ducere; (nam hos *ille ut ità vellent* adduxerat, cùm uni equum utique dediſſet, fœminam alteri) Neone verò in Cherroneſum; quòd futurum exiſtimaret ut, ſi in ditionem Lacedæmoniorum veniſſet, copiis univerſis *ipſe* præeſſet. At Timaſion ulteriùs in Aſiam rurſùs trajicere vehementer cupiebat, ratus *hâc* ſe *ratione* in patriam redire poſſe. Milites etiam id *fieri* volebant. Dum autem terebatur tempus, ex militibus multi, armis per agros diſtractis, *indè*, utì *ſanè* poterant, partim navigabant; partim, armis etiam per agros traditis, in oppida *inco-*

1 Αχαιὸς, καὶ Τιμασίων &c.] MS. Eton. habet — Αχαιὸς, καὶ Φιλήσιος Αχαιὸς, καὶ Ξανθικλῆς Αχαιὸς, καὶ Τιμασίων &c.

2 Επέμειναν — προσελθόντες τὰς] In MSto Eton. legitur ἐπόμενοι — προελθόντες καὶ &c. ſine articulo. Ac προελθόντες quidem, pro προσελθόντες, reponendum, haud malè ſtatuit olim *Leunclavius*.

3 Αγειν] Vide p. 319. n. 3.

4 Γένοιτο,] MS. Eton. γένοιντο.

5 Οἱ μὲν, τὰ ὅπλα ἀποδιδόμενοι &c.] *Muretus* legit οἱ μὲν τὰ ὅπλα ἀποδιδόμενοι ἀπέπλεον, ὡς ἐδύναντο· οἱ δὲ καὶ εἰς τὰς πόλεις κατεμίσγοντο. quæ interjecta ſunt delet. Tu vide ſis p. 490. n. 2.

λεις κατεμήνυτο. Ἀναξίβιος δ' ἔχαιρεν ἀκούων ἀμφθειρόμενον τὸ στράτευμα· τούτων γὰρ γιγνομένων, [1] ὥετο μάλιστα χαρίζεσθαι Φαρναβάζῳ.

Ἀποπλέοντι δὲ Ἀναξιβίῳ ἐκ Βυζαντίου σωσωτρὶς Ἀρίσταρχος ἐν Κυζίκῳ, ἀμάδοκος Κλεανδρῳ, Βυζαντίου δὲ ἁρμοστής· ἔλεγε δὲ καὶ ὅτι ναύαρχος ἀμάδοκος Πῶλος [2] ὅσον οὐ παρείη ἤδη εἰς Ἑλλήσποντον. Καὶ ὁ Ἀναξίβιος τῷ μὲν Ἀριστάρχῳ [3] ἐπιστέλλει, ὁπόσους ἂν εὕρῃ ἐν Βυζαντίῳ τῶν Κύρου στρατιωτῶν ὑπολελειμμένους, ἀποδόσθαι· ὁ δὲ Κλέανδρος οὐδένα ἐπεπράκει, ἀλλὰ καὶ τοὺς κάμνοντας ἐθεράπευεν, οἰκτείρων, καὶ ἀναγκάζων οἰκίαν δέχεσθαι· Ἀρίσταρχος δ' ἐπεὶ ἦλθε τάχιστα οὐκ ἐλάττους τετρακοσίων ἀπέδοτο. Ἀναξίβιος δὲ παραπλεύσας εἰς Πάριον, [4] πέμπει παρὰ Φαρνάβαζον κατὰ τὰ συγκείμενα.

his immiſti ſe recipiebant. Gaudebat autem Anaxibius, ubi copias diſſipari audiîſſet: nam hæc cùm *ità* fierent, Pharnabazo *ſe* maximè gratificari putabat.

At Anaxibio è Byzantio ſolventi obviam venit apud Cyzicum Ariſtarchus, Cleandro ſucceſſor *conſtitutus*, ac Byzantii præfectus: aiebat autem Polum, qui in navarchi munus etiam ſucceſſerat, tantùm non ad Helleſpontum jam adeſſe. Et Anaxibius Ariſtarchum jubet *eos* vendere Cyri milites, quotcunque in Byzantio relictos reperiret: Cleander certè neminem *eorum* vendiderat; imò etiam ægros curaverat, cùm miſeraretur *eos*, & *cives* domo excipere cogeret: at Ariſtarchus quamprimùm Byzantium venit, non pauciores quadringenis vendidit. Anaxibius autem in Parium cùm navigâſſet, ad Pharnabazum mittit ſecundùm pacta.

1 Ὥιτο — χαρίζεσθαι] *Leuncl.* vertit, *gratificaturum ſe* &c. quaſi legiſſet ὥετο — χαρίσασθαι, vel ὥετο — ἂν χαρίζεσθαι. Vide ſis p. 38. n. 1.

2 Ὅσον οὐ] *Th. Magiſt.* Οὐ μόνον, Ὅσον οὔπω παίρεσι, φαμὲν, ἀλλὰ Ὅσον οὐ παίρεσιν· ὡς Θουκυδίδης· ἀσχάλλεται αὐτοῖς ταῖς ἐκ Πελοποννήσου ναυσὶν ὅσον οὐ παρεῖναι. Exſtant verba *Thucyd.* l. 8. c. 26. ubi tamen pro ὅσον οὐ legitur ὅσονπερ.

3 Ἐπιστέλλει.] Adi p. 375. n. 3.

4 Πέμπει — κατὰ &c.] I. e. *Stephano* exponente, *miſit ad Pharnabazum pro iis, quæ pollicitus erat, obtinendis.* Vel, *ut is, quæ pollicitus erat, præſtaret.*

Ο δ' ἐπεὶ ἤσθετο Ἀρίσαρχόν τε ἥκοντα εἰς Βυζάντιον ἁρμοστὴν, καὶ Ἀναξίβιον οὐκέτι ναυαρχοῦντα, Ἀναξιβίῳ μὲν ἠμέλησε, πρὸς Ἀρίσαρχον δὲ [1] διεπράττετό τε τὰ αὐτὰ περὶ τοῦ Κυρείου στρατεύματος, ἅπερ καὶ πρὸς Ἀναξίβιον.

Ἐκ τούτου δὴ Ἀναξιβίῳ καλέσας Ξενοφῶντα, κελεύει [2] πάσῃ τέχνῃ πλεῦσαι ὅτι τὸ στράτευμα ὡς τάχιστα, καὶ σωέχειν τε [3] τὸ στράτευμα, καὶ συναθροίζειν τῶν διεσπαρμένων ὡς ἂν πλείστους δύνηται, καὶ προσαγαγόντα εἰς Πέρινθον, διαβιβάζειν εἰς τὴν Ἀσίαν ὅτι τάχιστα· καὶ δίδωσιν αὐτῷ τριακόντορον καὶ ὑποσολέα, καὶ ἄνδρα συμπέμπει κελεύοντα τοὺς Περινθίους ὡς τάχιστα Ξενοφῶντα [4] προπέμψαι τοῖς ἵπποις ἐπὶ τὸ στράτευμα. Καὶ ὁ μὲν Ξενοφῶν διαπλεύσας ἀφικνεῖται ὅτι τὸ στράτευμα· οἱ δὲ στρατιῶται ἐδέξαντο ἡδέως, καὶ εὐθὺς ἔποντο

Is verò ubi animadvertit Ariſtarchum præfecturâ auctum Byzantium venire, nec Anaxibium ampliùs navarchi fungi munere, Anaxibium ſanè neglexit, & cum Ariſtarcho de Cyri copiis ea ipſa tranſegit, quæ *priùs* cum Anaxibio *tranſegerat*.

Ibi tum Anaxibius arceſſito Xenophonte, hortatur *eum* ut omni artificio quàm celerrimè ad exercitum naviget, copiáſque contineat, & ex iis qui hinc indè ſparſi erant quàm poſſit plurimos colligat, *eóſque* cùm Perinthum deduxerit, in Aſiam quàm citiſſimè tranſportet: ei dat etiam triginta remorum navem & epiſtolam, unáque virum *cum eo* mittit qui Perinthiis præciperet, ut Xenophontem equis quamprimùm ad exercitum deducerent. Atque Xenophon navi tranſvectus venit ad exercitum; militéſque *eum* cum voluptate exceperunt,

1 Διεπράττετό τε] Mavult *Muret.* διέπραττε τότε. *Steph.* quoque vel τε expungendum, vel legendum διέπραττε τότε, monet. Cæterùm, vide ſis p. 514.

2 Πάσῃ τέχνῃ πλεῦσαι] In MSto Eton. reperitur πάσῃ τέχνῃ καὶ μηχανῇ πλεῦσαι *&c.* quas quidem voces ſimiliter conjunctas videre eſt *Thucyd.* l. 5. c. 18. μήτε τέχνῃ, μήτε μηχανῇ μηδεμιᾷ.

3 Τὸ στράτευμα] Sic MS. Eton. edit. vet. & *Leuncl.* At in *Steph.* legitur σωίχειν τε αὐτὸ καὶ *&c.* Sed de iteratâ voce στράτευμα vide p. 506. n. 5.

4 Προπέμψαι] Pro quo ibidem legitur ἀγαπιεῖσαι.

ἄσμενοι, ὡς διαβησόμενοι ἐκ τῆς Θρᾴκης εἰς τὴν Ασίαν.

Ο δὲ Σεύθης ἀκούσας ἥκοντα πάλιν Ξενοφῶντα, πέμψας πρὸς αὐτὸν κατὰ θάλατταν Μηδοσάδην, ἐδεῖτο τὴν στρατιὰν ἄγειν πρὸς ἑαυτόν· ὑπισχνούμενος αὐτῷ ὅ, τι ᾤετο λέγων [1] πείσειν. Ο δ' ἀπεκρίνατο αὐτῷ ὅτι οὐδὲν οἷόν τε εἴη τούτων γενέσθαι. Καὶ ὁ μὲν ταῦτα ἀκούσας ᾤχετο. Οἱ δ' Ελληνες ἐπεὶ ἀφίκοντο εἰς Πέρινθον, Νέωνα μὲν ἀπαράσας, ἐστρατοπεδεύσατο χωρὶς, ἔχων ὡς ὀκτακοσίους ἀνθρώπους· τὸ δ' ἄλλο στράτευμα πᾶν [2] ἐν τῷ αὐτῷ πρὸς τὸ τεῖχος τῶν Περινθίων ἦν.

Μετὰ ταῦτα Ξενοφῶν μὲν ἔπραττε περὶ πλοίων, ὅπως ὁπόταχισα διαβαῖεν εἰς τὴν Ασίαν. [3] Εν ᾧ τούτῳ ἀφικόμενος Αρίσαρχος ἐκ Βυζαντίου ἁρμοστὴς, ἔχων δύο τριήρεις, πεπεισμένος ὑπὸ Φαρναβάζου, τοῖς τε ναυκλήροις ἀπεῖπε μὴ διάγειν·

ac ſtatim libenter ſequebantur, utpote è Thraciâ in Aſiam trajecturi.

At Seuthes poſteaquam Xenophontem rurſùs veniſſe audiîſſet, miſſo ad eum per mare Medoſade, rogabat ut ad ſe copias duceret; cùm *ſimul* ei promiſſa faceret, quibus factis ſe *id* perſuaſurum putabat. Ei reſpondit *Xenophon* eorum nihil fieri poſſe. Et is quidem his auditis abiit. Græci autem cùm Perinthum perveniſſent, Neon *ſuis ab exercitu* abſtractis, caſtra ſeorſum habebat, cum octingentis ferè hominibus: reliquæ copiæ omnes *loco* eodem propter Perinthiorum mœnia erant *conſtitutæ*.

Secundùm hæc de navigiis agebat Xenophon, utì quamprimùm in Aſiam trajicerent. Intereà verò cùm Ariſtarchus præfectus è Byzantio veniſſet, duabus cum triremibus, à Pharnabazo perſuaſus, naucleris nè *quemquam* tranſportarent interdixit;

1 Πείσειν.] Sic rectè libri editi. At in MSto Eton. comparet πεισέειν.

2 Εν τῷ αὐτῷ] Vide p. 470. n. 2.

3 Εν δὲ τούτῳ] Vide p. 414. n. 2. Cæterùm, εἰς τὴν Ασίαν, quæ modò præceſſerant, in MSto Eton. deſunt.

[1] ἐλθών τε ὅπῃ τὸ στράτευμα, εἶπε τοῖς στρατιώταις, μὴ πρᾶιξαι εἰς τὴν Ἀσίαν. Ὁ δὲ Ξενοφῶν [2] ἔλεγεν ὅτι Ἀναξίβιος ἐκέλευσε, κἀμὲ πρὸς τοῦτο ἔπεμψεν ἐνθάδε. Πάλιν δ' Ἀρίσταρχος ἔλεξεν, Ἀναξίβιος μὲν οὐκ ἔστι ναύαρχος, ἐγὼ δὲ [3] τῆδε ἀρμοστής· εἰ δέ τινα ὑμῶν λήψομαι, ἐν τῇ θαλάττῃ καταδύσω. Ταῦτα εἰπὼν, ᾤχετο εἰς τὸ τεῖχος. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ μετεπέμπετο τοὺς στρατηγοὺς καὶ λοχαγοὺς τοῦ στρατεύματος. Ἤδη δὲ ὄντων πρὸς τῷ τείχει, ἀγγέλλει τις τῷ Ξενοφῶντι ὅτι, εἰ εἴσεισι, συλληφθήσεται, καὶ ἢ αὐτὸς τις πείσεται, ἢ καὶ Φαρναβάζῳ παραδοθήσεται. Ὁ δὲ, ἀκούσας ταῦτα, αὐτοὺς μὲν προπέμπει, αὐτὸς δ' εἶπεν ὅτι [4] θύσαί τι βούλοιτο. Καὶ ἀπελθὼν ἐθύετο εἰ προείη [5] αὐτὸν οἱ θεοὶ πειρᾶσθαι πρὸς Σεύθην ἄγειν τὸ στράτευμα· ἑώρα γὰρ ὅτε μὲν βαίνειν

& ad exercitum profectus, militibus edixit, nè *quis* in Aſiam trajiceret. At Xenophon aiebat Anaxibium *id ſibi* mandâſſe; méque *adeò*, *inquit idem*, hâc de cauſâ huc miſit. Retulit autem *hæc* Ariſtarchus, Anaxibius non eſt navarchus, ego verò hoc in loco munere fungor præfecti: quòd ſi quem veſtrûm cepero, mari demergam. Hæc ubi dixiſſet, in oppidum diſceſſit. Poſtridie duces *idem* & cohortium in exercitu præfectos *ad ſe* arceſſivit. Cúmque jam prope ab oppido abeſſent, exponit quidam Xenophonti futurum ut, ſi introiret, comprehenderetur, & vel iſthic aliquid *ſupplicii* perferret, vel etiam Pharnabazo traderetur. Ille, hæc ubi audîiſſet, eos quidem deducit, ſeſe verò aiebat velle ſacrum aliquod facere. Atque *adeò* cùm diſceſſiſſet, per exta quærebat permitteréntne ſibi dii, id operam daret, ut ad Seuthen exercitum duceret: videbat enim neque tutum eſſe tra-

1 Ελθών τε] Sic rectè MS. Eton. In editis legitur ἐλθὼν δὲ &c. *Steph.* etiam τε pro δὲ reponi voluit. Pro μὴ πρᾶξαι, quæ in cæteris libris exſtant, in MSto eodem legimus μηδὲν ἄγειν.

2 Ελεγεν ὅτι — κἀμὲ &c.] De tranſitione hâc vide p. 402. n. 2.

3 Τῆδε] *Phavor.* Τῇδε, ἀντὶ τοῦ σύτακτος (ſcrib. σύταξος) λέγεσιν Αἰολεῖς. *Moſchop.* Τῇδε, ἀντὶ σύζυγα.

4 Θύσαί τι — ἐθύετο, εἰ &c.] Conſule pag. 480. n. 5. & p. 456. n. 6.

5 Αὐτὸν] MS. Eton. dat αὐτοῦ.

ἀσφαλὲς ὂν, τειήρεις ἔχοντος τῦ κωλύσοντος· ὅτ᾽ εἰς Χερρόνησον ἐλθὼν καταπλειωθῆναι ἐβούλετο, καὶ τὸ στράτευμα ἐν [1] πολλῇ σπάνι πάντων γενέσθαι· ἔνθα δὴ πείθεσθαι μὲ ἀνάγκη τῳ ἐκ ἀρμοσῇ, τῶν δὲ ὑπηδείων οὐδὲν ἔμελλεν ἕξειν τὸ στράτευμα.

Καὶ ὁ μὲ ἀμφὶ ταῦτα εἶχεν· οἱ δὲ στρατηγοὶ καὶ οἱ λοχαγοὶ ἥκοντες ἀπὸ τῦ Ἀριστάρχυ, ἀπήγγελλον ὅτι νυῖ μὲν ἀπέναι σφᾶς κελεύοι, τ δείλης ὀψὲ ἥκειν· [2] ἔνθα καὶ δήλη μᾶλλον ἐδόκει εἶ) ἡ ὑπόθεσις. Ὁ οὖν Ξενοφῶν, ἐπεὶ ἐδόκει [3] τὰ ἱερὰ γενέσθαι καὶ ἑαυτῷ καὶ τῳ στρατεύματι, ἀσφαλῶς ἀπὸ Σεύθου ἰέναι, ἀπαγαγὼν Πολυκράτην τ Ἀθηναῖον λοχαγὸν, καὶ ἀπὸ τ στρατηγῶν ἑκάστυ ἄνδρα (4 πλὴν ἀπὸ Νέωνος) ᾧ ἕκαστος ἐπίστευεν, ᾠχετο [5] τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὸ Σεύθου στράτευμα ἑξήκοντα στάδια.

jicere, cùm is, qui prohibiturus eſſet, triremes haberet; neque in Cherroneſum profectus *iſthic* concludi volebat, & in magnâ rerum omnium penuriâ exercitum verſari: ubi ſanè loci iſtius præfecto parere neceſſe *foret*, cùm *tamen* commeatum nihil habiturus eſſet exercitus.

Atque his quidem de rebus occupatus erat *Xenophon:* duces autem & cohortium præfecti, ab Ariſtarcho reverſi, renuntiabant juſſiſſe eum, nunc quidem ipſos abire, redire verò ſub veſperam: ibi tum inſidiæ magìs etiam manifeſtæ eſſe videbantur. Itaque Xenophon, ubi exta felicia eſſe videbantur *atque adeò* tum ſibi tum exercitui tutam ad Seuthen profectionem polliceri, adſumpto Polycrate Athenienſi cohortis præfecto, & abs quovis duce (præterquam abs Neone) viro, cui quiſque fidebat, noctu ad Seuthæ exercitum contendit, ſexaginta *qui* ſtadia *aberat*.

1 Πολλῇ] In eodem MSto deeſt; utì & δῇ, quæ mox ſequitur.

2 Ἔνθα] Vide p. 225. n. 3. Sic ſuprà ſæpiſſimè.

3 Τὰ ἱερὰ χρήσαι καὶ &c.] Sic rectè in edit. pleriſque legitur. MS. Etoñ. exhibet τὰ ἱερὰ καλὰ εἶναι & &c. Tu vide ſis p. 512. n. 2.

4 Πλὴν ἀπὸ Νέωνος] Hic utique, referente Noſtro p. 532. ἀπαγάγοις ἱππαγωγὸν ἀπέστειλε χωρὶς, &c.

5 Τῆς νυκτὸς] Adi p. 473. n. 1.

Επεὶ δ' ἐγγὺς ἦσαν αὐτῶν, ἅπτυχάνει [1] πυρᾶς ἐρήμους· καὶ τὸ μὲν πρῶτον ᾤετο μεταχεχωρηκέναι σφᾶς τὸν Σεύθην. Ἐπειδὴ δὲ θορύβου τε ἤκουε καὶ σημαινόντων ἀλλήλοις τῶν περὶ Σεύθην, κατέμαθεν ὅτι τούτου ἕνεκα τὰ πυρὰ [2] προκεκαυμένα εἴη τῶν Σεύθῃ [3] πρὸ τῶν νυκτοφυλάκων, ὅπως οἱ μὲν φύλακες μὴ ὁρῷντο ἐν τῷ σκότει ὄντες, μήτ' ὅπου εἶεν· οἱ δὲ πρόσοντες μὴ λανθάνοιεν, ἀλλὰ διὰ τὸ φῶς καταφανεῖς εἶεν. Ἐπεὶ δὲ ἤκουε, πρόπεμπει τὸν ἑρμηνέα ὃν ἐτύγχανεν ἔχων, καὶ εἰπεῖν κελεύει Σεύθῃ ὅτι Ξενοφῶν παρείη, βουλόμενος συγγενέσθαι αὐτῷ. Οἱ δ' ἤροντο, εἰ ὁ Ἀθηναῖος, [4] ὁ ἀπὸ τοῦ στρατεύματος. Ἐπειδὴ δ' ἔφη οὗτος εἶναι, ἀναπηδήσαντες [5] ἐδίωκον· καὶ ὀλίγον ὕστερον

Cúmque ab iis prope abeſſent, ignes *quoſdam* deſertos offendit: atque *adeò* primùm Seuthen aliquò ſeceſſiſſe arbitrabatur. Verùm ubi tumultum ſentiebat, militéſque Seuthæ ſibi invicem *omnia* ſignificantes, intellexit eâ de cauſâ Seuthen ignes ante nocturnos excubitores accendiſſe, ut nè conſpicerentur excubitores tenebris *utique* tecti, neque quo loco eſſent *perſpici poſſet*: at illi *contrà*, qui accederent, minimè laterent, ſed per *ignium* lucem eſſent conſpicui. *Id* ubi animadvertit, quem fortè tunc habebat interpretem, præmittit, ac dicere Seuthæ jubet, adeſſe Xenophontem, qui cupiat ipſum convenire. Interrogabant illi, num *is ſit* Athenienſis ille, de *Græcorum* exercitu. Illum *ipſum* eſſe cùm dixiſſet, exultantes *ad Seuthen* properabant: atque paulò

1 Πυρᾶς ἐρήμους] MS. Eton. & edit. quædam vet. dant πύργους ἐρήμους. Sed πυρᾶς in vet. cod. invenit *Steph.* & ſequentia lectionem hanc comprobant. Vocat autem (verba ſunt *Stephani*) ignes deſertos, circa quos nulli cuſtodes erant.

2 Προκεκαυμένα εἴη τῶν &c.] Eodem planè modo ſuprà pag. 245. dicitur σεσηγμένα ἦν τῶν &c. ubi vide n. 3.

3 Πρὸ τῶν νυκτοφυλάκων,] Sic MS Eton. & edit. *Flor.* atque hanc ſcripturam ſententiâ ſuâ comprobavit *Steph.* In pleriſque edit. legitur πρὸς τῶν &c. Vide ſis p. 293. n. 4. Cæterùm, νυκτοφύλαξ in lexicis non comparet: in iiſdem deeſt etiam προκαίομαι.

4 Ὁ ἀπὸ τοῦ στρατεύματος.] Idem exſtat loquendi genus Matt. XV. 1. Marc. XV. 43. Joh. I. 45. Act. X. 38. & alibi ſæpé.

5 Ἐδίωκον.] *Phavor.* Διώκειν σημαίνει τὸ ἁπλῶς μετὰ σπουδῆς ἐλαύνειν — ἢ ἐπὶ τῷ διελθεῖν.

παρῆσαν πελτασταὶ [1] ὅσον διακόσιοι, καὶ παραλαβόντες Ξενοφῶντα καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ, ἦγον πρὸς Σεύθην. Ὁ δ' ἐν [2] τύρσει μάλα φυλακτόμενος, καὶ ἵππους περὶ αὐτὴν κύκλῳ ἐγκεχαλινωμένους· διὰ γὰρ τὸν φόβον τὰς μὲν ἡμέρας ἐλάσας τοὺς ἵππους, τὰς δὲ νύκτας [3] ἐφυλάττετο· ἐλέγετο γὰρ καὶ πρόσθεν [4] Τήρης, ὁ τούτου πάππος, ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ πολὺ ἔχων στράτευμα, ὑπὸ τούτων τῶν ἀνδρῶν πολλοὺς ἀπολέσαι, καὶ τὰ σκευοφόρα ἀφαιρεθῆναι· ἦσαν δ' οὗτοι [5] Θυνοί, πάντων λεγόμενοι εἶναι μάλιστα νυκτὸς πολεμικώτατοι.

Ἐπεὶ δ' ἐγγὺς ἦσαν, ἐκέλευεν εἰσελθεῖν Ξενοφῶντα ἔχοντα δύο, οὓς βούλοιτο. Ἐπειδὴ δὲ ἔνδον ἦσαν, ἠσπάζοντο μὲν πρῶτον ἀλλήλους, καὶ κατὰ τὸν Θρᾴκιον νόμον [6] κέρατα οἴνου

post peltastæ circiter ducenti aderant, adsumptúmque Xenophontem cum suis ad Seuthen ducebant. Erat is in turri *quâdam, ubi* sibi valde cavebat, equíque eam frenati undique *circumstabant:* nam præ metu equos interdiu pascebat, noctu excubias agebat: etenim ferebatur antehac etiam Teres, hujus progenitor, cùm magnas in hâc ipsâ regione copias haberet, earum complures, ab his ipsis viris *cæsas* amisisse, impedimentísque fuisse exutus: hi autem erant Thyni, qui noctu maximè omnium esse bellicosissimi dicebantur.

Cùm *jam* propiùs accessissent, jussit *Seuthes* Xenophontem cum duobus, quos vellet, ingredi. Posteaquam ingressi essent, primùm se mutuò salutabant, ac more Thracio vini cornua *sibi*

1 Ὅσον] Adi p. 488. n. 4.

2 Ἐν τύρσει] Vide p. 362. n. 4.

3 Ἐφυλάττετο] Vide p. 149. n. 4.

4 Τήρης, ὁ τούτου &c.] *Thucyd.* lib. 2. c. 29. Ὁ δὲ Τήρης οὗτος (nam hunc, opinor, vult Noster) ὁ τοῦ Σιτάλκου πατὴρ, πρῶτος Ὀδρύσαις τούτῳ μεγάλῳ βασιλείαν ἐπιπλέον τῶν ἄλλων Θρᾳκῶν ἐποίησε. De Sitalcâ nonnihil jam suprà dictum p. 445. n. 5.

5 Θυνοί] MS. Eton. Βιθυνοί.

6 Κέρατα οἴνου &c.] *Athen.* lib. 11. c. 7. Κέρας· Τοὺς πρώτους λέγεται τοῖς κέρασι τῶν βοῶν πίνειν· — ὅτι ἦ τοῖς κέρασιν ἔπινον, δῆλον ἐκ τοῦ καὶ μέχρι νῦν λέγεσθαι, ὅταν συμμίσγωσι τῷ οἴνῳ τὸ ὕδωρ, κεράσαι φάσκοντες· καὶ τὸ ἀγγεῖον δὲ, ἐν ᾧ κιρνᾶται ὁ οἶνος, κρατῆρ, ἀπὸ τοῦ συγκιρνᾶσθαι ἐν αὐτῷ τὸ ὕδωρ, ἀπὸ τοῦ κίρνος, οἷον κιρνῆρ, ἀπὸ τοῦ εἰς τὸ κέρας ἐγχεῖσθαι τὸ πόμα. Dein (paucis interjectis) pergit, Ξενοφῶν δ' ἐν τῇ ἐξόδῳ τῆς Ἀναβάσεως διηγούμενος τὸ παρὰ τῷ Θρᾳκὶ Σεύθῃ

πρόπινον· (ἦν δὲ καὶ Μηδοσάδης τῷ Σεύθῃ, ὅπερ ἐπρέσβευεν αὐτῷ πάντοσε) ἔπειτα δὲ Ξενοφῶν ἤρχετο λέγειν, [1] Ἐπεμψας πρός ἐμὲ, ὦ Σεύθη, εἰς Χαλκηδόνα πρῶτον Μηδοσάδῃ τινὶ, δεόμενός μου συμπροθυμηθῆναι ἀφαιρεῖσθαι τὸ στράτευμα ἐκ τῆς Ἀσίας· καὶ ὑπισχνούμενος, εἰ ταῦτα πρόξαιμι, εὖ ποιήσειν, ὡς ἔφη Μηδοσάδης ἥκοι. Ταῦτα εἰπὼν, ἐπήρετο τὸν Μηδοσάδην εἰ ἀληθῆ ταῦτ' εἶπεν. Ὁ δ' ἔφη. Αὖθις ἦλθε Μηδοσάδης ἥκων, ἐπεὶ ἐγὼ διέβην πάλιν ὀπὶ τὸ στράτευμα ἐκ Παρίου, ὑπισχνούμενος, εἰ ἄγοιμι τὸ στράτευμα πρὸς σὲ, πάντα τέ σοι [2] φίλῳ χρήσεσθαι καὶ ἀδελφῷ, [3] καὶ τὰ ὑπὸ θαλάττῃ μοὶ χωρία, ὧν σὺ κρατεῖς, ἔσεσθαι πρὸς σοῦ. Ἐπὶ τούτοις πάλιν ἐπήρετο Μηδοσάδην εἰ ἔλεγε ταῦτα. Ὁ δὲ συνέφη καὶ ταῦτα. Ἰθι νυν, ἔφη,

propinabant: (aderat autem Seuthæ Medoſades quoque, qui ab eo legatus quoquoverſus mitti ſolebat) deinde Xenophon *his* uti verbis cœpit, Medoſadem hunc, Seuthe, primùm Chalcedonem ad me miſiſti, me rogans id operam ſtudiosè unà *tecum* darem, ut exercitus *noſter* ex Aſiâ trajiceret; additâ etiam *hâc* pollicitatione *te*, ſi id facerem, gratiam relaturum, utì *quidem* Medoſades hic aiebat. Hæc fatus, Medoſadem interrogabat num ex veritate hæc proferret. Ille *vera eſſe* dixit. Rurſùs, *inquit Xenophon*, Medoſades hic *ad me* venit, poſteaquam è Pario ad exercitum iterum trajeci, *ſimúlque* pollicitus *eſt*, ſi copias *Græcas* ad te ducerem, cùm aliis in rebus te pro amico & fratre me habiturum, tum ad mare *ſita* oppida, quæ tuâ ſunt in poteſtate, mihi à te *data* fore. Tum rursùs Medoſadem interrogabat num hæc dixiſſet. Ille verò & hæc *ità eſſe* concedebat. Age jam, in-

Σεύθῃ συμπόσιον, γραφὴ οὕτως· Ἐπεὶ δὲ Ξενοφῶν σὺν τοῖς μετ' αὐτοῦ εἰσῆλθε πρὸς τὸν Σεύθην, ἠπάζοντο μὲν πρῶτον ἀλλήλους, τῷ μὲν τὸν Θρᾴκιον νόμον κέρατα εἶναι πρόπινον. Scrib. προπόσιον. Adde p. 444. n. 5. & *Phavorin.* in v. Κέρας.

1 Ἐπεμψας — Μηδοσάδῃ &c.] De quo ſuprà p. 515. de τινὶ vide p. 61. n. 1.

2 Φίλῳ χρήσεσθαι] MS. Eton. φίλῳ μοι χρήσεσθαι &c.

3 Καὶ τὰ ὑπὸ θαλάττῃ] In eodem MSto legimus τῷ ὅσα πρὸς θαλάττῃ &c. Adi p. 372. n. 4.

ἀφήγησαι τάτῳ, τί σοι ἀπεκρινάμην ἐν Χαλκηδόνι. Πρῶτον ἀπεκρίνω [1] ὅτι τὸ στράτευμα διαβήσοιτο εἰς Βυζάντιον, κ᾽ οὐδὲν τάτου ἕνεκα δέοι τελεῖν ὅτε σοὶ ὅτ᾽ ἄλλῳ· αὐτός τ᾽, ἐπεὶ ἀφικάμης, ἀπέναι ἔφησθα· ὃ ἐγένετο ὅτως, ὥσπερ σὺ ἔλεγες. Τί γὰρ ἔλεγον, ἔφη, ὅτε κῦ [2] Σηλυμβρίαν ἀφίκου; Οὐκ ἔφησθα οἷόν τ᾽ εἶ), ἀλλ᾽ εἰς Πέρινθον ἐλθόντας ἀφικνεῖσθαι εἰς τ᾽ Ασίαν. Νεῦ τοίνυν, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, πάρειμι κ᾽ ἐγὼ κ᾽ ὅτος Φρυνίσκος, εἷς τ᾽ στρατηγῶν, ὃ Πολυκράτης ὅτος, εἷς τ᾽ λοχαγῶν· ὃ ἔξω εἰσὶν ἀπὸ τ᾽ στρατηγῶν ὁ πιστάτατος ἑκάστῳ, πλὴν [3] Νέωνος τᾶ Λακωνικοῦ. Εἰ οὖν βέλτ᾽ πιστέραν εἶ) τ᾽ σοφάξιν, καὶ ἐκείνους

quit *Xenophon*, huic narrato, quid apud Chalcedonem tibi reſponderim. Primùm, *ait*, reſpondiſti in Byzantium trajecturas copias, nec opus eſſe ut vel tibi vel cuivis alii quidquam hujus *rei* cauſâ penderet *aliquis*; *té*que ipſum, quamprimùm trajeciſſes, *ab exercitu* diſceſſurum aiebas: atque ità ſanè, utì tu dicebas, evenit. At enim, aiebat *Xenophon*, quid dicebam, cùm Selymbriam *ad me* perveniebas? Negabas fieri poſſe, ſed ad Perinthum profectos in Aſiam trajicere *debere*. Enimverò, inquit Xenophon, jam & ipſe adſum & *mecum unà* Phryniſcus hic, ducum unus, & Polycrates hic, cohortium præfectorum unus: ſunt forìs etiam à ducibus *miſſi*, *eorum* cuique fideliſſimi, præterquam à Neone Laconico. Quare ſi rem majori fide vis agi, fac & illi arceſ-

1 Ὁπ τὸ στράτευμα &c.] Vide p. 515. & ſeq.

2 Σηλυμβρίαν] MS. Eton. dat Συλαβρίαν. Edit. *Flor.* Σηλυβρίαν. De quo loco *Leunclavius* ſic: "Ego cùm iſtic eſſem, nec à Turcis, nec ab ipſis Græcis aliter hoc oppidum nominari audivi, quàm Σηλυβρίαν, Silyurian, non Selybrian, minùs Selymbrian: quod ſanè cùm corruptum eſſe judicem marginibus alteram illam ſcripturam (ſcil. Σηλυβρίαν, *Selybrian*) adnotavi". Hæc ille. Apud *Ptolem.* quidem l. 3. c. 11. ſcribitur Σηλυβρία. *Strabone* etiam lib. 7. p. 491. interprete, Σηλυβρία eſt ἡ τᾶ Σήλυβρος πόλις, cùm βρία ſonet πόλις, eodem auctore, Θρᾳκιστί. At vulgatam ſcripturam ſatìs tuentur alii. *Herodot.* lib. 6. c. 33. edit. *Gron.* — κ᾽ Σηλυμβρίη τε κ᾽ &c. *Steph.* Byz. Σηλυμβρία πόλις Θρᾴκης· κίκληται ὃ ἀπὸ Σήλυος· Βρία γὰρ κῦ Θρᾴκιστι ἡ πόλις. Adde *Plin.* H. N. l. 4. c. 11. *Mel.* l. 2. c. 2. *Xen.* Hiſt. Gr. l. 1. haud longè ab init. & Diſſert. operi huic præmiſſam.

3 Νέωνος τᾶ Λακωνικοῦ.] Idem Ασιναῖος plerumque dici ſolet. *Steph.* Byz. Ασίνη, πόλις Λακωνικὴ — τὸ ἐθνικὸν, Ασιναῖος, κ᾽ Ασινεύς ἐστι. Adi Diſſertat. noſtram Geogr.

κάλεσον. Τὰ δὲ ὅπλα σὺ ἐλθὼν εἰπὲ, ὦ Πολύκρατες, ὅτι ἐγὼ κελεύω καταλιπεῖν· καὶ αὐτὸς ἐκεῖ καταλιπὼν τὴν μάχαιραν εἴσιθι.

Ακούσας ταῦτα ὁ Σεύθης εἶπεν ὅτι οὐδενὶ ἂν ἀπιστήσειεν Αθηναίων· [1] καὶ γὰρ ὅτι συγγενεῖς εἶεν ἐδέναι, καὶ φίλους εὖνους ἔφη νομίζειν. Μετὰ ταῦτα δ' ἐπεὶ εἰσῆλθον οὗς ἔδει, πρῶτον Ξενοφῶν ἐπήρετο Σεύθην, [2] τί δέοιτο χρῆσθαι τῇ στρατιᾷ. Ο δ' εἶπεν ὧδε, Μαισάδης ἐμοὶ μὲν πατὴρ, ἐκείνου δ' ἐμοῦ ἦρχε [3] Μελανδέπτων, καὶ Θυνοὶ, καὶ Θρανίψαι. Εκ ταύτης οὖν τῆς χώρας, ἐπεὶ τὰ [4] Οδρυσσῶν πράγματα [5] ἐνόσησεν, ἐκπεσὼν ὁ πατὴρ, αὐτὸς μὲν ἀνήκεστῳ νόσῳ· ἐγὼ δ' ἔξεστράφην ὀρφανὸς πρὸς [6] Μηδόκῳ τῷ νῦν βασιλεῖ. Επεὶ δὲ

fantur. Tu verò, Polycrates, *ad eos* proficiſcere dicitóque me hortari, ut arma *foràs* relinquant; ac ipſe gladio illic relicto ingredere.

Hæc cùm Seuthes audiîſſet, nulli ſe dixit Athenienſi diffidere: etenim ſcire ſe aiebat *eos* eſſe *ſibi* cognatos, atque *adeò* amicos *eos* benevolos *eſſe* exiſtimare. Secundùm hæc ubi ii, quos oportebat, ingreſſi fuerant, primùm Seuthen interrogabat Xenophon, quam ad rem exercitûs uti operâ cuperet. In hunc autem ille modum loquutus eſt, Mæſades mihi pater fuit, ac ſub illius imperio erant Melandeptæ, & Thyni, & Thranipſæ. Ex hâc tandem regione, cùm res Odryſſarum laborarent, exactus pater, morbo ille quidem interiit: atque ego *parente* orbus apud Medocum, qui nunc rerum potitur, educatus ſum. Poſteaquam ad-

1 Καὶ γὰρ ὅτι συ[γγενεῖς &c.] *Thucyd.* l. 2. c. 101. Περδίκκας δὲ (ſcil. Αλεξάνδρου) — Στρατονίκην τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν δίδωσι Σεύθῃ, &c.

2 Τί δέοιτο &c.] Hanc lectionem ex MSto Eton. reſtitui. Edit. *Flor.* & *Leuncl.* exhibent τί οἴοιτο — *Steph.* ὅ, τι οἴοιτο &c. Eodem illo verbo δέομαι mox infrà utitur Seuthes, dum Xenophontis interrogationi reſpondet. Vide etiam p. 119. n. 5.

3 Μελανδέπτων &c.] MS. Eton. Μιλανδέπτων — Τρανίζαι.

4 Οδρυσσῶν] Scribi ſolet etiam cum ſimpl. σ.

5 Ενόσησεν] *Heſych* Νοσῆν, (ἀ νοσόω) στασιάζειν. Add. *Jul. Poll.* l. 8. ſegm. 152. Eandem vim obtinet verbum apud *Demoſth.* Phil. 3. haud ità longè ab init. ὡς νοσοῦσι καὶ στασιάζουσιν οἱ αὐτοῖς.

6 Μηδόκῳ] *Leuncl.* legendum ſuſpicatur Αμαδόκῳ.

[1] νεωίσκος ἐγενόμην, οὐκ ἐδυνάμην ζῆν εἰς ἀλλοτρίαν τράπεζαν ἀποβλέπων· καὶ ἐκαθεζόμην [2] ἐνδίφριος αὐτῷ ἱκέτης δοῦναί μοι ὁπόσους [3] δυνατὸς εἴη ἄνδρας, ὅπως καὶ τοὺς ἐκβαλόντας ἡμᾶς, εἴ τι δυναίμην, κακὸν ποιοίην, καὶ ζῴην μὴ εἰς τὴν ἐκείνου τράπεζαν ἀποβλέπων, [4] ὥσπερ κύων. Ἐκ τούτου μοι δίδωσι τοὺς ἄνδρας καὶ τοὺς ἵππους, οὓς ὑμεῖς ὄψεσθε, ἐπειδὰν ἡμέρα γένηται. Καὶ νυνὶ ἐγὼ ζῶ τούτοις ἔχων, λαϊζόμενος τὴν ἐμαυτοῦ πατρῴαν χώραν. [5] Εἰ δέ μοι ὑμεῖς συναγένοισθε, οἶμαι ἂν σὺν τοῖς θεοῖς ῥᾳδίως ἀπολαβεῖν τὴν ἀρχήν. Ταῦτ' ἔστιν, ἃ ἐγὼ [6] ὑμῶν δέομαι.

Τί οὖν ἄν, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, σὺ δυνάιο, εἰ ἔλθοιμεν, τῇ τε στρατιᾷ δοῦναι καὶ τοῖς λοχαγοῖς καὶ τοῖς στρατηγοῖς, λέξον· ἵνα ἔτοι [7] ἀπαγγείλωσιν. Ὁ δ' ὑπέσχετο τῷ μὲν στρατιώτῃ [8] Κυζικηνὸν,

olevi, non potui *sic* vivere, ut alienam ad mensam *usque* respicerem: atque adeò in sellâ sedebam ei supplex ut mihi daret quot posset viros, quò & eis, qui nos ejecerant, si quod possem, incommodum ferrem, neque *ità* viverem ut, tanquam canis, ad ipsius mensam *semper* respicerem. Tum *ille* mihi & viros dedit & equos, quos, ubi dies illuxerit, vos videbitis. Atque *adeò* jam cum his ità vivo, ut è regione meâ patriâ mihi prædæ sint agendæ. Quòd si ad me vos accesseritis, facilè me diis juvantibus imperium recuperaturum arbitror. Hæc sunt, quæ à vobis ego peto.

Quid ergo tu, inquit Xenophon, exercitui & præfectis cohortium & ducibus dare possis, si ad te veniamus, exponito; ut *id* hi *cæteris* renuntient. Et ille militi Cyzicenum pollicebatur, co-

1 Νεωίσκος] Vide p. 119. n. 2.

2 Ἐνδίφριος] In MSto Eton. edit. *Flor.* aliisque vet. ἐν δίφροις. At in iisdem libris mox infrà reperitur ἐνδιφρεύειν. Dicebantur autem ἐνδίφριοι, οἱ ἐν τοῖς δίφροις, utì Noster infrà, παρὰ Σαΐτῃ καθήμενοι.

3 Δυνατὸς] MS. Eton. δυνατόν· cui recepta anteferenda est.

4 Ὥσπερ κύων.] In eod. MSto desunt.

5 Εἰ δέ μοι] In *Steph.* edit. legitur operarum, dubio procul, vitio, Εἰ δὲ μὴ &c.

6 Ὑμῶν] In MSto Eton. non reperitur.

7 Ἀπαγγείλωσιν] Sic rectè MS. Eton. edit. vet. & *Steph.* Paulò infrà, καὶ ἀπήγγειλαν ἥκειν &c. Pessimè *Leunc.* dedit ἀπαγγείλωσιν.

8 Κυζικηνὸν, τῷ δὲ &c.] Vide p. 460. n. 1. Cæterùm, de istiusmodi donorum analogiâ lege sis quæ scripsit *Lips.* de milit. Rom. l. 5. dial. 16.

τῷ ὃ λοχαγῷ διμοιρίαν, τῷ ὃ στρατηγῷ τετραμοιρίαν· καὶ γῆν ὁπόσην ἂν βάλωνται, καὶ ζεῦγη, καὶ χωρίον ὅπῃ θαλάττῃ τετειχισμένον. Αν δ', ἔφη ὁ Ξενοφῶν, ταῦτα [1] πειρώμενος μὴ λαμπράξωμαι, ἀλλά τις φόβος ὑπὸ Λακεδαιμονίων ᾖ, δέξῃ [2] εἰς τ' σαυτῦ, ἄν τις βάλῃ) ἀπέναι πρός σε; Ο δ' εἶπε, Καὶ ἀδελφὰς γε ποιήσομαι, καὶ ἐνδιφρίους, καὶ κοινωνὸς ἁπάντων ὧν ἂν δυνώμεθα [3] κτήσασθαι. Σοὶ δ', ὦ Ξενοφῶν, καὶ θυγατέρα δώσω, [4] καὶ εἴ τις σοί ἐστι θυγάτηρ, [5] ὠνήσομαι Θρᾳκίῳ νόμῳ· καὶ Βισάνθην οἴκησιν δώσω, ὅπερ ἐμοὶ κάλλιστον χωρίον ἐστὶ [6] τ' ὅπῃ θαλάττῃ.

Ακούσαντες ταῦτα, καὶ [7] δεξιὰς δόντες καὶ λαβόντες, [8] ἀπήλαυνον· καὶ περὶ ἡμέρας ἐγίγνοντο ὅπῃ τῷ στρατοπέδῳ, καὶ ἀπήγγειλαν ἕκαστοι τοῖς πέμψασιν. Επεὶ δὲ ἡμέρα ἐγένετο, ὁ μὲν Αρίσταρχος πάλιν ἐπάλξεσι τοὺς στρατηγοὺς καὶ

hortis præfecto duplum, duci quadruplum; & agri quantum vellent, & *boum* juga, & oppidum munitum ad mare *ſitum*. Quòd ſi, ait Xenophon, hæc *ità* moliar ut non perficiam, ſed metus quidam *nobis* à Lacedæmoniis ſit *injectus*, tuámne in *regionem noſtrûm aliquem* admittes, qui ad te conferre ſe velit? Aiebat is, Et fratres ſanè *eos* faciam, & ſellarum compotes, & participes omnium, quæ parare potuerimus. Tibi verò, Xenophon, etiam filiam dabo, ac ſi tibi filia eſt, *eam* more Thracio emam; atque Biſanthem dabo ubi habitet, quod mihi oppidum eorum *omnium quæ* ad mare *ſita ſunt* pulcherrimum eſt.

Hæc cùm audiîſſent, dextráſque dediſſent & *viciſſim* accepiſſent, diſceſſerunt: ac ante diem *exortum* ad caſtra venerunt, & *rem* ſinguli, *utì geſta erat*, iis narrabant, à quibus miſſi fuerant. Ubi verò illuxit dies, Ariſtarchus iterum duces & cohortium

1 Πειρώμενος μὴ &c.] MS. Eton. πειρώμενοι μὴ λαμπράξωμεν, &c.

2 Εἰς τ' σὸν] *Scil.* χώραν. Vide p. 342. n. 3.

3 Κτήσασθαι.] MS. Eton. dat κτᾶσθαι.

4 Καὶ εἴ τις σοί &c.] Adi ſis p. 4. Diſſertat. 1. K. Π. præmiſſæ.

5 Ωνήσομαι] Conſule *Archæol.* Gr. l. 4. c. 11. Adde *Thevenotii* iter orientale l. 1. c. 41.

6 Τῶν ἐπὶ θαλάττῃ.] *Scil.* χειμένων. Quâ de ellipſi vide p. 372. n. 4.

7 Καὶ δεξιὰς δόντες &c.] Reſpice p. 144. n. 5.

8 Απήλαυνον.] Vide p. 235. n. 1.

λοχαγούς· τοῖς δ' ἔδοξε τὴν μὲν πρὸς Ἀρίσαρχον ὁδὸν ἐᾶσαι, τὸ δὲ στράτευμα συγκαλέσαι. Καὶ συνῆλθον πάντες, πλὴν τῶν Νέωνος· ὅτοι δὴ [1] ἀπεῖχον ὡς δέκα στάδια. Ἐπεὶ δὲ συνῆλθον, ἀναστὰς Ξενοφῶν εἶπε τάδε,

"Ανδρες, ἀφ' οὗ μὲν ἔνθα βουλόμεθα, [2] Ἀρίσαρχος "ὅδε, τριήρεις ἔχων, κωλύει· ὥστ' εἰς πλοῖα οὐκ ἀσφαλὲς "ἐμβαίνειν· οὗτος δὲ αὐτὸς εἰς Χερρόνησον κελεύει βίᾳ [3] ἀφ' "τοῦ ἱεροῦ ὄρους πορεύεσθαι· ἢν δὲ κρατήσαντες τούτου, ἐκεῖσε "ἐλθωμεν, οὔτε πωλήσειν ἔτι φησὶν [4] ὑμᾶς, ὥσπερ ἐν Βυ- "ζαντίῳ, οὔτε ἐξαπατήσεσθαι ἔτι ὑμᾶς, ἀλλὰ [5] λήψεσθαι "μισθὸν μᾶλλον· οὔτε ὀφειλήσειν ἔτι, ὥσπερ νυνὶ, ἐνδεο- "μένους τῶν ὀπτηδείων. Οὗτος μὲν ταῦτα λέγει· Σεύθης δὲ "φησὶν, ἢν πρὸς ἐκεῖνον [6] ἴητε, εὖ ποιήσειν ὑμᾶς. Νῦν οὖν

præfectos *ad ſe* vocabat: his viſum eſt ad Ariſtarchum non eſſe eundum, ſed exercitum eſſe convocandum. Atque adeò convenerunt omnes, præterquam Neonis *copiæ*; hæ autem decem ferè ſtadia *ab illis* aberant. Poſteaquam conveniſſent, Xenophon ſurgens hâc oratione uſus eſt,

"Quominùs, viri, eò navigemus quò volumus, Ariſtarchus hic, "à triremibus inſtructus, vetat: adeò ut haud tutum ſit in navi- "gia conſcendere: is verò ipſe *nos* per montem ſacrum in Cher- "roneſum vi penetrare jubet: quòd ſi hoc ſuperato illuc venia- "mus, nec *jam* ſe vos ampliùs venditurum ait, utì apud Byzan- "tium *fecerat*, nec vos ampliùs circumventurum, ſed ſtipen- "dium potiùs accepturos *vos*; nec ampliùs ſe *vos* neglecturum, "utì nunc, dum commeatu egetis. Hæc ille dicit: at Seuthes, "ſi ad ipſum vos conferatis, ſe vobis commodaturum ait. Nunc

1 Ἀπεῖχον] Sic rectè MS.Eton. Vulgò ſcribitur ἀπῳκεῖχον.

2 Ἀρίσαρχος ὅδε &c.] Reſpice p. 532. & p. 518. Cæterùm, in MS. Eton. deeſt ὅδε.

3 Διὰ τοῦ ἱεροῦ ὄρους] Vide p. 518. n. 3.

4 Ὑμᾶς, ὥσπερ &c.] MS. Eton. ἡμᾶς: & ſic mox infrà — ἔτι ἡμᾶς &c. Porrò, vide pag. 530. Edit. *Steph.* dat ὥσπερ ὁ σὺ &c.

5 Λήψεσθαι] Idem MS. dat λήψεσθε: in quo etiam μᾶλλον, quod mox ſequitur, deeſt.

6 Ἴητε,] Sic optimè MS. Eton. Vulgò legitur ἦτε.

"σκέψασθε πότερον ἐνθάδε μένοντες τᾶτο [1] βελδύσεσθε, ἢ εἰς
"τὰ ὄπιθεια ἐπανελθόντες. Ἐμοὶ μὲν οὖν δοκεῖ, ἐπεὶ ἐνθάδε
"οὔτε ἀργύριον ἔχομεν, ὥστε ἀγοράζειν, οὔτε ἄνευ ἀργυρίου
"[2] ἐῶσι λαμβάνειν τὰ ὄπιθεια, ἐπανελθόντας εἰς τὰς κώμας,
"ὅθεν οἱ ἥπιθες ἐῶσι λαμβάνειν, ἐκεῖ ἔχοντας τὰ ὄπιθεια, καὶ
"ἀκόντας [3] ὅ, τι τῖς ὑμῖν δέῖται, αἱρεῖσθαι ὅ, τι ἂν ὑμῖν δοκῇ
"πράττειν (τῖ ἐῖ). Καὶ [4] ὅτῳ, ἔφη, ταῦτα δοκεῖ, ἀράτω τῖ χεῖρα."
[5] Ἀνέτειναν πάντες. "Ἀπόντες τοίνῦν, ἔφη, συσκευάζεσθε· κἦ
"ἐπεισθὴν πραγθείλῃ τῖς, ἕπεσθε τῷ ἡγεμόνῖ."

Μετὰ τοῦτο Ξενοφῶν μὲν ἡγεῖτο, οἱ δ' ἕποντο. Νέων δὲ καὶ τῶν ἀπὸ Ἀρισάρχου ἄλλοι ἔπειθον ἀποτρέπεσθαι· οἱ δὲ οὐκ ἐπήκουον. Ἐπεὶ δὲ ὅσον τριάκοντα σταδίους προελήλῦθεσαν, ἀπαντᾷ Σεύθης. Καὶ ὁ Ξενοφῶν ἰδὼν αὐτὸν,

"igitur consíderate utrùm hìc manere ac de hoc deliberare ve-
"litis, an ad *loca ubi* commeatus *haberi poterit* reversi. Ipse certè
"quidem censeo, cùm hìc neque pecuniam habeamus, quâ *quid*
"emamus, neque sine pecuniâ commeatum sumere *nos* sinant, ut
"in vicos regressi, unde *eum* victi sumere *nos* sinant, & ibi com-
"meatum parantes, atque audientes quam ad rem vestrâ quis
"indigeat operâ, deligamus quod vobis optimum esse videbitur.
"Et cui vestrûm hæc probantur, *is* manum tollat." Sustulerunt
omnes. "Abite igitur, inquit, & sarcinis collectis *ad iter* vosmet
"parate; cúmque denuntiaverit aliquis, ducem sequimini."

Posteà Xenophon ducem se præbuit, *eúm*que sequebantur illi. At Neon aliíque ab Aristarcho *missi* regressum suadebant; *quibus* illi non auscultabant. Cúmque ad triginta stadia processíssent, Seuthes *eis* occurrit. Et Xenophon eum conspicatus, *ipsos* ad-

1 Βελδύσεσθε] Edit. *Leuncl.* perperam exhibet βελδύεσθε. Ipse sequutus sum MS.Eton. edit. *Flor.* & *Steph.*

2 Ἐῶσι] I. e. *Incolæ.* Vide p. 460. n. 6.

3 Ὅ,τι τῖς &c.] Vide p. 344. n. 2.

4 Ὅτῳ, ἔφη,] Sic MS.Eton. In libris vulgatis legitur ὅτῳ ὑμῖν· quod ferri nequit. *Muret.* rectiùs legit ὑμᾶν.

5 Ἀνέτειναν πάντες.] Vide p. 223. n. 3.

προσελάσαι ἐκέλευσεν, [1] ὅπως πλείστων ἀκουόντων εἴποι αὐτῷ, ἃ ἐδόκει συμφέρειν. Ἐπεὶ δὲ προσῆλθεν, εἶπεν ὁ Ξενοφῶν, Ἡμεῖς πορευόμεθα ὅπου μέλλει τὸ στράτευμα ἕξειν τροφήν· ἐκεῖ δὲ ἀκούοντες καὶ σοῦ [2] καὶ τῶν τοῦ Λακωνικοῦ, αἱρησόμεθα ἃ ἂν κράτιστα δοκοίη εἶναι. Ἦν δὲν ἡμῖν ἡγήσῃ ὅπου πλεῖστά ἐστιν ὀπτήδεια, ὑπὸ σοῦ νομίζομεν [3] ξενίζεσθαι. Καὶ ὁ Σεύθης εἶπεν, Ἀλλὰ οἶδα κώμας πολλὰς ἀφθόνους, καὶ πάντα ἐχούσας τὰ ὀπτήδεια, ἀπεχούσας ἡμῶν ὅσον [4] διελθόντες ἂν ἡδέως ἀριστῶμεν. Ἡγοῦ τοίνυν, ἔφη ὁ Ξενοφῶν. Ἐπεὶ δ' ἀφίκοντο εἰς αὐτὰς [5] τῆς δείλης, συνῆλθον οἱ στρατιῶται, καὶ εἶπε Σεύθης τοιάδε, Ἐγώ, ὦ ἄνδρες, δέομαι ὑμῶν στρατεύεσθαι σὺν ἐμοί· καὶ ὑπισχνοῦμαι ὑμῖν [6] τοῦ μηνὸς δώσειν Κυζικηνόν, [7] λοχαγοῖς τε καὶ στρατηγοῖς

equitaret hortatus est, ut ipsi quamplurimis audientibus *ea* diceret, quæ ex re fore viderentur. Cùm accessisset, Xenophon *ità* loquutus est, Nos *eò* pergimus, ubi exercitus nacturus est alimenta: ibi & te & Laconici *nuntiis* auditis, quæ optima videbuntur esse deligemus. Quare si nos *eò* duces, ubi plurimus est commeatus, hospitio nos abs te arbitrabimur excipi. Et Seuthes, Novi verò, inquit, multos vicos confertos, copiâque rerum omnium abundantes, qui *tanto* à nobis spatio distant, quanto confecto jucundè pransuri simus. Ducito igitur, inquit Xenophon. Cúmque tempore pomeridiano ad eos accessissent, convenêre milites & hujusmodi orationem habuit Seuthes, Ego, viri, à vobis peto ut mecum expeditionem suscipiatis; atque *adeò* menstruum stipendium vobis Cyzicenum *me* daturum polliceor, cohortiúmque præfectis & du-

1 Ὅπως πλείστων] MS. Eton. habet ὅπως ὑπὸ πλείστων.

2 Καὶ τῶν τοῦ Λακωνικοῦ] I. e. καὶ τῶν τοῦ Ἀρισταρχου ἀγγέλων vel ἐπαγγελμάτων.

3 Ξενίζεσθαι] MS. Eton. & edit. *Flor.* dant ἐξενίσθαι.

4 Διελθόντες — ἀριστῶμεν.] In MSto Eton. legitur ἀπελθόντες — ἀριστώντι. Quam si quis sequatur lectionem, mutet idem oportebit ἡμῶν in ὑμῶν.

5 Τῆς δείλης] Vide p. 77. n. 3.

6 Τοῦ μηνὸς — Κυζικηνὸν,] Respice p. 412. n. 3 & 4. Cæterùm, in MSto Eton. inter δώσειν & Κυζικηνὸν exstant τοῖς στρατιώταις.

7 Λοχαγοῖς τε καὶ στρατηγοῖς τοῖς &c.] Scil. τῷ μὲν λοχαγῷ δημοσίαν, τῷ δὲ στρατηγῷ πεντημοσίαν, uti Seuthes suprà p. 541. pollicitus est. Vide n. 8. p. 541.

τὰ νομιζόμενα· ἔξω ἢ τούτων, τ' ἄξιον τιμήσω· σῖτα ἢ κῆ ποτὰ, ὥσπερ καὶ νεῦ, ἐκ τ' χώρας λαμβάνοντες ἔξετε· ὁπόσα δὲ ἂν [1] ἁλίσκηται, ἀξιώσω αὐτὸς ἔχειν, ἵνα ταῦτα [2] διαπέμψω ὑμῖν τ' μισθὸν πορίζω. Καὶ τὰ μὲ [3] φεύγοντα κῆ ἀποδιδράσκοντα ἡμεῖς ἱκανοὶ ἐσόμεθα διώκειν & μαστεύειν· ἢν δέ τις ἀντίσχῃ, σεῦ ὑμῖν πειρασόμεθα χειρῶς. Ἐπήρετο Ξενοφῶν, Πόσον δὲ ἀπὸ θαλάττης ἀξιώσεις σωέπεσθαί σοι τὸ στράτευμα; Ὁ δ' ἀπεκρίνατο, Οὐδαμῆ [4] πλεῖον ἑπτὰ ἡμερῶν, μεῖον ἢ πολλαχῆ.

[5] Μετὰ ταῦτα [6] ἐδίδοτο λέγειν τῷ βουλομένῳ. Καὶ ἔλεγον πολλοὶ [7] κατὰ ταυτὰ, ὅτι πάντως ἄξια λέγοι Σεύ-

cibus quæ *his dari* conſueverunt: præter hæc, dignum præmiis ornabo: eſculenta verò & potulenta de *hoc* agro, utì modò, ſumpta vobis ſuppetent: quæ autem capta fuerint, *ea* ut ipſe obtineam æquum cenſebo, quò iis venditis ſtipendium vobis ſuppeditem. Ac nos quidem terga dantes & aufugientes perſequi poterimus & inveſtigare; quòd ſi quis reſiſtat, *eum* veſtrâ ope noſtram in poteſtatem redigere conabimur. *Ibi tum* Xenophon interrogabat, Quàm longè à mari ut te ſequatur exercitus æquum cenſebis? Reſpondit ille, Nuſquam longiùs ſeptem dierum *itinere*, ac ſæpè minús.

Secundùm hæc *cuique* facta, qui *quidem* vellet, dicendi poteſtas. Atque multi pariter dixerunt, Seuthen quantivis æſtimanda pro-

1 Αλίσκηται,] MS. Eton. ἁλίσκητε.

2 Διατιθέμψω] *Heſych.* Διαθήσω, τιμωρήσεται — πεάσω. *Phavor.* Διαθήσω, (ſcrib. Ἀμφήσω) τιμωρήσεται, — ἢ περάξῃ. Repone πεάσω. Etymol. m. & *Suid.* Διαπίθεται, λαμβάνεται ἐπὶ τῷ πωλεῖν τὰ πεσόντα. *Suid.* & *Phavor.* Διαθέσθαι, ἀντὶ τοῦ ἀποδόσθαι. *Thom. Magiſt.* Διαπίθεμαι πωλητικῶς, τὸ ἀμφίεμαι, κῆ τὸ πωλῶ. Hæc utique verbi vis eſt K. Π. p. 300. πωλεῖν δὲ τὸς καπήλους κῆ ἐμπόρους — κῆ ταῦτα Ἀμφιεμένους, &c. Et *Arrian.* de exped. Alex. l. 1. c. 2. Ἀλέξανδρος ἢ τὸν μὲ λείαν — Λυσιπίᾳ κῆ Φιλώτᾳ παραδὸς Ἀμπίθεται. Et rectiùs forſan eadem illi vis tributa fuerit ſuprà p. 512. Οἱ ἢ στρατιῶται, Ἀμφιέμενοι τ' σῖτον, ὃν &c.

3 Φεύγοντα κῆ ἀποδιδράσκοντα] Vide ſis pag. 417. n. 5. & p. 129. n. 3. Et de μαστεύειν p. 413. n. 3.

4 Πλεῖον ἑπτὰ ἡμερῶν,] Supple, πλεῖον ἢ ὁδὸν, &c. Integrè Noſter mox infrà dicit, ὅτι Μήδεκος μὲ ἄνω εἴη δώδεκα ἡμερῶν ἀπὸ θαλάττης ὁδὸν, &c.

5 Μετὰ ταῦτα] Edit. *Steph.* exhibet Μετὰ ἢ ταῦτα &c.

6 Ἐδίδοτο] Vide p. 505. n. 5.

7 Κατὰ ταυτὰ] Vulgò, κῆ ταῦτα. quam ſi

σης· [1] χειμὼν γὰρ εἴη, καὶ οὔτε οἴκαδε ἀποπλεῖν [2] τῷ βουλομένῳ δυνατὸν εἴη, ἀφαγενέσθαι τε [3] ἐν φιλίᾳ οὐκ οἷόν τ' εἴη, εἰ δέοι ὠνεμένους ζῆν· ἐν δὲ τῇ πολεμίᾳ ἀφατείβειν καὶ τρέφεσθαι ἀσφαλέστερον μετὰ Σεύθου, ἢ μόνους· ὄντων ἀγαθῶν τοσούτων· εἰ δὲ μαθὸν προσλήψοιντο, [4] εὕρημα ἐδόκει εἶναι. [5] Ἐπὶ τούτοις εἶπε Ξενοφῶν, Εἴ τις ἀντιλέγει, λεγέτω· εἰ δὲ μή, [6] ἐπιψηφίζεσθε ταῦτα. Ἐπεὶ δὲ οὐδεὶς ἀντέλεγεν, ἐπεψηφίσαντο, καὶ ἔδοξε ταῦτα. Εὐθὺς δὲ Σεύθῃ εἶπεν ὅτι συστρατεύσοιντο αὐτῷ.

Μετὰ τοῦτο ④ μὲν ἄλλοι κατὰ τάξεις ἐσκεύησαν· στρατηγοὺς δὲ καὶ λοχαγοὺς ἐπὶ δεῖπνον Σεύθης ἐκάλεσε,

ponere: hyemem enim adeſſe, neque domum navigare, qui vellet, poſſe: neque fieri poſſe ut in amicorum regione permanerent, *iis* ſi vivendum ſit quæ coëmerent: at in hoſtili agro commorari *eos* & ali *poſſe* tutiùs cum Seuthe, quàm ſi ſoli ſint; cùm tot ſe offerant commoda: quòd ſi inſuper ſtipendium acciperent, lucri *id* loco fore videbatur. Poſt hæc Xenophon, Si quis, ait, *quidquam* velit contradicere, proferat: ſin autem, ſuffragiis hæc comprobate. Cùm nemo contradiceret, ea ſuffragiis comprobârunt, atque decretum de his factum eſt. Statímque Seuthæ narrat *Xenophon*, velle eos unà cum ipſo expeditionem ſuſcipere.

Poſt hæc alii quidem ſecundùm ordines *ſuos* tabernacula poſuerunt: duces verò & præfectos cohortium ad cœnam invitavit

ſcripturam mavis, phraſis exponenda videtur *in his* utique conditionibus, quas propoſuit *Seuthes*. *Muret.* mavult χεῖ ζωπεῖ. Add. p. 354. n. 6. & p. 460. n. 3.

1 Χειμὼν γὰρ εἴη,] MS. Eton. repræſentat χειμὼν ᾗ γὰρ &c.

2 Τῷ βουλομένῳ] Idem MS. τῷ τᾶτο βουλομένῳ &c.

3 Ἐν φιλίᾳ] Adi ſis p. 512. n. 7. Porrò, pro εἴη, quod mox ſequitur, MS. Eton. dat ἦν. Malè.

4 Εὕρημα] Vide p. 140. n. 3. *Heſych.* & *Phavor.* Εὕρημα, ἐπιτυχία. Adpoſitè ad hunc locum.

5 Ἐπὶ τούτοις] Conſule p. 259. n. 5. & p. 448. n. 4.

6 Ἐπιψηφίζεσθε] Sic partim ex MSto Eton. partim ex conjecturâ reſcripſi. In MSto legitur, ἐπιψηφιζέσθω. In libris editis, ἐπιψηφίζετε, & paulò poſt, ἐπιψήφισαν, quod in ἐπιψηφίσαντο, priori emendationi congruenter, mutandum eſt. Rectè autem ità ſcripſiſſe

πλησίον κώμην ἔχων. Ἐπεὶ δ' ὅτι θύραζε ἦσαν, ὡς ὅτι δεῖπνον ἰόντες, [1] ἦλθε τις Ἡρακλείδης Μαρωνείτης· ὅτῳ τρόπῳ ἑνὶ ἑκάστῳ, οὕστινας ᾤετο ἔχειν τι δῶρα Σεύθῃ, τοῦτον μὲν πρὸς Παριανούς ἴναι, οἳ πρῶτον φιλίαν προσεποιήσαντο πρὸς Μήδοκον τὸν Ὀδρυσῶν βασιλέα, καὶ δῶρα ἄγοντες αὐτῷ τε καὶ τῇ γυναικί, ἔλεγεν ὅτι Μήδοκος μὲν ἄνω εἴη δώδεκα ἡμερῶν ἀπὸ θαλάττης ὁδόν· Σεύθης δ', ἐπειδὴ τὸ στράτευμα τοῦτο εἴληφεν, ἄρχων ἔσοιτο ὅτι θαλάττης· γείτων δὲ ὢν, ἱκανώτατος ἔσται ὑμᾶς καὶ εὖ καὶ κακῶς ποιεῖν· ἦν οὖν σωφρονῆτε, τούτῳ δώσετε ὅ, τι ἄγετε· καὶ ἄμεινον ὑμῖν [3] διακείσεται, ἢ ἐὰν Μηδόκῳ

Seuthes, qui *tum* vicum, qui propè aberat, tenebat. Et cùm *jam* ad portas adeſſent, tanquam ad cœnam ingreſſuri, Heraclides quidam *ibi* erat Maronites: is ſingulos adgreſſus, quos habere arbitraretur, Seuthæ quod donarent, primùm quidem Parianos quoſdam, qui amicitiæ cum Odryſſarum rege Medoco ineundæ cauſâ venerant, ac tum ipſi tum uxori *ejus* munera adferebant, dicebat Medocum eſſe in *regione* ſuperiori, quæ duodecim dierum itinere à mari *abeſſet*; Seuthen, poſteaquam copias has accepit, regioni ad mare *pertinenti* imperaturum: finitimus igitur cùm fuerit, vobis & prodeſſe & obeſſe plurimùm poterit: quapropter ſi ſapitis, huic dabitis quidquid adfertis: ac aptiùs *certè* in rem veſtram collocabitur, quàm ſi Medoco pro-

ſcripſiſſe nos, docebit diſcrimen illud inter activam & mediam verbi hujus formam, quod indicavimus ſuprà p. 454. n. 4. & alibi. Porrò, Noſter infrà, hujus ubi decreti meminit, verbo medio utitur: πάντες μὲν ἐλέσθαι σὺν Σεύθῃ ἰέναι, πάντες δ' ἐπιψηφίσασθαι ταῦτα. Hanc ſcripturam Cl. etiam *Kuſtero* placuiſſe tandem inveni.

1 Ἦλθε τις Ἡρακλείδης &c.] *Demetrius* (qui dicitur) *Phaler.* ſect. 156. Καὶ κατηγορίαν δὲ, inquit, ἀπηκριβωμένην εἰσίστε ὁμιλοῦντας χαρίσασθαι· ὥσπερ παρὰ Ξενοφῶντι ὁ Ἡρακλείδης, ὁ παρὰ τῷ Σεύθῃ, πρᾶσιν τῶν σκευοφόρων ἐκέλευε, καὶ πείθων δωρεῖσθαι Σεύθῃ ὃ τις ἔχοι· ταῦτα γὰρ καὶ χάριν τινὰ ἐμφαίνει, καὶ κατηγορίαν εἰσὶν ἀπηκριβωμένην. *Athen.* l. 6. c. 13. Ἀναξανδρίδης δ' ἐν τῇ πεμπτῃ τῶν ἱστοριῶν, Αἰσχίνης πρὸς, φησὶν, ὁ Σπαρτιάτης, ἄνθρωπος ἐν μετρίοις φαῦλος, ὅτι δοκῶν χρηστὸς εἶναι, πιθανὸν δ' ἔχων τὸν κολακείᾳ λόγον, καὶ θεραπεύσας τοὺς εὐπόρους μέχρι τῆς τύχης δεινός. Τοιοῦτος ἦν καὶ Ἡρακλείδης ὁ Μαρωνίτης (ſic enim apud hunc ſcribitur) ὁ Ζεύθου (repone ocyùs Σεύθου) τοῦ Θρᾳκῶν βασιλέως κόλαξ, ὃν μνημονεύει Ξενοφῶν ἐν ἀναβάσει.

2 Πρὸς Μήδοκον τὸν &c.] Sic MS. Eton. & *Muret.* Vulgò, πρὸς Μήδοκον τῶν &c.

3 Διακείσεται,] MS. Eton. & vet. quædam edit. dant διακείσεται.

τῷ τοῖσδε οἰκοῦντι δῶτε. [1] Τούτοις μὲν ὅτως ἔπειθεν. Αὖθις δὲ Τιμασίωνι τῷ Δαρδάνῳ προσελθών, ἐπεὶ ἤκουεν αὐτῷ εἰ καὶ ἐκπώματά καὶ τάπιδας βαρβαρικὰς, ἔλεγεν ὅτι [2] νομίζοιτο, ὁπότε δὴ δεῖπνον καλέσαι Σεύθης, δωρεῖσθαι αὐτῷ τοὺς κληθέντας· ὅτοσι δ' ἂν [3] μέγας ἐνθάδε γένηται, ἱκανὸς ἔσται σε καὶ οἴκαδε κατάγειν, καὶ ἐνθάδε πλέσιον ποιῆσαι. Τοιαῦτα [4] προὔμνᾶτο, ἑκάστῳ προσιών. Προσελθὼν δὲ καὶ Ξενοφῶντι, ἔλεγε, Σὺ καὶ πόλεως μεγίστης εἶ, καὶ παρὰ Σεύθῃ τὸ σὸν ὄνομα μέγιστόν ἐστι· καὶ ἐν τῇδε τῇ χώρᾳ ἴσως [5] ἀξιώσεις καὶ τεῖχη λαμβάνειν, ὥσπερ καὶ ἄλλοι τῶν ὑμετέρων ἔλαβον, καὶ χώραν· ἄξιον οὖν σοι καὶ μεγαλοπρεπέσασθαι τιμῆσαι Σεύθλῃ. Εὔνους δέ σοι ὢν παραινῶ· εὖ οἶδα γὰρ ὅτι ὅσῳ ἂν μείζω τούτων δωρήσῃ, τοσούτῳ

cul *hinc* habitanti donetis. Atque iis *hoc* ità perſuaſit. Deinde ad Timaſionem Dardanum cùm acceſſiſſet, quòd audîerat eum habere tum pocula tum tapetes barbaricos, in more eſſe aiebat, ut ſi quando ad cœnam *aliquos* vocet Seuthes, vocati munera *quædam* ipſi donent: is autem ſi magnus hìc fuerit, vel reſtituere te in patriam, vel hìc locupletem facere poterit. Hujuſmodi *eos* adfatu ambiebat, ſingulos adgreſſus. Ad Xenophontem quoque cùm acceſſiſſet, Tu & maximâ, inquit, ex urbe *ortus* es, & nomen tuum apud Seuthen maximum eſt: fortaſſis etiam hâc in regione tum oppida voles tum agrum obtinere, quemadmodùm & alii veſtrûm obtinuerunt: quamobrem te dignum fuerit, magnificentiſſimis muneribus Seuthen ornare. *Hoc* certè *tibi* conſilii do, *ut qui ſim* erga te benevolus: novi enim futurum ut quantò ampliora, quam horum *fuerint*, munera donaveris, tantò

1 Τούτοις μὲν ὅτως] Idem MS. Τούτοις μὲν ὧν &c.

2 Νομίζοιτο,] *Phavor.* Νομίζεται, ἀντὶ τοῦ νομίμως πράττεται — νόμιμόν ἐστι. Sic ſuprà paulò p. 545. τὰ νομιζόμενα ſunt, *quæ in more inſtituóque erant poſita.* Cæterùm, moris fuiſſe Thracum ut acciperent munera, potiùs quàm darent, ſcribit etiam *Thucyd.* l. 2. c. 97.

3 Μέγας] Vide p. 521. n. 1.

4 Προὔμνᾶτο] *Suid.* & *Phavor.* Προμυῶμαι, προξενῶ, προμνηστεύομαι. De προξενῶ vide p. 491. n. 2.

5 Ἀξιώσεις] *Leuncl.* vertit *mereberis*: quod *Amaſ.* eſt *voles.*

μείζω ὑπὸ τούτου ἀγαθὰ ποιῆσαι. Ακούων ταῦτα ὁ Ξενοφῶν, ἠπόρει· ὁ γὰρ Δαμασθένει ἔχων ἐκ Παρίου, εἰ μὴ παῖδα καὶ ὅσον ἐφόδιον.

[1] Επεὶ δ' εἰσῆλθον ἐπὶ τὸ δεῖπνον, τῶν τε Θρᾳκῶν οἱ κράτιστοι τότε πρόντων, καὶ οἱ στρατηγοὶ, καὶ οἱ λοχαγοὶ τῶν Ελλήνων, [2] καὶ εἴ τις πρεσβεία πρὸς ἀπὸ πόλεως, τὸ δεῖπνον ἦν κατημένοις κύκλῳ· ἔπειτα δὲ τρίποδες εἰσηνέχθησαν πᾶσιν· [3] ἔστι δ' ὅσον εἴκοσι, κρεῶν μεστοὶ νενεμημένων, καὶ ἄρτοι [4] ζυμῖται μεγάλοι προσπεπορπημένοι ἦσαν πρὸς τοῖς κρέασι. Μάλιστα δὲ [5] αἱ τράπεζαι κατὰ τὰς ξένας ἀεὶ ἐτίθεντο· νόμος γὰρ ἐστῶτος

amplioribus ab hoc beneficiis adficiare. Hæc cùm audîerat Xenophon, hæsitabat: nec enim, cùm è Pario trajecerat, quidquam habebat, nisi puerum & ad viaticum quantum *pecuniæ satìs esset*.

Ubi ad cœnam ingressi fuissent, & Thracum qui tum aderant præstantissimi, & Græcorum duces cohortiúmque præfecti, & si qui ab urbe *aliquâ* legati aderant, cœna iis in orbem sedentibus erat *parata:* deinde tripodes omnibus adlati erant; hi *numero erant* ferè viginti, carnibus divisis pleni; panésque fermentati magni carnibus adfixi erant. In primis autem fercula semper juxta hospites ponebantur: nam *is genti huic* mos erat. Ac Seu-

1 Επεὶ δὲ εἰσῆλθον &c.] *Athen.* l. 4. c. 13. Θρᾳκίων δὲ δεῖπνον μνημονεύει Ξενοφῶν ἐν ἕκτῃ (repone, ἑβδόμῃ) Ἀναβάσεως, τὸ παρὰ Σεύθῃ Δαρδανέων συμπόσιον ἐν τούτοις. Επειδὴ δὲ εἰσῆλθον ἐπὶ τὸ δεῖπνον κ. τ. λ. De ratione verò veterum auctorum verba citandi, quam *Athen.* aliíque sequuti sunt vide pag. 316. n. 4. & alibi.

2 Καὶ εἴ τις πρεσβεία] Vide p. 373. n. 2. de vi particulæ εἰ: & p. 406. n. 1. & p. 69. n. 3. de πρεσβεία.

3 Οὗτοι δ' ὅσον εἴκοσι,] Lectionem hanc agnoscit *Athen.* l. 2. c. 10. Καὶ Ξενοφῶν δ' ὁ μουσικώτατος, ἐν ἑβδόμῳ Ἀναβάσεως γράφει, τρίποδες εἰσηνέχθησαν πᾶσιν· οὗτοι δ' ὅσον εἴκοσι &c. Idem similiter l. 4. c. 13. In MSto. Eton. legitur οὗτοι δ' ἦσαν κρεῶν &c. Et illud εἴκοσι in aliis vet. cod. deesse testatur *Steph.*

4 Ζυμῖται] MS. Eton. ζυμῆται. Etymol. m. etiam Ἐκ τοῦ ζύμη, ζυμήτης, ἄρτος ποιός· οἷον ἄρτοι ζυμῆται, οἱ μεγάλοι. Respicit, opinor, hunc *Xen.* locum. At *J. Poll.* l. 6. segm. 32. habet ἄρτοι ζυμῖται; sic enim ibi scribitur, nec non l. 6. segm. 62.

5 Αἱ τράπεζαι] *Amas.* & interpres *Athen.* vertunt *mensæ*: minùs rectè; nisi vox *mensæ* sit ipsis posita pro *fercula*, vel *lances*; nam eam sic exponit Cl. *Burman.* ad *Petron.* Satyr. p. 157. *J. Poll.* l. 6. segm. 84. Τραπέζαι δὲ σκάλαι καὶ τὰ σιτία, τὰ ἐπ' αὐτῶν τιθέμενα. ubi lege quæ notârunt *Jung.* & *Seb.*

τοῦτο ἐποίᾳ Σεύθης· Ανελόμενος οὖν παρακειμένους αὐτῷ ἄρτους, [1] διέκλα κατὰ μικρὸν, καὶ [2] διερρίπτᾳ οἷς αὐτῷ ἐδόκᾳ· καὶ τὰ κρέα ὡσαύτως, ὅσον μόνον γεύσασθαι ἑαυτῷ καταλιπών. Καὶ ⓐ ἄλλοι δὲ [3] κατὰ ταῦτα ἐποίουν, καθ' οὓς αἱ τράπεζαι ἔκειντο. Ἀρκὰς δέ τις [4] Ἀεισθος ὄνομα, φαγεῖν δεινὸς, τὸ μὲν διαρρίπτειν [5] εἴα χαίρειν, λαβὼν δὲ εἰς τὴν χεῖρα ὅσον τετρώνικον ἄρτον, καὶ κρέα θέμενος ἐπὶ τὰ γόνατα, ἐδείπνᾳ· κέρατα δ' οἴνου [6] περιέφερον, καὶ πάντες ἐδέχοντο· ὁ δ' Ἀεισθος, ἐπεὶ παρ' αὐτὸν φέρων τὸ κέρας ὁ οἰνοχόος ἦλθ, [7] εἶπεν, ἰδὼν τὸν Ξενοφῶντα ἤδη δειπνοῦντα, Ἐκείνῳ, ἔφη, δός· σχολάζει γὰρ ἤδη, ἐγὼ δ' [8] οὔπω. Ακούσας ὁ Σεύθης τὴν φωνὴν, ἠρώτα τὸν οἰνοχόον

thes hoc primus faciebat; Cùm panes juxta se sitos sumpsisset, *eos* minutim frangebat, & hinc indè jaciendo dividebat quibus ipsi visum est; itidémque carnes *dividebat*, eâ tantùm portione sibi relictâ, quæ ad gustandum *satìs esset*. Alii etiam, juxta quos fercula sita essent, his similia faciebant. Arcas verò quidam, *cui* nomen Aristus, admodum vorax, *cibaria* disjiciendi ritum prætermittebat, sumptóque in manum pane trium chœnicum, & carnibus in genua impositis, cœnabat: vini autem cornua circumferebant, omnésque accipiebant: sed Aristus ille, ubi ad eum pincerna cornu ferens veniret, dixit, intuitus Xenophontem non ampliùs cœnantem, Illi tradito: nam illi jam otium est, at mihi nondum. *Eam* vocem cùm audiîsset Seuthes, pincernam

1 Διέκλα] In lexicis stat ἀδιαστότως.

2 Διερρίπτᾳ] MS. Eton. *Athen.* & edit. quædam vet. ἐρρίπτᾳ. In quibus tamen reperitur διαρρίπτειν paulò infrà: nisi quòd apud *Athen.* scribatur διαρριπτῖν.

3 Κατὰ ταῦτα] Quidni & hìc, utì suprà p. 545. scripserit aliquis κἂ ταυτὰ &c.

4 Ἀεισθος] Apud *Athen.* loco cit. scribitur Ἀρύστας.

5 Εἴα χαίρειν,] Elegante hâc phrasi utitur *Æschin.* dial. 2. sect. 38. Ἀλλὰ τέτους μὲν τοὺς λόγους, ἦν δ' ἐγὼ, ἐάσομεν χαίρειν, i. e. *missos faciemus*. Et *Plato* in Phæd. p. 49. edit. *Franc.* — ἐῶσα χαίρειν τὸ σῶμα, &c.

6 Περιέφερον] *Scil.* ministri. Vide p. 543. n. 2. & p. 536. n. 6.

7 Εἶπεν — ἔφη.] Adi p. 518. n. 1.

8 Οὔπω.] MS. Eton. ἐδέπω. Sed *Athen.* loco cit. receptam lectionem præstat.

τί λέγοι. Ο δὲ οἰνοχόος εἶπεν· Ελληνίζειν γὰρ ἠπίστατο. [1] Ενταῦθα μὲν ἤδη γέλως ἐγίγνετο.

Επεὶ δὲ προὐχώρει [2] ὁ πότος, εἰσῆλθεν [3] ἀνὴρ Θρᾷξ, ἵππον ἔχων λευκόν· καὶ λαβὼν κέρας μεστὸν, εἶπε, Προπίνω σοι, ὦ Σεύθη, καὶ τὸν ἵππον τοῦτον δωρεῦμαι, ἐφ' ᾧ καὶ διώκων ὃν ἂν ἐθέλῃς, αἱρήσεις, καὶ ἀποχωρῶν ὃ μὴ δείσῃς τὸν πολέμιον. Αλλος παῖδα ἀγαγὼν, ὅτως ἐδωρήσατο προπίνων, καὶ ἄλλος ἱμάτια τῇ γυναικί. Καὶ Τιμασίων προπίνων ἐδωρήσατο φιάλην ἀργυρᾶν, καὶ τάπιδα ἀξίαν δέκα μνῶν. Γνήσιππος δέ τις Αθηναῖος ἀναστὰς εἶπεν ὅτι ἀρχαῖος εἴη νόμος καλλιστος, τοὺς μὲν ἔχοντας διδόναι τῷ βασιλεῖ τιμῆς ἕνεκα· τοῖς δὲ μὴ ἔχουσι διδόναι τὸν βασιλέα· ἵνα κἀγὼ, ἔφη, σοὶ ἔχω δωρεῖσθαι καὶ τιμᾶν. Ο δὲ Ξενοφῶν [4] ἠπορεῖτο ὅ, τι ποιήσοι· καὶ γὰρ ἐτύγχανεν, ὡς τιμώμενος, ἐν τῷ πλησιαιτάτῳ δίφρῳ Σεύθῃ

interrogabat quid *ille* diceret. Et *rem* narrabat pincerna: quippe Græcè loqui callebat. Ibi jam riſus factus eſt.

Cùm autem potatio procederet, Thrax quidam ingreſſus eſt, equum album ducens: & ſumpto cornu pleno, Propino, inquit, tibi, Seuthe, & equum hunc dono, quo *vectus* & perſequens quemcunque voles, capies, & retrocedens hoſtem nequaquam metuas. Alius puerum, quem adduxerat, ità Seuthæ donabat propinans, & alius veſtimenta in uſum uxoris. Et Timaſion *ei* propinans argenteam phialam, ac tapete minis decem æſtimandum, donabat. Et Athenienſis quidam Gneſippus ſurgens priſcum eſſe morem aiebat pulcherrimúm*que*, ut ii, qui *quid* habeant, regi *aliquid* honoris cauſâ dent; iis verò, qui nihil habeant, rex *ipſe aliquid* det: ut ego quoque, inquit, habeam quod tibi donem & *quo tibi* honorem reddam. At Xenophon quid faceret dubitabat: etenim, ut *vir* honoratus, in ſellâ Seuthæ proximâ ſedebat.

1 Ενταῦθα μὲν ἤδη γέλως ἐγίγνετο.] In MSto Eton. deſunt. In *Athenæo* reperiuntur.

2 Ο πότος] Vide p 139. n. 1.

3 Ανὴρ Θρᾷξ,] Adi p. 255. n. 7.

4 Ηπορεῖτο ὅ,τι] MS. Eton. ἠπορεῖτο π &c. Sed nil mutandum. Similiter *Herodot.* l. 1. c. 47. — ἐπειρωτῶντες ὅ,τι ποιέων τυγχάνει ὁ &c. Et ſic alibi ſæpè alii.

καθήμενος. Ὁ δὲ Ἡρακλείδης ἐκέλευσεν αὐτῷ τὸ κέρας ὀρέξαι τοῦ οἰνοχόου. Ὁ δὲ Ξενοφῶν (ἤδη γὰρ [1] ὑποπεπωκὼς ἐτύγχανεν) ἀνέση θαρραλέως δεξάμενος τὸ κέρας, καὶ εἶπεν, "[2] Ἐγὼ δέ σοι, "ὦ Σεύθη, δίδωμι ἐμαυτὸν καὶ τοὺς ἐμοὺς τούτους ἑταίρους, φίλους "εἶναι πιστούς· ὡς οὐδένα ἄκοντα, ἀλλὰ πάντας [3] μᾶλλον ἐμοῦ σοὶ "βουλομένους φίλους εἶναι). Καὶ νυῦν πάρεισιν οὐδέν σε προσαιτοῦν-"τες, ἀλλὰ καὶ προσέρχονται ὡς πονεῖν ὑπὲρ σοῦ καὶ προκινδυνεύειν· "μεθ' ὧν, ἂν οἱ θεοὶ θέλωσι, πολλὴν χώραν τε μὲ ἀπολήψῃ, "πατρῴαν οὖσαν, τιμὴν δὲ κτήσῃ· πολλοὺς δὲ ἵππους, πολλοὺς "δὲ ἄνδρας καὶ γυναῖκας καλὰς κτήσῃ, οὓς οὐ λῄζεσθαι δεήσει, "ἀλλ' αὐτοὶ φέροντες πάρεσονται πρός σε δῶρα." [4] Ἀνασὰς

Jámque Heraclides pincernæ mandârat, ut ei cornu porrigeret. Et Xenophon (quippe qui jam paulò largiùs bibiſſet) accepto cornu confidenter ſurrexit, atque *hæc* verba fecit, "Ego verò, Seu-"the, meipſum tibi do meóſque hos ſocios, ut fidi ſimus amici: "neque *horum* quenquam invitum *tibi do*, ſed omnes *eo animo*, ut "magìs etiam, quàm ipſe ſim, tibi eſſe amici velint. Ac jam ad-"ſunt, non *ità ſanè* ut à te quidquam petant, ſed etiam cupidi "tum labores tum pericula tuâ cauſâ ſubeundi; quorum operâ, "diis volentibus, regionem amplam partim recuperabis, quippe "quæ patria ſit, aliam acquires: multos prætereà equos, viros "multos mulieréſque pulchras acquires, quos prædari non neceſſe "erit, ſed ipſimet ad te dona ferentes aderunt." *Tum* ſurgens

1 Ὑποπεπωκὼς] *Schol.* ad *Ariſtoph.* Ἀνοιρ. v. 396. Ὑποπεπωκυῖα exponit μεθύουσα· ὑποπίνειν γὰρ, μεθύσκειν. Sic & *Suid.* Peſſimè in pleriſque libris legitur ὑποπεπτωκώς. Idem mendum in alia tum Xenophontis tum aliorum auctorum invaſit loca. Vide ſis *Leopard.* emendat. l. 9. c. 23.

2 Ἐγὼ δέ σοι, ὦ &c.] Æſchinem condiſcipulum ſuum imitatus eſt Noſter, qui auctore *Laërt.* l. 2. ſegm. 34. Socratem ſic adloquutus eſt, Πένης εἰμὶ, καὶ ἄλλο μοι οὐδὲν ἔχω, δίδωμι δέ σοι ἐμαυτόν. Similiter *Seneca* de Benef. l. 1. c. 8. *Socrati cùm multa multi pro ſuis quiſque facultatibus offerrent; Æſchines pauper auditor, Nihil, inquit, dignum te quod dare tibi poſſim, invenio. — Itaque dono tibi quod unum habeo, me ipſum — Vides*, inquit idem auctor, *quomodo animus inveniat liberalitatis materiam, etiam inter anguſtias.*

3 Μᾶλλον ἐμοῦ] MS. Eton. dat μᾶλλον ἢ τὸν ἐμοῦ.

4 Ἀνασὰς ὁ Σεύθης &c.] Sic libri editi, quos vidi, omnes. *Athen.* paulò aliter — Καὶ ὁ Σεύθης ἀναστὰς συνέπιε, καὶ &c. ut in editis

Xenoph.

ὁ Σεύθης συνεξέπιε, καὶ συγκατεσκέδασε τῷ μεθ' αὑτὸν τὸ κέρας. Μετὰ ταῦτα εἰσῆλθον Κερασουντίοι, οἳ σημαίνουσιν αὐλοῖς τε καὶ σάλπιγξιν [1] ὠμοβοΐναις, [2] ῥυθμούς τε καὶ οἷον [3] μαγάδι σαλπίζοντες. Καὶ αὐτὸς Σεύθης ἀναστὰς ἀνέκραγέ τε πολεμικὸν, καὶ ἐξήλατο, ὥσπερ βέλος φυλατόμενος, μάλα ἐλαφρῶς. Εἰσήεσαν δὲ καὶ γελωτοποιοί.

Ὡς δ' ἦν ἥλιος ἐπὶ δυσμαῖς, ἀνέστησαν οἱ Ἕλληνες, καὶ εἶπον ὅτι ὥρα εἴη [4] νυκτοφύλακας καθιστάναι, καὶ σύνθημα ἀποδιδόναι.

Seuthes ſimul *cum eo* bibit, & cornu in eum, qui unà cum ipſo erat, effudit. Poſt hæc ingreſſi ſunt Ceraſuntæi, qui tibiis ac tubis è crudo bovis corio factis ſignum dant, in numerum & tanquam magade tubis canentes. Ac Seuthes ipſe ſurgens, bellicum quiddam vociferabatur, &, quaſi telum vitaret, agiliter admodùm exſiliebat. Ingreſſi ſunt & joculatores.

Jam verò ſole ſe inclinante, ſurrexerunt Græci, ac tempus eſſe aiebant nocturnos excubitores conſtituendi, & teſſeram dandi.

Xenoph. exemplaribus. MS. Eton. — *συγκατεσκεδάσατο μὴ τοῦτο κέρας.* *Suidas*: *Κατασκεδάζειν· γλυκῆ· Εὐθὺς ἦν Θρᾴκιον τὸ τοῖς συμποσίοις, ἵνα, ὅταν πίωσι τὸν οἶνον οἱ συμπόται ὅσον δυνάωνται, τὸ λοιπὸν τοῦ οἴνου καταχέωσι κατὰ τῶν ἱματίων τῶν συμποτῶν· ὅπερ ἔλεγον καθασκεδάζειν. Οὕτω Ξενοφῶν ἐν τῇ ζ' τῆς τοῦ Κύρου Ἀναβάσεως. Μέμνηται τούτου καὶ ὁ μέγας Πλάτων ἐν τοῖς Νόμοις. Καὶ ὁ μὲν Ξενοφῶν λέγει· Ἀναστὰς ὡς εὐθὺς σιωπῇ, καὶ συγκατεσκεδάσατο τὸ μετ' αὐτοῦ κέρας.* Peſſimè *ὡς εὐθὺς*, pro *ὁ Σεύθης*. Sed & quæ ſequuntur ſic legenda putat Clar. *Kuſter.* — *σιωπῇ, καὶ συγκατεσκεδάσατο εἰς τὸν μετ' αὐτοῦ τὸ κέρας.* Opinor, rectè. Niſi mavis — *συγκατεσκέδασε καὶ τὸν μετ'* &c. *Leuncl.* autem legit *συγκατεσκεδάσατο τῷ* &c. atque adeò vertit — *& illi, qui proximus ab ipſo erat, partem porrigebat.* Celeber. etiam *Grammius* hoc verbum ex *Euſtathio* in textum reſtituendum cenſuit. Sed magìs mihi placet verbum vulgatum, tum quòd adferat id *Suidas*, tum quòd *Plato* etiam morem illum vinum effundendi tangat de Leg. l. 1. ferè medio: *Σκύθαι δὲ καὶ Θρᾷκες ἀκρήτῳ παντάπασι χρώμενοι, γυναῖκές τε αὐτοὶ, καὶ τὰ ἱματίων καλλωπίσματα, καλὸν δὲ εὔδαιμον ἐπιτηδεύμασιν ἐπιτηδεύειν νομίζουσι.* Hæc *Platonis* verba (mutato tantùm, utì fit, *ἀκρήτῳ* in *ἀκρατοποσίαις*) exſcripſit *Athenæus* l. 10. c. 8. extremo.

1 Ὠμοβοΐναις,] In quibuſdam libris malè ſcribitur *ὁμοβοΐναις*, in *Athen.* *ὠμοβοΐναις*. Adi ſis p. 338. n. 1.

2 Ῥυθμοὺς] Vide p. 446. n. 4.

3 Μαγάδι] MS. Eton. *μιγάδι*. *Athen.* l. 4. c. ult. *Ὁ δὲ μάγαδις καλούμενος αὐλὸς, ὁ καὶ παλαιομάγαδις ὀνομαζόμενος, ἐν ἑαυτῷ ὀξεῖ καὶ βαρεῖ φθόγγον ἐπιδείκνυται — Οἶδα δέ ὅτι καὶ μάγαδις ὄργανόν ἐστιν ἔντατον, καθάπερ καὶ κιθάρα, λύρα, βάρβιτον.* Adde *J. Poll.* l. 4. ſegm. 61. & *Meurſ.* lect. Attic. l. 4. c. 20.

4 Νυκτοφύλακας] Conſule p. 535. n. 3.

Καὶ Σεύθῃ ἐκέλευον παραγγεῖλαι [1] ὅπως εἰς τὰ Ἑλληνικὰ στρατόπεδα μηδεὶς τῶν Θρᾳκῶν εἴσεισι νυκτός· [2] οἵ τε γὰρ πολέμιοι Θρᾷκες ἡμῖν, καὶ ὑμεῖς ὦ φίλοι. Ὡς δ' [3] ἐξήεσαν, συνωμόσατο ὁ Σεύθης, [4] οὐδέν τι μεθύοντι ἐοικώς. Ἐξελθὼν δ' εἶπεν, [5] αὐτοὺς οὔπω στρατηγοὺς ἀποκαλέσας, Ω ἄνδρες, ὦ πολέμιοι ἡμῖν οὐκ ἴσασί πω τὴν [6] ἡμετέραν συμμαχίαν· ἢν οὖν ἔλθωμεν ἐπ' αὐτοὺς πρὶν φυλάξασθαι ὥστε μὴ ληφθῆναι, ἢ παρασκευάσασθαι ὥστε ἀμυνάσθαι, μάλιστα ἂν λάβοιμεν χρήματα καὶ ἀνθρώπους. Συνεπήνουν ταῦτα ὦ στρατηγοὶ, καὶ ἠξίουν ἰέναι. Ὁ δ' εἶπε, Παρασκευασάμενοι ἀναμενεῖτε· ἐγὼ δ', ὁπόταν καιρὸς [7] εἴη, ἥξω παρ' ὑμᾶς· καὶ σὺν πελτασταὶς καὶ ὑμᾶς ἀνα-

Hortabantur etiam Seuthen ut *ſuis* denuntiaret nè quis Thracum noctu Græcorum caſtra ingrederetur: ſunt *enim*, *aiebant*, tam hoſtili in nos animo Thraces, quàm vos amici. Poſteaquam egrederentur, *etiam* Seuthes unà cum ipſis ſurgebat, ebrio re nullâ ſimilis. Et cùm exiiſſet, vocatis ad ſe ducibus ipſis, Necdum, viri, inquit, hoſtes noſtri de ſocietate inter nos initâ quidquam ſciunt: quare ſi in eos invaſerimus, priuſquam ſibi nè capiantur caverint, vel ad *nos* propulſandos ſe paraverint, *ſic* maximè capiemus opes atque homines. Hæc duces *ſuâ ſententiâ* comprobabant, atque ut *in hoſtem* duceret hortabantur. Et ille, Ubi vos, inquit, *ad iter faciendum* paraveritis, expectate; atque ego, cùm opportunum fuerit, ad vos veniam: peltaſtíſque & vobis

1 Ὅπως — μηδεὶς — εἴσεισι] *Steph.* dicendum fuiſſe ſuſpicatur εἰσίῃ vel potiùs εἰσίοι, non εἴσεισι. Sed cùm εἴσεισι vicem futuri indicativi repræſentet, nihil mutandum videtur. Eâdem conſtructione utitur *Ariſtoph.* Νεφ. v. 256. —— ὅπως μὴ θύσετε.

2 Οἵ τε γὰρ &c.] Supple, ἔφασαν vel ἔλεγον — & vide pag. 295. n. 4. Cæterùm, in MSto Eton. ſic ſe habet locus — ὥστε γὰρ Θρᾷκες (omiſſo πολέμιοι) ὑμῖν ἢ ἡμῖν &c.

3 Ἐξήεσαν,] Idem MS. exhibet ἀνίεσαν.

4 Οὐδὲν τι] MS. Eton. ἐρρὲν ἔπ. Malè. Vide p. 493. n. 2.

5 Αὐτὸς] Valet hìc forſan μόνος. Vide p. 333. n. 4. & p. 135. n. 1.

6 Ἡμετέραν] Hanc lectionem expreſſit *Amaſæus*. Vulgò legitur ὑμετέραν.

7 Εἴη — παρ' &c.] MS. Eton. ᾖ — αὖθις. Sed nil mutandum.

λαβὼν, ἡγήσομαι σὺν τοῖς θεοῖς. Καὶ ὁ Ξενοφῶν εἶπε, Σκέψαι τοίνυν, εἶπε, νυκτὸς πορευσόμεθα, εἰ ὁ Ἑλληνικὸς νόμος κάλλιον ἔχει· μᾶ ἡμέραν μὲν γὰρ ἐν ταῖς πορείαις [1] ἡγεῖται τοῦ στρατεύματος, ὁποῖον ἀεὶ πρὸς τὴν χώραν συμφέρει, ἐάν τε ὁπλιτικὸν, ἐάν τε ἱππικόν· νύκτωρ δὲ νόμος τοῖς Ἕλλησιν ἐστὶν ἡγεῖσθαι τὸ βραδύτατον· οὕτω γὰρ ἥκιστα διασπᾶται τὰ στρατεύματα, καὶ ἥκιστα λανθάνουσιν ἀποδιδράσκοντες ἀλλήλους· [2] οἱ δὲ ἀφαπαθέντες πολλάκις καὶ ἐπιπίπτουσιν ἀλλήλοις, καὶ ἀγνοοῦντες κακῶς ποιοῦσι καὶ πάσχουσιν. Εἶπεν ἐν Σεύθης, Ὀρθῶς τε λέγετε, καὶ τῷ νόμῳ τῷ ὑμετέρῳ πείσομαι. Καὶ ὑμῖν μὲν ἡγεμόνας δώσω, τῶν πρεσβυτάτων τὴν ἐμπειροτάτην τῆς χώρας, αὐτὸς δ' ἐφέψομαι τελευταῖος, τὴν ἵππον ἔχων· ταχὺ γὰρ πρῶτος, ἂν δέῃ, παρέσομαι. [3] Σύνθημα δ' εἶπον [4] Ἀθηναῖοι κατὰ τὴν συγγένειαν. Ταῦτ' εἰπόντες ἀνεπαύοντο.

adſumptis itineris, diis juvantibus, dux ero. Et Xenophon, At conſideres velim, inquit, ſi quidem iter noctu nobis faciendum erit, an mos Græcus ſit melior *quàm veſter*: nam interdiu exercitum in itineribus *faciendis*, eâ ſemper *pergendi* ratione *inſtitutâ* quæ ad locum convenit, antecedere ſolet vel gravis armatura vel equitatus; noctu verò moris Græcorum eſt ut pars *exercitûs* tardiſſima præcedat: nam ità copiæ minimè diſtrahuntur, minimèque fieri poteſt ut alii ab aliis clam ſecedant: at *partes exercitûs* diſtractæ ſæpè in ſe invicem incurrunt, & per ignorantiam lædunt & læduntur. Rectè dicitis, ait tandem Seuthes, atque veſtro *huic* inſtituto parebo. Et vobis quidem duces dabo *eos*, qui inter natu maximos regionis ſunt *hujus* peritiſſimi; ipſe autem loco ultimo ſubſequar cum equitatu: quippe ſtatim, ſi res poſcat, in primâ acie adero. Teſſeram autem dabant Athenienſes propter cognationem. His dictis quievêre.

1 Ἡγεῖται] Sic MS. Eton. Hactenus editi repræſentârunt ἡγεῖσθαι.

2 Οἱ δὲ ἀφαπαθέντες &c.] Deſunt hæc omnia in MSto Eton. quæ reperiuntur inter ἀλλήλους & καὶ ἀγνοοῦντες.

3 Σύνθημα] Adi p. 496. n. 1.

4 Ἀθηναῖοι κατὰ &c.] MS. Eton. dat Ἀθηναίων. quam ſcripturam ſequutus, *Minervam* fuiſſe teſſeram, *Binghamus* verſionis Anglic. auctor non indoctus autumavit. *Ablancortius*

Ηνίκα δ' ἦν ἀμφὶ μέσας νύκτας, πρὸς Σεύθης, ἔχων τὰς ἱππέας τεθωρακισμένους, καὶ τὰς πελτασὰς σὺν τοῖς ὅπλοις. Καὶ ἐπεὶ πρόσω ἦλθε τὰς ἡγεμόνας, οἱ μὲν ὁπλῖται ἡγοῦντο, οἱ δὲ πελτασαὶ εἵποντο, οἱ δ' ἱππεῖς ὠπισθοφυλάκουν. Ἐπεὶ δ' ἡμέρα ἦν, ὁ Σεύθης πρόσηλαυνεν [1] εἰς τὸ πρόσθεν· καὶ ἐπῄνεσε τὸ Ἑλληνικὸν νόμον· πολλάκις γὰρ ἔφη [2] νύκτωρ αὐτὸς, καὶ σὺν ὀλίγοις πορευόμενος, ἀποπεσεῖν σὺν τοῖς ἵπποις ἀπὸ τῶν πεζῶν· νῦν δὲ, ὥσπερ ὁρᾷς, ἀθρόοι πάντες ἅμα τῇ ἡμέρᾳ φαινόμεθα. Ἀλλ' ὑμεῖς μὲν μείνατε αὐτοῦ, καὶ ἀναπαύεσθε· ἐγὼ δ' ὀψόμενός τι ἥξω. Ταῦτ' εἰπὼν [3] ἤλαυνε δι' ὀρθῆς, ὁδόν τινα λαβών. Ἐπεὶ δ' ἀφίκετο εἰς χιόνα πολλὴν, ἐσκέψατο [4] ἐν τῇ ὁδῷ, εἰ εἴη ἴχνη ἀνθρώπων ἢ πρόσθεν ἡγημένα ἢ ἐναντία. Ἐπεὶ δὲ ἀτενὲς ἑώρα

Cùm *jam* nox media adpetiiſſet, Seuthes aderat, cum equitibus loricatis, & cum peltaſtis armis inſtructis. Cúmque duces *itineris* dediſſet, gravis armaturæ milites præcedebant, peltaſtæ ſequebantur, à tergo agmen tutabantur equites. Cùm illuxiſſet dies, Seuthes in frontem provectus eſt; Græcorúmque adeò collaudavit inſtitutum; ſæpè enim *accidiſſe* aiebat ut ipſe noctu, cùm vel exiguis cum *copiis* iter faceret, cum equitatu à peditibus divelleretur: nunc, utì *fieri* oportet, ſimùl atque illuxerit dies conferti omnes conſpicimur. At vos hìc *me* expectate, ac requieſcite; ego aliquid ſpeculatus veniam. Hæc cùm dixiſſet per montem equo vectus eſt, viam quandam nactus. Cúmque ad nivem multam veniſſet, in viâ, exſtaréntne hominum vel anteriora ſpectantia vel contraria veſtigia, exploravit. Et ubi viam non tri-

tius cenſuiſſe videtur ipſam vocem Ἀθηναῖοι teſſeræ loco propoſitam fuiſſe. At ejus potiùs, quæcunque tandem vox eſſet, auctores, opinor, erant Athenienſes; quippe quòd Græci jam militarem operam Seuthæ navarent, qui Athenienſibus cognatione junctus erat: utì ſuprà p. 539. atque adeò munus hoc ipſis Græci cæteri minùs inviderent.

1 Εἰς τὸ πρόσθεν] Vide p. 249. n. 3.

2 Νύκτωρ αὐτὸς &c.] Sic ſuprà pag. 545. ἀξιώσων αὐτὸς ἴσχειν. Adde p. 423. n. 2.

3 Ἤλαυνε] Vide p. 541. n. 8.

4 Ἐν τῇ ὁδῷ,] In MSto Eton. deſunt. Ibidem pro πρόσθεν ἡγημένα, quod paulò pòſt ſequitur, ſcribitur πρόσω ἡγημένα.

τὴν ὁδὸν, [1] ἥκε ταχὺ πάλιν, καὶ ἔλεγε, Καλῶς, ὦ ἄνδρες, ἔσαι, ἐὰν θεὸς θέλῃ· τὼς γὰρ ἀνθρώπως λήσομεν ὑπεσόντες. Αλλ' ἐγὼ μὲν [2] ἡγήσομαι τοῖς ἵπποις, ὅπως, ἂν ἵνα ἴδωμεν, μὴ λαφυγὼν σημήνῃ τοῖς πολεμίοις· ὑμεῖς δ' ἕπεσθε· κἂν λειφθῆτε, τῷ σίδῳ τῶ ἵππων ἕπεσθε· [3] ὑπερβάντες γὰρ τὰ ὄρη ἥξομεν εἰς τὰς κώμας πολλάς τε καὶ εὐδαίμονας.

Ηνίκα δὲ ἦν [4] μέσον ἡμέρας, ἤδη τε ἦν ὑπὸ τοῖς ἄκροις, καὶ καταιδὼν τὰς κώμας, ἦκεν ἐλαυνῶν [5] πρὸς τὰς ὁπλίτας, καὶ ἔλεγεν, Αφήσω ἤδη καταθεῖν τὰς μὲν ἱππέας εἰς τὸ πεδίον, σὺ δὲ πελτασὰς ὑπὸ τὰς κώμας. Αλλ' ἕπεσθε ὡς ἂν δύνησθε τάχιστα, ὅπως, ἂν ἡμῖς ὑφιζῆται, ἀλέξησθε. Ακούσας ταῦτα ὁ Ξενοφῶν, καταβὰς ἀπὸ τοῦ ἵππου. Καὶ ὃς ἤρετο, Τί καταβαίνεις, ἐπεὶ σπεύδειν δεῖ; Οἶδα, ἔφη, ὅτι σὺκ ἐμοὶ

tam esse videbat, celeriter redit &, Præclarè, inquit, viri, res *nobis* succedet, deo volente: nam homines clàm adoriemur. At ego cum equitatu præcedam, ut nè, si quem videamus, elapsus *is* hostibus *adventum nostrum* significet: vos verò sequimini; ac si à tergo relicti fueritis, equorum vestigia sequimini: ubi autem montes superaverimus, ad vicos multos opulentósque veniemus.

Cùm meridies adpetiisset, in vertices jam evaserat, & cùm in vicos despexisset, ad gravis armaturæ milites equo incitato venit &, Dimittam, inquit, jam equites ad incursiones in planitiem faciendas, & peltastas in vicos. At sequimini quàm potestis celerrimè, ut, si quis *nobis* restiterit, opem feratis. Hæc cùm audiîsset Xenophon, de equo descendit. Et quærebat ille, Cur descendis, cùm festinatione sit opus? Novi, inquit, non me so-

1 Ηκε ταχὺ] Idem MS. ἦκε πάλιν, omisso ταχύ. Sed ἥκε Atticè est; ἦκον, κοινότερον: uti *Thom. Magist.* in v. Ηκω.

2 Ηγήσομαι τοῖς ἵπποις] Supple σὺν τοῖς &c. Vide p. 135. n. 1.

3 Ὑπερβάντες] MS. Eton. ὑπερβάλλοντες. nec malè. Vide p. 519. n. 3. & p. 488. n. 2.

4 Μέσον ἡμέρας,] *Thom. Magist.* Μέσον ἡμέρας, καὶ μεσημβρία, καὶ μεσοῦσα ἡμέρα μέση ἢ ἡμέρα, κοινόν.

5 Πρὸς τὰς &c.] MS. Eton. — εἰς τὰς &c.

μόνον δέῃ· ⓐ δ' ὁπλῖται, ῥᾷῤθον ἁμαμοιῦται ϗ ἥδιον, [1] ἂν ϗ ἐγὼ πεζὸς ἡγῶμαι.

Μετὰ ταῦτα ᾤχετο ϗὶ Τιμασίων μετ' αὐτοῦ, ἔχων ἱππέας ὡς τεθαραάκοντα τῶν Ελλήνων. Ξενοφῶν δὲ παρηγγύησε τοῖς [2] εἰς τριάκοντα ἔτη παριέναι [3] ἀπὸ τῶν λόχων εὐζώνους. Καὶ αὐτὸς μὲν [4] ἐπεῴαζε, τούτους ἔχων· Κλεάνωρ δὲ ἡγεῖτο τῶν ἄλλων Ελλήνων. Επεὶ δ' ἐν ταῖς κώμαις ἦσαν, Σεύθης ἔχων ὅσον [5] πεντήκοντα ἱππέας, [6] προσελάσας εἶπε, [7] Ταῦτα δὴ, ὦ Ξενοφῶν, ἃ σὺ ἔλεγες· ἔχονται ⓐ ἄνθρωποι· ἀλλὰ γὰρ ⓐ ἱππεῖς [8] ἔρημοί οἴχονταί μοι, ἄλλῳ ἀλλαχῇ διώκοντες· ϗὶ δέδοικα, μὴ συστάντες ἀθρόοι που κακόν τι

lùm opus eſſe; & *hi* gravis armaturæ milites celeriùs current ac libentiùs, ſi & ipſe pedes *agmen* duxero.

Poſt hæc cum eo Timaſion etiam abiit, cum Græcorum equitibus ferè quadraginta. Xenophon autem *milites* triginta circiter annos natos, qui expediti eſſent, à cohortibus *ad ſe* procedere juſſit. Atque ipſe cum his citato gradu currebat; & Cleanor Græcos cæteros ducebat. Poſteaquam verò in vicos veniſſent, Seuthes, cum equitibus ferè quinquaginta, equo advectus, Hæc ſanè, Xenophon, inquit, *evenerunt*, quæ tu dicebas; capti ſunt homines: verùm equites à me ſoli diſceſſerunt, alio alibi *hoſtes* perſequente: atque adeò metuo nè hoſtes, denſum in globum

1 Αν ϗαὶ ἐγὼ] In MSto eodem deeſt ϗαί. malè.

2 Εἰς τριάκοντα] MS. Eton. edit. *Flor.* aliique libri exhibent πεντήκοντα. Receptam lectionem præſtant edit. *Steph.* & *Leuncl.* Vide tamen p. 484. n. 4.

3 Ἀπὸ τῶν λόχων] In eodem MSto, edit. vet. & *Leuncl.* legitur ἀπὸ τῶ λοχαγῶν. Sed rectiùs *Steph.* ſcripturam receptam repræſentavit.

4 Επεῴαζε] *Heſych.* & *Phavor.* Τροχάσας, καθύσας, δραμὼν, πολαιῶν. *Suid.* Τροχάζειν, διατρέχειν. Eodem hoc verbo uſus eſt Noſter *Hiſt. Gr.* l. 7. ferè medio: ϗὶ τὸ μὲ πρῶτον παχέως ἠγεῖτο, ἔπειτα ϑ ἐπεῴαζον.

5 Πεντήκοντα] MS. Eton. τριάκοντα.

6 Προσελάσας] Sic rectè MS. Eton. Vulgò legitur παρελάσας. Hæc autem invicem permutari ſolere plus vice ſimplici jam ſuprà notavimus.

7 Ταῦτα δή,] Scil. ἐστί. Quâ de ellipſi vide p. 356. n. 3.

8 Ερημοι] I. e. *ſoli, ſine duce cæteríſque copiis.* Hos utique paulò antè in planitiem immiſerat, p. præced.

ἐργάσωνται οἱ πολέμιοι. Δεῖ δὲ καὶ ἐν ταῖς κώμαις [1] καταμένειν τινὰς ἡμῶν· μεσταὶ γάρ εἰσιν ἀνθρώπων. Αὐτὸς ἐγὼ μέν, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, σὺν οἷς ἔχω, τὰ ἄκρα καταλήψομαι· σὺ δὲ Κλεάνορε κέλευε διὰ τοῦ πεδίου διατεῖναι τὴν φάλαγγα διὰ τὰς κώμας. Ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἐποίησαν, συνηλίσθησαν ἀνδράποδα μὲν ὡς χίλια, βόες δὲ διχίλιοι, τὰ δ' ἄλλα πρόβατα μύρια. Καὶ τότε μὲν αὐτοῦ [2] ηὐλίσθησαν.

Τῇ δ' ὑστεραίᾳ [3] καταπαύσας ὁ Σεύθης τὰς κώμας παντελῶς, καὶ οὐδεμίαν οἰκίαν λιπών, (ὅπως φόβον ἐνθείη καὶ τοῖς ἄλλοις οἷα πείσονται, ἂν μὴ πείθωνται) ἀπῆλθε πάλιν. Καὶ τὴν μὲν λείαν ἀπέπεμψε [4] διαπράξεσθαι Ἡρακλείδῃ εἰς Πέρινθον, [5] ὅπως μισθὸς γένηται τοῖς στρατιώταις· αὐτὸς δ' ἦγε καὶ οἱ Ἕλληνες ἐστρατοπεδεύσαντο ἀνὰ τὸ Θυνῶν πεδίον. Οἱ δ' ἐναντίοι λιπόντες, ἔφευγον εἰς τὰ ὄρη.

alicubi collecti, malo *eos* aliquo adficiant. Cæterùm in *his* etiam vicis remanere quoſdam noſtrûm oportet; ſunt enim hominibus referti. Ego verò, inquit Xenophon, cum his qui mihi adſunt, vertices occupabo: tu Cleanori præcipe ut per planitiem phalangem propter vicos extendat. Hæc cùm feciſſent, mancipia circiter mille collecta ſunt, boves autem bis mille, & pecorum aliorum decem millia. Ac tum quidem ibi commorati ſunt.

Poſtridie Seuthes, cùm vicos prorſus exuſſiſſet, ac nè unam quidem domum reliquiſſet, (quò aliis etiam metum incuteret *de iis* quæ *ipſi* perpeſſuri eſſent, niſi ipſi parerent) rurſus abivit. Ac prædam quidem ad Perinthum, *ibi* ab Heraclide vendendam, miſit; ut *ex eâ* ſtipendium militibus conficeretur: ipſe autem & Græci in Thynorum planitie caſtra metati ſunt. At illi *ſedibus ſuis* relictis in montes ſe fugâ recipiebant.

1 Καταμένειν] Vide p. 509. n. 5.
2 Ηὐλίσθησαν.] Adi p. 266. n. 1.
3 Καταπαύσας] Conſule p. 30. n. 4.
4 Διαπράξασθαι] Lege p. 545. n. 2.
5 Ὅπως μισθὸς &c.] MS. Eton. ὅπως ἂν μισθὸς γένοιτο. Seuthes utique ità ſtatuerat p. 545.

Ην δὲ χιὼν πολλὴ, καὶ ψύχος ἄτως, ὥσε τὸ ὕδωρ, ὃ [1] ἐφέροντο ἐπὶ δεῖπνον, ἐπήγνυτο, [2] καὶ ὁ οἶνος ἐν τοῖς ἀγγείοις, καὶ τῶν Ελλήνων πολλῶν καὶ ῥῖνες [3] ἀπεκαίοντο καὶ ὦτα. Καὶ τότε δῆλον ἐγίγνετο, οὗ ἕνεκα ⓐ Θρᾷκες [4] τὰς ἀλωπεκίδας ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς φορεῖσι καὶ τοῖς ὠσὶ, [5] καὶ χιτῶνας οὐ μόνον περὶ τοῖς στέρνοις, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῖς μηροῖς· καὶ [6] ζειρὰς μέχρι ποδῶν ἐπὶ τῶν ἵππων ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ χλαμύδας. Αφιεὶς δὲ

Erat autem nix multa, & frigus *acerbum* adeò, ut aqua, quam ad cœnam ferebant *miniſtri*, *eo* concreſceret, & vinum ipſum in vaſis; Græcorúmque multorum & nares deurerentur & aures. Atque *ibi* tum perſpicuum erat, quamobrem pelles vulpinas circùm capita Thraces & aures geſtent, *itém*que tunicas non modò circa pectora, ſed *ipſa* etiam femora; ſagula etiam ad pedes uſque demiſſa in equis *ſedentes* habeant, non chlamydas. Et Seu-

1 Ἐφέροντο] Scil. *miniſtri*. Vide p. 550. n. 6. Cæterùm, activè itidem ponitur id verbi p. 499.

2 Καὶ ὁ οἶνος ἐν &c.] In MS. Eton. καὶ ὁ οἶνος ὁ ἐν &c.

3 Απεκαίοντο] Pro quo legitur ἀπεκαίνοντο, ἀπεκρέμαντο, ἀπεκείραντο. Peſſimè. De verbo recepto conſule p. 305. n. 3.

4 Τὰς ἀλωπεκίδας ἐπὶ &c.] Significationis ejus, quam vox ἀλωπεκὶς hoc loco poſtulat, exemplum ſe deſiderare ait *Steph.* in Theſ. nec ullum profert *Conſtant.* Cæterùm, morem hunc Thracum tangit eruditiſſ. *Monfauc.* Antiq. illuſtr. T. 4. part. 1. p. 31. *Herodot.* l. 7. c. 75. Θρῄικες ὧν ἐπὶ μὲν τῇσι κεφαλῇσι ἀλωπεκέας ἔχοντες, &c.

5 Καὶ χιτῶνας ὑπὲρ &c.] Libet hìc proferre, quæ de Thraciâ Thraciæque populis cecinit *Ovid.* Triſt. l. 3. el. 10. v. 13 & ſeq.

Nix jacet: & jactam nec ſol pluviæve reſolvunt:
Indurat Boreas, perpetuámque facit.
Ergo, ubi delicuit nondum prior, altera venit:
Et ſolet in multis bima manere locis.
Tantaque commoti vis eſt Aquilonis, ut altas
Æquet humo turres, tectaque rapta ferat.
Pellibus & ſutis arcent malè frigora braccis.
Oraque de toto corpore ſola patent.
Sæpè ſonant moti glacie pendente capilli,
Et nitet inducto candida barba gelu:
Udaque conſiſtunt, formam ſervantia teſtæ,
Vina: nec hauſta meri, ſed data fruſta bibunt.

Adde Triſt. l. 5. el. 7. v. 49.

6 Ζειρὰς] Sic ſcribendum ὀξυτόνως: cùm libri hactenus editi mendosè repræſentent ζείρας. Etymol. m. Ζειρὰ, χιτῶνες ἀνακεκαλυμμένοι, ἢ ἀνάκωλοι. Ξενοφῶν· Καὶ ζειρὰς μέχρι τῶν ποδῶν ἐπὶ τῶν ἵππων ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ χλαμύδα. Ubi notandum articulum ante ποδῶν reperiri, ſicut in MSto Eton. *Harpocrat.* Ζειρὰ, ὅπερ στειρὰ, ὡς Λυσίας, ἣν ἔνδυμά τι, ὃ ἐπενδύονται μετὰ τοὺς χιτῶνας, ὥσπερ ἐφαπτίδας. Deinde, citato Lyſiâ, verba hæc Xenoph. adducit, malè ſcribens ἐν ἕκτῃ ἀναβάσεως, pro ἐν ἑβδόμῃ. Adde

[1] τῶν αἰχμαλώτων ὁ Σεύθης εἰς τὰ ὄρη, [2] ἔλεγεν ὅτι, εἰ μὴ [3] καταβήσονται οἰκήσοντες καὶ σιτεύσονται, ὅτι καταλαύσει καὶ τύπτων τὰς κώμας καὶ τὸν σῖτον, καὶ ἀπολοῦνται τῷ λιμῷ. [4] Ἐκ τούτου κατέβαινον καὶ γυναῖκες καὶ παῖδες καὶ οἱ πρεσβύτεροι· οἱ δὲ νεώτεροι ἐν ταῖς ὑπὸ τὸ ὄρος κώμαις ηὐλίζοντο. Καὶ ὁ Σεύθης καταμαθὼν, ἐκέλευσε τὸν Ξενοφῶντα τῶν ὁπλιτῶν τοὺς νεωτάτους λαβόντα συνέπεσθαι. Καὶ [5] ἀναστάντες τὸ νυκτὸς ἅμα τῇ ἡμέρᾳ παρῆσαν ἐπὶ ταῖς κώμαις· καὶ οἱ μὲν πλεῖστοι ἐξέφυγον· (πλησίον γὰρ ἦν τὸ ὄρος) ὅσους δὲ κατέλαβον, κατηκόντισεν ἅπαντας ὁ Σεύθης.

[6] Ἐπαθένης δὲ ἦν τις Ολυνθίῳ παιδεραστὴς, ὃς ἰδὼν

thes, ex captivis *quibuſdam* in montes dimiſſis, *per eos* denuntiavit, ni deſcenderent ad ſedes ſuas incolendas & *ipſi* parerent, ipſorum etiam ſe vicos exuſturum & frumentum, ipſóſque *adeò* fame perituros. Ibi tum & mulieres & pueri & ſeniores deſcenderunt: at juniores in vicis ſub monte *ſitis* commorati ſunt. Et Seuthes id ubi intellexiſſet, Xenophontem hortatus eſt, ut adſumptis ex gravi armaturâ natu maximis *ipſum* ſequeretur. Atque adeò cum noctu ſurrexiſſent, primâ luce ad vicos venerunt: ac *hoſtium* maxima pars *indè* fugâ abivit; (nam mons erat in vicino) quoſcunque verò ceperunt, *eos* omnes jaculis confixit Seuthes.

Erat autem Olynthius quidam puerorum amator Epiſthenes, qui

Adde *Suid. Phavor.* & *Heſych.* De Arabibus ſic *Herodot.* l. 7. c. 69. ζειρὸς ὑπεζωσμένοι ἦσαν. & c. 75. Θρήϊκες ἦ, ἐπὶ μὲ τῇσι κιφαλῇσι ἀλωπεκέας ἔχοντες, ἐρυτσόωντο, ἀμφὶ ἦ τὸ σῶμα νεβρῶνας· ἐπὶ ἦ, ζειρὸς ἀμφιδεδολημένοι ποικίλας.

1 Τῶν αἰχμαλώτων] Supple ἕνεκα. Vide p. 271. n. 3. Adde p. 555. lin. 10.

2 Ελεγεν ὅτι — ὅτι] Adi p. 410. n. 3.

3 Καταβήσονται οἰκήσοντες] In loco vertendo lectionem hanc, καταβήσονται ἢ σιτεύσονται, ὅτι &c. expreſſit *Leuncl.* vulgatam *Amaſ.* opinor, rectiús.

4 Ἐκ τούτου] Sic rectè edit. *Steph.* In aliis perperam legitur Ἐκ τούτων &c.

5 Ἀναστάντες] Conſule p. 263. n. 1.

6 Ἐπαθένης δὲ &c.] Idem forſan hìc Olynthius, qui ſuprà p. 319. Amphipolitanus dicebatur. Λαμπικὸς itidem pag. 538. n. 3. adpellatur Νίων, qui dici ſolet aliàs Ασπαῖος. *Steph.* Byz. Αμφίπολις, πόλις Μακεδονίας κατὰ Θρᾴκην, ἥτις &c. — τὸ ἐθνικὸν Αμφιπολίτης. Idem, Ολυνθος, πόλις Θρᾴκης, ἀφὸς τῇ Σιθωνίᾳ τῆ Μακεδονίας — ὁ πολίτης, Ολυνθίος, &c.

καλὸν παῖδα [1] ἡδάσκοντα ἄρτι, πέλτην ἔχοντα, μέλλοντα ἀποθνήσκειν, προσδραμὼν Ξενοφῶντα ἱκέτευσε βοηθῆσαι παιδὶ καλῷ. Καὶ ὃς προσελθὼν τῷ Σεύθῃ δέεται μὴ ἀποκτεῖναι τὸ παῖδα· καὶ ὃς Ἐπισθένους διηγεῖται τὸ τρόπον, καὶ ὅτι λόχον ποτὲ συνελέξατο, σκοπῶν οὐδὲν ἄλλο, ἢ εἴ τινες εἶεν καλοί· καὶ μὴ τούτων ἦν ἀνὴρ ἀγαθός. Ὁ δὲ Σεύθης ἤρετο, Ἢ ἐθέλοις ἄν, ὦ Ἐπίσθενες, [2] ὑπὲρ τούτου ἀποθανεῖν; Ὁ δ' ἐπισπασάμενος τὸ τράχηλον, Παῖε, εἶπεν, εἰ κελεύει ὁ παῖς, καὶ μέλλει χάριν εἰδέναι. Ἐπήρετο ὁ Σεύθης τὸν παῖδα εἰ παίσειεν αὐτὸν ἀντὶ ἐκείνου. Οὐκ εἴα ὁ παῖς, ἀλλ' ἱκέτευε μηδὲ ἕτερον καταπαίνειν. Ἐνταῦθα δὴ ὁ Ἐπισθένης περιλαβὼν τὸν παῖδα, εἶπεν, Ὥρα σοι, ὦ Σεύθη, περὶ τοῦδε μοι μαμάχεσθαι· ἐγὼ γὰρ μεθήσω τὸν παῖδα. Ὁ δὲ Σεύθης γελῶν, Ταῦτα μὲν εἴα· ἔδοξε δ' αὐτῷ αὐτὸ

cùm puerum pulchrum jam pubescentem, peltam tenentem, *mox* moriturum conspiceret, ad Xenophontem adcurrit supplicitérque *eum* oravit, ut opem puero formoso ferret. Et is ad Seuthen progressus rogabat nè puerum interficeret; *simúl*que Episthenis ingenium narrat, eúmque *adeò* cohortem aliquando collegisse, cùm nihil aliud spectaret, quàm si qui formosi essent; & cum his strenuum se virum præbere *consuevisse*. Quærebat Seuthes, Vellésne, Episthenes, pro hoc mori? At ille cervice extensâ, Ferito, inquit, si puer *sic* jubet, ac gratiam habiturus est. Puerum interrogabat Seuthes, num eum pro ipso feriret. *Id fieri* non sinebat puer, sed supplex orabat ut neutrum interficeret. Ibi tum Episthenes puerum complexus, Tempus *est*, inquit, Seuthe, ut de hoc mecum depugnes; non enim puerum dimittam. Seuthes ridens, hæc omittebat: visum autem est ei hoc loco com-

1 Ἡδάσκοντα ἄρτι,] *Thom. Magist.* Ἡδῶν — καλλιον ἢ ἡδάσκειν. Adcuratiùs *Moeris* Attic. Ἡδάσκειν, ἐπὶ τῶν παίδων δεχομένων ἡδῆν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, Ἀττικῶς. Idem, Ἆρπ, οἱ μὲν Ἀττικοὶ τὸ ᾠδὴ ὀλίγου· οἱ δὲ Ἕλληνες καὶ ᾠδὴ τὴν νῦν λέγουσιν.

2 Ὑπὲρ τούτου ἀποθανεῖν;] Mox leges — εἰ παίσειεν αὐτὸν ἀντὶ ἐκείνου. Phrasi illâ Noster *vicariam* planè *mortem* denotat: nec aliud, utut aliam interpretationem sibi finxêre Sociniani, voluit Apostolus Rom. V. 8. his verbis, Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε, i. e. *vice nostrâ*, ut nos scilicet mortis pœnâ liberaremur.

αὐλιωθῆναι, [1] ἵνα μὴ ἐκ τούτων τῶν κωμῶν οἱ ὑπὲρ τοῦ ὄρους τρέφοιντο. Καὶ αὐτὸς μὲν ἐν τῷ πεδίῳ ὑποκαταβὰς [2] ἐσκήνου· Ξενοφῶν δ' ἔχων τοὺς ὁπλίτας, ἐν τῇ ὑπὸ τὸ ὄρος ἀνωτάτω κώμῃ, ᾗ οἱ ἄλλοι [3] Ἕλληνες, ἐν τοῖς ὀρεινοῖς τοῖς καλουμένοις Θρᾳξὶ, πλησίον κατεσκήνησαν.

Ἐκ τούτου [4] ἡμέραι μὲν πολλαὶ διετρίβοντο, καὶ οἱ ἐκ τοῦ ὄρους Θρᾷκες καταβαίνοντες πρὸς τὸν Σεύθην περὶ ὁμήρων καὶ σπονδῶν διεπράττοντο. [5] Καὶ Ξενοφῶν ἐλθὼν ἔλεγε τῷ Σεύθῃ ὅτι ἐν πονηροῖς τόποις σκηνῷεν, καὶ πλησίον εἶεν οἱ πολέμιοι· ἥδιον δ' ἂν [6] ἔξω αὐλίζεσθαι ἔφη [7] ἐν ἐχυροῖς ἂν χωρίοις μᾶλλον ἢ ἐν τοῖς σενοῖς, ὥστε ἀπολέσθαι. Ὁ δὲ θαρρεῖν ἐκέλευε, καὶ ἔδειξεν ὁμήρους παρόντας

morandum esse, ut nè his ex vicis *ii*, qui in monte *erant*, alerentur. Atque ipse cùm paulùm descendisset in planitie tabernacula collocavit: at Xenophon cum delectis, in vico sub monte supremo, cæteríque Græci, apud Thracas qui montani dicuntur, prope *ab iis* tentoria posuerunt.

Posteà dies haud multi consumebantur, cùm Thraces ex monte ad Seuthen descendentes de obsidibus & induciis agebant. Ac Xenophon Seuthæ, cùm *ad eum* venisset, iniquis in locis se tabernacula collocâsse dicebat, hostésque *ab ipsis* prope abesse: libentiùs autem se extrà commoraturum aiebat in locis potiùs munitis quàm angustis adeò, ut *periculum sit nè ibi* pereant. At ille bono eum esse animo jussit, *simúl*que monstravit obsides ipsi

1 Ἵνα μὴ ἐκ] MS. Eton. ἵνα μηδ' ἐκ &c.

2 Ἐσκήνου.] Mox mutatâ conjugatione adhibet κατεσκήνησαν. Vide p. 300. n. 3. & Cl. *Blackwal.* Class. sacr. v. 1. p. 132.

3 Ἕλληνες, ἐν τοῖς &c.] *Muret.* delet illud ἐν, & legit τοῖς Ὀρείταις καλουμένοις Θρᾳξὶ &c. Est quidem Oritarum infrà p. 566. mentio; si modò sana sit loci scriptura, vulgò recepta. Mihi certè ὀρεινῶν pro ὀρειτῶν ibi reponendum videtur. Quare nihil hìc loci mutatum velim; nisi quis cum *Stephano*, adsentientibus vet. quibusdam cod. artic. τοῖς ante καλουμένοις deleverit.

4 Ἡμέραι μὲν πολλαὶ] MS. Eton. ἡμέραι τε πολλαὶ &c.

5 Καὶ Ξενοφῶν ἐλθὼν &c.] Sic edit. *Steph.* & *Leuncl.* At ἐλθὼν illud in MSto Eton. & vet. quibusdam cod. non comparet.

6 Ἔξω] *Scil.* τῆς κώμης.

7 Ἐν ἐχυροῖς] MS. Eton. ἐν ἐτέροις. Minùs rectè.

[1] αὐτῷ. Εδέοντο δὲ καὶ τῶν Ξενοφῶντος καταβαίνοντές τινες τῶν ἐκ τοῦ ὄρους συμφορᾶξαι σφίσι τὰς σπονδάς. Ο δ' ὡμολόγει, καὶ θαῤῥεῖν ἐκέλευε, καὶ ἠγυᾶτο μηδὲν αὐτοὺς κακὸν πείσεσθαι πειθομένους Σεύθῃ. Οἱ δ' ἄρα ταῦτ' ἔλεγον κατασκοπῆς ἕνεκα.

Ταῦτα μὲν [2] τῆς ἡμέρας ἐγίνετο· εἰς δὲ τὴν ὑπερκειμένην νύκτα ὑπερβάντες ἐλθόντες ἐκ τοῦ ὄρους οἱ Θυνοί. Καὶ ἡγεμὼν μὲν ἦν αὐτοῖς ὁ δεσπότης ἑκάστης οἰκίας· χαλεπὸν γὰρ ἦν [3] ἄλλῳ τὰς οἰκίας, σκότους ὄντος, ἀνευρίσκειν ἐν ταῖς κώμαις· καὶ γὰρ αἱ οἰκίαι κύκλῳ περιεστέγωντο μεγάλοις σταυροῖς, τῶν προβάτων ἕνεκα. Επεὶ δ' ἐγίγνοντο κατὰ τὰς θύρας ἑκάστου οἰκήματος, οἱ μὲν εἰσηκόντιζον, οἱ δὲ τοῖς σκυτάλοις ἔβαλλον, ἃ ἔχειν ἔφασαν, ὡς ἀποκόψοντες τῶν δοράτων τὰς λόγχας· οἱ δὲ ἐνεπίμπρασαν· καὶ Ξενοφῶντα ὀνομαστὶ καλοῦντες, ἐξιόντα ἐκέλευον ἀποθνήσκειν, ἢ αὐτοῦ ἔφασαν κατακαυθήσεσθαι αὐτόν.

qui aderant. Nonnulli etiam ex iis, qui in monte *erant*, deſcendentes Xenophontem rogabant ut inducias ipſis impetraret. Ille facturum ſe recipiebat, bonóque ut eſſent animo hortabatur; ſpondebat etiam nihil ipſos mali habituros, Seuthæ ſi parerent. At hæc illi ſpeculandi causâ proponebant.

Hæc die quidem agebantur: nocte verò inſequente Thyni monte degreſſi *Græcos* invadunt. Et domûs cujuſque dominus dux erat: nam ægrè alius domos, dum tenebræ *terris inductæ* erant, in vicis invenire potuit; etenim domus vallis magnis undique muniebantur, pecorum cauſâ. Poſteaquam ad ædificii cujuſque fores veniſſent, alii *in eas* jacula intorquebant, *eas* alii clavis percutiebant, quas habere ſe aiebant, ut haſtarum cuſpides decuterent; alii incendio faciendo operam dederunt; Xenophontémque nominatim adpellantes, exire jubebant ac mortem occumbere, alioqui ſe iſthic ipſum combuſturos aiebant.

1 Αὐτῷ.] Sic edit. *Leuncl.* In *Steph.* vet. & MSto Eton. αὐτῶν.

2 Τῆς ἡμέρας] *Thom. Magiſt.* Νυκτὸς καὶ ἡμέρας Ἀττικοὶ λέγουσιν· ἦρεω, ἐπὶ τῆς νυκτὸς, καὶ ἐπὶ τῆς ἡμέρας — Vide p. 534. n. 5.

3 Ἄλλῳ] MS. Eton. ἄλλως.

Καὶ ἤδη τε διὰ τῦ ὀρόφυ ἐφαίνετο πῦρ, καὶ ἐντεθωρακισμένοι [1] οἱ περὶ Ξενοφῶντα ἔνδον ἦσαν, ἀσπίδας τε καὶ μαχαίρας τε καὶ κράνη ἔχοντες. Καὶ Σιλανὸς Μακέστιος, ἐτῶν ὀκτωκαίδεκα ὤν, σημαίνει τῇ σάλπιγγι· καὶ εὐθὺς ἐκπηδῶσιν ἐσπασμένοι τὰ ξίφη τε καὶ οἱ ἐκ τῶν ἄλλων [2] σκηνωμάτων. Οἱ δὲ Θρᾷκες φεύγουσιν, ὥσπερ δὴ τρόπος αὐτοῖς, ὄπισθεν περιβαλλόμενοι τὰς πέλτας· καὶ αὐτῶν ὑπεραλλομένων τὰς σαυρὰς ἐλήφθησάν τινες κρεμασθέντες, [3] ἐνισχομένων τῶν πελτῶν ἐν τοῖς σαυροῖς· [4] οἱ δὲ καὶ ἀπέθανον, διαμαρτόντες τῶν ἐξόδων· οἱ δ' Ελληνες ἐδίωκον ἔξω τῆς κώμης. Τῶν τε Θυνῶν ὑποσκαφέντες τινὲς ἐν τῷ σκότει, τὰς παρατεχνάς πρὸ οἰκίαν καιομένην ἠκόντιζον εἰς τὸ φῶς ἐκ τῦ σκότους· καὶ ἕτερος [5] Ιερώνυμόν τε καὶ Ενοδίαν τὸν λοχαγὸν, καὶ Θεαγένην τὸν Λοκρὸν τὸν λοχαγόν· ἀπέθανε δὲ οὐδείς· καίτοι καύθη μέντοι καὶ ἐσθὴς τινῶν καὶ σκεύη. Σεύθης

Jámque adeò per tectum ignis conſpiciebatur, & Xenophon quíque circum ipſum erant loricati intus erant, ſcutis & gladiis & galeis armati. Ac Silanus *quidem* Maceſtius, annos duodeviginti natus, tubâ ſignum dat: ſtatímque ii etiam, qui in aliis *erant* domiciliis, indè cum enſibus diſtrictis exſilierunt. Ac Thraces in fugam ſeſe dant, prout ipſis ſanè mos *erat*, peltis in terga rejectis: cúmque hi valla tranſilire conabantur, nonnulli *eis* ſuſpenſi capti ſunt, peltis in vallis impeditis, nonnulli etiam interierunt, quòd ab exeundi locis aberrâſſent: Græci extra vicum *eos* inſequebantur. Et ex Thynis nonnulli reverſi per tenebras, eos, qui præter domum ardentem tranſcurrebant, *miſſis* è tenebris in lucem jaculis petebant; & tum Hieronymum tum Enodiam cohortis præfectum vulnerârunt, Theagenem etiam Locrenſem cohortis præfectum: nemo tamen mortuus eſt: verùm veſtis nonnullorum & impedimenta exurebantur. Venit autem

1 Οἱ περὶ Ξενοφῶντα] Vide p. 509. n. 6.

2 Σκηνωμάτων.] Adi p. 131. n. 5.

3 Ενισχομένων] In MSto Eton. legitur ἐνεχομένων: in eod. deeſt τῶν ante τοῖς σαυροῖς.

4 Οἱ δὲ] Vide p. 427. n. 3.

5 Εσθὴς τινῶν καὶ σκεύη.] Sic MS. Eton. At in pleriſque edit. legitur ἔστιν ὧν καὶ σκεύη. Muret. mavult. — ἔστιν ὧν τὰ σκεύη.

δὲ ἦκε βοηθήσων σὺν ἑπτὰ ἱππεῦσι [1] τοῖς πρώτοις, καὶ τὸν σαλπιγκτὴν ἔχων τὸν Θρᾴκιον. [2] Καὶ ἐπείπερ ἤσθετο, ὅσον πρὸς χρόνον [3] ἐβοήθει, τοσοῦτον καὶ [4] τὸ κέρας ἐφέγγετο αὐτῷ· ὥστε καὶ τοῦτο φόβον συμπαρεῖχε τοῖς πολεμίοις. Ἐπεὶ δ' ἦλθεν, [5] ἐδεξιοῦτό τε καὶ ἔλεγεν ὅτι οἴοιτο τεθνεῶτας πολλοὺς εὑρήσειν.

Ex τούτου ὁ Ξενοφῶν δεῖται τοὺς ὁμήρους τε αὐτῷ παραδοῦναι, καὶ ὅπη τὸ ὄρος, εἰ βούλεται, συστρατεύεσθαι· εἰ δὲ μή, αὐτὸν ἐᾶσαι. Τῇ οὖν ὑστεραίᾳ παραδίδωσιν ὁ Σεύθης τοὺς ὁμήρους, πρεσβυτέρους ἄνδρας, τοὺς κεφαλῆς, ὡς [6] ἔφασαν, [7] τῶν ὀρεινῶν· καὶ αὐτὸς ἔρχεται σὺν τῇ δυνάμει. Ἤδη δ' εἶχε τὴ τεν-

Seuthes cum ſeptem equitibus primis, opem laturus, tubicinem etiam *ſecum* ducens Thracium. Et poſteaquam *rem* animadvertit, quamdiu ad opem ferendam currebat, tamdiu etiam ei cornu ſonabat: adeò ut hoc quoque metum hoſtibus ſimul adferret. Cùm veniſſet, benignè *Græcos* ſalutabat ac exiſtimâſſe ſe dicebat *futurum* ut multos mortuos offenderet.

Ibi tum rogat Xenophon ut ipſi traderet obſides, unáque *cum eo* in montem, ſi velit, milites educeret: ſin autem, ſibi *hoc* permitteret. Itaque poſtridie Seuthes ei tradit obſides viros ætate longiùs provectos, maximâ, utì aiebant, apud montanos dignitate; atque ipſe cum *ſuis* copiis venit. Habebat autem jam Seu-

1 Τοῖς πρώτοις,] I. e. vel *principibus*, vel *iis qui primi ad Seuthen redierant*. Is enim ſuprà p. 558. dixerat, ἀλλὰ γάρ οἱ ἱππεῖς ἔρημοι οἴχονται μοι, &c.

2 Καὶ ἐπείπερ ἤσθετο,] *Muret.* legit, Καὶ ἐπεὶ παρέιστο, &c.

3 Ἐβοήθει,] Eodem viro docto exponente, eſt μετὰ βοῆς ἤει. quomodo verbum exponit *Schol.* in *Thucyd.* l. 1. c. 107. Ἐβοήθησαν δὲ ἐπ' αὐτοὺς] ἔδραμον μετὰ βοῆς κατ' αὐτῶν. Similiter idem ad ejuſd. l. 2. c. 94. atque alibi.

4 Τὸ κέρας] Vide p. 125. n. 2.

5 Ἐδεξιοῦτό τε καὶ] Ità edit. *Steph.* In aliis legitur ἐδεξιοῦτο καὶ &c. ſine τε. *Phavor.* Δεξιοῦται, προσάγεται, φιλοφρονεῖται. Δεξιῶται, προσάγεται, ὑποδέχονται, φιλοφρονοῦνται. Δεξιοῦται, προσάγεται, φιλοφρονεῖ.

6 Ἔφασαν,] Vide p. 460. n. 6.

7 Τῶν ὀρεινῶν] Sic utique ſcribendum videtur: neque ex vulgò receptâ hujus loci ſcripturâ *ſcil.* τῶν ὀρειτῶν, emendanda ſunt quæ legimus p. 563. n. 3. utì cenſuit *Muret.* ſed ad hunc potiùs emendandum locum viam iſte patefecit. Oritarum quidem meminerunt auctores; at ſedem iis ab his gentibus, quas Noſter hoc loco memorat, longo intervallo diviſam tribuunt. Thraces montani quin huc quadrent, dubium non eſt.

πλασίαν δύναμιν ὁ Σεύθης· ἐκ γὰρ [1] τῶν Ὀδρυσῶν, ἀκόντες ἃ πρᾶτοι ὁ Σεύθης, πολλοὶ καταβαίνον συσκευασόμενοι. Οἱ δὲ Θυνοὶ, ἐπεὶ εἶδον ἀπὸ τοῦ ὄρους πολλοὺς μὲ ὁπλίτας, πολλοὺς δὲ πελτασὰς, πολλοὺς δὲ ἱππεῖς, καταβάντες ἱκέτευον πείσασθαι· καὶ πάντα ὁμολόγων ποιήσειν, καὶ τὰ πιστὰ λαμβάνειν ἐκέλευον. Ὁ δὲ Σεύθης καλέσας τὸν Ξενοφῶντα, ἐπεδείκνυεν ἃ λέγοιεν· καὶ οὐκ ἂν ἔφη πείσεσθαι, εἰ Ξενοφῶν βούλοιτο [2] πιμωρήσασθαι αὐτοὺς τῆς ἐπιθέσεως. Ὁ δ' εἶπεν, Ἀλλ' ἔγωγε ἱκανὴν [3] νομίζω δίκην ἔχειν, εἰ οὗτοι δοῦλοι ἔσονται ἀντ' ἐλευθέρων· συμβουλεύειν μέντοι ἔφη αὐτῷ, τοιπὸν ὁμήρους λαμβάνειν τοὺς δυνατωτάτους κακόν τι ποιεῖν, τοὺς δὲ γέροντας οἴκοι ἐᾶν. Οἱ μὲν οὖν [4] ταύτῃ πάντες συνωμολόγουν.

thes copias triplo majores: nam ex Odryſis multi, cùm quas res gereret Seuthes audiíſſent, ut ipſum in *eo* bello juvarent deſcenderant. Thyni, cùm de monte multos gravis armaturæ milites, peltaſtas multos, multos equites vidiſſent, deſcenderunt & ſuppliciter rogabant ut fœdus *cum ipſis* iniret: ac ſpondebant omnia ſe facturos, atque fidei ut acciperet pignora petebant. Seuthes vocato ad ſe Xenophonte, quæ illi dicerent demonſtrabat: negabátque fœdus ſe *cum iis* initurum, ſi vellet Xenophon, propterea quòd *ipſum* adorti fuiſſent, de iis pœnas ſumere. At ego certè, inquit Xenophon, gravi ſatìs pœnâ multatos *eos* arbitror, ſi pro liberis ſervi fiant iſti: verùm hoc ei ſe conſilii dare aiebat, ut in poſterum obſides acciperet *illos*, qui ad incommodi quid ferendum maximè valerent, ſenes domi relinqueret. Et omnes quidem eo loco *his* adſentiebantur.

1 Τῶν Ὀδρυσῶν] Ità hìc loci ſcribitur. Vide ſis p. 539. n. 4.

2 Τιμωρήσασθαι — τ &c.] Vide p. 522. n. 1. de phraſi: de re ipsâ p. 564.

3 Νομίζω δίκην] MS. Eton. νομίζω καὶ νῦν δίκην &c.

4 Ταύτῃ] *Phavor.* exponit ἔτω, τοιοῦτον τρόπον. *Schol.* in *Thucyd.* l. 2. c. 91. ἔτως· ἢ ἀντὶ τοῦ, καὶ τοῦτο τὸ μέρος. *Suid.* τοῦτο ἔσχεν, ἢ ἔτω. Eſt ubi ſonat *hìc, eo loco*. *Plato* epiſt. 7. haud ità procul à fine: ὁ δὲ εἶναι μὴ ταύτῃ κινδυνώδες. *Artemid.* Oneirocrit. l. 2. c. 3. ὑπὸ τοῦ ταύτῃ καταγινῶν,

[1] Ὑπερβάλλουσι δὲ πρὸς τὰς ὑπὲρ Βυζαντίου Θράκας, εἰς τὸ Δέλτα καλούμενον· αὕτη δ' ἦν οὐκέτι ἀρχὴ [2] Μαισάδου, ἀλλὰ [3] Τήρου τοῦ Ὀδρυσῶν ἀρχαίου τινός. Καὶ ὁ Ἡρακλείδης ἐνταῦθα [4] ἔχων τὴν τιμὴν τῆς λείας πρᾶξιν. Καὶ Σεύθης ἐξαγαγὼν [5] ζεύγη ἡμιονικὰ τρία, (οὐ γὰρ ἦν πλείω) τὰ δ' ἄλλα βοϊκά, καλέσας Ξενοφῶντα ἐκέλευσε λαβεῖν, τὰ δ' ἄλλα διδοῦναι τοῖς στρατηγοῖς καὶ λοχαγοῖς. Ξενοφῶν δὲ τάδ' εἶπεν, Ἐμοὶ μὲν τοίνυν ἀρκεῖ καὶ [6] αὖθις λαβεῖν· τούτοις δὲ τοῖς στρατηγοῖς δωρεῖ, οἳ σὺν ἐμοὶ ἠκολούθησαν, καὶ λοχαγοῖς. Καὶ τῶν ζευγῶν λαμβάνει ἓν μὲν Τιμασίων ὁ Δαρδανεύς, ἓν δὲ Κλεάνωρ ὁ Ὀρχομένιος, ἓν δὲ Φρυνίσκος ὁ Ἀχαιός· τὰ δὲ βοϊκὰ ζεύγη τοῖς λοχαγοῖς [7] κατεμέρισε. Τὸν δὲ

Cæterùm ad Thracas tranſeunt ſupra Byzantium *ſitos*, in locum qui Delta adpellatur: *regio* hæc non jam erat ſub Mæſadis imperio, ſed Teris Odryſſii cujuſdam priſci. Et Heraclides huc venit cum prædæ pretio. Ac Seuthes cùm mulorum juga tria produxiſſet, (nec enim *ipſi* plura erant) reliqua boum, Xenophontem *ad ſe* vocavit eáque ut acciperet hortatur, cætera ducibus & cohortium præfectis diſtribueret. Xenophon autem his verbis uſus eſt, Mihi verò ſatìs eſt ut poſthac *aliquid* accipiam: at his *ea* ducibus, qui me ſequuti ſunt, & cohortium præfectis largire. Itaque Timaſion Dardanus ex jugis unum accipit, Cleanor Orchomenius unum, unum Phryniſcus Achæus: boum juga inter cohortium præfectos partitus eſt. At ſtipendium *militibus*, ta-

ἠοικότων, i. e. ἐν ἠώτῃ χώρᾳ. Quo ſenſu Noſter pag. 533. adhibuit τῇδε: ubi vide n. 3. & p. 319. n. 1. quem pleniùs, in hunc utique locum ſi quadret, Xenophontis ipſius verbis ſic expreſſeris — πάντες κατὰ ταῦτα οἰκοῦντες &c.

1 Ὑπερβάλλουσι] Vide p. 519. n. 3.

2 Μαισάδου,] Seuthæ *ſcil.* patris; de quo p. 539. Vulgò malè ſcribitur hoc loco Μησσάδου.

3 Τήρου τοῦ Ὀδρυσῶ] De quo vide p. 536. n. 4. Cæterùm, legitur etiam Τήρου τοῦ Ὀδρύσου — Τηρέως τοῦ Ὀδρυσῶ — Τήρους τοῦ Ὀδρυσῶ.

4 Ἔχων τὴν τιμὴν τῆς &c.] Quâ de re lege pag. 559.

5 Ζεύγη ἡμιονικὰ] *Thom. Magiſt.* Ὀρεικὸν ζεῦγος, οὐχὶ ἡμιονικόν. *Mær.* Attic. Ὀρεικὸν ζεῦγος, Ἀττικῶς· ἡμιονικόν, Ἑλληνικῶς. Sed haud ratò falluntur Grammatici, cæteroquin de literis Græcis optimè meriti.

6 Αὖθις] *Phavor.* Τὸ ὂ Αὖθις σημαίνει τὸ πάλιν, τὸ μὴ ζεῦτις.

7 Κατεμέρισε.] MS. Eton. repræſentat κατεμερίσθη.

μισθὸν ἀποδίδωσιν, ἐξελήλυθότος ἤδη τοῦ μηνὸς, εἴκοσι μόνον ἡμερῶν· ὁ γὰρ Ηρακλείδης ἔλεγεν ὅτι ὀ πλεῖον ἐμπωλήσαι. Ο οὖν Ξενοφῶν [1] ἀχθεσθεὶς εἶπε, Δοκεῖς μοι, ὦ Ηρακλείδη, ὀχ ὡς δεῖ κήδεσθαι Σεύθου· εἰ γὰρ ἐκήδου, ἦκες ἂν πλέον φέρων τὸν μισθὸν, καὶ [2] προσδανεισάμενος, εἰ μή γ' ἄλλως ἐδύνω, καὶ ἀποδόμενος τὰ σαυτοῦ ἱμάτια.

[3] Ἐντεῦθεν ὁ Ηρακλείδης ἠχθέσθη τε, καὶ ἔδεισε μὴ ἐκ τῆς Σεύθου φιλίας ἐκβληθείη· καὶ ὅ,τι ἐδύνατο ἀπὸ τούτου τὸ ἡμέρας Ξενοφῶντα διέβαλλε πρὸς Σεύθην. Οἱ μὲν δὴ στρατιῶται Ξενοφῶντι ἐνεκάλουν, ὅτι ὀκ εἶχον τὸν μισθόν· Σεύθης δ' ἤχθετο αὐτῷ, ὅτι ἐντόνως τοῖς στρατιώταις ἀπῄτει τὸν μισθόν. Καὶ τέως μὲν ἀεὶ ἐμέμνητο ὡς, ἐπειδὰν ἐπὶ θάλατταν ἀπέλθοι, δώσοι αὐτῷ [4] Βισάνθην, καὶ Γάνον, καὶ Νέον τεῖχος· ἀπὸ δὲ

metsi jam menſis exiiſſet, viginti tantùm dierum perſolvit: aiebat enim Heraclides, pluris ſe *prædam* vendere non potuiſſe. Itaque Xenophon gravatus, Mihi videris, inquit, Heraclides, non *ità* utì oportet Seuthæ proſpicere: nam ſi *rationibus ejus* proſpexiſſes, ſtipendium integrum reverſus adtuliſſes, vel fœnore acceptâ præter hanc pecuniâ, aliter quidem ſi non potuiſſes, tuſſque veſtibus divenditis.

Hìc graviter commotus eſt Heraclides, ac nè ab amicitiâ Seuthæ excluderetur metuebat: atque adeò ab illo die quacunque ratione poterat Xenophontem apud Seuthen criminabatur. At verò milites in Xenophontem culpam conjiciebant, quòd ſtipendium non accepiſſent: Seuthes etiam ei ſuccenſebat, quòd enixè ſtipendium pro militibus *ab eo* exigeret. Atque anteà quidem ſemper memoraverat, ſe poſteaquam ad mare perveniſſet, Biſanthen, & Ganum, & Novum caſtellum ei traditurum: ex eo

1 Ἀχθεσθεὶς εἶπε,] MS. idem habet ἀχθεσθεὶς εἶπεν ὑπομόσας, Δοκεῖς &c.

2 Προσδανεισάμενος,] In lexicis deeſt. Eo tamen utitur & *Lyſias*, Ὑπὲρ τοῦ Ἀριστοφ. χρημ.

3 Ἐντεῦθεν] Vide p. 517. n. 8.

4 Βισάνθην καὶ Γάνον, &c.] De his omnibus conſulenda eſt Diſſertat. operi præmiſſa.

τότε δ' χρόνε ὐδενὸς ἔτι τότων ἐμέμνητο. Ο μὲν γὰρ Ηρακλείδης κὴ τοῦτο ἀβασεβλήκει, ὡς οὐκ ἀσφαλὲς εἴη, τείχη παραδιδόναι ἀνδρὶ δυνάμιν ἔχοντι.

Εκ τούτε ὁ μὲν Ξενοφῶν ἐβελεύετο τί χρὴ ποιεῖν [1] περὶ τᾶ ἔτι ἄνω στρατεύεσθαι· ὁ δ' Ηρακλείδης, εἰσαγαγὼν τὰς ἄλλας στρατηγὰς παρὰ Σεύθην, λέγειν τε ἐκέλευεν αὐτὰς ὅτι οὐδὲν ἂν ἧσσον σφεῖς ἀγάγοιεν τὴν στρατιὰν ἢ Ξενοφῶν, τόν τε μισθὸν ὑπισχνεῖτο αὐτοῖς ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν [2] ἔκπλεων παρέσεσθαι δυοῖν μηνοῖν· συστρατεύεσθαί τε ἐκέλευε. Καὶ ὁ Τιμασίων εἶπεν, Εγὼ μὲν οὐκ οἶδ' ἂν πέντε μηνῶν μισθὸς μέλλῃ εἰ), στρατευσαίμην ἂν ἄνευ Ξενοφῶντος. Καὶ ὁ Φρυνίσκος καὶ ὁ Κλεάνωρ συνωμολόγουν Τιμασίωνι.

Εντεῦθεν Σεύθης ἐλοιδόρει τὸν Ηρακλείδην ὅτι ὁ παρακαλοῖ [3] τὸν Ξενοφῶντα. Εκ ὧν τούτε παρεκαλεῖτο αὐτὸν μόνον. Ο ὧν,

verò tempore nullius jam ampliùs horum mentionem faciebat. Nam & hoc calumniis uſus dixerat Heraclides, tutum *utique* non eſſe, caſtella viro tradere qui exercitum haberet.

Dehinc Xenophon deliberabat, quid de expeditione in ſuperiorem regionem porrò ſtatuendum eſſet: & Heraclides, introductis ad Seuthen ducibus cæteris, tum hortabatur eos ut dicerent nihilo ſe minùs poſſe copias ducere quàm *poſſet* Xenophon, tum ſtipendium eis duûm menſium integrum paucos intrà dies adfuturum pollicebatur; tum hortabatur ut ſe ſocios expeditionis præberent. Et Timaſion, Equidem, ait, non ſi *vel* quinque menſium ſtipendium *numeratum* fuerit, abſque Xenophonte ad bellum proficiſcar. Phryniſcus etiam & Cleanor cum Timaſione conſentiebant.

Ibi tum Seuthes Heraclidem objurgabat, quòd Xenophontem non advocâſſet. Dein ipſum ſolum advocant. Verùm ille,

1 *Περὶ τᾶ ἔτι ἄνω* &c.] *Scil.* militéſne adversùs Thracas, ſuprà Byzantium ſitos, ut p. 568. unà cum Seuthe duceret.

2 *Εκπλεων*] In MSto Eton. deeſt.

3 *Τὸν Ξενοφῶντα.*] Idem MS. dat. — *καὶ Ξενοφῶντα.*

γνὺς τ̃ Ηρακλείδ τ̃ πανουργίαν, ὅτι βόλοιτο αὐτὸν διαβάλλειν πρὸς τὺς ἄλλυς στρατηγύς, προέρχεται λαβὼν τύς τε στρατηγὺς πάντας κὴ τὺς λοχαγύς· κὴ ἐπεὶ πάντες ἐπείσθησαν, συνεστάλθυντο, κὴ ἀφικνῦνται, ἐν δεξιᾷ ἔχοντες τ̃ Πόντον, διὰ τ̃ [1] Μελινοφάγων καλυμμύων Θρᾳκῶν, εἰς τ̃ [2] Σαλμυδησσόν. Ἔνθα τ̃ εἰς τ̃ Πόντον πλεουσῶν νηῶν πολλαὶ [3] ὀκέλλυσι καὶ ἐκπίπτυσι· [4] τέναγος γάρ ἐστιν [5] ὕπολυ τ̃ θαλάττης. Καὶ οἱ Θρᾷκες οἱ κτ̃ ταῦτα οἰκοῦντες, [6] στήλας ὁρισάμενοι, τὰ καθ' αὑτὺς [7] ἕκαστοι ἐκπίπτοντα λῃΐζονται· [8] τέως δ' ἐλέγοντο, πρὶν ὁρίσασθαι, ἁρπάζοντες πολλοὶ ὑπ' ἀλλήλων ἀποθνήσκειν. Ἐνταῦθα εὑρίσκονται πολλαὶ μὲν κλῖναι, πολλὰ δὲ κιβώτια, πολλαὶ δὲ βίβλοι, καὶ ἄλλα

cognitâ Heraclidæ vafriciâ, quòd vellet ipſum cæteros apud duces invidioſum reddere, *ad Seuthen* progreditur ducibus omnibus & cohortium præfectis *ſecum* ſumptis: ac ubi omnes *in Seuthæ ſententiam* erant adducti, unà *cum eo* milites in expeditionem educebant, &, *itinere ſic facto ut* ad dextram Pontum haberent, per Thracas, qui Melinophagi adpellantur, Salmydeſſum perveniunt. Ibi de navibus, quæ in Pontum feruntur, multæ *in brevia* impinguntur & ejiciuntur *in litus:* nam paluſtre vadum *iſthìc* eſt maris in longum *ſpatium porrectum*. Ac Thraces iis in locis habitantes, ſtelis per *intervalla* ſtatutis, ea prædantur ſinguli, quæ in litora ſibi adjacentia ejiciuntur: prius autem quàm *iſtas* ſtatuiſſent, de iis traditum eſt multos prædæ intentos ſe invicem interfeciſſe. Ibi multi inveniuntur lecti, arculæ multæ, multi libri, aliæque res

1 Μελινοφάγων] *Stephan.* Byz. Μελινοφάγοι, ἔθνος Θρᾴκης· Ξενοφῶν δὲ ἀναβάσεως ἑβδόμῳ, — Plura lege in *Diſſertatione Geograph.*

2 Σαλμυδησσόν.] In MS. Eton. reperitur Αλμυδησσόν· in edit. *Steph.* aliiſque vet. Σαλμυδισσόν. Conſule *Diſſert.* modò memoratam.

3 Ὀκέλλυσι κὴ ἐκπίπτυσι.] *Suid.* Ὀκέλλει· σρουσρμεῖ· ἐκρίπτεται. Εἴρηται ἐπὶ τῶν νηῶν. Vide p. 474. n. 3.

4 Τέναγος] *Suid.* Τενάγη· ἀμφίδρομοι κὴ κάθυγροι τόποι· πηλώδη πλάγη· ἢ ἰλὺς, ἐπιπολάζοντες ὕδατος ὀλίγου πολλοῦ, κὴ βοτάνης ἐπιφανομένης τῷ ὕδατι.

5 Επιπολὺ] Adi p. 277. n. 5.

6 Στήλας ὁρισάμενοι] Ità MS. Eton. & edit. quas vidi, omnes. Malim ipſe ἐρισαμένοι· & mox infrà ἐρίσασθαι, pro ὁρίσασθαι —

7 Εκαστοι &c.] MS. Eton. & edit. quædam habent ἕκαστοι.

8 Τέως] *Suid.* Τέως· οἱ ῥήτορες ἐπὶ τοῦ ἀορίστου, ἢ πάλαι. Add. p. 569. lin. 11.

πολλὰ, ὅσα ἐν ξυλίνοις [1] τεύχεσι ναύκληροι ἄγουσιν. Ἐντεῦθεν ταῦτα καταστρεψάμενοι, ἀπῆσαν πάλιν. [2] Ἐνθα δὴ Σεύθης εἶχε στράτευμα πλέον ἢ Ἑλληνικόν· ἔκ τε γὰρ Ὀδρυσῶν πολὺ ἔτι πλείους κατεβεβήκεσαν, καὶ οἱ ἀεὶ πειθόμενοι συνεστρατεύοντο. Κατυλίωθησαν δ' ἐν τῷ πεδίῳ ὑπὲρ [3] Σηλυμβρίαν, ὅσον πεντήκοντα σταδίους ἀπέχοντες τῆς θαλάττης. Καὶ μισθὸς μὲν οὐδείς πω ἐφαίνετο· πρὸς δ' τὸν Ξενοφῶντα οἵ τε στρατιῶται [4] πάντες χαλεπῶς εἶχον, ὅτε Σεύθης οὐκέτι οἰκείως διέκειτο, ἀλλ' ὁπότε συγγενέσθαι αὐτῷ βουλόμενος ἔλθοι, πολλαὶ ἤδη ἀσχολίαι [5] ἐγίνοντο.

Ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ, χρόνου ἤδη δύο μηνῶν ὄντων, ἀφικνεῖται Χαρμῖνός τε ὁ Λάκων καὶ Πολύνεικος παρὰ Θίμβρωνος· καὶ λέγουσιν ὅτι Λακεδαιμονίοις δοκοῖ στρατεύειν [6] ὡς ἐπὶ Τισσαφέρνην,

multæ, quas naviculatores in vasis ligneis vehere solent. Dehinc, *locis* his in potestatem *Seuthæ* redactis, rursus abiêrunt. Ibi tum Seuthes plures, quàm Græcæ essent, copias habebat: nam & ex Odrysis multò plures etiam descenderant, & *omnes* prout usque *imperio* parebant belli se socios addebant. Consederunt autem in campo supra Selymbriam, cùm à mari quinquaginta circiter stadia abessent. Ac stipendium quidem nullum usquam adparebat; verùm & milites omnes Xenophonti succensebant, nec Seuthes ampliùs eo familiariter utebatur, sed quoties ipsum conveniendi cupidus adibat, multæ jam *tum* occupationes *quæ* impedirent, *quò minùs Xenophontem conveniret*, erant *simulatæ*.

Hoc verò tempore, cùm jam duo propè menses *elapsi* fuerant, Charminus Lacon & Polynicus à Thimbrone veniunt; nuntiántque *Græcis*, decrevisse Lacedæmonios bellum Tissapherni facere;

1 Τεύχεσι] Etymol. m. Τεῦχος σημαίνει τρία, τὰ πολεμικὰ ὅπλα, καὶ τὰ τῶν πλοίων, καὶ ἀγγεῖόν τι.

2 Ἐνθα δὴ] Vide p. 534. n. 2.

3 Σηλυμβρίαν,] MS. Eton. Σηλυβρίας. Edit. vet. Σηλυβρίαν. Vide p. 538. n. 2.

4 Πάντες χαλεπῶς] Idem MS. exhibet παρχαλεπῶς. Vide p. 367. n. 5.

5 Ἐγίνοντο] Sic edit. *Steph.* MS. Eton. dat ἐφαίνοντο. Edit. vet. ἐγένοντο.

6 Ὡς ἐπὶ] In MS. Eton. deest vocula prior. Malè. Vide p. 484. n. 1. Similiter *Arrianus* exped. l. 6. c. 15. — περὶ συμβάσεως Μουσικανοῦ ὅτι ἥκοντας ὡς ἐπ' αὐτὸν Ἀλέξανδρον. Eædem occurrunt voculæ, sic positæ Act. XVII. 14.

καὶ Θίμβρων ἐκπέπλευκεν ὡς πολεμήσων· καὶ δεῖται ταύτης τῆς στρατιᾶς, καὶ λέγει ὅτι [1] δαρεικὸς ἑκάστῳ ἔσται μισθὸς τοῦ μηνὸς, καὶ τοῖς λοχαγοῖς δίμοιρα, καὶ τοῖς στρατηγοῖς τετράμοιρα. Ἐπεὶ δ' ἦλθον οἱ Λακεδαιμόνιοι, εὐθὺς ὁ Ἡρακλείδης, πυθόμενος ὅτι [2] ἐπὶ τὸ στράτευμα ἥκουσι, λέγει τῷ Σεύθῃ ὅτι κάλλιον γενήσεται· Οἱ μὲν γὰρ Λακεδαιμόνιοι δέονται τοῦ στρατεύματος, σὺ δ' οὐ δεῖ· ἀποδιδοὺς δὲ τὸ στράτευμα αὐτοῖς χαριῇ, σὲ δὲ οὐκέτι ἀπαιτήσουσι τὸν μισθὸν, ἀλλ' ἀπαλλάξονται [3] ἐκ τῆς γῆς.

Ἀκούσας ταῦτα ὁ Σεύθης, κελεύει ἄγειν. Ὡς ἐπεὶ εἶπον ὅτι ἐπὶ τὸ στράτευμα ἥκουσι, λέγει ὅτι τὸ στράτευμα ἀποδίδωσι, φίλος τε ὡς σύμμαχος βούλεται εἶναι· [4] καλεῖ τε αὐτοὺς ἐπὶ ξενίαν,

Thimbronémque *eo* cum claſſe profectum eſſe *conſilio* ut bellum *illud* gereret; atque exercitu hoc egere, & dicere cuivis *militi* daricum in menſtruum ſtipendium fore *numeratum*, præfectis cohortium duplum, ducibus quadruplum. Poſteaquam Lacedæmonii veniſſent, mox Heraclides, cùm eos ad exercitum veniſſe audiîſſet, meliùs rem ſuccedere Seuthæ narrat: Lacedæmonii enim, *inquit*, exercitu egent, tu verò *eo* non *jam ampliùs* eges; at ſi exercitum ipſis tradideris, gratiam *apud eos* inibis, & *milites* ſtipendium à te non exigent ampliùs, ſed terrâ *hâc* excedent.

Hæc cùm audiîſſet Seuthes, *ſuis* præcipit ut *Lacedæmonios ad ſe* deducerent; & ubi dixiſſent ad exercitum ſe veniſſe, tradere ſe *ipſis* exercitum ait, ac cum *Lacedæmoniis* amicitiam & ſocietatem jungere ſe velle: eos item ad menſam hoſpitalem vocat,

1 Δαρεικὸς — τοῦ μηνὸς,] Adi p. 5. n. 2. & p. 540. n. 8.

2 Ἐπὶ τὸ στράτευμα ἥκουσι,] Vertenda forſan — *ad exercitum petendum ſe veniſſe*. Sic ſæpe hâc phraſi uſus eſt Noſter. Κ. Π. p. 9. ἐπὶ τοῦτο ἔρχονται — ubi vide n. 1. Ibid. p. 74. ὅτε ἐγὼ μὲν ὡδὸς οὐ ἦλθον ἐπ' ἀργύριον, i. e. *argenti petendi causâ* — *Oeconom.* haud ità longè ab init. Οἶμαι δ' ἂν καὶ εἰ ἐπὶ σοῦ ἐλθόντος σου, &c. Et aliàs ſæpe.

3 Ἐκ τῆς γῆς.] MS. Eton. dat — ἐκ τῆς χώρας.

4 Καλεῖ τε — ἐπὶ ξενίαν,] Sic ex conjecturâ reſcripſi. Similiter ſuprà Noſter p. 444. ἐπὶ ξενίᾳ ᾗ ἐδέχοντο &c. ubi vide n. 1. Hactenus legebatur — ἐπὶ ξένια &c.

καὶ ἐξένιζε μεγαλοπρεπῶς. Ξενοφῶντα δὲ ὁ καλὸς, οὐδὲ τῶν ἄλλων στρατηγῶν οὐδένα. Ἐρωτώντων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων τίς ἀνὴρ εἴη Ξενοφῶν, ἀπεκρίναντο ὅτι τὰ μὲν ἄλλα εἴη ὁ καλὸς, [1] φιλοστρατιώτης δέ· καὶ διὰ τοῦτο χείρων ἦν αὐτοῖς. Καὶ οἱ εἶπον, Ἀλλ' ἦ [2] δημαγωγὸς [3] ὁ ἀνὴρ οὗτος ἀνδρῶν; Καὶ ὁ Ἡρακλείδης, Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. Ἆρ' οὖν, ἔφασαν, μὴ καὶ ἡμῖν ἐναντιώσεται περὶ τῆς ἀπαγωγῆς; Ἀλλ' ἦν ὑμεῖς, ἔφη ὁ Ἡρακλείδης, συλλέξαντες αὐτὸν ὑπόσχησθε τὸν μισθὸν, ὀλίγον ἐκείνῳ [4] προσχόντες, ἀποδραμοῦνται σὺν ὑμῖν. Πῶς ἂν οὖν, ἔφασαν, ἡμῖν συλλεγείη; Ἄγειν ὑμᾶς, ἔφη ὁ Ἡρακλείδης, προῒ ἄξομεν πρὸς αὐτούς· καὶ οἶδα, ἔφη, ὅτι ἐπειδὰν ὑμᾶς ἴδωσιν, ἅσμενοι συνδραμοῦνται. Αὕτη μὲν ἡ ἡμέρα οὕτως ἔληξε·

& magnificè excepit. Xenophontem autem non vocat, neque è ducibus alium quenquam. Et Lacedæmoniis interrogantibus qui vir eſſet Xenophon, cætera non malum eſſe reſpondit, at militum amantem; & propterea rem ipſi pejùs cedere. Atque illi, Num milites is, inquiunt, ductui ſuo obſequentes habet? Et Heraclides, Omnino, inquit. Nonne igitur, aiunt *illi*, nobis etiam adverſabitur quo minùs *exercitum* abducamus? Atqui ſi vos, ait Heraclides, iis collectis ſtipendium promiſeritis, levi illius ratione habitâ, vobiſcum curſu abſcedent. Quî ergo fieri poterit, aiunt *Lacedæmonii*, ut cauſâ noſtrâ colligantur? Cras manè, inquit Heraclides, vos ad eos ducemus; ac novi, ait, fore ut, quamprimùm vos viderint, libenter concurrant. In hunc modum is dies exactus eſt:

1 Φιλοστρατιώτης,] In lexicis ſtat ἀδιατύτως.

2 Δημαγωγεῖ] *Eſt autem* δημαγωγεῖν, (ſunt *Steph.* ad *Amaſ.* verba) *blanditiis atque aliis artibus homines ad ſe pellicere, & quaſi obſtricta eorum ſtudia tenere.*

3 Ὁ ἀνὴρ] Adi p. 27. n. 1.

4 Προσχόντες,] Sic rectè locum, opinor, diſtinxit *Leuncl.* ut προσχόντες, æquè ac συλλέξαντες — ὑπόσχησθε *&c.* ad Laconas illos referatur. *Stephan.* omiſſâ poſt προσχόντες diſtinctione, legit —προσχόντες ἀποδραμοῦνται *&c.* quaſi participium illud milites reſpiceret.

Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἄγουσιν ὅπῃ τὸ στράτευμα οἱ Λάκωνες Σεύθης τε καὶ Ἡρακλείδης, καὶ συλλέγεται ἡ στρατιά· τῷ δὲ Λάκωνε ἐλεγέτην ὅτι Λακεδαιμονίοις δοκεῖ πολεμεῖν Τισσαφέρνει τῷ ὑμᾶς ἀδικήσαντι· [1] ἢν οὖν ἴητε σὺν ἡμῖν, τόν τε ἐχθρὸν ἀμυνεῖσθε, καὶ [2] δαρεικὸν ἕκαστος οἵῳ τε μηνὸς ὑμῖν· λοχαγὸς δὲ, τὸ διπλοῦν· στρατηγὸς δὲ, τὸ τετραπλοῦν. Καὶ οἱ στρατιῶται ἄσμενοί τε ἤκουσαν, καὶ εὐθὺς ἀνίσταταί τις τῶν Ἀρκάδων τὸν Ξενοφῶντα κατηγορήσων. Παρῆν δὲ καὶ Σεύθης, βουλόμενος εἰδέναι τί πεχθήσεται· καὶ [3] ἐν ἐπηκόῳ εἱστήκει, ἔχων τὸν ἑρμηνέα· σαφῶς δὲ καὶ αὐτὸς Ἑλληνιεῖ τὰ πλεῖστα. Ἐνθα δὴ λέγει ὁ Ἀρκάς, Ἀλλ' ἡμεῖς μὲν, ὦ Λακεδαιμόνιοι, καὶ πάλαι ἂν ἦμεν παρ' ὑμῖν, εἰ μὴ Ξενοφῶν δόλῳ ἡμᾶς πείσας ἀπήγαγεν· ἔνθα δὴ ἡμεῖς μὲ τὸν δεινὸν χειμῶνα στρατευόμενοι καὶ νύκτα καὶ

Poſtridie Seuthes & Heraclides Laconas ad exercitum ducunt, ac copiæ *unum in locum* colliguntur: Lacones dicebant decreviſſe Lacedæmonios Tiſſapherni bellum facere, qui vos, *inquiunt*, injuriâ adfecit: quare ſi cum nobis proficiſcamini, tum hoſtem ulciſcemini, tum daricum unuſquiſque veſtrûm in menſtruum ſtipendium feret; cohortis præfectus, duplum; dux, quadruplum. Ac milites *quidem* libenter *hæc* audîerunt, ſtatímque ex Arcadibus quidam ſurgit *eo conſilio* ut Xenophontem accuſaret. Aderat etiam Seuthes, qui rei eventum ſcire cuperet; & in loco ſtabat, de quo *omnia* audire poſſet, adhibito interprete; ſed & ipſe pleraque Græcè *dicta* intelligebat. Ibi tum *hanc* orationem habuit Arcas *ille*, Nos certè, Lacedæmonii, jam pridem apud vos fuiſſemus, ſi Xenophon huc nos in ſuam adductos ſententiam non abduxiſſet; ubi tametſi ſævæ hyemis tempore & noctu &

1 Ἢν οὖν ἴητε] MS. Eton. & vet. quædam edit. exhibent ἤν οὖν ἦτε &c. Malé. Tu vide ſis p. 542. n. 6.

2 Δαρεικὸν — τῷ &c.] Vide p. 573. n. 1.

3 Ἐν ἐπηκόῳ] Vide p. 224. n. 2.

ἡμέραν ὁδὸν [1] πεπάμθα· ὁ δὲ τὰς ἡμετέρας πόνους ἔχει· καὶ Σεύθης ἰδίᾳ μὲν ἐκεῖνον [2] πεπλούτικεν, ἡμᾶς δὲ ἀποστερεῖ τὸν μισθόν· [3] ὥστε, ὅστις πρῶτος λέγων, ἐγὼ μέν, ἔφη, εἰ τοῦτον ἴδοιμι καταλευσθέντα, καὶ δόντα δίκην ὧν ἡμᾶς ὠφείλησε, καὶ τὸν μισθὸν ἂν μοι δοκῶ ἔχειν, καὶ ὁδὸν ἂν [4] ἔτι τοῖς πεπονημένοις ἄχθεσθαι. Μετὰ τοῦτον ἄλλος ἀνέστη, ὁμοίως δ' ἄλλος. Ἐκ δὲ τούτων Ξενοφῶν ἔλεξεν ὧδε,

"[5] Ἀλλὰ πάντα μὲν ἄνθρωπον ὄντα προσδοκᾶν δεῖ, ὁπότε δ' ἐγὼ "μὲν ὑφ' ὑμῶν [6] αἰτίαν ἔχω, ἐν ᾧ πλείστην προθυμίαν ἐμαυτῷ γε "δή μοι δοκῶ συνειδέναι περὶ ὑμᾶς πεπονημένος. Ἀπεστράπμην

interdiu munia obîerimus militaria, nihil poſſidemus; at ille labore noſtro *partis* fruitur: *quin* & Seuthes illum privatim ditavit, at nos ſtipendio defraudat: itaque, inquit iſte qui primus verba fecit, ego ſanè, ſi lapidibus hunc obrutum videam, & pœnas dantem pro eo quòd nos huc illuc traxit, & ſtipendium me accepiſſe arbitrabor, & nihil ampliùs laboribus exanclatis fore cruciatum. Poſt hunc ſurrexit alius, itidémque alius. Secundùm hæc Xenophon in hanc ſententiam verba fecit,

"Homini certè quidem omnia ſunt expectanda, cùm & ipſe "à vobis *in eo* accuſer, in quo mihi ſanè ipſi conſcius eſſe videor, "plurimum me veſtrî ſtudium præſtitiſſe. Cùm jam domum pro-

1 Πεπάμεθα·] Hanc ſcripturam in quibuſdam exemplaribus ſe reperiſſe teſtatur *Steph.* Vulgò ſcribitur πεπαύμεθα: cui recepta lectio omnino anteferenda eſt. Adi p. 448. n. 5.

2 Πεπλούτικεν] MS. Eton. & edit. vet. repræſentant πεπλούτηκεν.

3 Ὥστε, ὅστις &c.] Hoc ordine, utì mihi quidem videtur, conſtruenda ſunt verba, ὥστε ἐγὼ μὲν, ἔφη ὅστις πρῶτος λέγων, εἰ &c. ut ὅστις πρῶτος λέγων ſint auctoris, non Arcadis iſtius de ſeipſo, verba. Cæterùm, *Leuncl.* vertit *quo fit ut ego, qui primus ſententiam dico, ſi* &c. *Steph.* & ἔφη & hypoſtigmen poſt λέγων expungi debere, & ὅστις πρῶτος λέγων ἐγὼ ſimpliciter, vel ἐγὼ μὲν ὁ πρῶτος λέγων, potiùs dicendum fuiſſe putavit.

4 Ἔτι τοῖς πεπονημένοις] Hanc lectionem præſtat MS.Eton. In edit. *Flor. Steph. Leuncl.* aliiſque legitur — ἔπ τοῖς πεπονημένοις &c. adfertur etiam — ἐπὶ τοῖς πεπονημένοις &c.

5 Ἀλλὰ πάντα μὲν ἄνθρωπον &c.] *Iſocrat.* ad *Demon.* pag. 11. edit. *Steph.* Νόμιζε μηδὲν εἶναι τῶν ἀνθρωπίνων βέβαιον· ἕτω γὰρ, ἂν εὐτυχῶν, ἧσσ' ἀφειμένος· ἂν δὲ δυσχῶν, ἀφείλυπ&. Plura huc facientia congeſſit *Stobæus* Serm. 103. *Euripid.* Hypſip. v. 6. Ἀελπτον ὀδὸν, πάντα δ' ἐλπίζειν χρεών.

6 Αἰτίαν ἔχω,] Sic mihi quidem legendum videtur: & ſic paulò infrà Noſter — ὑφ' ὑμῶν αἰτίαν ἔχομαι &c. Vulgò ſcribitur αἰτίας ἔχω.

" μέν γε ἤδη οἴκαδε ὁρμώμενος μὰ τ' Δία, ὅπ πυνθανόμενος
" ὑμᾶς εὖ ποιεῖν, ἀλλὰ μᾶλλον ἀκούων ἐν ἀπόροις εἶναι), ὡς
" ὠφελήσων εἴ τι δυναίμην. Επεὶ δ' ἦλθον, Σεύθης τοῦτο [1] πολ-
" λοὺς ἀγγέλους πρὸς ἐμὲ πέμποντος, καὶ πολλὰ ὑπισχνουμένου
" ἐμοὶ, εἰ πείσαιμι ὑμᾶς πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν, τοῦτο μὲν οὐκ ἐπεχεί-
" ρησα ποιεῖν, ὡς αὐτοὶ ὁρᾶτε· ἦγον δ' ὅθεν ὤμην τάχιστ' ἂν
" ὑμᾶς εἰς τὴν Ασίαν διαβῆναι. [2] Ταῦτα γὰρ καὶ βέλτιστα ἐνόμι-
" ζον ὑμῖν εἶναι), καὶ ὑμᾶς ἥδεσθαι βουλομένους. [3] Επεὶ δὲ Αρίσταρ-
" χος ἐλθὼν σὺν τριήρεσιν ἐκώλυσε διαπλεῖν [4] ἡμᾶς, ἐκ τούτου
" (ὅπερ εἰκὸς δῆπου ἦν) συνέλεξα ὑμᾶς, ὅπως βουλευσαίμεθα
" ὅ,τι χρὴ ποιεῖν. [5] Οὐκοῦν ὑμεῖς ἀκούοντες μὲν Αριστάρχου κε-
" λεύοντος ὑμῖν εἰς Χερρόνησον πορεύεσθαι, ἀκούοντες δὲ Σεύθου
" πείθοντος ἑαυτῷ συστρατεύεσθαι, πάντες μὲν ἐλέγετε σὺν Σεύθῃ

" fectò iter inſtituerem, indè me ſanè *huc* averti, non quòd proſ-
" perâ vos uti fortunâ intelligerem, ſed potiùs quòd vos ſum-
" mas in anguſtias adductos eſſe audirem, ut *vos* ſi quo poſſem ad-
" jumento ſublevarem. Poſteaquam veni, Seuthes hic licèt mul-
" tos ad me nuntios mitteret, & mihi multa polliceretur, ſi vobis
" perſuaſerim ut ad ipſum veniretis, hoc non adgreſſus ſum, utì
" nôſtis ipſi; ſed eò *vos* duxi unde putabam in Aſiam vos celerri-
" mè trajicere poſſe. Id enim & vobis eſſe utiliſſimum arbitrabar,
" & vos *id* velle noveram. Verùm ubi Ariſtarchus cum triremi-
" bus venit ac nos *in Aſiam* velis tranſmittere vetuit, tunc (quod
" utique conſentaneum erat) vocavi vos ad concionem, ut quid
" eſſet agendum deliberaremus. Nonne vos cùm audiretis Ari-
" ſtarchum vobis præcipientem ut in Cherroneſum proficiſcere-
" mini, audiretis etiam Seuthen *id* vobis ſuadentem ut cum eo
" expeditionem ſuſciperetis, omnes cum Seuthe proficiſcendum

1 Πολλοὺς ἀγγέλους — καὶ &c.] Vide p. 532 & 537.

2 Ταῦτα γὰρ βέλτιστα] Adi p. 448. n. 3. & p. 299. n. 4.

3 Επεὶ δὲ Αρίσταρχος &c.] Lege p. 532.

4 Ημᾶς] Sic MS. Eton. edit. vet. & *Steph.* Malè *Leuncl.* ὑμᾶς dedit.

5 Οὐκοῦν ὑμεῖς &c.] Hæc interrogativè propoſita, ſecùs atque ſolent intelligi, videntur. Lege p. 542 & 546.

" ἰέναι, πάντες δ' [1] ἐπεψηφίσασθε ταῦτα; [2] Εἴ τι ἔν ἐγὼ ἐν-
" ταῦθα ἠδίκησα, ἀγαγὼν ὑμᾶς ἔνθα πᾶσιν ὑμῖν ἐδόκει, εἰ-
" πάτε. Ἐπεὶ γεμὴν ψεύδεσθαι ἤρξατο Σεύθης περὶ ὧν μισθοῦ,
" εἰ μὲ ἐπαινῶ αὐτὸν, δικαίως ἄν με αἰτιῶσθε καὶ μισοῖτε· εἰ δὲ
" πρόσθεν αὐτῷ πάντων μάλιστα φίλος ὢν, νυνὶ πάντων ἀφ-
" εστώτατός εἰμι, πῶς ἔτι δικαίως, αἱρούμενος ὑμᾶς ἀντὶ Σεύ-
" θου, ὑφ' ὑμῶν αἰτίαν ἔχοιμι περὶ ὧν πρὸς τοῦτον διαφέρομαι;
" Ἀλλ' εἴποιτε ἂν ὅτι ἔξεστι καὶ τὰ ὑμέτερα ἔχοντα πρὸς Σεύ-
" θου, [3] τεχνάζειν. [4] Οὐκοῦν δῆλον τοῦτό γε, ὅτι εἴπερ ἐμοὶ
" [5] ἐτέλει τι Σεύθης, οὐκ ἂν οὕτως ἐτέλει δήπου, ὡς ὧν τε ἐμοὶ δοίη
" στερῆτο, καὶ ἄλλα ὑμῖν ἀποτίσειεν; Ἀλλ' οἶμαι, εἰ ἐδίδου,
" ἐπὶ τούτῳ ἂν ἐδίδου, ὅπως ἐμοὶ δὲς μεῖον, μὴ ἀποδοίη ὑμῖν
" τὸ πλεῖον. Εἰ δέ νυν οὕτως ἔχειν οἴεσθε, ἔξεστιν ὑμῖν αὐτίκα
" esse dixistis, omnes id vestris suffragiis comprobâstis? Quam-
" obrem si quam ego injuriam ibi feci, qui vos *eò* duxerim quò
" vobis omnibus *duci* placuit, enuntiate. Posteaquam verò Seu-
" thes de stipendio fidem fallere cœpit, eum si laudo, jure me
" accusetis, atque odio habeatis: sin autem antehac ei cùm essem
" amicissimus, nunc *ab eo* maximè omnium dissideo, quî *fieri* ad-
" huc *possit ut*, cùm vos Seuthæ prætulerim, jure à vobis accu-
" ser *iis de rebus* de quibus cum hoc *homine* dissideo? At dicetis
" *forsan* fieri posse ut acceptis à Seuthe *stipendiis* vestris, artifi-
" ciosâ dissimulatione utar. Nonne hoc manifestum est, si quid
" mihi pendit Seuthes, *id* eum non sic utique pependisse, ut tum
" illis quæ mihi daret privaretur, tum vobis alia persolveret?
" Enimverò arbitror, si quid ille mihi dedisset, eâ causâ daturum
" fuisse, ut mihi datâ minore *summâ*, vobis majorem non redde-
" ret. Quòd si rem sic se habere existimatis, vobis statim licet

1 Ἐπεψηφίσασθε ταῦτα;] Adi p. 546. n. 5.

2 Εἴ τι οὖν &c.] MS. Eton. Τί οὖν ἐγὼ ἐνταῦθα ἠδίκησα, ἀγαγὼν ὑμᾶς ἔνθα πᾶσιν ὑμῖν ἐδόκει; omissis αἰ & εἶπατε. Idem MS. pro Ἐπεὶ γεμὴν &c. dat Ἐπεὶ ᾗ ὑμῖν &c.

3 Τεχνάζειν.] Est, *Suidâ* exponente, τὸ πανούργως καὶ ἀλαπαστικῶς — *Phavorino*, μηχανᾶσθαι.

4 Οὐκοῦν &c.] Hæc quoque interrogativè prolata videntur: vide p. 577. n. 5.

5 Ἐτέλει] Vide p. 516. n. 1.

" μάλα μαζάιαν ταύτην [1] τῇ πρᾶξιν ἀμφοτέροις ἡμῖν ποιῆ-
" σαι, ἐὰν [2] πράξητε αὐτὸν τὰ χρήματα. Δῆλον γὰρ ὅτι
" Σεύθης, εἰ ἔχω τι παρ' αὐτοῦ, ἀπαιτήσει μέντοι δικαίως,
" ἐὰν μὴ βεβαιώ τὴν πρᾶξιν αὐτῷ, ἐφ' ᾗ ἐδωροδοκούμην.
" Ἀλλὰ πολλοῦ [3] μοι δοκῶ δεῖν τὰ ὑμέτερα ἔχειν· ὀμνύω
" γὰρ ὑμῖν θεοὺς ἅπαντας καὶ πάσας, μηδὲ ἃ ἐμοὶ ἰδίᾳ ὑπέ-
" σχετο Σεύθης, ἔχειν· πάρεστι δὲ αὐτὸς, καὶ ἀκούων σαφῶς δὲ
" μοι εἰ ὄμοσκα. Ἵνα δὲ μᾶλλον θαυμάσητε, [4] σωσπόμνυμι
" μηδὲ ἃ οἱ ἄλλοι στρατηγοὶ ἔλαβον εἰληφέναι, μὴ τοίνυν μηδ'
" ὅσα τῶν λοχαγῶν ἔνιοι. Καὶ τί δὴ ταῦτα ἐποίουν; Ὡιμην,
" ὦ ἄνδρες, ὅσῳ μᾶλλον συμφέρομαι [5] τούτῳ τῇ τότε πενίαν,

" rem *dolosè ex pacto* conficiendam irritam utrique noſtrûm red-
" dere, ſi pecuniam ab ipſo exegeritis. Nam ſatìs conſtat Seu-
" then, ſi quid ab eo accepi, repetiturum jure ſanè, ſi rem *dolosè*
" *ex pacto* conficiendam, cujus *conficiendæ* causâ muneribus fue-
" ram corruptus, ratam non fecero. Enimverò multum abeſt ut
" *ſtipendia* veſtra acceperim: nam per omnes deos deáſque juro,
" me nè illa quidem habere, quæ mihi privatim promittebat Seu-
" thes: adeſt ipſe, & cùm *hæc* audiat novit an pejerem. Ut verò
" magìs etiam admiremini, *hoc* quoque jurejurando confirmo me
" non *ea*, quæ duces acceperunt alii, accepiſſe, imò verò nè qui-
" dem *ea*, quæ de cohortium præfectis nonnulli *acceperunt*. Et
" quamobrem tandem hæc feci? Exiſtimabam, milites, quantò
" æquiore animo paupertatem, *quâ* tum *premebatur*, unà cum hoc

1 Τῷ πρᾶξιν] *Suid.* & *Phavor.* Πρᾶξις· κυρίτερον ἅπασα λογικὴ ἐνέργεια· ἰδίως ἡ κατὰ κυριώτερον, ἢ κατὰ διαίρεσιν, τυτέστιν, ἡ κατ' ἀρετὴν ἢ κακίαν ἐνέργεια γινομένη. Idem, Πρᾶξις ἡ πεποίθησις. *Phavor.* Καὶ πρᾶξις, ἡ πεποιθησία. Repone, ἡ πεποίθησις. Adi ſis Comment. doctiſſ. *Caſaub.* in *Polyb.* p. 187. & ſuprà p. 461. n. 2.

2 Πράξητε] *Phavor.* & *Tho. Magiſt.* Πράττω, ὁ μόνον τὸ ποιῶ καὶ πάσχω, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπαιτῶ, ὃ ἐξ εἰωθότος λέγομεν. *Thucyd.* l. 1. c. 99. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ἀκριβῶς ἔπρασσον, &c. *Schol.* Ἀκριβῶς ἔπρασσον] ἀπῄτουν ἀνιέντως. *Æſchin.* dial. 2. ſect. 31. — τούτων μισθὸν πραττόμενοι; i. e. *pro iis mercedem exigentes?*

3 Μοι δοκῶ] Sic ſuprà pag. 576. μοι δοκῶ σωφρονεῖν *&c.* Adi p. 128. n. 4.

4 Σωσπόμνυμι,] In lexicis deeſt.

5 Τούτῳ] Seuthen digito monſtrat. Cæterùm, utì Noſter hìc dicit *συμφέρομαι τούτῳ &c.* Sic *Plaut.* Trin. 2. 2. 60. *Mureto* obſervante, *tolerare alicujus egeſtatem*, dixit.

" τοσούτῳ μᾶλλον αὐτὸν φίλον μοι ἔσεσθαι, ὁπότε δυνηθείη.
" Ἐγὼ γὰρ ἅμα ὁρῶ αὐτὸν εὖ πράττοντα, καὶ γιγνώσκω δὴ αὐτοῦ
" τὴν γνώμην. Εἶποι δή τις ἄν, Οὕκουν αἰσχύνῃ οὕτω μω-
" ρῶς ἐξαπατώμενος; Ναὶ μὰ Δία ἠσχυνόμην μέντοι, εἰ
" τοῦτο πολεμίου γε [1] ὅτου ἐξηπατήθην· [2] φίλῳ δ' ὄντι ἐξαπα-
" τᾶν αἰσχρόν μοι δοκεῖ), ἢ ἐξαπατᾶσθαι. [3] Ἐπεὶ εἴ γε πρὸς
" φίλους ἐστὶ φυλακὴ, πάντας οἶδα ὑμᾶς [4] διαφυλαξαμένους,
" ὡς μὴ πρόσοχθον τούτῳ πρόφασιν δικαίαν μὴ ἀποδιδόναι ὑμῖν
" ἃ ὑπέσχετο· οὔτε γὰρ ἠδικήσαμεν τοῦτον οὐδέν, οὔτε κατε-
" κλακεύσαμεν τὰ τούτου, οὔτε μὴν κατεδειλιάσαμεν οὐδέν,
" ἐφ' ὅτι ἡμᾶς οὕτω παρεκάλεσεν. Ἀλλὰ φαίητε ἄν,
" ἔδει τὰ ἐνέχυρα τότε λαβεῖν, ὡς, μηδὲ εἰ ἐβούλετο, ἐδυνάτο

" perferrem, tantò eum mihi amiciorem futurum, cùm *talem ſe*
" *præbere* valeret. Ego verò jam ſimul eum proſperâ uti fortunâ
" video, & animum ejus cognoſco. Jam dixerit *forſan* aliquis,
" Annon igitur erubeſcis adeò te ſtultè decipi? Profectò erubeſ-
" cerem, ſi ab hoſte in hunc modum deceptus eſſem: at *homini*
" amico turpius eſſe duco, ſi *amicum ipſe* decipiat, quàm ſi deci-
" piatur. Si qua porrò erga amicos eſt cautio, vos omnes caviſſe
" novi, nè huic occaſionem juſtam præberetis, quo minùs ea vo-
" bis redderet quæ pollicitus eſt: neque enim ullâ hunc injuriâ
" adfecimus, neque per inertiam rebus ipſius detrimenti quid-
" quam adtulimus, neque ſanè quidquam, ad quod nos ille adhor-
" tatus eſt, præ formidine refugimus. Verùm dixeritis *forſitan*,
" pignora tunc fuiſſe capienda, ut nè, etiamſi vellet, decipere

1 Οὕτως] MS. Eton. dat ὅντῳ &c.

2 Φίλῳ δ' ὄντι] Eleganter πλεονάζει participium, utì & p. 576. Ἀλλὰ πάντα μὲ ἄνθρωπον ὄντα &c. Ejuſdem ferè ſententiæ dictum Phocioni tribuit *Ælian.* H. V. l. 2. c. 16. — παρελθὼν εἰς τὸν Ἀθηναίων, ἐκκλησίαν ὅσης, ἐπεί τι αὐτοῖς ἐμέμφετο ἀγνωμοσύνῃσι, πάνυ σφόδρα πεπαιδευμένως καὶ πλουσίως εἶπε· Βέλομαι μᾶλλόν τι ὑφ' ὑμέων πεισθῆναι κακὸν αὐτὸν, ἢ αὐτός τι ὑμᾶς κακῶς δρᾶσαι.

3 Ἐπεὶ] Eadem eſt voculæ vis *Ælian.* l. 3. c. 10. Ἐπεί τοι Λακωνικὸς ἦν &c. i. e. *Eſt deinde verò* &c. Adi K. Π. p. 81. n. 1. Niſi mavis hìc ἐπεὶ vertere *Alioquin*, atque adeò elliptìcam locutionem eſſe, ſic utique exponendam, ſtatuis, εἰ ἦν μὴ, *ſcil.* ἐξαπατᾶν αἰσχρόν ἐστιν, ἢ ἐξαπατᾶσθαι — Confer. p. 456. n. 2.

4 Διαφυλαξαμένους] Idem MS. φυλαξαμένους & pro πάντας edit. *Steph.* dat. πᾶσιν.

" ἐξαπατᾷν. Πρὸς ταῦτα δὲ ἀκούσατε, ἃ ἐγὼ οὐκ ἄν ποτε
" εἶπον τούτῳ ἐνδυτίον, εἰ μή μοι ἦ παντάπασιν [1] ἀγνώμονες
" ἐδοκεῖτε εἶναι, ἢ λίαν εἰς ἐμὲ ἀχάρισοι. Ἀναμνήσθητε γὰρ [2] ἐν
" ποίοις ἦσθ' ὄντες πράγμασιν ἐτύγχάνετε, ἐξ ὧν ὑμᾶς ἐγὼ
" ἀνήγαγον πρὸς Σεύθην. Οὐκ εἰς μὲν Πέρινθον, εἰ πρόσιητε
" τῇ πόλει, Ἀρίσταρχος ὑμᾶς ὁ Λακεδαιμόνιος οὐκ εἴα εἰσιέναι,
" ἀποκλείσας τὰς πύλας; [3] ὑπαίθριοι δὲ ἔξω ἐστρατοπεδεύεσθε;
" μέσος δὲ χειμὼν ἦν; ἀγορᾷ δὲ ἐχρῆσθε, σιτία μὲν ὁρῶντες
" τὰ ὤνια, σιτία δὲ ἔχοντες [4] ὅτων ὠνήσεσθε; Ἀνάγκη δὲ ἦν
" μένειν ὅπῃ Θρᾴκης· (τριήρεις γὰρ [5] ἐφορμοῦσαι ἐκώλυον διά-
" πλεῖν) εἰ δὲ μένοι τις, [6] ἐν πολεμίᾳ χώρᾳ ἦν, ἔνθα πολλοὶ
" μὲν ἱππεῖς ἐνδυτίοι ἦσαν, πολλοὶ δὲ πελτασταί. Ἡμῖν δὲ

" posset. Ad ea velim audiatis, quæ contra ipsum nunquam ego
" proferrem, nisi mihi vel omnino iniqui homines, vel admodum
" erga me ingrati esse videremini. Recordamini utique quali-
" bus in molestiis fuistis, è quibus ego vos ad Seuthen deduxi.
" Annon vos in Perinthum, si ad urbem *quidem* accederetis, Ari-
" starchus Lacedæmonius, portis occlusis, ingredi vetabat? *an-*
" *non* castra sub dio foris habebatis? *annon* media erat hiems?
" *annon* foro utebamini, cùm *in eo* rerum venalium penuriam vi-
" deretis, cùm haud quid vobis suppeteret, quo *commeatus* coë-
" meretis? Necesse verò erat in Thraciâ manere: (nam triremes
" in statione manentes, quo minùs trajiceremus, impediebant)
" quòd si quis *ibi* maneret, *necesse erat* in agro hostili versari, ubi
" multi *nobis* equites oppositi erant, peltastæ multi. Nobis au-

1 Ἀγνώμονες] *Hesych.* & *Phavor.* sunt ἄξυνοι, ἀσύμφωνοι, ἀναλογνώμονες, ἀναίσθητοι — Adde p. 157. n. 5.

2 Ἐν ποίοις πσὶν] Vide p. 399. n. 6.

3 Ὑπαίθριοι] Vide p. 401. n. 2.

4 Ὅτων ὠνήσεσθε;] Ità edit. *Steph.* & *Leunel.* In MSto Eton. legitur ὅταν ὠνῆσθε: in vet. edit. ὅτου ὠνήσεσθε.

5 Ἐφορμοῦσαι] *Harpocrat.* Ἐφορμεῖν, ἀντὶ τοῦ ἐφεδρεύειν· τὸ μὲν γὰρ κατὰ ζώνων ὁρμιῶν ἐπιτηροῦντας καιρὸν ἐπιθέσεως, οὕτως ἔλεγον. *J. Poll.* lib. 1. segm. 122. Τὸ δὲ φυλάττειν ζώνας, ἐφορμεῖν, καὶ ναυλοχεῖν· ubi vide quæ notavit doctiss. *Kuhn.* Adde *Suid.* in v. Ἐφορμεῖν,, & quæ ibi scripsit Cl. *Kust.*

6 Ἐν πολεμίᾳ χώρᾳ] Ultima vox in MSto Eton. deest: non malè. Adi p. 512. n. 7.

" ὁπλιτικὸν μὲν δὴ ἦν, ὡς ἀθρόοι μὲν ἰόντες ἐπὶ τὰς κώμας,
" ἴσως ἂν ἐδυνάμεθα σῖτον λαμβάνειν οὐδέν τι ἄφθονον·
" ὅτῳ δὲ διώκοντες ἂν ἢ ἀνδράποδα ἢ πρόβατα καταλαμ-
" βάνοιμεν, οὐκ ἦν ἡμῖν· οὔτε γὰρ ἱππικὸν οὔτε πελτασι-
" κὸν ἔτι ἐγὼ συνεσηκὸς κατέλαβον παρ' ὑμῖν. Εἰ οὖν, ἐν
" τοιαύτῃ ἀνάγκῃ ὄντων ὑμῶν, μηδ' ὀνήσιμον μισθὸν προσα-
" τήσας, Σεύθην σύμμαχον ὑμῖν προσελάβον, ἔχοντα ἱπ-
" πέας καὶ πελτασὰς, ὧν [1] ὑμεῖς προσεδεῖσθε, καλῶς ἂν ἐδό-
" κουν ὑμῖν βεβουλεῦσθαι [2] περὶ ὑμῶν; Τότων γὰρ δήπου
" κοινωνήσαντες, καὶ σῖτον ἀφθονώτερον ἐν ταῖς κώμαις εὑρίσκετε,
" καὶ τὸ ἀναγκάζεσθαι τὰς θεραπαίνας καὶ παιδίσκας μᾶλλον φεύ-
" γειν· καὶ προβάτων καὶ ἀνδραπόδων μετέχετε. Καὶ πολέ-
" μιον δὲ ἕνα ἔτι ἑωρῶμεν, ἐπειδὴ τὸ ἱππικὸν ἡμῖν προσεγένετο·
" [3] τέως γὰρ θαρσαλέως ἡμῖν [4] ἐφείποντο οἱ πολέμιοι ὡς ἱππικῷ

" tem gravis ſanè aderat armatura, ut ſi in vicos conferti inva-
" ſiſſemus, frumenti non magnam *profectò* copiam capere forſan
" potuiſſemus; verùm quo vel mancipia vel pecora perſequendo
" comprehenderemus, nobis non aderat: nec enim adhuc ego
" vel equitum vel peltaſtarum copias apud vos coactas reperi.
" Si ergo, tali cùm neceſſitate premeremini, nullo prorſus ſtipen-
" dio poſtulato, Seuthen vobis ſocium conciliarem, qui & equites
" habebat & peltaſtas, quibus vos egebatis, maléne commodis
" veſtris conſuluiſſe videbar? Nimirum his certè ſociis uſi, & fru-
" mentum copioſius in vicis reperiſtis, propterea quòd Thraces
" magìs feſtinanter fugere cogerentur; pecorum etiam & man-
" cipiorum participes fuiſtis. Ac nullum ampliùs hoſtem vidi-
" mus, poſteaquam nobis equeſtres acceſſerint copiæ: priùs au-
" tem audacter hoſtes cum equitum & peltaſtarum agmine nos

1 Υμεῖς] Sic MS. Eton. edit. vet. & *Steph.* Malè *Leuncl.* ἡμεῖς..

2 Περὶ ὑμῶν;] In eodem MSto & vet. edit. legitur ποῖς ὑμῶν; in *Steph.* & *Leuncl.* reperitur ſcriptura recepta. Vide ſis p. 535. n. 3.

3 Τέως] Vide p. 571. n. 8.

4 Εφείποντο — ἱππικῷ &c.] Adi p. 557. n. 2.

" ἢ πελτασικῷ, κωλύοντες μηδαμῆ καῖ ὀλίγους ἀποσκεδννυ-
" μένους τὰ ὁπλιτικὰ ἀφθονώτερα [1] ἡμᾶς πορίζεσθαι. Εἰ δὲ
" δὴ ὁ συμπαρέχων ὑμῖν ταύτην τὴν ἀσφάλειαν, μὴ πάνυ πολὺν
" μισθὸν [2] προστετάχθαι τῆς ἀσφαλείας, τοῦτο δὴ τὸ πάθημα τὸ
" χάλιον; ἢ διὰ τοῦτο ἠδαμῆ οἴεσθε χρῆναι [3] ζῶντά μ' ἀνεῖ-
" ναι; Νυνὶ δὲ δὴ πῶς ἀπέρχεσθε; Οὐ διαχειμάσαντες μὲν ἐν
" ἀφθόνοις τοῖς ὁπλιτικοῖς, πλεῖστον δ' ἔχοντες τοῦτο ὅ,τι ἐλά-
" βετε παρὰ Σεύθου; [4] τὰ γὰρ τῶν πολεμίων ἐδαπανᾶτε· ὑμᾶς δὲ
" πρᾶττοντες, ὅτε ἄνδρας ἐπείδετε ὑμῶν αὐτῶν ἀποθανόντας,
" ὅτε ζῶντας ἀπεβάλετε. Εἰ δέ τι καλὸν πρὸς τοὺς ἐν τῇ Ασίᾳ
" βαρβάρους ἐπέπρακτο ὑμῖν, ἆρ' ἐκεῖνο σῶν ἔχετε, καὶ πρὸς
" ἐκείνοις νυνὶ ἄλλην εὐκλειαν προσειλήφατε, ἢ σοὶ ἐν τῇ
" Εὐρώπῃ Θρᾷξας, ἐφ' οὓς ἐστρατεύεσθε, κρατήσαντες; Ἐγὼ μὲν

" infequebantur, impedientes quo minùs uſquam exigui numero
" effuſi commeatus largiores nobiſmet pararemus. Quòd ſi is
" ſanè qui ad hanc vobis ſecuritatem conciliandam operam con-
" tulit, non admodum amplum inſuper pro ſecuritate ſtipen-
" dium pependerit, hæccine calamitas illa gravis eſt? ac propter
" hanc me nequaquam vivum dimittere *vos* debere putatis?
" Nunc autem quomodo abitis? Annon hieme in magnâ copiâ
" commeatûs actâ, & hoc ex abundanti habentes quod à Seuthe
" accepiſtis? nam quæ hoſtium *erant ea* conſumpſiſtis: atque
" dum ità agebatis, neque viros veſtrûm *de numero* peremtos *ul-*
" *los* vidiſtis, neque vivos amiſiſtis. Quòd ſi quid à vobis adver-
" sùs barbaros in Aſiâ præclarè geſtum erat, nonne id incolume
" habetis, & ad ea nunc aliam adjunxiſtis gloriam, victis etiam
" Thracibus in Europâ *ſitis*, contra quos bellum intuliſtis? Equi-

1 Ἡμᾶς] In MSto Eton. & vet.edit. deeſt.

2 Προστετάχθαι] In lexicis deeſt. De vi præpoſit. vide p.32. n.2. De phraſi μισθὸν ἀσφαλείας vide p. 416. n. 2. Add. p. 578. n. 5.

3 Ζῶντά μ' ἀνεῖναι;] Sic edit. quas vidi, omnes. MS. Eton. dat ζῶντα ἐμὲ ἀνεῖναι.

4 Τὰ γὰρ τῶν πολεμίων &c.] I. e. *Stephano* exponente, *non enim coacti fuiſtis in victum impenſam facere, cùm eum vobis hoſtes ſuppeditarent.*

" ὑμᾶς [1] φημὶ δικαίως ἂν, ὧν ἐμοὶ χαλεπαίνετε, τούτων τοῖς
" θεοῖς χάριν εἰδέναι ὡς ἀγαθῶν. Καὶ τὰ μὲν ὑμέτερα,
" ταῦτα. Ἄγετε δὴ πρὸς θεῶν, καὶ τὰ ἐμὰ σκέψασθε ὡς
" ἔχει. Ἐγὼ μὲν γὰρ ὅτε πρῶτον [2] ἀπῆρα οἴκαδε, ἔχων μὲν
" ἔπαινον πολλοῦ πρὸς ὑμᾶς ἀπεπορευόμην, ἔχων δὲ δι' ὑμᾶς
" καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων εὔκλειαν· ὥστε ἐνόμιζον δὲ ὑπὸ
" Λακεδαιμονίων· (εἰ γὰρ ἄν με ἔπεμπον πάλιν πρὸς ὑμᾶς)
" νῦν δ' ἀπέρχομαι πρὸς μὲν Λακεδαιμονίους ὑφ' ὑμῶν αἰτια-
" σάμενος, Σεύθῃ δὲ ἀπεχθόμενος ὑπὲρ ὑμῶν, οὗ ἥλ-
" πισ' ἂν εὖ ποιήσας μετ' ὑμῶν, [3] ἀποσοφοῦ καὶ ἐμοὶ κα-
" λὸν καὶ σωσὶν, εἰ [4] γένοιντο, καταθήσεως. Ὑμεῖς δ', ὑπὲρ
" ὧν ἐγὼ ἀπήχθημαί τε πλεῖσα, [5] καὶ ταῦτα πολὺ κρείττοσιν
" ἐμαυτοῦ, σφαγιαζόμενός τε τόδε νεὼ πω πέπαυμαι ὅπ-

" dem aio diis meritò gratiam à vobis habendam pro iis *ipſis*, tan-
" quam pro beneficiis, quorum causâ mihi ſuccenſetis. Atque hæc
" rerum veſtrarum eſt conditio. Agite jam per deos, meæ quoque
" quomodo ſe habeant, conſiderate. Ego utique cùm domum
" navigaturus primùm ſolverem, diſcedebam multâ apud vos lau-
" de ornatus, gloriam etiam cæteris à Græcis per vos conſequu-
" tus: quin & Lacedæmonii mihi fidem habebant; (alioqui enim
" me ad vos non remiſiſſent) at nunc *ità* diſcedo *ut* apud Lace-
" dæmonios à vobis in crimen adductus *ſim*, & Seuthæ veſtrâ
" cauſâ inviſus, de quo cùm vobis adjuvantibus benè meritus eſ-
" ſem, fore ſperâram ut *apud ipſum* tum mihi tum liberis, ſi *qui*
" forent, perfugium honeſtum compararem. Vos autem, quo-
" rum ego cauſâ maximo ſum in odio, ídque apud multò me po-
" tentiores, & *quibus* nè nunc quidem quodcunque poſſum com-

1 Φημὶ] Adi p. 504. n. 2.

2 Ἀπῆρα &c.] Similiter *Ælian.* H.V. l. 3. c. 26. ἀπῆρεν εἰς Πελοπόννησον, &c. Et l. 8. c. 5. ἀπάρας δὲ βιάλοιμον &c. *Thucyd.* lib. 7. c. 19. ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου ἀπῆραν, ſine præpoſit. *Herodian.* lib. 3. c. 15. ἀπάρας τῆς Βρεττανίας ἠθέλησαν.

3 Ἀποσοφοῦ] Conſule p. 153. n. 3.

4 Γένοιντο] Sic legendum rectè ſtatuit *Steph.* eandem etiam ſcripturam in loco vertendo expreſſit *Leuncl.* Vulgò legitur γένοιτο.

5 Καὶ ταῦτα] Adi p. 524. n. 4.

" δύναμαι ἀγαθὸν, τοιαύτην γνώμην ἔχετε περὶ ἐμοῦ. Αλλ'
" ἔχετε μέν με, ὅτε φεύγοντα λαβόντες, ὅτε ἀποδιδράσκοντα·
" ἢν ὃ ποιήσητε ἃ λέγετε, ἴσε ὅτι ἄνδρα [1] καταπαύοντες ἕσεσθε,
" [2] πολλὰ μὲν δὴ πρὸ ὑμῶν ἀγρυπνήσαντα, πολλὰ δ' σὺν ὑμῖν
" πονήσαντα καὶ κινδυνεύσαντα, καὶ ἐν τῷ μέρει καὶ περὶ τὸ μέρος·
" θεῶν δὲ ἵλεων ὄντων, καὶ τρόπαια βαρβάρων πολλὰ δὴ σὺν
" ὑμῖν στησάμενον· ὅπως δέ γε τῶν Ελλήνων μηδενὶ πολέμιοι γέ-
" νοισθε, πᾶν ὅσον ἐγὼ ἐδυνάμην, [3] πρὸς ὑμᾶς μεταστησάμενον.
" Καὶ νῦν οὖν νεῶν ὑμῖν ἔξεστιν ἀνεπιλήπτως πορεύεσθαι, ὅποι ἂν
" [4] θέλητε καὶ κατ' γῆν καὶ κατ' θάλατταν. [5] Υμεῖς δὲ, ὅτι πολλὴ
" ὑμῖν εὐπορία φαίνεται, [6] καὶ πλεῖτε ἔνθα δὴ ὀπτυμεῖτε πά-
" λαι, δέονται ὑμῶν οἱ τὸ μέγιστον δυνάμενοι, μισθὸς ὃ φαί-
" νεται, ἡγεμόνες ὑμῖν ἥκουσι Λακεδαιμόνιοι, κράτιστοι νομιζόμενοι

" modi moliri desino, talem de me opinionem habetis. Enim-
" verò habetis *jam* me, quem neque fugientem comprehendistis,
" neque se subducere cupientem: quòd si *ea*, quæ dicitis, fece-
" ritis, scitote vos virum *illum* peremturos, qui pro vobis certè
" sæpè vigilaverit, multos vobiscum labores adîerit & pericula,
" tum partibus suis tum aliorum functus; atque, diis faventibus,
" multa *victos* ob barbaros tropæa vobiscum statuerit; *eum deni-*
" *que*, qui omni studio, quantum vires suppetebant, ut nè cum
" Græcorum ullo inimicitias susciperetis, contenderit. Ac jam
" certè vobis licet citra reprehensionem, quocunque volueritis,
" terrâ marique proficisci. Vos verò, quia magna *rerum omnium*
" adparet copia, & quò jam dudum cupitis navigandi potestatem
" nacti estis; operâ vestrâ potentissimi egent homines; stipendium
" ostentatur; duces adsunt Lacedæmonii, qui præstantissimi ha-

1 Καταπαυόντες ἔσεσθε,] Vide p. 397. n. 4.
2 Πολλὰ] Respice p. 283. n. 3.
3 Πρὸς ὑμᾶς] In MSto Eton. desunt.
4 Θέλητε] MS. Eton. dat ἔλησθε.
5 Υμεῖς] Respicit νεῶν δὴ καιρὸς δοκεῖ &c. quâ de loquendi ratione vide p. 230. n. 3. Add. Κ. Π. p. 420. n. 1.
6 Καὶ πλεῖτε ἔνθα &c.] Vide sis p. 72. n. 4. Adde p. 306. n. 2.

" τὴν εἰ), [1] νυῦ δὴ καιρὸς δοκεῖ ὑμῖν εἰ) ὡς τάχιστα ἐμὲ κατακ-
" τανεῖν; [2] Οὐ μὴν, ὅτε γε ἐν τοῖς ἀπόροις ἦμεν, ὦ πάντων
" [3] μνημονικώτατοι· ἀλλὰ καὶ πατέρα ἐμὲ ἐκαλεῖτε, καὶ ἀεὶ ὡς
" εὐεργέτου μεμνῆσθε ὑπισχνεῖσθε. Οὐ μέντοι [4] ἀγνώμονες οὐδ'
" ὅτοι εἰσὶν, οἱ νυῦν ἥκοντες ἐφ' ὑμᾶς· ὥστε, ὡς ἐγὼ οἶμαι, οὐδὲ
" τούτοις δοκεῖτε βελτίονες εἰ), τοιοῦτοι ὄντες περὶ ἐμέ." Ταῦ-
τα εἰπὼν ἐπαύσατο.

Χαρμῖνος δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος ἀνασὰς, εἶπεν ὅτωσὶ, Ἀλλ' ἐμοὶ μέντοι, ὦ ἄνδρες, ὁ δικαίως γε δοκεῖτε τῷ ἀνδρὶ τούτῳ χαλεπαίνειν· [5] ἔχω γὰρ καὶ αὐτὸς ὑπὲρ μαρτυρῆσαι· [6] Σεύθης γὰρ, ἐρωτῶντος ἐμοῦ καὶ Πολυνείκου περὶ Ξενοφῶντος, τίς ἀνὴρ

" bentur, *idcircò* tempus jam opportunum esse censetis, ut me
" quamprimùm occidatis? Non *ità* tamen *de me statuistis*, cùm
" in summis angustiis versaremur, ô maximè omnium memores!
" sed patrem me adpellabatis, sempérque vos mei tanquam de
" vobis præclarè meriti recordaturos pollicebamini. Verùm nec
" hi quidem, qui ad vos modò venerunt, iniqui sunt judices; adeò
" ut, ego *quidem* utì arbitror, neque his meliores esse videmini,
" quòd hoc modo vosmet erga me geratis." Hæc loquutus finem *dicendi* fecit.

Et Charminus Lacedæmonius surgens in hanc sententiam verba fecit, Mihi sanè, viri, non jure viro huic succensere videmini; nam & ipse possum pro eo testimonium dicere: Seuthes enim, cùm ego & Polynicus de Xenophonte interrogabamus, qui vir

1 Νῦν δὴ καιρὸς &c.] Cum interrogatione hæc legenda rectè putavit *Steph.*

2 Οὐ μὴν,] *Scil.* καιρὸς ἐδόκει ὑμῖν *&c.*

3 Μνημονικώτατοι·] Hanc lectionem omnes, quos videre licuit, repræsentant libri: de quâ sic *Stephanus*: "Defendi posse videretur μνημονικώτατοι, dicendo ironicè accipi; nisi sequeretur ἀγνώμονες. Rursum tamen non ignoro ἀμνημονικώτατοι (quod alioqui loco optimè convenire dicerem) durum videri posse: quare hìc quoque ἀφελκτικὸς esse volo. Fortasse tamen μνημονικώτατοι aliâ etiam ratione defendi possit; nimirum ut hic sit sensus, Vos qui alioqui optimè memores eorum estis, quibus invidiam vos mihi conflare posse existimatis." Mihi placet lectio vulgata, ejúsque interpretatio ironica. Sic infrà p. 592. ὦ θαυμασιώτατοι, *&c.*

4 Ἀγνώμονες] Vide p. 581. n. 1.

5 Ἔχω] Adi p. 128. n. 5.

6 Σεύθης γὰρ &c.] Respice p. 574.

εἴη, ἄλλο μὲν οὐδὲν εἶχε μέμφεσθαι, ἄγαν δὲ [1] φιλοστρατιώτου ἔφη αὐτὸν εἶναι· [2] διὸ καὶ χεῖρον αὐτῷ εἶναι [3] πρὸς ἡμᾶς τε τοὺς Λακεδαιμονίων καὶ πρὸς αὐτούς. Ἀνασὰς δὴ τούτῳ [4] Εὐρύλοχος ὁ Λουσιάτης Ἀρκὰς εἶπε, Καὶ δοκῶ δέ μοι, ὦ ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι, τοῦτο ὑμᾶς πρῶτον ἡμῶν στρατηγῆσαι, πρὶν Σεύθῃ ἡμῖν τὸν μισθὸν [5] πρᾶξαι ἢ ἑκόντος ἢ ἄκοντος, καὶ μὴ πρότερον ἡμᾶς ἀγαγεῖν. Πολυκράτης δὲ Ἀθηναῖος [6] εἶπεν ἀνασὰς ὑπὲρ Ξενοφῶντος, Ὁρῶ γε μέν, ὦ ἄνδρες, ἔφη, [7] καὶ Ἡρακλείδην ἐνταῦθα παρόντα· ὃς πολλαχοῦ τὰ χρήματα ἃ ἡμεῖς ἐπονήσαμεν, ταῦτα ἀποδόμενος, οὔτε Σεύθῃ ἀπέδωκεν οὔτε ἡμῖν [8] τὰ γινόμενα, ἀλλ' αὐτὸς κλέψας [9] πέπαται. Ἦν οὖν σωφρονῶμεν,

esset, nihil aliud quod *in eo* reprehenderet habebat, quàm quòd eum per esse militum studiosum diceret: eâque de causâ pejore eum esse tum apud nos Lacedæmonios tum apud ipsum loco. Post hunc surgens Eurylochus Lusiensis Arcas, Censeo equidem, ait, Lacedæmonii, ut in hâc re primùm fungamini imperatorum erga nos officio, *nimirum* ut à Seuthe vel volente vel invito stipendium nobis impetretis, neque priùs, *quàm id effeceritis*, nos *hinc* abducatis. Polycrates autem Athenienſis surgens pro Xenophonte verba fecit, Video sanè, viri, inquit, Heraclidem etiam hìc adesse; qui sumptis rebus nostro labore partis, iisque venditis, neque Seuthæ neque nobis coactam *ex iis* pecuniam tradidit, sed ipse *eam* interversam possidet. Quare si sapimus, eum prehen-

1 Φιλοστρατιώτου] Adi p. 574. n. 1.

2 Διὸ καὶ χεῖρον &c.] Suprà p. 574. scripserat καὶ ἀφ' οὗτο χεῖρόν ἐστιν αὐτῷ.

3 Πρὸς ἡμᾶς] Sic MS. Eton. edit. vet. & *Leuncl.* Malè *Steph.* — πρὸς ὑμᾶς &c.

4 Εὐρύλοχος ὁ Λουσιάτης &c.] Vox Ἀρκὰς immeritò *Steph.* & *Leuncl.* suspecta est. Noster suprà p. 280. Εὐρύλοχος ὁ Λουσιεὺς Ἀρκὰς &c. Porrò, MS. Eton. perperam exhibet Λουσιάτης. *Steph.* Byz. Λουσοὶ, πόλις Ἀρκαδίας — ὁ πολίτης Λούσιος, (scrib. forsan Λουσιεύς) & Λουσιάτης.

5 Πρᾶξαι] Vide p. 579. n. 2. Adde Luc. III. 13. Cæterùm, MS. Eton. habet ἀναπρᾶξαι. & mox ἀπαγαγεῖν pro ἀγαγεῖν.

6 Εἶπεν — ἔφη,] Vide p. 550. n. 7.

7 Καὶ Ἡρακλείδην &c.] Inspice p. 569.

8 Τὰ γινόμενα] Quo ferè sensu participium hoc adhibuit *Thucyd.* l. 6. c. 54. καὶ Ἀθηναίους εἰκὸς ἦν μόνον πεισθῆναι τῶν γιγνομένων, &c.

9 Πέπαται.] Vide p. 576. n. 1.

[1] ἐξόμεθα αὐτοῦ· ὁ γὰρ δὴ οὗτος γε, ἔφη, Θρᾷξ ἐστιν, ἀλλὰ Ἕλλην ὢν Ἕλληνας ἀδικεῖ.

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἡρακλείδης μάλα ἐξεπλάγη· [2] καὶ προσελθὼν τῷ Σεύθῃ λέγει, Ἡμεῖς, ἢν σωφρονῶμεν, [3] ἄπιμεν ἐντεῦθεν ἐκ τούτων τῶν παρασκευῶν. Καὶ ἀναβάντες ἐπὶ τοὺς ἵππους, [4] ᾤχοντο ἀπελαύνοντες εἰς τὸ ἑαυτῶν στρατόπεδον. Καὶ ἐντεῦθεν Σεύθης πέμπει [5] Ἐβοζέλμιον τὸν ἑαυτοῦ ἑρμηνέα πρὸς Ξενοφῶντα, καὶ κελεύει αὐτὸν καταμεῖναι παρ' ἑαυτῷ ἔχοντα χιλίους ὁπλίτας· καὶ ὑπισχνεῖτο αὐτῷ ἀποδώσειν τά τε χωρία τὰ [6] ἐπὶ θαλάττῃ, καὶ τἆλλα, ἃ ὑπέσχετο. [7] Καὶ ἐν ἀπορρήτῳ ποιησάμενος, λέγει ὅτι ἀκήκοε Πολυνείκους ὡς, εἰ ὑποχείριος ἔσοιτο Λακεδαιμονίοις,

demus: non enim is ſanè, inquit, Thrax eſt, ſed Græcus Græcos injuriâ adficit.

Hæc cùm audiîſſet Heraclides, admodum erat exterritus; & ad Seuthen cùm acceſſiſſet, Nos, ait, ſi ſapimus, hinc ex horum poteſtate diſcedemus. Itaque conſcenſis equis citatíſque in ſua caſtra reverſi ſunt. Et confeſtim Seuthes Ebozelmium interpretem ſuum ad Xenophontem mittit, eúmque hortatur ut apud ſe cum mille gravis armaturæ militibus maneat; pollicetur etiam ei ſe daturum tum caſtella ad mare *ſita*, tum alia, quæ fuerat pollicitus. Et re in ſecretis poſitâ, narrat audiîſſe ſe de Polynico *futurum* ut, ſi Lacedæmoniorum in manus venerit,

1 Ἐξόμεθα αὐτοῦ·] Phraſin *Steph.* Gallicè exponit, *nous nous attacherons à luy.* Similiter *Ariſtoph.* Πλουτ. v. 101. — μᾶλλον ἐξόμεθά σου. i. e. — *te retinebimus, neque à te nequaquam diſcedemus* Lucian. *Timon.* ferè medio: καὶ μοι ἔτυχε ἐχόμενος τῆς χλαμύδος — i. e. *chlamydi adhærens*, vel *chlamydem prehenſam tenens.*

2 Καὶ προσελθὼν τῷ] Male *Leuncl.* aliíque diſtinctionem poſuerunt poſt προσελθών. Noſter ſuprà p. 548. Αὖθις δὲ Τιμασίωνι τῷ Δαρδανεῖ προσελθών, &c. Ibidem, Προσελθὼν δ' καὶ Ξενοφῶντι, ἔλεγε, &c. & p. 562. Καὶ ὃς προσελθὼν τῷ Σεύθῃ &c. & ſic paſſim.

3 Ἄπιμεν ἐντεῦθεν] Adi p. 128. n. 3. & p. 517. n. 8.

4 Ὠιχοντο ἀπελαύνοντες] Vide p. 154. n. 4.

5 Ἐβοζέλμιον] MS. Eton. Ἀβροζέλμιον.

6 Ἐπὶ θαλάττῃ,] Vide p. 523. n. 5.

7 Καὶ ἐν ἀπορρήτῳ ποιησάμενος, &c.] *Leuncl.* vertit *Secretò etiam renuntiat* &c. *Amaſ.* in hunc modum, *Addit tanquam arcanum*, &c. Aliud phraſin ſignificare putavit *Stephanus*; quod tamen non indicavit.

σαφῶς ἀποθάνοι ὑπὸ Θίμβρωνος. [1] Ἐπέστελλον δὲ ταῦτα καὶ οἱ ἄλλοι πολλοὶ ξένοι τῷ Ξενοφῶντι, ὡς διαβεβλημένος εἴη, καὶ φυλάττεσθαι δέοι. Ὁ δ' ἀκούων ταῦτα, δύο [2] ἱερεῖα λαβὼν, [3] ἔθυε τῷ Διΐ τῷ Βασιλεῖ, πότερόν οἱ [4] λῴον καὶ ἄμεινον εἴη μένειν παρὰ Σεύθῃ [5] ἐφ' οἷς Σεύθης λέγοι, ἢ ἀπιέναι σὺν τῷ στρατεύματι. Ἀναιρεῖ δὲ αὐτῷ ἀπιέναι.

Ἐντεῦθεν Σεύθης μὲν ἀπεστρατοπεδεύσατο πορρωτέρω· οἱ δὲ Ἕλληνες ἐσηλώσαντο εἰς κώμας, ὅθεν ἔμελλον πλεῖσται ἐπισιτισάμενοι [6] ἐπὶ θάλατταν ἥξειν. Αἱ δὲ κῶμαι αὗται ἦσαν δεδομέναι ὑπὸ Σεύθου Μηδοσάδῃ. Ὁρῶν οὖν ὁ Μηδοσάδης διαπεπωμένα τὰ ἐν ταῖς κώμαις ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, χαλεπῶς ἔφερε· καὶ λαβὼν ἄνδρα Ὀδρύσιον δυνατώτατον τῶν ἄνωθεν καταβεβηκότων, καὶ ἱππέας ὅσον

à Thimbrone certò intereat. Hoc & alii multi hoſpites Xenophonti per epiſtolas ſignificabant, eum nimirum calumniis eſſe oppreſſum, atque *adeò* cavere ſibi debere. Hæc ille cùm audiret, duobus ſumptis animantibus, iſſque Jovi immolatis *eum conſulebat* utrùm melius ipſi ſatiúſque foret apud Seuthen *conditionibus* iis quas propoſuerat Seuthes manere, an cum exercitu diſcedere. Significat ei *Jupiter* diſcedendum eſſe.

Dehinc Seuthes longiùs *à Græcis* caſtris motis abſceſſit; Græci verò in vicis tabernacula poſuerunt, unde commeatum nacti plurimum ad mare erant profecturi. Ipſi autem hi vici Medoſadæ fuerant à Seuthe donati. Itaque cùm Medoſades abſumi à Græcis ea, quæ in vicis eſſent, videret, graviter *id* ferebat; atque adeò cùm *ſecum* ſumpſiſſet virum Odryſem eorum potentiſſimum, qui è ſuperiore *Thraciâ* deſcenderant, equitéſque ferè

1 Ἐπέστελλον] Sic rectè edit. *Steph.* & *Leuncl.* In MSto Eton. & edit. vet. legitur Ἐπεμπον &c.

2 Ἱερεῖα] Adi p. 527. n. 1.

3 Ἔθυε τῷ Διΐ τῷ &c.] Vide p. 533. n. 4. & p. 452. n. 3. Locutio autem ſic ſupplenda videtur ἔθυε τῷ Διΐ τῷ βασιλεῖ, κοινόμενος πότερόν οἱ &c.

4 Λῴον & ἄμεινον] Vide p. 463. n. 4.

5 Ἐφ' οἷς] Inſpice p. 299. n. 2.

6 Ἐπὶ θάλατταν ἥξειν.] MS. Eton. exhibet εἰς θάλατταν ἥξειν.

[1] πεντήκοντα, ἔρχεται, καὶ παραπαλεῖται Ξενοφῶντα ἐπὶ τὸ Ελληνικὸν στράτευμα· καὶ ὃς, λαβὼν λόχους τῶν λοχαγῶν καὶ ἄλλους λόχους τῶν ὑπηκόων, προσέρχεται. Ενθα δὴ λέγει ὁ Μηδοσάδης, Αδικεῖτε, ὦ Ξενοφῶν, τὰς ἡμετέρας κώμας πορθοῦντες. Προλέγομεν οὖν ὑμῖν, ἐγώ τε ὑπὲρ Σεύθου, καὶ ὅδε ἀνὴρ παρὰ [2] Μηδόκου ἥκων τοῦ ἄνω βασιλέως, ἀπέναι ἐκ τῆς χώρας· [3] εἰ δὲ μὴ, οὐκ ἐπιτρέψομεν ὑμῖν, ἀλλ' ἐὰν ποιῆτε κακῶς τὴν ἡμετέραν χώραν, ὡς πολεμίους ἀλεξησόμεθα.

Ο δὲ Ξενοφῶν ἀκούσας ταῦτα, εἶπεν, "[4] Αλλά σοι μὲν "τοιαῦτα λέγοντι καὶ ἀποκρίνασθαι χαλεπόν· τοῦδε δὲ ἕνε- "κα τοῦ νεανίσκου λέξω, [5] ἵν' εἰδῇ οἷοί τε ὑμεῖς ἐστε, καὶ οἷοι "ἡμεῖς. Ημεῖς μὲν, ἔφη, πρὸν φίλοι γενέσθαι ὑμῖν, ἐπο- "ρευόμεθα διὰ ταύτης τῆς χώρας ὅποι ἐβουλόμεθα, ἰὼν

quinquaginta, *Græcorum ad caſtra* venit, ac de exercitu Græco Xenophontem *ad ſe* arceſſit. Et ille, adjunctis ſibi nonnullis cohortium præfectis aliiſque idoneis, *ad eum* accedit. Ibi tum Medoſades, Iujurioſi *in nos* eſtis, inquit, Xenophon, qui vicos noſtros vaſtetis. Quare vobis, ego Seuthæ nomine, atque hic, qui à Medoco ſuperioris *Thraciæ* rege venit, prædicimus, ut *hâc* de regione diſcedatis: ſin autem, vobis *iſtas injurias facere* non permittemus, ſed ſi agrum noſtrum infeſtetis, tanquam hoſtes *vos* ulciſcemur.

Cùm hæc audiiſſet Xenophon, "At tibi quidem, ait, talia di- "centi vel reſpondere grave *eſt:* hujus tamen adoleſcentis cauſâ "dicam *aliquid*, ut quales vos ſitis, & quales nos, cognoſcat. Nos "quidem prius, inquit, quàm vobis amici facti ſumus, per hanc "regionem quacumque nobis libitum eſt, iter faciebamus, quam

1 Πεντήκοντα] MS. idem τριάκοντα. Paſſim hæc invicem permutantur.

2 Μηδόκου — τοῦ ἄνω &c.] Lege pag. 539. & ſq. 547.

3 Εἰ δὲ μὴ,] Vide p. 516. n. 7.

4 Αλλὰ σοὶ μὲν &c.] I. e. *Stephano* interprete, *Nè reſpondeo quidem tibi libenter.*

5 Ἵν' εἰδῇ οἷοί] MS. Eton. & edit. pleræque dant εἰδῆτε οἷοί τε &c. Sed *Steph.* & *Lennel.* meritò placuit lectio recepta.

" μὴ ἐθέλωμεν πορθοῦντες, ἢ δ' ἐθέλωμεν καλὰ καὶ ἀγαθοὶ ὄντες.
" Καὶ σὺ, ὁπότε πρὸς ἡμᾶς [1] ἦλθες πρεσβεύων, ἠνίζου περὶ
" ἡμῖν, οὐδένα φοβούμενος τῶν πολεμίων. Ὑμεῖς δ' οὐκ ἦτε εἰς
" τήνδε τὴν χώραν, ἢ, εἴ ποτε ἔλθοιτε, ὡς ἐν κρειττόνων χώρᾳ
" [2] ἠνίζεσθε ἐγκεχαλινωμένοις τοῖς ἵπποις. Ἐπεὶ δὲ ἡμῖν
" φίλοι ἐγένεσθε, καὶ δι' ἡμᾶς ἔχετε τήνδε τὴν χώραν, [3] νῦν
" δὴ ἀξελαύνετε ἡμᾶς ἐκ τῆς χώρας, ἢ παρ' ἡμῶν ἐκόν-
" των κτῆμα κεράτῳ παρελάβετε· ὡς γὰρ αὐτὸς οἶδα, οἱ πο-
" λέμιοι οὐκ ἦσαν ἱκανοὶ ἡμᾶς ἀξελαύνειν. Καὶ [4] οὐχ ὅπως
" δῶρα δὲς καὶ εὖ ποιήσας, ἀνθ' ὧν εὖ ἔπαθες, ἀξιοῖς ἡμᾶς
" ἀποπέμψασθαι, ἀλλὰ πορευομένους ἡμᾶς ὀδὸν ἐναυλιωθῆναι,
" ὅσον δυνάσαι, ἀπιτρέπεις. Καὶ ταῦτα λέγων, οὔτε θεοὺς
" αἰσχύνῃ, οὔτε τόνδε τὸν ἄνδρα, ὃς νεῶν σε ὁρᾷ πλουτοῦντα· πρὶν

" voluimus vaſtantes, quam voluimus exurentes. Atque tu, quo-
" ties ad nos legatus veniebas, apud nos commoratus es, hoſtium
" neminem metuens. Vos verò hanc in regionem non veniebā-
" tis, aut ſi aliquando veniretis, tanquam in viribus præſtantio-
" rum agro frenatis equis commorati eſtis. Poſtea verò quàm
" nobis amici facti eſtis, & operâ noſtrâ regionem hanc tenetis,
" ex regione jam nos expellitis, quam à nobis volentibus vi cap-
" tam accepiſtis: ut enim ipſe nôſti, hoſtes nos hinc pellere non
" potuerunt. Ac non modò non munera largitus & beneficia
" pro iis, quæ accepiſti beneficiis, nos ablegare velis, ſed nè qui-
" dem nobis proficiſcentibus caſtra metandi poteſtatem, quantum
" in te eſt, facis. Atque hæc dum profers, neque deos revereris
" neque hunc hominem, qui te modò ditatum videt; cùm priuſ-

1 Ηλθες πρεσβεύων,] Lege p. 515. & 537.

2 Ἠνίζεσθε ἐγκεχαλινωμένοις &c.] Vide p. 582. n. 4.

3 Νῦν δὴ] Sic rectè *Leuncl.* In MSto Eton. edit. *Steph.* & vet. legitur νῦν δὲ &c.

4 Οὐχ ὅπως &c.] Similiter has voculas adhibet *Thucyd.* lib. 3. c. 42. — οὐχ ὅπως ζημιῶν, ἀλλὰ μηδ' ἀπημύζειν, i. e. *non ſolùm nullâ pœnâ, ſed nè ullâ quidem &c.* ubi vide quæ notavit Clar. *Duker.* Denotant etiam *non modò non*, nulla licèt eas particula ſequatur negativa. *Demoſth.* περὶ στεφ. ferè med. ἐχ ὅπως χάριν αὐτοῖς ἴσχεις, ἀλλὰ μισθὸν &c. i. e. *non modò nullam iis gratiam habes, ſed etiam mercede &c.*

"δὲ ἡμῖν φίλον γγνέσθαι, [1] ἀπὸ λῃστείας τὸν βίον ἔχοντα,
"ὡς αὐτὸς ἔφησθα. Ἀπὸ τί καὶ πρὸς ἐμὲ ταῦτα λέγεις;
"ἔφη· οὐ γὰρ ἐγὼ ἔτι λέχω, [2] ἀλλὰ Λακεδαιμονίοις ὑμεῖς
"παρεδώκατε τὸ στράτευμα ἀπάγειν, [3] οὐδὲ ἐμὲ πρόσ-
"καλέσαντες, [4] ὦ θαυμασότατοι, ὅπως ὥσπερ ἀπηχθά-
"νόμην αὐτοῖς, ὅτε πρὸς ὑμᾶς ἦγον, οὕτω καὶ χαρισαίμην
"νυνὶ ἀποδιδούς."

Ἐπεὶ δ' ταῦτα ἤκουσεν [5] ὁ Ὀδρύσης, εἶπεν, Ἐγὼ μέν, ὦ Μηδόσαδες, [6] κατὰ τῆς γῆς καταδύομαι ὑπὸ τ' αἰσχύνης, ἀκούων ταῦτα. Καὶ εἰ μὲν πρόσθεν ἠπιστάμην, οὐκ ἂν συνηκολούθησά σοι· νῦν δ' ἄπειμι· [7] ὁ γὰρ ἂν Μήδοκός με ὁ βασιλεὺς ἐπαινοίη, εἰ ἐξελαύνοιμι τοὺς εὐεργέτας. Ταῦτ' εἰπὼν, ἀναβὰς ἐπὶ τ' ἵππον ἀπήλαυνε, καὶ σὺν αὐτῷ οἱ ἄλλοι ἱππεῖς, πλὴν τεττάρων ἢ

"quàm nobis amicus factus fuiſſes, ex latrocinio, quemadmodum
"aiebas ipſe, victitares. At enim cur hæc mihi dicis? ait: non
"enim imperium ampliùs habeo, ſed Lacedæmoniis vos exer-
"citum abducendum tradidiſtis, me nè quidem *ad vos* advocato,
"ô maximè admirabiles; ut quemadmodum in illorum odium
"incurri, quo tempore ad vos *exercitum* duxi, ità jam *eundem iis*
"tradendo gratiam etiam apud ipſos inirem."

Hæc cùm Odryſes ille audiviſſet, Equidem, ait, Medoſades, dum hæc audio, præ pudore in terram demergor. Et ſi quidem *ea* priùs ſciviſſem, non te fuiſſem *huc* ſequutus; atque adeò nunc abeo: nec enim me Medocus rex laudaverit, ſi *viros* benè *de nobis* meritos expulerim. Hæc cùm dixiſſet, equo conſcenſo diſceſſit, *unáque* cum eo *abiêre* cæteri equites, extra quatuor aut

1 Ἀπὸ λῃστείας &c.] Lege p. 540.

2 Ἀλλὰ Λακεδαιμονίοις &c.] MS. Eton. dat ἀλλὰ Λακεδαιμόνιοι οἷς ὑμεῖς &c.

3 Οὐδὲ ἐμὲ παρακαλέσαντες,] Reſpicit, opinor, ea quæ ſcripſerat ſuprà p. 570. & 574.

4 Ὦ θαυμαστότατοι,] Dicit ironicè, utì ſuprà p. 586. ὦ πάντων μνημονικώτατοι.

5 Ὁ Ὀδρύσης,] De quo p. 589.

6 Κατὰ τ' γῆς καταδύομαι &c.] Apud K. Π. p. 422. reperitur καταδύεταί δ' ὑπὸ τ' αἰσχύνης, &c. Haud abſimiliter ſuprà p. 524. dixit Noſter Ἐγὼ μὲν τοίνυν εὔχομαι, πρὶν ζῶντα ἐπιδεῖν ὑφ' ἡμῶν γθυόμενα, μυρίας ἐμέ γε κατὰ τ' γῆς ὀργυιὰς γθύεσθαι.

7 Οὐ γὰρ] MS. Eton. οὐδὲ γὰρ &c.

πέντε. Ο ὃ Μηδοσάδης (ἐλύπει γὰρ αὐτὸν ἡ χώρα πορθουμένη) ἐκέλευε τὸν Ξενοφῶντα καλέσαι τὼ Λακεδαιμονίω. [1] Ο δ' ἀπολαβὼν τοὺς ἐπιτηδειοτάτους, προσῆλθε τῷ Χαρμίνῳ καὶ τῷ Πολυνείκῳ, καὶ ἔλεξεν ὅτι καλοῖ αὐτοὺς Μηδοσάδης, προσερῶν ἅπερ αὐτῷ, ἀπέναι ἐκ τῆς χώρας. Οἶμαι ἂν οὖν, ἔφη, [2] ἡμᾶς ἀπολαβεῖν τῇ στρατιᾷ τὸν ὀφειλόμενον μισθὸν, εἰ εἴποιτε ὅτι δέοιτο ὑμῶν ἡ στρατιὰ [3] συναναπρᾶξαι τὸν μισθὸν ἢ πρὰ ἑκόντος ἢ πρὰ ἄκοντος Σεύθου· καὶ ὅτι τούτων τυχόντες, [4] προθύμως μὰ ἂν συνέπεσθαι ὑμῖν [5] φασί· καὶ ὅτι δίκαια ὑμῖν δοκοῖεν λέγειν· καὶ ὅτι ὑπέχεσθε αὐτοῖς τότε ἀπέναι, ὅταν τὰ δίκαια ἔχωσιν οἱ στρατιῶται. [6] Ακούσαντες οἱ Λάκωνες ταῦτα, ἔφασ[7] ἐρεῖν, καὶ ἄλλα ὁποῖα ἂν δύνωνται) πράττειν· καὶ εὐθὺς ἐπορεύοντο ἔχοντες πάνυ [7] τοὺς ὁπλιτικοὺς. [8] Ελθόντων

quinque. At Medoſades (quippe cui dolebat, quòd regio vaſtabatur) Xenophontem hortabatur ut *duos* illos Lacedæmonios *ad ſe* vocaret. Et ille ſumptis ſecum *hominibus* maximè idoneis, ad Charminum ac Polynicum acceſſit, Medoſadémque eos vocare dixit, qui *eadem utique illis*, quæ ipſi, ſignificare velit, è regione *nimirum* ut excedant. Quare arbitror, inquit, nos conſequuturos ſtipendium exercitui debitum, ſi dixeritis *id* à vobis petere milites ut *ipſos* in impetrando à Seuthe, vel volente vel invito, ſtipendio adjuvetis; eóſque fore dicere, ſi hæc obtinuerint, ut libenter vos ſequantur: eoſdem vobis videri jure hæc proferre; vóſque adeò ipſis eſſe pollicitos tum *demum* abituros vos, cùm jus *ſuum* obtinuerint milites. Quæ cùm audiîſſent Lacones, *hæc* ſeſe dicturos aiebant, & alia quæcunque poſſent adpoſitiſſima: ſtatímque cum omnibus idoneis pergebant. Cùm *ad Me-*

1 Ο δ' ἀπολαβὼν] MS. idem Καὶ ὃς λαβὼν &c.

2 Ημᾶς] MS. Eton. ὑμᾶς.

3 Συναναπρᾶξαι &c.] Noſter ſuprà dixerat p. 587. — περὶ Σεύθου ἡμῖν τὸν μισθὸν πρᾶξαι ἢ ἑκόντος ἢ ἄκοντος, &c. ubi vide n. 5. Cæterùm, συναναπράττω in lexicis deeſt.

4 Προθύμως μὰ] Vocula hæc in MSto Eton. non comparet.

5 Φασί·] *Scil.* στρατιῶται in στρατιὰ intellecti; quod etiam de τυχόντες obſervandum. Vide p. 490. n. 1.

6 Ακούσαντες οἱ Λάκωνες &c.] Locum ſic diſtinxit *Steph.* Paulò aliter *Leuncl.* Ακούσαντες οἱ Λάκωνες, ταῦτα ἔφασαν &c.

7 Τοὺς ὁπλιτικούς.] Adi p. 516. n. 2.

8 Ελθόντων] MS. Eton. Ελθὼν &c.

δ' ἔλεξε Χαρμῖνος, [1] Εἰ μέν τι σὺ ἔχεις, ὦ Μηδόσαδες, πρὸς ἡμᾶς λέγειν· εἰ δὲ μή, ἡμεῖς πρός σε ἔχομεν. Ὁ δὲ Μηδοσάδης μάλα ὑφειμένως, Ἀλλ' ἐγὼ μέν, ἔφη, λέγω καὶ Σεύθης ταῦτα, ὅτι ἀξιοῦμεν τοὺς φίλους [2] ἡμῖν γεγενημένους μὴ κακῶς πάσχειν ὑφ' ὑμῶν· ὅτι γὰρ ἂν τούτους κακῶς ποιῆτε, ἡμᾶς ἤδη ποιεῖτε· ἡμέτεροι γάρ εἰσιν. Ἡμεῖς τοίνυν, ἔφασαν οἱ Λάκωνες, ἀπιοῦμεν ἂν, ὁπότε τὸ μισθὸν ἔχοιεν οἱ ταῦτα ὑμῖν κατατεραξάντες· [3] εἰ δὲ μή, ἐρχόμεθα μὲν καὶ νεῶ βοηθήσοντες τούτοις, καὶ τιμωρησόμενοι ἄνδρας, οἳ τούτους παρὰ τοὺς ὅρκους ἠδίκησαν· ἢν δὲ σὺ ὑμεῖς τοιοῦτοι ἦτε, ἐνθένδε ἀρξόμεθα τὰ δίκαια λαμβάνειν.

Ὁ δὲ Ξενοφῶν εἶπεν, Ἐθέλοιτε δ' ἄν, ὦ Μηδόσαδες, τούτοις ἐπιτρέψαι, (ἐπειδὴ φατὲ φίλους εἶναι ὑμῶν) ἐν ὧν τῇ χώρᾳ ἐσμὲν, ὁπότερα ἂν ψηφίσωνται, εἴθ' ὑμᾶς [4] προσῆκεν ἐκ τῆς χώρας

doſadem veniſſent, Charminus, *Dicito*, inquit, ſi quid habes quod nobis dicas, Medoſades; ſin autem, nos *quod dicamus* tibi habemus. Medoſades autem perquàm dimiſsè, Ego verò, ait, & Seuthes hæc dicimus, nos *utique* rogare nè amici qui nobis facti ſunt à vobis lædantur; nam quidquid his detrimenti inferatis, nobis *id* continuò infertis; quippe noſtri ſunt. At nos certè, aiebant Lacones, diſcedemus, cùm ſtipendium acceperint ii, qui vobis hæc effecerunt; ſin *eſt* autem *ut* non *accipiant*, venimus jam eis opem laturi, & homines ulturi *illos*, qui in eos contra jurisjurandi religionem injurii fuerunt: quòd ſi vos ejuſmodi eſtis *homines*, hinc incipiemus jus obtinere.

Et Xenophon, Velitíſne, inquit, Medoſades, his *ipſis* permittere, (quandoquidem amicos eſſe veſtros dicitis) quorum in regione ſumus, ut utrumlibet decernant, vóſne regione *hâc* æquum

1 Εἰ μέν τι σὺ &c.] Eſt loquendi genus ellipticum, de quo ſcripta lege Κ. Π. p. 538. n. 3. & p. 657. n. 1. Adde *Euſtath.* ad *Hom.* Il. α'. p. 112. Sententiam explere licet addendo λέγε poſt λέγειν. Imò etiam, inquit *Steph.* videri cuipiam poſſet hoc locum illius occupâſſe. Mihi placet vulgata lectio.

2 Ἡμῖν] In MSto Eton. deeſt. In edit. pleriſque legitur ὑμῖν. Minùs rectè.

3 Εἰ δὲ μή,] Adi p. 516. n. 7.

4 Προσῆκεν] Hanc lectionem exhibet MS. Eton. cujus locum ἐκέλευεν in libris pleriſque editis occupavit.

ἀπέναι, εἴθ' ἡμᾶς; Ὁ δ' ταῦτα μὲν οὐκ ἔφη· ἐκέλευε δὲ μάλιστα αὐτὼ ἐλθεῖν τὼ Λάκωνε πρὰς Σεύθην περὶ ὧν μαθὼν, καὶ [1] οἷσπερ ἂν Σεύθην [2] ἀκοῦσαι· εἰ δὲ μὴ, Ξενοφῶντα σὺν αὐτῷ [3] πέμπειν, καὶ συμπροθύμεῖσθαι ὑπισχνεῖτο· ἐδεῖτο δὲ τὰς κώμας μὴ καίειν. Ἐντεῦθεν πέμπουσι τὸν Ξενοφῶντα, καὶ σὺν αὐτῷ οἱ ἐδόκουν ὀπτιδειότατοι εἶναι. Ὁ δ' ἐλθὼν λέγει πρὸς τὸν Σεύθην, "Οὐδὲν ἀπαι-
"τήσων, ὦ Σεύθη, πάρειμι, [4] σὲ, ἀλλὰ διδάξων ὡς ἂν δυνώ-
"μαν, ὡς σὺ δικαίως μοι ἠχθέσθης ὅτι ὑπὲρ τῶν στρατιωτῶν αἰτήσων
"σε ἃ ὑπέσχου αὐτοῖς προθύμως· σοὶ γὰρ ἔγωγε οὐκ ἧττον ἐνόμι-
"ζον εἶναι συμφέρον ἀποδοῦναι, ἢ ἐκείνοις ἀπολαβεῖν. Πρῶτον
"μὲν γὰρ οἶδα μὴ τοὺς θεοὺς εἰς τὸ φανερόν σε τούτους καθιστῶσαν-
"τας, ἐπεί γε βασιλέα σε ἐποίησαν πολλῆς χώρας καὶ πολλῶν
"ἀνθρώπων· ὥστε οὐκ οἷόν τ' ἐστὶ λανθάνειν ἔστε ἢν τι καλὸν ἔστε

sit excedere, an *verò* nos? At ille hæc *ſe permiſſurum* negavit; ſed hortabatur ipſos potiſſimùm Laconas ad Seuthen de ſtipendio *actum* venirent; ſéque exiſtimare *aiebat* futurum ut Seuthes *illis* auſcultaret; ſin minùs, Xenophontem ut ſecum mitterent, & ſe *ei in hoc negotio* operam navaturum pollicebatur: cæterùm rogabat nè vicos exurerent. Ibi tum Xenophontem mittunt, *eóſ*que unà cum illo qui maximè idonei eſſe viderentur. Is ad Seuthen cùm veniſſet *hanc* orationem habuit, "Adſum, Seuthe,
"non abs te quidquam petiturus, ſed demonſtraturus, ut potero,
"non jure te mihi ſuccenſuiſſe, quòd abs te pro militibus pete-
"rem, quæ libenter iis pollicitus fueras: nam ego ſanè non minùs
"exiſtimabam tibi fore commodum reddere, quàm illis accipere.
"Primùm enim hos ſcio poſt deos illuſtri te loco conſtituiſſe,
"quippe qui te regionis amplæ multorúmque hominum regem
"fecerint: adeò ut latere nequeat, ſive honeſtum aliquod ſeu

1 Οἷσπερ] A verbo pendet ex orationis ſerie petendo; nimirum ἔφη vel alio huic adfini.

2 Ἀκοῦσαι] MS. Eton. dat πῖσαι, quod gloſſam ſapit.

3 Πέμπειν,] *Stephano* placuit πίμψειν. Ipſe vulgatam malim.

4 Σὲ] In MSto Eton. non reperitur.

" λῶ τι [1]αἰσχρὸν ποιήσῃς. Τοιούτῳ δ' ὄντι ἀνδρὶ μέγα μέν [2]μοι
" δοκεῖ εἶναι, μὴ δοκεῖν ἀχαρίστως ἀποπέμψαντας ἄνδρας εὐερ-
" γέτας, μέγα δ' εὖ ἀκούειν ὑπὸ ἑξακισχιλίων ἀνθρώπων· τὸ
" δὲ μέγιστον, μηδαμῶς ἄπιστον σαυτὸν κατασκευάσῃ ὅ,τι λέγεις.
" Ὁρῶ γὰρ τῶν μὴ ἀπίστων ματαίους καὶ ἀδυνάτους καὶ ἀτι-
" μους τοὺς λόγους πλανωμένους· οἱ δ' ἂν φανερὰ ὦσιν ἀλή-
" θειαν ἀσκοῦντες, τούτων οἱ λόγοι, λῶ τι δέωνται, οὐδὲν μεῖον
" δυνάνται ἂν ἔσεσθαι, ἢ ἄλλων ἡ βία· λῶ τε ἵνα σωφρονίζειν
" βούλωνται, γιγνώσκω τὰς τούτων ἀπειλὰς οὐχ ἧττον σωφρονιζού-
" σας, [3]ἢ ἄλλων τὸ ἥδη κολάζειν· λῶ τέ τῳ τι ὑπισχνῶνται
" οἱ τοιοῦτοι ἄνδρες, οὐδὲν [4]μείω λαμπράσειν, ἢ οἱ ἄλλοι πάν-
" χρημα διδόντες. Ἀναμνήσθητι ὃ καὶ σὺ τι [5]προτελέσας ἡμῖν
" συμμάχους ἡμᾶς ἔλαβες. Οἶδ' ὅτι οὐδέν· ἀλλὰ πιστωθεὶς

" turpe quid feceris. Magnum autem ego in hujuſmodi eſſe viro
" arbitror, non videri homines *de ipſo* benè meritos nullâ relatâ
" gratiâ ablegâſſe, magnum etiam à ſex millibus hominum lau-
" dari: maximum *omnium*, nequaquam committere ut in iis quæ
" dixeris parum fidei merearis. Video enim infidorum *hominum*
" ſermones vanos *eſſe* & vis expertes & honoris *hinc indè* vagari:
" at qui palàm veritatem exercent, eorum verba, ſi quid *ab aliis*
" petant, non minùs poſſunt, quàm vis aliorum: & ſi quem ad
" modeſtiam revocare velint, non minùs horum minas ad ſanita-
" tem animi reducendam valere animadverto, quàm pœnas quas
" alii continuò ſumunt: ſi cui etiam quid polliceantur ejuſmodi
" viri, nihilo minùs *aliquid eos* perficere, quàm alios ſtatim dando.
" Quin tu in memoriam redito, quid prius nobis pependeris quàm
" ſocios *tibi* nos adjunxeris. Certè nihil: ſed creditus fore verax

1 Αἰσχρὸν] MS. idem habet κακὸν &c.

2 Μοι δοκεῖ εἶναι,] Ibidem legitur — μοι δοκῇ &c.

3 Ἢ ἄλλων τὸ ἤδη &c.] In MS. Eton. & vet. edit. legitur ἢ ἄλλων τι δὴ κολάσεις. Sed rectiùs *Steph.* & *Leuncl.*—τὸ ἤδη κολάζειν repræſentârunt.

4 Μείω λαμπράσειν] MS. Eton. μεῖον λαμπράνοντας, &c.

5 Προτελέσας] In *Conſtant.* Theſ. non reperitur.

" ἀληθεύσειν ἃ ἔλεγες, ἐπῆρας τοσούτους ἀνθρώπους συσταλεύ-
" σεσθαί τε [c] [1] καταγάσεσθαί σοι ἀρχὴν ὃ πεντήκοντα μόνον
" ἀξίαν ταλάντων, (ὅσα οἴον δεῖν ἔτοι νῦν ἀπολαβεῖν) ἀλλὰ
" πολλαπλασίων. Οὐκοῦν τοῦτο μὲ πρῶτον [2] τὸ πεπίστευσθαί σε
" (τὸ [c] τ' βασιλείαν σοὶ καταπεπραγμένον) τούτων τ̃ χρημάτων
" ὠνὸ σοῦ πωλήσοιτο. Ἴθι δή, ἀναμνήσθητι πῶς μέγα ἦγον
" τοῦτο καταπράξαι, ὃ νῦν καταπεφρόνηκας ἔχεις. Ἐγὼ μὲν
" οἶδ' ὅτι εὖ ἴσθι ἂν τὰ νῦν πεπραγμένα μᾶλλον [3] σοὶ κατα-
" πραχθῆναι, ἢ πολλαπλάσια τούτων τ̃ χρημάτων γενέσθαι.
" Ἐμοὶ τοίνυν μεῖζον βλάβος ἢ αἶσχιον δοκεῖ [sic] εἶ), τὸ ταῦτα νῦν μὴ
" κατασχεῖν, ἢ τότε μὴ λαβεῖν, ὅσῳ περ χαλεπώτερον ἐκ πλουσίου
" πένητα γενέσθαι, ἢ ἀρχὴν μὴ πλουτῆσαι· καὶ ὅσῳ λυπηρότερον

" in iis quæ dicebas, tot homines ad militandum tecum excitâsti,
" & ad comparandum tibi imperium non ſolùm quinquaginta
" talentis, (quæ hi jam *à te* capere ſe debere putant) ſed multò
" pluribus æſtimandum. Ergo primùm fides quæ tibi habebatur
" (quæ regnum etiam tibi acquiſivit) abs te his ipſis pecuniis ven-
" ditur. Agedum, memoriâ repete quàm magni æſtimâris id *te*
" efficere *potuiſſe*, quod jam tuam in poteſtatem redactum poſ-
" ſides. Novi ego te optaturum potiùs fuiſſe ut tibi efficerentur
" quæ jam facta ſunt, quàm ut pecunias multò majores iis, *quæ*
" *nobis debentur*, conſequereris. Atqui mihi *tantò* majus dam-
" num atque turpius eſſe videtur, non jam ea retinere, quàm tum
" non occupâſſe, quantò è divite pauperem fieri gravius eſt, quàm
" ab initio divitias non habuiſſe; quantóque acerbius *eſt* ex rege

1 Καπεργάσεσθαι] MS. Eton. *συγκαπεργάσεσθαι* &c.

2 Τὸ πεπίστευσθαί σε &c.] Sic rectè locum legendum putavit *Leuncl.* In MSto Eton. legitur — *τὸ πεπίστευσθαί τε, καὶ τὴν βασιλείαν σοὶ καπεργασαμένων* &c. In edit. *Flor.* & *Steph.* — *τὸ πεπίστευσθαί σε, καὶ τὴν βασιλείαν σοὶ κατειργασμένων τούτων* &c. Sed *Stephano* ſe tandem probavit lectio *Leuncl.* Cæterùm, hoc modò legit *Muret.* Οὐκ οὖν τοῦτο μὲν πρῶτον τὸ πεπίστευσθαί σε, τὸ τὴν βασιλείαν σοὶ κατειργασμένον, &c. Idem cum *Amaſæo* ſententiam interrogativè proponi cenſet.

3 Σοὶ — ἢ πολλαπλάσια — γενέσθαι.] Conſule Cl. *Blackwal.* Claſſ. Sacr. p. 4. v. 2.

" ἐκ βασιλέως ἰδιώτην φανῆναι, ἢ ἀρχὴν μὴ βασιλεῦσαι. Οὐκοῦν
" ὅπως ἂν μὴ ὅτι οἱ νῦν σοι [1] ὑπήκοοι γενόμενοι, ἀ [2] φιλίᾳ τῇ σῇ
" ἐπείθοντό σοι λέγειν, ἀλλ' ἀνάγκῃ· ἢ ὅτι ὅπλα ἐνέγκωσιν ἂν
" πάλιν ἐλεύθεροι γίγνεσθαι, εἰ μή τις αὐτοὺς φόβος κατέχοι. Πο-
" τέρως οὖν οἴει μᾶλλον ἂν φοβεῖσθαί τε αὐτοὺς, καὶ φρονεῖν τὰ πρὸς
" σε, εἰ ὁρῷεν σοι τοὺς στρατιώτας ὅτῳ διακειμένους, ὡς νῦν τε μέ-
" νοντας ἂν, εἰ σὺ [3] κελεύοις, αὖθίς τ' ἂν ταχὺ ἐλθόντας, εἰ δέοι·
" ἄλλους τε, τούτων φίλοι σοὶ ἀκούοντας πολλὰ ἀγαθὰ, ταχὺ ἄν σοι
" [4] πρὸς ὃ σὺ βούλοιο φίλα γίγνεσθαι· ἢ εἰ καταδοξάσειαν μήτε ἂν
" ἄλλους σοι ἐλθεῖν, διὰ ἀπιστίαν ἐκ τῶν νῦν γενομένων, τούτους τε αὖ-
" τοῖς εὐνοϊκοτέρους εἶναι ἢ σοί; Ἀλλὰ μὴν οὐδὲν πλήθει γε ἡμῶν λειφ-
" θέντες ὑπεῖξάν σοι, ἀλλὰ προσαιτῶν ἀπορίᾳ. Οὐκοῦν νῦν γε τοῦτο
" κίνδυνος, μὴ λάβωσι προσάγοντας αὐτῶν τινὰς τούτων, οἳ νομίζουσιν

" privatum palàm evadere, quàm ab initio non regnâſſe. Enim-
" verò nôſti eos, qui tuo nunc ſubjecti ſunt imperio, non amicitiâ
" tuâ adductos fuiſſe ut tibi parerent, ſed neceſſitate: eóſque li-
" bertatis recuperationem adgreſſuros, niſi quis metus eos retine-
" ret. Utrùm igitur magìs eos arbitraris in metu futuros, & in
" partibus tuis perſtaturos, ſi milites eo erga te animo eſſe vide-
" rint, ut & jam, ſi tu jubeas, maneant, & celeriter, ſi ſit opus, re-
" vertantur; atque alios, præclara de te multa ex his audientes,
" celeriter ad te, quamcunque ad rem *eorum uti* velis *operâ*, acceſ-
" ſuros; an ſi opinionem conceperint neque venturos ad te alios,
" ob diffidentiam ex iis *ortam* quæ modò facta ſunt, & hos ami-
" ciore in ipſos eſſe animo quàm in te? Enimverò nequaquam
" multitudine certè à nobis ſuperati tibi ceſſêre, ſed præ inopiâ
" præſidum. Quapropter hâc etiam in parte periculum eſt, nè
" de his quoſdam ſibi ſumant præſides, qui ſe injuriâ à te adfici

1 Ὑπήκοοι] In MSto Eton. edit. vet. & *Steph.* legitur ἐπήκοοι, quod in ὑπήκοοι rectè *Leuncl.* & *Muret.* mutandum cenſuerunt.

2 Φιλίᾳ τῇ σῇ] Vide p. 337. n. 5.

3 Κελεύοις,] Sic aptiùs ſcribi putârunt *Steph.* & *Muret.* Vulgò ſcribitur κελεύεις.

4 Πρὸς ὃ σὺ βούλοιο] MS. Eton. ὁπότε βού-
λοιο —

" ὑπὸ σῦ ἀδικεῖσθαι, ἢ ἓ τούτων κρείττονας τὺς Λακεδαιμο-
" νίους, ἐὰν οἱ μὲ στρατιῶται ὑπισχνῶνται προθυμότερον αὐ-
" τοῖς συστρατεύεσθαι, [1] ἐὰν πρᾶξαὶ σῦ ἀναπράξωσιν, οἱ ὧ Λα-
" κεδαιμόνιοι, μᾶλλὰ τὸ δέεσθαι τ στρατιᾶς, [2] συναινέσωσιν αὐτοῖς
" ταῦτα. Οπι γεμιῶ οἱ νῦν [3] ὑπό σοι Θρᾷκες γενόμμοι πολὺ
" ἂν προθυμότερον ἴοιεν ἐπί σε ἢ σιὼ σοι, οὐκ ἄδηλον· σοῦ
" μὲ γὰς κρατοῦντος, δουλεία ὑπάρχει αὐτοῖς· κρατουμμένου δὲ
" σῦ, ἐλευθερία. Εἰ δὲ ἓ τ χώρας προνοεῖσθαι ἤδη τι δεῖ, ὡς
" σῆς ὄσης, ποτέρως ἂν οἴει, [4] ἀπαθῆ κακῶν αὐτὴν ἢ μᾶλ-
" λον, εἰ ὅτοι οἱ στρατιῶται ἀπολαβόντες ἃ [5] ἐγκαλοῦσιν, εἰρήνην
" καταλιπόντες οἴχοιντο, ἢ εἰ ὅτοί τε μένοιεν ὡς [6] ἐν πολεμίᾳ,

" putant, vel etiam his præſtantiores Lacedæmonios, ſi milites
" quidem alacriùs ſe cum iis expeditionem ſuſcepturos pollicean-
" tur, *hi utique* ſi *pecunias* à te *debitas* exigendo conſequantur, La-
" cedæmonii verò iis, propterea quòd exercitu indigeant, de his
" adſentiantur. Obſcurum certè quidem non *eſt*, *eos* Thracas,
" qui tuo jam imperio ſubjecti ſunt, multò alacriùs adverſùs te
" quàm tecum perrecturos: nam te imperium obtinente, ſervi-
" tus iis adeſt; te ſuperato, libertas. Quòd ſi etiam regioni jam
" nonnihil proſpiciendum eſt, quippe quæ tua ſit, utro modo
" eam malis fore magìs immunem exiſtimas, ſi milites hi receptis
" iis quæ non ſine criminatione poſcunt, pace relictâ diſcedant;
" an ſi & hi maneant tanquam in hoſtico, & tu des operam ut

1 Ἐὰν πρᾶξὰ σῦ &c.] MS. idem habet ἐὰν τὰ πρᾶξὰ &c. ſcil. χρήματα. & pro ἀναπράξωσι ibid. ἀναπράξωντες.

2 Συναινέσωσιν αὐτοῖς ταῦτα.] Noſter K. Π. pag. 631. — ταῦτά σοι συναινέσαι. Utrobique cum ταῦτα rectè forſan intellexeris κατά.

3 Υπό σοι] MS. Eton. & edit. vet. ὑπὸ σῦ &c. Sed ſana eſt ſcriptura vulgata. *Thucyd.* l. 7. c. 64. — ὑπὸ Συρακοσίοις εὐθὺς γίγνοισθε &c. Exemplis pluribus, quæ paſſim occurrunt, citandis tempero.

4 Απαθῆ κακῶν] Vocem ultimam non agnoſcit MS. Eton. quam tamen libri editi rectè repræſentant. *Suid.* Απαθὴς, ὁ μὴ πεῖρων κακῶν εἰληφώς. Οἱ ὧ κακῶν παυτάπασιν ἀπαθεῖς ἔμειναν.

5 Εγκαλοῦσιν,] Quo ſenſu venit id verbi apud *Iſocrat.* Trapez. pag. 367. Αλλὰ δῆλον ὅτι πὰς μὲ πεντακοσίας δραχμὰς ἐνεκάλεσεν ἐμοὶ χαλεπῶς. Idem orat. contra Euthyn. pag. 402. τετονὶ πεντάκοντα μνᾶς ἐπράξατο, ἃ χρεὼ ἐγκαλῶν, ἀλλ' &c.

6 Εν πολεμίᾳ,] Adi p. 581. n. 6.

" σύ τε ἄλλως πειρῶο πλείονας τούτων ἔχων [1] ἀνλισρατοπεδεύεσθαι,
" δεομένους τ' ὁπηδείων; Ἀργύριον ἦ ποτέρως ἂν πλεῖον ἀνα-
" λωθείη, εἰ τούτοις τὸ ὀφειλόμενον ἀποδοθείη, ἢ εἰ [2] ταῦτά τε
" ὀφείλοιτο, ἄλλους τε [3] κρείττονας τούτων δέοι μισθοῦσθαι; Ἀλλὰ
" γὰρ [4] Ἡρακλείδη, ὡς πρὸς ἐμὲ ἐδήλου, πάμπολυ τοῦτο δοκεῖ τὸ
" ἀργύριον εἶναι. Ἦ μὴν πολύ γέ ἐστιν ἔλαττον νυνὶ σοὶ γε λαβεῖν
" τοῦτο ἢ ἀποδοῦναι, ἢ, πρὶν ἡμᾶς ἐλθεῖν πρός σε, τὸ δέκατον τούτου
" μέρος· [5] οὐ γὰρ ὁ ἀριθμὸς ὁρίζων ἐστὶ τὸ πολὺ ἢ ὀλίγον, ἀλλ' ἡ
" δύναμις τοῦ τε ἀποδιδόντος ἢ τοῦ λαμβάνοντος. Σοὶ μὲν νῦν ἡ καθ'
" ἑνιαυτὸν πρόσοδος πλείων ἐστὶν, ἢ πρόσθεν τὰ παρόντα, ἃ ἐκέκ-
" τησο. Ἐγὼ μέν, ὦ Σεύθη, ταῦτα, ὡς φίλου σου ὄντος, σοῦ προενοού-
" μην, ὅπως σύ τε ἄξιος δοκοίης εἶναι ὧν οἱ θεοί σοι ἔδωκαν ἀγαθῶν,

" cum pluribus, quàm ii ſint, *militibus*, commeatu quibus erit
" opus, adverſùs *eos* caſtra conſtituas? Utro præterea modo
" plus expendetur pecuniæ, ſi his debitum *ſtipendium* perſolvatur,
" an ſi & illud debeatur, & alii his potentiores ſint mercede con-
" ducendi? At enim Heraclidæ, utì mihi declarabas, hæc pecu-
" nia per eſſe magna videtur. Atqui certè *pecunia* hæc, ſive eam
" accipias ſive perſolvas, multò minor eſt tibi nunc, quàm pars
" ejus eſſet decima, priuſquam ad te venimus: non enim nume-
" rus eſt qui multum ac parvum definit, ſed facultas tum ejus qui
" dat tum ejus qui accipit. Tibi verò jam major eſt ſingulos in
" annos proventus, quàm priùs facultates, quas poſſidebas,
" *omnes*. Equidem, Seuthe, ità tibi, tanquam amico, proſpicie-
" bam, ut & tu dignus iis bonis videreris, quæ dii tibi dederunt,

1 Ἀνλισρατοπεδεύεσθαι,] In lexicis reperitur ſine auctore. Eo tamen uſus eſt & *Herodian.* l. 3. c. 4.

2 Ταῦτα] Vide p. 577. n. 2.

3 Κρείττονας] *Leuncl.* & *Amaſ.* vertunt *majores copiæ, major exercitus*; quaſi ſcripſerat hìc auctor πλείονας τούτων, utì paulò ſuprà. Sed aliud ſonat vox κρείττονας, ſcil. *armis potentiores, alios qui ſuperent*, eorúmque adeò injurias propulſare valeant & ulciſci. Sic modò ſuprà — καὶ τούτων κρείττονας τὰς Λακεδαιμονίους &c.

4 Ἡρακλείδη] MS. Eton. Ἡρακλείδης &c.

5 Οὐ γὰρ ὁ ἀριθμὸς &c.] Idem MS. ſic locum repræſentat, Οὐ γὰρ ἀριθμὸς ἐστὶν ὁ ὁρίζων &c. Sed rectè Atticéque dicitur ὁρίζων ἐστὶ pro ὁρίζει. Vide p. 585. n. 1.

"ἐγώ τε μὴ ἀφαφθαρείην ἐν τῇ στρατιᾷ. Εὖ γὰρ ἴσθι [1] ὅτι νεῦ
"ἐγὼ ἔτ' ἂν ἐχθρὸν κακῶς ποιῆσαι βουλόμενος δυνηθείην σοὶ
"ταύτῃ τῇ στρατιᾷ, ἔτ' ἂν, εἴ σοι πάλιν βουλοίμην βοηθῆσαι,
"ἱκανὸς ἂν γενοίμην. Οὕτω γὰρ πρὸς ἐμὲ ἡ στρατιὰ ἀφέκειαι.
"Καίτοι αὐτόν σε μάρτυρα σοὶ τοῖς θεοῖς εἰδόσι ποιοῦμαι, ὅτι
"ἔτε ἐγὼ ἔχω φράσαι σοὶ ὅτι τοῖς στρατιώταις ὠφέλειν, ἔτε ἤτησα
"πώποτε εἰς τὸ ἴδιον τὰ ἐκείνων, ἔτε ἃ ὑπέσχου μοι ἀπήτησα.
"Ὀμνύμι δέ σοι μηδ' ἀποδιδόντος δέξασθαι ἄν, εἰ μὴ καὶ
"οἱ στρατιῶται ἔμελλον τὰ ἑαυτῶν συναπολαμβάνειν. Αἰσχρὸν
"γὰρ ἦν τὰ μὲν ἐμὰ ἀπεπεράνθαι, τὰ δὲ ἐκείνων [2] φθείρεσθαι
"ἐμὲ κακῶς ἔχοντα, ἄλλως τε καὶ τιμώμενον ὑπ' ἐκείνων.
"Καίτοιγε Ἡρακλείδῃ λῆρος πάντα ἐδόκει εἶ) [3] πρὸς τὸ ἀρ-
"γύριον ἔχειν ἐκ παντὸς τρόπου· ἐγὼ δέ, ὦ Σεύθη, οὐδὲν

"& ego in exercitu non opprimerer. Nam certè te ſcire volo
"me exercitûs hujus ope neque hoſtem, ſi *ità* vellem, damno ad-
"ficere poſſe, neque poſſe, ſi rurſus vellem opem tibi ferre, ido-
"neum *ei ferendæ* me præſtare. Eo ſcilicet erga me animo eſt
"exercitus. Atqui teipſum cum diis qui *omnia* nôrunt teſtem
"adhibeo, me neque militum cauſâ quidquam abs te habere, ne-
"que unquam proprium in *uſum ea* petiiſſe, quæ illorum erant,
"neque *ea* quæ mihi pollicitus es poſtulâſſe. Imò jurejurando tibi
"adfirmo me nec accepturum *ea* fuiſſe, ſi obtuliſſes, niſi etiam
"milites debita *ipſis* ſtipendia ſimul eſſent accepturi. Nam turpe
"fuiſſet res meas quidem eſſe confectas, res verò illorum, malè
"licèt ſe haberent, me negligere, præſertim cùm ab illis honore
"fuerim ornatus. At enim Heraclidæ omnia nugæ videntur eſſe
"præ argento quâvis ratione comparato: ego verò, Seuthe, nul-

1 Ὅτι νῦν ἐγὼ οὔτ' ἂν ἐχθρὸν &c.] In MSto Eton. alius eſt verborum ordo; nimirum hic — ἔτ' ἂν ἐχθρὸν βουλόμενος ἐγὼ κακῶς ποιῆσαι &c.

2 Περιορᾶν] In edit. vet. legitur περᾶν: quod in φθείρεσθαι rectè mutârunt *Steph.* & *Le-uncl.* Cæterùm MS. Eton. habet φθείδειν.

3 Πρὸς τὸ &c.] Comparationi itidem inſervit ea præpoſitio apud *Platon.* epiſt. 7. p. 1284. edit. Francof. — τὰ ἧ ἄλλα σμικρὰ ἂν εἴη πρὸς ταῦτά μοι βλάπτη.

" νομίζω γε ἀνδρὶ, ἄλλως τε ἢ ἄρχοντι, κάλλιον εἶναι κτῆμα
" οὐδὲ λαμπρότερον ἀρετῆς ἢ δικαιοσύνης ἢ γενναιότητος·
" ὁ γὰρ ταῦτα ἔχων πλουτεῖ μὲν ὄντων φίλων πολλῶν, πλουτεῖ
" δὲ καὶ ἄλλων βουλομένων γενέσθαι· καὶ εὖ μὲν πράττων
" ἕξει σὺν συνευφρανομένους· ἐὰν δέ τι σφαλῇ, ὁ αἰσθήσεται τῶν
" βοηθησόντων. Ἀλλὰ γὰρ εἰ μήτε ἐκ τῶν ἐμῶν ἔργων κατέ-
" μαθες ὅτι σοι ἐκ τῆς ψυχῆς φίλος εἰμὶ, μήτε ἐκ τῶν ἐμῶν
" λόγων δυνάσαι τοῦτο γνῶναι, ἀλλὰ σοὶ τῶν στρατιωτῶν
" λόγοις κατανόησον· [1] παρῆσθα γάρ, [2] καὶ ἤκουες οὓς ἔλε-
" γον ἐμὲ ψέγειν ἐμὲ βουλόμενοι. Κατηγόρουν μὲν γάρ μου
" πρὸς Λακεδαιμονίους, ὡς σὲ πρὸ πλείονος ποιοίμην ἢ Λα-
" κεδαιμονίους· αὐτοὶ δ' ἐνεκάλουν ἐμοὶ, [3] ὡς μᾶλλον ἑλοί-
" μην ὅπως τὰ σὰ καλῶς ἔχοι, ἢ ὅπως τὰ ἑαυτῶν· ἔφασαν
" δέ με καὶ δῶρα ἔχειν παρὰ σοῦ. Καίτοι τὰ δῶρα ταῦτα

" lam certè arbitror esse homini, ac præsertim ei qui cum impe-
" rio sit, possessionem pulchriorem vel splendidiorem virtute &
" justitiâ & generositate: nam qui his præditus est, dives est
" *propterea* quòd ipsi multi adsint amici, dives etiam quòd alii *ipsi*
" adesse velint; & cùm fortunâ utitur prosperâ, habet qui unà
" gaudeant; sin qua res ipsi minùs succedat, eorum non est inops
" qui opitulentur. Enimverò si neque de factis meis perspexisti
" me amicum tibi ex animo fuisse, neque ex verbis meis id cog-
" noscere potes, saltem militum verba considerato: aderas enim,
" & quæ illi dicerent, qui vituperare me volebant, audiebas. Ni-
" mirum *in eo* me coram Lacedæmoniis accusabant, quasi te plu-
" ris quàm Lacedæmonios facerem; iidem mihi objiciebant, mal-
" le me tuis quàm ipsorum rebus consultum; etiam munera me
" aiebant abs te accepisse. At verò munerum horum abs te ac-

1 Παρῆσθα γάρ,] Lege p. 575.

2 Καὶ ἤκουες ὃς] *Muretus* maluit — ἢ ἤκουες ὃ, &c. In MSto Eton. legitur ἢ ἤκουες ἃ &c. In eodem ante κατανόησον reperitur πάντως.

3 Ὡς μᾶλλον ἑλοίμην.] Ibidem legitur ὡς μᾶλλον μέλοι μοι ὅπως &c.

" πότερον οἴει αὐτοὺς, κακόνοιάν τινα [1] ἐνιδόντας μοι πρός
" σε, αἰτιᾶσθαί με ἔχειν πρὸς σοῦ, ἢ προθυμίαν πολλὴν
" πρὸς σὲ καταγνόντας; Ἐγὼ μὲν οἶμαι [2] πάντας ἀνθρώ-
" πους εὔνοιαν δεῖν ἀποδείκνυσθαι τούτῳ, παρ' ὅ ἄν τις δῶρα
" λαμβάνῃ. Σὺ δὲ, πρὶν μὲν ὑπηρετῆσαί τι σοὶ ἐμὲ, ἐδέξω
" ἡδέως καὶ ὄμμασι καὶ φωνῇ καὶ ξενίοις, καὶ ὅσα ἔσιτο ὑπερβά-
" λλων οὐκ ἐνεπίμπλασο· ἐπεὶ δὲ κατέπρηξας ἃ ἐβούλε,
" καὶ γεγήθησαι ὅσον ἐγὼ ἐδυνάμην μέγιστον, νυνὶ οὕτω με
" ἄτιμον ὄντα ἐν τοῖς στρατιώταις τολμᾷς [3] περιορᾶν; Ἀλλὰ
" μοὶ ὅτι σοὶ δόξει ἀποδοῦναι πειρῶ καὶ τὸν χρόνον δι-
" δάξειν σε, καὶ αὐτὸν γέ σε οὐκ ἀνέξεσθαι οὐ σοὶ πρεσβείους
" εὐεργεσίαν ὀφείλοντα ἐγκαλοῦντάς σοι. Δέομαί σου σοῦ, ὅταν

" ceptorum utrùm eos, quòd malevolentiam in me quandam erga
" te animadverterent, me inſimulâſſe exiſtimas, an quòd ſtudium
" erga te ſummum perſpicerent? Equidem arbitror neminem non
" benevolentiam erga illum declarare debere, à quo munera ac-
" ceperit. Tu verò me, priuſquàm ullâ in re operam tibi navâſ-
" ſem, ſuaviter & vultu & voce & donis hoſpitalibus excepiſti;
" nec quæ futura eſſent pollicendo ſatiatus fuiſti: at poſteaquam
" perfeciſti quæ volebas, & meâ quantam ego dare potui operâ
" maximus evaſiſti, nunc ità me apud milites honore ſpoliatum
" audes contemnere? At enim confido tempus ipſum te doctu-
" rum ut *quod debes* perſolvendum eſſe ſtatuas; téque adeò ipſum
" non *ampliùs* laturum ut eos, qui *ſua* in te profuderunt beneficia,
" tecum *de ſtipendiis* expoſtulare videas. Itaque te oro ut, cùm *de-*

1 Ενιδόντας μοι] Vulgò ἐνιδόντας με &c. Sed reponendum μοι *Steph.* & *Leuncl.* ſtatuerunt. Verbo cognato caſum eundem tribuit & *Plutarch.* in Romulo, p. 21. edit. Pariſ. ἐνορῶν δὲ τῷ πρεσβύτῃ τὸ θαῤῥαλέον καὶ &c. Additur etiam nonnunquam præpoſitio, ea licèt jam verbo inhæreat: *Thucyd.* l. 1. c. 95. ὅπερ καὶ ἐν τῷ Παυσανίᾳ ἐνεῖδεν —

2 Πάντας ἀνθρώπους — παρ' ὅ ἄν τις] Vide p. 264. n. 6. Cæterùm, MS. Eton. dat — πάντας ἀνθρώπους εὔνοιαν νομίζειν δὴ ἀποδείκνυσθαι τούτῳ, παρ' ὅ ἄν δῶρά τις λαμβάνῃ.

3 Περιορᾷν;] Poſt verbum hoc ponendam interrogationis notam cenſuit *Stephanus*; cui libens accedo.

" ἀποδίδως, τοιοῦτον ἐμὲ παρὰ τοῖς στρατιώταις ποιῆσαι, οἷόν περ καὶ πρέλαβες."

Ακούσας ταῦτα ὁ Σεύθης [1] καθηράσατο τῷ αὐτίῳ ὅ μὴ πάλαι ἀποδεδόσθαι τὸ μισθόν· (οἱ πάντες τὸ [2] Ηρακλείδην ὑπώπτευσαν εἶναι)) [3] Εγὼ γάρ, ἔφη, ὅτε διενοήθην πώποτε ἀποστερῆσαι, ἀποδώσω τε. Εντεῦθεν πάλιν εἶπεν ὁ Ξενοφῶν, Επεὶ τοίνυν ἀποδιδόναι βούλει, νῦν ἐγώ σε δέομαι δι' ἐμοῦ ἀποδιδόναι, καὶ μὴ περιδεῖν με διά σε ἀνομοίως ἔχοντα ἐν τῇ στρατιᾷ νῦν τε ὅτε πρός σε ἀφικόμθα. Ο δ' εἶπεν, Αλλὰ ὅτε τοῖς στρατιώταις ἔσῃ δι' ἐμὲ ἀτιμότερος· ἂν τε μένῃς παρ' ἐμοὶ χιλίους μόνους ὁπλίτας ἔχων, ἐγώ σοι [4] τά τε χωρία ἀποδώσω καὶ τἆλλα, ἃ ὑπεσχόμην. [5] Ο δὲ πάλιν εἶπε, Ταῦτα μὲν ἔχειν ὅπως οὐχ οἷόν τε· ἀπόπεμπε δὲ ἡμᾶς.

" *bita* perſolvis, talem me apud milites, qualem accepiſti, red-
" dere ſtudeas."

Hæc cùm Seuthes audiiſſet, execrabatur eum per quem ſtetiſſet, quo minùs ſtipendium jam dudum perſolutum fuiſſet: (atque *eum* omnes Heraclidem eſſe ſuſpicati ſunt) Ego enim, inquit, neque in animo unquam habui *vos illo* fraudare, & perſolvam. Tum rurſus Xenophon, Quandoquidem igitur perſolvere ſtatuis, jam ego te rogo ut per me perſolvas, neque me alio propter te nunc apud exercitum loco neglectum relinquas, atque *quo fuerim id temporis* cùm ad te venimus. Et ille, Per me verò, ait, neque apud milites eris inhonoratior; & ſi cum ſolis mille gravis armaturæ militibus apud me manſeris, ego tibi & caſtella dabo & alia, quæ promiſi. Rurſus Xenophon, Fieri non poteſt, inquit, ut hæc ità ſe habeant: quin nos dimittito.

1 Κατηράσατο] MS. Eton. κατηγορήσατο.

2 Ηρακλείδην ὑπώπτευσαν] Idem MS. poſt Ηρακλείδην exhibet τοῦτον.

3 Εγὼ γάρ, ἔφη,] Perperam apud edit. *Flor. Steph. Leuncl.* aliáſque ſcribitur, Εγὼ γάρ, ἔφην, &c. MS. Eton. omnino rectè dedit — ἔφη, *ſcil.* Seuthes.

4 Τά τε χωρία ἀποδώσω καὶ &c.] Reſpice pag. 569. Cæterùm, MS. Eton. exhibet — καὶ τὰ ἄλλα πάντα, ἃ &c.

5 Ο δὲ πάλιν &c.] Hæc omnia, quæ reperiuntur inter ὑπεσχόμην & Ο δὲ πάλιν εἶπεν, Αλλὰ &c. in MSto Eton. deſunt.

Καὶ μὲν, ἔφη ὁ Σεύθης, ἢν ἀσφαλέσερόν γέ σοι οἶδα ὂν παρ' ἐμοὶ μένειν ἢ ἀπέναι. Ὁ δὲ πάλιν εἶπεν, Ἀλλὰ τὴν μὲν σὴν εὐνοιαν ἐπαινῶ· ἐμοὶ δὲ μένειν οὐχ οἷόν τε· ὅπου δ' ἂν ἐγὼ ἐντιμότερος ὦ, νόμιζε καὶ σοὶ τοῦτο ἀγαθὸν ἔσεσθαι. Ἐντεῦθεν λέγει Σεύθης, [1] Ἀργύριον μὲν οὐκ ἔχω, ἀλλ' ἢ μικρόν τι, καὶ τοῦτό σοι δίδωμι, [2] τάλαντον· βοῦς δ' ἑξακοσίας, καὶ πρόβατα εἰς τετρακισχίλια, καὶ ἀνδράποδα εἰς εἴκοσι καὶ ἑκατόν. Ταῦτα λαβών, [3] καὶ σοῦ τοὺς ἀδικησάντων σε ὁμήρους παρασχών, ἄπιθι. Γελάσας ὁ Ξενοφῶν εἶπεν, Ἢν οὖν μὴ ἐξαρκῇ ταῦτα εἰς τὸν μισθὸν, τίνος τάλαντον φήσω ἔχειν; Ἆρ' οὐκ, ἐπειδή μοι καὶ ἐπικίνδυνόν ἐστιν ἀπόντι, [4] ἄμεινον φυλάττεσθαι τοὺς πέτρους; Ἦκουες οὖν τὰς ἀπειλάς. Τότε μὲν δὴ αὖθις [5] ἔμειναν.

Atqui, ait Seuthes, novi certè tutius futurum tibi ſi apud me maneas, quàm ſi diſcedas. Ille rurſus, Laudo ſanè, inquit, curam tuam: at mihi nequaquam integrum eſt manere: verùm ubicunque ego honoratior fuero, id *velim* exiſtimes è re tuâ etiam futurum. Ibi tum Seuthes, Argenti nihil, ait, niſi paulum aliquid, habeo: atque hoc, *unum ſcilicet* talentum, tibi do: boves *mihi ſunt* ſexcenti, oviúmque circiter quatuor millia, & mancipia ferè centum & viginti. His acceptis, obſidibúſque eorum qui te læſerunt adſumptis, abito. Subridens Xenophon, Si tandem, ait, hæc ad ſtipendia *perſolvenda* non ſuffecerint, cujus talentum *me* habere dicam? Annon, quoniam mihi abeunti periculum imminet, ut mihi à lapidibus caveam ſatius fuerit? Audîſti certè minas. Ac tum quidem iſthic manſerunt.

1 Ἀργύριον μὲν οὐκ ἔχω, ἀλλ' ἢ &c.] Inſpice p. 323. n. 1.

2 Τάλαντον] Conſule indicem hujuſmodi vocibus explicandis deſtinatum.

3 Καὶ τοὺς τῶν ἀδικησάντων &c.] *Scil.* Thynorum: de quibus lege p. 564.

4 Ἄμεινον φυλάττεσθαι τοὺς πέτρους;] Dubium non eſt, quin illas hìc ἀπειλὰς intelligat Xenophon, quarum meminerat p. 576. atque adeò rectè *Steph* & *Leuncl.* πέτρους reponendum curârunt; cùm pro eo MS. Eton. & edit. vet. exhibeant ἐχθρούς; Ad illam emendationem apertè ducit verbum καταλιθοβολίζω, quo Arcas ille, Xenophonti inimicus, ſuprà, loco citato, uſus eſt.

5 Ἔμειναν.] MS. Eton. dat ἔμενον.

Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἀπέδωκεν αὐτοῖς ἃ ὑπέσχετο, καὶ τὰς ταῦτα ἐλάσοντας συνέπεμψεν. Οἱ δὲ στρατιῶται [1] τέως μὲν ἔλεγον ὡς Ξενοφῶν οἴχοιτο πρὸς Σεύθην οἰκήσων, καὶ ἃ ὑπέσχετο αὐτῷ ἀπολησόμενος· ἐπεὶ δὲ αὐτὸν ἥκοντα εἶδον, ἡδησάν τε καὶ προσέθεον. Ξενοφῶν δ', ἐπεὶ εἶδε Χαρμῖνον καὶ Πολυνείκην, [2] Ταῦτα, ἔφη, καὶ σέσωσται δι' ὑμᾶς τῇ στρατιᾷ, καὶ παραδίδωμι αὐτὰ ἐγὼ ὑμῖν· ὑμεῖς δὲ [3] διαπέμψαντες ἀπόδοτε τῇ στρατιᾷ. Οἱ μὲν οὖν, παραλαβόντες καὶ ληφυροπώλας καταστήσαντες, ἐπώλουν, καὶ [4] πολλοῦ εἶχον αἰτίαν. Ξενοφῶν δὲ ὁ πρόσθεν, ἀλλὰ φανερὸς ἦν οἴκαδε παρασκευαζόμενος· [5] οὐ γάρ πω ψῆφος αὐτῷ ἐπῆκτο Ἀθήνησι περὶ φυγῆς. Προσελθόντες δὲ αὐτῷ ⟨οἱ⟩ Θρᾳκήδειοι ἐν τῷ στρατοῦ-

Poſtridie *Seuthes* quæ pollicitus iis fuerat tradidit: ſimulque miſit qui ea abigerent. Milites autem intereà aiebant Xenophontem ad Seuthen profectum eſſe ut *apud* eum habitaret, eáque reciperet quæ ipſi *Seuthes* promiſerat: verùm ubi redeuntem eum viderunt, lætati ſunt & *ad eum* adcurrebant. Xenophon autem, poſteaquam Charminum & Polynicum vidit, Hæc, inquit, per vos exercitui conſervata ſunt, eadémque vobis ego trado: vos his divendìtis exercitui *pecuniam indè coactam* diſtribuite. Et illi quidem, *his* acceptis & manubiarum venditoribus conſtitutis, *ea* vendebant, & magnopere accuſabantur. At Xenophon *ad eos* non accedebat, ſed palàm ſe ad iter in patriam comparabat: necdum enim Athenis ſuffragium de eo in exilium mittendo latum erat. Cùm verò *quidam* de exercitu idonei ad eum acceſ-

1 Τέως μὲν] Vide p. 385. n. 2.

2 Ταῦτα, ἔφη, &c.] Id jam reſpicit auctor, quod anteà p. 593. Lacedæmoniis dixerat: Οἶμαι ἂν ἔγωγε, ἔφη, ἡμᾶς δικαίως τῇ στρατιᾷ τὸν ὀφειλόμενον &c. Adde Eurylochi verba, quæ p. 587. reperire eſt.

3 Διαπέμψαντες] Vide p. 559. n. 4.

4 Πολλοῦ εἶχον &c.] Adi p. 576. n. 6.

5 Οὐ γάρ πω ψῆφος &c.] Lege ſis hâc de re ſcripta in *Diſſertat.* I. K. Π. præmiſſæ p. 5 & ſeq. Cæterùm, idem loquendi genus uſurpat *Thucyd.* l. 1. c. 119. — ψῆφον ἐξέλοντο ἐπαγαγεῖν ἐπὶ &c. Ibid. c. 125. — ψῆφον ἐπήγαγον &c.

μαπι, ἐδέοντο μὴ ἀπελθεῖν [1] πρὶν ἀπαγάγοι τὸ στράτευμα, [2] καὶ Θίμβρωνι παραδοίη.

Ἐντεῦθεν διέπλευσαν εἰς Λάμψακον· καὶ ἀπαντᾷ τῷ Ξενοφῶντι Εὐκλείδης μάντις Φλιάσιος, Κλεαγόρου υἱὸς τοῦ τὰ ἐνύπνια [3] ἐν Λυκείῳ γεγραφότος. Οὗτος σωήδετο τῷ Ξενοφῶντι ὅτι ἐσέσωστο· καὶ ἠρώτα αὐτὸν πόσον χρυσίον ἔχοι. Ὁ δ' αὐτῷ ἐπομόσας εἶπεν, [4] ἢ μὰ Δία ἔσεσθαί μοι δ' ἐφόδιον ἱκανὸν οἴκαδε ἀπιόντι, [5] εἰ μὴ ἐπώλουν τὸν ἵππον καὶ ἃ ἀμφὶ αὐτὸν εἶχεν. Ὁ δ' αὖτις οὐκ ἐπίστευεν. Ἐπεὶ δ' [6] ἔπεμψαν Λαμψακηνοὶ ξένια τῷ Ξενοφῶντι, καὶ θύων τῷ Ἀπόλλωνι παρεσκεύαστο τὸν Εὐκλείδην, ἰδὼν τὰ ἱερὰ ὁ Εὐκλείδης εἶπεν ὅτι πείθοιτο αὐτῷ μὴ εἶναι χρήματα. Ἀλλ' οἶδα, ἔφη, ὅτι, κἂν μέλλῃ ποτὲ γρήσεσθαι, φαίνεταί τι

τὰ ἐνύπνια leg. dicat Toup. in Suid. Ep. crit. 59—62. citat Porson. Not. Bav. in Xenoph. lix.

sisset, orabant nè prius discederet quàm copias abduxisset, & Thimbroni tradidisset.

Hinc in Lampsacum velis transmiserunt; ac Xenophonti Euclides vates Phliasius, *ejus* Cleagoræ filius, qui somnia in Lyceo pinxit, fit obvius. Is Xenophonti, quòd salvus rediisset, gratulabatur; eúmque interrogabat quantum auri haberet. Hic ei jurejurando interposito dixit, nè quidem certè domum redeunti viatici satìs fore, nisi equum venderet & quæ circa se haberet. Ei fidem non habebat *Euclides*. At posteaquam Xenophonti hospitalia dona misissent Lampsaceni, atque *ille* Apollini sacra faciens Euclidem juxta *se* constituisset, intuitus exta Euclides credere se *jam* aiebat ipsi non esse pecuniam. At certè video, ait, etiamsi olim adfutura sit, impedimentum quoddam adparere,

1 Πρὶν ἀπαγάγοι] MS. Eton. πρὶν ἂν ἀπαγάγοι &c.

2 Καὶ Θίμβρωνι] De quo p. 572.

3 Ἐν Λυκείῳ] De Lyceo consule *Archæolog. Græc.* l. 1. c. 8.

4 Ἢ μὰ Δία] Vide pag. 504. n. 3. Adde p. 569. n. 1.

5 Εἰ μὴ ἐπώλουν τὸν ἵππον] Equum hunc Epidaurium fuisse tradit *Ælian.* H. V. lib. 3. c. 24. Epidaurum autem equis fuisse celebrem docet *Virgil.* Georg. l. 3. v. 44. — *domitrixque Epidaurus equorum.*

6 Ἔπεμψαν — ξένια] Adi p. 349. n. 3.

ἐμπόδιον, ἐὰν μηδὲν ἄλλο, σὺ σαυτῷ. Συνωμολόγει ταῦτα ὁ Ξενοφῶν. Ὁ δ' εἶπεν, Ἐμπόδιος γάρ σοι [1] ὁ Ζεὺς ὁ Μειλίχιός ἐστι· καὶ ἐπήρετο εἰ ἤδη ποτὲ θύσειεν, ὥσπερ οἴκοι, ἔφη, εἰώθειν ἐγὼ ὑμῖν θύειν καὶ [2] ὁλοκαυτεῖν. Ὁ δ' οὐκ ἔφη ἐξ ὅτου ἀπεδήμησε τεθυκέναι τούτῳ τῷ θεῷ. Συνεβούλευσεν οὖν αὐτῷ [3] θύειν, καὶ ἔφη συνοίσειν ἐπὶ τὸ βέλτιον. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ὁ Ξενοφῶν [4] προελθὼν εἰς Ὀφρύνιον ἐθύετο, καὶ ὡλοκαύτει [5] χοίρους τῷ πατρίῳ νόμῳ· καὶ ἐκαλλιέρει. Καὶ ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀφικνεῖται Βίτων καὶ ἅμα Εὐ-

fi nullum aliud, tu tibi *eris impedimento.* Confitebatur hæc Xenophon. Et ille, Impedimento nimirum, ait, tibi eſt, Jupiter Milichius: *ſimúl*que interrogabat ánne jam aliquando rem ſacram feciſſet, quemadmodum domi, inquit, ego pro vobis ſacrificare totáſque victimas exurere ſolebam. Negabat *Xenophon* ſe ex quo patriâ abfuiſſet deo huic ſacrificâſſe. Quare ſuadebat *Euclides* ut ei rem ſacram faceret, *id*que *ipſi* profuturum aiebat. Poſtero autem die Xenophon ad Ophrynium progreſſus rem ſacram faciebat, & porcos ritu patrio totos cremabat; éſtque *tum* perlitatum. Atque eodem die venit Biton unáque *cum eo* Euclides,

1 Ὁ Ζεὺς ὁ Μειλίχιος] Jovis hanc ἐπωνυμίαν ſæpè agnoſcunt auctores. *Thucyd.* l. 1. c. 126. Ἔστι γὰρ καὶ Ἀθηναίοις Διάσια, ἃ καλεῖται Διὸς ἑορτὴ Μειλιχίου μεγίστη, &c. ubi vide quæ Cl. *Duker.* notavit. *Ariſtoph.* Νεφ. v. 407.

Νὴ Δί', ἔγωγ' οὖν ὑπτεχνῶς ἔπαθον τοῦτ' ποτὲ Διασίοισιν. *Schol.* Ἀθήνησιν ἑορτὴ Μειλιχίου Διὸς, μηνὸς &c. Adde *Meurſ.* in *Theſ.* cap. 7. Cæterùm, deos plures idem illud cognomen ſortitos eſſe ex *Pauſan.* l. 10. ferè extremo conſtat.

2 Ὁλοκαυτῶν.] Holocauſtorum non infrequens eſt mentio apud τοὺς ἔξω. Noſter Κ. Π. p. 599. ἔθυσαν τῷ Διΐ, καὶ ὡλοκαύτωσαν τοὺς ταύρους· ἔπειτα τῷ Ἡλίῳ, καὶ ὡλοκαύτωσαν τοὺς ἵππους. De Gallis *Strabo* l. 4. p. 303. βοσκήμασι καὶ ποτοῖς ἡδείαις ἢ ἀνθρώποις ὡλοκαύτοιν. *Metrodor.* in *Ionicis*, citante *Plutarcho* Sympoſ. l. 6. quæſt. 8. — Σμυρναῖοι τὸ παλαιὸν Αἰολεῖς ὄντες θύεσι Βυθρώσῃ ταῦρον μέλαιναν, καὶ καθικέσθαντες, αὐτόθεν ὁλοκαυτοῦσιν.

3 Θύειν, καὶ ἔφη &c.] MS. Eton. dat θύειν καὶ ἃ εἰώθει, καὶ ἔφη &c. Perperam edit. vet. θύειν, καὶ ἔφη &c.

4 Προελθὼν] Minùs rectè *Steph.* προσελθὼν εἰς &c. Vide p. 529. n. 2. Cæterùm, in MSto Eton. & edit. vet. participium omittitur.

5 Χοίρους τῷ πατρίῳ &c.] *Varro* de Re Ruſt. l. 2. c. 4. *Ab ſuillo genere pecoris immolandi initium primum ſumpium videtur: cujus veſtigia* &c. Vide *Meurſ.* Eleuſin. c. 7. & *Bochart.* Hieroz. l. 3. c. 29. Cæterùm, MS. Eton. pro πατρίῳ exhibet πατρῴῳ. minùs rectè, ſi Grammaticos audiamus. *Thom. Magiſt.* Πατρῷα, τὰ ὑπὸ πατέρων εἰς ἡμᾶς χωρῆσαντα — πάτρια δὲ, τὰ τῆς πόλεως ἔθη. *Ammon.* Πάτρια Πατρῴων καὶ Πατρικῶν Διαφέρει· Πατρῷα μὲν γὰρ τὰ ὑπὸ πατέρων εἰς ἡμᾶς χωρῆσαντα· Πατρικοὶ, οἱ φίλοι ἢ ξένοι· Πάτρια δὲ, τὰ

κλείδης χρήματα δώσοντες τῷ στρατεύματι· καὶ [1] ξενῦνταί τε τῷ Ξενοφῶντι, καὶ ἵππον, ὃν ἐν Λαμψάκῳ ἀπέδοτο πεντήκοντα δαρεικῶν, ὑποπτεύοντες αὐτὸν δι' ἔνδειαν πεπρακέναι, ὅτι ἤκουον αὐτὸν ἥδεσθαι τῷ ἵππῳ, λυσάμενοι ἀπέδοσαν, καὶ τιμὴν οὐκ ἤθελον ἀπολαβεῖν.

Ἐντεῦθεν ἐπορεύοντο [2] διὰ τῆς Τροίας, καὶ ὑπερβάντες τὴν Ἴδην, εἰς Ἀντανδρον ἀφικνοῦνται πρῶτον· εἶτα διὰ θαλάττης πορευόμενοι [3] τὴν Λυδίας, εἰς Θήβης πεδίον. Ἐντεῦθεν δι' Ἀτραμυττίου καὶ Κερτονίου πρὸ Ἀταρνέα εἰς Καΐκου πεδίον ἐλθόντες, [4] Πέργαμον κατέλαμβάνουσι τῆς Μυσίας. Ἐνταῦθα ὑπὸ Ξενοφῶντι πρὸ Ἑλ-

qui pecuniam exercitui daturi essent: & hi cum Xenophonte hospitium faciunt, equúmque, quem Lampsaci quinquaginta daricis vendiderat, quòd suspicarentur *Xenophontem* eum propter inopiam vendidisse, quoniam illum equo delectari audîerant, cùm redemissent *Xenophonti* reddiderunt, pretiúmque *ejus redemti à Xenophonte* recipere noluerunt.

Hinc per Trojam profecti sunt, & superatâ Idâ primò ad Antandrum perveniunt; deinde propter mare Lydiæ itinere facto, ad Thebes campum. Illinc per Atramyttium & Certonium juxta Atarnen ad Caïci campum profecti, Pergamum Mysiæ *urbem* perveniunt. Hìc Xenophon hospitio excipitur apud Hellada Gon-

τῆς πόλεως ἔθη. *Thucyd.* l. 4. c. 118. — πατρίοις νόμοις χρώμενοι -- ubi MS. quidam dat πατρῴοις. Idem l. 8. c. 76. — τὸς πατρίους νόμους — ubi MSS. πατρῴους. *Ælian.* H. V. l. 7. c. 19. καὶ τὸ πάτριον αὐτοῖς ἔθος. ubi è MStis *Periz.* restituit πάτριον, cùm anteà legeretur πατρῴον. *Lucian.* Solœcist. haud ità longè ab init. ἐμοὶ δὲ ἔχω τὰ πατρῷα, — ubi vide quæ notavit *Græv.* Idem in *Patriæ encom.* propè ab init. habet--θεὸν πατρῷον. Certant, utì vides, inter se librarii & Gram. inter quos litem arbitratu tuo componas.

1 Ξενῦνταί τε τῷ &c.] *Amas.* vertit *invitârunt illi quidem Xenophontem* &c. Rectiùs, opinor, *Leuncl.* in hunc modum — *hi cum Xenophonte hospitii necessitudine initâ* &c. Infrà paulò aliâ usus structurâ Noster dicit, ξενῦσθαι Ξενοφῶντι παρ' Ἑλλάδι &c. ubi ξενῦσθαι παρά τινι sonat *hospitio excipi* &c.

2 Διὰ τῆς Τροίας,] MS. Eton. exhibet Τρωάδος. Sed satìs sana est lectio vulgata. *Steph.* Byz. Τροία, χώρα τῆς Ἀσίας, ἡ πρότερον &c. Similiter *Servius* ad v. 1. *Æneïd.* Troja, *regio Asiæ.*

3 Τῆς Λυδίας] MS. Eton. dat τῆς Ἀσίας. quomodo scribi debere censet *Leuncl.* Vide plura de locis mox sequentibus in *Dissert. Geogr.*

4 Πέργαμον — τῆς Μυσίας] *Scil.* πόλιν. Vide p. 513. n. 3. Vulgò legitur τῆς Ἀσίας. Sed receptam lectionem præstat MS. Eton. Consule *Dissertat.* modò adpellatam.

λάδι τῇ Γογγύλου τῦ Ερετριέως γυναικὶ, καὶ Γοργίωνος καὶ Γογγύλου μητρί. Αὕτη δ' αὐτῷ φράζει ὅτι Ασιδάτης ἔστιν ἐν τῷ πεδίῳ, [1] ἀνὴρ Πέρσης· τοῦτον ἔφη [2] αὐτὸν, εἰ ἔλθοι τῆς νυκτὸς σὺν τριακοσίοις ἀνδράσι, λαβεῖν ἂν, καὶ αὐτὸν, καὶ γυναῖκα, καὶ παῖδας, καὶ τὰ χρήματα· εἶναι δὲ πολλά. Ταῦτα δὲ καθηγησομένους ἔπεμψε τόν τε αὑτῆς ἀνεψιὸν, καὶ Δαφναγόραν, ὃν περὶ πλείστου ἐποιεῖτο. Εχων οὖν ὁ Ξενοφῶν τούτους παρ' ἑαυτῷ, ἐθύετο. Καὶ [3] Αγασίας ὁ Ηλεῖος μάντις παρὼν εἶπεν ὅτι καλλίσια εἴη τὰ ἱερὰ αὐτῷ, καὶ οἱ ὁ ἀνὴρ ἂν [4] ἁλώσιμος εἴη. Δειπνήσας οὖν ἐπορεύετο, τούς τε λοχαγοὺς οὓς μάλιστα φίλους λαβὼν καὶ πιστοὺς γεγενημένους ἀφθονωτὸς, ὅπως εὖ ποιήσαι αὐτούς. Συνεξέρχονται δὲ αὐτῷ καὶ ἄλλοι [5] βιασάμενοι, εἰς ἑξακοσίους· ⟨ϟ⟩ δὲ λοχαγοὶ

gyli Eretrienſis uxorem, & Gorgionis Gongylíque matrem. Significat autem hæc ipſi Aſidaten eſſe in planitie, hominem *natione* Perſam: hunc aiebat, ſi noctu cum trecentis viris pergeret, poſſe *Xenophontem* & ipſum, & uxorem, & liberos, & opes capere; *eáſque adeò* magnas eſſe. Miſit etiam qui ad hæc *perficienda* duces *ipſi* forent, tum conſobrinum ſuum, tum Daphnagoram, quem maximi faciebat. Itaque Xenophon cùm hos apud ſe haberet, hoſtiam mactabat. Et Agaſias Eleus vates, qui *tum* aderat, exta ei perpulchra eſſe, hominémque ab eo poſſe capi aiebat. Quare cùm cœnâſſet, iter ingreſſus eſt, ſumptis ſecum cohortium præfectis *ſibi* amiciſſimis, iſſque qui fideles ſe ſemper præbuerant, ut *aliquo* eos beneficio adficeret. Cum eo egrediuntur etiam alii, *id* cæteris invitis conati, ferè ſexcenti: verùm cohortium præ-

1 Ανὴρ Πέρσης.] Vide p. 551. n. 3.

2 Αὐτὸν — καὶ αὐτὸν] Reſpice p. 561. n. 2. & p. 81. n. 1. Similiter repetit Noſter pronomen Κ. Π. p. 48. οἳ, ἢν ἐπ' ἐκείνους ἡμεῖς ἐλαύνωμεν, ἀποστρεψοῦνται πάλιν ἡμᾶς ἐπὶ σφᾶς αὐτούς. Sic & Rom. VII. 21. iteratur ἐμοί.

3 Αγασίας] MS. Eton. Βασίας.

4 Αλώσιμος] Vide p. 361. n. 4.

5 Βιασάμενοι] I. e. βίᾳ τῶν ἄλλων. quâ phraſi mox infrà utitur auctor — Γογγύλος — ἐξέρχεται — βίᾳ τῆς μητρὸς, &c.

ἀπήλαυνον, ἵνα μὴ μεταδοῖεν τὸ μέρος, ὡς ἑτοίμων δὴ χρημάτων.

Ἐπεὶ δ' ἀφίκοντο πρὸς τὰς μέσας νύκτας, τὰ μὲν πέριξ ὄντα ἀνδράποδα τ' τύρσιος & χρήματα πλεῖστα ἀπέδρα αὐτοὺς πραμελήσαντας, ὡς τ' Ασιδάτην αὐτὸν λάβοιεν, & τὰ ἐκείνου. [1] Πυργομαχοῦντες δ' ἐπεὶ οὐκ ἐδύναντο λαβεῖν [2] τ' τύρσιν, (ὑψηλὴ γὰρ ἦν, καὶ μεγάλη, & [3] προμαχῶνας & ἄνδρας πολλοὺς & μαχίμους ἔχουσα) διορύττειν ἐπεχείρησαν [4] τ' τοῖχον. Ὁ δὲ τοῖχος ἦν ὑπὸ ὀκτὼ πλίνθων [5] γηΐνων τὸ εὖρος. Ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ διωρώρυκτο· & ὡς τὸ πρῶτον διεφάνη, ἐπάταξεν ἔνδοθεν [6] βοπόρῳ τις ὀβελίσκῳ Ἀθαμπερὲς τ' μηροῦ θατέρου τὸν ἑτέρου τ'· [7] τὸ δὲ λοιπὸν ἐκ-

fecti citatis equis *ab his* diſceſſerunt, ut nè *prædæ* partem acciperent, quaſi opes utique *iſtæ* paratæ eſſent.

Cùm *ad locum* nocte ferè mediâ perveniſſent, mancipia quæ circùm turrim erant réſque *aliæ* plurimæ aufugerunt ab iis, dum *cætera* negligebant, ut ipſum cum ſuis Aſidaten caperent. Cúmque turrim oppugnando capere non poſſent, (nam alta erat, & magna, habebátque propugnacula virósque & multos & ad pugnandum idoneos) eam perfodere conati ſunt. Murus autem erat octo laterum terreorum latitudine. Die verò illuceſcente perfoſſus erat; & ubi primùm *pervia* adparebat, eorum quidam, qui erant intus, veru transfigendis bobus facto femur ejus, qui *ad turrim* proximè acceſſerat, transfodit: deinde ſagittas excutien-

1 Πυργομαχοῦντες] Eodem hoc verbo uſus eſt Noſter K. Π. p. 469.

2 Τὴν τύρσιν] Vide p. 362. n. 4.

3 Προμαχῶνας] In lexicis reperitur vox ſine auctore. Lexic. Gr. Lat. vet. Προμαχὼν, *propugnaculum*. Exſtat etiam προμαχεῶνες apud *J. Poll.* l. 7. ſegm. 120.

4 Τὸν τοῖχον.] Vocem hanc & τύρσιν tanquam ſynonymas adhibuit *Heſych.* utì videre eſt ſuprà p. 297. n. 4. Confer. p. 520. n. 2.

5 Γηΐνων] Auctorem non agnoſcunt Lexic.

6 Βοπόρῳ ἢ ὀβελίσκῳ] *Leuncl.* vertit, *veru pungendis bobus facto* &c. *Heſych.* & *Phavor.* Βοπόρους ὀβελοὺς, μεγάλους ὀβελίσκους. Horum meminit etiam *J. Poll.* l. 9. ſegm. 77. ubi doctiſſ. *Hemſterh.* ſcribit ſe exiſtimare *veruta* quæcunque majora, quorum præcipuè in aſſandâ bovinâ erat uſus, iſto nomine adpellata. *Suid.* etiam verba hæc Xenoph. citat in v. Ὀβελός. ubi ἔνδον pro ἔνδοθεν exhibet.

7 Τὸ δ' λοιπὸν] Vide p. 126. n. 1.

τοξεύοντες ἐποίουν μηδὲ παρέναι ἔτι ἀσφαλὲς εἶναι. Κεκραγότων δ' αὐτῶν καὶ [1] πυρσευόντων, ἐκβοηθοῦσιν Ἰταβέλιος μὲν ἔχων τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν, ἐκ Κομανίας δὲ [2] ὁπλῖται φερεοί, καὶ ἱππεῖς Ὑρκάνιοι, καὶ ἕτοι βασιλέως μισθοφόροι, ὡς ὀγδοήκοντα, καὶ ἄλλοι πελτασταὶ εἰς ὀκτακοσίους· ἄλλοι δ' ἐκ Παρθενίης, ἄλλοι δ' ἐξ Ἀπολλωνίας, καὶ ἐκ τῶν πλησίον χωρίων, καὶ ἱππεῖς.

Ἐνταῦθα δὴ ὥρα ἦν πῶς ἔσαν ἡ ἄφοδος σκοπεῖν· καὶ λαβόντες ὅσοι ἦσαν βόες καὶ πρόβατα, [3] ἤλαυνον, καὶ τὰ ἀνδράποδα ἐντὸς [4] πλαισίου ποιησάμενοι· οὐ τοῖς χρήμασιν ἔτι προσέχοντες τὸν νοῦν, ἀλλὰ μὴ φυγὴ εἴη ἡ ἄφοδος, εἰ καταλιπόντες τὰ χρήματα ἀπίοιεν, καὶ οἵ τε πολέμιοι θρασύτεροι εἶεν, καὶ οἱ στρατιῶται ἀθυμότεροι· νῦν δὲ ἀπήε-

do efficiebant ut ampliùs nè *illam versùs* progredi quidem tutum eſſet. Clamantibus autem iis & faces accenſas tollentibus, Itabelius cum copiis ſuis, *itém*que ex Comaniâ gravis armaturæ milites præſidiarii, equitéſque Hyrcanii, iſque regis ſtipendiarii, ferè octoginta, & alii peltaſtæ circiter octingenti, ad opem ferendam excurrunt: alii item, *iidém*que equites, ex Parthenio, alii ex Apolloniâ, & locis vicinis.

Ibi jam tempus erat ut quomodo fieret diſceſſus conſiderarent: atque adeò bobus, quotquot *iſthìc* erant, & ovibus ſumptis, *itém*que mancipiis intrà quadratum agmen receptis, progrediebantur; non jam de opibus cogitantes, ſed nè diſceſſus fugæ ſimilis eſſet, ſi relictis rebus *jam partis* abirent, atque tum hoſtes audaciores, tum milites animis eſſent demiſſioribus: jam verò ità

1 Πυρσευόντων,] *Suid.* Πυρσεύει· πῦρ ἐξάπτει. Καὶ πυρσεύω σοι τὴν σωτηρίαν· ἀντὶ τοῦ ἐκφαίνω *&c.* ſumptâ metaphorâ à φρυκτωροῖς, qui in ſpeculis ſublatâ face navigantibus aut errantibus noctu oſtendunt, quò curſum dirigant.

2 Ὁπλῖται φερεοὶ, &c.] MS. Eton. exhibet ὁπλῖται Λασύριοι καὶ Ὑρκάνιοι ἱππεῖς *&c.*

3 Ἤλαυνον] Vide p. 556. n. 3. A *Leuncl.* conſtruitur id verbi cum βόες καὶ πρόβατα: idémque adeò vertit *abigebant omnia.*

4 Πλαισίου] Adi p. 240. n. 5.

σαν ὡς περὶ τῶν χρημάτων μαχούμενοι. Επεὶ δὲ εἶδε [1] Γογγύλος ὀλίγους μὲν τοὺς Ελληνας, πολλοὺς δὲ τοὺς ἐπικειμένους, ἐξέρχεται καὶ αὐτὸς [2] βίᾳ τῆς μητρὸς, τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ἔχων, βουλόμενος [3] συμμεταχεῖν τοῦ ἔργου· συνεβοήθει δὲ καὶ [4] Πρόκλης ἐξ [5] Ελισάρνης καὶ Τευθρανίας, ὁ ἀπὸ Δαμαράτου. [6] Οἱ δὲ περὶ Ξενοφῶντα, ἐπεὶ πάνυ ἤδη ἐπέζοντο ὑπὸ τῶν τοξευμάτων καὶ σφενδονῶν, πορευόμενοι κύκλῳ, ὅπως τὰ ὅπλα ἔχοιεν πρὸς τὰ τοξεύματων, [7] μόλις διαβαίνουσι τὸν [8] Καΐκου ποταμὸν, τετρωμένοι ἐγγὺς οἱ ἡμίσεις. Ενταῦθα καὶ Αγασίας Στυμφάλιος ὁ λοχαγὸς πεπώκεται, τὸν πάντα χρόνον μαχόμενος πρὸς τοὺς πολεμίους.

discedebant, ut pro rebus *his* pugnaturi *viderentur*. Cùm autem Gongylus Græcos esse paucos videret, multósque esse qui *eos* urgerent, ipse quoque invitâ matre cum suis copiis egreditur, quippe qui vellet unà *cum aliis* facti particeps esse: opem simul ferebat etiam Procles ex Elisarne ac Teuthraniâ, qui à Damarato *genus ducebat*. Ii autem qui circa Xenophontem erant, cùm jam sagittis & fundis valde premerentur, *sic* iter facientes *ut* in orbem *agmen converterent*, quò haberent arma sagittis opposita, difficulter Caïcum amnem transeunt, cùm dimidia propè pars saucia esset. Ibi tum Agasias etiam Stymphalius cohortis præfectus vulneratus est, qui perpetuò adversùs hostes dimicâsset.

1 Γογγύλος] De quo p. 610.

2 Βίᾳ τῆς μητρὸς] Vis phraseos omnino latuit versionis Angl. auctorem. Sed sic sæpè scriptores elegantissimi. *Thucyd.* l. 1. c. 43. μήτε ξυμμάχους δέχησθε βίᾳ ἡμῶν, &c. Idem l. 1. c. 68. βίᾳ ἡμῶν εἶχον — i. e. *invitis nobis*. Similiter *Isocrat.* in *Hel.* laud. p. 214. edit. *Steph.* — βίᾳ Θηβαίων —

3 Συμμεταχεῖν] Verbi hujus nulla à Lexicogr. proferuntur exempla: cùm tamen eo usi fuerint auctores optimi. *Euripid.* Bacc. v. 63. — συμμεταχήσω χορῶν. *Lucian.* in *Charidem.* haud ità longè ab init. — ὥστ' αὐτὸν ἐκ ἀναχείας συμμεταχεῖν αὐτῷ &c.

4 Πρόκλης, — ὁ ἀπὸ &c.] Suprà pag. 113. — ἦλθε Πρόκλης, ὁ Τευθρανίας ἄρχων μισθοῦς, ἀπὸ Δαμαράτου τοῦ &c. ubi vide n. 2. Perperam *Amas.* vertit — *à Damarato missus Procles* &c. Locum etiam malè distinxit *Steph.* vet. edit. sequutus; nimirum sic — Πρόκλης ἐξ Ελισάρνης, καὶ Τευθρανίας ὁ ἀπὸ &c.

5 Ελισάρνης.] Scribitur & Αλισάρνης. Vide *Dissertat Geogr.*

6 Οἱ δὲ περὶ Ξενοφῶντα] Adi p. 472. n. 5.

7 Μόλις] Inspice p. 370. n. 1.

8 Καΐκου] MS. Eton. dat Κάρκασον: quam lectionem expressit *Amas.* Tu vide sis *Dissertat.* modò adpellatam.

Καὶ ἀγαθύζονται ἀνδράποδα ὡς ἀγαθὰ ἔχοντες, καὶ [1]προβάτα ὅσον θύματα.

Τῇ ὑστεραίᾳ θυσάμενος ὁ Ξενοφῶν, ἐξάγει νύκτωρ πᾶν τὸ στράτευμα, ὅπως [2]ὁπμακροτάτην ἔλθοι τῆς Λυδίας, [3]ὥστε μὴ διὰ τὸ ἐγγὺς εἶναι φοβεῖσθαι, ἀλλ' ἀφυλακτεῖν. Ὁ δ' Ασιδάτης, ἀκούσας ὅτι [4]πάλιν ἐπ' αὐτὸν τεθυμμένος εἴη Ξενοφῶν, [5]καὶ παντὶ τῷ στρατεύματι ἥξει, [6]ἐξαυλίζεται εἰς κώμας ὑπὸ τὸ Παρθενικὸν πόλισμα [7]ἔχουσας. Ἐνταῦθα οἱ περὶ Ξενοφῶντα συμπεσιτυγχάνουσιν αὐτῷ, καὶ λαμβάνουσιν αὐτὸν, καὶ γυναῖκα, καὶ παῖδας, καὶ τοὺς ἵππους, καὶ πάντα [8]τὰ ὄντα· καὶ ἔτω [9]τὰ πρότερα ἱερὰ ἐγένετο. Ἐπειτα πάλιν ἀφικνοῦνται εἰς Πέργαμον. Ἐνταῦθα [10]τὸν θεὸν

Atque *ità* ſalvi tandem evadunt, cùm mancipia haberent ferè ducenta, & pecora *quæ* ad ſacrificia ſatìs *eſſent*.

Poſtero die Xenophon factâ re ſacrâ copias omnes noctu educit, ut quàm longiſſimè progrederetur in Lydiam, adeò ut *hoſtes*, propterea quòd ipſe propè eſſet, metum non haberent, ſed incautè ſe gererent. At Aſidates, cùm audiîſſet Xenophontem iterum *de copiis* adverſùs ipſum *ducendis* exta conſuluiſſe, totóque cum exercitu venturum, *turre relictâ* in vicos caſtra movet ſub oppidum Parthenicum pertingentes. Hìc Xenophon ipſiúſque milites in eum incidunt, & ipſum capiunt, & uxorem, & liberos, & equos, & bona omnia: atque ità priora *quæ portenderant* exta evenerunt. Pergamum deinde rurſus perveniunt. Ibi tum deum

1 Προβατα ὅσον θύματα.] Sic ſuprà p. 549. dixit — παῖδας καὶ ὅσον ἐφόδιον.

2 Οπμακροτάτω] Supple ὁδὸν, & vide pag. 489. n. 3.

3 Ωστε μὴ] MS. Eton. εἰς τὸ μὴ &c.

4 Πάλιν ἐπ' αὐτὸν τεθυμμένος] Plenè ſcripſeris — πάλιν περὶ ᾧ ἴεναι ἐπ' αὐτὸν τεθυμμένος &c.

5 Καὶ παντὶ τῷ &c.] Vide p. 591. n. 2.

6 Εξαυλίζεται,] In lexicis fruſtrà quæſiveris: quod & de *συμπεσιτυγχάνουσιν*, paulò pòſt occurrente, notandum venit.

7 Εχούσας.] Idem valet ἔχω *Herodot.* l. 4. c. 42. ὃς, ἐπεί τε τῶν διώρυχα ἐπαύσατο ὀρύσσων τὴν ἐκ Νείλου ἔχουσαν εἰς τὴν Αραβίην κόλπον, &c. *Thucyd.* l. 6. c. 62. ἔχον ἐς Ιμέραν &c.

8 Τὰ ὄντα·] *Phavor.* Οντα καὶ τὰ ὑπάρχοντα κοινῶς, ἤτοι τὰ οὐ περιουσίας κτήματα.

9 Τὰ πρότερα ἱερὰ &c.] Reſpicit ea, quæ dixerat Agaſias Eleus p. 610. ὅτι κάλλιστα εἶεν τὰ ἱερὰ &c. Noſter, quod ad phraſin adtinet, ſimiliter K. Π. p. 498. — πῶς ἀποδέδοκα τὰ ἐκ τοῦ &c.

10 Τὸν θεὸν οὐκ ἠπάσατο] Jovem *ſcil.* Milichium, de quo p. 608. Cæterùm, in MSto Eton.

οὐκ ἠπιάσατο ὁ Ξενοφῶν· συνέπραττον γὰρ καὶ οἱ Λάκωνες, καὶ οἱ λοχαγοὶ, καὶ οἱ ἄλλοι στρατηγοὶ, καὶ οἱ στρατιῶται, ὥστε ἀξιοῦσθαι λαμβάνειν, καὶ ἵππους, καὶ ζεύγη, καὶ τἆλλα· ὥστε ἱκανὸν ἤδη καὶ ἄλλον ἤδη εὖ ποιεῖν.

[1] Ἐκ τούτου Θίμβρων παραγενόμενος παρέλαβε τὸ στράτευμα, καὶ συμμίξας τῷ ἄλλῳ Ἑλληνικῷ ἐπολέμει πρὸς Τισσαφέρνην καὶ Φαρνάβαζον.

Ἄρχοντες δὲ οἵδε τῆς [2] βασιλέως χώρας, ὅσην ἐπήλθομεν, Λυδίας,[3] Ἀρτίμας· Φρυγίας,[4] Ἀρταχάμας· Λυκαονίας καὶ Καππαδοκίας,[5] Μιθραδάτης· Κιλικίας,[6] Συέννεσις· Φοινίκης καὶ Ἀραβίας,[7] Δέρνης· Συρίας καὶ Ἀσσυρίας,[8] Βέλεσις· Βαβυλῶνος,[9] Ρω-

Xenophon non culpabat: nam conjunctâ operâ effecêre Lacones, & cohortium præfecti, & duces alii, & milites, ut eximia acciperet, & equos, & juga, & alia *quædam*: adeò ut jam alii etiam benefacere posset.

Secundùm hæc cùm venisset Thimbron exercitum accepit, & cùm eum reliquis copiis Græcis conjunxisset bellum Tissapherni & Pharnabazo intulit.

Præsides autem tractûs regis *imperio subjecti*, quem peragravimus, hi *erant*, Lydiæ, Artimas; Phrygiæ, Artacamas; Lycaoniæ & Cappadociæ, Mithradates; Ciliciæ, Syennesis; Phœniciæ & Arabiæ, Dernes; Syriæ & Assyriæ, Belesis; Babylonis, Roparas;

Eton. & edit. vet. deest τὸν ante verbum: in edit. *Steph.* & *Leuncl.* legitur — τὸν θεὸν ἠπιάσατο — Sed rectè tandem *Leuncl.* veterum librorum lectionem admittendam censuit, modò ut verbo recepto particula negandi fuerit præposita.

1 Ἐκ τούτου Θίμβρων &c.] De quo vide p. 572. Adde omnino quæ scripsit Noster *Hist. Gr.* l. 3. sub init.

2 Βασιλέως] Vide p. 406. n. 2.

3 Ἀρτίμας·] Ἀρτίμαν quendam Noster, Phrygiæ magnæ principem, memorat K. Π. pag. 102.

4 Ἀρταχάμας·] Est & nomen Satrapæ, quem Phrygiæ magnæ præfecit Cyrus ille magnus, K. Π. p. 638.

5 Μιθραδάτης·] Scribitur etiam Μιθριδάτης. Vide suprà p. 168. n. 3. & p. 233, 234.

6 Συέννεσις·] De quo vide p. 18 & seq.

7 Δέρνης·] Hìc primùm, ni fallor, Nostro memoratus.

8 Βέλεσις·] Adi p. 40.

9 Ρωπάρας·] Alibi, quod sciam, apud Xenophontem non occurrit.

πάρας· Μηδείας, [1] Αρβάκας· Φασιηνῶν καὶ Εσπεριτῶν, [2] Τηρίβαζος· ([3] Καρδοῦχοι δ', καὶ [4] Χάλυβες, καὶ [5] Χαλδαῖοι, καὶ [6] Μάκρωνες, καὶ [7] Κόλχοι, καὶ [8] Μοσσύνοικοι, καὶ [9] Κοῖτοι, καὶ [10] Τιβαρηνοὶ, αὐτόνομοι) Παφλαγονίας, [11] Κορύλας· Βιθυνῶν, [12] Φαρνάβαζος· τῶν ἐν Εὐρώπῃ Θρᾳκῶν, [13] Σεύθης.

[14] Ἀριθμὸς συμπάσης τῆς ὁδοῦ τῆς ἀναβάσεως καὶ καταβάσεως, σταθμοὶ ἁμαξόποι δεκαπέντε, παρασάγγαι χίλιοι ἑκατὸν πεντήκοντα, [15] στάδια τρισμύρια τετρακισχίλια, ἁμαξόπια πεντήκοντα πέντε. [16] Χρόνου πλῆθος τῆς ἀναβάσεως καὶ καταβάσεως, ἐνιαυτὸς καὶ τρεῖς μῆνες.

Mediæ, Arbacas; Phaſianorum & Heſperitarum, Teribazus; (Carduchi verò, & Chalybes, & Chaldæi, & Macrones, & Colchi, & Moſynœci, & Cœti, & Tibareni ſui juris *erant*) Paphlagoniæ, Corylas: Bithynorum, Pharnabazus; Thracum in Europâ *ſitorum*, Seuthes.

Itineris autem totius adſcendendo & deſcendendo *confecti* menſura *hæc eſt*, caſtra ducena quindena, paraſangæ mille centum quinquaginta, ſtadia triginta quatuor mille, ducena quinquaginta quinque. Temporis ſpatium adſcendendo & deſcendendo *conſumpti*, annus & tres menſes.

1 Αρβάκας·] P. 70. ſcribitur Αρβάκης.

2 Τηρίβαζος·] Noſter p. 298. Ὁ δὲ τόπος οὗτος Ἀρμενίᾳ ἐκαλεῖτο ἡ πρὸς ἑσπέραν. Unde liquet, per Heſperitas auctorem voluiſſe Armenios occidentales. Ὑπαρχος δ' αὐτῆς (*ſcil.* Ἀρμενίας) ἦν Τηρίβαζος, &c.

3 Καρδοῦχοι,] Vide p. 258.

4 Χάλυβες,] Vide p. 303, 318, 321, 334.

5 Χαλδαῖοι,] Vide p. 284.

6 Μάκρωνες,] Vide p. 340.

7 Κόλχοι,] Vide p. 343.

8 Μοσσύνοικοι,] Vide p. 379.

9 Κοῖτοι,] Scribitur & Κοῖται. Nomen ſuprà non occurrit. Vide *Diſſertat. Geogr.*

10 Τιβαρηνοὶ,] Vide p. 394.

11 Κορύλας·] Vide p. 398.

12 Φαρνάβαζος,] Vide p. 514.

13 Σεύθης·] Vide p. 515.

14 Ἀριθμὸς τ' &c.] Conſule p. 126. n. 2. & p. 395. n. 4. necnon *Diſſert.* ſæpiùs adpellatam.

15 Στάδια τρισμύρια &c.] MS. Eton. στάδια μύρια &c. in quo deeſt etiam ἁμαξόπια.

16 Χρόνου πλῆθος &c.] Adi p. 395. n. 4. & p. 396. n. 2. Conſule *Diſſertat.* operi præmiſſam.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΚΥΡΟΥ &c. Quidam libri repræsentant ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΒΙΒΛΙΑ Ζ'.

P. 1. lin. 1. *Demetr.* (qui dicitur) *Phaler.* sect. 19. Τεῖα ᾗ γένη ϖειόδων ἐϛὶν, ἱϛοϱικὴ, ἀϕηγηϖικὴ, ῥητοϱική. Ἱϛοϱικὴ μὲν ἡ μήτε ϖεϱιηγμένη, μήτ' ἀνειμένη σφόδϱα, ἀλλὰ μεταξὺ ἀμφοῖν· ὡς μήτε ῥητοϱικὴ δόξειεν ἂ ἀπίθανος ἀϕὼ τὸ ϖεϱιαγωγὸν, τὸ σημεῖόν τε ἔχουσα καὶ ἱϛοϱικὸν ὰ τ ἀπλότητος· οἷον ἡ τοιάδε· Δαρεῖος ἂ Παϱυσάτιδος γίνονται, μείζων τε, νεώτεϱος δὲ Κύϱου. Εὐφυΐᾳ γάϱ τινι ἂ ἀσφαλεῖ καταλήξᾳ ἔοικεν αὐτῆς ἡ ἀπόθεσις. Adde locum citatum pag. 2. n. 2. *Aristid.* T. 2. p. 517. Ὅλως ᾗ ὡς ἐγχύετο τὰ πϱάγματα, ὕτω δεῖ καὶ τὰς ἀϱχὰς ϲυλλαμβάνειν· οἷον, Δαρεῖος καὶ Παϱυσάτιδος γίνονται παῖδες δύο· ϲυ- ταῦθα &c.

Ibid. l. 3. *Æl. Aristid.* T. 2. p. 506. ed. Ox. Λέγω οὖν ὅτι καὶ λέξῃ ἀνεμφάτῳ χϱῆται ὁ ἀφελὴς ἀνὴϱ, καὶ σχήματι, καὶ ῥυθμῷ· ὥσϖεϱ ἔχει καὶ ϲύνθεσις· Ἐπειδὴ δὲ ἡδονὴ Δαρεῖον, καὶ ὑϖώϖτευε τῷ βίῳ πλούτῳ, ἐβούλετό οἱ τὼ παῖδε ἄμφω ϖαϱεῖναι· ἐ γάϱ ἐϛιν ὁ ῥυθμὸς, ὥϖεϱ ἂν ϖολιτικοῦ ἀνδϱὸς γένοιτο, ϲωφϱονιϲμὸς καὶ ϲωφϱόνως τὰ νοήματα. Τὰ ᾗ ὀϱθῶντα νοήματα θϱιμύτητα ἔχει ἀντὶ τοῦ πλαγιάζειν. Τὸ μὲ γὰϱ πλαγιάζειν ἦν, Ἀθηνῶν ᾗ Δαϱεῖον. Κινδυνεύϲ ᾗ ἐχυϱότατα εὐτελείας ϖϱοϲεῖναι ἡ ἀφέλεια· ἀϕὼ τὸ πλείϲτιϲ ὀνόμαϲιν ἀνεμφάτοις χϱῆϑαι· ὡς καὶ ϲύνθεϲις, τὸ ἡδονὴ ϕαλὸν ἦν ὄνομα· ἀϕὼ τοῦτο αὐτῷ ϖαϱεϖάϑη καὶ ἐϲεβιαϲμῶν, ἵνα ϲυμφύγῃ τῷ εὐτέλειαν· Ἐπειδὴ ᾗ ἡδονὴ Δαρεῖον, καὶ ὑϖώϖτευε πλούτῳ τῷ βίῳ. Ubi notandum Επειδὴ δὲ &c. apud *Aristid.* pro Επεὶ δὲ &c. legi: & pro ὑϖώϖτευε πλούτῳ τῷ βίῳ &c. exstare ibidem, ὑϖώϖτευε τῷ βίῳ πλούτῳ, ἐβούλετό οἱ τὼ παῖδε &c. & ἄμφω pro ἀμφοτέρω. Idem p. 503. ὕτω δέ ϖ χϱηϲὸς ἦν ὁ Δαρεῖον καὶ φιλότεϱον, ὥϲ' ἐβούλετο τὼς παῖδας ἀμφοτέϱους αὐτῷ ϖαϱεῖναι. Ἐπειδὴ δὲ ἡδονὴ Δαρεῖος, καὶ ὑϖώϖτευε τῷ βίῳ πλούτῳ, ἐβούλετό οἱ τὼ παῖδε ἀμφοτέϱω ϖαϱεῖναι· τοῦτο χϱηϲτὸν ἦθος ἐϛὶ· ϖατϱικὴν γάϱ σοι ἀϕήϑϖιν ἐπεδείξατο· καὶ ἔϛι τ γάμου ἡ ὄϱεϲτη, καὶ τὸ ἦθος ἀφελῶς ἀνδϱὸς —

P. 2. l. 4. *Aristid.* ibid. p. 504. Ηθον ϖάλιν ἄλλο ἀφανὲς καὶ κεκϱυμμένον, ὥϖεϱ ἐν τοῖς ἀφελέϲι λόγοις ϖεθυϲικῇ· Ἀναβαίνῃ οὖν ὁ Κῦϱος λαθὼν Τιϲαφέϱνην, ὡς φίλον· Τί γὰ δεῖ ἐξαγϱεύειν καὶ λέγειν, λαθὼν Τιϲαφέϱνην τ μᾶλλον ἐϖιβουλεύοντ' αὐτῷ, ὡς φίλον· τὸ δὲ ἀϖόϱϱητον ἐφ' ἑαυτοῦ ἑᾶϲαι, τοῦτο ἔχει τὸ ἦθον.

Ibid. l. ult. *Aristid.* ibid. p. 499. Οὐ δεῖ ᾗ οὐδὲν ϲημαίνεϑαι τὸ ἦθος αὐτὸ καθ' αὐτὸ, ἀλλ' ἐν τοῖς ἀκούϲι καταλείπειν, ἵνα ἀνεπιβούλευτον εἶναι δοκῇ· ἀϕὼ τοῦτο οὐδ' ἐϖιϲημαίνεϑαι χϱὴ, οὐδὲ τὸ δεινὸν, ὡς δεινόν· ἔτι ϕοβεϱὸν, ὡς ϕοβεϱόν· ἀλλ' ἐξαϱκεῖ μοι μόνον εἰϖεῖν, Τιϲαφέϱνης ἀϕαιϱεῖται τ Κῦϱον ϖεὸς τ ἀδελφόν· ἐξήϱκεϲε γὰ αὐτῷ ἐν ᾧ γένος ἐνδείξαϑαι ὁποῖόν ἐϛι ἀϕαιϱεῖϑαι ἀδελφὸν ϖϱὸς ἀδελφόν· &c. ibi legenda.

P. 3. l. 4. MS. Eton. ὑϖὸ τῷ ἀδελφῷ, &c. Utroque modo rectè dicitur. Vide p. 198. n. 2. & p. 599. n. 3.

Ibid. l. 6, 9, 10. Eadem est vis verbi ὑπάρχω infrà p. 412. ubi vide n. 5. MS. Eton. dat δὴ ἡ μήτηϱ &c. *Aristid.* T. 2. p. 528. Πολλάκις εἴϱηκα ὅτι τὸ κῦ ϲυγκεῖϲθαι τῆς ἀφελείας ἐϛὶν οἷον, ἐφίλει μᾶλλον τὸν Κῦϱον, ἢ τὸν βαϲιλεύοντα Ἀϱταξέϱξην· ὡς ἔχει καὶ τοῦτο· ὥϑ' ἑαυτῷ μᾶλλον φίλους εἶναι, ἢ βαϲιλεῖ. Καὶ τὸ τοῖς ἥττον ἐμφανιϲτοῖς χϱῆϑαι ὀνόμαϲι, καὶ τὰ μικϱότεϱα ἐϖὶ τῶν μειζόνων ὀνομάζειν, ϲ εἴδους τ ἀφελείας ἐϛὶν· ὃ τῇ Ἀναβάϲει ἐϖὶ ϲ Κύϱου· τῶν τε ϖαϱ' ἑαυτῷ βαϱβάϱων ἐϖεμελεῖτο· ἐϖὶ μεγάλα ϖϱάγματος ὀνομαϲίαν μικϱάν· τὸ γὰ ἐϖιμελεῖϑαι οὐκ ἔϛιν ἴδιον ἄλλα τινος, ἢ τ μειζόνων· καὶ εἴϖοι ἄν τις οἴκῳ ἐϖιμελεῖϲθαι· —

Ibid. l. 7. MS. Eton. habet ἀφικνοῖτο &c.

Ibid. l. 10. *Aristid.* p. 521. Τὰ εὐκλεᾶ τῆς ἀφελείας μᾶλλον εἶναι δοκεῖ· — ὃ τῇ Ἀναβάϲει, ὡς ϖολεμεῖν ἱκανοὶ εἶεν· καὶ τὸ ἐξῆς ὃ τῷ ὁμοίῳ χήματι, καὶ εὐνοϊκῶς ἔχειν αὐτῷ· τὰ ᾗ εὐκλεᾶ, καθαϱὸν ϖοιεῖ τ λόγον.

Ibid. l. ult. MS. Eton. dat ὁϖόϲας &c.

P. 4. l. 4. Idem MS. Καὶ γὰ ἦϲαν αἱ Ἰωνικαὶ &c.

Ibid. Scribitur & conjunctim, ϖαϱχαῖον, *Thucyd.* l. 4. c. 3. Vide K. A. p. 235. n. 5. *Ælian.* V. H. l. 14. c. 34. separatim exstant τὸ ἀϱχαῖον.

Ibid. l. 7. MS. Eton. — τὰς μὲ αὐτῶν ἀϖέκτεινε, &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. pro ἀθϱοίζειν exhibet ϲυλλέγειν.

P. 5. l. 2. Idem MS. — τ῀ μ῀ πρὸς ἑαυτὸν &c.

Ibid. l. 7. Vide notata ad p. 4. l. 4.

Ibid. l. 9. *Aristid.* T. 2. p. 528. Ορᾶ δὲ κἀκεῖνο, ὅτι ἐν τοῖς ἀφελέσι λόγοις, κἂν ἡ τὶ μὲν μείζω καὶ πρετιμότερα τῶν πραγμάτων, τὰ δὲ ἐλάττω, ἀεὶ πρότερον τὰ ἐλάττω τιθέναι εἰώθασιν· ὡς κ῀ σύνταῦθα· μεγάλης ὄντος ⸂ εὐδόξου, τοσαῦτα χρήματα Κῦρον δέναι τῷ Κλεάρχῳ· ὁ δὲ οὐκ ἐπὶ τοῦτο εὐθέως ἦλθεν, ἀλλὰ πρότερον τὸ τῆς γνώμης εἶπεν· ἠρώτα τε αὐτὸν, καὶ δίδωσιν αὐτῷ μυρίας δαρεικάς· ἡ ⸀ ἀρχὴ Κλέαρχος ἦν Λακεδαιμόνιος φυγάς· τούτῳ συνέπεμψε ὁ Κῦρος· ἔχει τινὰ θαυμάσιον τὸ ὄνομα ἥδιστα δυάμιν, τὸ μὴ ἐπιεῖν τοῦτο πειρασθεὶς ὁ Κῦρος, ἢ τεῦξιν κατιδὼν πολλοῦ ἄξιον ὄντα, κ῀ στρατηγικώτατον· ἀλλ᾽ ἁπλῶς, τούτῳ συγχωρήσας· κ῀ τὸ ἐξῆς ⸀ τὸ ἐπόμενον αὐτῷ, ὡς ἂν μάλιστα τὸ ἦθος φανείη, ὅτως ἔχει· ἠρώτα τε αὐτὸν, κ῀ δίδωσιν αὐτῷ μυρίας δαρεικάς.

P. 6. l. 4. MS. Eton. κ῀ αἰτεῖ αὐτὸν &c.

P. 7. l. 2. Idem MS. Βοιώτιον, ξένον ὄντα &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. — Πισσίδας βουλόμενον &c.

Ibid. lin. antepenult. *Aristid.* T. 2. p. 530. Χρῶνται ⸀ οἱ ἀφελεῖς κ῀ τὸ σύνταῦθα ποικίλως· κ῀ γὰρ τόπῳ ⸂ χρόνῳ σημαντικόν ἐστι.

P. 8. l. 2. MS. Eton. dat παραγγέλλει &c.

Ibid. l. 3. Idem MS. — ἦσαν &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. πλάττειν &c.

Ibid. l. 8. Idem MS. παρῆσαν ἐς &c.

P. 9. l. 3. Idem MS. ἐς τριακοσίους μ῀ ὁπλίτας, τριακοσίους ⸀ πελταστὰς ἔχων παρεγένετο.

Ibid. lin. ult. *Aristid.* T. 2. p. 511. Καλὴ ⸀ προσλαμβάνει ὁ λόγος ὁ ἀφελὴς κ῀ σὺν τόπῳ, ἂν ὕτω τύχῃ, κ῀ ἐξ ἄλλων τῶν παρακολουθούντων· οἷον, ὅταν πόλιν λέγῃ μεγάλην ⸂ εὐδαίμονα· ὅταν ποταμὸν ἢ ὄρος εἴπῃ, ἢ ὅσον τὸ εὖρος, ἀεὶ τὰ τοιαῦτα κάλλος προστίθησι τῷ λόγῳ.

P. 10. l. 3. Lege modò adlata *Aristidis* verba. In MS. Eton. legitur Κολοσσάς. & lin. 4. ἦκε &c.

Ibid. lin. ult. *Aristid.* p. 526. Εἰρμασμένος ⸀ λόγος ἐστὶ, τὸ παρατεθὲν τὰ σὺν τῷ τόπῳ· οἷον· κ῀ πόσος πλησίον· κ῀ ὑπὸ τῶν· ὡς σὺν Ἀναβάσει ἔχει τῇ Κύρου· Ἔστι ⸀ ⸂ μεγάλου βασιλέως βασίλεια &c. ibi legenda.

P. 12. lin. 1 & seq. *Aristid.* p. 527. Καὶ τὸ δέρμα ἄλλος μὲν ἂν εἶπεν ὅτι κρέμαται· ἀλλὰ πάλιν νεαροπρεπές· ἔστος ⸀ ⸂ τὸ δέρμα κρεμάσαι σὺν τῷ ἄντρῳ, ὀφθὲν αἰ πηγαί· εἶτα, ὡς ἀναγκαῖον κ῀ ὑ προειρασμένον· Ἀλλά τι ⸀ ὁ ποταμὸς καλεῖται Μαρσύας; Ορᾷ ⸀ ⸂ σὺν τούτῳ τῷ ἐγκράτειαν τῶν ἀρχαίων· ὑ γὰρ εἶπεν τὸ πάθημα διὸ (forsan τοῦτο) τοὔνομα προσέθηκε τὸ ⸀ Μαρσύου τῷ προλαμβάνειν, ἢ τῷ συμφορᾷ (forsan. ἡ συμφορᾷ) τοῦ αὐλητοῦ· ἐδεῖν γὰρ τούτων ξενοφῶν ποιεῖ· ἀλλ᾽ ἀρκεῖ αὐτῷ τοσοῦτον μόνον· Ἀλλ᾽ ⸀ τοῦτο ὁ ποταμὸς καλεῖται Μαρσύας. Εἶτα ἄλλη ἀρχὴ ἐξ ὑποδόξου· Ἐν ταύτῃ Ξέρξης, ὅτε σὺν τ῀ Ελλάδος, ἡττηθεὶς τῇ μάχῃ, ἀπεχώρει· ὅρα καὶ σύνεσθαι τῷ ἐγκρατείαν· οὔτε γὰρ Σαλαμῖς σώζεσθαι· οὔτε στόλος· κ῀ πλῆθος περιόν ⸀ τριήρων· ὐδὲ ὅπως ἡττήθη· ὐδὲ ὅπως ἔφυγεν· ὐδὲ ἄλλο ὐδέν· τοσούτων ὄντων περιόντων Ξέρξῃ· ἀλλὰ ψιλόν· ὅτε σὺν τ῀ Ελλάδος· μεμαθήκαμεν οὖν ὅπως οἱ ἀρχαῖοι ἐπιξερχόντων, κ῀ ὅση σὺν τούτοις ἐγκράτεια.

Ibid. l. 2. MS. Eton. pro καλεῖται dat λέγεται.

Ibid. l. 7. Idem MS. Θρᾷκας ὀκταχοσίους, κ῀ Σοφαίνετος ὁπλίτας ἔχων Αρκάδας χιλίους. Καὶ σύνταῦθα Κῦρος ἐξέπεμψεν καὶ ἀριθμὸν τῶν Ελλήνων ἐποίησεν σὺν τῷ παρειδείσῳ· κ῀ ἐγένοντο οἱ Ελληνες ὁπλῖται μ῀ μύριοι κ῀ χίλιοι, πελτασταὶ δὲ πεντακόσιοι, γυμνῆτες δὲ πενταχόσιοι, Κρῆτες δὲ ἑξακόσιοι, Θρᾷκες ὀκταχόσιοι σύμπαντες, ἀριθμὸς μύριοι τριχίλιοι οἱ σύμπαντες, ὁπλῖται μ῀ μύριοι χίλιοι, πελτασταὶ δ᾽ ἀμφὶ τοὺς διχιλίους. Εντεῦθεν &c.

Ibid. l. 10. Confer. p. 372. n. 6.

P. 13. l. 5. MS. Eton. πρὸς τῇ Μυσίᾳ &c.

Ibid. l. penult. & seq. *Leuncl.* vertit — *adeuntes, non nisi spe propositâ consolabatur*: minùs rectè; cùm Ἀνάγειν nequaquam sonet *consolari*. Quod cùm animadvertisset vir doctiss. *G. D' Arnaud*, Specim. Observ. Crit. c. 31. id verbi *ducere, fallere*, hìc loci significare censuit; necnon apud *Theocr.* εἰδύλ. ια'. At (ἐμὶν δοκεῖ) ἰᾶον δὲ διᾶγ᾽ ἢ &c. rectè exposuit Scholiastes per εὐχερέστερον ⸀ διέζη: atque adeò locus vertendus est, non *meliùs verò eum fallebat* &c. sed *faciliùs* seu *commodiùs vitam agebat* &c. Similiter *Thom. Mag.* Διάγω, Ἀναζῶ. Porrò, notionem *fallendi* verbo huic *Philostratum* sæpiùs tribuisse, ejúsque loca quædam adnotàsse Clar. *Salmasium* ad Hist. Aug. Script. scribit Clar. *D' Arnaud*. Verba *Philostrati*, quæ voluit vir doctus, reperiuntur *de Vit. Sophist.* lib. 1. p. 490. edit. *Olear.* — κ῀ διῆγε τὰς βασιλείους φροντίδας, i. e. *Oleario* interprete, *publicíque curis intervalla dabat*: Salmasio autem, ad *Spartian.* de Adriano p. 149. is dicitur Ἀνάγειν φροντίδας, qui animum remittit, & à curis segregat. Mox *Philostrat.* loco cit. ξυμπίνουσι γὰρ αὐτὸς διῆγεν, i. e. eodem *Olear.* interprete, *compotantes enim eos recreabat*. Utrobique, Salmasio judice, Ἀνάγειν est quod Latini dicunt *avocare*, seu *oblectare, pascere*. Adpositè magìs deinde Clar. *D' Arnaud* citat Etymol. m. auctoris verba hæc, Διάγειν, παρέλκειν, ἐξαπατᾶν: additque non abhorrere ab hâc verbi Ἀνάγειν significatione Latinum *ducere*, cùm pro *fallere* ponitur. Ipse verò Ἀνάγειν, notionem hanc, (quod pace viri, cujus diligentiam & acumen aliàs mirari soleo, dixerim) hoc utique loco, ferre non posse puto. Verten-

dum

dum rectiùs videtur, ſi à verſione receptâ ſit diſcedendum, — *ſpe propoſitâ* rem *trahebat*. Similiter *Thucydid.* interpres l. 1. c. 90. — διῆγε, καὶ προὐφασίζετο, i. e. *rem trahebat*, & *ſpecioſas cauſas fingebat*. Thom. Magiſt. Διάγω καὶ τὸ βραδύνω. At mihi quidem ſatìs adhuc placet loci verſio, quam Græcis ſubjiciendam curavi: atque adeò hìc διῆγε notionem *perſeverantiæ*, haud aliter atque ſolet ἀφαιρεῖν cum participio junctum, habere, & phraſis ἐλπίδας λέγων διῆγε, exponi poſſe ἐλπίδας ἀεὶ ὑπετίθη, videtur. Similiter id adhibuit Noſter Κ. Π. p. 380. ὁ τὸ ἀσφαλέστατον σκοπῶν διῆγε, &c.

Ibid. Præpoſitio πρὸς cum caſu ſecundo juncta *officium* denotat, ſeu quod ad aliquem pertinet. *Ariſtoph.* Plut. v. 355. Πρὸς ἀνδρὸς &c. Schol. Η πρὸς σύνταξιν οὔτε πρέπουσά ἐστιν, ὡς οἴονταί τινες· οὔτε ἀντὶ τοῦ ὑπὸ κεῖται· ἀλλὰ τὸ καθῆκον σημαίνει. Sic & *Phavor.*

P. 14. l. 1. MS. Eton. ἀποδεῖναι: & lin. 2. Συνέσιος.

Ibid. l. 2 & ſeq. *Ariſtid.* T. 2. p. 525 & ſeq. Περὶ τῶν ἀφανῶν πολλάκις εἶπον ὅτι ἰδίως ἐξ ἀνῆς λέγειν. Αρμόζει γὰρ τοῦτο καὶ τῷ ἀφελεῖ λόγῳ· οἷον, ὃ ἐλέγετο Κύρῳ δεῖναι χρήματα πολλά. Ελέγετο δὲ *ſcil.* Κῦρον ὃ συγγενέσθαι &c. utì mox infrà, lin. 5. ubi MS. Eton. dat καὶ συγγενέσθαι Κῦρον τῇ &c.

Ibid. l. antepenult. *Ariſtid.* p. 525. Τῶν γὰρ ἐχθιστέρων τρόπον, ἀπεῖναι μιᾷ διεξόδῳ τῶν λόγων, τὸ πᾶν διεξελθεῖν· Ενίοις ἦν παρὰ τὴν ὁδὸν κρήνη, ἡ Μίδου καλουμένη, τοῦ Φρυγῶν βασιλέως, ἐφ' ᾗ λέγεται Μίδας τὸν σάτυρον θηρᾶσαι· καὶ τρόπος πῶς· οἶνῳ κεράσας αὐτήν· (repone αὐτῷ.) ἀπὸ μιᾶς γὰρ ἀρχῆς εἰς ἓν τέλος συμπιπτόντων ὁ λόγος. Καί ἐστι τοῦτο τῶν Ξενοφῶντος τόπων.

P. 15. l. 4. MS. Eton. αὐτῆ.

P. 16. l. 1. Idem MS. φοινικίους.

Ibid. l. 2. Lectionem receptam, ſcil. ἐκκεκαθαρμένας, confirmat quod ſequitur lin. penult. Η γὰρ Κίλισσα ἰδοῦσα τὸν λαμπρότητα &c. Sic *Steph.*

Ibid. l. 3. Forſ. reſcribendum πρὸ τῆς Φάλαγγος πάσης, — Sic de Artaxerxe *Diodor. Sic.* l. 14. p. 253. πρὸ μὲν τῆς Φάλαγγος πάσης ἔστησεν ἄρματα &c. Et *Arrian.* de exped. Alex. l. 5. c. 15. ὡς πρὸ πάσης τε τῆς Φάλαγγος &c.

Ibid l. 6. Vocibus καὶ ἐπεὶ &c. præpoſitam figuram dele & conſule p. 234. n. 5.

P. 17. l. 5. MS. Eton. & edit. *Flor.* habent διελαυνόν.

Ibid. l. 9. In Mto Eton. deſunt Μένωνα τὸν Θεσσαλόν. Idem lin. penult. ὑπ' ᾧ Κῦρος &c. Confer p. 211. n. 3.

Ibid. l. ult. n. 2. Adde Illuſtr. *Spanhem.* Numiſm. T. 1. p. 456. Cæterùm, in Theſ. *Steph.* & *Conſtant.* non reperitur φοινικιστής.

P. 18. l. 4 & ſeq. MS. Eton. Ελέγετο ὑπ' Συέννεσις εἶναι ἐπὶ τῶν ἄκρων φυλάττων τὴν &c.

Ibid. l. antepenult. & ſeq. MS. Eton. ἔφθετο ὅτι τὸ Μένωνος στράτευμα ἐν Κιλικίᾳ ἦν ἔσω &c.

Ibid. l. ult. *Demetrius* (qui dicitur) *Phaler.* Περὶ Ερμην. ſect. 204. Σωτερώτερον δὲ παραδείγμα πλαγίας λέξεως, καὶ ἀφ' τοῦτο ἀσαφῆς, τὸ παρὰ Ξενοφῶντι, οἷον, καὶ ὅτι τριήρεις ἦκεν ἐκπλέουσας ἀπὸ Ιωνίας ἐς Κιλικίαν, Τάμων ἔχοντα τὰς Λακεδαιμονίων καὶ αὐτὸν Κύρου· τοῦτο γὰρ ἐξ εὐθείας μὲν οὕτω πως λέγοιτο, Τριήρεις ἐκπλέουσαι ἐκ Ιωνίας ἐς Κιλικίαν πολλαὶ μὲν Λάκαιναι, πολλαὶ δὲ Περσίδες, Κύρου ναυπηγησάμενος ἐπ' αὐτὰς τοῦτον· ἔπλεον δ' ἀπὸ Ιωνίας· ναύαρχος δ' αὐτοῖς ἐπιστάτης Τάμως Αἰγύπτιος. Μακρότερον μὲν ἔτως ἐγένετο ἴσως, σαφέστερον δέ.

P. 19. l. 1. MS. Eton. Κῦρος δ' οὖν &c.

Ibid. l. 4. Ab eodem MSto καλὸν abeſt. Idem pro ἔμπλεων dat σύμπλεων.

Ibid. l. 5. *Harpocrat.* Μελίνη, — ἀστρίᾳ ἐστὶ σπέρμα, ὃ ξενικῶς λέγουσι· γλυκῶς δ Σοφοκλῆς — καὶ Ηρόδοτος — Ξενοφῶν Ανα βάσεως πρώτῳ, ὃ σίτῳ καὶ μελίνῃ. Εν δὲ τῷ αὐτῷ, Πολλὰ δὲ σησάμου καὶ μέλινον, καὶ σῦκα ἑκτά, καὶ ἄστρια πάντα καὶ μελίνη.

P. 20. l. 4. n. 1. Haud ità diſſimilis eſt locutio *Thucyd.* l. 1. c. 87. ἀνασήτω ἐς ἐκεῖνο τὸ χωρίον, i. e. *ſurgat & diſcedat* &c.

P. 21. l. 2. MS. Eton. ἦσαν δ' οὖν &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. μετεπέμπετο τὰς Ταρσὰς &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. παρὰ βασιλεῖ &c.

P. 22. l. 1. Idem MS. ἀφαρπάζειν &c.

Ibid. l. penult. In eodem MSto deeſt particula negativa.

P. 23. l. 8. Idem MS. ἐς τὸν Θρᾴκιον &c.

P. 24. l. 7. In MSto Eton. deſunt οὐδὲ ἔπεσθαι.

Ibid. l. 9. MS. Eton. — ὑμῖν οἴμαι εἶναι τιμῶν, ὅπου ἂν ὦ· ὑμῶν δ' ἔρημον ὢν οὐκ ἂν ἱκανὸς οἶμαι εἶναι &c.

P. 25. l. 8. Idem MS. τὰς μετ' ἐαυτοῦ &c.

Ibid. l. ult. Vide *Dionyſ. Hal.* de arte Rhet. c. 12. Ibid. MS. Eton. habet δῆλον ὅτι &c.

P. 26. l. 1. Idem MS. ὑμέτερα — ὑμεῖς &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. ἐψόφησμος αὐτῶν &c.

Ibid. l. antepenult. Idem MS. Καὶ ἕως μένομεν &c.

Ibid l. penult. Idem MS. εἰπὲ ἤδη &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. ἄπιμεν &c.

P. 27. l. 2. Idem MS. ἀνὴρ πολλῶν μὲν &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. καθῆκε &c.

Ibid. l. 7. Vide *Stephan.* animadv. in libr. de dial. p. 52.

P. 28. l. antepen. MS. Eton. ἀποίσῃ &c.

P. 29. l. 2. Idem MS. ἀνὴρ πανοῦργος &c.

P. 30. l. 3. In MSto Eton. deeſt π.
Ibid. l. 4. Idem MS. διδῷ &c.
Ibid. l. ult. MS. Eton. & edit. *Ald.* & *Flor.* λαβεῖν &c.
P. 31. l. 4. MS. Eton. χρῆσθαι· καὶ ἐὰν μὲν ἡ πρᾶξις ᾖ &c.
Ibid. l. 5. Idem MS. πρόθεν &c.
Ibid. l. ult. Idem MS. ἀπείας· ὕτω γὰ ἐπόμβροι φίλοι &c. omiſſis ἢ & ἄν.
P. 32. l. 3. In MSto eodem δὲ deeſt.
Ibid. l. 10 Idem MS. ἀγγέλοσι &c.
Ibid. l. 11. Idem MS. ἄγοι &c.
P. 34. l. 2. Idem MS. ἔμειναν &c.
Ibid. l. 4. Idem MS. ἐπ' αὐταῖς &c.
Ibid. l. 6. In eodem MSto ἐπέρας deeſt.
Ibid. l. antepen. Vide *Ariſtid.* T. 1. p. 440. edit. *Oxon.*
Ibid. n 2. Adde *Ariſtid.* T. 2. p. 511.
P. 35. l. 2. MS. Eton. παρὰ Κύρῳ — σωτρατεύσαντο &c.
Ibid. l. 7. Idem MS. κάρσῳ ὄνομα, τύρῳ λῷ &c.
Ibid. l. ult. Vide *Pindar.* Ολ 5'. v. 110.
P. 36. l. 4. MS. Eton. παρέλθειν, ἐ φυλάττειν &c.
Ibid. l. 6. Idem MS. ἦκεσε &c.
P. 37. l. 4. Idem MS. & edit. *Flor.* ὡς μέντοι πλείσους ἐδόκει, &c.
Ibid. l. 5. Idem MS. παρὰ Κλεάρχῳ &c.
Ibid. l. penult. In eodem MSto deſunt οὖν & ὁ.
Ibid. l. ult. Idem MS. δώκῃ &c.
P. 38. l. 4. Pro οὐδὲ repone οὔτε ex MSto Eton. edit. *Ald.* & *Flor.*
P. 39. l. 7. MS. Eton. edit. *Ald.* & *Flor.* ἀκόντες &c.
Ibid. l. penult. Idem MS. καὶ μετὰ ταῦτα &c.
P. 40. l. penult. in Verſ. pro *præfuerat* lege *præfuit*; & confer p. 113. n. 3.
P. 41. l. 9. In MSto Eton. deeſt ἔπιθαι.
Ibid. l. penult. ᾗ in MSto eodem deeſt.
P. 42. l. 1. MS. Eton. ἴσιν, &c.
Ibid. l. 2. Adde *Diodor Sic.* l. 14. p. 252.
P. 44. l. 2. MS. Eton. Ἀλεξάντας, &c.
Ibid l. 3. à MSto eod. abeſt ἤδη.
Ibid. l. 6. n. 2. Pro edit. *Ald.* lege *Flor.*
Ibid. l. penult. MS. Eton. γένοιτ &c.
P. 45 n. 1. Lege *Arrian.* de exped. Alex. l. 1. c. 27.
P. 46. l. 1. MS. Eton. Θηρία δὲ παντοῖα, πλεῖστα μὲν ὄνοι ἄγριοι, πολλοὶ δὲ στρθοὶ &c.
Ibid. n. 4. *Phavor.* Οπδ, τῷ ὀριέι· ὁ δὲ Αριστότελης ὠπδα, Ἀλφὰ τῷ ω μεγάλῳ, γραφῇ· Ξενοφῶν δὲ, ἐν τῷ πρώτῳ Κύρᾳ Ανα βάσεως, ὀπδα, Ἀλφὰ τῷ ο μικρόν.
P. 47. l. 1. MS. Eton. τῶν ἵππων &c.
Ibid. l. 2. Idem MS. πλησιάζοιεν οἱ ἵπποι, ζωτὸν ἐποίουν· ᾗ οὐκ &c.
Ibid. l. 3. *Demetr. Phal.* Περὶ Ερμην. ſect. 93. Ονομα δ' ἀντὶ λόγου πίπτει, οἷον ὡς ὁ Ξενοφῶν φησιν, ὅτι οὐκ ἦν λαοτεῖν ὄνον ἄγριον, εἰ μὴ οἱ ἱππεῖς Ἀμφιτέντης ἦρχεν Ἀμφεχόμβροι· ὀνόματι, οἷον, ὅτι οἱ μὲν ὄπισθεν ἐδίωκον, οἱ δ' ἀπήντων, ὑπιλαύνοντες πρόσω, ὥστε τ' ὀναγρον εἰ μέσῳ λαβολαμβάνειν.
Ibid. l. penult. MS. Eton. φούγεσα &c.
P. 48. l. 2. Idem MS. πίπαντες &c.
P. 49. l. 2. Idem MS. ἐπισπάσωντο, omiſſis τὸ στράτευμα.
P. 51. l. penult. Idem. MS. σωεπαπαύσειν &c.
P. 52. l. 4. Idem MS. πρὸ τοῖς πρανέσι, ᾗ ψίλια πρὸ ταῖς χερσίν.
Ibid. l. 7. Idem MS. — ἦν ὁ Κῦρος ὡς παύδων &c.
P. 53. l. 3. Idem MS. τῆς ᾗ μήκεσι &c.
Ibid. l. penult. Idem MS. Εὐφράτε ποταμοῦ, &c.
P. 55. l. antepen. *Suid.* in v. Παραγγέλλοντας· ᾗ Ξενοφῶν. Ο ᾗ καταφεύγᾳ ἐς τὸ αὐτὸ στράτευμα, ἢ εὐθὺς παραγγέλλῃ ἐς τὰ ὅπλα. Cl. *Kuſterum* latuit hic locus Xenoph.
Ibid. l. ult. Lege quæ ad *C. Nep.* Chabr. c. 1. n. 6. ſcripſit *Loccen.*
P. 56. l. antepen. In edit. etiam *Flor.* deſunt τῷ πράγματι.
Ibid. l. penult. MS. Eton. ὕστερον &c.
Ibid. Idem MS. habet πλίω τῶν ὁπλιτικῶν.
P. 57. l. 1. In eod. MS. edit *Ald.* & *Flor.* deeſt αὐτοῦ.
Ibid. l. 4. Idem MS. ἔλαθε τὰ παλτὰ &c.
P. 58. l. penult. Idem MS. ἴχνια ποδῶν ἵππων &c.
P. 59. l. 1. Idem MS. Ορόντης &c.
P. 60. l. 6. Idem. MS. Κύρῳ δίδωσιν.
P. 61. l. 1. Idem MS. ἐπήγγειλε &c.
Ibid. l. 5. Idem MS. δίκαιόν ἐστ &c. *Phavorin.* λαμβάνεται ἡ πρόθεσις Πρὸς ᾗ αἰτι ᾗ ἀντίπαν. *Moſchopul.* p. 25. Η πρὸς — καὶ ὅτε ἀντὶ ἀντίπαν ᾗ ἔμπροσθεν λαμβάνεται.
P. 62. n. 2. MS. Eton. dat μεταμέλειν τέσσι &c.
P. 63. l. 5. Idem MS. ἂν ἄδικος γενέσθαι τῷ &c.
P. 64. n. 4. Similis exſtat phraſis apud *Lucian.* dial. mort. in quem includuntur Alexander, Hannib. &c. ferè med. — συλλάμβανειν ἐπὶ θανάτῳ. quæ peſſimè vertuntur — *interficientibus opem tulit*: cùm ſonent, *comprehendit ut ad mortem ducerentur.* MS. Eton. perperam hìc exhibet ἐπὶ θάνατον.
Ibid. l. penult. Idem MS. Αρταπάτε σκηνὴ εἰσηνέχθη &c.

P. 65. l. ult. Idem MS. σωιεδηλδύετο &c.

Ibid. n. 2. Pro edit. *Ald.* lege *Flor.* quippe in priori reperitur αὐτὰς &c.

P. 66. l. antepenult. MS. Eton. Οπως καὶ εἰδῆτε &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. ἀγῶνα, ὑμᾶς εἰδὼς διδείξω.

P. 67. l. 3. In MSto Eton. desunt ἐγὼ ὑμῶν.

Ibid. l. 5. Idem MS. ἔλεαζ &c.

Ibid. l. 9. Idem MS. dat μεμνῆσθαί σι φασὶν.

P. 69. l. 5. In eodem MSto deest ἐγώ.

Ibid. l. penult. Adi *J. Frontin.* Strateg. l. 4. c. 2.

P. 71. l. ult. Edit. *Ald.* & *Flor.* Πίχητες &c.

P. 72. l. 2. MS. Eton. παραλείπεσι &c.

Ibid. l. ult Idem MS. Ταύτη μὲ δὲ &c.

P. 73. lin. antepen. Idem MS. σὺ τούτῳς ἐ μαχεῖτῃ ταῖς &c.

P. 74. l. 4. Idem MS. edit. *Ald.* & *Flor.* ἠμελημένῳ &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. Παιτηγύας: edit. *Flor.* Παγύας.

P. 75. l. 1. Idem MS. ἀνακρώτῳ &c.

Ibid. l. 6. Ab eod. MSto abest Καὶ ante Κῦρῳ.

Ibid. l. 7. Idem MS. ἀπὸ ᾧ — εἰνδυτη, &c.

Ibid. l. 8. Idem MS. εἰς τὰς &c.

Ibid. l. ult. Vide *Agesil.* p. 34. n. 8.

P. 76. l. antepen. MS. Eton. Αριστεῖος &c.

Ibid. l. penult. & seq. Idem MS. ἱππεῖς τύτε ὅσον ἐξακόσιοι &c.

P. 77. n. 2. Adde *Spanhem.* Numism. T. 1. p. 183.

P. 78. n. 4. De splendore armorum vide quæ scripsit *Gebh.* ad *C. Nep.* in Agesil. c. 3. p. 428. & auctores à Clar. *Staveren* ibi laudatos.

Ibid. l. antepen. Respice *Addenda* p. 75. l. ult.

Ibid. n. 5. Confer p. 383. n. 1.

P. 79. l. penult. MS. Eton. ὡς ἀμαχόπτοιεν ὅτῳ σὺτυγχάνοιεν.

Ibid. n. 4. Scribe Υπὸ &c.

P. 80. l. 2. MS Eton. ἀνέχεαζ &c.

Ibid. n. 3. Similiter *Arrian.* de expedit. Alex. l. 1. c. 16. ἀλλὰ ἓ αὐτὸς, ὡς ἀνυσὶν, τῇ &c.

Ibid. n. 4. Scribe καιρῷ.

P. 81. l. 1. MS. Eton. μέσον τ' ἑαυτὸ &c.

Ibid. n. 1. Similiter *Cicero* ad Famil. l. 15. ep. 10. *Quum id accidit, quod mihi maximè fuit optatum, ut omnium Marcellorum, Marcellinorum etiam, (mirificus enim generis ac nominis vestri fuit erga me semper animus) quum ergo* &c.

Ibid. l. penult. MS. Eton. ωεϊόντων.

Ibid. l. ult. & p. seq. Idem MS. κατεῆτᾶτο ἑκατέρωσε ἀποὸλέπων, εἰς τὲς πολεμίυς ἓ τὲς φίλυς. Ιδὼν &c.

P. 82. l. 4. Idem MS. ἐκέλδυεν ὅπ &c.

Ibid. n. 4. Pro edit. *Ald.* lege *Flor.*

P. 83. l. 3. MS. Eton. διεχέτλω &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. ωεθήρχοντο &c.

Ibid. n. 3. Adde *Æschyl.* in Pers. v. 90. & doctiss. *Stanl.* ad loc. p. 760.

P. 84. l. 3. MS. Eton. ἀφικνεῖαζ &c.

Ibid. l. 4. In eod. MSto τοῖς ἵπποις desunt.

Ibid. l. penult. Idem MS. ἐφερωτε &c. Confer. *Agesil.* p. 76. n. 2.

P. 85. l. 1. Idem MS. δὶιξαυτο.

P. 86. l. 1. Voces ὡς βαπλδὺς in MSto Eton. non comparent.

Ibid. l. 5. Idem MS. ἔχῃ &c.

P. 87. n. 1. Pro *Ald.* lege *Flor.* Prior utique dat ἀδὲ τοῖς &c.

P. 88. l. 1. Lege K. Π. p. 484. n. 3.

Ibid. l. ult. MS. Eton. ἑκατέρων, &c

P. 89. l. 1. Idem MS. ἀπέθνησκον, &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. καβαπισεῖν &c.

P. 90. l. 4. Idem MS. τ' ἀρχαίων &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. καὶ σὺν τοῖς λοιποῖς πομσὶ, &c.

P. 91. l. 1. Idem MS. ἐπὶ ταῖς &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. αἰδημονέσατος μὲ &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. τ' ἡλικιωτῶν &c.

P. 92. l. ult. Idem MS. μακαρίσατον ἐποίησεν. omisso εἶναι.

P. 93. l. 1. Edit. *Leuncl.* παρεπέμφθη &c.

Ibid. l. 4. MS. Eton. ἀπέδειξεν &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. edit. *Ald.* & *Flor.* σωθοῖτο, &c.

P. 94. l. 2. Idem MS. ἐπιδείκνυτο, &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. εἴ τίς τι &c.

P. 95. l. 5. In eod. MSto τῷ ante Κύρου deest.

Ibid. l. 6. Idem MS. ωεθχωρείη.

Ibid. l. antepen. Idem MS. Πισσίδας &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. χώρας, ἔπειθα ᾗ νὴ &c.

P. 97. n. 4. Pro p. 32. lege 36.

P. 98. l. 1. MS. Eton. ἀεὶ πλείω &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. ἀποκρυπτομένων &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. κείνοι &c.

P. 99. l. 5. Idem MS. ταῦτα δὲ πάντων δὴ μάλιστα.

Ibid. l. 6. Idem MS. ωεὸς τὲς τρόπυς &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. κοσμῆσαι, &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. νομίζειν.

P. 100. l. 1. Idem MS. ϑαυμάσιον, &c.

Ibid. l. 3. Vox ἀγαστὸς reperitur etiam *Hist. Gr.* l. 2. eam tamen *Stephanus* raram in oratione solutâ pronuntiat; & *Constant.* sine auctore repræsentat. Vide sis *Agesil* p. 15. n. 5.

Ibid. l. 4. MS. Eton. οἴνων &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. τῦτον ὃν &c.

P. 101 n. 3. Pro edit. *Ald.* lege *Flor.* In illâ utique reperitur ωάντως ωάνυ &c.

P. 103. l. 7. MS. Eton. Κύελον &c. Tu vide ſis p. 212. n. 2.

P. 104. l. 4. Idem MS. ἁρπαζόντων &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. pro ἀπέθανεν dat ἀπεφύγοντο· omiſſis ἐ μιὼ ἔφυγέν γε.

Ibid. l. antepen. Idem MS. ἄλλως ὁπόσα &c.

P. 105. l. 1 & ſeq. Confer. *Thucyd.* lib. 1. c. 54.

Ibid. l. 2. MS. Eton. Επεὶ ᾗ ὡς ἠθροντο &c.

Ibid. l 3. Idem MS. σὺν τῷ στρατεύμαθι &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. poſt ἀθροίζει exhibet οἴχονταί τε &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. nec non edit. *Ald.* & *Flor.* πέμποιέ τινας, &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. Εν τούτῳ καὶ βασιλεὺς &c.

P. 106. l. 1. Idem MS. γραφέντες παρισκευάζοντο &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. τὴ τὲς Ελληνας &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. necnon edit. *Ald.* & *Flor.* ἀλλὰ ἤλασι παρὰ τ ποταμὸν, &c.

Ibid. l. antepen. *Amaſæus* legit Μεγαλοπολίτης.

Ibid. l. penult. MS. Eton. poſt ἀπηλλάγη repræſentat πάλιν μὲν σὺν ἀναστρέφει.

Ibid. n. 2. *Adde*, Similiter voculas *eâ*, *quâ* uſurpant Latini. Vide ſis Cl. *Cort.* ad *Salluſt.* Jugurth. c. 38. n. 6.

P. 107. l. antepen. MS. Eton. ἀντίαν τὴν &c.

P. 108. l. 2. Idem MS. pro ἔφυγον dat ᾤχοντο.

P. 109. l. 7. Idem MS. καταδύντα &c.

P. 110. n. 3. *Adde*, Sic & *Iſocrat.* in Panegyr. p. 70. edit. *Steph.* Αγησίλαος ᾧ τῷ Κύρῳ στρατοπέδῳ χρώμενος &c.

P. 112. l. 1. MS. Eton. Ως μὲν ὁπότε ἠθροίσθη &c. Edit. *Ald.* & *Flor.* Ως μὲ ἠθροίσθη &c.

P. 113. l. 3. Idem MS. ὁ Τευθράνιος ἄρχων &c.

P. 114. n. 3. Poſt *Ald.* adde & *Flor.*

Ibid. l. antepen. MS. Eton. ἡμεῖς νικῶμέν τε &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. εἰς βασιλέα.

P. 115. l. 1 & 2. Idem MS. καθίσειν αὐτόν.

Ibid. l. 2. Idem MS. τ γδ μάχη &c.

Ibid. l. 4. In eod. MSto deeſt artic. ante Μένων.

Ibid. l. 5. Idem MS. ἐμένετε.

Ibid. l. 6. Idem MS. ὅτου κὴ ποτόν.

Ibid. l. ult. Confer. p. 78. n. 6.

P. 116. l. antepen. & penult. MS. Eton. ἀμφὶ τὲς πράξεις τε κὴ ὁπλομαχίας. Edit. *Flor.* etiam habet πράξεις.

Ibid. l. penult. Idem MS. ἐσπελθόντες τε καὶ &c.

P. 117. l. 4. Conſule *Polyæn.* lib. 2. c. 2. ſect. 2.

Ibid. l. 10. MS. Eton. παραδίδοσαν.

Ibid. l. ult. Idem MS. κὴ ἐ λαβεῖν &c.

P. 118. l. 3. Idem MS. ἀπίκτεινε. Ibid. dele punctum poſt ἐστὶν, & conſule p. 143. n. 2.

Ibid. l. 4. Idem MS. ἑαυτᾶ: ſimiliter l. 5.

Ibid. n. 1. Conſule Cl. *Clarke* ad *Homer.* Il. κ'. v. 359.

Ibid. l. 9. MS. Eton. Θεόπομπ Αθηναῖ &c.

Ibid. l. antepen. In eod. MSto deeſt Καὶ ante ὅπλα.

Ibid. l. ult. Idem MS. ὑμῖν &c.

P. 119. l. 4. Idem MS. ἄλεσθαι.

Ibid. l. antepen. Idem MS. ἐφύοντο, &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. γένοιντο, &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. θέλοι χρῆναι &c.

P. 120. l. 6. Idem MS. ποσῖτοί τε. Confer. p. 198. l penult.

P. 121. n. 2. Pro edit. *Ald.* lege *Flor.*

Ibid. l. antepen. MS. Eton. συμβαλόυσαις μὴ παραδῶναι &c.

Ibid. l. ult. In eod. MSto deeſt ὧδε.

P. 122. l. 4. Idem MS. σώζεσθαι ὑμῖν ὅπη &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. ἀπαίρειμε ταῖδε, &c.

P. 123. l. 3. Idem MS. ὥδε τότε &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. ἄπιε κὴ &c.

Ibid. n. 3. Edit. *Flor.* etiam exhibet Φαλύνῳ.

Ibid. l. 5. MS. Eton. Απικείθη ὁ Κλέαρχος, &c.

P. 124. l. 4. Idem MS. ἐὰν μέν.

Ibid. l. 6. Idem MS. pro οἴκαδε repræſentat δεκεῖ &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. Μετὰ πᾶντα &c. particulâ omiſſâ.

P. 125. l. 4. Idem MS. ὅκ ἐστιν ἔχειν· ἰέναι &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. ἰμὶν &c.

P. 126. l. 9. Idem MS. κὴ τριακόσιοι.

Ibid. l. 10. Idem MS. Μιλατοκυθης &c.

Ibid. l. penult. In eod. MSto μεθ' deeſt.

P. 127. l. 5. MS. Eton. κὴ ὁ Αρκαδὸς, &c.

P. 128. l. 5. Idem MS. παντελῶς ἂν &c.

P. 129. l. 1. Idem MS. δύο ἢ &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. τειχέως &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. ἔχω ἔγωγε.

P. 130. l. 6. Idem MS. νέμοιντο. Confer. *Ageſil.* p. 76. n. 2.

Ibid. l. 7. In eod. MSto καὶ ante καπνὸς deeſt.

Ibid. n. 3. Pro edit. *Ald.* lege *Flor.* nimirum in illâ legitur ἦλθεν.

P. 131. l. 4. MS. Eton. ἐστρατοπεδεύσαντο, &c.

P. 133. l. 1. Idem MS. παρήγγειλεν ὁ Κλέαρχος &c.

Ibid. l. 2. Idem MS. necnon edit. *Ald.* & *Flor.* ἦν πιε &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. σὺν τ ὅπλων δὲ &c. Ibid. σὺλόσυσι τὲς &c.

P. 134. l. 4. Idem MS. ἀνηρώτα τί βέλοιντο ποιῶται.

Ibid. l. 7. In MSto eod. Απαγγέλλειν ταῦτα αὐτῷ, desunt.

Ibid. l. penult. Idem MS. ὁ βασιλεὺς ἦν &c.

P. 135. l. 1. Idem MS. ἐὰν αἱ σπονδαὶ &c.

Ibid. l. 2. Similiter *Thucyd.* lib. 4. c. 118. σπονδὰς εἶναι ἴσας ἅπασι, καὶ &c. MS. Eton. exhibet σπένδοιντο τοῖς εἰσιοῦσι, ἢ τοῖς ἄλλοις ἔσοιντο.

Ibid. l. 4. Idem MS. ἀγγελθῇ.

P. 136 l. 2. Idem MS. καὶ αὐτὸς δὲ &c.

Ibid. l. penult. Consule Clar. *Ducker.* ad *Thucyd.* l. 8. c. 84. n. 1.

P. 137. l. 2. In MSto Eton. μὲν deest.

Ibid. l. 3. In eod. MSto καὶ ante Κλέαρχον deest.

Ibid. l. 7. Idem MS. ἀλλ' ἵνα ἤδη πολλὰ προφαίνοιτο τοῖς Ελλησι δεινὰ εἰς &c.

P. 138. l. 2. Edit. *Ald. Flor. Steph. Leuncl.* οἵας μὴ σὺ &c. Vide sis illustr. *Spanhem.* de Numism. T. 1. p. 349.

Ibid. l. ult. Vide illustr. *Spanhem.* de Numism. T. 1. p. 348.

P. 139. n. 1. Edit. *Flor.* ποτὲ etiam exhibet.

Ibid. l. 4. Vide sis illustr. *Spanhem.* de Numism. T. 1. p. 357.

Ibid. n. 3. Adde 1 Joh. II. 8.

Ibid. l. ult. Edit. etiam *Flor.* dat ἐξηραίνετο. Ibid. in MSto Eton. δὲ deest.

P. 140. l. penult. Idem MS. εἴπερ δικαίμιλλω &c.

P. 141. l. 4. Idem MS. προῶτον &c.

P. 142. n. 4. *Adde,* Similiter Noster K. Π. p. 400. παρέχειν ἐμαυτὸν — εὖ ποιεῖν, &c. ubi vide n. 1.

P. 143. l. 2. MS. Eton. ὅτε ἕνεκα &c.

Ibid. l. 3. Idem MS. προβούλεσθαι &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. λυπεῖν· ἀδικεῖσθαι &c.

P. 144. l. 4. Idem MS. παρέξει ἡμῶν τὴν χώραν ὑμῖν ἢ πείσας &c.

P. 145. l. 8. Idem MS. παρεθαρσυνόν τε καὶ — ἔφερον.

Ibid. l. 10. Idem MS. παραχειμῶν.

Ibid. l. penult. & seq Idem MS. ὥστε & ἀφ' τοῦτο — ἤρεσκον, &c.

P. 146. l. 3. Idem MS. ἐπὶ βασιλέα μίγαν στρατεύσας;

Ibid. l. 7. Idem MS. ὡς ἄπορον εἴη ἡ &c.

Ibid. l. 8. Similiter ferè *Homer* Il. γ'. v. 66. — ἐκὼν οὐκ ἄν τις ἕλοιτο. ubi vox prima, (utì rectè observavit Clar. *Clarke*) non significat *volens* aut *lubens*; sed, quod Latinè dicitur, *suo arbitrio.*

Ibid. l. 10. MS. Eton. οἰκῶμεν τὸν βασιλέα ἐπὶ &c.

P. 147. l. 1. Idem MS. ἄπιμεν καὶ δόξομεν &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. Αριαῖος ἀπιστίᾳ.

Ibid. l. 9. Idem MS οἰδαμεν ὅτι &c.

P. 148. l. penult. Idem MS. Εστοῦσιν δὲ ἤδη &c.

P. 150. l. 1. Idem MS. Μηδείας καλέμενον τεῖχος, &c. Edit. quoque *Ald.* & *Flor.* exhibent Μηδείας.

Ibid. l. 4. Idem MS. ἀπέχει δὲ &c. Edit. *Ald.* & *Flor.* ἀπέχει δὲ &c.

P. 151. l. 1. Idem MS. οὐ ᾧ πόλις &c. In eod. καὶ πολυάνθρωπος desunt.

Ibid. l. 3. Idem MS. ἐσκήνησαν, &c.

Ibid. n. 4. *Adde,* Vide doctiss. *Casaub.* in *Æneam* p. 73. c. 27.

Ibid. n. 6. Adde p. 461. n. 3.

Ibid. l. penult. MS. Eton. αὐτός εἰμι ὃν ζητεῖς, εἰσὶν ὁ ἄνθρωπος τάδε, &c.

Ibid. l. ult. Scribitur & Αρταύζου.

P. 152. l. 3. MS. Eton. παρὰ τὸν &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. ὡς ἀφικοῖτο &c.

P. 153. n. 1. Confer. p. 119. n. 4.

Ibid. l. 9. MS. Eton. μείνειεν &c.

Ibid. l. 10. Ab eod. MSto παραμὲν abest.

Ibid. l. ult. Idem MS. Μετὰ δὲ &c.

P. 154. l. 4. Idem MS. διέβαινον.

Ibid. l. 5. Idem MS. καὶ ὀκτὼ, &c.

Ibid. l. 8. Idem MS. ὁ Γλῦς &c.

P. 155. l. 3. Idem MS. στρατὸν ἔχων πολλὸν &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. καὶ ἐπισήσας τὸ &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. ἐπισήσει, &c.

Ibid. l. 9. Idem MS. ἑαυτοῖς τοῖς &c.

P. 156. l. 2. Idem MS. ἐρήμους πόσαρας, &c.

Ibid. l. 3. Idem MS. σὺν δεξιᾷ ἔχοντες.

Ibid. l. 6. Idem MS. τυχὸς, &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. ἀφικνοῦνται &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. αὐτῷ δέοιτο.

P. 157. l. 5. Idem MS. κακῶς ποιεῖν, &c.

P. 158. l. 6. Idem MS. εἰδὰ ὑφ' ὁποίῳ ἂν πάχος, οὔτε ὅποι ἄν τις φεύγων ἀποφεύγοι, οὔτε εἰς ποῖον σκότος &c.

Ibid. n. 1. *Scribe* conjunctam.

P. 159. l. 4. Idem MS. πᾶσα μὲν ἡμῖν &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. πολλῆς ἀπειρίας.

Ibid. l. ult. Idem MS. μέγιστον ἔφορον πολεμήσομεν;

P. 160. l. antepen. Idem MS. οὓς νομίζω ἂν σοὶ &c.

P. 161. l. 6. Idem MS. & edit. *Flor.* ὅσοι ἂν ἂν &c.

P. 162. l. 1 & seq. De artificio orationis, quâ utitur Tissaphernes, lege *Aristid.* T. 2. p. 517 & seq.

Ibid. l. 6. MS. Eton. ἵππων πλήθος &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. εἶημεν ἂν ἱκανοὶ &c.

P. 163. l. 2. Idem MS. ἐφ' ὧν ἔξεσιν μὲν &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. τὸ γε τὸ σῦρ &c.

P. 164. n. 2. Reſpice *Addenda* p. 61. l. 5. de vi præpoſ. ϖρός.

Ibid. l. penult. Similiter loquutus eſt Noſter p. 191. Αρ' οὖν ἂν ἐπὶ πᾶν ἔλθοι, &c. ubi vide n. 1. & *Addenda*.

Ibid. lin. ult. MS. Eton. τὸ τοῖς &c.

P. 165. n. 4. Conſule illuſtriſ. *Spanhem.* de Numiſm T. 1. p. 451 & ſeq.

P. 166. l. antepen. In MSto Eton. αὐτῷ poſt ἐπιϖλούσῃ non reperitur.

P. 167. l. 7. Idem MS. τῆς θύρας τῆς &c.

P. 168. l. penult. Reſpice *Addenda* p. 151. lin. ult.

P. 169. l. 3. MS Eton. Ελλήνων στρατηγὸς ἢ &c.

Ibid. n. 2. *Adde*, Confer. Luc. XXIV. 19.

P. 170. l. 2. MS. Eton. αὐτῷ γὰρ &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. ϰ᾽ οἱ ἄλλοι &c.

Ibid. l. 8. Idem MS. Τισσαφέρνῃ τῷ ἀσθενεστάτῳ &c.

P. 171. l. 4. Idem MS. ὑμέτεροι μὲν εὐεργέται, ἡμέτεροι δὲ &c.

Ibid. n. 2. Vide *Polyæn.* l. 7. c. 18.

P. 173. l. 4 MS. Eton. μέχρι Κῦρος &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. φιλοπολέμως μοι &c.

Ibid. l. antepenult. ὥστε πολεμεῖν in MSto Eton. non comparent.

P. 175. l. 1. Idem MS. ὅπως ἔχοι &c.

Ibid. l. penult. & ſeq. *J. Frontin.* l. 4. c. 1. ſect. 17. *Clearchus, dux Lacedæmoniorum, exercitui dicebat, imperatorem potiùs quàm hoſtem metui debere: ſignificans eos, qui in prœlio dubiam mortem timuiſſent, certum, ſi deſeruiſſent, manere ſupplicium.* Adde *Valer. Max.* l. 2. c. 7. Ext. 2.

P. 176. l. 4. MS. Eton. ἐν τοῖς ἄλλοις πρόσωποις &c.

Ibid. l. 6. In eod. MS. ϰαὶ ante ἐκεῖ deeſt.

P. 177. l. 4. In eodem δὲ ϰαὶ ante ἤρξαντο deſunt.

P. 178. l. 5. Idem MS. τοσούτων δ᾽ ἐπιθυμῶν &c.

Ibid. l. 9. Idem MS. στρατώτας αὐτῷ οὔτε φόβον ἐμποιῆσαι, omiſſo ἐϰεῖνος.

P. 179. l. 1. Confer. K. Π. p. 82.

Ibid. n. 1. Adde *Laërt.* l. 2. ſegm. 50.

Ibid. l. 8 MS. Eton. μέγιστα δωρεμένοις &c.

P. 180. l. 8. Idem MS. ἀναισθάνοιτο &c. Scrib. ἂν αἰσθάνοιτο.

P. 181. l. 1. Idem MS. τῶν ἀπαιδεύτων ἀεὶ &c.

Ibid. l. ult. Idem MS τῶν συστρατηγῶν.

P. 182. l. 4. Idem MS ὅσπερ τύχης θανάτου δεϰεῖ εἶναι.

P. 183. l. 8. Idem MS. σύνοιδμοι &c.

Ibid. n. 3. *Adde*, Similiter *Arrian.* de expedit. Alex. l. 1. c. 28. ἐν ϰύϰλῳ — πάντη, &c.

Ibid. l. penult. MS. Eton. ἐ μεῖον ἢ &c.

P. 184. l. 4 & ſeq. Idem MS. ἐδένα ἂν ϰαϰτάνοιεν, &c.

Ibid. l. penult. & ſeq. Idem MS. ζωὴν τὴν νύϰτα· ἀνεπαύοντο ᾗ ὅπως ἐτύγχανον &c.

P. 186. l. 7. Idem MS. λῴστοι ἑαυτῷ &c.

Ibid. n. 4. Similiter Xenoph. K. Π. p. 644. ὥρμα δὴ τοιούτῳ τινὶ στρατείᾳ &c. Confer. K. A. p. 214. n. 1.

P. 187. l. 2. MS. Eton. συνεπιπεσουμεῖτο &c.

Ibid. n. 3. Similiter *Lucian.* in Cynico ferè med. ὕπνος λαχεῖν &c.

P. 189. l. 8. MS. Eton. ἡσυχάζειν.

P. 190. l. 3. In eod. MSto δὴ deeſt.

Ibid. l. 5. Idem MS. παρασϰευάσασθαι· — ἐδεὶς ἐδὲν &c.

P. 191. n 1. Sic ſuprà p. 164. ἐϰ ἐπὶ τοῦτο ἤλθομεν; Et *Arrian.* in Epictet. l. 3. c. 15. ϰᾷ ὅτως ἔρχῃ ἐπ᾽ αὐτό.

Ibid. l. 2. MS. Eton. πὰ ἔχοντα &c. Ibid. παρόχοι &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. γενησόμεθα, &c. Ibid. ἂν αἱ ἀποδοχὴ omiſſâ particulâ μέν.

Ibid. l. ult. Idem MS. ὠνησόμεθα &c.

P. 192. n. 4. Adde *Grot.* de B. & P. l. 3. c. 6. ſect. 2.

P. 193. l. antepen. Scribe λοχαγῶν.

P. 194. l. 4. MS. Eton. Οἱ δὲ ἀρχηγοὶ ἀϰέσαντες, omiſſo πᾶντα.

Ibid. n. 2. Adi *Laërt.* l. 2. ſegm. 50.

Ibid. l. 6. MS. Eton. λέγῃ &c.

P. 195. l. 4. Idem MS. ἐξοπλισάμθοι &c.

Ibid. l. 7. Ante σὺ deeſt ϰαὶ in eod. MSto.

Ibid. l. penult. In eod. MSto deeſt οἶμαι.

P. 196. l. penult. Idem MS. habet οὔτε τῆς βασιλείας οὔτε τ Βοιωτίας &c.

Ibid. n. 5. Adde *Laërt.* loc. cit.

P. 198 l. penult. Sic ſuprà p. 120. ϰᾷ ἡμεῖς τοσοῦτοι ὄντες, ὅσοι &c.

P. 199. l. 1. MS. Eton. βλέπουσι — ἀθύμως &c.

Ibid. l. 2. Idem MS. εἰ δὲ ὑμεῖς αὐτοὶ παραϰαλεῖτε ϰᾷ φανεροὶ ἦτε παρασϰευαζόμθοι ἐπὶ τοὺς πολεμίους &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. Ισως δ᾽ ἔτι &c.

P. 200. l. 1. Idem MS μέγα ὠφελῆσαι &c.

Ibid. l. 3. Idem MS. ἀνπϰαλεσαθῶσιν.

Ibid. n 2. Eâdem voce uſus eſt Noſter *Ageſil.* p. 58. & aliàs plus vice ſimplici.

P. 201. l. 1. In MSto Eton. deeſt μὲν utraque. Ibid. legitur αἰσθάνοισθε &c.

Ibid. l. 4. In eod. MSto ϰᾷ deeſt.

Ibid. l. 6. Idem MS. Επίστασθε γὰρ δὴ ὅτι &c.

Ibid. l. 9. Idem MS. ἀνπίοι &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. ἕτοι μὲν &c.

P. 203. l. 7. Adi *J. Frontin.* l. 4. c. 2. ſect. 8.

Ibid. l. ult. In MS. Eton. deeſt Ω.

Ibid. n. 4. Vide *Caſaub.* in *Æneam* c. 22.

P. 204. l. 1. MS. Eton. στρέμθα, &c. Tu vide ſis *Ageſil.* p. 53. n. 2.

P. 205. l. 7. In eod. MSto τὸν ante Κῦρον deeſt.

P. 206. l. 4. Idem MS. ἐπὶ πόλεμον &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. λέγᾳ μὴ &c.

P. 207. l. penult. Idem MS. ἢ ὁ Ξενοφῶν &c.

P. 208. n. 3. Idem MS. ἐπαιώνισαν.

Ibid. lin. antepen. Idem MS. ἤρξατο &c.

P. 209. l. 5. Idem MS. ὅταν δ' ὠνῶνται.

P. 210. l. 1. Idem MS. ἀφανισθῶσιν αὖθις τὰς &c.

P. 211. l. 4. Adi illuſtriſ. *Spanhem.* de Numiſm. T. 1. p. 675.

P. 212. n. 2. Adde *Harpocrat.* in v. Κυρτῖον, & reſpice p. 103.

Ibid. l. 8. MS. Eton. πατρῴῳ &c.

P. 213. l. ult. Idem MS. σωσῃ, &c. Edit. *Ald.* & *Flor.* σωσῇ, &c.

P. 214. l. antepen. Idem MS. ἔχοντας ἢ αὐτὰς &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. ὅτι ἔτω κρείττονα &c.

P. 215. l. 3. Idem MS. ἐὰν μὴ σωθῶσι &c.

P. 216. l. 3. Idem MS. τῶν τούτων χώραν οἰκεῖν.

Ibid. l. penult. Idem MS. κατασκοπαζομένους.

P. 217. l. penult. Idem MS. οἵκοι σκληρῶς ζωσῖ &c.

P. 218. l. 3 & ſeq. Adi *Polyæn.* l. 1. c. 49.

Ibid. l. 5. MS. Eton. παρασκώμεθα &c.

P. 219. l. 6. Idem MS. σκευαζόμενος τὸ τῷ &c.

P. 220. l. 1. In eod. MSto μὴ deeſt. Ibid. Idem MS. ἐὰν ψηφίσασθε &c.

Ibid. l. 5. In edit. *Leuncl.* deeſt εἶναι.

Ibid. n. 3. Adi *Ageſil.* p. 84. n. 3.

Ibid. n. 6. Similiter *Thucyd.* l. 2. c. 43. κενὴν ἐλπίδα &c.

Ibid. l. 6 & ſeq. MS. Eton. ὅτῳ οὖν ταῦτα δοκεῖ &c.

P. 221. l. 1. In eod. MSto δὲ deeſt.

Ibid. l. 2. Idem MS. οἷς εἶπε &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. ξωμαΐζοιμεν &c.

P. 222. l. 1 & ſeq. Vide *Polyæn.* l. 1. c. 49.

Ibid. l. 3. MS. Eton. ἀσφαλεστέρῳ εἴη.

Ibid. l. 5. Idem MS. ἑκατέρων, πίνας δ' ὀπισθοφυλακεῖν, &c. omiſſis εἶναι, καί.

Ibid. n. 7. Adde *Polyb.* l. 1. p. 2.

Ibid. l. ult. MS. Eton. στρατηγὸ &c.

P. 223. l. 1. Idem MS. ὀπισθοφυλακοῖμεν — νεώτεροι, &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. Τοίνυν, ἔφη, &c.

P. 224. l. penult. In eod. MSto deſunt ἔφη, & ὡς ante φίλον.

P. 225. l. 4. Idem MS. δυναίμεθα &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. ὅπ ἄπορον &c.

Ibid. n. 4. Adde *Suid.* in v.

P. 226. n. 4. Edit. *Flor.* etiam Ζάτλω.

P. 227. l. 4. Adi *Arrian.* de exped. Alex. l. 2. c. 7.

P. 228. l. 5. MS. Eton. διώξειαν — τοσοῦτον &c.

P. 229. l. 3. Idem MS. ἠπῶντο, ὅτι ἰδίωκεν ἀπὸ τῆ φάλαγγος, καὶ &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. Ἀλλ' ἐγὼ, ἔφη, &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. ἐπειδὴ ἑώρων ὑμᾶς &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. ὁ δυναμένους.

P. 230. l. 3. Idem MS. ὁ ὀλίγῳ δέ.

Ibid. l. 4. Idem MS. καταλαμβάνοι ἐξ τέχου ἐρύματος. Ἡμεῖς δὲ &c. μὲν omiſſo.

P. 231. n. 5. Vide p. 448. n. 5.

P. 232. l. 1. MS. Eton. τότῳ μὲ ἀργύριον δῶμεν, τῷ δὲ &c.

Ibid. n. 1. Vide K. Π. p. 587. n. 3. Sic & *Plato* Apol. Socr. p. 20. edit. *Steph.* πιτιλικὰ χρήματα &c.

Ibid. l. antepen. MS. Eton. ἐκδιδῶμεν τὰς ἵππους ἐς &c. In edit. *Flor.* δὲ omittitur.

Ibid. l. ult. Idem MS. Εδοξε καὶ &c.

P. 223. l. 3. Idem MS. καὶ ἵππαρχος δὲ &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. αὐτοῖς πάλιν φαίνεται ὁ Μιθριδάτης ἔχων &c.

P. 234. l. ult. Idem MS. εἴρηκε, &c.

P. 236. l. 1. Idem MS. ἀκροδόμενται &c.

Ibid. l. 2. Idem MS. ἐπῆν &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. Παρὰ ζώτλω &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. πλησίον καλῶν &c. Edit. *Ald.* & *Flor.* χωρῶν &c.

P. 237. l. 2. Idem MS. Μηδεὶ δ' αὐτλὼ &c.

P. 238. l. 1. Idem MS. ἐπορεύθησαν &c.

Ibid. l. antepen. In eod. MSto τὰ deeſt.

Ibid. l. ult. Idem MS. παχθέντες.

P. 239. l. 5. Idem MS. ἐκεῖπ ἐσίνοντο οἱ &c.

P. 240. n. 5. *Phavorin.* Πλινθωτὸν, ἢ πλινθεία λέγεται, ὅταν τὸ τετραγώνῳ σχήματι τοιοῦτο ζῶτο πλάξη, (leg. πλαχθῇ) ὅπερ Ξενοφῶν, ὁ τῆ Γρύλλε, πλαίσιον ἰσόπλευρον καλεῖ.

P. 242. l. 2. MS. Eton. ἐποίησαν &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. necnon edit. *Ald.* & *Flor.* καὶ λοχαγὸς.

P. 243. l. 5. In eod. MSto ῥαθυμὸν deeſt.

Ibid. l. antepen. Idem MS. τὰς λόφους &c.

P. 244. l. 1. Idem MS. ἀναθαίνειν.

Ibid. l. 2. Idem MS. ἐπιγίγνονται &c. Ibid. ἐς τὸ πρανὲς &c.

Ibid. n. 3. *Adde, Herodot.* iterum l. 7. c. 56. ἐθηεῖτο τ' ῥατὸν ὑπὸ μασίγων μαινόμενα.

Ibid. l. 4. Idem MS. ἐπίτρωσκον.

Ibid. l. 6. In eod. MSto καὶ deeſt.

Ibid. l. penult. Idem MS. ἀπιπήδων.

P. 245. l. 1 & ſeq. Idem MS. δευτέρᾳ γηλόφῳ ἔδοξεν αὐτοῖς &c. his omnibus ταυτὰ ἐγίγνετο· ὥστε ἀπὸ τ τρίτᾳ γηλόφῳ omiſſis.

Ibid. l. antepen. Idem MS. ἡμέρας ὀκτὼ &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. συνεπιγμάχα &c.

P. 246. l. 3. Idem MS. ἐδίδαξεν αὐτὰς ἡ ἀνάγκη καταπεκηνῆσαι.

Ibid. l. 5. Idem MS. οἱ ἀπόμαχοι.

Ibid. n. 5. Dele γάρ. Edit. etiam *Flor.* pro πολὺ ᾤκησαν exhibet οὐ ᾤκησαν &c.

Ibid. l. antepen. MS Eton. ὀρμῶντες — προβούλμοι. οὔποτε γὰρ μεῖον &c. cæteris prætermissis.

P. 247. l. 2. Idem MS. ἐπιθῶνται &c.

Ibid. n. 3. Adde *Tacit.* Annal. l. 4. c. 25. & *Frienſh.* ad locum n. 3. *J. Pollux* l. 7. ſegm. 186. Ξενοφῶν ᾧ κὴ ἐφ' ἵππων τὸ ἐπισείειν.

Ibid. n. 5. Similiter *Thucyd.* l. 2. c. 11. Πᾶσι γὰρ, οὐ τοῖς ὅμμασι — πάρεστιν &c. ubi *Schol.* Σημείωσαι τὸ σχῆμα, πᾶσι πάρεστιν, ἀντὶ τοῦ πάρεσμεν. Vide tamen *Steph.* in iſta Scholiaſtæ verba annotat. Adde *Schol.* in *Thucyd.* l. 4. c. 2. Εἶπον ᾧ τούτοις — παραπλέονσιν &c.

P. 248. l. 2. MS. Eton. συσκευάσασθαι, &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. οὔτε γὰρ ἐδόκει λύειν αὐτὰς &c.

P. 249. l. 8. Idem MS. κατείληπται &c.

P. 148. l. antepen. Idem MS. κατακόψομεν. Ο ᾧ λέγει αὐτῷ, ὅτι &c. cæteris prætermiſſis.

Ibid. l. ult. In eod. MSto τῶν deeſt.

P. 250. l. 1. Idem MS. ἀπὸ δ' λόφου.

Ibid. l. 2. Adi *Polyæn.* l. 1. c. 48.

Ibid. l. 6. MS. Eton. μένειν οἱ ὑπὲρ τ &c.

P. 251. l. 3. In eod. MSto ὁ Χειρίσοφος deſunt. Reſpice p. 28. n. 3. & 105. n. 3.

Ibid. l. 4. Idem MS. οὐ τῷ &c.

Ibid. l. 6. In eod. MSto deſunt omnia, quæ inter ἄκρον & πολλὴ ᾧ κραυγὴ τῶν &c. reperiuntur.

P. 252. l. 1. Idem MS. ἐπὶ τῷ — φοβὸς τὰς παῖδας κὴ τὰς &c.

Ibid. l. 2. In eod. MSto χρόνον deeſt.

Ibid. l. 3. Idem MS. Σωτηρίδης &c. Adi *J. Frontin.* l. 4. c. 6. ſect. 2.

Ibid. l. 7. Idem MS. τάχιστα ἔχων ἐπορεύετο.

Ibid. l. 8. Idem MS. πιέζοιτο.

Ibid. l. antepen. Idem MS. ὑπαγων — μᾶλις &c.

P. 253. l. 7. In eod. MSto εἰς τὸ πεδίον deſunt.

P. 254. l. 6. Idem MS. καίσιεν, &c. Edit. *Ald.* & *Flor.* καύσιεν, &c.

Ibid. l. 8. Idem MS. παρελαύνων τὰς &c. præpoſitione omiſſâ.

P. 255. l. 2. Idem MS. ἐκεῖ πορευομένους.

Ibid. l. 7. Idem MS. λοχαγοὶ εἶπαν.

Ibid. n. 5. *Adde*, Eadem etiam apud *Arrian.* de exped. Alex. l. 1. c. 14, 18, 28. reperitur.

Ibid. l. antepen. MS. Eton. ἔνθεν δὲ ὁ ποταμὸς &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. Ἐγὼ θέλω, ὦ ἄνδρες, ἡμᾶς &c. Cæterùm, in edit. *Flor.* ὦ ἄνδρες deſunt.

P. 256. l. 2. Idem MS. μισθὸν μοι δώσετε. — δέοιτο &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. οἷς χρῆσθαι ἀνάγκη σοὶ &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. καταδύσεσθε, σπεῦσαι εἴσεσθε.

Ibid. l. ult. Idem MS. ὀλισθάνει, &c.

P. 257. l. 3 & ſeq. Idem MS. ὁδὲν ἂν θᾶττον ἐπέτρεπον ποιεῖν.

Ibid. l. 6. Idem MS. ἀπῆεσαν.

Ibid. l. ult. In eod. MSto κὴ οἱ λοχαγοὶ deſunt.

P. 258. l. 1. Idem MS. τὰς ἐαλωκότας &c.

Ibid. l. 4 & ſeq. In eod. MSto deſunt ea omnia, quæ inter φέροι & ἡ δὲ Δᾳὼ τῶν &c. libri alii exhibent.

P. 259. l. 2. Idem MS. ἐπιμιγνῦναι &c.

Ibid. l. 4. In eod. MSto δὲ deeſt.

Ibid. l. 5. Idem MS. ὁδὲν ᾧ δῆλον &c.

Ibid. n. 2. Eâdem voce utitur *Ariſtid.* T. 1. p. 237.

Ibid. n. 5. Adde p. 124. n. 3. & p. 412. n. 2.

Ibid. l. penult. M. Eton. ἡνίκα δ δικαίη &c.

P. 260. l. 1. Idem MS. ὡσκαλαληφθείη &c.

P. 261. l. 4. Idem MS. ἐποιήσαντο, κὴ &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. ἐπολέμησε &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. τῷ Περσικῷ &c.

Ibid. l. antepen. In eod. MSto deſunt ea omnia, quæ inter δηδήλωται. & ἡνίκα δ' ἦν ἀμφὶ &c. leguntur.

P. 264. l. antepen. In eod. MSto ἂν deeſt.

Ibid. l. penult. Vide *Ariſtid.* T. 2. p. 530.

P. 265. l. 2. MS. Eton. οὔτε ἄλλο τι &c.

Ibid. l. 4. In eod. MSto γδ deeſt.

Ibid. l. 6. In eod. MSto εἰς τὰς κώμας deſunt.

Ibid. l. 7. Idem MS. ἐπίθεντο καὶ ἀπέκτειναν &c.

P. 266. l. 2. Idem MS. πυρὰ πολλὰ &c.

Ibid. l. 4. In eod. MSto ὑποζυγίων deeſt.

Ibid. l. 5. Idem MS. κὴ ὅσα &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. ἐποίει &c.

Ibid. l. penult. In eod. MSto τὰ ante ἐπιτήδεια deeſt.

P. 267. l. 2. Idem MS. Επεὶ δὲ — ἐπισήσαντες &c.

Ibid. l. 3. Edit. *Ald. Flor. Steph.* & *Leuncl.* exhibent ἐπὶ εὐείσιοιεν &c. Receptam lectionem præſtat MS. Eton.

Ibid. l. 4. Idem MS. εἴ τις ἔκλεψεν, οἷον ἢ παῖδὸς &c.

Ibid. l. 6. Scribe μαχόμενοι.

P. 268. l. 2. MS. Eton. κὴ ἀναχαίζοντες &c. omiſſo πάλιν.

Ibid. l. 4. Idem MS. Ενταῦθα ὁ &c.

Ibid. l. penult. In eod. MSto εἰς deeſt.

P. 269. l. 4. In eod. MSto αὐτὸν deeſt. Ibidem deſunt etiam ὡς ζῶντα.

P. 270. l. 4. In eod. MSto μὲν deeſt.

Ibid. l. 6. Idem MS. χώραν χρησάμενοι αὐτῆς.

Ibid. l. 7. Idem MS. Καὶ εὐθὺς ἂν &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. ἐπεὶ δὲ &c.

P. 271. l. 1. In eod. MSto ὅτι deeſt.

Ibid. l. 5. Idem MS. δυσπόριστον χωρίον, &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. Ὑφίσταται &c. Ibidem Ἀριστώνυμος deeſt.

P. 272. l. 4. Idem MS. ἐγὼ γὰρ, ἔφη, οἶδα &c.

P. 273. l. 3. Edit. *Ald.* & *Flor.* οἱ μὲν οὖν ἐπορεύοντο, &c.

Ibid. n. 5. Lege ſis *Caſaub.* in *Æneam* cap. 32.

P. 274. l. 3. MS. Eton. τῇ εἰσόδῳ. Hanc lectionem maluit *Steph.*

Ibid. l. 7. Idem MS. Οἱ μέντοι πολέμιοι φοβέμενοι δηλονότι ἐδὲν ἐπαύσαντο &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. καταλαίνοντες, τὲς δὲ &c. Et hanc quidem MSti lectionem confirmat *Suid.* in v. Καταλαίνων: ubi citat locum hunc Xenoph. qui Cl. editorem latuit.

P. 275. l. 6. Idem MS. ἡμέρα ἐτύγχανεν &c.

Ibid. l. 9. Idem MS. ἐπεφέγξατο &c. Ibid. οἱ Ἕλληνες deſunt. Ibid. ἐπὶ τὲς &c.

P. 276. l. 8. In eod. MSto deeſt ἦν.

P. 277. l. 2 & ſeq. Idem MS. Καί τε ὡς μὲ αὐτὲς ἀναβαίνοντας, ὅπη ἐδυνάσθη ἕκαστος, οἱ βάρβαροι ἐτύγχανον καὶ ἐβαλλον, ἐγγὺς δ' ὲ προσίεντο.

Ibid. l. penult. Idem MS. ἔρημον λείπῃ &c.

Ibid. n. 3. Edit. *Flor.* etiam habet ἐρῶντες &c.

P. 278. l. 2. MS. Eton. Ἀθηναῖον, Ἀμφικράτῳ Ἀμφιδήμε Ἀθηναῖον, καὶ Ἀρχαγέταν &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. & edit. *Flor.* ὑπὸ τῶν ἐθελόντων. Ibid. ἐγγὺς ἐγένοντο &c.

P. 279. l. 2. Idem MS. προθελόντες &c.

Ibid. l. 4. In eod. MS. deeſt προέντε.

Ibid. l. 5. Idem MS. Κυρισόδωρῳ καὶ Ἰφικράτης &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. καὶ ὁ Ξενοφῶν &c.

P. 280. l. 2. In eod. MSto τέτε deeſt.

Ibid. l. penult. Idem MS. βεβλαμμένος ἀπεχώρει &c.

P. 281. l. 5. Idem MS. ἀπέδοσαν τὸν &c. Scribe ἀποδῦναι τὸν &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. τ' ὁδὸν &c.

P. 282. l. 1 & ſeq. In eod. MSto ea deſunt omnia, quæ inter κωλυόντων & ἔλυε τῷ &c. leguntur.

Ibid. l. antepen. Idem MS. ἦν διπλῆν &c.

P. 283. l. antepen. Idem MS. ἀνεπαύσαντο, ἄσμενοι ἰδόντες πεδίον.

Ibid. l. penult. In eod. MSto ὡς deeſt.

P. 284. l. 3. Idem MS. ὅσα ἐδὲ &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. habet τε ante πέραν.

Ibid. l. 9. Idem MS. Μαρδίνοι καὶ Χαλδαῖοι &c.

Ibid. l. ult. In eod. MSto ἡ deeſt.

P. 285. l. 1. Idem MS. ζωὴν ἐπειρῶντο &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. γυμνοὶ ἐγίγνοντο &c.

P. 286. l. 7. Idem MS. θερρυῆναι, ὥστε &c.

P. 287. l. 2. Idem MS. Καὶ ἀριστῶντι τῷ Ξενοφῶντι προσέτυχον &c.

Ibid. l. 7. In eod. MSto deeſt ταῖς.

Ibid. l. 8. Idem MS. γυναῖκας, &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. Ἀμφοαίνειν.

P. 288. l. 1. Idem MS. Ἀμφοαίνειν, omiſſo πρὸν &c.

Ibid. l. 7. In eod. MSto μὲν deeſt.

Ibid. l. 8. Idem MS. Ἀκέσας ᾗ κῇ ὁ &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. ἔμπροσθεν νικῶν, &c.

P. 289. l. 2. Idem MS. ἥμισυ ἔτι &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. ὡς τέτταρες στάδιοι.

Ibid. l. antepen. & ſeq. Adi *Polyæn.* l. 1. extr. MS. Eton. Επειδὴ δὲ &c.

P. 290. l. penult. MS. Eton. καὶ οἱ σὺν ἐκείνῳ &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. ὑποφυλακήντων &c.

P. 291. l. 2. Idem MS. ταύτῃ Ἀμφοᾶς ἀπεκλείσαντας &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. πρῶτος &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. ὡς πρὸς τὸν τῦ &c. præpoſ. ἀπὸ omiſſâ.

P. 293. l. ult. Idem MS. παραγέλλοι.

P. 294. l. ult. Idem MS. ἐπὶ τὲς &c.

P. 295. l. 7. Idem MS. ἐπιμελόμενοι &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. ἤρχοντο &c.

P. 296. Adi *J. Frontin.* l. 1. c. 4. ſect. 10.

Ibid. n. 1. Reſpice p. 295. n. 1. & *Ageſil.* p. 10. n. 6.

P. 297. l. 3. MS. Eton. πλησίον τῦ &c.

P. 299. l. 1. Idem MS. Ο ᾗ εἶπεν &c.

Ibid. n. 2. Similiter *Plutarch.* T. 1. p. 601. — ἔφη τῷ πόλιν — αὐτὸς &c. Adde omnino doctiſ. *Jenſ.* lect. *Lucian.* p. 73.

Ibid. l. 5. In MS. Eton. Ϛ ante πεδίᾳ deeſt.

Ibid. l. penult. Idem MS. κὴ τὰς χώρας.

P. 300. l. 1. In eod. MSto πάντα deeſt.

Ibid. l. ult. Idem MS. καταλειμμένων γὰρ &c.

Ibid. n. 7. Adde *Q. Curt.* l. 8. c. 4.

P. 301. l. 1. MS. Eton. ἦν ἡ χιὼν &c.

Ibid. l. 2. Idem MS. γυμνὸς ὢν πάχ' ἀναστὰς &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. σκῶπτα ἐυείσκετο &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. οὐίνων, &c. Ibid. Conſer *Q. Curt.* l. 7. c. 4. p. 508. edit. *Snakenb.*

Ibid. l. penult. Idem MS. ἔθνον ἐπὶ τὰς &c. Ibid. deeſt κραυγῇ.

P. 302. l. 8. Idem MS. οἵανπερ ἓ &c. Ibid. *Suid.* Ποδαπός· ποίου ἔθνους· ποίας χώρας· φησὶ Ξενοφῶν· Ερωτώμενος δὲ, ποδαπὸς εἴη· Πέρσης ἔφη εἶναι.

εἶναι. omiſſis τὸ & μέν. Locum ignoravit Cl. editor. Rectè autem retinetur τὸ in libris editis. Sic noſter K. Π. p. 276. Ἐκεῖνο δὲ σὸκ ἐυπιτὲς, τὸ, ὅπ ἂν &c. *Epictet.* c. 47. μηδὲ πολλαχῆ τὸ &c.

P. 303. n. 1. *Salmaſ.* Plin. exercit. p. 824. Μοναχὴ πορείᾳ apud Xenophontem, eſt *per quam, propter angustias, ſinguli tantùm homines poſſunt incedere.*

P. 304. l. 1. MS. Eton. ἐὶς εἴκοσι, κ᾽ ἡ σκηνὴ ἡ &c.

Ibid. l. 2. Idem MS. κ᾽ οἱ δρτοκόποι &c.

Ibid. l. 3. Idem MS. Επειδὴ ᾗ ἐπύθοντο ζῶντα οἱ &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. ἀφίκοντο &c.

P. 305. l. antepen. Idem MS. ἀπεκαίων πάντα &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. πᾶσι δὴ &c.

P. 306. l. 3. Idem MS. Εμέλοντο δὲ &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. πορσιόντες &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. κ᾽ τὸ πῦρ &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. μεταδιῶν &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. βρωτὸν.

Ibid. l. 8. In eod. MSto ea deſunt omnia, quæ inter χιόν@, & εἰπεῖν reperiuntur.

P. 307. l. 3. Idem MS. πρὸς ἐπὶ &c. Ibid. εἴ πε τ᾽ ὁρᾷη ἢ ποτὸν ἢ βρωτὸν &c.

P. 309. l. 3. Idem MS. ἐὶς τὸ &c.

Ibid. l. 5. In eod. MSto χδ deeſt.

Ibid. l. ult. Idem MS. αὐτόθι &c.

P. 310. l. 6. Idem MS. Οἱ ᾗ σφάζειν &c.

Ibid. n. 1. Adi p. 364. n. 7.

Ibid. n. 4. Scribe ἄλλων.

Ibid. l. penult. MS. Eton. πολλῶν θορύβων ἀμφὶ ὧν &c.

P. 312. l. 9 & ſeq. Idem MS. ἦσαν πρὸς τῇ κάμῃ, ὃ ᾗ &c.

P. 313. l. 1. Idem MS. Ενθα δὴ Πολυδώτης &c.

Ibid. l. 2. In eod. MSto αὐτὸς deeſt.

Ibid. l. ult. Idem MS. ἐπὶ κλίμακ@ &c.

P. 314. l. 2. Idem MS. ἐπεῖφοντο.

Ibid. l. 3. In eod. MSto δὲ deeſt.

P. 315. l. 1. Idem MS. κ᾽ πάνυ ἡδὺ &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. ἀφθόνοις πάντες οἱ &c.

P. 316. l. 3. Idem MS. πρὸς Χειρίσοφον &c. articulo omiſſo.

Ibid. n. 1. *Adde*, Vim verbi fuſiùs expoſitam videre eſt Απομνημ. l. 3 extr.

Ibid. l. 6. MS. Eton. ἀπῄεσαν πρὶν παραθεῖναι αὐτοῖς &c.

P. 317. l. penult. Idem MS. καὶ ἀμπεσομένους &c.

P. 318. l. 6. Idem MS. ἄγων ὁ Ξενοφῶν &c.

Ibid. l. 8. Idem MS. ὅπ ἥκοιεν &c.

Ibid. n. 4. Adde *Q. Curt.* l. 3. c. 3. p. 75. edit. *Snak.*

P. 319. l. 1. MS. Eton. ἀμφοτέρωθεν &c.

Ibid. l. 3. Idem MS. σακκία πρεμιλεῖν, &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. ἕως τῆς &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. δίδωσι &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. ἀπίοι ἐὶς τὸν οἰκίαν αὐτῆ σὺ ᾗ ἐισφόρησαν &c.

P. 320. l. 1. Idem MS. ἔτος ὁ &c.

Ibid. l. 3. Idem MS. ἤγαγεν.

Ibid. l. 4. Idem MS. σὺ ᾧ τότε &c.

Ibid. l. penult. In eod. MSto ὡς deeſt.

P. 321. l. 5. Idem MS. παρήγγειλε δὲ καὶ τοῖς &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. ὑπερβαλέσθ τὸ &c.

P. 322. l. 1. In eod. MS. ὡς deeſt.

Ibid. n. 2. Pro edit. *Ald.* lege *Flor.* Nimirum in illâ reperitur πορασκευάσασθ &c.

Ibid. l. antepen. MS. Eton. λάβωμεν.

Ibid. l. penult. Idem MS. ἀποβάλωμεν &c.

Ibid. l. ult. In eod. MSto ἐφ᾽ deeſt.

P. 323. l. 1. Idem MS. ἡμᾶς, ἐδωμεθ᾽ εἰσὶ φανεροὶ, ἀλλὰ κατ᾽ αὐτὸν τὸν &c.

Ibid. l. 3. Idem MS. ὧν δυναίμεθα &c. Edit. *Ald.* & *Flor.* ὧν δυνάμεθα &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. ἢ ὁμαλὲς, &c.

Ibid. l. 6. *Adde*, Ariſtoph. *Plut.* v. 931. — ἀποδύομεν μεθ᾽ ἡμέραν. ubi *Schol.* Μεθ᾽ ἡμέραν, ἀντὶ τ᾽ ἐν ἡμέρᾳ. Αττικὸν τὸ σχῆμα· μεθ᾽ ἡμέραν γάρ φασιν, ἐὸν ἐν ἡμέρᾳ. Confer. Matt. XXVII. 63. ubi μετὰ τρεῖς ἡμέρας valet ἐν τρισὶν ἡμέραις, ut v. 40.

Ibid. l. antepen. MS. Eton. Καὶ κλέψαι δὲ &c.

Ibid. l. ult. In eod. MSto δυνάσθ deeſt.

P. 324. l. 2. In eod. MSto ἄλλῳ deeſt.

Ibid. l. 3. In eod. MSto ἀθρόοι deeſt.

Ibid. l. antepen. Idem MS. εὐθύς τε ὲπ &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. νόμιμον ἔ᾽ γδ &c.

P. 325. l. 2. Idem MS. φυλάξασθ &c.

Ibid. l. 3. In eod. MSto πολλὰς deeſt.

Ibid. l. ult. Idem MS. τ᾽ ἐπορθμῶν &c.

P. 326. n. 3. Pro edit. *Ald.* lege *Flor.* Illa dat νέμεται.

Ibid. l. 4. MS. Eton. Ελπίζω ᾗ ἐδὲ &c.

P. 327. n. 1. Pro edit. *Ald.* lege *Flor.* In illâ reperitur vox recepta.

Ibid. l. 5. MS. Eton. ὡσεὶ δέκα &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. ζαχθέντες ἀπήρχοντο, &c.

Ibid. l. 9. Idem MS. ἐπὶ ἤσθοντο &c.

Ibid. l. 10. Idem MS. Επειδὴ δὲ &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. κ᾽ ἄκρα &c.

Ibid. l. penult. In eod. MSto deeſt αὖ.

P. 328. l. 6. Idem MS. ἐπὶ τῇ ὁδῷ.

Ibid. l. antepen. Idem MS. καὶ εἰς κώμας πολλῶν ἀγαθῶν γεμούσας ἦλθον.

P. 329. l. 2. In eod. MSto deeſt πάντα.

Ibid. l. 5. Idem MS. μὲν ἓν πρὸς &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. ἀπέκαμνεν, &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. ἄλλη ϖϑοῆκεν, &c.
Ibid. l. 8. Idem MS. Επειδὴ δὲ &c.
Ibid. l. 9. In eod. MSto πλαταιαῖς deeſt.
Ibid. l. antepenult. Idem MS. Εἰς καλὸν ἥκειν.
P. 330. l. 2. In eod. MSto Αλλὰ deeſt.
Ibid. l. 5. Idem MS. καταλείφθη &c.
Ibid. l. 7. Idem MS. Ην δὲ καὶ λίθυες &c. Ibid ἢ ἐδὲ &c.
Ibid. l. penult. Idem MS. διελθεῖν.
P. 331. l. 4. Idem MS. διασὺ ϖϑοσίναι, &c.
P. 332. l. 3. Idem MS. ὡς τὲς &c.
Ibid. l. 6. Idem MS. ὑφίσασιν &c.
Ibid. l. penult. Idem MS. Επειδὴ δὲ &c.
P. 333. l. 2. Idem MS. οἷα ἐποίει &c.
Ibid. l. ult. Idem MS. ἅπαξ εἰσέδραμον, οὐδεὶς πέρᾳ &c. ſine ἔπ.
P. 334. l. 5. In eod MSto deeſt κωλύσων.
P. 336. l. antepen. Idem MS. ἡ ϲκαλεῖτο Γυμνίας.
Ibid. l. ult. Idem MS. ἄγοι αὐτές. Ελθὼν δὲ κεῖνᾳ, &c.
P. 337. l. 7. Idem MS. Επεὶ δὲ &c.
Ibid. l. penult. In eod. MSto deeſt καὶ ante ἔμϖϑοθεν.
P. 338. l. 6. Idem MS. ἡ βοὴ, &c.
Ibid. n. 4. *Scribe* ad quam &c.
Ibid. l. penult. & ſeq. Turbat hæc omnia miſcétque *Suidas* in v. Παραſχίλλ.
P. 339. n. 3. Conſule p. 369. n. 2. & *Addenda*.
P. 340. l. 3. MS. Eton. ᾗ ϲκηνήσεσι, Ϲ τῷ ὁδὸν ἣν ϖορεύσοντας &c.
Ibid. l. 4. Idem MS. ἐπεὶ δὲ &c.
P. 341. l. 6. Idem MS. ἐξικνοῦτο δὲ ὁ, οὐδ' &c.
P. 342. l. 1. Idem MS. Αλαλέγυς, ἔφη, μάθε &c. ſine καὶ.
Ibid. l. penult. In eod. MSto ea deſunt omnia, quæ inter Ελλησιν, & καὶ ἀγορὰν leguntur.
P. 343. l. 4. Idem MS. ἕως ἔϛε ἐπὶ τὰ ὄρεια τῶν &c. Edit. *Ald.* & *Flor.* ἕως ὅ, ἔϛε ἐπὶ τὰ ὄρη &c.
Ibid. l. 10. In eod. MSto deſunt, quæ inter παύσανίας & τῇ μὲ γὸ occurrunt.
P. 344. l. 6. Idem MS. ἀνθρώπων πολλῶν &c.
Ibid. l. 8. Idem MS. ϑρεπτῶν χωρίων &c.
P. 345. l. 6. *Thom. Magiſt.* Οὐδεὶς, Αττικοὶ ἐθεὶς, Ελληνες. Extat etiam ἐθὴν K. Π. p. 260.
Ibid. l. 8. MS. Eton. ἔλεγε τοῖς &c.
P. 347. l. 4. Idem MS. αὐτᾷ κὴ &c.
Ibid. l. 5. Idem MS. ὡς ἤρξαντο &c.
Ibid. l. penult. In eod. MSto ϛ deeſt.
P. 348. l. 4. In eod. MSto deeſt καὶ ante ἀποθνήσκειν.
Ibid. l. 5. Idem MS. τροπῆς γινομένης, &c.
Ibid. l. 6. In eod. MSto deeſt artic. ante ἀθυμία.
Ibid. l. 9. Idem MS. κὴ ἦλθον &c.
P. 349. l. 2. In eod. MSto deeſt ϲὺ.
Ibid. l. antepen. In eod. MSto deeſt καὶ poſt ξένια.
P. 350. l. 3. In eod. MSto πᾶς ἂν deſunt.
P. 352. l. 4. Idem MS. ἀπιϛρέψαντες πάλιν ϖρὸς &c. abſque ἄνω.
Ibid. l. antepen. Idem MS. ὀρθὸν μόχις &c.
Ibid. l. penult. Idem MS. Ενθα δὲ &c.
P. 353. l. 2. Idem MS. κὴ ϲὺν τῇ &c.
Ibid. l. 4. Idem MS. εἰς Τραπεζοῦντα &c.
Ibid. l. penult. Idem MS. Λέων Θύσιος &c.
P. 354. l. 2. Idem MS. ὧν, κὴ &c.
Ibid. l. 4. In eod. Mto τὸ λοιπὸν — καθεύδων deſunt.
Ibid. l. penult. Idem MS. Επειτα δὲ &c.
Ibid. l. ult. Idem MS. ναυαρχῶν ϑ κὴ &c.
P. 355. l. 1. Idem MS. ἡμᾶς &c.
Ibid. l. 2. Idem MS. ἐϖὶρ &c.
Ibid. l. 9. Idem MS. ὠνησόμεθα εὐπορία, εἰ μὴ &c.
Ibid. l. antepen. Idem MS. ἓν πολὺς &c.
Ibid. l. penult. Idem MS. ἀφυλάκτως ϖορεύηϑε &c.
Ibid. l. ult. In eod. MSto deſunt, quæ alii libri inter ἐπιτηδεια. & ἄλλως repræſentant.
P. 356. l. antepen. Idem MS. ἐγχειρῇ ϖη, συμϐαλλόμεν &c.
P. 357. l. 2. Idem MS. Φυλακῆς δὴ &c.
Ibid. l. 4. Idem MS. μελλοθῶμεν φυλάττοντες &c.
P. 358. l. 5. Idem MS. καὶ ναύσαθμον σωθέσθαι, &c.
Ibid. l. 7. Idem MS. ὥϛε δρκεῖ &c.
Ibid. l. penult. Idem MS. γὰρ ὑϖοπτοιεῖσθαι, κὴ ἀφ' τὸ φοϐεῖσθαι, &c.
P. 359. l. 4. Idem MS. ϖαρὰ τῶν &c.
Ibid. l. 5. Idem MS. Δέξιππον Λάκωνα &c.
Ibid. l. ult. Idem MS. ϲὺν Θρᾴκῃ γὰ ϖολυϖραγμόνων π Σούθῃ &c.
P. 360. l. 1. Idem MS. ϑ Λάκωνᾳ.
Ibid. l. 3. Idem MS. ἀγώγιμα, εἴ π εἶχον ἐξαιρέμενοι, &c.
Ibid. l. 6. Idem MS. κὴ οἱ μὲ ἐλάμϐανον, &c.
Ibid. l. 7. Idem MS. κὴ ἄλλον λόχον αὐτός τε cæteris omiſſis.
P. 361. l. penult. Idem MS. ἷῶ λαμϐάνειν &c
Ibid. l. ult. Idem MS. χωρίον, μητρόπολις αὐτῶν· omiſſis ὃ & ϲκαλεῖτο.
P. 362. l. 2. Idem MS. ϖεϑσδραμόντες τύδια &c.
Ibid. l. 6. In eod. MSto deeſt ἐς.
Ibid. l. 9. Idem MS. ϖυκναὶ ξύλιναι &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. ἐδυώαντο ἀπιτρέχειν, &c.

P. 363. l. 1. Idem MS. ὁ ὃ ἡγεῖτο &c.

Ibid. l. 2. Idem MS. δυναίμεθα &c.

Ibid l. 8. Idem MS. ἀναγαιῖν & &c.

Ibid. l. penult. In eod. MSto οἱ ante λοχαγοὶ deeſt.

P. 364. l. 2. Idem MS. ἔπιμπε &c.

Ibid. l. 4. In eod. MSto ea deſunt omnia, quæ inter ἀκροβολίζεσθαι. & ἦσαν γὰρ in aliis libris reperiuntur.

Ibid. l. penult. In eod MSto λοχαγοὶ deeſt.

Ibid. n. 5. *Adde*, ejuſmodi jaculis uſi videntur, quæ ſunt μισσύγκυλα *Arriano* de expedit. Alex. l. 7. c. 23.

P. 365. l. 1. MS. Eton. ἐπὶ ταῖς πλοδυραῖς &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. ἀλλήλους μὲ δὴ στωεώρωμηνοειδὴς γὸ ὧν τάξις ἀφ' &c.

Ibid. l. penult. In eod. MSto καὶ deeſt. Ibid. ἠλέλιξαν &c.

P. 366. l. 1. Idem MS. καὶ πολεῖσι οἳ ἐκ τῶν &c.

Ibid. l. 2. Idem MS. Υπὸ ὃ ΒΕ πλήθυς &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. ὥστε Στυμφάλιος καθεμῶμος τὰ ὅπλα, ἐν χιτῶνι μόνον ἀνέβη, καὶ ἄλλον εἶλκε, &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. κραυγή τε ἐγίγνετο &c.

P. 367. l. 4. Idem MS. Καὶ ἦσαν πολλοὶ εἴσω, ἓ — ἐσπαθέμβοι, &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. ἦν γὸ ὄντως &c.

P. 368. l. 5. Idem MS. ἤρξαντο ἀπαθαρρεῖν, ἐπιξέθεον ἔνδει &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. οἰκίας ἀναβαίνοντας &c.

Ibid. l. 8. Idem MS. ἐς τὰ ἄκρα &c.

Ibid. l. 9. In eod. MSto αὐτὰς deeſt.

P. 369. n. 2. *Adde*, Pleniùs Xenoph. *Hiſt. Gr.* l. 4. ferè med. ὑφ' ὅτου δὲ ἐπεπρέσθη, οὐδεὶς εἶδεν.

Ibid. l. 6. MS. Eton. ἐπ μόνον &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. ἐν τῇ &c.

P. 370. l. 5. Idem MS. Ελληνες ἐς τὰ &c.

Ibid. l. antepen. Vide *Addenda* ad p. 78. n. 4.

Ibid. l. penult. MS. Eton. ζῶντα ὁρῶντες, &c.

P. 371. l. 7. Idem MS. ἀνεχώρεν &c.

Ibid. l. 8. Idem MS. ἔτως ἀφικοντο &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. τὰ ἐπιτήδεια &c. Ibid. deeſt ἐπ.

P. 372. l. ult. Idem MS. ἐγίγνετο.

P. 373. l. 1. Vide ſis *J. Frontin.* l. 4. c. 2. ſect. 7.

Ibid. l. 2. In MSto Eton. deſunt ἐκ τῶν ἀμφὶ τὰς μυρίας. Ibid. ὑπό τι τῶν &c.

Ibid. l. 3. Idem MS. καὶ τ χρόνος, &c. Ibid. Ενταῦθα καὶ &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. ἀπὸ τῶν &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. καὶ διέλαθον &c.

P. 375. l. 1. Idem MS. αὐτὸς κινδυνεῦσαι ἐδόκει, καὶ ἐπίσειλεν &c. omiſſis ἵνεκα μ Αγησιλάου ἐν Κορωνείᾳ.

Ibid. l. 3. Idem MS. ἢ δέ τι παῖδη &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. Επειδὴ δ' ἔφυγεν ὁ Ξενοφῶν &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. δίδωσι &c.

P. 376. l. 2. Idem MS. Αφὸ μέσου ῥέων τὸ χωρίον &c.

Ibid. l. 3. In eod. MSto deſunt τ Εφεσίας.

Ibid. l. 4. Idem MS. καὶ λειμῶνες δὲ ἐν ἀμφοτέροις ἔνεισι &c.

P. 377. n. 1. *Thom. Magiſt.* Περίχωρον λέγε, ὁ πλησιόχωρον.

Ibid. l. 1 & ſeq. MS. Eton. Παρεῖχε δὲ ὁ ναὸς &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. ἐξ αὐτῆς Φολόης, &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. Εσι & ἡ χώρα ἐκ &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. ἱερῷ χώρῳ & ὄρη &c. omiſſis καὶ ἄλση.

P. 378. l. 1. Idem MS. σῦς καὶ βῦς τρέφειν καὶ ἵππους.

Ibid. l. 2. In eod. MSto τὰ deeſt.

P. 379. l. 3. Idem MS. μελήσει.

Ibid. l. ult. Idem MS. ἐρωτῶντες δὲ &c. Ibid. deeſt ὡς altera.

P. 380. l. 1. In eod. MSto Οἱ δ' deſunt.

Ibid. l. 2. Idem MS. ὅτι εἰσὶν, οἱ &c. omiſſo αὐτοῖς.

Ibid. l. penult. In eod. MS. deeſt Ω. Ibid. ἡμεῖς Αγασωθῆναι βυλόμεθα ωρὸς &c.

P. 381. l. 1. Idem MS. εἴ τι ποτὲ &c.

Ibid. l. 3. In eod. MSto deeſt αὖθις.

P. 382. l. antepen. In eod. MS. οἱ μὲ deſunt.

Ibid. l. penult. Idem MS. ἐξεταίζοντο ὧδε· Εστησαν &c. Confer. Κ. Π. p. 237.

P. 383. l. 3. Idem MS ἔμπροσθεν ὃ ΒΕ ξύλα &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. λινᾶ γράμματος λεπτοῦ.

Ibid. l. ult. Idem MS. ἐγγύταω &c.

P. 384. l. 6. In eod. MSto deeſt καὶ ante ἐχέσης.

Ibid. l. antepen. Idem MS. ἐκρατεῖς & &c.

P. 385. l. 6. Idem MS. ἀπεξεπόμβοι ὤχοντο.

Ibid. l. 7. Idem MS. ἐδείκνυσαν τοῖς &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. ἤχθοντο, ἐπεὶ τάς γε &c.

P. 386. l. 3. Idem MS. ἵνα γὸ ὅ,τι &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. ὑμῖν ἡγήσασθαι, &c.

P. 387. l. 5. Idem MS. ἔτως ἔμειναν.

Ibid. l. 6. Idem MS. συναλισθέντο, &c.

Ibid. l. penult. In eod. MSto ὧν & οἱ alter deſunt.

P. 388. l. 4. Idem MS. ἦσαν οἱ πολέμιοι, &c.
Ibid. l. 5. Idem MS. Καὶ εὐθὺς οἱ πλαταιϛαὶ &c. μὲν omisso.
Ibid. l. 6. Idem MS. τὴν πόλιν.
Ibid. l. 7. In eod. MSto τ̃ deest.
P. 389. l. ult. Idem MS. τὰ χωρία, &c.
P. 390. l. 1. In eod. MSto deest πιρυσιῶν.
P. 391. l. ult. Idem MS. ἀπῖχον αἱ πόλεις ἀπ' ἀλλήλων &c.
P. 392. l. 3. Idem MS. πορδόμβροι οἱ σὺν τοῖς φίλοις ὄντες, &c.
Ibid. l. antepen. Idem MS. κ̀ ὁ πολὺ &c.
Ibid. l. penult. *Adde*, Similiter ferè de Thracibus *Herodot.* l. 5. c. 6. Καὶ τὸ μ̀ ἐσίχθαι, εὐηθείης κέκελται.
P. 393. l. 5. In MSto Eton ἄλλως ἢ οὐκ ἂν τολμῶεν desunt. Edit. autem *Flor.* dat ἄλλοι δὲ οὐκ &c.
Ibid. l. ult. Idem MS τυγχάνειεν &c.
P. 394. l. 2. Idem MS. ἐπορεύθησαν αὐτὲς τὲς στάθμας.
Ibid. l. 3. Idem MS. ὀλίγοι ὄντες ἦσαν &c.
P. 395. l. 1. Idem MS. ἐϛ ἂν βαλεῦσιν, &c.
Ibid. l. antepen. Idem MS. ὄντες σὺν τῇ &c.
P. 396. l. 3. In eod. MSto κ̀ deest.
Ibid. l. penult. Idem MS. Ἐν τέτῳ &c.
Ibid. n. 5. *Adde*, Similiter p. 277. l. 3. ὅπη ἐδυνάαντο ἕκασϛοι, &c.
P. 398. l. 1. Vide illustris. *Spanhem.* de Numism. T. 1. p. 581 & seq.
Ibid. l. 2. In MSto Eton. deest ὡσαύτως.
Ibid. l. 6. Idem MS. Ταῦτ' οὖν ἀξιῶμεν. sine οὐκ.
Ibid. l. penult. Idem MS. ὁ γὰρ ἰῶ δυνατὸν &c.
P. 399. l. 1. Idem MS. ἐπεὶ εἰς τὰς &c.
Ibid. l. 4. Idem MS. καὶ εἴ τις αὐτοῖς &c. Edit. *Flor.* exhibet κ̀ νῦν εἴ τις &c.
Ibid. l. 6. Idem MS. κακῶς ἐποιῶμεν &c.
Ibid. l. 8. Idem MS. πόλις ἐπιμψειν.
P. 400. l. 4. Idem MS. Μάκρωνας ἢ κ̀ &c.
Ibid. l. ult. Idem MS. παρελαλυθότας &c.
P. 401. l. 2. Idem MS. ἡμᾶς ἐδέχοντο, &c.
P. 402. l. 3. In eod. MSto deest οὖν.
Ibid. l. 7. Idem MS. ἀλλὰ δείξοντες &c.
Ibid. l. antepen. Idem MS. Δραδιδόναι &c. Ibid. in eod. MSto deest ὄντα.
P. 403. l. 3. In eod. MSto κ̀ deest.
Ibid. l. 7. Idem MS. πιζῇ ἐδόκει &c.
Ibid. l. penult. Idem MS. ἂν ἐδόκειν &c.
P. 404. l. 2. Idem MS. τὰ κάλλιϛα &c.
P. 405. l. 1. Idem MS. νῦν γὰ δὴ ἂν &c.
Ibid. l. 4. Idem MS. πλοῖα ποιέζεσθ.
Ibid. l. 6. In eod. MSto κ̀ deest.
Ibid. l. 7. In eod. MSto ἡ χώρα desunt.
Ibid. l. penult. Idem MS. εὐθὺς ἢ τὴν &c.
Ibid. l. ult. Idem MS. ἄλλη κ̀ κέρατα &c.
Ibid. n. 5. *Adde*, Similiter *Q. Curt.* l. 3. c. 4. p. 84. legitur *cornu* jugi.
P. 406. l. 3. MS. Eton. πνὰ βάλοιθε &c.
Ibid. l. 4. Idem MS. οἶδα κ̀ πιθία &c.
Ibid. l. 5. In eod. MSto ea desunt omnia, quæ inter ἱππείαν & Καὶ νῦν reperiuntur.
Ibid. n. 1. Confer. p. 69. n. 3.
Ibid. l. 7. In eod. MSto κ̀ deest.
Ibid. l. 8. Idem MS. Εἰ ἦ κ̀ &c.
Ibid. l penult. Idem MS. ἐπὶ τὲς &c.
P. 407. l. 1. In eod. MSto μὲν deest.
Ibid. l. 7. In eod. MSto deest ὑμῖν.
Ibid. l. antepen. Idem MS. πολλὰ γὰρ καὶ ἐϛι &c.
Ibid. n. 4. Respice p. 337. n. 5.
P. 408. l. 4. MS. Eton. ταύτῃν πορείαν &c.
Ibid. l. 7. Idem MS. εἰ μὲν πλοῖα ἔσονται ἱκανὰ, &c.
P. 409. l. 5. Idem MS. πλαταιὲς, καὶ τοξόπας &c.
Ibid. l. 9. Idem MS. ἔδοξεν χώραν &c. Edit. *Ald.* & *Flor.* repræsentant ἔδοξεν.
P. 410. l. 1. MS. Eton. γένηται &c.
Ibid. l. 2. Idem MS. εἰσφέρῃ &c
Ibid. l. 8. Idem MS. διέσωσεν. Ἐκ τ̃ δὲ &c.
Ibid. l. 10. In eod. MSto ὁ Δαρδανὸς desunt. Ibid. ἐμπόρας μὲν &c.
Ibid. l. penult. Idem MS. ἐξολοπορλῶσι &c.
P. 411. l. 8. Idem MS. ὅπη ἂν βάλοιθε &c.
Ibid. l. ult. In eod. MS. τὰ αὐτὰ desunt.
P. 412. l. 1. Idem MS. ταῦτα ἀκέσαντες &c.
Ibid. l 5. Idem MS. πλείονες ποιῆσαι.
Ibid. l. 7. Idem MS. μισθὸν παρεξειν &c.
Ibid. l. antepen. Idem MS. ὑμᾶς &c.
Ibid. n. 5. *Adde*, Similiter suprà pag. 3. μήτηρ ὑπῆρχε τῷ Κύρῳ.
P. 413. l. 4. MS. Eton. Ἀναϛὰς δ' αὖθις &c. Ibid. ἀεὶ deest.
Ibid. l. 6. Idem MS. χώραν μεγάλλω κ̀ &c.
Ibid. l. penult. Idem MS. τὴν μισθοφοραν.
Ibid. l. ult. In eod. MSto εἰδὼς deest.
P. 411. l. 4. Idem MS. εἰς ἦ τὸ &c.
P. 415. l. 5. Idem MS. ἐμοὶ· ὡς ἄρα &c.
P. 416. l. ult. Idem MS. τὰ τ̃ ἁπλόων.
P. 417. l. 1. Idem MS. Δραπαδίντες δ' ἂν καὶ &c.
Ibid. l. 6. Idem MS. Καὶ ὅτῳ δὲ &c.
P. 418. n. 7. Vide p. 616. l. 1.
P. 419. l. 3. MS. Eton. γνώμλω οὐκ &c.
Ibid. l. 5. Idem MS. πείθειν.
Ibid. l. 6. Idem MS. Ταῦτα ἐν ϛρατιῶται ἀνεπύθοντο τὰ πραπόμενα.
Ibid. l. 9. Idem MS. Ακέσαντες ζῶται οἱ &c.
Ibid. l. penult. In eod. MSto γὰ deest.
Ibid. l. ult. In eod. MSto deest artic. ante Ξενοφῶν.
P. 420. l. antepen. Idem MS. ὄφιν ὁ ἥλιος &c.

P. 421. l. 7. Idem MS. τὶς ἂν ὑμᾶς &c.
Ibid. l. antepen. In eod. MSto ὑμᾶς deeſt.
Ibid. l. penult. Idem MS. πλοίῳ πορεύσομαι, &c.
Ibid. l. ult. In eod. MSto ἄν deeſt.
P. 422. l. 6. In eod. MSto εἶς deeſt.
Ibid. l. 10. Idem MS. αὐτῶν ἐγὼ &c. Ibid. τὶς deeſt.
P. 423. l. 2. Idem MS. ποιῶν ὑμᾶς.
Ibid. l. 3. In eod. MSto ἢ αὐτὸς deſunt.
Ibid. l. antepen. Idem MS. ὑποδείκνυσιν, ὥρα ὑμῖν &c.
Ibid. l. penult. Idem MS. ὦδε ὑμῶν &c. Ibid. ἀποφαινώμεθα.
Ibid. l. ult. In eod. MSto καὶ φιλίαν deſunt.
P. 424. l. 1. In eod. MSto κὴ καζαφρονηθῶμεν deſunt.
Ibid. l. 4. Idem MS. ὅρισι βαρβαρικῶ &c.
Ibid. l. 8. Idem MS. ὅπ κὴ &c.
Ibid. l. antepen. Idem MS. τ νυκτὸς &c.
P. 425. l. 9. Idem MS. ἐν τῇ ἡμέρᾳ &c. Ibid. τ πλειόνων ἐ.
P. 426. l. 3. In eod. MSto σφᾶς λέγειν deſunt.
Ibid. l. 5. Idem MS. μέλλειν ἐνταῦθα πολῶν, ὡς ἡμῖν λέξας τὰ &c.
Ibid. l. 7. In eod. MSto τὲς τότυ δρομῆς deſunt. Ibid. πὲς Ελλήνων τυχεῖν ἔπ ὄντας &c.
Ibid. l. 9. Idem MS. ὅποι εἶεν, &c.
Ibid. l. antepen. Idem MS. παρεκελεύοντο.
P. 427. l. 3. Idem MS. ὅπως ἂν &c.
Ibid. l. 5. Alterum παῖς in eod. MSto deeſt.
Ibid. l. penult. Idem MS. Επεὶ δὲ εἰδότι ἐπέτυχον, &c.
Ibid. l. ult. In eod. MSto Καὶ deeſt.
P. 428. l. 1. Idem MS. ἀπεχωρῆντα, &c.
Ibid. l. 2. Idem MS ὥσπερ ἢ &c.
Ibid. l. 3. Idem MS. Οἱ δ' αὖ Κερασύντιοι &c.
Ibid. l. 4. Idem MS. ἐπὶ σφᾶς γίνεζ, &c.
Ibid. l. penult. Idem MS. βέλοισθε, &c.
Ibid. l. ult. Idem MS. ἂν θέλοι.
P. 429. l. 1. Idem MS. πείσᾶεις εἰρήνης δεόμβοι εἶναι ὕσπνας καπακτείναντες τότυς &c.
Ibid. l. 6. Idem MS. καταζανεῖν καὶ ἰδιώτλω, ὃν &c.
Ibid. l. 7. Idem MS. πειθόμβοι &c.
Ibid. l. 8. Idem MS. Δραπετζάκασιν οἱ &c.
Ibid. l. 9. In eod. MSto γᾶ deeſt.
Ibid. l. 11. In eod. MSto δείσας deeſt.
Ibid. l. ult. Idem MS. ἀφικνῆσθε. Edit. *Ald.* & *Flor.* ἀφικνεῖσθε.
P. 430. l. 4. Idem MS. θάψαι αὐτῶν &c.
Ibid. l. antepen. *Thom. Magiſt.* Τὸ ϗ πεῦλα, ἀδόκιμον. Perperam. Eâdem voce uſus eſt *Plato* in Phædr. p. 245. bis.
P. 431. l. 3. MS. Eton. ἕ δὴ πάντων οἰόμεθα πύξεσζ ἐπαίνων &c.
Ibid. l. antepen. Idem MS. μηκέτι ἐξεῖναι &c.
P. 432. l. 4. Idem MS. καθαρᾷ.
Ibid. l. penult. Idem MS. Καὶ διδόντων, &c.
P. 433. l. 3. Idem MS. Καὶ ὁ Ξενοφῶν σπέλλουσιν &c. omiſſo ἀναστὰς.
Ibid. l. 5. In eod. MSto τῷ deeſt.
Ibid. l. antepen. Idem MS. παρὸν, ὑπὸ &c.
P. 434. l. 1. Idem MS. λέξον, ἔφη, ὡς &c.
Ibid. l. 3. Idem MS. ἐπειρώνησα; &c.
Ibid. l. antepen. In eod. MSto τ deeſt.
P. 435. l. 2. Idem MS. σκεῦν διέρρηξας.
Ibid. l. 11. Idem MS. πολέμιοι ἡμῖν &c.
P. 436. l. 4. Idem MS. ἔδοξε &c.
Ibid. l. antepen. Idem MS. καπορυχθῆναι;
Ibid. l. penult. In eod. MSto πάντες deeſt.
P. 437. l. 1. In eod. MSto πολλὰς deeſt.
Ibid. l. 2. Idem MS. ὅσοι σῴζεζ &c.
Ibid. l. 6. Idem MS. καὶ μάλα πιζόμβον ἵνα, &c.
Ibid. l. penult. In eod. MSto μόγις alterum deeſt.
P. 438. l. 6. Idem MS. ὑπολιπόμβον σευ λᾷ &c.
Ibid. l. 9. In eod. MSto deeſt νῦν.
P. 439. l. 1. In eod. MSto Εγὼ γᾶ deſunt.
Ibid. l. 2 & ſeq. Idem MS. οἷα γενοῦσι ὑοὶ κὴ διδασκάλοις παῖδες. Καὶ γᾶ οἱ ἰατροὶ &c.
Ibid. n. 5. Adi *J. Poll.* l. 1. ſegm. 95.
P. 440. l. 1. MS. Eton. ζοιύτᾳ δικαίως καὶ μικρᾷ &c.
Ibid. l. 8. Idem MS. Βοῖσκος γᾶν ὁ &c.
Ibid. l. antepen. Idem MS. ὡς κάμνων πλῶ ἀσπίδα φέρειν· νῦν δὲ ὡς ἀκόω &c. omiſſis particulâ negativâ & pronomine.
P. 441. l. 6. Idem MS. ἢ πόλεμον &c.
Ibid. l. 7. Idem MS. σωιπόρησά π &c.
Ibid. l. 8. In eod. MSto π deeſt.
Ibid. l. antepen. Idem MS. ἐδὲν τότων &c.
Ibid. l. penult. Idem MS. καλόν τι κὴ &c.
P. 443. l. penult. In cod. MS. αὐτὸς deeſt.
Ibid. l. ult. Idem MS. σὺν τῇ ζρατιᾷ &c.
P. 444. l. 2. Idem MS. ὡς ἐδίκησεν δικαιοπότυς εἶναι.
P. 445. l. 1. Idem MS. πῶτον μὲν &c.
Ibid. l. antepen. Idem MS. πεπληχέναι τὸν ἄνδρα.
Ibid. l. ult. In eod. MSto κὴ deeſt.
P. 447. l. antepen. Idem MS. ὤκλαζε, καὶ χρέων ἐξανίζετο.
P. 448. l. 2. Idem MS. αὐλεμβοι, κὴ ἐνάπλισαν, κὴ &c.
Ibid. l. penult. Idem MS. ἐκπιπλεζμβύς &c.
P. 449. l. 3. Idem MS. Παφλαγόνες ἤροντο, ἐὰ &c.
Ibid. l. 5. In eod. MSto ἕν deeſt.

Ibid. n. 2. Respice p. 316. n. 4.

P. 450. l. 4. MS. Eton. Οὗτοι ᾗ ξίνια &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. μισθοφορὰν &c.

P. 451. l. 2. Idem MS. ἀφίκοντας.

Ibid. l. 4. In eod. MSto deest καὶ ante κρύπτοις.

Ibid. l. penult. In eod. MSto τὴς deest.

Ibid. n. 1. *Adde*, Similiter *Euripid.* Iphig. in Aul. v. 1374.

Οἷα δ' εἰσῆλθεν μ' ἄκουσαν, μῆτερ, ξυνομίλων. *Plato* in Phædon. p. 59. Διὰ ᾗ ζῶντα ἥδιον πάνυ μοι ἐλεινὸν εἰσῄει, &c. *Tho. Magist.* Εἰσῄει με τόδε, κ᾽ εἰσῄει μοι.

P. 452. l. 3. In MSto Eton. κ᾽ deest.

Ibid. l. 8. Idem MS. κ᾽ κίνδυνον &c.

Ibid. l. 9. Idem MS. Διαπορευμένῳ δὲ &c.

P. 453. l. 1. Idem MS. ὅτε εἶδεν ὡς ἤρχετο &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. ἔνδοξον, &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. κ᾽ γὸ τὰ ὄρνια &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. ὃ μέντοι &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. πιτύμνοι &c.

P. 454. l. 1. Idem MS. σημαίνῃ μὴ σφσθῖῶθαι &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. Επεὶ δὲ &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. παρόντος ὅτι ἡμῖν δοκεῖ συμφέρον &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. τυγχάνειν τι δέοιντε — ἐμοί τε αὖ &c.

P. 455. l. 7. Idem MS. μὴ νῦι ἂν &c.

Ibid. l. 10. Idem MS. νομίζω γὸ ὅσις &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. ἄρχοντα, τῦτον σφὸς τὶω — σισιάζειν.

P. 456. l. 1. Idem MS. Επεὶ ζῶντ᾽ ἔλεγε, πολὺ μᾶλλον ἀνίστοντο &c. Cui accedunt edit. *Ald.* & *Flor.* nisi quòd ἐξανίστοντο exhibeant.

Ibid. l. 8. Idem MS. ἐπεὶ ἐώρα &c.

Ibid. l penult. Idem MS. ὑμετέραν χώραν &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. κ᾽ ἐμὲ &c.

P. 457. l. 1. Idem MS. ὥστε κ᾽ &c.

Ibid. l. 2. In eod. MSto deest τοιῦτης.

Ibid. l. 4. In eod. MSto deest ἔφη.

Ibid. l. 6. Idem MS. μέντοι, ἔφη, &c.

Ibid. l. 9. Idem MS ἄρχειν αὐτὸν ἐξελῆσαι &c.

P. 458. l. 1. Idem MS. πειρᾶσθ᾽ κ᾽ζαχεῖν.

Ibid. l. 3. Idem MS. Εντεῦθεν τῇ &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. παρὰ τὶω γῆν.

Ibid. l. 6. Idem MS. Θερμώδοντος, ἔπειτα δὲ τῦ Τίγρις, ἔπειτα δὲ τῦ Αλυ, &c.

Ibid. l. antepen. Vide illustris. *Spanhem.* de Numism. T. 1. p. 263.

P. 459. l. 3. MS. Eton. Λυκεῖον ὄνομα &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. χρὴ σοφοὺθῆναι &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. σπία.

Ibid. l. ult. In eod. MSto ea desunt omnia, quæ inter Ηρακλεώτας & μὴ ἔλαττον ἢ μυρίους occurrunt.

P. 460. l. 5. Idem MS. μὲν Χειρίσοφον ὁ ἄρχων ἠρεῖτο.

Ibid. l. 8. In eod. MSto deest οὖν.

P. 461. l. 1. In eod. MSto deest πάντα.

Ibid. l. 2. Idem MS. ὁκ ἔ᾽ ἀγορᾶν &c.

P. 462. l. 1. Idem MS. κ᾽ λοχαγὸς &c.

Ibid. l. 2. In eod. MSto & edit. *Flor.* τι deest.

Ibid. l. ult. Idem MS. μεταχῇ, &c.

P. 463. l. 9. In eod. MSto καὶ πιπακόσιοι desunt.

Ibid. l. ult. In eod. MSto τὲς deest.

P. 465. l. 1. Idem MS. ὡς τριάκοντα.

Ibid. l. 3. In eod. MSto κώμη deest.

Ibid. l. 9. Idem MS. ἐνὸς τῶν &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. ἐπιπίθεντες.

Ibid. l. ult. In eod. MSto δὲ deest.

P. 466. l. 6. Idem MS. ἐπεὶ ἐντύχησαν τῦτο &c.

Ibid. l. 8. Idem MS. ἐφρατοπιδεύοντο, ἐμιγνύοντο, ἐπαύοντο &c.

P. 467. l. ult. Idem MS. καταθέοντες &c.

P. 468. l. 1. Idem MS. Καὶ ἐπεὶ &c.

Ibid. l. ult. In eod. MSto μὲν deest. Ibid. legitur σφεισελθόντες &c.

P. 469. l. 5. Idem MS. κ᾽ εἰς τὰ ἄκρα &c.

Ibid. l. 7. In eod. MSto μὲν deest.

Ibid. l. 8. Idem MS. σολὺ μᾶ γὸ, ἔφη, &c.

Ibid. l. 9. Idem MS. ᾗ ἰσχὺς τὸ πάλιν διελθεῖν.

Ibid. l. 10. Idem MS. εἰκάζομεν εἶναι, &c.

P. 470. l. 5. Idem MS. ζῶντες σώσασθ᾽.

Ibid. l. ult. Idem MS. δυωήσεσθε &c.

P. 471. l. 1. Idem MS. σπειρόμενοι &c.

Ibid. l. 2. Idem MS. παιόντες &c.

Ibid. l. 5. Edit. *Ald.* & *Flor.* ἡ χώρα καίεσθαι &c.

Ibid. l. 6. MS. Eton. ἐπὶ τὸν &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. ἀπῖχον ᾗ ὡς &c.

Ibid. l. 9. In eod. MSto παίσασα deest.

P. 472. l. 1. Idem MS. ἐλάσθαιον &c.

Ibid. l. 3. Idem MS. ἐπαγγέλλεσι &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. κ᾽ τῶν &c. Ibid. εὐθὺς in eod. deest.

Ibid. l. 8. In eod. MSto ἔωθεν ᾗ desunt.

P. 473. l. 1. In eod. MSto ἐπὶ deest.

Ibid. l. 2. Idem MS. ἀφίκοντο εἰς τὸ αὐτὸ, ἄσμενοί τε &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. οἱ σολέμιοι ᾗ &c.

Ibid. l. 8. Idem MS. ὁκ ἀφίκοθε, &c.

Ibid. l. penult. In eod. MSto ὃ deest.

P. 474. l. 2. Idem MS. κ᾽ τριήρη &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. Ελλήνων ἀπίπτουσι &c. omisso ἢ.

Ibid. l. ult. Idem MS. εἰς τὶω γῆν &c.

P. 475. l. 5, 6. In eod. MSto πάνυ ᾗ πολλὰ desunt.

Ibid. l. antepen. In eod. MSto ἰῦ deest.

Ibid. l. ult. Idem MS. καὶ σήσαμα &c.
P. 476. l. 4. Idem MS. στρατοπεδεῦσαι.
P. 477. l. 1. In eod. MSto οὖν deeſt.
Ibid. l. 2. Idem MS. ἐπόθην εἰς τὸ &c.
Ibid. l. 3. Idem MS Επειδὴ ἡ ὑστεραία ἡμέρα ἐγένετο τῶ εἰς αὐτὸν στωόδω, &c.
Ibid. l penult. Idem MS. ἔθαψαν ὡς ἐδύναντο μαλιστα. cæteris omiſſis.
P. 478. l. 3. In eod. MSto ἐκοιμήθησαν deeſt.
Ibid. l 4. Idem MS. συνελθόντες οἱ στρατιῶται· συνῆγε ἡ μάλιστα &c. aliis omiſſis.
Ibid. l. antepen. In eod. MSto καὶ ante ὀδμᾶ deeſt.
P. 479. l. 4. Idem MS. ἀναξαὶς.
Ibid. l. 6 Idem MS. Αναγκαῖον ἦ &c.
Ibid. l. 7 Idem MS. Ημεῖς ἂν, ἔφη, φυσόμεθα.
Ibid. l. ult. Idem MS ἀποδιδράσκῃ &c.
P. 480. l. 4. In eod. MSto Ξενοφῶν deeſt.
Ibid. l. 6. Idem MS. μάντιν &c.
P. 481. l. 4. Idem MS. δοκεῖ εἶναι &c.
Ibid. l ult. Idem MS. ἀνάγκη ἦν &c.
P. 482. l. 1. Idem MS. καὶ ἤδη ὁ ἐπὶ &c.
Ibid. l. 5. Idem MS. κύκλῳ ᾠδὴ &c
Ibid l. antepen. In eod. MSto μᾶλλον deeſt.
P. 483 l. 3. Idem MS. Αλλ' οὐδ' ὡς ἐγένοντο. Νέων &c.
P. 484. l. 1. Idem MS. Εξέρχονται δὴ &c.
Ibid. l 2. Idem MS. ὡς διχῆλιοι &c
Ibid. l. 7. Idem MS. τῶ ἀνδρῶν ὃ μεῖον πανταχοῖσε.
Ibid. l. 9. Idem MS. τῶ ἀπεφυγόντων &c.
P. 485. l. 1. Idem MS. τὸς λοιποὺς ἅπαντας, ὃς &c.
Ibid. l. 5. Idem MS. τὸς μὴ κατέκαινον &c.
Ibid. l. 6. Idem MS στωϊδραμον οἱ &c.
Ibid l. 8. Idem MS. δασέα γὰρ &c.
P. 487. l 9. Idem MS Επεὶ δὲ &c.
P. 488 l. 1. Idem MS. στωενέγκαντες &c.
Ibid. l 8. Idem MS. Επειραδήτης ἀπὸ Ραδίνης &c.
Ibid. l. 9. Idem MS. τῶ δυάμιν.
Ibid. l. ult. Idem MS. Ενθα ἦ Ξενοφῶν &c.
P. 489. l. 3. Idem MS. πολέμιοι οἱ τεταγμένοι &c.
P. 490. l. 3. Idem MS. ἦρχε τ' τάξεως.
Ibid. l. 4 & ſeq. *Suid.* Νάπη, ἐθελτέρως, καὶ νάπη, ἡλυκῶς· ὀρεινὸς ὑλώδης τόπος οἱονεὶ ναφη, ὡς μὴ ἔχοντα φῶς, ἀφ' οὗ δάσος. Ξενοφῶν δὲ εὐθετέρως λέγει τὸ ναπος, ὡς τὸ ἔδαφος. Επεὶ οἱ ἡγεμόνες ἐγένοντο ἐπὶ νάπῃ δυσβάτῳ καὶ μεγάλῳ, ἔστησαν, ἀγνοοῦντες εἰ ἀβατέον εἴη τὸ νάπος.
P. 491. l. 10. MS. Eton. πολεμίως ἰσάς.
Ibid. l. antepen. Idem MS. τὸ ἦ ἑπτὰς, &c.
Ibid. l. ult. Idem MS. ἀπεχωρεόμεν.
P. 492. l. antepen. Idem MS. ἀπὸ τῦ &c.
P. 493. l. 2. Idem MS. τὸ πλέον, εἰ &c.
Ibid. l. 3. Idem MS. præſtat ἐφέποντας;
P. 494. l. 6. In eod MSto ἂν deeſt.
Ibid. l 8. Idem MS παρελθὼν παρὰ τὴν &c.
P. 495. l. 4. Idem MS. ὑφηγεῖτο ἐπὶ &c.
Ibid. l. antepen. Idem MS. τοὶ μὲ δόραξι &c.
Ibid. l. penult. Idem MS. ὅταν σημαίνοι &c.
Ibid. l. ult. Idem MS. πορεύεσθαι βάδην, &c.
P. 496. l 8. Idem MS. ἐπαιώνιζον &c.
P. 497. l. 8 In eod. MSto deſunt πολὺ ὄν.
Ibid. l. 9 In eod. MSto ἔτι deeſt.
Ibid. l. antepen. Idem MS. ᾠδὴς τότῳ &c.
P 498. l. 7. In eod MSto γᾶ deeſt.
Ibid. l. antepen. Idem MS. ἀπήγοντο καὶ τὸς &c.
P. 499. l. 1. In eod. MSto ἤδη deeſt.
Ibid. l. 6. In eod. MSto πολλὴ deeſt.
Ibid. l antepen. Idem MS. δὲ οἱ πολέμιοι, οἳ πλησίον ᾤκων, ᾠδὴς &c.
P. 500. l. 4 In eod. MSto deeſt πεθέατα.
Ibid. l. 6. Idem MS. διασώσαιτο αὐτοῖς τὶ &c.
Ibid. l. 7. In eod MSto αὐτοῖς deeſt.
Ibid. l. 9. In eod. MSto ταῦτ' deeſt.
Ibid. l. ult. Idem MS. ἦγε τινά. Ibid. καὶ γᾶ ἦσαν αὐτῷ deſunt.
P. 501. n. 1. *Adde*, Eâdem voce uſus eſt Xenophon K. Π. p. 123.
Ibid. l. 4. MS. Eton. Καὶ Κλέανδρος ἦ &c.
Ibid. l. penult. Idem MS. δέχεσθαι αὐτὲς, ὡς &c.
P. 502. n. 2. *Adde*, Similiter Xenoph. K. Π. p. 547. Ἀφ' τέλες ἐπιμελῆται. Et *Iſocrat.* ad Nicocl. p. 31. edit. *Steph.* οἵ τε ἀφ' τέλες τυραννέυοντες, &c.
Ibid. l. 5. MS. Eton. Καὶ σὺτεῦθεν &c.
Ibid. l. 8. In eod. MSto σὺν deeſt.
Ibid. l. penult. In eod. MSto ἤδη deeſt.
Ibid. l. ult. Idem MS. πεθιεσήκασιν.
P. 503. l. 4. Idem MS. καὶ ἀπόρως ὄντας &c.
Ibid. l. 6. Idem MS. ἥξει· χαλεπὸν ἐστι ὃ &c.
Ibid. l. 8. Idem MS. τὸν νεῳ &c.
Ibid. l. 9. Idem MS. Ελλάδος ἀπέχεσθαι, &c.
Ibid. l. penult. Idem MS. & edit *Flor.* ἐγὼ μὲν οὖν ἀπολύω ὑμᾶς τ' αἰτίας ὃ αὐτὸν, ἂν &c.
Ibid. l. ult. Idem MS. ἐμέ τι τότων &c.
P. 504. l. 6. Idem MS. ἀντὶ ἦ τότων &c.
P. 505. l. 4. Idem MS. μέντοι μοι ὑμῶν &c.
Ibid. l. 7. Idem MS. βέλητε &c.
Ibid. l. 8. Idem MS. ἐπορεύετο πεθὸς &c.
P. 506. l. 1. In eod. MSto deſunt ea, quibus locus inter αὐτοῦ & πάρεσμεν in aliis libris tribui ſolet.
Ibid. l. 3. Idem MS. εἴ τι δὲ ἄλλον τινὰ αὐτᾶ, φράσον.
Ibid. l. 4. In eod. MSto σοὶ deeſt.
P. 507. l. 3. In eod. MS. deeſt πάντες.
Ibid. l. 6. Idem MS. Εἰ δὲ σὺ ἡγῇ ἄλλως ἢ ὡς τῶν &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. ὁ Κλίαυδρος εἶπεν ὅπ &c.

P. 508. l. 3. Idem MS. τόνδε τὸν &c.

P. 509. l. 2. In eod. MSto κὴ deeſt.

Ibid. n. 4. Dele MS. Eton. In eo utique legitur Επεὶ ζῆνων αὐτὸς εἶ, &c.

Ibid. l. 6. MS. Eton.: κὴ φθεὶ αὐτῦ &c.

P. 511. l. 1. Cum ἀξίαν intellige πιμλώ.

P. 512. l. 9. MS. Eton. ἦσαν κεκημισμθμοι &c.

Ibid. l. ult. In eod. MSto ἓι εἰς deſunt.

P. 514. l. 6. In eod. MSto πάντα deeſt.

P. 515. l. 3. In eod. MSto τῶν ϛρατιωτῶν deſunt.

Ibid. l. 4. Idem MS. μιθοφορὰν — Οἱ δὲ Ελληνες ἔφασαν &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. αὐτῷ πάνζα συμφθυμηζέντι &c.

P. 516. l. 3. Idem MS. δεκῆ ἀσφαλές.

Ibid. l. 4. Idem MS. ἐς τὸ &c.

Ibid. l. 6 & ſeq. Idem MS. ὡς ἀποπέμψωνται ἅμα — ποιήσωνται.

Ibid. l. antepen. Idem MS. ϖϖσελθὼν αὐτῷ &c.

P. 517. l. 2. In eod. MSto καὶ οὐκ ἔχοντες, deſunt.

Ibid. l. 7. Idem MS. συσκιυασαιμθμους.

Ibid. l. antepen. Idem MS. Καὶ ἄρδιν τε πάντες &c.

P. 518. l. 5. Idem MS. Κωϊκος ὑμῖν μιθοδότης εἴη.

Ibid. n. 2. *Adde*, Sic ſuprà p. 484. Εκ τύτυ ἀπαγγέλλῃ τις ζῶντα τῶν ἀποπφυζόντων ἐς τὸ ϛρατόπιδον.

P. 519. l. 4. Idem MS. καθαιρήσειν τε τὰς &c.

Ibid. n. 3. Reſpice p. 488. n. 2.

P. 520. l. antepen. In MSto Eton. τὸν deeſt.

P. 521. l. 1. Idem MS. Νῦν ἂν εἰ &c.

Ibid. l. 2. Idem MS. ποιήσομεν.

Ibid. l. 7. Idem MS. εἰς ὀκτὼ ἐγένοντο, &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. καϖηρεμίσθησαν.

P. 522. l. 3. Idem MS. πμωρησάμεθα.

Ibid. l. 8. Idem MS. ἤλθομεν εἰς &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. ἐλάπθες ϖιακοσίων, &c.

P. 523. l. 7. Idem MS. δὲ, κὴ οἱ &c.

P. 524. l. antepen. Idem MS. Καὶ ὑμῖν δὲ &c.

Ibid. n. 6. Vide *Ageſil.* p. 53. n. 2.

P. 525. l. 4. In eod. MSto ὑμῖν deeſt.

Ibid. l. 7. Idem MS. Ὁ Θρύλοχον Αρκάδα, &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. Οἱ μὲν ζειῶνται &c.

P. 526. l. penult. In eod. MSto ea deſunt omnia, quæ inter Κυραπάδλω & σιωπήσαντας reperiri ſolent.

P. 527. l. 1. Idem MS. ἔχοντα κὴ &c.

Ibid. l. 6. In eod. MSto ἄνδρις ante καὶ ἄλλοι deeſt.

Ibid. l. 7. In eod. MSto εἷς deeſt.

Ibid. l. 10. In eod. MSto οἱ deeſt.

P. 528. l. 1. In eod. MSto τὰς deeſt.

Ibid. l. 6. Idem MS. διεμέτρησεν ἀδὲν &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. ἐδὲ αὐτῷ, &c.

P. 530. l. 1. Idem MS. κατεμιγνύοντο.

Ibid. l. 6. Idem MS. ἐλέγετο δὲ ὅτι Ϲ ναυαρχῶν &c.

Ibid. l. 9. Idem MS. ἀπολειπομθμους, &c.

P. 531. n. 2. *Adde*, Sic ſuprà p. 310. ἐδεῖτο αὐτῶν παίσῃ τέχνῃ κὴ μηχανῇ &c. *Lyſias* Υπὲρ τ Αελιφάν. χρημ. p. 153. Δέομαι δ' ὑμῶν παίσῃ τέχνῃ κὴ μηχανῇ &c. Haud ità diſſimiliter *Plato* de Legib. l. 6. p. 752. edit. *Steph.* εἴ πῃ τινι τρόπῳ κὴ μηχανῇ γίγνοιτο &c.

Ibid. l. 8. MS. Eton. παραγαγόντας εἰς τὸν Πέρινθον &c. Edit. etiam *Ald.* & *Flor.* habent παραγαγόντας —

P. 532. l. 2. In eod. MSto Ξενοφῶντα deeſt.

P. 533. l. 4. Idem MS. Αναξίῳ μὲ ζῆνων δὴ &c.

Ibid. l. 9. Idem MS. ἀναδθήσεται.

P. 534. l. 2. Idem MS. καταληφθῆναι ἐβούλετο, &c.

Ibid. l. 6. In eod. MSto ἀμφὶ deeſt.

Ibid. l. 8. Idem MS. τῇ δείλῃ δὲ &c.

Ibid. l. 9. In eod. MSto εἶναι deeſt.

P. 535. l. 3. Idem MS. κελεύοντων ἀλλήλοις &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. ϖυρὰ κεκαυμθμα &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. μήτε ὅπη εἰσὶ, μήτε ὅπη μθὴ εἶναι &c.

Ibid. l. antepen. Idem MS. ϖυρεία, βυλόμθμος &c.

Ibid. n. 5. *Adde*, Contrario planè ſenſu gaudet *Ageſil.* p. 50. ubi vide n. 4.

P. 536. l. 5. MS. Eton. νύκτας ἐγκεχαλινωμθμους ἐφυλάπετο.

Ibid. l. antepen. Idem MS. ἐκέλδυσαν εἰσπλεῖν &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. ἐζὺς ἦσαν, &c.

P. 537. l. 5. Idem MS. ὑπηχνέμθμος μοι, εἰ &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. ἀληθῆ ζῶτ' εἴη.

P. 539. l. 2. In eod. MSto καταλιπεῖν· καὶ αὐτὸς ἐκεῖ deſunt.

Ibid. l. 5. In eod. MSto γδ & κὴ ante φίλες deſunt.

Ibid. n. 6. *Adde*, Scribitur Αμάδοκος apud Xenoph. *Hiſt. Gr.* l. 4. haud procul à fine.

P. 541. l. 4. MS. Eton. ὑπὸ Μακεδόνων &c.

Ibid. n. 5. *Adde*, Herodot. l. 5. c. 6. ὠνέονται (Thraces) παὶς γυναῖκας παρὰ τῶν γονέων χρημάτων μεγάλων.

P. 542. l. 1. In eod. MSto κὴ λοχαγὲς deſunt.

P. 543. l. 4. In eod. MSto ea deſunt omnia, quæ inter λαμπάνειν & σὲ ἔχοντας exſtare ſolent.

Ibid. l. 5. In eod. MSto κὴ deeſt.

P. 544. l. 5. Idem MS. δοκεῖ εἶναι.

Ibid. l. ult. In eod. MSto Ϝ μηνὸς deſunt.

P. 545. l. 3. Idem MS. ἀξιώσω αὐτὸν &c.

P. 547. l. 2. Idem MS. παρεόντες, λῶ &c. Ibid. Μαρωνείδης.

Ibid. l. 6. Idem MS. ἔλεγεν ὅτι &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. ἐπεὶ τὸ &c.

Ibid. l. ult. Idem MS. δώσετε ὅ, τι ἂν αἴτηται· κὴ &c.

P. 548. l. 5. Idem MS. ἔτος δ' ἦν μέγας &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. καταγαμῆν, &c.

P. 549. l. 5. In eod. MSto τότε deeſt.

Ibid. n. 1. Adde p. 449. n. 2.

Ibid. n. 2. Adde K. Π. p. 150.

Ibid. n. 5. Adde K. Π. p. 502. n. 1.

P. 550. l. antepen. MS. Eton. ἦκεν ἰδὼν &c.

Ibid. l. ult. In eod. MSto τὸν οἰνοχόον deſunt.

P. 551. l. 3. Idem MS. Επειδὴ πρὸχώρᾳ &c.

P. 552. l. 4. Idem MS. φίλως σοι εἶναι &c.

Ibid. l. 7. Idem MS. κὴ προϊέμβοι καὶ &c. Ibid. προκινδυνεύειν ἐθέλοντες.

Ibid. l. penult. Idem MS. λαΐζεσθαί σε δῆσα.

Ibid. l. ult. In eod. MSto σὲ deeſt.

P. 553. l. 2. Idem MS. σημαίνεσιν αὐλῆντες καὶ &c.

Ibid. l. ult. In eod. MSto ἐὴ deeſt.

P. 554. l. 5. Idem MS. εἶπεν, αὐτὸς οὕτω στρατηγὸς &c.

Ibid. l. 9. In eod. MSto μάλιστα ἂν deſunt.

Ibid. l. antepen. In eod. MSto ἡμῖν δοκεῖ deeſt.

P. 555. l. 3. Idem MS. καθ' ἡμέραν &c. Sed vide *Addenda* ad p. 323. l. 6.

Ibid. l. 4. Idem MS. ὁποῖον ἂν δεῖ προὸς — ἐάν τε Ελληνικὸν ἐάν τε πιλτασικὸν, ἐάν τε &c.

P. 556. l. 9. Idem MS. ἀναπαύσασθε.

P. 557. l. 1. Idem MS. Ανδρες, καλῶς &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. καὶν ἐφθῆτε, &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. κώμας πνὰς τε &c.

P. 558. l. 4. Idem MS. ἱππεῖς &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. ἄλλος ἄλλη &c.

P. 559. l. 6. Idem MS. ἀνδραπόδα εἰς χίλια, &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. ἐστρατοπεδεύοντο &c.

P. 561. l. 2. Idem MS. πεῖσοντας, καζακαύσοντας &c.

Ibid. l. 4. In eod. MSto οἱ ante πρεσβύτεροι deeſt.

Ibid. l. 7. Idem MS. στωϊπασίαζ.

Ibid. l. antepen. Idem MS. ὅσως δὲ ἔλαθες, &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. κατηκόντισεν ἀφειδῶς Σαύθης.

P. 562. l. 3. Idem MS. δεῖται μὴ &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. ἤ πνες &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. Καὶ ὁ Σαύθης &c.

Ibid. l. 8. In eod. MSto ea deſunt omnia, quæ inter ἐιδέναι & Οὐκ ἔια reperiuntur.

Ibid. l. antepen. In eod. MSto σοὶ deeſt.

P. 563. l. 1. In eod. MSto οἱ deeſt.

Ibid. l. 2. Idem MS. ὁ ζ Ξενοφῶν &c.

Ibid. l. 4. Idem MS. σὺ τοῖς θρίοις &c.

P. 565. l. 3. Idem MS. ἐτῶν ἤδη ὡς &c.

Ibid. l. 10. Idem MS. ἠκόντιζον καὶ οἱ μὲν εἰς &c.

P. 566. l. penult. Idem MS. πρεσβυτέρως ἤδη τὰς κρατίστας &c.

P. 567. l. 7. Idem MS. ἃ ἔλεμεν.

Ibid. l. ult. Idem MS. πάντες δὴ &c.

P. 568. l. 2. Idem MS. Μεσάδε, &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. ἐν ζ Φίληξ ὁ &c.

P. 569. l. 2. Idem MS. πλεῖον ἐμποδίσαι.

Ibid. l. 9. Idem MS. Οἱ μὲ ἔν σταλιῶται &c.

Ibid. l. penult. Idem MS. ἀπέλθη, &c.

P. 571. l. 7. Idem MS. ἐπιπαμπολὺ ς &c. Ibid. alter οἱ deeſt.

Ibid. l. antepen. Idem MS. τίνας δ' ἔλεγον — τὸ ἁρπάζοντας πολλούς.

Ibid. l. penult. Idem MS. εὑρίσκοντο &c.

P. 572. l. 3. Idem MS. στράτευμα ἤδη πλέον &c.

Ibid. l. 5. Idem MS. πριάκοντα σταδίους &c. omiſſo ὅσον.

P. 573. l. 6. Idem MS. ὅπ κάλλιστόν τι ἐκέτι γεγένηται.

Ibid. l. 8. Idem MS. ἀπαντήσαντας ς &c.

Ibid. n. 4. *Adde*, Similiter *Herodot.* l. 5. c. 18. καὶ σφέας ἐπὶ ξεινίᾳ καλέῃ. Confer. epiſt. ad Philem. v. 22. cum p. 444. n. 1.

P. 574. l. 7. In MSto Eton. πρὸς deeſt.

Ibid. l. 8. Idem MS. ὑποχοισθε, &c.

Ibid. l. 9. Idem MS. ὀλίγοι σὺ πόνῳ προσχόντες, &c.

Ibid. l. 10. Idem MS. ἡμῖν. Πᾶς &c.

P. 575. l. 4. In eod. MSto τι deeſt.

Ibid. l. antepen. In eod. MSto Αλλ' ἡμεῖς μὲν deſunt.

P. 576. l. ult. In eod. MSto δή μοι deſunt.

Ibid. n. 5. *Adde*, Iamblich. de Vitâ Pythag. p. 163. edit. *Kuſt.* Καὶ λῶ αὐτοῖς (Pythagoræ diſcipulis) παρρήσιλμα, ὡς ἐδὲν δεῖ τῶν ἀνθρωπίνων συμπτωμάτων ἀπροσδόκητον εἶναι παρὰ τοῖς νῦν ἔχουσιν, ἀλλὰ πάντα προσδοκᾶν, ὧν μὴ τυγχάνουσιν αὐτοὶ κύριοι ὄντες.

P. 577. l. 1. MS. Eton. ὡρμημένῳ οὐ μὰ τὸν &c.

Ibid. l. 6. Idem MS. αὐτοὶ ὑμεῖς &c. Ibid. ἀόμαι, &c.

P. 578. l. 9. Idem MS. τῦτό με ἐστι, εἶπερ &c.
P. 579. l. 3. Idem MS. αὐτῦ, ἀπαγτησῳ με ἢ ἀπαγτήσῳ μέντοι &c.
Ibid. l. 5 & seq. Vide *Agesil.* p. 60. n. 3.
Ibid. n. 3. *Adde,* De eodem verbo vide p. 200. n. 3.
P. 580. l. 1. MS. Eton. αὐτὸν φίλον ποιήσεσθαι ὁπότε δυναθείη.
Ibid. l. ult. Idem MS. ἐδυώατο ἂν ταῦτα ἐξαπατᾶν.
P. 581. l. 2. In eod. MSto ἢ deest.
Ibid. l. 5. Idem MS. Πέρινθον ωοθ' ἡμῶν πόλιν, Αελίστερχον &c.
P. 582. l. 3. Idem MS. καταλαμβάνομεν &c.
Ibid. l. antepen. Idem MS. ἀνδραποδῶν μᾶλλον &c.
Ibid. l. penult. Idem MS. πολέμιον οὐκέτι ἐδένα ἐπιωρῶμεν &c.
Ibid. l. ult. Idem MS. τέλῳ δὲ βυρσαλέως ὑμῖν &c.
P. 583. l. 5. Idem MS. οἴεσθε χαρῆναι &c.
Ibid. l. 7. Idem MS. τῦτο εἴ τι λάβοιτε &c.
Ibid. l. antepen. Idem MS. ἐπέπρακτο ἀεὶ ὑμῖν, οὐκ ἀεὶ &c.
P. 584. l. 2. Idem MS. Καὶ τὰ μὲν δὴ &c.
Ibid. l. 3. Idem MS. Αγετε δὲ ωοθὸς τῶν θεῶν &c.
Ibid. l. 9. Idem MS. ἀπιχθημῷ — ἤλπιζον εὖ &c.
P. 585. l. 1. Idem MS. ἀγαθὸν ὑμῖν, &c.
Ibid. l. 5. In eod. MSto τὴ κινδωνεύσαντα desunt.
Ibid. l. 8. Idem MS. γένηθε, &c.
Ibid. l. 9. In eod. MSto νῦν deest.
P. 586. l. 6. Idem MS. βελτίονες ὄντες, &c.
Ibid. l. 8. Idem MS. εἶπεν, Αλλ' οὐτωσὶν ἐμοὶ &c.
P. 587. l. 4. Idem MS. εἶπε, Δοκεῖ γε μοι, ἄνδρες, &c.
Ibid. l. 6. In eod. MSto στρατηγῆσαι deest.
P. 588. l. 3. Idem MS. Ταῦτα ὁ Ηρακλείδης μᾶλλον ἐξεπλάγη &c.
Ibid. l. 8. Idem MS. παρ' ἑαυτὸν &c.
P. 589. l. 1. Idem MS. ἀποθάνοιτο &c.
Ibid. l. 2. In eod. MSto ξένοι deest.
Ibid. l. 6. In eod. MSto δὲ deest.
Ibid. l. 7. Idem MS. ἀπεστρατεύσατο &c.
P. 590. l. 3. In eod. MS πνὰς deest.
Ibid. l. 8. Idem MS. ἀλεξόμεθα.
Ibid. l. 9. Idem MS. τότε δ' ἕνεκα &c.
Ibid. l. penult. Idem MS. Ημεῖς μὲν γὰρ, ἔφη, &c.
P. 591. l. 4. Idem MS. ταύτῃ τῇ χώρᾳ, &c.
Ibid. l. 5. In eod. MSto ἡμῖν deest.
Ibid. l. 7. Idem MS. ἡμᾶς στρὸ ϑροῖς ἐκ ταύτης τῆς &c.
Ibid. l. 8. Idem MS. κράτος παριλαύνειν.
Ibid. l. 9. Idem MS. ὑμᾶς παριλαύνειν.
Ibid. l. antepen. Idem MS. ἐδέια καταυλισθῆναι, &c.
Ibid. l. ult. In eod. MSto τοιδὲ deest. Ibid. legitur νῦν μέν σε &c.
P. 592. l. 4. Idem MS. ἐδὲν ἐμὲ &c.
Ibid. l. 8. In eod. MSto δὲ deest.
P. 593. l. 6. Idem MS. δέοιτο ὑμᾶς &c.
P. 594. l. 7. Idem MS. ζῶντα πτάξασθαι.
Ibid. l. penult. Idem MS. ἐπειδὴ φίλους ἔφατε ὑμῖν, σὺ &c.
P. 595. l. 1. Idem MS. μάλιστα μὲ αὐτὸ &c.
Ibid. l. 6. In eod. MSto τὸν deest.
P. 596. l. 4. Idem MS. ὅ, τι λέγεις.
Ibid. l. 7. In eod. MSto desunt omnia, quæ exstant inter λόγοι & ἦν τε &c.
P. 597. l. 2. Idem MS. ὁ τριάκοντα &c.
Ibid. l. 6 & seq. Idem MS. ἠγῦντο τότε καταπτάξιος νῦν &c.
Ibid. l. penult. Idem MS. μεταχεῖν &c.
Ibid. l. ult. Idem MS. ἢ τὸν δρχμὸν &c.
P. 598. l. 3. Idem MS. ὑπὸ σῦ ἀρξαντος, &c.
Ibid. l. 4. Idem MS. ἐλσύθιροι ἡγεμόνες, εἰ &c.
Ibid. l. 5. Idem MS. φοβεῖσθαι ἄν σε αὐτὸς, καὶ σωφρονεῖν τὰ ωρόσθεν &c.
Ibid. l. 10. Idem MS. ὐκ τῶν νῦν ἡγεμονευμένων, &c.
Ibid. l. penult. Idem MS. οὐδὲ πλήθει — ληφθέντες &c.
P. 599. l. 5. In eod. MSto νῦν deest.
Ibid. l. penult. Idem MS. ἃ ἐγκαλῶσιν, &c.
Ibid. l. ult. In eod. MSto τὲ & ὡς desunt.
P. 600. l. 2. Idem MS. πότερον &c.
Ibid. l. 3. Idem MS. ζῶπέ σοι &c.
Ibid. l. 4. In eod. MSto τύτων deest.
Ibid. l. antepen. Idem MS. ἔμαθεθεν τὰ &c.
Ibid. l. ult. Idem MS. δοκῆς εἶναι &c.
P. 601. l. 6. In eod. MSto ἐγὼ deest.
Ibid. l. ult. Adi *Agesil.* p. 53. n. 1.
Ibid. n. 3. *Adde,* Similiter *ad* Latinis adhibetur.
P. 602. l. 5. MS. Eton. σωηθημῶς.
Ibid. l. 10. Idem MS. Κατηγορῦντο μὲν &c.
Ibid. l. ult. In eod. MSto μὲ deest.
P. 603. n. 1. *Adde,* Lectionem receptam exhibet MS. Eton.
Ibid. l. 5. Idem MS. ὑπηρετῆσαί τι σοὶ, ἐδίζω ἐμὲ &c.
Ibid. l 8. In eod. MSto ἐγὼ deest.
P. 604. l. penult. Idem MS. καὶ τὰ ἄλλα πάντα ἃ &c.
P. 605. l. 9. Idem MS. ἐξικνῆται ζῶντα &c.
Ibid. l. antepen. Idem MS. Αρ' οὐκ ἔστι δὴ μοί ἐστι &c. aliis omissis.

P. 606. l. 1. Idem MS. ἀπέδωκέν τι αὐτοῖς &c.
Ibid. l. 5. Idem MS. Χαρμῖνόν τε καὶ &c.
Ibid. l. 7. Idem MS. Δαφνίμμοι &c.
Ibid. l. ult. Idem MS. ἐν τῷ στρατοπέδῳ &c.
P. 607. l. 7. Idem MS. ἐπομόσας ἔφη, ἢ μὴν οἴεσθ' μησὶ &c.
Ibid. l. 1. Idem MS. οἴκαδε ἀπιέναι, εἰ μὴ ἀποδῷ τὸν &c.
Ibid. l. 10. Idem MS. καὶ ἐβύετο &c.
Ibid. l. antepen. Idem MS. τὰ ἱερεῖα ὁ &c.
Ibid. n. 3. Scribe Λυκείῳ.
P. 608. l. 2. Idem MS. Εμπόδιον γάρ σοι &c.
Ibid. l. ult. Idem MS. Βίων — Εὐσικλείδης &c.
P. 609. l. penult. Idem MS. καὶ Κίρτων ὁδεύσαντες εἰς Καΐκα &c.
P. 610. l. 1. Lege quæ de his Xenoph. *Hist. Gr.* l. 3. haud ità longè ab init. scripsit.
P. 612. l. 9. In MSto Eton. τὰ deest.
P. 613. l. 7. In eod. MSto desunt omnia, quæ inter σφενδονῶν & μόλις reperiri solent.
P. 614. l. 8. Idem MS. σιωπυγχάνεσι &c.
P. 615. l. 3. Idem MS. λαῶεῖν, &c.
P. 616. l. ult. In eod. Mto necnon edit. *Ald.* & *Flor.* καὶ deest.

INDEX PRIMUS,

IN QUO

MENSURARUM ET PONDERUM,

DE QUIBUS FACTA EST IN ANABASEI MENTIO,

EXPLICANTUR NOMINA.

Βικὸς, Vas eſt vinarium, fictile, anſis inſtructum. *J. Poll.* l. 6. c. 2. Περὶ τῶν οἴνου ἀγγείων, καὶ &c. inter alia vaſa memoratur βικος, (ſic quoque ſcribitur) Xenophonte etiam citato. Ejuſd. l. 7. ſegm. 162. legimus, Καὶ τὰ εἴδη κεραμεια, πίθοι, πιθικναι, ἀμφορεῖς, βικοι, &c. *Heſych.* Βικος, χαμνος ὥστε ἔχων. Similiter *Phavorinus.* Suidas; Βικος, τὸ ἀσγεῖον. Exemplum deinde ex Xenophontis Ανα. Κύρ. adducit; quod reperitur l. 1. p. 100. *Euſtath.* ad *Homer.* Il. σ'. p. 1163. — καὶ τὰς παρὰ Ξενοφῶντι καὶ ἄλλοις, βικας· τὰ οἰνοδόχα ἀγγεῖα· οἱ κεῖνται καὶ ἐπὶ μειζόνων ὀστρακίνων σκευῶν. Βικος autem, qui παιγνιώδικὸς dicitur, καὶ ἀμφορεύς (inquit ibidem *Euſtath.*) ἂν λέγοιτο. De hoc vide ſis *Athen.* l. 3. c. 30. & *Caſaub.* ad loc. *Athen.* etiam lib. 1. c. 23. φοινικίνη βικὸς τις ὑπανεώγυυται· μνημονεύει αὐτῆς καὶ Ξενοφῶν Ανα-βάσει. Vide K. A. p. 138. Ιχάδων etiam βικος exſtat in *Luciani* dial. meretr. qui præfert nomina Dorionis & Myrtales, haud ità longè ab initio.

Δαρεικὸς, Adi Κ. Π. p. 330. n. 1. & *Gronov.* de Pec. Vet. l. 3. c. 7.

Καπίθη, eſt menſura cava, quæ duas Chœnicas Atticas capiebat, auctore Xenophonte K. A. p. 50. *ubi in verſione Latinâ malè dederunt operæ* duos chœnices Atticos. *Heſychio* tamen exponente, Καπίθη eſt ἀγγεῖον χωρῆν Αττικὰς κοτύλας δύο. Cotyla autem, ex mente *J. Pollucis* l. 4. ſegm. 168. eſt τὸ τρίτον τοῦ χοίνικος. Apud eundem loco cit. adductis menſurarum nominibus, legitur Καπίθη, ὡς Ξενοφῶν. Add. *Bernard.* pag. 33. de Pond. & Menſ. *Hooper.* cap. 2. part. 2. & *Arbuthn.* pag. 91.

Κεράμιον, *Heſychio* auctore, το δ' οἶνος ἢ ὕδατος χαμνιον. Idem, Κάδος, κεράμιον. Lexic. Gr. Lat. vet. Κεράμιον, *Orcium*, *Amphora.* Vas autem eſt fictile, octo & quadraginta ſextarios capiens. *Bernardo* exponente, l. 1. ſect. 42. continet libras Romanas olei quidem 80, & vini 90, melliſque 120. Add. *Eiſenſchm.* ſect. 2. c. 3. & *Arbuthn.* p. 93. Hujus menſuræ meminit Xenoph. K. A. p. 450, 459.

Κυζικηνὸς, *Demoſth.* adv. Phormion. p. 943. extr. Ο δὲ Κυζικηνὸς ἐδωώατο ἐκεῖ (Boſpori) εἴκοσι καὶ ὀκτὼ δραχμῶν Αττικῶν. Adde K. A. p. 412. n. 3.

Μέδιμνος, *Heſych.* Μέδιμνον, μέτρον — χοινίκων πεντηκοντα ὀκτώ. *Harpocrat.* Μέδιμνος, — μέτρον ἐστὶ ξηρῶν, οἷον πυρῶν ἢ κριθῶν· ἔχει δὲ χοίνικας ὀκτὼ καὶ πεντηκοντα, — Similiter *Suidas*, quo etiam auctore Μέδιμνον eſt μέτρον μοδίων ς'. id quod nos docet C. *Nep.* in vitâ Attici c. 2. extr. ubi tamen vide quæ viri eruditi ſcripſerunt. *Phavorin.* alium modiorum numerum medimno tribuit Μέδιμνον, τὸ μόδιον, ἢ μέτρον Αττικὸν, γινόμενον μόδιοι ἑπτὰ, ἤτοι τεσσαράκοντα ὀκτὼ χοίνικες. Idem, Μεδίμνος παροξυτόνως κυρίως οἱ Αττικοὶ λέγουσιν, ὁ μέδιμνος. *J. Pollux* l. 4. ſegm. 168. Ο δὲ μέδιμνος, χοίνικες ὀκτὼ καὶ τεσσαράκοντα. Vide *Bernard.* l. 1. ſect. 47. *Eiſenſchm* ſect. 2. c. 3. *Hooper.* part. 2. c. 2. *Arbuthn.* p. 96. Cæterùm, de chœnice mox infrá. Medimni autem meminit Xenophon p. 450, 459.

Μνᾶ, *Suid.* & *Phavorin.* ἑκατὸν δραχμαὶ ποιοῦσι μνᾶν μίαν. *J. Pollux* l. 9. ſegm. 59. Η Αττικὴ μνᾶ ἔχει δραχμὰς ἑκατὸν, &c. *Plin.* H. N l 21. extremo: *Mna, quam noſtri minam vocant, pendet drachmas Atticas centum.* Vide ſis *Bernard.* l. 2. ſect. 50. & *Arbuthn.* p. 52.

Ὀβολὸς, drachmæ Atticæ ſexta pars erat. *Plin.* H. N. l. 21. c. 34. *Eadémque* (de drachmâ ſcribit Atticâ) *ſex obolos pondere efficit.* *Phavorin.* ὀβολὸν ἦν σιδήρου τι ἐλασμα ἐλεγον· σχῆμα μέν πως ἔχον ὀβελοῦ, ὃ μὴν καὶ εἰς πάντη ὀξὺ λῆγον· ὅτου ἦν ἀφρὸν ἦν πυκνότητι σιδήρου τὸ ἐλασμα τοῦ ὀβολοῦ, ὥστε ὀβολοὶ ἓξ τὴν δραχμὴν ἐπλήρουν· καὶ τοῦτο ἐλέγετο δραχμή. *J. Pollux* l. 8. ſegm. 39.

Ὀβολὸς

ὀβολὸς ἦν τὸ ἕκτον τῆς δραχμῆς. Similiter l. 9. ſegm. 60. *Suidas*: Ὀβολὸς ἡ παρὰ Ἀθηναίοις ἐξ ἐστι χαλκῶν. Atqui *Plin.* loco cit. obolo decem chalcos tribuit: *J. Poll.* l. 9. ſegm. 65. octo. Vide ſis *Bernard.* l. 2. ſect. 18. *Eiſenſch.* ſect. 1. c. 3. *Gronov.* Mantiſ. Pec. vet. c. 2. *Arbuthn.* p. 27. Cæterùm, oboli meminit Xenophon p. 50. ubi reperitur etiam ἡμιοβόλιον, quod aliàs ſcribitur ἡμιωβόλιον, de quo vide ſis *J. Poll.* l. 6. ſegm. 160.

Ὀργυὰ, *Phavorino* interprete, eſt τὸ ἐξηπλωμένον μέτρον τῶν χειρῶν· ἢ τῷ ἐκτάσει τῶν χειρῶν σὺν τῷ πλάτει σήθους· παρὰ τὸ ὀρέγειν καὶ ἐκτείνειν τὰ γύα· ὅ ἐστι, τὰς χεῖρας. *J. Poll.* l. 2. ſegm. 158. ἐπὶ δ' ἄμφω τὰς χεῖρας ἐκτάσεως, ὡς καὶ τὸ στέρνον αὐταῖς συμμετρεῖν, ὀργυὰ τὸ μέτρον. Sic ferè *Heſych.* & *Suid.* Vide ſis *Bernard.* lib. 3. ſect. 17. *Eiſenſchm* ſect. 3. c. 3. *Arbuthn.* p. 64. & *Herodot.* l. 2. c. 149. Adde quæ ſcripſit *Periz.* ad *Ælian.* H. V. l. 12. c. 22. n. 4. Orgyiæ autem meminit Xenophon p. 71.

Παρασάγγης, *Heſychio* exponente, eſt μέτρον ὁδοῦ τριάκοντα σταδίους ἔχον. *Suid* Παρασάγγης, εἶδος μέτρου Περσικοῦ, ὅπερ ἐστὶ τριάκοντα στάδια. Vide ſis *Bernard.* l. 3. ſect. 36. Κ. Π. p. 161. n. 1. & *Alex.* ab *Alex.* Gen. dier. l. 2. c. 20.

Πλέθρον, Vide Κ. Π. pag. 522. n. 2. Adde *Eiſenſchm.* ſect. 3. c. 3. & *Arbuthn.* p. 65.

Σίγλος, Xenophon K. A. p. 50. Ὁ δὲ σίγλος δύναται ἐπὶ ὀβολοὺς καὶ ἡμιοβόλιον Ἀττικούς. Eſt *J. Polluci* l. 9. ſegm. 82. ὄνομα βαρβαρικὸν νομίσματος: qui locum Xenophonteum modò citatum ibi reſpexit. *Heſych.* & *Phavorin.* Σίγλον, νομίσμα Περσικὸν δυναμένον ὀκτὼ ὀβολοὺς Ἀττικούς — mox, citato Xenoph. libro ſexto Ἀναβάσεως, addunt, δύναται δὲ ὁ σίγλος δύο δραχμὰς Ἀττικάς. Cùm autem σίγλος eo in Ἀναβάσεως libro non exſtet, pro ἐν ἕκτῃ Ἀναβάσεως apud *Heſych.* & *Phavor.* legendum videtur ἐν πρώτῃ. Vide ſis *Bernard.* l. 2. ſect. 26. & *Arbuthn.* p. 30.

Στάδιον ſive στάδιος, *Stadium*, inquit *Plin.* H. N. l. 2. c. 23. *centum viginti quinque noſtros efficit paſſus, hoc eſt, pedes ſexcentos viginti quinque.* Suidas: Στάδιον, ὁ τόπος τοῦ ἀγῶνος· καὶ μέρος τι τοῦ λεγομένου μιλίου· ἐπεὶ γὰρ ἡμισυ στάδια ποιοῦσι μιλιον. Vide *Herodot.* l. 2. c. 149. *Strabon.* l. 7. p. 497. & *Caſaub.* n. 2. Adde *A. Gell.* l. 1. c. 1. & ibi *Gronov.* n. 8. necnon *Arbuthn* p. 65.

Σταθμὸς, cujus crebra eſt in Ἀναβάσει mentio, eſt *Heſych.* & *Suid.* στρατιωτικὴ κατάλυσις. *Euſtath.* in Hom. Il. ε'. p. 531. & *Phavorin.* Αἱ ἱππικαὶ σταθμοὶ οἴδασι (forſ. εἰώθασι) λέγειν καὶ τὰς ὁρισμένας εἴτ' οὖν τεταγμένας ὁδοὺς ἀναπαύλας τοῖς εἴτε ἱππεῦσιν, εἴτε πεζοδρόμοις· ἃς καὶ ἀλλαχοῦ ἔλεγόν τινες· ὥτω γὰρ ἴσασιν σταθμοὶ ὁδευθῆναι λέγοντάς τινων· καὶ ἴσασι σταθμοὺς εἶναι ἀπὸ τοῦδέ τινος τόπου εἰς ἄλλον φαμέν. Hos autem σταθμοὺς quidam *manſiones*, alii *caſtra*, nonnulli *ſtativa* interpretantur. Apud Græcos utique hiſtoricos dies itineris σταθμοῖς, apud Latinos *caſtris*, idcircò numerari ſolebant, quòd ſingulis diebus in σταθμοὺς vel *caſtra ſtativa* divertebant milites. Vide *Q. Curt.* l. 3. c. 7. p. 101. & quæ ibi ſcripſit *Rader.* de vocibus *alteris caſtris*: adde *Juſtin.* l. 13. c. 8. & ibi *Bernec.* n. 5. & *Herodot.* l. 5. c. 52. Xenophon p. 334. Ἐντεῦθεν ἐπορεύθησαν διὰ Χαλύβων σταθμοὺς ἑπτά, &c. pro quibus *Diodor. Sic.* l. 14. p. 259. adhibet σὺν ἡμέραις ἑπτὰ &c.

Τάλαντον, Atticum quidem (de quo intelligendi ſcriptores antiqui, cùm vocem ſine adjectione uſurpant) fuit ſexaginta minarum, ſeu ſex millium drachmarum. *J. Pollux* l. 9. ſegm. 85. τὸ μὲν Ἀττικὸν τάλαντον ἑξακισχιλίας ἐδυνάτο δραχμὰς Ἀττικάς. *Suid.* Τάλαντον, ὡς φησι Διόδωρος ἐν τῷ περὶ σταθμῶν, μνῶν ἐστιν ξ'. ἡ δὲ μνᾶ, δραχμῶν ρ'. ἡ δὲ δραχμὴ, ὀβολῶν ἓξ· ὁ δὲ ὀβολὸς, χαλκῶν ς'· ὁ δὲ χαλκοῦς, λεπτῶν ζ'· τὸ τάλαντον δὲ, τὸ νῦν λεγόμενον Ἀττικὸν παρὰ Σικελιώταις, τὸ μὲν ἀρχαῖον ἦν μνῶν κδ'· νυνὶ δὲ, ιϵ'· ὁ δὲ Ὁμηρος λέγει· δύο χρυσοῦ τάλαντα· ὡς μὴ εἶναι ἴσον τὸ καθ' ἡμᾶς τάλαντον τὸ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. Ὡς γὰρ ἴσον τῷ τριποδος καὶ τῷ λέβητος καὶ τῷ ἵππῳ τίθεται. — τὸ τάλαντον παρά τισιν ἔχει λίτρας ρκϵ'. Inſpice *Homer.* Il. ψ'. v. 269. & *J. Poll.* l. 9. ſegm. 55. Vide *Bernard.* l. 3. c. 3. *Eiſenſchm.* ſect 1. c. 3. *Hooper.* part. 2. ſect. 2. *Arbuthn.* p. 32 & ſeq. & Κ. Π. p. 416. n. 2.

Χοῖνιξ. Schol. in *Ariſtophan.* Plut. v. 276. Χοῖνιξ πᾶν τὸ περιφερές· διὸ καὶ τὸ μέτρον χοῖνιξ καλεῖται. Erat autem octava pars modii, binósque capiebat ſextarios. *Diog. Laërt.* l. 8. ſegm. 18. Χοῖνιξ eſt ἡμερήσιος τροφή: *Athen.* l. 3. c. 20. dicitur ἡμεροτροφὶς: quòd utique victum præſtet diurnum unius hominis. Vide *Bernard* l. 1. ſect. 19. *Eiſenſchm.* ſect. 2. c. 3. *Arbuthn* p. 96.

INDEX SECUNDUS,
IN QUO
RES MEMORABILES
EXHIBENTUR.

A

ABrocomas, p. 32. ab eo deficiunt Græci, 35. ad regem è Phœniciâ proficiſcitur, 36. naves ad Euphraten urit, 44. in regio exercitu dux, 70. pugnæ non interfuit, *ibid.*
Abſinthium in planitie Arabicâ multum, 45.
Acetum è palmis factum, 138.
Acheruſias Cherroneſus, 458.
Achæi tumultuantur, 461. iter ſeorſim à cæteris faciendum ſtatuunt, 462. duces decem ſibi deligunt, *ibid.* cum iis iter facere cupit Xenophon, *ibid.*
Æetæ filius Phaſianorum rex, 418.
Ægyptii ſcutis ligneis muniti, 78 & 115. eos invadere cum rege Græci quidam ſtatuunt, 119.
Ægroti in navigia imponuntur, 371.
Æneas Stymphalius præceps per ſaxa fertur, 334.
Ænea vaſa apud Carduchos reperta, 264.
Ænianes comitantur Menonem, 10. eorum ſaltatio, quæ vocatur κορυταία, 446.
Æſchines hoſtes perſequitur, 291. cum ſuis in montem Colchorum primus evadit, 347.
Agaſias Stymphalius ſtrenuum ſe præbet, 272. cum Callimacho contendit, *ibid.* & 333. Drilarum metropolin ingreditur, 366. Lacedæmoniis ſolis principatum deferendum negat, 456. ad Heracleotas pecuniæ ab iis exigendæ cauſâ mittitur, 460. cum Dexippo de milite quodam contendit, 500. Xenophonti amicus, 502. Xenophontem à calumniis Dexippi defendit, 504. ad Cleandrum ſponte accedit, 505. vulneratur, 613.
Ager Dianæ conſecratus, 376. in eo feras venari ſolebant, *ibid.* decimam fructuum ejus partem deæ eximit Xenophon, *ibid.* in eo templum cum ſimulacro cupreſſino, 378.
Agias Arcas intrò ad Tiſſaphernem arceſſitus, 167. ſigno dato comprehenſus, *ibid.* ei caput abſciſſum, 171. ſtrenuus & fidus, 182. annos ferè quadraginta natus obiit, *ibid.*
Ageſilaus ex Aſiâ redit, 374. ejus apud Coronéam pugna, 375.
Agmen quadratum minùs commodum, 240. & quare, 241.
Alvei è Tigri ducti, 71 & 150. navigiis ferendis apti, 72. in Euphratem fluunt, *ibid.* pontibus juncti, 72.
Alvearia multa inveniunt Græci, 347.
Amphicrates perit, 279.
Anaxibius navarchus, 354. Græcos vult è Ponto excedere, 450. duces Græcorum ad ſe arceſſit, 515. ſtipendium promiſſum non dat, 518. milites à Byzantio jubet excedere, 516. omnes jubet recenſui numeróque ineundo intereſſe, 517. Græcorum ducibus præcipit, ut è vicis Thraciis commeatum ſumant, 518. & in Cherroneſum progrediantur, *ibid.* in arcem Byzantii fugit, 520. milites præſidiarios è Chalcedone ad ſe arceſſit, *ibid.* Græcocorum commodo ſe conſulturum pollicetur, 526. portas Byzantii, militibus Græcis indè egreſſis, claudit, 527. copias Græcorum diſſipari gaudet, 530. è Byzantio ſolvit, *ibid.* Ariſtarchum jubet Cyri milites vendere, *ibid.* eum negligit Pharnabazus, 531. Xenophontem hortatur, ut copias in Aſiam tranſportet, *ibid.*
Antandros, 609.
Antileon Thurius in Græciam navigandum cenſet, 353.
Aper in fœdere ſanciendo cæſus, 127
Apollinis & Marſyæ certamen, 11. Delphicum conſulit Xenophon, 186. decimas ei eximunt Græcorum duces, 373. ei donarium conſecrat Xenophon, 374.
Apollonides quidam Xenophontis conſilio ſuum opponit, 194. hunc à ſe abigunt Græci 197.

Aquila aurea regis ſignum, 108. clangens & ſedens quale omen præbet, 453. oblata Xenophonti, *ibid.* fauſta Arexioni conſpecta, 486.
Ara Dianæ, 62.
Araxes, 45.
Arabia, 45.
Arbaces in regio exercitu dux, 70. Mediæ præfectus, 616.
Arcades in montem evadunt, 347. eorum inceſſus rhythmicus & ſaltatio, 448. multum excitant, 461. iter ſeorſim à cæteris faciendum ſtatuunt, 462. duces decem ſibi deligunt, *ibid.* cum iis iter facere volebat Xenophon, *ibid.* navigia ab Heracleotis impetrant, 464. Bithynos adoriri ſtatuunt, *ibid.* ad vicos pergunt, *ibid.* ſpolia referunt, 465. iter facientes pugnant, *ibid.* in fugam vertuntur, 466. eorum multi occiſi, *ibid.* vulnerati, 467. ad anguſtias redacti de induciis agere cœperunt, 467. læti tandem cum cæteris Græcis conjunguntur, 473. mortuos ſepeliunt, 477. in unum milites cogunt, 478. exercitum iterum diſtrahi nolunt, *ibid.* eos cum imperio eſſe volunt, qui priùs eo potiti fuerant, 479. ex iis quidam Xenophontem accuſat, 575.
Archagoras cohortis præfectus, 278. Xenophontem de ſucceſſu ſuo infelici certiorem facit, 279.
Arcus Perſarum magni, 239. longi, 282.
Arculæ multæ apud Melinophagos repertæ, 571.
Arexion Arcas vates, 479. aquila fauſta ei conſpecta, 486. hoſtias mactat, 488.
Ariæus copiarum barbaricarum, quæ Cyro aderant, præfectus, 76 & 149. Cyro mortuo fugit, 103. Græcis nunciat ſe in Ioniam rediturum, 114. ei thronum regium pollicentur Græci, 115. imperium ei delatum reſpuit, 124. cum eo ſocietatem ineunt Græci, 127. ſententiam ſuam de ratione itineris faciendi proponit, 128 & ſeq. thoracem induit, 130. ad eum legati à rege veniunt, 145. de Græcis parum ſolicitus videtur, *ibid.* Tiſſapherni & Orontæ ſe adjungit, 149. Proxenum & Clearchum ſibi cavere monet, 152. Græcos de morte Clearchi certiores facit, 169. regis nomine Græcorum arma ſibi tradi poſtulat, 170. à Græcis diſcedit, 171. Xenophonti de Proxeno & Menone eum interroganti nihil reſpondet, *ibid.* Menoni maximè familiaris, 181.
Aries in fœdere ſanciendo cæſus, 127.
Ariſton Athenienſis, 409.
Ariſtus Arcas admodum vorax, 550.
Ariſtarchus Cleandro ſuccedit, 530. complures è Cyri militibus vendit, *ibid.* cum eo agit Anaxibius de Cyri militibus vendendis, 531. prohibet naucleros nè Græcos in Aſiam tranſportent, 532. militibus edicit, nè quis in Aſiam trajiceret, 533. duces ad ſe arceſſit, *ibid.* & 541.
Ariſteas Chius maximi pretii, 272. Ariſtonymo ſe adjungit, 327.
Ariſtonymus Methydrienſis ad verticem quendam occupandum proficiſcitur, 271 & 326. ſtrenuum ſe præbet, 333.
Ariſtippus à Cyro copias impetrat, 6. à Cyro arceſſitus, 7. dat Menoni externorum imperium, 181.
Arma tradere Græcos jubet rex, 117. ei non parendum cenſent duces *ibid.* & 118. armorum fulgor, 78.
Armatura Chalybum, 335.
Armenia, 318. ejus planities, 297.
Armenia ad occidentem, 298.
Artacamas Phrygiæ præfectus, 615.
Artaëzus nuntium ad Proxenum & Clearchum mittit, 151. eos à nocturno barbarorum incurſu ſibi cavere jubet, 152. ad Græcos venit, 168. ab iis diſcedit, 171.
Artagerſes præfectus regius, 70. à Cyro occiſus, 87.
Artapatas Cyri ſceptuchus, 64. ſuper Cyrum moribundum procumbit 89. rege jubente ſuper Cyrum jugulatus, *ibid.*
Artaxerxes filius Darii & Paryſatidis natu maximus, 1. regna Perſarum potitur, 2. Cyrum interficiendi conſilia capit, 3. adverſùs Cyrum ſe parat, 9. ejus regia ad Celænas, 10. ejus imperium quâ firmum, quâ imbecillum, 53. ab eo ad Cyrum multi deficiunt, 65.
Artimas Lydiæ præfectus, 615.
Artuchi copiæ ex Armeniis, Mygdoniis & Chaldæis conſtant, 284.
Arundines fragrantes, 45.
Aſini ſilveſtres, 46. eorum capiendorum ratio, 47. caro qualis, *ibid.* aſinis cæſis vitam ſuſtentant Græci, 115. aſinus tumultûs occaſio, 132.
Aſidates à Xenophonte cum ſuis captus, 614.
Atarne, 609.
Athenienſes vincunt Perſas, 210. capras Dianæ ſe mactaturos vovent, *ibid.* quingentas quotannis ei mactant, *ibid.* theſaurum apud Delphos habuerunt, 374. iis permiſſum ut teſſeram dent, 555.
Atramyttium, 609.
Aures Lydorum perforatæ, 196.
Arx Drilarum inexpugnabilis, 368.

B

Babylonem versûs tendit Cyrus, 41. ad eam à pugnæ loco iter quantum, 126. à Babyloniâ ad Cotyora iter quantum, 396. Babyloniam peragrat Cyrus, 65.
Barbari quot in exercitu Cyri, 70. taciti progrediuntur, 80. inclinatis equis fugiunt, 84. eorum principes medium in exercitu locum tenent, 86. fugiunt, 108. in colle quodam eorum subsistunt equites, *ibid.* de eo dejiciuntur, 109. metuunt nè Græci prope Tigrin subsisterent, 153. eorum equites etiam fugientes sagittas emittunt, 228. discedunt pugnâ inferiores, 240. Græcos de collibus jaculis petunt & sagittis, 244. velitationibus utuntur, 246. castra à Græcis longè distantia metantur, 247. eorum exercitûs ordo noctu incommodus, *ibid.* à Græcis recedunt, 248. locum editum occupant, quà transituri erant Græci, 249. in cacumen quoddam, quò tendit Xenophon, ipsi contendunt, 251. fugiunt, 253. Græcos quosdam ad prædam conversos concidunt, 254. ingentes lapides in Græcos devolvunt, 273 & seq. Græcorum impetum non sustinent, 275. fugiunt, 277. collem deserunt, 278. cum iis Xenophon agit per interpretem, 279. ut Græci à vicis exurendis desisterent postulant, *ibid.* multum negotii Græcis facessunt, 282. præstantissimi sagittarii, *ibid.* arcus magnos sagittásque longas gestant, *ibid.* fugiunt, 291. juga fluvio imminentia deserunt, 292. fugiunt, 303. eorum quidam cum equis capti, 304. clamore Græcorum & armorum strepitu territi, 311. fugiunt, 328. sese cum uxoribus & liberis parvulis præcipitant, 334.
Balias Arcas perit, 268.
Belesis Syriæ rex, 40 & 615. ejus regia, 40.
Bellum citra præcones gerendum statuunt Græcorum duces, 225.
Bellicarum rerum studiosissimus & peritissimus Clearchus, 171, 173.
Bithyni Græcos malè tractant, 474. Bithynis opem ferunt equites Pharnabazi, 484 & 497. in excubias Græcorum invadunt, 485. in Græcos irruunt, 496. fugiunt, *ibid.* & 498. eorum per agrum pergunt Græci, 512. Thraces, 473, 474, 496, 512, 466, 467.
Bisanthe à Seuthe Xenophonti oblata, 541 & 569.
Biton equum Xenophonti reddit, 609.
Bitumine positi lateres ad Mediæ murum exstruendum, 150.
Bobus cæsis vitam sustentant Græci, 115. boves de plaustro emti mactantur, 483 *& seq.*
Boïscus pugil seditiosus, 440.
Boreas Græcis infestus, 305. flatûs ejus sævitia cessat, *ibid.*
Byzantium veniunt Græci, 516. inde excluſi sunt, 517. ad ejus portas ruunt, 518. ejus portarum claustra perscindunt, 519. ejus incolæ militum impetu territi fugiunt alii aliò, *ibid.* quo minùs spoliaretur impedit Xenophon, 522 *& seq.* ex eo discedunt milites, 526.

C

Caduceatores interficere nefas, 430.
Caïci campus, 609.
Callimachus Arcas, 409. Parrhasius cum Agasiâ contendit, 272 & 333. Xenophontem & Cherisophum comitatur, 331. ejus machinatio, 332. ad Heracleotas pecuniæ exigendæ causâ mittitur, 460.
Calceorum lora Græcorum in pedes descendunt, 309.
Calpes portus mediâ ferè in Thraciâ, 464, 473 *& seq.* ejus in litore Græci diem exigunt, 473 & 476.
Cænæ, 156.
Canales in Græciâ ad segetem rigandam ducti, 150.
Cantus Thracum, 445.
Cantant saltántque victores Mosynœci, 385.
Cantilenas canunt Carduchi in hostes dum tendunt, 293.
Capitis abscissio mors honestissima, 182. capita hostium abscissa Græcis ostentant Mosynœci, 385.
Cappadocia, 17.
Captivi regionem Græcis notam faciunt, 258. ex iis quidam viam monstrare Græcis recusat, 270. alius viæ se ducem præbet, 271.
Capreæ in agro Dianæ sacro & Pholoë captæ, 377.
Carbatinæ ex crudis boum coriis confectæ, 309.
Carduchi regis imperium respuunt, 258. montes, in quibus habitant, prærupti, 261. in montes fugiunt, 264. Græcis eos ad se vocantibus non parent, 265. ultimum Græcorum agmen adoriuntur, *ibid.* ignes in montibus accendunt, 266. in peragrandis eorum montibus septem dies consumunt Græci, 284. multi armis instructi

ſtructi Græcis ſe oſtendunt, 286. contra eos aciem inſtruit Xenophon, 293. impetu in Græcos facto cantilenas canunt, *ibid.* fundis & ſagittis utuntur, 295. impetum Græcorum non ſuſtinent, *ibid.* ſui juris, 616.
Carmande 53.
Carnibus vitam ſuſtentant milites, 50. carnes varii generis, 316.
Caſtaneæ nuces ſine fiſſurâ, 391. iis loco panis utuntur Moſynœci, *ibid.* pueri iis ſaginati, 392.
Caſtellum prope Meſpilam ingens, 273. Nomum, 569.
Caſtoli planities, 2 & 93.
Caſtra Græcorum à rege ſpoliata, 110.
Cayſtri planities, 13.
Celænæ urbs Phrygiæ, 10.
Cenotaphium à Græcis ſtructum, 478.
Centrites fluvius 283.
Cephiſodorus cohortis præfectus, 278. interit, 279.
Ceramorum forum, 13.
Ceraſus, urbs Græca, 372. indè diſcedunt Græci, 379.
Ceraſuntii fugiunt & in mare incidunt, 428.
Ceraſuntæi in Seuthæ convivio canunt ſaltántque, 553.
Cerebrum palmarum comedunt milites, 139. capitis dolorem excitat, *ibid.* eo extracto perit palma, *ibid.*
Cerſus fluvius, 35.
Certonium, 614.
Cervi in agro Dianæ ſacro & Pholoë capti, 377.
Chalcedon, 538.
Chalus fluvius, 39.
Chaldæi bellicoſi, 284. ſui juris, 616.
Chalybes, 303, 318, 321. fortiſſimi, 334. eorum arma, 335. canunt ſaltántque in hoſtium conſpectu, *ibid.* Græcos inſequuntur, *ibid.* eorum pleriſque victus è fabricâ ferreâ, 394. ſui juris, 616.
Charminus Lacon à Thimbrone ad Græcos miſſus, 572. Xenophontem defendit, 586. ab exercitu de manubiarum pretio accuſatus, 606.
Cheriſophus ad Cyrum venit, 34. ab Ariæo redit, 123. orationem Xenophontis laudat, 202. ad milites verba facit, 203. Xenophontem reprehendit, 228. Xenophontem in anteriorem aciei partem vocat, 249. agrum exurendum cenſet, 255. in fronte exercitûs, 263 & 267. in verticem adſcendit, *ibid.* ſuos celeriter ſequi jubet, 268. à Xenophonte culpatus, 269. feſtinationis ſuæ rationem reddit, *ibid.* tubâ auditâ ſurſum tendit, 276. tranſitûs obſtructionem ſolvit, 282. ipſe & Xenophon uſque ſibi invicem opem ferunt, *ibid.* coronatus & veſte exutus ad flumen tranſeundum ſe parat, 289. idem cæteris faciendum imperat, *ibid.* flumen ingreditur, 290. adverſûs hoſtes tendit, 291. loca ſuperiora tenet, 292. copiarum ſuarum partem ad Xenophontem mittit, 293. mulieres ad fontem quendam offendit, 307. ad extremos milites mittit, qui de eorum ſalute quærerent, 312. in vicum divertit, *ibid.* ejus milites convivia agunt coronati, 317. vici præfectum de regione interrogat, 318. vici præfecto ſuccenſet, 320. exercitûs formam mutat, 321. Athenienſium peculatum perſtringit, 325. agmen extremum nequaquam relinquendum cenſet, 268. obſidet Taochos, 329. cum Xenophonte de rebus ſuis deliberat, 330. Xenophontem comitatur, 331. ſe naves Græcis ſuppeditaturum pollicetur, 355. ejus vice fungitur Neon, 373. ad Græcos cum triremibus redit, 450. ei imperium defertur, 457. abrogatum eſt, 462. Thracium ingreditur, 464. ægrotat, *ibid.* ad Calpes portum venit, 467. moritur, 479. ejus partes obtinet Neon Aſinenſis, *ibid.*
Cherroneſus è regione Abydi, 5, 172, 518. Acheruſias, 458.
Chryſopolis, 513 & *ſeq.*
Cibum pauci Græcorum capiunt, 184.
Cilicia, 18. ejus portæ, 35.
Clamorem Martium edunt Græci, 83. barbari tollunt, 80.
Cleagoras ſomnia in Lyceo pinxit, 607.
Cleander Byzantii præfectus, 462. ad Græcos venit, 500. metu perculſus fugit, 501. Agaſiam ſibi tradi poſtulat, 502. orationi Xenophontis reſpondet, 511. Græcos ſibi deditos dimittit, *ibid.* exta de itinere conſulit, *ibid.* hoſpitalem amicitiam cum Xenophonte inſtituit, *ibid.* Græcos in Græciam ducere cupit, *ibid.* conſilium eos ducendi, extis læti nihil offerentibus, omittit, 512. munera à Græcis oblata reddit, *ibid.* à Græcis diſcedit, *ibid.* Xenophontem monet, ut apud Byzantium maneret, 516. ab Anaxibio impetrat, ut è Byzantio ſolveret Xenophon, 528. ejus humanitas, 530.
Cleanor Ariæum convenit, 169. cæterorum Græcorum nomine Ariæo reſpondet, 170. dux eligitur, 203. ejus ad milites oratio, 204 & *ſeq.* in montem Colchorum evadit, 347. ad Seuthen copias ducendas cenſet,

censet, 529. partem prædæ accipit, 568. sine Xenophonte Seuthen sequi recusat, 570.
Clearatus cohortis ductor, 424. ejus perfidia, *ibid.* occiditur, 425.
Clearchus ad Cyrum se recipit, 5. Græcos adjuvat, *ibid.* Cyrum ad Celænas convenit, 12. milites suos pergere jubet, 22. parum abfuit quin lapidibus obrueretur, *ibid.* flet, 23. ejus ad milites oratio, *ibid.* in ejus castra à Pasione & Xeniâ multi transeunt, 25. arte militum animos ad se adlicit, *ibid.* ejus oratio, *ibid.* munus imperatorium respuit, 29. ejus inter & Menonis milites controversia, 54. Menonis militem quendam castigat, *ibid.* eum occidere tentant Menonis milites, 55. suos ad arma concitat, *ibid.* adversus Menonis milites è suis quosdam ducit, 56. Proxeno succenset, 57. eum in consilium adhibet Cyrus, 60. dignitate Græcos cæteros antecellit, 61. ejus de Orontâ sententia, 63. cæteris Græcis probata, 64. dextrum cornu tenet, 75. Cyro respondet rem præclarè se gesturum, 81. de castris defendendis cum Proxeno deliberat, 105. Lycium Syracusanam in collem quendam mittit, 109. Cherisophum & Menonem ad Ariæum mittit, 115. arma non esse tradenda censet, 117. rem sacram facit, *ibid.* Phalinum hortatur, ut Græcis consilium det, 120. Phalino respondet arma se non tradituros, 122. dubium responsum Phalino fœdus offerenti reddit, 123. ejus ad duces oratio, 124. ei parent duces, 126. de itinere consulit Ariæum, 128. munere ducis prudentis fungitur, 130. Tolmiden præconem silentium jubet indicere, 132. tumultûs auctorem indicanti præmium promittit, *ibid.* exercitum in pristinum ordinem redigit, 133. commodissimè instructum regis caduceatoribus ostendit, *ibid.* regi bellum renuntiat, 134. cum regis nuntiis de fœdere agit, 135. ad commeatum parandum iter quomodo instituit, 136. strenuum se ducem præbet, *ibid.* cæterorum Græcorum nomine Tissapherni respondet, 142. iis, quibus mora displicuit, respondet, 146. ad eum ab Ariæo venit nuntius, 151. nuntio Ariæi audito perturbatur, 152. à metu liberatus, 153. præsidium ad pontem Tigris mittendum curat, 154. ejus in disponendo exercitu solertia, 155. ei visum convenire Tissaphernem, ut suspicionibus finem imponerent, 156. ejus apud Tissaphernem oratio, 157. ei respondet Tissaphernes, 162. Tissapherni temere fidem habet, 165. cœnæ apud Tissaphernem particeps, 166. amico est in Tissaphernem animo, *ibid.* ad Tissaphernem cæteris ducibus eundum censet, *ibid.* & 167. suspicatur Menonem esse criminationum auctorem, *ibid.* militum omnium animos in se inclinari cupit, 166. ad Tissaphernem, ducibus quinque, cohortium præfectis viginti, comitantibus, redit, 167. signo dato comprehenditur & interficitur, 169. caput ei abscissum, 171. rerum bellicarum peritissimus, *ibid.* belli studiosus, 172. classem ei Thracibus bellum illaturo tradunt Ephori, *ibid.* Ephoris eum revocantibus non paret, *ibid.* capitis damnatus, *ibid.* ad Cyrum deinde venit, *ibid.* bellum Thracibus intulit, 173. eos vincit, *ibid.* Cyro copias revocanti paret, *ibid.* belli studiosissimus, *ibid.* bello idoneus, 174. ad imperandum aptus, *ibid.* ejus duritia, 175. in rebus formidolosis eum libentissimè audiebant milites, 176. durus semper & truculentus, *ibid.* annos habuit circiter quinquaginta, 177. solus mentem Cyri de expeditione in regem susceptâ cognovit, 187.
Cleænetus cum suis perit, 360.
Cleonymus Lacedæmonius sagittâ transfixus perit, 268.
Cœna quâ Seuthes Græcorum duces excipiebat, 549. jucunda 550 *& seq.*
Cœti sui juris, 616.
Cohortium ductores conveniunt, 197. judices constituuntur, 432. cohortes rectæ 344. ex quot militibus quæque constabat, 346.
Colchi, 343. fugiunt, 347. in montium verticibus consedere, 361. sui juris, 616.
Colossæ, 10.
Columbæ à Syris religiosè servatæ, 40.
Columna propter templum Dianæ, 378.
Comania, 612.
Commeatus deficit, 50.
Concubina Cyri Phocæensis capta, 104. Milesia effugit, *ibid.*
Consilium de Orontâ init Cyrus, 60.
Controversia Menonis inter & Clearchi milites, 54.
Copiæ regis quantæ, 70.
Cornua vini apud Thracas, 536. cornea pocula, 444.
Coronis redimiti convivia agunt Græci, 317.
Corpora mortuorum Græcis reddita, 281.
Corsote, 49.

Corylas Paphlagoniæ rex, 398 & 616. legatos cum muneribus ad Græcos mittit, 443.
Cotyora, 395. hucuſque exercitus Græcorum pedibus iter fecit, *ibid.* Cotyoritæ ad Græcos munera mittunt hoſpitalia, 402.
Cretenſes maximo Græcis uſui, 283, 227, 239.
Cteſias regis medicus, 88.
Curatores rerum venalium militibus odio, 427.
Currus falcati in exercitu Cyri, 70. in exercitu regis, *ibid.* ante regis exercitum aguntur, 79. quales, *ibid.* ipſis barbaris noxii, 84.
Curſus equorum, 352.
Cydnus fluvius, 20.
Cyniſcus Græcis ſtipendium numeraturus, 518.
Cyratades Thebanus milites Græcos ducendi cupidus, 526. ei auſcultant milites, *ibid.* commeatum ad exercitum ſe adlaturum pollicetur, 527. factâ re ſacrâ non litat, 528. munere imperatorio ſe abdicat, *ibid.*
Cyrus Darii filius natu minor, 1. ſatrapes conſtitutus, 2 & 93. copiarum præfectus, Tiſſaphernem pro amico habet, *ibid.* cum trecentis Græcis ad principatum ſibi à patre deſtinatum adſcendit, *ibid.* à Tiſſapherne in crimen vocatur, *ibid.* matris precibus liberatur, 3. fratris regno ſpoliandi conſilium capit, *ibid.* barbarorum benevolentiam captat, *ibid.* copias Græcas clanculum cogit, *ibid.* præſidiorum cuſtodibus mandat, ut Peloponneſios compararent, 4. ad eum deficiunt urbes Ionicæ omnes, præter Miletum, *ibid.* Miletum obſidet, *ibid.* à fratre Ionicarum urbium imperium petit, *ibid.* fratrem decipit ſpecie bellum adverſùs Tiſſaphernem gerendi, 5. tributa regi mittit, *ibid.* copias in Cherſoneſo cogit, *ibid.* Clearchum demiratur & comiter excipit, *ibid.* in Theſſaliâ exercitus ei alitur, 7. Proxenum cum exercitu ad ſe arceſſit, *ibid.* adverſùs Piſidas exercitum ſe ducturum ſimulat, *ibid.* Sophænetum & Socratem ad ſe cum copiis vocat, *ibid.* adverſùs Tiſſaphernem bellum ſe geſturum ſimulat, *ibid.* Ariſtippum ad ſe vocat, *ibid.* & Xeniam Arcada, 8. eos qui Miletum obſidebant & Mileſios exules ad ſe arceſſit, *ibid.* cum copiis in unum coactis Sardibus movet, 9. trajicit Mæandrum, 10. per Phrygiam proficiſcitur, *ibid.* Coloſſas venit, *ibid.* & Celænas, *ibid.* exercitum Græcorum recenſet, 12. Peltas venit, *ibid.* venit Ceramorum forum, 13. ab Epyaxâ Cilicum regis uxore pecuniam accipit, 14. ſtipendia militibus ſolvit, *ibid* Thymbrium venit, *ibid.* & Tyriæum, *ibid.* exercitum Cilicum reginæ oſtendit, 15. Græcorum exercitiis lætatur, 17. Iconium venit, *ibid.* Lycaoniam Græcis diripiendam permittit, *ibid.* Ciliſſam dimittit, *ibid.* per Cappadociam progreditur, *ibid.* Megaphernem occidit, *ibid.* aditum in Ciliciam tentat, 18. triremes ex Ioniâ ad eum navigant, *ibid.* Cilicum tabernacula capit, 19. in planitiem deſcendit variis arboribus & fructibus abundantem, *ibid.* Tarſum progreditur, *ibid.* Syenneſin ad ſe arceſſit, 21. Syenneſi munera donat regia, *ibid.* militum ob contumaciam mœſtus, 25. ſe adverſùs Abrocomam profecturum ſimulat, 32. ampliora ſtipendia militibus pollicetur, *ibid.* ad Sarum amnem venit, 33. ad Pyramum amnem, *ibid.* Iſſum, 34. naves è Peloponneſo accipit, navarcho Pythagorâ, *ibid.* ad eum venit Cheriſophus, *ibid.* ſtipendiarii Græci ad eum ab Abrocomâ deficiunt, 35. ad portas Ciliciæ & Syriæ venit, *ibid.* per Syriam progreditur, 36 & 45. Myriandrum venit, *ibid.* ejus erga Paſionem & Xeniam clementia, 38. ad Chalum fluvium venit, 39. in vicis Paryſatidis caſtra ponit, 40. ad fontes Daradacis venit, *ibid.* Beleſios hortum exſcindit, & regiam concremat, 41. ad Euphraten venit, *ibid.* iter ſe adverſùs regem facere ducibus indicat, *ibid.* milites ad ſequendum pollicitationibus adlicit, *ibid.* Glun ad collaudandos Menonis milites mittit, 44. munera ampla Menoni mittit, *ibid.* Euphraten trajicit, *ibid.* per Syriam progreditur, 45. ad Araxen amnem venit, *ibid.* per Arabiam progreditur, *ibid.* ad Maſcan fluvium venit, 48. ejus cura de expediendis plauſtris, 51. ei parendi Perſæ ſtudioſi, 52. pergere iter feſtinat, *ibid.* iram Clearchi & Menonis compeſcit, 57. ei inſidiatur Orontas, 59. ad eum defertur Orontæ quædam epiſtola, 60. Orontam comprehendit, *ibid* Perſarum principes & Clearchum ad ſe convocat, *ibid.* de Orontâ ejus oratio, 61. Orontam ad ſupplicium abduci jubet, 64. per Babyloniam progreditur, 65. nocte recenſet exercitum, *ibid.* ad eum veniunt à rege transfugæ, *ibid.* de ratione pugnæ ineundæ cum ſuis conſilium capit, 65. ejus ad Græcorum duces adhortatio, 66. Gaulitæ Samio reſpon-

reſpondet, 67. magnificè de regno paterno loquitur, 68. Græcis coronas aureas promittit, *ibid.* ſpe omnium animos explet, *ibid.* nè ipſe præliaretur hortantur Græci, 69. elatiùs de ſe loquitur, *ibid.* numerum regis copiarum ex transfugis cognoſcit, 70. cum univerſo exercitu procedit, 71. tranſitum anguſtum propter Euphraten ſuperat, 72. Silano vati munus donat, 73. regem cenſet pugnam declinare, 74. ei regis adventum nuntiat Patagyas, 75. armis ſe inſtruit. *ibid.* cæteros armis etiam inſtrui jubet, *ibid.* medium in acie locum tenet, 76. nudo capite pugnam expectat, 77. falsò barbaros clamorem edituros ſuſpicatus eſt, 80. utrumque exercitum eminus ſpectat, 81. teſſera quænam ſit quærit, 82. veneratione tanquam rex excipitur, 86. adverſùs regem provehitur, 87. in fugam regis equites vertit, *ibid.* Artagerſem occidit, *ibid.* circa eum pauci relicti, 88. in regem cum impetu ruit, *ibid.* pectus ejus ferit, *ibid.* vulnus ſub oculum accipit, *ibid.* interficitur, 89. ſuper eum moribundum procumbit Artapatas, *ibid.* Cyri indoles animi, 90 *& ſeq.* ejus inſtitutio, *ibid.* eximia fidelitas, 93. civitates Græcæ Tiſſapherni eum præferunt, 93. fidiſſimum ſe erga exules Mileſios præbet, 94. beneficiis omnes ſuperare expetit, *ibid.* maleficos ſeveriſſimè caſtigat, 95. bellicâ virtute præditos maximè ornat, *ibid.* adverſùs Myſos & Piſidas primùm bellum gerit, *ibid.* bonis malos ſubjicere conatur, 96. juſtitiæ cultores locupletat, *ibid.* pro meritis omnes ornat, 97. duces ad eum ſe libenter conferunt, *ibid.* optimis utitur rerum adminiſtris, *ibid.* œconomiam & honeſtam induſtriam magni habet, 98. amicos demerendi peritiſſimus, *ibid.* iis opitulandi ſtudioſus, 99. plurimis muneribus cumulatus, *ibid.* munera dat amicis pro cujuſque ingenio, *ibid.* eos pro maximis habet ornamentis, *ibid.* curâ ſuis grata faciendi excellit, 100. fercula de mensâ ſuis mittit, *ibid.* pabulum etiam mittit equis objiciendum, 101. cum amicis præcipuis honoris causâ colloqui amat, *ibid.* à plurimis tam Græcis quàm barbaris amatus, 102. ab eo ad regem defecit nemo, *ibid.* omnes ferè circa eum amici pugnantes moriuntur, 103. caput ejus & dextra amputantur, *ibid.* ejus caſtra diripit rex, *ibid.* ejus frater nothus opem fert regi, 155. Clearchus ſolus conſilii ejus in regem copias ducendi particeps, 187.

Cyzicus, 530.

D

Damaratus Lacon, 113.
Dana, 17.
Daradax fluvius, 40.
Darius binos habet filios, 1. filios ſibi vult adeſſe, 2. moritur, *ibid.*
Decimæ Apollini & Dianæ conſecratæ, 373.
Delta, 526 *&* 568.
Delphicum oraculum conſulit Xenophon, 186.
Delphinorum fruſta à Moſynœcis repoſita, 390. eorum ſevo, tanquam oleo, utuntur Moſynœci, *ibid.*
Deſidia militibus frigore laborantibus pernicioſiſſima, 438.
Deus bonos periculis graviſſimis eripit, 209. ejus ultionem perjuri nequeunt effugere, 158. ei omnia ubique ſubjecta, *ibid.* bonorum cœptis favet, 192. victoriam largitur, 201. perjuris inimicus, 209. magnos deprimere, parvos ſervare valet, *ibid.* ei diſplicent impiorum ſacrificia, 430.
Democrates Temenites, 302. explorator, *ibid.*
Dexippus Lacon aufugit, 359. ſupplicio adfectus, *ibid.* perfidus prædæ cuſtos, 500. eum lapidibus petunt milites, 501. Xenophonti infenſus, 502 *& ſeq.* perfidus, 506.
Dextra Cyri abſciſſa, 103.
Dianæ ad aram fugit Orontas, 62. ei capras vovent Athenienſes, 210. ei quotannis quingentas mactant, *ibid.* Epheſiæ decimas eximunt Græcorum duces, 373. donarium offerre ſtatuit Xenophon, 374. ei Xenophon agrum mercatur, 376.
Diſſidium inter Xenophontem & Cheriſophum, 320. inter duces cæteros, 529.
Divinitùs accidiſſe putant Thapſaceni, Cyrum cum ſuis Euphraten trajeciſſe, 45.
Dolichus curſus, 351.
Dolopes comitantur Menonem, 10.
Domus ſubterraneæ, 313. variis animantibus repletæ, 314.
Dorcades, 46.
Dracontius Spartiates certaminis gymnici præfectus, 350. ad Cleandrum mittitur, 509.
Drilæ bellicoſi, 361. loca captu facilia incendunt, *ibid.* in metropolin ipſorum fugiunt, *ibid.* eorum metropolis capitur, 366. & diripitur, 367. in arcem concluſi ſunt, *ibid.* in Græcos diſcedentes irruunt, 368. eorum arma, *ibid.* eorum urbs, ædes, turres exuruntur, 370.
Duces Græcorum Cyri de invadendâ Babylone

lone consilium patefaciunt, 41. se de Cyro nihil audivisse mirantur, 112. Cyro obviam eundum statuunt, 113. Clearcho parent, 126. cum Ariæo societatem ineunt, 127. ad Ariæum & Artaëzum accedunt, 169. eorum nonnullis capita abscissa, 171. conveniunt, 197. itineris duces ad Græcos à rege missi, 134. Græcos ad vicos commeatu instructos ducunt, 137. exercitûs militibus gregariis præstare debent, 199. recèns lecti milites convocant, 203. eorum consilia scire cupit Mithridates, 224. huic respondent, 225. fidem ei non habendam statuunt, *ibid.* bellum citra præcones gerendum decernunt, *ibid.* exercitûs formam mutant, 242. multæ eos urgent difficultates, 255. captivos de regione interrogant, 258. regionis peritos seorsim collocant, 259. in Carduchos iter faciendum censent, *ibid.* militibus imperant ut itineri se parent, 260. per montes Carduchios pergendum statuunt, 262. jumenta minùs necessaria ipsis relinquenda videntur, 266. ex captivis separatim de viâ quærunt, 270. milites iter ingredi jubent, 272. itineris ducem vinculis constrictum tenent, *ibid.* sacra faciunt, 286. de amne transeundo deliberant, 288. cum Teribazo fœdus ineunt, 299. in vicos divertunt, *ibid.* copias rursus cogendas censent, 300. sub dio agunt, *ibid.* Democratem ad exploranda quædam loca mittunt, 302. copias cogunt, 303. iter pergunt cum captivo itineris duce, *ibid.* receptui canunt, 304. iter quàm celerrimè faciendum censent, *ibid.* consilium ineunt, 321. per interpretem cum Macronibus colloquuntur, 342. cum Macronibus fœdus ineunt, *ibid.* de invadendis Colchis deliberant, 343. iis placet Xenophontis sententia, 345. vota nuncupari jubent, 346. de tempore præterito judicium subeunt, 432. hospitali mensâ Corylæ legatos excipiunt, 444. toris herbaceis discumbunt, *ibid.* poculis corneis utuntur, *ibid.* hostias mactant, 479. exta de discessu à Calpe consulentes non litant, 480. boves de plaustro emtos mactant, 483. ad Cleandrum accedunt, eum pacaturi, 505. de Seuthe in ipsos animo scisitantur, 518. de itinere in Chersonesum deliberant, *ibid.* inter se dissident, 529.

E

Ebozelmius Seuthæ interpres, 588.
Educatio principum Persarum, 91.
Ελελεῦ Græci Enyalio canunt, 84.
Elisarne, 613.
Enomotarchæ, 242.
Enodias vulneratus, 565.
Enyalio Græci canunt ἐλελεῦ, 84.
Ephori Lacedæmoniorum Clearcho classem concedunt, 172. eum revocant, *ibid.*
Epistheues Amphipolites peltastarum præfectus, 106. ei Xenophon vici præfecti filium tradit, 319. puerum in Græciam secum abducit, 320. puerum nè Seuthes interficeret orat, 562.
Ephesus, 126.
Epyaxa Cilicum regis uxor Cyro dat pecuniam, 14. ei Cyrus exercitum ostendit, 15. exercitûs splendorem & ordinem miratur, 16. à Cyro dimissa, 17. Tarsum venit, 20. persuadet marito ut ad Cyrum accederet, 21.
Equus soli sacer, 318. equi Persarum in castris noctu pedicis constricti, 247. regi tributi nomine aluntur, 318. Armenii valde animosi, 319. equos per nives expediendi ratio, *ibid.* Paphlagonum muniti, 77. equorum cursus, 352.
Equites Græci feras sectantur, 46. quâ ratione asinos silvestres capiebant, 47. Persarum equites pabulum exurunt, 59. albis thoracibus instructi, 78. minùs necessarii, 213. vel fugientes mittunt sagittas, 228. equites parandos censet Xenophon, 230. iis præficitur Lycius Athenienses, 233.
Erymachus Dardanius ad Heracleam & Sinopen missus, 411.
Eteonicus Byzantii portas, Græcis indè egressis, occludit, 517 *& seq.* in arcem fugit, 520.
Euclides Cleagoræ f. Xenophonti fit obvius, 607. Apollini sacra facit, *ibid.* equum Xenophonti reddit, 609.
Euphratis fontes, 262 *&* 305. in eum influunt alvei, 72.
Eurylochus Lusiensis Xenophonti opem fert, 280. strenuum se præbet, 331. ad Anaxibium missus, 525. hortatur Laconas, ut stipendium à Seuthe exigant, 587.
Exercitus Græcorum Cyro parentium ex militibus ferè 13000 constat, 12. barbaris terrorem injicit, 16. exercitui deest commeatus, 50. universum recenset Cyrus, 65. regii exercitûs quot duces & præfecti, 70. in exercitu Cyri tumultus, *ibid.* exercitus regis multitudine Cyri exercitum longè superat, 81. à Clearcho quàm pulcherrimè instruitur, 133. ad Cotyora usque pedibus iter facit, 395. exercitûs impu-

impuniti nullus uſus, 175. forma mutata, 242 & 321. luſtratio inſtituta, 432. plus quàm dimidia pars ex Arcadibus & Achæis conſtat, 461. trifariam dividitur, 463. totus ferè ſacra circumſtat, 482. eum ad ſe invitant Lacedæmonii, 575.

F

Fabrica ferrea apud Chalybas, 394.
Falcati currus, 70. ante regis exercitum collocati, 79. ipſis barbaris noxii, 84.
Fanum Jovis apud Olympiam, 377.
Favorum eſu Græci alii modis aliis adfecti, 348.
Fames nullâ vi expugnanda, 163. fame magnâ multi deficiunt, 306.
Feliciter plerumque vivunt, qui mori honeſtè quærunt, 202.
Feræ in agro Dianæ ſacro, 376.
Feſtum apud Sciluntem inſtituit Xenophon, 377.
Fidei dandæ & accipiendæ ratio, 127. fidem dant accipiúntque Græci & Tiſſaphernes, 144. Græci & Moſynœci, 382. fidem Tiſſapherni habet Clearchus, 165. Tiſſapherni fidem habendam negant Græci quidam, 167.
Fluctuum inſtar ſe proruunt Græci, 83.
Fœdus Græcis offert Phalinus, 123. ineunt Græci cum Ariæo & barbaris, 127. Græcis cum rege ineundum videtur, 135.
Fontes Tigris, 262. Euphratis, *ibid.* ſupra fontes Tigris evadunt Græci, 297.
Foſſa alta, lata, longa, 71. regis juſſu facta, 72. foſſæ è Tigri ductæ, 150.
Frater Cyri nothus regi fert opem, 155.
Frigore deuruntur Græcorum nares & aures, 560.
Frumentum unà cum culmo conditum, 390.
Frutices fragrantes, 45.
Fugæ ſuſpicio duci vitanda, 130.
Fulgor armorum, 78.
Fumus in vicis conſpicitur, 130.
Funditores parandos cenſet Xenophon, 230.

G

Ganum, 569.
Gaulites Samius, 67. ejus de Cyri promiſſis verba, *ibid.*
Gerrophori, 78.
Gladius à Græcis fœdus ſancientibus in ſcutum intingitur, 127.
Glandes palmarum ab electro ſpecie parum differentes, 138. pro bellariis adſervatæ, 139.
Glandibus plumbeis utuntur funditores Rhodii, 231.
Glus ad collaudandos Menonis milites à Cyro miſſus, 44. Tami filius ad Græcos venit, 113. Græcos de Cyri morte & Ariæi fugâ certiores facit, 114. ſe Græcis Tigrin tranſeuntibus oſtendit, 154.
Gneſippus Athenienſis Seuthæ munus quare non offert, 551.
Gobryas è præfectis exercitûs regii, 70.
Gongylus & Gorgion, 610.
Græcorum exercitus recenſitus, 12. ex militibus ferè 13000 conſtabat, *ibid.* eorum armatura, 16. de Cyro deſerendo deliberant, 28. ad Cyrum nuntios mittendos decernunt, 32. ſuſpicantur Cyrum eos adverſùs regem ducturum, *ibid.* libentiùs Cyrum, perſpectâ ejus virtute, ſequuntur, 39. duces iis Cyri conſilium patefaciunt, 41. ducibus ſuccenſent, *ibid.* Cyri pollicitationibus adducti dicto fiunt audientes, 42. univerſi trajiciunt Euphraten, 44. Cyri ſermone delectantur, 68. hortantur Cyrum nè ipſe prœliaretur, 69. eorum numerus, *ibid.* pæana canunt & in hoſtes tendunt, 83. eorum pars fluctuum inſtar ſe proruunt, *ibid.* pars curſu feruntur, *ibid.* omnes clamorem edunt Martium, 83. haſtas ſcutis adlidunt, 84. perſequuntur hoſtes, *ibid.* eorum nihil quiſquam, uno excepto, in pugnâ patitur, 85. fortiter ſe defendunt, 104. victores ſe putant, 105. ad excipiendum regem ſe parant, 106. metuunt nè circumveniantur, 107. barbaros alacriter invadunt, *ibid.* eos in fugam vertunt, 108. barbaros de colle dejiciunt, 109. ſub armis noctu conquieſcunt, *ibid.* mirantur Cyrum nuſquam adparere, *ibid.* ad caſtra diſcedunt, 110. caſtra direpta inveniunt, *ibid.* ex iis plerique incœnes & impranſi, 111. ad eos veniunt Procles & Glus, 113. graviter ferunt quæ ex Procle audiunt, 114. Ariæo thronum regium offerunt, 115. jumentis cæſis vitam ſuſtentant, *ibid.* ſagittas, ſcuta, currus in carnibus coquendis urunt, 115 & *ſeq.* ad eos veniunt à rege & Tiſſapherne caduceatores, 116. ex Græcis regi quidam operam pollicentur, 119. cum Ariæo ſocietatem ineunt, 127. iis manè proficiſcentibus à dextrâ ſol, 129. ad ordines quique ſuos currunt, 130. regem ab ipſis propè abeſſe deprehendunt, *ibid.* in vicos quoſdam deveniunt, 131. eorum adventu rex exterritus, *ibid.* iis terror noctu incidit, 132. iis viſum fœdus cum rege ineundum eſſe,

135. pontes è palmis faciunt, 136. ad vicos veniunt commeatu inſtructos, 137. ad eos venit Tiſſaphernes, 140. eorum nomine Tiſſapherni reſpondet Clearchus, 142. ad eos redit Tiſſaphernes, 143. eos in Græciam ſe reducturum pollicetur Tiſſaphernes, 144. cum Tiſſapherne paciſcuntur, *ibid.* eum diu opperiuntur, 145. eorum pleriſque diſplicet Ariæus, *ibid.* querelas ad Clearchum cæteróſque duces deferunt, 146. iis reſpondet Clearchus, 147. ad eos venit Tiſſaphernes, 148. Tiſſapherne præeunte & forum præbente proficiſcuntur, *ibid.* Ariæum parum eſſe fidum ſuſpicantur, 149. intrà Mediæ murum ingrediuntur, 150. binos alveos è Tigri ductos trajiciunt, *ibid.* ad Tigrin perveniunt, *ibid.* propter Sitacen tabernacula ponunt, 151. præſidium ad pontem Tigris mittunt, 154. pontem trajicientibus ſe oſtendit Glus, *ibid.* ad Phyſcum amnem veniunt, *ibid.* iis obviam venit Cyri & Artaxerxis frater nothus, 155. per Mediam iter faciunt, *ibid.* ad Paryſatidis vicos veniunt, *ibid.* Tigris eſt iis à ſiniſtrâ, 156. barbarorum equitationem mirantur, 168. ad arma currunt omnes, *ibid.* ad eos veniunt Ariæus, Artaëzus & Mithradates, *ibid.* admodum anxii fiunt, 183. cibum pauci capiunt, 184. præ dolore ſomnum capere nequeunt, 185. patriam, parentes, uxores, liberos deſiderant, *ibid.* plerique, licèt inviti, præ reverentiâ Cyrum ſequuti, 187. Zabatum trajiciunt, 226. iter faciunt inſtructi, jumentis & turbâ inermi in medio collocatis, *ibid.* ad eos tanquam amicus pergit Mithradates, *ibid.* anxii, 228. Xenophontis ſententiæ de parandis equitibus & funditoribus accedunt, 232. invadunt Mithradaten, 234. in barbaros ſæviunt, 235. ad Tigrin perveniunt, *ibid.* iis ſe conſpiciendum præbet Tiſſaphernes, 238. eos ſequitur Tiſſaphernes, 240. agmen quadratum ipſis quare minùs commodum, *ibid.* & 241. læti colles adſpiciunt, 243. eos de collibus ſagittis jaculiſque petunt barbari, 244. medicos conſtituunt, 245. in commeatus incidunt à regio ſatrapâ coactos, *ibid.* Tiſſaphernes eos adſequitur, 246. caſtra ponunt, *ibid.* velitationibus eos adgrediuntur barbari, *ibid.* ſuperiores evadunt, *ibid.* locum editum, quà tranſituri erant, occupant barbari, 249 Græcis ſe oſtendit Tiſſaphernes, *ibid* ſe invicem cohortantur, 251. montis cacumen occupant, 253. eorum quoſdam occidunt hoſtes, 254. multæ eos urgent difficultates, 255. vicos incendunt, 257. ad Tigrin veniunt, ubi tranſiri nequit, 261. Carduchorum ædibus ſpoliandis ſe abſtinent, 264. Carduchorum agmen ultimum adoriuntur Græci, 265. eos ſagittis fundíſque petunt hoſtes, 268. hoſtium cuſtodes inopinatos offendunt, 274. hoſtes invadunt, 275. haſtis alii alios ſurſum trahunt, 276. omnes in unum conveniunt, 281. ſine duce pergunt, *ibid.* ad Centriten fluvium requieſcunt, 283. in peragrandis montibus Carduchiis ſeptem dies conſumpſêre, 284. Orontæ & Artuchi copias ſibi oppoſitas conſpiciunt, *ibid.* flumen fruſtra tranſire tentant, 285. Carduchos armatos conſpiciunt, 286. animis fiunt demiſſi, *ibid.* ad flumen tranſeundum procedunt, 289. pæana canunt & altâ voce clamant, 290. eorum impetum non ſuſtinent Carduchi, 295. trans amnem evadunt, 296. per Armeniæ planitiem iter faciunt, 297. ſupra Tigris fontes evadunt, *ibid.* ad Teleboam amnem veniunt, 298. ſub dio agunt, 300. nive teguntur, *ibid.* ignes accendunt, 301. ſemet ungunt, *ibid.* in vicos divertunt, *ibid.* Teribazi tentorium capiunt, 304. per nivem multam progrediuntur, *ibid.* Euphraten tranſeunt, 305. Boreæ ſacrificant, *ibid.* ingrediuntur vicum cum mulieribus aquam geſtantibus, 308. propter fontem conſident & perrecturos ſe negant, 310. clamore & armorum ſtrepitu barbaros in fugam vertunt, 311. in vicos divertunt, 312. vici præfectum cuſtodiunt, 316. convivia læti agunt, *ibid.* coronis redimiti, 317. iis miniſtrant pueri Armenii, *ibid.* pueris Armeniis tanquam ſurdis oſtendunt quid faciendum eſſet, *ibid.* iter pergunt, 319. eos ducit vici præfectus, 320. iis occurrunt Chalybes, Taochi & Phaſiani, 321. vincunt barbaros, 328. tropæum ſtatuunt, *ibid.* ad Taochos progrediuntur, *ibid.* eos deficit commeatus, 329. per Chalybum agros progrediuntur, 334. eos ſequuntur Chalybes, 335. ad Harpaſum fluvium veniunt, 336. per Scythinorun agros progrediuntur, *ibid.* ad Gymniam veniunt, *ibid.* eos eò, unde mare conſpicerent, ducturum ſe pollicetur princeps quidam, 337. ad Thechen veniunt, *ibid.* mare conſpiciunt, *ibid.* mare, mare læti clamant, 338. in verticem evadunt, 339. ſeſe amplexantur præ gaudio lacrymas fundentes, *ibid.* tumulo excitato ſcuta, gerra, baculos imponunt, *ibid.* itineris ducem

cum

cum muneribus dimittunt, *ibid.* per Macronum agros iter faciunt, 340. iis se opponunt Macrones, 341. ab iis fidem accipiunt Macrones, hastâ hinc indè datâ, 342. eos adjuvant Macrones, 343. ad Colchorum montes veniunt, *ibid.* votis nuncupatis & pæane recitato progrediuntur, 346. in vicis commeatûs copiâ abundantibus castra locant, 347. favorum esu multi fiunt amentes, 348. alii aliis modis esu mellis adfecti, *ibid.* ad Trapezuntem veniunt, *ibid.* Colchida prædantur, 349. Jovi Servatori sacrificant, *ibid.* certamen gymnicum instituunt, 350. de itinere reliquo deliberant, 353. triginta remorum navem accipiunt, 360. ad prædam exeunt, *ibid.* peltastæ Drilarum metropolin adgrediuntur, 362. ad Xenophontem opis petendæ causâ nuntium mittunt, *ibid.* Drilarum metropolin diripiunt, 367. salutis ratio iis præter spem oblata, 368. fictæ ab iis insidiæ, 370. à Drilis tandem incolumes discedunt, *ibid.* frustra Cherisophi reditum expectant, 371. ægrotos, ætate provectiores, mulieres, pueros & vasa minùs necessaria in navigia imponunt, *ibid.* & 372. in navigia impositorum curam Sophæneto & Philesio committunt, *ibid.* plerique pedibus iter faciunt, *ibid.* ad Cerasuntem veniunt, *ibid.* quot relicti, 373. pecuniam ex captivis redactam dividunt, *ibid.* decimas Apollini & Dianæ Ephesiæ eximunt, *ibid.* à Cerasunte discedunt, 379. ad Mosynœcorum fines veniunt, *ibid.* ad Mosynœcos Timesitheum mittunt, *ibid.* cum Mosynœcis societatem ineunt, 381. à Mosynœcis naves & viros accipiunt, 382. eorum nonnulli Mosynœcos sequuntur prædæ causâ, 385. quidam occisi, *ibid.* molestè ferunt rem malè gestam & suorum fugam, *ibid.* semel tantùm in totâ expeditione versi in fugam, 386. factâ re sacrâ litant, 387. ad invadendos hostes se separant, *ibid.* cum Mosynœcis congrediuntur, 388. oppidum Mosynœcorum diripiunt, 389. ulteriùs pergunt, 391. ad Chalybas veniunt, 394. Tibarenorum oppida cupiunt adoriri, *ibid.* munera hospitalia à Tibarenis missa nolunt accipere, *ibid.* quæ tandem, vatibus monentibus, accipiunt, 395. ad Cotyora veniunt, *ibid.* itineris ab iis è Babyloniâ ad Cotyora confecti spatium, 396. temporis in eodem itinere conficiendo exacti spatium, *ibid.* apud Tibarenos dies 45 manent, *ibid.* sacra diis faciunt & pompas exequuntur, *ibid.* ludis gymnicis se oblectant, *ibid.* commeatus è Paphlagoniâ & Cotyoritarum agris capiunt, *ibid.* Sinopensium legati eos ad Sinopen invitant, 402. ad eos Cotyoritæ dona mittunt hospitalia, *ibid.* Sinopensium legatos hospitio excipiunt, *ibid.* duces de reliquo itinere deliberant, 403. legatos Sinopensium in consilium adhibent, *ibid.* navigiis discedendum decernunt, 408. ad Sinopenses legatos mittunt, 409. milites alii aliud sentiunt, 410. eorum graviter aliquid ferentium cœtus fiunt & circuli, 419. eorum concionem advocat Xenophon, 420. Xenophontem perorantem attentè audiunt, 424. ei adsentiuntur, 431. sceleris cujusquam auctores morte multandos censent, *ibid.* cohortium ductoribus de reis judicium permittunt, 432. duces quidam multati, *ibid.* iis animi ingrati vitium objicit Xenophon, 441. Xenophontis tandem agnoscunt beneficia, 442. à Paphlagoniâ prædam agunt, 443. eos spoliant Paphlagones, *ibid.* Corylas legatos cum muneribus ad eos mittit, *ibid.* libationibus peractis pæana canunt, 444. ludis sese oblectant, 447 & *seq.* cum Paphlagonibus paciscuntur, 449. è Paphlagoniâ navigiis discedunt, 450. ad Sinopen veniunt, *ibid.* ad Harmenen naves adpellunt, *ibid.* lucello aliquo augeri cupiunt, 451. unum principem eligendum cæterisque omnibus præficiendum statuunt, *ibid.* principatum ad Xenophontem deferunt, *ibid.* de munere imperatorio suscipiendo Xenophontem urgent, 456. Agasiæ sententiam comprobant, *ibid.* Cherisopho imperium deferunt, 457. Harmenen relinquunt, 458. litus Jasonium præternavigant, *ibid.* ad Heracleam veniunt, *ibid.* de ratione itineris è Ponto faciendi deliberant, 459. de pecuniis ab Heracleotis exigendis deliberant, *ibid.* & 460. tumultus inter eos excitatus, 461. multi vulnerantur, 467. ignes accendunt & Thracum regionem exurunt, 471. ad pugnam se parant, *ibid.* læti se mutuò adspiciunt, 473. in litore portûs Calpes commorantur, 473 & 476. quo consilio eorum plerique in expeditionem fuerant egressi, 476. Græciæ desiderio tenentur, 477. mortuos sepeliunt, *ibid.* cenotaphium struunt, 478. universi conveniunt, *ibid.* exercitum non ampliùs distrahendum statuunt, *ibid.* quidam Xenophontem de vate corrumpendo accusant, 480. expectandum Cleandri adventum censent, 481. ad tabernaculum Xenophontis

accedunt, 482. eorum in Phrygiam iter impedire volunt equites Pharnabazi, 484. animis debilitantur, 485. ad arma ſubitò currunt, *ibid.* in armis pernoctant, *ibid.* locum muniunt foſsâ & vallo, 486. commeatum ex Heracleâ accipiunt, *ibid.* mortuos ſepeliunt, 487. ad ſaltum tranſitu difficilem veniunt, 490. in hoſtes curſu feruntur, 496. hoſtes iterum invadunt, 497. tropæum ſtatuunt, 498. Cleandrum expectant, *ibid.* prædam nanciſcuntur amplam, 499. Dexippo prædam tradunt, 500. Cleandri iram deprecantur, 502. Cleandrum quidam parvi faciunt, *ibid.* ad Cleandrum legatos mittendos cenſent, 509. Cleandro munera offerunt, 512. per Bithynorum agrum proficiſcuntur, *ibid.* prædæ causâ retrò pedes convertunt, 513. ad Chryſopolin veniunt, *ibid.* ſpolia vendunt, *ibid.* in Byzantium trajiciunt, 516. Anaxibio eos è Byzantio excedere jubenti iraſcuntur, 516. ob perfidiam Anaxibii irâ perciti, 518. ad portas Byzantii curſu feruntur, *ibid.* portas Byzantii jubent aperiri, 519. portarum Byzantii clauſtra perſcindunt, *ibid.* Xenophontem hortantur ut ipſorum ſuſciperet cauſam, 520. eorum animos ſedat Xenophon, 522. ad Anaxibium mittunt, qui conſilium ipſorum exponerent, 525. Cyratadem ducem accipiunt, 526. extra muros Byzantii abeunt, *ibid.* ad eos commeatum ſe adlaturum pollicetur Cyratades, 527. Cyratadem ipſis præeſſe nolunt, 528. in vicis prope Byzantium ſitis caſtra metantur, 529. navigiis quidam diſcedunt, *ibid.* quidam ſe agri prope Byzantium incolis adjungunt, 529 *& ſeq.* ad Perinthum veniunt, 532. in vicos commeatûs ſumendi causâ redeunt, 543. eos ad commeatus ducit Seuthes, 544. quæ Seuthes propoſuerat plerique probant, 545 *& ſeq.* à Seuthæ convivio diſcedunt, 553. quomodo iter nocte & die facere ſolebant, 555. iis itineris duces dat Seuthes, 556. eos præcedit Seuthes, 557. prædam capiunt ſatis amplam, 559. caſtra in Thynorum planitie metantur, *ibid.* multorum nares & aures frigore deuruntur, 560. ad Thracas ſupra Byzantium ſitos tranſeunt, 568. Xenophonti ſuccenſent, 569. per Thynorum regionem progrediuntur, 571. Salmydeſſum veniunt, *ibid* in Medoſadæ vicis tabernacula ponunt, 589. in Lampſacum tranſmittunt, 607. per Trojam proficiſcuntur, 609. Idâ ſuperatâ Antandrum veniunt, *ibid.* ad Thebes campum veniunt, 609. per Atramyttium & Certonium ad Caïci campum veniunt, *ibid.* Pergamum veniunt, *ibid.* mancipia quædam abducunt, 614. Pergamum rurſus veniunt, *ibid.*

Gymnias, 336.

H

Halys fluvius quantus, 407. ejus oſtium, 458.

Harmene Sinopes portus, 450.

Harpaſus fluvius, 336.

Haſta hinc indè data in fidei pignus, 342. à barbaris fœdus ſancientibus in ſcutum intingitur, 127. haſtas ſcutis adlidunt Græci, 84. haſtis Græci alii alios ſurſum trahunt, 276.

Hecatonymus Sinopenſium orator, 397. diſplicet legationis ſociis ejus oratio, 402. de oratione priùs habitâ ſe excuſat, 404.

Hegeſander Arcas ſalvus evadit, ſuis occiſis, 466.

Hellas, Gongyli & Gorgionis mater, Xenophontem hoſpitio excipit, 610.

Heracléam perveniunt Græci, 458. Heracleotæ munera hoſpitalia Græcis mittunt, 459. ſe ſuáque intrà muros ſubducunt, 461. Timaſionem orant, ut exercitum è Ponto deducendum curet, 412. ad Græcos mittunt navigia, 418. pecuniam Timaſioni & Thoraci promiſſam non reddunt, *ibid.*

Heraclides Maronites, 547. Parianos hortatur, ut Seuthæ dent munera, *ibid.* ejuſdem rei causâ ad Timaſionem & Xenophontem accedit, 548. cornu Xenophonti offerri jubet, 552. cum prædæ, quam vendiderat, pretio ad Græcos venit, 568. ei ſuccenſet Xenophon, 569. Xenophontem apud Seuthen criminatur, *ibid.* quo minùs Seuthes promiſſis ſtaret impedit, 570. cæteros duces ad deferendum Xenophontem fruſtrà ſolicitat, *ibid.* eum objurgat Seuthes, *ibid.* Seuthen, ut dimitteret exercitum, hortatur, 573. ſe copias ad Lacedæmonios ducturum pollicetur, 574. territus fugit, 588. Seuthes eum execratur, 604.

Hercules ubi ad Cerberum deſcendit, 458. ei rem ſacram facit Xenophon, 463. Xenophonti dat conſilium, *ibid.* Hercules dux, teſſera, 496. ei ſacrificant Græci, 349.

Hieronymus Eleus præfectus cohortium, 197. ad Anaxibium miſſus, 525. à Thynis vulneratus, 565.

Homicidæ ſolum vertere ſolebant, 350.

Hordeaceum vinum, 314. quomodo è crateribus bibere ſolebant, *ibid.*
Hortus Cyri ad Celænas, 10. Beleſios amœnus, 40. prope Sitacen, 151.

I

Jaſonium litus, 458.
Iconium, 17.
Idam ſuperant Græci, 609.
Ignavi turpiter pleruinque moriuntur, 201.
Imperatores novi eliguntur, 203. abſque iis nil præclarè geri poſſit, 200. quot & qui in exercitu regio, 70.
Impiorum ſacrificia Deo inviſa, 430.
Induſtria à Cyro magni habetur, 98.
Ingenium amicorum, quibus dat munera, reſpicit Cyrus, 99.
Inimicitiæ inter Græcos & Ariæum excitatæ, 149.
Inhumanitatis exemplum, 435.
Inſcriptio columnæ propter templum Dianæ erectæ, 378.
Inſidiæ fictæ, 370. Græcis à Drilis tutò diſcedendi occaſionem præbent, *ibid.*
Ionicæ urbes Tiſſapherni à rege traditæ, 4. ad Cyrum deficiunt, *ibid.*
Iris fluvius, 407.
Iſſus, 34.
Itabelius Aſidati fert opem, 612.
Itineris ex Epheſo ad pugnæ locum menſura, 126. à pugnæ loco ad Babylonem, *ibid.* à Babyloniâ ad Cotyora, 396. temporis ſpatium in eo conficiendo exactum, *ibid.* totius à Græcis confecti menſura, 616. tempus in eo conficiendo exactum, *ibid.* itineris duces ad Græcos à rege mittuntur, 134.
Judicium agitur de Orontâ, 61. de ducibus, 432.
Jumenta fame pereunt, 49. nive conſtricta, multa pereunt, 306.
Jupiter Servator, teſſera, 82 & 496. Hoſpitalis, 205. Meſpilæ incolas attonitos reddit, 237. Servatori ſacra faciunt Græci, 349. ejus fanum apud Olympiam, 377. Milichius, 608.
Jusjurandum qui violat, nequaquam beatus, 158. religiosè ſervandum, 192.
Juſta mortuis faciunt Græci, 281.
Juſtitiæ Cyrus amantiſſimus, 96.
Juvenis quidam Ariæi & Tiſſaphernis dolos detegit, 152. juvenes bini fortè locum, ubi tranſiri poſſet amnis, inveniunt, 287.

L

Laborum præteritorum ſuavis recordatio, 284.
Lacedæmoniis opem fert Cyrus, 185. apud eos furandi mos, 324. in furto deprehenſos puniunt, 325. Græcis imperant, 501 & *ſeq.* bellum Tiſſapherni inferendum ſtatuunt, 575. exercitum, qui Cyrum fuerat ſequutus, ſibi cupiunt adjungere, *ibid.* militum ſtipendia à Seuthe exigunt, 594.
Lacrymæ præ gaudio fuſæ, 339.
Lampſacus, 607.
Lapides molares propter Euphraten eff ſi, 49. iis effodiendis victum quærunt Arabes, 49. lapidibus magnis utuntur funditores Perſici, 231.
Lariſſa, 235. ſole obſcurato capta, 236.
Lateribus coctis exſtructus Mediæ murus, 150. fictilibus etiam exſtruitur Lariſſa, 236.
Lecti multi apud Melinophagos reperti, 571.
Legatos interficere nefas, 429.
Libationes inſtituunt Xenophon & Cheriſophus, 288. à Græcis peractæ, 444.
Libertas magni æſtimanda, 66.
Libri multi apud Melinophagos reperti, 571.
Lignea ſcuta ad pedes uſque pertinentia, 78.
Litus Jaſonium, 458.
Lotophagi patriæ immemores, 217.
Luctâ ſe exercent Græci, 351.
Ludi Gymnici, 396. Thracum varii, 445. Ænianum & Magnetum, 446. Myſi, 447. Mantinenſium & Arcadum, 448.
Lupercalia celebrat Xenias Arcas, 13.
Lupus in fœdere ſanciendo cæſus, 127.
Luſtratio exercitûs, 432.
Lycaoniam Græcis diripiendam permittit Cyrus, 17. Lycaones in regis agro loca tenent munita, 216.
Lycius Athenienſis equitibus præficitur, 233. hoſtes perſequitur, 291. impedimenta capit, 292. Xenophontem comitatur, 338. Lycium Syracuſanum ad collem quendam mittit Clearchus, 109.
Lycon Achæus Heracleotis minitatur, 560. Xenophonti adverſatur, 414.
Lycus fluvius, 459.
Lydia, 9.
Lydiæ mare, 609.
Lydorum aures perforatæ, 146.

M

Macrones, 340. eorum arma, 341. veſtibus è pilis contextis induti, *ibid.* cum iis colloquitur peltaſta quidam de Græcorum exercitu, 342. haſtam Græcis dant in fidei pignus, *ibid.* Græcos adjuvant, 343. Græcos in Colchorum montes deducunt, *ibid.* ſui juris, 616.

Mæander, 9. eum trajicit Cyrus, 10.
Magadis tibiæ genus, 553.
Magnetum saltatio καρπαία dicta, 446.
Mancipia multa nive pereunt, 306.
Mantinensium incessus rhythmicus & saltatio, 448.
Manu sublatâ Græci dant suffragia, 208 & 221.
Mare Lydium, 609.
Mare læti conspiciunt Græci, 337.
Marsyas amnis, 11. Marsyæ & Apollinis certamen, *ibid.* nomen unde duxit, 12.
Mascas fluvius, 48.
Mediæ murus, 71 & 150.
Megabyzus Dianæ Ephesiæ ædituus, 375. depositum Xenophonti restituit, *ibid.*
Media, 155.
Medicos constituunt Græci, 245. medici malè adfectos urere solent & secare, 439.
Medium in exercitu locum tenent barbarorum principes, 86.
Medocus Odrysarum rex, 539 & 537.
Medorum pulchræ & proceræ mulieres, 217.
Medosades Seuthæ nuntius, 515, 532, 537. cum eo colloquitur Xenophon, 537, 538. ægrè fert vicos suos à Græcis vastari, 589. Xenophontem cum copiis indè jubet discedere, 590. ingratus, 592.
Megaphernes à Cyro occisus, 17.
Melandeptæ, 539.
Melinophagi Thraces, 571.
Menon Thessalus Cyrum ad Colossas convenit, 10. Dolopas, Ænianenses, Olynthios secum ducit, *ibid.* pars exercitûs ejus in montibus Ciliciæ perit, 20. reliqui milites ejus Tarsum diripiunt, 21. ejus oratio, 42. suos hortatur, ut Euphraten transirent, 43. ei munera mittit Cyrus, 44. ejus milites Clearchum ferire tentant, 55. Clearchi impetu territi, 56. ad arma currunt, *ibid.* ad Ariæum mittitur Menon, 115. apud Ariæum manet, 123. Menonem criminationum esse auctorem suspicatur Clearchus, 166. introò ad Tissaphernem arcessitus Menon, 167. hunc ad Græcos remittendum contendit Xenophon, 171. avarus erat, perjurus, mendax, iniquus, 179. ejus pessima indoles, 180. externis Aristippi militibus præest, 181. Ariæo perquam familiaris, *ibid.* Tharypam in deliciis habuit, *ibid.* annum totum excruciatus perit, 182.
Mensæ participes Cyrum comitantur, 88. circa eum moriuntur, 103.
Mensura itineris ex Epheso ad pugnæ locum, 126. à pugnæ loco ad Babylonem, *ibid.* totius itineris, 616.
Mesades Seuthæ pater, 539. Odrysarum rex, *ibid.*
Mespila, 237.
Midas Phrygum rex, 14. ejus fons, *ibid.*
Miletum obsidet Cyrus, 4. ejus incolæ ob propensum in Cyrum animum à Tissapherne partim interfecti, partim ejecti, *ibid.*
Milites importunè exigunt stipendia, 13. iter pergere recusant, 22. Clearchum lapidibus petunt, *ibid.* ducibus succensent, 41. commeatus ex Carmandâ pretio comparant, 54. fidem Tissapherni habendam negant, 167. Clearchum, ut pueri magistrum, respiciebant, 176. deo sternutamenti auctori sacra vovent, 208. ferè triginta nive pereunt, 306. ex fame ingenti multi deficiunt, *ibid.* eorum tum oculi tum pedum digiti ex frigore putrescunt, 308. omnium rerum copiâ fruuntur, 315. convivia agunt læti, 316. quotquot favos comederant, amentes fiunt, 348. Cherisophum ad naves petendas mittendum decernunt, 355. Xenophontis consilia adprobant, 356 & *seq.* iter pedestre iis displicet, 359. eorum recensus agitur, 372. numerus eorum initus, *ibid.* alii aliud sentiunt, 410. minitantur Silano, 417. eorum graviter aliquid ferentium cœtus fiunt & circuli, 419. eorum tumultus & querela de rerum venalium curatoribus, 427. conveniunt omnes, 478. exercitum non ampliùs distrahendum statuunt, *ibid.* molestiâ adficiuntur, 480. Xenophontis consilium improbant, 482. sacrificandum esse exclamant, *ibid.* Xenophontem læti excipiunt, 531. à Thraciâ in Asiam trajicere cupiunt, 532. eos in Asiam trajicere vetat Aristarchus, 533. se Lacedæmoniis adjungere cupiunt, 575.
Miltocythes Thrax ad regem aufugit, 126.
Mithradates ad Græcos venit, 168. Græcorum duces ad se vocat, 224. eorum consilia noscere cupit, *ibid.* frustra eos fallere conatur, 225. ad Græcos, amicitiam simulans, iterum venit, 226. subitò Græcos adoritur, 227. Græcis se iterum ostendit, 233. fugit cum suis, 235. Lycaoniæ & Cappadociæ præfectus, 615.
Mons sacer, 518, 337, 532. montes Carduchii, 261. per eos iter faciendum censent Græci, 262.
Mores barbarorum à Græcis maximè discrepantes, 393. Thracum, 536, 541, 549, 550, 551, 553.
Mosynœci, 379. Græcis adversantur, 380. eorum principes ad Græcos adducuntur, *ibid.* societatem cum Græcis ineunt, 381.

Græcis navigia præbent & viros, 382. eorum acies & armatura, 383. cantantes progrediuntur, 384. hoſtium eodem nomine gaudentium metropolin invadunt, *ibid.* in fugam vertuntur, 385. capita cæſorum abſciſſa & Græcis oſtentata, *ibid.* ſaltant cantántque victores, *ibid.* eos in fugam vertunt Græci, 388. rex eorum in ligneâ turri degit & publicis ſumptibus alitur, 389. unà cum domicilio exuritur, *ibid.* panes congeſtos diu ſervant, 390. frumentum ſervant cum culmo conditum, *ibid.* delphinorum fruſta apud eos reperta, *ibid.* delphinorum ſevo, ut Græci oleo, utuntur, *ibid.* nuces caſtaneas in tabulatis adſervant, 391. vinum habent fragrans & dulce, *ibid.* eorum oppida quâ ratione condita, *ibid.* regio qualis 392. eorum pueri caſtaneis elixis ſaginati, *ibid.* craſſitie ferè ſunt & longitudine pari, *ibid.* eorum corpora variis coloribus dictincta, *ibid.* eorum barbaries, 393. ſui juris, 616.
Multitudo ſola victoriam non parit, 201.
Murus Mediæ, 71 & 150. caſtelli lateritius, 237.
Myriandrum, 36.
Myſi multas tenent in regis ditione civitates, 215. eos invadit Cyrus, 95. Myſus nomine & natione fictas ſtruit inſidias, 370. ad Græcos redit vulneratus, 371. Myſi ſaltatio, 447.

N

Navigiis 37 junctus pons Tigris, 154.
Neon Aſinenſis Cheriſophi vice fungitur, 373, 479, 483. Xenophontem apud milites criminatur, 419 Xenophontem hortur ut per ſe iter faceret, 462. cum militibus gratiam inire cupit, 483. milites in vicos ducit, 484. multi ex iis, qui eum ſequuti fuerant, occiſi, *ibid* caſtrorum cuſtos, 487. apud exercitum manet, 529. copias in Cherroneſum vult ducere, *ibid.* ſeorſim à cæteris caſtra metatur, 532. fruſtra conatur milites à Xenophonte abducere, 543.
Nervi in vicis reperti Græcis uſui ſunt, 240.
Nicarchus Arcas vulneratus, 168. barbarorum perfidiam Græcis exponit, *ibid.* à præconibus Perſicis corruptus, 226.
Nicomachus Oetæus cum Ariſtonymo & Ariſteâ ad montis cujuſdam vertices occupandos pergit, 327.
Nix multa, 299. tum homines tum arma tegit, 300. prælta, 306.
Nothus Cyri frater copias à Suſis & Ecbatanis ad opem regi ferendam ducit, 155. Græcorum exercitum miratur, *ibid.*
Νίον πῖχ@ρ, 569.
Nuces caſtaneæ ſine fiſſurâ, 391. iiſdem panis loco utuntur Moſynœci, *ibid.*
Numerus Græcorum, 69, 373, 463.
Nuntius Ariæi & Artaëzi ad Clearchum adductus, 152.

O

Obſides quales accipiendi, 567.
Odryſæ multi Seuthæ ſe adjungunt, 567, 572. eorum rex Teres, 568.
Oeconomiam magni habet Cyrus, 98.
Olympiæ ludi, 375.
Olynthii comitantur Menonem, 10.
Ophrynium, 608.
Opis, 155.
Oratio Clearchi, 23 & 25. Menonis, 42. Cyri, 57. ejuſdem, 61. ejuſdem, 66. Clearchi, 124. Tiſſaphernis, 140. Clearchi, 142. ejuſdem, 157. Tiſſaphernis, 162. Xenophontis, 190. ejuſdem, 194. ejuſdem, 198. Cheriſophi, 203 & *ſeq.* Cleanoris, 204. Xenophontis, 206. ejuſdem, 229 & *ſeq.* ejuſdem 322. Antileonis Thurii, 353 & *ſeq.* Xenophontis, 355. ejuſdem, 386. Hecatonymi, 397. Xenophontis, 398. Hecatonymi, 404. Xenophontis, 408. Timaſionis, 412. Xenophontis, 420. ejuſdem, 454 & *ſeq.* ejuſdem, 456. Cheriſophi, 457. Lyconis Achæi, 459. Xenophontis, 468. ejuſdem, 489. ejuſdem, 491. ejuſdem, 494. ejuſdem, 502. Agaſiæ, 504 & *ſeq.* ejuſdem, 506. Xenophontis, 510 & *ſeq.* Cleandri, 511. Xenophontis, 521 & *ſeq.* ejuſdem, 542. Seuthæ, 544. & *ſeq.* Xenophontis, 576 & *ſeq.* ejuſdem, 590 & *ſeq.* ejuſdem, 595 & *ſeq.*
Ordinis conſervandi ſtudium, 51. ejus conſervatio ſalutifera, 200.
Ornatus Perſicus, 52.
Orontes Perſa Cyro inſidiatur, 59. ſe erga Cyrum benevolo eſſe animo ſimulat, *ibid.* à Cyro, quas petit, copias accipit, *ibid.* perfidus, 60. ejus epiſtola ad regem ſcripta Cyro oſtenditur, *ibid.* à Cyro comprehenditur, *ibid.* iniquum ſe erga Cyrum exſtitiſſe profitetur, 63. ad mortem abducitur, 64. de ejus ſupplicio alii alia conjiciunt, 65. Orontæ copiæ Græcis oppoſitæ, 284. ex Armeniis, Mygdoniis & Chaldæis conſtabant, *ibid.*
Oſtium Thermodontis, 458. Halyos, *ibid.* Parthenii, *ibid.*
Otides, 46. earum capiendarum ratio, 48. caro qualis, *ibid.*

P

Pabulum exurunt hoſtium equites, 59. amicorum equis objiciendum dat Cyrus, 101.
Pæana canunt Græci, 83, 107, 208, 290, 444.
Palmæ ad pontes ſtruendos adhibitæ, 136. ad vinum faciendum, 54, 138. ad acetum faciendum, *ibid.* earum cerebrum edunt milites, 139. extracto cerebro exareſcunt, 139.
Panes à Moſynœcis congeſti, 390.
Panici frumentum, 54.
Pancratio ſe exercent Græci. 351.
Paphlagones equites, 76. Græcos palantes ſpoliant, 443. Græcorum ludos mirantur, 448. cum iis Græci paciſcuntur, 449.
Paphlagoniâ diſcedunt Græci, 450.
Parium, 530, 537, 549.
Parthenius fluvius, 407. ejus oſtium, 458.
Parthenium oppidum, 614.
Paryſatis uxor Darii duos habet filios, 1. Cyrum magis amat quàm Artaxerxem, 3. vici ei in zonam dati, 40. ejus vici, 155.
Paſion Megarenſis Sardes venit, 9. ab eo milites ad Clearchi caſtra tranſeunt, 25. Cyrum deſerit, 37.
Patagyas Perſa regis cum exercitu adventum nuntiat, 75.
Pecuniam ex captivis redactam dividunt Græci, 373.
Peccata etiam minima nonnunquam funeſta, 440.
Pelles vulpinæ à Thracibus in capite geſtatæ, 560.
Peltaſtæ quot in exercitu Cyri, 69.
Peltæ, 12.
Pergamus, 609, 613, 614.
Peirinthus, 172.
Perjuris ira dei metuenda, 158.
Perſæ nudis capitibus pugnam inire ſolent, 77. ad Athenas delendas contendunt, 210. Perſicæ mulieres pulchræ & proceræ, 217. eorum ſagittarii ſagittas longè mittunt, 227. funditores magnis utuntur lapidibus, 231. eorum arcus magni, 239. eorum exercitus noctu incommodus, 247. equi in caſtris plerumque pedicis conſtricti, *ibid.*
Perſicus ornatus, 52.
Phalinus à rege ad Græcos miſſus, 116. regem Græcos viciſſe contendit, 118. auditâ Xenophontis oratione ridet, 119. Clearchi ſententiam expoſcit, 120. rege invito, Græcis ſalutem non eſſe ſperandam ait, 122. fœdera regis nomine cum Græcis vult facere, 123. cum ſuis abit, *ibid.*
Pharnabazi equites Græcos, quo minùs Phrygiam intrarent, prohibere conantur, 484. Neonem cum ſuis adoriuntur, *ibid.* è Neonis militibus multos occidunt, *ibid.* Græcorum exercitu territus Pharnabazus, 514. Anaxibium negligit, 531. de Cyri copiis vendendis agit cum Ariſtarcho, *ibid.* Ariſtarchum hortatur, ut Græcos tranſitu in Aſiam impediret, 532. Bithynorum præfectus, 616.
Phaſis fluvius, 320.
Phaſioni, 321, 418.
Phileſius Achæus in locum Menonis ſubſtitutus, 203. Xenophonti adverſatur, 414. multatur, 432. ad Anaxibium miſſus, 525.
Philoxenus Peleneus Drilarum metropolin ingreditur, 366.
Pholoë, unde feras capere ſolebant Sciluntis incolæ, 377.
Phraſias Athenienſis, 490.
Phryniſcus Achæus apud exercitum manet, 529. copias ad Seuthen ducendas cenſet, *ibid.* cum Xenophonte ad Seuthen venit, 538. ad Græcorum caſtra redit, 568. ſine Xenophonte Seuthen ſequi recuſat, 570.
Pigres Cyri interpres, 16, 80.
Pinus ingentes per intervalla diſpoſitæ, 330.
Piſces manſueti, 40. à Syris dei habiti, *ibid.*
Piſidæ, 7. eos invadit Cyrus, 95. Piſidæ multas in regis ditione civitates tenent, 216.
Planities Ciliciæ variis arboribus referta, 19. monte undique munita, *ibid.*
Plauſtra expedienda curat Cyrus, 51. vacuis ad coquendas carnes utuntur Græci, 115. exurenda cenſet Xenophon, 218.
Plumbeis glandibus utuntur funditores Rhodii, 231. plumbum in vicis repertum Græcis eſt uſui, 240.
Pocula cornea, 444.
Polus navarchus Lacedæmonius, 530.
Polycrates cohortis præfectus, 313. vicanos cum vici præfecto deprehendit, *ibid.* navis præfectus, 360. cum Xenophonte ad Seuthen contendit, 534. ad Græcorum caſtra redit, 541. Xenophontem defendit, 587.
Polynicus ad Græcorum exercitum à Thimbrone miſſus, 572. à militibus de manubiarum pretio accuſatus, 606.
Pompas exequuntur Græci, 396.
Pontes alveis è Tigri fluentibus inditi, 72. ex palmis facti, 136. de ponte Tigris ſolvendo falſus nuntius, 152. pontem Tigris trajiciunt Græci, 154.
Portæ Ciliciæ & Syriæ, 35.
Præcones non recipiendos decernunt Græcorum duces, 225. quare, 226.

Præfecti quot & qui in exercitu regio, 70. cohortium viginti ad Tiſſaphernis portas Clearchum comitantur, 167. cæſi, *ibid.*
Præſidium ad pontem Tigris miſſum, 154.
Præſidiarii hoſtium milites occiſi, 274.
Principes barbarorum medium inter ſuos locum tenent, 86. quare, *ibid.*
Principum Perſarum educatio, 91.
Procles ad Græcos venit, 113. Græcos de Cyri morte & Ariæi fugâ certiores facit, 114. ab Ariæo redit, 123. à Damarato oriundus, 613.
Proretæ, ſæviente tempeſtate, vel leviſſimum nautarum peccatum caſtigant, 439.
Proxenus Cyri amicus, 7. Sardes venit, 8. Clearchum cohibet, quo minùs Menonis copias adoriretur, 56. de defendendis caſtris cum Cyro deliberat, 105. Phalino reſpondet, 117. ad eum venit ab Ariæo nuntius, 151. de nocturno barbarorum incurſu monitus, 152. intrò ad Tiſſapher-nem arceſſitus, 167. caput ei abſciſſum, 171. ejus indoles, 177. Gorgiæ Leontini diſcipulus, *ibid.* ad Cyrum acceſſit, 178. æqui amans & mitis, *ibid.* bonis amatus, malis ludibrio habitus, 179. annos ferè triginta vixit, *ibid.* ejus nomen donario Apollini conſecrato inſcribit Xenophon, 374.
Pueri Armenii Græcis miniſtrant, 317. Lacedæmoniorum ad furandum inſtituti, 324. Moſynœcorum nucibus caſtaneis ſaginati, 392. craſſitie propemodum & longitudine pari, *ibid.* eorum corpora notis diſtincta, *ibid.*
Pugilatu ſe exercent Græci, 351.
Pulli equini regi, tributi nomine, aluntur, 313.
Pylæ, 35, 49.
Phrygia, 10.
Phyſcus amnis, 154.
Pyramus amnis, 33.
Pyramis ingens propter Lariſſam, 236.
Pyrias Arcas, 490.
Pyrrhicha ſaltatio, 449.

R

Rates operâ tumultuariâ factæ, 54. factæ è pellibus, 156.
Rhathines copias Pharnabazi ducit, 488.
Recenſus militum agitur, 372.
Regia Cyri, 10. Artaxerxis, 11. à Xerxe condita, 12. Beleſios Syriæ præfecti, 40. Satrapæ Armeniæ, 297, 299.
Regio inſtar maris æquabilis, 45. fruticibus fragrantibus abundans, 45. arborum & herbæ nuda, 49. circa Calpen fertilis, 475.
Regnum paternum magnificè deſcribit Cyrus, 68.
Regis copiæ quales quantæque, 70.
Rex medium in exercitu locem tenet, 86. Græcos circumvenire cupit, 87. in eum ruit Cyrus, 88. ab eo ad Cyrum multi tranſiêrunt, 102. Cyriana caſtra diripit, 103. Cyri concubinam Phocœenſem capit, 104. Tiſſaphernem cum ſuis ad ſe recipit, 106. ejus ſignum, 108. caduceatores ad Græcos mittit, 116. Græcos arma tradere jubet, 117. ei operam Græci quidam offerunt, 119. ad eum perfugit Miltocythes, 126. Græcorum adventu exterritus, 131. mutatis anni tempeſtatibus ſedem mutat, 258. ad impediendum Græcorum iter aquam in campum emittendam curat, 137. à Græcis arma ſibi tradi poſtulat, 170. Perſarum à Medis imperium adeptus, 236. Lariſſam quâ ratione cepit, 236. uxor ejus Meſpilam fugit, 237. eum in equum tollere ſolebat Teribazus, 298. ei aluntur equi, 318.
Ritus in fœdere ſanciendo ſolennis, 127.
Rhodii funditores glandibus plumbeis utuntur, 231. longiſſimè tela mittunt, 239. ex iis quidam amnem utribus tranſeundum cenſet, 256.
Roparas Babylonis præfectus, 615.

S

Sacra σωτήρια vovent Græci, 208.
Sacrificia impiorum diis inviſa, 430.
Sacer mons, 337.
Sacculi pedibus equorum adligati, 319.
Salmydeſſus, 571.
Saltant canúntque victores Moſynœci, 385. Thraces, 445.
Saltatrix pyrrhicam ſaltat, 449.
Saltationes Thracum, 445. Ænianum & Magnetum, 446. Mantinenſium & Arcadum, 448. Saltatio quæ dicitur καρπαία, *ibid.* Myſi, 447. Perſica, *ibid.* Pyrrhica, 449.
Saltus tranſitu difficilis, 490.
Salutis ratio præter ſpem Græcis oblata, 368.
Sagittis ad coquendas carnes utuntur Græci, 115. ſagittæ Perſarum Cretenſibus uſui ſunt, 239. barbarorum longæ, 282. iis tanquam jaculis utuntur Græci, 283.
Samolas Achæus, 409.
Sarus fluvius, 33.
Sardes, 9.
Seditio inter duces orta, 529.

Sellenus fluvius 376.
Selymbria, 572.
Seuthes Xenophontem hortatur, ut exercitum trajiceret, 515. Cleanorem & Phryniſcum muneribus ſibi conciliat, 529. à Xenophonte petit exercitum, 532. ejus in cuſtodiendis caſtris ſolertia, 535. ad eum venit Xenophon, 536. ſibi valde cavet, *ibid.* ſe cognatum Athenienſium profitetur, 539. rerum ſuarum ſtatum exponit, *ibid.* & 540. Græcis, modò ipſi ferrent opem, mercedem promittit, 540. Xenophonti filiam cum dote offert, 541. fidei pignus Xenophonti dat, *ibid.* ejus ad Græcos oratio, 544 & *ſeq.* in vicos commeatu abundantes ducit Græcos, *ibid.* Græcorum duces cœnâ excipit, 549. ei Thrax equum album donat, 551. alia atque alia ei offeruntur munera, *ibid.* ei ſe ſuóſque muneris vice donat Xenophon, 552. in convivio vociferatur & exſilit, 553. ejus hoſtes clam invadendi conſilium, 554. Græcorum inſtituto de exercitu ducendo paret, 555. ad Græcos nocte mediâ venit, 556. Græcis dat itineris duces, *ibid.* cum equitibus Græcos præcedit, 557. ad incurſiones in vicos faciendas de ſuis quoſdam mittit, *ibid.* vicos exurit, 559. prædam Heraclidæ vendendam mittit, *ibid.* caſtra in Thynorum campo metatur, *ibid.* Thracas ad deditionem vocat, 561. ad opem Græcis ferendam currit, 566. obſides Xenophonti tradit, *ibid.* ex Odryſis multi ad eum veniunt, 567, 572. Xenophonti ſuccenſet, 569. ejus perfidia, *ibid.* & 572. Heraclidem objurgat, 570. Xenophontem ſolum ad ſe vocat, *ibid.* plures quàm Græci copias habet, 572. ſtipendium Græcis non ſolvit, *ibid.* exercitum ſe Lacedæmoniis traditurum pollicetur, 573. magnificè Lacedæmonios excipit, 574. ad caſtra ſua fugit, 588. Xenophontem, ut apud ſe maneret, hortatur, 604 & *ſeq.* Græcis reddit, quæ fuerat pollicitus, 606. Thracum in Europâ ſitorum præfectus, 616.
Severitatis Cyri exempla, 95.
Signum regium quale, 108.
Silanus Ambraciotes munus ob vaticinium à Cyro accipit, 73. Xenophontis conſilium evulgat, 410. in Græciam proficiſci cupit, *ibid.* abeundum eſſe contendit, 417. ex Heracleâ aufugit, 479. Maceſtius tubâ ſignum dat, 565.
Simulacrum Dianæ cupreſſinum ad exemplum Epheſiæ factum, 378.
Sinopenſes legatos ad Græcos mittunt, 396. agro Paphlagonum habitant, 450. Mileſiorum coloni, *ibid.* hoſpitalia munera Græcis mittunt, *ibid.* ad Timaſionem mittunt, qui rogent, ut Græcorum exercitum è Ponto deducendum curet, 412.
Sinope, 450.
Sitalcas, 445.
Sitace, 151.
Sciluns, 375. à Lacedæmoniis condita, *ibid.*
Smicres Arcas interficitur, 466.
Spectaculum horrendum, 334.
Sternutamentum, quod in omen ſalutis vertit Xenophon, 207.
Stipendia milites importunè exigunt, 13.
Spithridates copias Pharnabazi ducit, 488.
Socratem Achæum ad ſe vocat Cyrus, 7. Sardes venit Socrates, 9. caput ei abſciſſum, 171. ſtrenuus & fidus, 182. vixit ferè annos 40, *ibid.*
Sophænetus, eum ad ſe vocante Cyro, Sardes venit, 9. Celænas venit, 12. in colloquium & congreſſum Ariæi procedit, 169. ſaltum quendam non eſſe tranſeundum ſuadet, 490. multatus eſt, 433.
Socratem Athenienſem conſulit Xenophon, 185. Xenophontem reprehendit Socrates, *ibid.*
Somnium Xenophontis, 286.
Sole ſubitò obſcurato Lariſſa capitur, 236. ei ſacer equus, 318.
Soli, 20.
Soteridas Sicyonius petulanter ſe in Xenophontem gerit, 252. hunc ordine pellit Xenophon, *ibid.* milites eundem cædunt & convitiis proſcindunt, *ibid.* ſcuto recepto pergit, 253.
Soſias Syracuſius ad Cyrum venit, 12.
Stadii curſus, 351.
Stratocles præeſt Cretenſibus, 283.
Scuta lignea ad pedes pertinentia, 78, 115. ſcutis haſtas adlidunt Græci, 84. in ſcutum intinctus gladius in fœdere ſanciendo, 127. in ſcutum etiam intingitur haſta, *ibid.* ex crudo boum corio facta, 338.
Scutati quot in exercitu Cyri, 69.
Struthiocameli, 46. eorum fuga pulcherrimè deſcribitur, 47.
Sues ex Pholoë captæ, 377.
Suffragia manu extensâ data, 208.
Suſpiciones ortæ inter Græcorum duces & Tiſſaphernem, 156. maximis injuriis ortum ſæpè dedêre, 157.
Scythotoxotæ, 239.
Scythini, 336.
Syenneſis, Ciliciæ rex, 18, 615. aditum in Ciliciam cuſtodit, 18. ejus regia Tarſi, 20. recuſat

recuſat Cyrum adire, 21. tandem, ſuadente uxore, ad Cyrum accedit, *ibid.* Cyro dat pecuniam, *ibid.*
Syri piſces Chali fluvii pro deis habent, 40. columbas nè quis lædat, vetant, *ibid.*
Syria, 45.

T

Tabernacula comburenda cenſet Xenophon, 218.
Taochi, 303, 321, 328, 329. cum uxoribus & liberis ſeſe dant præcipites, 334.
Tarſus, 19. ejus incolæ fugiunt, 20. eam diripiunt Menonis milites, 21, 34.
Taurus in fœdere ſanciendo cæſus, 127.
Tamos in Ciliciam cum Cyri triremibus venit, 18.
Teleboas fluvius, 298.
Tempeſtas gravis, 267.
Templum Dianæ à Xenophonte exſtructum, Epheſiæ ſimile, 376, 378.
Temporis ſpatium in itinere à Babyloniâ ad Cotyora conficiendo exacti, 396.
Teres Seuthæ progenitor, à Thynis occiſus, 536. rex Odryſarum, 568.
Terror noctu Græcos invadit, 132. evaneſcit, *ibid.*
Teribazus Armeniæ præfectus, 298. regem in equum tollere ſolebat, *ibid.* fœdus cum Græcorum ducibus init, 299. ad Græcos adoriendos ſe parat, 303. tentorium ejus ſplendidum, 304. Phaſianorum & Heſperitarum præfectus, 616.
Teſſera, Jupiter Servator & Victoria, 82. Jupiter & Hercules, 469.
Teuthrania, 613.
Thapſacus, 41. ejus incolæ Cyrum ſine navibus Euphraten trajeciſſe mirantur, 44.
Tharypas Menoni in deliciis, 181.
Theagenes Locrenſis à Thynis vulneratus, 565.
Thebes campus, 609.
Theche mons ſacer, 337.
Thraces ſupra Helleſpontum, 5. ſaltationibus, certaminibus & cantu Græcos obtectant, 445. Arcadas multos occidunt, 466. ſe ſubducunt, 472. è cornibus vinum bibunt, 536. uxores emere ſolent, 541. pelles vulpinas in capite geſtant, 560. plerique ſe Seuthæ dedunt, 561. montani de obſidibus & induciis cum Seuthe agunt, 562 & 567. ſupra Byzantium ſiti, 568. Melinophagi, 571.
Thracia Aſiatica, 473 *& ſeq.*
Thranipſæ, 539.
Thrax quidam equum album Seuthæ donat, 551.
Thermodon quantus, 406. ejus oſtium, 458.
Theſaurus Athenienſium apud Delphos, 374.
Theſſalia, 7.
Thimbron milites ad ſe vocat, 572. Græcorum exercitum accipit, 615. bellum Tiſſapherni & Pharnabazo infert, *ibid.*
Thorax Bœotius Xenophonti inimicus, 410, 413. ad Heracleam & Sinopen mittitur, 411. hoſtes inſequitur, 496.
Thoraces albi, 78. linei, 335.
Thracius, qui dicitur, locus, 521.
Thyni bellicoſi, 536, 539. fugiunt, 559. Græcos noctu invadunt, 564. Xenophonti infenſi, *ibid.* eos in fugam vertunt & perſequuntur Græci, 565. Græcos quoſdam noctu vulnerant, *ibid.*
Thymbrium, 14.
Tiara recta regii capitis ornamentum, 165.
Tigris, 150, 235, 297. ejus fontes, 262, 298. amnis profundiſſimus, 283.
Tibareni, 394. eorum munera hoſpitalia Græci tandem accipiunt, 395.
Timaſion Dardanius dux in Clearchi locum ſubſtitutus, 203. Xenophontem accuſat, 410, 412. eum conſilii ſui pœnitet, 418. in Aſiam rurſus exercitum trajicere cupit, 529. ab eo, Seuthæ nomine, munera petit Heraclides, 548. ſine Xenophonte Seuthen ſequi recuſat, 570. partem prædæ accipit, 568.
Timeſitheus ad Moſynœcos mittitur, 379. ad alios Moſynœcos proficiſcitur, 380.
Tiſſaphernes Cyrum fratris regnum adfectandi incuſat, 2. urbibus Ionicis à rege præficitur, 4. Mileſios partim occidit, partim ejicit, *ibid.* de Cyri adparatu bellico regem certiorem facit, 9. præeſt equitibus albis thoracibus munitis, 78. caduceatores ad Græcos mittit, 116. ad Græcos magno comitatu ſtipatus venit, 140. ejus ad Græcorum duces oratio, *ibid.* Græcorum verba regi renuntiat, 143. ad Græcos redit, *ibid.* Græcis fidem dat, 144. itineris ducem ſe Græcis præbet, 148. ejus Clearcho reſpondentis oratio, 162. ei fidem habet Clearchus, 165. Clearchum cœnæ participem facit, 166. maximè impius & vaferrimus, 170. in Græcos impetum facere non audet, 238. extra telorum jactum ſe recipit, 239. Græcos adſequitur, 246. vicos exurit, 254.
Tolmides præco ſilentium indicit, 132. Græcos hortatur, ut Drilarum metropolin ingrederentur, 367.
Tralles, 39.

Transfugæ à rege ad Cyrum, 65.
Tranſitus anguſtus propter Euphraten, 72.
Trapezuntium, 348. ejus incolæ Græcos comiter excipiunt, 349.
Troja, 609.
Tumulum excitant Græci, 339.
Tumultus in exercitu Cyri, 75, 82. in exercitu Græcorum, 132.
Tyriæum, 15.

V

Valles aquâ plenæ, 136.
Vaſa ænea permulta apud Carduchos, 264.
Vates ad amnem hoſtias mactant, 290. luſtrandum eſſe exercitum monent, 432. quidam Boreæ ſacrificandum ait, 305.
Veſtes è pilis contextæ, 341.
Venatio ferarum in agro Dianæ ſacro, 376. inſtituta propter feſtum Scilunte celebratum, 377.
Vici Paryſatidis, 40, 155. multi commeatu abundantes juxta Tigrin, 253, 300. in vicos divertunt Græci, 301. vici præfectus Gtæcos comiter excipit, 315. Græcis dux itineris, 320. noctu aufugit, *ibid.*
Victoria teſſeræ pars, 83. victoriâ potiuntur Græci, 85. eam tam Græci quàm rex ſibi vindicant, 105, 117, 118. eam multitudo ſola non parit, 201. jus in victorum poſſeſſiones dat, 218, 223, 416.
Vinum ex palmarum glandibus factum, 54, 138. ciſternis repoſitum opere tectorio inductis, 281. fragrans, 300. hordeaceum, 314. id quomodo è crateribus bibere ſolebant, *ibid.* dilutum, fragrans & dulce, 391.
Votum Cyri, 94.
Ulyſſes ſomno ſopitus navigat, 354.
Unguenta varia, 301.
Utribus amnem trajiciendum Rhodius quidam monet, 256.

X

Xanthicles Achæus in locum Socratis ſuffectus, 203. multatur, 432.
Xenias Parrhaſius Cyri copiis præeſt, 2. Arcas à Cyro arceſſitus, 8. Sardes venit, *ibid.* lupercalia celebrat, 13. Cyrum deſerit, 37.
Xerxes regiam ad Celænas & arcem condit, 12. à Græcis ſuperatus, 211.
Xenophon mandata Cyri accipit, 82. Phalino reſpondet, 118. in congreſſum & colloquium Ariæi procedit, 169. de Proxeno ſolicitus, *ibid.* Ariæo reſpondet, 171. ad Cyri amicitiam eum vocat Proxenus, 185. Socratem de itinere ad Cyrum conſulit, *ibid.* oraculum Delphicum, monente Socrate, conſulit, 186. Proxenum & Cyrum Sardibus adſequitur, *ibid.* Cyro commendatur, 187. ſomnium vidit, *ibid.* apud ſe animo reputat, quid ex ſomnio ſit agendum, 189. ejus ad cohortium præfectos oratio, 190. eum cohortium præfecti ducis officio fungi jubent, 194. ei adverſatur Apollinides quidam, *ibid.* Græcos hortatur, ut adverſùs regem fortiter pergerent, 198. in Proxeni locum ſuffectus eſt, 203. eleganti armaturâ indutus, 206. ejus ad milites oratio, *ibid.* & *ſeq.* de equis non magnopere laborandum eſſe contendit, 213. plauſtra & tentoria exurenda cenſet, 218. obedientiam ducibus præſtandam eſſe monet, 219. orationem ejus comprobant milites, 223. hoſtes inſequendos cenſet, 227. eum reprehendunt duces, 228. errorem agnoſcit, 229. ejus oratio, *ibid.* & *ſeq.* funditores & equites parandos cenſet, 230. ejus ſententiæ accedunt Græci, 232. in cacumen quoddam tendit, 251. ſuos adhortatur, 252. in eum petulanter ſe gerit Soteridas, *ibid.* thoracis equeſtris onere premitur, *ibid.* ſtrenui ducis partes implet, 253. poſtremum agmen ducit, 263, 267. Cheriſophum incuſat, 269. decipit hoſtes, 273. fortiter hoſtes invadit, 276. collem occupat, 278. cum barbaris per interpretem agit, 279. interfectorum corpora à barbaris petit, *ibid.* tranſitûs obſtructionem ſolvit, 281. ipſe & Cheriſophus ſibi invicem opem ferunt, 282. ſomnium vidit, 286. libationem inſtituit, 288. hoſtes fallit, 291. aciem contra Carduchos inſtruit, 293. de flumine tranſeundo ſuis dat mandata, 295. nudus ligna findit, 301. nihil non agit, ut milites iter pergant, 310. in milites incidit nive obtectos, 311. cum ſuis pernoctat incœnis, 312. ejus de ægrotis cura, *ibid.* vici præfectum comiter excipit, 315. ad Cheriſophum tendit, 316. vici præfectum domum reducit, *ibid.* pullum equinum duci cuique & vici præfecto dat, *ibid.* filium vici præfecti retinet, 319. inter eum & Cheriſophum diſſidii cauſa, 320. ejus oratio, 322 & *ſeq.* Lacedæmoniorum furta perſtringit, 324. ad montem occupandum ire ſtatuit, 325. cum Cheriſopho de loco munito capiendo deliberat, 330. Cheriſophum comitatur, 331. ad opem ſuis ferendam properat, 338. ejus ſententia de mutandâ exercitûs formâ, 343. ejus oratio,

tio, 355 *& ſeq.* ejus conſilia probant Græci, 356 *& ſeq.* ejus conſilium de vicis muniendis improbant, 359. navem à Trapezuntiis accipit, *ibid.* in Drilas copiarum partem ducit, 361. ad Drilarum metropolin invadendam ſe ſuóſque parat, 364. metropolin Drilarum capit, 366. ſuos per Tolmiden præconem ad prædam vocat, 367. Græcos jubet Drilarum domos incendere, 369. donarium Apollini conſecratum in theſauro Athenienſium Delphico reponit, 374. nomen ſuum & Proxeni donario iſti inſcribit, *ibid.* Dianæ Epheſiæ donarium apud Megabyzum relinquit, *ibid.* ejus ex Aſiâ cum Ageſilao reditus, *ibid.* pugnæ apud Coroneam intereſſe ſtatuit, 375. exul Scilunte habitat, *ibid.* depoſitum ei reſtituit Megabyzus, 375. agrum Dianæ mercatur, 376. templum & aram exſtruit, *ibid.* decimam agri fructuum partem deæ eximit, *ibid.* feſti ab eo inſtituti participes omnes vicini, 377. Moſynœcorum principes adloquitur, 380. ejus ad Græcos moleſtè quid ferentes oratio, 386. reſpondet Hecatonymo Sinopenſium oratori, 398. ejus ad Sinopenſes oratio, 408. de condendâ in Ponto civitate cogitat, 409. eâ de re exta conſulit, *ibid.* Silanum Ambraciotam ad ſe arceſſit, *ibid.* ejus conſilium evulgat Silanus, 410. accuſatus, 412, 413. 414. oratione habitâ ſe defendit, 414. à Neone accuſatus, 419. concionem militum advocandam curat, 420. ejus ſeſe defendentis oratio, *ibid.* perfidiam Clëarati exponit, 424. eo monente, exercitum luſtrare viſum eſt, 432. accuſatur, 433. accuſationem à ſe avertit, *ibid.* ejus humanitas & de infirmis cura, 435. quendam jure verberat, 436. ejus oratio, 437. Græcis animi ingrati vitium objicit, 441. ejus tandem Græci agnoſcunt beneficia, 442. ad eum principatum deferunt Græci, 451. de principatu ſuſcipiendo Jovem conſulit, 452. ei ex Epheſo egredienti oblata eſt aquila, 453. principatum, monente Jove, recuſat, 454, 456. à Dexippo accuſatur, 457. civitati Græcæ vim non eſſe inferendam ſtatuit, 460. eum deſerunt Arcades & Achæi, 462. eum hortatur Neon, ut per ſe iter faceret, *ibid.* ab exercitu digredi cupit, 463. Herculi Duci rem ſacram facit, *ibid.* ad Thraciæ & Heracleotidis fines navibus exſcendit, 464. per mediterraneum iter facit, *ibid.* duces itineris adſervandos curat, 468. ſpeculatores conſtituit, *ibid.* Arcadibus opem ferendam cenſet, *ibid.* ſuos, ut omnia exurerent, hortatur, 469. ejus conſilio parent ſui, 471. ad Calpes portum properat, 472. de educendis è Calpe copiis exta conſulit, 477. milites, ut ſeſe tum ad pugnam tum ad iter parent, hortatur, 479. quidam eum apud milites criminantur, 480. de commeatu colligendo conſulit exta, 481. de commeatûs inopiâ querelæ ad eum deferuntur, 482. iterum hoſtias mactat, *ibid. &* 484. Græcos incolumes in caſtra reducit, 485. læta ei de diſceſſu oblata ſunt exta, 486. ſubſidiarias cohortes à tergo phalangis eſſe collocandas monet, 489. orationem habet, 491. ei accedunt cohortium præfecti, 494. ut ſequerentur milites hortatur, *ibid.* ejus oratio de Cleandro pacando, 502. precatur Cleandrum, ut viros ipſi deditos reſtitueret ſuis, 510 *& ſeq.* hoſpitalem amicitiam cum Cleandro init, 511. eum ad ſe Byzantium arceſſit Anaxibius, 515. Seuthæ exercitum trajecturum nuntiat, *ibid.* ab exercitu cupit diſcedere, *ibid.* Cleandrum, tanquam è Byzantio ſoluturus, ſalutat, 516. eum hortantur milites, ut ab ipſis ſtaret, 520. monet milites, ut armati conſiſterent, 521. ejus ad milites oratio, *ibid.* quo minùs Byzantium ſpoliarent milites impedit, 525. Byzantium ingredi & indè ſtatim ſolvere cupit, 527. Byzantium intrandi copiam tandem ab Anaxibio impetrat, 528. eum Anaxibius, ut copias in Aſiam tranſportaret, hortatur, 531. ab eo Seuthes exercitum petit, 532. de navigiis agit in Aſiam trajiciendi causâ, 532. periculum ei ab Ariſtarcho imminet, 533. exta de ducendo ad Seuthen exercitu conſulit, *ibid.* ad exercitum Seuthæ noctu contendit, 534. cum Seuthe colloquitur, 537. de mercede Græcis largiendâ cum Seuthe agit, 540 *& ſeq.* à Seuthe fidei pignus accipit, 541. ad Græcorum caſtra tendit, *ibid.* ducibus exponit Seuthæ & Ariſtarchi pollicitationes, 532. Seuthæ narrat velle Græcos copiis ſuis ſe adjungere, 546. ab eo, Seuthæ nomine, munera petit Heraclides, 548. in ſellâ Seuthæ proximâ collocatur, 551. ſe ſuóſque, muneris vice, donat Seuthæ, 552. ejus prudentia, 557 *& ſeq.* cum ſuis Thynos in fugam vertit, 565. obſides ei tradit Seuthes, 566. ejus clementia, 567. ejus indoles animi generoſa, 568. Heraclidæ ſuccenſet, 569. eum apud Seuthen criminatur Heraclides, *ibid.* ei ſuccenſent milites

milites, *ibid.* & 572. ſtipendia militum à Seuthe fruſtra exigit, *ibid.* de expeditione deliberat, 570. eum accuſat Arcas quidam, 575. à pluribus accuſatur, 576, ſeſe, oratione habitâ, defendit, *ibid.* & *ſeq.* eum de periculo à Lacedæmoniis ipſi imminente monent multi, 589. à Jove Rege monitus, ut à Seuthe cum exercitu diſcederet, *ibid.* eum è vicis ſuis diſcedere jubet Medoſades, 590. ejus ad Medoſaden oratio, *ibid.* & *ſeq.* ſtipendia militum, ut à Seuthe conſequatur, curam adhibet, 593. ejus ad Seuthen oratio, 595. eum apud ſe retinere cupit Seuthes, 604 & *ſeq.* ſe ad iter in patriam parat, 606. ſuffragium de eo in exilium mittendo nondum latum, *ibid.* præ inopiâ equum vendit, 607. Jovi Milichio rem ſacram facit, 608. porcos totos cremat, *ibid.* equum, quem vendiderat, recipit, 609. hoſpitio eum excipit Hellas, *ibid.* & *ſeq.* rem ſacram facit, 610. ad Aſidaten adoriendum pergit, *ibid.* cum ſuis Caïcum amnem difficulter tranſit, 613. totum exercitum noctu educit, 613. Aſidaten cum ſuis omnibus capit, *ibid.* omnibus conſentientibus prædam accipit, 615.

Z

Zabatus fluvius, 156, 226.
Zelarchus rerum venalium curator, 428. in eum impetu feruntur milites, *ibid.*

FINIS.

MVSEVM BRITANNICVM

ἐν ταχιολῃ. 28.
ὡς ταχιολα 28.
διὰ ταχεων. 53.
διαφθορα. 82. 151. 169-171.
πεῖνα. αgεs. 54
πεῖσα Ag. 55
σῖλις from ὡς. 29

μεσῶμι. 45.
θεῖον. 47.
της καρφης 54.
σῆμας. αεt. 109.
φέρειν καὶ τρέφειν αgεs. 13.
διαὶν. αbsl. αg. 13. 9.
ἀγαθῶς non in Lex. αg. 15. 7.
ὡς πρός. 22
Lexica anglica. αgεs. l. 42. 4-15. 5-54. 5-59. 7. ~65. 1. 68. 5. - 74. 4-82. 2. 85
ὡς - παρεῖναι. αgεs. 22.
Lexica anglica. 83. 1-

πρόθεν. 82